TRUYỆN ĐƯỢC SƯU TẦM TẠI DIỄN ĐÀN CUNG QUẢNG HÀNG
EDITOR: TIEUKHANG,NGOCGUYNH520

Cảnh Xuân

LÂM GIA THÀNH

nam triều

Mục lục

Chương 1: Dâng Tặng

Chương 2

Chương 3: Trên Đường Đi

Chương 4: Chuyện Ăn Ở

Chương 5: Quý Nhân

Chương 6: Vào Phủ

Chương 7: Trấn Áp

Chương 8: Tiêu Lang

Chương 9: Nhận Cha

Chương 10: Trương Cẩm

Chương 11: Chú Mẫu

Chương 12: Mượn Danh Tiếng Dùng Một Chút

Chương 13: Con Gầy Quá

Chương 14: Địa Vị

Chương 15: Phong Độ

Chương 16: An Nhàn

Chương 17: Kỹ Thuật Thêu

Chương 18: Lan Lăng Vương

Chương 19: Cửa

Chương 20: Có Nhà Rồi

Chương 21: Đến Tội

Chương 22: Ai Cũng Không Dễ

Chương 23: Thất Vọng

Chương 24: Ấn Tượng

Chương 25: Tiêu Phủ Có Tiệc

Chương 26: Tiêu Phủ

Chương 27: Bức Bách

Chương 28: Có Một Tuyệt Sắc

Chương 29: Quay Về

https://thuviensach.vn

Chương 30: Bệ Hạ

Chương 31: Tiếng Nhạc

Chương 32

Chương 33: Tán Đi

Chương 34: Vu Khống Ngược

Chương 35: Huynh Trưởng

Chương 36: Trách Cứ

Chương 37: Ngươi Đúng

Chương 38: Thân Thiết

Chương 39: Dã Ngoại

Chương 40: Chí Hướng

Chương 41: Quảng Lăng Vương

Chương 42: Thu Thập Một Chút

Chương 43: Bán Đất

Chương 44: Va Chạm

Chương 45: Ma Xui Quỷ Khiến

Chương 46: Được Vàng

Chương 47: Bị Trật

Chương 48: Tiêu Mạc Tới

Chương 49: Khăn Tay

Chương 50: Mẫu Thân

Chương 51: Thánh Chỉ

Chương 52: Trang Điểm

Chương 53: Quảng Lăng Vương Cũng Có Đến

Chương 54: Tình Ý

Chương 55: Chọn Người

Chương 56: Lựa Chọn

Chương 57: Ngươi Đừng Hối Hận

Chương 58: Đãi Ngộ

Chương 59: Tài Nữ

Chương 60: Nói Ra

Chương 61: Vui Mừng

https://thuviensach.vn

Chương 62: Thủ Đoạn

Chương 63: Mục Đích

Chương 64: Giấc Mộng

Chương 65: Biện Luận

Chương 66: Bệ Hạ

Chương 67: Mất Mặt

Chương 68: Hỏi

Chương 69: Lý Do

Chương 70: Buông Hay Không Buông

Chương 71: Cầu Hôn

Chương 72: Tâm Ý Khúc Chiết

Chương 73: Đại Phu Nhân

Chương 74: Bị Giam

Chương 75: Quyết Định Hung Ác

Chương 76: Tiếng Sáo

Chương 77: Con Cháu Nhà Quan

Chương 78: Tin Tức

Chương 79: Suy Tính Của Bệ Hạ

Chương 80: Thánh Chỉ

Chương 81: Tiêu Mạc Đau Lòng

Chương 82: Lên Đường

Chương 83: Cao Trường Cung Phách Lối

Chương 84: Ở Chung

Chương 85: Gặp Mặt

Chương 86: Tâm Ý

Chương 87: Có Nàng Là Đủ Rồi

Chương 88: Lá Chắn Của Lan Lăng Vương

Chương 89: Hứa Hẹn

Chương 90: Đến Ngồi Lên Đùi Ta

Chương 91: Tối Nay Sẽ Muốn Nàng!

Chương 92: Tiệc Vui

Chương 93: Tiệc Vui (2)

https://thuviensach.vn

Chương 94: Không Nhìn Thấu Nàng

Chương 95: Gặp Lại Tiêu Mạc

Chương 96: Lời Tỏ Tình Của Trương Khởi

Chương 97: Tham Muốn Giữ Lấy

Chương 98: Hắn Và Nàng

Chương 99: Trương Khởi Tuyệt Mỹ

Chương 100

Chương 101: Trương Khởi Phản Kích

Chương 102: Gặp Mặt

Chương 103: Thân Thế Của Tiêu Mạc

Chương 104: Chưa Từng Có Hôn Ước

Chương 105: Ta Sẽ Lấy Nàng Làm Vợ

Chương 106: Tránh Thai

Chương 107: Trương Khởi Vô Tình

Chương 108: Lan Lăng Vương Mộng Du

Chương 109: Quyết Định

Chương 110: Rời Đi

Chương 111

Chương 112: Múa Vì Chàng

Chương 113: Chỉ Bảo Vệ Nàng

Chương 114: Trương Khởi Phản Kích

Chương 115: Tỏ Tình

Chương 116: Thú Vui Ở Khuê Phòng

Chương 117: Bốn Tháng Sau

Chương 118: Tuyên Bố Của Trương Khởi

Chương 119: Ngả Bài

Chương 120

Chương 121: Kết Quả

Chương 122: Nỗi Đau Của Trịnh Thị

Chương 123: Mỹ Nhân Sắc Bén

Chương 124: Mỹ Nhân Sắc Bén [2]

Chương 125: Hắn Nói, Không Thể Phụ

https://thuviensach.vn

Chương 126: Không Thể Sao?

Chương 127: Gan Lớn

Chương 128: Làm Sao Có Thể

Chương 129: Uy Phong

Chương 130: Thanh Danh

Chương 131: Hôn Sự

Chương 132: Ai?

Chương 133

Chương 134: Trở Lại

Chương 135: Xin Rời Đi

Chương 136: Mang Thai

Chương 137: Giữ Người

Chương 138

Chương 139: Chất Vấn

Chương 140: Nghĩ Thông Suốt

Chương 141: Sanh Non

Chương 142: Không Cần Hắn Nữa

Chương 143: Ngả Bài

Chương 144: Vui Sướng

Chương 145: Thái Độ

Chương 146: Tàn Nhẫn

Chương 147: Tàn Nhẫn 2

Chương 148: Tôn Nghiêm

Chương 149: Kim Ốc

Chương 150: Đại Hỏa Hoạn

Chương 151: Tin Tức Truyền Đến

Chương 152: Đau Lòng

Chương 153: Thoát Khỏi Tấn Dương

Chương 154: Cố Nhân

Chương 155: Âm Gian Dương Thế

Chương 156: Tung Tích Bị Bại Lộ

Chương 157: Nàng Ấy Còn Sống

https://thuviensach.vn

Chương 158: Chúng Ta Hòa Ly

Chương 159: Nghi Ngờ

Chương 160: Vinh Sủng

Chương 161: Từng Quen Biết

Chương 162: Chấp

Chương 163: Cho Ta Ỷ Sủng Mà Kiêu

Chương 164: Trường An

Chương 165: Gặp Nhau

Chương 166: Lại Nhắc Đến Hòa Ly

Chương 167: Mặc Lại Trang Phục Cũ

Chương 168: Tình Huống

Chương 169: Quyết Định

Chương 170: Ra Oai

Chương 171: Biến Hóa

Chương 172: Chặt Đứt

Chương 173: Võ Uy

Chương 174: Cơ Hội

Chương 175: Chờ Đợi Cao Trường Cung

Chương 176: Không Hẹn Mà Gặp

Chương 177

Chương 178: Gặp Lại

Chương 179: Yêu Và Hận

Chương 180: Cùng Nhau Trở Về Trần

Chương 181: Từ Đây Uy Danh Hiển Hách

Chương 182: Nương Tựa Mà Đi

Chương 183: "Sói Hú Nửa Đêm"

Chương 184: Hơi Mất Ngủ

Chương 185: Gặp Lại Người Quen

Chương 186: Gặp Lại Người Quen(Hai)

Chương 187: "Quỷ Nháo Nóc Nhà"

Chương 188: Kinh Động!

Chương 189: Có Phụ Trách Không?

https://thuviensach.vn

Chương 190: Khen Ngợi Ta Đi

Chương 191: Lật Ngược Thế Cờ

Chương 192: Thì Ra Là Hắn Đang Tính Kế

Chương 193: Dương Danh Vì Khanh

Chương 194: A Du, Hòa Ly Đi

Chương 195: A Du, Hòa Ly Đi (Hai)

Chương 196: Trịnh Du Bị Nhục Nhã

Chương 197: Trở Về Kiến Khang

Chương 198: Trở Về Kiến Khang (Hai)

Chương 199: Thân Phận Cao Quý

Chương 200: Khí Phái Phi Phàm

Chương 201: Khí Phái Phi Phàm (Hai)

Chương 202: Người Quen

Chương 203: Người Quen (2)

Chương 204: Hoan Ái

Chương 205: Người Quen (3)

Chương 206: Ghen!

Chương 207: Trịnh Du Khổ

Chương 208: Quyết Tuyệt

Chương 209: "Bị Ám Sát"

Chương 210: A Khởi, Ta Muốn Lấy Nàng!

Chương 211: Gặp Lại Trịnh Du

Chương 212: Không Chịu Hòa Ly Vậy Thì Hưu Thê

Chương 213: Tiếng Lòng Trịnh Du

Chương 214: Không Hiểu

Chương 215: Đồng Ý Hòa Ly

Chương 216: Ngươi Thắng!

Chương 217: Tại Sao Có Thể Như Vậy?

Chương 218: Ngọc Bội

Chương 219: Mật Báo

Chương 220: Nhất Lao Vĩnh Dật! (Một Lần Vất Vả, Cả Đời Nhàn Nhã!)

Chương 221: Ý Trời!

https://thuviensach.vn

Chương 222: Trịnh Du Thất Thân (Thượng)

Chương 223: Trịnh Du Thất Thân (Hạ)

Chương 224: Áp Giải Trịnh Thị Đến!

Chương 225: Bại Sự

Chương 226: Rốt Cuộc Hòa Ly

Chương 227: Trở Về Cùng Cự Tuyệt!

Chương 228: Đại Hôn!

Chương 229: Trịnh Du Mang Thai!

Chương 230: Trương Khởi Có Thai!

Chương 231: Quý Phụ!

Chương 232: Danh Tiếng!

Chương 233: Bình Tĩnh!

Chương 234: Bạn Xưa Trông Về

Chương 235: Trở Mặt!

Chương 236: Vạch Trần Gian Tình

Chương 237: Xử Lý Trịnh Du, Cứu Viện Tới

Chương 238: Hắn Đến Đây!

Chương 239: Trịnh Du Chết!

Chương 240: Rời Đi

Chương 241: Yên Ổn

Chương 242: Kết Cục (Thượng)

Chương 243: Kết Cục (Hạ)

Chương 244: Ngoại Truyện 1: Gặp Lại Trong Thành Hàng Châu

Chương 245: Ngoại Truyện 2: Người Phải Có Đôi

Chương 246: Ngoại Truyện 3: Nhi Tử Của Họ

Chương 247: Ngoạin Tryện 4: Bạn Cũ Và Nhi Tử

Chương 248: Ngoại Truyện 5: Chạm Mặt

Chương 249: Ngoại Truyện 6: Bạn Cũ Kiến Khang

Chương 250: Ngoại Truyện 7

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Dâng Tặng

Nhìn tới cung thành nguy nga tráng lệ ở phía trước, bàn tay trắng ngần như ngọc của Trương Khởi xoắn chặt y phục. Nàng hít sâu một hơi rồi quay đầu lại nhìn phu quân của mình.

Thời gian đã qua nhiều năm, thế nhưng phu quân của nàng vẫn tuấn vĩ y như thuở ban đầu mới gặp vậy. Hàng lông mày cao thẳng vượt trội hơn người, hào quang trong đôi mắt thâm thúy ấy nheo lại có chút âm trầm có chút lạnh lẽo, còn có sóng mũi thật cao kia. Dưới ánh mặt trời chói choang của mùa hè, thậm chí nàng có thể nhìn thấy thấp thoáng trên chóp mũi phu quân có nét ảm đạm buồn bã.

Thấy nàng nhìn mình chằm chằm, phu quân quay đầu lại nhếch môi cười, nụ cười rất dịu dàng, giọng điệu trầm ấm dễ nghe như tiếng nước chảy vang lên trong xe ngựa, "Khởi nương, sao nàng lại nhìn ta như vậy?"

Trương Khởi thản nhiên cười lắc lắc đầu, nàng thu hồi ánh mắt tiếp tục nhìn về phía cung thành nguy nga hoa lệ kia. Nàng có cảm giác hắn của bây giờ không còn giống với ngày xưa nữa, hình như rất căng thẳng và lo lắng một cách bất thường, đặc biệt là khi nhìn hắn chạm phải ánh mắt của nàng thì như có điều gì đó không nói ra được bằng lời.

Phu quân không muốn nói, Trương Khởi cũng không tiện hỏi tới, chỉ có điều không hiểu sao nàng cũng không tự chủ được mà khẩn trương theo.

Càng lúc càng đến gần cung thành.

https://thuviensach.vn

Cung thành nơi này, nếu nói về sự hoa lệ của nó thì tất nhiên không sánh bằng với cung thành ở cố quốc, nhưng nó rất đồ sộ rộng lớn, tường thành ước chừng cao hơn cố quốc cả trượng. Đúng rồi, cố quốc có nơi hiểm yếu là Trường Giang, khắp cả nước đều tin chắc rằng phương bắc ko qua được Trường Giang, bởi vậy khi xây dựng cung thành đã có chút chủ quan.

Nghĩ đến cố quốc, Trương Khởi lần nữa quay đầu nhìn về phía phu quân mình. Nàng cùng phu quân quen biết nhau từ thời niên thiếu, hắn từng vì nàng mà đắc tội quyền quý, phản bội rời bỏ gia tộc. Sau khi đến nơi này, sau mấy năm cố gắng của hai vợ chồng, con đường làm quan coi như cũng được thuận bườm xuôi gió, từng bước được thăng tiến. Lúc bấy giờ, Tân Đế mới vừa kế vị, phu quân liền có được cơ hội dẫn theo gia quyến tiến về phía Hoàng Thành.

Nghĩ đến phu quân đối nàng thâm tình nghĩa trọng, Trương Khởi mím môi mỉm cười, ánh mắt dịu dàng long lanh ánh nước. Nàng nghiêng đầu qua yêu say đắm nhìn tới phu quân mình, trông thấy nơi chóp mũi hắn hơi ẩm ướt, không nhịn được lấy khăn tay ra ân cần dịu dàng lau cho hắn. Khi làn hương thoảng qua cùng với dáng ngọc mềm mại thì nam nhân nhắm chặt hai mắt lại.

Ngón tay quyến luyến lướt nhẹ qua bờ môi đang mím chặt của phu quân, giọng nói mềm mại mà nhỏ nhẹ, cực kì êm tai đậm chất Giang Nam của Trương Khởi vang lên trong xe ngựa, "Phu quân!"

Phu quân mở mắt ra nhìn về phía nàng.

Đối diện với ánh mắt của hắn, Trương Khởi vẫn chỉ thản nhiên cười, nàng thỏ thẻ làm nũng nói: "Không có, chỉ là muốn gọi chàng mà thôi." Người đàn ông này đối với nàng tựa như trân bảo, cuộc đời này có thể được cùng hắn kết nghĩa làm vợ chồng, nàng thật là hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Trương Khởi nắm lấy bàn tay của hắn, ngón tay chạm đến lòng bàn tay thấm ướt của hắn, nàng cắn bờ môi anh đào cúi đầu yêu kiều nói: "Mặc kệ phu quân như thế nào, thiếp nguyện cùng sinh cùng tử với chàng." Lời nói rõ ràng rất có khí thế nhưng từ chất giọng trời sanh yểu điệu mềm mại của nàng nói ra, lại như đang nũng nịu hờn dỗi.

Nàng nhận thấy hôm nay phu quân như thế thật không bình thường, nhất định là đang lo sợ Tân Đế sẽ xử phạt hắn.

Phu quân chợt nhếch môi cười, nhưng cuối cùng cũng chỉ là cười cười. Hắn không trả lời mà ngẩng đầu lên nói: "Đến cung thành rồi."

Đã đến cung thành.

Hai người xuống xe ngựa, từng bước đi nhanh tới hướng hoàng cung.

Trương Khởi vẫn luôn rũ mắt cúi đầu, nàng không hề ngẩng đầu lên một lần nào, chỉ một mực đi theo ở phía sau phu quân, đếm từng bước chân của mình. Phu quân ngừng nàng cũng ngừng, phu quân đi nàng liền đi. Cứ như thế, lâu đến nỗi tưởng chừng như đã qua một năm vậy, vừa có một thanh âm the thé của người canh gác vang lên thì phu quân đã nhấc chân bước vào Tử Kim Điện lộng lẫy hoa lệ đến dọa người kia.

Bàn tay trắng nõn của Trương Khởi nắm lại thành quyền, chân đứng im cứng đờ tại chỗ. Thời điểm thấy phu quân quỳ xuống thì nàng cũng quỳ xuống theo.

Khó khăn lắm mới quỳ xuống được nhưng ngay lập tức nàng liền cảm nhận được, xung quanh bốn phía dường như tĩnh lặng lại, như có rất nhiều cặp mắt đang nhìn chòng chọc tới chỗ nàng.

Trời sinh nàng xinh đẹp động lòng người, có bị mọi người nhìn chăm chú như thế cũng là chuyện rất bình thường. Nếu không phải là nơi không tầm thường, nàng cũng sẽ không có cảm giác.

https://thuviensach.vn

Bất tri bất giác, Trương Khởi càng cúi đầu thấp hơn, những móng tay tinh xảo lại càng bấm chặt vào lòng bàn tay của mình.

Ngay lúc này, một giọng nói lỗ mãng của một thanh niên còn trẻ tuổi vang lên, "Nàng chính là Trương thị “Khởi xu”? Ngẩng đầu lên nào!" ‘Khởi xu’, là một người con gái xinh đẹp lộng lẫy như hoa, đây vốn là cách gọi của đám nam tử thường lén lút nói sau lưng nàng, nhưng cách xưng hô này sao có thể vang lên giữa Tử Kim Điện? (Khởi là tên nàng còn xu là nét đẹp vẻ đẹp, tóm lại chữ đó dành để nói về ng con gái đẹp)

Trương Khởi chợt run lên, trong đầu một mảnh hỗn độn không kiềm được nghĩ tới một vấn đề: Khó trách người đương thời đều nói, Tân Đế thật rất hoang đường, quả nhiên đúng là như thế.

Trương Khởi từ từ ngẩng đầu lên.

Dung nhan vừa xuất hiện, trong đại điện liền vang lên một trận tiếng trầm trồ, đồng thời những ánh mắt từ bốn phương tám hướng đều ném tới, cộng thêm có vài phần hăng say.

Tân Đế vừa ngồi xuống, giọng nói trẻ tuổi lỗ mãng đó lại vang lên, "Ngẩng đầu lên, nhìn thẳng trẫm."

Mệnh lệnh vừa ban ra, đôi môi anh đào của Trương Khởi run run lên, bàn tay phải nho nhỏ của nàng siết chặt lại, mãi đến một lúc sau mới lấy dũng khí ngẩng lên chiếc cằm trắng muốt như ngọc, nhìn tới ngôi cửu ngũ chí tôn nơi hoàng đế ngồi.

Nàng đối mặt với một khuôn mặt còn rất trẻ nhưng bởi vì buông thả dục vọng quá độ mà sắc mặt xanh tái hư nhược sưng phù.

Chủ nhân của gương mặt ấy, đang dùng một đôi mắt dâm tà lộ liễu trắng trợn mà quan sát nàng từ trên xuống dưới.

https://thuviensach.vn

Quan sát nàng từ khuôn mặt xuống đến cần cổ rồi đến bộ ngực, từ mái tóc rồi đến da thịt phơi phới lộ ra bên ngoài, sau khi tỉ mỉ nhìn chăm chú một lần Tân Đế mới hài lòng mà cười to lên.

Vào lúc này, Trương Khởi nghe được âm thanh của đầu gối di chuyển truyền đến, đó là phu quân của nàng dùng đầu gối từ chỗ của mình xe dịch tới mấy bước đến quỳ bên cạnh nàng.

Sau đó, nàng nghe được phu quân của nàng dùng giọng nói trầm lắng mà nàng cực kỳ quen thuộc, nịnh hót mà còn vô cùng nhiệt tình nói: "Thê tử sở hữu được làn da bóng bẩy trơn láng, Đông thì mềm mại như bông, Hạ thì mát lạnh như ngọc, có thể ôm ấp cũng có thể kê làm gối đầu. Bên trong thì quyến rũ động lòng người, quả thật là tuyệt sắc hiếm thấy trong thế gian. Tuyệt sắc như thế, tiểu thần không dám độc hưởng, nguyện ‘dâng tặng’ cho Ngô Hoàng!"

Hắn còn cố ý cất cao giọng nói, tiếng vọng rúng động chan chát vang lên giữa đại điện.

Rất lâu sau đó, hồi âm vẫn còn ong ong xen lẫn ở bên trong đám người, chấn động đến đinh tai nhức óc!

Trương Khởi chỉ cảm thấy trong đầu ong ong mãnh liệt, hình như cái gì cũng nghe được cũng hình như chẳng nghe được gì cả.

Nàng chỉ từ từ chậm rãi quay đầu lại nhìn về phía phu quân.

Nhưng nàng không nhìn thấy ánh mắt của phu quân, bởi vì hắn vẫn đang còn cung kính mà nhìn tới bệ hạ. Trên mặt hắn mang theo nụ cười xán lạn, một một chi tiết trên mặt của hắn đều đang nói cho bệ hạ biết rằng hắn rất cam tâm tình nguyện, hắn rất sẵn lòng!

Đột nhiên cơ thể của Trương Khởi lung lay! Vẻ mặt thê lương trắng bệch như tuyết!

https://thuviensach.vn

Trên chỗ ngồi của hoàng đế vang lên tiếng cười to hài lòng của Tân Đế, hắn nhìn chằm chằm tới phu quân, bộ dạng uể oải hỏi, "Nghe nói vợ chồng các ngươi rất ân ái, đôi bên không bao giờ nghi kị lẫn nhau, có thật nguyện ý hay không?"

Trước sự ngỡ ngàng nhìn không chớp mắt của Trương Khởi, phu quân của nàng nhìn về phía Tân Đế long trọng dập đầu, cất cao giọng đáp: "Thần nguyện ý!"

Ba chữ “Thần nguyện ý” ấy cực kỳ vang dội, tiếng vọng trở lại vang lên lanh lảnh, chấn động đến cổ họng đang hơi ngai ngái của Trương Khởi!

Tân Đế cười lên ha hả.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía Trương Khởi, bởi vì đắc ý mà ánh mắt dâm tà kia của hắn híp lại. Quan sát Trương Khởi một hồi, Tân Đế mỉm cười nói: "Trương thị “Khởi xu”, tới đây!" Hắn nhìn nàng ngoắc ngoắc tay rồi lại vỗ lên đùi mình, bởi vì ẩn chứa dục vọng mà trong giọng nói vừa có sự dịu dàng vừa còn khàn khàn, "Mỹ nhân, hãy đến bên trẫm nào."

Tiếng cười bốn phía vẫn còn đang vang vọng.

Rõ ràng là mê mang, trái tim rõ ràng đang nhảy đập như muốn lao ra khỏi lồng ngực, rõ ràng chất tanh ngọt ngai ngái nơi cổ họng bất cứ lúc nào cũng có thể phun trào ra. Nhưng Trương Khởi vẫn có thể nhìn thấy phu quân của nàng, đang dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn nàng. Nếu như cảm giác của nàng còn có thể nhìn nhận sự việc, có lẽ nàng sẽ cho rằng, ánh mắt hắn nhìn mình vẫn là thâm tình sâu đậm. Hắn đang muốn nói, nàng không cần phải lo lắng, sớm muộn cũng có một ngày hắn nhất định sẽ đón nàng quay trở về?

Trương Khởi từ từ chậm rãi đứng lên.

https://thuviensach.vn

Nàng khẽ cúi đầu, mặc cho mái tóc thổi tung vướng vào một bên trán rũ xuống ngay trước mắt.

Nàng từ từ, từ từ đi tới hướng Tân Đế.

Bốn phía vẫn còn đang cười ầm ĩ không ngừng. Chúng thần đều đang nhìn về phía nàng, cũng đang nhìn tới phu quân của nàng.

Trong đủ loại ánh mắt đó, không có sự khinh bỉ mà đó chỉ là thói quen.

Đúng vậy, chính là thói quen. Loại chuyện này thì phải xảy ra ở thời đại này. Huống chi, Tân Đế từ lâu đã nổi tiếng là hoang đường háo sắc, triệu Tần phi đến rồi cùng thị vệ các đại thần khỏa thân cùng đùa giỡn rồi cùng nhau “giao hợp”, sau đó hắn ra lệnh cho thợ vẽ vẽ lại rồi đem bức tranh bán giá cao cho đám phú hào quyền quý để lấy đó làm niềm vui, chuyện mà hắn đã từng làm không ít, loại chuyện lấy vợ người như này thì có tính là cái gì?

Trương Khởi từng bước từng bước đi về phía Tân Đế.

Tư thế dáng đi của Trương Khởi thong thả mà tuyệt đẹp. Nàng hơi cúi đầu, trong giây phút này, vô số chuyện đã qua đều bị lãng quên, dâng trào ở trong lòng đều là vô số lời đồn đãi về vị Tân Đế, đồng thời mỗi một việc cũng đang vang vọng ở trong đầu.

Lúc này, nàng nghe được giọng điệu thân mật hài hước của Tân Đế, "Mỹ Nhân à, cần gì phải ngượng, ngẩng đầu lên nhìn trẫm nào."

Trương Khởi nghe lời ngẩng đầu lên.

Tân Đế nhìn nàng tỉ mỉ đánh giá một hồi, đột nhiên cười lên ha hả nói: "Quả nhiên là vẻ đẹp yêu kiều thật khiến cho người ta yêu thích, xa chồng cũ mà không hề có một giọt lệ nào. Nàng đi theo trẫm, trong lòng có thật là vui sướng chứ?"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của hắn nóng bỏng nhìn chằm chằm Trương Khởi, gương mặt thì đắc chí hài lòng cũng kèm theo phần không cho phép nàng nghịch ý!

Trương Khởi nhìn hắn, một lúc lâu sau đột nhiên nàng thản nhiên cười lên!

Khi còn Ở bên cạnh phu quân nàng cũng cười như vậy, là sự trong trẻo, là niềm hạnh phúc và cũng quyến rũ không gì sánh bằng. Hiện tại đối diện với Tân Đế, nụ cười này của nàng chỉ có vẻ yêu mị vô biên!

Yêu mị mà cười, vòng eo của Trương Khởi rất nhỏ không đầy một nắm tay, cố ý dùng một loại nhịp điệu chưa từng gặp qua uốn éo vô cùng cám dỗ hồn phách con người.

Trong đại điện đột nhiên an tĩnh lại, tiếng cười cũng không còn nữa, thay vào đó là đủ loại tiếng hít thở càng lúc càng tăng.

Giờ khắc này bọn họ đột nhiên phát hiện, người phụ nữ xinh đẹp đó mới vừa rồi còn có vẻ nhã nhặn trầm tĩnh, chỉ trong chớp mắt liền trở nên thẹn thùng mất tự nhiên, cùng với dáng đi uyển chuyển thướt tha, nào là bờ mông đầy đặn, nào là bàn tay nhỏ bé trắng mịn, mỗi một đường nét trên thân thể đều tuyệt mỹ lung linh. Tất cả được nổi rõ dưới ánh sáng mặt trời của ban ngày chiết xạ ra một loại hào quang diễm tuyệt hút hồn con người!

Quả nhiên là Trương thị "Khởi xu"!

Đôi mắt đẹp lưu chuyển xoay tròn, Trương Khởi tươi cười đẹp duyên dáng õng ẹo đi về phía Tân Đế.

Đây là kỹ năng trời cho.

Hình như bắt đầu từ lúc trưởng thành, dung nhan cùng dáng người của nàng đều như hoa tươi nở rộ khoe sắc, thậm chí mỗi một cái sóng mắt lưu chuyển hay mỗi một lần phất tay dậm chân của nàng, đều có thể dễ dàng

https://thuviensach.vn

tạo ra được một phong thái mê người. Nhưng nói gì thì nàng cũng được xuất thân từ danh môn, lại còn là một người phụ nữ có gia cảnh thanh bạch. Xưa nay, mỗi một lời nói hay cử chỉ của nàng đều phải rất mực chú ý. Chỉ có những khi vui đùa ở bên cạnh phu quân thì mới có đủ loại phong tình mê người này, những lúc như vậy mới không tự chủ được mà thể hiện tình cảm của mình.

Nếu không, sao hắn sẽ nói nàng "Da thịt trắng mịn trơn bóng còn bên trong thì quyến rũ động lòng người?"

Sao hắn có thể dồn hết tâm trí nghĩ ra đưa nàng đến nơi này, rồi đem nàng hiến tặng cho Tân Đế, dùng sự nịnh hót để đổi lấy thứ mình muốn?

Trương Khởi càng lúc càng đi đến gần thì hô hấp của Tân Đế cũng càng lúc càng gấp rút, đồng tử cũng càng lúc càng phóng to.

Nàng khó khăn lắm mới tiến đến gần, người còn chưa đến sát hắn đã nóng lòng không kịp đợi nữa vươn tay ra tóm lấy cánh tay nàng kéo về phía mình rồi ôm vào trong ngực.

Ôm chặt lấy vòng eo thon nhỏ của nàng, Tân Đế kề mũi sát ở trước ngực nàng hít vào một hơi thật sâu sau đó ngây ngất nhắm lại hai mắt, vui mừng mà thở dài nói: "Quả nhiên là tuyệt đại giai nhân!"

Hắn mở to mắt ngắm nhìn mỹ nhân da thịt như ngọc ở trong lòng, dù lúc này là ngày hè chói chang nhưng chạm tay đến lại cảm thấy mát lạnh làm cho lòng người vui sướng tinh thần cũng mềm nhũn ra. Ôm nàng lên để ngồi ở trên đùi, hớp một ngụm rượu mớm sang cho nàng rồi cúi đầu nhìn về phía thần tử đã dâng hiến mỹ nhân, Tân Đế hài lòng nói: "Công hiến thê của ái khanh, trẫm sẽ ghi nhớ!"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Tân Đế gia tăng âm thanh ở hai chữ "hiến thê".

Không ngoài dự đoán, mọi người trong đại điện đồng thời cười ầm.

Làm như không biết mọi người đang cười cái gì, phu quân của nàng cũng cười theo, nụ cười kia rất rực rỡ.

Tân Đế thấy hắn lơ đễnh, liền gật đầu, nhẹ nhàng nói: "Ái khanh thật có lòng, trẫm rất hài lòng. Như vậy đi, trẫm thăng ngươi thành Quang Lộc đại phu!"

Cư nhiên tăng lên cấp ba! Từ một Tư Mã lục phẩm thăng làm quan to tam phẩm, trở thành trọng thần một nước!

Phu quân của nàng, rốt cuộc một bước lên trời!

Trong ánh mắt hâm mộ đố kỵ của các đại thần, phu quân mừng rỡ, hắn cúi đầu thật sâu, run giọng kêu lên: "Thần tạ long ân của bệ hạ!" lúc ngẩng đầu, vẻ mặt hắn sáng lạn, nhìn quanh phòng với vẻ đắc chí vừa lòng.

Trương Khởi đảo tròng mắt, khóe môi xinh xắn lộ ra nụ cười quyến rũ: quả nhiên bán được giá cao!

Tân Đế cười ha ha lần nữa, trong tiếng cười, hắn cúi đầu nhìn về phía Trương Khởi trong ngực, cái tay lạnh lẽo như rắn, nhẹ nhàng xoa cổ của Trương Khởi. Tay kia vuốt vuốt, liền từ từ trượt vào dưới cổ áo. Từ từ, bàn

https://thuviensach.vn

tay giống như con rắn kia đưa vào bên trong cái yếm của nàng, sau đó, hắn xòe tay lớn, nắm lấy bầu vú không thể che hết bằng một bàn tay.

Tân Đế xoa xoa bầu vú phải mềm mại của Trương Khởi, bởi vì động tác của hắn hơi lớn, áo ngoài và cái yếm từ từ lộ ra một góc trong khi tân đế xoa nắn, lộ ra da thịt sáng bóng như ngọc bên trong vì sống an nhàn sung sướng, chưa bao giờ từng gặp ánh mặt trời.

Tiếng cười trong điện dừng lại lần nữa, chúng nam nhân đồng thời nhìn tới phương hướng này. Từng đôi mắt như sói như hổ, tiếng nuốt nước miếng thỉnh thoảng vang lên trong điện.

Hoàng đế trẻ thích nhất thấy một màn này.

Vì vậy, động tác của hắn lại càng liên hồi mấy phần.

Trương Khởi nở nụ cười, càng thêm quyến rũ: cuối cùng không kềm chế được, đùa giỡn dâm dục trước mặt mọi người rồi à?

Sóng mắt của nàng lưu chuyển, liếc về phía nam nhân đứng ở trong điện.

Nam nhân kia cũng mỉm cười nhìn một màn này, nhưng mà nụ cười trên mặt hắn hơi cứng ngắc, ánh mắt kia, mơ hồ mang theo vẻ khó chịu, và chút khổ sở.

Trương Khởi càng cười sáng lạn hơn.

Từ từ, nàng nghiêng về phía sau, thân thể mềm mại như rắn ngã vào trong ngực Tân Đế. Sau đó, nàng đưa môi anh đào tới bên ta Tân Đế, thở ra một hơi, âm thanh có phần thở gấp, "Bệ hạ!"

Hoàng đế trẻ bị nàng nghênh hợp như thế, đã là lòng tràn đầy vui mừng, hắn cười hỏi: "Ái phi muốn nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

Sóng mắt Trương Khởi lưu chuyển, cười duyên nói: "Thiếp muốn nói một câu với đại phu mới của ngài." Nàng thè lưỡi nhọn ra, lè cái lưỡi như rắn liếm liếm bên trong lỗ tai hoàng đế. Sau khi kích thích hô hấp của hắn gấp rút, ánh mắt chuyển đậm thì Trương Khởi cười khanh khách, dùng một tư thế uyển chuyển vô cùng từ trên đầu gối của hắn đi xuống.

Nàng kéo kéo vạc áo xốc xếch, cất bước đi vào trong điện.

Tân Đế không ngăn nàng. Mười một tuổi hắn đã gần nữ nhân, đã quen với các loại sắc đẹp. Sự quyến rũ của Trương Khởi, cũng không khiến hắn bộc phát thú tính. Hắn khẽ ngửa ra sau, hài lòng nhìn chằm chằm mỹ nhân lắc lắc eo thon, càng ngày càng xa này, nghĩ ngợi: thật sự là một báu vật! Ta đã chơi hơn 3000 mỹ nhân, lại không có ai vượtq ua nàng. Có sắc đẹp như nàng, nhưng không có được vẻ quyến rũ như nàng!

Ở trong ánh mắt của Tân Đế, Trương Khởi đi từng bước từng bước về phía đại điện, đi từng bước từng bước về phía phu quân của nàng.

Nàng môi hồng da trắng, mắt như sóng xuân, cổ tay sáng bóng, cổ ngọc thon dài.

Đôi mắt đẹp của nàng nhìn quanh, nụ cười như hoa.

. . . . Thật mỹ lệ, cũng thật xinh đẹp, tựa như đêm tân hôn, khi hắn vạch trần khăn voan của nàng.

Phu quân của nàng kinh ngạc nhìn nhìn Trương Khởi càng ngày càng gần, môi mỏng há há, cuối cùng không có gọi ra tên của nàng.

Đi tới nơi chỉ cách phu quân có năm bước thì Trương Khởi dừng bước.

Nàng khẽ nghiêng đầu, sau đó ngoái đầu nhìn lại, một vài sợi tóc, chặn lại đôi mắt sáng của nàng, "Bệ hạ."

https://thuviensach.vn

Nàng nhẹ nhàng hô.

Hoàng đế trẻ mới được người tuyệt sắc như thế, chính là lúc vui mừng nhất. Hắn cười lên tiếng: "Ái phi muốn cái gì?"

Trương Khởi lộ ra lúm đồng tiền như hoa, xinh đẹp cười nói: "Thiếp muốn cái đó!" Bàn tay trắng nõn của nàng chỉ hướng một thanh bảo kiếm giắt sau lưng Tân Đế!

Mọi người khẽ giật mình, Tân Đế nhíu mày hỏi: "Ái phi muốn kiếm làm gì?"

Giọng nói của Trương Khởi càng dịu dàng hơn, lớn tiếng nói: "Bệ hạ hỏi nhiều vậy làm gì? Thiếp muốn chứ sao!" Giọng nói mềm mại, kéo hai chữ chứ sao vừa giòn vừa dài, làm cho người ta mềm cả xương.

Hoàng đế trẻ cười ha hả, nói: "Được được, cho nàng cho nàng!" Cho nàng cây kiếm thì thế nào? Dù sao nàng cách mình khá xa, không có khả năng hành thích.

Hoàng đế vừa nói xong, một thái giám cao lớn liền vâng lời, cầm kiếm đi về phía Trương Khởi.

Hắn đi tới trước mặt Trương Khởi, đôi tay dâng lên, Trương Khởi lại vươn ngón trỏ trắng noãn ra chỉ, cười duyên nói: "Giúp ta rút kiếm ra, giết người nọ!"

Âm thanh vừa mềm vừa dịu, nhưng từ ngữ lại thật hung ác!

Trong điện nháy mắt yên tĩnh!

Soạt soạt soạt, vô số người đồng thời quay đầu, vô số đôi mắt, đồng thời nhìn về phía người Trương Khởi chỉ!

https://thuviensach.vn

Người nọ, cô đơn đứng ở trong điện, chính là phu quân trước kia của Trương Khởi!

Tuyệt đối không ngờ rằng sẽ thế này, gương mặt tuấn tú của phu quân của nàng tuyết trắng, hắn kinh ngạc nhìn chằm chằm Trương Khởi, rung giọng nói: "Nương nương, trò đùa này không buồn cười!"

Xem, thật trấn định, lúc này, cũng còn nhớ gọi nàng nương nương, mà không phải gọi là Khởi Nhi như nhiều năm qua!

Trong sự yên tĩnh, Trương Khởi cười khanh khách, ánh mắt quyến rũ như sóng của nàng liếc về phía Tân Đế, dịu dàng, chậm rãi nói: "Bệ hạ, người này hôm nay có thể bán thê cầu vinh, làm sao biết ngày khác không bán chủ cầu vinh? Ngài cho ta giết đi!" Chữ đi này bị nàng kéo thật dài, liên tục, nũng nịu động lòng người.

Tân Đế vẫn còn ở trong lúc tim đập mạnh và loạn nhịp.

Trương Khởi chu cái miệng nhỏ nhắn, cao giọng gắt giọng: "Bệ hạ, ngài theo thiếp đi, giết người này để thiếp vui vẻ đi mà!"

Âm thanh này, làm cho người ta mềm nhũn đến xương tủy!

Hoàng đế trẻ liền say, không để ý vỗ tay cười nói: "Nếu ái phi thích, vậy thì giết đi!"

Vậy thì giết đi!

Thật là nhẹ nhàng và dễ dàng!

Nam nhân mới thăng ba cấp, nhảy một bước lên quyền thần, trong nháy mắt mặt trắng như tờ giấy, hắn quát to một tiếng, phịch một tiếng quỳ trên mặt đất, đáng thương cầu xin: "Bệ hạ, tha mạng, bệ hạ, tha mạng!"

https://thuviensach.vn

Hắn còn kêu tha mạng, cách năm bước, Trương Khởi đã trừng mắt thái giám này, ra lệnh!

Hiện tại nàng là người bệ hạ yêu quý, thái giám này rét run, nào dám chần chờ?

Lập tức, hắn sải bước đi qua. Trong tiếng cầu xin tha thứ liên tiếp của nam nhân, vèo một tiếng, hắn rút kiếm dài ra, ở trong ánh lạnh như tuyết, mũi kiếm đột nhiên rơi xuống, nặng nề chém xuống dưới!

Một tiếng "phập" khi vũ khí bén đâm vào thịt vang lên, âm thanh cầu xin tha thứ của nam nhân đột nhiên ngừng lại, cây kiếm dài đã đâm qua từ ngực đến lưng hắn!

Máu chảy đầm đìa, hợp thành dòng suối trong đại điện!

Tất cả âm thanh đều biến mất.

Trong sự yên tĩnh, cả tiếng tim đập cũng có thể nghe được, khóe miệng Trương Khởi cười mỉm, đi về phía nam nhân lung la lung lay, còn chưa ngã lăn.

Nàng đi tới trước người của hắn.

Từ từ ngồi xổm xuống, tay trắng thuần như ngọc của Trương Khởi, mơn trớn khuôn mặt nam nhân như vuốt ve trân bảo, sau đó, khẽ nâng cằm của hắn lên.

Nàng cười duyên như hoa, nhìn thẳng đôi mắt phóng đại mang theo vẻ không cam lòng và không thể tin của nam nhân.

Môi đỏ mọng của nàng chậm rãi lại gần.

Tiến tới trên môi hắn, đôi môi ấm áp của nàng nhẹ nhàng chạm vào môi lạnh của hắn như chuồn chuồn lướt nước, sau đó, môi đỏ mọng chuyển qua

https://thuviensach.vn

bên tai của hắn, hắn nghe được âm thanh dịu dàng mềm mại của nàng vang lên, "Phu quân."

Nàng nhẹ nhàng kêu: "Phu quân, thiếp không phải đã nói sao? Nguyện cùng phu quân cùng sinh cùng chết." Nàng cười nhẹ một tiếng, giống như đêm tân hôn, thật xinh đẹp, lại nói tiếp: "Thiếp biết, bây giờ phu quân còn chưa muốn chết. Nhưng, thiếp đã muốn chết rồi, tại sao có thể để mặc cho phu quân ở trên thế gian này vui vẻ thăng quan phát tài, có được kiều thê mỹ thiếp, tự ta lại cô đơn đi xuống hoàng tuyền một mình?"

Nói tới chỗ này, nàng lại cười khanh khách, sau đó, nàng đưa ra ngón trỏ trắng thuần, quệt lấy dòng máu tươi tràn ra khóe môi hắn, mỉm cười bỏ vào trong cái miệng nhỏ nhắn, mút mấy cái, từ từ nuốt vào.

Thấy một màn như vậy, Tân Đế nhăn đầu lông mày, hắn không nhịn được quát lên: "Ái phi, được rồi."

Trương Khởi không quay đầu lại.

Nàng cũng không có trả lời Hoàng đế.

Nàng chỉ cười duyên đứng lên, đi đến sau lưng nam nhân, hơi nghiêng về phía trước, tay phải duỗi một cái, sau đó, nàng cầm chuôi kiếm đột nhiên kéo ra ngoài!

Theo đó một cỗ máu tươi xì ra, tay phải của Trương Khởi cong lại, dứt khoát dùng mũi kiếm dính máu dầm dề, đâm vào lồng ngực của mình! Trong phút chốc ngã xuống đất, nàng vẫn nở nụ cười kiều diễm như hoa xuân, rực rỡ mà tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Trên Đường Đi

"Cô tử, đến rồi!" Giọng nói mỏi mệt của của người phụ nữ đánh thức Trương Khởi làm nàng giật mình cả kinh.

Thấy vậy, người phụ nữ tầm bốn mươi có gương mặt bầu trắng trẻo nọ ân cần hỏi: "Cô tử, có phải cô thấy không thoái mái không?"

Trương Khởi độ mười ba tuổi lắc đầu, vì dinh dưỡng không đầy đủ nên bàn tay nàng vừa nhỏ bé lại vừa tái xanh nhợt nhạt, nàng đưa tay vén rèm xe lên nhìn ra ngoài. "Còn bao lâu nữa thì tới Kiến Khang?"

"Có nhanh cũng phải mất tầm hai ngày."

"Ừm." Trương Khởi gật đầu, nàng cũng chẳng mong chờ việc quay lại Kiến Khang. Trong suốt một tháng qua, nàng từ từ nhớ lại từng chuyện một. Không biết đó là mộng hay ảo giác, nhưng trong đống trí nhớ hỗn độn kia, nàng thấy cả đời mình đều không tốt đẹp.

Hai tay Trương Khởi xoắn chặt lấy nhau, bối rối suy nghĩ: Phu quân kia, dù nàng có làm thế nào cũng không nhớ nổi tên và gương mặt hắn.

Đống trí nhớ nát vụn này rất có vấn đề. Những thứ quan trọng thì rơi vãi đâu không rõ, còn những chuyện râu ria thì lại nhớ rất rõ ràng.

Khẽ thở dài, Trương Khởi không muốn rối rắm mơ hồ nữa. Nàng cúi đầu nhìn bàn tay non nớt xanh xao của mình, trong lòng âm thầm suy nghĩ: Dù thế nào mình cũng phải cẩn thận, cố gắng không dẫm lên vết xe đổ là được.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi năm nay mười ba tuổi vẫn chưa nẩy nở, gương mặt nhỏ nhắn hơi xanh, ngũ quan mỹ lệ nhưng còn xa mới đạt tới mức kinh ngạc. Hơn nữa bây giờ nàng còn là một đứa con riêng mới được phụ thân phái người đón về.

Từ thời Ngụy Tấn tới nay, lối sống cởi mở như câu hát trong “Tử dạ ca”: "Chim nghèo nương cành cao, gió gào rừng xao xác. Vui hoan tới tiều tụy, còn cần thể diện kia?" Tình đầu của các thiếu nữ, dù tính cách đối phương thế nào cũng nguyện ý theo đuổi cầu xin một đêm vui vẻ. Trương Khởi cũng chính là kết quả của một trong những đêm vui vẻ đó.

Nhà ngoại nàng cũng là nhà có gia cảnh giàu có, nhưng chỉ vì mấy ngày phóng túng kia, mẫu thân đã tự vứt bỏ cuộc đời bà. Sau khi có được thân thể của bà, nam nhân kia đã phủi mông bỏ đi để lại cho mẫu thân nàng thanh danh chưa chồng mà có chửa. Mãi tới lúc này tiểu cô nương trẻ người non dạ mới biết đây chính là cuộc sống, nếu bà đã mang thai thì không có cách nào lập gia đình, bước ra ngoài cửa sẽ bị không ít người chỉ chỉ trỏ trỏ, ngay cả khi ở nhà cũng bị anh trai và chị dâu ghét bỏ.

Đến khi lâm bồn lại không từ mà biệt, xin tiền bà con chi tiêu khiến không ít người xem thường.

Những khó khăn chân thực này hoàn toàn tách rời với cái đêm phong hoa tuyết nguyệt kia. Cuộc sống không còn tươi đẹp thú vị mà chỉ có những chuyện vặt vãnh đè nặng. Mẫu thân ỷ mình xinh đẹp nên từ đó không bao giờ xuất hiện những thiếu niên lang quân trẻ tuổi, người tới cửa cầu hôn đa phần lại là những lão hán không vợ.

Có lẽ, trong lịch sử cũng có quả phụ làm hoàng hậu, cũng có phụ nữ đã sinh em bé vẫn có được cuộc hôn nhân hoàn mỹ. Nhưng dù sao những người đó đều là phượng mao lân giác, cơ bản cũng chẳng tới phiên mẫu thân nàng.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, sau khi sinh hạ Trương Khởi, được vài năm, mẫu thân nàng liền buồn bực sầu não mà chết. Mà người nàng nghĩ là phụ thân đã chết, các đây không lâu mới vô tình biết được sự tồn tại của Trương Khởi nên đã cho người đón nàng về nhà cũ ở Kiến Khang.

Bây giờ nàng đang trên đường về nhà cũ.

Suy nghĩ lung tung một hồi, Trương Khởi lại bắt đầu mơ màng ngủ.

Cũng không biết đã bao lâu, nàng thốt lên một tiếng rồi vội vàng ngồi bật dậy.

Nghe thấy tiếng kêu của nàng, người phụ nữ mập mạp kia quan tâm hỏi. "Cô tử, cô làm sao vậy?" Dù vẫn giữ giọng nói ân cần, nhưng trong ánh mắt kia bắt đầu lộ vẻ thiếu kiên nhẫn. Tự nhiên bắt bà chạy tới cái thôn hoang vắng này, mà sau khi cô tử kia lên đường lại luôn tỏ vẻ kinh ngạc, sợ hãi, nhiều tới mức ngay cả người dễ tính như bà cũng thấy phiền não.

Nghe người phụ nữ mập mạp kia hỏi thăm, Trương Khởi lắc đầu nói: "Ta không sao." Sau đó, nàng quay đầu nhìn ra phía ngoài xe.

Phía ngoài xe, trừ người phụ nữ trắng trẻo mập mạp này thì còn có một người đàn ông trung niên và một nam tử gầy gò tầm ba mươi tuổi. Cả ba người này đều do phụ thân phái tới đón nàng về, nhà ngoại nàng không tìm được người rảnh rỗi để đưa đứa con riêng như nàng đi.

Nhìn ba người này, hai tay Trương Khởi lại bắt đầu xoắn chặt vào nhau.

Nếu nàng nhớ không nhầm, một trong ba người này đã thông đồng với đạo tặc để cướp nàng bán vào thanh lâu…..Ở thời đại này, Quý tộc đam mê hưởng lạc, người có tiền lấy việc nuôi dưỡng mỹ thiếp, ca kỹ làm vẻ vang. Có vài thanh lâu phụ trách thu thập các thiếu nữ có tư chất tốt ở các nơi về rồi dạy họ cầm kỳ thi họa, sau khi trang điểm lộng lẫy liền biến họ thành quà tặng đưa đến nhà các quý tộc, phú hào kia. Vì nhu cầu quá lớn, các

https://thuviensach.vn

thanh lâu chỉ đành vươn móng vuốt sang những khu lân cận bắt người. Trương Khởi vừa nhìn cũng thấy nàng có đủ tư cách làm một mỹ nhân bại hoại, hoàn toàn bán được với giá cao.

Dù gia tộc của phụ thân nàng là Đại gia tộc, nhưng nàng chỉ là đứa con riêng có thân phận thấp kém, thứ gì cũng không có nên người kia mới dám làm càn.

Trong ký ức, sau khi nàng rơi vào tay đám đạo tặc thì cũng nhanh chóng được một đoàn kỵ sĩ phương Bắc cứu ra, nhưng lúc quay về gia tộc, danh tiếng nàng đã bị bôi bẩn. Thân phận con gái riêng cộng thêm danh tiếng không trong sạch khiến nàng còn không sánh được với một món lễ vật, khiến nàng phải chịu vô số ánh mắt khinh thường, nhận hết hành hạ.

Không được, dù thế nào nàng cũng phải đề phòng, nàng không thể chịu đựng lại tình cảnh đó!

Nghĩ tới đây Trương Khởi cao giọng gọi: "Bà Ôn." Người nàng gọi chính là người phụ nữ mập mạp kia. Cả ba đều là người ở của Trương gia nên cũng mang họ Trương của chủ nhân.

Người phụ nữ kia quay về phía Trương Khởi. Còn chưa đợi bà ta hỏi, Trương Khởi đã cất giọng trong trẻo: "Bà Ôn, ta từng nghe nói trong các gia tộc lớn đều có người làm cấu kết làm bậy với đạo tặc, không biết chuyện này có thật hay không?" Âm lượng đủ cao để cả ba người kia có thể nghe rõ, trong nháy mắt, mấy người họ đều ngẩn ra nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi tỏ vẻ ngây thơ, còn chưa kịp để mấy người họ tức giận khiển trách, nàng đã lo âu cắn môi nói: "Ta còn nghe nói, bọn họ thích nhất là xuống tay với những cô nương tầm tuổi ta, ta...Ta sợ!" Nàng mở to đôi mắt trong veo như nước, vừa khẩn trương lại vừa lo sợ, nghi hoặc nhìn bà Ôn.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi non nớt như vậy làm người ta có cảm giác thương hại, bà Ôn mềm lòng cũng không nỡ trách cứ mà chỉ chau mày khuyên bảo: "Ai nói với ngươi những lời nhảm nhí này? Trương gia dù sao cũng là đại gia tộc ở Kiến Khang, chắc chắn sẽ không có loại người to gan lớn mật tới như vậy!"

"Vậy thì tốt quá!" Trương Khởi ngây thơ cười tới nheo mắt lại. Trong lúc cười, nàng còn khẽ đảo mắt nhìn tên hán tử gầy gò tầm ba mươi tuổi kia.

Lúc nàng nói ra những lời kia, nàng có thể nhận ra vẻ hốt hoảng của hắn khiến nàng thầm kinh hãi: Hắn có dáng vẻ của người đang chột dạ, chẳng lẽ hắn chính là người sẽ ra tay với mình?

Hừ! Hán tử kia chỉ là hạ nhân trong Trương phủ, gia tài và tính mạng của hắn đều nằm trong tay chủ nhân Trương phủ. Thứ người như thế không ai truy cứu thì cũng thôi đi, nhưng nếu làm cho người khác hoài nghi, hắn cũng không chiếm được thứ tốt gì!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Chuyện Ăn Ở

Rõ ràng hán tử kia không muốn Trương Khởi tiếp tục đề tài này nữa liền cau mày lớn tiếng nói: "Được rồi, được rồi, phía trước có một ngôi chùa, chúng ta vào đó nghỉ ngơi một chút rồi tiếp tục hành trình."

Lời của hán tử gầy gò thu hút lực chú ý của hai người còn lại làm họ chuyên tâm lên đường.

Trương Khởi từ từ hạ màn xe xuống, trong khoảnh khắc nàng cúi đầu, nàng có thể thấy hán tử kia đang dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn mình.

Màn xe hạ xuống, Trương Khởi cắn môi thầm nghĩ: Không biết mình bứt dây động rừng như vậy có làm hắn thay đổi chủ ý?

Trong lúc vươn về phía trước, nàng tiện tay cầm lấy một quyển sách bằng lụa mỏng trên vách xe ngựa, ngoài bìa sách có viết "Sơ học vỡ lòng". Trương gia là đại gia tộc, trên người nàng chảy huyết mạch cao quý của bọn họ nên nhất định nàng phải biết chữ. Mà bên nhà ngoại chỉ là địa chủ nông thôn, một gia tộc nghèo khó như vậy không có tư cách, cũng không có cơ hội biết chữ.

Vì vậy, dù nàng đã nhận biết được những chữ này, nhưng suốt dọc đường đi vẫn phải giả bộ như không biết.

Chăm chú nhìn quyển sách lụa, Trương Khởi tiếp tục suy nghĩ.

Cũng không biết đi thêm bao lâu, giọng của bà Ôn bên ngoài truyền tới, "Đã đến Tự Miếu, tiểu thư mau chuẩn bị một chút."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cúi đầu đáp rồi cầm mũ có mạng che đội lên đầu, sau đó còn sửa sang trang phục thêm một lần nữa. Lúc xe ngựa dừng lại, bà Ôn cũng đi tới đỡ nàng bước xuống xe.

Đập vào tầm mắt là một ngôi Tự Miếu cũ nát, trông vào cũng biết đã hoang phế khoảng hai năm.

Nhóm người định ở lại đây ăn tối rồi tìm nơi tá túc.

Do không nhớ rõ đám thổ phỉ kia ra tay ở đâu, Trương Khởi chỉ có thể cảnh giác quan sát xung quanh. Chỗ này có rất ít người qua lại, mấy đám ruộng nhỏ cũng bị cỏ dại mọc thành bụi che khuất. Cuối tầm mắt còn có một lán rộng của người đi làm nông, lúc muốn ăn cơm thì có thể qua đó nổi lửa.

Trương Khởi động tâm, đã đồng hành cũng với ba nô bộc tới từ đại gia tộc ở Kiến Khang, nàng cũng hiểu được phần nào tính cách của bọn họ. Lập tức, Trương Khởi nhìn vào lán mà vui vẻ nói: "Bà Ôn, không biết A Hoa tỷ tỷ bây giờ là đang cho gà ăn hay đang ăn cơm đây? Hì hì, mấy người bạn ở cùng quê với ta, nếu biết ta được sống trong cẩm y ngọc thực, không biết họ sẽ hâm mộ tới mức nào."

Giọng nàng thanh thúy, trong veo như suối nguồn, dù lời nói dung tục nhưng lại khiến người nghe không thấy chán ghét.

Bà Ôn phụ trách dạy dỗ nàng nói: "Cô tử, cô phải nhớ cô họ Trương, sau này không được thoải mái nói ra những lời này."

Bị nhắc nhở, Trương Khởi đỏ mặt, cuống quít nói: "Vâng."

Nàng lặng lẽ ngước mắt nhìn bà Ôn và hán tử trung niên kia đang ngẩng đầu nhìn về thôn nhỏ phía xa. Bọn họ lớn lên ở Trương gia từ nhỏ, trong thành Kiến Khang, thỉnh thoảng cũng chạm mặt mấy tên thứ dân nông thôn, nhưng có ai nhìn thấy bọn họ mà không tỏ vẻ cung kính, hâm mộ?

https://thuviensach.vn

Nhớ lại cảm giác đó quả thật là tuyệt mỹ. Lần này ra ngoài vất vả như vậy, tội gì mà không chạy tới thôn nhỏ kia khoe khoang.

Vì vậy, người đàn ông trung niên lên tiếng: "Nếu tiểu thư nhớ nhà, chúng ta có thể tới thôn phía trước dùng cơm, thuận tiện còn có thể kiếm được một nhà dân để nghỉ ngơi."

Hắn vừa dứt lời, hán tử gầy gò đã vội la lên: "Còn xa như vậy, ta đói bụng lắm rồi, chúng ta cứ ăn cơm ở đây đi." Ánh mắt tam giác đảo quanh, chẳng lẽ, đây chính là địa điểm hắn hẹn với đám đạo tặc?

Trương Khởi lạnh lùng nghe bà Ôn cười nói: "Mặt trời còn chưa xuống núi, cũng không cần ăn cơm vội như vậy. Dù sao ăn xong cũng phải tìm một chỗ tá túc. Không bằng nghe theo lão Phương tới thôn nhỏ ở trước mặt đi."

Bà Ôn cũng đồng ý.

Hán tử gầy gò luống cuống tới lớn tiếng nói: "Cứ ăn cơm ở đây đi. Đám dân đen kia ai nấy đều đều nước mũi chảy ròng, hôi chết người, tới đó ăn cơm có thể nuốt trôi không?"

Lời này của hắn khiến bà Ôn và lão Phương chần chừ.

Quả nhiên trong lòng người này có quỷ!

Trương Khởi thầm rủa không tốt rồi ảo não nói: "Ngươi nói gì vậy? Bọn họ hôi thối ở đâu? Dù quần áo trên người họ hơi cũ, nhưng ai cũng là người sạch sẽ cả." Nàng tin, nếu những người nông dân này không phải dân đen tới Kiến Khang làm việc thì họ chính là dân đen làm việc gần quê ngoại nàng, mà những người đó cũng khá là sạch sẽ.

Hán tử trung niên gật đầu, bà Ôn cũng nói: "Nói cũng phải, đám dân đen chúng ta gặp ở Kiến Khang cũng sạch sẽ lắm. Ngay cả nhà ngoại của tiểu

https://thuviensach.vn

thư cũng khá sạch sẽ, thư thái."

Bà Ôn nói tới đây liền quay lại nhìn hán tử gầy gò, ngạc nhiên nói: "Lão Trung, hôm nay ngươi làm sao vậy? Lại còn phải bắt bẻ như vậy?"

Nói tới đây, hán tử gầy gò không dám lên tiếng can ngăn nữa. Hắn cắn răng, âm thầm nhìn Trương Khởi thống hận: Tiểu tiện nhân này đã nói vậy thì ta cũng chẳng thể ép buộc. . . . .Thôi thì cứ tùy cơ hành động.

Bà Ôn thấy hắn không ngăn cản nữa bèn cùng hán tử trung niên kia chất đồ đạ lên xe rồi vội vàng giục ngựa đi về phía thôn nhỏ.

Hai khắc sau, xe ngựa đã chạy vào trong thôn.

Thôn này cũng không nhỏ, cả thôn có khoảng năm, sáu trăm hộ gia đình. Khi thấy bọn họ đến, mấy đứa trẻ đang chơi đùa trong thôn hô hoán. Mà những thôn dân cách đó không xa cũng chạy tới chỉ trỏ vào bọn họ.

Ánh mắt kính sợ của đám thôn dân khiến đám người bà Ôn rất thoải mái, nhưng còn đám trẻ con, chúng lại hôi rình bởi hỗn hợp nước mũi và mồ hôi như lời hán tử gầy gò.

Nhưng đã tới đây thì đâu còn lý gì rời đi. Sau khi hán tử trung niên tới chào hỏi hộ dân trông sạch sẽ tinh tươm nhất ở đây liền chạy xe vòng quanh thôn thu nồi và bếp về nấu thức ăn.

Chủ nhân nông hộ kia cũng biết họ ghét bỏ nên không dám mở miệng bảo họ nấu ăn bằng đồ của mình mà chỉ lặng lẽ nấp ở nhà kế bên nhìn sang.

Nô bộc bận rộn, người làm chủ nhân như Trương Khởi chỉ cần đội mũ che mặt, đoan chính ngồi trong phòng.

Trương Khởi chú ý trong lúc ba người kia bận rộn thì hán tử gầy gò đã kiếm cớ chạy ra ngoài chuẩn bị nước, một lần đi mất tới hơn nửa canh giờ.

https://thuviensach.vn

Khi hắn quay về, đồ ăn đã chín, bát đũa cũng đã được dọn ra.

Đưa mắt nhìn hán tử gày gò, hai tay Trương Khởi bắt đầu xoắn vào nhau, trong lòng thầm nghĩ: Nhất định là hắn đi liên hệ với những đạo tặc kia. Cũng không biết bọn họ sẽ bỏ qua cho mình hay còn có âm mưu gì khác?

Hừ! Hán tử kia chỉ là hạ nhân trong Trương phủ, gia tài và tính mạng của hắn đều nằm trong tay chủ nhân Trương phủ. Thứ người như thế không ai truy cứu thì cũng thôi đi, nhưng nếu làm cho người khác hoài nghi, hắn cũng không chiếm được thứ tốt gì!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Quý Nhân

Trương Khởi dùng xong bữa ăn tối liền biết tối nay sẽ bình an vô sự.

Hôm sau, bọn họ dậy rất sớm. Nếu thuận lợi, hôm nay bọn họ có thể tiến vào Kiến Khang.

Xe ngựa tiếp tục lên đường, dưới sự dạy dỗ của bà Ôn, Trương Khởi biết được thêm hai chữ, đồng thời cũng đọc lại mấy chữ học hôm qua. Nghe nàng cao giọng đọc chữ, bà Ôn khẽ nói với hán tử trung niên: "Lão Phương, đứa bé A Khởi này rất thông tuệ. Đáng tiếc xuất thân lại không tốt." Nếu như nàng là tiểu thư danh chính ngôn thuận của Trương phủ, chưa nói tới là con của vợ cả, chỉ cần là thứ xuất và dựa vào sự thông tuệ này cũng có tương lai, thật đáng tiếc.

Hán tử trung niên gật đầu. "Chịu thôi. Nếu nó thật sự thông tuệ, sau này đi theo vị quan quyền quý nào đó cũng có thể sống một cuộc sống tốt, cũng có thể có cơ hội thoát khỏi tình cảnh khó khăn này."

Hắn nói tới đây liền lên tiếng hỏi hán tử gầy gò: "Lão Trung, ngươi thấy thế nào?"

Suốt đoạn đường, lão Trung luôn bứt rứt không yên, lần nào bắt chuyện cũng thấy lão đang nhìn Đông nhìn Tây.

Hán tử gầy gò vội vàng quay lại nặn ra một nụ cười: "Đúng là như vậy."

Hắn vừa nói ra mấy chữ này liền nghe thấy một loạt tiếng vó ngựa dồn dập truyền tới. Ngay sau đó là một tiếng quát lớn tục tằn. "Dừng lại! Tất cả

https://thuviensach.vn

dừng lại cho ta!"

Bốn người sửng sốt quay lại, còn không chờ bọn họ kêu lên sợ hãi đã có hai con ngựa tiếp sát hai bên, sau đó là một giọng khàn khàn quát lên: "Dừng xe ngựa lại, dừng xe ngựa lại!"

Nghe thấy tiếng quát này, bà Ôn hét dài: "Là thổ phỉ!" Trong giọng nói là sự đau thương, tuyệt vọng.

Vào giờ phút này, phía sau có truy binh, phía trước có cường địch, dựa vào bốn người có thể làm được gì? Không dám chọc giận những người này, lão Phương và lão Trung đồng thời ghìm dây cương dừng ngựa.

Xe ngựa vừa mới dừng lại, hơn mười tên đạo tặc đã bao vây bốn phía. Đồng thời, ánh mắt bọn họ đều tập trung nhìn vào Trương Khởi đang ngồi trong xe!

Có một người giơ cao mũi thương cũ kỹ về phía xe ngựa, quát: "Vén rèm xe lên!"

Giờ phút này, đám người bà Ôn đã co thành một cụm run rẩy, mà Trương Khởi ngồi trong xe cũng đã trắng nhợt như tờ giấy.

Nàng xoắn chặt tay thầm than: Mấy kỵ sĩ phương Bắc cứu mình lúc trước đáng lẽ phải xuất hiện rồi chứ, liệu hắn có tới thật không?

Lúc này, tiếng vó ngựa bên ngoài đã đến rất gần, đồng thời còn có một giọng nam thô nói: "Để ta xem, rốt cuộc người ngồi trong xe ngựa là ai!" Nói tới đây, một bàn tay nổi đầy gân xanh tiến thẳng vào.

Đột nhiên, phía sau truyền tới một loạt tiếng vó ngựa.

Tiếng vó ngựa kia chỉ có một con nhưng mạnh mẽ có lực, thanh thúy âm vang đủ cho người nghe biết ngựa mới tới là loại thượng đẳng.

https://thuviensach.vn

Đám đạo tặc đồng loạt quay đầu, còn Trương Khởi trong xe cũng bất chấp vén màn xe nhìn ra phía sau.

Trên con đường phía sau có một con tuấn mã cao lớn màu đỏ, toàn thân không có một sợi lông pha tạp, quả nhiên là thần tuấn.

Trên lưng có một thiếu niên cao gầy ngồi thẳng, thiếu niên này mặc một bộ cẩm y màu xanh nhạt, lưng đeo ngọc đái, mà bên cạnh ngọc đái có một thanh trường kiếm khảm đầy châu báu.

Dù đang giục ngựa tới đây, nhưng thiếu niên này vẫn thể hiện được phong thái đặc biệt hơn người. Hắn giống như người lớn lên trên lưng ngựa, giống như trời sinh tuấn mỹ hơn người, chỉ tùy tiện làm một động tác cũng khiến lòng người mê mẩn! Rõ ràng gió cát đang bay đầy trời, nhưng toàn thân hắn lại phiêu dật nhẹ nhàng như chẳng nhiễm lấy một hạt bụi.

Thiếu niên này đội mũ che mặt che khuất toàn bộ gương mặt hắn. Chỉ có những ngón tay ngọc thon dài đang nắm lấy dây cương mới nhận ra hắn không phải người bình thường.

Mải nghĩ trong tiếng vó ngựa, khoảng cách giữa thiếu niên kia và bọn họ càng lúc càng gần.

Chỉ sau một giây sững sờ, đám đạo tặc liền thu hồi tầm mắt, trong số đócòn có một kẻ nói: "Chỉ là một tên nhãi mặt trắng, chúng ta quan tâm đến hắn làm cái khỉ gì?"

Hắn nói không to.

Nhưng tiếng nói vừa dứt, kỵ sĩ kia lại ngẩng nhìn lên. Rõ ràng cách một lớp mạng che rất dày, nhưng mọi người đều rét run khi cảm nhận ánh mắt đang phóng điện của hắn!

https://thuviensach.vn

Không ngờ thiếu niên kia chỉ cần liếc mắt đã chấn nhiếp mình, đám đọa tặc vừa thẹn vừa bực. Tên còn lại nhếch miệng mắng: "Đàn bà ở đâu ra . . . . ."

Năm chữ khó khăn lắm mới thốt ra!

Thiếu niên kia vung tay phải lên, năm ngón tay trống rỗng bắn ra! Trương Khởi chỉ vừa thấy động tác của hắn thì đã nghe thấy mấy tiếng kêu thảm thiết vang lên. Nàng vội vàng quay đầu, suýt chút nữa cũng đến lượt nàng hét chói tai!

Chỉ thấy hai tên đạo tặc mới nói chuyện đang ôm mặt, máu tươi không ngừng chảy ra ngoài kẽ tay hắn! E là trong thời điểm này, máu tươi đã nhuộm ướt đẫm cả mặt họ.

Hai tên đạo tặc kêu thảm, đau khổ rơi xuống lưng ngựa, lăng qua lộn lại trên mặt đất! Lúc này Trương Khởi mới thấy máu chảy ra từ hốc mắt của bọn họ, cũng không biết thiếu niên kia đã dùng thứ gì để bắn hỏng mắt của hai người họ!

Nhẹ nhàng vung tay bắn mù bốn con mắt ở khoảng cách tầm ba mươi bước! Rốt cuộc đây là loại bản lĩnh như thế nào?

Đám đạo tặc đều là những đám ô hợp tụ tập ở gần đây, họ đã bao giờ trải qua trận chiến chân chính như vậy. Sau khi giật mình sửng sốt, mồ hôi tám người còn lại chảy ròng ròng. Bọn họ đưa mắt nhìn nhau rồi thét lên quay ngựa bỏ chạy, hoàn toàn không buồn để ý tới đồng bọn đang nằm trên đất!

Hai người kia vẫn còn lăn lộn, kêu gào thảm thiết mà đám đạo tặc kia đã biến mất không còn bóng dáng. Mà lúc này, kỵ sĩ trẻ tuổi kia cũng đã đi tới gần.

Trương Khởi vén hắn rèm xe lên.

https://thuviensach.vn

Người trước mắt này đã cứu nàng hai kiếp, nàng muốn nhìn rõ hắn.

Có lẽ do ánh mắt nàng quá chuyên chú, có lẽ do nét mặt của nàng quá nghiêm túc. Kỵ sĩ trẻ tuổi kia cũng nghiêm túc quan sát nàng.

Bốn mắt nhìn nhau, quỷ thần xui khiến làm Trương Khởi bật thốt lên: "Ta biết ngươi là ai!"

Một câu đơn giản lại khiến người trẻ tuổi kia khẽ run lên.

Hắn hô to ghìm dây cương lại!

Hắn nhìn Trương Khởi hồi lâu rồi thúc vào bụng ngựa chạy như điên về phía Trương Khởi!

Chỉ là cự ly mười bước nhưng dáng vẻ giục ngựa của hắn như muốn lật tung cả xe ngựa, ba nô bộc hét chói tai, thầm nghĩ: Tính mạng của tiểu thư lúc này khó bảo toàn!

Tuấn mã điên cuồng chạy tới làm gió cát tung bay che khuất tấm mắt Trương Khởi.

Lúc Trương Khởi mở to đôi mắt trong veo như nước, không chớp mắt nhìn nhìn người đang lao tới. Lúc khoảng cách chỉ còn một tánh tay, thiếu niên kia đột ngột ghìm chặt dây cương!

Con ngựa kia đúng là thần tuấn, động tác có độ khó cao như vậy mà nói dừng lại là dừng, hai chân trước của nó đá lên không trung, chồm cong người xuống.

Cùng lúc đó, thiếu niên kia nhanh chóng nắm chặt lấy cằm Trương Khởi,thân hình tiến sát, kề môi bên tai nàng.

Hắn phả vào tai nàng hơi thở ấm áp và giọng nói trầm thấp: "Tiểu cô nương, ngươi chưa nghe câu họa từ miệng mà ra sao?"

https://thuviensach.vn

Hắn khẽ nghiêng đầu, đối diện với một đôi mắt ngây dại.

Quả thật Trương Khởi đang ngây dại.

Vì hắn xông tới quá nhanh, gió đã thổi tung mũ che mặt cho nàng thấy được gương mặt hắn, ánh mắt hắn.

Đây là một gương mặt vô cùng tuấn mỹ, đôi mắt hơi hếch lên hàm chứa tình ý, chế giếu và toan tính, ngoài ra còn có mấy phần xa cánh và lạnh lùng khó nói nên lời.

Chỉ một cái nhìn đã khiến nàng kinh ngạc như vậy!

Nhưng trong mắt Trương Khởi cũng chỉ có kinh ngạc, ánh mắt nàng vẫn duy trì vẻ trong trẻo, sáng ngời chứ hoàn toàn không có si mê.

Người trẻ tuổi ngẩn ra, hắn rất ít khi nhìn thấy ánh mắt này.

Sau đó, hắn nhếch môi cười rồi chậm rãi kéo cằm để Trương Khởi áp sát vào mặt mình. Da thịt chạm nhau, có thể nghe rõ tiếng hô hấp và tiếng hắn cúi đầu nói: "Tiểu cô nương tươi trẻ đầy mị hoặc, khi trưởng thành nhất định sẽ là một báu vật. Không lâu nữa ta sẽ tới Kiến Khang làm khách, đến lúc đó sẽ cho ngươi thị tẩm, được không?"

Bờ môi mỏng không biết vô tình hay hữu ý khẽ chạm vào mặt Trương Khởi, thiếu niên kia đẩy ra nàng rồi giục ngựa lui về phía sau.

Hắn liếc nhìn đám bà Ôn còn chưa hoàn hồn, dùng khí thế cao cao tạo thượng của quý tộc hỏi. "Chủ nhân của các ngươi là….?"

Vô thức, ba người bà Ôn cùng cung kính nói: "Nô tỳ là nô bộc của Trương thị Kiến Khang."

Người trẻ tuổi kiêu ngạo gật đầu hỏi: "Vậy cô ta tên gì?" Người hắn chỉ, đương nhiên chính là Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Bà Ôn vội vàng trả lời: "Bẩm quý nhân, nàng là nữ nhi Trương thị, tên Khởi."

Người trẻ tuổi không nói thêm gì nữa, sau khi đưa mắt nhìn bọn họ liền giục ngựa rời đi.

Đưa mắt nhìn bóng hắn bóng đi xa, bà Ôn quay sang trách móc Trương Khởi: "Tiểu thư, ngươi, haiz!" Bà tức tới không thốt nên lời, trong lòng thầm nghĩ không biết lai lịch của người kia thế nào? Thôi thôi, mặc kệ thân phận người kia thế nào, trong lúc bọn họ đi đón người đã để xảy ra chuyện. Mấy người họ bàn bạc rồi thống nhất không nên nói lại chuyện này cho chủ nhân.

Lúc này, Trương Khởi vô cùng uất ức. Sau khi lục lọi trí nhớ, rốt cuộc nàng cũng nhớ lại được thân phận của hắn. Trong trí nhớ, người này luôn giữ mình trong sạch, khoan dung độ lượng rất được người đời kính trọng. Ngay cả thành Kiến Khang phú quý địch quốc cũng hết lời ca tụng khi nghe thấy hắn. Mấy tháng nữa, hắn sẽ tới Kiến Khang, vừa rồi mình cố ý vừa nói như vậy để làm quen hắn, chiếm được sự chú ý của hắn, nếu được hắn coi trọng hay bảo vệ, cuộc sống sau này của nàng sẽ trôi chảy hơn nhiều. Nhưng nào ngờ, nàng lại chọc giận tới hắn?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Vào Phủ

Lúc ba nô bộc châu đầu thương lượng thì Trương Khởi nhìn đạo tặc vẫn lăn lộn trên mặt đất và hai con ngựa, âm thầm đau lòng: hai con ngựa này, nếu bán đi cũng có thể được không ít tiền. Đáng tiếc, ta không thể mở miệng.

Ba nô bộc cũng nhìn thấy hai con ngựa này, nhưng mà bọn họ cũng không dám lấy đồ của đạo tắc, làm sao biết bọn chúng sẽ không vì vậy mà đuổi theo? Sau khi nói mấy câu, xe ngựa vội vàng chạy.

Bà Ôn ngồi ở bên cạnh Trương Khởi, hỏi "Tiểu cô, ân công nói gì với ngươi thế?" Lúc ấy hai người là mặt dán mặt nói nhỏ, người khác căn bản không có nghe rõ.

Trương Khởi nắm chặt hai tay vào nhau, nhỏ giọng nói ra: "Hắn trách ta nói xằng nói bậy."

Nói đến đây, bà Ôn không khỏi tức giận, bà hung dữ nói: "Tiểu cô, ngươi là từ nông thôn tới, không biết việc đời không hiểu lễ số, lần này ta không trách ngươi. Nhưng từ đây ngươi phải nhớ, muốn sống trong đại trạch, thì không được há mồm. Mới vừa rồi vị ân công kia, nếu hắn che mặt, nhất định là không thích người khác biết hắn là ai. Ngươi mạo hiểm mở miệng, gặp phải người lòng dạ ác độc, nói không chừng liền bị giết diệt khẩu."

Nói tới chỗ này, nhớ tới hai đạo phỉ vẫn đau đến lăn lộn trên mặt đất, bà Ôn rùng mình một cái, trầm mặc.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cúi đầu kính cẩn nghe theo nói dạ, lại thầm nghĩ: người nọ che mặt, là vì dáng vẻ của hắn quá mức tuấn mỹ, lại không nhịn được người khác nhìn hắn, liền quen thói che mặt mình. Về phần hắn ra tay đả thương người, là bởi vì hai đạo phỉ này, một người nói hắn mặt trắng nhỏ, một người nói mẹ nó. Hắn hận nhất người khác dùng bộ dáng của hắn để nói chuyện, tất nhiên ra tay không tha người.

Ngồi ở trong xe ngựa, bà Ôn lại nói thêm một số kỹ năng sinh tồn trong đại trạch cho Trương Khởi nghe.

Tới buổi chiều thì âm thanh thở phào nhẹ nhõm của nam nhân trung niên từ bên ngoài truyền đến, "Rốt cuộc đến!" Trương Khởi vội vàng vươn đầu, chỉ thấy phía trước xuất hiện một tòa thành trì cao lớn, sông đào bảo vệ bên ngoài thành trì nước chảy róc rách, hai bên cầu treo người đi đường như chảy, náo nhiệt cực kỳ.

Đến Kiến Khang rồi !

Rốt cuộc, lại một lần nữa tới Kiến Khang rồi.

Xe ngựa lái vào cửa thành, lại trở về nơi phờn hoa, ngựa xe như nước này, ba nô bộc đều thở phào nhẹ nhõm, cao giọng đàm luận. Ngay cả nam tử gầy gò luôn trầm mặc, lúc này cũng sáng sủa không ít.

Ngồi ở bên cạnh Trương Khởi, bà Ôn nhỏ giọng nói ra: "Tiểu cô, hôm nay vào thành. Chúng ta sẽ sắp xếp cho ngươi ở khách điếm trước, chờ trong phủ chuẩn bị xong, sẽ đón ngươi đi vào."

"Uh."

"Ở trong khách điếm không nên chạy loạn."

"Uh."

https://thuviensach.vn

Ba nô bộc đưa Trương Khởi đến khách điếm thì sắc trời đã tối, mặt trời đã chìm vào chân trời. Đưa mắt nhìn bóng lưng rời đi của bọn họ, Trương Khởi khẽ thở dài một hơi.

Xuất thân của nàng, nhất định khiến con đường phía trước khó khăn, so với nhà ngoại, sống trong Trương trạch ở Kiến Khang, còn khá hơn chút. Vì vậy dọc theo đường đi, nàng chưa bao giờ từng nghĩ giãy giụa.

Trở lại trong phòng, Trương Khởi tinh tế hồi tưởng trí nhớ một lần. Trải qua chuyện đạo tặc, nàng không hoài nghi đối với trí nhớ của mình nữa.

Cả đêm đảo mắt đã trôi qua rồi.

Trời vừa sáng, một chiếc xe ngựa liền dừng ở bên ngoài khách sạn, bà Ôn mang theo hai tỳ nữ đi vào, sau khi nghênh đón Trương Khởi đã rửa mặt đổi mới hoàn toàn, bà Ôn cười nói: "Chúc mừng tiểu cô, theo lão nô về nhà thôi."

Nhà? Trương phủ làm sao coi như là nhà của nàng?

Trương Khởi xấu hổ cười một tiếng, cẩn thận đáp một tiếng dạ, đi theo bên người các nàng lên xe ngựa.

Xe ngựa chạy lên trước, đi hơn nửa canh giờ, liền đi vào một con đường tắt, sau đó xe ngựa dừng lại.

Bà Ôn đứng ở ngoài xe, cười nói: "Tiểu cô, chúng ta vào phủ thôi."

Trương Khởi đi xuống.

Xuất hiện tại trước mặt nàng, là một cái cửa nhỏ chỉ chứa một người ra vào. Đúng vậy, đường đường Trương phủ, làm sao để cho con gái riêng tầm thường như nàng quang minh chánh đại vào phủ đây? Dù là cái cửa hông

https://thuviensach.vn

mà người khác nhìn không khá, thì nàng cũng không có tư cách. Chỉ có loại cửa nhỏ cho tôi tớ ra vào này, mới có thể chứa nàng.

Trương Khởi tò mò nhìn bốn phía, làm ra một bộ dáng làng quê không biết việc đời, dưới sự hướng dẫn của bà Ôn, lửng thửng bước vào Trương phủ.

Vừa vào cửa nhỏ chính là một dãy phòng gỗ thấp nhỏ, ra ra vào vào trong phòng gỗ, đều là một vài tôi tớ. Thấy Trương Khởi đi vào, họ liền tò mò quan sát.

Bà Ôn đi mau mấy bước, nói nhỏ mấy câu với một phụ nhân cỡ 24 - 25 tuổi xong, quay đầu lại dắt tay Trương Khởi, nhẹ lời nói: "Tiểu cô, đây là Lương tẩu tử, nàng chuẩn bị chỗ ở cho ngươi rồi, ngươi đi theo đi."

Nói tới chỗ này, bà Ôn nhìn Trương Khởi ngây thơ, cuối cùng trong bụng mềm nhũn, không nhịn được lại nói nho nhỏ: "Tiểu cô, ngươi an tâm sống ở chỗ này chờ phụ thân ngươi trở lại."

Chuyện này Trương Khởi hiểu, không phải là chánh thê của cha nàng, thật sự không nhìn trúng con gái riêng như mình, nên coi nàng như tôi tớ sai bảo sao? Kiếp trước nàng cũng là như thế này.

Lại nói, Trương Khởi kiếp trước, chính là người vô cùng thông minh, nếu không nàng cũng sẽ không xông qua nhiều đau khổ, làm tới thê tử chánh thất của người ta.

Lập tức, Trương Khởi dựa theo lễ nghi mà bà Ôn dạy, khom người thi lễ một cái, lên tiếng: "Vâng", nàng nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, quyến luyến nhìn bà Ôn, rưng rưng nói: "Nhưng bà, A Khởi không nỡ xa người!" Ở trong phủ này, bà Ôn là một người lương thiện, tạo mối quan hệ với bà có lợi mà vô hại.

https://thuviensach.vn

Bà Ôn đồng hành với nàng một tháng, cũng có tình cảm. Bà nhìn tiểu cô tử mỹ lệ trước mắt, đưa tay vuốt tóc của nàng, nhỏ giọng nói ra: "Đi đi đi đi."

Bà Ôn vừa đi, Trương Khởi liền sụp mi thuận mắt mà đi đến bên cạnh Lương tẩu tử. Lương tẩu tử quan sát nàng từ trên xuống dưới thêm vài lần, trong bụng đã nắm chắc. Xoay người, dẫn Trương Khởi tiến vào trong căn phòng gỗ thứ ba bên trái, Lương tẩu tử vừa đi vừa nói: "Ngươi tên là A Khởi? A Khởi nè, thân phận của ngươi vẫn khác bọn người hầu. Về sau buổi sáng ngươi quét dọn trong viện một chút, buổi chiều phải đến học đường học ít chữ. Sau bữa cơm chiều thì giúp đỡ phòng bếp."

Trương Khởi sụp mi thuận mắt lên tiếng: "Vâng"

Thấy nàng nhã nhặn lịch sự, Lương tẩu tử hài lòng gật đầu một cái, nói: "Rất tốt." Lại phân phó hai tiểu tỳ nữ giúp Trương Khởi lấy ra chăn nệm đồ dùng, rồi Lương tẩu tử nói: "Tiểu cô tử, tẩu tử có một câu ngươi phải để ở trong lòng."

Trương Khởi liền vội vàng khom người nghe dạy.

Lương tẩu tử cười nói: "Ngươi có dáng vẻ đẹp, điểm này khác với những người làng quê thô lỗ, nói không chừng về sau, còn phải dựa vào nó có được cuộc sống tốt." Nàng ý vị sâu xa cười một tiếng.

Trương Khởi tất nhiên hiểu ý của nàng. Mới vừa rồi nàng an bài, đều là vài việc nhẹ nhõm, nếu như không muốn nói là nàng chú ý đến thân phận chủ tử của bản thân, còn không bằng nói, nàng là muốn nuôi mình, thừa dịp lúc đang lớn, nuôi thành như hoa như ngọc. Tương lai phía trên có cần, nàng cũng có thể được khen.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Trấn Áp

Căn phòng Lương tẩu tử an bài cho Trương Khởi, chỉ có một cái sập, xem ra không cần ở chung với người khác. Thấy ánh mắt Trương Khởi quét qua cái sập này, Lương tẩu tử cười nói: "A Khởi, ngươi tạm thời ở chỗ này. Nếu như thập nhị lang thấy ngươi, chắc chắn an bài căn phòng tốt hơn." Thập nhị lang, chính là cha ruột nàng.

Trương Khởi vội vàng lên tiếng: "Tẩu tử an bài, A Khởi cũng rất hài lòng."

Nàng dầu gì cũng là cốt nhục Trương gia, là một cô tử, ở tại chỗ của người làm, nào có thể thật hài lòng? Nàng có thể nói lời này, không phải một người tới từ nông thôn không có kiến thức gì, chính là một người thức thời.

Lương tẩu tử nhìn nàng, gật đầu một cái, nói: "Hài lòng là tốt rồi. Nếu như ngươi có gì cần, cứ tới nói cho Lương tẩu tử." Thấy Trương Khởi nói không có, nàng lại dặn dò đôi câu, liền xoay người rời đi.

Trương Khởi ngồi ở trên giường, lẳng lặng nhìn trang trí trong phòng.

Nghỉ ngơi một hồi, nàng mới đi ra khỏi cửa phòng.

Cây chổi để ở trong phòng, Trương Khởi chỉ cần lấy ra quét dọn là được. Sân cũng không lớn, quét sạch nó không đến hai tiếng.

Trương Khởi cúi đầu quét dọn thì cách đó không xa, truyền đến tiếng nghị luận chỉ điểm ríu ra ríu rít, nghĩ nghĩ lại, còn kèm theo tiếng cười

https://thuviensach.vn

trộm.

Hiện tại, Trương Khởi còn chưa có nghĩ đến muốn đi làm quen người nào. Trí nhớ của nàng quá mơ hồ, những người xuất hiện chung quanh này, dù có hai người quen mặt, nàng cũng không nhớ nổi tên của các nàng, càng không nhớ nổi phẩm tính và cách họ đối xử mình. Cho nên, nàng bây giờ vẫn lặng yên làm việc, đi từng bước từng bước.

Quét sân xong, liền cầm lấy bữa ăn sáng trong phòng bếp để ăn. Trương Khởi lại nghỉ ngơi chốc lát, sau đó buổi chiều đến.

Buổi chiều, nhiệm vụ của nàng là học chữ.

Trong đại trạch Trương thị, có tất cả ba bốn học đường lớn nhỏ. Học đường ở chỗ Trương Khởi, trừ nàng, còn có bốn tiểu cô mặc quần áo mộc mạc. Những tiểu cô này chẳng những cỡ tuổi nàng, còn có ngũ quan không tệ. Từ trong giọng điệu có thể nghe ra, họ đều là thứ nữ không được coi trọng trong gia tộc, ở trong đại trạch Trương thị, đều có thân phận lúng túng giống như nàng.

Dạy các nàng biết chữ, là một nữ tử hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, nữ tử này tuổi không nhỏ, nhưng vẫn còn để kiểu tóc của tiểu cô. Nàng là Ngự sử (nữ quan) từ trong cung ra, được thả ra cung tuổi đã quá lớn, cộng thêm mình có chút tư sản, có thể tay làm hàm nhai, liền không hề lập gia đình, mà là đảm nhiệm chức giáo tập trong các đại gia tộc.

Thấy Trương Khởi đi tới, bốn tiểu cô tử đồng thời quay đầu lại, đầu nhỏ ghé vào nhau, chỉ chỉ chõ chõ mà cười lên. Họ mặc dù xuất thân không tốt, nhưng so với con gái riêng như Trương Khởi, vẫn sáng rỡ nhiều lắm.

Trương Khởi khép mi buông mắt, lặng yên ngồi ở một góc, chờ giáo tập giảng bài.

"Nghe nói là từ nông thôn đến."

https://thuviensach.vn

"Vừa nhìn liền biết dân đen."

"Mẫu thân nàng thật không biết xấu hổ!"

. . . . . .

Một câu cuối cùng lọt vào tai, mi tâm Trương Khởi nhảy một cái. Nàng quay đầu lại nhìn tiểu cô - Trương Sầm cao hơn nàng một cái đầu vừa nói câu đó.

Nàng dù sao không phải tiểu cô thật sự, ánh mắt trầm trầm này, chứa nhiều uy phong, Trương Sầm đột nhiên nhìn thấy, không khỏi run run.

Đảo mắt, nàng liền giống như bị nhục nhã vô cùng, vọt đứng lên, lớn tiếng kêu lên: "Ngươi nhìn cái gì nhìn? Chẳng lẽ ta nói sai? Mẹ ngươi chính là tiện nhân!"

Trương Khởi giận dữ, đang muốn phát tác, lại nghe được phía trước truyền đến tiếng quát mắng không nhịn được của giáo tập, "Lăn tăn cái gì? Trương Khởi, Trương Sầm, các ngươi hãy viết chữ này mười lần!"

Trương Khởi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy giáo tập khinh miệt liếc về phía mình.

Trương Khởi đứng lên, nàng biết, đây là trận chiến đầu sau khi mình vào phủ, nếu như mình biểu hiện mềm yếu, về sau sẽ vĩnh viễn không ngừng bị khi dễ. Nhưng, nếu như mình biểu hiện quá thô lỗ, lan truyền ra ngoài, cũng sẽ không có ngày sống dễ chịu.

Nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt lẳng lặng nhìn chằm chằm giáo tập, âm thanh trong trẻo hỏi: "Rõ ràng là Trương Sầm khinh mẫu thân ta, ta ngay cả đáp lời cũng chưa từng, sao Triệu giáo tập muốn xử phạt ta? Chẳng lẽ giáo tập học tập thơ lễ nhiều năm, lại cho rằng, hành động khinh thường mẹ người khác đáng sùng bái?"

https://thuviensach.vn

Nàng khó khăn nói đến đây, mặt của Triệu giáo tập cũng trầm xuống. Nàng nhìn chằm chằm Trương Khởi cả giận nói: "Người nào sùng bái hả? Tiểu cô tử này thật nhiều chuyện! Viết chữ này một trăm lần cho ta!" Âm thanh nghiêm nghị cực kỳ.

Ba tiểu cô khác bị nàng quát một tiếng như vậy, sắc mặt liền tái đi, co rúm lại ngồi ở trên giường không dám động.

Chỉ là Trương Khởi không phải tiểu cô tầm thường.

Nghe vậy, nàng giận quá hóa cười, nhấc chéo quần, liền bước nhanh ra ngoài.

Triệu giáo tập ngẩn ra, lớn tiếng kêu lên: "Ngươi dám đi? Ra khỏi cái cửa này, ngươi cũng đừng muốn học chữ nữa!"

Trương Khởi quay đầu lại.

Nàng thấy được vẻ hài lòng trên mặt Triệu giáo tập. Cũng thế, biết chữ là đặc quyền của người thượng đẳng, có thể học chữ đó là vinh hạnh đặc biệt cỡ nào? Nàng ta dạy dỗ ở đây nhiều năm, nếu nói gì với phía trên, thật là có có thể cắt đứt đường biết chữ của mình.

Trương Khởi dừng bước. Giờ phút này, nàng đứng ở cửa, bên ngoài cửa, là một con đường mòn.

Trương Khởi nhìn sang đường nhỏ phía ngoài, cùng với mấy người thỉnh thoảng qua lại trên đường, liền quay đầu lại nhìn về phía Triệu giáo tập, bình tĩnh nói: "Giáo tập sai lầm rồi, A Khởi đi tới nơi này, không phải muốn rời khỏi học đường." Khi Triệu giáo tập ngẩng đầu cười lạnh, Trương Khởi an tĩnh thanh thúy nói: "Tới nơi có nhiều người, A Khởi chỉ là muốn nhờ đoàn người phân xử thử, cũng muốn làm cho cả tộc Trương thị phân xử thử: giáo tập dạy dỗ, đó là chỉ dạy người ta biết mấy chữ, hay là muốn

https://thuviensach.vn

dạy cả chữ "Hiếu" và "Lễ"? Nếu như một giáo tập khích lệ đệ tử của nàng mắng cha mẹ người khác, loại hành vi này, có nên hay không?"

Lắng lắng nghe nghe, sắc mặt Triệu giáo tập trắng nhợt! Lòng bàn tay không khỏi toát ra mồ hôi!

Nàng cũng là một người từng trải việc đời, tất nhiên biết, dù là thời đại lấy phóng đãng tùy tính làm xinh đẹp như Lưỡng Tấn, cũng xem trọng chữ hiếu. Huống chi thời đại này!

Lời tiểu cô tử này nói, không truyền ra ngoài cũng được, một khi truyền đi, không nói nàng không gánh nổi chức vị giáo tập, chính là thanh danh của nàng, cũng sẽ ngã đầy đất!

Nghiêm mặt nhìn Trương Khởi, bắp thịt trên gương mặt của Triệu giáo tập liên tiếp nhúc nhích. Miễn cưỡng cười cười, nàng nhẹ nhàng nói với Trương Khởi: "Tiểu cô tử nói quá lời, khinh thường cha mẹ người khác là lỗi lớn, bổn giáo tập làm sao có thể đồng ý loại hành vi này?"

Nói tới chỗ này, nàng chuyển sang Trương Sầm, sắc mặt xanh lên, lạnh lùng quát: "Hồ đồ! Một tiểu cô tử đàng hoàng sao miệng lại không biết kiềm chế như lưu manh? Đi! Đứng bên ngoài một canh giờ! Rồi sao chém quyển "Hiếu Kinh" này một lần, năm ngày sau giao cho ta!"

Sau khi mắng Trương Sầm chảy nước mắt, Triệu giáo tập xoay đầu lại, lấy lòng nhìn Trương Khởi, cười nói: "A Khởi, muốn học chữ, trở về sập thôi."

Trương Khởi thấy được liền thu, nàng gật đầu nói: "Là ta sai lầm rồi, Triệu giáo tập vốn không phải loại người như vậy. Thật may là lúc nãy ta chưa từng lớn tiếng, không làm kinh động người khác." Đây cũng là nhắc nhở Triệu giáo tập, muốn nàng ta ém miệng ba tiểu cô khác.

https://thuviensach.vn

Lúc nãy Triệu giáo tập còn vừa tức giận vừa cảnh giác Trương Khởi, giờ phút này, lại hơi cảm kích. Nàng nhìn chòng chọc Trương Khởi một cái, kinh hãi thầm nghĩ: nghe nói con bé này vốn từ nông thôn đến, mới học chữ một tháng. Nhưng bằng thủ đoạn hiện tại nó dùng, nương nương trong cung cũng chẳng qua như thế. Thật đúng là không thể xem thường .

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Tiêu Lang

Trải qua chuyện như vậy, mấy người kia cũng không dám đắc tội với Trương Khởi nữa. Sau khi học xong năm chữ cũng đã đến lúc dùng bữa tối.

Sau bữa tối, Trương Khởi đi tới phòng bếp Lương tẩu chỉ để giúp sắp xếp lại củi đốt và quét dọn phòng tắm. Làm mất gần nửa canh giờ, nàng mới được về phòng.

Lúc này, mặt trời mới ngả về phía Tây, khắp nơi trong nhà bắt đầu treo đầy đèn lồng. Cách đó không xa có thể cảm nhận được tiếng khèn tiếng sáo hòa lẫn phấn hương phiêu đãng trong không khí, ngoài ra, thỉnh thoảng cũng có thể nghe thấy tiếng cười nói.

Lại tới canh giờ được yêu thích nhất của đám quý tộc Kiến Khang.

Trương Khởi vén tấm màn cửa sổ bừng lụa mỏng, qua những ánh đèn lồng lay động trong bóng cây, nàng nhìn về nơi phát ra tiếng khèn tiếng sáo kia. Nàng biết nơi đó, đó là nơi Trương phủ cất giấu thị thiếp cùng ca cơ, cũng là nơi mà người có vẻ ngoài không xinh đẹp như nàng không có khả năng đi tới.

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn trăng sáng treo cao trên bầu trời, cách một lớp sương mù dày đặc, nàng không thể nhìn được xa hơn. Nhưng không cần nhìn, nàng cũng biết các trong phủ đệ của các thế gia như Trượng thị cũng đang ngập tràn tiếng khèn tiếng sáo và mùi phấn hương phiêu đãng.

Trên thế gian này, có mấy phủ đệ dám dùng thị thiếp và tỳ nữ xinh đẹp ra làm vật đặt cược. Nhớ tới thiên hạ đệ nhất thủ phủ Thạch Sùng luôn dùng

https://thuviensach.vn

các tỳ thiếp xinh đẹp để khai đao. . . . . Phàm là khách quý tới chơi, hắn sẽ chỉ điểm cho đám tỳ thiếp lên mời rượu. Nếu khách quý không uống, hắn sẽ chặt đầu người tỳ thiếp đó!

Thậm chí có một lần hắn còn chém liên tục mười tỳ thiếp xinh đẹp.

Chuyện này cho tới giờ vẫn còn được lưu truyền rộng rãi, cũng không ít quý tộc noi theo. Người đời thích nhắc tới chuyện này, không phải vì Thạch Sùng coi mạng người như cặn bã, mà vì hắn hào phóng! Nghĩ đến việc thu thập những tỳ thiếp xinh đẹp từ các nơi về rồi dạy cho bọn họ cầm kỳ thi họa, thơ ca lễ nghi, ăn mặc trang điểm, chỉ cần một người đã hao tới trăm vạn lương vàng. Nhưng hắn nói nói chém là chém chứ tuyệt không đau lòng. Sự hào phòng này cũng tương tự việc hắn dùng búa đánh nát cây san hô quốc bảo vô giá

Dĩ nhiên, so với những tỳ thiếp kia, người có huyết mạch Kiến Khang Trương thị như Trương Khởi cũng có thân phận cao quý hơn. Nhưng càng cao quý lại càng làm phú hào, quý tộc thích cất giấu.

Trương Khởi hít sâu thu hồi ý nghĩ. Lúc quay đầu lại thì trên lớp men sứ xanh của bình hoa chỉ còn lại gương mặt non nớt của mình.

Đưa tay vuốt ve gương mặt, Trương Khởi thầm nghĩ: Vẫn còn một khoảng thời gian.

Từ giờ đến lúc dung nhan nở rộ vẫn còn một khoảng thời gian.

Quay về phòng, nương theo nguồn sáng lờ mờ bên ngoài, Trương Khởi lấy ra cây bút lông được phát ở học đường hôm nay, sau khi hít một hơi thật sâu liền bắt đầu viết vào không trung.

Thời đại này, giấy là vật rất quý. Trương thị tuy là nhà đại phú, nhưng gia tộc phú quý đâu có thể cho một tiểu thư không có địa vị như Trương

https://thuviensach.vn

Khởi dùng giấy quý luyện chữ. Để tránh lãng phí bút lông, thậm chí nàng còn không thể dùng mực luyện chữ.

Nàng cứ chăm chỉ như vậy, một chữ lại một chữ vẽ vào không trung.

Luyện một canh giờ, Trương Khởi mới đi vào giấc ngủ.

. . . . . .

Chỉ trong chớp mắt, Trương Khởi đã quay về Trương trạch được ba tháng. Nàng đến đây vào cuối mùa Thu, còn giờ đã qua một mùa Đông, bắt đầu tiến vào đầu Xuân.

Ba tháng ăn ngon ngủ ngon, Trương Khởi đã cao lên rất nhiều. Gương mặt tái xanh do không đủ chất dinh dưỡng dần được thay thế bằng làn da trắng hồng rạng rỡ.

Còn mấy tháng nữa Trương Khởi sẽ được 14 tuổi, nếu là tiểu thư danh chính ngôn thuận của Trương phủ thì cũng sắp tới thời gian nàng chuẩn bị được định hôn ước.

Trong phòng, Trương Khởi đặt gương đồng xuống rồi cầm kéo xén đi phần tóc cản trở tầm mắt. . . . . .Nàng đã quan sát rất kỹ, kiểu tóc trước đã che đi mất ba phần thùy mị của nàng. Còn hiện tại, gương mặt nàng đã có tới năm phần thùy mị, nhưng dù có vậy cũng chỉ có thể coi là thanh tú không chói mắt.

Vừa mới đứng dậy, bên ngoài đã có tiếng nha hoàn lanh lảnh truyền tới. "A Khởi, A Khởi, nghe nói phụ thân ngươi đã về, ngươi đã biết chưa?" Nói xong, một nha hoàn tầm 14,15 tuổi, ánh mắt to tròn đẩy cửa bước vào.

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn tỳ nữ đã bôi son trát phấn mới nhếch môi cười nói: "Ngoài ông ấy ra, có phải còn có Tiểu Lang xinh đẹp đã về không?"

https://thuviensach.vn

Thái độ của nàng khiến nha hoàn A Lục đỏ mặt, chỉ thấy cô chu môi khẽ hừ, ánh mắt lúng liếng cười cười, "Ngươi luôn nhốt mình trong phòng nên chẳng biết chuyện gì cả. Để ta nói cho ngươi nghe, Tiêu thị Mạc lang cũng tới rồi."

Vừa nhắc tới Tiêu Mạc, gương mặt A Lục ửng hồng, mắt long lanh như sắp chảy nước.

Tiêu thị Mạc lang, cái tên này Trương Khởi đã nghe suốt ba tháng, lỗ tai cũng sắp mọc kén rồi. Nghe nói, hắn cao ráo nho nhã, vô cùng tuấn tú, hơn nữa, hắn còn trẻ mà đã có tài danh, khắp đại giang nam bắc cũng truyền tụng thi ca của hắn.

A Lục thấy dáng vẻ xem thường của Trương Khởi liền bĩu môi nói: "Ta đã nói với ngươi rồi A Khởi, do ngươi chưa từng thấy Mạc lang, nếu thấy hắn rồi, ta bảo đảm ngươi cũng sẽ thích hắn."

Nói đến đây, A Lục đảo mắt xông về phía trước, mạnh mẽ kéo Trương Khởi chạy ra ngoài cửa.

Trương Khởi bất ngờ nên bị kéo tới lảo đảo sắp ngã, đợi đến khi nàng lấy lại tinh thần thì người đã bị A Lục dắt tới cửa phòng.

Chưa chờ Trương Khởi lên tiếng, A Lục đã cười hì hì: "A Khởi, không phải phụ thân ngươi mới về sao? Ngươi mà còn ủ rũ ngồi ở đây thì đến ngày nào tháng nào ông ta tới nhớ tới nữ nhi là ngươi? Ta nói này, nếu giờ chúng ta tới tiền viện, nói không chừng phụ thân ngươi chỉ vô tình nhìn thoáng qua cũng có thể nhận ra nữ nhi của mình. Sau đó thì sao, chỉ cần một câu của ông ấy, ngươi mới trở thành tiểu thư danh chính ngôn thuận của Trương phủ, cuộc sống sau này mới tốt đẹp lên được."

Trương Khởi không biết nên khóc hay nên cười: "Rõ ràng là ngươi muốn đi nhìn Tiêu Lang, sao còn phải tìm cớ như vậy." Nói thì nói vậy, cuối cùng nàng vẫn theo chân A Lục ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Từ nơi này đến tiền viện cũng mất gần nửa canh giờ. A Lục dắt Trương Khởi chạy thật nhanh, lúc chạy tới tiền viện thì đã thở hồng hộc, mà đống son phấn cố ý bôi lên mặt cũng nhòe nhoẹt đi nhiều.

Dùng tay bôi vẽ lên mặt, A Lục hối hận lải nhải. "Đều tại ngươi, ở sai chỗ báo hại ta tìm ngươi lâu như vậy."

Nghe thấy A Lục ảo não oán giận, Trương Khởi khẽ mỉm cười nói: "Chỉ là lớp trang điểm bị nhạt đi, có gì đâu mà phải tức giận?"

A Lục đang định phản bác thì lại thấy Trương Khởi lấy một chiếc khăn tay trong lòng ra, nhẹ nhàng lau đi vết dính trên mặt mình.

Động tác của Trương Khởi êm ái mà có quy luật, sau khi lau một lúc, A Lục mới ngạc nhiên nói: "Ngươi lau khóe mắt, vành tai ta lâu như vậy làm gì?" Trương Khởi không trả lời mà thu hồi đầu ngón tay bôi son, nghịch loạn tóc cô thêm một lần nữa.

Không lâu sau, Trương Khởi thu lại khăn tay để A Lục tiếp tục dắt nàng về phía trước. Đi tới đi lui, A Lục thấy hồ nước bên cạnh liền rầu rĩ nói: "Ta qua đó xem còn có thể gặp người không?"

Chạy đến bờ hồ vươn vai, Trương Khởi kêu lên sợ hãi. Nàng kinh ngạc chỉ vào mặt hồ, gương mặt rõ ràng nhỏ hơn một chút, gương mặt cũng thanh tú động lòng người hơn, vừa định nói gì đó lại vỗ trán kêu lên: "Đây chính là chỗ khác với các chủ nhân, ngay cả bóng người trong hồ nước cũng dễ nhìn hơn chúng ta."

Lời này vừa nói ra, Trương Khởi cười phì. Cùng với tiếng cười của nàng còn có tiếng cười lớn, trong sáng của một thiếu niên.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Nhận Cha

Đoàn người xuyên hoa lướt liễu đi tới.

Dẫn đầu là một thiếu niên mặc trường bào có tay áo rộng, thiếu niên kia chân dài eo nhỏ, da thịt trắng nõn, mũi cao môi mỏng, ánh mắt trong sáng đầy hàm ý. Hắn ung dung đi bằng gỗ guốc bước tới. Mà theo dáng đi của hắn, bộ trường bào kia như đón gió Xuân phất phơ, mang tới cảm giác bồng bềnh mà phiêu dật. Thật đúng là cốt cách thanh kỳ, nho nhã phong độ!

Sau lưng thiếu niên còn có hai thiếu niên khác trạc tuổi hắn. Dù những thiếu niên kia cũng mặc trường bào có vạt áo đón gió, thậm chí còn có một người đắp phấn, thì từ thần vận tới ngũ quan cũng kém xa thiếu niên kia.

Thấy thiếu niên kia đến gần, gương mặt A Lục đỏ hết lên. Cô vội vàng cúi đầu rồi lại nhanh chóng ngẩng đầu lên, đôi mắt to thỉnh thoảng lại nhìn vào thiếu niên đi gần tới đây nhất, mỗi một lần nhìn mắt cô lại phát sáng thêm một phần.

Thấy cô si ngốc, ngơ ngác như không còn biết hiện tại hay tương lai. Trương Khởi duỗi khuỷu tay chọc chọc nàng rồi nhún gối chào: "Xin chào lang quân." Nàng vừa nói xong, A Lục cũng thu hồi thần trí, hoảng loạn hành lễ: "Nô tỳ tham kiến lang quân."

Thiếu niên đi trước hứng thú nhìn A Lục, sau đó lại quay sang nhìn Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Chỉ một lần liếc mắt, nhưng không biết vì sao, hắn lại nhìn chằm chằm vào Trương Khởi.

Mà Trương Khởi lúc này, hàng mi dày khẽ rủ, mái tóc dày che khuất nửa bên mặt, vốn chẳng có gì đáng xem. Nhưng thiếu niên kia lại chăm chú nhìn rồi lại nhìn.

Thấy hắn nhìn Trương Khởi tới ngẩn người, một thiếu niên có làn da hơi ngăm đen đi tới liếc nhìn Trương Khởi cười cợt: "Sao vậy, Tiêu Lang khuynh đảo Kiến Khang thích tiểu cô tử này sao?"

Nói ra những lời này, chính hắn cũng cảm thấy tức cười mà bật cười ha hả.

Tiêu Lang quay lại nhìn hắn lắc đầu, không hiểu sao, hắn lại không nhịn được nhìn Trương Khởi thêm một lần. Nhưng bắt gặp hàng mi vẫn đang rũ xuống, trong lòng hắn lại thấy thất vọng.

Mới vừa rồi, hắn ở trong rừng cây cũng thấy tiểu cô tử này nhoẻn miệng cười, chỉ là một cô nương rất bình thương, nhưng không hiểu sao, nụ cười kia lại mang tới vẻ đẹp như ánh trăng rực rỡ, như chốn rừng núi đẹp mà tĩnh mịch. Nhưng mới đảo mắt, nụ cười kia đã biến mất, trước mắt hắn lúc này chỉ là một tiểu cô tử rất bình thường, giống như, những gì hắn vừa thấy chỉ là ảo giác.

Một thiếu niên khác cũng đi lên cười nói: "Tiểu cô tử này sao? Nhị thập thất đệ, đệ còn quá nhỏ nên sao hiểu được vẻ đẹp như ánh trăng treo đầu cành, đậu khấu cài tóc? Còn nữa, tiểu tỳ kia cũng chỉ là đồ khờ pha trò." Nói tới chỗ này, hắn quay lại nháy mắt với Tiêu Lang. "A Mạc, ngươi nói đúng không?"

Tiêu Mạc cười khổ, vốn đang chuẩn bị đáp lời thì lại nghe thấy tiếng bước chân vang lên từ phía sau. Ngay sau đó, tiếng cười hảo sảng của một

https://thuviensach.vn

người trung niên truyền tới. "Trong chớp mắt chẳng thấy các con đâu, làm báo hại ta phải dừng lại tìm, thì ra các ngươi đang tụ tập ở đây!"

Nghe tiếng người trung niên kia, hai thiếu niên đồng thời quay đầu hành lễ. "Tham kiến Thập nhị thúc."

Nghe đến đây, A Lục thoát khỏi sắc dụ mà đưa tay huých Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "A Khởi, đây chính là phụ thân của ngươi, mau gọi ông ấy đi!"

Nghĩ đến việc bạn tốt nhận người thân quan trọng hơn, A Lục đã hoàn toàn ném Tiêu Mạc sang một bên. "Còn đứng ngây ra đó làm gì, mau tiến lên đi." Nói tới đây, giọng của A Lục có thêm mấy phần sốt ruột, khẩn trương.

Cô ấy còn vội hơn cả mình.

Trương Khởi buồn cười liếc nhiên A Lục rồi mới nghiêm túc ngẩng đầu nhìn phụ thân mình.

Trong trí nhớ của nàng cũng từng có một phụ thân như vậy, nhưng hình dáng và tính tình của ông ta đã trở nên mơ hồ.

Nam nhân trước mắt, thoạt nhìn chỉ mới ba mươi, gương mặt dài có ngũ quan tuấn tú và làn da trắng nõn pha chút nữ tính. Ông ấy cười trông rất hiền, ánh mắt ông ấy cũng rất hiền lành.

Mới nhìn qua, Trương Khởi đã thấy hoảng hốt. Rõ ràng đã là người sống qua hai kiếp, nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ của phụ thân ruột thịt, trong lòng nàng vẫn xuất hiện cảm giác chờ mong mơ hồ.

Lúc Trương Khởi đang nhìn phụ thân mình tới ngẩn người thì Trương thập nhị lang đã tới gần, đưa mắt quét qua đám thiếu niên. Lúc nhìn thấy Trương Khởi và A Lục, ông liền cười nói: "Chính là hai đứa nô tỳ mà cũng

https://thuviensach.vn

dám trêu chọc “lâm lang mỹ ngọc”* của hai phủ Trương - Tiêu?" (*ví với những đồ vật quý hiếm cao sang)

Đám thiếu niên cười ồ lên, ông liền vung tay phải ngăn lại. "Các vị, mọi người trong phủ chờ đã lâu rồi, đi thôi." Dứt lời, ông định quay người bỏ đi.

A Lục đứng cạnh Trương Khởi sốt ruột tới dậm chân liên tục. Mắt thấy Trương Khởi chỉ biết ngẩn người nhìn phụ thân mình, cô không nhịn được kêu lớn: "Ông….Ông là thập nhị lang sao?" Trương thập nhị lang dừng bước, các thiếu niên kia cũng đồng thời quay đầu.

Sợ bọn họ lên tiếng ngắt lời mình, A Lục cà lăm chỉ vào Trương Khởi kêu lên: "Cô ấy, cô ấy là con gái ông, ông không nhớ sao?"

Mọi người đồng loạt nhìn lại.

Đối diện với ánh mắt của mọi người, gương mặt A Lục đỏ như sắp xuất huyết, đôi môi run rẩy như muốn gì đó nhưng nói không nên lời.

Trương Khởi thấy vậy, vội vàng nắm lấy tay cô.

Nắm chặt tay A Lục cho đến khi cô bình tĩnh lại, Trương Khởi mới buông tay ra đi về phía trước nhún gối cúi chào: "Nữ nhi Trương Khởi tham kiến phụ thân."

"Trương Khởi?" Trương thập nhị lang kinh ngạc đảo mắt mới chợt hiểu ra nói: "Đúng rồi, ngươi là A Khởi, là nữ nhi của ta."

Rốt cuộc ông cũng nhớ được, ba tháng trước, ông từng phái người đón đứa trẻ này về.

Hiểu rõ chuyện này, ông quay lại cười với mấy thiếu niên kia: "Mẫu thân đứa bé này ở nông thôn, ta mới biết nó cách đây không lâu nên giờ mới cho

https://thuviensach.vn

đón nó về đây."

Chỉ một câu nói đã vạch trần thân phận con riêng của Trương Khởi.

Chúng thiếu niên nhếch môi hoàn toàn không có hứng thú với Trương Khởi, thầm nghĩ: Cũng chỉ là đứa con riêng.

Niềm vui của Trương thập nhị lang cũng chỉ cao được tới vậy, ông khẽ gật đầu nhìn Trương Khởi nói: "Tới là tốt rồi, thế này đi, lão Lợi."

Ông quay đầu nói với một hán tử đen gầy còng lưng: "Đứa nhỏ này là cốt nhục của ta, ngươi mau đi sắp xếp."

"Vâng"

"Cũng báo lại chuyện cho phu nhân biết."

"Vâng."

Nói tới đây, Trương thập nhị lang quay sang hờ hững hỏi Trương Khởi: "Khởi nhi, con còn có yêu cầu gì không?"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Trương Cẩm

Trương Khởi quỳ gối đáp: "Bẩm phụ thân, nữ nhi muốn mang theo A Lục."

Lúc này, nàng đã suy nghĩ kỹ rồi, nếu cứ yên lặng không lên tiếng như vậy, mãi mãi nàng sẽ chỉ bị mọi người bỏ rơi, bàn về hôn phối e còn chẳng xứng với người làm chức quản sự. Nàng vẫn nên xuất đầu lộ diện thì hơn.

Thấy Trương thập nhị lang nói sao cũng được, Trương Khởi ngẩng cao khuôn mặt nhỏ nhắn, vẻ mặt quyến luyến như trẻ con quấn quit cha mẹ nhìn ông, trong giọng nói còn mang theo vẻ thận trọng và đau thương: "Phụ thân, người, đúng là phụ thân của A Khởi sao?" Tròng mắt rưng rưng, đôi môi xinh xắn run rẩy, dáng vẻ khát vọng nhưng lại không dám tin.

Dáng vẻ này của Trương Khởi khiến mọi người chăm chú nhìn về phía nàng. Thiếu niên có làn da sẫm màu kia kêu lên: "Oa, thập nhị thúc, tiểu cô tử của thúc trông cũng thuận mắt đấy chứ." Lúc ngẩng đầu lên, ngũ quan mỹ lệ của Trương Khởi được bộc lộ rõ rất dễ làm cho người ta có ấn tượng tốt.

Trương thập nhị lang vốn là người ôn hoà hiền hậu, nhìn thấy Trương Khởi như vậy cũng mềm lòng, ông nhìn Trương Khởi điềm đạm nhỏ nhẹ nói: "Dĩ nhiên ta là phụ thân của con."

Lần này, ông vừa dứt lời thì Trương Khởi đã lao nhanh về phía ông. Nàng chạy tới trước mặt ông, gương mặt đầy vẻ quyến luyến kia vẫn ngẩng cao như cũ. Từ từ, nàng thử vươn đôi tay nhỏ bé ra thăm dò. Rốt cuộc, bàn tay nhỏ bé kia cũng cầm lấy tay áo ông, chắc nàng đang xúc động lắm, vì

https://thuviensach.vn

đôi bàn tay kia dùng lực quá lớn khiến các đốt ngón tay chuyển thành màu trắng xanh. Nhưng thái độ của nàng thì ngược lại, rất cẩn thận, cũng rất sợ hãi bị phụ thân bất mãn đẩy tay ra.

Trương thập nhị lang chua xót vươn tay phải xoa đầu Trương Khởi, tay trái đặt lên vai nàng. Sau đó khẽ vỗ mấy cái vào lưng Trương Khởi, ông khàn giọng nói: "Đứa bé ngoan, là phụ thân không tốt, đã để cho con chịu khổ rồi." Cúi đầu, ông quan sát bộ trang phục người hầu nàng đang mặc, quần áo cũ kỹ nhưng đã được giặt sạch sẽ khiến lời nói của ông cũng dịu dàng hơn. "A Khởi, đi theo phụ thân."

"Vâng." Trương Khởi giống như con mèo nhỏ dựa vào cánh tay Trương Thập nhị lang, thậm chí còn như đứa bé không ngừng cọ cọ làm gương mặt Trương thập nhị lang tràn đầy ý cười. Lúc này, Trương Khởi cũng vươn tay về phía A Lục.

A Lục đang ngẩn ngơ thấy vậy vội vã đi về phía trước. Trương Khởi cầm chặt lấy tay cô rồi buông ra, ý bảo cô đi theo sau. Trương Khởi vừa đi vừa chuyên tâm ôm lấy tay của cha mình, trong đôi mắt cong cong như mảnh trăng non vẫn còn sót lại nước mắt. Nhưng nụ cười kia lại đầy nét ngây thơ và thỏa mãn.

Trương thập nhị lang có không ít con, nhưng trước giờ đã từng có nữ nhi nào làm vậy với ông? Lập tức, trái tim liền mềm nhũn như nước. Ông vừa để mặc cho Trương Khởi ôm lấy cánh tay vừa quay lại cười với đám thiếu niên: "Đứa con khờ này của ta đã khiến cho các vị chê cười rồi."

Một thiếu niên thở dài nói: "Thế gian này có ai mà không khờ? Phụ tử Thập nhị thúc đoàn viên, đúng thực là chuyện may mắn."

"Đúng vậy, tiểu cô tử tính tình ngay thẳng, tình cảm cha con quyến luyến với Thập nhị thúc thật khiến người ta hâm mộ."

https://thuviensach.vn

Trong lúc mọi người đang bùi ngùi xúc động, Tiêu Mạc đột nhiên nói: "Muội tên là A Khởi? Trương Khởi?" Giọng nói rất khẽ, chỉ đủ cho mình Trương Khởi nghe thấy.

Trương Khởi xấu hổ né tránh ánh mắt hắn, rồi khẽ ừ một tiếng.

Thấy nàng có vẻ sợ mình, Tiêu Mạc lộ ra hàm răng trắng như tuyết mà cười lớn, hắn không tiếp tục nhìn Trương Khởi nữa mà nhanh chóng nhập bọn với đám thiếu niên.

Lúc này, ánh sáng hiện rõ trước mắt, bọn họ đã đi ra khỏi rừng cây.

Phía trước truyền tới những tiếng cười đùa vui vẻ. Khi nhìn thấy cảnh tượng kia, Trương Khởi liền nhẹ nhàng rút tay ra khỏi Trương Thập nhị lang.

Lúc này, lực chú ý của Trương thập nhị lang không còn đặt vào nàng. Nàng rút tay ra ông ấy cũng không phát hiện.

Lúc này, một thiếu nữ mỹ lệ trạc tuổi Trương Khởi hoạt bát chạy tới, khi nhìn thấy Tiêu Mạc, cả gương mặt chợt ửng đỏ lên. Sau khi thẹn thùng nhìn hắn, thiếu nữ kia mới nhún gối trước mặt Trương thập nhị lang gọi: "Phụ thân."

Trương thập nhị lang gật gật đầu rồi nói: "Là A Cẩm à? Giới thiệu với con, đây là . . . . ." Nói tới đây, ông mới phát hiện Trương Khởi đã không còn dựa vào mình nữa.

Quay lại nhìn Trương Khởi đang đứng sau mình hai bước, Trương thập nhị lang tiếp tục nói: "Đây là muội muội của con tên A Khởi. A Cẩm, con mau dẫn muội muội đi gặp mẫu thân đi."

Trương Cẩm ngẩng đầu lên, trên gương mặt tinh xảo, một đôi mắt vừa nhỏ vừa dài thoáng nhìn về phía Trương Khởi nhanh như chớp đã thu hồi

https://thuviensach.vn

lại. Khẽ chép miệng, Trương Cẩm có phần mất hứng nói: "Con biết rồi."

Nàng ta vẫy vẫy tay gọi: "A Lam, ngươi qua đây dẫn nó đi gặp mẫu thân ta." Thuận tay giải quyết xong chuyện này, nàng ta ngước cao khuôn mặt nhỏ nhắn, ánh mắt hàm chứa tình ý nhìn Tiêu Mạc rồi cắn môi, dịu dàng gọi: "Tiêu Lang, huynh cũng tới sao?"

Tiêu Mạc cười cười, còn chưa kịp đáp đã thấy Trương thập nhị lang trừng mắt nhìn Trương Cẩm nhưng không có ý trách mắng. Ông chỉ khẽ gật đầu với Trương Khởi rồi dịu dàng nói: "Con à, con đi theo đứa nô tỳ này, lát nữa phụ thân sẽ qua đó tìm con."

Trương Khởi khéo léo quỳ gối hành lễ nói: "Vâng". Vẻ mặt không có uất ức, giống như những người những việc ở đây đã quá quen thuộc với thân phận nàng. Thân phận nàng không có quyền ấm ức. Mà trên thực tế, nàng cũng không trông mong chuyện Trương thập nhị lang nói sẽ tới tìm nàng.

Là thân phận con thứ ở Trương phủ, chỉ sợ vừa mới quay lưng thì đã quên mất đứa con gái riêng này lại ở phía sau. Không người mai mối đã ra ngoài tằng tịu với nhau, dù ở triều đại nào cũng rất hèn hạ, rất mất thể diện. Cảm giác hèn hạ này ăn sâu bén rễ tới ngay cả cha mẹ ruột cũng khó tránh khỏi. Huống chi, bây giờ còn là thời kỳ rất coi trọng huyết thống, dòng chính và thứ thiếp được phân chia như trời nam đất bắc?

Nhưng việc làm ngày hôm nay của nàng vẫn có chút tác dụng nhất định. Có lẽ, sẽ có thời điểm nhắc tới mình, phụ thân sẽ nhớ, sẽ thương tiếc.

Lặng lẽ bước lui về phía sau, Trương Khởi dẫn A Lục đuổi theo người tên A Lam có diện mạo xinh đẹp và chiếc cằm hất cao tới trời đang xoay người rời đi.

Lúc nàng quay người đi, không hiểu sao nàng lại quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Mạc.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc này, trông khá là quen mắt. . . . . .

Lúc Trương Khởi nhìn về phía Tiêu Mạc thì Trương Cẩm cũng nhìn về phía này. Khi nhìn thấy ánh mắt của Trương Khởi, Trương Cẩm thôi cười, bĩu môi hừ lạnh: "Tiêu Lang, tiện nha đầu đó đang nhìn huynh kìa! Bị loại người như vậy thích, chắc trong lòng A Mạc buồn bực lắm đúng không?"

Tiêu Mạc ngẩn ra quay lại nhìn Trương Khởi. Đối diện với một Trương Khởi trầm tĩnh nhu thuận, dáng vẻ cúi đầu rũ mắt ấy khiến cho trong lòng hắn không tự chủ được mà nảy sinh muôn vạn thương tiếc. Kế tiếp, hắn cũng không thèm nhìn tới Trương Cẩm nữa mà sải bước đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Chủ Mẫu

Tỳ nữ A Lam mười sáu mười bảy tuổi, chính là thời điểm như hoa nở rộ, diện mạo nàng xinh đẹp, quần áo tinh xảo, xem ra còn đẹp hơn mấy cô tử nhà bình thường.

Khinh miệt liếc Trương Khởi một cái, nàng nghễnh đầu nói: "Đi theo ta."

Dứt lời, hất tay đi về phía trước.

Trương Khởi dắt tay A Lục, an tĩnh đi theo phía sau nàng.

A Lục vẫn hơi khẩn trương, nàng nhìn trước sau một chút, không nhịn được tiến tới trước mặt của Trương Khởi, nhỏ giọng mà nói ra: "A Khởi, có sao không?"

Quen biết Trương Khởi tới nay, vì Trương Khởi bình tĩnh đối lập mình, nên A Lục vẫn có chút lệ thuộc vào. Mặc dù bản tính nàng thẳng thắn trượng nghĩa, thích thay người ra mặt.

Trương Khởi lắc đầu một cái, nhỏ giọng nói: "Không cần gấp gáp."

"Nhưng, ngươi phải gặp mẫu thân của ngươi đấy. Chân của ta cũng rung rồi. . . ."

Trương Khởi trấn an vỗ vỗ mu tay nàng, nhỏ giọng mà nói ra: "Thật không sao."

Nàng nói lời này thì cực kỳ trầm tĩnh, A Lục không tự chủ được bình tĩnh lại theo. Nàng nhỏ giọng cười khanh khách, vui sướng nói: "A Khởi

https://thuviensach.vn

nói không sao, chính là không cần gấp gáp." Nàng liếc mắt nhìn A Lam trước mặt, thấy nàng ta cách hai người xa mấy chục bước, bộ dáng không để ý tới hai người, liền lại ríu ra ríu rít nói tới nói lui, "A Khởi, sao ta cảm thấy Tiêu Lang vẫn luôn nhìn ngươi. Không phải hắn thích ngươi chứ?"

Trương Khởi cũng cười một tiếng, nàng nói nhỏ: "Bây giờ, ta cần nhân vật lớn thích làm gì? Để tự đưa lên làm thị thiếp sao?"

A Lục vừa nghe, nhất thời không có hơi sức. Nàng thì thào nói ra: "Ta cũng không thích làm thị thiếp cho người ta." Bởi vì thời đại này, kết thân vô cùng coi trọng huyết mạch gia tộc, đặc biệt duy trì môn đăng hộ đối. Chỉ coi trọng đích thứ, không liên quan quan chức. Tựa như đương kim hoàng tộc, mặc dù bọn họ sửa đổi tộc phổ, tự xưng là con cháu Trần Thực nhà Hán. Nhưng tất cả quyền quý đều biết, Cao Tổ chính là xuất thân từ Trần tộc Trường Hưng. Mà Trần tộc Trường Hưng, chỉ có một người trong tộc làm hoàng đế, xuất thân nghèo khó! Mà các đại thế gia đối với việc kết thân với Hoàng thất, từ trong lòng chẳng thích ấy —— cũng chỉ là tử đệ nhà nghèo, sao xứng với huyết mạch cao quý của bọn họ?

Dưới tình hình này, người như họ, dù là làm thị thiệp được yêu thương, thì cả đời này cũng không có cơ hội ra mặt —— địa vị của chủ mẫu nhất định là cao quý, bối cảnh cũng hùng hậu, làm thị thiếp vô tâm vô phế thì cũng thôi đi, nếu động lòng, động tình, thì chủ mẫu có chứa mình hay không, vẫn là một vấn đề!

Hai người bàn luận xôn xao, rốt cuộc lại khiến A Lam trước mặt bất mãn, đầu nàng cũng không xoay lạ, có vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Đến chỗ phu nhân, an tĩnh tốt hơn."

Vừa dứt tiếng, hai người Trương Khởi đồng thời an tĩnh lại.

Lại đi một khắc đồng hồ, A Lam dừng bước lại, "Đến."

https://thuviensach.vn

Bỏ lại chữ này xong, trên mặt nàng lộ ra nụ cười, xông về phía trước hai bước, vén rèm ra, cúi chào đại tỳ nữ đang đứng ở trên bậc thang nhìn xuống phía dưới, giọng nói trong trẻo: "Hương tỷ tỷ, đây là lang chủ bảo hầu gái mang tới, nói là huyết mạch của lang chủ, đến từ nông thôn."

Âm thanh vừa ra, mấy tỳ nữ lân cận, đồng loạt nhìn tới Trương Khởi.

Lúc này Trương Khởi đã buông tay A Lục ra rồi. Nàng và A Lục dù giao hảo thế nào, A Lục cũng chỉ là một tỳ nữ, mà nàng là chủ tử. Chủ tử và tỳ nữ nắm tay, không có tôn ti như vậy, bị người trên thấy, nàng cũng chỉ chịu một trận mắng, A Lục lại không tránh được bị đói bị đánh. Loại chuyện không có cần thiết này, nàng không làm.

Đại tỳ nữ A Hương đứng ở trên bậc thang, nhìn chằm chằm Trương Khởi đánh giá một chút, nói: "Chờ một chút." Dứt lời, nàng vén rèm vào bên trong.

Chỉ chốc lát, âm thanh của A Hương truyền đến, "Gọi nàng đi vào."

"Vâng"

"Kêu ngươi đó, vào đi thôi."

Trương Khởi cúi đầu, lặng yên bước vào trong phòng.

Đi vào bên trong phòng, nàng cũng không hết nhìn đông tới nhìn tây, chỉ ngoan ngoãn mà quỳ xuống, kêu: "A Khởi gặp qua chủ mẫu." Trước khi chủ nhân trong phòng cho phép, nàng không có kêu mẫu thân.

Ngồi ở trên giường, là một phụ nhân sắp ba mươi tuổi, trắng noãn lại hơi có vẻ đẫy đà - Trương Tiêu thị, diện mạo của Tiêu thị chỉ là đoan trang, mặt mày tao nhã, cả người có vẻ không thích nói cười. Theo bề ngoài mà nói, nàng còn có vẻ già hơn phu quân mấy tuổi.

https://thuviensach.vn

Tiêu thị cúi đầu xuống, không chút để ý nhìn sang Trương Khởi quỳ trên mặt đất, nói: "Đứng lên đi."

"Vâng"

Cầm nước trà trong tay đưa cho tỳ nữ, Tiêu thị lạnh nhạt nói: "Đi tìm Văn ma ma, bảo bà ấy an bài cho ngươi." Dứt lời, nàng phất phất tay, ý bảo Trương Khởi đi ra ngoài —— cả Trương Khởi trông như thế nào, nàng cũng không có hứng thú.

Đây cũng là chỗ tốt của cấp bậc rõ ràng. Trương Khởi âm thầm suy nghĩ: dù phu quân nàng kêu mình đi đến thì thế nào? Mình là một con gái riêng, căn bản không thể khiến nàng ta chú ý. Dĩ nhiên, quan trọng nhất là, Trương Khởi ở dưới mí mắt của nàng ba tháng, đến hiện tại, phụ nhân còn chưa có tìm được chỗ đáng cho mình chú ý tiểu cô tử này.

Đây cũng chính là điều Trương Khởi muốn. Lúc lui ra thì nàng run rẩy nói: "Ta có một tỳ nữ giao hảo, tên A Lục. . . . . ."

Tiêu thị không đợi nàng nói hết lời, phất tay nói: "Biết, đi theo bên cạnh ngươi là được." Lại còn nói một tỳ nữ giao hảo với mình, nông thôn đến đúng là nông thôn đến, không hề biết mình là chủ tử.

Tiêu thị cũng không có tâm tình giáo dục con gái riêng, chỉ khinh miệt ý bảo nàng đi nhanh.

Trương Khởi vừa chạy đi ra, A Lục liền vội vàng tiến lên nắm tay của nàng, hạ thấp giọng hỏi: "Như thế nào?"

Trước sau đều là người của chủ mẫu, A Lục tự sẽ không nhiều lời với nàng. Nàng cười cười, cũng không có mở miệng, mang theo A Lục liền đi tìm Văn ma ma.

https://thuviensach.vn

Văn ma ma được tin tức, lập tức an bài một chỗ ở cho Trương Khởi. Ở giữa nơi của các cô tử và người hầu, địa phương hơi chếch, cỏ dại trong sân cao cỡ đầu gối. Chỉ là, so với chỗ ở cũ của Trương Khởi, chỗ ở này chẳng những có ba gian phòng, còn là phòng ốc bền chắc, nóc phòng xây kín kẽ, dù màn cửa sổ bằng lụa mỏng, cũng bền chắc hơn phòng cũ.

Chạy về chỗ cũ hai chuyến, dọn hết đồ qua, Trương Khởi và A Lục mới chính thức vào ở.

Như Trương Khởi đoán, một ngày qua rồi, Trương thập nhị lang chưa từng phái người tới kêu nàng.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Mượn Danh Tiếng Dùng Một Chút

Gần tối.

Trương Khởi và A Lục bận bịu cả ngày, cuối cùng sửa sang lại phòng ốc đổi mới hoàn toàn. Lúc này hai người đã mệt mỏi vô cùng, liền núp ở trên giường nói chuyện trên trời dưới đất.

Nói xong, hai người cũng bắt đầu buồn ngủ. Trương Khởi thiêm thiếp một hồi, mở mắt ra, lại không thấy A Lục.

Nàng vội vã ra khỏi phòng, đang muốn tìm kiếm, thì thấy A Lục xách theo nửa thùng nước nóng hổi, đang từ phía bên kia đi tới.

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ở sau lưng A Lục, có mấy tiểu tỳ đang tụ chung một chỗ, chỉ chỉ chõ chõ A Lục.

Trương Khởi đi vài bước lại.

Mím môi, buồn buồn không vui, cũng không biết A Lục đang suy nghĩ gì, Trương Khởi liền vội vàng hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Nghe được âm thanh của Trương Khởi, A Lục nâng hốc mắt ửng đỏ lên, nàng mím môi, buồn buồn nói: "Lúc nãy đi phòng bếp múc nước, họ không chịu cho, còn nói ta."

Nàng cắn răng, hận hận nói: "Tiêu thị Mạc lang đó cũng chỉ nhìn A Khởi mấy lần, tại sao họ đều nói?"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi lắc đầu một cái, vươn tay, nâng bên kia thùng nước lên, nói: "Không chỉ là vì Tiêu Lang." Ở trong ánh mắt khó hiểu của A Lục, Trương Khởi nói: "Cũng là vì ta tự chủ trương." Tự chủ trương nhận phụ thân, hành động như vậy, nhất định là có người nhìn không quen. Ban ngày nàng đối mặt Trương Cẩm đó liền cảm thấy nàng có địch ý với mình.

Nàng nhìn A Lục, "Vậy ngươi lấy nước ở đâu?"

Nghe hỏi, A Lục cười hì hì một tiếng, nói: "Đây là ta tự lấy trong phòng bếp." Đảo mắt nàng lại mất hứng, "Vốn rất đầy, nhưng đường quá xa, tất cả đều bị đổ."

Thì ra là tự xách về đây, nào chỉ là xa? Một thùng nước nặng như vậy, nhất định rất vất vả chứ?

Trương Khởi cảm kích nói: "Ngươi nha, không thương lượng với ta gì cả." Cười cười, giọng nàng mang theo sung sướng nói: "Nước cũng không thiếu, chúng ta không tắm chỉ lau thôi, hai người vừa đủ."

A Lục cũng không từ chối, đưa tay lau mồ hôi trên trán, không tim không phổi nở nụ cười, "Tốt tốt, A Khởi, vậy chúng ta mau mau. Ta đã đổ mồ hôi cả người."

Hai người qua loa lau xong, khi A Lục xách theo y phục của hai người đến bên cạnh giếng giặt sạch thì Trương Khởi vừa đi dạo ở trong sân, vừa từ từ suy nghĩ.

Nàng biết, nước tắm hôm nay chỉ là bắt đầu, đến ngày mai, mặc kệ là thức ăn nước uống, tất cả cũng sẽ có người ra ngoài làm khó.

Đây cũng là lần thứ nhất bị hạ uy phong.

Nếu như nàng nhịn tiếp, nói không chừng loại làm khó này sẽ từ dò xét biến thành theo lệ thường. Chỉ là nàng cũng phải tính kỹ từng bước, không

https://thuviensach.vn

thể kích thích nhiều địch ý hơn.

Trong khi Trương Khởi suy nghĩ, một ngày đảo mắt đã qua rồi.

Ngày hôm sau, hai người rương Khởi dậy thật sớm. Mặt trời mới vừa lên hướng đông, tiếng chim hót chiêm chiếp liền phía sau tiếp trước mà đến. Nhìn từng phiến lá cây làm đẹp ở trên nhánh cây, Trương Khởi mặt mày tươi cười.

Ở chỗ không xa, thỉnh thoảng có thể thấy mấy tỳ nữ. Họ đang nhìn A Lục dọn dẹp cỏ dại, thỉnh thoảng châu đầu ghé tai một phen, sau đó che miệng cười trộm. Thỉnh thoảng cũng có người trông về phía nàng, chống lại ánh mắt của nàng thì liền lộ ra ánh mắt đùa cợt và thương hại.

Mới sáng sớm, bên cạnh đã có nhiều người rỗi rãnh như vậy. Xem ra những người đó rất chú ý nàng.

Trương Khởi cười vui đi ra khỏi cửa phòng.

Nàng bước lạo xạo đi tới bên cạnh A Lục, A Lục đang loay hoay đầu đầy mồ hôi cảm thấy nàng đến, không khỏi ngẩng đầu lên nhếch miệng cười một tiếng, trên mặt dính bùn đất, nhưng vẫn vui vẻ như không có tim không có phổi.

Trương Khởi cũng cười với nàng.

Sau khi nói chuyện phiếm vài câu với A Lục, Trương Khởi đột nhiên nói: "A Lục, ngươi nói thi phú của Tiêu Mạc, thật là rất tốt?"

Mặc dù kinh ngạc vì Trương Khởi đột nhiên nhắc đến Tiêu Mạc, nhưng A Lục vẫn từ đáy lòng vui mừng. Nàng gật đầu liên tục, "Đúng vậy đúng vậy, 'Giang Đông Tiêu Lang, thi phú nổi tiếng' A Khởi ngươi nghe, đoàn người đều nói như vậy, thi phú của hắn có thể kém sao?"

https://thuviensach.vn

Âm thanh cuả Trương Khởi mặc dù dịu dàng, nhưng âm thanh của A Lục lại to. Âm thanh của nàng, trong buổi sáng yên tĩnh truyền thật xa. Bất tri bất giác, chúng tỳ nữ chú ý chủ tớ họ xem kịch vui, cũng rướn lỗ tai lên.

Quả nhiên!

Trương Khởi nghiêng đầu cười vui mừng, nàng khờ dại nói: "Thật chứ? Vậy thì tốt quá. A Lục, nói không chừng chúng ta cũng có thể được hắn viết vào thơ."

"Chúng ta sẽ ở trong thơ của hắn?" A Lục vừa mừng vừa sợ, không nhịn được to tiếng lặp lại.

"Đúng vậy đúng vậy. Ngày hôm qua ta nghe hắn nói với người khác, muốn viết "Mỹ nhân phú" gì đó, còn nói cái gì mỹ nhân chân chính tất nhiên tuệ chất lan tâm, trong suốt như ngọc, tinh khiết thiện động lòng người. Ta còn nghe hắn nói, Trương phủ chúng ta mỹ nhân đông đảo, chư vị cô tử đích nữ thứ nữ, tất cả đều đáng giá viết."

"Là thật chứ?" A Lục vui vẻ hét rầm lên, "Tiêu Lang không chỉ viết các cô tử vào mỹ nhân phú, cả A Khởi ngươi hắn cũng muốn viết? Không trách được ngày hôm qua hắn nhìn chằm chằm ngươi, thì ra là muốn suy nghĩ viết mỹ nhân phú." Đảo mắt nàng còn nói: "A Khởi, cái gì gọi là tuệ chất lan tâm, trong suốt như ngọc? Hì hì, trong sáng lương thiện động lòng người thì ta biết."

Quả nhiên là A Lục, tựa như nàng đoán, ngây thơ lặp lại lời nói của nàng. Vẻ vui mừng trong giọng điệu, mặt mày hớn hở, chính là người trong cuộc như nàng, cũng không nhịn được bị cuốn hút.

Thấy lời mình phải nói, bị A Lục hoàn mỹ thuật lại. Trương Khởi cười đến con mắt đều ngoặt thành một đường, nàng đưa tay che miệng, vui vẻ nói: "Đúng vậy, hắn nói hắn muốn viết cô tử trong ngoài đều xinh đẹp." Làm như không biết cách đó không xa có người xề gần nghe, Trương Khởi

https://thuviensach.vn

nghiêng đầu, thở dài, "Hắn còn hỏi ta, ở trong Trương phủ, có tỷ muội nào thích khi dễ ta không. Tiêu Lang thật là một người có quyết tâm."

Nàng nhìn chân trời phía trước, gương mặt ngẩn người mê mẩn, "Giang Đông Tiêu Lang, thi phú nổi tiếng. Vậy có phải, sau khi hắn viết ra mỹ nhân phú, thì những cô tử chúng ta cũng nổi tiếng không?"

A Lục gật đầu liên tục, kích động một lát sau, nàng buồn bực nói: "Đáng tiếc hắn không biết viết ta." Nói tới chỗ này, nàng buồn bực đưa tay sờ lên mặt, kết quả một mảng bùn lớn in trên mặt, khiến mình trở thành một con mèo bẩn.

Trương Khởi vừa bực mình vừa buồn cười, nàng hoàn thành nhiệm vụ, lập tức đưa tay dắt A Lục, sẳng giọng: "Xem ngươi! Còn không đi vào rửa!"

Theo hai chủ tớ vào phòng, 2-3 cái người rỗi rãnh cũng tản đi.

Thuận tay nhận lấy khăn lông A Lục đưa tới, Trương Khởi quay đầu nghiêng mắt nhìn qua bóng lưng của các nàng, khóe miệng giương lên, nghĩ ngợi nói: những người này không phải là người của Tiêu phu nhân, nàng ta không biết làm động tác vừa nhàm chán vừa không cần thiết này. Chú ý ta, lại có thể ảnh hưởng người ở phòng bếp lớn, chỉ có thể là những tỷ muội kia của ta, tựa như Trương Cẩm. Nghĩ đến sau khi họ nghe lời của ta, sẽ xúc động chứ? Ít nhất thời gian này, dù muốn đối phó ta, cũng sẽ ngừng một chút? Dù sao, ai cũng chẳng muốn khiến Tiêu Lang cảm thấy mình ác độc mà? Huống chi, Tiêu Lang tài danh vang dội, vẫn còn rất có thể viết ra hành động việc làm của nàng ta ở trong thơ, truyền khắp thiên hạ. Cô tử ở sĩ tộc lớn, cần gì phải mạo hiểm danh tiếng mất hết nguy hiểm, đối phó người không có uy hiếp như nàng?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Con Gầy Quá

Sau khi nhận được lời nhắn của đám nô tỳ, Trương Cẩm chau mày lại, khẽ vẽ thành một vạch trên móng tay sơn hình hoa lan. "“Mỹ nhân phú”?"

Tay trái chống cằm, nàng ngơ ngác nhìn về phía trước, thì thào nói: "Hắn thật muốn viết “Mỹ nhân phú”?" Trong đầu chợt nhớ tới ánh mắt của Tiêu Lang nhìn tới tiện nha đầu kia. Ánh mắt đó thực sự cũng rất bình thường. Nhưng mà, tiện nha đầu đó có gì tốt? Dáng dấp kém xa mình, xuất thân thì lại thấp kém, rốt cuộc nó có gì tốt chứ?

Nghĩ đi nghĩ lại, cảm giác bốc hỏa khi nghĩ tới cảnh bị Tiêu Mạc lạnh nhạt hôm qua đã tan biến không ít. Có rất nhiều cô nương khi đắm chìm trong tình yêu đều thích kiếm cớ thay đổi phương thích tự an ủi mình. Giờ cẩn thận nghĩ lại, thái độ lạnh nhạt của Tiêu Lang hôm qua cũng vì hắn đang tập trung tinh thần nghĩ xem nên viết bài “Mỹ nhân phú” kia như thế nào.

Trong nháy mắt, nàng lại nghĩ đếm hắn muốn viết về số đông các cô nương trong Trương phủ, không những thế còn muốn viết người có tuệ chất lan tâm gì đó thì lập tức cắn cắn môi, nói. "Bỏ đi."

Thấy đám nô tỳ chưa có lấy lại tinh thần, nàng quay đầu nghiêm túc nói: "Ta nói ‘bỏ đi’, các ngươi không nghe thấy sao?" Nàng vừa dứt lời, có một nô tỳ xinh đẹp chừng mười bảy, mười tám tuổi lập tức tiếp lời: "Nói với những người kia, nói là cô tử nói, tiện nha đầu đó không đáng được cô tử để tâm."

Chúng nô tỳ lập tức đáp lời: "Dạ, nô tỳ sẽ đi truyền lời ngay."

https://thuviensach.vn

Chúng nô tỳ mới vừa lui ra, thì đằng kia, Trương Cẩm lại giơ tay trái lên chống cằm, nhưng ngón tay trắng nõn như không có hơi sức không ngừng viết đi viết lại hai chữ "Tiêu Mạc" ở trên mặt bàn.

***

A Lục bưng hộp đựng thức ăn, hào hứng chạy vào gọi, "A Khởi, A Khởi."

Đối diện với đôi mắt đang cười của Trương Khởi, A Lục cười hì hì đặt hộp đựng thức ăn trước mặt nàng rồi nhanh nhảu nói: "Nữ lang*, hôm nay người ở trong phòng bếp tốt một cách lạ kỳ. Hôm qua họ còn chẳng thèm để ý tới ta, hôm nay lại có mấy người tới bắt chuyện trước. Hì hì, đây là thức ăn ta chộp được, có phải rất lợi hại không?" (*Là cách gọi thời xưa của Trung Quốc dành cho các cô gái trẻ)

Trương Khởi nghiêm trang nói: "Ừm, rất lợi hại, ngươi rất có tố chất làm khỉ con!"

A Lục ngẩn người kêu lên: "Há, ngươi dám giễu cợt ta!" Nàng nhào về phía Trương Khởi, dáng người Trương Khởi bé nhỏ, lực yếu bị nàng nhào tới bổ một cái ngay choc, nên cả hai chủ tớ cùng một lúc đều ngã lăn xuống mặt đất. Tiếng cười nắc nẻ cũng theo đó mà truyền đi xa.

Đang cười, A Lục đột nhiên ngẩn người nhìn Trương Khởi rồi vội vã kêu lên: "A Khởi, giờ ta mới biết ngươi cười lên trông rất xinh đẹp à nha." Như sợ Trương Khởi không tin, sau khi nói xong nàng còn gật đầu thật mạnh.

Trương Khởi phì cười, nàng ngồi thẳng dậy dùng tay vuốt lại mái tóc hơi rối, nhàn nhạt nói: "Đẹp cũng đâu có lợi gì?"

"Đương nhiên là có lợi!" A Lục lập tức trừng mắt, thánh thót nói: "Đẹp, thì sẽ được nhiều người thích, ý trung nhân cũng sẽ thích!"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi nén cười, vươn tay xoa tóc nàng nói. "Được rồi, ta biết rồi, xinh đẹp thì người trong lòng A Lục sẽ thích A Lục."

A Lục đẩy tay nàng ra, vừa định đáp lời lại nghe thấy tiếng bước chân bên ngoài truyền tới.

Không bao lâu, một giọng nói thanh thúy vang lên, "Trương thị A Khởi có đó không?" Là một giọng nói xa lạ.

A Lục phản ứng đầu tiên: "Ở đây, ở đây."

Giọng nói kia tiếp tục: "Thập nhị lang muốn gặp cô ấy."

Phụ thân muốn gặp nàng? Trương Khởi ngẩn ra trong khi A Lục vui tới nhảy cẫng lên, "Thật sao? Thật tốt quá, A Khởi, ngươi mau đi rửa mặt đi." Nói xong, nàng dùng sức kéo Trương Khởi đứng dậy.

Cần phải trang điểm một chút.

Trương Khởi nhẹ nhàng nói: "Ta biết rồi, xin chờ một lát." Nói xong, nàng tới trước gương đồng chải lại mái tóc vừa bị rối khi nãy cho gọn gàng lại. Chiếc trán đầy đặn bị chiếc lược kéo tóc xuống che đi, ngay cả lông mày cũng không nhìn thấy, làm nổi bật lên gương mặt bẹt không có chiều sâu.

Lấy từ trong rương ra một bộ váy xuân cũ kỹ mặc vào, Trương Khởi khẽ nói với A Lục, "Một mình ta đi được rồi." A Lục có phần lo lắng, còn định nói gì đó, nhưng khi thấy dáng vẻ chân thành của Trương Khởi, nàng liền buồn bực lui về phía sau.

Nô tỳ đứng ngoài tầm mười lăm, mười sáu tuổi, tướng mạo thanh tú, trang phục tinh xảo. Nhìn cách ăn mặc, trông nàng ta còn giống cô tử hơn Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Nô tỳ đứng dưới bậc thang đưa mắt quan sát Trương Khởi một lượt mới gật đầu nói: "Đi theo ta."

Chỗ của Trương thập nhị lang nằm ở vị trí trung tâm Trương phủ. Đây cũng chính là vị trí dành cho con trai trưởng và các trưởng bối Trương thị.

Trương Khởi theo sát nô tỳ kia, tầm hai khắc sau, nàng mới dừng lại trước sân một thư phòng.

"Cho con bé vào đi."

"Dạ."

Dưới sự dẫn dắt của tỳ nữ, Trương Khởi cúi đầu bước vào thư phòng. Nàng vừa đi vào, nô tỳ kia cũng lặng lẽ lui ra ngoài.

Trương thập nhị lang đang luyện chữ, khi nghe thấy tiếng bước chân của Trương Khởi, ông cũng không ngẩng đầu nói: "Ngồi đi."

Dựa theo nhân vật mà Trương Khởi sắm vai, lúc này nàng phải vui vẻ nhào tới tỏ vẻ xúc động với ông. Nhưng khi thấy vẻ mặt nghiêm túc, chuyên tâm vào việc luyện chữ. Trương Khởi liền lặng lẽ đứng hầu bên cạnh, chứ cũng không ngồi xuống.

Một lúc sau, Trương thập nhị lang mới đặt bút lông xuống, ngẩng đầu lên nhìn về phía Trương Khởi.

Ông yên lặng nhìn Trương Khởi.

Nghiêm túc quan sát một lúc, Trương thập nhị lang mới nhíu mày nói: "Con gầy quá."

Nói nàng gầy quá là trách nàng vẫn chỉ là một cô bé hay trách nàng không có vẻ đẹp e ấp như nhụy hoa của thiếu nữ?

https://thuviensach.vn

Thấy Trương Khởi nhút nhát nhìn mình, Trương thập nhị lang mềm lòng nói: "Đứa bé này!" Dừng một chút, ông mới thở dài nói: "Mẫu thân con nói muốn đưa một cô nương tới cho A Mạc, ta bỗng nhớ đến con. . . .Con là đứa nhỏ khiến cho người ta yêu mến, mà ngày hôm qua thấy A Mạc cũng không có ác cảm với con. Ta muốn đưa con qua đó." Thê tử của ông là nữ nhi Tiêu thị, vừa nói cho ông biết công chúa Khánh Tú đã nhìn trúng Tiêu Mạc, còn cố ý muốn gả cho hắn.

Tiêu thị không muốn kết thân cùng Hoàng thất nên muốn cho nhi tử nạp thiếp trước. Làm vậy, người trước nay luôn kiêu ngạo như công chúa Khánh Tú và bệ hạ sẽ mất mặt mà không nhắc tới hôn sự này nữa.

Hơn nữa, địa vị của Tiêu thị cao hơn Trương thị, lại thêm Tiêu Mạc vừa mới nổi danh, thông minh, hiểu lễ nghĩa, có thể nói là thế hệ xuất sắc một thời. Đứa con riêng này của mình nếu được đi theo hắn, âu cũng là phúc khí của nó.

Nhưng giờ nhìn lại, A Khởi vẫn còn quá non nớt, chưa hoàn toàn trở mã. Nếu nhan sắc của nó khá hơn chút nữa thì hay biết mấy.

Trương thập nhị lang lắc đầu thở dài: "Thôi, con đi ra ngoài đi."

Nghe ông nói xong, Trương Khởi quỳ gối cúi chào, rồi giống như một đầu gỗ lui ra ngoài. Con bé thế này, đâu còn dáng vẻ đáng yêu mà ông đã gặp vào hôm qua nữa?

Thấy hơi thất vọng, Trương thập nhị lang lại lắc đầu. Nhưng ông đâu biết, hiện giờ Trương Khởi không dám thân cận với ông. Ngộ nhỡ đến lúc cao hứng, ông sẽ quyết định đưa nàng qua làm thiếp cho Tiêu Mạc, đây chẳng phải là thua thiệt lớn sao?

Trương Khởi lui ra ngoài lặng lẽ khép cửa phòng lại. Nào ngờ vừa mới quay đầu đã trông thấy Trương Cẩm được hai nô tỳ hộ tống đi về phía này.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Địa Vị

Vừa thấy Trương Cẩm, Trương Khởi khẽ co rúm lại, hàng mi dày rũ xuống, mang theo mấy phần sợ sệt, mấy phần e ngại còn có vẻ tự ti của đứa trẻ tới từ nông thôn.

Nàng như vậy càng khiến cằm của Trương Cẩm hếch cao hơn. Sau khi uyển chuyển đi tới đứng cạnh Trương Khởi, Trương Cẩm cũng không buồn nhìn nàng hỏi: "Tiện nha đầu, phụ thân rất coi trọng ngươi à nha."

Nói tới đây, nàng ta lạnh lẽo nói: "Ngươi cũng thật là lợi hại, không riêng gì phụ thân mà ngay cả Tiêu Lang cũng coi trọng ngươi."

Trương Khởi không dám ngẩng đầu, mười ngón tay xoắn lại, thì thào nói: "A Khởi có khá hơn nữa thì cùng lắm cũng chỉ làm thị thiếp cho người ta. . . . .Cẩm tỷ tỷ mới đúng là người cao quý nhất thiên hạ."

Quả nhiên lời vừa thốt ra liền khiến cho Trương Cẩm hòa hoãn không ít, lửa giận trong lòng cũng đã tan thành mây khói. Nàng quay đầu nhìn Trương Khởi cao giọng nói: "Xem như ngươi cũng có chút hiểu biết." Dứt lời, nàng hếch cao cằm gọi: "Phụ thân, A Cẩm muốn gặp người."

Bên trong truyền ra tiếng của Trương Thập nhị lang, "Vào đi." Lúc Trương Cẩm bước vào, Trương Khởi một mực cúi đầu cung kính nhẹ nhàng lui ra.

Quay lại nhìn Trương Khởi, một trong hai nô tỳ kia thầm nghĩ: Tiểu cô tử đến từ nông thôn này cũng rất hiểu chuyện.

https://thuviensach.vn

Lúc Trương Khởi đi xuống bậc thang thì nghe được tiếng Trương Cẩm mơ hồ truyền ra, tựa như là hai chữ "Tiêu Mạc".

Trương Khởi lắc đầu, vội vàng rời khỏi đó.

Trên đường đi, thỉnh thoảng lại bắt gặp đám người hầu và đám trí thức. Dường như những người này đang kích động, không ngừng nói gì đó. Trương Khởi làm như vô ý lắng nghe bọn họ nói không thể rời bỏ Tân Đế.

Đúng rồi, bây giờ là giai đoạn Trần Thiến kế vị, mới vừa định ra niên hiệu. . . . . .Tân Đế anh tuấn mà cơ trí, binh sĩ Hán triều đều đang đặt hết hy vọng vào hắn. Mà cô tử của các đại gia tộc cũng đang đưa mắt nhìn về phía hắn.

Tân Đế kế vị, Kiến Khang sẽ có một thời gian hòa bình. Nàng phải tính toán cho kỹ.

Không ai biết, hiện giờ Trương Khởi gặp rất nhiều khó khăn. Mới từ nông thôn lên, trên người nàng không có tiền cũng không có thứ gì dùng được. Ngay cả A Lục cũng là sau khi vào phủ mới quen.

Không người thân, không tiền, không địa vị, không tự do, dù có ý tưởng thì cũng không thực hiện được.

Nhưng giờ đã khá hơn rồi, phụ thân tiếp nhận, nàng trở thành cô tử danh chính ngôn thuận. Không có ai sai nàng đi làm việc, nàng có thời gian, cũng có tự do.

Nhưng vậy vẫn chưa đủ. Tự do của nàng chỉ bó hẹp trong căn phòng nhỏ. Cần phải làm những gì e rằng phải chờ thời cơ -- Cũng không biết khi nào Trương Cẩm gặp được Tiêu Mạc để hỏi hắn về chuyện sáng tác “Mỹ nhân phú”?

https://thuviensach.vn

Trương Cẩm cũng giống như các cô tử khác, trong bụng không có mấy lượng văn chương. Vậy nên nàng ta không biết, dù Tiêu Mạc muốn viết "Mỹ nhân phú", cũng sẽ không viết về các mỹ nhân có thân phận, địa vị khác nhau, càng không viết về mỹ nhân trong ngoài đều đẹp. Trong các bài thi phú từ trước tới nay, nam nhân viết về mỹ nhân, nếu không phải viết về cách ăn mặc của họ thì cũng là viết về dung mạo xinh đẹp đầy phong tình hay sao? Còn về phần các nàng đang nghĩ gì, thật sự chẳng có ai hiểu được.

Mỹ nhân mỹ nhân, chỉ là chỉ giống như món đồ chơi hay món đồ trân quý mà thôi. Dù trong lòng các nàng có nỗi khổ tâm thì cũng chẳng liên quan gì tới người khác?

Lời nói của bản thân đầy sơ hở như vậy nhưng lại có thể lừa gạt các cô tử kia.

Chỉ là lời nói kia không lừa được Tiêu Mạc. Chỉ hy vọng Tiêu Mạc nghe được, sẽ nghĩ tới việc muốn hỏi lại câu hỏi của mình.

Quay về phòng, A Lục quấn lấy Trương Khởi hỏi rất lâu, nàng nói không tỉ mỉ, sau khi trả lời qua quýt mấy câu liền bĩu môi đi làm việc.

Cười nhìn A Lục dọn cỏ ngoài sân, Trương Khởi lắc đầu cầm lên mũi kim, cúi đầu thêu tranh.

Tranh này, nàng đã thêu được ba tháng. Mấy ngày nữa là có thể hoàn thành. Chờ khi hoàn thành rồi, nàng sẽ viết lên đó một bài thơ, thơ này do nàng dùng bút lông dính phấn vụn đặc chế viết ra. Kế thừa kiểu chữ xinh đẹp mà phóng khoáng của đời trước với phần trí nhớ còn sót lại, nàng thêu vô cùng xuất sắc, hơn nữa còn rất khớp với bức họa trong lòng bệ hạ, nhất định có thể bán được giá cao. Đời trước, từng có một cô gái ở thôn nữ dựa vào bức họa tương tự này mà kiếm được món tiền rất lớn.

Đảo mắt đã thêm một ngày nữa trôi qua.

https://thuviensach.vn

Sáng hôm sau nữa, có một phụ nữ trung niên tới ngoài phòng Trương Khởi gọi: "A Khởi có đó không?"

Nghe tiếng trả lời thanh thúy của A Lục, người phụ nữ kia nói: "Phu nhân căn dặn, A Khởi cũng có thể theo các cô tử tới học đường rồi. Bây giờ phải đi ngay đi."

Học đường? Trương Khởi vội vàng đi ra thi lễ với người phụ nữ nọ. Không chờ nàng mở miệng, người phụ nữ kia đã nói: "Đi thôi, các vị cô tử đã đến đủ hết rồi, ngươi đến muộn sẽ không hay đâu."

"Vâng."

Lần tới học đường này của Trương Khởi hoàn toàn bất đồng với trước đây. Lần trước chỉ là học nhận biết mấy con chữ, lần này còn có thêm cầm kỳ thi họa, thêu thùa, thi phú lễ nghi huyền học và phổ điệp* đều phải học, đó là khâu chính thức để có thể trở thành cô tử danh chính ngôn thuận của đại gia tộc. (*Huyền học chính là trào lưu triết học duy tâm do Hà Yên, Vương Bật thời Nguỵ Tấn sáng lập bằng cách nhào nặn tư tưởng LãoTrang và tư tưởng Nho gia. Còn phổ điệp cũng chính là tộc phổ, là căn cứ phân chia Thứ Tộc với Sĩ Tộc, cũng là căn cứ các đại gia tộc phòng ngừa có người giả mạo làm người trong tộc, là học thuyết đương thời nổi tiếng)

Lúc Trương Khởi đến thì trong học đường đã có tiếng cười nói mơ hồ. Nhìn từ phía xa, có khoảng hai ba mươi cô nương ngồi trong học đường.

Những người này đều là nữ nhi bộ tộc Trương thị, phía trên bên trái có mấy chiếc sập, trên bàn còn bày đủ các loại bánh ngọt, nơi có tỳ nữ hầu hạ tất nhiên chính là chỗ của con chính thất. Mà cách đó tầm ba thước, chỗ không có sập lại càng không có từ nữ hầu hạ đều là cơn thứ xuất ở Trương thị.

Trương Khởi được người phụ nữ dẫn đi về phía đó.

https://thuviensach.vn

Nàng vừa xuất hiện, những tiếng ồn ào xung quanh lập tức ngừng lại, các cô nương kia đồng loạt quay đầu lại nhìn.

Sau đó, tiếng xì xầm bàn tán tiếp tục vang lên. Sau khi biết thân phận của nàng, các cô nương tỏ vẻ tức giận lẫn cảm thấy nhục nhã. Loại dân đen này cũng xứng ngồi cùng bàn với mình sao?

Ngay giữa học đường, một người phụ nữ chừng ba mươi tuổi khẽ gõ xuống bàn để những cô nương kia yên tĩnh lại. Sau khi ngẩng đầu nhìn về phía Trương Khởi, bà mới dùng giọng nói đều đều không rõ cảm xúc hỏi: "Ngươi là Trương Khởi?"

"Vâng."

"Dựa vào thân phận của ngươi vốn không thể xuất hiện trong học đường. Chỉ là tộc trưởng có đề nghị, bọn ta cũng không thể chối từ. Thế này đi, ngươi đứng ở chỗ đó học." Bà ta chỉ vào một góc trong học đường, trống rỗng không có cái gì cả.

Quả nhiên lời này đã làm những âm thanh bất mãn kia biến mất.

Trương Khởi rũ mi bình tĩnh nói: "Vâng."

"Nếu ngươi hiểu rõ thân phận của mình như vậy thì rất tốt, mau ra đó đứng đi. Nhớ phải cố gắng, có thể học được những thứ này, đối với ngươi mà nói đúng là đại phúc khí."

Trương Khởi lại cung kính đáp lời, trong bụng thì âm thầm cười lạnh: Nếu không phải Tân Đế cơ trí có tính tình cứng rắn kế vị, mấy lão già trong tộc vừa muốn lấy lòng Tân Đế vừa không muốn bị Sĩ Tộc lôi ra làm chuyện cười mới hạ thấp tiêu chuẩn học đường. Sau đó, chỉ cần tìm những người có thân phận thấp nhưng có huyết thống Trương thị và có chút tài năng đưa vào cung?

https://thuviensach.vn

Chỉ là nàng không từ chối sự nhục nhã này. Trí nhớ của nàng không hoàn chỉnh, muốn sống tốt nàng phải dựa vào hiện tại. Những thứ được học bây giờ sau này cũng có chỗ có lợi cho nàng.

Chẳng mấy chốc, trong lòng Trương Khởi lại thấy phiền muộn, nước Tề và nước Chu ở phía Bắc không giống thế này. Những cô nương ở nơi đó có địa vị rất cao, có nhiều nơi, địa vị của các cô nương còn cao hơn cả trượng phu. Nếu có thể tới đó học tập và sinh sống thì thật tốt.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi khẽ cười khổ: Đời trước, nàng cũng từng nghĩ như vậy và làm như vậy.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Phong Độ

Trong một tiết học giảng về lễ nghi này, chính là dạy làm cách nào để có thể phân biệt đẳng cấp của người khác thông qua cách ăn mặc.

Ở cái thời kì mà đẳng cấp chế độ chỗ nào cũng có này, đám sĩ tộc vì thể hiện thân phận của mình, vì thể hiện sự đặc biệt của mình, trên mặt trang phục cũng có thể nói là đã vắt hết óc. Trải qua mấy trăm năm cố gắng, bây giờ đã đạt đến đỉnh cao nhất. Đủ loại trang phục rườm rà được coi trọng, bất luận là thân phận hay địa vị đều liên kết chặt chẽ.

Vị giáo tập này dạy rất tỉ mỉ, nói nửa canh giờ, mới giảng xong về một vị phu nhân thích phục sức. Đợi đến khi nàng ta tuyên bố có thể nghỉ ngơi, hai chân của Trương Khởi cũng đã tê rần, cả người cũng cảm thấy mệt mỏi, đó vẫn còn tốt đấy, Trương Khởi thầm nghĩ: Đến tiết vẽ và thêu, đứng như thế này thì có thể làm được cái gì? Thật may là, về những khoản kia, dường như khả năng bẩm sinh của nàng cũng không tệ, trí nhớ của đời trước cũng đã khắc sâu vào lòng nàng.

Nghiêng đầu, Trương Khởi ngắm chúng nữ đang xúm xít tụ vào với nhau trong giờ nghỉ. Chỉ một cái liếc mắt, nàng liền thu hồi ánh mắt lại, xoay người đi ra ngoài.

Bên ngoài học đường, là một vườn hoa rộng lớn, trong hoa viên cây cối san sát, bây giờ là đầu mùa Xuân, lá cây đã sớm tàn lụi hết. Trương Khởi cứ đi tới mà chẳng có mục đích, trong lúc vô tình, nghe được vài giọng nói truyền vào tai nàng.

https://thuviensach.vn

"Nghe nói thập nhị lang chuẩn bị chọn một cô tử đưa đến cho Tiêu Mạc làm thiếp?"

"Suỵt! Ngươi không biết à? Hôm qua đại phu nhân đã mắng cho thập nhị lang và Trương Tiêu thị một trận đấy, bảo là những lời như thế sau này tuyệt đối không được phép nhắc đến nữa!" Dừng một chút, giọng nói này bị hạ giọng xuống thật thấp, nghiêm túc nói: "Nghe nói đại phu nhân tức giận vô cùng, lúc ấy còn bảo Trương Tiêu thị quỳ hai canh giờ, khá nhiều người cầu xin cho nàng ta, nhưng đại phu nhân đều mặc kệ. . . . . .Có người nói, đại phu nhân không thích Tiêu thị Mạc lang."

"Sao có thể như thế được!" Giọng nói trước đó lại kinh ngạc kêu lên: "Rõ ràng là đại phu nhân cực kỳ coi trọng người đó mà."

"Đúng vậy đấy, mọi người nghĩ mãi mà cũng không ra, chuyện nhỏ như thế tại sao đại phu nhân lại giận dữ đến vậy."

Đại phu nhân không cho à? Thật tốt! Trương Khởi thở ra một hơi.

Tiết thứ hai, là tiết hội họa. Từ khi Cao Tổ lên ngôi, hoàng thất cùng các quý tộc đều đặc biệt chú ý và thích thú với âm nhạc và hội họa. Cả Cao Tổ lẫn vị tân đế đang tại vị bây giờ, trên phương diện này còn có cả tài năng trời cho. Vì vậy tiết dạy hội hòa này chính là dạy một điều: Cho dù ngươi không có tài năng hội họa, vẽ ra những thứ đều mang nét thô tục đến cỡ nào, nhưng mà ngươi phải có đủ tài năng giám định và thưởng thức nghệ thuật.

Đứng ở phía sau, Trương Khởi nghiêng đầu, nghe đến mức say sưa. Lúc giáo tập sắp xếp giờ học, nàng không có bàn học, tay phải đành nhẹ nhàng vẽ trong không trung.

Giáo tập lần này là một người họ Viên, là một nam tử hai lăm hai sáu tuổi, làn da hắn trắng muốt có một đôi mắt long lánh ánh nước, nhìn trông như một phụ nhân, nhưng thời đại này lại thích kiểu dung nhan như ngọc

https://thuviensach.vn

như lụa, mắt tựa hơi ấm mùa Xuân. Trương Khởi nhìn ra được, trong học đường có rất nhiều cô tử có cảm tình với hắn.

Dạy được một lúc, hắn liếc về phía Trương Khởi vẫn còn đang nhẹ nhành vẽ trong không trung, không mặn mà gọi: "Trương Khởi?"

Trương Khởi vội vàng đứng thẳng, lên tiếng: "Dạ có."

"Không có bàn, sao có thể học vẽ được? Người đâu, lấy bàn đến đây cho A Khởi, đặt ở trong góc chỗ nàng ta đi."

Hắn vừa dứt lời, một cô tử đứng phắt lên từ trong đám thứ xuất, nàng thét to: "Vậy sao được, thân phận như cô ta sao có thể được dùng bàn như chúng ta chứ?"

Tiếng nói của vị cô tử này vừa dứt, giáo tập Viên chỉ nhàn nhạt nhìn thoáng qua nàng. Cái nhìn này của hắn cũng không gọi gì là uy nghiêm cả, những cũng không biết tại sao vị cô tử đó lập tức cúi đầu, không dám lên tiếng nữa.

Giáo tập Viên lại đưa mắt ra nhìn sang nàng, sau đó lại liếc về phía cô tử trong học đường, ngữ điệu vẫn nhàn nhạt lạnh lùng: "Trong lớp dạy của ta, ai cũng phải có bàn! Về phần các giáo tập khác ra sao chẳng quan hệ gì tới ta. Trương Khởi, đến đây nhận giấy bút nghiên mực."

Trong những tiếng xì xào bàn tán, Trương Khởi cúi đầu yên lặng đi về phía của giáo tập.

Nhưng mà mới bước được ba bước, lối nhỏ phía trước liền có một bàn chân thẳng tắp duỗi ra.

Nó ngăn trên lối nhỏ mà Trương Khởi phải đi qua. Cái này không quan trong, quan trọng là nó quang mính chính đại mà chặn trước. Theo lệ thường, nếu như Trương Khởi biết nghĩ, thì phải xem như không có gì mà

https://thuviensach.vn

vướng phải nó ngã xuống ngay tại chỗ. Nói cách khác, nàng phải ngoan ngoãn để nó gạt cho ngã mà vẫn không thể động chạm sứt mẻ gì đến cái chân đang chắn của cô nàng cao quý kia. . . . . .

Đây vẫn là tiếp tục ra oai phủ đầu.

Trương Khởi liếc mắt nhìn cặp chân kia, âm thầm suy nghĩ: Nếu như bây giờ mà ta ngã xuống, các ngươi sẽ không đến tìm phiền toái với ta nữa, vậy ta nhịn một lần thì cũng được thôi. Đáng tiếc, từ sự quan sát của nàng lúc ban sáng kia, những đứa thứ nữ này thường ngày bị bọn đích nữ bắt nạt rất nhiều, từ lâu đã có cái gọi là tức giận một cách vô lí, muốn phát tác lửa giận ấy lên người nàng. Mà bên trong cái nhà lớn của dòng họ Trương này nàng lại là đứa con gái riêng duy nhất được đưa về, là một đứa có thể đường đường chính chính bắt nạt khi dễ. Bây giờ mà nàng nhịn, e rằng là chỉ là làm cho đám thứ nữ này đắc ý mà thôi, kế tiếp có thể sẽ tìm cơ hội khác nữa để chỉnh chết nàng tới chết mới thôi!

Nàng cúi đầu, dáng điệu dịu dàng, khóe miệng giương nhẹ, váy áo bay bay theo mỗi bước đi, khi sắp đi ngang qua cái chân đang duỗi thẳng ra kia Trương Khởi vẫn nhịp nhàng bước đều, nhanh nhẹn thoải mái chẳng thèm mảy may để ý mà sải bước lớn đi qua luôn!

Những tiếng xôn xao chợt im lặng.

Mọi người cùng lúc quay đầu lại nhìn về phía Trương Khởi.

Giáo tập Viên cũng quay ra nhìn nàng.

Trước mấy chục ánh mắt đang nhìn tới mình, Trương Khởi vẫn khép mi buông mắt mà đi, lặng lẽ nhu thuận. Trong khoảnh khắc chớp nhoáng này, mọi người cùng lúc thầm nghĩ: Hắn là bản thân nàng ta không để ý, có vẻ như nàng ta cũng không hề hay biết, hành động này đối với đám thứ nữ có thân phận cao hơn nàng ta một bậc ấy chính là sự khiêu khích.

https://thuviensach.vn

Khi Trương Khởi vẫn ung dung tự nhiên đi về phía giáo tập Viên, vị cô tử nọ tức giận đến mức mặt mũi đỏ bừng, đứng phắt dậy vọt tới!

Mà lúc này, Trương Khởi đang cúi đầu, ngoan ngoãn đúng yên ổn mà nhận lấy bút, giấy, nghiên, mực.

Trương Khởi không nhìn thấy, nhưng giáo tập Viên lại tức giận với vị cô tử nọ. Ngay sau đó, khóe miệng hắn nhếch lên, lạnh lùng nghiêm túc nói: "Trương Phiêu?"

Vẫn cứ phẫn nộ trợn mắt nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, ngay lúc Trương Phiêu đang chuẩn bị phát rồ thì giáo tập Viên lạnh nhạt nói: "Ta đã nói, trong giờ học của ta, Trương Khởi phải có bàn! Ngươi vốn nên hiểu ý này, thế nhưng lại vẫn làm ra chuyện vô lý như thế! Chuyện này, ngươi nói xem nên làm thế nào?"

Tiếng nói vừa dứt, vốn dĩ cảm thấy mất hết mặt mũi, Trương Phiêu trong cơn giận dữ liền lớn tiếng quát lên: "Ngươi chẳng qua cũng chỉ là một giáo tập, dựa vào cái gì mà dám lớn tiếng với ta?"

Nàng ta mới nói được câu này, nhóm đích nữ lại bật lên những tiếng cười nhẹ. Trương Cẩm quay đầu lại, tốt bụng nhắc nhở: "A phiêu, Viên lang chính là con trai trưởng của nhà họ Viên ở Kiến Khang đấy. . . . . .Hắn đảm nhiệm chức giáo tập, là vì si mê rượu ngon đặc chế của nhà họ Trương chúng ta!" Hắn làm giáo tập thứ muốn lại không phải là tiền tài mà chỉ là rượu ngon!

Vừa dứt tiếng, mặt của Trương Phiêu đỏ lên, liền nhanh chóng chuyển qua thành xanh mét. Nàng trợn mắt há mồm nhìn giáo tập Viên, mắt nhanh chóng đỏ lên. Không đợi nàng ta lắp bắp giải thích, giáo tập Viên đã giơ cao ống tay áo lên, nhàn nhạt nói: "Thôi, ngồi xuống đi."

"Vâng ạ!"

https://thuviensach.vn

Viên giáo tập xoay đầu lại, nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi đứng trước mặt hắn, vẫn khép mi buông mắt như cũ, nhưng khuôn mặt kia lại quá mức nhã nhặn trầm tĩnh. Hình như cái màn kịch vừa mới diễn ra, đối với nàng mà nói chỉ giống như gió Xuân thổi qua. . . . . Mặc kệ là sự phát tác của Trương Phiêu, hay thân phận của hắn! Phần ung dung trấn định này, hắn là so với bất kì tỷ muội nào của nàng ta còn xuất sắc hơn!

Tự Ngụy Tấn tới nay, phong độ còn quan trọng hơn cả tài hoa. đầu thời Ngụy Tấn có mấy danh sĩ, diện mạo đã xấu xí đã vậy tài hoa còn không được nổi bật. Còn xuất thân ư, mặc dù xuất thân danh môn, nhưng mà đa số cũng chỉ là thứ con thứ. Nhưng chỉ bằng phong độ hơn người của mình, họ đã trở thành danh sĩ một thời.

So với thân phận thấp hèn của vị tiểu cô trước mắt này, thế mà lại có phong độ đến mực ấy, thực là hiếm có. . . . .Nếu như Trương thị chịu để xuống thành kiến, bồi dưỡng nàng như đích nữ dòng chính, chưa chắc sẽ không thể đào tạo ra được một nhân vật phong lưu giống Tạ Đạo Uẩn*! Sau đó gả nàng ta cho một vị quan cao xuất thân từ hàn môn làm chính thê, cũng sẽ trở thành một câu chuyện cho mọi người đáng ca tụng.

Đáng tiếc, sợ là Trương thị không có khả năng quan sát và tâm tư đó.

---

*Giải thích: Tạ Đạo Uẩn là một nhân vật lịch sử khá nổi tiếng trong đầu những năm Ngụy Tấn, là một tài nữ, một nữ thi gia vô cùng nổi tiếng.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 16: An Nhàn

Trương Khởi xoay người, đi trở về phòng của mình.

Thấy nàng đi tới, chúng thứ nữ mặc dù không dám phát tác, nhưng cũng dùng ánh mắt không tốt nhìn chằm chằm nàng.

Một bài giảng rất nhanh kết thúc.

Lúc này, việc học buổi sáng đã kết thúc, buổi chiều là thời gian hoạt động tự do của chúng nữ, ở nhà luyện tập thư họa thêu thùa, không cần tới học đường.

Thấy Viên giáo tập rốt cuộc đi rồi, Trương Phiêu và ba thứ nữ khác liền ra hiệu cho nhau bằng mắt, bước nhanh về phía rừng cây bên cạnh.

Khi Trương Khởi đi qua một cái đường mòn thì bốn nữ tử đột nhiên chui ra, chặn đường của nàng lại.

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Đối đầu với bốn tiểu cô có sắc mặt không tốt đang nhìn mình lom lom, Trương Khởi an tĩnh lui về phía sau nửa bước, sau đó cúi cúi người với họ.

Không đợi chúng nữ phát tác, Trương Khởi đã thanh thanh thúy thúy nói: "Các tỷ tỷ vì chuyện lúc nãy mà đến?" Âm thanh vừa ra, Trương Phiêu cả giận nói: "Thì ra là ngươi cũng có mắt?" Đã thấy được, lại không chịu vấp tế, để đám người mình được vui mừng một hồi?

https://thuviensach.vn

Trương Khởi không trả lời, nàng chỉ lẳng lặng ngẩng đầu lên, một đôi con ngươi trắng đen rõ ràng giống như cảnh xuân đang lưu động, ánh mắt sáng rỡ nhìn bốn nữ tử trước mặt, sau đó, lại một lần nữa, nhẹ nhàng nói ra trước khi họ mở miệng: "Bốn vị tỷ tỷ, Viên giáo tập rất được các vị thúc bá trong phủ tôn trọng. . . . . Hiện tại các tỷ tỷ ở cùng với ta, nếu người có lòng đến nói với Viên giáo tập, nói không chừng giáo tập sẽ giận, ngài ấy mà giận, các thúc bá rồi sẽ biết.

Nếu bởi vì chuyện nhỏ này, bởi vì người tầm thường như A Khởi, mà làm tổn thương tình cảm giữa các tỷ tỷ và thúc bá, vậy A Khởi thật là có lỗi lớn."

Âm thanh của nàng giống như nước mùa xuân, trên gương mặt thanh tú, cũng đầy vẻ dịu dàng và thành khẩn, rất khó không khiến người ta có ấn tượng tốt.

Bốn thiếu nữ bghe nàng nói xong ngẩn ra, đồng thời nhìn về phía Trương Phiêu.

Trương Phiêu cắn cắn môi.

Nàng nhớ lại ánh mắt Viên giáo tập liếc về phía mình ở học đường lúc nãy. Ánh mắt kia thật cao cao tại thượng, thật khinh miệt.

Nghĩ đi nghĩ lại, Trương Phiêu hận hận trợn mắt nhìn Trương Khởi một cái, cắn môi nói: "Ngươi hãy thành thật một chút." Dứt lời, nàng xoay người liền xông ra ngoài, ba thiếu nữ khác vội vàng cất bước đi theo.

Nhìn bóng lưng họ đi xa, Trương Khởi cười cười, nàng cầm văn phòng tứ vảo, tiếp tục đi tới phòng của mình ở đằng trước.

Trở lại trong phòng, Trương Khởi tiếp tục thêu. A Lục bận rộn một lát xong, bèn ngồi ở trên giường câu có câu không trò chuyện giết thì giờ với Trương Khởi, "A Khởi, ngươi biết không? A Tú trong phòng ngũ cô tử,

https://thuviensach.vn

hôm nay mặt bị đánh sưng lên, A Vân càng bị đánh cho không ngồi dậy được." A Lục thầm nói: "Ngũ cô tử chỉ cần tâm trạng không tốt, liền phát tác người phía dưới như vậy."

Trương Khởi cúi đầu, dùng hàm răng cắn đứt sợi chỉ, cũng không quay đầu lại gật đầu nói: "Uh. Cho nên so với họ, ngươi và chủ tử mặc dù địa vị kém một chút, ăn dùng thiếu một chút, nhưng những ngày sau đều thoải mái, phải không?" Ánh mắt của nàng híp lại thành hình trăng khuyết, cười nói: "Mỗi lần ngươi nghe đến chuyện của cô tử các phòng, đều sẽ nói một câu như vậy. Ta đều nghe phiền."

A Lục bất mãn, nàng hừ mạnh, xoay mặt sang chỗ khác nói: "Ta đây đang khen ngợi ngươi là người tốt, ngươi đừng không thức thời."

Trương Khởi cười híp mắt gật đầu nói: "Được, ta thức thời, ta thức thời, ngươi tiếp tục khen!"

"Không có!"

"Thật không có rồi hả ?"

"Hừ!"

"Nếu thật không có rồi, vậy ngươi nói chuyện khác đi, như lang chủ và các phu nhân trong phủ xảy ra chuyện gì."

Ánh mặt trời sáng loáng chiếu vào trên cỏ, âm thanh thanh thúy mềm mại của hai chủ tớ hỗn hợp ở trong gió xuân, thật là an nhàn.

Ngày hôm sau đảo mắt liền đến.

Sáng hôm nay học huyền học và thi phú.

Đây là việc học của các chàng trai, Trương thị cho các cô tử học khác này, chỉ là để cho các nàng nghe hiểu được, cũng học được cách thưởng

https://thuviensach.vn

thức. Dĩ nhiên, nếu họ học, có thể làm ra thi phú đặc sắc, có thể tranh luận huyền lí thâm ảo, thì gia tộc càng thêm thích.

Như đại gia tộc như Trương thị, đặc biệt chú trọng truyền thừa, chú trọng học thức đạo đức từ trong ra ngoài. Trong nhà các quý tộc lớn, người hầu thân phận đê tiện cũng phải biết mấy chữ, nếu có khách đến mà có người hầu nào đó có thể nói ra lời rất có đạo đức, thậm chí làm ra một câu thơ, thì chủ nhân kia sẽ cảm thấy rất có mặt mũi, mà người hầu này, chẳng những sẽ được tưởng thưởng, nói không chừng còn có thể đi theo chủ nhân, trở thành nghĩa tử hoặc nghĩa nữ của chủ nhân. Nghĩa tử và nghĩa nữ mặc dù không thể lập tức thay đổi địa vị đê tiện của bọn họ, nhưng ít ra, có thể cao hơn những người hầu có thân phận ngang hàng một cái đầu. Mà theo thời gian lâu dần, nếu đời sau của họ có tiền đồ tốt, nói không chừng còn có thể giả mạo huyết mạch chủ nhân, nói mình cũng là đời sau của thị tộc lớn.

Có lẽ là lời cảnh cáo của Trương Khởi ngày hôm qua có tác dụng, Trương Phiêu và mấy nữ tử khác cả buổi sáng đều không có để ý tới nàng. Mà Trương Khởi, cũng không có gặp được người nào đồng ý cho nàng dùng bản nhỏ như Viên giáo tập

Đảo mắt buổi chiều đến.

Trương Khởi mới vừa trở về nhà, A Lục liền vọt lên, vui mừng dắt tay áo của nàng lắc lắc nói: "A Khởi A Khởi, Tiêu Lang lại tới, hắn tới !"

Cặp mắt nàng sáng lên, khuôn mặt ửng đỏ, vẻ mặt si mê nói: "Mới vừa rồi ta gặp hắn trên đường thì hắn còn nhìn lướt qua ta đấy."

Nói tới chỗ này, A Lục nháy mắt, "A Khởi, ngươi không vui sao?"

Trương Khởi cười cười.

Nàng đưa tay giúp A Lục vuốt xuống tóc mái bị loạn, nhỏ giọng nói ra: "Không phải đã nói rồi sao? Chúng ta bây giờ có thích cũng vô dụng.

https://thuviensach.vn

Không thể thích!"

A Lục bĩu miệng, đảo mắt nói năng hùng hồn: "Ta chỉ là thích nhìn đến hắn mà thôi."

Trương Khởi cười một tiếng.

Nàng trở lại trong phòng, nghiêm túc gói kỹ bức họa mình tỉ mỉ thêu ra ba tháng nay. Sau đó sẳng giọng với A Lục vây quanh mình vòng tới vòng lui, mở to mắt nhìn mong đợi: "Tốt lắm, ta hiểu rõ tâm trạng của ngươi rồi. Hiện tại chúng ta cũng đi ra ngoài đi dạo ở trong vườn một lát, nói không chừng dạo dạo, có thể nhìn thấy Tiêu Lang của ngươi."

A Lục nghe vậy hì hì cười một tiếng, quấn Trương Khởi làm nũng nói: "Vẫn là A Khởi tốt nhất."

Hai chủ tớ người xoay người đi ra ngoài.

Trương Khởi nắm thật chặt bức họa dưới nách, trong lòng không biết suy nghĩ bao nhiêu lần, gặp lại Tiêu Mạc, thì phải nói thế nào để đả động được hắn.

Trên đường mòn, người đi đường lui tới.

Trương Khởi và A Lục bước đi thong thả vào trong rừng, theo con đường đi về trước. Lần trước, họ nhìn thấy Tiêu Mạc ở chỗ này. . . . Mặc dù không rõ ràng Tiêu Mạc nghĩ thế nào, nhưng Trương Khởi luôn có một loại cảm giác, hắn muốn gặp mình, thì sẽ đến nơi này.

Đang lúc nàng nghĩ như thế thì âm thanh hơi thanh thúy lại hơi thấp của một thiếu niên vừa qua kỳ trổ mã truyền đến, "Trương thị A Khởi?"

Bốn chữ này, hắn cắn rất chậm, hợp với giọng nói êm tai của hắn, giống như đang ngâm tụng một khúc thi phú. Trong phút chốc, A Lục cũng thấy

https://thuviensach.vn

xương mềm ra thay Trương Khởi, khuôn mặt đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Kỹ Thuật Thêu

Trương Khởi làm như cả kinh, vội vàng xoay đầu lại, đỏ mặt khẽ chào, "A Khởi ra mắt Mạc lang."

Người kêu tên của nàng, chính là Tiêu Mạc, hắn chậm rãi đi ra từ trong rừng, tay áo áo bị gió xuân thổi bay phất phới, trên khuôn mặt tuấn tú trắng như ngọc là một đôi mắt đen bóng, làm cho người ta vừa nhìn, liền cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái vui vẻ.

Tiêu Mạc đích xác là một nam tử quyến rũ.

Đi tới trước người Trương Khởi, Tiêu Mạc cúi đầu nhìn chằm chằm Trương Khởi, cười nhẹ nói: "Trương thị A Khởi, ta không biết chính ta đang viết 《mỹ nhân phú》 gì?"

Ở trong ánh nhìn chăm chú của hắn, cô tử bình thường chỉ sợ mắc cỡ tay chân luống cuống rồi. Trương Khởi lại vẫn yên lặng cúi thấp đầu, đỏ mặt: khuôn mặt đỏ lên thật thích hợp, nổi bật vẻ mảnh mai của nàng lên làm cho người ta thương tiếc, nhưng cũng không hơn. Tiêu Mạc dám khẳng định, mặt nàng quay về phía mình, nhưng chưa từng có ý xấu hổ.

Trương Khởi đỏ mặt, khẽ mím môi, nhỏ giọng mà nói ra: "Ta... ta nói sai rồi."

Tiêu Mạc chắp tay sau lưng, bước đi thong thả ở trước mặt nàng, hắn nói chầm chậm: "Ta chẳng những muốn viết mỹ nhân phú, còn phải lấy chúng cô tử Trương gia làm đề, viết ra các loại đích nữ, thứ nữ, còn phải là mỹ

https://thuviensach.vn

nhân nữa. Những mỹ nhân này tổng cộng có một đặc điểm, chính là tuệ chất lan tâm, thuần khiết thiện lương?"

Nói tới chỗ này, Tiêu Mạc cười nhỏ một tiếng.

Tiếng cười của thiếu niên, thanh thúy dễ nghe, giống như tiếng đàn. A Lục đứng ở một bên, phát hiện nhịp tim mình nhanh hơn. Chỉ là đảo mắt, nàng liền lo âu cho cô tử của mình, cắn răng thầm nghĩ: Tiêu Lang gắng phải truy cứu, ta liền xông lên nói, nói cho hắn biết những lời đó đều là ta nói! Lúc này nàng hồn nhiên quên, số chữ mình biết chỉ khoảng bốn, năm chữ thôi.

Quay đầu, Tiêu Mạc hứng thú quan sát Trương Khởi, đột nhiên, hắn than nhỏ: "Thật không nhìn ra, ngươi giảo hoạt như vậy đấy!"

Mặt của Trương Khởi, vẫn hồng hồng, nàng cúi đầu không có lên tiếng.

Tiêu Mạc dựa gần vào nàng chút ít.

Vừa đến gần, hắn liền ngửi được một mùi hương thoang thoảng trên người nàng. Mùi hương này tuyệt đối không phải là mùi hương phấn, mà là mùi hương tự nhiên trên người thiếu nữ. Nó thoang thoảng nhàn nhạt, nhẹ nhàng thanh khiết, có vẻ quyến rũ không nói nên lời.

Hắn đã gặp không ít tiểu cô tử, nhưng chỉ có một hai người là có mùi thơm tự nhiên. Vài người đó đều là cô tử cực đẹp, nhưng mùi thơm cơ thể của các nàng, vẫn không dễ chịu bằng cô tử trước mắt.

Ánh mắt chuyên chú của Tiêu Mạc, khiến Trương Khởi có chút không thoải mái, A Lục bên cạnh cũng lo lắng. Nàng nhìn bốn phía, chỉ sợ có cô tử nào trong phủ thấy cảnh này.

Tiêu Mạc ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Hắn cười cười, nhẹ giọng hỏi: "Có người khi dễ ngươi?"

Người này quả nhiên là thông minh.

Trương Khởi cúi đầu thấp hơn, đôi môi nàng mím thật chặc, không có thưa phải, nhưng cũng chưa nói không phải.

Tiêu Mạc thương tiếc thở dài một tiếng, nói: "Ngươi cũng không dễ dàng." Đảo mắt, hắn nghiêm túc nói: "Nghe nói bây giờ ngươi học tập ở đại học đường? Ngươi phải bắt được cơ hội này, về sau đừng nói càn mấy lời như viết thi phú mỹ nhân hay là huệ chất lan tâm gì đó. Ngươi biết, qua mấy triều đại tới nay, viết mỹ nhân phú, đều là viết về mỹ nhân có gương mặt và dáng người động lòng người."

Trương Khởi ngẩng đầu lên, nàng nhìn Tiêu Mạc, gương mặt xinh đẹp của nàng ánh ngược vào tròng mắt đen của hắn.

Trương Khởi nhìn hắn một cái, đột nhiên cúi cúi, nói: "A Khởi biết Tiêu Lang là một người tốt bụng, ta. . . ." Nàng cắn cắn môi, từ trong lòng móc ra bức họa mình thêu, cầu xin: "Tiêu Lang có thể mang bức họa này của ta đi bán không? Ta biết rõ cửa hàng phía ngoài có bán cái này. Ta... ta không có tiền dùng. . . ."

Nhìn Trương Khởi cắn môi, mặt quật cường lại hơi luống cuống, Tiêu Mạc không khỏi thở dài một tiếng, trong lòng càng thương tiếc hơn.

Hắn nhận lấy bức họa nàng đưa tới, từ từ mở ra.

Vừa nhìn, hắn liền ngây người.

Nghiêm túc nhìn một hồi, Tiêu Mạc hỏi "Đây là do ngươi vẽ?" Trương Khởi không thể nói không phải, chỉ cần là người biết thêu thùa, thì nhìn qua liền biết rõ nó vừa mới làm xong trong hai ngày.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi nói nhỏ: "Vâng"

"Ngươi!" Tiêu Mạc hít một hơi, cảm khái nói: "Không nghĩ tới, ngươi lại thông tuệ đến trình độ này!" Hắn biết, nàng mới học chữ bốn tháng, thêu thùa thì cũng thôi đi, ở nông thôn còn có thể học. Nhưng kiểu chữ này, kỹ thuật này, linh động phiêu dật, thực là hiếm thấy đấy!

Nghĩ tới đây, Tiêu Mạc thương tiếc nói: "Lấy thông tuệ của ngươi, thật là đáng tiếc."

Hắn lại cúi đầu nhìn về phía bức tranh đó, vừa vuốt ve, vừa cảm khái nói: "Ngươi thật sự là thông tuệ hơn người. Trên đời, người ta chỉ biết là thêu hoa cỏ, có ai từng nghĩ đến thêu tranh chữ? Còn thêu linh động tươi đẹp thế này? A Khởi, bức tranh này của người, nhất định bán được giá cao."

Hắn đồng ý giúp đỡ rồi.

Trương Khởi vui mừng quá đỗi, nàng nhẹ nhàng chào, vui vẻ nói: "Đa tạ Tiêu Lang."

Tiêu Mạc nhìn nàng.

Nhìn một chút, đột nhiên, hắn tự tay phủ về phía cái trán của nàng, bộ dáng kia, hắn là muốn vén tóc mái của nàng lên, để nhìn rõ mặt của nàng!

Trương Khởi kinh hoảng, vội vàng đỏ mặt lui về phía sau nửa bước. Mà lúc này tiếng bước chân bịch bịch bịch truyền đến, A Lục từ một bên vọt tới. Nàng ngăn ở trước người Trương Khởi, tròn mắt tức giận trợn trừng Tiêu Lang mà nàng từng ái mộ, mất hứng nói: "Tiêu Lang, đại phu nhân hạ lệnh, nói không cho cô tử trong phủ gả cho ngươi làm thiếp. . . . Ngươi làm như vậy sẽ hại A Khởi nhà ta."

Tiêu Mạc ngẩn ra.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi bên cạnh lại cảm kích mà vui vẻ nhìn A Lục ở trước.

Tiêu Mạc vội vàng thu tay về, ngượng ngùng nói: "Chuyện này, ta chỉ là thấy ngứa mắt."

Ho một tiếng, hắn quyết định không tiếp tục đề tài này nữa, liền nghiêm túc nhìn Trương Khởi, hỏi "Nếu ngươi thông tuệ vậy, có muốn ta nói một tiếng với phụ thân ngươi không?"

Trương Khởi liền vội vàng lắc đầu, nhỏ giọng nói ra: "A Khởi mới đến. . . . Các tỷ tỷ sẽ không thích ."

Tiêu Mạc gật đầu một cái, cũng là một tiếng thở dài. Hai mắt của hắn còn đặt ở trên mặt Trương Khởi, lúc này, chính hắn cũng thấy hơi kỳ quái, chỉ là một cô tử hơi thanh tú sao mình lại luôn chú ý.

Cười lên, hắn cầm chắc bức họa, nói: "Ta sẽ cầm đi đặt ở trong cửa hàng gửi bán."

Trương Khởi vui mừng đến mắt cong thành trăng khuyết, "Vậy thì tốt quá. Kính xin A Mạc giấu giếm giùm ta."

Tiêu Mạc cười ha ha, nói: "Chuyện này ngươi cứ yên tâm. Ngươi thông tuệ hơn người, không nói tỷ tỷ muội muội của ngươi, chính là ta, cũng có chút ghen tỵ đấy." Lời này dĩ nhiên là nói đùa.

Trương Khởi xấu hổ cười một tiếng. Hai người mặt đối mặt đứng cũng một hồi rồi, lại kéo dài xuống, chỉ sợ sẽ bị người khác thấy. . . Dù đại phu nhân không lên tiếng, không cho cô tử trong phủ làm thiếp cho hắn, đến lúc đó cũng sẽ có người nói mình không biết xấu hổ, không tự thấy rõ mà muốn trèo cành cây cao.

Thấy nàng không biến sắc lui về phía sau, muốn cáo từ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc mỉm cười nói: "A Khởi trở về đi, đứng nữa, chỉ sợ người khác sẽ nói xấu."

Trương Khởi vội vàng thưa phải, cúi chào hắn, liền cáo lui rời đi.

Đưa mắt nhìn bóng lưng của nàng, Tiêu Mạc lại mở bức họa ra nhìn một chút. Từ từ thu hồi bức họa thì hắn trầm tư: cư nhiên không cho cô tử trong phủ gả cho ta? Xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Lan Lăng Vương

Vừa về đến phòng, Trương Khởi liền thở dài một hơi, gương mặt nở một nụ cười thật tươi. Nàng nhào lên giường lăn một vòng, nhìn A Lục đang bận rộn đột nhiên nói nói: "A Lục, sau này nếu có người khiêu khích ngươi, hại ngươi.....Hãy nhẫn nhịn trước đã, đợi về phòng rồi hãy nói với ta." Sau này nàng sẽ có tiền, sẽ không thể để A lục chưa đươc hưởng phúc ngày nào đã bị sập bẫy của kẻ khác.

A Lục biết, người luôn chững chạc như Trương Khởi đang không yên lòng về mình. Nàng chép miệng, tức giận đáp trả: "Biết rồi, ta đâu có ngu đến thế chứ?"

Trương Khởi chỉ cười.

A Lục nói tiếp: "Nói tóm lại là ta cứ đi theo ngươi là được."

Trương Khởi gật mạnh đầu, nàng nhìn bầu trời xanh thăm thẳm bên ngoài, thì thào tự nói: "Cái thói đời này quá loạn, không có tiền nửa cũng bước khó đi, có tiền rồi, cũng chỉ tốt hơn được một chút mà thôi." Vì vậy, muốn sống được một cuộc sống như nàng hằng mơ ước, chuyện nàng còn phải làm rất nhiều, rất nhiều.

A Lục vô tư gật đầu rối rít, Trương Khởi còn chưa nói hết thì nàng đã ngâm nga ca hát bận rộn chạy ra bên ngoài.

Sáng sớm ngày hôm sau, Trương Khởi đi đến học đường.

https://thuviensach.vn

Vừa mới đến bên ngoài học đường, nàng liền sửng sốt: Tại sao sớm thế này mà những cô tử đó đã đến rồi?

Vừa đi đến gần, Trương Khởi liền nghe thấy nhiều tiếng bàn tán xôn xao, "Bắc Tề cùng Bắc Chu đều phái sứ giả đến rồi."

"Nghe nói sứ giả Bắc Tề chính là vị Quảng Lăng Vương - Cao Trường Cung vang danh thiên hạ đó."

Ba chữ Quảng Lăng Vương vừa mới ra khỏi miệng, những tiếng hít thở đầy ngạc nhiên vang lên liên tục. Vị Quảng Lăng Vương này chính là hoàng tử của Bắc Tề, nghe nói mẹ đẻ chỉ là một kẻ ti tiện đến tên cũng không có.

Quảng Lăng Vương hiện thời cũng chỉ mới mười tám mười chín tuổi, chưa lập nên công trạng kinh thiên động địa gì lớn, nhưng điều khiến nhóm cô tử này vừa nghe nhắc tới hắn đã cực kỳ hưng phấn không thôi, là bởi vì lời đồn miệng truyền nhau hắn tuấn mỹ vô song, xác thực là thiên hạ đệ nhất mỹ nam chân chính.

"Thật chứ?"

"Đương nhiên là thật."

Chúng nữ đè giọng thật thấp, reo lên nho nhỏ. Trương Cẩm thốt lên: "Nghe nói hắn thích bịt kín mặt mũi. Không biết lần này hắn có để lộ mặt thật ra không?"

"Cái này cũng không biết." "Nếu hắn để lộ thì thật là tốt."

Qua một hồi lâu mà nhóm cô tử vẫn còn đang rất hưng phấn. Trên thực tế, từ sau khi biết Quảng Lăng Vương đến Kiến Khang, thì họ đã ngủ không yên rồi. Vất vả lắm mới đợi được đến lúc trời sáng, họ lập tức chạy

https://thuviensach.vn

đến học đường , bàn tán với những cô tử khác trắng trợn bàn tán một phen, bày tỏ sự chờ đợi và hưng phấn trong lòng.

Trong những tiếng bàn tán ấy chỉ có Trương Khởi là không hề có một thái độ khác nào. Nàng yên lặng đi ngang qua đám cô tử, bước về phía học đường.

Thấy bóng lưng tầm thường nhỏ bé của nàng, Trương Cẩm chép miệng, một cô tử đứng bên cạnh nàng ta cười lạnh nói: "Cô xem cô ta làm cái gì chứ? Bằng thân phận của cô ta, có thể cách đám đông mà nhìn thấy Quảng Lăng Vương một cái thì đó cũng là may mắn của cô ta rồi."

Trương Cẩm hậm hực nói: "Nói cũng phải."

Trong sự nháo nhiệt ấy, chỉ có một mình Trương Khởi là lặng lẽ đứng trong góc thường ngày của mình, chờ đợi tiết dạy đầu tiên của giáo tập Lý.

Tiết này chính là môn học về nhạc khí. Sau khi giáo tập Lý sai người hầu sắp xếp ổn thỏa mấy cây đàn tranh xong, chau mày lại, không hề vui vẻ mà nhìn đám cô tử của nhà họ Trương vẫn đang đứng cười cợt tụ tập ngoài phòng học.

Nàng ta chỉ là một nhạc sĩ, tuy là đến từ trong cung nhưng cũng không có tư cách mà lớn tiếng với đám cô tử này. Vì vậy, họ không vào học đường, nàng ta cũng chẳng có cách nào cả.

Thầm than một tiếng, Lý giáo tập quay đầu nhìn về phía Trương Khởi. Lắc đầu một cái, nàng khẽ hắng giọng một tiếng nói với học đường chỉ có một cô tử duy nhất: "Vậy thì, chúng ta bắt đầu thôi."

Một người thì thì dạy lơ mơ không có hứng thú, còn một người thì lại học cực kỳ nghiêm túc, tiết học này kết thúc rất nhanh chóng. Đang chuẩn bị xoay người rời đi thì giáo tập Lý quay đầu lại liếc mắt nhìn Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Tiếp xúc nửa canh giờ vừa rồi, nàng mới phát hiện vị cô tử không chút thu hút này thực sự rất thông tuệ. Quan trọng nhất là, thái độ nghiêm túc học của nàng ta đã khiến cho nàng cảm thấy rất vui vẻ, lấp được sự vắng vẻ nơi học đường trống không khiến cho nàng cảm thấy thật vô vị kia.

Ngập ngừng một chút, nàng nhẹ giọng nói với Trương Khởi: "Khi học nhạc thì làm sao mà không có bàn được? A Khởi, ta sẽ nói lại chuyện này với thúc bá của cô."

Không đợi Trương Khởi ngỏ ý cảm ơn, giáo tập Lý đã rời khỏi học đường.

Tiết thứ hai, là tiết dạy đánh cờ vây. Từ xưa tới nay, hai chữ cờ vây này, không riêng chỉ là một môn tài nghệ. Quan trọng nhất đó là, thông qua sự rèn luyện một người đi một bước được coi là năm bước, để bồi dưỡng người trở thành lãnh đạo đạt chuẩn.

Cả lớp này cũng vậy, vẫn là chỉ có Trương Khởi một mình nghe giảng. Các cô tử mặc dù đã vào học đường, nhưng tâm tư đám cô tử đó không hề đặt trên sách vở bài học mà vẫn cứ tụ tập lại với nhai, bàn tán đủ loại tin đồn về vị Quảng Lăng Vương.

Chớp mắt một cái đã đến buổi trưa.

Lúc Trương Khởi về, đi thật xa rồi mà vẫn còn nghe thấy tiếng cười cợt của đám cô tử.

Mới vừa trở lại trong phòng, A Lục liền vọt vào, hưng phấn kêu lên: "A Khởi, A Khởi, nghe nói Quảng Lăng Vương gì đó thích bịt kín mặt mũi sắp đến rồi, cô có nghe thấy chuyện này không?"

Trương Khởi gật đầu một cái, "Nghe thấy rồi."

https://thuviensach.vn

A Lục ngẩng đầu nhìn ra bên ngoài, dường như muốn xuyên qua khung cửa sổ màu xanh nhạt để hình dung về dáng vẻ của Quảng Lăng Vương. Một lát sau, nàng vui vẻ nói: "Nghe nói, trong phủ chúng ta cũng có mấy vị lang chủ đứng ra tiếp đãi sứ thần đấy." Nghiêng đầu, nàng còn giả vờ ra vẻ vuốt vuốt cằm mình, lẩm bẩm nói: "Nếu như hắn có thể đến phủ của chúng ta thì tốt quá."

Bằng thân phận của nàng và Trương Khởi, cũng không biết có cái tự do đó hay không, lúc Quảng Lăng Vương đến, thì ra đường ngắm một cái là được. Vậy nên A Lục mới nói thế.

Dừng một chút, A Lục lại nói tiếp: "Người trong thiên hạ đều nói hắn rất rất đẹp, thật không biết, một người Hồ* thì có thể đẹp đến mức nào? Hừ, nhất định là lừa đời lấy tiếng." (*cách Trung Quốc cổ đại gọi những dân tộc ở phương Bắc hoặc Tây Vực)

Trương Khởi nghe xong buồn cười, nàng nhỏ giọng nói: "Hắn là Lan Lăng Vương, không cần thiết lừa đời lấy tiếng." Lan Lăng Vương lúc bấy giờ vừa mới được phong làm Quảng Lăng Vương, tuổi tầm mười tám mười chín, vẫn chưa lập được bất kỳ công lao hay sự nghiệp gì, khiến cho người ta chú ý đến chỉ có dung mạo của hắn chứ không phải là tài năng kinh thế kia. . . . . .

Giọng của nàng quá nhỏ, A Lục không nghe rõ. Nàng nghi ngờ nhìn Trương Khởi hỏi, "A Khởi nói gì thế? Ta không nghe rõ."

Trương Khởi nhìn nàng cười cười lắc đầu không trả lời. Nàng cúi đầu, tiếp tục công việc thêu thùa.

Bức tranh này nếu như có thể thuận lợi mà bán đi, nói không chừng cái loại thêu thùa này sẽ thịnh hành trong một thời gian ngắn. Nàng nên chuẩn bị nhiều một chút.

A Lục nói một hồi không nghe thấy trả lời, liền quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Dưới tóc mái thật dày là khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của Trương Khởi, còn có hàng lông mi dài mượt, A Lục buồn buồn nói: "A Khởi thật không giống một cô tử còn trẻ chút nào."

Ngay cả Quảng Lăng Vương cũng không đả động được nàng.

Nghe thấy A Lục giận dữ, Trương Khởi ngẩng đầu lên. Nàng cười để lộ ra hàm răng trắng như tuyết, "Quảng Lăng Vương à? Hắn cũng không phải là người mà chúng ta muốn gặp là có thể gặp." Mới nói đến đây, không biết nàng nghĩ đến cái gì, bàn tay run lên, chiếc kim thêu liền đâm mạnh vào ngón giữa. Trương Khởi vội vàng ngậm ngón tay đang chảy máu vào miệng.

Thấy ngón tay của nàng đặt trên bờ môi đỏ mọng, hình ảnh ấy khiến người ta rung động không thôi. A Lục nhìn đến mức ngây người ra. Một hồi lâu, nàng ngạc nhiên nói: "A Khởi, ngươi đang nghĩ gì thế? Cứ sững người ra thế kia."

"À?" Trương Khởi vội vàng bỏ ngón tay ra khỏi miệng, cúi đầu nói: "Không nghĩ gì cả."

***

Cả mấy ngày liền, đám cô tử đều chìm trong sự phấn khích, kể cả là đám thị nữ trẻ tuổi cũng cực kì hào hứng.

So với họ, Trương Khởi lại bình tĩnh như giếng cổ không hề gợn sóng, đó quả là bình tĩnh quá mức. Vốn dĩ vì chuyện của Tiêu Mặc mà Trương Khởi vẫn luôn canh cánh ở trong lòng, nhìn thấy dáng vẻ ngốc nghếch này của nàng tâm tình cũng bình tĩnh lại.

Sau năm sáu ngày liên tục mưa dầm không nghỉ, ánh nắng của một ngày mùa Xuân rực rỡ đã bắt đầu đến.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Cửa

Mặt trời sáng rực rỡ lơ lửng treo ở chân trời, dường như chỉ trong một đêm, trên những ngọn cây đã hiện lên những màu xanh mới, trên mặt đất nhú lên những ngọn cỏ màu xanh nhạt, cơn gió phất qua mặt cũng là sự mềm mại và nhẹ nhàng, mang theo sức sống đặc hữu của mùa Xuân.

Sau khi giảng hết một tiết, lúc giáo tập Lý đi ngang qua chỗ của Trương Khởi không khỏi xấu hổ nhỏ giọng nói: "Chuyện kê thêm bàn cho trò chỉ sợ là không được.”

Trương Khởi vội vàng nhỏ giọng đáp lại: "Vốn dĩ đã không có cách nào mà, đã khiến giáo tập vì A Khởi mà bận tâm vất vả rồi."

Giáo tập Lý chỉ ừ một tiếng, không nói thêm câu nào liền xoay người rời đi.

Trương Khởi cũng đi ra ngoài.

Lúc nàng vẫn đang ngồi trong rừng chờ đợi tiết học tiếp theo thì lại thấy đám cô tử đang vây quanh vị giáo tập nọ, cũng không biết là đã nói những gì mà vị giáo tập đó phất tay lên sau đó đám cô tử liền cười ầm lên, cùng gối rối rít vái chào loạn lên với vị giáo tập nọ, kế tiếp cả đám người giải tán.

Trương Khởi chầm chập theo sát ở phía sau, đi về phía phòng của mình. Từ trong cuộc bàn tán mới nãy của đám cô tử có thể biết được đã có sứ giả tới Kiến Khang rồi, bọn họ lo rằng Quảng Lăng Vương đã đến.

https://thuviensach.vn

Ở một góc hành lang bên ngoài phòng, Trương Khởi từ xa đã nhìn thấy A Lục cùng mấy tỳ nữ đạng tụ lại với nhau, mặt mày hớn hở đang nói gì đó. Nhìn thấy nàng đi đến, liền vui vẻ vẫy vẫy tay rồi tiếp tục tán gẫu, không hề có ý định muốn đi lại chỗ nàng.

Nha đầu này!

Trương Khởi chỉ cười xoay người bước vào trong phòng. Ngược lại mấy tì nữ đang tán gẫu cùng với A Lục lại há hốc mồm nhìn, nhưng chỉ được một lúc bọn họ lại thầm nghĩ: Vị cô tử này vốn là dân đen đến từ nông thôn, chung đụng với tì nữ của mình mà chẳng có chút tôn ti trên dưới nào, hóa ra loại người nào thì có hành vi đó.

Trương Khởi ngồi ở trong phòng, tiếp tục việc thêu thùa, thêu chưa tới nửa canh giờ, đột nhiên bên ngoài vang lên tiếng hoan hô. Tiếng hoan hô này lúc bắt đầu thì còn xa, dần dần, càng lúc càng lớn, càng lúc càng vang, càng về sau, những tiếng vỗ tay reo hò ồn ào đó làm cho Trương Khởi không thêu nổi nữa.

Nàng bỏ công việc thêu thùa trong tay xuống, mở cửa phòng nhìn ra phía ngoài.

Bầu trời bên ngoài xanh thăm thẳm, trong suốt đến không gì sánh bằng, giống hệt như năm đó nàng nắm tay phu quân chạy trốn đến phương Bắc.

Lắc lắc đầu, Trương Khởi thầm nghĩ: Cái ký ức đó cũng không biết tại sao lại quay về nữa, luôn luôn xuất hiện từng đoạn ngắn ngủi như thế.

Bên ngoài, bóng dáng của A Lục đã sớm biến mất không còn thấy đâu. Mà những tiếng ồn áo náo động bên ngoài càng lúc càng vang dội, cứ như cả thành đang reo hò vậy. Đột nhiên, Trương Khởi cảm thấy một sự cô đơn tịch mịch từ đáy lòng trỗi dậy.

Nàng khóa cửa phòng, dọc theo con đường mòn đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Đi được một lúc, nàng đã nhìn thấy ở lối cửa hông cách phía ngoài chưa đến hai trăm thước. Giờ phút này, ở cánh cửa hông đó cũng đã bị vây kín bởi một đám người, nhìn bốn người gác cổng đang đứng đó nhìn bốn phía, Trương Khởi thoáng chút do dự cuối cùng vẫn nhấc chân bước đi thẳng về phía trước.

Đi chưa được năm mươi bước, bất thình lình vang lên một giọng nói vô cùng ngạo mạn, "Đây là nơi mà ngươi có thể tới hay sao?"

Giọng nói cực kỳ quen thuộc, không cần quay đầu lại Trương Khởi cũng biết đó là Trương Cẩm đang lên tiếng.

Trương Khởi quay đầu lại.

Nàng mỉm cười nhìn Trương Cẩm và cả hai cô tử đang làm bạn bên cạnh nàng ta, nhẹ nhàng tinh tế mà nhã nhặn lịch sự chào hỏi, "A Cẩm tỷ tỷ, mẫu thân chưa từng nói rằng muội không được đến nơi này."

Có lòng tốt mà nói cho nàng ta biết chuyện này, không cho Trương Cẩm có cơ hội phát tác, Trương Khởi cúi chào nàng ta dịu dàng nói: "Nhưng mà A Cẩm là tỷ tỷ của muội, nếu như tỷ tỷ đã nói vậy rồi thì tất nhiên A Khởi phải nghe theo."

Dứt lời, Trương Khởi lần nữa thi lễ với Trương Cẩm quay người đi trở về.

Trương Cẩm hừ nặng một tiếng, đang muốn mở miệng nói vài câu, đuôi mắt vừa xoay chuyển liền vội ngậm miệng lại. Bước lên phía trước vui vẻ gọi: "Tiêu Lang!"

Tiêu Mạc tới?

Trương Khởi ngẩn ra, vội vàng quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Đối diện với sự tươi cười hớn hở của Trương Cẩm, biểu hiện của Tiêu Mạc cũng chỉ thờ ơ không để ý, hắn liếc nhìn Trương Cẩm rồi chẳng quan tâm tới nàng ta mà là quay đầu bỏ đi, nhìn về phía Trương Khởi đang ngoái đầu nhìn lại.

Trương Khởi lúc này tuy rằng cố tự trấn định nhưng trên khuôn mặt lại thể hiện ra vẻ chờ mong. Khuôn mặt non nớt thấp thoáng phía sau tán lá xanh nhạt, như lại càng thêm sáng ngời hơn. . . . .Tiểu cô tử này rõ ràng chỉ được xem là thanh tú, nhưng gương mặt kia cặp mắt kia, mỗi lần nhìn thấy đều khiến cho người ta cảm thấy càng nhìn càng đẹp mắt. Đặc biệt thỉnh thoảng nhìn nàng, sẽ cảm thấy tiểu cô tử thanh tú này có thứ ánh sáng tỏa ra thật hấp dẫn mê người.

Thật là một cảm giác kỳ quái.

Tiêu Mạc xem như không có gì thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía đám người Trương Cẩm, mỉm cười nói: "Bên ngoài rất náo nhiệt, chúng ta cùng đi xem đi." Nghiêng mắt nhìn qua Trương Khởi, hắn à một tiếng rồi nói: "Sao cô tử này lại quay về? Khó có khi nào náo nhiệt như vậy, cùng đi xem đi."

Hắn vừa nói xong, Trương Cẩm liền mím chặt môi lại. Chỉ là trong chớp nhoáng nàng liền mỉm cười, thân mật phất phất tay với Trương Khởi gọi: "A Khởi, chúng ta cùng đi đi."

Trương Khởi tất nhiên biết nghe lời phải, nàng cúi đầu cất tiếng dạ sau đó bước nhanh về phía trước đi theo phía sau bọn họ ra cửa.

Cũng đã mấy ngày Trương Cẩm không gặp được Tiêu Mạc, đang lúc nhớ nhung lại được nhìn thấy hắn, cảm giác vui sướng đó không biết nên diễn tả thế nào. Nàng lặng lẽ đi tới sau lưng Tiêu Mạc dịu dàng nói: "Tiêu Lang, sao huynh lại tới phủ chúng ta vào lúc này?" Mới nói đến đó, nàng lập tức cảm thấy lời này có chút không ổn, vội vàng nói lại: "Ý muội không phải

https://thuviensach.vn

vậy, muội muốn nói là, huynh.....Huynh tới rất đúng. . . . ." Đột nhiên nói tới đây nàng lại cảm thấy mình nói quá thẳng thừng đi, hắn là không nên tiết lộ tâm tư mình ra rõ ràng quá. Ra vẻ vừa xấu hổ vừa sốt ruột, tay chân luống cuống không biết làm thế nào cho phải.

Tiêu Mạc cúi đầu, nhàn nhạt liếc mắt nhìn Trương Cẩm, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn ra phía bên ngoài, chậm rãi nói: "Muội không thích A Khởi đúng không?" Khi tim Trương Cẩm còn đang đập mạnh và loạn nhịp thì hắn lại tiếp tục nói: "Vừa rồi tại sao muội muốn đuổi nàng ấy đi?"

Sắc mặt Trương Cẩm trắng bệch.

Tiêu Mạc lại cúi đầu nhìn về phía nàng. Đối diện với ánh mắt si mê của nàng, đột nhiên hắn tiến sát lại, môi như gió xuân phất qua tai của nàng, "Muội thích ta, cho nên vừa nhìn thấy A Khởi liền chướng mắt? Muội thật ngốc, tương lai sắp phải làm một đương chủ mẫu, sao có thể nhỏ mọn hẹp hòi như vậy chứ?" Giọng nói trầm ấm êm tai, như dòng suối chảy thấm vào lòng Trương Cẩm, hơi thở thơm ngát đặc trưng của phái nam càng giống như gió xuân quấn lấy tâm hồn thiếu nữ. Bất tri bất giác, mặt Trương Cẩm đã đỏ tới tận mang tai, hai mắt si ngốc nhìn hắn như như thể sắp chảy ra nước.

Hiện tại, nàng cũng chẳng còn quan tâm tới nơi này đang đứng đâu chỉ là trước công chúng? Trong phủ, ngoài phủ, có bao nhiêu ánh mắt đang nhìn về phía này?

Tiêu Mạc đứng thẳng lưng, trên khuôn mặt anh tuấn vẫn là nụ cười nhẹ nhàng khoan khoái như gió xuân, ánh mắt vẫn dịu dàng mà chân thành! Nhìn hắn rồi lại nhìn thoáng qua Trương Cẩm bởi vì Tiêu Mạc đột nhiên đến gần mà thẹn thùng lẫn vui vẻ không thôi,

Trương Khởi giật mình nghĩ: Tiêu Mạc bây giờ chẳng phải là người đang được công chúa xem trọng sao! Hơn nữa đại phu nhân cũng nói như vậy.

https://thuviensach.vn

Trương Cẩm vui mừng như thế để làm gì? Chẳng lẽ nàng ta không biết, Tiêu Mạc hiện tại không thể nào tùy tiện đề nghị kết thân, hơn nữa, nàng ta không sợ đại phu nhân nổi giận trách mắng nàng hay sao?

Trong nháy mắt, nàng lại thầm nghĩ: Cũng không biết Tiêu Mạc có nghĩ tới điều này hay không?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Có Nhà Rồi

Đang lúc Trương Khởi nghĩ như thế thì Tiêu Mạc bỗng ngước mắt lên, ánh mắt như tia chớp nhìn thoáng qua nàng.

Kế tiếp là một trận tiếng hoan hô kinh thiên động địa truyền đến.

Trương Khởi đứng ở cửa hông nhưng vị trí lệch về phía sau, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Phía trước cát bụi tung bay, có một đội ngũ càng lúc càng đi tới gần.

Đoàn người khí thế như thế, chẳng lẽ thật là Cao Trường Cung tới?

Vào lúc Trương Khởi đang suy nghĩ, một cô tử ở phía trước nàng kích động nói: "Có phải Quảng Lăng Vương tới không? Là ngài ấy tới thật sao?"

Tiêu Mạc cười nhẹ giọng trả lời: "Hôm nay sợ là Cao Trường Cung không thể tới được, người tới lúc này là Vệ Công Trực - Đại tướng của nước Chu." Dừng một chút, hắn buồn cười nhìn vẻ mặt thất vọng của nhóm cô tử, bổ sung thêm: "Vệ Công Trực này là cùng một mẹ sinh ra với Hoàng đế nước Chu, cũng rất tuấn tú, là một trong ba đại mỹ nam ở đất Chu."

Quả nhiên, hắn vừa nói xong, hai mắt của nhóm cô tử ngay lập tức tỏa sáng. Không ngờ lần này chẳng những có thể được trông thấy Quảng Lăng Vương mà còn có thể thấy thêm được một mỹ namkhác?

Hiển nhiên tâm tình Tiêu Mạc rất tốt, hắn thong thả nói: "Phía trước không chỉ có Vệ Công Trực, trong đám tùy tùng của hắn còn có Vũ Văn

https://thuviensach.vn

Thuần – Là người thuộc quý tộc ở nước Chu. Hắn cũng là một trong ba đại mỹ nam ở đất Chu!"

Lần này, nhóm cô tử không chỉ có hai mắt tỏa sáng mà còn có mấy tiếng hoan hô nho nhỏ. Nếu như không có Tiêu Mạc ở đây, có lẽ họ sẽ không khống chế nổi mà nhảy cẩng cả lên rồi.

Cái thời đại này, vẫn noi theo tập tục của Ngụy - Tấn sùng bái sắc đẹp. Nam tử đẹp sẽ làm người đời sùng bái nhất.

Đứng ở phía sau, Trương Khởi lại không có nhiều hứng thú với vị mỹ nam gì đì đó, cái nàng thích chỉ là bầu không khí này mà thôi. Đứng giữa đoàn người vui mừng sôi nổi, nàng sẽ cảm thấy mình cũng có một phần ở trong đó.

Tính cách của nàng lại trầm tĩnh, suốt mấy tháng liền bị cô lập bài xích ghét bỏ, thực sự là khiến người ta cảm thấy rất cô độc.

Ngước đầu cũng mong đợi nhìn như những cô tử khác, Trương Khởi đột nhiên liếc mắt nhìn qua, Tiêu Mạc cũng nhìn lại nàng rồi cất bước đi vào cửa.

Trương Khởi hơi giật mình thầm nghĩ: Cái nhìn đó rõ ràng là ý bảo ta đi theo hắn.

Chẳng lẽ, bức tranh kia của ta đã bán được rồi sao?

Nghĩ đến bức tranh đã bán đi rồi, Trương Khởi vô cùng kích động. Nhưng nàng vẫn có chút do dự không dám cất bước: Mới vừa rồi số người nhìn thấyTiêu Mạc và Trương Cẩm gần gũi cũng không ít, nếu giờ có người nhìn thấy mình và hắn đi cùng với nhau, không biết chừng lại có lời ra tiếng vào gì nữa. . . . .

Cắn cắn môi xong, Trương Khởi nghĩ thầm: Ta cẩn thận chút là được.

https://thuviensach.vn

Nghiêng đầu nhìn quan bốn phía một lượt, nhìn thấy mấy cô tử đang quấn lấy Trương Cẩm theo dòng người đi về phía trước. Trương Cảm không ngừng quay đầu lại tìm Tiêu Mạc nhưng không thấy bóng dáng của hắn? Cho đến khi Trương Cẩm không cam lòng biến mất theo dòng người Trương Khởi mới quay đầu lại đi vào trong nhà.

Đi một hồi, nàng cuối cùng cũng thấy được bóng lưng của Tiêu Mạc. Hắn đang ở giữa rừng vào thời kỳ mùa Xuân cây lá mới đâm chồi, lưng eo thẳng tắp, trường bào mũ cao, bước đi nhẹ nhàng, quả thật là ung dung phóng khoáng đến không nói được thành lời.

Trương Khởi đi nhanh vài bước, lại không nhịn được nhìn quanh bốn phía.

"Không có ai đâu." Tiêu Mạc cười nhẹ nói: "Không cần lo lắng như thế."

Trương Khởi xấu hổ cười cười, cúi đầu đi đến gần hắn. Cách hắn năm bước thì nàng dừng lại khẽ cúi chào.

Tiêu Mạc cúi đầu nhìn nàng, thấy đôi môi nàng mấp máy, nhưng không phát ra tiếng, không khỏi cười mà nói: "Muội không có chuyện gì muốn nói với ta sao?"

Trương Khởi chớp hàng lông mi thật dài, lại cúi người chào hắn lần nữa, ấp a ấp úng nói: "Tiêu Lang, không biết bức tranh kia?"

Giọng Tiêu Mạc khàn khàn như tiếng chuông buổi sáng tiếng trống hoàng hôn rung động lòng người, "A Khởi chỉ muốn hỏi về bức tranh kia thôi sao?"

Giọng hắn tựa như hữu tình lại như vô tình, êm tai như thế khiến cho lòng người mềm nhũn. . . . . .

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Mắt của nàng nhìn thẳng vào mắt hắn.

Nàng sững sờ nhìn hắn.

Đón nhận ánh mắt trong suốt của nàng có chút thẩn thờ, lại có vẻ mong đợi khó hiểu, Tiêu Mạc không nhịn được bật tiếng cười khổ, hắn đưa tay tự vỗ lên trán mình lầm bầm nói: "Mị nhãn quyến rũ vứt cho người mù xem rồi."

Giọng hắn mơ hồ không rõ, nhìn thấy Trương Khởi vẫn còn đang ngẩn ngơ vô cùng hồn nhiên nhìn mình, hắn ho khan một cái rồi lấy từ trong ngực ra một món đồ thật mỏng, đặt món vật được dùng lụa vải bọc lại vào trong tay Trương Khởi.

Thấy vẻ mặt nàng vẫn không hiểu, Tiêu Mạc nói: "Cái này là tiền bán được từ bức tranh thêu kia, tổng cộng được tám mươi lượng vàng. Ta nghĩ một cô tử như muội mà cầm nhiều hoàng kim như vậy thế nào cũng dẫn đến sự chú ý của người khác. Liền giúp muội mua mười mẫu đất và một hai tiểu viện ở bên ngoài. Trong này chính là khế đất của tiểu viện kia cùng mẩu đất đai."

Thấy Trương Khởi chớp mắt, hắn cười như gió xuân ấm áp nói không nên lời, "Muội không thích?"

Nàng dĩ nhiên thích!

Nàng nghĩ rằng, bức họa đó giỏi lắm cũng không đáng tám mươi lượng vàng. Lần này nếu không phải Tiêu Mạc ra tay mà là chính nàng và A Lục đi, có thể bán được một phần ba đã là rất giỏi rồi.

Huống chi, nếu nàng đã có vàng rồi, muốn mua gì ở nơi chưa quen thuộc với cuộc sống này cũng là rất khó.

Hiện tại Tiêu Mạc đã giải quyết tất cả hộ mình.

https://thuviensach.vn

Thời đại này mặc dù hỗn loạn nhưng Kiến Khang vẫn luôn yên bình. Bởi vì yên bình, giá đất và giá nhà cũng rất cao, tám mươi lượng có thể mua được mười mẫu đất cùng một tiểu viện, cũng là nhờ Tiêu Mạc ra sức.

Nàng nhìn hắn, trong khoảng thời gian ngắn thật đúng không có cách nào dùng lời nói để hình dung sự cảm kích của mình.

Qua một hồi lâu, nàng khẽ cúi người chào, xúc động nói: "Ân đức của Tiêu Lang, A Khởi suốt đời không quên."

Tiêu Mạc khẽ nói: "Sau này muội có thể có được một cuộc sống thoải mái hơn chút rồi." Liếc mắt nhìn thấy bóng người dần dần xuất hiện từ xa, hắn vội xoay người bỏ đi. Đi mười mấy bước, giọng nói trầm ấm của hắn lại nhỏ nhẹ văng vẳng vang lên, "Về sau Trương Cẩm còn bắt nạt muội nữa thì hãy nói cho ta biết. . . . . ."

Tiêu Mạc cứ thế ung dung bước đi.

Đưa mắt nhìn hắn rời đi, Trương Khởi cũng vội vàng quay trở về. Đi được một đoạn nàng đã bắt đầu chạy bước nhỏ.

Nàng không thể che giấu được sự vui sướng của mình.

Nàng muốn lập tức trở về phòng, nhìn xem bên trong khế đất cùng khế ước mua bán nhà!

Xông vào phòng, A Lục vẫn chưa về, Trương Khởi đóng cửa phòng lại rồi mở bao gấm ra.

Bên trong quả nhiên là khế đất và khế ước mua bán nhà. Trên mặt hai tờ văn khế, tên của Trương Khởi được viết rất rõ ràng lên trên đó.

Trương Khởi cầm một tờ văn khế giơ lên để đối diện với ánh mặt trời chiếu xuống, soi tới soi lui một hồi, bất tri bất giác lệ lại rơi đầy mặt.

https://thuviensach.vn

Nàng có nhà rồi!

Rốt cuộc nàng cũng có nhà rồi!

Không ngờ nàng lại có một cái viện nhỏ, còn có mười mẫu đất ở một nơi phong lưu như Kiến Khang này.

Về sau, dù cho có bị vứt bỏ hay bị đuổi ra khỏi gia tộc, nàng cũng sẽ không lo mình bị chết đói!

Nàng không còn là hai bàn tay trắng nữa rồi!

Vươn tay bịt lấy miệng, Trương Khởi lẽ lặng khóc lại không nhịn được bật cười.

Ngay lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền tới một tiếng hoan hô đinh tai nhức óc, có lẽ là vì đám cô tử đều cùng lúc hò hét vui mừng, âm thanh ấy vô cùng vang dội.

Trương Khởi phục hồi lại tinh thần, nàng lấy ra hộp gỗ đã chuẩn bị từ trước, sau khi cất kỹ văn khế xong lại tìm đến cái hố đã sớm đào sẵn chôn nó xuống.

Làm xong tất cả, Trương Khởi quay trở lại ngồi ở trên giường, cảm thấy trái tim cuối cùng cũng có thể yên ổn rồi. Rúc vào trong sập, nàng ngây ngốc thích thú cười một trận.

Lúc này, bên ngoài cửa phòng bị gõ “rầm rầm rầm” vô cùng ầm ĩ, kế tiếp là giọng nói vui vẻ đầy kích động của A Lục vang lên, "A Khởi, ban ngày ban mặt ngươi đóng chặt cửa như vậy làm gì hả? Mau mở cửa ra."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Đền Tội

Trương Khởi đáp một tiếng, kéo cửa phòng ra.

A Lục vừa nhìn thấy nàng liền nhào tới, hai tay nắm tay Trương Khởi, A Lục hưng phấn lay động liên tiếp, kêu lên: "Cô nàng cô nàng, ta thấy được, lúc nãyt ta đã thấy được!"

Thấy Trương Khởi mỉm cười nhìn mình, nghe nghiêm túc, A Lục thở một hơi, kêu lên vui mừng nói: "Lúc nãy ta thấy được sứ giả nước Chu tới đây. Có hai lang quân, diện mạo rất đẹp đấy." Nói tới chỗ này, nàng thấy Trương Khởi vẫn mỉm cười nghe, không khỏi trợn to hai mắt hỏi "A Khởi, ngươi không hỏi xem vì sao ta có thể ra phủ à?"

Trương Khởi cười nói: "Việc này còn phải hỏi? Nhất định là ngươi thấy không có người chú ý ngươi, liền xen lẫn trong mọi người cùng nhau đi xem náo nhiệt."

Thấy A Lục cong môi lên, vẻ mặt buồn bực, Trương Khởi cười một tiếng, nàng rút hai tay của bản thân ra, xoay người đi vào trong phòng, trong miệng nhỏ giọng nói ra: "A Lục, bức tranh thêu kia bán đi rồi."

"A" A Lục không chút để ý đáp một tiếng, lại hưng phấn, "A Khởi, lúc nãy bên ngoài thật là rất náo nhiệt đấy. Rất nhiều người, xiêm áo những người đó mặc vừa thú vị vừa đẹp, hì hì, nếu ngày ngày có Sứ giả tới Kiến Khang thì tốt."

Lời Trương Khởi muốn nói bị nàng cắt đứt, liền ngậm miệng. Nàng ngồi lại trên giường, đôi tay ôm đầu gối, tâm thần lại trở về hai tờ khế ước của

https://thuviensach.vn

mình.

Thật ra thì, nàng cũng biết, mời người trồng trọt mười mẫu đất, thì lương thực nộp lên cho nàng, cũng chỉ có thể duy trì nàng và A Lục tiêu hao thôi, nếu muốn nuôi thêm người làm thì còn chưa đủ.

Hai tờ văn khế này, thật là chỉ để cho nàng có phiến ngói che thân, có khẩu phần lương thực vào bụng mà thôi. Nhưng Trương Khởi vẫn cảm thấy rất vui vẻ, rất vui vẻ. Cho nên nàng cũng cảm kích Tiêu Mạc từ tận đáy lòng.

Hai chủ tớ đắm chìm trong cảm xúc của từng người, đều vui vẻ cười, thời gian cũng qua thật nhanh. Trong nháy mắt, ngày hôm sau đến.

Khóa thứ hai, là khóa của Viên giáo tập. Trương Khởi vừa vào học đường, liền có người làm xách bàn nhỏ đặt ở trước mặt nàng.

Lúc đi học cũng không có ai khiêu khích Trương Khởi nữa. Sau khi yên tĩnh qua hết nửa canh giờ thì buổi trưa lại đến.

Trương Khởi mới trở về phòng, liền nghe được một giọng nói thanh thúy của tỳ nữ truyền đến, "Tiểu cô A Khởi có đó không? Chủ mẫu kêu ngươi."

Chủ mẫu muốn gặp nàng?

Trương Khởi đứng lên, thời gian này nàng dường như không có làm ra chuyện xấu gì, vô duyên vô cớ, Trương Tiêu thị vốn nên quên mất mình sao lại muốn gặp mình?

Phất tay ý bảo A Lục không cần để ý, Trương Khởi cầm lấy gương đồng, chải tóc xuống dưới trán, miệng là cung kính lên tiếng: "Là Hà tỷ tỷ sao? A Khởi đi ra ngoài ngay."

https://thuviensach.vn

Hà tỷ tỷ, là một tỳ nữ tầm thường trong sân Trương Tiêu thị. Thấy Trương Khởi chưa thấy người đã nhận ra mình từ âm thanh. Huống chi, Trương Khởi dù không được chào đón như thế nào, rốt cuộc vẫn là cô tử chảy huyết mạch của Trương thị Kiến Khang. Một cô tử có thể tôn xưng nàng là tỷ tỷ, tuy không có trên không có dưới, nhưng lại làm cho người ta vui thích. Bất tri bất giác, Hà tỷ tỷ có một chút hảo cảm với Trương Khởi.

Trương Khởi đi ra.

Nhìn tỳ nữ mặt nhọn gầy mười sáu tuổi này, Trương Khởi cười ngọt ngào, "Làm phiền tỷ tỷ, A Khởi theo ngươi đi." Hà tỷ tỷ thu hồi ánh mắt quan sát nàng, mỉm cười nói: "Vậy đi thôi."

Hai người vừa đi, Trương Khởi vừa câu có câu không nói: "Hà tỷ tỷ, tại sao mẫu thân gọi ta đến?" Nàng lo âu, "Cũng không biết ta có chịu phạt không?"

Âm thanh của nàng mềm giòn dễ vỡ, trong giọng điệu lộ vẻ ngây thơ của tiểu cô tử mười hai mười ba tuổi. Hà tỷ tỷ nhìn nàng một cái, không nhịn được nói: "Hình như nhắc tới tỷ tỷ Trương Cẩm cyả ngươi. . . ."

Trương Cẩm?

Vì chuyện Trương Cẩm mà kêu mình làm gì? Chẳng lẽ là ngày hôm qua?

Khi Trương Khởi cúi đầu trầm tư thì hai người đã một trước một sau, đi tới viện Trương Tiêu thị ở.

Trương Khởi chờ ở ngoài cửa thì đã có hai cô tử theo thứ tự lui khỏi. Hai cô tử này nàng từng gặp trong học đường, các nàng là tỷ muội cùng cha với nàng, nhưng khác Trương Cẩm, là cô tử thứ xuất thôi.

Hai ni cô thấy Trương Khởi chờ ở bên ngoài, kiêu căng nhấc cằm, con mắt cũng không nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Lúc này, bên trong truyền đến âm thanh của Trương Tiêu thị, "Vào đi."

"Vâng"

Trương Khởi cúi đầu, cẩn thận từng li từng tí bước vào.

Trương Tiêu thị đang nhìn nàng chằm chằm.

Cho đến khi Trương Khởi không dám thở mạnh đứng lại ở trước mặt nàng, Trương Tiêu thị vẫn còn nhìn chằm chằm nàng.

Sau một hồi an tĩnh khó chịu, rốt cuộc Trương Tiêu thị mở miệng, "Nghe nói ngươi rất quen Tiêu Mạc?"

Trương Khởi cả kinh, nàng ngạc nhiên ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn nói: "Chủ mẫu nói là Tiêu Lang? Ngài ấy có thân phận cỡ nào, làm sao quen với A Khởi được."

Lời của nàng nói xong rồi, Trương Tiêu thị cũng thật lâu không có lên tiếng.

Khi Trương Khởi cúi đầu, không nhịn được muốn suy đoán tâm tư của nàng thì âm thanh của Trương Tiêu thị truyền đến, "Tiểu cô tử này lá gan không nhỏ, ngay trước chủ mẫu cũng dám nói bậy?" Nói xong lời cuối cùng, đã đề cao âm thanh, vẻ mặt lạnh lùng!

Phịch một tiếng, Trương Khởi quỳ trên mặt đất. Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng trắng bệch, hốt hoảng nói: "Không phải vậy, không phải vậy." Lắc đầu liên tục, nước mắt của Trương Khởi rơi xuống, "A Khởi chỉ nói hai câu với Tiêu Lang. . . . địa vị tướng mạo của A Khởi như vậy, nào có có thể khiến Tiêu Lang kính trọng vài phần? Ngài ấy nói vài lời với A Khởi là do ngài ấy tốt bụng thôi."

https://thuviensach.vn

Trương Tiêu thị nhìn chằm chằm Trương Khởi đang chảy nước mắt, từ từ để ly trà trong tay xuống.

Cho đến khi Trương Khởi dập đầu bang bang vang dội, nàng mới lạnh nhạt nói: "Đứng lên đi."

Trương Khởi cắn môi, từ từ bò dậy, lúc này nàng, đã hoàn toàn cúi đầu, cả tiếng hô hấp cũng nhỏ đi rất nhiều.

Xem ra vẫn biết kính sợ.

Trương Tiêu thị lại liếc nàng một cái, chầm chập nói: "A Cẩm ở trong từ đường. . . . Ngươi đến chỗ đại phu nhân một chuyến, nói a Cẩm là ngươi giựt giây. Nếu đại phu nhân hỏi, thì bảo là ngươi ái mộ Tiêu Mạc."

Chuyện ngày hôm qua bị biết rồi!

Trương Khởi cúi đầu, giờ phút này mím chặt môi.

Trương Cẩm phạm sai lầm, lại muốn nàng đi đền tội!

Nàng là một đứa con gái riêng, vốn tình cảnh đã khó khăn, nếu như mất đi khuê dự nữa, thì dù sống hay chết, làm thị thiếp hay làm nô tỳ, chẳng phải chỉ dựa vào một câu của người khác là có thể quyết định? Đến lúc đó, dù phụ thân của nàng thập nhị lang thương hại nàng, cũng không cách nào can thiệp?!

Với lạ, chuyện chịu tội này có lần đầu tiên, sẽ có lần thứ hai!

Chuyện này vô luận thế nào cũng không thể đồng ý.

Nhưng, Trương Tiêu thị trước mắt này là đương gia chủ mẫu, nắm giữ sống chết của nàng, nếu như nàng không chịu, hiện tại nàng ta sẽ mượn cớ giết nàng!

https://thuviensach.vn

Nàng tiến lùi đều khó!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Ai Cũng Không Dễ

Lúc ấy Tiêu Mạc và Trương Cẩm thân cận, người thấy được đông lắm, rõ ràng giấu không được, tìm người đền tội cũng không có bao nhiêu tác dụng. Đẩy Trương Khởi ra ngoài, cũng chỉ là để lửa giận của đại phu nhân có chỗ ra, sao có thể thật sự ngăn được miệng người khác?

Nhưng Trương Tiêu thị cố tình nói như vậy, cố tình làm như vậy.

Có lẽ, nàng ta chỉ cảm thấy Trương Khởi giữ lại cũng không có tác dụng lớn, ngoài ra, nàng ta muốn mượn chuyện này, lộ ra lai lịch của Trương Khởi.

Mặc kệ như thế nào, chuyện như vậy đối với Trương Tiêu thị chỉ là há mồm nói, đối với Trương Khởi mà nói, thì lại là sống còn.

Suy nghĩ một hồi, Trương Khởi cúi đầu thấp hơn.

Trán nàng đụng đất, nghẹn ngào.

Nghe được tiếng khóc của nàng, trên mặt Trương Tiêu thị hiện ra vẻ không kiên nhẫn: cũng không xem mình là thân phận gì, chẳng lẽ còn muốn một khóc hai nháo ba thắt cổ trước mặt nàng hay sao?

Trương Khởi nghẹn ngào, không có khóc không ngừng như nàng tưởng tượng, mà là nằm ở trên đất, âm thanh khàn khàn, tuyệt vọng nói: "Lời của mẫu thân, A Khởi nghe lệnh là được."

https://thuviensach.vn

Dứt lời, nàng từ từ từ bò dậy, lấy tay áo giấu mặt, có vẻ đau lòng tuyệt vọng cực kỳ, nhưng vẫn quy củ cúi chào Trương Tiêu thị, lúc này mới cúi đầu, bi thương, thất thiểu đi ra ngoài.

Mặc dù đi tới Trương trạch cũng ba bốn tháng rồi, nhưng bây giờ Trương Khởi, vẫn xương nhỏ thịt ít, từ bóng lưng xem ra, rõ ràng là một đứa bé gầy yếu non nớt.

Nàng đứng thẳng cúi đầu, bởi vì cố nén cất tiếng đau buồn, hai vai run run, đi vài bước, dưới chân nàng mềm nhũn, cả người ngã xuống, nếu không phải có người đỡ, thì thiếu chút nữa té ngã trên đất.

Trương Tiêu thị lạnh lùng nhìn nàng.

Trương Khởi vừa ra cửa, liền có một vị phụ nhân lại gần Trương Tiêu thị, nhỏ giọng nói ra: "Nha đầu này cũng chỉ là một người hạ tiện không nơi nương tựa, phu nhân muốn xử trí nàng, duỗi duỗi tay lúc nào cũng có thể. . . . . Không bằng lưu giữ nàng, nói không chừng về sau sẽ hữu dụng."

Trương Tiêu thị trầm mặc một hồi, gật đầu một cái, nói: "Cẩm nhi nói với ta, tiện nha đầu này quyến rũ A Mạc, mấy giáo tập cũng thích nàng. . . . Bây giờ nhìn lại, rốt cuộc chỉ là nông thôn đến, A Cẩm nói quá rồi."

Nói tới chỗ này, nàng phất phất tay, "Ngươi đi xử lý một chút."

"Vâng"

Phụ nhân kia đi ra thì Trương Khởi đã đi được trăm bước xa. Nàng vẫn cúi đầu, cơ thể cực kỳ mỏng manh như gió vừa thổi sẽ bay. Dù là phụ nhân này đôi tay đã dính máu, thì thấy nàng, cũng nghĩ đến nữ nhi nhà mình.

Nàng ta thở dài một tiếng, đi vài bước tới sau lưng Trương Khởi, kêu: "Trương thị A Khởi?"

https://thuviensach.vn

Kêu nàng lại, phụ nhân lạnh nhạt nói: "Phu nhân thương tiếc ngươi, chỗ đại phu nhân, ngươi không cần đi."

Trương Khởi không dám tin quay đầu lại.

Nhìn gương mặt không lộ vẻ gì của phụ nhân, nàng cảm động đến rơi nước mắt, hai đầu gối mềm nhũn, liền muốn quỳ xuống với nàng. Phụ nhân giật mình nhảy một cái, nhíu mày thì Trương Khởi cũng nghĩ tới điều gì, vội vàng đỡ cây khô bên cạnh ổn định thân hình, chỉ là hình dáng rất nhếch nhác.

Thút thít, Trương Khởi khẽ chào, cảm động cực kỳ nói: "A Khởi tạ phu nhân nhân từ, tạ tẩu tử tương trợ."

Phụ nhân này mặc dù được thế, rốt cuộc chỉ là người làm trong Trương phủ. Ở thời đại tôn ti rõ ràng này, nếu để cho người khác thấy Trương Khởi quỳ xuống với nàng, thì phụ nhân sẽ gặp chuyện.

Vì vậy, hành động vừa rồi của Trương Khởi, thật khiến nàng giật mình nhảy một cái.

Chỉ là phục hồi tinh thần lại, tim của nàng lại thấy hài lòng: xem một chút, cô tử của đại sĩ tộc truyền thừa mấy trăm năm Trương thị cũng muốn quỳ xuống với ta!

Bởi vì phần hài lòng này, ánh mắt nàng nhìn Trương Khởi cực kỳ ôn hòa, "Không phải sợ, sự tình qua rồi." Lần đầu tiên an ủi một người xong, phụ nhân nhìn nàng một cái thật sâu, nói: "Ta họ Tạ, về sau nếu có việc có thể tới tìm ta."

Dứt lời, nàng nghễnh đầu vui sướng rời đi trong sự cảm kích vui mừng của Trương Khởi,.

Phụ nhân vừa đi, Trương Khởi liền thu hồi ánh mắt, cúi đầu đi trở về.

https://thuviensach.vn

. . . . . Không thể tiếp tục như vậy, ta phải có chút lực lượng.

Loáng thoáng, nàng nhớ đời trước nàng không phải xử sự như vậy. Lúc ấy nàng hoàn toàn triển lộ dung nhan của mình, cố gắng học tập, bắt lấy từng cơ hội biểu diễn sự thông tuệ của nàng với giáo tập và phụ thân của nàng.

Nàng như vậy, khiến các thúc bá trong phủ cũng nhận ra, là một người có giá trị lợi dụng, có thể làm con cờ. Vì vậy, trong hai năm đó, nàng sống hết sức an nhàn và phong phú. Hành động thế này của Trương Tiêu thị, căn bản chưa từng xuất hiện.

Lần này, nàng không muốn làm náo động quá, từ sớm đã được gia tộc nhìn trúng, trọng điểm bồi dưỡng, chỉ chờ đến thời cơ thích hợp, liền đưa cho người quyền quý hoặc là Hoàng thất.

Nhưng, nàng cũng không thể không có chút giá trị như vậy, ai lấy được, đều có thể dễ dàng hy sinh nàng, thuận tay ném nàng đi.

Không thể quá chói mắt cũng không thể quá vô dụng, làm sao mới nắm bắt được đúng mực?

Vừa đi, Trương Khởi vừa không ngừng suy nghĩ.

Nàng trở lại, A Lục liền vọt tới, nắm tay của nàng, lo âu hỏi "A Khởi, A Khởi, ngươi không sao chớ?"

Trương Khởi lắc đầu một cái.

Khi A Lục thở phào nhẹ nhõm, sung sướng lần nữa, Trương Khởi ngồi ở trên giường, lẳng lặng suy nghĩ.

Trong lúc Trương Khởi phờ phạc rã rượi, một ngày rất nhanh trôi qua.

Một ngày này, người của Kiến Khang hưng phấn hơn.

https://thuviensach.vn

Bởi vì, đệ nhất thiên hạ mỹ nam, Quảng Lăng vương nước Tề Cao Trường Cung sẽ đến Kiến Khang vào chiều nay!

Trong Trương trạch, khắp nơi đều là tiếng nghị luận. Trương Khởi lặng yên nghe giáo tậpgiảng bài xong, liền tiếp tục núp ở trong rừng cây, chờ lớp tiếp theo đến.

Cách nàng không xa, chính là cả đám cô tử đang cười hì hì, nghị luận, ở phía sau của nàng, là một con đường nhỏ lượn quanh hồ.

Mà rừng cây chỗ Trương Khởi, màu xanh lá cây đã càng ngày càng sâu, đứng ở phía sau cây, bóng người khó hiện ra.

Khi Trương Khởi nhàm chán đến có chút ngủ gà ngủ gật thì một cái tên quen thuộc truyền vào trong tai của nàng, "Cao Trường Cung này ở nước Tề cũng không được ưa thích, nsao lại không động được?"

Cái gì? Trương Khởi rét, ưỡn thẳng lưng, không biến sắc nhích nhích, khiến đại thụ sau lưng hoàn toàn chặn lại thân hình.

Một âm thanh của người sắp ba mươi tuổi truyền đến, "Dù sao cũng là hoàng tử một nước, dù mẹ đẻ ti tiện, bên cạnh vẫn phải có mấy tôi tớ trung thành. Huống chi, nghe nói tuổi thơ của hắn thường bị khi dễ, sớm luyện ra bản lĩnh cao."

"Bản lĩnh?" người trước đó cười nói: "Da mịn thịt mềm như thế, không phải luyện múa chứ?"

Nói tới chỗ này, hắn cảm thấy lời mình nói thật là tức cười, lập tức cất tiếng cười to lên.

Mới cười hai tiếng, hắn như nhớ tới cái gì, vội vàng ngừng miệng, nhìn sang, lại nói: "Nhưng mà hắn dù sao cũng là sứ giả đất Tề, không thể vọng động. Đoàn người tính toán tốt, phải ra tay lúc hắn trở về." Đưa tay vỗ vỗ

https://thuviensach.vn

lang quânsắp ba mươi tuổi, hì hì nói: "Ngươi lo lắng cái gì? Vũ Văn Hộ ở nước Chu có bản lãnh cỡ nào? Đó là quyền thần ngay cả hoàng đế cũng có thể giết. Mẹ của ông ta bị người Tề bắt đi, cũng đã qua thật nhiều năm, sớm đã bị người Tề chơi đến hư thúi chán ghét. Cao Trường Cung này, địa vị kém xa mẫu thân Vũ Văn Hộ. Dù chơi đùa chết hắn, người Tề cũng sẽ không đánh rắm."

Hắn hả hê chắp tay, "Tốt lắm, ta cũng phải trở về. Đám khốn kiếp kia chỉ sợ cũng tụ tại chỗ của ta, chờ ta định ra hành động đấy."

Tiếng bước chân đi xa.

Lang quân sắp ba mươi tuổi còn lại thở dài một tiếng, lắc đầu một cái, cũng quay bước rời đi.

Bọn hắn vừa đi, Trương Khởi liền nhanh chóng đi ra khỏi rừng cây. Mà lúc này, giáo tập đã đến, học đường sắp mở khóa rồi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Thất Vọng

Suốt cả buổi học, Trương Khởi có vẻ không yên lòng.

Nàng đứng ngồi không yên suốt nửa canh giờ.

Vừa tan học, Trương Khởi đã cúi đầu ra về. Mà bên cạnh nàng, đám cô tử lại đang ríu rít nôn nóng: Xế chiều hôm nay, Quảng Lăng vương sẽ tới, họ phải tranh thủ thời gian chuẩn bị trang phục và trang điểm.

Khi trở về phòng, A Lục nhìn thấy nàng từ xa liền vui vẻ chạy tới.

Ngẩng đầu lên trông thấy A Lục vô tâm cười rạng rỡ, vẻ mặt đơn thuần vui vẻ thật lòng, tâm trạng Trương Khởi cũng tốt lên trông thấy.

Từ ngày đầu tiên quen biết A Lục, nàng đã thích tính tình đơn thuần trượng nghĩa của A Lục. Những ngày sống chung với nàng thường khiến Trương Khởi có cảm giác như người thân. Từ thuở nhỏ, mẹ không thương cậu không yêu, đến Trương phủ lại càng không có một ai có thể xem như người thân.

Nhưng nàng nghĩ, giữa người thân là phải như vậy, đôi bên không nên giấu diếm lẫn nhau, có thể vô tư biểu lộ con người mình trước mặt đối phương, vừa nhìn thấy đối phương liền cảm thấy được sự ấm áp và yên tâm. Nơi nào có đối phương thì dù cho hoàn cảnh có cực khổ đến cỡ nào đi chăng nững cũng không cảm thấy lo sợ.

Vì cảm giác này, nàng chưa bao giờ quản thúc A Lục. Nàng nghĩ, dù sau này có ra sao, bây giờ chỉ cần còn một ngày nàng sống yên ổn, nàng sẽ giữ

https://thuviensach.vn

nguyên tính cách này của A Lục cho đến ngày đó, để mình và nàng ấy đều có thể cảm nhận được sự ấm áp và yên lòng giữa người với người, nàng thật sự cảm thấy rất trống vắng rất cô đơn.

A Lục thở hồng hộc chạy tới trước mặt Trương Khởi, thốt lên: "A Khởi A Khởi, Quảng Lăng vương sắp tới rồi, lần này ngài ấy thực sự đến đấy."

Trương Khởi mỉm cười, trừng mắt nhìn nàng, nghịch ngợm nói: "Hôm nay A Lục lại muốn đi xem nữa ư?"

A Lục cũng không hề giấu diếm mà gật đầu lia lịa, "Đương nhiên ta muốn đi." Dừng một chút nàng nhìn Trương Khởi, nói, "A Khởi, ngươi cũng đi đi. Chúng ta cùng nghĩ cách, nhất định có thể trốn ra ngoài."

Lần này Trương Khởi không từ chối mà mỉm cười nói: "Được." Nàng sảng khoái như vậy lại làm cho A Lục ngỡ ngàng.

Trương trạch vào lúc này, có rất nhiều cô tử, chúng tỳ nữ đều đi ra cửa, người gác cổng lâu năm cũng mặc kệ mắt nhắm mắt mở để hai người Trương Khởi đi qua.

Hai người tới trễ, cô tử người hầu đã tụ tập ở ngoài cửa.

Hai chủ tớ lặng lẽ đi tới một góc nhỏ, mặc dù vị trí không tốt lắm, nhưng kiễng chân lên vẫn có thể thấy được phía trước.

Trong tiếng hoan hô như sấm của đám cô tử, cát bụi cuộn lên ở phía trước!

Quảng Lăng vương sắp đến rồi!

Niềm vui mừng khôn xiết của mọi người có thể nói đạt tới cực điểm giới hạn. Đám cô tử không tự chủ được muốn chen lấn lên phía trước, đoàn

https://thuviensach.vn

người có phần không thể kiềm chế được nữa mà ào ào lao nhanh về phía trước.

Hai người Trương Khởi bị đám người của Trương Cẩm chặn lại, bước chân đã không thể nghe theo ý của mình.

Tiếp tục như vậy, thế nào cũng giẫm đạp lên nhau!

Sắc mặt Trương Khởi hơi thay đổi, nàng nhìn ra sau rồi giật giật tay áo A Lục, chuẩn bị thần không biết quỷ không hay mà chạy về phủ. Phòng khi có xảy ra chuyện cũng không liên lụy tới mình.

Đúng lúc này, một thiếu niên áo trắng đứng ra quát to: "Không được chen lấn nữa!"

Thấy tiếng ồn quá lớn, không ai nghe thấy câu nói của mình. Thiếu niên quay lại khẽ gật đầu dặn dò đám nô bộc ở phía sau.

Theo sau tiếng quát của hắn, hơn mười người đồng thời hắng giọng, dùng hết sức quát lên: "Không được chen lấn nữa…..”

Từng từ từng chữ truyền tới cực kỳ vang dội. Nhóm cô tử giật mình đồng thời quay đầu lại nhìn. Thấy vậy tất cả cũng ngừng việc chen lấn.

Sững sờ trong chốc lạt, mọi người đều hoàn hồn trở lại. Ngay sau đó, mười mấy cô tử đứng tấp nập ở cửa bắt đầu rất trật tự lui hết về phía sau. Chỉ trong chốc lát đã khôi phục lại đội hình ban đầu.

Nguy cơ vừa giải quyết xong, vô số ánh mắt nhìn về phía thiếu niên áo trắng vừa quát lên. Vô số âm thanh đồng thời truyền đến, "Thiếu lang Tiêu gia quả thực bất phàm.", "Văn võ song toàn à nha…."

Trong những tiếng nghị luận xôn xao, Trương Khởi cũng quay đầu nhìn thiếu niên áo trắng Tiêu Mạc, thầm suy nghĩ: Thảo nào hắn được nhiều cô

https://thuviensach.vn

tử thích như vậy, hắn thật sự là một kẻ có tài cán.

Lúc này, lớp bụi mù mịt ở phía trước càng lúc càng đến gần. Từng lá cờ xí như ẩn như hiện trong lớp bụi mù.

Thấy đội ngũ kia sắp đến, chúng cô tử đè nén kích động, từng người bắt đầu tỏ ra vẻ hiền lành trang nhã. Trong đó, có một số cô tử còn không ngừng sửa sang lại váy và tóc, liên tục quay đầu lại hỏi thăm tỳ nữ trang phục của mình có tề chỉnh hay không.

Trong lớp bụi, sứ giả nước Tề xuất hiện trước mắt mọi người.

Sau một hồi yên lặng, vang tiếng hò reo khó có thể nén trong lòng, bùng lên như tiếng nổ ngất trời. Tiếng reo hò này ngoại trừ đám cô tử ra còn có một số thanh niên!

Đây cũng là chuyện bình thường. Thế giới này đàn ông quyền quý không chỉ thích mỹ nữ mà còn thích mỹ nam. Hơn nữa ai ai cũng thích công khai, không coi là hổ thẹn mà còn cho rằng là quang vinh.

Nghe tiếng hò reo hệt như tiếng nổ, Trương Khởi cảm thấy trái tim mình cũng đập thình thịch theo. Nàng vội vã kiễng chân lên, hy vọng nhìn được phía trước.

Phía trước, một đội thị vệ cao lớn cưỡi tuấn mã màu đen, rầm rập kéo đến. Những người này không giống người Hán - Kiến Khang, có thân hình cao lớn, ngũ quan sắc nét, cực kỳ có khí thế.

Người đàn ông khí thế bức người vừa xuất hiện, mọi người liền yên tĩnh.

Mấy trăm thị vệ lộc cộc lộc cộc đi qua, một thiếu niên mặc đồ bó sát người, cưỡi tuấn mã màu đen giống hệt đám thị vệ, nhưng thân hình có vẻ hơi gầy yếu, trên đầu đội mũ che mặt dầy cộm, giục ngựa chậm rãi đi ở giữa.

https://thuviensach.vn

Sau lưng thiếu niên là sứ giả nước Tề cao gầy, lão luyện tuấn tú.

Mãi một lúc sau, đám cô tử mới phản ứng, thiếu niên đi ở chính giữa giống như thị vệ kia hắn là Quảng Lăng vương!

Đi sứ mà hắn vẫn còn đội mũ che mặt!

Trong khoảng thời gian ngắn, âm thanh thất vọng truyền đến không ngừng, cách đó không xa, thậm chí có cô tử giận đến trào ra nước mắt. Họ hưng phấn lâu như vậy, đợi lâu như vậy, hắn lại không lộ mặt mũi, tại sao lại thế?

A Lục cũng thất vọng, nàng thầm nói: "Xem ra không thể nhìn rõ mặt như sứ giả đằng sau kia." Nàng buồn buồn nhìn Trương Khởi, "A Khởi, sao ngài ấy lại không lộ mặt?"

Trương Khởi cười không trả lời. Nàng nhìn thiếu niên mạnh mẽ hiên ngang cưỡi hắc mã, thầm nghĩ: Với tính cách của hắn, chắc hắn không thích bị người ta vây xem giống đàn bà. Hắn không lộ mặt mới là bình thường.

Đội ngũ sứ giả càng ngày càng xa.

Đưa mắt nhìn bóng dáng bọn họ rời đi, đám cô tử cũng không có hứng thú đuổi theo. Có mấy cô tử ở bên cạnh khẽ nói: "Không biết có thật sự tuấn tú không?" Ta thấy chỉ được cái tiếng vang, sự thật khó sánh được."

Trong tiếng huyên náo rầu rĩ không vui, Trương Khởi dắt A Lục lặng lẽ chạy về phủ.

Mãi cho đến khi vào phòng, A Lục vẫn còn thất vọng. Đi đi lại lại một lúc liền chạy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Đưa mắt nhìn bóng lưng nàng rời đi, Trương Khởi cầm đồ thêu lên, tiếp tục công việc .

Cao Trường Cung đến!

Có lẽ, mình có thể nghĩ cách, lặng lẽ nói cho hắn biết tin có người muốn bắt hắn. Nàng nhớ, Cao Trường Cung là người vô cùng không muốn thiếu nhân tình người khác. Nói không chừng, khi mình nói cho hắn biết tin tức này đồng thời có thể nói ra yêu cầu của mình.

Nhưng, yêu cầu gì mới là thích hợp nhất đây?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Ấn Tượng

Cả một buổi chiều, đám cô tử vẫn còn kích động không thôi. Lúc đầu thất vọng xong, họ lại càng muốn tận mắt nhìn thấy diện mạo thật của Quảng Lăng Vương. Khi biết sứ giả sẽ ở lại Kiến Khang hơn nửa tháng, họ bắt đầu tính toán.

Trương Khởi cũng đang tính toán.

Giờ học đầu ngày hôm sau, vẫn là môn hội họa của giáo tập Viên.

Với hội họa, nền tảng thực tế của Trương Khởi rất sâu rộng. Mấy buổi trước nàng cố ý che giấu, biểu hiện không cao không thấp không dễ thấy.

Mà hôm nay, sau hai khắc vào lớp, giáo tập Viên yêu cầu mọi người vẽ một bức tranh mỹ nữ, không xong về nhà hoàn thành rồi nộp lại.

Giáo tập Viên rất tuấn tú, là con trai trưởng Viên thị, còn cao hơn dòng dõi Trương thị, chúng cô tử nhất quyết đòi học lớp của hắn. Vì vậy rõ ràng có thể để về nhà vẽ tiếp, nhưng hắn chưa nói nghỉ, chúng cô tử cũng không dám đi.

Trong tiếng thì thầm, chúng cô tử trải giấy trắng ra, bắt đầu mài mực. Mà Trương Khởi cũng cúi đầu múa bút.

Giáo tập Viên chắp hai tay phía sau, bước đi từ từ thong thả đến bên người các cô tử, quan sát họ vẽ tranh.

Đi tới đi lui, hắn đi tới bên cạnh Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Trong lúc vô tình thoáng nhìn qua, thế nhưng hắn lại hơi ngừng chân lại, trầm ngâm đứng nhìn.

Trên tờ giấy trắng tinh, mỹ nhân mà Trương Khởi vẽ cũng chỉ có vài nét bút ít ỏi, nhưng diện mạo lẫn phong thái đều được thể hiện rõ ra trên giấy. Váy áo mỹ nhân tung bay, nụ cười điềm tĩnh ung dung, trong nét xinh đẹp ẩn chứa sự lung linh kỳ ảo.

Năng lực đến mức này!

Chăm chú nhìn chằm chằm mỹ nhân trên giấy, giáo tập Viên ngẩng đầu nhìn sang Trương Khởi, sau đó không nói gì liền bỏ đi.

Trương Khởi giống như không biết hắn từng đứng dừng chân, vẫn im lặng vẽ hoàn tất tranh mỹ nữ. Khi giáo tập Viên tuyên bố có thể ra về thì mực vẽ cũng đã cạn. Nàng cuộn tranh bỏ vào trong ngực.

Nàng bước ra thì giáo tập Viên đã bỏ đi xa rồi, Trương Khởi vội vàng rẽ theo đường nhỏ chạy về phía hắn.

Không bao lâu, nàng đã tới sau lưng giáo tập Viên. Nhận ra nàng đi đến, giáo tập Viên chậm rãi quay đầu lại, hờ hững nói: "Có chuyện gì sao?"

Trương Khởi cắn môi, lấy bức họa từ trong lòng ra, khẽ nói: "Bức vẽ này của A Khởi, xin giáo tập phê bình vài lời."

Vừa nói ra lời này, giáo tập Viên liền nhìn nàng chăm chú.

Hắn đột nhiên nói: "Không phải tiểu cô tử giả bộ rất giỏi ư? Sao nào, hôm nay không muốn giả vờ nữa à?"

Lời cất lên, Trương Khởi ngạc nhiên ngẩng đầu.

Nàng nhìn thẳng vào ánh mắt sáng ngời trong suốt mà lại nhìn thấu mọi việc của giáo tập Viên!

https://thuviensach.vn

Đôi mắt này rất sáng, rất rõ ràng!

Trương Khởi khẽ cắn môi, nhẹ nhàng khẽ chào hắn, đáp rõ ràng: "Dạ, không thể giả vờ được nữa, nếu giả vờ tiếp, chỉ sợ những người đó sẽ dùng một lý do nho nhỏ cũng có thể lấy mạng A Khởi."

Không ngờ nàng lại thẳng thắn sảng khoái như vậy.

Giáo tập Viên cười cười, xoay người đưa mắt nhìn thẳng vào nàng. Hắn tự tay nhận lấy bức họa Trương Khởi đưa tới, mở ra nhìn một chút, hỏi "Cô tử muốn làm gì?"

"A Khởi....." Trương Khởi cắn môi, khẽ nói: "Nghe nói Quảng Lăng Vương tới, triều đình định ban thưởng mỹ nhân cho ngài ấy. . . . . ." Lời này vừa nói ra, giáo tập Viên ngạc nhiên ngẩng đầu, từ từ khóe miệng hắn nhếch lên, rõ ràng cũng là cười nhưng giờ phút này, nụ cười cũng đã mang theo vài phần giễu cợt và khinh thường.

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn hắn, nói: "A Khởi nghe người ta nói, phụ nữ ở Bắc Tề địa vị khá cao, Quảng Lăng Vương là hoàng tử, bản thân lại xinh đẹp, ở bên cạnh Quảng Lăng Vương, A Khởi có thể được bình an vui sướng."

Thì ra là nàng tính toán như vậy!

Giáo tập Viên ngẩn ra, hắn nhìn nàng thật sâu, một hồi lâu sau hắn lắc đầu.

Lắc đầu, giáo tập Viên lạnh nhạt nói: "Không được."

Trương Khởi cúi đầu xuống.

Lời giáo tập Viên bay vào trong tai của nàng, "Nghe thấy ta cự tuyệt, tiểu cô tử hình như cũng không buồn bã?"

https://thuviensach.vn

Buồn ư?

Nàng dĩ nhiên sẽ không buồn. Cao Trường Cung tuy tốt, nhưng cũng là cây to đón gió. Nàng nói lời này cho giáo tập Viên, chỉ tỏ rõ nỗi lo âu và chí hướng của mình với hắn. Nàng chỉ muốn thông qua lời này, lưu lại một ấn tượng khắc sâu trong lòng giáo tập Viên. Có lẽ sẽ có một ngày nàng thực sự cần nhờ thì hắn có thể ra tay giúp đỡ.

Dưới cái nhìn chăm chú của giáo tập Viên, Trương Khởi cười khổ, nói: "Chuyện này giáo tập cự tuyệt cũng là bình thường, nếu đồng ý mới là niềm vui ngoài ý muốn."

Giáo tập Viên cười ha hả, nói: "Cô tử có mắt nhìn thật giảo hoạt."

Bỏ lại những lời này, Trương Khởi ngạc nhiên nhìn hắn vung tay áo xoay người rời đi, "Ở thế gian này, dù cô tử có đặt mình ở đâu cũng sẽ không thể bình an vui sướng. . . . . .Tiểu cô tử, hãy nên an phận đi, sống ngày nào biết ngày đó thôi." Nói đến phần sau, giọng nói kia tựa như hát tựa như khóc, tiếng nói đã ngừng thật lâu mà dư âm vẫn còn vang vọng không tan.

Nhưng mà hắn vẫn mang bức họa của Trương Khởi đi.

Đưa mắt nhìn bóng lưng của hắn, Trương Khởi khẽ mỉm cười, quay đầu lại đi về học đường.

Khóa thứ hai, là ghi nhớ gia phả. Giáo tập giảng bài là một ông lão, nước bọt tung bay kể chuyện từ xưa tới nay, nhân vật tuyệt đỉnh Trương thị sinh ra. Nói đến chỗ kiêu ngạo khuôn mặt lão liền đỏ bừng, tình cảm mãnh liệt dâng trào.

Bị cảm xúc của lão lây nhiễm, đám cô tử con vợ cả vẻ mặt đều phấn khởi, cả đám cô tử thứ xuất cũng theo lời lão nhớ kỹ từng vị tổ tiên. Chuẩn bị sau khi được gả đi, nếu là gia tộc phu gia không hiển hách, cũng phải khoe khoang cho ra mẽ.

https://thuviensach.vn

Nửa canh giờ trôi qua.

Trương Khởi bước nhanh vào trong nhà, nàng phải mau trở về thêu tiếp. Lần này nàng chỉ thêu một chiếc khăn tay, tự nhiên tinh xảo hoa mỹ, thêu chim hoa tươi thắm như vẽ, phía trên cũng có đề chữ. Cũng may không cần tốn quá nhiều công sức, bây giờ đi về, tối nay thêu đến giờ Tý mới có thể làm xong.

Lại một ngày trôi qua.

Ngày thứ ba, Trương phủ lại trở nên náo nhiệt. Sau khi sứ giả hai nước Tề - Chu tới, Kiến Khang hàng đêm hoan ca vui vầy, các thiếu niên quyền quý rối rít ra tay, xã giao chào hỏi với đám sứ giả. Hôm nay, mấy vị lang quân Trương gia và Tiêu gia cùng hợp lại cử hành bữa tiệc chơi xuân long trọng. Trong bữa tiệc, họ không chỉ mời những con em quyền quý ở Kiến Khang, còn mời mấy vị sứ giả trẻ tuổi hai nước Tề - Chu.

Bởi vậy, tiệc chơi xuân biến thành nơi thiếu niên tụ tập, ai ai cũng tuấn tú tài hoa. Chủ nhân hai phủ Trương - Tiêu nhanh nhẹn hiểu ý, liền chọn một vài cô tử đi cùng, rất xứng đôi vừa lứa.

Khi đám cô tử sử dụng bản lĩnh cao cường, muốn đi tiếp cận sự náo nhiệt này thì Trương Khởi yên tĩnh đứng ở trong góc nhỏ luyện chữ. Nàng biết, bữa tiệc kiểu này dù thế nào cũng sẽ không có phần của nàng.

Đợi hết buổi học, đám cô tử vẫn tụ tập thành đám, mà Trương Khởi vẫn lẳng lặng đi về.

Đi tới đường mòn thì một gã sai vặt đột nhiên chạy ra, hắn liếc mắt nhìn hai phía, thấy không ai chú ý bên này, liền tiến tới trước mặt Trương Khởi nói: "Tiểu cô tử, lang quân nhà ta gọi cô."

Thấy Trương Khởi mở to mắt, vẻ mặt không hiểu, gã sai vặt này đưa tay tự vỗ gáy mình, cười nói: "Đều là tại nô tài nói không nói rõ. Lang quân

https://thuviensach.vn

nhà nô tài họ Tiêu, tên Mạc. Ngài nói, cô biết ngài. Ngài muốn cô đến bờ hồ lúc trước cô từng đi qua đó."

Tiêu Mạc tìm nàng?

Trương Khởi đầu tiên là ngẩn ra, trong nháy mắt lại rùng mình. Nàng suy nghĩ một chút, cúi đầu sợ hãi nói: "Ý tốt của tiểu ca A Khởi biết, nhưng A Khởi không đi được."

Dứt lời, nàng không cần nhiều lời nữa, lướt qua gã sai vặt này tiếp tục đi về phía trước.

Gã sai vặt này cũng chỉ cười nhẹ, sau đó hắn lại nhếch môi cười nói: "Lang quân nhà nô tài thật tài giỏi, ngài nói chưa chắc cô đã tin lời nô tài. Thôi, nô tài nói thẳng với cô là, lang quân nhà nô tài hỏi: Tiêu phủ có tiệc, cô có muốn đi không?"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Tiêu Phủ Có Tiệc

Trương Khởi lấy làm kinh hãi, nàng kinh ngạc nhìn gã sai vặt này, "Ta cũng có thể đi sao?"

Gã sai vặt gật đầu nói: "Lang quân nhà nô tài đã nói, bức thêu của tiểu cô tử đã bán cho một quý nhân, hai ngày trước quý nhân đó hỏi người thêu. Lần này, quý nhân đó cũng tham gia bữa tiệc. Lang quân nói, vừa khéo mượn cơ hội này, cho tiểu cô tử trình diện, tránh cho tiểu cô tử tài năng xuất nhưng mà lại để cho người ta chà đạp."

Là vậy sao?

Trương Khởi không ngờ Tiêu Mạc sẽ suy nghĩ cho nàng như vậy.

Cắn môi suy nghĩ một lúc, Trương Khởi khẽ nói: "Ta muốn gặp lang quân nhà ngươi."

Gã sai vặt lại nhếch miệng, cười he he nói: "Lang quân nhà nô tài lại nói đúng rồi, ngài nói dù nô tài có nói như vậy, cô cũng không hoàn toàn tin nô tài. Vậy, tiểu cô tử, xin mời!"

Đối mặt với sự giễu cợt của gã sai vặt, Trương Khởi chỉ mím môi cười một tiếng, trong lòng không khỏi thầm giật mình: Tiêu Mạc này thật đúng là có tài, phản ứng của mình bị hắn đoán trúng hết.

Hai người một trước một sau đi trên đường nhỏ, cách nhau khá xa.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, Trương Khởi đứng lại, bên hồ nhỏ cách nàng trăm bước, Tiêu Mạc quả nhiên đứng ở đó, nhưng hắn đang cúi đầu, không biết nói gì với một tiểu lang của Trương phủ.

Gã sai vặt bước nhanh tới bên cạnh Tiêu Mạc. Thấy hắn xuất hiện, Tiêu Mạc liền quay đầu nhìn Trương Khởi. Nhìn thấy nàng, Tiêu Mạc cười cười.

Trương Khởi xấu hổ cười lại một tiếng, lúc này mới thấy yên lòng.

Nàng cúi đầu đi về phía trước.

Không bao lâu, gã sai vặt đuổi theo. Trương Khởi dừng bước, khẽ nói: "Đa tạ ý tốt của lang quân nhà ngươi, có điều...." Cắn răng, nàng không đè nén được nghẹn ngào mà khẽ khóc không ra tiếng: "Tâm ý của Tiêu lang, A Khởi cảm động đến rơi nước mắt. Nhưng ta bây giờ còn chưa thể. . . ." Nàng cúi thấp người, xoay người rời đi trong ánh mắt đồng tình của gã sai vặt.

Nàng bây giờ còn chưa thể, nếu như nàng trời sinh chỉ có tướng mạo thanh tú, mượn cơ hội này xuất hiện, cũng có thể được Trương phủ coi trọng, gả cho quan nghèo làm vợ, hoặc gả cho con cháu nhà quan lại có danh tiếng, phong độ bất phàm làm vợ lẽ.

Nhưng, nàng không muốn. . . . .Không bao lâu nữa, dung nhan nàng nở rộ, đến lúc đó, sự che giấu vụng về của nàng không lừa được những kẻ quyền quý đã trải qua nữ sắc kia. Đến lúc đó, vừa có bề ngoài xinh đẹp vừa tài danh trác tuyệt như nàng, sẽ chỉ được coi là vật đầu cơ kiếm lợi.

Trương thị sẽ giấu nàng ở nơi đó, tìm đúng cơ hội, bán nàng với giá cao nhất. Trong lúc này, nàng vẫn chưa làm chủ được vận mệnh của mình, kết cục tương lai e rằng không bằng cả kiếp trước.

Trương Khởi đi tới đi lui, đột nhiên có người chợt xuất hiện trước mặt nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng vội vã ngẩng đầu lên.

Vừa ngẩng đầu liền đối mặt với Trương Cẩm.

Trương Cẩm hơi nhếch môi, nhìn chằm chằm vào nàng không hề chớp mắt. Vẻ mặt phức tạp không rõ.

Trương Khởi hoảng hốt: Chẳng lẽ nàng ta đã thấy cảnh tượng vừa rồi?

Đúng như nàng nghĩ, Trương Cẩm ngẩng đầu hỏi, "Tiêu lang tìm ngươi làm gì?" Chán ghét nhíu mày, Trương Cẩm nói thẳng: "Ngươi không cần kiếm cớ, gã sai vặt vừa rồi tìm ngươi là người của Tiêu Lang. Tiêu Lang tìm ngươi làm gì?"

Thấy Trương Khởi nghiêm mặt muốn giải thích, Trương Cẩm vung tay lên, lại nói: "Thật ra thì cũng không quan trọng. Dù Tiêu lang có thích thì cũng làm gì được? Nếu đại phu nhân không mở miệng, ta hứa có thể giúp ngươi trở thành một thiếp của Tiêu lang, nhưng bây giờ, ngay cả thị thiếp ngươi cũng không đủ tư cách. Tiêu lang nói đúng, người như ngươi, ta không cần thiết phải để ý."

Trương Cẩm cắn môi nhìn về hướng gã sai vặt rời khỏi, suy nghĩ một lúc, đảo mắt nhìn Trương Khởi, "Ngươi đi chuẩn bị đi, tối nay ta muốn dẫn ngươi đi dự tiệc!"

Nhìn vào con mắt trợn to của Trương Khởi, Trương Cẩm ngạo mạn cười một tiếng, "Ngươi không phải cần phải cảm kích ta, nhớ tắm rửa sạch sẽ, bữa tiệc như vậy không bẩn thỉu nóng bức giống ở nông thôn." Dứt lời, Trương Cẩm kiêu ngạo xoay người.

Cho đến khi bóng lưng Trương Cẩm biến mất, Trương Khởi mới phản ứng lại: Ta phải tham gia bữa tiệc sao?

Phải tham gia bữa tiệc sao?

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Trương Khởi xoay vài vòng, thầm nghĩ: Tham gia bữa tiệc theo cách này cũng không tồi.

Trương Khởi trở lại phòng.

A Lục đang bận rộn ra ra vào vào, miệng còn ngâm nga bài hát. Một lát sau, thấy Trương Khởi đi vào cửa cũng không lên tiếng, nàng vén mái tóc ướt mồ hôi lên, chớp chớp mắt nhìn Trương Khởi, kêu: "A Khởi?"

Trương Khởi nghiêng đầu nhìn nàng.

A Lục cười nói: "A Khởi, ngươi đang nghĩ gì vậy, sao không nói tiếng nào."

Trương Khởi cúi đầu vuốt ve ngọc bội bên hông, nói: "Ta phải tham gia bữa tiệc của Tiêu phủ tối nay."

"Thật ư?" A Lục vui mừng nhảy lên.

Đưa tay lên trước chắn lại, tranh cho A Lục bổ nhào tới, Trương Khởi cười nói: "Ngươi đừng vui mừng, ta không định dẫn ngươi đi."

"Tại sao?"

Trương Khởi phụt cười một tiếng, ngón trỏ để lên cái miệng hơi cong lên của nàng, khẽ nói: "Ta tự có lý do."

Đây không phải là lời nàng ta được hỏi, Trương Khởi cũng không muốn nói thêm gì.

A Lục buồn buồn ừ một tiếng, tiếp tục làm việc, không được một lúc, trong phòng lại vang lên tiếng hát của nàng.

Trương Khởi cười nói: "Đừng hát nữa, đi đun ít nước nóng giúp ta tắm rửa. Nhanh đi."

https://thuviensach.vn

Tắm rửa thay quần áo xong, Trương Khởi ngồi trước gương đồng, nhìn bản thân đoan trang trong gương. A Lục đứng ở sau lưng nàng, chải mái tóc dài ẩm ướt cho nàng.

Nắm một lọn tóc trong lòng bàn tay, A Lục đột nhiên cảm khái: "A Khởi, ngươi thật đẹp."

Nàng không có chú ý tới, khi nhắc tới từ "đẹp" thì thân thể Trương Khởi cứng đờ, vẫn khẽ nói: "Tóc A Khởi đen nhánh, soi rõ bóng người, ta chưa từng thấy mái tóc nào đẹp như vậy. Còn nữa, làn da của A Khởi trắng noãn, những vị hoàng phi chăm sóc tỉ mĩ chưa chắc đã bằng ngươi. Còn có A Khởi mặt của ngươi. . . . . ."

Trương Khởi ngắt lời nàng, nín cười nói: "Mèo khen mèo dài đuôi sao? Hơn nữa, A Lục ngươi gặp hoàng phi người ta lúc nào vậy?"

A Lục nghẹn lời.

Nàng đang định phản bác, Trương Khởi đã đứng lên, váy áo trên người nàng đều được Trương phủ phát. Thế gia như Trương phủ, váy áo bốn mùa tất nhiên phải được may thật cẩn thận, vật liệu may mặc cũng không thể kém.

Lùi về phía sau một bước, Trương Khởi nhìn mình trong gương đồng từ khoảng cách thật xa. Mặt của nàng càng ngày càng trắng nõn mềm mại, mắt cũng thế, trong veo như nhiễm màn sương mê ly như có như không, cánh phấn hồng hơi cong. . . . .Thời gian thật sự trôi quá nhanh!

Cầm lược lên, chải tóc che trán, trong lời lẩm bẩm bất mãn của A Lục, Trương Khởi nói: "Không còn sớm, ta phải đi đây." Nàng cho khăn tay mới thêu vào ngực, ngoái đầu lại nhìn A Lục, "Ta không có ở đây, ngươi cẩn thận một chút."

Dứt lời, nàng đẩy cửa đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Nhìn nàng dần dần đi vào ánh chiều tà, A Lục hơi hoa mắt, một hồi lâu nàng thì thầm: "Ta quên chưa nói, A Khởi càng ngày càng cao, eo thon, mông cong, rất đẹp đấy."

Trương Cẩm không nói Trương Khởi phải đợi nàng ở đâu.

Khi nàng thấy Trương Khởi trên đường nhỏ thông ra cửa hông, cúi đầu, tĩnh lặng mà khéo léo thì không khỏi kinh ngạc nhíu mày.

Trương Khởi chạy bước nhỏ đi đến.

Đi tới bên cạnh Trương Cẩm, Trương Khởi cúi người, khẽ giọng nói: "A tỷ, muội tới rồi." Cũng không đợi Trương Cẩm nói gì, nàng tự động đứng ở sau hầu gái A Lam đứng sát bên Trương Cẩm.

A Lam là gia sinh tử con gái của đầy tớ trong nhà, đã sớm được tổ tiên Trương thị ban cho họ Trương. Cũng có mặt mũi trong đám hạ nhân. Đây là lần thứ hai nàng và Trương Khởi gặp mặt.

Nhìn sang Trương Khởi, thấy nàng mặc dù vẫn mặc lụa mỏng bươm bướm các cô tử hay mặc, cách ăn mặc này cũng có phần trắng trong thuần khiết, điệu bộ khép mi buông mắt lại không hề có vẻ thanh quý của tiểu cô tử, còn giống một hầu gái hơn nàng ta. Khóe miệng A Lam khẽ nhếch lên, không để ý tới Trương Khởi nữa, mà đi về phía trước một bước đến gần Trương Cẩm.

Tối nay đến Tiêu phủ tổ chức yến hội, trừ Trương Cẩm, còn có sáu cô tử Trương thị con vợ cả. Họ đã ngồi lên xe từ lâu, chỉ chờ mỗi Trương Cẩm.

Nhìn thấy Trương Khởi như một tỳ nữ, nhắm mắt theo đuôi sau lưng Trương Cẩm, chúng cô tử nhìn liếc mắt rồi không thèm để ý nữa: Cô tử con vợ cả luôn coi muội muội cùng cha khác mẹ của mình là tỳ nữ mà sai bảo là chuyện đâu đâu cũng có.

https://thuviensach.vn

Trương Cẩm vừa đến là có thể lên đường. Lúc đó vừa đúng trời chiều, nửa rặng mây như bông được ánh mặt trời nhuộm đỏ, bầu trời lộng lẫy biết bao.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Tiêu Phủ

Trương Khởi đã không nhớ rõ thành Kiến Khang là cái dạng gì rồi.

Ngồi ở trong xe ngựa, xuyên qua màn xe vén lên nhìn người bên ngoài, dòng sông nhỏ nước, nghe giọng ngô nông dịu dàng quen thuộc, thật là làm cho người ta hoảng hốt.

Trương Cẩm nhìn ra phía ngoài một trận, đột nhiên nói: "Ghét nhất những người đó, động một chút là ‘ a nông (nghĩa là tôi), a bàng (kế, kề, gần) ’ . E sợ cho người khác không biết mình là nam nhân."

Nàng nói xong hào hứng bừng bừng, đáng tiếc hai người đồng bạn trong xe ngựa, A Lam thì nghe không hiểu, Trương Khởi lại giả bộ nghe không hiểu.

Đi ra ngoài mà hoàn toàn không có có người ủng hộ, Trương Cẩm cũng cảm thấy không thú vị. Nàng chép chép miệng, buồn buồn nói: "Nói với các ngươi chuyện này làm gì? Gì cũng không hiểu ."

A Lam vội vàng cười theo, Trương Khởi lại cúi đầu thấp hơn.

Trương Cẩm không nhịn được nhìn thoáng qua các nàng, hất đầu, không để ý tới các nàng nữa.

Tiêu phủ ở phía bắc thành Kiến Khang, là một trong tứ đại gia tộc Vương, Tạ, Viên, Tiêu mấy trăm năm, đất đai của Tiêu phủ cực kỳ rộng lớn. Cách bức tường thật cao, có thể thấy cây cối cao lớn bên trong, nghe được bên trong bay ra tiếng khèn vui mừng.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa của các cô tử Trương phủ đến thì xe ngựa của các lang quâng cũng chạy tới. Trương Cẩm đi vài bước, nũng nịu kêu mấy thiếu niên lang quân: "Thất ca, Cửu ca, thập ca, thập ngũ ca, thập cửu ca." Nàng mới kêu đến người thứ năm, thì mấy cô tử khác đã xông lên, vây quanh tám thiếu niên lang quân vừa yêu kiều gọi vừa cười đùa.

Tỷ muội nhà mình vây quanh các huynh trưởng làm nũng, nhi nữ họ Trương như Trương Khởi, lại chỉ đứng ở ngóc ngách bình thường, hâm mộ nhìn họ.

Tiêu Mạc nghe tiếng ra đón liền nhìn thấy màn này.

Nhìn chằm chằm Trương Khởi, hắn liếc về phía gã sai vặt sau lưng. Gã sai vặt vừa thấy ánh mắt của lang quân mình, lập tức thầm nói: "Nàng rõ ràng đã nói không đến, bộ dáng kia không giống đùa. . . . . ."

Tiêu Mạc thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Trương Khởi lần nữa.

Không bao lâu, hắn nói: "Nàng là vạn bất đắc dĩ." Nhìn sang Trương Khởi đừng chung với A Lam, không rời đi theo đám người Trương Cẩm, Tiêu Mạc nhướng mày, thở dài nói: "Cô tử thông tuệ như thế, lại bị tỷ muội của mình coi là người hầu. Thật đáng thương đáng tiếc."

Dừng một chút, hắn nghĩ đến Trương Khởi lúc trước cự tuyệt lời của mình, đang muốn nói gì, thì một tiếng cười truyền đến, "A Mạc, sao hiện tại ngươi mới đến? Chẳng lẽ không muốn nghênh đón bọn ta?"

Một lang quân Trương phủ đi về phía hắn.

Thấy chúng lang quân cô tử Trương phủ đều nhìn về phía mình, Tiêu Mạc cười ha hả, guốc gỗ vang cộc cộc lộc cộc, nhanh chân đi ra, "Sao dám sao dám, A Mạc đã chờ lâu rồi."

https://thuviensach.vn

Đi tới giữa mọi người, hắn chỉ ra cửa chính Trương phủ, "Cửa chính đã mở, chư vị khách quý, xin mời!"

Lời này rõ ràng mang theo nhạo báng, chúng thiếu niên đồng thời vui lên, bay vọt vào. Mà chúng cô tử, thì nhấc làn váy lên sau đó mới vào bên trong.

Môn đệ của Tiêu phủ cao hơn Trương phủ, càng thêm hào hoa. . . . đời Tần Hán, trên có thiên tử thánh minh, nên người đời có tiền nhất, cũng không dám quá mức hào hoa xa xỉ. Đến Ngụy Tấn lại khác, rõ ràng ăn bữa hôm lo bữa mai, nhưng mỗi nhà quyền quý hào phú, lại ra sức giày vò, ra sức khoe khoang. Dĩ nhiên, truy cứu nguyên nhân, cũng là quân quyền không hiện ra, hoàng đế có khả năng cũng không dám dễ dàng ra tay với sĩ tộc, lại không dám chiếm đoạt của cải của bọn họ.

Trương Khởi rơi ở phía sau mấy bước, đi ở cạnh các tỳ nữ, vừa an tĩnh nghe, vừa quan sát cảnh sắc Trương phủ.

Lúc này, một âm thanh quen thuộc trầm thấp truyền đến, "A Cẩm, tại sao hôm nay dẫn A Khởi tới?"

Người nói chuyện, chính là Tiêu Mạc, hắn đứng ở bên người Trương Cẩm, khóe miệng khẽ nhếch, ánh mắt tựa như ẩn tình tựa như trào phúng nhìn nàng, thấy Trương Khởi nhìn tới, hắn ngoái đầu hơi thoáng nhìn lại.

Trương Cẩm nhìn thấy ái lang ở gần, trong lòng thẹn thùng vui vẻ, gương mặt đã sớm ửng đỏ.

Nàng cũng nhìn Trương Khởi một cái, nhẹ giọng nói: "A Cẩm biết Tiêu Lang coi trọng nàng, cố ý dẫn nàng đến. . . ." Dừng một chút, âm thanh của nàng thấp hơn, "Nếu A Mạc thích, hãy thu dùng đi." Mọi người đến trong phủ của hắn rồi, tùy tiện mượn cớ, là có thể chiếm cô muội muội này, nấu gạo sống thành cơm chín.

https://thuviensach.vn

Về phần muội muội bị Tiêu Mạc chiếm trong sạch, rồi đại phu nhân có chịu được không, Tiêu Mạc có nguyện ý chọc giận đại phu nhân để sắp xếp cho nàng ta, cho nàng ta một danh phận không, thì Trương Cẩm không hề để tâm.

Thời đại cấp bậc rõ ràng, đích thứ khác nhau trời vực, Trương Cẩm thậm chí không nghĩ đến mình làm vậy là xấu xa.

Âm thanh của Trương Cẩm rất thấp, trừ Tiêu Mạc không người nào nghe rõ.

Không nghĩ tới nàng ta tính toán như vậy, Tiêu Mạc giương khóe miệng lên, cặp mắt vô cùng trong suốt, yên lặng nhìn Trương Cẩm.

Đôi tay Trương Cẩm thắt vạt áo, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là vẻ ngượng ngùng và vui vẻ. Nàng hình như không biết, mình đang dùng một câu nhẹ nhàng, để quyết định cả đời của muội muội cùng cha!

Tiêu Mạc cười nhỏ một tiếng.

Tiếng cười của hắn thấp trầm, hùng hậu, giống như tiếng chuông trong chùa, vừa giống như tiếng địch theo gió xuân bay tới lúc nửa đêm, dịu dàng cảm động.

Hai mắt Trương Cẩm cũng chảy nước ra.

Tiêu Mạc hình như không có chú ý tới, chúng cô tử lang quân Trương phủ đều nghiêng mắt nhìn qua bên này, hắn tiếp cận càng gần, thổi ra một chút hô hấp nóng, nối thẳng qua màng nhĩ Trương Cẩm rót vào trong tim của nàng, "A Cẩm không thích nàng ấy như thế? Không kịp chờ đợi muốn phá hủy nàng ấy vậy à?"

"Phá hủy nàng ta?"

https://thuviensach.vn

Trương Cẩm kinh ngạc ngẩng đầu lên, nàng nhìn ái lang, trong mắt đều là uất ức, mím môi, nàng khổ sở nói: "A Mạc không phải coi trọng nàng ta sao? Ta biết rõ đại phu nhân không đồng ý, sợ A Mạc mất mác trong lòng, mới nghĩ ra cách này." Nàng cắn môi, trong giọng nói có tinh khiết và chân thành của tiểu cô tử khi thanh xuân nảy mầm, "Ta chỉ muốn A Mạc sung sướng."

Tiêu Mạc nghe được sự chân thành trong giọng nói của nàng, đè ép giọng nói cúi đầu nở nụ cười.

Nghe tiếng cười vui vẻ của hắn, Trương Cẩm cũng cong hai mắt theo.

Nàng đang vui vẻ và thỏa mãn, không có chú ý tới, mình và Tiêu Mạc thật quá gần! Hơn nữa, rõ ràng mới bị đại phu nhân phạt quỳ từ đường, chỉ chớp mắt lại đang thân thiết với Tiêu Mạc trước mắt mọi người, cử chỉ của nàng đã khác lần trước, lần trước vẻn vẹn là lén lút tặng quà, lần này, là khiêu khích quyền uy của đại phu nhân!

Tiêu Mạc lại thân mật rỉ tai mấy câu với Trương Cẩm, một đôi mắt trắng đen rõ ràng, trong suốt đến sáng ngời, hơi thoáng nhìn bốn phía, đảo mắt, hắn vô cùng rực rỡ cười một tiếng.

Từ từ đứng thẳng người, ở trong con ngươi thất vọng của Trương Cẩm, hắn lặng lẽ trừng mắt nhìn nàng, làm cho mắt giai nhân ửng đỏ, Tiêu Mạc rơi ở phía sau mấy bước, đón lấy người của Viên thị ở phía sau.

Cho đến khi hắn đi xa, Trương Cẩm còn thỉnh thoảng quay đầu nhìn lại.

Lúc này canh giờ còn sớm, đám sứ giả còn chưa tới, chúng con cháu nhà quan cũng không cần vội vã ngồi vào vị trí, mà là tụm năm tụm ba, du ngoạn trong Tiêu phủ.

Đi tới đi lui, Trương Khởi đã thất lạc Trương Cẩm. Đi tới một cái đình, Trương Khởi phát hiện mình lạc đường, vội vàng nhìn bốn phía, chuẩn bị

https://thuviensach.vn

tìm người hỏi.

Lúc này, một gã sai vặt vội vàng đi tới, nhìn thấy hắn, ánh mắt Trương Khởi sáng lên, kêu: "Tiểu ca." Nàng tiến lên vài bước, thanh thúy hỏi: "Đây là nơi nào? Ta không tìm được cửa ra."

"Không vội." gã sai vặt gặp Trương Khởi liền cười khoát khoát tay, nói: "Lang quân nhà ta thấy còn sớm, ngài ấy bảo ta dẫn ngươi đi ra ngoài." Dừng một chút, hắn thu hồi nụ cười, nhìn chằm chằm Trương Khởi nghiêm túc nói: "Tiểu cô tử, lang quân nhà ta hỏi ngươi, cho tới bây giờ, ngươi vẫn không muốn cho người khác biết, bức tranh đó là ngươi thêu sao? Ngươi có biết, bỏ lỡ cơ hội lần này, có lẽ về sau ngươi không thể tiếp tục ra mặt nữa đó!"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Bức Bách

Trương Khởi nhìn gã sai vặt cẩn thận cảnh báo mình.

Nàng đang muốn đáp lời, thì một âm thanh thanh thúy truyền đến, "Tiêu Đường, sao ngươi ở chỗ này? Lang quân nhà ngươi đâu?" Một phụ nhân mập mạp đi tới bên này. Vừa đi, nàng vừa để mắt quan sát Trương Khởi.

Gã sai vặt Tiêu Đường nhíu mày lại, trả lời: "Tiểu cô tử này lạc đường, đang cầu xin ta dẫn nàng đi ra ngoài đấy." Hắn chỉ về phía đông, nói với Trương Khởi: "Theo đường nhỏ kia đi ra ngoài, đi ngang qua một vườn hoa thì quẹo phải liền đến."

"Đa tạ."

Trương Khởi đáp một tiếng, thấy Tiêu Đường đi về phía phụ nhân kia, liền cúi đầu, đi theo hướng hắn chỉ.

Lúc đó, đám sứ giả đã đến hơn phân nửa, trong phủ cũng khèn trống vui mừng, đàn nhị tỳ bà hợp tấu, mùi rượu hòa lẫn son phấn tung bay tứ tán.

Lúc Trương Khởi chạy đến, đám người Trương Cẩm còn tán ở trong hoa viên, chúng cô tử đến từ tất cả phủ tụ chung một chỗ, đang nói nho nhỏ cái gì. Cách nửa vườn hoa, là cả đám thiếu niên lang quân, bọn họ lớn tiếng đọc ra thi phú mình làm, có tốp năm tốp ba tụ chung uống rượu đàm văn, nhiều hơn, là liên tiếp đưa ánh mắt đến chỗ các cô tử.

Trương Khởi nhìn một chút, chỉ thấy bên trái, có mấy thiếu niên lang quân mặc đồ tộc khác ngồi chung một chỗ, chỉ là, trừ mặc đồ khác biệt ra,

https://thuviensach.vn

còn lại tất cả, đều không có gì khác thiếu niên lang quân ở Kiến Khang, hình như cũng là đến gặp nhau.

Vườn hoa vào đầu mùa xuân, nên hoa tươi chưa nở, cỏ lá còn chưa từng chuyển thành xanh lá đậm, nhưng các cô tử và lang quân, ai cũng mặc trang phục trang điểm đẹp đẽ, da trắng má hồng, thật thay thế cảnh xuân, có vẻ đẹp không sao tả xiết.

Trương Cẩm và mấy cô tử con vợ cả cở Tiêu phủ tựa vào nhau, đúng lúc cười thật là đẹp, bộ dáng kia, ngược lại không cần mình đi qua làm ngột ngạt.

Trương Khởi thả chậm bước chân.

Đình đài phía trước, mười trưởng lão tụ chung một chỗ, vừa uống rượu vừa thưởng thức màn biểu diễn của các thị thiếp. Lúc đó, trời chiều dần dần tối, vô số thị tỳ ăn mặc tinh mỹ xuyên qua ở trong vườn hoa, đốt đèn lồng trong vườn hoa, đồng thời dấy lên từng đống lửa, đuổi đi khí lạnh lẽo đầu mùa xuân.

Vừa nhìn thấy những thị thiếp kia, Trương Khởi liền theo bản năng cúi đầu, vội vàng theo một đường nhỏ khác đi về phía các cô tử của Trương phủ.

Đang lúc ấy thì, một âm thanh trong trẻo truyền đến, thẳng tắp đè lại tiếng ồn khắp vườn —— "Quảng Lăng vương nước Tề đến ——"

Tiếng thét này vừa ra, tất cả âm thanh đều dừng lại, soạt soạt soạt, mọi ánh mắt đều nhìn về cửa.

Trong sự yên tĩnh hiếm có, một thiếu niên đội mũ đen, được hai thị vệ áo đen dẫn đường, thản nhiên đi đến. Sắc trời mới vừa tối, thiếu niên đạp sương đêm, giống như người từ sương mù đi ra.

https://thuviensach.vn

Trong sự yên tĩnh khó tả, mấy chủ nhân Tiêu phủ, hai hoàng tử của Hoàng thị nước Trần, còn có mấy người quyền quý Kiến Khang đồng thời cất bước nghênh đón.

Đi tuốt ở đàng trước, là một người quyền quý mập mạp cao lớn, tuổi chừng 32 33, do hai mỹ thiếu niên đỡ. Hắn nhìn chằm chằm Quảng Lăng vương, bởi vì mập mạp mà âm thanh bị ép tới lanh lảnh nói: "Quảng Lăng Vương thật khó mời! Chư quân đều nói, trừ trước mặt bệ hạ, Quảng Lăng Vương sẽ lộ ra hình dáng, ở nơi khác, Quảng Lăng Vương đều nhất định sẽ có chỗ che giấu. Tiêu mỗ không tin, liền đánh cuộc với chư quân, nhưng không ngờ, Quảng Lăng vương tới tới, nhưng vẫn đeo thứ đồ bỏ này."

Hắn từ từ dừng bước lại, nghiêng đầu nhìn chằm chằm Quảng Lăng vương, nói từng chữ từng câu: "Cũng tới dự tiệc rồi, Quảng Lăng vương vẫn không muốn cho Tiêu mỗ thấy mặt sao?"

Vừa dứt tiếng, tiếng cười cợt từ mọi nơi truyền đến, chúng quyền quý đều đứng sau lưng người mập kia nhìn thiếu niên đội mũ, xem hắn trả lời như thế nào.

Đứng ở một góc, Trương Khởi nghe được mấy âm thanh nho nhỏ truyền đến, "Tiêu Sách này háo sắc ngập trời, cả sứ giả nước Tề cũng muốn "

Người mập mạp này chính là Tiêu Sách? Tiêu Sách, Trương Khởi từng nghe. Trong bốn họ lớn, Vương Tạ Viên Tiêu, người này tự phụ nhất. Nhưng cũng chỉ là do môn đệ mà thôi.

Mấy chục năm qua, bốn môn đệ cao nhất, chưa từng xuất hiện con cháu tài giỏi. Loạn thế rối rít, mặc dù làm quan là "việc tầm thường", thời bình là "chuyện của người tầm thường". Nhưng một gia tộc, trong mấy chục năm không có một con cháu nổi bật, thì dù bọn họ không thừa nhận, việc xuống dốc cũng không thể tránh khỏi.

https://thuviensach.vn

Như hai nhà Vương Tạ, mặc dù tự xưng là thế gia cao nhất, mặc dù bọn họ giao du trong hôn nhân, vẫn cao không thể chạm, nhưng bọn họ đã xuống dốc cũng là sự thật.

Dưới tình huống này, Tiêu Sách này, là một người duy nhất có thể ra mặt, có thể ở trên triều đình làm chút chuyện. Trong tình huống không người nào của thế gia có thể dùng, thì Tiêu Sách được giao cho trách nhiệm nặng nề, hoàng thất cũng thông qua trọng dụng hắn, tôn trọng hắn để lôi kéo các đại thế gia.

Cũng vì vậy, Tiêu Sách này khó tránh khỏi ngang ngược kiêu ngạo không ai bì nổi.

Thiếu niên mặc áo đen đứng bình tĩnh ở trong gió đêm.

Thông qua ánh sáng từ một ngọn đèn lồng, ánh mắt của hắn lẳng lặng quét qua mọi người.

Mọi người ở đây cho rằng hắn sẽ không mở miệng thì âm thanh trơn mượt ưu nhã, mang theo vài phần ý lạnh của thiếu niên chậm rãi vang lên, "Tiêu quân thịnh mời Trường Cung đến. . . . nên Trường Cung tới. Về phần những chuyện khác, Tiêu quân không cảm thấy mình yêu cầu quá mức sao?"

Âm thanh của thiếu niên rất là êm tai, nghe cảm động vô cùng, lộ ra mấy phần từ tính.

Hắn vừa nói những lời này, mọi nơi liền ông ông thanh mãnh liệt. Đám cô tử hưng phấn chen về phía trước đi, tiếng nói nho nhỏ thỉnh thoảng bay vào trong tai Trương Khởi, "Âmthanh của Quảng Lăng vương thật là dễ nghe." "Đúng vậy đúng vậy." "Nghe âm thanh, nhất định là người cực kỳ tuấn tú."

Trong tiếng vui mừng, Tiêu Sách cười.

https://thuviensach.vn

Bởi vì bất mãn, tiếng cười của hắn có chút bén nhọn, "Quảng Lăng Vương thật là danh bất hư truyền! Rất kiêu ngạo rất khí phách" Giễu cợt nói tới chỗ này, Tiêu Sách vung tay phải lên, kêu: "Ra đi!"

Tay phải rủ xuống, tiếng khèn liền ngưng, mười thị thiếp lúc nãy còn ca múa, lắc lắc mông đi về phía trước. Không bao lâu, họ liền tới một bên.

Tiêu Sách chỉ vào thị thiếp bên cạnh, gương mặt mập mạp cười tít mắt, hắn nhìn chằm chằm Quảng Lăng vương, chầm chập nói: "Ta có vài thị thiếp, mọi người đều là mỹ nhân tuyệt sắc, chẳng những tinh thông cầm kỳ thư họa, còn hiểu chuyện khuê phòng, vượt xa mỹ nhân phương bắc. . . . Sau khi họ biết được danh tiếng của Quảng Lăng vương, sinh lòng ái mộ, xin ta gặp Vương Gia một lần."

Dừng một lát, hắn cười híp mắt nói: "Nếu Quảng Lăng Vương có thể lấy xuống cái mũ của ngươi, cho Tiêu mỗ xem hình dáng, thì mấy thị thiếp của ta, liền tặng cho Quảng Lăng vương được chứ?"

Tặng mỹ nhân à?

Đang ở trên đường, mang theo nhiều quyền quý chận hắn, thậm chí không chờ hắn ngồi vào vị trí, giọng nói càng thêm nửa âm nửa dương —— rõ ràng là bắt buộc tháo mũ xuống! Rõ ràng là hạ uy phong của đối phương, đón nhận thì phải làm việc theo ý của Tiêu Sách. Không chấp nhận, thì chánh sứ nước Tề đường xa mà đến, chỉ có thể chạy trối chết, uy phong mất hết, mất mặt mũi bổn quốc không nói, nói không chừng sẽ bị quốc quân Tề quốc vốn không chào đón hắn trừng trị!

Tiếng nói của Tiêu Sách vừa ngưng, tiếng cười cợt của chúng thiếu niên nổ lớn. Tiếng cười cợt này thật vui vẻ, vô cùng không thể chờ đợi —— nói thật, kể từ khi Quảng Lăng vương tới Kiến Khang, đã có vô số con cháu nhà quan muốn làm hắn mất mặt rồi!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Có Một Tuyệt Sắc

Trong tiếng cười ha ha, Quảng Lăng vương cũng cười.

Có lẽ là âm thanh của hắn quá mức êm tai, có lẽ là khí thế của hắn vốn bức người, hắn vừa cười mọi người nhất thời đều im bặt.

Trong tiếng cười lanh lảnh, Quảng Lăng vương sải bước đi về phía Tiêu Sách.

Chưa đến năm, sáu bước, hắn đã đi tới trước mặt Tiêu Sách. Dừng lại, yên lặng đánh giá người đàn ông mập mạp này từ trên xuống dưới. Quảng Lăng vương vươn tay, nhẹ nhàng ưu nhã chụp lên bả vai Tiêu Sách.

Quảng Lăng vương vỗ hắn sau đó nói với giọng rất rõ và tự nhiên, "Trường Cung lại cảm thấy, Tiêu huynh nên giảm béo đi." Hắn cười nhẹ, tay áo bay bay trong gió, "Với hình thể như Tiêu huynh đây thì không thể ra chiến trường, cũng không được xưng là hảo hán!"

Hắn thản nhiên lướt qua Tiêu Sách, đi thẳng về phía những mỹ nhân kia, giọng nói càng không che giấu được sự ngạo nghễ của hắn, "Dĩ nhiên, có lẽ ở trong mắt Tiêu huynh, chiến trường của bậc trượng phu không ở trên sa trường, mà là trong màn chiếu? Ha ha!!!!"

Ngạo mạn như thế, gay gắt như thế, kiêu ngạo như thế, hờ hững như thế, ngông cuồng không ai bì nổi!

Tiếng cười cợt ngừng lại!

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Tiêu Sách tái xanh!

Hắn bỗng dưng quay đầu lại, hung hăng trừng mắt về phía Quảng Lăng vương. Mà lúc này Quảng Lăng vương đã chắp hai tay ra sau lưng, sống lưng đứng thẳng mang phong thái ngọc thụ, phiêu dật không nói được thành lời, thanh quý biết nhường nào.

Dường như hắn không hề cảm thấy sự phẫn nộ của Tiêu Sách, thản nhiên đi một vòng quanh đám thị thiếp vây quanh hắn, lắc lắc đầu thở dài.

"Đứng lại!"

Tiêu Sách đột nhiên quát ầm lên!

Quảng Lăng vương dừng bước.

Hắn từ từ quay đầu lại, dưới ánh trăng, hắn như cười như không nhìn Tiêu Sách, khi cất lời ngữ điệu lại vô cùng chân thành: "Nghe tiếng đã lâu Tiêu huynh chính là Tuấn Ngạn Vô Song* ở nước Trần, Trường Cung bất tài, nguyện thi đấu bản lãnh trên sa trường cùng Tiêu huynh." Hắn mỉm cười, đôi mắt sắc bén phát sáng trong màn đêm rạng rỡ, "Đại trượng phu, ngoài miệng tranh lợi, xưng hùng trong màn chiếu, thực không đáng gọi là bản lãnh. Chỉ có trên sa trường, trên lưng ngựa, tranh đoạt với số mệnh, giẫm lên máu tươi, mới được xưng tụng là đấng mày râu thực thụ." Nói tới đây, giọng hắn bỗng dưng vang lớn, lạnh lùng quát: "Xin hỏi Sách lang Tiêu thị, có dám cùng Cao Trường Cung ta đánh một trận đao thật thương thật không?"

Âm thanh vang dội, văng vẳng thật lâu vẫn còn vọng lại trong không khí!

Ở nước Trần, ở Kiến Khang, trong lòng kẻ sĩ vốn hay xem thường võ tướng, cũng không cho rằng chuyện đánh đánh giết giết có gì đáng giá hâm mộ.

https://thuviensach.vn

Nhưng Quảng Lăng vương khí thế bức người, cử chỉ lời nói, một câu tiếp một câu, một bước kế một bước.Trong khoảng thời gian ngắn đã ép Tiêu Sách không thể lui được. Cũng ép mọi người không còn lời nào để nói.

Sắc mặt Tiêu Sách biến đổi.

Trong màn tĩnh lặng ngột ngạt, một thiếu niên bước ra từ sau lưng Tiêu Sách, thiếu niên này mặc áo trắng nhẹ nhàng, cử chỉ lịch sự thỏa đáng. Hắn cúi người với Quảng Lăng vương, hắng giọng nói: "Quảng Lăng vương đến từ đất Tề, có thể không biết, đối với đàn ông nước ta mà nói, tranh hùng trên sa trường, chém giết trên lưng ngựa, là chuyện chỉ có đám người hạ đẳng mới thích làm. . . . . ."

Thiếu niên này chính là Tiêu Mạc, một câu nói đã san bằng cục diện, lại khiến con cháu nhà quan Kiến Khang bắt đầu cười thầm thích thú: "Quảng Lăng vương mới tới phương nam, người không biết không trách. Như vậy đi, chuyện vừa rồi chớ có nhắc lại, Quảng Lăng vương theo bọn ta dự tiệc, xem ăn ngon uống ngọt gái xinh của phương nam ta là thế nào?"

Hắn tươi cười rạng rỡ, cử chỉ nhẹ nhàng khoan khoái như tắm gió xuân.

Quảng Lăng vương cười.

Dù sao hắn cũng là khách, trên địa bàn người Nam, ép đám con cháu thế gia này nổi nóng, để xảy ra chuyện thì không hay. Hơn nữa, hắn thật sự không phải một người thích đấu khẩu.

Hắn lập tức gật đầu, cười nói: "Đã như vậy, xin mời."

Dứt lời, hắn tao nhã thi lễ, sải bước lên trước, đã đổi khách làm chủ mà bước vào bữa tiệc.

https://thuviensach.vn

Hắn vừa đi, đám quyền quý tất nhiên cũng cất bước đi theo, Tiêu Sách nhìn Tiêu Mạc mặc áo trắng nhẹ nhàng, ánh mắt ôn hòa, một người đàn ông trung niên bên cạnh khẽ nói: "Sách lang, Thiên Lý Câu của chúng ta cũng khá lắm phải không?"

Tiêu Sách gật đầu, nói: "Phản ứng nhanh nhẹn, cử chỉ cũng đúng mực, bồi dưỡng rất tốt."

"Vâng."

Tiêu Sách lấy lại tinh thần, nhìn chòng chọc vào Quảng Lăng vương trên bàn, tiến lên vài bước, đi tới sau lưng Quảng Lăng vương.

Mỉm cười nhìn Quảng Lăng vương như chưa từng xảy ra chuyện vừa rồi, Tiêu Sách chỉ vào mười thị thiếp sau lưng, nói: "Mới vừa rồi là Tiêu mỗ đường đột. Cao huynh, những mỹ nhân này của ta đây có tố chất bất phàm, có thể giúp Cao huynh giải khuây nỗi khổ đêm dài ở Kiến Khang."

"Các nàng?"

Quảng Lăng vương quay đầu lại nhìn đám thị thiếp, có lẽ danh tiếng hắn quá vang dội, có lẽ là chúng nữ ngưỡng mộ quá lâu, khi hắn nhìn thì đám thị thiếp ai ai cũng vừa liếc mắt đưa tình, vừa ra vẻ ngượng ngùng vừa mong đợi.

Nhìn kỹ một lượt, Quảng Lăng vương lắc đầu, chắp hai tay, thong thả ung dung nói: "Sắc đẹp như vậy mà cũng xưng là tuyệt sắc?"

Khi sắc mặt đám người Tiêu Sách hơi thay đổi thì Quảng Lăng vương cười, nói: "Nói đến tuyệt sắc chân chính, trước đây không lâu ta đã gặp được một người."

Nghe thấy tuyệt thế tuấn nam nói đến mỹ nhân như vậy, tất cả mọi người đều cảm thấy hứng thú.

https://thuviensach.vn

"Ồh? Xin lắng tai nghe!"

Quảng Lăng vương ngắm nhìn trăng rằm mờ ảo trên bầu trời, nói: "Khi ta gặp thì tiểu cô tử này còn quá nhỏ tuổi, đúng rồi, nàng cũng là con cháu của đại gia Kiến Khang."

Lời vừa nói ra, mọi người nổi lên hứng thú, đám thiếu niên lang quân cũng vểnh tai lắng nghe, kể cả mấy kẻ có quyền hành như Tiêu Sách lúc này cũng híp mắt lại lộ vẻ hưng phấn!

Quảng Lăng vương chậm rãi nói ra: "Tiểu cô tử này tuy còn nhỏ, nhưng Cao mỗ từ nhỏ nhãn lực bất phàm, có thể bảo đảm, khi nàng lớn lên chắc chắn sẽ có sắc đẹp khuynh thành."

Tiêu Sách hưng phấn hỏi, "Không biết tiểu cô tử này là nhi nữ nhà ai?"

Quảng Lăng vương cau mày suy nghĩ chốc lát, chậm rãi nói: "Lần đầu gặp nàng là trên đường trở về Kiến Khang, tiểu cô tử này chỉ mới mười hai mười ba tuổi, khuôn mặt còn hơi xanh xao. . . ." Hắn nói rất kỹ càng, đám quyền quý cũng nghe rất nghiêm túc. Trong khoảng thời gian ngắn, nơi này yên lặng như tờ, chỉ có giọng nói thanh nhuận êm tai như tiếng nhạc của Quảng Lăng vương.

Trương Khởi đứng ở một bên, vừa rồi Quảng Lăng vương và Tiêu Sách phát sinh xung đột, bởi vì trong lòng nàng lo lắng nên bất tri bất giác đã đến gần. Khác với những cô tử khác, nàng núp ở sau một thân cây, mặc dù đứng gần đám người Quảng Lăng vương những cũng ẩn trong bóng tối không hề dễ nhận thấy.

Khi nghe Quảng Lăng vương nói đến cái gì mà mỹ nhân tuyệt sắc từ tấm bé thì nàng cũng không để ý chỉ nghe qua loa cho có.

Nhưng càng nghe thì nàng càng kinh hãi. Khi tới "Trên đường trở về Kiến Khang, mười hai mười ba tuổi, khuôn mặt xanh xao" thì thân thể của

https://thuviensach.vn

nàng không thể kìm chế được mà run rẩy, khuôn mặt nhỏ nhắn càng thêm tái nhợt!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Quay Về

Cắn môi, Trương Khởi đột nhiên động đậy.

Nàng đi ra khỏi bóng tối, chen lách đi về phía Quảng Lăng vương.

Nhưng xung quanh Quảng Lăng vương vây đầy cô tử tỳ nữ, Trương Khởi muốn tiến tới sao có thể dễ dàng?

Sau mấy tiếng quát khẽ trách móc, Trương Khởi rốt cuộc len được lên trước, trên đầu là đèn lồng đỏ chiếu sáng, bên trái là đống lửa cháy hừng hực. Trong ánh lửa, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng noãn vô cùng sáng ngời.

Quảng Lăng vương nói xong, bất chợt trông thấy khuôn mặt như đã từng quen biết.

Gương mặt trắng bệch đó đang nhìn hắn bằng ánh mắt tuyệt vọng và khẩn cầu!

Ánh mắt này!

Quảng Lăng vương liếc nhìn nàng, từ từ ngậm miệng lại.

Mọi người đang nghe hăng say, vậy mà hắn lại không nói nữa? Một vài thiếu lang kêu lên: "Cô tử này là ai?" , "Sao Quảng Lăng vương không chịu nói tiếp?"

Quảng Lăng vương cười, dưới mũ che mặt, giọng hắn lười biếng, như có chút mệt mỏi, "Cô tử đất Nam, danh môn khuê tú, vẫn không nói thì hơn."

https://thuviensach.vn

Lời này vừa nói ra, tiếng cười vang dội bốn phía, một giọng nói quái dị cất lên: "Kiến Khang có cô tử tuyệt sắc nào, bọn ta sao lại không biết? Thì ra Quảng Lăng vương chỉ là dọa chúng ta."

Giọng điệu không hay ho gì, nhưng Quảng Lăng chỉ cười cười, chẳng nói chẳng rằng tiếp tục cất bước đi về phía trước.

Trông thấy hắn đã bước vào yến tiệc, Trương Khởi lại biến mất trong bóng tối. Nàng đưa tay ấn lồng ngực của mình, thở ra một hơi thật dài.

Thật may là hắn vẫn là một người rộng lượng như trong trí nhớ.....Thấy được ánh mắt mình, mặc kệ có hiểu hay không nhưng vẫn nói thêm gì nữa.

Thật may là mình tham gia yến tiệc này, kịp thời ngăn cản hắn.

Lúc đó yến tiệc bắt đầu.

Tất cả đèn đuốc vào giờ phút này đồng loạt sáng lên, lửa cùng mùi rượu hun đỏ hai gò má mỹ nhân, thì ra đám cô tử đã lặng lẽ thể hiện vẻ đẹp mĩ miều nhất của mình. Mà cả đám lang quân, cũng không chú ý tới Quảng Lăng vương nữa, ngắm nhìn đám cô tử đi qua đi lại trong vườn hoa.

Trương Cẩm đứng ở một góc, đôi mắt đẹp vẫn dõi theo bóng dáng Tiêu Mạc. Ở phía sau nàng, có mấy cô tử thỉnh thoảng liếc nhìn nàng bằng ánh mắt dè bĩu.

Thấy Trương Cẩm không có tâm tư chú ý mình, Trương Khởi cắn cắn môi, đi tới kỷ án đặt trong hoa viên. Các đại gia tộc ở Kiến Khang phàm là có tiệc đều phải chuẩn bị kỷ án này. Phía trên để bút, mực, giấy, nghiên, bên cạnh kỷ án còn bày đàn cầm, đàn sắt và sáo. Những thứ này đều chuẩn bị sẵn cho đám lang quân cô tử đột nhiên nổi hứng.

Thấy bốn bề vắng lặng, Trương Khởi cầm tờ giấy trắng trên bàn lên, viết thật nhanh một câu. Sau đó gấp tờ giấy, lại ẩn vào trong bóng tối.

https://thuviensach.vn

Quay đầu lại nhìn nơi phồn hoa này, nàng lặng lẽ đi ra khỏi Tiêu phủ. Lúc này, trong Tiêu phủ thỉnh thoảng có người ra vào, Trương Khởi đi ra thì những người gác cổng cũng không hề liếc mắt nhìn nàng.

Đi tới chỗ đỗ xe ngựa cách cửa chính năm trăm bước, Trương Khởi rốt cuộc cũng tìm được xe ngựa của Sứ giả nước Tề.

Đang lúc ấy thì tiếng bước chân bỗng vang dội, đồng thời còn truyền tới tiếng nói khẽ khàng của một hộ vệ nước Tề, "Vương, đám người Nam này thật quá phách lối!"

Một hộ vệ khác lạnh lùng nói: "Nước Trần chỉ lớn bằng bàn tay, mà giọng điệu kẻ nào cũng thật lớn!"

Một lát sau, Quảng Lăng vương cất giọng bình tĩnh, "Người Hán phương Nam xưa nay đã như vậy. Đám trí sĩ bọn họ cưới xin còn phải lật xem gia phả bàn về tổ tông..... Những kẻ như vậy, có thể trông cậy bọn họ tự mình biết mình không?"

Giọng nói mang vẻ lạnh lùng khinh thường thậm chí không thèm bình luận.

Đang lúc này, một tên hộ vệ đột nhiên quát lên bằng tiếng Kiến Khang: "Ai?"

Trong tiếng quát, hắn vội tiến lên vài bước, rút bội kiếm bên hông ra, "xoẹt" một tiếng gạt màn xe ngựa của Quảng Lăng vương!

Màn xe tung bay, gương mặt trắng trong thuần khiết của một tiểu cô tử hiện ra trước mặt ba người.

Không ngờ lại là một cô tử người Nam, hai hộ vệ đều ngẩn ra. Trong ánh lửa chập chờn, tiểu cô tử trước mắt này có đôi mắt long lanh, khuôn mặt

https://thuviensach.vn

nhỏ nhắn trắng noãn, để lộ trán, vừa thanh tú lại vừa thuần khiết, đáng yêu không có lời nào để lột tả.

Rõ ràng vẫn còn chưa trỗ mã.

Bọn hộ vệ chỉ hơi sững sờ, lập tức cau mày lại. Một hộ vệ lạnh giọng quát lên: "Tiểu cô tử, cô còn quá nhỏ, Quảng Lăng vương nhà ta sẽ không thích đâu."

Thấy hộ vệ này cho rằng mình được bí mật đưa tới, mặt Trương Khởi đỏ lên, nàng oán hận trợn mắt nhìn hộ vệ kia rồi đưa mắt nhìn Quảng Lăng vương.

Cắn môi, thấy mọi người im lặng nhìn về phía này, Trương Khởi vội vã móc một tờ giấy từ trong ngực ra. Đưa tờ giấy xong Trương Khởi nghiêm túc nhìn Quảng Lăng vương, đè thấp giọng thanh thúy nói: "Có người muốn gây bất lợi cho ngài, họ sẽ động thủ lúc ngài rời khỏi Kiến Khang. Ta không ngờ ngài lại trở về nhanh như vậy, đang chuẩn bị đặt tờ giấy này ở trong xe ngựa của ngài."

Một tên hộ vệ nhận lấy tờ giấy nàng đưa tới, mở ra liếc mắt nhìn rồi thu vào trong lòng hỏi "Là ai? Dẫn theo bao nhiêu hộ vệ?"

Trương Khởi lắc đầu, khẽ nói: "Ta không biết."

Vừa nói đến đó, cằm của nàng đã bị một bàn tay to nâng lên.

Không biết từ lúc nào, Quảng Lăng vương đã đứng ở trước xe ngựa, chặn ván dậm xuống xe của nàng. Hắn nâng cằm nàng lên, nhờ ánh trăng cùng đèn đuốc cách đó không xa mà quan sát mặt nàng kỹ lưỡng.

Hắn áp lại gần như vậy, hơi thở cũng phả lên trên mặt nàng.

https://thuviensach.vn

Mặt Trương Khởi đỏ lên, vừa thẹn vừa tức, nàng nhìn hắn chằm chằm, rầu rĩ nói: "Ngài cách xa ta một chút!" Mới nói đến đó, nàng lại cảm thấy không ổn, liền đè thấp giọng nói trong trẻo: "Vừa rồi ở trong hoa viên, ngài không nói ra ta.....A Khởi không có gì báo đáp, đành tiết lộ tin tức này cho ngài."

Nói lời này, đôi mắt trong veo như nước của nàng xao động nhìn hắn.

Chỉ một cô tử nho nhỏ xinh đẹp thanh thuần, nhưng giờ phút này trong ánh mắt nàng lại có vẻ lạnh lùng và trầm tĩnh làm cho người ta không thể hiểu.

Quảng Lăng vương vẫn còn đang nhìn nàng.

Từ từ, ngón trỏ hắn vuốt ve cằm nàng, không chút nào để ý Trương Khởi đang nổi giận, hắn quan sát nàng, nói nhỏ: "Chỉ mấy tháng không gặp.....Còn thay đổi nhiều hơn ta. Vừa rồi cô lấy tóc mái che mặt, hoàn toàn che giấu tư sắc, là một cô tử thông minh. Đáng tiếc....." Hắn không nói tiếp.

Mới vừa giữa cả vườn hoa tươi đẹp, chỉ có tiêu cô tử này lại ăn mặc tầm thường như tỳ nữ. Tất nhiên là nàng muốn che giấu mình, bởi vì nàng ở trong gia tộc cũng không vui vẻ sao?

Nàng sống không hề dễ dàng ư?

Hắn từ từ buông cằm nàng ra.

Vừa được tự do, Trương Khởi liền vội vàng dịch qua bên cạnh. Nàng nhìn xuống dưới, muốn nhảy xuống xe ngựa, nhưng đường đi bị Quảng Lăng vương chặn lại, chỉ đành từ bỏ.

An tĩnh núp ở một góc, Trương Khởi ngẩng đầu nhìn Quảng Lăng vương, cúi chào hắn ngay trong xe ngựa, cúi đầu lễ độ nói: "Đã không còn

https://thuviensach.vn

sớm, A Khởi phải cáo từ."

Quảng Lăng vương vẫn nhìn nàng.

Khi Trương Khởi có chút lo âu thì hắn khẽ mỉm cười, dịch sang bên cạnh một bước.

Trương Khởi vội vàng nhảy xuống xe ngựa.

Nàng vừa định lao ra, Quảng Lăng vương nhìn chằm chằm nàng đột nhiên nói: "Trương thị A Khởi?"

Không ngờ hắn còn nhớ rõ tên mình, bước chân Trương Khởi cứng đờ. Nàng đột nhiên quay đầu lại.

Nhìn sao sáng, người đàn ông dùng mũ che mặt, dù hôm nay nhếch nhác như thế nào nhưng về sau lại danh chấn thiên hạ, nàng suýt chút nữa đã bật thốt lên: "Cho ta đi theo ngài đi."

Nhưng cuối cùng nàng không nói ra lời này: Nam nhân trước mắt này, cả đời này nhất định là cây to đón gió, nàng không thể dựa vào quá gần.

Dưới ánh trăng, hai người lẳng lặng nhìn nhau.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Bệ Hạ

Quảng Lăng vương vẫn nhìn nàng chằm chằm, một lúc lâu sau hắn nói: "Đi đi!"

Trương Khởi gật đầu loạn xị, xoay người rời đi.

Quảng Lăng vương nhìn dáng vẻ vội vàng của nàng, khóe miệng nhếch lên đột nhiên nói: "Trương thị A Khởi, lời lần trước ta nói, đã đến lúc thực hiện....."

Hắn nói đơn giản, nhưng Trương Khởi lại sợ hết hồn hết vía, lời người đàn ông này nói trong lần đầu gặp mặt mấy tháng trước không khỏi hiện lên trong đầu "Tiểu cô xinh đẹp thùy mị, sau khi lớn lên nhất định là một báu vật. Sau đó không lâu ta sẽ tới Kiến Khang làm khách, đến lúc đó gọi cô thị tẩm, thế nào?"

Nàng tái mặt vội vàng quay đầu, nhưng cũng chỉ nhìn thấy xe ngựa hào hoa xa xỉ hất bụi rời đi.

Híp mắt tránh bụi, Trương Khởi đuổi theo một bước, lại hoảng hốt đứng lại. Nàng cắn môi nhìn xe ngựa càng lúc càng xa, âm thầm suy nghĩ: Chắc hắn dọa ta thôi, đúng vậy, có lẽ là như thế!

Nàng ra ngoài ít nhất cũng đã một canh giờ.

Trương Khởi dằn lại nỗi lo trong lòng, vội vàng đi về hướng Tiêu phủ. Nàng lo lắng Quảng Lăng vương đi rồi, mọi người cũng sẽ không có tâm

https://thuviensach.vn

trạng. Nếu trước khi tiệc tan, Trương Cẩm không tìm được mình vậy thì thảm rồi.

Thật may là, khi trở lại Tiêu phủ thì vẫn đèn đuốc sáng trưng, tiếng nhạc dập dình. Ngẩng đầu nhìn lại, trong hoa viên bóng người nườm nượp, quần áo tung bay, đúng là lúc buổi tiệc náo nhiệt nhất.

Trương Khởi thở phào nhẹ nhõm, lặng lẽ đi tới sau lưng Trương Cẩm.

Giờ phút này Trương Cẩm đang tươi cười, níu thật chặt khăn trong tay, mất hứng nói với A Lam: "Ngươi thực sự nhìn thấy A Huyên cùng Tiêu Lang đi với nhau?"

Nàng căm hận mắng: "Thật là không biết xấu hổ!"

Thấy chuyện này, Trương Khởi rúc về phía sau: Trương Cẩm đang tức giận, hiện tại nàng cũng không dám dây vào.

Đang lúc này, Trương Khởi cảm thấy vạt áo bị người kéo.

Nàng sợ hết hồn, quay đầu lại nhìn bóng đêm. Chỉ thấy gã sai vặt bên người Tiêu Mạc đứng sau cái cây, bởi vì ngược ánh sáng khuôn mặt có chút mơ hồ không rõ, thấy Trương Khởi nhìn lại, hắn cau mày càu nhàu: "Vừa rồi cô tử đi đâu? Làm hại nô tài tìm mãi." Cũng không nói nhảm, hắn ngẩng mặt, nghiêm túc nói: "Quý nhân mua tranh thêu của cô tử sắp tới. Cô tử tốt nhất suy nghĩ xem, hoặc thừa dịp này biểu hiện một phen. Lúc lang quân nhà nô tài đi ra, liếc mắt đánh tiếng cho ngài, hoặc nhìn ta chuyển hộ một câu cũng được."

Hắn hiển nhiên còn có việc, bỏ lại những lời này xong, vội vàng nói: "Nhớ lấy. Nô tài đi đây." Dứt lời, hắn cúi thấp người xuống, nhanh chóng lủi vào trong rừng cây biến mất trong nháy mắt.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này, tiếng cười của Trương Cẩm có chút sắc bén, giọng nói có chút tức giận truyền đến, "A Khởi đâu? Cả tối nay không thấy bóng dáng đâu cả?" Nàng ta hiển nhiên là đang giận dữ, cách xa như vậy mà Trương Khởi vẫn có thể nghe được tiếng nàng ta gọi.

Trương Khởi vội vàng chui ra từ phía sau cây, cúi đầu nói: "Tỷ tỷ, muội ở đây."

Không ngờ nàng đang ở gần, còn chui ra nhanh như vậy, Trương Cẩm và A Lam giật mình. A Lam trừng mắt nhìn nàng nhỏ giọng trách cứ: "Ngươi cũng thật biết trốn!"

Trương Cẩm tức giận trợn trừng mắt nhìn nàng, cũng hạ thấp giọng tức giận nói: "Thì ra cả tối ngươi trốn ở chỗ tối? Thật đúng là ám muội!"

Mắng vậy, nàng nghĩ tới một chuyện, lại dò xét Trương Khởi từ trên xuống dưới một phen, hỏi "Thấy Tiêu Lang.....A Mạc hay không?" Xem ra là không, vẻ mặt quần áo của Trương Khởi, không giống như vừa mới làm trò ám muội với nam nhân.

Quả nhiên, Trương Khởi lắc đầu, có chút kinh ngạc trả lời: "Không có."

"Hừ." Trương Cẩm hừ một tiếng, đang định trách móc, chỉ nghe một tiếng hô vang dội chói tai, "Bệ hạ giá lâm!!"

Quả thật không ngờ bệ hạ sẽ xuất hiện vào lúc này, Trương Khởi lẫn Trương Cẩm đều giật mình. Ngược lại một tỳ nữ lớn tuổi bên cạnh khẽ gọi: "Chẳng lẽ bệ hạ cũng đến nhìn nhau hay sao?"

Lời này vừa nói ra, cũng có mấy cô tử cho là thật. Tiếng quần áo xột xoạt truyền đến, bao gồm cả Trương Cẩm, mười cô tử nhanh chóng núp vào chỗ tối. Trong cung đã có hoàng hậu, chỉ bằng hoàng đế xuất thân nghèo hèn từ Trường Hưng Trần gia, vị trí tần phi của hắn, không đáng giá để đích nữ thế gia như họ lộ diện tranh nhau.

https://thuviensach.vn

Đám quyền quý đang vui mừng chè chén vội đứng lên, cùng các lang quân khác đồng loạt nghênh đón. Lúc này tuy có danh sĩ, cũng có người kẻ phong lưu âm thầm đàm đạo, nhưng thói cũ còn sót lại của Ngụy Tấn(1) đã sớm không còn. Coi Quân Vương như cặn bã, trái với Khổng Mạnh(2) mà khinh thường Chu Lễ(3), hành vi thóa mạ Hàn Phi(4) cũng không còn là trào lưu nữa.

(1) Thói cũ Ngụy Tấn: Hành vi và thái độ ngạo nghễ của danh sĩ thời Ngụy Tấn. Thời ấy triều đình rất nghiêm khắc, danh sĩ không đồng tình với tục lệ hủ lậu, thậm chí còn phản đối lại lời nói cử chỉ chuẩn mực lúc đó. Họ theo đuổi lối sống siêu hình thoát khỏi thế tục.

(2) Khổng Mạnh tức Khổng Tử - người sáng lập ra Nho giáo và Mạnh Tử - người kế thừa tư tưởng Nho giáo của Khổng Tử. Nói chung các Nho sĩ coi bậc quân vương là hết thảy.

(3) Chu Lễ là bộ sách ghi lại cơ cấu tổ chức chính quyền quốc gia theo tư tưởng đạo Nho.

(4) Hàn Phi là học giả nổi tiếng Trung Quốc cuối thời Chiến Quốc theo trường phái pháp gia, chịu ảnh hưởng của Mặc Tử, nghĩa là bắt dân phải tán đồng lẽ phải với người trên, phải cùng một quan niệm tốt xấu với người trên. Không ai được có chủ trương riêng khác với chính sách của triều đình.

Trong ánh lửa rực rỡ, chỉ thấy một người trẻ tuổi cao lớn mặc trang phục hoa lệ sải bước đi đầu trong đám vương tôn.

Người trẻ tuổi này có vóc người cao lớn tuấn tú, khuôn mặt tuyệt mỹ, hai mắt có hồn, càng nhìn càng thích. Dáng rồng bước hổ, tuy mặc thường phục màu đen, nhưng cử chỉ lại mang khí khái Đế Vương.

Hắn chính là Tân Đế mới vừa kế vị không lâu - Trần Thiến.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Tiêu Sách tiến lên phía trước mấy bước, nghênh đón. Hắn cúi thật thấp bái chào, cung kính nói: "Vi thần không biết bệ hạ giá lâm, không kịp nghênh đón từ xa. Kính xin bệ hạ thứ tội."

Trần Thiến cười ha ha, tiến lên đỡ hờ, sau khi cho Tiêu Sách đứng dậy, ánh mắt chuyển sang Tiêu Mạc sau lưng Tiêu Sách, cười nói ha ha: "Vị này chính là Tiêu lang Kiến Khang đúng không? Quả nhiên dung mạo bất phàm. Chư khanh, xin đứng lên, xin đứng lên."

Giọng Trần Thiến rất bình thản, khi nhắc tới Tiêu Mạc càng thêm bình thản mà mỉm cười. Nhưng Tiêu thị vẫn có vài kẻ thay đổi sắc mặt. Trương Cẩm đứng trước Trương Khởi, càng thêm oán hận siết chặt khăn tay, thầm nói: "Tiêu Lang rõ ràng không thích công chúa Khánh Tú kia, bệ hạ nhất định cứ phải nhắc tới Tiêu Lang ở đây, thật đáng ghét!"

Tân Đế vừa mới kế vị, tính tình hắn mọi người không chưa rõ ràng. Nếu vì hôn sự của công chúa Khánh Tú, Tiêu gia đắc tội với hắn, chỉ sợ cũng không ổn. Ánh mắt Trương Khởi lóe lên, thầm nghĩ: Những lời này của bệ hạ, chỉ sợ sẽ khiến Tiêu gia lại phải suy nghĩ mấy ngày rồi.

Đang lúc mọi người nhìn chăm chú, vẻ mặt Tiêu Mạc cũng thản nhiên, hắn cúi đầu thấp cất cao giọng: "Đa tạ bệ hạ khen ngợi." Dứt lời, hắn tự nhiên mà lùi ra sau một bước, cùng Tiêu Sách đưa Hoàng đế đi về phía chủ tọa.

Hoàng đế đến thì đám cô tử lang quân rối rít lui về phía sau hành lễ.

Đi tới đi lui, Tiêu Mạc ngẩng đầu nhìn, ánh mắt của hắn hơi đảo qua rồi thu về. Nhưng nhìn bộ dáng, dường như đang muốn tìm người?

Trương Khởi suy nghĩ một chút, lặng lẽ đứng ra ngoài chỗ sáng. Mà Trương Cẩm phía sau nàng, đã đỏ bừng mặt, hạnh phúc và thõa mãn nhìn ái lang, thầm nghĩ: Chàng đang tìm mình ư? Nhất định là vừa rồi bệ hạ nói lời

https://thuviensach.vn

kia, chàng sợ ta lo lắng nên muốn trấn an ta. Suy nghĩ tới đây, lòng nàng vô cùng ngọt ngào.

Đang lúc này, Tiêu Mạc lại ngẩng đầu nghiêng mắt nhìn, cảm thấy ánh mắt của hắn nhìn chăm chú về phía mình, Trương Cẩm quả thực hạnh phúc tột đỉnh. Lúc này nàng hồn nhiên quên mất, mình đang đứng ở trong bóng tối, hắn sao có thể nhìn thấy?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tiếng Nhạc

Trương Khởi đối diện với ánh mắt của Tiêu Mạc.

Hắn đang hỏi nàng, nàng biết.

Nhưng?

Trương Khởi quay đầu nhìn về phía Hoàng đế đi tuốt ở đàng trước, quả nhiên là hắn mua đi bức tranh thêu của nàng, giống như trong trí nhớ.

Nàng biết, Hoàng đế nước Trần, cho dù là Cao Tổ xuất thân nhà nông, đều là thích hội họa ca từ thi phú, con cháu Trần gia, hình như từ trong huyết mạch đã thích những thứ đó. Luôn luôn theo đuổi, không bao giờ mệt mỏi.

Tác phẩm của mình lấy lòng Hoàng đế, đúng như Tiêu Mạc nói, nên nhân lúc này!

Nhưng, nàng vẫn không thể.

Trương Khởi ngoái đầu nhìn lại, không biến sắc lắc đầu một cái với Tiêu Mạc.

Trong khoảnh khắc nàng lắc đầu, chân mày Tiêu Mạc nhíu lại, vẻ mặt, rốt cuộc hiện ra một chút không nhịn được.

Hắn có lẽ đang suy nghĩ, nàng mềm yếu vô năng, không biết phân biệt? Cơ hội tốt như vậy cũng không biết nắm chặt, bị nguy cũng xứng đáng.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng thật không được, nhất là một khắc trước, Quảng Lăng Vương vừa bỏ lại một câu như vậy với quyền quý Kiến Khang. Nàng hiện tại, tuyệt đối không thể đặt mình trước mắt mọi người. Như vậy, nàng không cách nào che giấu.

Cúi đầu, Trương Khởi mím môi, từ từ lui về phía sau.

Không bao lâu, nàng biến mất ở trong bóng tối lần nữa.

Im hơi lặng tiếng đi một hồi, Trương Khởi đi tới một ngóc ngách trong vườn hoa.

Nơi này, đống lửa đỏ hồng đang tản ra nhiệt độ làm cho người ta ấm áp, mấy cây đèn lồng phấp phới trong gió xuân. Bên cạnh, trên mấy cái bàn có văn phòng tứ bảo.

Trương Khởi bước nhanh tới cạnh bàn nhỏ, nhanh chóng nghiền mực, viết lên trên.

Nàng viết rất rất nhanh, dòng chữ xinh đẹp chảy ra như nguồn nước.

Viết xong bằng tốc độ nhanh nhất, Trương Khởi vội vàng cầm giấy Tuyên Thành lên, thổi thổi vết mực phía trên, nàng chuyển giấy Tuyên Thành qua ngọn lửa, muốn hơ nó cho khô.

"Tiểu cô tử đang viết cái gì?" Một giọng vịt đực ở kỳ trổ mã truyền đến.

Đột nhiên nghe được tiếng người, Trương Khởi kinh hoảng. Theo phản xạ, nàng vội vàng quay lưng lại, cất bước đi vào trong bóng tối.

Người nọ không ngờ nàng tránh né, vội vàng nói: "Đừng sợ đừng sợ, ta không có ác ý." Hắn bước dài vọt tới phía sau nàng, đưa tay chụp vào bả vai nàng, nói: "Đừng sợ đừng sợ, dù ngươi đang viết thơ cho tình lang, ta cũng bảo đảm không nói ra." Trong giọng nói lại mang theo trêu chọc.

https://thuviensach.vn

Bàn tay người này nóng bỏng mà có lực, vừa đụng đến da thịt Trương Khởi liền làm cho nàng run run. Khi hắn nắm bả vai Trương Khởi, vui mừng cúi đầu nhìn về phía giấy Tuyên Thành trong tay nàng thì Trương Khởi đột nhiên nặng nề đá chân phải về phía sau một cái.

Đầu nàng cũng không xoay lại, cú đá này lại đá vừa vặn. Bắp đùi người nọ trúng chiêu, không khỏi ai yêu một tiếng, cả người loạng choạng về phía sau.

Thừa cơ hội này, Trương Khởi cúi đầu, xông vào trong rừng cây. Người nọ kêu một tiếng, vội vàng xông vào trong cây, nhưng khắp nơi tối sầm, sao có thể thấy bóng người?

Ấm ức quay đầu lại, người nọ khó chịu ngột ngạt nói: "Viết cái chữ gì như gà bới, không hiểu được." Thứ trên giấy Tuyên Thành, đều là một chút ký hiệu cổ quái, thật đúng là xem không hiểu.

Đảo mắt, thiếu niên khoảng 15, 16 tuổi này nhìn tay mình, đặt ở chóp mũi hít hà, cười he he, tự lẩm bẩm: "Nhìn bóng lưng cũng biết là một tiểu nương xinh đẹp, da thịt cách xiêm áo sờ cũng trơn mềm láng mịn, cũng không biết là tiểu nương nhà ai?" Hắn giậm chân bình bịch, ảo não kêu lên: "Đều tại ta, quên nhìn xiêm áo nàng rồi." Các đại gia tộc, đều có quần áo riêng. Nhìn quần áo nhận người, là chuyện bình thường nhất ở thời đại này.

Đang lúc ấy thì, phía sau hắn truyền tới một tiếng kêu, "Trần Ấp, Trần Ấp."

Thiếu niên vội vàng quay đầu lại, ở ánh lửa đó, gương mặt tuấn tú linh động mang mấy phần không vui, "Ở chỗ này đây, quỷ gào cái gì." dứt lời, hắn chạy bình bịch về phía âm thanh kia.

Trương Khởi xông vào rừng cây, đi một lát sau, giấy Tuyên Thành cũng mất.

https://thuviensach.vn

Chuyện mới vừa rồi, đối với nàng mà nói là một nhạc đệm nhỏ không thể nào nhỏ hơn, bây giờ một chút gợn sóng cũng không còn lưu lại.

Trở lại bữa tiệc một lần nữa, Trương Khởi ngắm ngắm, tại ngóc ngách bên cạnh, thấy gã sai vặt Tiêu Lộ đang cúi đầu bận rộn.

Nàng dọc theo bóng tối đi về phía hắn.

Khi Trương Khởi từ trong bóng tối đi ra, đi tới bên cạnh Tiêu Lộ thì Tiêu Lộ cũng phát hiện nàng.

Thấy là Trương Khởi, Tiêu Lộ Nhíu nhíu mày, nhưng vẫn còn thả công việc trong tay xuống, đi tới bên cạnh Trương Khởi khép mi buông mắt, hỏi "Thay đổi chủ ý?"

Trương Khởi lắc đầu, nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng ngời nhìn Tiêu Lộ một cái, người lại lui vào trong bóng tối.

Tiêu Lộ thấy thế, chầm chậm về phía nàng mấy bước, hỏi "Có chuyện gì sao?"

Trương Khởi gật đầu, nàng từ trong ngực nhanh chóng lấy ra giấy Tuyên Thành, đưa tới trong tay Tiêu Lộ xong, hạ thấp giọng, nghiêm túc nói: "Đây là một nhạc phổ, tên 《Tiêu Diêu Du》, là khúc cầm tiêu hợp tấu. Ngươi giao cho Tiêu Lang nhà ngươi, bảo hắn lấy danh nghĩa của mình hiến tặng cho bệ hạ."

Thấy gương mặt Tiêu Lộ từ chối cho ý kiến, Trương Khởi hết sức nghiêm túc nói: "Nhạc phổ này nói không chừng có thể khiến bệ hạ thay đổi cái nhìn với Tiêu Lang, không hề hỏi tới chuyện của hắn với Khánh Tú công chúa nữa."

Giọng nói của nàng vô cùng nghiêm túc, tròng mắt vô cùng sáng ngời, làm cho Tiêu Lộ ngớ ngẩn, hắn nhận lấy giấy Tuyên Thành, nghĩ đến lang

https://thuviensach.vn

quân mình cũng đã nói, tiểu cô gan nhỏ hèn nhát trước mắt thông tuệ khác thường, liền gật đầu nói: "Cũng được, ta đi thử một lần."

Thấy Tiêu Lộ rốt cuộc đồng ý rồi, Trương Khởi thở phào nhẹ nhõm, khóe miệng nàng giương lên, thoải mái mà nói: "Vậy ta lui xuống."

Tiêu Lộ ừ một tiếng, còn chưa xoay người, một giọng vịt đực bén nhọn đã truyền đến, "A Đường, lang quân nhà ngươi đâu? Tiểu tử Tiêu Mạc kia đâu?"

Tiêu Lộ xoay người, nhìn thấy người tới, vội vàng bắt đầu cười hì hì, hắn cúi người hành lễ, nháy mắt hì hì nói: "Thì ra là Trần gia A Ba, bẩm lang quân, Tiêu Lang nhà ta đang hầu ở cạnh bệ hạ đấy. Lang quân thì sao? Có chọn trúng một cô tử xinh đẹp nào chưa?"

Trần Ấp lắc đầu một cái, không khỏi cảm khái nói: "Vốn là chọn trúng một người, nhưng vừa không để ý, đã để cô tử này chạy mất."

Tiêu Lộ kinh hãi, hắn ngạc nhiên nói: "Ngài chọn trúng, cô tử này còn chịu chạy? Là nhà ai?"

Trần Ấp hì hì nói: "Nếu ta biết rõ là cô tử nhà ai thì tốt. Nàng trượt thật nhanh, mặt cũng chưa cho ta xem rõ đã chạy."

Cả mặt cũng không thấy rõ, còn dám nói chọn trúng người ta. Tiêu Lộ trừng lớn mắt, một hồi lâu hắn chép miệng, quyết định không để ý người nhàm chán này.

Trần Ấp nói mấy câu, cúi đầu nhìn đến giấy Tuyên Thành trong tay hắn, nói: "Đây là cái gì? Lấy đưa ta xem một chút?"

"Cái này?" Tiêu Lộ không chút để ý cầm giấy Tuyên Thành trong tay, đang muốn đưa nó cho Trần Ấp, đảo mắt nghĩ đến sự cẩn thận thận trọng

https://thuviensach.vn

của Trương Khởi, liền lại lắc đầu nói: "Không được, đây là cho lang quân nhà ta."

Dứt lời, hắn nhanh như mèo, "Trần gia lang quân, tiểu nhân đã chào lang quân rồi, đợi có rãnh trở lại với lang quân sao." Trong tiếng cười mắng của Trần Ấp, Tiêu Lộ biến mất ở trong bóng tối.

Nhìn đến đây, Trương Khởi thở phào nhẹ nhõm, lặng lẽ lui đến chỗ Trương Cẩm.

Khi Trương Khởi đi tới bên người Trương Cẩm, khép mi buông mắt bị nàng quát mắng thì đột nhiên, một hồi tiếng đàn hòa lẫn tiếng tiêu bay tới. Trong đêm yên tĩnh, tiếng đàn vui mừng phóng khoáng hợp với tiếng tiêu trầm thấp hào phóng, từng sợi tơ bay tới, liên tục rót vào trong bóng tối. Thật mát mẻ, thật tự tại, lại có vẻ tịch mịch và phóng khoáng.

Cô tử lang quân ở đây, có không ít đều hiểu rõ âm nhạc, nhưng bọn họ nào có nghe qua khúc này? Trong khoảng thời gian ngắn, mỗi một người đều không nói thêm gì nữa, chỉ an tĩnh lắng nghe.

Loại an tĩnh này, làm cho Trương Cẩm không dám lên tiếng nữa. Mà Trương Khởi cúi đầu, lúc này cũng là khóe miệng khẽ nhếch cười, tâm tình vui vẻ.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 32

Thủ khúc đang được đàn ở trong, chính là Trương Khởi đưa cho Tiêu Mạc. Bài hát này vốn là tác phẩm hai năm sau của Hoàng đế, tên là《Tử Hư Phú》, ở trong ký ức, nó từng truyền khắp nhỏ lớn ngõ ở thành Kiến Khang.

Tiếng đàn vẫn còn bay tới, tiếng tiêu lũ lũ xen lẫn trong đó, trong sự khoáng đạt xen lẫn tiêu dao vô tận. Loại tiêu dao này, không thấy được nửa phần ưu tư, cũng không có đau xót vì nước nhà đổ này. Có, chỉ có tươi đẹp mị diễm, thịnh thế phồn hoa không nói ra được.

Loại tiếng nhạc này, mang sự cao thượng và ca tụng của nhạc cung đình. Trương Khởi lắng lắng nghe nghe, cũng không khỏi kinh ngạc. Theo tâm cảnh của nàng, tiếng nhạc hay hơn nữa, cũng khó nhập tâm. Nhưng trong trí nhớ của nàng, lại cứ khắc thật sâu, có thể thấy được, mấy năm kia, nàng trôi qua cũng phú quý an nhạc?

Từ từ, tiếng nhạc dừng lại, Trương Khởi cũng thả lỏng mặt mày.

Tiếng ông ông nổi lên bốn phía, vô số âm thanh ca tụng than thở thản nhiên mà đến. Một số quyền quý càng thêm không tự chủ được xông vào chỗ bệ hạ, lớn tiếng ca ngợi.

Thành công.

Thủ khúc này, có thể khiến cho Tiêu Mạc trở thành tri âm của bệ hạ chứ?

https://thuviensach.vn

Mà những con chữ xinh đẹp của mình trên khúc phổ, cũng có thể ở lúc mấu chốt trợ giúp cho mình.

Nàng nghiêng đầu nhìn Trương Cẩm, thấy nàng đang đỡ tay A Lam, hưng phấn nói: "Người thổi tiêu lúc nãy chính là Tiêu Lang? Huynh ấy thật là tài." Vui sướng và hài lòng nhuộm mắt nàng, lúc này Trương Cẩm nghễnh đầu, dáng vẻ đắc chí vừa lòng, thực là hận không thể nói cho mọi người, Tiêu Mạc chính là ái lang của nàng.

Trương Khởi thấy nàng tạm thời khôngđể ý chính mình, liền lui về phía sau.

Đi tới trên đường nhỏ trong vườn hoa, Trương Khởi ngước đầu nhìn lên trăng sáng bên trên bầu trời.

Trăng sáng cong cong, mây trôi nhàn nhạt, tiếng nhạc vẫn xen lẫn trong mùi rượu bay tới, thật là đêm nay không biết đêm nào.

Nếu như cả đời này, cũng có thể nhìn trăng sáng, không cần sợ hãi màn đêm phủ xuống, không cần lo lắng mặt trời lên, thật tốt chứ?

Một loạt tiếng bước chân từ phía sau truyền đến, tiếp, âm thanh trầm thấp của Tiêu Lộ truyền đến, "Tiểu cô tử!"

Nghe ra là hắn, Trương Khởi nhanh chóng quay đầu lại.

Tiêu Lộ chạy đến trước mặt nàng, nhìn chằm chằm nàng cười nói: "Cuối cùng tìm được ngươi rồi. Đi theo ta." Hắn quay đầu, ý bảo Trương Khởi đi theo phía sau hắn, đi vào trong rừng rậm.

Trương Khởi chau mày lại, không hiểu hỏi "Đi nơi nào?"

"Đến ngươi sẽ biết."

Trương Khởi suy nghĩ một hồi, vẫn đi theo bước chân của hắn.

https://thuviensach.vn

Đi mấy trăm bước, Trương Khởi hỏi "Ngươi muốn dẫn ta đi gặp ai à?"

Tiêu Lộ vẫn không trả lời, một âm thanh trầm thấp truyền đến, "Là gặp ta."

Trương Khởi ngẩn ra, nàng ngẩng đầu lên, thấy được Tiêu Mạc dưới ánh trăng, chắp hai tay, áo trắng tung bay.

Đoàn người không phải vây xem hắn sao? Sao cho hắn chạy ra ngoài?

Trương Khởi nháy mắt to, mặt không hiểu.

Nét mặt ngơ ngác của nàng rõ ràng lấy lòng Tiêu Mạc, hắn cười nhẹ một tiếng, đi lên hai bước, đi tới trước người Trương Khởi.

Cúi đầu, nhìn chằm chằm tiểu cô tử mới cao bằng vai mình, trong mắt sáng rõ của Tiêu Mạc nhộn nhạo dịu dàng, "Lúc nãy bệ hạ hỏi ta lai lịch của bài hát này, A Khởi, ngươi đoán ta nói như thế nào?"

Trương Khởi ngửa đầu nhìn hắn, nhỏ giọng hỏi: "A Mạc nói như thế nào?"

Tiêu Mạc lộ ra răng trắng như tuyết, cười lịch sự mà dịu dàng, hắn nhẹ giọng nói: "Ta nói với ngài, đây là bạn thân của ta sáng tác. Nhưng không được nàng cho phép, thứ cho thần không thể nói ra tên của nàng. Bệ hạ là người khoan hậu, hắn cười ha ha, nói: có thể phổ ra khúc tiêu dao này, nhất định là người tự tại, hắn cũng không nguyện ý tiếp nhận hư danh trong kiếp này, trẫm lại có thể quấy rầy nhã hứng của hắn?"

Nói tới chỗ này, Tiêu Mạc nhỏ giọng hỏi: "Như vậy, tiểu cô tử hài lòng không?"

Hài lòng, sao lại không hài lòng?

Trương Khởi gật đầu liên tục.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng gật đầu như gà con mổ thóc, dưới ánh trăng, gương mặt bị tóc mái che một nửa, thực là trắng nõn mê người. Tiêu Mạc nhìn một chút đã ngơ ngẩn.

Nhìn thấy hắn si ngốc ngẩn người vì mình, Trương Khởi không khỏi lui ra sau một bước nhỏ.

Động tác của nàng, thức tỉnh Tiêu Mạc. Hắn xấu hổ cười một tiếng, nghiêng gương mặt tuấn tú đi, khiến gió xuân thổi đi sóng gợn dâng lên trong mắt.

Nhìn ngọn lửa phương xa, Tiêu Mạc vừa thầm xấu hổ, vừa không hiểu. Cô tử xinh đẹp hắn đã gặp đếm không hết, dù thông tuệ khác thường, cũng không phải số ít. Nhưng hắn một đấng nam nhi, sao lại luôn có ý tưởng với một tiểu cô tử chưa lớn như nàng? Chẳng lẽ, hắn kiếp trước nợ nàng?

Thu hồi suy nghĩ lung tung, Tiêu Mạc quay đầu nhìn về phía nàng. Nhìn chằm chằm Trương Khởi, hắn ho nhẹ một tiếng, nghiêm túc nói: "A Khởi, ngươi còn chưa nói cho ta biết, tại sao ngươi ba lần bốn lượt cự tuyệt đề nghị của ta, luôn không muốn nổi tiếng?"

Ánh mắt của hắn sáng quắc, kiên trì khác thường, "Nói cho ta biết nguyên nhân chân thật của ngươi."

Trương Khởi cúi đầu.

Nàng cắn môi, ở trong ánh nhìn chăm chú của Tiêu Mạc, chậm rãi lắc đầu một cái. Tiêu Mạc nhướng mày, còn chưa mở lời, liền thấy Trương Khởi đỏ mắt, một giọt hai giọt châu lệ, ném ra một đường cong trong suốt ở trên ánh trăng, rồi tung tóe ở trong bụi cỏ.

Tuyệt đối không ngờ rằng một câu nói liền làm cho nàng khóc. Tiêu Mạc nhất thời luống cuống tay chân, hắn tay vội chân loạn từ trong lòng móc ra

https://thuviensach.vn

khăn tay, vừa muốn giúp nàng lau nước mắt, nhưng tay kia đưa tới khuôn mặt nhỏ nhắn, lại cứng lại.

Trương Khởi làm như bị sự vụng về khó được của hắn ép cười, nàng buột miệng cười, giận trách liếc hắn một cái.

Trăng sáng như nước, gió xuân từ từ, cái nhìn này, giống như nước thu chảy ngược, trời cao chảy sông, đâu chỉ là đẹp không sao tả xiết?

Rõ ràng còn là một thiếu nữ cực kỳ non nớt, nhưng vẻ phong tình quyến rũ, thực thực khó tả khó nói hết!

Lần này, Tiêu Mạc thật ngây dại.

Hai gò má Trương Khởi ửng hồng, nàng nhanh chóng đoạt lấy khăn trong tay hắn, lung tung lau nước mắt, rồi ném khăn về ngực hắn, sau đó xoay người liền trượt. . . . Nàng không phải cố ý muốn hấp dẫn hắn, thật là không cẩn thận. Có chút động tác, đều do bản năng của thân thể này.

Tiêu Mạc ngơ ngác nhận lấy khăn nàng ném tới, ngơ ngác nhìn nàng xoay người, thấy nàng sắp rời đi, hắn không biết từ nơi nào tới hơi sức, vèo vươn tay giữ lại bả vai của nàng.

Khi Tiêu Mạc kéo Trương Khởi vào trong ngực mình thì một tiếng cười trộm đè thấp truyền đến, "Ngươi được đấy Tiêu Lang, cô tử cả sảnh đường đều đang tìm ngươi, ngươi lại dắt một tiểu cô tử chàng chàng thiếp thiếp."

Một bóng người từ trong rừng cây lao ra. Hắn tung người nhào tới sau lưng Tiêu Mạc, thuận tiện vươn tay đến cánh tay Trương Khởi, miệng là hét lên: "Kiến Khang Tiêu Lang bực nào nhân vật, lại bị một tiểu cô tử mê hồn phách, không được, ta phải ngó ngó."

Âm thanh mang theo giọng vịt đực đặc biệt lúc thiếu niên trổ mã, không phải Trần Ấp thì là người nào?

https://thuviensach.vn

Hắn đột nhiên vừa gọi vừa bổ nhào về phía trước, Tiêu Mạc bị dọa nhảy dựng. Khi Trần Ấp nhào tới trên lưng hắn thì Tiêu Mạc theo phản xạ vung bả vai, đẩy mạnh Trần Ấp ra.

Chính là như vậy, Trần Ấp liền không bắt được tay Trương Khởi. Khi hắn giận đến kêu to thì Trương Khởi xoay eo, bắn ra như con thỏ bị giật mình, đảo mắt liền biến mất ở trong bóng tối.

Mà lúc này, bởi vì tiếng kêu la của Trần Ấp, một nhóm người nhanh chóng xông tới.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Tản Đi

Đi tới đằng sau đám cô tử Trương gia, Trương Khởi quyết định không có chuyện quan trọng thì sẽ không rời đi.

Giờ phút này, trong hoa viên vẫn còn đang sôi nổi hào hứng bàn khúc hợp tấu "Tiêu Diêu Du" của bệ hạ và Tiêu Mạc. Tân Đế mới kế vị, nước Trần phồn thịnh, dù Hoàng thất hay các đại thế gia cũng đều thích những nhạc khúc ca tụng thái bình thịnh thế lại có vẻ cao nhã tự tại này. Vì vậy chỉ trong một lát, nhạc kỹ Tiêu phủ đã học lại Tiêu Diêu Du, đang diễn tấu ở đó.

Trương Cẩm vào bữa tiệc, nhìn thấy Hoàng đế nhưng không nhìn thấy Tiêu Lang yêu dấu, trong lòng có chút phiền muộn cũng có chút căm tức. Thấy bóng dáng Trương Khởi vẫn như ẩn như hiện trong bóng tối , không khỏi lườm nàng, khẽ quát: "Đi ra ngoài! Lén la lét lút như vậy thật làm cho người ta chán ghét."

Trong ánh mắt đồng tình với cảnh ngộ chịu mắng của A Lam, Trương Khởi đi ra. Nàng cúi đầu, đôi tay nắm vạt áo thật chặt, bộ dáng để người tùy ý đánh chửi.

Trương Cẩm thấy thế, khẽ hừ mấy tiếng, xung quanh nhiều người như vậy, nàng nào dám dạy dỗ Trương Khởi? Chỉ trợn mắt nhìn Trương Khởi, nghiến răng nghiến lợi khẽ mắng: "An phận một chút cho ta!"

Lúc này, cách đó không xa truyền tới một tiếng gọi cô tử Tiêu thị, Trương Cẩm vội vàng nặn ra một nụ cười đáp một tiếng, dẫn theo A Lam

https://thuviensach.vn

đi tới. Nhìn thấy Trương Khởi cũng định đi theo, liền quay đầu lại lườm nguýt nàng.

Trương Khởi biết điều dừng bước.

Nàng đưa mắt nhìn Trương Cẩm đi xa, nghĩ ngợi: Lần này là cô không cần ta theo đấy.

Nghĩ thì nghĩ như vậy, nhưng nàng vẫn ngoan ngoãn mà lùi vào trong bóng tối, tĩnh tâm chờ tiệc tan.

Ngẩng đầu nhìn ánh trăng trên bầu trời, Trương Khởi tính toán canh giờ, nghĩ rằng hơn nửa canh giờ nữa thì tiệc sẽ tan. Vốn là nam nữ gặp mặt, đương nhiên phải chọn một ngày hoa Xuân nở rộ, ánh nắng mặt trời rực rỡ, hoặc du hồ hoặc dạo chơi. Trong lúc rong chơi ở hồ núi, nhìn về hình bóng mỹ nhân phía xa, quần áo tung bay, xe ngựa ung dung, mới không phụ lòng chờ mong. Tiệc tối nay, mặc dù Quảng Lăng vương và bệ hạ đều tới, nhưng vẫn có chút nuối tiếc. E rằng không bao lâu nữa, Tiêu phủ sẽ lại mở tiệc, còn là tiệc lớn vào ban ngày.

Cách đó không xa, mấy sứ giả nước Tề đã rời đi.

Lúc này, ánh mắt Trương Khởi thoáng nhìn thấy bóng dáng Tiêu Lộ trong đám người. Hắn đang đi một mình tới phía nàng. Vừa đi, còn vừa hết nhìn đông tới nhìn tây.

Trương Khởi hoảng hốt, vội vàng dịch sang bên cạnh, đổi sang chỗ tối khác đứng.

Quả nhiên, một lúc sau Tiêu Lộ liền chạy tới chỗ nàng đứng vừa rồi, tìm một lúc hắn thất vọng đi tới dưới ánh đèn.

Sau đó, hắn suy nghĩ một lúc, rồi lại đến chỗ của Trương Cẩm.

https://thuviensach.vn

Thấy thế, Trương Khởi cắn môi.

Nói thật, vừa rồi khiêu khích Tiêu Mạc, tuy rằng là vô ý nhưng đối với nàng cũng chỉ có lợi không có hại.

Đại phu nhân đã ra lệnh rõ ràng cho đám cô tử Trương thị không được tiếp xúc quá thân mật với Tiêu Mạc. Như vậy, dù Tiêu Mạc có để ý mình cũng không thể nhét mình vào phòng của hắn. Hắn không chiếm được, buông thì không nỡ, đương nhiên sẽ không để cho người khác nhúng chàm. Vì vậy sẽ lưu ý mọi người trong Trương phủ, nếu có người gây bất lợi cho nàng, hắn sẽ ra mặt ngăn cản.

Mối quan hệ này, đáng tin hơn sự săn sóc vì thương hại lúc đầu của hắn.

Nhưng hắn tuyệt đối không thể quá mạnh bạo.

Tiêu Lộ đi đến trước mặt Trương Cẩm, cũng không biết đã nói gì với nàng ta mà Trương Cẩm quay đầu lại nhìn bốn phía. Sau đó, nàng không kiên nhẫn mở miệng nói với A Lam đang không ngừng kêu la cái gì đó: "Đi tìm tiện nha đầu kia ra đây! Động một chút là không thấy bóng dáng, thật là không khiến người ta bớt lo mà."

A Lam vâng lời, lập tức quay đầu đi tìm kiếm.

Trương Khởi thấy thế, đành phải thầm than một tiếng. Nàng lặng lẽ đi tới sau lưng một đám cô tử, đưa lưng về phía ánh lửa, nghiêm túc lắng nghe họ nói chuyện.

A Lam tìm một lúc thì cũng nhìn thấy Trương Khởi. Nàng đi tới sau lưng Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "Sao cô lại trốn tới đây hả?"

Trương Khởi nghe được giọng của nàng giả bộ như thoáng hoảng sợ, nàng vội vã thốt lên: "Chẳng lẽ tỷ tỷ gọi ta à?"

https://thuviensach.vn

A Lam không nhịn được mà gật đầu, nói: "Phải, cô mau đi đi."

"Vâng."

Vừa nhìn thấy Trương Khởi đi tới, Tiêu Lộ liền cười he he, hắn quay sang nói tiếng cám ơn Trương Cẩm, bước nhanh tới trước mặt Trương Khởi, quay sang nói một tiếng với A Lam rồi chuyển sang cười nói với Trương Khởi: "Tiểu cô tử, lang quân nhà ta có chuyện quan trọng muốn hỏi cô, đi theo ta."

Trương Khởi còn chưa mở lời, Trương Cẩm phía sau đã nói: "Thất thần làm gì, còn không mau đi đi?"

Trương Khởi chỉ đành khẽ lên tiếng: "Vâng."

Cúi đầu, Trương Khởi đi theo sau lưng Tiêu Lộ.

Vừa đi, Tiêu Lộ vừa quay đầu lại nhìn Trương Khởi. Không khỏi kỳ quái thầm nghĩ: Lang quân hôm nay bị làm sao vậy? Cả một buổi tối, chỉ chú ý tới tiểu cô tử tầm thường này.

Đi qua một lối nhỏ, phía trước truyền đến tiếng cười cợt của mấy lang quân. Trương Khởi ngẩng đầu, chỉ thấy bên cạnh đống lửa cách mình hơn năm mươi bước, Trần Ấp đang chống nạnh, cười ha ha.

Cười vài tiếng xong hắn liếc mắt nhìn thấy Tiêu Lộ, liền vung tay phải lên, kêu: "Tiểu Lộ, tới đây tới đây."

Vừa nghe thấy giọng của hắn, Tiêu Lộ liền xị mặt, hắn khẽ dặn dò Trương Khởi: "Cô chờ ở đây, đừng đi đâu đấy." Mang theo bộ mặt tươi cười bước nhanh tới phía Trần Ấp, "Lang quân Trần gia, ngài có chuyện gì sao? Tiêu Lang nhà nô tài còn đang chờ nô tài đấy."

https://thuviensach.vn

"Được lắm tên khốn kiếp này, lại dám không kiên nhẫn?" Trần Ấp vỗ mạnh lên bả vai Tiêu Lộ, đẩy hắn tới trước, đưa chân đá một cái, cười mắng: "Đi, lấy giấy hoa lan này ra, tiểu gia muốn làm thơ phú."

Tiêu Lộ không biết làm thế nào, đành cười lấy lệ mấy tiếng, vui vẻ chạy về phía kỷ án cách đó không xa.

Thấy Tiêu Lộ chạy xa, Trương Khởi lặng lẽ lùi về phía sau. Mới vừa lùi vào trong bóng tối, một tiếng cười lớn truyền đến. Đám người Tiêu Sách kính cẩn lễ phép đón bệ hạ đi ra ngoài.

Thì ra là bệ hạ sắp đi rồi.

Trong đội ngũ đưa bệ hạ, Tiêu Mạc áo trắng rõ ràng ở trong đó, hắn đang nở nụ cười, cùng bệ hạ to nhỏ nói gì đó.Nói xong, quân thần đều cười ha ha.

Đưa mắt nhìn bệ hạ biến mất trong tầm mắt, Trương Khởi nghe thấy một người trung niên kêu: "Đã không còn sớm, bọn ta cũng rời đi đây."

Dứt lời, dẫn theo cả đám cùng đi ra ngoài.

Bọn họ vừa đi, hoa viên cũng vắng đi một nửa. Trong sự im lặng, một cô tử cất giọng thanh tao, "Sắc trời đã tối, chúng ta cũng đi thôi."

Cô tử này vừa mở miệng, đám cô tử đành phải chấp nhận, tiếng sột xoạt truyền đến, tỳ nữ của mọi người thu dọn đồ đạc thì Trương Khởi vội vàng đi về phía Trương Cẩm.

Quả nhiên, lúc này Trương phủ cũng có người mở miệng, Trương Cẩm dù không muốn cũng phải rời đi.

Lúc tới thật vui mừng, khi đi thì lại chậm rãi. Trương Khởi khép mi buông mắt theo sát sau lưng Trương Cẩm đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Đi tới đi lui, nàng đột nhiên nghe được tiếng Trương Cẩm kêu lên dù khẽ không cách nào che giấu vẻ vui mừng, "Tiêu lang!"

Là Tiêu Mạc trở lại sau khi đưa tiễn bệ hạ.

Tiêu Mạc mặc đồ trắng, đang đứng lẫn trong đám lang quân Tiêu thị. Nhìn thấy Trương Cẩm nhìn mình, hắn gật đầu, khóe miệng hơi cong lên rồi liếc mắt nhìn Trương Khởi.

Giờ phút này Trương Khởi ngoan ngoãn theo sát sau lưng Trương Cẩm, bóng dáng nhỏ nhắn bị đám cô tử che khuất.

Nàng rõ ràng nghe được tiếng Trương Cẩm kêu tên mình đúng không? Nhưng vẫn yên lặng cúi thấp đầu giả câm giả điếc?

Tiêu Mạc chỉ cười một tiếng, hắn dời ánh mắt đi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Vu Khống Ngược

Trở lại Trương phủ thì trời đã khuya. Trương Khởi vừa vào phòng liền ngả mình xuống sập.

A Lục đã chờ nàng từ lâu, bây giờ nàng ta đang dùng hai tay chống cằm, không chớp mắt mở to mắt nhìn Trương Khởi. Xem Trương Khởi có thể chịu đựng đến lúc nào mà chủ động kể chuyện cho nàng nghe.

Trương Khởi bị một đôi mắt to sáng rực nhìn chằm chằm thì làm sao còn ngủ được nữa. Nàng liếc nhìn A Lục, trở mình thầm nói: "Ngủ đi, khuya lắm rồi."

A Lục lắc đầu nguầy nguậy, không quan tâm Trương Khởi có nhìn thấy hay không.

Trương Khởi thở dài thật dài, nói: "Thật ra thì cũng không có gì cả, có rất nhiều cô tử, lang quân, vì cách quá xa ta cũng không thấy rõ. Quảng Lăng vương mặc dù có tới…." nghe được ba chữ Quảng Lăng vương, hơi thở của A Lục rõ ràng gấp hơn, siết chặt hai nắm tay.

Trương Khởi lười biếng nói tiếp: "Nhưng vẫn che mặt, không thấy được gì hết. Mấy sứ giả nước Tề kia thì lại đứng quá xa. Bệ hạ cũng có tới nhưng ngài quá uy nghiêm ta không dám nhìn thẳng."

Nói tới đây, Trương Khởi nhún vai nói: "Hết rồi."

"Hết rồi?"

https://thuviensach.vn

"Ừ, hết rồi!"

"Nhưng, nhưng. . . . . ."

"Đừng nhưng nữa, ngủ đi. Ngươi muốn nghe cái gì, ngày mai sẽ có những cô tử khác kể cho nghe."

A Lục suy nghĩ một lúc, cũng nằm lên giường, "Phải ha, chuyện của bọn họ kể nhất định sẽ hay hơn của A Khởi."

***

Sáng sớm ngày hôm sau, là một ngày rực rỡ ánh nắng chói chang.

Lớp đầu tiên của ngày hôm nay là thư pháp. Giữa sự yên tĩnh thỉnh thoảng vài tiếng bàn luận xôn xao len lỏi tiến vào tai Trương Khởi, "Nghe nói tối hôm vừa trở về, A Cẩm bị đại phu nhân nhốt lại rồi."

"Nghe nói nàng ta còn vừa khóc còn vừa gào thét nữa đó."

"Đại phu nhân còn phái người đi cảnh cáo Tiêu Lang nữa."

……..

Tiếng bàn luận xôn xao, kèm theo tiếng cười hả hê của đám cô tử. Trương Khởi chuyên chú nhìn giáo tập làm mẫu, trong lòng lại nghĩ: Vừa trở lại đã phải chịu phạt rồi sao? Xem ra thái độ của đại phu nhân hết sức kiên quyết.

Đối với nàng mà nói, thái độ đại phu nhân càng kiên quyết thì càng có lợi.

Hôm nay, hứng thú của đám cô tử đối với Quảng Lăng vương đã giảm đi nhiều. Nói cho cùng, một người đi dự yến tiệc mà cũng không lộ diện như thế, các nàng không thể trông mong được nhìn thấy chân dung của hắn rồi.

https://thuviensach.vn

Bài giảng đã xong, Trương Khởi theo thói quen đi vào trong rừng. Nàng dùng ngón tay vạch vạch luyện chữ trên vỏ cây thô ráp. Thấy động tác của nàng, mấy cô tử con thứ xuất xúm lại cười hi hi ha ha, "Một đứa con gái ngoài giá thú, chữ luyện có đẹp hơn nữa thì thế nào đây? Chẳng lẽ nàng ta còn muốn tương lai tụ tập yến hội, sống như phu nhân?"

"Hì hì, nàng ta cũng không còn cách nào khác, mọi người đều không để ý nàng, không kiếm chuyện làm nàng ta không biết tiêu thời gian vào đâu."

"Còn không bằng trốn ở trong phòng luyện thêu, lớn tuổi bị đuổi đi, còn có thể kiếm chén cơm ăn."

Trương Khởi không thèm để tâm tới những tiếng cười đó. Nàng biết, bữa tiệc thú vị quan trọng như tối qua mà nàng lại được tham gia dẫn đến sự đố kỵ của những người đó.

Sau khi lớp thứ hai kết thúc, Trương Khởi ôm quyển cầm phổ giáo tập gửi đi về phòng.

Ở nơi đám cô tử tụ tập, nàng thành thói quen cúi đầu cụp mắt, đi đứng bẽn lẽn. Hiện tại cũng vậy, mắt nàng nhìn mũi chân, đi sát vào bụi cỏ. Lúc đi, thân người thẳng tắp, nhón bước về phía trước, dáng vẻ vô cùng an tĩnh ngoan ngoãn yếu ớt.

Trương Sầm xa xa trông thấy Trương Khởi thì ngây ngô nhìn nàng, ánh mắt của nàng lóe lên ánh sáng phức tạp.

Một người phụ nữ gần ba mươi tuổi đi tới phía sau nàng, khẽ nói: "A Sầm, đến giờ học đàn rồi."

Trương Sầm gật đầu, ánh mắt vẫn không rời khỏi Trương Khởi.

Phụ nhân kia liếc mắt nhìn theo ánh mắt của nàng, vừa liếc mắt bà ngoài cười nhưng trong không cười nói: "A Sầm đang nhìn các cô tử sao? Họ là

https://thuviensach.vn

cô tử tiêu chuẩn trong Trương phủ, tương lai sẽ kết thân với các đại thế gia, gả đi làm vợ cả . . . .Sầm cô tử đừng nhìn thì hơn."

Trương Sầm nghe vậy sắc mặt càng trắng bệch. Nàng cắn môi, quật cường không để cho nước mắt chảy xuống.

Thấy nàng như vậy, phụ nhân gần ba mươi tuổi này thở dài, giọng nói chuyển thành dịu dàng, "Sầm cô tử cần gì phải buồn phiền? Lần này mặc dù cô gả đi làm thiếp, nhưng phu quân của cô chính là trụ cột vững vàng của Tiêu phủ Tiêu Lang quân - Tiêu Sách. Nếu tương lai có cốt nhục của Tiêu Lang quân, cô cũng sẽ hết khổ cực, cần gì phải buồn?"

Không nghe lời này thì thôi, nghe xong nước mắt Trương Sầm cũng không kiềm chế được nữa, nàng lấy tay áo che mặt, khẽ nức nở nói: "Lời như thế, bà cần gì lấy ra dỗ ta?"

Ai chẳng biết, trong phủ Tiêu Sách này có cả trăm kỹ thiếp? Ai không biết, hắn mặc dù thích những cô gái nhỏ tuổi chưa hiểu chuyện, nhưng cũng chỉ mang về hoan lạc, ấu nữ có thể sống sót sau khi bị hắn làm nhục chỉ có một nữa.

Nàng tuy họ Trương, mặc dù Tiêu Sách này sẽ nể mặt dòng họ nàng vài phần, cũng có phần tôn trọng. Mặc dù nàng là do Tiêu Sách đích thân tuyển chọn cầu hôn, mặc dù nàng khác những kỹ thiếp kia, danh phận là thiếp thất có địa vị cao hơn kỹ thiếp. Nhưng gả cho cái loại heo mập hoang dâm đó, cả đời này nàng còn trông cậy vào cái gì được nữa?

Nghẹn ngào không vơi, Trương Sầm đã khổ sở hận không thể lập tức chết đi cho rồi. Nàng dùng tay che mặt, khóc hu hu quay đầu chạy đi.

Phụ nhân kia cũng không đuổi theo, bà chỉ lạnh lùng nhìn Trương Sầm đang rời đi, hừ nhẹ một tiếng cười lạnh nói: "Thân phận hèn mọn thì phải chấp nhận thôi!"

https://thuviensach.vn

Cùng thời điểm đó, cũng có người đang nói, "Thân phận hèn mọn thì phải chấp nhận thôi!"

Thất tẩu tử được đại phu nhân tín nhiệm nhất tựa trên giường, lạnh lùng nhìn A Lam mặt như tro tàn, lạnh nhạt nói: "Để cho ngươi trông coi A Cẩm, ngươi lại làm ra chuyện gì? Ngay trước mặt cô tử lang quân hai phủ Trương - Tiêu, A Cẩm dám trái lệnh đại phu nhân thân thiết cùng Tiêu Mạc trước mặt mọi người. . . . Ngươi nói không liên quan đến ngươi? Hừ!" Bà khịt mũi hừ lạnh, chẳng thèm nói tiếp nữa.

Nhưng bà đã nói tới mức này dù không nói tiếp A Lam cũng hoàn toàn hiểu được. Lúc này đại phu nhân tức giận, A Cẩm là cô tử con vợ cả, bà không thể nào trừng phạt quá nặng, muốn đánh muốn giết hay muốn thị uy, chỉ có thể xuống tay với tỳ nữ cận thân như nàng.

Thất tẩu tử nói tới đây, phất phất tay, ý bảo ma ma lôi A Lam xuống.

Không! Không thể như vậy! Đánh xong hai mươi gậy, mình không chết cũng chỉ còn dư lại nửa cái mạng!

A Lam đột nhiên tỉnh táo lại, nàng giãy khỏi hai ma ma, ra sức ngã bổ về phía trước, cúi rạp người đập mạnh đầu xuống đất. Trong tiếng rầm rầm giòn vang, A Lam cất giọng lí nhí: "Không, không phải do nô tì, không liên quan tới nô tì. Ấy là A Khởi, là nàng ta, là nàng ta giật giây cô tử. Nàng ta cũng thích Tiêu Lang."

"A Khởi?"

Nghe được Thất tẩu tử hỏi, A Lam giống như chộp được một sợi dây thừng cứu mạng, nàng gật đầu liên tục, "Là nàng ta, nàng ta là con gái ngoài giá thú của Thập Nhị lang, hơn ba tháng trước được đón về từ nông thôn. Cũng không biết vì sao lại để ý Tiêu Lang, luôn giật giây A Cẩm, " Ngừng một chút, A Lam vội vàng nói thêm: "Thất tẩu tử, người phải tin nô

https://thuviensach.vn

tỳ, nếu không phải là nàng ta giật giây, tối hôm qua A Cẩm cũng sẽ không mang nàng ta cùng đi dự tiệc."

"Con gái ngoài giá thú của Thập Nhị lang?"

"Đúng vậy, đúng vậy."

Thất tẩu tử cười một tiếng, vào lúc này, tiếng cười này vô cùng chói tai. A Lam trợn đôi mắt ngập nước, không hiểu nhìn bà ta.

Thất tẩu tử cười lạnh, "A Lam, ngươi tưởng tẩu tử là kẻ ngu sao. Nàng ta chỉ là một đứa con gái ngoài giá thú, địa vị không có, lại vừa tới phủ không lâu. Nàng ta sao có thể giật giây cô tử nhà ngươi?" Cô tử trong phủ này, không, phải nói là cô tử con vợ cả trong thành Kiến Khang này đều xem thường muội muội thứ xuất, huống chi là một đứa con gái ngoài giá thú? Trương Cẩm từ trước đến giờ cao ngạo, với tính tình của nó sẽ chấp nhận muội muội ti tiện cùng cha như thế đều thích một người đàn ông với mình mà không đố kỵ căm ghét chút nào sao?

Phất phất tay, Thất tẩu tử quát lớn: "Còn dám đặt điều trước mặt ta, mang xuống đánh đòn!"

"Dạ!"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Huynh Trưởng

Trương Khởi và đám cô tử mới từ học đường trở về thì thấy hai ma ma lôi xềnh xệch một tỳ nữ máu tuôn dầm dề đi tới.

Trong nháy mắt, mọi người vốn đang cười hì hì đều yên tĩnh trở lại, nhỏ giọng xì xào, "Là ai vậy?"

Trong tiếng xì xào, cô tử con vợ cả trong phủ Thập Lang Trương Huyên hờ hững nói: "Còn có thể là ai ? Dĩ nhiên là tỳ nữ của A Cẩm." Lời vừa nói, mọi người đều bừng tỉnh hiểu ra: Bây giờ, người chịu phạt thay A Cẩm, ngoại trừ tỳ nữ của nàng còn có thể là ai? Trương Khởi king ngạc, lập tức nghĩ ra là A Lam. Lúc này, hai mama đã đến gần, Trương Khởi vừa nhìn đã thấy tỳ nữ máu dầm dề, không nhúc nhích cũng không biết là chết hay sống, không phải A Lam thì là ai?

Hai mama vừa mới đến gần, mùi máu tươi đã theo gió bay tới. Trương Khởi lùi về sau, sắc mặt chợt trắng bệch.

Đêm qua nàng và Trương Cẩm còn có A Lam cùng đến Tiêu phủ, hôm nay, Trương Cẩm bị giam, A Lam nằm đó không rõ sống chết, chỉ có nàng là bình yên vô sự. . . . . .

Khẽ quay đầu, Trương Khởi không nhìn phía này nữa, cho đến khi A Lam đi xa.

Một ngày nữa trôi qua.

https://thuviensach.vn

Trời mới vừa tờ mờ sáng, Trương Khởi đã thức dậy. Nàng nằm trên giường, lắng nghe tiếng chim hót chiêm chiếp, côn trùng kêu chít chít.

Một buổi sớm tươi đẹp, hôm nay nhất định là một ngày nắng đẹp rực rỡ, trời đất tươi đẹp giống như tắm.

Nằm một lúc, Trương Khởi ngồi dậy, bước trên còn đường sáng sớm đi vào rừng.

Đi tới đi lui, một tiếng ngâm thơ bỗng truyền tới. Trương Khởi ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn lại. Chỉ thoáng nhìn tới rồi nàng lại cúi đầu, từ từ xoay người.

Lúc này, tiếng ngâm thơ ngừng lại, thiếu niên nọ cất lời, "Cô tử kia, quay lại đây."

Hóa ra chính là gọi Trương Khởi.

Trương Khởi quay đầu lại, nàng cúi đầu xa xa khẽ chào, giọng thánh thót nói: "A Khởi bái kiến lang quân."

Cách năm mươi bước, trên đình đài trong hồ nước có một thiếu niên cúi đầu nhìn về phía nàng. Thấy nàng dường như hơi sợ sệt, người thiếu niên dịu dàng hỏi, "Cô là ai? Sao ta chưa từng gặp cô?"

Trương Khởi há miệng đang chuẩn bị trả lời thì một tỳ nữ đi tới sau lưng thiếu niên, nhỏ giọng nói gì đó.

Nghe xong thiếu niên bừng tỉnh hiểu ra, hắn gật đầu nói: "Thì ra muội chính là muội muội mới tới. Không phải sợ, ta là Cửu huynh của muội."

Cửu lang Trương Hiên, là con trai thứ hai của Trương Tiêu thị, đi học hành suốt ở bên ngoài, gần đây mới về phủ.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi vội vàng ngẩng đầu lên. Ngước đôi mắt khát vọng nhìn ca ca cùng cha của mình, lại cuống quít cúi đầu, cung kính mà thận trọng khẽ chào: "A Khởi bái kiến Cửu huynh."

Hai chữ Cửu huynh vừa mềm mại vừa du dương, thiếu niên nghĩ tới Trương Cẩm khi còn bé, khi còn là cô gái nhỏ thì nàng cũng thích đi theo sau mình, mềm mại dịu dàng gọi như vậy.

Thiếu niên cười cười, giọng nói mềm mại, "Không cần đa lễ. Muội đừng sợ ta, thích nơi này thì ở lại chơi thêm đi."

"Vâng."

Trương Khởi lại ngẩng đầu lên, nhìn Trương Hiên cười rực rỡ. Nụ cười này mang theo tình cảm của tiểu cô tử quấn quýt huynh trưởng mình.

Vẻ mặt tỳ nữ đứng ở phía sau vẫn lạnh nhạt hờ hững khi nhìn thấy sắc mặt tươi cười của Trương Khởi.

Thập Nhị lang nạp có ba thiếp và một thông phòng, muội muội thứ xuất dưới Cửu lang cũng chỉ có hai người. Những nữ nhi thứ xuất này luôn khát vọng muốn đến gần người huynh trưởng ruột thịt này nhưng lại không dám. Biểu hiện của Trương Khởi là bình thường không thể bình thường hơn được nữa.

Khiến tỳ nữ này không ngờ chính là, nghe xong lời thiếu niên nói Trương Khởi chẳng những không dừng bước ngược lại còn đi đến gần đình đài.

Tiểu cô tử mười ba mười bốn tuổi, nhấc lên làn váy cẩn thận vui sướng bước lên thảm cỏ ẩm ướt, đi qua hành lang gỗ trơn bóng bước đi tới đình đài.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Cửu lang tốt tính liền muốn bám víu huynh trưởng ruột thịt này sao?

Tỳ nữ nọ trừng mắt lên nhưng không ngăn cản mà lại đi xuống.

Trương Khởi đi tới trước mặt Cửu lang.

Nàng nghiêng đầu, cẩn thận liếc nhìn quyển sách trên tay Cửu lang, mu bàn tay như cố ý hay vô tình lướt qua tóc mái, hơi gạt tóc mái lên, lộ ra gần nửa vầng trán trắng muốt.

Khi Cửu lang đọc sách từ trước đến giờ không thích người khác đến gần, cảm thấy Trương Khởi không thức thời còn xán lại, không khỏi sinh ra cảm giác chán ghét. Hắn ngẩng đầu lên thoáng nhìn tới nhưng ánh mắt chợt khựng lại.

Đứng ở trước mặt hắn, cô tử nhỏ tuổi đang mở to đôi mắt đen nhánh phiếm sương mù, mắt to long lanh nhìn hắn. Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng noãn ngây thơ, môi đỏ mọng xinh xắn, dưới ánh mặt trời có vẻ non nớt mềm mại, trong veo như nước, thực là đáng yêu khiến người vừa thấy tim liền mềm nhũn.

Trương Hiên hạ thấp giọng, giống như sợ hù nàng chạy mất, vô cùng dịu dàng nói: "A Khởi cũng thích thơ sao?"

Trương Khởi vui sướng gật đầu, hàng lông mi thật dài chớp chớp, tựa như chim én mùa xuân bay lượn. Nàng cất giọng du dương nói: "A Khởi rất thích." Nàng cúi đầu, đôi tay siết vạt áo, giọng yếu dần, "Nhưng muội không biết làm thơ." Nói tới đây, nàng vội vàng ngẩng đầu, nói với Trương Hiên: "Tại muội mới biết chữ ba tháng, muội... không phải do muội ngốc đâu." Giọng nói hơi gấp gáp như sợ hãi bị hắn ghét bỏ.

Trương Hiên nhìn bộ dáng ngây thơ lại khiếp nhược của nàng, giống như thấy được một con thỏ trắng giữa rừng núi. Hắn không khỏi vươn tay ra dịu

https://thuviensach.vn

dàng nói: "Lại đây, Cửu huynh dạy cho muội."

"Thật sao?" Trương Khởi kích động, lông mi dầy giống như lông vũ.

Trương Hiên yêu thương nhìn nàng gật đầu nói: "Thật!"

"Thật hay quá. Cám ơn Cửu huynh." Trương Khởi nói chuyên mà đôi mắt đã cong thành hình trăng lưỡi liềm. Dứt lời, nàng chạy chậm tới tới cạnh Trương Hiên, không hề sợ người lạ khẽ chạm vào vai hắn, hơi thở thơm mát cũng phả tới mặt Trương Hiên.

Đây là muội muội cùng cha với hắn, dáng vẻ thật sự quá đáng thương đáng yêu. Trương Hiên cũng cười, hắn cầm tay nàng, mở cuốn thơ ra, chỉ vào một chữ hỏi: "A Khởi biết chữ này không?"

"Biết, đây là chữ "Xuân"."

"Thật thông minh, chữ này thì sao?"

"Đây là chữ “Sắc”."

Trương Hiên nở nụ cười, "Không tệ, đây là chữ sắc. Hai chữ này hợp lại cùng nhau, chính là “xuân sắc”. Ở trong câu thơ này, là chỉ cô gái có dung nhan kiều diễm. A Khởi, nếu muốn học thơ, trước phải đọc thơ, đọc nhiều, phẩm nhiều, tự nhiên cũng sẽ làm được một hai phần."

Nói tới đây, hắn cảm thấy hơi thở nóng hổi của Trương Khởi phả lên mặt mình, cảm thấy nàng tựa bên cạnh mình, lòng mềm nhũn ra không nén được ngẩng đầu nhìn nàng.

Cảm nhận được cái nhìn chăm chú của Trương Hiên, Trương Khởi mở to mắt nhìn, có chút ngượng ngùng hỏi, "Sao Cửu huynh lại nhìn muội như thế?"

https://thuviensach.vn

Trương Hiên cười cười nhẹ giọng nói: "A Khởi nhà ta quả nhiên làm cho người ta yêu thích."

Sau câu ca ngợi này, mặt của Trương Khởi càng đỏ hơn.

Giọng Trương Hiên cũng trầm xuống, mềm nhẹ nhưng lại nghiêm túc: "Về sau A Khởi nên bôi đen mặt đi một chút, nhìn thấy người ngoài cũng đừng có thân cận giống như với huynh trưởng."

Giọng nói ấm áp chứa đầy sự quan tâm!

Trương Khởi ngẩn ra!

Nàng ngơ ngác nhìn hắn. Trong những ngày đó, nàng nghe được đám tỳ nữ mấy lần nhắc tới Cửu huynh này, biết hắn là người thiện tâm chính trực. Hôm nay đến đây chính là muốn thử dò xét hắn một lần.

Nàng biết, ở trong phủ này, lấy lòng phụ thân Thập Nhị lang của nàng sẽ khiến cho những tỷ muội ghen ghét, nhưng lấy lòng người huynh trưởng này thì khác.

Nàng chỉ là không ngờ mới có một lúc, Cửu lang đã suy nghĩ cho nàng rồi.

Hắn thật sự là người dịu dàng thiện tâm!

Trương Khởi chớp chớp mắt rồi lại chớp chớp mắt, lặng lẽ chớp mắt để xua tan sự chua xót trong ấy, rũ đầu nhẹ nhàng cúi chào hắn, khẽ nói: "A Khởi đa tạ Cửu huynh."

Hai huynh muội ở đây cười cười nói nói, tỳ nữ cách năm mươi bước lẳng lặng nhìn tới. Khi nhìn thấy Trương Khởi đến gần mà lại không bị Trương Hiên trách mắng thì nàng ta hơi sững sờ.

https://thuviensach.vn

Lúc này, có một tỳ nữ khác đi nhanh đến, liếc nhìn thấy cảnh tượng đó, tỳ nữ hơi giận hỏi: "Thiến tỷ tỷ, đồ đĩ kia từ đâu tới vậy?"

Thiến tỷ tỷ lẳng lặng nói: "Nàng là con gái riêng của Lang chủ, từ nông thôn đến."

Tỳ nữ nọ thở hắt ra cười nói: "Thiến tỷ tỷ, muội có mang tới chút điểm tâm, tỷ đói chưa?"

Thiến tỷ tỷ cười nói: "Quả thật có chút đói bụng."

Tỳ nữ kia cười hì hì lấy ra hai hộp bánh ngọt, đưa cho Thiến tỷ tỷ một hộp, tự mình mở một hộp ra ăn. Nhai lấy nhai để, nàng khẽ nói: "Bảo là nhốt năm ngày, phu nhân đã đến cầu xin đại phu nhân, mới vừa trở lại nhưng có vẻ vẫn còn ấm ức. Bây giờ phu nhân đang cho người đi gọi Tiêu Mạc rồi. Muội thấy Cẩm cô tử sắp phải gả đi rồi."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Trách Cứ

Trương Hiên dạy không tới một khắc đồng hồ, liền phát hiện muội muội này thông tuệ hơn người, phàm là nội dung hắn nói đến, toàn bộ đều có thể suy một ra ba, nhất thời rất có cảm giác thành tựu.

Lúc này mặt trời dần dần lên cao, Trương Khởi học một hồi, liền cúi người với Trương Hiên, giòn giã, cẩn thận nói: "Ca, không còn sớm sủa rồi, A Khởi phải đến học đường rồi."

Đôi mắt to trong veo như nước của nàng nháy nháy nhìn Trương Hiên, vẻ mặt thật là cẩn thận.

Trương Hiên được nàng nhắc nhở, mới phát hiện canh giờ đã không còn sớm, mình cư nhiên dạy một nữ tử lâu như thế? Hắn cười ha ha, đưa tay sờ sờ đầu Trương Khởi, nói: "Vậy muội đi đi."

Trương Khởi đáp một tiếng, xoay người liền đi.

Đi tới đi lui, nàng khiếp sợ quay đầu lại, nhìn Trương Hiên, "Ca, về sau ta có thể tới thăm ca không?"

Trương Hiên đứng lên.

Hắn đi tới trước mặt nàng, đưa tay vuốt mặt của nàng, dịu dàng nói: "Sao lại không thể? A Khởi là muội muội ruột của ta, lúc nào cụng có thể tới tìm ta."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi vui vẻ ra mặt, khuôn mặt nhỏ nhắn như hoa xuân nở rộ, nàng ngọt ngào, hạnh phúc híp mắt kêu một tiếng, "Ca không được quên đó!" Ở trong tiếng cười của Trương Hiên, nàng vẫy tay với hắn, vui vẻ nói: "Vậy ta đi nha." Lúc xoay người thì nàng đưa tay che trán, chặn lại hơn phân nửa mắt.

Sau khi cái trán bị che lại, tiểu cô tử lúc nãy còn xinh đẹp linh lung, lập tức trở nên bình thường. Trương Hiên không nghĩ tới nàng còn có bản lãnh này, đầu tiên là kinh hoảng, đảo mắt nghĩ đến sự thông tuệ lúc học thơ khi nãy của nàng, lập tức hiểu được.

Hắn ha ha vui lên, trừng mắt nhìn nàng, lặng lẽ nói: "A Khởi thật thông minh." Đối diện gương mặt cười hả hê của Trương Khởi, tâm tình của hắn vui vẻ vô cùng.

Đi ra đình đài, mặt trời đã lên cao. Thời gian này, không biết có bao nhiêu tỳ nữ lui tới. Những tỳ nữ kia chắc chắn thấy được nàng và Trương Hiên đi chung với nhau.

Chỉ là huynh muội gặp nhau, các nàng thấy thì thế nào?

Đi tới đi lui, Trương Khởi quay đầu lại, nhìn Trương Hiên đứng ở trên đình đài nơi xa.

Cảm giác có huynh trưởng chính là như vậy sao?

Lúc này, một âm thanh kêu: "Trương Khởi?"

Trương Khởi quay đầu lại.

Người kêu nàng, chính là đại tỳ nữ A Hương bên cạnh Trương Tiêu thị. Vừa nhìn thấy nàng, Trương Khởi liền rét, vội vàng cúi cúi, nhút nhát kêu: "A Hương tỷ tỷ."

https://thuviensach.vn

A Hương nhếch khóe miệng, "A Khởi là cô tử, không thể kêu hầu gái là tỷ tỷ." Dừng một chút, nàng nghiêm túc nói: "Phu nhân có chuyện hỏi ngươi, xin mời."

"Vâng"

Đi theo sau lưng A Hương, sự hưng phấn vì mới vừa được Trương Hiên yêu thích mà sinh ra của Trương Khởi đã biến mất. Nàng cúi đầu nhìn chân của mình, lo lắng thầm nghĩ: phu nhân tìm ta làm cái gì?

Trong sự yên tĩnh, hai người rất nhanh liền tới viện của Trương Tiêu thị. Lui về phía sau một bước, A Hương nói: "Phu nhân ở bên trong, ngươi vào đi thôi."

"Vâng"

Trương Khởi rón ra rón rén đi vào.

Trong phòng, hai tỳ nữ an tĩnh đứng ở trong góc nhỏ, Trương Tiêu thị đang liếc nhìn mấy phong thơ. Thấy Trương Khởi đi vào, Trương Tiêu thị để phong thơ xuống, ngẩng đầu nhìn, "Trương Khởi."

"Vâng"

"Khuya ngày hôm trước, ngươi theo A Cẩm đi Tiêu phủ?"

"Vâng" lần này Trương Khởi vừa nói xong, lập tức phịch một tiếng quỳ xuống đất, rung giọng nói: "Phu nhân, A Khởi không có. . . . . ."

Ánh mắt của Trương Tiêu thị lẳng lặng nhìn chằm chằm nàng, vẻ mặt không đổi chờ nàng nói tiếp.

Trương Khởi hốt hoảng nói xong, "A Khởi không có tâm tư khác, Cẩm tỷ tỷ gọi A Khởi đi thì không có nói gì cả."

https://thuviensach.vn

"Tâm tư khác? Tâm tư khác gì?"

Âm thanh của Trương Tiêu thị nhàn nhạt, nghe không ra hỉ nộ.

Trương Khởi cúi đầu, sợ đến mặt trắng bệch, nàng dịu dàng nói: "A Khởi không có mơ tưởng Tiêu Lang . . . A Khởi không có ý tưởng vượt mức đó."

Trương Tiêu thị ừ một tiếng, trong giọng nói vẫn hết sức bình tĩnh, "Ý của ngươi là, A Cẩm đưa ngươi đến Tiêu phủ, là bởi vì ngươi thích Tiêu Lang?"

Trương Khởi cắn môi, trán cúi sát đất, không trả lời, nhưng vẻ mặt kia, lại rõ ràng là thừa nhận.

Trương Tiêu thị nhìn chằm chằm nàng.

Lúc này, một tỳ nữ tiến lên, nói thật nhỏ: "A Lam nói rồi, Cẩm cô tử mang theo A Khởi đi, chính là muốn đưa nàng cho Tiêu Lang."

Mặt Trương Tiêu thị trầm xuống: con gái của mình, không kịp chờ đợi lấy lòng một lang quân như vậy, mình còn chưa có cửa, liền chủ động đưa nữ nhân cho đối phương, thật là không có tiền đồ!

Phất phất tay, ý bảo tỳ nữ lui ra, Trương Tiêu thị lại nhìn chăm chú về phía Trương Khởi.

Nữ nhi của nàng, nàng hiểu rõ, luôn luôn tâm cao khí ngạo, lại từ trước đến giờ không thích A Khởi. Tối hôm trước mang A Khởi đi Tiêu phủ, nhất định là không có tốt bụng.

Chỉ là nàng không biết, nữ nhi lại hãn sâu như vậy rồi. Vì khiến A Mạc thấy vui, cả chuyện như vậy cũng làm ra được!

Tức giận một hồi, lúc này Trương Tiêu thị mới nhớ lại mục đích mình kêu Trương Khởi tới, liền chuẩn bị mở miệng.

https://thuviensach.vn

Lúc này, âm thanh của A Hương từ bên ngoài truyền đến, "Phu nhân, Tiêu Lang tới."

Tiêu Mạc tới?

Trương Khởi kinh hãi.

Trương Tiêu thị thu hồi ánh mắt nhìn chằm chằm Trương Khởi, "Đứng lên, lui sang một bên."

"Vâng"

Trương Khởi đứng lên, theo lời thối lui đến một bên.

Nàng mới vừa đứng dậy, cửa phòng liền mở ra, một cơn gió mát phất phơ thổi, một bóng dáng cao to xuất hiện trong tầm mắt Trương Khởi.

Tiêu Mạc tới.

Tiêu Mạc vừa vào cửa, ánh mắt liền ngưng tụ: Trương Khởi lại ở chỗ này!

Ánh mắt của hắn lóe lóe, khuôn mặt nho nhã tuấn tú chuyển sang Trương Tiêu thị, thi lễ với nàng một cái, Tiêu Mạc cung kính kêu: "A Mạc gặp qua thập cô cô."

Trương Tiêu thị không có lên tiếng, cô cô ruột luôn luôn từ ái dịu dàng với hắn, giờ khắc này trầm mặt, vẻ mặt rất là không tốt.

Tiêu Mạc mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, an tĩnh đứng ở trong nội đường, chờ Trương Tiêu thị mở miệng.

Hồi lâu, Trương Tiêu thị mới nặng nề hừ, nàng mím môi, mất hứng nói: "A Mạc, cháu thích A Cẩm nhà ta?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc cười cười, cung kính trả lời: "A Cẩm biểu muội mỹ lệ đáng yêu, A Mạc tất nhiên thích."

Trương Tiêu thị lại hừ lạnh một tiếng, nàng quặm mặt lại lạnh lùng hỏi "Vậy ngươi có bằng lòng lấy nàng làm thê hay không?"

Tiêu Mạc cười một tiếng lần nữa, vẫn cung kính mà lễ độ trả lời: "Cô quên, hôn nhân đại sự há có thể do A Mạc tự tiện làm chủ?"

"Bốp ——" một tiếng, Trương Tiêu thị vỗ lên cái bàn nhỏ bên cạnh, nàng quặm mặt lại lạnh lùng quát: "Ngươi không dám tự tiện làm chủ? Ngươi không dám làm chủ, lại dám đùa giỡn biểu muội của ngươi? Tiêu thị A Mạc, ngươi thật to gan!"

Tiêu Mạc mở to mắt, kinh ngạc nhìn Trương Tiêu thị, hắn nhíu nhíu mày, nghiêm túc nói: "Cô sai rồi, A Mạc và biểu muội từ nhỏ cùng nhau lớn lên, khi nào từng có đùa giỡn?"

Tiêu Mạc làm người đoan chính, Trương Tiêu thị đã biết đến. Hắn vừa nói như thế, Trương Tiêu thị không khỏi ngẩn ra. Nàng nhìn gương mặt nghiêm túc của Tiêu Mạc, nghĩ ngợi nói: chẳng lẽ là A Lam hiểu lầm?

Nữ nhi của nàng thuở nhỏ đã thích biểu ca này, chuyện này Trương Tiêu thị cũng biết. Trước kia nàng nghĩ, chờ bọn họ trưởng thành, sẽ hoàn thành hôn sự này là được. Nhưng nào biết, mẹ chồng cũng đến từ Tiêu thị như nàng, Trương thị đại phu nhân, đột nhiên hạ lệnh, không cho các cô tử đến gần Tiêu Mạc?

Nàng lại thật sự không hiểu, hôn sự này sao không thể được?

Trương Tiêu thị trợn mắt nhìn Tiêu Mạc một hồi, thấy vẻ mặt hắn ngay thẳng, âm thầm thở dài một tiếng, nhưng cũng không trách cứ đứa cháu này nữa.

https://thuviensach.vn

Đang lúc này, Trương Tiêu thị nghe được âm thanh thành khẩn của Tiêu Mạc truyền đến, "Cô, nghe nói Cẩm muội bị đưa vào Từ Đường? A Mạc nguyện đến chỗ bà cô cầu cạnh."

Tiêu Mạc đi cầu tình?

Trương Tiêu thị hơi động tâm, nàng biết rõ, lần này mẹ chồng tức giận cỡ nào, có lẽ, Tiêu Mạc ra mặt là một ý kiến hay.

Gật đầu một cái, nàng nhẹ nhàng nói: "Cũng tốt."

Thấy nàng đồng ý, Tiêu Mạc cười, cung kính lễ độ nói: "Vậy A Mạc đi trước." Dừng một chút, hắn nhìn sang Trương Khởi đứng ở nơi ngóc ngách, vô cùng tầm thường, lại nói với Trương Tiêu thị: "Ngày hôm trước Cẩm biểu muội mang theo A Khởi đến phủ của ta nói vài lời, ta vẫn không hiểu. Khó được gặp nhau, cô, ta muốn trò chuyện với A Khởi, thuận đường để nàng đưa ta đến chỗ bà cô."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Ngươi Đúng

Có lời gì mà nghĩ mãi không hiểu chứ.

Chỉ là câu này, liền làm cho người ta suy nghĩ lung tung.

Nếu không phải lúc trước Trương Khởi hèn mọn ở trước mặt Trương Tiêu thị, Trương Tiêu thị chỉ sợ đã bắn ra ánh mắt như đao rồi. Giờ phút này nàng trừng mắt lên, "A, chuyện gì không hiểu?"

Tiêu Mạc cười một tiếng, hắn liếc về phía Trương Khởi.

Đến lúc này, Trương Khởi vẫn khép mi buông mắt, vừa khéo léo vừa an phận, giống như vẻ phong tình đêm hôm đó, chỉ là ảo giác của hắn.

Ánh mắt của Tiêu Mạc lóe lóe lần nữa.

Hắn ý vị sâu xa nhìn chằm chằm Trương Khởi, chuyển sang Trương Tiêu thị thì lịch sự nói: "Hôm đó biểu muội tiến đến, nói muốn tặng quà cho ta. Nhưng sau đó bận chuyện, A Mạc liền quên lời của biểu muội. Hôm nay tới, vừa đúng hỏi một câu."

Không hiểu việc này sao?

Trương Tiêu thị nghe, trong lòng liền tức giận. Trương Khởi này tuy là con gái riêng của trượng phu, nhưng nó dù gì cũng là cô tử Trương phủ. Nữ nhi không hề nói gì với người lớn, liền chuẩn bị tặng muội muội cho người ta, quả nhiên là cả gan làm loạn! Huống chi đại phu nhân còn mới vừa cảnh cáo? Nó thật là bị chính mình làm hư rồi !

https://thuviensach.vn

Chịu đựng sự không thoải mái, Trương Tiêu thị thở dài nói với Tiêu Mạc: "A Mạc, biểu muội cháu còn trẻ không hiểu chuyện, lời này, cháu đừng nhắc tới trước mặt đại phu nhân." Nhấc lên, vậy khẳng định là thêm dầu vào lửa, nữ nhi đó của mình, chỉ sợ sẽ không bao giờ được tổ mẫu thích nữa.

Tiêu Mạc ngẩn ra, làm như hoàn toàn không hiểu Trương Tiêu thị có ý gì. Nhưng mà hắn là người thông minh, rất nhanh liền cung kính lên tiếng: "Vâng"

Thấy hắn đồng ý, Trương Tiêu thị đảo mắt nhìn về phía Trương Khởi, nhìn chằm chằm gương mặt thanh tú của nàng, nàng biết, đứa con gái riêng này hơn phân nửa là vô tội. Nhưng dù là như thế, nàng nhìn gương mặt đó của Trương Khởi, cũng không bình tĩnh.

Dừng một lát, Trương Tiêu thị nói: "Nàng làm sao biết được đường đến chỗ bà cô của cháu?" Đối diện cặp mắt sáng ngời của Tiêu Mạc, nàng lập tức thầm nghĩ không thể làm nghịch đứa cháu rất có tiền đồ này, liền lại sửa lời nói: "Kêu A Hương đi chung đi."

"Đa tạ cô."

Tiêu Mạc xoay người lại, hắn ấm áp nhìn Trương Khởi, nhàn nhạt nói ra: "A Khởi, đi thôi."

"Vâng phu nhân, A Khởi cáo lui."

Đưa mắt nhìn bóng dáng Tiêu Mạc và Trương Khởi rời đi, sắc mặt Trương Tiêu thị càng thay đổi, bàn tay nàng nặng nề để xuống ở trên bàn con, thở gấp.

Hai tỳ nữ liền vội vàng tiến lên xoa cho nàng, một ma ma vội vàng đến gần, nhỏ giọng khuyên nhủ: "Phu nhân, Cẩm cô tử trải qua lần này, nhất định sẽ hiểu chuyện, người đừng tức giận."

https://thuviensach.vn

Trương Tiêu thị cắn răng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Bình thường ta luôn dung túng nó, về sau, nhất định phải quản giáo rồi."

Nàng lại nói: "Trương Khởi này sợ là xung khắc với A Cẩm. Trước kia nó tuy là thích Tiêu Mạc, nhưng vẫn có mấy phần phân tấc. Như vậy đi, đi dò thám giọng điệu của đại phu nhân, nếu như có thể, liền đưa Trương Khởi này cho Tiêu Mạc, coi như là hợp lòng hắn." Lúc nãy ở trong phòng, mặc dù Tiêu Mạc biểu hiện nhàn nhạt, nhưng thần thái kia, rõ ràng cảm thấy hứng thú với tiện nha đầu đến từ nông thôn đó. Tiêu Mạc là một người có tương lai rộng mở, một đứa con gái riêng, hắn thích, vậy đưa hắn là được.

"Vâng"

"Thuận đường phái người trông kỹ nha đầu kia, xem nó rốt cuộc có khả năng gì, cư nhiên khiến đứa nhỏ Tiêu Mạc này để tâm?"

"Vâng"

Trương Khởi khom người thối lui khỏi gian phòng, liền lặng yên đi theo sau lưng A Hương và Tiêu Mạc.

Nàng cúi đầu nhìn mũi chân của mình, thầm nghĩ: qua việc này, chỉ sợ Trương Tiêu thị đã để mắt tới mình.

Buổi sáng mình chạy đến chỗ Trương Hiên, ở chung vui vẻ với huynh ấy, Trương Tiêu thị một khi biết được, cũng sẽ phái người để mắt tới mình.

. . . . . Nàng đã quyết định, nàng không muốn sống những ngày hèn mọn có thể bị giết bất cứ lúc nào nữa. Nàng muốn được nhiều người bảo vệ hơn, thì không thể không chịu đựng sóng gió.

Đang lúc ấy thì, Tiêu Mạc đang đi tới, đột nhiên ngừng lại bước chân một chút.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi đang cúi đầu suy nghĩ, không có để ý, liền đụng phải lưng của hắn. Một tiếng phịch vang nhẹ lên, Trương Khởi khẽ gọi một tiếng, ngã về sau.

Tiêu Mạc vội vàng đưa tay vịn, khi hắn vừa đỡ, hai dòng màu máu khả nghi liền hiện lên mặt Trương Khởi. Khi A Hương đang giật mình, Tiêu Mạc đã cau mày nói: "Lại chảy máu mũi?" Hắn chuyển sang A Hương, ra lệnh: "Bưng bồn nước tới đây."

A Hương đáp xong lại nghe Tiêu Mạc kêu nàng "Chậm đã!", rồi nhắc nhở: "Đừng kinh động người khác."

A Hương gật đầu: đụng chạm chảy máu mũi vốn là việc rất nhỏ, Trương Khởi cũng không phải là người cao quý gì, sao đáng kinh động người khác?

Đưa mắt nhìn A Hương bước nhanh rời đi, Tiêu Mạc liền ôm lấy Trương Khởi, đi về phía núi giả bên cạnh.

Đi tới trong sơn động, hắn chầm chậm để Trương Khởi xuống.

Thấy Trương Khởi nhìn ống tay áo mình lom lom, hắn cười cười, vẩy vẩy tay áo, thuận tiện theo đó lấy ra một cái bao bố, nói: "Ngươi nghĩ không sai, máu này chỉ là một loại thuốc nhuộm, là ta cố ý bôi ở trên mặt ngươi ."

Ngẩng đầu lên, yên lặng nhìn chằm chằm cặp mắt Trương Khởi, hắn lịch sự cười một tiếng, lộ ra hàm răng trắng như tuyết, "A Khởi, ngươi không cảm thấy nên giải thích cho ta một chuyện sao?"

Thấy Trương Khởi cúi đầu không nói, âm thanh hắn chuyển trầm, "Ngươi có thể suy nghĩ thêm một hồi, ta không vội."

Trong giọng nói của hắn, có vẻ mất hứng.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cắn môi.

Nàng sai lầm rồi, hắn là người rất mạnh.

Nhìn chằm chằm Trương Khởi cúi đầu, chần chờ không nói, Tiêu Mạc vươn tay ra.

Ngón tay hắn lau mặt của Trương Khởi, sau đó, chậm chạp mà kiên định, phủ lên cái trán của nàng.

Khi Trương Khởi khẩn trương đến toàn thân cứng còng, âm thanh trầm thấp của Tiêu Mạc truyền đến, "Che mắt như vậy, lúc nhìn đồ không thấy không thoải mái sao?"

Hắn nhớ buổi tối đó, cặp mắt long lanh như bầu trời kia đã khiến hắn kinh ngạc. Mà hiện tại hắn muốn hiểu rõ.

Hắn từ từ phất tóc mái của Trương Khởi lên.

Trương Khởi vẫn không nhúc nhích, lúc này, nàng làm cái gì đều là vô dụng.

Rốt cuộc, tóc trên trán của nàng bị hắn hoàn toàn phất mở, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, xuất hiện rõ ràng ở trước mặt hắn.

Trương Khởi thấy, trong chớp nhoáng này, đôi mắt của Tiêu Mạc sáng lên!

Hắn nhìn chằm chằm nàng, một hồi lâu sau, hắn thở dài ra, thì thào nói: "Thì ra là khi đó ta không có nhìn lầm." Lần đầu tiên hắn nhìn thấy nàng, liền cảm thấy không hề đúng, cảm giác kia quả nhiên là đúng.

Hắn chưa bao giờ cghĩ đến, chỉ là để tóc mái xuống, che mắt lại, thì khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú đáng yêu, sẽ gặp trở nên phổ thông như thế.

https://thuviensach.vn

Hắn giữ cằm Trương Khởi.

Một hồi lâu, hắn buông nàng ra, nhỏ giọng nói: "Ngươi đúng." Nàng quả nhiên thông tuệ!

Khi Trương Khởi kinh ngạc nâng lên mắt to mịt mờ nhìn về phía hắn thì gương mặt tao nhã tuấn tú của Tiêu Mạc, đã tràn đầy dịu dàng và khẳng định. Hắn lấy khăn tay ra giúp nàng lau đi thuốc nhuộm trên mũi, động tác kia, dịu dàng giống như gió xuân phất qua.

Vừa lau, vừa nhỏ giọng nói: "Sau này còn phải bôi mặt đen chút." Dừng một chốc, hắn lại nói: "Ngày mai ta sẽ bảo Tiểu Đường đưa tới một vật cho ngươi. Vật kia hòa vào trong nước, rửa mặt rồi da sẽ biến thành đen. Ngươi yên tâm dùng, nó không tổn hại da thịt."

Nhìn gương mặt xấu hổ của Trương Khởi, hắn tự tay vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, sau đó giúp nàng để tóc mái xuống, "Đi, chúng ta đi ra ngoài đi."

Hai người mới đi ra, liền thấy A Hương bưng một chậu nước vội vàng đi tới. Nhìn A Hương, Tiêu Mạc nói: "Ngươi đi trở về ."

Thấy Trương Khởi nháy mắt, hắn cười cười, "Ngươi có thể trở về phòng."

Trương Khởi cúi đầu, suy nghĩ một lát, nàng cúi chào hắn, khéo léo lên tiếng: "Vâng" rồi đi vào trong rừng cây.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Thân Thiết

Khi Trương Khởi trở lại học đường thì lớp học đầu tiên đã kết thúc.

Nàng đến mặc dù khiến tất cả mọi người chú ý, nhưng không có ai quan tâm, ngay cả giáo tập cũng chỉ thoáng liếc nhìn qua.

Đến thời gian nghỉ. Nàng theo đám cô tử đi ra ngoài. Đi thẳng tới rừng cây mà nàng thường ngồi, Trương Khởi đột nhiên phát hiện, cây cối vốn trụi lủi dường như mọc ra vô số lá non, sức sống tràn ngập đất trời.

Lòng nàng bỗng nhẹ nhõm.

Tiêu Mạc dù cường thế có thể làm được gì? Đại phu nhân cũng đã lên tiếng. Lại nói, không phải nàng vừa mới nhận một vị huynh trưởng sao? Nếu như, nếu như Cửu huynh có thể thật lòng thương yêu nàng, mơ ước kia của nàng sẽ dễ dàng thực hiện hơn.

Trong lúc Trương Khởi miên man suy nghĩ, buổi sáng trôi qua như thoi đưa.

Buổi chiều, Trương Khởi không dám đi đâu, nàng ngoan ngoãn ở trong phòng bắt đầu thêu một bức tranh khác.

Mải mê tập trung, thời gian trôi thật nhanh. Không lâu sau, tiếng cười của A Lục đã truyền đến từ bên ngoài.

Ở nơi đại trạch âm u tĩnh lặng này, tiếng cười luôn luôn vui vẻ của A Lục như ánh mặt trời rạng rỡ. Trương Khởi không kiềm được mỉm cười rồi

https://thuviensach.vn

đứng lên.

A Lục vừa vọt vào thì trông thấy Trương Khởi, nàng hi hi ha ha nói: "A Khởi, mới vừa rồi ta lại làm quen được với hai muội muội rất tốt đó."

Muội muội rất tốt? Trương Khởi cười cười thầm nghĩ: Chẳng lẽ là Trương Tiêu thị phái tới hay sao?

Nhưng dù là Trương Tiêu thị phái tới cũng không có gì không tốt. Họ chỉ cần bẩm báo tính tình của A Lục, ở trong mắt Trương Tiêu thị, mình lại càng giống kẻ mềm yếu đuối nhu nhược, không biết quản nô tỳ.

Dù A Lục nói ra chuyện nàng thêu vẽ, cũng chỉ đánh giá là có chút khôn vặt. Cứ như vậy, nàng chỉ là người có tài hoa chứ không có tâm kế, có thể lợi dụng mà không cần lo lắng bị cắn trả. Trương Tiêu thị sẽ càng yên tâm hơn.

A Lục quấn lấy Trương Khởi ríu ra ríu rít một lúc, sau đó đột nhiên nói: "A Khởi, nghe nói Cẩm cô tử bị đại phu nhân nhốt hai ngày nhưng giờ cũng được thả ra rồi."

Thấy Trương Khởi nghiêm túc lắng nghe, A Lục vui vẻ nói: "Nghe nói là Tiêu Lang cầu xin đó. Sau khi Cẩm cô tử được thả ra, người tiều tụy đi thấy rõ mà vẫn còn cười đấy."

Đến nông nỗi này mà Trương Cẩm còn cười được, xem ra Tiêu Mạc đã nói gì đó làm cho đại phu nhân và Trương Cẩm hai người đều vừa lòng.

Điều làm Trương Khởi không ngờ là ngày hôm sau mới vừa từ học đường ra, Trương Cẩm đã dẫn hai tỳ nữ đến ngăn nàng lại.

Thấy Trương Khởi, Trương Cẩm lại mỉm cười tươi rói. Nàng ôn hòa hỏi, "A Khởi, muội không sao chứ?"

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Trương Khởi cúi đầu khéo léo hành lễ, nàng tiếp tục nở nụ cười cực kỳ ôn hòa nói: "Đến cả A Lam cũng phải chịu phạt, tỷ tỷ cứ mãi lo lắng cho A Khởi, bây giờ thấy muội không sao tỷ tỷ thật vui mừng."

Tỷ tỷ? Nàng ta tự xưng tỷ tỷ với nàng?

Trương Khởi cảm thấy rét run, được người săn đón nhưng nàng lại vừa mừng vừa sợ vội vã đáp lời: "Đã khiến tỷ tỷ bận tâm, A Khởi thật sự không sao." Hốc mắt nàng ầng ậc nước, lấy tay áo che mặt, khẽ nói: "Tỷ tỷ đối với A Khởi thật tốt, A Khởi thật vui sướng." Trong kiếp trước, nàng được bồi dưỡng làm "kỹ thiếp" nhiều năm như vậy, nước mắt muốn tới thì tới, cực kì trôi chảy.

Thấy nàng như thế, Trương Cẩm đột ngột ngẩng đầu lên, cảm thấy rất là vừa lòng. Nàng ừ một tiếng dịu dàng nói: "A Khởi biết tỷ tỷ thương muội là được rồi." Nàng ta dừng lại một chút rồi nói tiếp: "Về sau có chuyện gì, cứ tới tìm tỷ tỷ, nếu có ai bắt nạt muội cũng hãy nói cho tỷ tỷ, tỷ tỷ sẽ ra mặt giúp muội."

"Vâng." Trương Khởi lúc này cảm động đến mức không thể ngừng rơi nước mắt, giọng nói càng thêm nghẹn ngào.

Trương Cẩm lại miễn cưỡng nói với nàng đôi câu, hả hê nhìn sang đám cô tử đang vây quanh xem náo nhiệt, sau đó mới mang theo tỳ nữ rời đi.

Mãi cho đến Trương Cẩm đi xa, đám cô tử mới tỉnh táo lại. Họ châu đầu kề tai chỉ trỏ Trương Khởi. Màn tỷ muội tình thâm vừa nãy thật sự khiến cho các nàng kinh ngạc.

Trương Cẩm vừa đi, Trương Khởi tiếp tục cúi đầu, lặng lẽ đi về phòng mình.

Nhất định là Tiêu Mạc đã nói gì đó!

https://thuviensach.vn

Trương Khởi vừa mừng vừa sợ, thầm nghĩ: Nếu như Trương Cẩm thật sự không còn ghét nàng, chĩa mũi nhọn vào nàng nữa vậy cuộc sống sau này của nàng có lẽ sẽ suôn sẻ hơn nhiều.

Trở lại trong phòng, Trương Khởi cầm khung thêu, vừa cúi đầu thêu vừa nghĩ ngợi: Thật không biết Tiêu Mạc đã dùng thủ đoạn gì mà lại có thể làm cho Trương Cẩm vui mừng đối xử tử tế mình như thế?

Trong nháy mắt nàng lại nghĩ: Tiêu Mạc có thể làm cho đại phu nhân thả Trương Cẩm ra, cũng không có truyền đạt lại mệnh lệnh gì với mình. Xem ra, đại phu nhân đúng thật là quyết tâm không muốn cô tử Trương phủ gả cho Tiêu Mạc. Nhưng không biết bởi nguyên do gì? Trong suy nghĩ của nàng, nếu lệnh của đại phu nhân mà lơi lỏng, bản thân nàng cũng sẽ bị cho trang điểm rồi tống lên xe ngựa mang đến Tiêu phủ.

Suy nghĩ miên man một lúc Trương Khởi cũng thấy hơi mệt mỏi, ngay sau đó liền nằm xuống giường ngủ thiếp đi.

Ngủ chưa được bao lâu thì A Lục đánh thức nàng, "A Khởi, A Khởi, có một ngươi tên Tiêu Lộ tới tìm ngươi kìa."

Tiêu Lộ?

Trương Khởi lập tức ngồi dậy đi ra ngoài.

Tiêu Lộ đang đứng ở trong hoa viên cách đó năm mươi bước, thấy Trương Khởi đi ra hắn chỉ hơi gật đầu nhưng không đi lại gần.

Trương Khởi vội vàng đi về phía hắn.

Liếc mắt nhìn bốn phía, Tiêu Lộ lấy một bao vải dầu từ trong người ra nói: "Đây là của lang quân nhà ta đưa cho cô."

"Đa tạ."

https://thuviensach.vn

Tiêu Lộ nhìn Trương Khởi, không vội vàng rời đi mà hỏi "Trương Khởi, lang quân bảo ta hỏi cô, có phải cô cùng Quảng Lăng vương quen biết không?"

Quảng Lăng vương?

Trương Khởi rùng mình ngẩng đầu lên.

Tiêu Lộ trông thấy nét mặt đó của nàng thì hơi ngập ngừng, một lát sau mới nói tiếp: "Lang quân nói, vừa rồi người nghe Quảng Lăng vương nhắc đến một mỹ nhân tên Trương Khởi. Khi đó người đúng lúc cũng ở ngay bên cạnh nên nghe được. Hiện tại, đã có một tiểu cô tên Trương Khởi xinh đẹp được đưa đến cho Quảng Lăng vương rồi."

Tiêu Lộ nhìn chằm chằm Trương Khởi, nhấn giọng nói: "Lang quân nhà ta nói, mong rằn sau này cô hãy tự giải quyết cho tốt." Dứt lời hắn cúi rạp người thi lễ, khẽ nói: "Cáo từ."

Với mức độ coi trọng Tiêu Mạc dành cho Tiêu Lộ, hắn hoàn toàn có thể không cần hành lễ với Trương Khởi. Nhưng hắn nghĩ lang quân nhà mình để ý đến tiểu cô tử này như thế, nói không chừng sẽ có lúc nạp nàng thành ái thiếp của lang quân. Vì vậy lễ kính với nàng cũng không sai.

Mãi đến khi Tiêu Lộ đi rất xa, thế nhưng Trương Khởi vẫn đứng im bất động.

Nàng thật không ngờ, lời Quảng Lăng vương nói ngày đó quả thật không phải dọa nàng.

Nàng càng không ngờ, Tiêu Mạc lại dám tùy tiện tìm người giả mạo mình.

Nhưng có lẽ Tiêu Mạc không biết, Quảng Lăng vương đã từng gặp mình, hắn đã nhìn thấy dung mạo của mình!

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Trương Khởi vội vàng đuổi theo Tiêu Lộ.

Một hồi lâu, Trương Khởi mới thở hổn hển tìm thấy Tiêu Lộ. Thấy hắn đang nói gì đó với một quản sự trong phủ, nàng vội vã trốn sang một bên.

Quản sự vừa đi Trương Khởi liền đi ra ngoài. Tiêu Lộ thấy nàng vội vàng đến gần, khẽ hỏi: "Sao vậy?"

Trương Khởi xoắn vạt áo khẽ nói: "Quảng Lăng vương biết ta. . . . . ."

Lời vừa dứt liền làm cho sắc mặt Tiêu Lộ thay đổi, hắn lập tức nói: "Ta phải trở về nói cho lang quân ngay."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Dã Ngoại

Quảng Lăng vương!

Thì ra không phải hắn chỉ dọa mình!

Trong đầu Trương Khởi cố tìm kiếm ký ức về Quảng Lăng vương.

Trong trí nhớ của nàng, có lẽ Quảng Lăng Vương vốn có tiếng thơm là người khoan hậu nhân nghĩa, thậm chí Trương Khởi còn không phòng bị hắn như đối với Tiêu Mạc.

Nàng sợ chỉ là Quảng Lăng vương này nhất định sẽ gian nan cả đời, làm người bên gối của hắn tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng.

Đời này nàng chỉ muốn yên lành làm người phú quý, ở Kiến Khang hoặc nơi nào cũng được chứ không phải ở nơi chiến loạn cả đời.

Tuy rằng trí nhớ là của nàng, bản năng là của nàng đều là những kỹ thuật quyến rũ đàn ông. Nhưng nàng thật sự không có ý định lập gia đình. Ít nhất, là không định giao cuộc đời mình, tính mạng mình vào tay đàn ông.

Trương Khởi đảo mắt nhìn quanh một vòng ở xung quanh mình xong sau đó cúi đầu chạy thẳng về phòng mình.

Trở về trong phòng suy nghĩ một lúc, nàng nhớ tới bao giấy dầu Tiêu Lộ đưa tới, vội vàng mở ra.

Trong bao giấy dầu có một bọc nhỏ và một tờ giấy.

https://thuviensach.vn

Nàng cầm tờ giấy đó lên nhìn đột nhiên hoảng hốt. Tờ giấy ấy chính là khế ước nhà, trên đó viết một tiểu viện ba tầng.

Lại mở cái bọc nhỏ kia ra, bên trong là một chút bột phấn màu nâu. Trương Khởi nhìn xem rồi đem gối bột phấn cất thật kỹ, ánh mắt lại nhìn tới tờ giáy khế ước nhà.

Tiêu Mạc đưa vật này cho mình là có ý gì? Cho nàng một cái nhà để một ngày nào đó đón nàng ra ngoài, sau đó nuôi nàng như một ngoại thất? Để nàng âm thầm theo hắn cả đời?

Chẳng lẽ, hắn cho rằng mình xuất thân thấp hèn nên bannr chất con người cũng hèn mọn hay sao?

Cười lạnh hai tiếng, Trương Khởi siết chặt tờ khế ước nhà, dằn lại kích động muốn vứt nó đi. Một hồi lâu, nàng mới lấy một tờ giấy dầu gói kỹ tờ khế ước nhà rồi giấu vào trong người. Nàng nhất định phải ném vào mặt Tiêu Mạc.

Ấm ức nằm lên giường, Trương Khởi nhắm mắt lại: Thế gian này, nào có người đàn ông nào có thể phó thác? Dù có, thì đó cũng chỉ là có qua có lại tính toán tranh giành lợi ích mà thôi.

Ngủ một hai canh giờ, khi Trương Khởi vẫn còn mơ mơ màng màng thì giọng A Lục từ ngoài cửa truyền đến, "Cẩm cô tử, A Khởi nhà nô tỳ còn đang ngủ, để nô tỳ đi gọi nàng dậy." Trong giọng nói nhẹ nhàng còn kèm theo tiếng cười.

Giọng Trương Cẩm truyền đến, "Vậy còn chờ gì nữa?" Giọng điệu có vẻ rất sốt ruột.

A Lục vẫn tươi cười, nàng dạ dạ không ngớt lật đật chạy đi.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi vội vàng ngồi dậy hỏi: "A Lục, có phải tỷ tỷ ta tới hay không." Nàng vội vã mở cửa phòng, vui vẻ ra mặt nhìn Trương Cẩm, nói: "Tỷ tỷ, tỷ tìm muội à?"

Có câu nói không nên duỗi tay đánh người đang cười, Trương Cẩm hừ nhẹ một tiếng cố nặn ra một nụ cười gật đầu nói: "Muội rửa mặt chải đầu trước đi."

Thấy Trương Khởi ngẩn ra, không hiểu nhìn mình, Trương Cẩm tức giận nói: "Xe ngựa đang ở bên ngoài chờ đấy. Nhanh một chút, chỉ chờ một mình muội thôi."

Xe ngựa ở bên ngoài?

Chẳng lẽ nàng còn có thể ra ngoài?

Hai mắt Trương Khởi sáng ngời hào hứng đáp ‘vâng vâng’, sau đó được A Lục hầu hạ, nhanh tay nhanh chân rửa mặt.

Dù nàng đã rất nhanh nhưng Trương Cẩm vẫn có vẻ như không kiên nhẫn, thấy nàng rốt cuộc cũng đi ra thì trừng mắt lườm Trương Khởi, đang chuẩn bị phát tác rồi như nghĩ đến cái gì đó lại hạ thấp giọng, khó chịu nói: "Thật lề mề, muội thật đúng là không hiểu chuyện."

Trương Khởi vội vàng cười nói theo: "Tỷ tỷ dạy rất đúng, là A Khởi không hiểu chuyện."

"Nhanh chút đi!"

Bên ngoài cửa hông có hai cỗ xe ngựa đang đỗ lại, sau khi Trương Khởi và Trương Cẩm ngồi lên, người điều khiển xe chạy chưa tới một khắc thì ở phía trước lại xuất hiện năm chiếc xe ngựa. Trong đó rèm che của một chiếc xe ngựa được xốc lên, Trương Hiên đang ngồi ở bên trong ấy nhìn tới hướng bên nàng.

https://thuviensach.vn

Thoáng nhìn thấy Trương Khởi, Trương Hiên liền hoảng hốt. Hắn nhảy xuống xe ngựa sải bước đi nhanh về phía Trương Cẩm.

Đi tới trước mặt Trương Cẩm, Trương Hiên nén giọng nói khẽ: "A Cẩm, muội muốn làm gì?" Hắn liếc nhìn Trương Khởi, "Muội đã sắp mười lăm mười sáu tuổi rồi, cũng chuẩn bị lập gia đình. Lúc này, muội đưa A Khởi theo làm gì?"

Hắn đang cảnh cáo Trương Cẩm, khuyên nàng đừng nên làm ra chuyện ảnh để hưởng đến khuê danh của mình.

Trương Cẩm giận đến trắng mặt, nàng trợn mắt nhìn Trương Hiên, hằng giọng gằn từng chữ, nhưng cũng có phần đè thấp giọng, "Cửu huynh, muội dẫn nàng ta đi thì sao?" Trong lòng nàng đang tức giận vô cùng, không thèm để ý tới Trương Hiên nữa, vụt tấm rèm phủ xuống, bực tức ngồi lại vào bên trong.

Trương Hiên sững người, liếc mắt nhìn sắc mặt căng thẳng lo lắng của Trương Khởi liền nhẹ nhàng nói về phía rèm xe: "A Cẩm, là Cửu huynh không phải, hơi nặng lời. Muội đừng giận."

Màn xe lay động.

Trương Hiên suy nghĩ một chút, lại dịu giọng nói: "A Cẩm, tính tình muội xưa nay hay mềm lòng dễ bị người khác kích bác, huynh cũng chỉ lo lắng cho muội thôi."

Trong xe ngựa, vọng ra giọng nói nghẹn ngào của Trương Cẩm, "Nàng ta có gì tốt? Cả đám các người ai ai cũng coi trọng nàng chứ?"

Khi Trương Hiên còn chưa hiểu, Trương Cẩm tức giận cất cao giọng, "Muội chính là muội muội ruột của huynh đấy! Huynh tránh ra!"

Trương Hiên ngỡ ngàng lắc lắc đầu đi về xe ngựa của mình.

https://thuviensach.vn

Đoàn xe bắt đầu khởi hành.

Đi tới đi lui, lại có thêm chừng mười chiếc xe ngựa gia nhập. Hiện tại, xe ngựa cũng có gần 20 chiếc, trùng trùng điệp điệp đi ở trên đường phố, làm người đi đường cũng phải vội vàng tránh sang hai bên.

Từ lúc lên đường đến giờ Trương Khởi vẫn ngồi ở trong xe ngựa cho đến khi có một giọng nói quen thuộc bay tới nàng mới vén màn xe lên.

Đó chính là Tiêu Mạc!

Hắn đi ở phía sau cùng hơn mười chiếc xe ngựa, lúc này đang vén rèm xe lên cùng với đám người Trương Hiên bàn luận về thi văn triều chính.

Tiêu Mạc cũng ở đây!

Trương Khởi thầm nghĩ: Trương Cẩm sẽ không vô duyên vô cớ dẫn theo mình xuất phủ, có lẽ là do Tiêu Mạc đã căn dặn. Nhưng Tiêu Mạc làm như vậy để làm gì?

Nàng đưa tay sờ tới bao giấy dầu trong ngực, nghiến răng ken két.

Đoàn xe tiếp tục đi về phía trước. Hiện đang là lúc cảnh xuân tươi đẹp, vạn vật đâm chồi nảy lộc. Dọc theo đường đi, thỉnh thoảng còn có thể thấy từng đoàn xe của các nhà giàu quyền quý. Cong sông song song với con phố nước chảy xuôi dòng không ngớt, thuyền bè đung đưa lướt qua, cùng với đội tiểu cô tử ca xướng trên thuyền, tất cả mọi thứ đều khiến người ta cảm thấy bừng bừng sức sống.

Trương Khởi vươn đầu ra, lẳng lặng nhìn cảnh sắc ở bên ngoài.

Tiêu Mạc quay đầu lại nhìn Trương Khởi.

Nàng mải mê nhìn nữ ngư dân đung đưa hai chân trắng noãn hát khúc ca xưa cũ trên đội thuyền không chớp mắt, trong đôi mắt to bị tóc mái che

https://thuviensach.vn

khuất lại tràn đầy vẻ hâm mộ?

Nhíu nhíu mày, trong khoảnh khắc đó hắn có chút không hiểu nàng, loại phụ nữ nghèo ba bữa không đủ no đó tại sao nàng phải ngưỡng mộ?

Chỉ liếc nhìn nàng một chút, hắn liền thu hồi ánh mắt, cười một tiếng.

Lúc này, đoàn xe ngừng lại. Bờ sông này cũng chính làm mục tiêu của chuyến dã ngoại lần này.

Mọi người rối rít xuống xe ngựa. Chuyến đi này ngoài Trương Cẩm ra còn có mấy cô tử Viên Tiêu Tạ phủ. Khi đám lang quân tiến tới nói đùa thì mấy thiếu nữ bất tri bất giác cũng đi tới.

Trương Khởi từ từ tụt lại ở phía sau tít đằng xa.

Nàng biết, thân phận của mình không được hoan nghênh cho nên không muốn bị xem thường.

Lúc này, tiếng cười đùa vang dội, Trương Khởi ngẩng đầu trông tới mấy cô tử và Trương Hiên đang đợi lang quân, kéo nhau bước lên con thuyền hoa. Cũng có một vài lang quân vẫn đứng ở cạnh bờ sông chuyện trò to nhỏ với nhau.

Trương Khởi lẳng lặng nhìn tới họ, nàng vừa mới cúi đầu thì cảm thấy cánh tay chợt đau nhói. Có ai đó kéo nàng thật mạnh dẫn vào trong rừng cây!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Chí Hướng

Trương Khởi kinh hãi, nàng há miệng muốn kêu lên thì một bàn tay to bịt lấy miệng nàng, một giọng nói trầm ấm vang lên, "Là ta."

Là giọng của Tiêu Mạc!

Trương Khởi ngạc nhiên, nàng quay đầu lại nhìn. Lúc này, Tiêu Mạc đã kéo nàng vào trong rừng cây, thấy nàng cứ sững người nhìn hắn nhẹ giọng nói: "Đi theo ta."

Dứt lời, ống tay áo của hắn vung lên, từ hàng liễu rủ đi về phía hành lang bên sông.

Trương Khởi đi được vài bước lúng ta lúng túng hỏi, "Chúng ta đi đâu?"

Tiêu Mạc quay đầu lại.

Hắn lẳng lặng nhìn Trương Khởi, một hồi lâu mới chậm rãi nói: "Đi giải quyết phiền phức do muội gây ra."

Nàng gây ra phiền phức?

Trương Khởi rùng mình, lập tức thầm nghĩ: Quảng Lăng vương, hắn dẫn nàng đi gặp Quảng Lăng vương. Đúng rồi, hắn tùy ý tìm mỹ nhân giả mạo mình giao cho Quảng Lăng vương. Chuyện này không bị phanh phui thì thôi, một khi đổ bể ra ngoài, việc này chính là công khai làm bẽ mặt Quảng Lăng vương! Cũng là một loại nhục nhã.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, hiện tại hắn đưa mình đi gặp Quảng Lăng vương là muốn trước mặt Quảng Lăng vương tỏ rõ mình là người của hắn. Đồng thời cũng giải thích với Quảng Lăng Vương, hành vi của hắn về tình là có thể tha thứ.

Với thân phận là ngoại sứ và tính tình khoan hậu của Quảng Lăng vương, hành động này của Tiêu Mạc quả thật có thể tiêu trừ bất mãn của Quảng Lăng vương.

Hai người đi vào lối rẽ nơi hành lang, cuối hành lang có một cái đình, đình xây giữa đoạn sông nước chảy rào rạt. Cập bên đình là một chiếc thuyền hoa neo đậu lẻ loi trơ trọi.

Thuyền hoa không lớn, dây thừng mắc vào cột đình, đang dao động chao nghiêng theo gió.

Tiêu Mạc đi tới đình đài bước thẳng vào luôn trong thuyền hoa. Cũng không cần người đưa tay tới đỡ hắn liền cắm đầu cắm cổ chui vào trong khoang thuyền.

Trương Khởi vội vàng đuổi theo.

Bên trong thuyền hoa chỉ có hai chỗ ngồi, Tiêu Mạc đẩy ra khoang thứ nhất đi vào. Cách bố trí của khoang thuyền này tinh xảo đến lạ thường. Trương Khởi đi vào thì trông thấy một thiếu niên áo đen tóc dài, đang tự mình rót rượu, lẳng lặng nhìn núi xanh trùng điệp ở phương xa từ cửa sổ của khoang thuyền.

Hắn làm như không biết Tiêu Mạc và Trương Khởi đã đi vào.

Bóng lưng của thiếu niên lộ vẻ gầy yếu, nhưng sống lưng thẳng tắp, suối tóc đen như mực bay bay dưới ánh mặt trời nhưng lại có một sức hấp dẫn kỳ lạ.

https://thuviensach.vn

Qua một hồi lâu, Trương Khởi mới hiểu được, loại hấp dẫn này có tên gọi là Phong Hoa Tuyệt Đại! (ý chỉ nét đẹp như đóa hoa rung rinh trong gió, đầy sức sống)

Chỉ có người trời sanh bất phàm, phong thái vượt trội hơn người mới mang được phong cách ấy. Trong cái thế gian phù hoa này, rất hiếm khi thấy được một người có loại sức hấp dẫn độc nhất vô nhị này.

Rõ ràng chỉ là một bóng lưng, nhưng khoảnh khắc này, dù là Tiêu Mạc hay Trương Khởi cũng đều bị như tướt đoạt đi hô hấp, tinh thần bị vây trong sợ hãi, cũng không tự chủ được mà im lặng cứ lẳng lặng đứng đó.

Giờ khắc này, ngay cả con cháu thế gia quý tộc dào dạt lòng tin khi đến như Tiêu Mạc cũng không khỏi nghĩ: Người như vậy, sao có thể cứ một mực để ý một cô tử nho nhỏ như A Khởi? Mình đã đánh giá sai rồi sao?

Yên lặng rất lâu.

Dường như rất lâu sau đó, cũng là Trương Khởi mở miệng trước, nàng cúi đầu nhẹ nhàng gọi: "Quảng Lăng vương."

Cũng chính tiếng gọi này đã đánh thức Tiêu Mạc.

Tiêu Mạc ho nhẹ một tiếng nói: "Cao huynh, ta đưa Trương thị A Khởi tới rồi."

Nghe ngữ điệu khô khốc của mình, chân mày Tiêu Mạc nhíu lại: Chỉ là một bóng lưng mà thôi, sao có thể khiến ta thất thường đến vậy?

Quảng Lăng vương vẫn không quay đầu lại.

Hắn vẫn mãi nhìn non xanh nước biếc ở phía ngoài. Vào lúc Tiêu Mạc như không còn kiên nhẫn nữa đang muốn lên tiếng thì giọng nói trầm ấm mà véo von nghe rất đỗi êm tai cất lên, "Trương thị A Khởi!"

https://thuviensach.vn

"Vâng."

Giọng nói êm tai lanh lảnh như dòng nước chảy róc rách của Quảng Lăng Vương truyền đến, "Ngươi nói, núi xanh trùng điệp, nước biếc dạt dào, cảnh đẹp như thế có sánh bằng mỹ nhân không?"

Trương Khởi nghe được sự cô đơn từ trong lời nói của hắn.

Lông mi thật dài của Trương Khởi chớp chớp, một hồi lâu, nàng mới nhẹ giọng nói: "Không phải....So với vạn năm trường tồn của núi xanh thì mỹ nhân chỉ là một trò cười mà thôi."

Chỉ là một chuyện cười mà thôi. Thời niên thiếu, phải nỗ lực cố gắng gấp mấy lần so với người thường mới có thể có được lời khen ngợi của thế gian. Khi tuổi già .....Không có khi tuổi già, nàng và hắn mãi mãi không bao giờ có thời gian lúc tuổi già.

Từ xưa đến nay mỹ nhân như danh tướng, chẳng hẹn chờ ai tới bạc đầu. Hồng nhan bạc mệnh thôi đành!

"Trò cười?" Quảng Lăng vương cúi đầu cười. Tiêu Mạc đứng ở bên cạnh thấy hắn cứ mải mê lo chuyện trò với Trương Khởi, mà lời lẽ đáp lại của Trương Khởi cũng vô cùng văn vẻ xa xôi, bên trong như ẩn chứa ý vị nào đó mà không thể diễn tả bằng lời.

Hai người này dường như đã quên mất hắn, như có bí mật nào đó chỉ có họ mới biết.....Tiêu Mạc quay đầu lại nhìn Trương Khởi.

Trương Khởi vẫn yên phận cúi đầu, còn lộ vẻ non nớt ngây ngô của một tiểu cô tử, xem ra thật không đơn giản như biểu hiện ở bề ngoài!

Lúc này, Quảng Lăng vương mới từ từ xoay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên,Tiêu Mạc cảm thấy trong khoang thuyền như bừng sáng hẳn lên, thật vô cùng lóa mắt.

Hắn hơi nghiêng đầu sang một bên.

Nhưng Trương Khởi thì không, nàng vẫn bình tĩnh nhìn lại, nhìn vị Quảng Lăng vương trong truyền thuyết cuối cùng cũng chịu bỏ mũ xuống hé lộ ra khuôn mặt thật.

Thậm chí, ánh mắt của nàng vẫn trong suốt và bình tĩnh cũng như buổi đầu mới gặp.

Cùng Quảng Lăng vương nhìn nhau một hồi lâu, Trương Khởi mới đột nhiên nhớ ra mục đích của chuyến đi lần này.

Nàng vội vã cúi đầu làm ra vẻ khiếp sợ.

Bây giờ mới bày ra bộ dáng này? Khóe miệng Quảng Lăng vương nhếch lên cười cười.

Hắn không cười đã chói mắt rồi, nụ cười này càng sáng rực như ánh mặt trời.

Lúc này, giọng Tiêu Mạc từ bên cạnh vang lên, "A Khởi, rót rượu cho ta và Quảng Lăng vương."

Ngữ điệu bình thản thong dong, đây là mệnh lệnh của nam nhân đối với nữ nhân của mình, chủ nhân đối với thiếp thị của mình.

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Nàng nhìn tới Tiêu Mạc. Giờ phút này, Tiêu Mạc vẫn đang nhìn chằm chằm Quảng Lăng vương nên không có chú ý tới nàng.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi nghĩ, nếu như nàng nghe lời chính là ngầm đồng ý với Tiêu Mạc, ngầm thừa nhận mình là người của hắn.

Nhưng nếu như nàng không nghe theo, đó cũng là trực tiếp cự tuyệt Tiêu Mạc, đồng thời phải chấp nhận Quảng Lăng vương.

Trong khoảng thời gian ngắn, nàng thật tiến lùi đều khó.

Suy nghĩ một hội, nàng cười cười, đưa tay móc bao vải dầu từ trong ngực ra, nàng đặt nhẹ xuống chiếc bàn kế bên cạnh Tiêu Mạc khẽ nói: "Tiêu Lang ban thưởng, A Khởi thấy thẹn không dám nhận."

Rũ đầu xuống, nàng cũng không nhìn tới Tiêu Mạc nữa mà chỉ bật lò châm lửa cắm cúi đầu rót rượu.

Không bao lâu, nàng xách theo bầu rượu đi tới nhưng vẫn không hề nhìn tới Tiêu Mạc, Trương Khởi rũ mắt rót đầy rượu cho hai người, trong tiếng rượu róc rách Trương Khởi khẽ khàng nói: "A Khởi chỉ thích một câu thơ rất đơn giản trong bài “Nghĩ Hành Lộ Nan” của Bảo Chiếu thời Tống. Đó là câu: Thà làm đôi vịt trời nơi hoang dã, còn hơn làm con hạc cô đơn giữa biển mây…." (câu gốc của bài thơ trên: Ninh tác dã trung chi song phù, bất nguyện vân gian chi biệt hạc)

Giọng nói thánh thót, mềm mại yêu kiều đọc lên câu "Thà làm đôi vịt trời nơi hoang dã, còn hơn làm con hạc cô đơn giữa biển mây." Sau đó Trương Khởi không nói thêm gì nữa, từ từ châm đầy bầu rượu rồi lui về phía sau.

Nàng lui về đến sau lưngTiêu Mạc, đôi tay đan chéo để ở trước bụng, khép mi rũ mắt như một tên hầu gái.

Nàng đã nói rõ ý của mình.

https://thuviensach.vn

Nàng nói, chí hướng mơ tưởng của nàng chính là một tình yêu có đôi có cặp, tình nguyện từ bỏ cuộc sống vinh hoa phú quý chỉ muốn tìm một người tri tâm.

Những lời này thật văn nhã, thật chua chát.

Dĩ nhiên, đây không phải là trọng điểm. Trọng điểm là, Tiêu Mạc là một kẻ kiêu ngạo, Quảng Lăng vương lại càng kiêu ngạo hơn.

Loại đàn ông như họ, sau khi nghe xong chí hướng của một tiểu cô tử tầm thường không để mình vào trong mắt, tất nhiên sẽ khinh thường không muốn dây dưa vướng víu nữa.

Vốn cũng chỉ là có chút hứng thú mà thôi. Thế gian này cô tử xinh đẹp nhiều không kể xiết? Nàng đã không nguyện ý, vậy thì coi như không có gì là được.

Trong khoang thuyền yên tĩnh lại.

Một hồi lâu, Tiêu Mạc cười ha hả nói: "Hay cho câu ‘Thà làm đôi vịt trời nơi hoang dã, còn hơn làm con hạc cô đơn giữa biển mây’. Thật không nhìn ra, A Khởi còn có chí hướng bậc này." Trong giọng nói còn mang theo chút mỉa mai dè bĩu.

Trương Khởi mím môi cúi đầu không trả lời.

Quảng Lăng vương cũng không cười.

Hắn chỉ lẳng lặng liếc Trương Khởi một cái, sau đó bưng ly rượu nàng rót uống một hơi cạn sạch.

Trương Khởi tiếp tục cúi đầu.

Nàng từ từ lui về phía sau.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, nàng đã lui ra khỏi thuyền hoa, nhảy lên đình đài quay trở về.....

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Quảng Lăng Vương

Hành lang làm bằng gỗ, khi có người đi động, liền phát ra tiếng lạch cạch thanh thúy dễ nghe, hỗn hợp ở trong tiếng nước chảy, giống như tiếng nhạc.

Trương Khởi dừng bước.

Từ từ, người sau lưng đi tới bên cạnh nàng, chính là Tiêu Mạc.

Tiêu Mạc yên lặng nhìn chằm chằm nàng.

Ánh mắt của hắn sắc bén, giống như muốn nhìn thấu nàng.

Trương Khởi cúi đầu, nở nụ cười, nàng lúng ta lúng túng hỏi: "Tiêu Lang, Quảng Lăng vương có nói gì không?"

Tiêu Mạc cười một tiếng, nói: "Ngươi nghĩ hắn nói gì?"

Giọng có vẻ không tốt, Trương Khởi cúi đầu thấp hơn, cũng trầm mặc.

Tiếng guốc gỗ lộc cộc lộc cộc đi xa. Trương Khởi ngẩng đầu lên, đưa mắt nhìn Tiêu Mạc dần dần cách xa, dừng một chút, cũng đi.

Không bao lâu, hai người liền tới cạnh bờ sông. Lúc này, còn có năm sáu thiếu niên lang quân ngồi ở trên chiếu trắng trải bên bụi cỏ ven bờ sông, uống rượu bàn thơ.

Bọn họ thấy Tiêu Mạc đến, cười ầm lên kéo hắn tới.

https://thuviensach.vn

Cho đến không có ai chú ý, Trương Khởi mới lặng lẽ đi ra. Nàng không đến chỗ nhiều người, mà là đi tới nơi đậu xe ngựa, bò lên chiếc xe, nằm ở phía trên nhắm hai mắt lại.

Nàng lại mở mắt ra, nhìn nhìn mọi nơi.

Nàng khác với các cô tử khác, nàng khó được ra cửa một chuyến, cảnh xuân sáng rỡ này nàng thấy rất là mỹ lệ.

Một tay chống đầu, xuyên thấu qua màn xe nhìn bên ngoài, Trương Khởi có chút mất hồn.

Nếu như trí nhớ kia đều là thật, tại sao nàng phải chuyển sang kiếp khác? Chết như vậy không phải rất tốt sao? Sạch bóng, cũng không cần giãy giụa nữa, không có cơn ác mộng, không cần vắt hết óc tính toán. . . . . .

Nàng rũ mắt.

Đang lúc ấy thì, một loạt tiếng bước chân truyền đến.

Trương Khởi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai nam tử áo đen đỡ một thiếu niên cũng mặc áo đen đi đến. Thiếu niên kia cao lớn tuấn tú, đội mũ có màng che thật dầy, không phải Quảng Lăng vương thì là ai?

Đúng rồi, chiếc kia chính là xe ngựa của hắn.

Đang lúc này, Quảng Lăng vương võ nghệ cao cường cảm thấy một luồng ánh mắt, đầu hắn chuyển một cái, lần này, đối diện với một đôi mắt sáng long lanh. Chủ nhân của ánh mắt này thấy hắn nhìn, bị sợ đến nhanh chóng kéo xuống màn xe.

. . . . . Thật bị hắn làm sợ?

Quảng Lăng Vương cười, chuyển bước chân, chậm rãi đi về phía Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi kéo chặt mành xe, núp ở trong góc nháy mắt. Khi nàng không dám thở mạnh thì hai tiếng cốc cốc vang lên, càng xe bị người ta gõ một cái, một âm thanh trong trẻo êm tai mang theo vài phần hài hước truyền đến, "Kéo ra màn xe!"

Trương Khởi cắn cắn môi, một đôi mắt chuyển động nhanh như chớp. Khi nàng suy nghĩ như thế nào đáp lại thì trước mắt chợt lóe ánh lạnh, màn xe vừa đứt làm hai!

Quảng Lăng vương thản nhiên thu hồi kiếm dài, sau đó ngước mắt, nhìn vào ánh mắt không biết là ngây ngốc hay kinh ngạc của Trương khởi.

Thẳng một lát sau, Trương Khởi mới phát ra một tiếng nho nhỏ, đảo mắt, nàng đưa tay che miệng, cúi đầu liền nhìn xuống dưới xe ngựa.

Thấy nàng không để ý tới mình, Quảng Lăng Vương tò mò nói: "Ngươi đang tìm cái gì?"

Trương Khởi lắc lắc lư lư tìm được bàn đạp xe ngựa, lung tung nhảy xuống, nàng mới ngẩng đầu nhìn về phía Quảng Lăng vương.

Quảng Lăng vương vẫn còn nhìn nàng.

Trương Khởi thầm than một tiếng, khổ nghiêm mặt nói: "Xe ngựa này là của đích tỷ ta. Tỷ ấy trở về thấy màn xe rách, tất nhiên không tha cho ta. Ta nên thừa dịp tỷ ấy không biết, nhanh chóng rời đi nơi đây thì tốt hơn."

Nói tới chỗ này, nàng ôn tồn hỏi: "Vương Gia, người không muốn rời đi sao?"

Đây là đang thúc giục rồi! Sau màn che, Quảng Lăng Vương cười.

Hắn chậm rãi nói: "Nơi này rất tốt."

Nơi này rất tốt? Địa phương quỷ quái này có cái gì tốt?

https://thuviensach.vn

Thấy Trương Khởi mở lớn hai mắt, con ngươi nhanh như chớp nhìn mình. Lúc này nàng làm sao còn bộ dáng thành thục?

Quảng Lăng vương lại cười cười.

"Trương thị A Khởi."

Trương Khởi ừ một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Quảng Lăng vương đưa tay vuốt phần tóc rối bời trên trán nàng lên, khi Trương Khởi cứng còng không dám động đậy thì hắn lên tiếng, "Tên Tiêu Mạc nói, ngươi là người của hắn. Ngươi mày rậm lưng thẳng, rõ ràng vẫn còn là xữ nữ." Trương Khởi lập tức đỏ hết cả mặt, mà Quảng Lăng vương vẫn còn tiếp tục nói: "Người này đùa ta trước, hiện tại, lại muốn dọa ta. Trương thị A Khởi, ngươi nói ta nên như thế nào?"

Trương Khởi trợn to mắt.

Nàng ngây ngốc nhìn Quảng Lăng vương. Hắn nên như thế nào? Nàng làm sao nói rõ? Nàng muốn là cuộc sống lưỡng tình tương duyệt, nàng không muốn lựa chọn bất kỳ ai trong hai người bọn họ. Sao mặc kệ là Tiêu Mạc hay là hắn, đều như không nghe?

Lúc này nàng hồn nhiên quên mất, không tệ, hai người kia đều kiêu ngạo, nhưng nàng là thân phận gì? Chỉ là một đứa con gái riêng mà các đại gia tộc tiện tay bồi dưỡng thành "kỹ thiếp", như vậy nàng làm sao xứng có tâm nguyện gì? Lời giống vậy, nếu là đường đường công chúa hoặc đích nữ Trương thị nói ra, có lẽ có thể làm cho nam nhân suy nghĩ một chút.

Mắt mở to nhìn Quảng Lăng vương, xuyên qua màn che mơ hồ, nhìn người tuấn mỹ đến khiến người đời chỉ có thể ngước nhìn, Trương Khởi lắp bắp nói: "Ta... ta không có đẹp như thế."

https://thuviensach.vn

Nàng dù tuyệt sắc, cũng không có mỹ đến khiến Quảng Lăng Vương vì nàng như thế!

Thật không có!

Nghe rõ ý của nàng, hai đại hán áo đen đứng ở cách đó không xa đồng thời nhếch miệng cười một tiếng, nếu không phải cố nén, chỉ sợ bọn họ đã cười to lên.

Quảng Lăng vương cũng cười.

Thân thể hắn hơi nghiêng, mặt xề gần mặt của Trương Khởi, hơi thở thở ra nhẹ nhàng vỗ đến trên mặt Trương Khởi, làm cho nàng trong nháy mắt cứng ngắc như sắt thì tiếng cười nhẹ của hắn truyền đến, "Không tệ, ngươi không có đẹp đến khiến ta để y. . . . Chỉ là ta thích ánh mắt của ngươi, nó rất sạch sẽ." Lúc nhìn về phía hắn rất sạch sẽ, là người duy nhất trong tất cả tiểu cô tử.

Theo tuổi tác của hắn tăng lên, âm thanh bức bách hắn lấy vợ cưới vợ bé càng ngày càng nhiều. Ai cũng muốn nhét mấy nữ tử vào viện của hắn, hắn thực là đẩy đến phiền. Đáng hận nhất chính là, hắn chỉ cần nổi giận với mấy kẻ si mê kia, vừa mới chuyển lưng, thì đầy đường đều đồn đãi hắn thích nam nhân.

Bên cạnh hắn, cũng cần có một nữ nhân.

Còn nữa, hắn không thích Tiêu Mạc như vậy, đùa giỡn hắn dọa hắn, thật cho là hắn dễ bắt nạt?

Lúc này Trương Khởi đã hoàn toàn hiểu ý tứ của hắn.

Mặt nàng trắng bệch, muốn nói gì, nhưng đầu lưỡi cứng lại.

https://thuviensach.vn

Quảng Lăng vương đứng thẳng người, hắn rũ xuống hai mắt, ngón tay thon dài vuốt cây kiếm sáng loáng, không chút để ý nói: "Hai năm này, ngươi không cần e sợ như thế."

Một lát sau, Trương Khởi mới hiểu được ý tứ của hắn.

Hắn là nói, mình còn chưa lớn lên, hắn hiện tại sẽ không động nàng?

Thì ra là hắn muốn nàng, thật không phải đùa giỡn!

Lần này, Trương Khởi thực là mặt trắng như tờ giấy!

Nàng nhìn hắn chằm chằm, muốn nói cái gì, đôi môi động động, nhưng lời gì cũng nói không ra. Cũng không biết trải qua bao lâu, Trương Khởi gấp đến độ lưng cũng rỉ ra mồ hôi, đột nhiên miệng hơi mở, oa một tiếng khóc lên.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Thu Thập Một Chút

Trương Khởi có khuôn mặt nhỏ bé mắt to, da thịt trắng mịn tương đối động lòng người, vừa khóc, trên lông mi thật dài dính từng giọt nước mắt lớn, giọt giọt lăn xuống theo khuôn mặt, ánh mặt trời chiếu lên đủ màu, thật là đẹp mắt.

Vì nhìn càng thêm rõ ràng, Quảng Lăng vương thậm chí vươn tay, giúp nàng phất tóc mái lên!

Chống lại ánh mắt của hắn, Trương Khởi khóc không nổi nữa.

Nàng nháy nháy mắt, từ từ ngừng khóc thút thít, nhỏ giọng thút thít .

"Không khóc?"

Trương Khởi nghẹn ngào gật đầu một cái.

"Rất tốt" Quảng Lăng vương nói: "Ta không thích cô tử thích khóc."

Thật?

Trương Khởi trợn to mắt.

Thấy cặp mắt sáng của nàng, Quảng Lăng vương lại có chút buồn cười, hắn lạnh lùng nói: "Đặc biệt là người giả khóc, ta vừa thấy, liền muốn một kiếm chém giết!"

Ánh sáng trong mắt Trương Khởi biến mất.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Quảng Lăng vương nhếch nhếch, hắn lau mặt của nàng, "Trở về phủ rồi thu thập bọc quần áo, đến lúc đó không có thời gian chờ ngươi."

Hai mắt Trương Khởi trừng tròn xoe!

Môi của nàng run rẩy, lại run rẩy, rốt cuộc vô lực nói: "Nhưng, nhưng, ta không muốn."

"Ta nói, ánh mắt của ngươi rất sạch sẽ. Hơn nữa dung nhan của ngươi không tệ, không đến nỗi khiến ta nhìn mà phiền. Cho nên, ngươi không muốn cũng phải muốn." Lưu loát rõ ràng bỏ lại những lời này, Quảng Lăng vương từ trong lòng móc ra một đĩnh vàng ném cho nàng, "Trở về chuẩn bị, nên chuẩn bị nhiều chút."

Dứt lời, hắn thản nhiên xoay người, mang theo hai đại hán áo đen lên xe ngựa.

Cho đến xe ngựa của hắn đi một hồi, Trương Khởi mới khẽ gọi một tiếng. Đảo mắt, nàng liền nhắm chặt miệng.

Trong truyền thuyết, hắn rõ ràng là một người khoan hậu đại độ, người như vậy, cũng không thích làm người khác khó chịu, thế nào trên thực tế căn bản không phải như thế?

Nàng cũng không suy nghĩ, Quảng Lăng vương khoan hậu rộng lượng, là đối với thuộc hạ của hắn. Nàng là cái gì? Dưới trời trong mắt của nam nhân, tiểu cô tử thân phận như nàng, cáu kỉnh là thường, nói gì tâm nguyện cũng là tiểu cô tử thích nằm mơ. Dù sao không phải cho người thấp kém này, thì cũng là cho người thấp kém kia, mình nhặt đi, chờ sống phú quý thì nàng sẽ biết cảm kích may mắn.

Trương Khởi ngơ ngác đứng, một hồi lâu mới quay đầu.

https://thuviensach.vn

Vừa quay đầu, nàng nhìn thấy Tiêu Mạc đứng ở ngoài 20 bước, đang lạnh lùng nhìn nàng.

Tiêu Mạc? Hắn đến đây lúc nào?

Thấy Trương Khởi rốt cuộc chú ý tới mình rồi, Tiêu Mạc sải bước đi về phía nàng.

Nhìn chòng chọc nàng một hồi, hắn quay đầu nhìn về phía xe ngựa xa xa của Quảng Lăng vương.

Quay đầu lại, Tiêu Mạc nhìn Trương Khởi cúi đầu khổ nghiêm mặt, tóc mái sớm đã bị nàng chải xuống, âm thanh hắn chậm lại, nói: "Lấy ra?"

"Hả? Cái gì?"

"Vàng." Vàng? Vàng Quảng Lăng vương cho? Tay Trương Khởi run lên một cái, một hồi lâu mới cắn răng, đưa vàng tới trong tay Tiêu Mạc.

Vừa đưa vàng ra, nàng liền cười đến cặp mắt cong như trăng khuyết, vui sướng hướng về phía Tiêu Mạc nói: "A Mạc, vàng này có thể mua vào một số ruộng tốt không? Huynh giúp ta mua thêm nữa có được hay không?"

Đầu óc đổi rất mau!

Tiêu Mạc nhìn chằm chằm nàng, âm thanh thấp mà chìm, "Ngươi muốn nhiều ruộng tốt vậy làm gì? Chẳng lẽ còn sợ không có cơm ăn?" Hắn thu vàng vào trong lòng, lấy ra một bao vải dầu.

Đưa bao vải dầu Trương Khởi vô cùng quen thuộc cho nàng, Tiêu Mạc nói: "Ngươi đừng nghĩ đến vàng nữa, nhận lấy cái này đi."

Trương Khởi nhận lấy.

https://thuviensach.vn

Nàng không cần nhìn, cũng biết trong bao vải dầu để khế ước mua bán nhà.

Nàng vừa mới tặng nó cho Tiêu Mạc, nào ngờ, hắn lại tặng nó tới trong tay nàng lần nữa.

Trương Khởi cúi đầu nhìn nó.

Nàng muốn tốn hơi thừa lời, muốn ném nó về trên mặt Tiêu Mạc, muốn. . . . Nhưng nàng không muốn làm gì cả.

Có ích lợi gì? Nàng đã nói lời cứng rắn nhất, cũng không có ai nghe vào tai, chí hướng của nàng nói thành vĩ đại nhất, cũng bị nhân xem là chuyện cười. Cũng thế, những ca kỹ nghênh tới đưa đi, những kỹ thiếp sống chết trằn trọc, làm sao có thể có nam nhân nguyện ý nghe họ nói tâm tư của mình?

Tựa như 〈 mỹ nhân phú 〉 này, chỉ cần viết trang phục dung mạo của mỹ nhân rất động lòng người là được rồi, đâu để ý dưới nụ cười của mỹ nhân là lệ hay hận?

Trương Khởi khép mắt, thu khế ước mua bán nhà vào trong lòng.

Cũng tốt, chính nàng không có biện pháp phản kháng Quảng Lăng vương rồi, xem Tiêu Mạc có biện pháp tốt gì.

Thấy nàng thu hồi, Tiêu Mạc rốt cuộc cũng nở nụ cười, hắn sờ sờ gương mặt của nàng, trầm giọng nói: "Giấu mình kỹ hơn, không thể lại có lần tiếp theo." Nói tới chỗ này, hắn thật thâm sâu ngưng mắt nhìn Trương Khởi, từ đối thoại lúc nãy của nàng và Quảng Lăng vương có thể xem ra, tiểu cô tử này, ẩn dấu rất nhiều việc.

Hắn nói, mặt của nàng, không thể để cho người khác thấy được, hắn không rảnh một lần lại một lần ứng đối phiền phức nàng trêu ra?

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cúi mắt, vô tâm đáp lại. Nàng xoay người liền muốn leo lên xe ngựa.

Tiêu Mạc nhìn sang mành xe kia, ngoắc ngoắc Tiêu Lộ nơi xa.

Tiêu Lộ chạy đến rồi, Tiêu Mạ liền chỉ màn xe, nói: "Lập tức bảo người ta làm màn xe giống thế đưa tới."

Tiêu Lộ vừa nhìn, vẻ mặt liền đau khổ nói: "Lang quân, sợ là không thể nhanh như vậy." Muốn ở trước khi Trương Cẩm phát hiện, sợ là không thể.

Tiêu Mạc ừ một tiếng, nói: "Chậm cũng không sao."

"Vâng"

Tiêu Lộ đi rồi, Tiêu Mạc thả lỏng hai tay sau lưng, lẳng lặng nhìn núi xanh phía xa, không lên tiếng.

Trương Khởi chân tay co cóng đứng ở sau lưng hắn, cũng không dám lên tiếng.

Qua một hồi lâu, Tiêu Mạc trầm giọng nói: "Quảng Lăng Vương Cương mới nói gì với muội?"

"À? Quảng Lăng vương? Ngài ấy cho ta vàng, còn nói muốn ta chuẩn bị một chút."

Nghe âm thanh thanh thúy nho nhỏ của nàng, Tiêu Mạc xoay đầu lại.

Hắn nhìn chằm chằm nàng, hỏi "Muội và hắn làm sao quen biết?" Sao lại chú ý nàng như thế?

Trương Khởi nắm chặt mười ngón tay, nhỏ giọng nói: "Chính là ngày trong phủ lang quân có tiệc, ta ở bên đường rửa mặt, bị ngài ấy thấy được.

https://thuviensach.vn

Ngài ấy nói, ánh mắt ta rất sạch sẽ, khi nhìn ngài ấy không có ý xấu, ngài ấy thích."

Theo vẻ đẹp của Quảng Lăng vương, lý do này cũng có thể.

Mặt Tiêu Mạc trầm hơn rồi.

Một hồi lâu, hắn mới nói: "Sau khi trở về an phận chút, chuyện này ta sẽ xử lý."

Trương Khởi không có lên tiếng, thấy hắn nhìn mình chằm chằm, nàng mới nói nhỏ: "A Khởi vẫn thích câu thơ kia."

Chính là cái câu "Thà làm vịt trời hoang dã cùng bay, không muốn làm hạc cách biệt trong mây" sao? Tiêu Mạc nhìn chăm chú về phía nàng.

Hắn từ từ nói: "Đó là chuyện không thể nào, ngươi không cần thích."

Mặt Trương Khởi trắng bệch, nàng rốt cuộc ngậm chặt miệng.

Nếu nói lời nói vô dụng, vậy chỉ dùng hành động thôi.

Lúc này, phía sau truyền đến một hồi tiếng líu ríu.

Chúng lang quân cô tử trở lại.

Trương Khởi vội vàng khẽ chào Tiêu Mạc, "A Khởi cáo lui." Dứt lời, nàng nhanh như mèo, mấy cái lắc mình liền núp ở sau một chiếc xe ngựa.

Thấy nàng lén lén lút lút, mắt to nhìn mình còn nháy nháy xin, trong bụng Tiêu Mạc vẫn còn uất ức liền mềm nhũn.

Hắn khẽ gật đầu với nàng, quay đầu lại, trên mặt tao nhã tuấn tú, lộ ra nụ cười làm người ta thấy như gió xuân thổi tới, đi ra nghênh đón.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, một tiếng kêu sợ hãi làm cho Trương Khởi run rẩy, "Này, mành xe bị gì ——"

Tiếp, tiếng thán phục của một lang quân cũng truyền tới, "Đây rõ ràng là bị vũ khí bén cắt! Chẳng lẽ có đạo phỉ theo dõi?" Lời vừa nói ra này, mọi nơi ong ong. Hai hầu gái của Trương Cẩm vội vàng leo lên, không bao lâu, một tỳ nữ ở bên trong nói: "Cái gì cũng còn đây."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Bán Đất

Tiếng bàn tán lại càng lao xao, trí tưởng tượng của mọi người cũng càng lúc càng phong phú. Trương Khởi thấy mọi người đến cũng đã đông đủ thì lén lút chuồn êm lẻn vào trong đám người.

Một lát sau, Tiêu Mạc nói: "Không nên nán lại đây lâu nữa, nếu mọi người đã đến đông đủ thì đi thôi." Lên tiếng nhắc nhở mọi người, nơi đây có thể có đạo tặc nên rời đi sớm thì tốt hơn.

Mọi người vội vàng lên xe ngựa, Trương Khởi cũng thuận thế vào xe ngựa của mình.

Trương Cẩm vừa mới ngồi xuống, liền thấy Trương Khởi đã lên xe ngựa bên cạnh. Nàng trừng Trương Khởi, đang định lên cơn thì thấy xe ngựa của Tiêu Mạc, cuối cùng cất giọng mềm nhũn, "Vừa nãy muội đi đâu?"

Thì ra Trương Cẩm vẫn chú ý tới mình.

Trương Khởi không biết, Trương Cẩm vẫn luôn chú ý tới Tiêu Mạc thế nên mới phát hiện Trương Khởi biến đi đâu mất.

Trương Khởi khẽ nói: "Muội, muội đi nhà cầu, đi tới đi lui lạc mất phương hướng." Thấy mặt Trương Cẩm lạnh tanh nàng gấp đến độ cắn phải đầu lưỡi, "Tỷ tỷ đừng giận, muội nói, muội nói. Là muội chưa từng thấy cảnh tượng bên ngoài, nhất thời ham chơi mà lạc mất phương hướng."

Nàng vừa nói thế, Trương Cẩm liền tin ngay. Trương Cẩm trừng mắt với nàng khẽ quát: "Đúng là đứa chưa từng thấy việc đời mà!"

https://thuviensach.vn

Đang nói thì cảm giác được có ánh mắt đang nhìn mình, nàng vội vàng quay đầu lại.

Người nhìn nàng chính là Tiêu Mạc. Bốn mắt nhìn nhau, Tiêu Mạc dịu dàng cười với Trương Cẩm. Nụ cười này bỗng như nước đá giữa ngày hè, Trương Cẩm lạnh toát cả người, chuyến du ngoạn bị vẻ tĩnh lặng lạnh nhạt của hắn làm cho tiêu tan không còn dấu vết.

Chuyến chơi xuân này vốn do Tiêu Mạc đề xướng. Lúc ấy Trương Cẩm còn tưởng mình và ái lang có thể vui vẻ bên nhau nửa ngày.

Có được nụ cười của Tiêu Mạc, tâm tình Trương Cẩm rõ ràng tốt hẳn lên, không còn nhướng mày trợn mắt với Trương Khởi nữa.

Trương Khởi thấy vậy, không khỏi nghĩ tới: Chẳng lẽ đại phu nhân đã đồng ý cho Tiêu Mạc và Trương thị cô tử thân cận rồi ư?

Vừa nghĩ như thế, nàng sợ hết hồn, hai tay siết chặt khăn tay. Trương Khởi thầm nghĩ: Nếu đại phu nhân đã gở bỏ lệnh cấm, chuyện của Quảng Lăng vương cũng được giải quyết xong, còn mình sẽ bị một chiếc xe ngựa khác đưa vào Tiêu phủ.

Không được, không thể như vậy!

Nàng cắn môi, suy nghĩ: Cảm giác bị động như vậy thật đáng ghét!

Nghĩ tới đây, cảm nhận được có ánh mắt đang nhìn chằm chằm vào mình. Trương Khởi vừa ngẩng đầu lên thì trông thấy Trương Hiên đang dịu dàng cười gật đầu với nàng.

Là Cửu huynh.

Trước mặt hắn, Trương Khởi vẫn luôn thoải mái vì thế nàng cười lại với hắn.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa nhanh chóng trở về Trương phủ.

Vừa xuống xe, Trương Khởi bỗng cảm thấy mỏi mệt vô cùng. Trở về phòng, nàng kiệt sức nằm ỳ lên giường. Nếu không phải vì thân phận, nàng không có tư cách tắm rửa tùy thích, thì nàng muốn ngâm mình trong nước để được tĩnh táo lại.

Nghiêng đầu, nhìn bầu trời bao la ngoài cánh cửa sổ buông rèm, Trương Khởi thầm nghĩ: Chỉ có thể đợi!

Đúng vậy, chỉ có thể đợi, cho dù là quyết định của Quảng Lăng vương hay hành động của Tiêu Mạc, nàng chỉ có thể bị động chấp nhận.

Có lẽ, trong mắt vài người, có thể được hai nam nhân ưu tú như vậy xin lấy, nàng nên cảm thấy vinh hạnh mới đúng. Nhưng Trương Khởi rất hiểu, họ xin lấy mình cũng chẳng khác gì xin một món đồ có hứng thú, cũng chỉ là đồ chơi mà thôi.

Trong trí nhớ, nàng cũng không phải là đồ chơi, đời này, nàng lại càng không thể là đồ chơi!

Nghĩ đến mỏi mệt, Trương Khởi nhắm nghiền hai mắt.

Cho đến khi tiếng cười của A Lục bất chợt vang lên Trương Khởi mới ngồi dậy. Nàng lấy từ trong ngực ra khế ước mua bán nhà Tiêu Mạc đưa cho các nàng, cắn răng, cúi rạp trên mặt đất moi ra khế ước mua bán nhà khế lúc trước, sau đó để chung một chỗ.

Căn nhà này coi như là món lời của mình!

Chớp mắt đã hết một ngày.

Trương Khởi trải qua ngày này vô cùng bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

Rạng sáng hôm sau, Trương Khởi đi tìm Trương Hiên vẫn luôn đọc sách trên đình đài, ở cùng với hắn sau khi học xong một bài thơ thì Trương Khởi ấm ức rũ mắt xuống.

Trương Hiên nhìn nàng ân cần hỏi: "A Khởi khó chịu à?"

Trương Khởi lắc đầu, khẽ nói: "Không phải." Nàng chớp đôi mắt to, suy nghĩ một chút, ngập ngừng nói: "Muội có một chuyện gạt Cửu huynh." Nàng nhìn hắn lại hỏi, "Cửu huynh, huynh có trách muội không?"

Trương Hiên thấy vẻ mặt đáng thương dễ mến của nàng, không đành lòng vươn tay xoa tóc nàng dịu dàng nói: "Sao Cửu huynh có thể trách muội được?"

Trương Khởi cười rạng rỡ nói: "Thật ư, Cửu huynh không trách muội thật sao?" Nàng nhìn hắn, khẽ khàng cất lời: "Lần trước, muội thêu một bức tranh gửi bán ở ngoài, kết quả bệ hạ thấy được, cho muội tám mươi lượng vàng....."

Trương Hiên không dám tin, kinh ngạc nói: "Thật không?"

Nhìn vẻ mặt thành thật không hề có vẻ giả bộ của Trương Khởi, hắn đứng lên chắp hai tay nói: "Đương kim bệ hạ có thành tựu sâu đậm về thơ họa, tranh thêu của A Khởi thậm chí ngay cả bệ hạ cũng thích ư? Như vậy đúng là quá tốt rồi."

Trương Khởi được hắn khen thì đỏ mặt, nàng lấy một cái khăn tay từ trong ngực ra, nhìn Trương Hiên qua hàng mi rũ thấp, vừa vui mừng vừa e lệ nói: "Giống hệt như cái này!"

Trương Hiên vươn tay nhận lấy.

Mở khăn tay ra, hắn ngẩn người. Hắn chợt thở dài, nói: "A Khởi vô cùng thông tuệ!" Bỗng chốc, hắn nghĩ đến sự thông minh của nàng khi học thơ

https://thuviensach.vn

văn, cũng không thấy kỳ quái.

Trương Khởi cẩn thận lấy một bọc giấy dầu ra, vừa nhìn thoáng qua thật sự không hề gây chú ý, nàng cắn môi nói: "Trong này có hai khế ước mua bán nhà và một vài khế đất là dùng số vàng kia để đổi lấy. A Khởi muốn cầu xin Cửu huynh bán giùm muội."

Nàng cúi đầu, tay trái siết siết vạt áo, lẩm bẩm: "Muội vẫn luôn nghĩ, nếu có một ngày được gả đi, những thứ này còn có thể dùng làm của hồi môn…..Bây giờ A Khởi đã hiểu, tấm thân này vốn chỉ là bèo trôi, nói không chừng ngày nào đó sẽ trôi dạt tới nơi chân trời. Nên giữ ít tiền bạc bên người vẫn hơn."

Giọng nàng yếu ớt len lỏi trong gió xuân, thân thể nhỏ bé của nàng không chống được cơn lạnh mà khẽ run.

Dù Trương Hiên đã quen thuộc, dù hắn vẫn luôn quan niệm rằng thứ nữ địa vị thấp kém bị lấy làm thiếp là chuyện vô cùng bình thường. Lúc bây giờ lại thấy hơi thương tiếc.

Hắn nhìn Trương Khởi, dường như bây giờ mới phát hiện nàng vẫn là người còn sống sờ sờ, cũng sợ chết sợ cô đơn, sợ bị ức hiếp.

Trương Hiên yên lặng nhận lấy bao giấy dầu từ tay nàng.

Hắn vừa mới nhận lấy, liền thấy Trương Khởi vẫn nhìn chằm chằm vào bao giấy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đó, ngoài niềm hy vọng còn có nỗi lo lắng, sợ hãi, thậm chí cả vẻ ngờ vực.....Cứ như vật trong tay hắn tất cả là điểm tựa của cả đời nàng, là nguồn gốc cho sự tồn tại của bản thân. Không có chúng, nàng sẽ trắng tay!

Trương Hiên chợt cảm thấy chua xót.

https://thuviensach.vn

Hắn cất bao giấy dầu vào trong ngực, vươn tay vỗ về mặt nàng cúi đầu nói: "Muội yên tâm, huynh trưởng sẽ giải quyết ổn thỏa."

Trong chốc lát, hắn lại ân cần hỏi han: "Đổi lấy tiền bạc có được không?"

Trương Khởi lắc đầu, nàng khẽ nói: "A Khởi nghe người ta nói, lúc những kỹ thiếp cơ thị ở những phủ lớn rời khỏi hoặc vào bước vào cửa, có vài người bị nô bộc soát người."

Trương Hiên nhướng mày, suy nghĩ một lúc rồi nói: "Vậy đổi hết thành vàng thì sao? Vàng thì dễ giấu hơn."

Trương Khởi gật đầu lia lịa, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng noãn vừa đáng yêu vừa đáng thương, "Vâng, vâng, đa tạ Cửu huynh."

Trương Hiên lúc này cũng quyết định, sau khi đổi thành vàng sẽ thêm vào chút ít. Rồi nói là bán với giá cao.

Hắn vươn tay nhéo khuôn mặt non nớt của Trương Khởi, cười nói: "Không cần cám ơn." Dừng một chút, hắn nói: "Sau này muội để ý người nào, nhớ bảo Cửu huynh xem trước. Không đến nỗi rơi vào tay những kẻ hoang dâm cợt nhả."

Như vậy có ích gì? Tiêu Mạc là kẻ hoang dâm sao? Quảng Lăng vương lại càng không phải như vậy. Mấu chốt là nàng không muốn gả cho bất kỳ ai với thân phận ký thiếp hoặc thiếp thị.

Dĩ nhiên, Trương Khởi không nói chuyện này. Nàng nghịch ngợm cúi chào Trương Hiên, cười hì hì nói: "A Khởi đa tạ Cửu huynh."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Va Chạm

Trương Khởi nghĩ ngợi: Chờ đến khi vàng tới tay, cuối cùng đi theo Quảng Lăng vương vẫn có tiền bạc dắt túi. Trương Khởi liếc mắt thấy một tỳ nữ đi vội tới phía Trương Hiên, nàng vội vàng cúi chào nói: "Cửu huynh, A Khởi phải đi rồi."

Trương Hiên gật đầu, nàng thuận tay vuốt tóc trước trán xuống.

Đi sau tỳ nữ kia là một thiếu niên, thiếu niên sải chân bước tới, từ xa thấy Trương Hiên liền: "Trương Cửu, cái tên tiểu tử này về lâu vậy mà sao không tới tìm ta?"

Hắn sải bước vọt tới trước mặt Trương Hiên, ánh mắt thoáng nhìn thấy Trương Khởi đi ở phía xa chừng năm bước, không nén được ồ lên một tiếng.

Trương Hiên hỏi: "Huynh ồ cái gì?"

Thiếu niên cau mày, nói: "Hình như đã thấy bóng lưng này ở đâu rồi thì phải." Hắn quay về phía Trương Hiên, ngước đôi mắt trông mong lên hỏi thăm: "Nàng ta là ai?"

Trương Hiên thở dài, nói: "Là muội muội của ta." Thấy thiếu niên trợn mắt nhìn mình, bộ dạng không nói rõ không được, hắn bất đắc dĩ nói: "Phụ thân ta quen mẫu thân muội muội ở ngoài, trước đó không lâu mới đón về từ nhà ngoại tổ." Nói tới đây, hắn nhìn thiếu niên đó, "Trần Ấp, huynh đã gặp A Khởi rồi sao?"

https://thuviensach.vn

Trần Ấp nhất thời nghĩ không ra, hắn cau mày vắt óc nghĩ, Trương Hiên chợt nghĩ thầm: A Khởi lo lắng cho tương lai của mình, nếu có thể gả cho Trần Ấp, cũng có thể giúp muội muội bớt phiền não.

Mặc dù Trần Ấp là tôn thất hoàng tộc, nhưng từ nhỏ đã mất cha, gia cảnh cũng chỉ được coi là giàu có. Hơn nữa phẩm chất của người nhà hắn đều đơn giản, phụ thân cũng không có thiếp thất thông phòng, mẫu thân cũng quản giáo hắn rất nghiêm khắc, Trần Ấp chưa bao giờ thân mật với nữ nhân. Nếu hứa gả A Khởi cho hắn, dù không thể là chánh thê thì cũng có thể có một nơi gởi gắm.

Trần Ấp có vẻ non nớt thực ra cũng đã mười bảy rồi, nghe nói mẫu thân hắn cũng thúc giục gay gắt. Phen này chắc ngấm ngầm đối chọi nhau suốt.

Nghĩ tới đây, Trương Hiên gọi: "A Khởi, quay lại đây."

Trương Khởi mới rời được mấy bước thì nghe thấy huynh trưởng gọi to phía sau. Nàng ngơ ngác xoay người lại.

Trương Hiên vẫy tay với nàng, "Lại đây."

"Dạ."

Trương Khởi đáp một tiếng, nhẹ bước đi tới.

Trương Khởi càng bước lại gần, biểu tình của Trần Ấp càng thất vọng. Trương Hiên thấy buồn cười, Trương Khởi vừa mới bước tới trước mặt, hắn đã ra lệnh: "A Khởi, vị này là Trần thế huynh, giới thiệu cho hai người với nhau."

Trương Khởi xoay người, nhẹ nhàng chào Trần Ấp một tiếng, kêu: "Trần thế huynh."

https://thuviensach.vn

Trần Ấp vội vàng thi lễ, đang lúc này Trương Hiên đứng cạnh Trương Khởi đã vươn tay hất mái tóc của Trương Khởi lên.

Hất mái tóc của nàng lên, để lộ vầng trán trắng nõn, Trương Hiên quay đầu nhìn Trần Ấp đang ngây người, thở dài nói: "Muội muội ta sợ nương tựa nhầm người cho nên hay dùng cách này để che khuôn mặt."

Dứt lời, hắn lại vuốt tóc mái Trương Khởi xuống, nói với Trương Khởi đang xấu hổ đỏ mặt tay chân luống cuống: "Được rồi, thời gian không còn sớm nữa, muội tới học đường đi."

"Dạ."

Trương Khởi vừa xoay người, Trần Ấp đã tóm lấy tay áo Trương Hiên, hai mắt sáng lên, vội nói: "A Hiên, hôm nay ta mới biết cái gì gọi là trăng sáng cao vời vợi."

Trương Khởi mười ba tuổi dáng người xinh xắn lanh lợi, thân hình nhỏ nhắn mềm mại còn có vẻ thông tuệ, cũng là hình mẫu cô tử mà người phía nam thích nhất.

Hắn ngẩn ngơ thất thiểu nhìn Trương Khởi đi xa, khẽ ngâm bài thơ: "Ánh dương ảm đạm, gió thổi hiu hiu, có một mỹ nhân, mặt tựa áng mây, rọi sáng bốn phương."

Trương Hiên cười.

Hắc khoác tay lên vai Trần Ấp, ghé sát vào khẽ nói: "Không chỉ như vậy, A Ấp, muội muội ta thông tuệ hiếm có. Nếu không phải xuất thân không cao, đệ nhất tài nữ của Kiến Khang cũng không tới lượt Vương thị A Nguyên." Lại nhìn Trần Ấp, hắn nghiêm túc nói: "Nếu Trần Ấp muốn cầu hôn, ta có thể giúp một tay."

Lời này nói vô cùng rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Trần Ấp nhíu mày, nghiêm túc suy nghĩ một lúc, quay đầu nói với Trương Hiên: "Ta phải về hỏi ý mẫu thân."

"Được."

***

Từ biệt Trương Hiên, Trương Khởi vẫn cúi đầu vội vàng đi tới học đường.

Vừa đi, nàng vừa nhớ tới biểu tình vừa nãy của Trương Hiên đối với Trần Ấp kia. Bằng sự thông tuệ của nàng, tất nhiên có thể đoán được, Trương Hiên muốn hứa gả mình cho thiếu niên kia.

Chẳng qua thiếu niên kia giao hảo với Trương Hiên, có thể ra vào Trương trạch tự nhiên, e rằng cũng có thân phận. Người như vậy sao có thể đồng ý lấy nàng làm vợ? Thôi kệ, làm thê tử của hắn thì có sao? Nam nhân trên đời này có ai đáng tin đâu!

Trương Khởi lắc đầu.

Nàng vội vã chạy về học đường, lại đang có tâm sự nên không chú ý.

Cho đến khi liếc mắt thấy hai bóng người phía trước, Trương Khởi mới ngẩng đầu lên. Thì ra là một tỳ nữ đỡ một phụ nhân quần áo mộc mạc bước tới. Lúc này, hai người chỉ cách nàng có năm bước.

Con đường nhỏ hẹp trong rừng chỉ có thể cho hai người cùng đi, Trương Khởi dừng bước tránh sang bên nhường đường.

Hai chủ tớ tiếp tục bước tiếp, khi lướt qua chỗ Trương Khởi, phụ nhân kia chợt trượt chân ngã uỵch xuống. Trương Khởi còn chưa kịp có phản ứng, hai tay nàng ta đã ôm lấy bụng mặt trắng bệch lớn tiếng rên rỉ.

https://thuviensach.vn

Theo tiếng rên của phụ nhân, dưới váy của bà ta có dòng máu đáng ngờ dần dần rỉ ra, từ từ chảy xuống cỏ!

Tỳ nữ kinh hãi hét lên một tiếng, vội kêu: "Người đâu? Người đâu? Nữ lang, nữ lang, người làm sao vậy?"

Tỳ nữ cất tiếng the thé mà vang dội, trong tiếng bước chân rối loạn, nàng ta chợt đưa tay kéo lấy Trương Khởi đang định rời khỏi chốn hỗn loạn này, quát lên ầm ĩ: "Ngươi đụng phải nữ lang nhà ta mà còn muốn bỏ trốn ư?"

Cái gì?

Trương Khởi ngẩng phắt đầu lên!

Trong đám người rối rít chạy tới, ngón tay tỳ nữ chỉ thẳng vào chóp mũi Trương Khởi, cất giọng the thé: "Chính là cô ta, chính cô ta đã đụng ngã nữ lang!"

Trong tiếng thét chanh chua của tỳ nữ, đã có mấy người nhào tới bên người thiếu phụ, một bà tử thấy vạt váy nhuộm đỏ của bà thì sắc mặt trắng nhợt, thét to: "Trời ạ! Hài nhi của nữ lang....."

Lời của bà tử đã thức tỉnh mọi người, năm sáu ánh mắt đồng loạt liếc xuống. Vừa nhìn, sắc mặt mọi người liền biến đổi. Khi nhìn lại Trương Khởi, ánh mắt đã tràn ngập vẻ chỉ trích và tức giận!

Bà tử nức nở lay lay lay thiếu phụ gần như bất tỉnh, lo lắng hỏi: "Nữ lang, người làm sao vậy?"

Thiếu phụ vươn bàn tay yếu ớt, chỉ thẳng vào Trương Khởi, nhưng nước mắt vẫn không ngừng rơi!

Trương Khởi lùi về sau một bước!

https://thuviensach.vn

Mà lúc này, Trương Hiên và Trần Ấp thấy động tĩnh cũng chạy tới. Đúng lúc nhìn thấy thiếu phụ kia đang chỉ tay vào Trương Khởi.

Khi Trương Hiên nhướng mày ân cần nhìn Trương Khởi, Trần Ấp đã tiến lên một bước hỏi mọi người: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Tỳ nữ đó miệng lưỡi lưu loát, nàng ta tay chỉ vào Trương Khởi, cất giọng the thé nói: "Nô tỳ dìu nữ lang tản bộ, đột nhiên cô tử này vội vàng chạy đến, đi mà không để ý tới ai đã đụng phải nữ lang." Nói tới đây, nước mắt nàng ta rơi như mưa, cắn tay áo khóc thút thít, nói: "Chủ tử đáng thương của nô tỳ....."

Trần Ấp vội quay đầu lại.

Hắn liếc nhìn Trương Khởi. Thấy Trương Khởi vẫn lạnh mặt nhìn cặp chủ tớ, vẻ mặt không hề áy náy, chợt nhướng mày.

Trương Khởi không nhìn hắn. Thậm chí cả Trương Hiên cũng không có tâm trạng mà để ý đến hắn. Trần Ấp lắc đầu, hắn chắp tay với Trương Hiên, thở dài nói: "Thế huynh, A Ấp xin được cáo lui trước."

Trương Hiên gật đầu.

Trần Ấp sải bước rời đi.

Chuyện diễn ra vô cùng đột ngột, từ đầu đến cuối Trương Khởi cũng không có cơ hội lên tiếng! Mỗi lần nàng vừa há miệng định lên tiếng thì tỳ nữ nọ lại khóc thét chói tai.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Ma Xui Quỷ Khiến

Khi tỳ nữ kia khóc lóc chỉ trích Trương Khởi lỗ mãng, Trương Khởi đột nhiên cất lên giọng thanh thúy mà vang dội của mình: "Yên lặng đi!"

Lời này khiến đám người huyên náo cũng im bặt, tỳ nữ đó cũng ngừng gào thét.

Trương Khởi bước tới chỗ thiếu phụ kia.

Thấy nàng tiến tới, tỳ nữ này sải bước che trước mặt chủ tử, cất giọng the thé hỏi: "Ngươi còn muốn làm gì?"

Trương Khởi dừng bước, nàng dịch về phía Trương Hiên ở bên cạnh cúi chào hắn, giọng thánh thót nói: "Xin Cửu huynh phân xử, phái hai người khác tới xem." Nàng chỉ vào bụng thiếu phụ kia nói, "A Khởi nghi ngờ nàng ta mang thai giả!"

Nàng vừa cất lời, tỳ nữ kia đã hét lớn, "Cái gì?" Nàng ta vươn người nhào tới chỗ Trương Khởi, móng tay bén nhọn quào vào mặt nàng.

Trương Khởi vội lùi lại trốn sau lưng Trương Hiên, cất tiếng véo von: "Trong bụng nữ lang nhà ngươi, nếu không giấu túi máu thì chính là thuốc nhuộm!"

Những lời này chẳng những vang dội, mà còn vô cùng quyết đoán!

Mọi người đồng loạt nhìn về phía thiếu phụ kia.

Tĩnh lặng như tờ.

https://thuviensach.vn

Trương Hiên tiến lên một bước, hắn nhướng mày liếc nhìn hai chủ tớ đang tái mặt, quay đầu quát hai tỳ nữ bên người: "Các ngươi lên kiểm tra xem."

Dứt lời, hắn đưa lưng về phía thiếu phụ sải bước rời đi.

Khi Trương Hiên tránh sang một bên, mọi người lại bắt đầu bàn tán. Mà hai tỳ nữ của Trương Hiên đã cất bước đi tới chỗ hai chủ tớ kia.

Các nàng càng đến gần, sắc mặt của hai chủ tớ lại càng trắng bệch. Cuối cùng thiếu phụ kia chợt hét lớn rồi lăn ra ngất.

Thấy nữ lang nhà mình té xỉu, tỳ nữ nọ cũng không chống đỡ nổi nữa, nàng ta ngã bịch xuống mặt trắng bệch khóc thút thít: "Không, không..."

Tới lúc này, sao mọi người có thể không hiểu? Một bà tử tiến lên trước nhìn chằm chằm vào tỳ nữ nọ, chỉ tay vào nàng quát lên: "Tiện tỳ đáng chết! Chuyện như vậy mà ngươi cũng dám vu khống bậy bạ? Ngươi thật to gan!"

Lúc này tỳ nữ đã cảm thấy hết hy vọng, cô bò tới chỗ bà tử, ôm chân bà khóc ròng nói: "Bà bà, tôi sai rồi, tôi sai rồi."

Trong tiếng nghẹn gào, lời ra lệnh của Trương Hiên truyền đến từ đằng xa, "Ở đây khóc lóc làm gì? Không biết xấu hổ, lôi xuống!"

Sau đó, hắn lại ra lệnh: "A Khởi, muội tới đây."

"Dạ."

Trương Khởi thoáng nhìn hai chủ tớ chật vật rời đi, nhón bước về phía Trương Hiên.

Trương Hiên vươn tay vuốt ve mặt nàng, vui vẻ nói: "A Khởi nhà ta quả nhiên là người thông tuệ." Hắn tò mò hỏi: "Làm sao muội biết nàng ta

https://thuviensach.vn

mang thai giả?"

Trương Khởi nhu thuận nói: "Muội chưa đụng trúng nàng ta mà nàng ta ngã xuống rồi. Sau đó hai chủ tớ còn trăm miệng một lời chỉ trích muội. Lúc ấy A Khởi liền nghĩ họ muốn vu oan cho muội, tất nhiên phụ nhân kia giả vờ ngã. Rồi A Khởi lại nghĩ, nàng ta đã giả vờ ngã, như vậy máu cháy ra cũng không phải là thật." Nói tới đây, nàng vẫn phải cảm tạ Tiêu Mạc. Nếu không phải hôm đó hắn dùng thuốc nhuộm giả làm máu mũi trêu mình, nàng cũng không có phản ứng mau lẹ như vậy.

Trương Hiên thở dài, nói: "A Khởi thật sự rất thông tuệ!" Lần đầu tiên hắn biết, phụ nhân trong nhà cũng có nhiều thủ đoạn như vậy. A Khởi lại là một tiểu cô tử hồn nhiên biết điều, thế mà vẫn có người cố ý hãm hại nàng!

Thở dài một lúc, hắn lại lắc đầu liên tục.

Nhận được hai tiếng tán dương liên tiếp, nhưng Trương Khởi không hề vui vẻ.

Mấy tháng qua, tất cả mọi người đều ngó lơ nàng, khinh thường nàng, đặc biệt là Trương Tiêu thị, đã nhận định không cần để ý đến nàng.

Nhưng chuyện này lại dần dần đẩy nàng vào ánh mắt của đám người Trương Tiêu thị!

Sau khi cáo từ Trương Hiên, Trương Khởi đi về phía học đường.

Không lâu sau khi môn học đầu kết thúc, tiếng xôn xao vang lên bên cạnh, kèm theo tiếng xôn xao, còn có ánh mắt soi mói thỉnh thoảng liếc tới của đám cô tử.

Trong tiếng bàn tán xôn xao, môn học thứ hai đã đến.

Đây là môn thêu thùa mà Trương Khởi rất thích.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ nàng không nghe nổi dù chỉ một chữ. Lãng vãng bên tai nàng là tiếng thì thào to nhỏ của đám cô tử.

"Đúng là không nhìn ra."

"Phản ứng thật nhanh nhẹn."

"Thảo nào mấy giáo tập đều coi trọng nàng ta, thì ra là người cơ trí như vậy."

Trong tiếng bàn tán, Trương Khởi cúi gằm mặt xuống. Khi kết thúc môn học, Trương Khởi đã biết được nguyên do trong lời tán phét của mọi người.

Phụ nhân kia là thứ nữ của Cửu phòng, hai năm trước được gả làm dâu Giang Tả La thị. Cưới được hai năm mà không có chửa, nàng ta bị xem thường vô cùng. Mấy ngày trước, nàng ta mới nổi cáu với phu quân vừa nạp mấy thiếp thất, liền trở lại nhà mẹ đẻ sống một thời gian.

Sau khi về hai ngày, thân thể nàng ta bỗng khó chịu, như bị phong hàn, La Trương thị tự ý uống đan dược có sẵn trong nhà, vừa uống xong, bụng dưới lập tức chảy máu không ngừng. Lúc này La Trương thị mới phát hiện mình sảy thai!

La Trương thị vô cùng tuyệt vọng, khó khăn lắm mới mang thai, nhưng bởi vì mình vô ý nên đã để sảy mất. Mẹ chồng vốn không thích nàng, không biết có chứa chấp nàng nữa không.

Trong lúc tuyệt vọng, lại được tỳ nữ nhắc nhở, nàng chú ý tới Trương Khởi không hề có địa vị và có chỗ nào chống lưng nhất trong Trương thị. Hai chủ tớ nghĩ ngợi, nếu đổ chuyện sẩy thai lên đầu Trương Khởi, nói không chừng trượng phu thương nàng vô tội mất con, sẽ không quở trách nàng. Cho nên mới xảy ra cớ sự kia.

https://thuviensach.vn

Bây giờ La Trương thị đã được trượng phu đón về, trượng phu đã biết hết mọi chuyện quyết định thế nào là điều Trương Khởi không thể biết được.

Đúng như Trương thị đoán, giờ khắc này, Trương Tiêu thị biết nguyên do sự việc thì vô cùng kinh hãi!

Trương Tiêu thị nhìn chằm chằm A Hương đứng trước mặt, một hồi lâu mới lên tiếng: "Thì ra không thể nhìn người qua vẻ bề ngoài." Trương Tiêu thị nheo mắt lại, lẩm bẩm: "Ta đã nói rồi, một đứa nhà quê ti tiện sao lại có thể làm cho A Mạc và Hiên nhi đều yêu thích....Thì ra ta nhìn lầm rồi!"

Một bà tử ở bên cạnh nói: "Đúng thật là không ngờ, một tiểu cô thoạt nhìn tầm thường mà tâm nhãn lại xảo trá như thế. Ngẫm nghĩ kỹ lại, mấy phen Cẩm cô tử chọc giận đại phu nhân, chưa chắc không bị con nhỏ đó xúi bẩy." Thật ra thì bà tử cũng biết lời này quá gượng ép, nhưng mà hiểu rõ tâm sự của Trương Tiêu thị, biết làm mẫu thân như Trương Tiêu thị thà rằng tin con gái mình bị người xúi bẩy chứ không muốn thừa nhận con gái mình ngu xuẩn.

Mặt Trương Tiêu thị xám xịt.

Trương Tiêu thị cười lạnh nói: "Người A Mạc phái tới vẫn còn ở bên ngoài chờ tin của ta. Nó muốn ta thả con nhỏ đi, nói cái gì mà ngộ nhỡ đại phu nhân hỏi, thì nói đã đưa đi làm kỹ thiếp của Tiêu Sách, sau khi xuất môn nó sẽ sắp xếp. Đứa bé A Mạc này từ trước đến nay vẫn luôn tốt tính, lần này lại làm một chuyện khiến ta vô cùng thỏa mãn, ta cũng đã chuẩn bị thuận miệng đồng ý. Bây giờ xem ra A Mạc nhất định đã bị tiện tỳ đó mê hoặc mất rồi."

Trương Tiêu thị lấy một phong thư từ dưới bàn ra, xé nát nó rồi nói với A Hương: "Ngươi ra ngoài nói với Tiêu Lộ kia, cô tử A Khởi này lòng dạ

https://thuviensach.vn

khó lường, cô cô không thể để ả ta làm hại A Mạc được. Chuyện này không thể đồng ý."

"Dạ."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Được Vàng

Trương Khởi không biết, vận mạng của nàng thiếu chút nữa đã trở lại điểm cong.

Nằm ở trên giường, nàng hướng về phía A Lục có vẻ mặt không vui thầm thở dài một hơi, nhỏ giọng mà nói ra: "A Lục."

A Lục ngẩng đầu nhìn về phía nàng, một đôi mắt to trên mặt tròn nháy nháy .

Trương Khởi ngồi thẳng người, nhìn chằm chằm A Lục, nàng nghiêm túc nói: "A Lục, phu nhân đã đề phòng ta. Không chỉ là bà ta, trong phủ này cũng có rất nhiều người chú ý tới ta. Từ giờ trở đi, ngươi cũng phải sửa đổi tính tình rồi, về sau mặc kệ nhìn thấy người nào, lời nói chỉ có thể nói ba phần. Chuyện ngươi không nên để ý ngàn vạn lần không thể trông nom, lời không nên nói vĩnh viễn không thể nói. Còn nữa, ta nói cái gì, ngươi đều không thể nói ra!"

A Lục nhìn gương mặt nghiêm túc của Trương Khởi, trái tim cũng treo lên rồi. Nàng gật đầu một cái, nghiêm túc nói: "Ta đều nghe A Khởi."

Trương Khởi ừ một tiếng, tỉ mỉ dặn dò mấy câu.

Khiến Trương Khởi không có nghĩ tới là, Trương Hiên làm việc hết sức lưu loát. Chưa tới một ngày, đêm này, hắn đã tìm đến chỗ Trương Khởi, đưa cho nàng một túi vải.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi đưa tay tiếp xúc, lại cảm thấy vô cùng nặng, túi vải bịch một tiếng rơi xuống trên đất, phát ra một tiếng trầm vang, thiếu chút nữa nện vào chân của nàng.

Trương Khởi sợ hết hồn, nàng thấy cửa phòng vẫn khép chặt, A Lục cũng ở bên ngoài coi chừng. Liền ngồi chồm hổm trên mặt đất mở bao bố ra.

Ánh vàng óng chói hoa nàng mắt!

Trương Khởi trừng lớn mắt, nàng đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía Trương Hiên lắp bắp nói: "Cửu huynh, nơi này có bao nhiêu vàng?"

Trương Hiên cưng chiều nhìn Trương Khởi hưng phấn đến nói không ra lời, dịu dàng nói: "150 lạng vàng." Thấy Trương Khởi há mồm muốn nói gì, hắn ho khan một tiếng, nghiêm túc nói: "A Khởi không có ra cửa, cho nên không biết giá thị trường phía ngoài. Mấy ngày nay giá nhà ở Kiến Khang đột nhiên tăng cao không ít, cho nên cho muội được lời đó."

Làm gì có giá nhà tăng? Rõ ràng là cửu huynh ở bên trong thêm chút!

Môi đỏ mọng xinh xắn của Trương Khởi run lên, nhưng không có nói thêm gì nữa, mà là đứng lên, nhẹ nhàng khẽ chào Trương Hiên, nhỏ giọng nói "Cửu huynh tốt với A Khởi, A Khởi khắc trong tâm khảm."

Trương Hiên cười ha ha, vươn tay vuốt vuốt đầu của nàng. Đảo mắt hắn nghĩ tới một chuyện, nói: "Đúng rồi, vi huynh gặp phải Trần Ấp, giải thích chuyện buổi sáng một chút. Hắn nghe xong rất là than thở, hắn đã hỏi mẫu thân hắn, đã quyết định lấy ra hai mươi lượng vàng đón muội làm thiếp. Muội có bằng lòng hay không?"

Ở thời đại này, thiếp cũng chia cấp bậc. Thiếp có lễ cưới thì địa vị khá cao, mà người mua về, thì địa vị hơi thấp.

https://thuviensach.vn

Chỉ sợ Trương Khởi không muốn, hắn lại cặn kẽ giải thích: "Trần Ấp này vi huynh cũng biết, gia quy của hắn rất nghiêm, bên cạnh lại không có thông phòng ca kỹ, tương lai nhiều nhất là cưới một thê thất. A Khởi, vi huynh suy nghĩ một chút, ngươi gả cho hắn cũng không tệ lắm, tương lai vợ chồng ba người, nhất định có thể vui vẻ."

Trương Khởi trừng mắt nhìn.

Nàng cúi đầu, cúi cúi với Trương Hiên, nhỏ giọng mà nói ra: "A Khởi cảm tạ cửu huynh quan tâm." Dừng một chút, nàng kiên định lắc lắc đầu, nói: "Cửu huynh, Trần Ấp đó A Khởi không muốn."

"Tại sao?"

Trương Hiên nhíu mày.

Trương Khởi hơi nhếch môi nửa ngày không có lên tiếng, khi Trương Hiên có hơi thất vọng thì nàng cắn môi nói: "A Khởi không thích hắn."

Những lời này vừa ra, Trương Hiên thiếu chút nữa quát lớn. Nhưng thấy Trương Khởi ngẩng đầu lên, mắt ướt nhẹp y hệt nai con nhìn hắn, trong ánh mắt mang theo ưu sầu không nói ra được, hắn lại không mở miệng được rồi.

Thở dài một tiếng, Trương Hiên nói: "Cũng được, chuyện này liền tạm buông."

Trương Hiên nhìn chằm chằm Trương Khởi, muốn nói lại thôi.

Một lát sau, hắn nói: "A Khởi thích Tiêu Mạc?" Hắn thở dài một tiếng, nói: "Tiêu Mạc là con cháu thế gia, đời sau của Tiêu thị. Tiêu thị tất nhiên chú ý hôn sự của hắn, dù công chúa thích hắn, Tiêu thị cũng không nguyện. Vi huynh nghĩ, vợ cả tương lai của hắn, không phải đích nữ Vương Tạ

https://thuviensach.vn

chính là Viên thị. Quý nữ nhà cao cửa rộng cỡ này, chưa chắc có thể chứa được A Khởi."

Trương Khởi nghe được trong lời của hắn tràn đầy ân cần, trong bụng rất cảm động. Nàng lắc đầu một cái, nhẹ giọng nói ra: "Không, A Khởi không thích Tiêu Mạc, càng không nghĩ phải gả cho hắn."

Nói tới chỗ này, nàng cắn môi, mắt to ướt nhẹp nhìn hắn, nói: "Cửu huynh, A Khởi muốn cầu huynh một chuyện."

"Nói đi."

Trương Khởi cắn môi chặt hơn, răng trắng như tuyết cắn ra mấy dấu răng trên môi, "A Khởi muốn cầu cửu huynh, nếu như ở bên mẫu thân mà có người hỏi học vấn của huynh, huynh có thể nói, có chút học thức, là sau khi quen biết A Khởi, mới hiểu hơn hay không?"

Đôi tay nàng xoắn vào nhau, bởi vì dùng sức quá lớn, ngón tay cũng trắng bệch, trong mắt to long lanh, càng thêm hiện rõ lo lắng, khẩn trương, còn có cầu xin.

Trương Hiên vốn là người thông minh, thoáng chốc hắn liền kịp phản ứng.

Môi giật giật, hắn lại ngậm lại. Một hồi lâu, hắn gật đầu một cái, nói: "Được, ta sẽ cho mẫu thân biết, sau khi quen A Khởi, ta học tốt hơn, học thức cũng có thể nghiệm."

Tiếng nói vừa dứt, Trương Khởi vui vẻ ra mặt. Ở trước mặt hắn, nàng lộ ra diện mạo thật sự. Nụ cười này, tựa như hoa xuân nở rộ, mây đen tan hết, trong tươi mới lộ ra rực rỡ, thật sự là thanh tú đáng yêu vô cùng.

Trương Hiên vốn bởi vì yêu cầu của nàng mà trong lòng có chút không thoải mái, bây giờ liền thấy tâm trạng thật tốt. Hắn tự tay vuốt đầu của

https://thuviensach.vn

nàng, thở dài một tiếng, nói: "A Khởi, cửu huynh sẽ che chở muội."

Trương Khởi gật mạnh đầu, đầu cọ xát ở trong lòng bàn tay hắn, dường như một chú chim nhỏ. Trương Hiên cười ha ha, không nhịn được vươn tay ôm nàng, rồi mới xoay người đi ra.

Đưa mắt nhìn Trương Hiên đi xa. Không đợi A Lục đi tới, Trương Khởi liền đi lên, thuận tay đóng cửa phòng lại.

Nàng phải giấu vàng đi.

Ngồi chồm hổm trên mặt đất, kéo sàn nhà đã chuẩn bị sớm để giấu vàng ra, Trương Khởi nghĩ ngợi: 80 lượng vàng tăng gần gấp đôi.

Nghĩ tới đây, môi nàng giương lên.

Đảo mắt, tròng mắt nàng xoay động lại nghĩ ngợi nói: nếu không phải quốc quân nước tề hoang dâm tàn bạo, hiện tại đi theo Quảng Lăng vương, cũng tốt hơn ở trong Tiêu phủ lo lắng hãi hùng.

Quảng Lăng vương nguyện ý cho mình hai năm, có hai năm, có lẽ đường lui của mình đã sớm chuẩn bị tốt rồi. Nhưng quá đáng tiếc chính là, nước Tề liên tiếp xuất hiện bạo quân hoang đường, ở địa phương không lý tưởng đó, không hề dễ dàng như Kiến Khang.

Khi Trương Khởi suy nghĩ lung tung thì bên ngoài truyền đến âm thanh cung kính lộ ra nịnh hót của A Lục, "Cẩm cô tử, cô tử nhà ta đang ở bên trong, cho hầu gái đi bẩm báo một tiếng."

Âm thanh vang dội, đủ nhắc nhở Trương Khởi trong phòng.

Trương Khởi vội vàng giấu kỹ đồ vật, liền thu thập xong sàn nhà.

Nàng đứng lên vuốt đi bụi bậm trên áo thì âm thanh của Trương Cẩm truyền đến, "Đi bảo nàng thu thập để ra ngoài với ta."

https://thuviensach.vn

Ra ngoài? Đã chạng vạng tối rồi!

Trương Khởi đang trầm tư thì âm thanh thanh thúy của A Lục đã từ ngoài cửa truyền đến, "Cô tử, người đã tỉnh?"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Bị Trật

Trương Khởi đứng lên, nàng đẩy cửa phòng ra, xấu hổ cười nói: "Cẩm tỷ tỷ, tỷ đã đến rồi?" Đối diện vẻ mặt không nhịn được của Trương Cẩm, nàng cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Trễ như thế còn ra ngoài, phu nhân biết sẽ mất hứng đấy."

Nghe Trương Khởi nhắc mẫu thân của mình, Trương Cẩm cũng hoảng hốt. Chỉ đảo mắt nàng đã ngưỡng đầu lên nói: "Ngươi sợ cái gì? Cũng chỉ gặp người ở tại cửa ra vào, mẫu thân ta mới sẽ không nói gì."

Thì ra có người ở cửa ra vào. Trương Khởi cúi cúi với Trương Cẩm, trong veo nói: "A Khởi nghe Cẩm tỷ tỷ."

Lời này là cường điệu cho người một bên nghe, tránh cho truyền tới trong tai Trương Tiêu thị nói là lỗi của mình.

Trương Cẩm không có chú ý tới mói qua một lát, tâm tư Trương Khởi đã vòng vo thật nhiều vòng. Nàng nhíu mày quát lên: "Vậy còn lo lắng làm gì? Đi mau!"

Trương Khởi đáp một tiếng, cất bước đuổi theo Trương Cẩm thì một tỳ nữ vội vã đi tới.

Nàng đi tới trước mặt Trương Cẩm, nhìn sang Trương Khởi, liền cúi cúi với Trương Cẩm phúc, "Cẩm cô tử, phu nhân kêu người."

"Mẫu thân kêu ta?" sắc mặt Trương Cẩm càng thay đổi, nàng chần chờ một hồi, cuối cùng gật đầu nói: "Ta... ta phải đi ngay."

https://thuviensach.vn

Lúc này, tỳ nữ này nhìn về phía Trương Khởi, "Phu nhân lệnh Khởi ni cô cũng cùng đi!"

Bảo nàng cũng đi?

Trương Khởi ngẩng đầu lên, nhìn về phía tỳ nữ này. Thấy nàng nhìn, trong mắt tỳ nữ này thoáng qua khinh bỉ và hả hê, còn ngẩng đầu lên.

Trong lòng Trương Khởi lộp cộp, bản năng cảm thấy lo lắng.

Lúc này, Trương Cẩm đã đi ra mấy bước, tỳ nữ này thấy Trương Khởi bất động, kêu lên: "Đi mau!"

Trương Khởi đáp một tiếng, cúi đầu đi theo Trương Cẩm.

Như thường ngày, nàng vẫn cúi đầu, an tĩnh khéo léo, nhưng bây giờ thấy bộ dáng kia của nàng, mấy tỳ nữ đều nhỏ giọng mà nói thầm, "Thật là biết giả bộ." "Người này thật có tâm cơ."

Trương Khởi nghe vào trong tai, vội vàng ngẩng đầu lên đi bộ.

Lần này, tiếng cười càng sâu!

Nhưng vào lúc này, Trương Khởi ngã qua một bên, đột nhiên kêu thảm một tiếng, ôm lấy chân trái từ từ đứng ở trên đất.

Chúng nữ quay đầu lại nhìn, Trương Cẩm kêu lên: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Trương Khởi đau đến mặt cũng vặn vẹo, trong mắt càng thêm lấp lánh nước mắt, nàng nói giọng khàn khàn: "Ta bị trật." Cắn răng một cái, nàng ép buộc mình tự đứng lên, nào biết vừa đứng, nàng càng thêm không tự chủ được phát ra một tiếng rên, sắc mặt càng trắng hơn.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cúi đầu, phí sức muốn cất bước, nhưng làm thế nào cũng bất động.

Bộ dáng như vậy, sao còn có thể đi lại?

Tỳ nữ đến gọi thấy thế, nhíu mày lại, quát lên: "Ngươi đi gọi hầu gái của Khởi cô tử đến dìu nàng về." Nàng đi nhanh vài bước, đuổi theo Trương Cẩm.

Lúc này Trương Cẩm cũng thu hồi ánh mắt, cất bước rời đi với mấy tỳ nữ.

Trong lúc các nàng đi xa thì A Lục cũng chạy đến. Nàng nhìn thấy Trương Khởi sắc mặt trắng bệch, kêu khẽ một tiếng, xông lại đỡ nàng, khẩn cấp hỏi: "Cô tử, ngươi sao thế?"

Trương Khởi nói: "Ta bị trật." Đặt sức nặng cơ thể ở trên người A Lục, Trương Khởi đau đến lại kêu rên.

Hai chủ tớ dắt díu lấy nhau, từng bước từng bước đi về phòng.

Trương Cẩm vừa vào viện, hầu gái đến gọi liền đi mau mấy bước, đi tới trong phòng Trương Tiêu thị nhỏ giọng nói ra.

Lắng lắng nghe nghe, Trương Tiêu thị rên một tiếng, nói: "Nó ngược lại may mắn!" Nàng nghe nói nữ nhi muốn đi Tiêu phủ hẹn hò, trong bụng rất là tức giận. Phái người chặn lại nữ nhi và Trương Khởi thì nàng nghĩ tới kêu hai người này đến, sẽ hung hăng phát tác Trương Khởi một phen, cũng mượn cơ hội gõ nữ nhi.

Nhưng không ngờ, Trương Khởi tại nơi mấu chốt này bị trật chân. Thật là trật chân được lời rồi.

https://thuviensach.vn

Lúc này, âm thanh của A Hương ở bên ngoài truyền đến, "Phu nhân, Cẩm cô tử tới."

Vừa nghe Trương Cẩm tới, lửa giận của Trương Tiêu thị vọt toát ra, nàng trầm giọng nói: "Kêu nó vào đi!"

Bên này, Trương Khởi được A Lục đỡ về phòng.

Cửa phòng vừa đóng, Trương Khởi liền nhẹ nhàng đẩy A Lục ra, mình đi tới bên người ngồi xuống.

Thấy nàng đi lại tự nhiên, A Lục trừng lớn mắt.

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn về phía nàng, vẫy vẫy tay, ý bảo nàng đến gần, nhỏ giọng mà nói ra: "Ta cảm thấy phu nhân muốn làm khó ta."

"Vậy, vậy làm sao bây giờ?"

Trương Khởi khoanh hai tay, từ từ xoắn vặn.

Một hồi lâu, nàng ngẩng đầu lên, nói: "Tạm thời cũng không có biện pháp tốt." Ở trong vẻ mặt như đưa đám của A Lục, Trương Khởi lại nói: "Nếu có thể các xa Trương Cẩm, nàng ta có lẽ sẽ không nhớ rõ ta." Chỉ là có lẽ, mình đã vào mắt Trương Tiêu thị, nói không chừng lúc nào đó, liền bị nàng ta thuận tay lợi dụng.

Nàng cần suy nghĩ một chút.

Suy nghĩ hồi lâu, Trương Khởi than nhẹ một tiếng, nói: "Ngủ đi."

"Oh."

A Lục từ trước đến giờ là một người không suy nghĩ nhiều, chỉ chốc lát đã ra mồ hôi, Trương Khởi ngồi ở trước màn cửa sổ bằng lụa mỏng, nhìn ánh trăng sáng ngời bên ngoài, không có chút buồn ngủ.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài trăng sáng như nước, gió mát nhẹ thổi, thực là thời khắc tốt để khảy đàn nhị.

Trương Khởi đánh đàn rất hay.

Đáng tiếc, không nói nàng không có đàn, dù nàng có đàn, cũng không dám hiển lộ tài hoa của mình. Bây giờ còn chưa có bị bức đến nông nỗi cần ra sức đánh một trận, đến không còn bất kỳ đường lui nào thì nàng sẽ hoàn toàn lấy ra tài hoa của mình, để cho tiếng tăm tài nữ mỹ nữ của mình lan khắp Kiến Khang, khiến Trương phủ muốn đưa nàng cho người quyền quý làm kỹ thiếp, cũng phải đắn đo. Mà chính nàng, cũng mượn thế cố gắng một chút.

Nàng hiện tại, chỉ muốn lặng lẽ thu xếp, đợi đến chuẩn bị tốt rồi, mới lặng yên không tiếng động biến mất.

Lúc này Trương Khởi, không hề nghĩ đến lời Quảng Lăng vương từng nói với nàng.

Ngồi một hồi, Trương Khởi mỏi mệt, nàng núp ở trên giường, từ từ chìm vào mộng đẹp.

Trương Khởi mở mắt ra thì phát hiện mặt trời sáng choang chiếu vào trên mặt đất, có một chút cũng chiếu đến trong phòng.

Sao trễ như thế?

Trương Khởi vội vàng bò dậy, thấy chậu nước khăn đều ở trong phòng, nàng vội vã rửa mặt.

Lúc này, một loạt tiếng bước chân truyền đến, tiếp âm thanh của A Lục từ bên ngoài truyền đến, "A Khởi, ngươi đã tỉnh chưa?"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi tức giận lên tiếng: "Tỉnh." Cư nhiên không gọi tỉnh mình, cũng không biết có trễ giờ học không.

Nàng trời sanh giọng nói mềm nhỏ, mặc dù tức giận nói chuyện, âm thanh kia vẫn trong vắt mềm nhũn làm cho người ta thoải mái.

A Lục đẩy cửa phòng ra, đứng ở cửa thò đầu vào. Tròn mắt chuyển động nhanh như chớp, A Lục nhỏ giọng nói: "Là Cẩm cô tử không cho ta kêu ngươi dậy!"

Trương Cẩm?

Trương Khởi ngẩn ra, lược trong tay rơi trên mặt đất.

Nàng khom lưng nhặt lên thì âm thanh của A Lục tiếp tục truyền đến, "Cẩm cô tử muốn ngươi đến phòng hầu."

Trương Khởi ừ một tiếng, từ từ ngồi dậy, trở lại trên giường ngồi xuống. A Lục tiến vào cửa phòng, "A Khởi, ngươi đói bụng không? Ta mang heo một chút bánh ngọt trở lại." Dứt lời, từ trong lòng móc ra một cái khăn tay, cẩn thận mở ra, lấy ra mấy miếng bánh ngọt bị ép tới dẹp.

Trương Khởi tuyệt không đói, nhưng nàng nghĩ, nàng nên ăn ít thứ.

Mới vừa nhặt một mảnh nhỏ bánh ngọt bỏ vào trong miệng, bên ngoài liền truyền đến một loạt tiếng bước chân, ngay sau đó, một tỳ nữ đi tới ngoài cửa, kêu: "Khởi cô tử có đó không?"

A Lục lên tiếng: "Ở đây."

Cửa phòng mở ra, tỳ nữ này đi vào. Nàng cúi cúi với Trương Khởi, nói: "Khởi cô tử, Hiên tiểu lang kêu ngươi."

Cửu huynh kêu nàng?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Tiêu Mạc Tới

Trương Khởi đáp một tiếng: "Ta tới liền."

Sau khi đưa mắt ra hiệu cho A Lục, Trương Khởi theo sau tỳ nữ này rời khỏi cửa phòng.

Đi được mấy bước, tới rừng cây rợp bóng, Trương Khởi cười ngọt ngào hỏi: "Ngươi ở phòng nào? Hình như ta chưa từng gặp."

Tỳ nữ này quay đầu lại, nói: "Nô tỳ là người của Cẩm cô tử, xin ra mắt Khởi cô tử."

Trương Khởi kinh ngạc, nói: "Ngươi là người của Cẩm cô tử, nhưng không phải Cửu huynh gọi ta sao? Sao không do tỳ nữ của huynh ấy tới mời?"

Tỳ nữ này ngẩn ngơ.

Mà lúc này, Trương Khởi dừng bước. Nàng cảnh giác nhìn chằm chằm vào tỳ nữ, bước chân cũng lùi dần về sau.

Ngay lúc đó, một tiếng cười nhẹ vang lên, "Muội cũng rất cảnh giác."

Là giọng của Tiêu Mạc!

Nhất thời Trương Khởi không biết nên thở phào nhẹ nhõm hay căng thẳng hơn nữa, nàng quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc mặc áo lông buộc hờ, chân mang guốc mộc, nhanh nhẹn bước ra từ rừng cây. Dưới ánh mặt trời, khuôn mặt tuấn tú trắng nõn của hắn nhẹ nhàng mà thanh thoát, ánh mắt sáng rực khiến tỳ nữ đứng trước Trương Khởi phải liếc nhìn nàng bằng ánh mắt đố kỵ, rồi lại si ngốc nhìn về phía hắn.

Nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, Tiêu Mạc ra lệnh: "Qua đây nào."

Chỗ hắn đứng là một vườn hoa. Quanh người cây cối cao lớn, lá xanh mới nhú, không lo bị người phát hiện.

Trương Khởi cúi đầu đi về phía y.

Thấy nàng tới gần, Tiêu Mạc xoay người đi tiếp về phía trước, khi hắn dừng lại, hai người đã tới một tòa núi giả được đại thụ bao quanh vô cùng yên tĩnh.

Tiêu Mạc nhìn Trương Khởi.

Thấy nàng vẫn cúi đầu, hắn tiến đến.

Nhìn nàng, hắn khẽ cười nói: "Hai ngày qua có nhớ ta không?"

Nhớ hắn?

Trương Khởi trừng mắt nhìn, cuối cùng quyết định thành thật lắc đầu.

Nụ cười của Tiêu Mạc hơi sượng lại.

Hắn chắp tay, cất giọng trầm ấm nói: "Muội đừng giận, ta vốn định nạp muội vào phủ một cách chính đáng. Thế nhưng cô nãi nãi lại không chịu, ngay cả cô mẫu cũng nói đỡ mà cô nãi nãi không chịu châm chế. Ngày hôm trước..."

https://thuviensach.vn

Ngày hôm trước hắn cũng có thuyết phục cô mẫu, cũng đã chuẩn bị xong xe ngựa, chỉ chờ cô mẫu cho nàng ra khỏi phủ với tư cách làm kỹ thiếp cho Tiêu Sách, rồi hắn sẽ tính sau. Nhưng không ngờ rằng cô mẫu lại bất ngờ đổi ý. Điều khiến hắn không ngờ rằng, khu viện hắn vốn sắp xếp cho Trương Khởi lại bị bán mất rồi!

Khu viện rất đẹp, hắn cũng đã phái người bố trí rồi! Thế nhưng Trương Khởi lại bán mất!

Nghĩ tới đây, ánh mắt của Tiêu Mạc hơi tối đi.

Hắn nhìn chằm chằm vào Trương Khởi.

Tiểu cô tử này đúng là rất lớn mật!

Những lúc thế này, nàng vẫn luôn cúi đầu, hai tay xoắn chặt góc áo, dáng vẻ đó ngây thơ biết bao nhiêu, ngoan ngoãn biết bao nhiêu!

Đúng rồi, nếu nàng thật sự ngây thơ, khi Quảng Lăng vương để lộ bội kiếm, sao nàng lại không hề sợ hãi, chẳng hề hoảng hốt mà vẫn cười nói như thường? Nếu nàng thật sự ngây thơ, cũng sẽ không mượn cơ hội thay hắn hiến khúc, để lại ấn tượng trong mắt hoàng thượng.

Nhưng điều kỳ lạ hơn hết thảy, khi nghĩ đến hàng loạt hành động to gan lớn mật, tùy hứng làm bậy của tiểu cô tử này, hắn lại hoàn toàn không dị nghị?

Hắn đưa tay kéo tay áo của Trương Khởi.

Theo lực kéo nhẹ của hắn, thân thể Trương Khởi chợt lao về phía trước. Tay hắn siết lại, kéo nàng vào trong lòng.

Trong nháy mắt, Trương Khởi đã bị hắn ôm lấy.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi còn chưa nẩy nở, thân hình nhỏ xinh, mà so với những nam nhân gầy gò bình thường, thân thể Tiêu Mạc cũng được coi là cao lớn. Trương Khởi ngã nhào vào lòng hắn, đỉnh đầu khó khăn lắm mới chạm đến bờ môi hắn.

Đột nhiên rơi vào vòng ôm của một nam nhân, Trương Khởi vô cùng sợ hãi, nàng muốn giãy dụa, nhưng cánh tay đặt ngang hông cứng rắn như sắt. Sau khi động đậy, hắn càng ôm chặt hơn.

Nhịp đập mạnh mẽ vững vàng của trái tim nam nhân xuyên thấu áo xuân mỏng manh truyền tới. Hơi thở nhẹ nhàng của nam tử lại càng quất chặt lấy nàng.

Trương Khởi không thể cử động được chút nào.

Tiêu Mạc thấy nàng không giãy dụa nữa, cánh tay cũng hơi nới lỏng. Hắn cúi đầu nhìn Trương Khởi trong lòng, dùng ngón tay làm lược, từ từ chải mái tóc trên trán nàng, để lộ khuôn mặt trắng noãn thanh tú và đôi mắt mọng nước như bao phủ một lớp sương mù.

Hắn nâng cằm nàng lên, lẳng lặng ngắm nhìn.

Ngón tay thon dài mạnh mẽ nhẹ nhàng mơn trớn môi nàng, cảm thấy nhiệt độ của làn môi đỏ mọng trên đầu ngón tay, hơi thở của Tiêu Mạc dần dần trở nên thô ráp.

Trương Khởi đỏ bừng mặt, không kìm được mà vặn vẹo người. Vừa nhúc nhích, đã tinh tường cảm nhận có một vật cương cứng giữa hai chân mình.

Nàng không dám cử động.

Đáng thương ngẩng đầu, Trương Khởi rưng rưng nước mắt, "Tiêu lang, người khác trông thấy mất!" Nàng nén nước mắt, nghẹn ngào nói ra mấy

https://thuviensach.vn

chữ này, lời nói vừa khào khào vừa đáng thương, dễ dàng khiến người ta mềm lòng.

Nhưng Tiêu Mạc lại không mềm lòng.

Chẳng những không mềm lòng, hắn lại còn ôm nàng chặt hơn.

Một tay khác khác vuốt ve mông nàng, giọng nói Tiêu Mạc cũng trở nên khàn đi: "Người khác trông thấy càng tốt!"

Trương Khởi ngẩn người, bỗng chốc hiểu ra: Bị trông thấy, hắn càng có có thể danh chính ngôn thuận đưa mình về!

Trương Khởi cắn môi.

Tiêu Mạc cúi đầu, đôi mắt sáng quắc của hắn nhìn chằm chằm vào mặt nàng, một lúc lâu sau mới cúi đầu nói: "Quảng Lăng vương đó….."

Quảng Lăng vương?

Trương Khởi cứng đờ, không hề nhúc nhúc lắng nghe.

Tiêu Mạc liếc nhìn vẻ mặt của nàng, chậm rãi nói: "Tối hôm qua hắn gặp phải thích khách."

Thấy đôi mắt mở to của Trương Khởi, vẻ mặt hắn không hề thay đổi, vẫn lịch sự tuấn dật như vậy, "Nghe nói hắn bắt mấy tên, đã thăm dò được, thích khách được phái đến từ nước hắn, có ý đồ không tốt đẹp. Đoán chừng bây giờ hắn đã thỉnh cầu bệ hạ cho về nước. Hắn không có nhiều thời gian, chắc cũng không có sức đi tầm hoa vấn liễu đâu."

Trương Khởi nhìn hắn.

Nàng nghe rất rõ, nước Tề có nội chiến, Quảng Lăng vương phải mau chóng trở về, hắn không rảnh để ý đến nàng!

https://thuviensach.vn

Nàng ngơ ngác nhìn Tiêu Mạc, lên tiếng hỏi: "Chuyện này do huynh sắp xếp sao?"

Tiêu Mạc cười một tiếng.

Nụ cười này, răng trắng như tuyết chói lọi dưới ánh mặt trời, tuấn dật nhã nhặn không nói nên lời.

Hắn không thừa nhận, nhưng cũng không phủ nhận!

Trương Khởi thầm kinh hãi. Nàng vẫn luôn xem thường thiếu niên này, không biết hắn lại thủ đoạn như vậy!

Thấy nàng lại cúi đầu, Tiêu Mạc nâng cằm nàng lên, sau đó cúi đầu hôn lên môi nàng.

Trương Khởi chưa kịp giãy dụa, hắn đã chạm tới như chuồn chuồn lướt nước rồi dời môi đi, hắn nói bên tai nàng với giọng khàn khàn hổn hển: "A Khởi, ta tôn trọng muội nên tạm thời giữ lại trong sạch cho muội. Chờ ta thu xếp xong, muội hãy ngoan ngoãn gả cho ta nhé."

Vậy ư? Nếu như hắn không tôn trọng nàng, bây giờ sẽ lột xiêm y nàng, muốn sự trong sạch của nàng sao?

Trương Khởi khẽ nhếch miệng, nhưng không dám nói gì, đầu lại càng cúi thấp.

Tiêu Mạc vươn tay vuốt ve mái tóc của nàng, ngón tay đi lướt qua tai ngọc nõn nà của nàng, không kiềm chế được mà nâng niu.

Vừa mới chạm vào đã lên cơn nghiện, ngón tay như gió xuân nhẹ nhàng dịu êm lướt qua cằm, cổ rồi dừng lại ở bờ xương vai của nàng

Dần dần, hắn có vẻ càng hài lòng hơn.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc, hắn thở dài một tiếng, ôm nàng vào lòng thật chặt, nỉ non nói: "Tiểu cô nương giảo hoạt gian trá này….Nếu đã bán khu viện, chắc tiền cũng về tay rồi chứ? Đưa đây ta giữ cho."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Khăn Tay

Muốn nàng giao tiền ư?

Chuyện này sao có thể?

Trương Khởi không dám ngây người như phỗng nữa, nàng lắc đầu, khẽ cất giọng êm ái: "Còn lâu mới đưa cho huynh."

Thấy Tiêu Mạc nhìn chằm chằm, nàng nói với giọng oán trách yếu ớt: "Muội muốn giữ lại làm tiền phòng thân."

Tiền phòng thân? Sợ sau này hắn bỏ rơi nàng sao? Tiêu Mạc cười xoa đầu nàng, nói: "Được rồi, muội muốn giữ thì cứ giữ lại." Tâm trạng khá hơn, Tiêu Mạc cười nhẹ nói: "Ta sẽ cho muội một viện tử khác nhưng khế nhà này ta sẽ giữ hộ muội. Tránh cho muội lại đổi thêm tiền nữa."

"Mười mẫu ruộng này lần trước ta phải dùng mánh khóe mới lấy được. Muội giữ lại hàng năm cũng có chút thu hoạch, sao lại bán đi? Hay là nhờ Trương Hiên ra tay? Không ngờ huynh ấy cũng làm được việc."

Giọng điệu của hắn không còn vẻ buồn bực nữa rồi.

Trương Khởi vẫn cúi đầu, hắn không buông nàng ra, nàng liền biết điều tựa vào ngực hắn. Cúi gằm mặt, Trương Khởi thầm suy nghĩ: Bằng sắc đẹp bây giờ của mình, Tiêu lang đã khó có thể kiềm chế. Nếu lớn hơn chút, e rằng càng khó chạy trốn khỏi lòng bàn tay của Tiêu lang.

Nàng không dám nghĩ đến chuyện sau này.

https://thuviensach.vn

Nàng đã vắt hết óc cũng không nhớ nổi có tồn tại Tiêu Mặc này trong ký ức không. Dĩ nhiên, không chỉ có hắn, ngay cả đám người Trương Hiên, Trần Ấp nàng cũng không nhớ nổi.

Ký ức của kiếp trước quá vụn vặt mà ít ỏi, có khi Trương Khởi cũng cảm thấy, nếu không phải những điều trong trí nhớ đã xảy ra thật, nàng sẽ cho rằng mình chỉ là một tiểu cô tử mười ba mười bốn tuổi, những ký ức đó chỉ là một giấc mộng của nàng, một giấc mộng về quá trình trưởng thành, sống chết của mình.

Cũng chính bởi vì ký ức của kiếp trước quá ít, nhiều khi cử chỉ và tính cách của Trương Khởi cũng chẳng khác gì những tiểu cô ở độ tuổi này.

Đang lúc ấy, tiếng bước chân khẽ khàng bỗng truyền đến, còn có tiếng kêu rất nhỏ của tỳ nữ bên Trương Cẩm, "Tiêu lang có đó không?"

Tiêu Mạc khẽ nhíu mày, buông Trương Khởi ra.

Trương Khởi vừa được tự do, lập tức đưa tay vuốt tóc xuống, cúi đầu lui về bên thân cây, làm cho mình trở nên mờ nhạt.

Tiêu Mạc quay đầu, khóe miệng nhếch cười, mặt như gió xuân, "Chuyện gì?"

Tỳ nữ này xuất hiện trước mặt hai người, nàng ta cúi chào Tiêu Mạc, khẽ nói: "Cô tử nhà nô tỳ nói, phu nhân trông coi cô tử nghiêm quá, cô tử không thể ra ngoài gặp mặt Tiêu lang. Đây là khăn cô tử thêu, kính xin Tiêu lang nhận lấy."

Thì ra Trương Cẩm đưa tín vật, vỗ về tấm lòng chưa tỏ tường của ái lang.

Nụ cười bên khóe miệng Tiêu Mạc sâu hơn, hắn nhíu mày, nói: "Cô tử nhà ngươi thật có lòng." Cũng không biết có phải ảo giác của Trương Khởi

https://thuviensach.vn

hay không, khi hắn nói đến hai chữ 'Có lòng' lại nhấn mạnh âm.

Tỳ nữ đưa khăn qua.

Tiêu Mạc đưa hai ngón tay ra nhận lấy, thấy tỳ nữ kia nhìn mình chằm chằm, hắn bỏ khăn vào trong ngực.

Thấy tỳ nữ kia vẫn không nhúc nhích, hắn nhíu mày, "Còn có việc gì sao?"

Tỳ nữ rũ mắt xuống, nói lí nhí: "Không có, không có gì."

Trong ánh nhìn chăm chú của Tiêu Mạc, nàng ta ấm ức rời đi. Trước khi đi, liếc nhìn Trương Khởi núp ở bên cạnh giống như người tàng hình.

Tỳ nữ vừa đi, Tiêu Mạc liền lấy khăn tay ra, thuận tay vo tròn lại ném vào trong rừng.

Thấy hành động này của hắn, Trương Khởi trợn to mắt.

Tiêu Mạc nhìn nàng, vẫy tay nói: "Lại đây."

Trương Khởi cắn môi, nhón chân bước đến.

Khi đi tới, hốc mắt nàng đã ẩm ướt, khẽ nói: "Tỳ nữ vừa nãy nhìn thấy muội."

Tiêu Mạc nhướng mày nhìn nàng.

Trương Khởi lúng ta lúng túng, nói: "Muội sợ tỳ nữ đó là người phu nhân phái tới."

Tiêu Mạc chờ nàng nói tiếp.

Trương Khởi cất giọng nhẹ nhàng trong vắt, kể chuyện phụ nhân bị nàng đụng phải sẩy thai ngày hôm qua. Nàng nói rất cặn kẽ, ngay cả chi tiết

https://thuviensach.vn

mình ứng đối thế nào cũng kể rõ ràng.

Sau khi nàng nói xong, Tiêu Mạc cười, "Nói vậy là A Khởi đang nhờ vả ta sao."

Trương Khởi cúi đầu không nói.

Tiêu Mạc nói: "Muội là người của ta, nhờ vả ta cũng là chuyện đương nhiên. Bây giờ ta biết rồi, sẽ để ý."

Trương Khởi cúi chào hắn, khẽ nói: "Đa tạ lang quân."

Tiêu Mạc cản nàng lại, thuận tay nâng cằm nàng lên, sau khi thưởng thức kỹ càng mới nói: "Không còn sớm nữa, ta phải đi rồi." Cười cười, hắn giải thích: "Tiếp tục trì hoãn, e rằng cô nãi nãi sẽ phái người tới tìm ta. Cũng không biết ta đắc tội với cô nãi nãi ở điểm nào, mà nạp một A Khởi cũng khó khăn như vậy." Nhắc tới cô nãi nãi, giọng hắn mang vẻ thân cận. Hiển nhiên cô nãi nãi hết sức sủng nịnh hắn.

Trương Khởi không hề lên tiếng.

Sau khi Tiêu Mạc nhìn thật sâu vào nàng mới xoay người rời đi.

Tiêu Mạc vừa đi, Trương Khởi vội vàng xoay người lẻn vào trong rừng cây. Tìm kiếm một lúc lâu mới thấy mảnh khăn bị Tiêu Mạc ném đi.

Khăn thêu tương đối tinh xảo, phía trên còn viết một chữ Cẩm.

Nếu vật này rơi vào tay người khác, không khỏi gây nên một trận phong ba.

Trương Khởi suy nghĩ một lúc, nhặt khăn lên bỏ vào trong ngực. Tạm thời cứ giữ lại, nói không chừng sẽ có lúc cái khăn này sẽ phát huy công dụng.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Trương Khởi xoay người, nhanh chóng về phòng của mình. Nàng lo lắng có người chú ý, nàng và Tiêu Mạc ở bên nhau càng lâu, phỏng đoán của người khác càng gây bất lợi cho nàng.

Vội vàng trở lại trong phòng, Trương Khởi cài then cửa, dựa vào nó thở dốc.

Tiêu Mạc vẫn rất khăng khăng cố chấp về nàng!

May có đại phu nhân ngăn cản.

Nhưng, Trương phủ này cũng chỉ an toàn tới chừng này. Nàng phải nghĩ cách, phải nghĩ cách.....

Sức lực nàng có thể nương tựa thật sự quá ít. Dù sao Trương Hiên cũng là con ruột của Trương Tiêu thị, cũng quý mến và đồng tình với nàng, nhưng với tính cách của hắn, cũng không giúp đỡ quá nhiều.

Còn có thể nhờ cậy ai đây?

Khi Trương Khởi suy nghĩ, thời gian trôi qua thật mau. Thấy mặt trời đã lên cao, Trương Khởi vội vàng sửa soạn, xoay người tới học đường.

Khi Trương Khởi tới, các cô tử đã đến hơn phân nửa.

Xem ra khi nàng tới, các cô tử vẫn giống như ngày thường, liếc nhìn rồi không để ý tới nữa.

Trương Khởi lại đứng một mình trong cái góc kia.

Hôm nay lại có bài học của giáo tập Viên, Trương Khởi vừa đứng vững, đã có người hầu dọn bàn và bút mực ra.

Giáo tập Viên vừa tiến đến, tiếng ồn ào trong học đường chợt im bặt.

https://thuviensach.vn

Thân phận và tài hoa của hắn, là điều vô cùng uy vọng trong mắt các cô tử. Trong học đường nho nhỏ này, đã có vài cô tử âm thầm thích hắn.

Lại nói tiếp, bằng thân phận và bề ngoài của giáo tập Viên, vốn không phải giảng bài cho các cô tử. Nhưng khi bậc trưởng lão của Trương thị sắp xếp cho hắn giảng bài, hắn dốc hết sức đẩy việc dạy học cho các tiểu lang qua một bên, bảo là muốn dạy các cô tử. Còn thẳng thắn nói: Hắn học người trong tranh, những cô tử này xinh tươi mơn mởn, đang tuổi đẹp như tranh. Hắn ở gần các nàng, sẽ vẽ nên tranh thiếu nữ được lưu truyền thiên cổ.

Hắn nói hùng hồn đầy lý lẽ. Các vị trưởng lão của Trương phủ cũng tin. Thời đại này, các họa sư thực sự thích miêu tả nữ tử trang điểm, ăn vận, sinh hoạt, nói cười. Phàm là họa sư, ai ai cũng tinh thông tranh mỹ nữ.

Dĩ nhiên, các vị trưởng lão của Trương thị không hề ngần ngại mà sắp xếp hắn vào đây. Nguyên nhân chủ yếu nhất là bởi vì mọi người khắp Kiến Khang đều tin tưởng vào nhân phẩm của giáo tập Viên, biết rằng với sự thanh cao và tự tại của hắn, sẽ bao giờ làm những trò không có nhân phẩm như quyến rũ tiểu cô tử.

Cũng như Nguyễn Tịch thời Tấn, đang nằm ngủ bên cạnh phụ nhân, mà người nắm giữ cả thiên hạ cũng tin tưởng tôn kính hắn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Mẫu Thân

Giáo tập Viên liếc nhìn mọi người nói: "Lần này vẫn là tranh mỹ nữ, vẽ đi."

Dứt lời, hắn lấy ra một bầu rượu, tự tại thưởng thức.

Các cô tử lại rầm rì nói nhỏ.

Trương Khởi đứng trong góc vừa mở giấy Tuyên Thành, vừa nghĩ phải hạ bút thế nào.

Về phần hội họa, nàng cũng được coi là xuất sắc, nhưng thêu thùa mới là lĩnh vực nàng thật sự có thể làm cho mắt người ta phát sáng. Kiếp trước nàng đã phối hợp nhuần nhuyễn giữa thêu và hội họa. Kiếp này vừa chạm vào, đã có linh cảm dào dạt.

Cũng vì vậy, bức tranh nàng thêu mới có thể khiến những người tầm cỡ như Hoàng đế, Tiêu Mạc, Trương Hiên rung động.

Nhìn giấy Tuyên Thành trống không, Trương Khởi đang suy nghĩ phải làm thế nào mới có thể khiến giáo tập Viên chú ý.

Hắn là một trong những danh sĩ ít ỏi trong thiên hạ, là một người phóng khoáng bất kham, có khí khái riêng. Nếu hắn có thể coi trọng mình như Trương Hiên, nguyện ra tay tương trợ, vậy hắn sẽ không quan tâm đến bất kỳ ai mà thoải mái che chở cho nàng, thoải mái lướt qua người Trương gia, giúp nàng tìm một người nàng muốn nương tựa.

https://thuviensach.vn

Có điều trưởng tử đại gia đã quen với thế sự, cũng biết nhiều thủ đoạn của phụ nhân, muốn cảm động được hắn, được hắn coi trọng, thật không dễ dàng.

Khi Trương Khởi vẫn còn đang suy nghĩ thì thời gian trôi qua từng chút một. Cho đến khi tiết học kết thúc, giấy Tuyên Thành của Trương Khởi vẫn trống rỗng, tất nhiên càng khiến giáo tập Viên không thèm chú ý đến nàng.

Giấy Tuyên Thành trống không cũng không chỉ có mình nàng, giáo tập Viên liếc nhìn mọi người, không thèm quan tâm mà thốt lên một câu, "Mang về nhà vẽ cũng được." Dứt lời, thản nhiên rời khỏi học đường.

Đảo mắt, hai môn khác cũng kết thúc.

Trương Khởi trở về phòng, vẫn còn suy đi nghĩ lại. Nàng càng nghĩ, càng cảm thấy chuyện thu hút sự chú ý của giáo tập Viên giáo tập rất đáng giá. Nhưng phải làm sao thì nàng không thể nghĩ ra.

Trong trí nhớ, nàng không hề qua lại với những danh sĩ chân chính đó. Kiếp trước nàng là một nữ tử sống với mục đích làm "Kỹ thiếp", hoàn toàn không hiểu nội tâm của danh sĩ chân chính. Trong cuộc sống phù hoa, điều các nàng học chính là trang điểm ăn vận, mị hoặc quyến rũ, thậm chí ý nghĩ cũng chỉ vỏn vẹn làm thế nào để giữ chân nam nhân, làm thế nào để có được con nối dõi. Sao các nàng có thể biết đến những danh sĩ thanh cao đầy nghị lực này được?

Còn những chuyện sau khi rời khỏi Trương phủ, Trương Khởi lục lọi trí nhớ mãi cũng không chẳng có gì nhiều. Dường như trong vô thức nàng đã bịt kín ký ức liên quan, chỉ còn những chuyện thuần túy nhất thời thiếu nữ.

Cắn môi suy ngẫm, Trương Khởi vẫn bó tay không biết phải làm sao.

Cũng không biết trải qua bao lâu, tiếng của tỳ nữ truyền đến từ bên ngoài, "Khởi cô tử có đó không? Hiên tiểu lang cho gọi người."

https://thuviensach.vn

Cái gì? Trương Hiên gọi nàng?

Trương Khởi ngây ngốc, đi ra trong tiếng trả lời giòn tan của A Lục.

Đứng ở bên ngoài đúng là tỳ nữ bên người Trương Hiên.

Trương Khởi đáp: "Vâng." Trở về phòng sửa sang lại đầu tóc y phục, Trương Khởi đi theo tỳ nữ nọ ra ngoài.

Tỳ nữ lại dẫn nàng thẳng vào viện của Trương Tiêu thị.

Càng tiến gần tới khu viện đó Trương Khởi càng lo lắng. Nàng cúi đầu đi mà bước chân cứng ngắc.

Lúc này, tỳ nữ đó tiến vào sân viện.

Đi một hồi, nàng quay đầu nói: "Tiểu Lang hầu bên trong, vào thôi."

"Dạ."

Trương Khởi cúi đầu bước vào sảnh đường.

Trong sảnh đường, Trương Hiên tay cầm quyển sách, đang ngồi nói chuyện với Trương Tiêu thị. Khi nhìn nhi tử, mặt mày Trương Tiêu thị vô cùng hiền hậu, mà Trương Hiên cũng mỉm cười. Trong góc phải, Trương Cẩm cúi đầu, rầu rĩ nghịch khăn tay của mình, Trương Tiêu thị thỉnh thoảng gọi mấy câu, nàng cũng tỏ vẻ không nghe thấy gì.

Thấy Trương Khởi đi vào, Trương Hiên đứng lên, dịu dàng gọi: "A Khởi, mau tới bái kiến mẫu thân."

Giọng nói hắn vô cùng thân thiết, muốn giúp Trương Khởi gần gũi với nương mình hơn.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi bước lên trước hai bước, cất giọng trong vắt khẽ chào: "A Khởi xin ra mắt mẫu thân."

Hai chữ mẫu thân này vừa cất lên, Trương Cẩm ngồi trong góc liền ngẩng đầu trợn mắt nhìn nàng, hừ lạnh một tiếng.

Sau khi Trương Khởi kêu to, tha thiết mong chờ, vừa lấy lòng vừa cẩn thận, lại hồi hộp nhìn Trương Tiêu thị, ánh mắt mang theo khát vọng gần gũi nhưng lại rụt rè.

Thấy ánh mắt của nàng, sắc mặt Trương Tiêu thị chùng xuống. Nàng không đáp lại tiếng kêu của Trương Khởi, mà lại cười với Trương Hiên: "Con trai, hôm nay con cũng mệt mỏi rồi, trở về phòng nghỉ ngơi đi."

Lời này tức là muốn đuổi Trương Hiên đi.

Trương Hiên lắc đầu, cười nói: "Mẫu thân, hài nhi không mệt."

Hắn nhìn Trương Tiêu thị, thành khẩn nói: "Mẫu thân, A Khởi rất thông tuệ, hài nhi nói mấy câu với muội muội thôi mà đã cảm động. Đến lúc đó mẫu thân giúp muội muội tìm một chàng rể tốt, bằng sự thông tuệ của A Khởi, nói không chừng lại giúp ích được."

Hắn vừa dứt lời, Trương Cẩm đứng bên liền kêu lên: "Cửu huynh nói nhảm gì vậy? Mẫu thân ta có thân phận thế nào, sao có thể cần sự giúp đỡ của một đứa con riêng?" Nàng càng nghĩ càng thấy hoang đường, không khỏi cười khì khì.

Sắc mặt Trương Tiêu thị cũng không tốt. Trương Tiêu thị trợn mắt nhìn Trương Hiên, cả giận nói: "A Cẩm nói rất có lý, Hiên nhi, mặc dù con là trượng phu nhưng có một số việc còn không hiểu biết bằng muội muội con đâu."

https://thuviensach.vn

Lời này vừa cất lên, vẻ mặt Trương Hiên như đưa đám. Hắn xấu hổ nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi thấy vẻ mặt của hắn, thầm kêu không xong: Trương Tiêu thị thấy vẻ mặt này của huynh ấy, hơn phân nửa sẽ cho rằng chuyện hôm nay là do mình giật giây huynh ấy!

Quả nhiên, ánh mắt của Trương Tiêu thị lại càng u ám hơn.

Trương Khởi thầm than một tiếng, hành động lần này của Trương Hiên đúng là chữa lợn lành thành lợn què. Nàng cúi đầu, nhẹ nhàng cúi đầu trước Trương Tiêu thị, cất giọng giòn tan nói với Trương Cẩm: "Lời này của tỷ tỷ sai rồi. A Khởi từng nghe nói, chính trong căn nhà đại phu tam phẩm này, cũng có thiếp thất lo liệu việc nhà. Mặc dù A Khởi xuất thân ti tiện, nhưng nếu ra sức phấn đấu, chưa chắc không có ngày nổi danh."

Đây là lần đầu tiên nàng nói một câu hùng hồn như vậy.

Trương Tiêu thị ngẩn ra, Trương Cẩm không ngờ nàng dám phản bác, càng ngẩn ngơ.

Không gian tĩnh lặng như tờ, Trương Khởi cắn môi, nghiêm túc nói: "Huống chi, A Khởi cũng có chút tài học, nếu có thể gả làm thê tử quan chức nghèo hèn, nói không chừng cũng có thể giúp đỡ." Dĩ nhiên, điều mấu chốt chính là, có được sự nâng đỡ của Tiêu thị, nàng mới có thể có vận may đó.

Trương Tiêu thị nhìn chằm chằm vào nàng. Trong tiếng cười khì của Trương Cẩm, Trương Tiêu thị khinh thường nói: "Chí hướng của A Khởi đúng là không nhỏ."

Trương Khởi quỳ xuống, cung kính dập đầu với Trương Tiêu thị, nghiêm túc nói: "A Khởi biết được một chuyện, điều quan trọng nhất với cô tử

https://thuviensach.vn

chính là gả cho một phu quân xuất thân tương đương, có được sự kính trọng của chàng, sau đó mới có thể nói đến những chuyện khác."

Lời nói này ngoài mặt là nói chính bản thân mình, nhưng trên thực tế là đang nói đến Trương Cẩm. Nàng muốn thông qua lời nói này nhắn nhủ cho Trương Tiêu thị biết mình là người biết quy củ, chưa bao giờ có ý giật giây Trương Cẩm làm cái chuyện lén lút đó.

Trương Khởi nghĩ, trước mặt Trương Tiêu thị, khó có cơ hội mở miệng. Lần này không có được lòng quý mến của Trương Tiêu thị cũng chẳng sao, nhưng phải phân cách rõ ràng với Trương Cẩm và Tiêu Mạc.

Nói tới đây, nàng lại sợ Trương Tiêu thị chán ghét mình tỏ vẻ, ngay cả chuyện Trương Cẩm không nghĩ tới cũng nghĩ đến rồi, liền lấy một chiếc khăn thêu trong ngực ra, cung kính nói: "Đây là chiếc khăn mà A Khởi và tỳ nữ A Lục cùng thêu, muốn dâng tặng mẫu thân."

Bức tranh nàng thêu giống hệt với bức tranh đang lưu hành nhất Kiến Khang, thậm chí còn tinh mỹ hơn. Nếu Trương Tiêu thị thấy được, nhất định sẽ thất kinh, hết thảy điều nàng giấu diếm sẽ hoàn toàn bại lộ, đây không phải điều Trương Khởi muốn.

Nhưng nàng dự liệu được, tất nhiên Trương Tiêu thị sẽ không nhận khăn tay do mình đích thân thêu.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Thánh Chỉ

Trương Tiêu thị nghe lời Trương Khởi nói, lại nhìn khăn tay nàng đang cầm một chốc, khóe miệng nhếch nhếch.

Một cô tử, và tỳ nữ không có tôn ti, nàng ta lại còn dám chứng tỏ mình biết quy củ? Hừ, người ngu xuẩn như vậy, còn xưng thông tuệ? Kém A Cẩm nhà ta nhiều.

Nàng phất phất tay, cau mày nói: "Lấy lại đôi."

Trương Cẩm cũng ở bên cạnh cười trào phúng nói: "Ngươi giữ lại bán lấy hai đồng đi! Mẫu thân ta là hạng người gì, mới không thu một cái khăn của ngươi đâu."

Trương Hiên ngồi ở một bên, mắt thấy chuyện đang phát triển theo hướng mình không biết, có lòng muốn khen Trương Khởi đôi câu, lại lo lắng hoàn toàn ngược lại, dứt khoát không nói gì cả.

Thấy Trương Tiêu thị không nghiêng mắt nhìn, Trương Khởi cúi đầu, ấm ức thu hồi khăn.

. . . . Nàng hiện tại, rốt cuộc đã lộ mặt với Trương thị rồi. Dù có một ngày Trương Hiên hoặc là Tiêu Mạc nói ra chuyện thêu vẽ, bị Trương Tiêu thị hỏi trách, nàng cũng có lời giải thích.

Lúc này, Trương Tiêu thị nói: "Đi ra ngoài đi."

"Vâng"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi từ từ lui ra ngoài.

Đang lúc này, mấy tỳ nữ cung kính kêu: "Hầu gái gặp qua lang chủ."

Trương Thập Nhị lang đã tới?

Từ ngày đó, Trương Khởi đã đã lâu chưa từng thấy hắn. Nghe được tiếng bước chân, nàng lại cúi đầu thấp hơn.

. . . . Trương Tiêu thị và Trương Cẩm đều ở nơi đây, nàng không dám nhận người phụ thân này.

Trương Thập Nhị lang vừa vào cửa, liền thấy được vợ cả và nhi nữ, hắn nhìn chăm chú về phía Trương Hiên đang thi lễ, ôn tồn hỏi "Hai ngày qua có viết phú?"

Trương Hiên cung kính nói với phụ thân: "Ngày hôm trước nhi tử bị đỏ và sưng mắt, dùng nước bạc hà xong đã khỏi hẳn, vì chuyện này, nhi tử viết một bài 《Mắt đã sáng》, đang chuẩn bị xin phụ thân chỉ điểm."

Nghe được nhi tử viết phú vì một chuyện nhỏ như vậy, Trương Thập Nhị lang chẳng những không có tức giận, ngược lại gật đầu nói: "Không tệ, ngươi đi lấy ra cho cha xem."

Thời đại này, và bài phú ở thời đại này, đều là nhỏ bé mềm mại, tầm thường, tựa như nữ tử phương nam và văn nhân, trong thiên tính thiếu một loại cương nghị và sâu xa bao la. Phương bắc thì hoàn toàn khác biệt.

Trương Hiên đáp một tiếng, xoay người đi ra.

Đi ngang qua Trương Khởi thì hắn ra hiệu bằng mắt, ý bảo nàng lui ra.

Trương Khởi cúi đầu thối lui.

https://thuviensach.vn

Mãi cho đến nàng rời phòng, Trương Thập Nhị lang cũng chưa từng thấy nàng. Đi vài bước, Trương Khởi nghe được bên trong truyền đến tiếng cười sang sảng, không khỏi dừng bước lại, kinh ngạc nhìn.

Chỉ liếc mắt nhìn, nàng liền quay đầu lại.

Trương Hiên hơi dừng bước, qua viện, bốn phía không có mấy người, hắn mới nhỏ giọng áy náy nói: "Vi huynh suy tính không chu toàn."

Trương Khởi lắc đầu, yếu ớt nói nhỏ: "Ca ca đã thay A Khởi nói vài lời trước mặt mẫu thân, A Khởi thực vô cùng cảm kích."

Nàng cúi đầu, thân hình nhỏ nhắn yếu đuối như không thắng gió xuân. Trương Hiên nhìn nàng, thầm nghĩ: muội muội của ta xương nhỏ thịt ít, vì thân thế của mình, không biết chảy qua bao nhiêu lệ, nhớ lại cảnh tượng muội ấy tựa vào đình đài, chiếc eo kia thật vô cùng nhỏ bé yếu ớt. Gần đây ta hoài niệm, cũng viết một bài phú cho muội ấy. Mặc dù không có nói rõ nàng là ai, nhưng ta thấy bài phú của ta, cũng hợp "Tính tình tuyệt vời, tài trí giỏi giang" , ngày khác cũng phải lấy ra để mọi người thưởng thức, nhất định không kém hơn 《 mỹ nhân phú 》 của Tiêu Mạc.

Suy nghĩ một hồi, Trương Hiên nghĩ tới một chuyện, đột nhiên kêu: "A Khởi?"

Trương Khởi quay đầu lại nhìn lại.

Đối diện con ngươi mịt mờ của nàng, Trương Hiên lại thầm khen một câu về vẻ đẹp của Trương Khởi, muốn viết về đôi mắt của nàng vào trong phú.

Trương Khởi nửa ngày không thấy hắn nói chuyện, không khỏi kêu: "Cửu huynh?"

https://thuviensach.vn

Trương Hiên tỉnh táo lại, hắn đi lên một bước, nhỏ giọng nói ra với Trương Khởi: "Trần Ấp còn muốn gặp muội một lát."

Đối diện con ngươi trợn to, không hiểu của Trương Khởi, hắn nhẹ giọng nói ra: "Ta đã nói ý của muội với hắn. A Ấp nói, đó là do muội không hiểu hắn, nếu muội tiếp xúc với hắn, tất nhiên sẽ thích hắn. Mặc dù gia cảnh của hắn không phải rất giàu có, nhưng không lo chi phí sinh hoạt. Nếu A Khởi vào nhà quá giàu, hơn phân nửa chủ mẫu là cô tử từ thế gia, có thể tha cho muội hay không còn là một vấn đề. Diện mạo của hắn cũng khá, lại thật tâm coi trọng muội, nguyện ý ra vàng xin cưới, chủ mẫu tương lai vào cửa, cũng nhất định sẽ không để cho nàng ta khi dễ muội. Hắn hy vọng muội suy nghĩ nhiều hơn."

Nói tới chỗ này, Trương Hiên hỏi "A Khởi, Trần Ấp nói rất có lý, muội nên suy nghĩ lại."

Trương Khởi chuyển tròng mắt, nàng lắc đầu một cái.

Thấy nàng như thế, Trương Hiên thầm than một tiếng, nhưng mà trong nội tâm lại nghĩ: có cơ hội, để A Khởi và Trần Ấp ở chung, nói không chừng muội ấy sẽ thay đổi ý kiến.

Trần thị tuy là Hoàng thất, nhưng cũng không giàu có. Trần Ấp là con em tôn thất, nhưng cũng không phải một người kiêu ngạo. Vì vậy, thân phận con gái riêng của Trương Khởi tuy thấp, nhưng dựa vào muội ấy là nữ nhi Trương thị, mặc dù không thể gả cho hắn làm vợ, làm thiếp cho hắn cũng hoàn toàn đủ. Về sau thê thất Trần Ấp vào cửa, xem ở danh tiếng Trương thị, và một huynh trưởng như hắn ở sau lưng làm chỗ dựa, thế nào cũng không dám lấn nàng quá mức.

Huynh muội tạm biệt xong, Trương Khởi trở lại trong phòng.

Ngồi xuống trong phòng, nàng liền chuyên tâm thêu thùa. Lòng của nàng có chút loạn, muốn mượn sự bận rộn để cho mình bình tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Ở trong ký ức, nàng là thê tử của một con cháu nhà quan. Nhưng bây giờ, nàng lại cảm thấy từng bước khó khăn.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi nhìn góc giấu kim của mình, chỉ chốc lát lòng lại bình tĩnh lại.

Trong thời gian ngắn vậy, nàng đã có nhiều vàng. Nếu Quảng Lăng vương đi rồi, mình cũng sẽ không phiêu bạc tha hương nữa, không bằng tìm một cơ hội, để Cửu huynh mua ít đất cho mình? 150 vàng, trừ mua một tiểu viện thì không biết có thể mua bao nhiêu ruộng tốt?

Nhưng, hình dạng của mình rất dễ gây chú ý, ở trong sân cũng sẽ không sống yên ổn, còn phải suy nghĩ một chút.

Khi Trương Khởi suy nghĩ đến gà gật muốn ngủ thì một loạt tiếng bước chân truyền đến.

Sau đó, tiếng bước chân hơi hốt hoảng của A Lục truyền đến. Theo một tiếng cọt kẹt, nàng vội vàng nhanh chóng vào trong phòng.

Đối diện Trương Khởi đang mở to mắt nhìn mình, A Lục vọt tới trước mặt nàng nhỏ giọng nói: "A Khởi, hoàng thượng phái người tới."

Hoàng thượng phái người?

Trương Khởi nháy mắt to nhìn A Lục, ý bảo nàng nói tiếp.

A Lục thở một hơi, tiếp tục nói: "Ta nghe những người đó nói, sứ giả các quốc gia sắp rời khỏi Kiến Khang, bệ hạ muốn ban thưởng một số cơ thiếp xinh đẹp cho bọn họ. Cũng không biết sứ giả nào mở miệng, nói là cơ thiếp bọn họ có nhiều, nếu bệ hạ nguyện ý, không bằng ban thưởng một vài cô tử thuộc thế gia phương nam cho họ. Bệ hạ vốn mất hứng, nhưng có một người khác nói, nữ tử phương nam mềm mại đáng yêu, mà người từ những sĩ tộc truyền thừa trăm ngàn năm, càng làm những người phương bắc kia

https://thuviensach.vn

mê mẩn, nếu có thể được đến một cô tử có huyết thống sĩ tộc cao quý làm cơ thiếp, thì nam tử phương bắc cực kỳ vinh hạnh. Nghe lời này, bệ hạ liền vui mừng. Ngài đã phái người hạ chỉ tới các đại gia tộc, bảo mỗi thế gia hiến hai cô tử lên. Nói gì không dám cầu đích nữ, chỉ cần là người có huyết mạch thế gia là được."

Nói tới chỗ này, A Lục gấp đến độ đỏ ngầu cả mắt, "A Khởi, thái giám đã tuyên chỉ rồi, lúc ấy có người nhắc tới cô tử. Vậy, vậy phải làm sao bây giờ?"

Ở trong câu hỏi lo lắng của A Lục, Trương Khởi đứng lên.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Trang Điểm

Xoa nắn vạt áo, Trương Khởi nói nhỏ: "Tại sao có thể như vậy?"

Lúc này, một loạt tiếng bước chân truyền đến. Ngay sau đó, mấy tỳ nữ đồng thời kêu: "Khởi cô tử có đó không?"

A Lục liền trắng mặt.

Nhìn thấy A Lục hốt hoảng, Trương Khởi lắc đầu một cái, ý bảo nàng an tĩnh xong, Trương Khởi ngồi xuống.

A Lục hít một hơi, chuyển sang cửa lên tiếng: "Nương tử nhà ta ở đây."

Một tỳ nữ nói: "Đại phu nhân cho chút son phấn và trang phục, Khởi cô tử trang điểm lên, tối hôm nay, Hoàng thất có yến!"

"A Khởi nghe được." Trương Khởi đáp một tiếng, ý bảo A Lục đi nhận lấy những thứ đó.

Đảo mắt, A Lục bưng mấy hộp gỗ đi vào, chúng tỳ ngoài cửa thì bắt đầu rời đi.

Vừa để hộp gỗ xuống bàn, A Lục liền đau buồn, nghẹn ngào.

Nàng luôn luôn không có tim không có phổi, Trương Khởi lần đầu tiên biết, A Lục cũng sẽ rơi lệ.

Trong bụng nàng âm thầm cảm động.

https://thuviensach.vn

Đi tới, Trương Khởi đưa tay vuốt lưng A Lục. Theo động tác của nàng, A Lục hít một tiếng, nhào tới trong ngực nàng khóc rống lên.

Trương Khởi vừa vỗ lưng của nàng, vừa nhỏ giọng nói ra: "Đừng khóc, ngươi sợ cái gì? Bộ dáng này của cô tử nhà ngươi, sẽ không có người nhìn trúng."

A Lục liều mạng lắc đầu.

Nàng nghẹn ngào nói: "Không phải. Cô tử dù trước mặt hay phía sau đều đẹp, A Lục cũng thường xuyên nhìn ngây người."

Phía sau đẹp mắt?

Trương Khởi cả kinh, không khỏi đưa tay sờ về phía hông và mông của mình.

Eo thon, cái vật hình tròn phía sau là cái mông đầy đặn.

Sắc mặt Trương Khởi trắng nhợt, cho tới nay, nàng thấy ngực mình còn chưa trổ mã to lớn, liền cho rằng không có việc gì. Thì ra là, mình đã bất tri bất giác trưởng thành.

Đảo mắt, Trương Khởi bật cười.

Nghe được tiếng cười của nàng, A Lục kinh ngạc ngẩng đầu lên. Trên lông mi nàng còn nhỏ giọt lệ, ánh mắt lại trông mong nhìn mình, thực là tức cười.

Trương Khởi đưa tay lau đi nước mắt trên mắt nàng, nín cười nói: "Ngươi yên tâm, ta tự có đối sách."

Nàng nhìn về phía son phấn trên bàn con, dịu dàng nói nhỏ, "Những thứ đồ này, chẳng những có thể khiến người ta trở thành đẹp, cũng có thể làm người ta biến dạng." Như da thịt và tuổi tác của nàng, chính là lung linh

https://thuviensach.vn

non mềm nhất. Bôi loại vật này, hoàn toàn có thể che giấu vẻ đẹp trời sinh của nàng.

Trang phục cũng thế, nàng chỉ cần thêm một vài món vào eo, liền có thể che giấu tư thế vừa nẩy nở.

Nghe Trương Khởi nói như thế, A Lục từ từ buông lỏng nàng ra. Nàng tò mò nhìn những thứ son phấn kia, hỏi "Thật?"

Trương Khởi gật đầu, lên tiếng: "Thật."

Nàng đi tới trước gương đồng.

Vừa vặn ngồi xuống, bên ngoài lại truyền tới âm thanh của mấy tỳ nữ, "Khởi cô tử, nước nóng tới."

Cả nước nóng cũng tới?

Khóe miệng Trương Khởi nhếch nhếch, ý bảo A Lục nhận lấy những nước canh kia.

Trong tiếng rót nước róc rách, trong phòng liền trở nên nóng hổi. Sau khi chúng tỳ rời đi, Trương Khởi mỉm cười nói: "Thật lâu chưa từng dùng nhiều nước như vậy. Hôm nay vừa đúng tắm một lát."

A Lục đứng ở một bên, thấy nàng nói cười ríu rít, trong lòng cũng an ổn.

Nàng đi tới, trợ giúp Trương Khởi cởi xiêm áo xuống.

Dưới xiêm áo, da thịt oánh nhuận như nước, hình như đưa tay véo liền có thể véo. Vóc người của thiếu nữ, hiện nay Trương Khởi vẫn hết sức trẻ trung, nhưng đã hiện ra vóc dáng xinh đẹp.

A Lục ngơ ngác nhìn nàng, thở dài từ đáy lòng nói: "A Khởi thật là đẹp mắt."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi như thường ngày, khinàng khích lệ mình xinh đẹp cũng mặt không chút thay đổi.

Nàng bước vào trong nước. Từ từ để cả thân thể chìm vào trong nước, Trương Khởi đưa lưng về phía A Lục, nhỏ giọng nói ra: "Đây tình là gì?" Vẻ thùy mị này tính là gì? Các cô tử Kiến Khang đi lần này, đoán chừng mọi người đều có vẻ thùy mị này. Nàng chân chính sợ, là vẻ đẹp như hoa nở rộ sau khi nàng hoàn toàn lớn lên.

Gội đầu, sửa chữa móng tay, ước chừng tốn hơn nửa canh giờ, hai chủ tớ mới làm xong. Mà lúc này, nước nóng đã lạnh.

Mặc vào áo trong xong, Trương Khởi quấn lên một vòng vải trắng bên hông, sau đó mặc vào vải gấm đại phu nhân đưa tới, cài trâm hoa lên đầu, đeo khuyên tai vòng tay.

Những thứ đồ này, không gì không đẹp. Nếu Trương phủ nguyện ý đưa cô tử vào yến, tự không thể bị người ta gièm pha ở chi tiết này.

Nuối tiếc chính là, khi còn bé dinh dưỡng của Trương Khởi không đầy đủ, hiện tại vóc người còn nhỏ nhắn, mặc vào bộ trang phục không phải đặc biệt may cho nàng, có vẻ cực kỳ không vừa vặn.

Nàng hiện tại, tựa như một đứa bé mặc trang phục lớn. Hơn nữa từ hông đến mông lại cùng cỡ, bó cũng bó không ra mỹ cảm, thật sự đáng tiếc cho bộ y phục đẹp đẽ này.

Trên đầu cũng thế, trâm hoa cài đầu được đưa tới khoảng mười cây, Trương Khởi vốn có tóc đen như mực, soi rõ bóng người, nhìn như thác nước, mái tóc như vậy, không cài tốt nhất. Nhưng nàng chẳng những cài, hơn nữa còn cài hết trâm lên đầu.

Mỗi một chuôi trâm cài hoa, nàng đều cài vừa đúng, tỉ mỉ nhìn rất đẹp, dù là ma ma cao minh nhất trong cung, cũng tìm không ra lỗi. Nhưng

https://thuviensach.vn

những thứ này hợp ở một chỗ, lại che giấu ưu điểm của mái tóc nàng, khiến cả người nàng có vẻ tục tằng vô cùng, không được tự nhiên.

Hơn nữa tóc mái vẫn che dày trên trán, gương mặt còn trát son phấn mỏng, cả A Lục cũng cảm thấy, cô tử của nàng xem ra rất không thú vị. Cả người chỉ có một chữ để hình dung: tục! Rõ ràng là diện mạo thanh tú, rõ ràng môi đỏ như son, nhưng vẫn tục cực kì.

Thấy A Lục trừng lớn mắt, Trương Khởi nghiêng đầu cười nói: "Như thế nào?"

Nụ cười này, sao còn có vẻ sáng ngời như bình thường?

A Lục chần chờ một trận, nói: "Thật giống như, từ nông thôn đến."

Trương Khởi cười khanh khách, mắt cong thành trăng khuyết, "Ta vốn là từ nông thôn đến mà."

Nàng nhìn mặt trời phía ngoài, nhỏ giọng nói: "Không còn sớm sủa rồi. A Lục, ngươi chuẩn bị thêm nước cho ta đi."

A Lục đáp một tiếng, đi ra cửa, Trương Khởi vội vàng đóng cửa lại, đào vàng được giấu ra cất kỹ.

Đây là gia sản của nàng, ngộ nhỡ, ngộ nhỡ nàng vẫn bị người ta nhìn trúng, mang đi lập tức, nàng cũng không đến nỗi người không có đồng nào.

Khi A Lục trở về, xe ngựa đã dừng bên ngoài. Lúc A Lục để nước xuống, hai chủ tớ ngồi lên xe ngựa, chạy ra khỏi Trương trạch.

Lúc đó, mặt trời chiều ngã về tây, sáng mờ mờ, bầu trời bị nhuộm vàng vàng, đỏ đỏ, đẹp khiến người ta muốn rơi lệ.

Tựa tại trên vách xe, Trương Khởi nhắm hai mắt lại, trong bụng nghĩ ngợi nói: Tiêu Mạc nói Quảng Lăng vương đi, cũng không biết thật không?

https://thuviensach.vn

Nếu như nhất định phải đi với sứ giả nào, nàng thật nguyện ý lựa chọn Quảng Lăng vương. Mặc dù vua nước Tề tàn bạo hơn vua nước Chu và Trần nhiều lắm, người này thay người kia, lại càng lúc càng hoang đường tàn bạo, nhưng Quảng Lăng vương lại là một đại trượng phu!

Nhưng, nếu như Quảng Lăng vương ở đây, hắn sẽ trực tiếp mở miệng đòi lấy, không cần thông qua loại phương thức này. Trừ phi, Tiêu Mạc còn dùng thủ đoạn khác, làm cho hắn không cách nào trực tiếp mở miệng.

Trong khi Trương Khởi miên man suy nghĩ, xe ngựa xộc xệch chạy nhanh vào thành Kiến Khang.

Trong thành Kiến Khang phồn hoa náo nhiệt, ngẩng đầu nhìn lại, một đám thiếu nữ cười hì hì đùa giỡn đi đến.

Trương Khởi chỉ liếc mắt nhìn, liền thu hồi ánh mắt, ngược lại A Lục bên cạnh nhỏ giọng lầm bầm nói: "Họ thật là sung sướng."

Lại đi qua một con đường, Hoàng Thành đã ở trước mắt.

Đang lúc này, xe ngựa của Trương Khởi dừng lại.

Nàng còn còn chưa phản ứng kịp, chỉ thấy màn xe vén lên, một người xuất hiện ngoài xe.

Trương Khởi ngẩng đầu, dưới ánh mặt trời chói mắt thì nàng nhắm lại mắt theo phản xạ. Lúc này, âm thanh trầm thấp của người nọ truyền đến, "Trang điểm không tệ."

Là âm thanh của Tiêu Mạc.

Trương Khởi mở mắt nhìn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Quảng Lăng Vương Cũng Có Đến

Trên khuôn mặt tuấn tú của Tiêu Mạc tràn ngập vẻ phiền muộn, môi mỏng nhếch lên, hàng mày nhíu chặt.

Hắn rất tức giận.

Trương Khởi rũ mắt xuống. Nàng vừa cúi đầu, giọt nước mắt dâng trào trong giây phút nàng thấy hắn bỗng từ từ lăn xuống.

Tiêu Mạc nhìn thấy.

Mình vừa dõng dạc bảo nàng yên tâm, chớp mắt sau nàng đã bị người ta ép lên xe ngựa, lòng Tiêu Mạc rất bức bối.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve mặt Trương Khởi, ngón tay lau nước mắt cho nàng, hắn cắn răng nói: "Là ta vô năng."

Trương Khởi chỉ lắc đầu.

Nàng bất lực như vậy.

Tiêu Mạc càng thêm áy náy.

Hắn ngẩng đầu lên, khẽ nói: "Ta sẽ tìm cách, muội đừng sợ."

Chăm chú nhìn Trương Khởi, nhìn khuôn mặt trở nên vô cùng dung tục nhờ bàn tay khéo léo của nàng, Tiêu Mạc phát hiện, mình càng ngày càng để ý, càng ngày càng dè chừng tiểu cô tử này...

https://thuviensach.vn

Nàng thông tuệ như vậy, lại đáng thương như thế. Một khi mình có thể cứu nàng thoát khỏi tay của những người đó, nhất định phải bảo vệ nàng. Sau khi có được nàng, cũng sẽ bảo vệ nàng, sủng ái nàng, khiến nàng không lo cơm áo, hạnh phúc cả đời.

Dưới ống tay áo rộng, tay hắn trượt ra, nắm lấy tay nàng, giữ chặt bàn tay nhỏ bé của nàng trong lòng bàn tay, Tiêu Mạc dịu dàng nói: "Ta không thể theo muội vào yến tiệc, nhưng ta sẽ nghĩ cách."

Từ từ buông tay nàng ra, hắn lui về phía sau, cho đến khi xe ngựa đi được một lúc lâu, hắn vẫn trân trân nhìn xe ngựa kia không thể dời mắt.

Vốn dĩ cũng chỉ vui đùa một chút, nhưng bắt đầu từ khi nào hắn đã bận lòng như vậy?

Dọc theo con đường này, người tới rất đông, xe ngựa nối đuôi nhau tiến vào hoàng cung.

Chốc lát sau, Trương Khởi thấy Trần Ấp đang vươn đầu ra từ trong xe ngựa, nhìn chăm chăm về phía nàng. Khi Trương Khởi nhìn hắn, Trần Ấp cau mày, song mắt hắn chợt sáng ngời, nháy mắt với nàng.

Hắn thấy cách ăn vận của nàng, cũng vô cùng tán thưởng.

Đến Hoàng cung.

Xe ngựa lần lượt chạy qua thành hào, tiến vào ngự đạo. Dưới ánh chiều mênh mang, cung thành hoa lệ xinh đẹp tuyệt trần dần dần lọt vào tầm mắt, mọi người yên tĩnh trở lại.

Chỉ chốc lát, xe ngựa dừng lại. Trương Khởi ngẩng đầu nhìn hàng loạt xe ngựa ở phía trước.

https://thuviensach.vn

Trong tiếng hô vang của người bên ngoài, nàng xuống xe ngựa. Bên cạnh Trương Khởi, cũng có một cô tử Trương thị. Trương Khởi biết cô tử này, nàng cũng hay chạm mặt với Trương Khởi, sau ba tháng học chữ của giáo tập Triệu giáo, Trương Khởi biết nàng ta tên Trương Nhân.

Trương Nhân ăn vận rất xinh đẹp, tóc mây chải rũ lệch, son phấn thoa lên khuôn mặt trắng noãn, vô cùng thùy mị. Nàng vốn lớn hơn Trương Khởi, cũng trổ mã hơn, bộ xiêm y vàng nhạt cùng kiểu với Trương Khởi mặc lên người nàng, thấy rõ thắt đáy lưng ong, da thịt trong suốt.

So với nàng, Trương Khởi thực sự vô cùng tầm thường.

Trương Nhân nhìn về phía Trương Khởi, nét mặt của nàng mang nét đau buồn thoáng qua, nhưng mắt không đọng một giọt lệ, hiển nhiên, nàng đã chấp nhận vận mệnh của mình rồi.

Ngoài Trương Nhân ra, còn có mấy lang quân trẻ tuổi và lang chủ trung niên của Trương phủ, nhưng Trương Khởi không biết ai trong số những người này cả.

Hàn huyên một lúc, đội ngũ đi vào cung điện.

Đi mãi đi mãi, Trương Khởi thấy mấy chục chiếc xe ngựa dừng lại ở một góc. Những xe ngựa này cực kỳ to rộng, vừa nhìn đã biết xe ngựa của nam nhi Tề Chu.

Trương Khởi ngước mắt lên nhìn.

Lúc này, ánh mắt nàng sững lại!

Ở tận cùng bên phải có đậu một chiếc xe ngựa!

Màu đen bóng của xe ngựa lộ vẻ thần bí, tuấn mã cao lớn, chính là chiếc xe ngựa của Quảng Lăng vương nàng đã từng thấy!

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ hắn không rời khỏi Kiến Khang?

Cũng giống như Trương Khởi, không ít người nhìn về phía những xe ngựa kia. Các thế gia đều có phần căm tức với hành động mọi rợ dã man đòi hỏi cô tử các nhà của đám người phương Bắc.

Nhưng họ chỉ biết căm tức, Kiến Khang tuy có thế hiểm của Trường Giang, nhưng cũng chỉ có thể yên phận. Nước Trần lập quốc chưa lâu, người phương Bắc lại thiện chiến mà không sợ chết. Vì mấy tiểu cô tử mà đắc tội với họ, dẫn quân về phương Nam, lỗi lầm này không ai có thể gánh vác.

Cung điện xuất hiện trước mắt Trương Khởi.

Đầu của nàng càng cúi thấp hơn nữa.

Cho đến khi giọng the thé của một thái giám vang lên, "Trương thị Kiến Khang vào điện!!!!" Nàng mới nhắm mắt theo đuôi các lang quân tiến về phía trước.

Đi tới nơi, nàng lặng lẽ ngẩng đầu lên.

Vừa liếc mắt, nàng đã thấy thiếu niên ngồi ở phía bên phải đó. Hắn vẫn mặc thường phục màu đen, vẫn che kín mặt. Ở nơi tụ tập hơn ngàn kẻ quyền quý này, sao hắn có thể nổi bật như vậy?

Nhưng thiếu niên này dường như có sức hấp dẫn bẩm sinh một cách tự nhiên, mọi người đều chú ý đến hắn đầu tiên.

Như thể cảm nhận được ánh mắt của Trương Khởi, thiếu niên chậm rãi ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn nàng.

Chỉ một động tác đơn giản, xung quanh Trương Khởi đã nổi lên xôn xao nho nhỏ.

https://thuviensach.vn

Cùng thiếu niên liếc mắt nhìn nhau, Trương Khởi liền cúi đầu xuống.

Tiêu Mạc thua rồi, Quảng Lăng vương không rời khỏi Kiến Khang.

Lúc này, người Trương thị bước vào chỗ ngồi, Trương Khởi và Trương Nhân ngồi ở chiếc bàn đặt trước các bàn của Trương thị. Vị trí này, xưa nay không bao giờ tới phiên các nàng. Đến phiên các nàng cũng là cảnh tượng thật đáng buồn.

Đưa mắt nhìn dãy bàn đối diện, hàng thứ nhất đỏ bừng xanh biếc, rõ ràng đều là cô tử các nhà. Mấy chục cô tử vấn tóc trang điểm như hoa như ngọc, để cho các lang quân trẻ tuổi liếc nhìn.

Tiếng xì xầm vang lên. Trong sự đánh giá không chớp mắt của các lang quân, Trương Khởi cúi thấp đầu hơn.

Thực ra, nàng vô cùng tầm thường. Trong mấy chục đến hơn trăm cô tử, dáng dấp của nàng lại càng kém cỏi. Mặc dù người ta có vẻ nhu nhược, nhưng lại toát vẻ yểu điệu đáng thương mà cô tử phương Nam mới có. Sao có thể dung tục như nàng? Mọi người không cần phải hỏi cũng biết nàng đến từ nông thôn!

Quảng Lăng vương vẫn nhìn nàng.

Sứ giả bên cạnh nhìn theo ánh mắt của hắn, nhìn trái nhìn phải một hồi, sứ giả này tò mò hỏi: "Trường Cung, đằng đó có mỹ nhân ư? Sao thần lại không thấy?"

Quảng Lăng vương chỉ thảnh thơi cười cười.

Ngón tay thon dài có vết chai sần đột nhiên gõ nhẹ nhàng mà có nhịp điệu lên mặt bàn, lạnh lùng nói: "Mỹ nhân thì không có, nhưng lại có một nữ tử giảo hoạt."

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, hắn cúi đầu cười một tiếng, nâng ly rượu về phía Trương Khởi, ngẩng đầu uống một hơi cạn sạch!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Tình Ý

Cách không xa vị trí của Quảng Lăng vương là sứ giả nước Chu. Trong số các sứ giả nước Chu, một lang quân mặc đồ trắng và một lang quân mặc đồ đen vô cùng nổi bật.

Hai người này đều là nam nhi nước da trắng nõn, ngũ quan tuyệt đẹp. Giờ phút này, Trương Nhân ở bên cạnh Trương Khởi đang nhìn về phía họ. Nhìn một lúc, nàng cúi đầu, gương mặt ửng đỏ. Trương Khởi nhìn sang, thấy Trương Nhân chắp tay, miệng lẩm bẩm, chẳng lẽ nàng đang mong mỏi Bồ Tát phù hộ, người chọn nàng là một lang quân tuấn tú?

Trong các lang quân thiếu niên tề tụ ở đây, sứ giả hai nước Tề Chu cực kỳ nổi bật. Những người phương Bắc này đều có thân hình cao lớn dị thường, dù là Quảng Lăng vương hay hai sứ giả tuấn tú nước Chu kia, đều có vóc người cao ngất, ngồi ở đó như mang tư thế núi ngọc. So sánh với họ, người Nam ở bên có vẻ thấp bé, ẻo lả.

Cũng như Trương Nhân đang chắp tay, mười ngón tay của Trương Khởi cũng xoắn xuýt với nhau.

Quảng Lăng vương thật sự ở đây!

Nếu hắn ở đây, màn hóa trang đêm nay của nàng đúng là trò cười.

Sau khi nhìn thấy Quảng Lăng vương, đầu óc Trương Khởi bỗng trống rỗng. Lúc này đây, nàng cũng không hề chú ý. A Lục ngồi sau lưng nàng, đang nhìn Trương Khởi với vẻ mặt lo lắng.

https://thuviensach.vn

Cũng giống như A Lục, có người cũng đang chăm chú nhìn Trương Khởi, hắn chính là Trần Ấp.

Trương Hiên luôn nói, muội muội này vô cùng thông tuệ vô cùng động lòng người, lần trước Trần Ấp cũng đã gặp, đúng là dáng vẻ hắn thích, thanh tú trong suốt như vậy, khiến người ta vừa thấy liền không từ bỏ được.

Hắn đã nói với Trương Hiên, nguyện dâng vàng nạp nàng vào phủ. Hắn vốn tưởng rằng Trương Khởi sẽ mừng rỡ đồng ý.

Nhưng hắn không ngờ nàng lại không muốn!

Hắn nghĩ, chắc rằng nàng không biết điểm tốt của hắn. Hai ngày nay, hắn một mực suy nghĩ làm sao để tiếp cận nàng, tiếp cận nàng rồi sẽ nói gì.

Không ngờ lần gặp tiếp theo, lại ở trong yến hội kiểu này. Nhưng nàng đúng là vô cùng thông tuệ, lại ăn vận xấu xí như vậy.

Trong khi Trần Ấp đang suy nghĩ, bỗng xôn xao hắn lên, giọng một thái giám truyền đến, "Bệ hạ giá lâm!!!"

Mọi người yên tĩnh trở lại. Hương son phấn thoảng đưa, mười mấy cung phi hoặc diễm lệ hoặc kiều mỵ vây quanh Tân đế tiến đến.

Sau khi ngồi xuống, Tân đế ngẩng đầu liếc mắt nhìn các cô tử, rồi quay lại mỉm cười với các sứ giả: "Thật biết ơn những đóa hoa xinh nở rộ vào giờ khắc này, chư vị sứ quân, các vị còn có diễm phúc hơn trẫm."

Những lời này có hàm ý sâu xa, các lang quân thiếu niên của các đại thế gia đều cười ầm lên. Không biết họ có hiểu sự bất mãn trong lời bệ hạ không?

Bệ hạ cũng tuấn tú, thêm hoàng bào vàng ngọc lộng lẫy, dưới ngọn đèn dầu, càng toát vẻ cao quý không thể diễn ta. Trong thời gian ngắn, không ít

https://thuviensach.vn

cô tử nhìn về phía bệ hạ.

Các cô tử rất đông, sứ giả không thể nào chọn hết. Nếu được bệ hạ chọn thì cũng không cần phải xa xứ mà đến phương Bắc man di, hơn nữa còn không phải làm cơ thiếp như đồ chơi cho người chốn xa xôi. Sức hấp dẫn này không thể nói không lớn.

Trương Nhân ở bên cũng nhìn bệ hạ mấy lần, rốt cuộc nàng khẽ nghiêng đầu, nói nhỏ với Trương Khởi: "A Khởi, bệ hạ có chọn phi trong số chúng ta không?"

Trương Khởi biết thế nào được? Nàng lắc đầu, khẽ nói: "Muội không biết."

Trương Nhân khẽ khàng nói: "Ta nghĩ hoàng thượng chắc chắn làm vậy."

Trương Khởi không trả lời.

Một lát sau, Trương Nhân cúi đầu nói: "A Khởi, lần này chắc chắn muội có thể bình an về phủ."

Nghĩa là không có ai chọn nàng sao?

Trương Khởi cúi đầu thấp hơn, nàng vẫn không trả lời.

Lúc này, bên kia vang tiếng của một cô tử, "Nếu không thể cùng với Quảng Lăng vương, thì còn gì thú vị nữa?"

Âm thanh không nhỏ, mười người xung quanh cũng nghe thấy.

Trương Khởi đồng thời ngẩng đầu lên, nhìn về phía phát ra âm thanh.

Người cất lời là một tiểu cô kiều diễm của Vương thị ở Dĩnh Xuyên, khoảng mười lăm mười sáu tuổi. Nàng mắt to mũi cao, hàng mày xinh đẹp sắc nét. Mắt đang ngẩn ngơ nhìn về phía Quảng Lăng vương.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy lời nói của nàng, một lang quân trung niên phía sau nàng tức giận quát khẽ: "A Diễm! Ngươi đừng nên không biết thể thống như vậy!" Tiểu cô tử này động một chút lại nhắc đến cái chết. Nàng cho rằng Quảng Lăng vương là ai? Nàng nghĩ muốn là được chọn sao?

Vương Diễm này hiển nhiên rất mạnh bạo, bị trách móc nàng lại ngẩng đầu cao hơn. Nhìn chằm chằm vào Quảng Lăng vương không hề chớp mắt, khi lang quân trung niên kia trách móc thêm lần nữa, nàng mới cúi đầu.

Thấy nàng cúi đầu, mọi người bèn dời mắt đi.

Tất cả mọi người cứ cho rằng mọi chuyện đã qua. Đột nhiên, cô tử này đứng lên!

Hiện giờ cảnh tượng rất ồn ã náo nhiệt. Nhưng dù náo nhiệt, ở đây đều tụ tập con cháu thế gia, nên cũng rất quy củ.

Vì vậy, Vương Diễm này vừa đứng dậy đã như hạc giữa bầy gà, vô cùng nổi bật!

Mọi người kinh ngạc, quay đầu về phía nàng.

Trong ánh nhìn chăm chú của mấy nghìn người, đám người Vương thị vội vàng quát khẽ, Vương Diễm hất mạnh bàn tay giữ chặt của lang quân trung niên đằng sau, sải bước vào trong điện.

Tới nơi cách bệ hạ năm mươi bước, Vương Diễm uyển chuyển vái chào, sau đó ngẩng đầu, cất tiếng trong trẻo: "Bệ hạ, A Diễm có việc muốn cầu xin."

Giọng nói lanh lảnh vang vọng khắp đại điện hình vòm.

"Hử?" Tân đế ngẩng đầu lên, hắn như cười như không liếc mắt nhìn đám người Vương thị hoảng hốt cuống quít, có vẻ bối rối, rồi liếc nhìn Vương

https://thuviensach.vn

Diễm, hòa ái hỏi: "A Diễm muốn cầu xin điều gì?"

Vương Diễm càng ngẩng cằm cao hơn, nàng cất giọng giọn tan: "A Diễm tự nguyện đi theo Quảng Lăng quân, mong bệ hạ chấp thuận!"

Lời này vừa vang lên, bốn phía xì xào bàn tán, át mất lời bệ hạ.

Thái giám đứng cạnh Tân đế hừ mạnh, quát lên: "Yên lặng!"

Sau khi đại điện yên tĩnh trở lại, Tân Đế cười ha ha, nói: "Tiểu nương thật có cá tính." Hắn lại liếc nhìn mọi người Vương thị, lại cất giọng ôn hòa với Vương Diễm: "Nhưng lời này của tiểu nương nói với trẫm cũng vô dụng, nàng phải đi hỏi Quảng Lăng vương mới đúng chứ." Ý tứ trong lời này, chính là đã cho phép.

Vương Diễm cúi đầu, cung kính trả lời: "A Diễm tạ ơn bệ hạ."

Nàng từ từ đứng thẳng, xoay người lại, đi về phía Quảng Lăng vương. Đi từng bước, từng giọt nước mắt chậm rãi lăn trên gương mặt của Vương Diễm.

Mọi ánh mắt đều di chuyển theo nàng. Khác với người của Vương thị, rất nhiều lang quân trong điện, giờ phút này lại rất thích thú, đồng tình với Vương Diễm.

Thói cũ của Ngụy Tấn vẫn còn đó, biểu hiện chân thật này của Vương Diễm là điều người đương thời tôn sùng. Hơn nữa văn nhân đất Nam vô cùng yêu thích giọt lệ tương tư của mỹ nữ. Rất nhiều văn nhân cho rằng, mỹ nhân lúc này mới đẹp nhất, động lòng người nhất. Vương Diễm như vậy, xinh đẹp khiến người thương yêu, thuần túy khiến người sùng kính.

Đây là sự phóng túng trong chuẩn mực văn hóa, thời đại mà điều động lòng người nhất không nằm trong đạo đức truyền thống.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi nhìn Vương Diễm này thầm nghĩ: Cô tử Vương thị này đúng là có thủ đoạn cao minh. Nếu Quảng Lăng vương cự tuyệt nàng, e rằng đại đa số lang quân trong yến tiệc đều nguyện nạp nàng, ngay cả hoàng đế cũng thương nàng tiếc nàng? Mặc dù Tân đế xuất thân là võ tướng, nhưng hắn vẫn giống văn nhân đất Nam, đều thương hoa tiếc ngọc.

Giữa sự yên tĩnh, Vương Diễm đi tới trước mặt Quảng Lăng vương. Từ từ rồi dừng lại ở nơi cách hắn năm bước.

Chậm rãi ngẩng đầu lên, Vương Diễm nhìn Quảng Lăng vương trong màn nước mắt mông lung, từ từ nàng rũ mắt xuống, khẽ cúi người trước Quảng Lăng vương, cất giọng run run nói: "Mười ngày trước sau khi nhìn thấy lang quân, A Diễm vẫn luôn nhớ mong đến tận bây giờ. A Diễm ngu muội, chỉ mong được canh giữ bên cạnh lang quân, sát cánh cùng bay, suốt đời không đổi."

Nam nhân thiên hạ đều đa tình. Nhất là khi đối mặt với mỹ nhân như hoa, lại càng có rất ít người cam lòng từ bỏ, không muốn các nàng phải thất vọng.

Mọi người cùng ngẩng đầu nhìn về phía Quảng Lăng vương. Trong tiếng xì xào, phần đông số người khẽ nói: "Đồng ý với nàng đi!"….. "Quảng Lăng vương không thèm để lộ mặt thật, vậy mà cũng có giai nhân ngưỡng mộ, thật có diễm phúc!"….."Lần này trở về, ta phải viết một bài “Tương tư phú” mới được."

Trong sự chờ đợi của muôn người, Quảng Lăng vương từ từ ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Chọn Người

Cùng hắn "sát cánh cùng bay, suốt đời không đổi"?

Vừa mới quen biết, lại mở miệng yêu cầu hắn chịu trách nhiệm với tình cảm của nàng ta sao?

Đưa mắt nhìn Vương Diễm, giọng nói êm tai của Quảng Lăng vương chậm rãi phiêu đãng trong điện, "Suy nghĩ của cô không liên quan tới ta." Sau khi hắn tuyệt tình nói ra mấy từ này, rồi nói thêm: "Quay về đi."

Sự cự tuyệt của hắn làm Vương Diễm sững sờ, nàng chậm rãi, từ từ cúi đầu xuống, lấy tay áo che mặt, cúi đầu mà khóc.

Lúc này đây, từng động tác của nàng, đều tuyệt đẹp như thể đã xếp đặt.....

Trong điện, tiếng tiếc hận nổi lên bốn phía, phần đông các lang quân thậm chí còn trợn mắt nhìn Quảng Lăng vương. Còn về Vương Diễm vừa mở miệng liền cầu xin Quảng Lăng vương, những lang quân phương Nam ở đó cũng nghe thấy, nhưng không có mấy người để ý: Nữ nhân không phải luôn thích đòi hỏi cái này cái nọ sao? Chẳng bao giờ biết đủ.

Như thể không nhận thấy ánh mắt của mọi người trong điện, Quảng Lăng vương vẫn ngồi vững vàng, dáng người như núi.

Trong tiếng xì xào và tiếng thở dài, giọng nói của Tân đế bỗng vang lên, "Vương thái phó."

https://thuviensach.vn

Lang quân trung niên Vương thị đó đứng lên, chắp tay nói với bệ hạ: "Có thần."

Tân đế liếc về phía Vương Diễm, mỉm cười nói: "Trẫm thấy Vương thị A Diễm rất tốt…."

Hắn còn chưa nói hết.

Nhưng mọi người ở đây đều hiểu ý của bệ hạ. Vương thái phó đứng dậy, cúi thấp người trước bệ hạ, cất cao giọng nói: "Thần tuân lệnh."

Dứt lời, ông ta nhìn về phía Vương Diễm, nói với giọng trầm thấp: "A Diễm, còn không tạ ơn?"

Vương Diễm như thể thức tỉnh, từ từ ngẩng đầu lên.

Nàng ngước đôi mắt rưng rưng đẫm lệ sững sờ nhìn Tân đế. Sau đó, nàng cúi đầu, bước đi vô cùng khó khăn đến trước bệ hạ, nhẹ nhàng cúi chào, vẻ mặt có phần trống rỗng, nghẹn ngào khẽ nói: "A Diễm tạ ơn long ân bệ hạ."

Tân đế cười ha ha, nói: "A Diễm không cần như thế, đứng lên đi." Theo ánh mắt của hắn, mấy tỳ nữ đi ra, cung kính đỡ Vương Diễm lên, đưa nàng ra theo cửa hông.

Trương Khởi thu hồi ánh mắt, giọng Trương Nhân khẽ vang bên tai, "Nghe nói Vương Diễm này cũng là con gái ngoài giá thú, mẹ đẻ là kỹ nữ. Trong những cô tử như chúng ta, địa vị của nàng ta là thấp nhất, không ngờ rằng lại một bước lên trời, trở thành hoàng phi." Giọng nói chứa đầy vẻ đố kỵ.

Trương Khởi vẫn không trả lời.

https://thuviensach.vn

Vương Diễm vừa nhìn đã biết tâm cơ sâu thẳm, cô tử như vậy, hoàng cung mới là chốn thích hợp nhất với nàng.

Trương Khởi liếc nhìn Quảng Lăng vương, suy nghĩ: Đàn ông phương Nam đã quen với việc coi lời yêu cầu của nữ nhân như gió thoảng bên tai. Sao hắn phải để ý?

Nghĩ tới đây, Trương Khởi đột nhiên buồn bực. Lần trước, nàng nói rõ ràng cho hắn là nàng không muốn. Kết quả hắn không hề ngoảnh mặt làm ngơ như Tiêu Mạc? Tại sao hắn không hề quan tâm đến lời nàng nói vậy?

Sau chuyện Vương Diễm, lang quân trong điện sôi nổi hẳn lên.

Bệ hạ mỉm cười thưởng thức một hồi, quang sang nói với sứ giả Tề Chu: "Chư vị lang quân, trong điện này là những cô tử xinh đẹp cao quý nhất nước Trần ta. Không biết các lang quân để ý tới ai chưa?"

Hiển nhiên tâm trạng của hắn rất tốt, vung tay lên cười sang sảng, nói: "Nếu chư quân không muốn chọn lựa, trẫm chọn lựa giùm các vị nhé."

Nhạc chưa cất, rượu chưa dâng, Hoàng đế đã nhẹ nhàng nhắc tới vấn đề chính.

Các lang quân bắt đầu cười hì hì.

Đám sứ giả nhìn về phía này.

Mà các cô tử cũng như Trương Khởi, trái tim như muốn vọt tới cổ họng.

Hoàng đế đã mở miệng, Vệ Công Trực nước Chu liền đứng thẳng dậy. Vệ Công Trực này hiển nhiên là người ham vui thích cười, giờ phút này ánh mắt của hắn rạng rỡ hẳn lên, má trái có lúm đồng tiền hằn sâu, gương mặt tuấn tú trắng nõn phát sáng, mang vẻ ngây ngô của thiếu niên.

https://thuviensach.vn

Những người phương Bắc có thân hình cao lớn, Vệ Công Trực này cũng vậy. Chỉ nhìn thân hình của hắn, mọi người còn tưởng rằng hắn đã hai mươi mấy, bây giờ nhìn lại, mới phát hiện hắn vẫn là một thiếu niên chưa cập quan*. (* Chỉ nam tử tuổi tròn hai mươi đã trưởng thành. Năm tử cổ đại khi đến hai mươi tuổi sẽ cử hành quan lễ, đeo mũ của người trưởng thành)

Thản nhiên, Vệ Công Trực đi thẳng tới.

Hắn hướng chắp tay với Tân đế, cười sang sảng, nói: "Đa tạ ý tốt của bệ hạ. Phương Nam nhiều giai lệ, bọn ta đã đợi quá lâu rồi." Dứt lời, hắn quay về phía Quảng Lăng vương cách đó không xa, nhướng mày hỏi: "Cao Trường Cung, ngài có muốn chọn trước không?"

Quảng Lăng vương nhìn hắn, ánh mắt liếc tới Trương Khởi ăn vận cực kỳ bình thường, hờ hững nói: "Mời Vệ lang trước."

Nước Chu kề sát nước Trần, từ khi vào Kiến Khang, người nước Trần rõ ràng kính nể sứ giả nước Chu. Chuyện như vậy, theo như người nước Trần sắp xếp cũng là người nước Chu chọn trước. Quảng Lăng vương tất nhiên không cần thiết phải chém giết đoạt thứ tự.

"Vậy mỗ không khách khí nữa." Vệ Công Trực cười ha ha, bước tới.

Điều khiến mọi người bất ngờ chính là Vệ Công Trực này vô cùng tùy tiện. Hắn đi khắp đại điện, đánh giá kỹ lưỡng từng cô tử.

Ngồi ở đây đều là người gia thế lớn, hắn ta khinh bạc như vậy, sắc mặt mọi người đều trầm xuống.

Vệ Công Trực vẫn hoàn toàn không nhận ra, hắn nhìn kỹ từng cô tỷ, đưa tay chỉ năm người. Những cô tử hắn chọn cũng không phải những người xinh đẹp nhất trong tâm niệm người phương Nam, mà là những cô tử mày rậm mắt to, tươi đẹp nhất.

https://thuviensach.vn

Thấy hắn lựa chọn, tiếng xì xào của người phương Nam cũng ngớt dần: Thì ra sở thích khác nhau, cho hắn chọn trước cũng không sao.

Theo tiếng của hắn, mười mấy cung tỳ đi ra, đi tới trước mặt các cô tử, đỡ các nàng ra ngoài điện.

Trương Nhân ở bên thấy các cô tử được đưa đi thì cắn chặt môi. Chậm rãi, nàng cúi đầu, khẽ nói với Trương Khởi: "A Khởi, ta sợ lắm."

Ba lang quân tuấn tú, đã có một người tuyển chọn cô tử, cũng không biết hai người sau có chọn nàng không? Trương Nhân thật sự không muốn gả cho những kẻ to béo thô lỗ ở đất Bắc man di.

Trương Khởi vẫn không trả lời.

Sau khi Vệ Công Trực ngồi vào chỗ, cười hì hì nói với Vũ Văn Thuần: "Vũ Văn Thuần, các cô tử đều tề tụ ở đây, ngươi cũng chọn một người đi?"

Vũ Văn Thuần mỉm cười.

Vũ Văn Thuần này hơi gầy, mặt vuông chữ điền, ánh mắt cực kỳ thâm thúy, cùng với khuôn mặt trắng nõn nổi bật, mang vẻ hết sức trầm ổn.

Hắn từ từ đứng lên.

Chắp tay với Tân đế, ánh mắt hắn liếc nhìn các cô tử trong điện.

Theo ánh mắt của hắn, Trương Khởi cảm giác được, Trương Nhân bên cạnh đang run rẩy, căng thẳng đến độ sắp khóc.

Vào lúc đó, Vũ Văn Thuần lên tiếng, "Mấy người này." Hắn chỉ bốn người.

Trong bốn người này, vẫn không có Trương Nhân.

https://thuviensach.vn

Mặt Trương Nhân trắng bệch. Trương Khởi lo lắng nhìn nàng, nghĩ ngợi: Nếu Quảng Lăng vương không chọn nàng, chắc nàng ta lăn ra ngất mất.

Lúc này, Hoàng đế cất tiếng cười sang sảng, "Hai sứ giả nước Chu cũng đã chọn người rồi, Quảng Lăng vương, nhiều cô tử như vậy, ngài có vừa ý ai không?"

Tiếng vừa cất lên, cả người Trương Khởi cứng đờ.

Nàng vẫn luôn chờ đợi động tác tiếp theo của Tiêu Mạc.

Nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa thấy gì.

Nàng không tin vào số mệnh, nhưng bây giờ nhìn lại, dù có sống lại, nàng không vẫn không thể so được với kiếp trước. Kiếp trước, nàng còn là chính thê, còn có được cuộc sống an nhàn giàu có mấy năm.

Nàng thật sự không muốn phải làm cơ thiếp cho người khác một lần nữa, sẽ phải hao tổn bao nhiêu công sức để leo cao.....Nghĩ tới đây, Trương Khởi ngẩn ra, sao mình lại nói làm một lần nữa? Chẳng lẽ ở kiếp trước nàng chính là là mcơ thiếp cho người khác trước, rồi mới trở thành chính thất của nam nhân kia?

Nghe thấy câu hỏi của bệ hạ, Quảng Lăng vương ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Lựa Chọn

Theo hắn ngẩng đầu lên, tất cả cô tử cũng đều ngẩng đầu lên.

Đây là một cơ hội cuối cùng rồi, càng là một cơ hội quan trọng nhất. Đệ nhất thiên hạ mỹ nam Cao Trường Cung, dù luôn che mặt lại, cũng có thể khiến các thiếu nữ ở tình yêu đầu tiên động lòng.

Chỉ là, nghe nói hắn sống ở nước Tề cũng không tốt, không biết quốc quân nước Tề thế nào, lại luôn không thích hắn. Cả phong hào Quảng Lăng vương, cũng là Hoàng đế phong theo lệ.

Mặc kệ như thế nào, đi theo hắn dù sao cũng tốt hơn đi theo những lão nam nhân bụng to dáng mập kia.

Khi các cô tử bình ổn hô hấp, chúng lang quân khe khẽ nói nhỏ, tay Trương Khởi khẩn trương đến run run.

Chưa từng cảm thấy mỗi một giây trôi qua chậm như thế.

Đang lúc ấy thì, một thái giám từ cửa hông đi tới, hắn nói nhỏ mấy câu với một thái giám xong, lão thái giám này đi tới sau lưng Tân Đế, cũng nói nhỏ mấy câu.

Thái giám này vừa nói xong, Hoàng đế ngẩng đầu lên, cười nói: "Ai là Trương thị A Khởi?"

Tiếng ông ông dừng lại.

https://thuviensach.vn

Tuyệt đối không ngờ rằng Hoàng đế sẽ kêu tên Trương Khởi, Trương thị cũng ngẩn ra. Mà Trương Khởi, càng thêm kinh ngạc ngẩng đầu lên. Ngẩn ngơ, nàng khiếp sợ đứng lên, khẽ chào Hoàng đế, "Thiếp là Trương thị A Khởi."

Vị trí của nàng cách Hoàng đế khá xa, mắt hắn híp lại nhìn chòng chọc một hồi cũng không thấy, liền kêu: "Tới đây."

"Vâng"

Trương Khởi đi xuống sập, cúi đầu đi về phía trước.

Theo nàng đi lại, mấy tiếng thất vọng và suy đoán vang lên.

Trương Khởi đi tới dưới điện, dừng lại cách bệ hạ 20 bước, nhẹ nhàng khẽ chào, "A Khởi gặp qua bệ hạ."

"Ngẩng đầu lên."

"Vâng"

Trương Khởi ngẩng đầu.

Thấy mặt mũi của nàng, Hoàng đế hơi thất vọng, hắn chậm rãi nói: "Ngươi chính là Trương thị A Khởi?" Dừng một lát, Hoàng đế nói: "Ngươi có thể đi ra ngoài."

À?

Trương Khởi khẽ chào, "Vâng"

Lúc này, Hoàng đế nhìn về phía Quảng Lăng vương, cười nói: "Nghe nói Quảng Lăng vương không thích sắc đẹp. Nếu không, trẫm giúp ngươi chọn mấy người?"

https://thuviensach.vn

Quảng Lăng Vương cười, âm thanh trong sáng vang lên, "Cám ơn bệ hạ. Thần thật là không thích sắc đẹp." Hắn nhìn chằm chằm Trương Khởi, hời hợt nói: "Ta thấy cô tử này rất vừa mắt, không bằng bệ hạ ban nàng cho ta."

Lời này vừa nói ra, tiếng ông ông nổi lên bốn phía. Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn về phía Quảng Lăng vương, nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi cúi đầu thấp hơn.

Trong lúc bất chợt, nàng đổi ý rồi !

Có một màn hôm nay, nàng không nổi danh cũng nổi danh. Kế hoạch trước kia đã không thể được, nếu như không muốn đi theo Tiêu Mạc hoặc lang quân khác, không bằng đi theo Quảng Lăng vương.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi nhẹ nhàng dời ra một bước.

Nàng đang chuẩn bị nói gì, ghế trên, hoàng đế trẻ khẽ cười nói: "Nàng không thể được!"

Hắn nói xong như đinh chém sắt, chận hết lời Trương Khởi muốn nói, và lời Quảng Lăng vương muốn nói trở về.

Hoàng đế nhìn về phía Trương Khởi, nói: "Tiểu cô tử này trẫm đã có an bài." Hắn cười nói với Quảng Lăng Vương: "Tiểu cô tử này không mấy xinh đẹp, Quảng Lăng vương chọn người khác đi."

Hắn là quân chủ quốc gia này, trước mặt nhiều người như vậy, hắn nói chuyện kiên quyết như thế. Bất cứ người nào cũng không dám cưỡng cầu.

Quảng Lăng vương càng không thể cưỡng cầu, cưỡng cầu nữa, chính là xung đột giữa hai nước.

Từ từ, Quảng Lăng vương rũ mắt xuống, hắn cười nhạt, nói: "Nếu như thế, bệ hạ an bài là được."

https://thuviensach.vn

Hắn lui.

Trương Khởi trong khoảng thời gian ngắn, nói không ra là thất vọng hay cô đơn. Nàng cúi đầu, từ từ lui ra ngoài điện.

Dưới ánh trăng, cung điện ngàn vạn, cây cối so le, bóng cây theo gió xào xạc. Trương Khởi từ từ đi tới dưới bậc thang.

Đang lúc này, một thái giám đuổi theo nàng, trong tay hắn cầm một hộp gỗ, cười nói: "Trương thị A Khởi, đây là bệ hạ ban cho ngươi."

Trương Khởi ngẩn ra, ngây ngốc đến gần. Thái giám này lại gần nàng, nhỏ giọng mà nói ra: "Bệ hạ rất là coi trọng cô tử, bên trong chừng năm mươi lượng hoàng kim!"

Trong hộp gỗ này là năm mươi lượng hoàng kim?

Trương Khởi ngẩn ra, lập tức hiểu dụng ý thái giám cố ý nói cho nàng biết. Lập tức mở hộp gỗ ra, theo từ đó lấy ra hai đĩnh vàng nhét vào trong tay thái giám này, nhỏ giọng cung kính nói: "Đa tạ công công."

Thái giám này không nói hai lời trùm vào trong tay áo, chỉ phía tây, nhỏ giọng nói: "Người cô tử muốn tìm ở hướng đó." Dứt lời, hắn vội vã trở lại trong điện.

Trương Khởi đi về phía tây.

Đi tới bóng rừng thì một âm thanh trầm thấp kêu: "Tới đây."

Chính là âm thanh của Tiêu Mạc.

Trương Khởi hơi dừng một chút, vẫn thuận theo đi tới.

Nàng biết, hắn dùng thủ đoạn gì. Bệ hạ đã biết rồi.

https://thuviensach.vn

Đi tới một gốc cây nhãn cao lớn, Trương Khởi ngước đầu, xuyên thấu qua đám lá cây thưa thớt nhìn hắn, ánh trăng loang lổ xuyên suốt mà xuống, lưu lại ánh sáng trên gương mặt trắng nõn của Tiêu Mạc.

Trong đêm nhìn thấy người này, lại càng khó hiểu.

Tiêu Mạc đưa tay kéo qua cánh tay của nàng, ôm nàng nhỏ giọng nói ra: "Là bệ hạ mở miệng cự Quảng Lăng vương?" Hắn dừng một chốc, cười lạnh nói: "Ta thật ra đánh giá thấp hắn. Bố cục này kỹ càng vậy, hắn lại không mắc mưu. Hừ, cũng không biết dùng thủ đoạn gì, làm cho bữa tiệc lần này, ta không cách nào tham gia. Mà Tiêu Mạc ta há dễ khinh hay sao? Lần này, ta mạn phép muốn làm loạn tính toán của hắn trước khi hắn mở miệng."

Trương Khởi ngẩn ngơ.

Thì ra là, người của hắn đã sớm chờ rồi, chỉ chờ Quảng Lăng vương muốn lên tiếng, mới truyền tin tức kia cho Hoàng đế. Tiêu Mạc này, càng muốn dùng phương thức này, trước mặt mọi người bẻ mặt mũi của Quảng Lăng vương.

Trương Khởi miễn cưỡng cười một tiếng, nhỏ giọng hỏi: "Huynh thật lợi hại. Huynh nói gì với bệ hạ, mà ngài tin huynh vậy?"

Lấy được ca ngợi của nàng, Tiêu Mạc hăng hái, hắn nhếch miệng cười nói: "Ta nói cho ngài biết, muội chính là người soạn 《 Tiêu Diêu Du 》. Bệ hạ vẫn xem tác giả thủ khúc này là tri kỷ, nghe lời này, nào có không xoa mắt nhìn muội? Sau đó ta lại nói cho ngài biết, muội và ta đã tự định cả đời, thực không muốn lấy chồng ở đất Bắc xa xôi."

Hoá ra là như vậy.

Bệ hạ hào hứng gọi nàng đi ra, là muốn xem xem gương mặt nàng? Thuận tiện thành toàn người tri âm như mình? Thấy diện mạo nàng, hắn

https://thuviensach.vn

hiển nhiên thất vọng.

Đúng rồi, chính là bộ dáng Trương Khởi không đẹp, bệ hạ mới coi trọng Tiêu Mạc hơn ba phần, cảm thấy hắn là người chí tình chí nghĩa. Nếu không phải hắn vốn là con em thế gia, muốn lấy được một cô tử địa vị không cao vô cùng dễ dàng. Hơn nữa Quảng Lăng vương ở bên, ngài ấy không thể quá mức khiến Quảng Lăng vương không mặt mũi, nói không chừng bệ hạ sẽ tứ hôn ngay.

Dưới ánh trăng, Trương Khởi lặng lẽ ngước mắt.

Tiêu Mạc này, thật có thủ đoạn!

Tiêu Mạc ôm Trương Khởi, nụ cười trên mặt rực rỡ, nếu không phải người trong ngực thoa mặt mình lộn xộn tùm lum, hắn thật muốn ôm nàng thân thiết một phen.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Ngươi Đừng Hối Hận

Bị Tiêu Mạc ôm vào trong ngực Trương Khởi nhẹ nhàng giãy giãy, nhỏ nhẹ, mềm mại nói: "Ta... ta phải trở về phủ."

Dưới ánh trăng, âm thanh của nàng hơi nghẽn, "Tiêu Lang, nếu như huynh nạp ta, có thể có một chút thù lao hay không?"

Nàng hi vọng được hắn chính thức đón về nhà, thiếp thất như vậy, địa vị sẽ cao chút.

Tiêu Mạc nghe được tiếng nói nho nhỏ, mềm mại quyến rũ của nàng, trong lòng mềm nhũn, lòng thương tiếc nổi lên.

Gật đầu một cái, Tiêu Mạc dịu dàng nói: "Được. Hôm nay bệ hạ đã biết tình hình của ta và muội, có ngài ra mặt, đại phu nhân sẽ không ngăn trở nữa. Đến lúc đó, ta sẽ mang sính lễ đến đón muội vào cửa."

Trương Khởi làm như cực vui mà khóc, nhẹ nhàng khẽ chào hắn, "Đa tạ Tiêu Lang."

Thừa dịp, nàng lui về phía sau một bước, mang theo vài phần ngượng ngùng nói: "Tiêu Lang, thời gian thiên trường địa cửu, ta... ta đi trước."

Tiêu Mạc thấy nàng tránh thoát, đang chuẩn bị ôm nàng vào lòng lần nữa, nghe được nàng nói như thế, không khỏi thoải mái. Hắn gật đầu nói: "Được, nếu muội muốn lấy thân thanh bạch vào phủ, vi phu tất nhiên theo muội."

https://thuviensach.vn

Hắn mỉm cười tựa vào tay, nhìn Trương Khởi từ từ lui xa.

Cũng không biết là do thắng Quảng Lăng vương, hay sắp lấy được tiểu cô tử này, tâm trạng của hắn bây giờ tốt vô cùng.

Trương Khởi thối lui từng bước từng bước.

Từ từ, nàng đi tới dưới ánh trăng.

Vội vàng đi đến phía trước, nàng quật cường mím môi.

Hiện tại, chuyện của nàng và Tiêu Mạc chẳng khác gì lộ ra sáng rồi. Chỉ sợ không quá mấy ngày, mình chính là người của hắn.

Suy nghĩ tới đây, không biết tại sao, trong hốc mắt Trương Khởi đã đầy nước mắt.

Đưa ống tay áo ra, lặng lẽ lau đi nước mắt trên mặt. Trương Khởi tăng nhanh bước chân.

Nàng nhớ đường cũng không tệ lắm, chỉ chốc lát, liền tới chỗ xe ngựa đậu. Khi trở lại xe ngựa, Trương Khởi cuộn thành một đoàn, không nhúc nhích trốn ở góc phòng.

Cũng không biết trải qua bao lâu, nàng rốt cuộc giật giật.

Bên ngoài xe, trăng sáng trên cao, gió xuân như bông.

Nhìn đội ngũ xe ngựa sắp hàng thật chỉnh tề, Trương Khởi ngẩng đầu lên, nhìn về phía xe ngựa của sứ giả hai nước Tề Chu.

Từ từ, nàng bò xuống xe ngựa, đi về phía kia.

Chiếc kia xe ngựa màu đen vẫn còn ở đó.

Nhẹ nhàng thở dài, Trương Khởi đi tới bên cạnh xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Đưa tay vuốt càng xe rộng rãi bền chắc, Trương Khởi nói nhỏ: "Phương bắc là đất dã man, quân vương vô đạo hoang dâm, đủ thứ lý do, không ai có thể thành phu quân. Nhưng vì cái gì tất cả đều kết thúc, ta lại sợ hãi rồi?"

Không có người trả lời nàng. Đáp lại, chỉ là gió đêm nức nở nghẹn ngào.

Cắn răng, Trương Khởi dùng tay áo lau lau lệ, quay đầu đi.

Mới vừa quay đầu, nàng liền cứng đờ.

Trong ánh trăng, một bóng dáng hiên ngang đứng cách mười bước, chắp hai tay nhìn nàng.

Trong ánh trăng thưa thớt, khuôn mặt của hắn như ẩn như hiện. May là mơ hồ, cũng tuấn mỹ khiến người hoảng hốt.

Không ngờ hắn trở lại sớm như vậy, Trương Khởi vội vàng khẽ chào, cúi đầu đi qua bên cạnh hắn.

"Ngươi mới chảy nước mắt?"

Âm thanh trầm thấp trong trẻo như dây đàn, mang theo chút khó hiểu.

Trương Khởi dừng bước lại, nàng trả lời thật nhỏ: "Nghĩ đến thân như lục bình, gió tới gió đi không do mình làm chủ, trong lòng liền khổ sở."

Hắn làm như cười cười, âm thanh trầm thấp, "Vậy vì sao rơi lệ trước xe ngựa của ta?"

Trương Khởi nghẹn lời.

Đúng vậy, trước đó nàng mọi cách kháng cự, sao lúc này chạy đến trước xe ngựa của hắn rơi lệ?

Nàng không mở miệng, hắn liền chờ.

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu, âm thanh nhỏ bé yếu ớt của Trương Khởi bay tới, "Quảng Lăng vương là trượng phu khó được trên thế gian, A Khởi không biết có nên hối hận hay không thì lệ đã chảy xuống."

Lời này, thành khẩn mà tự nhiên. Giống như theo lời nàng, hoàn toàn ra từ trong lòng!

Cao Trường Cung mười tám mười chín tuổi, xuất thân không tốt hơn Trương Khởi bao nhiêu. Thuở nhỏ, cũng từng bị nhục mạ và khinh thường không biết bao nhiều lần.

Hắn không biết mình thì ra là trượng phu khó được trên thế gian!

Khóe miệng nhếch nhếch, hắn muốn cười ra tiếng. Cũng không biết tại sao, nụ cười kia lại không vang lên được.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía Trương Khởi.

Tiểu cô tử đứng dưới ánh trăng, vẻn vẹn đến vai mình, nhìn gương mặt khóc như mèo của nàng, Quảng Lăng vương chậm rãi nói: "Ngươi đừng hối hận!"

Trương Khởi kinh ngạc nhìn về phía hắn.

Đối diện ánh mắt của nàng, Quảng Lăng Vương cười, nụ cười này, tựa như mây bay ngang trời, mặt trời xuyên biển. Hắn nhìn chằm chằm Trương Khởi, nói: "Cả đời ta, không thích bị người trêu nhất. Tiêu Mạc này nhiều lần lấn ta... ta há có thể tùy hắn? Trương Khởi, ta sớm muộn sẽ đến mang ngươi đi." Mang nàng đi, thành con cờ giữa hắn cùng với Tiêu Mạc, thắng thua quan hệ tôn nghiêm của trượng phu. Cuối cùng ai là người thắng, bây giờ nói còn quá sớm.

Hắn cất bước đi tới xe ngựa, nói, "Lúc trước cảm thấy ánh mắt ngươi trong suốt khó được, hôm nay, ta càng thêm không muốn bỏ qua rồi."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ngây ngẩn một hồi, mới hoảng hốt đi về phía xe ngựa của mình.

Co lại trên xe ngựa lần nữa, mười ngón tay của nàng xoắn vào nhau. Lời nói của Quảng Lăng vương, nàng không biết là tin tốt hay tin xấu.

Mặc kệ có tin hay không, đều không liên quan trinh tiết, khi hắn trở lại sợ rằng nàng đã thành cơ thiếp của người khác.

Ở thời đại quả phụ có thể tái giá làm hoàng hậu, chúng nữ nhi thích ai thì có thể cầu xin vui vẻ một đêm, trinh tiết không phải quan trọng.

Khi nàng cắn răng vừa muốn cười vừa muốn khóc thì một hồi tiếng huyên náo kèm theo tiếng bước chân truyền đến.

Nhất định là tiệc tan rồi.

Lúc tới là Trương Khởi và Trương Nhân, trở về thì chỉ có Trương Khởi. Nghe nói Trương Nhân bị một sứ giả trung niên phương bắc chọn đi. Nghe nói người sứ giả kia là một tên háo sắc, một hơi chọn mười người.

A Lục đồng thời rời chỗ với mọi người trong Trương phủ, ghé vào bên tai Trương Khởi vui vẻ nói: "A Khởi, lần này tốt lắm, cả bệ hạ cũng biết ngươi."

Mắt to của nàng lóe lóe, "Nếu A Khởi ăn mặc khá hơn một chút, nói không chừng bệ hạ còn có an bài khác đấy."

Trương Khởi liếc nàng một cái, cau mày nói: "Ngươi quên lời ta nói rồi hả ?"

A Lục le lưỡi một cái, vội vàng ngậm miệng lại. A Khởi nhà nàng, đã sớm nói với nàng chí hướng của mình.

https://thuviensach.vn

Yên lặng một hồi, A Lục ủy khuất mím môi nói: "A Khởi, ta nói sai lầm rồi, ngươi đừng buồn ta có được hay không?"

Trương Khởi sao lại giận nàng? Cả chính nàng cũng cảm thấy chí hướng của mình vô cùng xa, sợ là khó khăn thực hiện.

A Lục lặng lẽ liếc về phía Trương Khởi, thấy trên mặt nàng thật không có vẻ giận dữ, không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Con ngươi của nàng đảo một vòng, lại nói: "A Khởi, ngươi nên vui mừng mới đúng. Cả bệ hạ cũng chú ý ngươi, bảo vệ ngươi, ta đoán chủ mẫu chắc chắn sẽ tốt với ngươi."

Trương Khởi nhìn về phía nàng, gật đầu một cái, nhỏ giọng nói: "Cũng đúng thế thật."

Lại nói, nàng cũng coi như là đạt tới mục đích. Bộ dạng xấu xí này của nàng làm nhiều người ngại mắt thế, trong ngắn hạn sẽ không có quyền quý để mắt tới nàng. Hoàng đế lại hỏi tới, người của Trương phủ sẽ không tùy ý xử trí nàng. Trương Tiêu thị muốn động nàng, cũng sẽ suy nghĩ một chút. Nói không chừng nàng còn có thể tốt với mình hơn.

Mới vừa nghĩ kĩ tới đây, Trương Khởi liền nghĩ đến Tiêu Mạc, nghĩ đến mấy ngày nữa mình sẽ bị mang tới Tiêu phủ, lại cúi đầu.

Đang lúc ấy thì, một chiếc xe ngựa tiến tới gần, tiếp, giọng vịt đực thời kỳ trưởng thành của Trần Ấp vang lên, "A Khởi có đó không?"

A Khởi? Hắn gọi rất thân thiết.

Trương Khởi suy nghĩ một chút, vẫn vén màn xe.

Bên ngoài màn xe, Trần Ấp đang ngó chừng nàng. Khác với lần trước, lần này trong ánh mắt của hắn, còn mang theo vài phần nhiệt liệt.

https://thuviensach.vn

Thấy Trương Khởi nhìn ra, hắn nhếch miệng cười một tiếng, lại gần chút ít, khàn khàn nói: "A Khởi, ngươi thật là thông tuệ hơn người." Dừng một chút, hắn tò mò hỏi nói: "Tại sao bệ hạ tốt với ngươi thế?"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Đãi Ngộ

Giọng nói của Trần Ấp tương đối thân thiết. Hắn ta cũng chẳng là gì của nàng cả!

Trương Khởi nhìn chằm chằm vào hắn, không trả lời.

Ánh mắt của nàng vô cùng nhu hòa, trừng người khác cũng không có uy nghiêm, chỉ như hờn dỗi. Trần Ấp cười ha ha, "Đừng giận, không muốn nói thì không nói cũng được."

Nói là như vậy, nhưng trong lòng hắn vẫn ngứa ngáy, nói thêm: "A Khởi, lần trước muội gặp rắc rối, đúng là ta không nên ngó lơ." Hắn nghiêng đầu cười với nàng không thôi, "Cửu huynh của muội đã giáo huấn ta một trận rồi, A Khởi đừng giận nữa."

Trương Khởi cúi đầu, một lúc sau chợt nói: "Là Tiêu Mạc, huynh ấy thuyết phục bệ hạ."

Lời của nàng không đầu không đuôi, lúc đầu Trần Ấp ngẩn ra, chốc lát sau hắn liền hiểu.

Vừa hiểu ra, sắc mặt hắn thay đổi rõ rệt. Nhìn chằm chằm vào Trương Khởi không nói tiếng nào.

Trương Khởi cũng không lên tiếng.

Dù nàng không nói, Trần Ấp cũng mau chóng hiểu được. Nàng chính miệng nói ra, chính là muốn Trần Ấp tranh với Tiêu Mạc.

https://thuviensach.vn

Nếu không muốn đi theo Tiêu Mạc, khi nàng còn là tiểu cô, được người tranh giành càng nhiều, Tiêu Mạc sẽ càng xem trọng nàng. Nam nhân đều như vậy, tranh giành cướp đoạt ham muốn, luôn có sở thích kỳ lạ này.

Trần Ấp sững sờ, đột nhiên nghĩ ra, Trương Khởi nói với mình chuyện này, nghĩa là trong nội tâm nàng cũng thích mình.

Sắc mặt của hắn lại thay đổi, mím môi nói: "Ta đi tìm Cửu huynh của muội bàn bạc." Dứt lời lùi về buồng xe, chỉ chốc lát xe ngựa kia đã tăng tốc.

Trương Khởi đưa mắt nhìn hắn rời đi, cũng kéo màn xe xuống.

Lúc này, A Lục ở một bên đã ngủ gà ngủ gật rồi.

Trương Khởi lấy từ trong lòng ngực hộp gỗ bệ hạ ban thưởng, từ từ mở ra. Theo nắp hộp dần mở, ánh vàng chói mắt lóe lên, khiến Trương Khởi chảy nước mắt.

Bên cạnh vang tiếng kêu hoảng hốt khẽ khàng.

A Lục đã tỉnh, nàng mở to mắt nhìn chằm chằm vào chiếc hộp đầy vàng, khẽ nói: "A Khởi, đây là?"

Trương Khởi hạ giọng trả lời: "Đây là phần thưởng của bệ hạ."

"Phần thưởng của bệ hạ? Tốt quá! A Khởi, chỗ này có bao nhiêu vàng?"

"Khoảng bốn mươi lượng vàng." Vốn là năm mươi lượng, cho thái giám hai thỏi, còn dư lại bốn mươi lượng.

Nhưng đối với nàng bốn mươi lượng vàng đã quá vui sướng rồi. Khóe miệng Trương Khởi đọng nét cười, nghĩ tới một trăm năm mươi đồng vàng giấu bên người kia, khoái trá thầm nghĩ: Sống ở Trương phủ vẫn tốt, ít nhất chỗ vàng này cũng tới tay quá dễ dàng.

https://thuviensach.vn

A Lục ở bên cũng tỏ vẻ mừng rỡ, nàng cong ngón tay tính toán, vui mừng nói: "Nữ lang, chỗ vàng này có thể mua được ba mươi mẫu ruộng tốt đó."

"Không được nhiều như vậy." Trương Khởi cười nói: "Ruộng tốt ở ngoại thành Kiến Khang khác chỗ các ngươi, mặc dù chỗ các ngươi rất đắt đỏ, ở đây còn tốn kém hơn nữa."

A Lục nghĩ thấy đúng, nhưng chỉ liếc mắt cười hì hì, nói: "Nhưng nữ lang cũng có thể về quê ta mua đất mà."

Trương Khởi ngẩn ra, cũng phải! Quê của A Lục gần Kiến Khang, mặc dù không thể phồn hoa như chốn này, nhưng cũng hiếm thấy chiến tranh.

Lúc này, A Lục cúi đầu nói: "Nữ lang, mau cất vàng đi, đừng để người khác thấy."

"Ừm." Trương Khởi vội vàng đóng nắp gỗ lại, cất vào trong ngực.

Khi xe ngựa trở lại Trương phủ, sắc trời đã tối. Đám người Trương Khởi đi thẳng vào phòng ngủ.

Rạng sáng ngày hôm sau, một tỳ nữ đã đứng ngoài gọi: "Khởi cô tử, có đó không?"

A Lục cất giọng, "Có."

"Chủ mẫu đã thu xếp cho Khởi cô tử một viện ở chái nhà nam, bảo người sang bên đó ở." Giọng của tỳ nữ này rất thấp, cười híp mắt nói: "A Lục, ngươi sắp được an nhàn rồi. Lần này chủ mẫu còn phái bốn nô tỳ cho chủ tử ngươi, lần này ngươi được làm đại tỳ nữ rồi."

A Lục vội vàng cười hì hì đáp: "Thật ư? Tốt quá." Nàng nhấc mép váy chạy vào trong phòng, người còn chưa thấy đã nghe tiếng giòn tan: "A

https://thuviensach.vn

Khởi A Khởi, ngươi dậy chưa?"

Tỳ nữ Trương Tiêu thị phái tới đứng ngoài thấy A Lục hô to gọi nhỏ, thầm cười lạnh: Thật không có kiến thức, còn không biết gọi cô tử!

Trương Khởi đã nghe thấy. Nàng mơ mơ màng màng đáp một tiếng, mở cửa phòng ra.

Cửa vòng vừa mở, A Lục đã liến thoắng. Trong tiếng cười vui, hai chủ tớ thu dọn một chút, liền chuyển tới tiểu viện ở chái nhà nam.

Viện này không lớn, sống cùng ba thứ nữ, cộng thêm Trương Khởi, trở thành bốn người.

Nhìn các thứ nữ đứng trên bậc thang, Trương Khởi cụp mắt thầm nghĩ: Mình cũng được đãi ngộ như thứ nữ rồi.

Nhà của nàng nằm ở phía ngoài cùng bên trái. Tổng cộng có năm gian phòng. Trương Khởi thu dọn đồ đạc xong, cũng không để ý bốn tỳ nữ đó có phải do Trương Tiêu thị đưa tới hay không, gọi A Lục hầu hạ mình như cũ, bốn tỳ nữ ở bên ngoài chăm sóc.

Xong xuôi hết thảy, nàng phải tạ ơn Trương Tiêu thị rồi.

Trương Thập Nhị lang cũng có ở trong phòng của Trương Tiêu thị, Trương Khởi vừa vào viện, liền nghe được thấy tiếng cười của ông và Trương Cẩm.

Cúi mặt xuống, bước chân của Trương Khởi hơi chậm lại.

Lúc này, Trương Hiên đi ra.

Hắn vừa thấy Trương Khởi, liền cười một tiếng. Đi tới trước mặt nàng, khẽ nói: "A Khởi, may là bệ hạ mở miệng, kẻ man di phương Bắc đó mới không đưa muội đi."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cười khẽ đáp: "Đúng vậy."

Thấy nàng cũng không vui lắm, hắn nghiêm túc nói: "Muội đừng tưởng Cao Trường Cung đó tuấn tú thì muốn chung sống với hắn. Quân vương đất Bắc nổi danh liều lĩnh. Sống ở đó, nói không chừng ngay cả nhà cũng bị tịch thu mất."

Trương Khởi vội vàng khom lưng, nghiêm túc trả lời: "Cửu huynh nói rất đúng."

Lúc này Trương Hiên mới hài lòng gật đầu.

Bỗng chốc nhớ ra một chuyện, hắn lại nói: "Nghe Trần Ấp nói, Tiêu Mạc giúp muội phải không? Huynh ấy thật lòng để ý đến muội?"

Trương Khởi cúi đầu, vân vê góc áo: "Dạ. Nghe huynh ấy nói, mấy ngày nữa sẽ đưa muội đi."

Trương Hiên cau chặt mày.

Một hồi lâu, hắn lên tiếng, "Đi, chúng ta đi ra mắt phụ thân và mẫu thân."

Nhìn Trương Hiên có vẻ không vui, Trương Khởi thầm suy nghĩ: Chắc hắn sẽ nói cho Trương Tiêu thị, đại phu nhân rồi cũng sẽ biết. Nếu đại phu nhân dốc hết sức ngăn trở cô tử Trương phủ gả cho Tiêu Mạc chắc hắn là có nguyên nhân. Họ sẽ vào cung nói rõ sự tình. Ta cũng không cần làm thiếp của Tiêu Mạc nữa.

Huynh muội hai người, một trước một sau bước vào sảnh đường.

Trương Tiêu thị và Trương Thập Nhị lang đang ngồi ở chủ vị, nói gì đó với Trương Cẩm. Thấy Trương Khởi đi vào, họ đều ngẩng đầu lên, sắc mặt Trương Tiêu thị càng mừng rỡ.

https://thuviensach.vn

Mỉm cười, Trương Tiêu thị nói: "A Khởi, ngồi đi."

Đây là lần đầu tiên Trương Tiêu thị nói với nàng bằng giọng ôn hòa như vậy, không còn vẻ coi thường của trước kia.

Trương Khởi tiến lên trước bái kiến, cất giọng trong trẻo nói: "A Khởi đa tạ mẫu thân."

Thấy nàng biết sửa cách xưng hô, Trương Tiêu thị cười hiền hòa hơn. Trương Tiêu thị cười chân thành với Thập Nhị lang: "Phu quân, chàng xem con của chàng kìa, cô tử này càng khiến người ta thương yêu mà."

Trương Thập Nhị lang cười ha ha, vuốt râu nói: "Đây là vận may của nó." Ông ngẩng đầu lên, hiền từ nhìn Trương Khởi, hỏi: "Con đã làm gì, sao bệ hạ lại có lòng nhắc đến con? Còn cự tuyệt yêu cầu của Quảng Lăng vương?"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Tài Nữ

Trương Khởi còn chưa trả lời, một gã sai vặt vội vàng đi tới, hắn đứng ở cửa khẽ bẩm báo: "Lang quân, có người tìm."

Trương Hiên đáp một tiếng, quay đầu lại liếc nhìn Trương Khởi, sau khi cho nàng ánh mắt đừng sợ, hắn theo gã sai vặt đó đi ra ngoài.

Lúc này, Trương Khởi đã lấy một chiếc khăn tay từ trong ngực ra, hai tay nâng lên cung kính đưa đến trước mặt Trương Thập Nhị lang, cất giọng trong trẻo nói: "A Khởi có thêu một bức tranh giống chiếc khăn tay này, rất lớn. Tiêu gia Mạc lang giúp A Khởi mang đi bán, lại vừa ý bệ hạ." Những chuyện này, không cần người điều tra cũng truyền tới tai họ, nàng không thể giấu diếm nữa rồi.

Trương Thập Nhị lang nhận lấy khăn tay của nàng, Trương Cẩm ngồi bên cười lạnh, "A Khởi thật có bản lĩnh!"

Nghe thấy sự bất mãn trong giọng của Trương Cẩm, Trương Khởi tái mặt, cúi đầu càng thấp, hai tay xoắn chặt góc áo, môi mấp máy, cuối cùng không thể giải thích.

Mà Trương Tiêu thị ngồi bên cạnh cũng thay đổi sắc mặt, khi liếc nhìn chiếc khăn tay đó, ánh mắt sững lại: Chiếc khăn tay này hơi quen mắt.

Trương Thập Nhị lang mở khăn tay ra.

Vừa mở ra, ông đã kinh ngạc "Ồ" một tiếng. Sau một hồi thưởng thức, ông ngẩng đầu nhìn Trương Khởi, cất giọng ấm áp: "Khăn tay này thật sự

https://thuviensach.vn

do con thêu sao?"

Trương Khởi cúi đầu, "Dạ."

Nụ cười trên mặt Trương Thập Nhị lang càng tươi rói, ông đánh giá Trương Khởi, nói: "Con ta đúng là thông tuệ."

Ông đưa khăn tay cho Trương Tiêu thị, nói: "Nàng xem đi."

Trương Tiêu thị nhận lấy khăn tay.

Nàng đưa mắt nhìn, cúi sát mặt xuống, sắc mặt trắng bệch, bất an siết chặt chiếc khăn tay, thầm nghĩ: Ta chẳng hay biết gì cả. Nếu trên học đường, Trương Khởi thể hiện tài hoa này, những cô tử kia đã lan truyền từ lâu, nha đầu này giấu quá kỹ.

Nàng nhớ tới sự thông minh của Trương Khởi khi ứng phó với La Trương thị, càng cảm thấy đứa con riêng có vẻ ngoan ngoãn hiền lành này thật có tâm tư.

Mặc dù ngày đó, nàng ta dâng khăn tay cho mình. Nhưng nàng ta còn nhỏ tuổi, có thể giấu diếm tài hoa không để cho người khác biết, che giấu khả năng tiềm ẩn, thực sự không đơn giản.

Trương Tiêu thị đặt khăn tay sang một bên, cười nói: "Thật thông tuệ." Khi nói đến hai chữ thông tuệ, nàng nhấn mạnh thêm, khiến Trương Khởi đang cúi đầu càng tái mặt. Nàng đưa khăn tay cho tỳ nữ đứng cạnh, bảo tỳ nữ trả lại cho Trương Khởi, "Không cần người dạy đã thông tuệ như vậy, A Khởi thật hiếm có."

Nàng quay về phía Trương Thập Nhị lang, "Có bản lĩnh này, bệ hạ coi trọng con bé cũng phải. Nhưng mà, nàng nhìn Trương Khởi, lạnh mặt quát: "Một tiểu cô chưa gả, không được sự cho phép của trưởng giả, đã ngấm ngầm qua lại với lang quân! Ai cho ngươi can đảm này?"

https://thuviensach.vn

Bịch một tiếng, Trương Khởi quỳ xuống đất. Nàng dập đầu, nói với giọng run rẩy: "Không, không phải. A Khởi có tài đức gì? Thực ra Tiêu lang nể mặt tỷ tỷ mới ra tay giúp đỡ!"

Trương Tiêu thị hừ một tiếng, nói: "Thật sự không ngấm ngầm qua lại?"

Trương Khởi lắc đầu nguầy nguậy.

Trương Tiêu thị cười lạnh một tiếng, nói: "Không ngấm ngầm qua lại, Tiêu lang sẽ vì cô tử như người mà kinh động đến bệ hạ sao?"

Trương Khởi lúc này đã không biết nói gì cho phải, chỉ tái mặt lắc đầu không ngừng, nước mắt tuôn rơi.

Lúc này, Trương Thập Nhị lang ở bên trìu mến nói: "Được rồi, chuyện nhỏ này không nên truy cứu nữa." Đúng như lời của Trương Thập Nhị lang, tiểu cô có thân phận như Trương Khởi, có qua lại với nam nhân cũng chỉ là chuyện nhỏ không thể nhỏ hơn nữa. Dù sao con gái chính tông thế gia cũng chẳng thiếu người âm thầm qua lại với nam nhân, cũng như Trương Cẩm vậy.

Trương Tiêu thị nghe vậy, hờ hững nói với Trương Khởi: "Đứng lên đi." Trương Khởi vội vàng dập đầu hai cái, lúc này mới cẩn thận đứng lên.

Ngồi sau Trương Tiêu thị, Trương Cẩm vẫn vênh cằm, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Trương Khởi mang vẻ phức tạp không nói nên lời. Dường như đến giờ nàng mới phát hiện, muội muội đê tiện của mình còn được Tiêu lang chú ý hơn.

Mới vừa nghĩ tới đây, Trương Cẩm nghĩ đến lời Tiêu Mạc nói với nàng ngày đó, lửa giận trong bụng lại tiêu tan.

Trương Thập Nhị lang nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, khẽ nói: "A Khởi, tối qua bệ hạ có nói gì với con không?"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cắn môi, khẽ đáp: "Bệ hạ nói, A Khởi là một tài nữ."

Là một tài nữ!

Lời này vừa thốt lên, Trương Thập Nhị lang và Trương Tiêu thị đều trầm mặc.

Ngay cả Trương Cẩm cũng cúi gằm, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Trương Khởi, lại chứa đựng vẻ ghen tỵ.

Họ đều biết, đương kim bệ hạ tài hoa hơn người, rất kiêu ngạo, ít khi buông lời khen. Ngài ca ngợi Trương Khởi có tài, nói rõ bức tranh thêu đó thật sự vừa ý ngài.

Thảo nào ngài dứt khoát từ chối yêu cầu của Quảng Lăng vương như vậy. Vốn tưởng rằng bệ thấy Tiêu Mạc có yêu cầu đó, Trương Khởi cũng chẳng xinh đẹp, Quảng Lăng vương cũng không thật sự muốn nàng, liền thuận miệng cho nàng lui ra ngoài. Không ngờ rằng, bệ hạ thật lòng thật ý thích thú nàng.

Mặc dù Trần thị nghèo hèn, sâu thẳm trong lòng các đại thế gia cũng không tôn kính họ đến mức đấy. Nhưng dù thế nào đi nữa, hoàng tộc vẫn là hoàng tộc, bệ hạ vẫn là bệ hạ. Hôm nay bệ hạ coi trọng Trương Khởi, còn khen ngợi nàng là tài nữ. Nếu là con gái dòng chính, lời ca ngợi này không đáng giá nhắc tới, nhưng nàng chỉ là một đứa con gái riêng nho nhỏ, lời ca ngợi này thật đáng kiêu ngạo.

Trầm mặc một hồi, Trương Thập Nhị lang cười ha ha, nói: "Tốt!" Ông nhìn Trương Tiêu thị, "A Khởi thông tuệ, sau này đừng bắt bớ nó nữa, thưởng cho nó bộ sách thêu vẽ và bút nghiên."

Quay lại Trương Khởi, ông hiền từ hỏi: "Khởi nhi có yêu cầu gì không?"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi lắc đầu, cung kính đáp: "Phụ thân mẫu thân đã vô cùng chu đáo với hài nhi, A Khởi không có yêu cầu gì."

"Tốt lắm." Trương Thập Nhị lang đứng lên, "Nếu con đã được bệ hạ coi trọng, sau này hãy để tâm nhiều hơn tới chuyện học hành." Tức là muốn nàng đừng nghĩ đến chuyện nam nữ nữa. Trương Khởi vui mừng, nghĩ ngợi: Ít nhất phụ thân không gả mình đi sớm vậy.

Trương Khởi vội vàng đồng ý.

Trương Thập Nhị lang phất tay áo bỏ đi.

Ông vừa đi, gian phòng lập tức trở nên ứ đọng.

Phụ thân vừa đi, Trương Cẩm đã đứng lên, nàng ta đứng trên cao nhìn xuống Trương Khởi, cười lạnh nói: "Hây da, thật là có bản lĩnh nha, đã thành tài nữ rồi!"

Trương Khởi không dám đáp lời, chỉ cúi đầu thấp hơn.

Trương Tiêu thị ngồi bên từ từ nhấp trà.

Thấy mẫu thân không ngăn cản, Trương Cẩm lại càng kiêu căng, nàng đi tới trước mặt Trương Khởi, nghiến răng nghiến lợi nói: "Bệ hạ đã nói rồi, xem ra sau này ta ra ngoài phải thường xuyên dẫn theo A Khởi, để người trong thiên hạ biết được đại tài nữ này."

Trương Khởi nhận thấy lửa giận trong lời nói của nàng, lại càng rúm ró, đầu cúi sát đến ngực.

Trương Cẩm thấy vậy, hừ một tiếng, lại muốn nói gì đó, Trương Tiêu thị ở bên nói: "Được rồi."

Nàng phất tay với Trương Khởi, "Lui ra đi."

https://thuviensach.vn

"Dạ."

"Tự giải quyết cho tốt."

"Dạ."

Trương Khởi từ từ lui ra khỏi sảnh đường. Đi tới bãi đất bằng, nàng thở hắt ra một hơi, thầm nghĩ: Ta cũng đã nói, mình được bệ hạ ca ngợi là tài nữ rồi.

Một tài nữ làm thiếp của Tiêu Mạc, nhất định sẽ được hắn thật lòng ngưỡng mộ. Dù Trương Tiêu thị có gả Trương Cẩm cho Tiêu Mạc hay không, cũng chừa lại đường lui, cũng sẽ ra mặt ngăn trở chuyện này.

Nàng và Trương Cẩm đều là con gái của Trương thị, nếu như là con gái dòng chính của gia tộc khác, tất nhiên có cách để đối phó với thiếp thất có tài danh nhưng không có hậu thuẫn như nàng. Nhưng Trương Cẩm cũng không dễ dàng như vậy, dù sao các nàng là chị em ruột, danh tiếng của Trương Khởi càng lớn, càng được Tiêu Mạc yêu thích, nàng ta muốn hại Trương Khởi, chắc chắn sẽ không nhận được sự ủng hộ của gia tộc nữa.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Nói Ra

Trương Khởi vừa đi tới sân, Trương Cẩm đã chạy tới. Nàng gọi: "Trương Khởi!"

Trương Khởi quay đầu lại, quỳ gối hành lễ, đang chuẩn bị gọi nàng, thấy sắc mặt nàng không tốt, sợ tới tái mặt lùi lại mấy bước.

Trương Cẩm thấy nàng nhát gan như vậy thì hừ một tiếng, ngẩng lên cất bước đi về phía nàng, đang định mở miệng thì chợt ngẩn ra. Tiếp theo Trương Khởi nghe thấy nàng khách khí gọi: "Cửu huynh."

Thì ra Trương Hiên tới.

Trương Khởi quay đầu lại, nhìn vẻ mặt tươi cười của Trương Hiên, cũng gọi theo: "Cửu huynh."

Trương Hiên cười với Trương Cẩm, hỏi: "Sao lại ra đây?" Trương Cẩm thấy hắn thỉnh thoảng liếc nhìn Trương Khởi, vênh mặt lên, cười lạnh nói: "Rõ ràng không muốn nói chuyện với muội, cần gì giả vờ giả vịt?"

Thấy muội muội chua ngoa như vậy, Trương Hiên thầm than một tiếng, lắc đầu nghĩ ngợi: Tiêu Cương* từng nói, chỉ có "Lầu cao hàm oán", "Lệ rơi còn đọng", "Eo nhỏ thướt tha", "Lung linh trong kính", mới đáng được xưng là "Tính tình trác tuyệt, tài hoa tinh tế". Muội muội của ta cười thì lớn tiếng, thù hận quá dữ dằn, khóc thì sướt mướt, giận thì trợn mắt. Tính tình như vậy thực sự kém xa A Khởi. (* Tiêu Cương (503—551), Lương Giản Văn Đế. Ông là con trai thứ ba của Lương Vũ Đế. Bởi vì huynh trưởng Tiêu Thống mất sớm, đến năm 531 được đưa lên làm thái tử. Năm 549 năm

https://thuviensach.vn

loạn Hầu Cảnh, Lương Vũ Đế bị bỏ tù chết đói, Tiêu Cương được Hầu Cảnh đưa lên ngôi và chịu khống chế trong những năm tại vị. Đến năm 551 bị Hầu Cảnh lập kế soán ngôi sát hại.)

Hắn cười gượng một tiếng, không để ý tới nàng nữa, nói với Trương Khởi: "A Khởi, đi theo ta." Dứt lời, đưa Trương Khởi ngoan ngoãn biết điều rời đi trong ánh nhìn chằm chằm của Trương Cẩm.

Trương Hiên dẫn Trương Khởi tới một góc, thấy không có ai cả, hắn khẽ nói: "Trần Ấp đã phái người tới tìm phụ thân rồi."

Trương Khởi ngẩng đầu lên, khẽ hỏi: "Huynh ấy tới tìm phụ thân?"

Trương Hiên gật đầu.

Thấy Trương Khởi ngẩn ngơ, hắn vươn tay yêu thương vuốt mái tóc của nàng, khẽ nói: "Tiêu Mạc vốn không đến nỗi nào, nhưng huynh ấy không thích hợp với muội. A Khởi đi theo Trần Ấp sẽ khá hơn một chút." Hắn nhìn Trương Khởi bằng đôi mắt sáng ngời, ân cần hỏi: "Nghe Trần Ấp nói, muội cũng thích huynh ấy? Như vậy cũng tốt, gả được cho người trong lòng là may mắn của cô tử."

Trương Khởi chớp chớp đôi mắt, cuối cùng cúi đầu xuống. Nàng xoắn góc áo hỏi: "Phụ thân có nói gì không?"

Trương Hiên nhíu mày, "Phụ thân hứa sẽ bàn với mẫu thân." Đảo mắt, hắn lại an ủi Trương Khởi, "A Khởi đừng buồn lo. Vi huynh sẽ phân trần giúp muội trước mặt mẫu thân."

Hắn nói tới đây, thấy Trương Khởi ngẩng đầu nhìn mình, rõ ràng có điều muốn nói, nhưng hồi lâu không lên tiếng. Không khỏi ân cần hỏi: "Làm sao vậy?"

Trương Khởi lắc đầu, khẽ nói: "Không có gì."

https://thuviensach.vn

Trương Hiên ân cần nhìn nàng, im lặng một hồi, lại nói: "Tối qua..." Dừng một chút, hắn nói: "Tối qua nếu A Khởi không che giấu dung nhan, cửa nhà chúng ta e chừng sẽ bị đám quý nhân phá mất. Vừa nãy Trần Ấp khen ngợi muội, huynh ấy nói muội thông tuệ kín kẽ, không ham chốn phồn hoa, đúng là người huynh ấy vẫn luôn chờ đợi."

Người hắn vẫn luôn chờ đợi? Đó là bởi vì gia cảnh nhà hắn như vậy, nên muốn có một cô tử xinh đẹp lại không ham vinh hoa, cam tâm tình nguyện làm thiếp làm cơ? Thật tham lam.

Trương Hiên thở dài một tiếng, nói: "Vi huynh cũng rất tiếc nuối, nếu A Khởi để lộ dung mạo thật, nói không chừng còn có lang quân tốt hơn đến cầu hôn."

Nghe được sự chân thành trong giọng nói của hắn, Trương Khởi ngẩng đầu lên nói, "Liệu có lang quân bần hàn không?"

Trương Hiên ngẩn ra.

Trương Khởi ngẩng đầu, đôi mắt lung linh nhìn vào y, lúng ta lúng túng nói: "Nếu là người xuất sắc chốn hàn môn, A Khởi có thể làm chánh thê."

Giờ phút này, nét mặt của nàng vô cùng dè dặt, nhìn đôi mắt nàng qua hàng mi, có ánh sáng mà hắn chưa từng thấy. Như thể nàng đang nói với hắn về giấc mộng của mình.

Trương Hiên hoàn toàn ngây dại. Lúc lâu sau mới lên tiếng: "Con cháu hàn môn?"

Trương Khởi gật đầu lia lịa, thanh tao, mềm mại, rồi lại cất giấu vẻ dò xét dè dặt: "Trong số những con cháu hàn môn, nếu không phải hoàng thân, A Khởi có thể xứng đôi."

https://thuviensach.vn

Không biết tại sao, nghe thấy bốn chữ "có thể xứng đôi", Trương Hiên lại cảm thấy đau đớn.

Hắn nhìn chăm chăm vào nàng, lúc lâu sau mới hỏi: "Không phải muội thích Trần Ấp sao?"

Trương Khởi khẽ lắc đầu, nàng nhìn mũi chân mình, khẽ nói: "A Khởi sợ, A Khởi phải làm thê thất của người ta."

Giọng nói vẫn mềm mại, như một đứa bé đang kiên trì với yêu cầu của mình.

"Gả vào hàn môn, con cháu của A Khởi cũng chỉ có thể là con cháu hàn môn, ra vào kinh đô sẽ bị người ta coi thường mãi mãi, A Khởi không sợ sao?" Còn có một câu hắn không nói tiếp, đám hỏi chú trọng môn đăng hộ đối. Nàng tuy là con gái riêng, nhưng vẫn mang họ Trương, vẫn chảy dòng máu của Trương thị Kiến Khang. Gả nàng cho kẻ bần hàn, để đời sau của kẻ bần hàn có huyết mạch của Trương thị, đó là bất kính với huyết mạch gia tộc.

Trương Khởi hiểu vẻ mặt của hắn, nhưng nàng vẫn muốn đấu tranh. Lập tức lắc đầu, nàng cúi đầu nói: "Con cháu quá xa xôi, A Khởi chỉ muốn lúc này có thể sống thiết thực chút."

Trương Hiên lặng thinh.

Qua hồi lâu, Trương Hiên khẽ nói: "Đây là việc lớn, A Khởi để Cửu huynh suy nghĩ một chút."

Nói tới đây, hắn cười nói với Trương Khởi: "Được rồi, không còn sớm nữa, muội đi học đi."

"Dạ."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi đi về phía sau.

Thật ra nàng vẫn biết, Trương Hiên không phải là người quyết đoán. Mà gả nàng làm vợ kiêu tử hàn môn, là một chuyện cần quyết đoán và chính kiến. Chẳng những hắn phải nghĩ cách thuyết phục phụ thân, còn phải thuyết phục Trương Tiêu thị, thậm chí phải thuyết phục người nhà của đại phu nhân.

Sự do dự lúc này của hắn vốn nằm trong dự liệu của Trương Khởi. Cho nên nàng không đau lòng cũng không thất vọng.

Lúc này, mặt trời đã lên tới đỉnh đầu, rõ ràng sắp đến trưa. Trương Khởi cất bước về phòng.

A Lục không có ở đây, Trương Khởi đóng cửa phòng, ngồi lên giường, chống cằm lẳng lặng suy nghĩ.

Một hồi lâu, Trương Khởi đứng lên, nàng nghĩ, nàng phải làm nũng với phụ thân rồi.

Nhìn gương chải đầu trang điểm một lúc, Trương Khởi đẩy cửa phòng đi ra ngoài.

Vừa đi ra không lâu, Trương Cẩm đi qua khu rừng liếc mắt nhìn qua bên này, hất cằm ra lệnh: "Xem A Khởi có ở đó không, gọi nó tới đây."

"Dạ."

Hai tỳ nữ tuân lệnh rời đi, lát sau các nàng đã quay lại nói, "Trong phòng không có ai."

Mặt Trương Cẩm thuỗn ra, tức giận nói: "Xem nó trốn đi đâu rồi." Đang lúc ấy, một tỳ nữ đi tới.

https://thuviensach.vn

Tỳ nữ đó ghé sát vào Trương Cẩm, khẽ nói với nàng ta. Trương Cẩm lập tức ngẩng đầu, hai mắt sáng lên, nói: "Tiêu lang tới? Ta đi gặp chàng ngay!"

Mới vừa nói tới đây, dường như nàng nhớ ra chuyện gì đó, buồn bã cúi đầu, lẩm bẩm: "Nhưng mẫu thân không đồng ý....." Đâu chỉ là không đồng ý, bây giờ trong số tỳ nữ ở bên nàng, đã có hai người tới trông coi. Bây giờ nàng có động tĩnh, mẫu thân sẽ biết ngay.

Tỳ nữ cung kính nói: "Lang quân Tiêu gia muốn nô tỳ chuyển bốn chữ cho cô tử." Trong sự ngượng ngùng chờ mong của Trương Cẩm, tỳ nữ này khẽ nói: "Còn nhiều thời gian."

Trương Cẩm hơi thất vọng, nhưng lại thấy ngọt ngào, nàng cắn môi ngước đôi mắt lấp lánh nhìn ra cổng, vẻ mặt rõ ràng rất cấp bách.

Tỳ nữ này lại nói: "Lang quân Tiêu gia còn nói, nếu cô tử thấy Trương Khởi, nhớ bảo nàng đến thư phòng ở Chính Lâm viện sườn đông. Lang quân nói, còn một món nợ cuối cùng muốn tính toán với Trương Khởi."

Nợ nần gì vậy? Trương Cẩm thích nghe nhất lời này, mắt nàng bỗng sáng ngời, hưng phấn nói: "Vậy ta đi gọi."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Vui Mừng

Khi Trương Cẩm khí thế hung hăng đuổi theo Trương Khởi thì Trương Khởi vừa đến ngoài thư phòng Trương Thập Nhị lang.

Bên ngoài thư phòng, viết ba chữ to "Du Nhiên trai" như rồng bay phượng múa, vẫn còn theo thói cũ, một cong một họa, chiếu lấp lánh dưới ánh mặt trời. Ngửa đầu nhìn, Trương Khởi ảo tưởng lần thứ một ngàn: nếu ta là một trượng phu, có phải tốt không?

Khi nàng nhìn thư phòng ngẩn người thì một tỳ nữ nhìn nàng. Trương Khởi vội vàng thu hồi ánh mắt, cúi đầu nói: "Xin hỏi phụ thân ta có đó không?"

"Lang chủ không có ở đây." Tỳ nữ thờ ơ trả lời.

Dĩ nhiên, đối với Trương Khởi mà nói, thái độ vẫn không phải trọng điểm.

"Oh." Nàng thất vọng đáp một tiếng, ngọt ngào nói: "Vậu A Khởi cáo lui." Những tỳ nữ này, mặc dù có thế lực hơn nàng, nhưng nàng là cô tử Trương thị, cho nên không thể dùng kính ngữ với họ.

Tỳ nữ này liếc nàng một cái, xoay người tránh ra.

Trương Khởi quay người đi trở về. Nàng đi trên đường mòn, trong bụng suy nghĩ: nếu như lần này không có bị đưa ra ngoài, ta phải lộ ra một chút tài hoa.

https://thuviensach.vn

Nhưng, lần này không bị đưa ra sao?

Trong lòng Trương Khởi hoàn toàn không nắm chắc. Nhưng nàng có thể làm đã làm rồi, còn lại, chỉ thuận theo ý trời thôi.

Cúi đầu đi một hồi, một âm thanh trong trẻo truyền đến, "A Khởi?"

Trương Khởi ngẩng đầu.

Kêu nàng, là một tỳ nữ bên cạnh Trương Cẩm, nàng nói với Trương Khởi: "Cẩm ni cô đang tìm ngươi."

Trương Cẩm tìm nàng?

Trương Khởi trừng mắt nhìn, khéo léo đáp một tiếng.

Tỳ nữ nói tiếp, "Đi thôi."

Trương Khởi vẫn không trả lời, âm thanh thanh thúy vang dội của Trương Cẩm truyền đến, "Trương Khởi!"

Vừa nghe đến tiếng kêu chứa sát khí này, Trương Khởi liền co rúm lại.

Thấy nàng ngừng bước chân, mặt lộ vẻ sợ hãi. Trương Cẩm không khỏi mở trừng hai mắt: Trương Khởi này thật là hèn yếu. Nàng chưa làm gì nó đã sợ vậy rồi. Nếu nó lớn gan hơn, không chừng mình sẽ sảng khoái hơn nhiều.

Trương Cẩm hất cằm lên, ra lệnh: "Tới đây. Có người muốn gặp ngươi!"

Có người muốn gặp ta?

Nhất định là Tiêu Mạc!

Lúc này, hắn tới gặp ta làm cái gì? Hắn hoàn toàn có thể xin phép xong, rồi trực tiếp mang mình đến phòng hắn.

https://thuviensach.vn

Ý định thay đổi thật nhanh, đầu Trương Khởi lại thấp hơn. Nàng không có qua, mà lui về phía sau một bước, cúi đầu sợ hãi nói: "Ta không thể đi."

Trương Cẩm tức giận, quát lên: "Ngươi không nghe lời của ta?"

Trương Khởi nóng nảy, nàng vội vã giải thích: "Mẫu thân đã nói, muốn A Khởi an thủ bổn phận."

Nghe được nàng mang Trương Tiêu thị ra, Trương Cẩm liền lo sợ, không khỏi nhìn hai tỳ nữ bên cạnh.

Chống lại ánh mắt của nàng, một tỳ nữ đi tới, nhỏ giọng khuyên nhủ: "Cô tử, lúc nãy chủ mẫu đã nói vậy. . . ."

Nàng không có nói tiếp.

Trương Cẩm cũng không cần nàng nói tiếp. Nàng nhớ tới cảnh cáo nghiêm nghị cực kỳ của mẫu thân trước đây không lâu, nhớ tới gương mặt âm trầm của đại phu nhân, không khỏi chần chừ một hồi.

Một hồi lâu, nàng cắn răng dậm chân một cái, nói: "Ta mặc kệ!"

Một tỳ nữ khác đi tới, nói: "Cô tử chớ trách, thực là chủ mẫu có nghiêm lệnh!" Nói tới chỗ này, nàng kêu Trương Khởi: "Ngươi đi đi."

Trương Khởi nghe vậy, lặng lẽ liếc mắt nhìn Trương Cẩm, chần chờ một lát, lúc này mới từ từ lui về phía sau.

Thấy nàng cất bước rời đi, Trương Cẩm phẫn nộ, nàng ta quát lên: "Trương Khởi, ngươi có nghe lời của ta không?"

Bước chân Trương Khởi cứng đờ, nàng từ từ quay đầu lại, nghiêm mặt nhỏ giọng nói ra: "Tỷ tỷ, mẫu thân chính là tôn trưởng." Dứt lời, nàng cất bước vội vã rời đi.

https://thuviensach.vn

Chỉ chốc lát, Trương Khởi liền đi ra ngoài viện. Nhìn cây cao phủ ấm áp, nàng thầm nghĩ: Trương Tiêu thị có động tác rồi! Ta cũng sẽ không bị mang đến phòng Tiêu Mạc.

Đảo mắt nàng lại hiếu kỳ thầm nghĩ: rốt cuộc là duyên cớ gì? Sao đại phu nhân lại kháng cự việc nữ nhi Trương gia kết thân với Tiêu Mạc vậy chứ?

Trong sân, một hồi tiếng đàn nhẹ nhàng đến. Trong tiếng đàn thanh nhã công chính, có sự uyển chuyển phong lưu. Nghe tiếng nhạc có kỷ xảo cực kỳ thành thạo này, Trương Khởi không khỏi dừng bước.

Tiếp, tiếng đàn chuyển một cái, từ uyển chuyển biến thành chậm rãi, biến thành một loại mưa phùn triền miên vào mùa xuân.

Rõ ràng là tiếng nhạc êm tai, thoải mái, nhưng Trương Khởi lắng lắng nghe nghe, lại đỏ mắt, nghẹn ngào ra tiếng.

Tiếng đàn ngưng lại.

Âm thanh của Viên giáo tập từ bên trong truyền đến, "Người phương nào đang rơi lệ?"

Trương Khởi cúi cúi người ngoài viện, khàn giọng nói: "Là ta, là Trương thị A Khởi."

Viên giáo tập ồ một tiếng, ngạc nhiên nói: "Âm khúc của ta sao lại khiến ngươi rơi lệ?"

Trương Khởi ngẩng đầu lên, nàng nhìn cành liễu phất phơ trong gió, một hồi lâu mới trả lời: "Tiếng đàn của giáo tập như mưa xuân, liên tục mà đến, chậm rãi lượn quanh, từng khúc đều có tình. A Khởi xúc động, chỉ nghĩ cảnh xuân này tuy đẹp, lại có ngày giờ quá ngắn, mưa xuân mặc dù ấm, lại ẩm ướt phiền lòng."

https://thuviensach.vn

Nàng nói lời này, chẳng những chỉ ra ý cảnh trong tiếng đàn của Viên giáo tập, còn biểu đạt sự ưu tư của nàng sau khi thưởng nhạc.

Ở thời đại này trong mắt rất nhiều văn nhân, thương xuân bi thu, phiền muộn chán nản là một loại ý cảnh rất đẹp. Ý cảnh này không thể quá mức, quá mức là bi thương, cũng không thể không có, không có thì không thú vị. Vì vậy, Trương Khởi mặc kệ là ở trước mặt Trương Hiên, hay là Tiêu Mạc, thỉnh thoảng sẽ lộ ra mấy phần khiếp nhược và bi thương —— chỉ có như vậy, mới có thể lấy được cảm khái và thương tiếc của bọn họ.

Trương Khởi vừa nói xong, Viên giáo tập đột nhiên thở dài một tiếng, nói: "Khúc đàn của ta vốn là vui thích, nhưng người đang buồn nghe vào thì vẫn buồn." Hắn giống như bị Trương Khởi nhắc nhở, đột nhiên đẩy đàn, nói: "Đúng rồi, đúng rồi. Chính là tiếng nhạc giống nhau, nhưng tâm trạng người nghe khác nhau, cảm xúc cũng không giống."

Hắn ở trong đạo đánh đàn, vốn rất có tài. Lần này được Trương Khởi nhắc nhở, một số ý lúc đầu không nghĩ ra liền thông suốt.

Hắn liền đứng lên, cất cao giọng nói: "Vào đi."

Trương Khởi ừ một tiếng, từ từ đi vào —— khi cất bước thì nàng lặng yên không một tiếng động phất phất tóc mái, lộ ra gương mặt càng phát ra tinh xảo thông minh của nàng.

Trong tiếng kẹt kẹt, nàng xuất hiện tại cửa viện.

Viên giáo tập ngẩng đầu nhìn nàng.

Vừa nhìn, mắt hắn liền sáng lên.

Thẳng tắp nhìn chòng chọc nàng chốc lát, Viên giáo tập đột nhiên thở dài một tiếng, "Thì ra là như vậy." Hắn chỉ vào đối diện, nói: "Ngươi có thể

https://thuviensach.vn

làm ra bài hát như Tiêu Diêu Du, có thể thấy được là một tri âm. Ở trước mặt âm nhạc, địa vị của ngươi và ta như nhau, ngồi đi."

Trương Khởi cũng không từ chối, nhẹ nhàng đáp một tiếng dạ, cất bước đi tới trên giường nhỏ đối diện hắn, chầm chậm ngồi xuống.

Viên giáo tập vẫn còn nhìn chằm chằm mặt của nàng, nhìn một lát, hắn chậm rãi nói: "Trên yến tiệc tối qua, ngươi trang điểm như thế là vì không muốn xa quê?"

Nghe giọng điệu này của hắn, lúc ấy hắn cũng ở trong tiệc? Trương Khởi ngẩn ra, nghĩ ngợi nói, lúc đó tất cả tâm thần của mình đều đặt ở trên người Quảng Lăng vương, thật không chú ý tới hắn có ở đó không.

Trong sự hỏi thăm của Viên giáo tập, Trương Khởi cúi đầu, kỷ án, đôi tay nàng lặng lẽ xoắn vào —— vì giờ phút này có thể ngồi ở trước mặt hắn, nàng luôn tìm cơ hội. Hiện tại, cơ hội này rốt cuộc để cho nàng bắt được.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Thủ Đoạn

Suy nghĩ một hồi, Trương Khởi mỉm cười, an tĩnh trả lời: "Thân này tuy là cành liễu, cũng không nguyện ý lung lay theo gió xuân."

Nàng ngước mắt liếc Viên giáo tập một cái, nhẹ giọng nói ra: "Có thể mượn cầm dùng một lát hay không?"

Ánh nhìn của nàng, vô cùng kỳ ảo.

Viên giáo tập ngẩn ra.

Tiểu cô tử luôn có vẻ hèn mọn này, lại có một vẻ phóng khoáng thong dong bên trong. Giống như sự hèn mọn của nàng chỉ là giả vờ, việc biết tiến lùi, giữ quy củ của nàng cũng là giả vờ. Nàng giống như là một người xem kịch, chỉ xem người khác diễn kịch. Còn nàng thì tự diễn vở kịch của riêng mình.

Bỗng dưng, Viên giáo tập nghĩ đến thái độ tiến lùi ung dung của nàng ở lớp đầu tiên.

Viên giáo tập đặt cây đàn trước người đến trước mặt Trương Khởi.

Trương Khởi khép mi buông mắt, ngón trỏ từ từ cong lên, một hồi tiếng đàn du dương nhẹ nhàng bay ra.

Viên giáo tập bắt đầu chỉ là nghe.

Nhưng, càng nghe, lưng của hắn liền càng ngay thẳng, trên mặt chứa nụ cười, cũng biến thành tao nhã.

https://thuviensach.vn

Chậm rãi, tay phải của Trương Khởi phất qua, tiếng đàn dừng.

Tiếng đàn mới vừa ngừng, Viên giáo tập liền vội vàng nói: "Sao không đàn nữa?" Hắn bỗng dưng đưa tay đặt trên đàn, nhìn chằm chằm nàng nghiêm túc ra lệnh: "Đàn tiếp đi!"

Trương Khởi ngước mắt.

Khóe miệng nàng lại cười, lên tiếng hỏi "Thật muốn nghe?"

Viên giáo tập cười ha hả, nói: "Tự nhiên muốn nghe."

Trương Khởi lắc đầu, "Không còn nữa."

Nàng đẩy đàn tới trước mặt hắn, từ từ đứng lên, nghiêng đầu qua, nàng nghịch ngợm nhìn hắn, nói: "Thật không còn nữa." Nói xong làm như thật.

Viên giáo tập nhìn chằm chằm nàng.

Hắn hừ hừ, "Đây là khúc Hỗ Du từ thượng cổ truyền tới, ngươi đã đàn ra được phần quan trọng trong bài này, so với phần đang được truyền lưu, còn có thêm một đoạn. Như vậy ngươi còn nói không có? Trương thị A Khởi, ngươi không phải muốn dùng khúc phổ này nói điều kiện với ta chứ?"

Trương Khởi nhướng mày, ánh mắt rọi ra từ dưới lông mi dày rậm của nàng, làm cho trong nháy mắt đó, Viên giáo tập có cảm giác nàng rất làm cho người khác kinh ngạc, cảm thấy thật đẹp, dáng vẻ phong tình toát ra từ gương mặt non nớt thông minh của nàng, vô cùng hiếm thấy.

Trong ánh nhìn đăm đăm của hắn, nàng rũ mắt xuống, Viên giáo tập rốt cuộc nhận định, mới vừa rồi đúng là ảo giác của hắn.

Trương Khởi mím môi cười nói: "Thật sự không còn. Nếu còn nữa, A Khởi nhất định sẽ xin giáo tập giúp một việc."

https://thuviensach.vn

Trong ánh nhìn chăm chú của Viên giáo tập, nàng nói cười duyên dáng tự nhiên, "A Khởi nhất định nhờ giáo tập chọn một người có nhân phẩm tốt trong những người không phú quý."

Nàng cúi chào hắn, mềm mại nói: "A Khởi đến quá lâu, phải cáo lui." Nàng cười đoan trang diễm lệ, trong giọng nói lộ vẻ đại gia khuê tú, "Sáng sớm hôm nay mẫu thân đã dạy dỗ A Khởi, nói là nam nữ không thể tự truyền đồ cho nhau, A Khởi không muốn bị người khác chỉ trích, cáo lui trước."

Dứt lời, nàng xoay người liền đi.

Đi tới đi lui, nàng đột nhiên dừng bước, quay đầu lại cười một tiếng, "Khúc Hỗ Du chỉ có đến đó thôi, phải cùng đàn với Quỷ Dạ, mới thể hiện hết sự hòa hợp."

Dứt lời, nàng cất bước rời đi.

Đưa mắt nhìn bóng lưng của nàng, Viên giáo tập mấy lần muốn kêu nàng lại, cuối cùng vẫn là cố kiềm nén: nàng ấy đã nói đến nước này rồi, nếu mình mạnh mẽ giữ nàng ấy lại, thì không tốt!

Bị một tiểu cô tử trêu chọc thành ra như vậy, thực không đẹp mắt!

Cho đến khi Trương Khởi đi, hắn mới cầm bầu rượu trên bàn con lên, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Nâng cốc để mạnh xuống bàn con, Viên giáo tập đột nhiên có chút căm tức: tiểu cô tử đáng ghét này, biết rất rõ ràng hắn si mê cầm họa rượu ngon, vẫn cố ý khiêu khích. Nàng ta một mặt nói mình không có phần sau của Hỗ Dư, một mặt lại tấu lên một đoạn khúc âm người đời không biết, cuối cùng, cả Quỷ Dạ nói hết ra rồi. Xem ra, mình không chọn một người tốt cho nàng ta, nàng ta sẽ thật sự không cho bản nhạc.

https://thuviensach.vn

Đáng giận nhất là, nếu mình thật sự chọn phu quân cho nàng ta, nói không chừng trong tay nàng ta đúng là không có nhạc phổ này. Đến lúc đó nàng đổ thừa, mình cũng không có biện pháp!

Một đích tử như hắn, trong đời muốn cái gì có cái đó, thứ muốn có được, người khác sẽ dâng hai tay đặt ở trước mặt hắn. Cuộc đời mới gặp thứ hiếm có, Viên giáo tập cảm thấy lòng ngứa ngáy khó nhịn.

Hắn đứng ở nơi đó, lúc thì cau mày, lúc lại nhìn ra xa, rồi suy nghĩ. Hình như có năm ngón tay thỉnh thoảng gãi tim hắn, thật hận không thể kéo Trương Khởi, mạnh mẽ bức hai cẩm phổ thượng cổ ra.

Trương Khởi đi ra khỏi viện.

Vừa xuất hiện dưới ánh mặt trời, dung nhan linh động mỉm cười của nàng lúc nãy, lập tức lại biến trở về bộ dáng khéo léo bình thường.

Nàng đi từ từ về việc.

Lúc này, một bên viện không ngừng truyền đến tiếng cười cợt. Trong các tiếng cười kia, có mấy tiếng quen thuộc, xem ra mấy vị thứ nữ cùng viện với nàng đều chạy đến đây chơi.

Đi tới bên ngoài cửa phòng của mình, nhìn cánh cửa nửa khép, Trương Khởi vừa đi vừa kêu: "A Lục?"

Bên trong không ai trả lời, chắc tên kia lại đang lười biếng ngủ rồi? Nhưng sao mấy tỳ nữ vừa được phái tới cũng không có đây?

Trương Khởi vừa suy nghĩ, vừa kéo cửa phòng ra đi vào.

Mới vừa bước vào, cánh tay của nàng liền đau nhói, tiếp đó, một nguồn sức mạnh kéo nàng. Trương Khởi kinh hãi, há mồm liền muốn kêu lên thì

https://thuviensach.vn

một bàn tay to che miệng nàng, đồng thời, cửa phòng "Phanh" một tiếng đóng lại!

Trương Khởi kêu ưmh ưmh một hồi, thân thể run run, rốt cuộc ở trong ánh nhìn chằm chằm của người đó, từ từ an tĩnh lại.

Chậm rãi để xuống bàn tay che miệng nàng, người tới trầm thấp nói: "Không muốn kêu nữa à?"

Trương Khởi nén lệ, khéo léo gật đầu một cái, đáp nhẹ: "Tiêu Lang, sao huynh ở chỗ này?"

Người này, chính là Tiêu Mạc!

Tiêu Mạc chắp hai tay, trầm tĩnh nhìn chằm chằm vào nàng, nghe vậy khóe miệng kéo kéo, trả lời: "A Khởi không muốn tới gặp ta, ta không thể làm gì khác hơn là tự tới."

Hắn đi đến một bên, sau khi ngồi xuống trên giường, liền ra lệnh: "Chuẩn bị rượu, dâng hương!"

Trương Khởi vẫn không nhúc nhích. Nàng cúi đầu, nhút nhát nói: "Không có."

Tiêu Mạc ngẩn ra.

Hắn từ từ hơi ngưỡng về phía sau.

Ngẩng đầu nhìn nàng, một hồi lâu, hắn nhẹ nhàng nói: "Tới đây." Vỗ bắp đùi mình, âm thanh của hắn dịu dàng như mặt nước, "Tới đây cho ta ôm một cái."

Trương Khởi tất nhiên không động.

https://thuviensach.vn

Nàng cúi đầu, thì thào nói ra: "Chúng ta, chúng ta không thể tự ý qua lại."

Đây là buộc hắn cưới nàng.

Tiêu Mạc nhếch khóe miệng, cười lạnh một tiếng, nói: "Không thể tự ý qua lại? A Khởi không phải không muốn ở bên ta chứ? Cần gì phải giả mù sa mưa ở chỗ này?"

Sắc mặt Trương Khởi trắng nhợt, đầu lại càng thấp. Nàng cắn môi quật cường quay mặt đi nhìn ngoài cửa sổ, trong mắt ẩn lệ.

Dưới ánh mặt trời, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tuy bị tóc mái cản một nửa. Nhưng tỉ mỉ nhìn phần còn lại, cũng rất thanh tú. Nửa bên mặt, hợp với nước mắt lóng lánh như trân châu, thật động lòng người.

Lòng của Tiêu Mạc bỗng dưng mềm nhũn.

Hắn thở dài một tiếng, nói: "Nói đi, tại sao nàng muốn quyến rũ Trần Ấp, khiến hắn cầu hôn với cha mẹ nàng?" Thấy Trương Khởi mở to mắt nhìn mình, hắn lạnh lùng nói: "Đừng tưởng rằng có thể lừa gạt ta. Cửu huynh của nàng chơi chung với Trần Ấp, luôn muốn cản trở chúng ta, còn khuyên cho cha mẹ nàng động lòng. Những chuyện này, ta rất rõ ràng!"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Mục Đích

Hắn nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, dáng vẻ như đang chờ nàng trả lời.

Trương Khởi vẫn không trả lời.

Nàng không biết phải trả lời thế nào, Tiêu Mạc quá thông minh, nàng không thể dọa nạt được hắn.

Thấy Trương Khởi không nói gì, Tiêu Mạc khẽ hừ một tiếng. Cả giận nói: “Lại đây ngồi!”

Thấy giọt nước mắt tuôn rơi trên mặt nàng hệt như chuỗi trân châu, hắn quát khẽ: "Bảo muội đến ngồi lên sập, muội khóc lóc cái gì?”

Sao không nói sớm? Nàng còn tưởng hắn muốn nàng ngồi lên đùi hắn chứ.

Trương Khởi cúi đầu, ngoan ngoãn biết điều ngồi lên sập đối diện với hắn.

Thấy Trương Khởi khép mi buông mắt, yên tĩnh mà lại hiền lành, Tiêu Mạc chỉ cảm thấy cảm xúc khó chịu đột ngột dâng trào, chèn ép khiến ngực hắn phát đau!

Hắn vẫn cho rằng nàng thích hắn!

Hắn vẫn cho rằng nàng mong đợi có thể đi theo hắn!

https://thuviensach.vn

Hắn đã tính toán hết mọi thứ, chuẩn bị hết thảy, nhưng không ngờ nàng vẫn luôn lừa hắn gạt hắn!

Nàng còn dám không thích hắn!

Lửa giận kèm theo sự khó chịu khiến lồng ngực Tiêu Mạc tắc nghẹn, sắc mặt lại càng xanh trắng khó coi.

Từ nhỏ đến lớn, hắn muốn cái gì liền có ngay thứ đó, những vật khó có thể đoạt được, thông qua chút thủ đoạn, hắn luôn có thể được như ý nguyện.

Chỉ có nàng lại.... Thật đáng chết!

Dựa vào sập, hắn nhìn chăm chăm vào nàng với vẻ thâm trầm, hô hấp cũng theo đó càng trở nên gấp gáp.

Nghe thấy tiếng thở của hắn, Trương Khởi cúi đầu thấp hơn. Nàng co rúm lại, dè dặt liếc nhìn hắn qua hàng mi. Dáng vẻ đáng yêu dễ thương như con thỏ nhỏ thật sự khiến người ta mềm lòng. Môi mỏng của Tiêu Mạc khẽ mím, vẻ tàn bạo trên mặt cũng dần dần tản bớt. Một lúc lâu sau, hắn trầm giọng nói: “Hôm nay Trương phủ có người gặp bệ hạ.....”

Thở ra một hơi, hắn buồn rầu nói: "Họ nói chuyện gì, có lẽ A Khởi cũng rõ rồi chứ?”

Trương Khởi rũ mắt. Nàng không trả lời, nhưng khi thấy hơi thở hắn gấp gáp tăng dần, nàng dè dặt liếc nhìn hắn qua hàng mi dài. Dáng vẻ đó thật sự khiến người ta tức tối!

Tiêu Mạc cảm thấy rất khó chịu.

Thấy dáng vẻ này của nàng, cơn giận của hắn lại dần dần nguôi ngoai. Hắn muốn mắng nàng, giáo huấn nàng mấy câu, nàng biểu hiện ngoan

https://thuviensach.vn

ngoãn nhưng thật ra chẳng nghe vào câu nào. Dĩ nhiên, hắn không muốn buông tay. Trong cuộc đời hắn, chưa bao giờ nghĩ tới mấy chữ 'biết khó mà lui' kia.

Thực ra, bởi vì khó khăn, hắn lại càng muốn có được.

Tiêu Mạc kiềm chế cơn giận, cố dằn lòng nhẹ giọng nói, “Muội và Trần Ấp biết nhau từ khi nào? Giờ ta đang rất rảnh rỗi, hãy nói hết toàn bộ quá trình hai người quen biết cho ta nghe đi.”

Trương Khởi cúi đầu, hai tay nàng xoắn lại với nhau, một lúc lâu sau mới ngập ngừng nói: “Hôm đó huynh ấy đến tìm Cửu huynh, Cửu huynh giới thiệu muội với huynh ấy.....” Nàng vốn là người ngoan ngoãn, vì vậy hắn muốn nàng nói, nàng liền thật lòng kể lại hết quá trình giữa mình và Trần Ấp tại sao quen biết.

Trong phòng, chỉ có tiếng nói trong trẻo và mềm mại của nàng vang lên, giọng nói nàng chậm rãi dễ nghe, y như tiếng nhạc. Sau một hồi lắng nghe, Tiêu Mạc bỗng phát hiện cơn giận của mình còn lại chẳng có bao nhiêu nữa rồi!

Hiếm khi hắn tức giận như thế, vậy mà nàng chẳng nói lời ngon ngọt nào, cơn giận đó đã nguôi ngoai phân nửa!

Tiêu Mạc dằn lại cảm giác vô lực bỗng dâng trào. Lúc này, Trương Khởi cũng đã kể xong hết lại mọi sự việc.

Sau khi nói xong, nàng ngước đôi mắt trong veo dũng cảm nhìn hắn, trong đôi mắt sáng lấp lánh đó rất kiên định. Như thể nàng đã làm ra một chuyện khó lường nào đó. Tiêu Mạc đưa tay lên vuốt mặt mình.

Một hồi lâu, hắn mới trầm giọng hỏi: “Chỉ vậy thôi à?” Trương Khởi gật đầu quả quyết. Tiêu Mạc cười lạnh một tiếng, nói: “Chỉ mới gặp mặt hai

https://thuviensach.vn

lần, muội đã thích hắn? Tình nguyện bỏ ta mà theo hắn?" Mắt hắn lại toát ra lửa giận, Trương Khởi càng rụt rè hơn.

Nàng cúi đầu nhìn ngón tay khẽ nói: "Muội đâu có nói là thích huynh ấy."

"Cái gì?"

Có lẽ do hắn lên tiếng quá đột ngột khiến nàng hoảng sợ. Trương Khởi rụt người lại, không dám nói gì nữa.

Tiêu Mạc nhỏ giọng nói: "Muội không thích hắn ư?"

Trương Khởi gật đầu.

Tiêu Mạc cười lạnh, cũng không biết tại sao, nụ cười này lại xuất phát tự đáy lòng. Hắn gật đầu, nói: "Vậy sao Cửu huynh của muội lại nói muội thích hắn?"

Trương Khởi không trả lời, chỉ chớp đôi mắt to long lanh nhìn hắn.

Tiêu Mạc suy nghĩ một chút, lại cười lạnh nói: "Thì ra là như vậy!"

Hắn ngẩng đầu lên ra lệnh: "Lại đây!"

Trương Khởi vội vàng lắc đầu, chẳng những không tiến lên mà thân thể còn xê dịch ra đằng sau.

Lần này, Tiêu Mạc cũng không giận nữa. Thực ra, từ lúc nàng nói không thích Trần Ấp thì lửa giận của hắn đã tiêu tan rồi.

Hắn rũ mắt nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, ung dung nói: "Có lẽ muội cũng biết, ta đã cầu sính rồi, nhưng bị phụ mẫu muội từ chối." Nói tới đây, hắn mím chặt môi. Từ từ ngả ra phía sau, hắn khẽ nói: "Ngày mai ta sẽ chính thức cầu hôn tỷ tỷ của muội!"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi bỗng ngẩng đầu lên.

Tiêu Mạc không nhìn nàng, chỉ cau mày từ tốn nói: “Ta vẫn thật sự không tin chuyện kỳ lạ này!” Dừng một chút, hắn nói tiếp: “Nếu ngày mai phụ mẫu muội thật đồng ý, ta sẽ yêu cầu muội làm của hồi môn. Còn nếu không đồng ý, vậy thì phải bàn bạc lại kỹ hơn rồi.” Hắn ngẩng đầu lên nhìn Trương Khởi, giọng điệu chuyển thành dịu dàng, “Tóm lại, muội cứ việc may giá y cho mình đi. Ta nhất định sẽ nghĩ cách mang muội đi.”

Môi Trương Khởi mấp máy, rốt cuộc hỏi: “Tỷ tỷ có biết không?” Tỷ tỷ có biết chuyện ngày mai hắn cầu hôn không? Còn nữa, thông gia với Trương thị là ý kiến cá nhân của hắn, hay là cả gia tộc hắn cũng muốn như vậy?

Tất nhiên Tiêu Mạc hiểu lời của nàng. Hắn khẽ nói: “Cần đến nàng ta biết sao?”

Trương Khởi bỗng nhiên hiểu rõ.

Ngày mai yêu cầu cưới là ý riêng của một mình hắn, không kinh động đến gia tộc.

Không được gia tộc cầu hôn, dù cho Trương thị đồng ý, về sau nếu Trương Cẩm xuất giá, e rằng cũng sẽ chẳng có gì tốt đẹp!

Đúng rồi, sở dĩ hắn cầu hôn cũng chỉ vì muốn có của hồi môn là muội muội là mình đây. Hắn đối với nàng, thật sự có thể nói là tốn quá nhiều tâm tư cho nàng!

Môi Trương Khởi mấp máy, cuối cùng không nói gì. Tiêu Mạc nhìn nàng một lúc, lát sau hắn liền đứng dậy, “Ta phải đi rồi.”

"Dạ.”

https://thuviensach.vn

Trương Khởi khéo léo đáp một tiếng, đứng lên.

Tiêu Mạc đột nhiên cất bước, hắn đi tới trước mặt nàng, tay phải duỗi ra ôm chặt nàng vào lòng. Ôm lấy hông nàng, Tiêu Mạc thở hắt ra một hơi.

Cảm thấy hắn chỉ ôm mình, cũng không có động tác gì khác, Trương Khởi cũng an tâm. Nàng ngoan ngoãn gục trong lòng hắn. Bàn tay mơn trớn từ mái tóc tới thắt lưng nàng, Tiêu Mạc thở dài nói: "A Khởi, muốn có được muội, sao lại khó khăn đến thế?" Điều khiến hắn không thể tưởng tượng được là, càng không chiếm được tim của hắn lại càng ngứa ngày không chịu được. Bây giờ hắn chỉ ước ngày nào cũng có thể nhìn thấy nàng.

Trương Khởi ngoan ngoãn dựa vào ngực hắn, không nói lời nào.

Một lúc lâu sau, Tiêu Mạc mới đẩy nàng ra, cất bước đi ra ngoài.

Đi được vài bước, hắn bỗng dừng bước, quay đầu lại nhìn Trương Khởi đang cúi đầu, lặng lẽ tiễn hắn đi, Tiêu Mạc chợt hỏi, "Muội không cảm thấy không đành lòng sao?"

Trương Khởi ngẩn ra, há cái miệng nhỏ nhắn không hiểu nhìn hắn. Vẻ mặt này!

Tiêu Mạc sa sầm mặt, kéo cửa phòng sải bước đi ra ngoài.

Cho đến khi hắn biến mất trong tầm mắt, Trương Khởi mới vội vàng đóng cửa phòng. Dựa người lên tấm cửa gỗ, nàng nhắm hai mắt lại. Nàng thành công rồi! Từ từ vươn tay, nàng che mặt mình, hồi lâu vẫn không nhúc nhích.

Nàng thành công rồi!

Dù sau này thế nào, ít nhất giờ khắc này, nàng đã thành công rồi.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu sau, Trương Khởi ngẩng đầu lên. Nàng bỗng nhớ tới một người: Trần Ấp!

Nàng phải nghĩ cách để có thể hoàn toàn cản trở Trần Ấp cầu hôn.

Trong khi Trương Khởi đang suy nghĩ, một loạt tiếng bước chân truyền đến từ bên ngoài, kèm theo tiếng bước chân còn có tiếng cười đùa của các cô tử.

Tiêu Mạc vừa mới đi bước trước, bước sau họ đã đến rồi. Tiêu Mạc thật nhiều thủ đoạn!

Trương Khởi mấp máy môi, cất bước tiến vào phòng, vừa mới rót cho mình một ly trà, đã nghe bên ngoài vang tiếng gọi khẽ của một tỳ nữ, “Cô tử, Cẩm cô tử cho gọi người.” Là giọng của tỳ nữ Trương Tiêu mới phái tới.

Trương Khởi mở cửa phòng.

Tỳ nữ này có thể chất nhỏ gầy, mặt nhọn hơi đen, ngũ quan hết sức bình thường. Nàng đang ngước đôi mắt có hồn nhìn Trương Khởi, nghiêm túc nói: “Cẩm cô tử nói nếu cô tử không đến nhanh, Cẩm cô tử sẽ phái người tới bắt đi.” Nàng ta nói xong, liếc nhìn vẻ mặt hờ hững của Trương Khởi, giọng nói càng lúc càng nhỏ.

Đợi nàng nói xong, Trương Khởi lạnh lùng nói: "Biết rồi, lui ra đi.”

“Vâng.”

Tỳ nữ nọ vừa xoay người, đã nghe Trương Khởi hỏi với từ phía sau: “Tên ngươi là gì?”

Sắc mặt tỳ nữ càng thay đổi, cuối cùng cẩn thận nói: “Nô tỳ là A Nguyệt.”

https://thuviensach.vn

“A Nguyệt?” Trương Khởi gật đầu, lẳng lặng nói: “Phải nhớ kỹ bổn phận của mình.”

“Vâng.”

Trương Khởi đi lướt qua A Nguyệt đang cúi đầu, đi tới chỗ Trương Cẩm. Nàng biết, Trương Cẩm tìm nàng cũng chỉ vì chuyện Tiêu Mạc. Bây giờ Tiêu Mạc cho mình một tin tức tốt như vậy, nàng thật sự không sợ Trương Cẩm làm khó.

Trên đường đi, các phòng đều vươn mấy cái đầu ra. Tiếng nói khẽ khàng rối rít len lỏi vào tai nàng, “Nghe nói bệ hạ rất thích nàng ta đấy.” , “Thật không nhìn ra đó.” , “Cùng học lâu như vậy, cũng không biết nàng ta lại có tài thế chứ.” , “Bởi vậy mới nói nàng ta là sao có tâm cơ khó lường chứ sao.”

Trong tiếng bàn luận xôn xao, Trương Khởi cúi đầu, yên tĩnh đi về phía trước. Ba thứ nữ cùng viện tử đều học cùng với nàng. Trương Khởi vốn cũng biết họ.

Nhưng, xưa nay trong học đường họ đều chẳng thèm liếc nhìn nàng. Bây giờ Trương Khởi có chuyện, cũng không muốn có quan hệ tình cảm gì với họ.

Lúc đi tới đường mòn, A Lục chạy lon ton tới. Nàng nhìn thấy Trương Khởi, cười hì hì nói: “A Khởi, vừa nãy Cẩm cô tử gọi ta đấy.”

Nàng đi tới bên cạnh Trương Khởi, ghé sát vào nàng cười khanh khách, nói: “Còn cho ta rất nhiều đồ ăn ngon. Hì hì, rõ ràng không thích ta, còn phải giả vờ cười, A Khởi, nàng ta ngốc quá!”

Trương Khởi tức giận lườm A Lục, nói: “Tỷ ấy lấy lòng ngươi như vậy, chính là muốn sau này ngươi cung cấp cho tỷ ấy biết những tin tức có liên quan đến ta đấy.”

https://thuviensach.vn

“Thật chứ?” A Lục trợn to mắt, hưng phấn khẽ hỏi: “Vậy mỗi lần tiết lộ tin tức cho nàng ta, có tiền thưởng hay không vậy?”

Trương Khởi dở khóc dở cười, nhưng cũng nghiêm túc suy nghĩ một chút, lúc này mới trả lời: “Trương Cẩm cũng không quá khắc nghiệt, chắc cũng có tiền thưởng.”

“Vậy tốt quá!”

Nghe thấy tiếng hoan hô của A Lục, Trương Khởi lặng lẽ lườm nàng ta, nói: “Bây giờ ta phải tới chỗ Trương Cẩm, ngươi về trước đi. Đúng rồi, cho ngươi thời gian hai ngày, điều tra lai lịch mấy nô tỳ đang hầu hạ chỗ ta.”

“Được rồi!” A Lục vui vẻ rời đi. Cách không xa, Trương Khởi thậm chí còn nghe thấy tiếng hát của nàng! A Lục này! Trương Khởi thấy hơi buồn cười, mà thật ra nàng cũng đã bật cười ra tiếng.

Ngẩng đầu lên, nhìn màu xanh mơn mởn trước mắt, nàng chợt nghĩ: Mùa xuân đến thật rồi!

Đúng vậy, mùa xuân đến rồi.

Cả tầm mắt nàng đều là cảnh xuân, tràn ngập mặt đất là màu xanh biếc. Giữa trời đất, không còn màu xám nhợt nhạt điểm xuyết màu xanh nữa, mà là những cành lá rậm rạp tràn đầy đất trời.

Xuân đến rồi, nàng cũng sắp trưởng thành rồi.

Trương Khởi vẫn luôn biết, với tướng mạo sau khi trưởng thành của mình, thật sự không thể không nổi bật, không thể không dựa vào ai đó để có cuộc sống bình yên. Thậm chí, gả cho một thứ dân bình thường cũng không đảm bảo cho nàng. Lựa chọn tốt nhất của nàng chính là gả cho một quan lớn xuất thân hàn môn, làm chính thê của người đó.

https://thuviensach.vn

Thời thế bây giờ không còn như trước, hầu hết con em thế gia đều vô năng. Trong triều đình, chức vị cao phần lớn đều là con em thế gia, mà nắm thực quyền lại là con em hàn môn.

Nàng luôn mơ ước, nếu có thể gả cho một quan to nắm giữ thực quyền, tuy nói thấy Trương Cẩm vẫn phải hành lễ, tuy nói tới bất kỳ đâu cũng phải nhường đường cho con em thế gia, nhưng người như vậy mới có thể đảm bảo cho nàng. Mới có thể thật lòng thương yêu nàng.

Mà bây giờ, nàng cảm thấy mình đã tiến thêm một bước đến gần mục tiêu của mình!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Giấc Mộng

Trên đường Trương Khởi đi, đâu đó phía tây viện vang lên tiếng đàn thánh thót, tiếng tiêu uyển chuyển, len lỏi qua tường viện dày đặc, ngói xanh lá biếc, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy chiếc dây đu đung đưa cùng nửa góc xiêm y màu đỏ. Tiếng cười và tiếng đàn theo nhánh liễu bay múa khắp trời, khiến cảm giác ngày xuân càng thêm phơi phới.

Trương Khởi đang đi đột nhiên có tiếng gọi lại: “Trương Khởi.”

Trương Khởi dừng bước, quay đầu lại nhìn.

Người gọi nàng là Trương Sầm cùng học với nàng. Không ngờ lúc này lại gặp Trương Sầm, Trương Khởi mở to mắt.

Nàng không rõ lắm, Trương Sầm này từng suýt nữa đã gả cho Tiêu Mạc làm thiếp, nếu không phải là nàng ta giở chút thủ đoạn nhỏ, cho một tiểu cô khác là bà con xa của Trương thị, cũng từng là bạn tốt của nàng ta thay thế thì vào lúc này sao Trương Sầm có thể đứng ở đây được.

Nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của Trương Khởi, Trương Sầm cho rằng nàng đã hiểu rõ mọi chuyện cũ của mình thì cười lạnh. Nhưng chỉ chớp mắt, nàng đã mím đôi mỏng đỏ tươi cười nói: “Trương Khởi, ngươi thật thông minh, Trương Nhân thua ngươi xa.”

Trương Khởi trừng mắt nhìn, khẽ nói: “Trương Sầm, bây giờ tỷ có tốt không?”

https://thuviensach.vn

“Tất nhiên rất tốt.” Trương Sầm cười vô cùng xán lạn, giọng nói y hệt như chuông bạc, “Nhưng không bằng ngươi. Nghe nói hiện nay ngươi cũng rất được bệ hạ để ý? Bao giờ vào cung làm phi tử vậy?”

Đột nhiên, Trương Khởi không muốn nói chuyện với nàng ta nữa. Trương Sầm này, mỗi lần mở miệng nói chuyện đều mang vẻ châm chích, mỗi từ mỗi chữ đều khích bác, nghe thật không dễ chịu chút nào.

Nàng rũ mắt xuống, khéo léo cúi người trước Trương Sầm, nói: "Sầm tỷ tỷ, A Khởi có việc phải đi rồi.” Dứt lời nàng xoay người rời đi.

Nhìn bóng lưng nàng rời đi, trên khuôn mặt trang điểm xinh đẹp của Trương Sầm hiện vẻ chán ghét không thể che giấu.

Nàng cúi đầu xuống đất khẽ hừ một tiếng khinh miệt, thầm nói: “Giả bộ cái gì chứ? Cứ tưởng bằng thân phận của ngươi là có thể thấy sang bắt quàng làm họ ư?”

Lúc này, Trương Khởi đã đi tới phía ngoài viện của Trương Cẩm.

Mới tới ngoài sân đã có thể nghe thấy tiếng ríu rít ở bên trong, tiếng cười nói không dứt bên tai. Nghe kỹ nàng nhận ra bên trong ít nhất cũng phải có năm sáu nữ lang, toàn bộ đều là cô tử con vợ cả Trương thị!

Bước chân của Trương Khởi ngừng lại, lặng lẽ lui sang một bên.

Bởi vì hiện nàng không có hứng thú cùng vào góp vui cho những đích nữ kia.

Vừa mới trốn vào rừng cây, liền nghe được giọng nói thánh thót của Trương Cẩm vang lên, “Sao Trương Khởi còn chưa tới? Các ngươi đi xem thử xem.”

“Vâng.”

https://thuviensach.vn

Không lâu sau, bốn tỳ nữ đã bước ra khỏi cửa viện.

Thấy các nàng, Trương Khởi cúi đầu, càng lùi sâu vào trong vườn hoa.

Bây giờ nàng không thể về phòng, sợ bị người của Trương Cẩm phái tới phát hiện ra. Đi theo con đường mòn, lại đến mái đình nơi nàng từng gặp Trương Hiên.

Tại mái đình đó vào lúc này, Trương Hiên tay cầm quyển sách và đang cùng một thiếu niên tranh luận điều gì đó với vẻ mặt kích động.

Trương Khởi thấy vậy liền muốn xoay người định rời đi, vừa hay đúng lúc này thiếu niên nọ đã liếc thấy nàng, bèn cất giọng vịt đực gọi lại: “A Khởi!”

Là giọng của Trần Ấp!

Trương Khởi quay đầu lại, thấy Trương Hiên vẫy mình, liền cúi đầu đi về phía hai người.

Cùng với tiếng bước chân vang vọng khắp hành lang, Trương Khởi từ từ đến gần. Trần Ấp nhìn nàng không chớp mắt, thấy nàng khép mi buông mắt, tóc mái buông dài, phong thái thiếu nữ ẩn hiện, ánh mắt càng sáng ngời.

Trương Hiên liếc nhìn hắn, thầm than một tiếng, quay sang cười nói với Trương Khởi : “A Khởi muội đi dạo kiểu gì thế? Sao lại ngơ ngác như người mất hồn vậy?”

Trương Khởi cúi người chào hắn, lên tiếng chào hỏi: "Cửu huynh" Rồi cất giọng êm ái nói: “A Khởi đột nhiên phát hiện cỏ xanh mơn mởn sum suê trên mặt đấy mà bỗng thấy thương cảm thôi.”

https://thuviensach.vn

Trương Hiên cười ha ha. Trần Ấp đứng bên cũng cười hỏi: “A Khởi thương cảm gì vậy?”

Trương Khởi xấu hổ cười khẽ, dịu giọng nói: “Tối qua A Khởi mơ thấy giữa mặt đất ngát xanh, A Khởi mặc bộ áo lụa cát trắng nhiều lớp hoa mỹ bước đi trên thảm cỏ, còn cười rất hân hoan.”

Dưới ánh trời chiều, gương mặt sáng ngời của Trương Khởi mang nụ cười xấu hổ, giữa hàng mày còn đọng nét vui vẻ, có vẻ như hiện tại nàng nhớ lại giấc mộng đêm qua mà vẫn còn thấy vui.

Nàng làm như không chú ý tới vẻ biến đổi trên mặt Trần Ấp lúc này.

Áo lụa cát trắng hoa mỹ! Danh sĩ thời này lấy vợ, đều thích cho nương tử mặc hỉ phục màu trắng!

Màu trắng ở thời đại huyền học thịnh hành, nó đại biểu cho tục lệ "Thuận theo tự nhiên, trở lại nguyên trạng, theo đuổi thanh tân trang nhã".

Trương Khởi này đúng là có chí hướng, chẳng những nàng muốn gả cho danh sĩ, còn muốn trở thành vợ cả của danh sĩ!

Cười một tiếng, Trần Ấp cất giọng khàn đặc nói: “A Khởi muốn gả cho danh sĩ? Trong số danh sĩ, con cháu nhà quan chiếm đa số, nhưng kẻ có thể cưới A Khởi, e rằng chỉ có con cháu hàn môn thôi.”

Khi nhắc tới con cháu hàn môn, giọng điệu của hắn không giấu nổi vẻ giễu cợt. Dù là vẻ mặt hay thần sắc, cũng lộ vẻ khinh thường từ tận xương tủy.

Trương Khởi ngẩng phắt đầu lên.

Nàng chớp đôi mắt to nhìn Trần Ấp, cất lên giọng giòn giã yếu ớt nhưng cũng không kém phần ngây thơ khờ dại nói: “Sao A Ấp lại biết được muội

https://thuviensach.vn

muốn gả cho con cháu hàn môn vậy?”

Nét mặt kia cực kỳ ngây thơ, ánh mắt nhìn Trần Ấp lại có vẻ ngưỡng mộ.

Sắc mặt Trần Ấp trầm xuống.

Hắn muốn nói gì đó, môi mấp máy nhưng dằn lại không nói. Chỉ nghiêm mặt chắp tay với Trương Hiên, không nói lời nào xoay người rời đi.

Hắn vừa đi, Trương Hiên liền thở dài một tiếng, thì thào nói: “A Ấp tuổi còn trẻ, lòng khoan dung vẫn chưa đủ.”

Hắn quay đầu nhìn Trương Khởi chăm chú, sau khi nhìn một lúc, hắn lắc lắc đầunói: “Muội cần gì phải.....” Dừng một chút, hắn nắm tay Trương Khởi, “Không nói chuyện này nữa. A Khởi là người đa tài, xem thử xem bài phú này của ta viết như thế nào không?”

Trương Khởi không ngờ chỉ đơn giản như vậy đã chọc tức được Trần Ấp, lúc này càng thêm vui vẻ. Nàng vội đáp một tiếng ngọt ngào, tiến tới bên cạnh Trương Hiên, liếc nhìn sách lụa trong tay hắn.

Trương Hiên nghiêng đầu nhìn khuôn mặt thanh tú nhỏ nhắn được mái tóc dầy bao phủ của Trương Khởi nói: “Việc khi nãy A Khởi làm thật sự là không cần thiết. Vì vừa rồi mẫu thân đã cự tuyệt lời cầu hôn của Trần Ấp rồi.”

Cái gì?

Trương Khởi vội ngẩng đầu lên.

Thấy đôi mắt sáng ngời, cảm giác hưng phấn không thể che giấu của nàng, Trương Hiên lắc đầu. Hắn gấp sách lụa lại, ngồi xuống ghế đá trong đình, nhìn Trương Khởi, nói: “A Khởi, Trần Ấp cũng không tệ, muội cự tuyệt huynh ấy như vậy về sau sẽ hối hận.”

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cảm thấy tâm tình thật vui sướng, lập tức cười khanh khách, nói: “Còn lâu mới hối hận.” Nàng tò mò nhìn hắn, hỏi “Mẫu thân nói thế nào?”

Trương Hiên nhíu mày, “Mẫu thân không nói gì nhiều. Người chỉ nói có một câu." Khi Trương Khởi vểnh tai chú ý lắng nghe thì Trương Hiên nói tiếp: “Mẫu thân nói, A Khởi là một người có lòng dạ cao xa.”

Chỉ một câu nói đã khiến cho sắc mặt Trương Khởi liền thay đổi.

Nói mình là người có lòng dạ cao xa? Như vậy là sao? Là mỉa mai mình bấu víu vào Hoàng đế, hay đang chuẩn bị đưa mình cho một kẻ quyền quý nào đó làm thiếp?

Thấy ánh mắt buồn bã của Trương Khởi, Trương Hiên lại thở dài, “Cho nên mới nói, vừa nãy muội đã quá đường đột rồi. Đi theo Trần Ấp đi, đừng chối từ nữa. Tương lai A Khởi có thể nhờ con cái mà phú quý.” Đi theo những kẻ quyền quý khác, e rằng không thể được tới khi nhờ con cái mà phú quý....

Trong tiếng thở dài của Trương Hiên, Trương Khởi chỉ cười gượng. Nàng rũ mắt, sau khi tròng mắt nhanh như chớp đảo vài vòng, mới cúi thấp đầu khẽ cất giọng dịu êm nói: “Tướng mạo của A Khởi tầm thường, e rằng không thể lọt vào mắt bệ hạ và người quyền quý."

Trương Hiên biết ý của nàng, hắn gật đầu, nói: “A Khởi yên tâm, vi huynh sẽ không nói lại với mẫu thân đâu.” Hắn vuốt mái tóc của Trương Khởi ôn hòa nói: “Cũng nên suy nghĩ kỹ càng một chút, vi huynh cũng không ép muội đi theo Trần Ấp.” Bằng dung mạo hiện giờ của Trương Khởi, không có kẻ quyền quý nào sẽ cảm thấy hứng thú với nàng. Muội ấy đã không vừa ý Trần Ấp, hắn có thể chọn cho nàng một con cháu nhà quan đáng tin khác.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Biện Luận

Tâm trạng của Trương Khởi rất tốt, nàng dựa vào Trương Hiên nhu mì khẽ khàng nói chuyện với hắn một hồi lâu, cho đến khi mặt trời lặn về đằng tây nàng mới cáo từ.

Trong sân, đèn lồng khẽ đung đưa trong gió, trong phòng mấy cô tử đều có ánh nến mơ hồ.

Nến thời này rất đắt, dù Trương gia giàu sang, cũng chỉ có những lang chủ lang quân kia mới có thể dùng xả láng. Còn số nến những cô tử thứ xuất nhận được cũng chỉ có hạn.

Vầng trăng sáng trên bầu trời lung linh trong ánh nến, Trương Khởi bước trên mặt đất rắc ánh bạc, nhẹ nhàng từ tốn đi tới góc tối nhất trong cùng căn phòng của mình.

Vừa đến cửa, mấy tỳ nữ liền bước ra từ căn phòng tối om, hành lễ với nàng: “Cô tử.” Trong số những từ nữ này không có A Lục.

Đêm nay được dịp trăng sáng, có lẽ nàng đi chơi với các tỳ nữ khác rồi.

“Ừm.” Trương Khởi gật đầu, lách qua họ bước vào trong phòng.

Một đêm không mộng mị.

Hôm sau, Trương Khởi dậy rất sớm, cẩn thận chải tóc xong dùng bột phấn Tiêu Mạc cho nàng ngâm vào nước rồi bôi lên mặt, cổ và những phần da lộ ở bên ngoài sau đó mới đi ra khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

Bây giờ nàng mới bắt đầu dùng bột phấn này, định bụng mỗi lần sẽ càng ngâm nhiều hơn chút.

Có lẽ theo thời gian trôi qua mỗi ngày, mọi người sẽ dần dần quên làn da vốn có của nàng, cho rằng nàng vốn dĩ có màu da vàng vọt mang vẻ ốm yếu như thế.

Trong sân, ba thứ nữ cùng viện đã ăn vận đâu ra đấy, đang chuẩn bị đi tới học đường. Thấy Trương Khởi đi ra, từng đôi mắt cùng liếc về phía nàng.

Đối diện với ánh mắt của các nàng, Trương Khởi cúi đầu xuống e sợ cúi người thi lễ với nàng.

Mấy cô tử thấy biểu hiện hèn nhát đó của nàng thì thầm hài lòng, liếc nàng một cái rồi nối đuôi nhau rời đi.

Trương Khởi đợi các nàng đi rồi mới cất bước đuổi theo.

Thấy nàng đi tới, các cô tử tụ tập bên ngoài mới ngừng tiếng nghị luận, cùng liếc nhìn. Về chuyện Trương Khởi dùng tài hoa để gây sự chú ý từ bệ hạ các nàng cũng có nghe qua, cũng rất tò mò.

Trương Khởi bước vào học đường trong ánh mắt của mọi người.

Lúc này nàng mới phát hiện, sau lưng các thứ nữ, có một kỷ án dành riêng cho nàng.

Xem ra, sự đãi ngộ nàng nhận được đã dần dần thay đổi.

Ủa, Trương Cẩm đâu? Sao không thấy tỷ ấy?

Giờ học đầu tiên là gia phả. Khi Trương Khởi đang cúi đầu trước những tiếng xôn xao của các cô tử, một lão nhân gầy gò bước vào. Lão nhân này họ Trần, cũng đến từ đại thế gia như giáo tập Viên.

https://thuviensach.vn

Giáo tập Trần có bộ râu dài lưa thưa, ánh mắt đục ngầu lộ nét lạnh lùng, ông là một người nổi tiếng bảo thủ. Khác với những kẻ thích Đạo gia đương thời, ông tôn thờ Nho gia và Pháp gia. Thời đại này phổ biến không phải Hàn Phi bác Lý Tư, Pháp gia hoàn toàn xuống dốc vì vậy ông rất cô đơn.

Giáo tập Trần đi vào.

Ông vừa đứng vào chỗ thì nhìn thấy chỗ ngồi của Trương Khởi có sự thay đổi. Nhíu nhíu mày, ông trầm giọng hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Một người hầu vội đi vào, khẽ nói vài câu với lão nhân kia.

Sau khi hắn nói xong, lão nhân gật gật đầu, ý bảo người hầu kia lui ra, ông quay về phía Trương Khởi, đột nhiên gọi: “Trương thị A Khởi?”

“Vâng.”

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn.

Lão nhân kia thong thả đọc lên một câu: “Kỹ tắc hữu tử khả vi thiếp, giải thích thế nào?”

Trương Khởi chớp chớp mắt cất giọng thanh thúy trả lời: “Ý của câu này là, nếu một kỹ thiếp có con thì sẽ có thể thăng làm thiếp.”

Biểu hiện trên khuôn mặt tinh anh bảo thủ của lão nhân vẫn không hề thay đổi, ông gằn giọng nói: “Nếu nói như vậy, mẫu thân của ngươi làm thiếp, phải chẳng cũng xuất thân là kỹ thiếp phải không?”

Lời vừa cất lên, mọi người đang yên tĩnh đại bỗng chốc cười vang ầm ĩ!

Trương Khởi không thể ngờ rằng, giáo tập Trần nổi tiếng bảo thủ này lại ác độc nhục mạ nàng!

https://thuviensach.vn

Thoắt cái, mặt nàng đỏ bừng.

Tiếng cười càng lúc càng lớn, càng lúc càng vang dội. Khi mọi người đã dần yên tĩnh lại Trương Khởi mới khẽ nghiêng đầu sang.

Nàng nhìn thẳng vào giáo tập Trần với vẻ ngây thơ cho đến khi tiếng cười bốn phía im bặt, cho đến khi chân mày giáo tập Trần cau lại, có vẻ như tức giận, Trương Khởi mới cất giọng trong trẻo nói, “Mẫu thân A Khởi rất thích Trang Tử. A Khởi còn nhớ có một ngày xuân nọ, mẫu thân ngồi trước bệ cửa sổ đọc cho A Khởi nghe một câu: "Người đời có khen cũng đừng vội, người đời có chê cũng chớ buồn, phải biết phân biệt nội và ngoại, vinh và nhục". Mẫu thân giải thích với A Khởi rằng, những lời này nghĩa là, khắp thiên hạ cùng ca ngợi một người, người đó cũng chẳng thêm cần cù, khắp thiên hạ có trách mắng kẻ đó, hắn cũng không bởi vì vậy mà nhụt chí. Tại sao lại vậy? Bởi vì người này biết rõ chừng mực giữa nội tâm và ngoại vật, không sợ hãi trước nhục vinh. Mẫu thân nói với A Khởi, mẫu thân cũng là người như vậy.”

Dừng một chút, Trương Khởi hơi nghiêng đầu giọng nói càng ngây thơ hơn, “Giáo tập có ý chê bai mẫu thân A Khởi như thế, là vì giáo tập không phải là người như vậy sao?”

Ý nàng muốn nói, giáo tập Trần chối bỏ mẫu thân nàng, vậy có phải ông là loại người coi trọng danh lợi, là kẻ không an phận không?

Nàng vô cùng ngây thơ, giọng nói trong trẻo êm tai, như thể tiếng nhạc vang vọng. Ánh mắt nàng sáng ngời, thần thái tự nhiên, trong sáng vô tư như chân nhân.

Đây là thời đại thích huyền học, coi trọng sự ngây thơ chân thật!

Đây là thời đại biện luận chí lý, tìm kiếm sự mở mang kiến thức!

https://thuviensach.vn

Trương Khởi dùng thuyết huyền học từ "Trang Tử" mà nàng đã học được để châm biếm quan niệm cứng nhắc của giáo tập Trần, vô cùng bén nhọn mà sắc sảo, khiến cho mặt giáo tập Trần thay đổi xám trắng.

Mọi người đều yên lặng.

Các cô tử đều quay đầu nhìn Trương Khởi. Mặc dù huyền học là một môn quan trọng, nhưng các nàng chỉ là cô tử, bình thường lên lớp cũng chỉ vào tai này ra tai kia. Họ không thể ngờ rằng, Trương Khởi thoạt nhìn ngoan ngoãn nhát gan này lại tinh thông huyền học đến thế! Một câu đã có thể phản bác lại giáo tập!

Giáo tập Trần trợn to đôi mắt đục ngầu, thở hồng hộc căm tức nhìn Trương Khởi, quát lên: “Ngươi! Ngươi.....” Ngươi một lúc, ông nghiêm mặt quát: “Hay cho Trương thị A Khởi, đúng là khéo mồm khéo miệng!”

Trương Khởi vẫn nghiêng đầu, khờ dại nhìn ông. Thấy giáo tập Trần tức đến độ nói không thành câu, nàng chớp chớp mắt, cất giọng non nớt: “Sao giáo tập lại tức giận như vậy? Tự dưng giáo tập nhục mạ mẫu thân của A Khởi, A Khởi cũng đâu có tức giận gì đâu, sao giáo tập lại tức giận chứ?”

Lời này tức là châm chọc giáo tập Trần lòng dạ hẹp hòi!

“Ngươi!” Ngón trỏ của giáo tập Trần chỉ vào Trương Khởi, giận đến mức quắc mắt nhìn trừng trừng, râu ria vểnh ngược, tức nghẹn đến mức không thở ra hơi, muốn cãi lại cũng không được.

Gia phả các đại gia tộc đều lằng nhằng rắc rối, gia tộc họ Trương cũng như vậy. Ông đã phải dùng hết sức lực cả đời, mặc dù biết kẻ sĩ đương thời đều nghiên cứu huyền học, nhưng sao ông có thể?

Nếu thật sự bàn về sở học, ông thật sự không bằng Trương Khởi!

https://thuviensach.vn

Trương Khởi đứng ở phía sau, thấy giáo tập Trần giận đến mức mặt đỏ tía tai, lung la lung lay, sợ hãi rụt đầu lại. Nàng khẽ le lưỡi thơm tho, tự nhủ: “Thảm rồi, nếu chọc tức ông ta, không phải cực thảm sao?”

Lời này vẫn không phải là nhỏ, lọt vào tai giáo tập Trần. Thấy ông lảo đảo chỉ chực ngã, Trương Khởi co rụt đầu lại, vội vàng nhẹ chân nhẹ tay chạy ra ngoài, thoắt cái đã biến mất khỏi lớp học.

Cho đến khi Trương Khởi chạy đi thật xa, giáo tập Trần mới phục hồi tinh thần. Ông liếc thấy những cô tử tò mò nhìn mình chằm chằm, liếc thấy người hầu đứng ngoài cửa nghe lén, đột nhiên nhớ lại, những chuyện xảy ra trong học đường sẽ bị lan truyền ra ngoài mau chóng.

Cũng như vậy, những lời Trương Khởi vừa nói cũng lan truyền với tốc độ nhanh nhất!

Ai ai cũng tin tưởng huyền học, lời của nàng sẽ khiến mình trở thành trò cười cho người đời!

Thoáng cái, khuôn mặt già nua của ông lại đỏ bừng!

Trương Khởi vừa chạy khỏi học đường, thân thể liền thả lỏng. Nàng chạy đến bên hồ nước trong vườn hoa, ngồi cạnh hòn giả sơn, le lưỡi một cái, thầm nghĩ: Ta đang muốn từng bước thể hiện tài danh của mình, lão nhân cộc cằn này tự đụng phải mình!

Hừ, ai ai cũng dùng mẫu thân để thóa mạ ta. Mặc dù ta cũng lấy làm hổ thẹn vì mẫu thân, nhưng tuyệt đối không thể để cho các ngươi mắng chửi ngang nhiên như vậy!

Nghĩ tới đây, nàng hừ nhẹ.

Trương Khởi biết, trong phủ của những kẻ quyền cao chức trọng, sẽ có vài phụ nhân hoặc bỏ trốn hoặc tái giá.

https://thuviensach.vn

Những quý phụ nhân này một khi nghe thấy lời luận bàn của nàng, sẽ thêm vài phần kính trọng nàng.

Trương Khởi không trốn quá lâu, bởi vì khóa học thứ hai là của giáo tập Viên. Thế nên vừa đến giờ, nàng liền thản nhiên trở lại học đường.

Lần này, lúc nàng đi vào, các cô tử cũng quay đầu nhìn nàng chăm chú.

Trương Khởi cúi đầu, biết điều đi tới kỷ án của mình.

Tiếng bước chân truyền đến, tiếng xì xào của mọi người im bặt.

Không bao lâu sau, giọng nói của giáo tập Viên truyền đến từ phía trên: "Các trò đã vẽ xong tranh mỹ nữ lần trước chưa?”

Các cô tử yểu điệu đáp lời: “Vẽ xong rồi ạ.”

“Tốt, đặt lên kỷ án đi.”

Trương Khởi cúi đầu, cũng đặt bức họa của mình lên kỷ án.

Tiếng bước chân truyền đến.

Giáo tập Viên chầm chập liếc nhìn từng bức họa. Khi đi ngang qua Trương Khởi, hắn chỉ đưa mắt nhìn, rồi chuyển sang cô tử khác.

Thấy hắn không hề dừng lại, Trương Khởi vô cùng thất vọng!

Xem ra hai cầm phổ thượng cổ đó còn chưa đủ sức hấp dẫn.

Trong khi nàng thất vọng suy nghĩ miên man, buổi học đã kết thúc trong chóng vánh.

Trương Khởi xoay người trở về.

https://thuviensach.vn

Trở lại sân viện, nàng ôm gối lăn ra ngủ. Cũng không biết do mệt mỏi hay vì sao, vừa chợp mắt nửa canh giờ đã trôi qua.

Tiếng bước chân truyền đến. Bịch một tiếng, A Lục xông vào tẩm phòng của nàng.

Trong ánh nhìn tò mò của mấy thị tỳ, A Lục luống cuống đóng cửa phòng lại, rồi vọt tới bên cạnh Trương Khởi khẽ nói: “A Khởi, A Khởi?”

Trương Khởi lười biếng mở mắt ra, “Sao thế?”

“A Khởi, ngươi lười quá đó, sao vẫn còn ngủ được? Những tỳ nữ kia đều đang nói về ngươi đó. Họ nói ngươi chống đối giáo tập Trần, còn nói chủ mẫu nhất định sẽ trách phạt ngươi, ngươi không sợ sao?”

Giọng của A Lục hơi hốt hoảng.

Cặp mắt của Trương Khởi cong thành nửa vầng trăng, “Không sợ.” Mặt nàng cọ cọ lên gối, “Ta vì thanh danh của mẫu thân, đó là đạo hiếu, ta biện luận bằng huyền học, đó chính là tài. Vừa có hiếu vừa có tài, Trương Tiêu thị không dám phạt ta.”

Thấy A Lục trợn trừng, khó hiểu nhìn mình, Trương Khởi chợt nghĩ nói với nàng ta những thứ này có ích lợi gì? Nàng ta cũng không hiểu, không nói nữa.

Nàng lật người ngồi dậy, khẽ nói: "Chuyện bảo ngươi đi nghe ngóng, đã rõ ràng chưa?”

"Rồi, A Nguyệt đó là đầy tớ trong phủ.....” Trương Khởi ngắt lời nàng, khẽ nói: “Không phải chuyện này, là chuyện Tiêu Lang cầu hôn đó.”

A Lục lắc đầu, “Vẫn chưa nghe thấy tin gì cả.”

Vẫn chưa có tin?

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc kia làm việc không thể nào có đầu không có đuôi. Lẽ nào hắn đã đề cập, nhưng tin tức bị phong tỏa rồi?

Trương Khởi suy nghĩ một lát rồi nói: “Chúng ta ra ngoài đi dạo.”

P/S: Giải thích thêm về tư tưởng của Đạo giáo và Nho giáo:

- Nho giáo chú trọng lễ nghi, văn hóa và tôn ti trong xã hội, trung thành với bậc đế quân. Cũng chính vì vậy mà Nho giáo cứng nhắc, miệt thị phụ nữ. Tư tưởng trọng nam khinh nữ của phương Đông cũng từ Nho giáo mà ra. Nhưng không thể phủ định những đóng góp về mặt văn hóa của Nho giáo.

- Đạo giáo được bắt nguồn cùng thời với Nho giáo, thậm chí còn sớm hơn, nhưng phải đến thế kỷ thứ II mới hoàn chỉnh. Thời kỳ đầu, Đạo giáo hướng con người hòa nhập với thiên nhiên, yếm thoát thế tục. Về sau, Đạo giáo được thần bí hóa, với mục đích là tiến tới sự bất tử. Thần tiên như Thái Thượng Lão Quân cũng từ Đạo giáo mà ra ~~~

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Bệ Hạ

Hai nàng mới vừa ra cửa, lại thấy bên ngoài viện có một đội người hầu đâm đầu đi tới.

Bọn họ thấy Trương Khởi, đồng loạt thi lễ, cung kính nói: "Khởi cô tử, bệ hạ có cho đòi!"

Bệ hạ cho đòi?

Bốn chữ này vừa ra, mấy cô tử thứ xuất vốn núp ở trong phòng của mình đều chạy ra ngoài.

Trương Khởi ngẩn ngơ, ánh mắt nhìn về phía Hà tỷ tỷ bên cạnh, Hà tỷ tỷ này là người của Trương Tiêu thị, nàng ta đã đến đây thì nói rõ những người này đã thông qua Trương Tiêu thị ?

Một tỳ nữ bên cạnh Hà tỷ tỷ nói: "Cô tử đừng chần chờ, chủ mẫu đã biết chuyện này."

Trương Khởi cúi đầu xuống, nàng cúi cúi với mọi người, nhỏ giọng nói: "Vâng". Cắn môi, nàng nhỏ giọng hỏi "Sẽ đi ngay bây giờ sao?"

"Đúng vậy. Mời cô tử."

Trương Khởi lung tung gật đầu một cái, cẩn thận hỏi "Ta có thể rửa mặt không?"

"Không cần." Nói chuyện vẫn là tỳ nữ trong viện Trương Tiêu thị, nàng nghiêm túc nói nói: "Cô tử có thể nào khiến bệ hạ chờ quá lâu?"

https://thuviensach.vn

"Không dám."

Trương Khởi vội vàng khom khom, ra hiệu A Lục lui ra, theo sau lưng chúng người hầu đi ra ngoài.

Ở trong tiếng nghị luận ong ong của mọi người trong viện, nàng đi ra ngoài viện.

Qua cửa hông, Trương Khởi lên một chiếc xe ngựa. Thấy một thái giám và hai thị vệ trong cung đang đứng hầu, nàng mới chính thức hiểu được: quả nhiên là Hoàng đế cho đòi.

Tại sao Hoàng đế muốn gặp nàng? Chẳng lẽ Tiêu Mạc lại ra chiêu gì?

Trương Khởi suy nghĩ tới lui, cũng không ra nguyên cớ.

Xe ngựa chạy rất nhanh, trong nháy mắt đã qua sông đào bảo vệ thành.

Nước sông từ dưới cầu chảy qua, tiếng róc rách vang vọng. Trương Khởi vén rèm xe lên nhìn một chút, thấy nước sông sâu không thấy đáy, không khỏi rụt đầu một cái, lại chui vào trong xe ngựa.

Xe ngựa chở nàng, không có chạy vào chánh điện, mà là đi vào một con đường đá phía bên phải.

Vừa vào phạm vi đường, xe ngựa liền dừng lại, một thái giám ở bên ngoài nói: "Cô tử, bệ hạ chờ ở bên trong đấy. Mời vào thôi."

"Vâng"

Trương Khởi vừa xuống xe ngựa, liền bị phong cảnh cây cối rậm rạp ấm áp làm mê mẩn. Khác với viện của các đại thế gia trong thành, nơi này giống như là rừng rậm nguyên thủy, vô số lá cây theo gió xuân phấp phới, liếc mắt nhìn qua, không thấy được phòng ốc, nhìn cũng không thấy được bóng người, trừ chim hót, chính là bóng cây lắc lư.

https://thuviensach.vn

Con đường này rõ ràng không lớn, nhưng bởi vì cây to trùng trùng điệp điệp cản trở, rõ là một thế ngoại đào nguyên.

Chỗ như thế, làm cho người ta khẩn trương không nổi.

Trương Khởi bắt đầu còn cẩn thận cẩn thận đi, thỉnh thoảng suy nghĩ về bệ hạ. Đi mười mấy phút, nàng đã đắm chìm trong cái khoảng không gian um tùm này.

Lại đi mười phút, một hồi tiếng đàn lúc liền lúc đứt truyền đến, nàng theo tiếng đi tới, rốt cuộc xuyên qua bóng cây dày đặc, thấy Hoàng đế ngồi trong ngôi đình xanh lá.

Trương Khởi cất bước đi tới.

Hoàng đế chỉ có một mình, nàng không dám đến quá gần, liền cách 20 bước khẽ chào, cung kính nói: "Trương thị A Khởi gặp qua bệ hạ."

Hoàng đế đang khảy dây đàn, nghe được âm thanh của nàng, đầu hắn cũng không ngẩng lên, "Là Trương Khởi?"

"Vâng"

Một hồi tiếng đàn truyền đến chốc lát, Hoàng đế rốt cuộc ngẩng đầu lên, "Đến gần một chút."

"Vâng"

Hoàng đế nhìn chằm chằm nàng, một hồi lâu sau, hắn nói: "Hôm nay A Khởi trông được hơn trước chút." Tuy nói là trông được chút, cũng chỉ là tốt hơn chút. Căn bản không lọt nổi mắt xanh của hắn, Trương Khởi làm như bị hắn khoe khoang có chút ngượng ngùng, đầu của nàng cũng thấp đến ngực rồi.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế trẻ tuổi liếc nàng một cái, khẽ nhíu nhíu mày. Hậu cung của hắn giai lệ vô song, cả ngày đối diện những mỹ nhân kia, ánh mắt của hắn cũng kén chọn rồi.

Lại dán mắt vào nàng một trận, Hoàng đế ôn hòa nói: "Nghe Tiêu Mạc nói, bài 《Tiêu Diêu Du》 là ngươi phổ? Cả bức thêu kia, cũng là ngươi làm?"

Trương Khởi cúi đầu, dịu dàng lên tiếng: "Vâng"

Hoàng đế dù sao cũng xuất thân là võ tướng, hắn mặc dù có sở thích của văn nhân, nhưng vẫn còn sự mạnh mẽ của quân nhân. Vì vậy, so với Trương Khởi, hắn thích kiểu cầu yêu với Quảng Lăng vương ở trước mặt mọi người như Vương Diễm hơn.

Giờ phút này, thấy Trương Khởi hèn nhát chậm lụt như vậy, Hoàng đế có chút không thích rồi.

Hắn cau mày lại nói: "Nghe người ta nói, ngươi biết chữ chỉ mấy tháng?"

Trương Khởi quy củ thành thật lên tiếng lần nữa: "Vâng"

Hoàng đế nhíu chân mày, rốt cuộc không nhịn được phất phất tay, "Không sao, lui ra đi."

"Vâng"

Trương Khởi chậm rãi lui về phía sau.

Khi bóng dáng của nàng biến mất ở trong tầm mắt hoàng đế thì một thái giám tới gần, hướng về phía bệ hạ nói nhỏ: "Tiểu cô này rất có nét đẹp nội tâm rồi."

Hoàng đế gật đầu một cái. Thái giám nhìn hắn một cái, lại nói: "Chỉ là có thể làm ra 《Tiêu Diêu Du》 và bức thêu kia, cũng có thể xưng là tài nữ

https://thuviensach.vn

rồi."

Hoàng đế quay đầu lại, hắn liếc thái giám này một cái, lạnh lùng nói: "A Khởi là một tiểu cô tử, không biết dùng thủ đoạn gì, sao có thể khiến cận thị của trẫm cũng nói chuyện thay nàng?"

Thái giám này chính là nguồi thu mười hai lượng hoàng kim cỉa Trương Khởi, hắn không ngờ Hoàng đế sẽ nói như vậy, không khỏi bị sợ đến trắng mặt, phịch một tiếng hắn té quỵ xuống đất, cuống quít dập đầu, "Nô tài không dám, ..."

Hoàng đế phất phất tay, cắt đứt lời của hắn, nhàn nhạt nói ra: "Lời kia không có truyền sai, nàng đúng là tài nữ."

Dây đàn được điều chỉnh lại, Hoàng đế không chút để ý nói: "Tiểu cô Trương thị này, xem ra hèn nhát, kì thực là một người có chủ kiến. Nàng khiến người khác nói nàng là tài nữ với trẫm, chính là đoán chừng trẫm sẽ không truy cứu."

Cười cười, hoàng đế trẻ không khỏi nuối tiếc nói: "Một đêm kia, cả Quảng Lăng vương cũng động lòng vì nàng, Tiêu gia Mạc lang càng không cần phải nói. . . . Trẫm còn tưởng rằng, tiểu cô này nhất định là rất có chỗ hơn người." tướng mạo của Trương Khởi, thật sự không đẹp, căn bản không tương xứng với tài trí của nàng. Khiến hắn nhìn rất thất vọng.

Mất hứng nói tới đây, Hoàng đế đứng lên, phất tay áo rời đi.

Trương Khởi thối lui từng bước từng bước, một mực thối lui đến chỗ không thấy được bóng dáng của hoàng đế nữa, mới lặng lẽ thở dài ra một hơi.

Nàng từ trong mắt hoàng đế thấy được sự thất vọng của hắn.

Khiến hắn thất vọng nhất, là nàng cũng không muốn vào cung làm phi.

https://thuviensach.vn

Lúc này, thái giám dẫn đường cao giọng kêu lên: "Đi nhanh chút."

"Vâng, vâng."

Trương Khởi cúi đầu, bước nhanh hơn.

Sau nửa canh giờ, Trương Khởi đi tới bên cạnh xe ngựa. Nàng leo lên xe ngựa thì khóe mắt nhìn đến một bóng người, không khỏi lúng ta lúng túng hỏi "Xin hỏi công công, đám sứ giả còn chưa có rời đi Kiến Khang sao?"

Thái giám này không nhịn được liếc nàng một cái, giọng the thé nói: "Mau."

Thì ra là thật chưa có rời đi, nàng luôn sống ở trong đại trạch Trương thị, nên cũng không biết tin tức này. Trương Khởi ngẩng đầu, khóe mắt vừa đúng nghiêng mắt nhìn đến mấy Sứ giả nước Chu từ chánh điện thối lui khỏi.

Lúc này, xe ngựa theo đường chính từ từ chạy ra ngoài cung.

Không bao lâu, xe ngựa chạy ra khỏi cửa cung mở lớn. Trương Khởi mới vừa vén màn xe lên, đưa đầu ra xem xét, liền nghe được một âm thanh trầm thấp quen thuộc, dễ nghe lại truyền đến, "Trương thị A Khởi?"

Âm thanh này?

Trương Khởi nhanh chóng quay đầu, vừa nhìn thấy người tới, nàng vèo trợn to mắt.

Cũng ngồi ở trong xe ngựa, ngọc quan buộc tóc, mặc quan bào nước Tề, lại dùng màn trướng che gương mặt anh tuấn, không phải Quảng Lăng vương sao? Lại đụng phải hắn rồi!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Mất Mặt

Xe ngựa của Quảng Lăng vương chậm rãi đến gần.

Trương Khởi cúi đầu hành lễ, "Gặp qua Quảng Lăng vương."

Quảng Lăng vương nhìn chằm chằm búi tóc tiểu cô của nàng, vừa nhìn về phía sắc mặt hơi vàng của nàng, nói: "Tiêu Mạc còn chưa cầu hôn?"

Trương Khởi cúi đầu, "Trưởng giả không muốn."

Hắn muốn nói cho Tiêu Mạc, sau khi Trương Khởi nghe nói bệ hạ muốn nàng đến gặp, đã không có dũng khí kháng cự.

Những lời này, không biết có phải giải vây giùm Trương Khởi hay không?

Nói tới chỗ này, Quảng Lăng vương liếc về phía ngự phu đánh xe của Trương Khởi, nạt nhỏ: "Đi ngay."

Âm thanh tuy thấp, giọng nói cũng bình thường, nhưng không biết tại sao, lại có một uy thế khiến lòng người kinh sợ. Loại uy thế này, không phải Tướng quân từng khống chế thiên quân vạn mã, thì không thể nào có!

Ngự phu này cả kinh, hốt hoảng lên tiếng: "Đúng, đúng."

Liên tiếp vung vẩy dây cương, xua xe ngựa xông về trước.

Tiêu Mạc đứng tại chỗ, sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm vào hai chiếc xe ngựa đi xa.

https://thuviensach.vn

Hắn không thể tranh chấp quá mức với Quảng Lăng vương ở trước mặt mọi người. Loại tranh chấp này, không hề có gì tốt dành cho mình. Còn có chỗ tốt gì cho Quảng Lăng không thì quá nhiều, nói không chừng bệ hạ ấm đầu, lại thật sự đem Trương Khởi cho Quảng Lăng vương.

Nhưng bảo hắn nhìn hai người rời đi mà không để ý, thì hắn lại không làm được.

Suy nghĩ một chút, hắn âm trầm ra lệnh: "Theo sau!"

"Vâng"

"Chậm một chút, bọn họ đang nhìn đấy."

"Vâng"

Sau khi hai chiếc xe ngựa chạy nhanh một trận, Quảng Lăng vương đột nhiên nói: "Hắn sẽ theo tới."

Trương Khởi ngẩng đầu, mắt to mơ hồ nhìn hắn.

Liếc nàng một cái, Quảng Lăng vương chậm rãi nói: "Ngươi không có lỗi, biết tự vệ."

Nói là nàng cho tới bây giờ còn giả bộ hồ đồ sao?

Trương Khởi cúi đầu.

Quảng Lăng vương nhìn bầu trời phía xa, nhìn từng đám mây tụ tụ tán tán, đột nhiên âm thanh nhỏ đi "Nghiệp thành cũng có cảnh đẹp như vậy."

Trương Khởi theo ánh mắt của hắn nhìn lại, sau một lúc lâu, nàng nói thật nhỏ: "Cảnh đẹp rất nhiều." Nhưng làm người thưởng thức cảnh đẹp, rất khó, rất khó. . . . . Chính là người tôn quý nhất được thế nhất, cũng luôn

https://thuviensach.vn

sống ở trong gian nan khổ cực, không hề có một khắc có thể ưởng thụ ân huệ của tự nhiên.

Nói tới chỗ này, nàng khẽ nghiêng đầu, nhìn về phía Quảng Lăng vương.

Xuyên thấu qua lông mi dày rậm, nàng nhìn lại người rất nổi tiếng trong thời đại này, không biết sao, trong lòng thoáng qua chút bi thương.

Vừa đúng lúc này, Quảng Lăng vương quay đầu lại.

Hắn đối diện đôi mắt của nàng.

Trương Khởi vội vàng chuyển tròng mắt, giấu đi thương xót ở đáy mắt. Thấy hắn còn nhìn mình chằm chằm, nàng cố cười nói: "Quảng Lăng Vương mấy ngày tới sẽ đi sao?"

"Uh" giọng của Quảng Lăng vương chưa hề thay đổi, hắn nói: "Ta sẽ tới đón ngươi."

Nàng không phải hỏi cái này.

Trương Khởi cúi đầu thấp hơn.

Một hồi lâu, nàng lẩm bẩm hỏi "Hôm nay ngài?"

"Hôm nay? Hôm nay vừa vặn gặp được ngươi, liền thuận tiện báo thù chút." Quảng Lăng vương cười nhẹ một tiếng. Bên tai của hắn, đã truyền đến tiếng bánh xe ngựa quay dồn dập.

Tiêu Mạc tới.

Vì vượt qua hai người này, hắn đã nghiêm lệnh ngự phu ra roi thúc ngựa chạy đến thành tây mà xưa nay ít có quyền quý lui tới.

https://thuviensach.vn

Từ từ ngẩng đầu, Quảng Lăng vương nhìn chòng chọc Trương Khởi một cái, đột nhiên cười một tiếng: "Nhìn kỹ."

Rõ ràng có màn che che mặt, nụ cười của hắn lại như mặt trời tỏa sáng, chói mắt vô cùng!

Vừa nói xong, Quảng Lăng vương đã vén rèm xe lên, nhảy tới trên đất.

Lúc này, xe ngựa của Tiêu Mạc vội vã vọt tới.

Quảng Lăng vương xoay người, chậm rãi đi tới xe ngựa của hắn.

Xe ngựa càng ngày càng gần.

Xuyên thấu qua màn xe, Tiêu Mạc thấy Quảng Lăng vương đi bộ tới. Không khỏi cười lạnh một tiếng, nói: "Hù hắn giật mình!"

Con cháu nhà quan như hắn, thì ngự phu bên cạnh đều là cao thủ. Vì vậy, Tiêu Mạc vừa ra lệnh, ngự phu đó lập tức sảng khoái nói: "Vâng"

Hắn vung roi ngựa lên, xe ngựa liền vọt tới nhanh hơn.

Trương Khởi quay đầu, vừa hay nhìn thấy xe ngựa của Tiêu Mạc ù ù ù xông về Quảng Lăng vương.

Hắn muốn đụng chết Quảng Lăng vương hay sao?

Trương Khởi kinh hãi!

Khi Trương Khởi hết sức kinh hãi thì này xe ngựa chạy nhanh đến, đã cuồn cuộn lên bụi mù đầy trời, đâm về phía Quảng Lăng vương.

Hai bên chỉ cách xa nhau năm bước, theo Trương Khởi xem ra, xe ngựa kia thế nào cũng không dừng được rồi !

Đang lúc này!

https://thuviensach.vn

Âm thanh trầm trầm của Quảng Lăng vương truyền đến, "Không tự lượng sức!" Vừa dứt tiếng, bội kiếm của hắn đã được nắm trong tay trái.

Hắn muốn làm gì?

Trương Khởi há mồm muốn thét chói tai.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, khi chiếc xe ngựa vọt tới, bụi mù không đầu không đuôi cuốn về phía Quảng Lăng vương thì hắn vẫn sừng sững như núi liền ra tay.

Chỉ thấy ống tay áo tay phải của hắn, thản nhiên phất một cái. Cũng không biết là dùng bao nhiêu sức, ống tay áo nhọn như dao này vừa vặn đả thương mắt mũi yếu ớt của con ngựa.

Con ngựa kia phát ra một tiếng hí điên cuồng, liền quẹo qua trái, sau đó xông qua vạt áo Quảng Lăng vương, vọt tới tường rào bên trái!

Con ngựa kia quả thật điên rồi, đụng vào như thế, hoàn toàn sẽ khiến nó vỡ thành bánh thịt!

Mà người trên xe ngựa, chỉ sợ cũng không được tốt lành gì.

Quảng Lăng Vương cười, "Hao tổn tâm cơ, trưởng giả lại không đồng ý?"

Trương Khởi không biết trả lời như thế nào, liền cũng cười cười.

Quảng Lăng vương nhìn chằm chằm nàng, đột nhiên, hắn lại gần nàng, "Hắn nhìn thấy rồi !"

"Cái gì?"

Đối diện đôi mắt chớp chớp của Trương Khởi, Quảng Lăng vương vẫn không nhúc nhích. Mà là vươn tay ra, dịu dàng phủ lên thái dương nàng,

https://thuviensach.vn

ngón tay của hắn hơi ấm, hoàn toàn khác với thể chất của Trương Khởi. Khi ngón tay xẹt qua bên tai nàng thì Trương Khởi rõ ràng cảm thấy mình rung động ——

Hắn vuốt mái tóc và vành tai của nàng, nói nhỏ: "Hắn đã tới."

Cười nhẹ một tiếng, hắn trầm thấp nói: "Hắn rất muốn độc chiếm ngươi!"

Đang lúc ấy thì, một tiếng cười sáng sủa truyền đến, "Quảng Lăng Vương thật có nhã hứng, nhưng đây là đầu đường Kiến Khang, cũng không phải là Nghiệp thành của người!"

Chính là âm thanh của Tiêu Mạc.

Tiêu Mạc trầm mặt, tối tăm nói: "Thật không nhìn ra Quảng Lăng vương còn có sở thích như thế."

Quảng Lăng vương chậm rãi ngồi thẳng lên.

Hắn quay đầu đi, lẳng lặng nhìn sang Tiêu Mạc, cùng với những người từ bốn phía đang đi đến nơi này.

Hắn cư nhiên gật đầu một cái, trầm tĩnh nói: "Hôm nay xem ra vị tiểu cô Trương thị này càng động lòng người hơn rồi !"

Một câu nói vừa xong, Trương Khởi trợn to mắt!

Quảng Lăng Vương thừa nhận mình đang đùa giỡn Trương Khởi.

Lúc này mới ra cửa cung, phía sau chính là thị vệ đóng cửa cung, cách đó không xa còn có mấy thái giám. Nhìn sang bên cạnh, cũng có vài quyền quý tự do ra vào.

Những người này đều có thể tấu lên trên đấy!

https://thuviensach.vn

Quảng Lăng vương từng nói hắn sẽ không buông tay, quả nhiên là thật! Chỉ bằng một câu nói này, truyền tới trong tai bệ hạ, thì biết rõ hắn thật sự nhớ Trương Khởi.

Lần sau hắn mở miệng nữa, chỉ cần nàng còn là tiểu cô, về tình về lý, bệ hạ sợ là không thể cự hắn!

Dĩ nhiên, hai người kia tranh chấp, sẽ không làm mấy quyền quý khác có hứng thú với Trương Khởi. Dù sao tướng mạo của nàng còn tại đó, Tiêu Cao tranh giành, tranh cũng chỉ là chí khí của trượng phu.

Tiêu Mạc cũng nghĩ đến điểm này. Hắn không ngờ Quảng Lăng vương cư nhiên thừa nhận trước mặt mọi người. Đáng chết! Mình cũng không nên ra ngoài nhắc nhở hắn!

Chỉ là đảo mắt hắn lại tỉnh táo lại: người Tề này sắp rời đi, dù hắn ta có cơ hội trở lại, khi đó, Trương Khởi cũng là nữ nhân của mình rồi.

Nghĩ tới đây, Tiêu Mạc đã nghĩ tốt đường lui —— giờ phút này trước mặt mọi người mà tranh chấp với hắn thì thật không có lợi.

Nhưng căn bản không chờ hắn lui ra, Quảng Lăng vương bên cạnh đã ngẩng đầu, nhìn về phía mấy tỳ nữ và quản gia Trương thị theo Trương Khởi vào cung.

Hắn gật đầu, ra lệnh: "Ta và cô tử các ngươi đi một chuyến, các ngươi về trước đi." Dừng một chút, hắn nheo mắt lại, "Bệ hạ đã đồng ý."

Ai cũng biết, tình huống như thế, bệ hạ đồng ý cái gì chứ? Hắn rõ ràng là đang nói láo.

Nhưng, loại chuyện nhỏ không ảnh hưởng toàn cục này, đường đường Tề sứ mà chỉ hẹn hò với loại tiểu cô có địa vị thấp chỉ có thể làm thiếp, ngày

https://thuviensach.vn

sau còn không biết sẽ qua tay bao nhiêu người như Trương Khởi, dù là bệ hạ nghe được, cũng chỉ tạm thời nghe hắn.

Mấy người làm Trương thị cúi đầu đồng ý, chuẩn bị rời đi thì Tiêu Mạc bên cạnh làm khó dễ.

Hắn cười ha ha, xua xe ngựa đến gần, trong giọng nói mang theo vẻ khó xử, trách cứ: "Quảng Lăng Vương điện hạ, ngươi dọa biểu muội ta rồi."

Dứt lời, hắn nhìn chăm chú về phía Trương Khởi. Ra lệnh: "Tới đây!"

Ánh mắt chuyển tới trên người Trương Khởi.

Từ khi hai người họ bắt đầu giao chiến, Trương Khởi liền cúi đầu. Đầu nàng cúi thấp đến mức sắp đụng ngực rồi, cho dù ai cũng nhìn không ra sắc mặt của nàng.

—— ở trong tôn chỉ của Trương Khởi, nàng nhỏ yếu như thế, dù chọc giận bất kỳ người đàn ông nào thì họ vươn tay cũng đủ khiến nàng chết. Hơn nữa nàng biết, nói không chừng bởi vì thế, nàng liền rơi vào trong tay người nào đó, trở thành cơ thiếp bọn họ kêu phải tới, đuổi phải đi.

Vì vậy mặc kệ trong lòng nàng có ý định gì, khi đối mặt bọn họ thì nàng luôn khiến họ biết, nàng rất ngoan ngoãn, nàng cũng có cảm tình với bọn họ.

Cầu, chỉ là hai chữ sống sót.

Thấy đầu Trương Khởi cúi thật thấp, bả vai còn khiếp nhược mà run lên. Tiêu Mạc nhíu mày quát lên: "Khởi biểu muội, tới đây!"

Trương Khởi không dám tới. Hiện tại nàng qua, chính là hoàn toàn đắc tội Quảng Lăng vương, khiến hắn bị mất mặt trước mọi người. Dĩ nhiên, nàng cũng không thể đắc tội Tiêu Mạc.

https://thuviensach.vn

Lập tức nàng mềm yếu xê dịch, làm như muốn đi, cũng làm như bị sợ đến cái gì cũng không biết, chỉ biết sợ và khóc thút thít thôi.

Quảng Lăng Vương mở miệng, "Tiêu gia lang quân thì biết rõ làm khó nữ tử và trẻ con sao?" Ngón tay hắn mơn trớn mái tóc Trương Khởi, âm thanh trầm trầm, "Nàng chỉ là một tiểu cô tử, dám kháng cự bệ hạ sao?"

Trương Khởi đã sợ đến không phát ra được âm thanh nào.

Xe ngựa kia như gió xẹt qua Quảng Lăng vương, vọt tới vách tường thì Quảng Lăng vương xuất kiếm!

Kiếm như rắc bạc, ở trong ánh mặt trời chói lọi, tỏa ra ánh lạnh khiếp người.

Chỉ nghe "xoẹt ——" một tiếng vang nhỏ, kiếm kia từ trên đầu Tiêu Mạc chợt lóe lên.

Động tác của Quảng Lăng vương rất chậm, chậm đến Trương Khởi cũng thấy rõ. Nhưng động tác của hắn cũng rất nhanh, nhanh đến chỉ ở trong chớp mắt.

Nháy mắt, kiếm kia đã xẹt qua đỉnh đầu Tiêu Mạc. Trong tiếng thét chói tai của Trương Khởi, chỉ nghe âm thanh "rắc rắc rắc" không dứt bên tai, ngọc quan bó tóc Tiêu Mạc nát thành mấy khối, rơi đụng vào vách tường xe.

Đảo mắt, Tiêu Mạc đã là ngọc quan bị gọt, tóc đen rũ đầy mặt.

Mà lúc này, ngựa của hắn rốt cuộc đụng vào vách tường!

"Rầm" một tiếng vang thật lớn truyền đến, con ngựa được chọn trong ngàn con của Tiêu Mạc, đã đầu tan máu chảy đầy đất. Mà xe ngựa cũng

https://thuviensach.vn

đụng xiêu vẹo, đầu ngự phu đầu bị cây gỗ đánh trúng, té bịch xuống đất, cũng không biết là sống hay chết.

Trong hỗn loạn, Tiêu Mạc từ trong xe ngựa lăn xuống. Tóc hắn rối tung lăn vài vòng, rồi mới từ từ ngừng.

Lúc này, Quảng Lăng vương vẫn không dính hạt bụi, tay áo nhẹ nhàng, giống như, người ra tay không phải hắn, giống như, hắn luôn là phong nhã như ngọc.

Hắn chậm rãi đi về phía Tiêu Mạc.

Tiêu Mạc hiển nhiên không có bị thương, chỉ là hình dáng đặc biệt nhếch nhác. Khi hắn giùng giằng đứng lên thì Quảng Lăng vương tới.

Hắn trên cao nhìn xuống Tiêu Mạc, trầm thấp nói: "Âm mưu, Trường Cung khinh thường ngươi!" Bỏ lại bảy chữ này, ống tay áo của hắn vung lên, xoay người liền đi.

Hắn đi tới trước người Trương Khởi.

Nhìn nàng, hắn nhàn nhạt mà nói ra: "Trở về đi thôi."

"Vâng, vâng."

Trả lời hắn, không phải Trương Khởi, mà là ngự phu Trương thị rõ ràng bị sợ đến lời nói không có mạch lạc.

Quảng Lăng vương liếc ngự phu này một cái, ra lệnh: "Chuyện hôm nay không thể tiết lộ." Hắn giễu cợt quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Mạc, nhàn nhạt nói tiếp: "Một khi tiết lộ, chỉ sợ ngươi khó bảo toàn."

Hắn đang nói cho ngự phu, nếu như hắn ta truyền việc xấu hổ này của Tiêu Mạc ra ngoài, không nói người khác, Tiêu Mạc liền không tha cho hắn ta.

https://thuviensach.vn

Ngự phu này cũng sống trong gia đình lớn, làm sao không biết? Lập tức hắn liên tục gật đầu, cảm kích nói: "Đa tạ Quảng Lăng vương!"

Cũng không nói gì với Trương Khởi nữa, hắn xua xe ngựa, xoay người liền đi.

Trương Khởi trong xe ngựa, vẫn sợ trắng mặt, ngu si đần độn như chưa có lấy lại tinh thần.

—— nàng suy nghĩ, không biết phải đối mặt ra sao với Tiêu Mạc mới tốt.

Bỗng, nàng nghĩ tới cái gì, lặng lẽ quay đầu lại nhìn chăm chú về phía Quảng Lăng vương.

Lúc này, Quảng Lăng Vương đang đi tới bên cạnh Tiêu Mạc, cũng không biết nói một câu gì với hắn, Tiêu Mạc tóc rối tung khó khăn đứng lên, từng bước từng bước xê dịch về xe ngựa Quảng Lăng vương.

Xem ra Quảng Lăng vương muốn đưa Tiêu Mạc về nhà.

Nghĩ kĩ tới đây, Trương Khởi không khỏi thắt ngón tay: lần này Quảng Lăng vương ở trước mặt mình, hung hăng nhục nhã Tiêu Mạc! Đúng rồi, y chính là khiến Tiêu Mạc khó chịu, khiến con cháu nhà quan không ai bì nổi như hắn, cũng không dám đối mặt mình.

—— chỉ cần thấy được mình, hắn sẽ nghĩ đến vẻ nhếch nhác của mình.

Đúng rồi, đúng rồi, Quảng Lăng vương dùng chiêu này buộc Tiêu Mạc buông tay.

Xe ngựa của Trương Khởi càng chạy nhanh càng xa.

Ngồi trên xe,g ngự phu vẫn còn phát run. Hàm răng va vào nhau, hắn không nhịn được kể khổ với tiểu cô tử Trương Khởi, "Cô tử, Tiêu gia lang

https://thuviensach.vn

quân sợ là sẽ không bỏ qua cho chúng ta."

Ngự phu tuyệt vọng nói: "Chúng ta nhìn thấy bộ dáng đó của hắn, hắn sẽ hận, sẽ phát tiết. Nói không chừng lúc nào đó, hắn sẽ cho người ta giết bán chúng ta đó."

Hắn dùng từ chúng ta.

So sánh với nô bộc họ Trương như hắn, địa vị của Trương Khởi không cao hơn bao nhiêu.

Khi hắn cho là Trương Khởi không có trả lời thì trong buồng xe, truyền tới giọng nói dịu dáng của Trương Khởi, "Hắn sẽ không."

Ngự phu ngẩn ra, "Gì?"

Trương Khởi lẳng lặng nói: "Tiêu gia lang quân không biết làm chuyện như thế. Hơn nữa Quảng Lăng vương cũng nghĩ đến điểm này, sẽ bức bách hắn không dám làm chuyện như vậy."

"Cô, cô tử, chuyện này là thật?"

"Là thật."

Có lẽ là do sự bình tĩnh và trấn định trong lời của Trương Khởi, có lẽ là do giọng nói của nàng đặc biệt kiên quyết đặc biệt tự tin, ngự phu bình tĩnh.

Hắn thì thào nói ra: "Không thì tốt rồi, không thì tốt rồi. . . . . ."

Xe ngựa càng ngày càng vững vàng, mà đại trạch Trương phủ, cũng càng ngày càng gần.

Lúc này trời chiều vừa đúng, bầu trời có màu đỏ rực từ nhạt đến đậm.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi nhìn trời, nhẹ nhàng ngâm nga: "Ban ngày ảm ảm, gió xuân thổi thổi." Trong giọng nói, hoặc nhiều hoặc ít có chút vui mừng buông lỏng, và mất mác vì lo được lo mất.

. . . . . Trải qua lần này, Tiêu Mạc sẽ buông tha mình chứ? Chỉ là, không có hắn che chở, mình phải cẩn thận hơn rồi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Hỏi

Xe ngựa đi vào phủ từ cửa hông.....

Lúc Trương Khởi đi tới tiểu viện thì ba cô tử cùng viện với đầu ra khỏi phòng, tò mò quan sát nàng.

Nàng ta đi lần này, đã mất hết nửa ngày.

Cũng không biết bệ hạ nói gì với nàng ta? Lại kéo dài lâu như vậy?

Không chỉ là các nàng, ắt hẳn rằng Trương Tiêu thị cũng muốn biết? Trương Khởi rủ mi mắt, suy nghĩ làm sao để ứng đối với Trương Tiêu thị.

Theo như suy đoán của nàng, hôm nay đã tối, Trương Tiêu thị sẽ không đến tìm nàng, muốn hỏi, cũng là chuyện của sáng mai.

Trong phòng, A Chu đang thì thầm gì đó với ba nữ tỳ khác. Thấy nàng đến, bốn tỳ nữ đều đứng lên. Trương Khởi liếc họ một cái, nhìn A Chu kêu: "Vào đây."

"Vâng." A Chu nhanh nhẹn chạy vào. Trương Khởi bảo nàng ta đóng cửa phòng lại, nhỏ giọng hỏi: "Hôm nay, Tiêu Mạc đến cầu hôn Cẩm cô tử chưa?"

"Chưa thấy tới." A Chu nói: "A Khởi, vừa rồi Cẩm cô tử còn phái người đến hỏi ngươi đấy." Nàng nhíu mày lại: "Cách nói chuyện của A Lam không tốt, A Khởi, sợ là Cẩm cô tử sẽ nổi giận."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi gật đầu, nàng mệt mỏi nói: "Chuẩn bị nước đi, ta muốn tắm rửa."

"Vâng."

Khác với lúc trước, cung cấp nước nóng còn có hạn chế, bây giờ Trương Khởi vừa mở miệng, không tới hai khắc hai thùng nước nóng liền được khiêng tới phòng nàng. Nhìn bồn nước nóng ấm, Trương Khởi từ từ cởi xiêm y, thả mình vào đó, nàng thở dài một cái, hai mắt nhắm lại.

Thật mệt mỏi.

Hôm nay quả thật là mệt mỏi.

Một đêm nháy mắt liền trôi qua.

Khiến Trương Khởi kinh ngạc là, buổi sáng, Trương Tiêu thị không phái người kêu nàng qua đó để hỏi chuyện. Trương Tiêu thị đã không mở miệng, Trương Khởi liền đúng giờ đi tới học đường.

Từ sau lần tranh luận với giáo tập Trần, các cô tử trong sảnh đường thấy Trương Khởi tới thì không còn coi thường như trước nữa, mà là theo bản năng đánh giá nàng mấy lần.

Bây giờ cũng giống vậy, cho tới khi nàng ngồi vào chỗ của mình, vẫn còn vài ánh mắt nhìn chằm chằm bộ dạng cúi đầu như ngày thường của Trương Khởi.

Nhưng có một điểm khác chính là, sau khi mấy cô tử nhỏ giọng nói gì đó, một cô tử cửu phòng đi về phía Trương Khởi.

Ở Trương thị, phòng các lang quân vẫn theo thứ bậc như trong tộc, còn phòng cô tử thì xếp ngang nhau, cô tử thứ xuất này tên là Trương Kỳ, mẹ đẻ của Trương Kỳ là do phụ thân nàng ta chi ra nhiều tiền cưới về, chủ mẫu

https://thuviensach.vn

tuy là người quản gia nhưng cá tính lại hơi nhu nhược, vì vậy ở cửu phòng Trương Kỳ cũng có chút đắc thế.

Trương Kỳ đi tới trước mặt Trương Khởi.

Nàng ta vừa tới gần, Trương Khởi vội vàng cúi chào, kêu: "Kỳ tỷ tỷ."

Trương Kỳ không trả lời, mà là quan sát nàng. Sau một lúc nhìn chăm chú nàng ta đột nhiên hỏi "Nghe nói ngày hôm qua bệ hạ cho gọi ngươi?"

"Vâng."

Trương Kỳ suy nghĩ một lát, lại nói: "Bệ hạ nói gì với ngươi?"

Bệ hạ nói gì với mình, chẳng lẽ cũng phải cần bẩm báo với tỷ tỷ thứ xuất của ngoại phòng này sao?

Trương Khởi ngạc nhiên ngẩng đầu, ngốc nghếch nhìn tới Trương Kỳ trước mắt, giả vờ như không hiểu ý nàng ta.....

Thấy Trương Khởi như thế, trên mặt Trương Kỳ thoáng qua một tia tức giận, nàng ta nhìn nàng chằm chằm: "Ngươi không muốn nói?"

"Muội....Muội...." Mặt Trương Khởi trắng bệch, môi run rẩy, thân thể hơi lui về phía sau.

Bộ dáng này của nàng khiến trong học đường nổi lên từng trận ầm ĩ. Nghe bốn phía truyền tới tiếng chất vấn, mặt Trương Kỳ đỏ lên, tiếp đó lửa giận cũng bùng phát: Ta còn chưa làm gì nó lại giả vờ uất ức thành cái dạng này!

Trương Kỳ trừng mắt nhìn Trương Khởi, đang muốn nói gì đó thì âm thanh của Trương Cẩm truyền đến từ phía trước: "A Khởi, có một số người nếu muội không muốn quan tâm thì không cần phải để ý."

https://thuviensach.vn

Thân là dòng chính nữ, Trương Cẩm ngẩng đầu lên thật cao, khẽ nói: "Cũng chỉ là việc Hoàng đế muốn lập hai quý phi xuất thân hàn môn đã sốt ruột vậy rồi! Trương Kỳ, ngươi chỉ là một thứ nữ, không cần phải mơ mộng viển vông như thế!"

Lời này quả thực đủ trực tiếp!

Tâm tư Trương Kỳ bị nàng ta vạch rõ, không khỏi tức giận đến mức sắp rơi nước mắt.

Hoàng đế muốn lập quý phi?

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Không chỉ là nàng, ở nơi này còn có vài cô không biết chút tin tức nào, cũng ào ào nghị luận. Trương thị tập hợp những cô tử thứ xuất và cô tử con vợ cả như các nàng, thiết lập học đường, chính là vì ứng đối chuyện này. Bây giờ rốt cuộc đã tới vấn đề chính, là chuyện liên quan đến cả đời, nên nhóm các cô tử đều có chút kích động.

Trong tiếng nghị luận, Trương Kỳ tức giận đến mức khuôn mặt vừa xanh vừa đỏ, vừa thẹn vừa cáu, dậm chân trở lại bàn học của mình.

Lúc này, một câu nói truyền vào tai Trương Khởi: "Nghe mẫu thân nói, đợi bệ hạ chọn phi xong, học đường này liền hủy bỏ."

"Thật à?"

"Tất nhiên là thật. Con vợ cả và thứ xuất khác biệt một trời một vực, nào có đạo lý được học tập cùng nhau? Khỏi nói đến việc loại con gái riêng cũng có thể ngồi ở đây, nàng ta có đủ tư cách sao?"

"Tuy nàng ta là con gái riêng, nhưng bệ hạ đã gặp nàng ta hai lần rồi."

https://thuviensach.vn

"A, ngươi ghen hả? Hì hì, nàng ta được gặp bệ hạ hai lần thì sao chứ, diện mạo tầm thường như vậy, sao bệ hạ có thể để ý đến?"

"Đúng thế."

Cho đến khi giáo tập đi vào, âm thanh nghị luận mới dần dần dừng lại.

Buổi học này, Trương Khởi luôn thất thần.

Bệ hạ muốn chọn quý phi? Xem ra ngài ấy đã kí xong hiệp nghị với các đại thế gia, sẽ lựa chọn trong số đó. Nhưng mà chỉ mình thân phận dòng chính nữ hắn là chưa đủ.

Biết bệ hạ không có hứng thú với mình, nên Trương Khởi cũng không lo lắng. Nàng chỉ sợ bệ hạ tuyển phi xong, học đường này bị hủy bỏ, về sau nàng phải đến học đường mới, sẽ không có những giáo tập đến từ thế gia như giáo tập Viên, giáo tập Trần.

Không có những người có thân phận giảng bài, nàng muốn hiển lộ tài danh sẽ không dễ dàng. Dù sao, muốn đạp người, cũng phải đạp người thân cao thì người khác mới nhìn thấy.

Nàng phải nắm chặt thời gian này.

Trong lúc nàng đang miên man suy nghĩ, tiết học đảo mắt đã kết thúc.

Trương Khởi ra ngoài, đi thẳng vào trong rừng. Nàng cúi đầu, ngón tay trong lúc vô tình viết chữ lên vỏ cây, trong lòng vẫn còn đang suy nghĩ.

"Cô tử, nàng ấy ở đằng kia." Hết nhìn đông tới nhìn tây bên cạnh Trương Cẩm, là A Lam đã tiều tụy rất nhiều.

Rốt cuộc nàng ta đã bình phục, cũng trở về bên người Trương Cẩm.

https://thuviensach.vn

Trương Cẩm theo tay A Lam nhìn qua, quả nhiên thấy được Trương Khởi.

"Đi, kêu nó tới đây."

"Vâng." A Lam có vẻ khéo léo hơn rất nhiều.

Trương Khởi đang ngẩn người thì bên cạnh truyền tới một giọng nói quen thuộc: "Khởi cô tử, cô tử gọi ngươi."

Trương Khởi quay đầu lại.

Vừa thấy là A Lam, Trương Khởi lập tức nhìn nàng cười ngọt ngào, gọi: "A Lam."

A Lam không cười, chẳng những nàng ta không cười ngược lại còn lạnh mặt nói: "Khởi cô tử, để cô tử chờ lâu không hay đâu."

Trương Khởi vội vàng đáp lại, sau đó theo A Lam đi về phía trước.

Nàng nhìn A Lam đi ở đằng trước, bước chân hơi do dự, trong lòng có chút lo lắng: A Lam này, hình như có địch ý với mình!

Hai tay nàng đặt trước người, nhanh chóng suy nghĩ.

Có một số người cũng chú ý đến Trương Khởi. Bây giờ nàng vừa động, liền có ánh mắt đuổi theo. Trong những người này, có vài cô tử là con vợ cả.

Đại gia tộc như Trương thị, cô tử con vợ cả so với công chúa của một nước cũng không thua kém là bao. Các nàng cao quý, cũng đầy kiêu ngạo xa hoa. Về điểm này, họ không giống Trương Cẩm.

Trương Cẩm tự xưng là một danh sĩ, làm việc phóng khoáng không gò bó, vừa không có phụ thân kết bè kết đảng, lại có một mẫu thân từ nhỏ đã

https://thuviensach.vn

mất mẹ, nuôi dạy có chỗ thiếu sót. Trương Cẩm thừa kế khuyết điểm của cha mẹ, nên có chút không hợp với các nàng.

Dĩ nhiên, ở Ngụy Tấn, thói cũ còn tồn tại, hành động như Trương Cẩm cũng có vài cô tử con vợ cả, chẳng những Trương phủ có, mà trong các đại gia tộc cũng có So với nàng ta còn lớn gan hơn, hoang đường hơn cũng không ít, đặc biệt là công chúa hoàng tộc, loại phóng đãng hoang đường đó quả thật làm người ta giận sôi gan.

Lúc này, A Lam thi lễ một cái: "Cô tử, Khởi cô tử đã tới."

Trương Cẩm tất nhiên thấy được, nàng quay đầu nhìn chăm chú về phía Trương Khởi, sắc mặt đang từ từ biến xanh.

Nàng ta phái người đến gọi Trương Khởi hai lần, nàng đều không đến.

Được lắm, chỉ là một thứ xuất nho nhỏ, chỉ mới nhiêu đó đã cho rằng mình đủ lông đủ cánh rồi?

Trương Cẩm càng nhìn Trương Khởi, lửa giận càng lớn. Thời gian này nàng ta vẫn khắc chế việc mình chán ghét Trương Khởi, nhưng có lẽ nhịn quá lâu, tất cả liền bộc phát cùng một lúc, lửa giận này xu thế tiến thẳng lên trời.

Trương Khởi cúi đầu, trong lúc vô tình thoáng nhìn, phát hiện tay Trương Cẩm cũng đã nắm thành quyền. Tiếp đó, nắm tay kia đầu từ từ thả lỏng, nhưng những ngón tay tuy đã thẳng ra hết, nhưng bởi vì dùng sức, cổ tay của nàng ta bị cứng lại.

Nàng ta muốn tát mình!

Đây là học đường, không biết có bao nhiêu cô tử, bao nhiêu người hầu đang nhìn mình chằm chằm. Nếu Trương Cẩm thật sự tát nàng, mặc dù nàng ta sẽ rước lấy vài lời không tốt, nhưng Trương Khởi mình, sẽ lại bị

https://thuviensach.vn

mọi người xem thường! Chỉ cần cái bạt tai này của Trương Cẩm rơi xuống mặt mình, những người hầu kia sẽ bợ cao đạp thấp, đì triết nàng để lấy lòng Trương Cẩm cùng Trương Tiêu thị. Mà cố gắng khi trước của nàng, toàn bộ đều sẽ bị đổ xuống sông xuống biển!

Không được!

Trương Khởi ngẩng đầu, thấy Trương Cẩm thay đổi mặt, nàng vội vã khẽ chào, lấy lòng, ngọt ngào kêu một tiếng: "Tỷ tỷ." Không đợi Trương Cẩm có động tác, nàng liền tiến lên một bước, lại gần Trương Cẩm nhỏ giọng nói: "Tỷ tỷ, hôm qua Tiêu Lang tới, hắn nói muốn cầu hôn với tỷ tỷ đấy, tỷ tỷ biết không?"

Một câu nói!

Chỉ là một câu, lửa giận của Trương Cẩm liền tiêu tan như nước đá. Nàng ta mở to mắt, mừng như điên, run rẩy nói: "Ngươi nói cái gì?"

Cặp mắt Trương Khởi trong suốt, ngây thơ nói: "Tỷ tỷ không biết à?"

Nàng ta tất nhiên không biết.

Trương Cẩm kích động đến mức muốn nhảy lên. Nàng ta đỏ mặt nhìn Trương Khởi, nhìn một lát, nàng ta đột nhiên xoay người chạy đi.

Nhìn bóng dáng lo lắng lẫn sốt ruột của Trương Cẩm chạy xa, Trương Khởi xoay người nhìn A Lam với ánh mắt cong cong, ngọt ngào nói: "A Lam, ngươi không đuổi theo sao?"

A Lam ngẩng đầu nhìn nàng một cái, quay đầu nhìn về hướng Trương Cẩm, chạy đi.

Nhìn bóng lưng A Lam, Trương Khởi vẫn còn đang nghĩ: mình đắc tội với nàng ta lúc nào vậy chứ?

https://thuviensach.vn

Nàng thực sự cảm nhận được địch ý nặng nề từ A Lam.

Tuy là không hiểu, nhưng Trương Khởi vẫn nâng cao cảnh giác. Ở trong trí nhớ của nàng, một nữ nhân sẽ ra tay với một nữ nhân khác, có lúc lý do rất đơn giản, thậm chí không cần lý do.

Lúc này, tiết học thứ hai bắt đầu.

Trương Cẩm đi, vị trí của nàng ta liền bỏ trống. Nhìn chỗ trống kia một cái, Trương Khởi ỉu xìu cúi đầu.

Tiết này là dạy lễ nghi, nội dung đối với nàng mà nói không có chút gì mới.

Trương Khởi đang cúi đầu suy nghĩ, chợt nghe được tiếng bước chân truyền đến, trong nội đường ồn ào, tiếp đó, một giọng nam vui mừng truyền đến, "Lớp này để ta dạy." Dừng một chút, âm thanh kia khẽ nói: "Trương thị A Khởi?"

Hả? Trương Khởi đột nhiên ngẩng đầu.

Nàng đối mặt với đôi con ngươi xinh đẹp của giáo tập Viên. Giờ phút này, hai con ngươi ấy đang mỉm cười, ẩn chứa hả hê nhìn nàng. Thấy nàng ngẩng đầu, giáo tập Viên chậm rãi nói: "Trương thị A Khởi, ngươi hãy giải thích về sự khác biệt giữa tôn ti xem thế nào. (1)Vị ti giả nhìn thấy (2)Vị Tôn Giả phải hành lễ thế nào. Nếu Vị Tôn Giả có điều yêu cầu thì Vị Ti Giả phải ứng đối ra sao. Nếu vị tôn giả ra lệnh, Vị Ti Giả lại nên làm thế nào?" Quả thực là hả hê tự đắc.

1) Vị ti giả: người có thân phận thấp.

2) Vị tôn giả: người có thân phận cao.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Lý Do

TrươngKhởi kinh ngạc nhìn Giáo tập Viên.

Nàng đã từng nghĩ qua, lúc Giáo tập Viên gặp lại mình lần nữa, sẽ nói gì, là trực tiếp đồng ý yêu cầu của mình hay là muốn mình dùng một điều kiện khác để đổi? Hoặc là, hắn buông tha?

Nàng nghĩ tới nghĩ lui, lại không nghĩ đến Giáo tập Viên sẽ vô sỉ như vậy. Bản thân là một danh sĩ, lại muốn lấy lễ nghi quy củ để ép nàng đi vào khuôn khổ. Nhìn dáng vẻ kia của hắn, đây là biện pháp mà hắn nghĩ hai ngày mới ra được sao?

Nhìn khuôn mặt tươi cười hả hê tự đắc của Giáo tập Viên, Trương Khởi cũng nở nụ cười.

Đây là một nụ cười cực kỳ ngây thơ, cực kỳ thuần khiết, cực kỳ đáng yêu.

Giáo tập Viên còn chưa phản ứng kịp, Trương Khởi đã thu nụ cười, đột nhiên đưa tay ôm bụng, thấp giọng rên rỉ. Khuôn mặt nàng trắng bệch, mắt to khẽ chớp nhìn Giáo tập Viên, khổ sở nói: "Giáo tập, A Khởi đau bụng quá, xin cho ta cáo lui."

Dứt lời, cũng không quan tâm Giáo tập Viên có đồng ý hay không, hai tay Trương Khởi ôm bụng, lảo đảo đi ra khỏi học đường.

Giáo tập Viên trợn to hai mắt!

https://thuviensach.vn

Trương thị A Khởi này thật quá xảo trá! Lại dám giả bệnh chạy trốn, nào còn có phong thái của trượng phu..... Đúng rồi, nàng ấy không phải là trượng phu, nàng ấy là tiểu cô tử, thật, thật đúng là "chỉ có nữ nhân cùng tiểu nhân là khó dạy"!

Một cơn tức chợt dâng lên, chặn ở ngang ngực Giáo tập Viên. Đáng thương cho hắn phải suy nghĩ mấy ngày mới nghĩ ra được biện pháp tốt như thế!

Trương Khởi lảo đảo lao ra khỏi học đường không xa, cô tử ở cửa cũng không thấy được nàng, nhưng Giáo tập Viên trên bục giảng vẫn có thể thấy. Thân thể đang hơi khom của nàng đột nhiên đứng thẳng, tràn đầy tinh thần, vui vẻ nhanh nhẹn, nghênh ngang bước ra hai bước, sau đó, nàng lặng lẽ quay đầu lại, lè lưỡi với Giáo tập Viên vẫn nhìn mình lom lom, làm một cái mặt quỷ thật lớn.

Hung hăng cười nhạo hắn một xong, Trương Khởi nhẹ nhàng đi trở về phòng mình.

Trong phòng, mấy tỳ nữ đều ở đây. Thấy Trương Khởi tới, một tỳ nữ tiến lên hành lễ, nói " Cô tử, chủ mẫu dặn, khi nào cô tử về thì đến phòng của người một chuyến."

Quả nhiên đến rồi.

Trương Khởi ừ một tiếng, cũng không về phòng, mà quay thân đi về phía viện của Trương Tiêu thị.

Trương Tiêu thị ngồi ở giữa phòng, thấy nàng đi vào, nở nụ cười nói: "A Khởi tới rồi à? Ngồi đi."

"Tạ ơn mẫu thân."

https://thuviensach.vn

Đánh giá nàng một lần xong, Trương Tiêu thị nhấp một ngụm trà, nhẹ nhàng mở miệng: "Hôm qua A Khởi gặp bệ hạ nói chuyện gì vậy?"

Trương Khởi cúi đầu, cung kính nói: "Thái giám mang A Khởi tới *Đạo đường của bệ hạ." Nghe được hai chữ Đạo đường, Trương Tiêu thị chăm chú hơn: "Ở trong một ngôi đình, A Khởi thấy bệ hạ. Bệ hạ bảo A Khởi đến gần, ngài nhìn A Khởi một cái, hỏi mấy câu về phương diện thêu thùa xong, liền cho A Khởi lui xuống."

*Đại sảnh để tiếp khách hoặc nói chuyện.

"Lúc ngươi lui ra bệ hạ có nói gì không?"

Trương Khởi lắc đầu.

Trương Tiêu thị ngồi thẳng người.

Bà ta hiểu, Hoàng đế hẳn là nhìn trúng tài văn chương của Trương Khởi, nên muốn nhìn thấy dung mạo của nàng vào ban ngày.

Đáng tiếc diện mạo của nàng không khiến cho Hoàng đế hài lòng.

Gật đầu một cái, Trương Tiêu thị lại hỏi: "Sau đó, A Khởi liền trở về phủ?"

Vừa nghe những lời này, tim Trương Khởi đập chậm một nhịp.

Suy nghĩ một chút, nàng nhỏ giọng nói: "Lúc vừa ra cửa cung, A Khởi gặp được Quảng Lăng vương, sau đó còn gặp Tiêu gia lang quân."

Quả nhiên, Trương Tiêu thị đã nhận được tin tức từ trước, không hề có một chút ngạc nhiên nào, bà ta ra lệnh: "Nói tiếp."

"Vâng. Quảng Lăng vương nói, ngày đó ngài ấy tiện tay chỉ A Khởi, nhưng không ngờ lại bị cự tuyệt. Lúc ấy bệ hạ từ chối cô tử mà ngài ấy yêu

https://thuviensach.vn

cầu, ngài ấy càng nghĩ càng không cam lòng, hôm nay gặp, nên muốn nhìn kỹ hơn một chút. Sau đó Tiêu Lang tới, chàng ấy muốn A Khởi đi về cùng. Nhưng Quảng Lăng vương không chịu. Ngài ấy mang A Khởi đi về thành Tây. Cuối cùng vẫn là Tiêu Lang đuổi theo, nhẹ giọng khuyên can Quảng Lăng vương, Quảng Lăng vương mới thả A Khởi."

Trương Khởi cảm thấy, tuy rằng Trương Tiêu thị cùng đại phu nhân không cho nữ nhân Trương thị thân thiết với Tiêu Mạc, nhưng hai người họ đều thật lòng thương yêu Tiêu Mạc. Loại thương yêu này, thậm chí so với nữ nhi thân sinh của họ cũng không kém bao nhiêu. Vì vậy, trong lời của nàng thầm nâng cao Tiêu Mạc, chê bai Quảng Lăng vương, đánh trúng vào lòng của Trương Tiêu thị.

Trương Khởi biết, dù cho Trương Tiêu thị có thần thông đến mức nào, cũng sẽ không biết cuối cùng là Tiêu Mạc toàn thân nhếch nhác. Nhi tử con nhà thế gia như Tiêu Mạc, muốn phong tỏa tin tức gây bất lợi cho chính mình như vậy, quả thật rất dễ dàng.

Trương Tiêu thị trầm ngâm một lát, lại hỏi: "Nghe bảo, Tiêu Mạc nói với ngươi, hắn sẽ cầu hôn A Cẩm?"

Trương Khởi nhút nhát nhìn Trương Tiêu thị, nhỏ giọng nói: "Vâng."

"Hắn có nói nguyên nhân không?"

Trương Khởi cúi đầu, cắn môi: "A Khởi trộm nghe được Tiêu Đường nói với người khác là, lang quân nhà hắn bảo: Công chúa Khánh Tú muốn làm người trong lòng lang quân nhà hắn. Nhưng mà lang quân nhà hắn là người thế nào chứ? Vị trí chính thê đã để cho biểu muội nhà mình, đó là ý trung nhân của lang quân nhà hắn, cũng sẽ không có bất cứ một người nào khác nữa, bên cạnh lang quân nhà hắn, không có vị trí cho công chúa."

Trương Tiêu thị ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Bà ta yên lặng nhìn Trương Khởi, chống lại đôi mắt lã chã chực khóc của nàng, Lửa giận trong lòng Trương Tiêu thị đã tiêu tán gần hết.

Con gái của bà là một người ngốc nghếch, nghe thấy Tiêu Mạc muốn kết hôn với mình, liền mừng đến không biết gì nữa. Nhưng chuyện trọng đại thế, vì sao Tiêu Mạc không nói cho người khác, mà lại nói với Trương Khởi? Như vậy không phải chứng tỏ rằng Trương Khởi quan trọng hơn nữ nhi của bà sao?

Khoảnh khắc đó, Trương Tiêu thị thậm chí quyết định, nếu quả thật đến mức ấy, sau khi nữ nhi xuất môn, bà ta sẽ cho Trương Khởi uống một chút thuốc, để trừ hậu hoạn.

Nhưng nghe những lời vừa rồi của Trương Khởi, Trương Tiêu thị bỗng hiểu dụng ý Tiêu Mạc. Người hắn thật lòng yêu thích là con gái của bà mới đúng? Về phần sủng ái Trương Khởi, đó là để cho công chúa nhìn, làm như vậy là muốn chuyển sự căm tức từ công chúa sang trên người Trương Khởi.

Trương Khởi, cũng chỉ là một quân cờ mà thôi.

Gật đầu một cái, Trương Tiêu thị nói: "Ta biết rồi, ngươi trở về đi."

"Vâng."

Trương Khởi chậm rãi lui về phía sau.

Trương Khởi cúi đầu, đi ra khỏi viện của Trương Tiêu thị.

Đúng như Trương Khởi đoán, liên tiếp mấy ngày, Tiêu Mạc không hề có một chút tin tức nào, lại càng không bước vào Trương phủ nửa bước.

Lúc mới đầu Trương Cẩm còn sốt ruột mong đợi hắn tới cửa cầu hôn, nhưng qua nhiều phen thăm dò, biết đại phu nhân căn bản không định nhả ra, nàng lại mong đợi Tiêu Mạc tới cầu hôn chậm một chút. Đợi nàng nghĩ

https://thuviensach.vn

biện pháp, khiến cho đại phu nhân cùng mẫu thân hoàn toàn đồng ý rồi, người của hắn lại tới cửa.

Về phần Trương Khởi, kế hoạch quan trọng của nàng là thân cận với Trương Thập Nhị lang cùng Trương Hiên. Trương Khởi nghĩ, Tiêu Mạc cùng Trần Ấp đã bị giải quyết, chỉ cần nàng hiển lộ chút tài danh, ắt sẽ lấy được sự tán thành của Trương Thập Nhị lang cùng Trương Hiên, nói không chừng bọn họ sẽ bị nàng đả động, nhất thời mềm lòng liền giúp nàng xem thử những quan lớn hàn môn.

Ở thời đại này, giữa thế gia và Hàn Môn có sự phân biệt rõ ràng, bọn họ cũng không có giao tình gì với nhau. Trương Khởi là một cô tử nơi khuê phòng, muốn làm quen với thân sĩ hàn môn, căn bản không có cách nào.

Nhưng điều nàng không tính được chính là, hai ngày trước, Trương Thập Nhị lang đã đi du ngoạn, chẳng biết lúc nào mới về.

Trương Hiên cũng thế, hơn mười ngày liên tiếp, chưa từng thấy bóng dáng của hắn ở ngôi đình.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Buông Hay Không Buông

Chớp mắt đã trôi qua một tháng.

Hoa đào đã nở, những bông hoa màu hồng phấn nở rộ đầy nhánh, từ xa nhìn đến như một ráng mây hồng. Ở giữa còn có mấy cội hoa lê tuyết trắng, gió khẽ thổi qua, những cánh hoa phấn hồng lẫn tuyết trắng rơi xuống vung vẩy đầy mặt đất, người đi giẫm lên nó hương thơm cũng lây sang cả giầy.

Trong Trương phủ cũng có một vườn đào riêng biệt, chỉ là vườn đào này được xây ở phía Tây viện. Trong viện gồm có ca kỹ mỹ lệ được đào tạo chuyên môn mà Trương phủ chọn lựa từ các nơi về, đều ở cùng với mấy cô tử bà con xa có huyết mạch Trương thị.

Vì vậy, nơi đó tuy đẹp nhưng chỉ có các lang quân mới thích lui tới.

Trương Thập Nhị lang và Trương Hiên đều đã về.

Trong tay Trương Khởi đã hoàn tất năm tấm khăn, những tấm khăn này đều là tranh thêu lưu hành nhất hiện nay. Rất được bệ hạ yêu thích, cũng là bức tranh đầu tiên thêu kiểu tú pháp và tự thể.

Nếu như được bán ra, năm tấm khăn này nhất định có thể được mua với giá rất cao. Nàng phải nắm chặt cơ hội này.

Trương Khởi đi ở phía sau Trương Cẩm, trong lòng đang âm thầm tính toán.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Trương Cẩm ở đằng trước không kiên nhẫn gắt lên: "Sao chậm chạp vậy chứ?"

Trương Khởi dạ một tiếng vội vàng đuổi theo Trương Cẩm. Thấy Trương Cẩm vì đi quá nhanh mà cả khuôn mặt đầy mồ hôi đỏ ửng, càng trở nên xinh đẹp bội phần, Trương Khởi thật lòng khen ngợi: "Cẩm tỷ tỷ thật là đẹp!"

Trương Cẩm ngẩng lên cằm, "Ai bảo ngươi nhiều lời thế?" Nói thì nói vậy nhưng trong mắt nàng lại không thể che giấu được vẻ vui sướng.

Nàng quay đầu trở lại, ngóng nhìn về phương hướng phía trước hỏi: "Sắp đến Đào viên rồi hả?"

"Vâng." Trả lời là A Lam.

"Vậy đi nhanh lên." Dứt lời, Trương Cẩm lại tiếp tục đi về phía trước.

Hôm nay gió xuân như gấm, sáng sớm Trương Cẩm đã réo gọi Trương Khởi dậy, không nói năng gì chỉ ra lệnh cho Trương Khởi cùng mình đi đến Đào viên.

Nhìn bộ dáng sốt ruột lẫn lo lắng kia của nàng ta, chẳng lẽ hôm nay Tiêu Mạc sẽ đến?

Ba người còn chưa đến gần Đào viên, thì đã nghe một trận tiếng cười sang sảng theo xuân gió thổi tới. Tiếp theo là tiếng đàn, tiếng tiêu, tiếng sáo du dương bay bổng.

Trương Cẩm thả chậm bước chân, nàng nghiêm túc lắng nghe một hồi, thầm nói: "Có rất nhiều người."

Qua những tiếng cười này cũng có thể đoán ra, trong vườn đào hiện cũng có không ít lang quân thiếu niên.

https://thuviensach.vn

Vòng qua dãy hành lang, đập vào mắt ba người chính là một rừng hoa đào lê trắng màu sắc sặc sỡ tuyệt đẹp.

Trương Cẩm há to miệng, thích thú nhìn sững một lúc mới khẽ thốt lên: "Đẹp quá..... Thật là đẹp, ta muốn đi du xuân."

Đúng là rất đẹp, xa xa là bầu trời bao la xanh thẳm xen lẫn từng áng mây trong suốt, trước mắt là cả một rừng đầy màu sắc rực rỡ, cảnh đẹp ý vui thật sự là không lời nào để diễn tả.

Trải qua một mùa đông, lại nhìn thấy cây cối từng chút hồi phục sức sống. Chỉ một cái chớp mắt ấy, trời đất làm thế nào đã trở lại tưng bừng sắc xuân, đẹp đến lóa mắt như thế?

Trong lúc Trương Khởi đang choáng ngợp với cảnh sắc trước mắt thì Trương Cẩm lại vui sướng reo lên: "Ở bên kia."

Nàng theo tiếng nhìn tới.

Vừa nhìn tới, Trương Khởi liền sững người ngơ ngẩn.

Trong rừng đào cách xa chỗ nàng không hơn trăm bước, một thiếu niên áo trắng đang ngẩng đầu mỉm cười, tay áo rộng của trường bào hắn tung bay, mặt mũi tuấn mỹ nhã nhặn, bởi vì được bồi dưỡng và rèn luyện lâu dài, nên có được phong thái trầm tĩnh mà chỉ có con cháu nhà quan đoan chính mới có.

Phong thái này, tướng mạo này, phản chiếu với muôn ngàn sắc hoa càng làm nổi bật lên vẻ đẹp không ai bì của hắn, mạnh mẽ nhưng ôn hòa, đây chẳng phải là Tiêu Mạc hay sao?

Không ngờ hắn lại đến thật!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa nhìn thần sắc đó của hắn, còn có biểu hiện và nụ cười kia, nào có vẻ gì là chán nản buồn rầu cô đơn?

Rõ ràng là một thiếu niên như hoa luôn hết sức tự tin và tự tại.

Trương Khởi thoáng giật mình. Nàng cảm thấy, càng ngày càng không thể hiểu nổi Tiêu Mạc này rồi.

Hắn vẫn đứng đó ngẩn ngơ, Trương Cẩm đã vui mừng hớn hở xông qua con đường vòng nhỏ, xuất hiện ở trước mặt các lang quân.

Người còn chưa tới, giọng nói ngọt ngào của nàng đã cất lên, "Cửu huynh!"

Tiêu Mạc nhìn về phía này.

Đối diện với ánh mắt của Trương Cẩm, hắn nở nụ cười vô cùng xán lạn, lộ ra hàm răng đều trắng bóng. Thấy nụ cười này của hắn, gương mặt Trương Cẩm thoáng đỏ hồng.

Lúc này, ánh mắt của Tiêu Mạc lướt qua Trương Cẩm nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi vẫn cúi đầu, mặc thường phục thục nữ của Trương thị dường như không vừa người lắm. Cảm nhận được hắn đang nhìn mình, nàng cũng ngẩng đầu nhìn lại.

Tiêu Mạc cười cười.

Hắn không chút do dự quay đầu đi, cũng chẳng nhìn Trương Khởi thêm lần nào nữa cả.

Trương Khởi nhận ra được vẻ xa cách từ trong ánh mắt hắn.

Hắn thật buông tha mình rồi.

https://thuviensach.vn

Cũng phải, vốn là chỉ là cảm xúc nhất thời của tuổi thiếu niên, vốn là chỉ bị tư sắc của nàng lay chuyển. Hôm nay, sắc mặt của nàng ố vàng, ánh mắt bị tóc trên trán che lại, dù là chính nàng, cũng sẽ quên mất tướng mạo vốn có của mình, huống chi nàng và Tiêu Mạc đã một tháng không gặp rồi?

Thời gian một tháng cũng có thể làm cho trời đất thay đổi, nói chi đến lòng dạ con người?

Trương Khởi thoải mái mỉm cười.

Nàng lơ đãng nhìn sang thấy Trương Cẩm đứng đó với vẻ mặt đắc ý, nàng cũng vui vẻ tiến lên trước ôm cánh tay Trương Hiên thì thầm ríu rít nói. Mặc dù Trương Cẩm bám dính Trương Hiên, nhưng ánh mắt lại thỉnh thoảng âm thầm nhìn về phía Tiêu Mạc.

Nàng ta cho rằng mình đã rất kín đáo, nhưng trong mắt người ngoài nhìn vào cũng có thể thấy được trong mắt Trương Cẩm ẩn chứa đầy nét tương tư. Nhìn bộ dáng đó của nàng, như thể chỉ mong sao cho những người khác biến mất hết chỉ còn lại mỗi mình nàng và Tiêu Mạc.

Tiếng cười không ngừng truyền đến, khắp rừng hoa đào là nhóm ca kỹ mỹ lệ như hoa.

Lúc này đây, chẳng còn ai thèm để ý tới Trương Khởi. Trương Hiên cũng vậy mà Tiêu Mạc cũng thế, ánh mắt không phải dõi theo mỹ nữ như hoa đào thì cũng là bận rộn cùng đồng bạn trao đổi vui đùa. Trương Khởi cảm thấy rất tự tại.

Qua một hồi lâu, cảm thấy thật sự không có ai đế ý đến sự hiện diện của mình nữa, nàng khẽ cất bước lầm lũi đi vào trong rừng đào kế bên cạnh.

Không bao lâu, nàng đi tới cạnh một dòng suối nhỏ. Mạch nước rào rào chảy ra từ mấy tảng đá lớn, theo làn gió xuân thổi tới, từng cánh hoa mỏng

https://thuviensach.vn

trên cành khẽ rơi xuống khe suối, những chú cá to cỡ bàn tay bơi tung tăng nô đùa trong làn nước trong suốt, thật là an nhàn tự tại.

Trương Khởi thích thú nhìn chúng, liền ngồi xuống trên tảng đá, cúi người đưa tay chụp tới bầy cá lội.

Loài cá trơn trượt, dù cho nàng từ nhỏ đã sống ở vùng nông thôn, nhưng cũng không làm sao bắt được nó?

Cá lọt qua khe kẽ tay có cảm giác thật thú vị, Trương Khởi không kiềm được mím môi khúc khích bật ra tiếng cười.

Đang lúc nàng cười vui sướng thì đột nhiên có người từ trong rừng đào chạy tới. Người nọ vọt tới phía sau nàng, cũng không biết là cố ý hay vô tình, tay phải người đó vươn ra đẩy tới!

Trương Khởi nào có ngờ tới? Nàng lập tức ối lên một tiếng, ngay sau đó cả người trượt xuống nhào đầu ngã vào trong khe suối. Trước khi nước suối ngập qua khỏi đầu nàng, che lại tầm mắt, thì bỗng đâu vọng tới tiếng cười rất quen thuộc còn mang theo vẻ giễu cợt. Sau đó rất nhanh liền biến mất.

Trương Khởi ướt dầm dề từ trong suối đứng lên.

Nàng nhắm mắt lại, dùng tay áo lau đi nước trên mặt. Nước suối hòa lẫn với nước thuốc nàng bôi lên mặt dính vào mắt vô cùng đau rát, nàng chớp chớp mấy lần mới cảm thấy dễ chịu hơn chút.

Trương Khởi dụi dụi mắt mấy cái, cố mở mắt ra nhưng mỗi lần vừa mở ra lại phải nhíu lại, bởi vì còn rất đau và rát, nước mắt chảy ra khiến nàng không thể không nheo lại.

Không còn cách nào khác, Trương Khởi đành cúi đầu dùng hai tay vốc nước lên rửa mặt thật sạch. Sau một hồi mới ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Mới vừa ngẩng đầu, cánh tay chợt thấy ấm áp, kế tiếp, cả người nàng bị ai đó nhấc bổng lên. Trương Khởi thét vang chói lói, giùng giằng muốn mở mắt ra, nhưng mặt nàng lại bị ấn vào trong ngực của người đó, nàng mở mắt ra thế nhưng nào có nhìn thấy được gì?

Người nọ ôm nàng chạy đi như bay.

Trương Khởi vừa lo vừa sợ, tay chân nàng liên tục đấm đá, người nọ chống đỡ được mấy cái, sau đó tức giận đem tay chân nàng gộp lại vào nhau.

Hắn chạy đi được một lúc rồi lủi vào một hang động âm u. Sau đó thả Trương Khởi xuống.

Trương Khởi vừa được trả tự do, liền vội vàng lui về phía sau mấy bước, ngẩng đầu nhìn lên.

Nhìn xong nàng cũng ngây dại ra.

Đưa lưng về phía nàng là thiếu niên áo trắng đang khom người lấy ra từ trong sơn động một bộ thường phục, là Tiêu Mạc!

Sao lại là hắn?

Đưa lưng về phía nàng, Tiêu Mạc lấy ra từng chiếc áo, váy, áo trong, áo lót mà cô tử thường mặc, giọng nói trầm lắng nhã nhặn còn có chút khàn khàn từ từ vang lên ở trong động, "Ta vừa được mười bảy tuổi, mỹ nhân đã gặp đếm không hết, sao có thể bị một tiểu cô tử làm cho mê hồn lạc phách? Biết rõ ở trước mặt công chúng tranh chấp với Quảng Lăng vương đối với ta mà nói chỉ có trăm hại mà còn không hợp nguyên tắc, nhưng vẫn miệt mài theo đuổi. Chuyện ngu xuẩn như thế, là lần đầu tiên Tiêu Mạc ta làm đấy!"

https://thuviensach.vn

Hắn rút một cái khăn lông trong bọc ra, ném nó về phía sau cho Trương Khởi, lại nói tiếp: "Suốt một tháng qua ta dưỡng thương, ta cũng suy nghĩ cặn kẽ rất nhiều lần. Cho đến hôm nay, ta nghĩ rằng bản thân đã bỏ xuống được, cho nên liền đến chính phủ."

Nghe đến đó, Trương Khởi liền hiểu được, nàng dùng khăn lông quấn chặt lấy người, thì thào hỏi: "Mới vừa rồi là người của huynh đẩy muội ngã xuống nước ư?"

Tiêu Mạc khẽ cười, không có phủ nhận, chỉ nói: "Ta chỉ muốn nhìn xem trọn vẹn đầy đủ cả khuôn mặt của Trương thị A Khởi, có đúng là sẽ làm cho ta si mê thêm một lần nữa hay không?"

Nói xong hắn xoay đầu lại, lẳng lặng nhìn Trương Khởi.

Trương Khởi giây phút này với mái tóc dài đen óng ướt sũng nhỏ nước, khuôn mặt nhỏ như lòng bàn tay trắng ngần trơn mịn, hai gò má hây hây ửng hồng.

Quả thật là tuyệt mỹ.

Hàng mày cong cong, đôi mắt to long lanh, trong vẻ thanh tú có chút lười nhác, đôi môi đỏ mọng nho nhỏ bởi vì lạnh mà đang run run.

Tất cả đều lung linh tuyệt mỹ, trong vẻ xinh đẹp ấy còn ẩn giấu nét sắc sảo mê hoặc.

So với trước kia còn đẹp hơn gấp bội phần!

Tiêu Mạc vươn một tay bắt lấy cánh tay Trương Khởi, tay còn lại giật xuống chiếc khăn lông quấn trên cơ thể nàng.

Váy ướt đẫm vẫn còn đang nhiểu nước, đường cong trên cơ thể thiếu nữ vừa trổ mã như đồi núi nhấp nhô, đẹp đến làm cho cổ họng người khác khô

https://thuviensach.vn

hốc.

Tư sắc này, những cô gái son phấn tầm thường kia sao có thể sánh bằng?

Tiêu Mạc quan sát Trương Khởi từ trên xuống dưới rồi lại từ dưới lướt lên trên, nhìn mãi một lúc lâu, sau đó hắn từ từ nhắm hai mắt lại.

Hắn nhắm nghiền lại hai mắt, mi tâm nhíu đến xoắn xuýt vào nhau.

Cánh tay Trương Khởi bị nắm chặt như thế, không có sức để tránh thoát khỏi bàn tay của hắn, chỉ có thể đứng chịu trận nhìn hắn.

Thấy dáng vẻ đó của hắn, trong mắt nàng thoáng qua vẻ kinh ngạc.

Ngay lúc này, Tiêu Mạc mở mắt ra. Hắn đột nhiên duỗi hai tay ôm chặt Trương Khởi vào ngực.

Hắn ôm rất chặt, rất chặt, chặt đến nỗi Trương Khởi phải nhỏ giọng kêu lên.

Nhờ vậy Tiêu Mạc mới nới lỏng cánh tay một chút.

Hắn ôm nàng vào lòng, một tay vỗ về vùng eo của nàng, khàn giọng nói: "Nhưng ta đã đánh giá cao mình rồi."

Sau câu nói, hắn lại tăng thêm sức.

Bị hắn cưỡng chế ôm vào trong ngực, đang bị ngấm nước lạnh run cầm cập, Trương Khởi cảm thấy ấm áp hơn nhiều, răng nàng cũng thôi đánh bò cạp chỉ rũ mắt cúi đầu xuống.

Lúc này, có một bàn tay nâng cằm nàng lên.

Ngay sau đó, bờ môi của nàng bị một đôi môi ấm áp phủ lên. Vào lúc thân thể Trương Khởi khẩn trương sượng cứng thì hành động hôn nàng của

https://thuviensach.vn

thiếu niên nọ bỗng dừng lại.

Hắn chỉ phủ nhẹ lên môi nàng, cũng chỉ là một cái ôm như thế.

Một lát sau, giọng nói khào khào của hắn lại vang lên, "Đức Phật nào giờ luôn nói tới kiếp số, ban đầu ta còn không hiểu....." Trong lời nói có sự cay đắng khó hiểu.

Hắn từ từ buông nàng ra.

Khi đã buông nàng ra, hắn cầm lên chiếc khăn lông, dịu dàng nói: "Mau lau khô nước đi, xiêm y ta đều đã chuẩn bị sẵn cho muội rồi."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Cầu Hôn

Lau sạch nước? Ở chỗ này? Trước mặt hắn?

Hàm răng Trương Khởi va vào nhau cầm cập lần nữa.

Hàm răng của nàng run rất vui sướng. Mặt cũng rất đáng thương.

Tiêu Mạc chỉ nhìn nàng, một đôi mắt đen thẳng tắp nhìn nàng, không chút nào dao động.

Trương Khởi cúi đầu.

Không được, không thể tiếp tục như vậy, nàng sẽ thất thân.

Vì vậy, nàng cầm lấy khăn lông, che mình kỹ càng, nức nở nói: "Tiêu Lang, huynh đi ra ngoài."

Từng giọt nước mắt vươn trên lông mi dài của nàng, quả thật là hoa lê đẫm mưa. Thấy Tiêu Mạc vẫn nhìn mình chằm chằm, nàng nghẹn ngào nói: "Huynh đi ra ngoài ta mới thay." Vừa nói, vừa rùng mình mạnh.

Nàng đã quyết định, lần này dù khiến mình bị bệnh, cũng không thể để hắn ta nhìn nữa.

Tiêu Mạc cười nhẹ một tiếng, hắn vươn tay, dịu dàng vòng qua bả vai của nàng. Làm sao biết, hắn mới vừa đụng phải nàng, Trương Khởi liền trượt xuống dưới, tiếp, nàng đặt mông ngồi xuống đất, khóc lớn lên.

https://thuviensach.vn

Vừa khóc nước mắt nước mũi vừa chảy dài, nàng rống to: "Ngươi đi ra ngoài, ngươi đi ra ngoài!"

Tiêu Mạc bỗng thức tỉnh, đúng rồi, hôm nay nàng ấy đã bị mình làm sợ. Vừa bị giật mình, vừa bị cảm lạnh thì rất dễ bệnh.

Hắn không dám ép buộc nữa, liền dịu dàng nói: "Được, được, ta đi ra ngoài, ta đi ra ngoài."

Bất đắc dĩ cười khổ, hắn từ từ lui ra khỏi động.

Đây là một núi giả, hắn đưa lưng về phía cửa động kêu lên: "Ta ra rồi, muội mau chóng thay quần áo, tránh cho cảm lạnh." Âm thanh thật dịu dàng vô hạn.

Trương Khởi thút thít ngừng tiếng khóc, lặng lẽ liếc nhìn bên ngoài, thấy hắn đối mặt với bên ngoài, chưa từng nhìn lén.

Liền vội vàng dán vào ngóc ngách, nhanh chóng mặc trang phục vào, nhanh chóng lau khô nước đọng trên người, sau đó thay y phục mà Tiêu Mạc đã sớm chuẩn bị tốt.

Những y phục này hết sức vừa người, chẳng những vừa người còn thoải mái vô cùng, hiển nhiên vải vóc rất tốt. Nhưng cẩn thận xem ra, y phục này mặc kệ là kiểu dáng hay chất vải, xem ra rõ ràng chính là loại mà các thứ nữ Trương thị hay mặc.

Trương Khởi rũ mắt xuống, sau khi sửa sang lại thường dùng xong, lại cởi mái tóc ướt đẫm ra, tỉ mỉ lau khô. Nàng cúi đầu, con ngươi chuyển chuyển nhìn mặt đất, muốn tìm được một chút bụi đất gì bôi ở trên mặt, lại cảm thấy ở trước mặt Tiêu Mạc, không cần làm vậy.

Khi nàng đang do dự, một tiếng bước chân nhẹ nhàng truyền đến. Tiếp, một bàn tay ấm áp lấy khăn long trong tay nàng, chuyển tới sau lưng của

https://thuviensach.vn

nàng, hắn lau tóc ướt giùm nàng.

Bàn tay phái nam ấm áp phất qua mái tóc, cổ của nàng, động tác của hắn nhẹ như gió xuân, sức lực không nặng không nhẹ, thật khiến người ta cảm thấy như được che chở.

Trương Khởi thõng mặt mày xuống.

Tiêu Mạc vừa cẩn thận giúp nàng lau nước, vừa hạ thấp âm thanh, mềm mại kêu: "A Khởi."

Trương Khởi không có trả lời hắn.

Tiêu Mạc nở nụ cười khổ, "Thật tức giận?" Hắn cúi đầu, nhẹ nhàng ấn lên một nụ hôn ở trên mái tóc của nàng, nhỏ giọng hỏi: "Chuẩn bị xong áo cưới chưa?"

Áo cưới? Nàng có tư cách mặc áo cưới sao?

Trương Khởi muốn cười lạnh, cuối cùng, nhưng chỉ cúi đầu, không nhúc nhích đứng ở nơi đó.

Sau lưng, Tiêu Mạc vẫn còn vuốt tóc ướt của nàng, hắn trầm thấp nở nụ cười, giống như gió xuân, "Ngày mai ta sẽ cầu hôn với chủ mẫu của muội. A Khởi, nếu họ nhất định không chịu, thì muội chạy trốn với ta, có được hay không?"

Âm thanh của hắn thật thấp, tràn đầy hấp dẫn, hắn vuốt tay của nàng, nương tựa thân thể của nàng, càng thêm không chỗ không toả ra sức quyến rũ dày đặc của phái nam.

"A Khởi, ta nhất định sẽ tốt với muội, sẽ rất tốt rất tốt với muội, tốt hơn ai khác. Muội ở trong viện ta chuẩn bị trước, chờ sinh hài nhi, ván đã đóng thuyền, sẽ nghênh muội vào trong phủ, để cho hài nhi của chúng ta có họ."

https://thuviensach.vn

Hắn vươn tay từ phía sau lưng ôm nàng, thật nhỏ, lã lướt nói: "A Khởi, nữ nhi của ta và muội, nhất định rất đẹp, rất đẹp. Đẹp hơn tất cả quý nữ, nếu là đứa con trai, nhất định cũng vô cùng thông minh vô cùng đáng yêu, làm cho người ta yêu thích tựa như A Khởi."

Âm thanh thật như xuân gió, thổi trúng người rung động rung động.

Trương Khởi mờ mịt nhìn về phía trước, nghĩ đến: phụ thân năm đó, cũng lừa gạt mẫu thân như vậy chứ? Lừa gạt nàng vui thích với hắn, lừa gạt nàng mang thai hài nhi. . . . Lừa gạt nàng mất đi thanh xuân, mất đi tánh mạng!

Nàng rũ mắt xuống.

Thấy nàng cúi đầu không nói, Tiêu Mạc cười nhẹ một tiếng, xoay ngược nàng lại ôm vào trong ngực. Ôm thật chặt nàng, hắn hạnh phúc thở dài một tiếng.

Lại qua một hồi, hắn dịu dàng cười hỏi "A Khởi, muội vẫn không trả lời ta có được hay không đây?"

Trương Khởi từ từ ngẩng đầu.

Con ngươi của nàng trong suốt, nhìn hắn, hai giọt nước mắt y hệt trân châu lăn xuống gò má. Nhanh chóng cúi đầu, Trương Khởi dùng sức lau đi nước mắt trên mặt, khàn khàn, lại lạnh lẽo nói: "A Khởi chính là con gái riêng!"

Tiêu Mạc ngẩn ra.

Trương Khởi từ từ, lại kiên định có lực đẩy tay hắn ra, lướt qua hắn, nàng đi ra ngoài.

"A Khởi!"

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc bắt được cánh tay của nàng.

Trương Khởi không quay đầu lại, chỉ thì thào nói nói: "Mẫu thân ta năm đó chính là như vậy, Tiêu Lang không biết sao?"

Nàng hất tay của hắn ra, đi thẳng ra ngoài. Đi tới cửa động thì một luồng ánh mặt trời chiếu sáng trên gương mặt thanh tú trắng sáng kinh người, mà một giọt lại một giọt nước mắt, đang theo khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của nàng chậm rãi chảy xuống đầy đất.

Hắn tổn thương nàng rồi!

Tiêu Mạc liền vội vàng tiến lên một bước, hắn nắm thật chặt tay của nàng, nhỏ giọng nói: "A Khởi, ta" âm thanh của hắn hơi nghẹn, "Ta không phải cố ý."

Nói tới chỗ này, hắn mím mồi thành một đường, có chút lo âu hướng nhìn chủ viện Tiêu phủ.

Một hồi lâu, hắn kiên định nói: "Hôm nay ta phải đi cầu hôn tỷ tỷ của ngươi."

Trương Khởi không nói được, cũng không có nói không được. Nàng chỉ cúi đầu đi ra ngoài. Đi tới, Tiêu Mạc kéo nàng, một tay nắm chặt lấy cằm của nàng, một tay kia thoa gì đó lên.

Sau đó, hắn nhỏ giọng dịu dàng nói: "Được rồi, mau trở về bôi thuốc lên mặt đi." Hắn buông tay nàng ra.

Trương Khởi cúi đầu, cúi chào hắn, chậm rãi lui về phía sau. Thấy nàng muốn đi, hắn đột nhiên đưa tay nắm tay của nàng.

Trương Khởi quay đầu lại, kinh ngạc nhìn hắn.

Tiêu Mạc lại từ từ buông lỏng tay ra, "Đi đi."

https://thuviensach.vn

Lần này Trương Khởi tăng nhanh bước chân, rất nhanh liền biến mất ở trước mắt của hắn.

Đi một hồi, Trương Khởi quay đầu lại tìm hiểu xem. Thì ra là chỗ Tiêu Mạc ôm nàng đến, còn là Tây viện Tiêu phủ.

Quẹo đông rẽ tây vòng vo một hồi, Trương Khởi rốt cuộc đi ra khỏi Tây viện.

Nàng trở về phòng thì Trương Cẩm vẫn chưa về. Cho lui chúng tỳ nữ, sau khi giả trang mình thành bộ dáng lúc trước, Trương Khởi nằm ở trên bàn con, phờ phạc mà nhìn bầu trời bên ngoài.

Như Tiêu Mạc hoài nghi, nàng cũng hoài nghi hắn trúng ma chướng của nàng. Rõ ràng tất cả đều chấm dứt , nhưng sao lại càng dính dấp sâu hơn?

Suy nghĩ lung tung một hồi, Trương Khởi mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Nàng bị A Lục lay tỉnh lại. Đối diện đôi mắt mở to mơ hồ của Trương Khởi, A Lục liền nói: "A Khởi, Cẩm cô tử bảo ngươi qua."

"Oh." Trương Khởi trả lời, nàng tùy ý sờ mấy tóc, "Ta liền đi."

Đi tới phòng của Trương Cẩm thì Trương Cẩm cũng đang ngơ ngác ngồi ở trước bàn con, nhìn mình trong gương đồng, trong miệng còn nói lẩm bẩm.

Nhìn bộ dáng lúc vui lúc hờn của nàng, Trương Khởi lắng nghe một hồi, cũng không có nghe rõ nàng rốt cuộc nói gì.

Liếc mắt nhìn A Lam bên cạnh, Trương Khởi hạ thấp giọng, cười hỏi "A Lam, Cẩm tỷ tỷ làm sao thế?"

A Lam liếc nàng một cái, lạnh lùng nói: "Không biết."

https://thuviensach.vn

Bị liếc một cái, Trương Khởi cười cười, cúi đầu.

Lúc này, Trương Cẩm quay đầu lại.

Nàng nhìn thấy Trương Khởi, cặp mắt sáng lên, hưng phấn nói: "A Khởi, Tiêu Lang mới cầu hơn với mẫu thân. Huynh ấy muốn lấy ta rồi !"

Trương Cẩm đáng thương, loại vui sướng vô thượng này, nàng trừ chia sẻ cùng Trương Khởi đã không tìm được người thứ hai.

Nàng đứng lên, vọt tới bên cạnh Trương Khởi, nắm tay của nàng nói: "Huynh ấy đến cầu hôn, ngươi có nghe hay không? A Mạc xin cưới! Huynh ấy muốn lấy ta làm vợ!"

Thấy Trương Khởi ngây ngô dại dột, nàng liền cười, vỗ vỗ bả vai của nàng, dịu dàng nói: "Ngươi yên tâm, ta gả ra cũng sẽ dẫn ngươi qua. Nếu như ngươi biểu hiện tốt, ta sẽ nâng ngươi làm thiếp."

Trong giọng nói, tràn đầy bố thí trên cao nhìn xuống.

Trương Khởi rũ mắt xuống, nàng không cảm ơn, càng không có lộ ra nét mặt cảm động đến rơi nước mắt.

Trương Cẩm đang mừng như điên, cũng không chú ý tới sự vô lễ của nàng. Ngược lại A Lam bên cạnh thấy thế liền nhìn Trương Khởi thêm mấy lần.

Trương Cẩm buông Trương Khởi ra, đưa tay che hai gò má đỏ, thì thào mà nói ra: "Tiêu Lang xin cưới, hắn muốn lấy ta rồi !"

Lúc này, người thiếu nữ này rất sung sướng, đó là một loại vui vẻ như hận không thể cho khắp thiên hạ đều biết, hận không thể ca hát cuồng nhiệt.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi nhìn nàng một hồi, đột nhiên tò mò hỏi: "Cẩm tỷ tỷ, mẫu thân trả lời như thế nào? Ngài đồng ý chưa?"

Một câu nói, kéo Trương Cẩm từ trời về nhân gian.

Trương Cẩm quay đầu lại.

Nhìn Trương Khởi một cái, nàng lắc đầu nói: "Ta không biết, mẫu thân không cho ta nghe, đuổi ta đi ra." Không chỉ như vậy, nàng nhớ lúc ấy câu nói đầu tiên của mẫu thân là: "Việc lớn như thế, tại sao là ngươi mình mở miệng? Cha mẹ ngươi có biết? Người làm mai ở chỗ nào?"

Nàng nghe được, giọng nói của mẫu thân không vui, nét mặt kia, càng thêm nghiêm nghị hiếm thấy!

Ngớ ngẩn, Trương Cẩm phát hiện nỗi niềm mừng rỡ trong lòng mau chóng tan biến, thay vào đó là một loại sầu lo và lo lắng khó có thể hình dung.

Cắn môi, nàng đột nhiên nói: "Ta đến chỗ mẫu thân xem." Dứt lời, nàng đã vọt ra khỏi phòng như một trận gió.

Trương Cẩm vừa đi, A Lam cũng đuổi theo. Trương Khởi vội vàng đi theo ra ngoài.

Khi hai nàng xông về viện Trương Tiêu thị thì Trương Khởi đi về phòng của mình.

Đi tới đi lui, nàng ngừng bước chân lại một chút, sắc mặt biến hóa!

Y phục ẩm ướt và mấy cái khăn tay của nàng, đều ở trong sơn động kia rồi. Nàng biết, dựa vào năng lực của Tiêu Mạc, những thứ đó hắn nhất định sẽ xử lý thích đáng. Nhưng vấn đề là, nơi đó có khăn tay nàng tỉ mỉ thêu một thắng, nàng còn trông cậy vào đổi một ít vàng bạc!

https://thuviensach.vn

Ngừng một lát, Trương Khởi lộ vẻ mặt đau khổ, phờ phạc mà trở lại trong sân.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Tâm Ý Khúc Chiết

Thấy Trương Khởi phờ phạc đi vào, mấy tỳ nữ nhìn thoáng qua lẫn nhau.

Miễn cưỡng ngã vào trên giường lần nữa.

Không bao lâu, A Lục phá cửa mà vào, nàng vọt tới bên cạnh Trương Khởi, ân cần hỏi: "A Khởi, ngươi sao thế? Có phải đã xảy ra chuyện hay không?"

Trương Khởi ngước mắt nhìn nàng, lắc đầu một cái, nói: "Không có việc gì."

A Lục trợn tròn mắt nhìn nàng, căn bản không tin.

Trương Khởi ôm đầu rên rỉ lên một tiếng, "Chỉ rớt ít tiền."

"Hả?" A Lục còn đau hơn Trương Khởi, gương mặt tròn của nàng nhăn thành một cục. Không bao lâu, lại nghe được nàng chạy bình bịch vào phòng bên.

Khi nàng trở về thì trong tay cầm một cái khăn tay. Cẩn thận giao khăn kia vào tay Trương Khởi, A Lục nhíu mặt bánh bao, lưu luyến không rời nhìn một lúc, cực kỳ kiên quyết nói: "A Khởi đừng đau lòng, cái này cho ngươi."

Trương Khởi ngẩn ra, nhìn về phía khăn tay trong tay.

Ừ, trên khăn tay thêu là một đóa hoa mai, thêu không đẹp lắm.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi mở khăn tay ra.

Bên trong là một vài đồng tiền và ít trang sức bằng vàng. Thấy Trương Khởi không hiểu nhìn bọn họ, A Lục Nói: "Đây là tiền thưởng hàng tháng của A Lục, A Khởi, ngươi đừng đau lòng."

Đứa nhỏ này!

Trương Khởi cảm động, nàng nhẹ giọng cười một tiếng, gói kỹ khăn tay, đặt nhè nhẹ ở trong tay A Lục, sẳng giọng: "Đứa ngốc! Ta không thiếu mấy cái này đâu."

Trương Khởi lắc đầu một cái, nàng ngã xuống trên giường mềm phía sau, nhìn xà ngang thì thào nói ra: "Ta chỉ. . . ." nàng không có nói tiếp, mà kéo A Lục qua, nói nhỏ ở bên tai nàng: "Không có việc gì thì đến ngoài sân của Cẩm cô tử, xem chuyện Tiêu gia lang quân cầu hôn có kết quả Như thế nào."

Chuyện này A Lục cũng thấy hứng thú. Cặp mắt nàng sáng choang, cười hì hì nhảy lên "Tốt Tốt." không nói hai lời, xoay người liền Xông ra ngoài.

Không đến nửa canh giờ, A Lục liền trở lại. nàng chạy đến ngủ phòng, cẩn thận từng li từng tí đóng cửa phòng lại, tiến tới bên cạnh Trương Khởi rõ ràng có chút khẩn trương, nhỏ giọng mà nói ra: "Cẩm cô tử đang khóc, rất đau lòng."

Trương Cẩm đang khóc? xem ra là Không được.

Trương Khởi cười cười, từ từ đứng lên. Nàng nhỏ giọng nói: "Thì ra vẫn chưa được." Trong phòng ngủ mờ tối, hai mắt của nàng trong trẻo kinh người.

thấy nàng tâm tình rất tốt, A Lục cũng là nhếch miệng cười một tiếng.

https://thuviensach.vn

Đang lúc ấy thì, bên ngoài truyền tới âm thanh của một tỳ nữ, "Cô tử, có người đưa tới một hộp gỗ."

"Người nào?" A Lục mở cửa phòng ra.

A Nguyệt đứng ở bên ngoài, thấy A Lục vẫn cười ha ha, nàng lại không dám xem thường như hồi trước. Cúi đầu, đôi tay nàng nâng qua một hộp gỗ, "Nói là Hiên tiểu lang đưa tới."

A Lục nhận lấy hộp gỗ, đóng cửa lại, đi tới bên cạnh Trương Khởi.

Trương Khởi nhận lấy cái hộp, trong ánh mắt trợn to hiếu kỳ của A Lục, mở nắp hộp ra.

Bên trong trống rỗng, chỉ có một tờ giấy trắng xếp thành đôi yến bay.

Đưa tay cầm lấy tờ giấy, chỉ nghe một tiếng "tách", một viên hạt sen từ bụng yến lan9 xuống trên bàn con.

Trên giấy trắng sạch sẽ, chẳng có cái gì cả, một cái hộp lớn vậy, chỉ có một đôi yến và một viên hạt sen.

Trương Khởi thu lại cảm xúc, khóe miệng nở một nụ cười. Chỉ là nụ cười kia, thấy thế nào đều hơi giễu cợt, A Lục tò mò hỏi: "Đây là cái gì? Tại sao Hiên lang quân đưa cái này tới?"

Trương Khởi lắc đầu, nàng nói nhỏ: "Đây không phải cửu huynh đưa."

Ở trong ánh mắt khó hiểu của A Lục, nàng từ từ đứng lên, nhẹ nhàng nói ra: "Nó là Tiêu Mạc đưa."

"Tiêu Lang? Đây là ý gì?"

Trương Khởi quay đầu lại, nàng cười cười với A Lục, nhẹ Nói: "Hạt sen" à, hắn đưa ta một hạt sen, là nói cho ta biết, hắn thương ta, nguyện đầu bạc

https://thuviensach.vn

răng long. Đôi yến bay kia cũng như thế, ý tứ của hắn là, hắn tuy phú quý, lại nguyện cùng ta trở thành đôi yến như những người dân gian có tình."

Yến chọn ổ thì không xoi mói phú quý hay nghèo khó, nam nữ dân gian yêu nhau, thường lấy yến làm ví dụ, nguyện cùng nhau bay. Tiêu Mạc muốn nói cho nàng biết, hắn không thể cho nàng vinh hoa phú quý, lại có một trái tim chân thành? Hắn vẫn muốn, nàng buông tha tất cả, cùng ở cùng bay với hắn, làm ngoại thất không màng danh phận phú quý sao?

A Lục chép miệng, nói: "Thật khó hiểu."

"Không khó hiểu." Trương Khởi nhỏ giọng nói ra.

Không khó hiểu, ít nhất cô tử từng đến học đường đều hiểu.

Nam Bắc triều khác nhà Hán, cũng khác thời Đường Tống, thời đại này văn nhân, nam nữ tương tư, đều thích dùng hai nghĩa ẩn dụ để diễn tả tâm trạng. Bọn họ thích quanh co biểu đạt tâm ý của mình. Quanh co càng nhiều, ý tứ càng mịt mờ, tỉ mỉ, chính xác, liền càng được người khen.

Cúi đầu, Trương Khởi ném giấy trắng vào lò than. Lúc này còn là ngày xuân, thời tiết còn hơi se lạnh, nên trong phòng Trương Khởi luôn để sẵn lò than.

Giấy vào trong lửa, ngọn lửa liền xèo dâng lên, đảo mắt liền đốt tờ giấy trắng sáng sạch sẽ thành tro bụi.

A Lục ở bên cạnh khẽ gọi: "Giấy đó rất quý, A Khởi thật lãng phí."

Trương Khởi nhếch khóe miệng, nhỏ giọng mà nói ra: "Quý thì như thế nào? Đâm một cái liền rách, đốt một cái là thành bụi, quá yếu!"

Trong giọng nói, chứa tức giận nồng đậm.

https://thuviensach.vn

Vừa mới chuẩn bị ném hạt sen vào luôn. Nhưng đảo mắt Trương Khởi nghĩ đến, bây giờ còn là mùa xuân, hạt sen rõ ràng là trữ từ năm ngoái. Nếu mình bỏ rồi, ngộ nhỡ Tiêu Mạc hỏi, muốn tìm hạt khác thay thế cũng không tìm ra.

Liền lại thuận tay ném cho A Lục, nói: "Giúp ta thu hồi."

"Uh."

A Lục cất xong hạt sen, tiến tới sau lưng Trương Khởi, vẫn tò mò hỏi: "A Khởi, lúc nãy ngươi không vui sao?"

Trương Khởi quay đầu lại nhìn về phía nàng, nhỏ giọng nói: "Tiêu Mạc bị cự hôn, một cái chớp mắt liền đưa thứ này đến. Hắn còn muốn làm ta yên lòng, thì tức là chưa bỏ ý định."

Mặc dù nàng đã biết, Tiêu Mạc sẽ không dễ dàng buông tha nàng, nghĩ đến mấy lần khóc lóc kể lể trong động giả, căn bản không đả động hắn, hắn vẫn muốn biến mình thành ngoại thất (ở hiện đại thì là tình nhân ý), nàng liền phiền não.

Bước đi thong thả trong phòng một lúc, Trương Khởi cắn môi nói: "Trăng bên ngoài thật sáng, A Lục, chúng ta đi thôi."

"Được rồi."

Bên ngoài quả thật có trăng sáng, hôm nay chính là 15, một vầng trăng tròn treo trên bầu trời, chiếu trời đất sáng ngời. Đi ở dưới ánh trăng, gió xuân thổi qua liền tỏa ra mùi hoa, là cho người ta thoải mái.

Đi một hồi, tâm tình Trương Khởi rõ ràng chuyển biến tốt. A Lục thấy thế, cũng nhếch môi cười vui.

https://thuviensach.vn

Đang lúc ấy, một tiếng sáo như có như không yếu ớt truyền đến. Trương Khởi nghiêng tai lắng nghe, đuổi theo tiếng sáo kia.

Tiếng sáo kia, là từ cái đình Trương Hiên ở truyền đến. Giờ phút này trên đình đài, có bốn năm thiếu niên lang quân đang đứng, một lang quân trong đó cầm sáo ngọc, đối diện trăng sáng thổi. Tiếng sáo từ từ, gió xuân đung đưa, nước gợn liên tục, cảnh đẹp này, thật là hoa lệ đến khiến người ta muốn rơi lệ. trong khoảng thời gian ngắn, Trương Khởi dại đi.

A Lục không có nhận thấy được sầu tư của Trương Khởi, nàng đụng nàng một cái, nhỏ giọng nói ra: "A Khởi tấu mới hay. A Khởi, chúng ta có cần tới hay không?"

Quả thật, A Khởi có thiên phú nhiều hơn người bình thường trong cầm kỳ thư họa.

Nghe được lời A Lục nói, Trương Khởi từ trong mất hồn tỉnh táo lại, nàng cười nhẹ một tiếng, tự giễu nói: "Đúng vậy a, ta tấu nghe hay hơn nhiều. . . . có lẽ trời cao cảm thấy, ta có bề ngoài như thế, mà không làm kỹ nữ khuynh đảo chúng sinh thì thật đáng tiếc? Vì vậy ở trong trí nhớ của ta, rất nhiều thứ đã quên mất, nhưng những trí nhớ này, lại sâu nhập cốt tủy?" Âm thanh của nàng rất nhỏ rất nhẹ, A Lục căn bản nghe không rõ.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Đại Phu Nhân

Tiếng sáo vẫn mơ hồ truyền đến.

Lắng nghe một hồi, Trương Khởi cúi đầu thở dài nói: "Đi thôi."

Nghe được phải đi, A Lục ngẩn ngơ, có chút thất vọng.

Với thân phận của Trương Khởi, có rất ít cơ hội tiếp xúc với người khác phái. Ở thời đại này giữa nam nữ cũng không có nhiều lễ giáo khắc nghiệt, những thứ trói buộc nữ tử lại càng ít, nàng qua đó, thuận tiện biểu diễn tài hoa của mình, chiếm được vài phần kính trọng của một hai lang quân cũng là chuyện rất bình thường.

Nhưng mà, Trương Khởi nghĩ, với thân phận của Trương Hiên, bằng hữu của hắn cũng phải là người của thế gia đại tộc. Lang quân thân phận như vậy, dù thật coi trọng nàng, thì thứ cho nàng được cũng chỉ là một vị trí thị thiếp mà thôi. Như vậy nàng cần gì phải tham dự vào phần náo nhiệt này?

Xoay người, váy áo Trương Khởi trải dài dưới ánh trăng, kéo ra một bóng hình xinh đẹp.

Nếu không muốn làm thiếp thì cũng thật khó khăn.

Trương Khởi biết, tướng mạo sau này của nàng, người không có chút thủ đoạn cùng quyền thế rất khó bảo vệ được. Cho nên, nàng muốn tìm trượng phu, nhất định phải tìm người có quyền thế có thủ đoạn để bảo hộ cho mình. Nhưng là, trượng phu như vậy, quý tử thế gia như thế, phải có cô tử môn đăng hộ đối mới có thể xứng đôi, không tới phiên nàng. Mà nếu như

https://thuviensach.vn

nàng không phải là chánh thê, mà chỉ là thiếp hoặc cơ thị, thì chủ mẫu cũng rất khó dung.

Cứ như vậy, nàng liền lâm vào thế bí. Ngoài việc tìm một cao quan hàn môn, Trương Khởi thật sự không biết, đường sống của mình ở nơi nào!

Trăng tròn vành vạnh, chiếu sáng cả một vùng đất. Trương Khởi mới vừa đi được mấy bước, một giọng nói khàn khàn như vịt đực liền truyền đến: "Trăng sáng trên cao, gió hồ lồng lộng, tiểu nương tử phương nào? Làm bạn cùng hoa dưới ánh trăng, đoạn trường nơi mái đình bên bờ hồ."

Âm thanh vang dội, hàm chứa sự nhạo báng cùng đắc ý của thiếu niên.

Đúng là giọng của Trần Ấp.

Trương Khởi không ngờ tới bị hắn gọi lại, còn bị đùa bỡn như vậy. Nàng ngẩn ngơ, chỉ đành phải chậm rãi quay đầu trong tiếng cười đùa của mấy lang quân, từ xa xa khẽ cúi chào, nhẹ giọng nói: "Cửu huynh, muội là A Khởi."

Âm thanh của Trần Ấp biến mất.

Ngược lại Trương Hiên vui mừng kêu: "Là A Khởi à, tới đây, tới đây."

Trương Khởi chần chờ một chút, khẽ trả lời: "Thời gian không sớm nữa, A Khởi phải trở về rồi."

Trong giọng nói của Trương Hiên có chút men say, nghe thấy nàng cự tuyệt, hắn không chút nghĩ ngợi kêu lên: "Thiên tài tới trễ đây mà, đến đây đến đây."

Hắn nói xong, nhìn quanh một vòng, đầy kiêu ngạo nói với chúng lang quân: "Muội muội này của ta vừa động lòng người lại vừa đa tài, không

https://thuviensach.vn

kém Ban Chiêu Tạ Đạo Uẩn. Các ngươi gặp, nhất định sẽ phải lau mắt mà nhìn."

Ngay trước mặt bằng hữu như thế, liền khoa trương tâng bốc nàng .

Nói xong, Trương Hiên thấy Trương Khởi chậm chạp bất động. Hắn liền nhấc chân đi về phía nàng.

Ba bước cũng thành hai, chạy tới trước mặt Trương Khởi. Hắn lại gần Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "Hôm nay muội tới vừa đúng lúc, trong những lang quân này, có một người là thứ tử của Nhữ Nam Viên thị, mặc dù chỉ là thứ tử, nhưng cũng là người có tài. Muội gặp hắn một lần, nếu như nguyện ý, vi huynh sẽ thuyết phục mẫu thân, để cho muội gả làm chính thê của hắn."

Trương Khởi giương mắt nhìn Trương Hiên, có chút tò mò cũng có chút ngây ngô hỏi: "Hắn rất có tài sao? Là tài gì vậy?"

Trương Hiên cười nói: "Tất nhiên là có được một tay thi phú."

Trương Khởi tiếp tục hỏi: "Nhưng mà có quan chức không?"

Trương Hiên cười, hắn đưa tay vuốt mái tóc của nàng. ngước mặt nói: "A Khởi ngốc, làm quan là thứ phàm tục mà thôi, con em thế gia chỉ cần có thể am hiểu thi phú, đi tranh tài ở Thông Huyền, là sẽ được mọi người coi trọng."

Trương Khởi cúi đầu: nhưng mà, muội chính là một người phàm tục đây.

Suy nghĩ một chút nàng mím môi mỉm cười, nhẹ nhàng nói: "Nhưng tối nay có Trần Ấp ở đây." Trong lúc Trương Hiên đang suy nghĩ, âm thanh nhẹ nhàng của Trương Khởi lại vang lên: "A Khởi và Trần Lang vốn có hiềm khích. Trường hợp như thế, chung quy thật không ổn." Nàng cúi chào hắn, chậm rãi lui về phía sau.

https://thuviensach.vn

Trương Hiên để mặc cho nàng rời đi.

Trương Khởi đi được một lúc, vẫn còn có thể nghe thấy âm thanh chúng lang quân trêu ghẹo, trách mắng nhau trong đình đài.

Một đêm không mộng mị.

Ngày thứ hai đi học thì không nhìn thấy bóng dáng của Trương Cẩm. Ngày thứ ba cũng thế.

Trương Khởi có chút mất hồn, cũng không chú ý giáo tập đã tuyên bố tan học.

Khi nàng lấy lại tinh thần, trong học đường đã không còn mấy người. Trương Khởi thu thập vật dụng, nhìn mặt trời phía ngoài, thầm nghĩ: bây giờ không có việc gì, đi về ngủ một giấc vậy.

Đúng lúc này, một gia nô đi tới.

Hắn đến trước mặt Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "Trương thị A Khởi, lang quân nhà ta cho mời ngươi."

Thấy Trương Khởi nhìn mình, người gia nô giải thích: " Lang quân nhà ta chính là Giáo tập Viên của các ngươi, ngài ấy gọi ngươi qua đó."

Giáo tập Viên gọi nàng?

Tim Trương Khởi đập lỡ một nhịp, vội vàng lên tiếng: "Ta sẽ đến."

Hai người một trước một sau bước đi, không bao lâu sau, liền đến một hoa viên cách học đường không xa. Giáo tập Viên đang ngồi trước một bàn đá, tay cầm một quân cờ trắng, cau mày nhìn bàn cờ trước mắt.

Thấy hắn thất thần, hai người Trương Khởi cũng không gọi hắn.

https://thuviensach.vn

Đến một lát sau, Giáo tập Viên mới nặng nề thả cờ trắng trong tay xuống, vỗ tay mà cười.

Cười cười, khóe mắt hắn nhìn thấy Trương Khởi.

Phất phất tay, ý bảo người hầu kia lui ra, hắn chuyển sang Trương Khởi, quan sát nàng từ trên xuống dưới một lần, nói: "Nhạc phổ đâu?"

Đôi mắt Trương Khởi sáng rỡ, nàng run giọng: "Trong lòng ta vẫn nhớ, còn Giáo tập Viên?"

Nét mặt của nàng, chứa rất nhiều khát vọng cùng mong đợi.

Giáo tập Viên lắc lắc đầu.

Thấy ánh mắt Trương Khởi ảm đạm, hắn nhẹ nhàng chậm rãi nói: "Ta đã hỏi đại nhân nhà ngươi rồi. Hắn nói, nữ nhi thế gia làm sao có thể gả cho nam nhân hàn môn?"

Trương Khởi vội la lên: "Nhưng thân phận ta hèn mọn như thế....."

Giáo tập Viên nhẹ giọng nói: "Đại nhân nhà ngươi còn nói, cô tử Trương gia, thà làm thiếp thế gia, chứ không thể làm thê tử hàn môn. Nếu thật sự có tài hoa xuất chúng, dù cho thân phận mẫu thân không cao, cũng có thể vào cung làm phi, sao có thể hạ mình làm nữ nhân hàn môn chứ?"

Trương Khởi đột nhiên lui về sau mấy bước.

Thấy sắc mặt nàng tái nhợt, Giáo tập Viên nổi lên cảm giác đồng tình. Hắn thở dài nói: "A Khởi cần gì phải nghĩ nhiều như vậy? Các cô tử đều đã quen với việc này rồi, A Khởi hà cớ gì cứ mãi chấp nhất thế?" Chuyện này, hắn đã rất nghiêm túc hỏi qua chủ nhân Trương thị. Bởi vì hắn cũng cảm thấy, lấy phẩm tính tài hoa của Trương Khởi, thích hợp với thân phận chánh thê hơn.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, Trương thị Tử Viễn còn cố chấp hơn so với tưởng tượng của hắn.

Trương Khởi không nghe thấy những lời an ủi này, nàng mờ mịt nhìn Giáo tập Viên như người mất hồn.

Thấy thế, Giáo tập Viên sờ sờ cằm, muốn đòi cầm phổ nhưng lại chẳng thể mở miệng được. Chờ một lát, thấy nàng vẫn còn thất thần, hắn ném mấy con cờ xuống, chắp hai tay rời đi.

Trương Khởi bước thấp bước cao trở lại phòng mình.

Vừa vào phòng ngủ, nàng liền ngã xuống giường, bụm mặt, không nhúc nhích.

Một hồi lâu, nàng rốt cuộc giật giật thân thể, nâng người lên, từ từ ngồi dậy, Trương Khởi vừa ngẩng đầu, liền thấy A Lục đang đứng ở cửa nhìn quanh, trên mặt hiển hiện đầy vẻ lo lắng cùng sợ hãi.

Trương Khởi nhìn A Lục cười cười, đang định lên tiếng, ở bên ngoài lại truyền tới giọng nói của một phụ nhân trung niên: " Khởi cô tử nhà ngươi có đó không?"

Một tỳ nữ vội vàng lên tiếng: "Vâng, cô tử nhà ta ở đây."

"Đại phu nhân cho mời."

Đại phu nhân?

Ba chữ này vừa thốt ra, trong khu nhà nhỏ lập tức trở nên an tĩnh không một tiếng động. Trương Khởi nhanh chóng ngồi dậy, lấy tay khẽ vuốt vuốt mặt, lại nhìn vào gương đồng quan sát hai mắt, rồi mới vội vã đi ra, cúi đầu nắm chặt vạt áo: "Làm phiền Như ma ma rồi."

https://thuviensach.vn

Như ma ma là một phụ nhân khoảng ba, bốn mươi tuổi trắng mập phúc hậu, mặc dù không có chút đồ trang sức nào, nhưng vẫn lộ ra một cỗ hơi thở uy nghiêm. Ở trong mắt người ngoài, đây hẳn là quý nhân hiếm có, nhưng trên thực tế, ở trong Trương phủ này, cũng chỉ là một nhũ mẫu đắc lực bên cạnh đại phu nhân mà thôi.

Nhìn thấy Trương Khởi ra ngoài, Như ma ma ôn hòa cười cười: "Khởi cô tử, xin đi cùng lão nô."

Âm thanh bình thản, không nhìn ra vui buồn.

Trương Khởi cố gắng nén sự lo lắng trong lòng xuống, nàng nháy mắt ra hiệu cho A Lục, ngăn cản nàng ấy đi theo, rồi mang ba tỳ nữ khác, theo sau Như ma ma đi gặp đại phu nhân.

Từ lúc trở lại Kiến Khang tới nay, Trương Khởi chưa từng gặp qua vị đại phu nhân này. Theo vai vế thì bà ta chính là tổ mẫu của Trương Khởi.

Cúi đầu đi một lát, môi Trương Khởi mở rồi lại khép, nhưng vẫn không nhịn được đành hỏi: "Không biết tổ mẫu gọi A Khởi đến là vì chuyện gì?"

Như ma ma lại tựa như không nghe thấy vậy, chỉ im lặng đi về phía trước.

Trương Khởi có chút không vui, trong bụng lại càng thêm bất an.

Đi gần nửa canh giờ, nhóm người mới đến phía ngoài một sân viện. Trong sân trồng đầy những cây tùng bách cao lớn, trong khi cả Trương phủ nở đầy hoa lê, hoa đào thì nơi này lại xanh um một mảnh, làm cho người ta có một loại cảm giác như mùa xuân đang bị giấu đi vậy.

Đi qua mấy hành lang, Như ma ma dẫn nàng đến trước một nhà gỗ. Nhà gỗ này cực kỳ tinh xảo, những cây tùng bách vô cùng cao to, cành lá sum

https://thuviensach.vn

xuê, có một phòng nhỏ nằm ẩn trong đó, chỉ có một bên tường lộ ra, thoáng nhìn, giống như ngôi nhà của một cao nhân đang ẩn cư trong núi.

Người còn chưa đến gần, nhưng Trương Khởi đã ngửi được một mùi thơm. Mùi thơm này không thuộc về hoa đào, hoa lê, cũng không phải là mùi son nước, bột phấn.

Ngửi thêm mấy lần, Trương Khởi liền nhận ra, đây là mùi đàn hương!

Trước mắt hiện ra ba gian phòng nhỏ nối tiếp nhau, từ xà ngang đến khung cửa rồi vách tường, tất cả đều được chế tác từ gỗ đàn hương!

Xa hoa đến mức này là cùng!

Nàng biết Trương thị giàu có, Tiêu thị lại càng thêm hào hoa xa xỉ, nhưng nàng không ngờ, lại hào hoa xã xỉ đến mức độ này! Gỗ Đàn hương không hề có ở Kiến Khang, chỉ tính đến chuyện vận chuyển chúng thôi, thì không biết đã hai hết bao nhiêu tiền của, chứ đừng nói đến việc bản thân chúng còn là loại vật phẩm vô cùng đắt!

Nhưng, trong đầu Trương Khởi đột nhiên hiện lên một câu nói: đàn hương, có tính âm hàn cao, người hỏa thịnh thì không nên dùng.

Lời này, là do lúc trước có người đã từng bảo..., tương lai phải làm một gian nhà Đàn hương cho nàng ở, thì đúng lúc có một vị cao tăng đứng bên cạnh thuận miệng nói ra.

Trương Khởi thu lại biểu cảm.

Nàng đi lên bậc thang, hướng bên trong cung kính nói: "Khởi cô tử đến."

"Để cho nàng vào đi." Là giọng nói của một tỳ nữ trẻ tuổi.

"Vào đi thôi."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi đáp một tiếng, cất bước tiến lên. Đi được hai bước, bỗng thấy một phụ nhân trung niên đi ra, trên khuôn mặt trắng tròn của người phụ nhân này tràn đầy nụ cười, cử chỉ hết sức tùy ý, cũng là người Trương Khởi quen, Ôn ma ma!

Chạm mặt Trương Khởi, Ôn ma ma cũng kinh ngạc, bà ta nghiêm túc nhìn Trương Khởi, lúc đi qua nàng thì nhỏ giọng nói một câu: "Can đảm lên."

Đây là chỉ điểm!

Trương Khởi cực kỳ cảm kích, nàng không quay đầu lại, chỉ khẽ nghiêng người, im hơi lặng tiếng thi lễ một cái, sau đó vén bức mành được làm từ những hạt trân châu nhỏ mượt mà, cùng cỡ, mà bất kỳ một viên nào cũng có thể đổi lấy mấy chục lượng vàng, cất bước vào bên trong.

Trên chiếc sập mềm trong phòng, có một lão phu nhân mái tóc đã ngả màu bạch kim đang nằm ngủ, ở sau lưng của bà ta, có một tỳ nữ khoảng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi đang hầu quạt.

Ở gần bên góc cửa sổ, còn có hai tiểu tỳ nữ.

Thấy Trương Khởi đi vào, họ cũng ngẩng đầu lên đánh giá nàng một chút.

Trương Khởi đi tới trước sập mềm, nhẹ nhàng thi lễ, nhỏ giọng nói: "A Khởi tham kiến tổ mẫu."

Lão phu nhân mở mắt ra.

Hai tỳ nữ tiến lên, cẩn thận đỡ lão phu nhân ngồi thẳng dậy.

Trương Khởi lặng lẽ ngẩng đầu, nhìn thấy lão phu nhân có dáng vẻ hơi gầy, hai gò má ửng hồng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt nhìn lén của nàng bị lão phu nhân phát hiện.

Lão phu nhân liếc Trương Khởi một cái, nghiêng đầu đi. Thấy động tác của bà ta, một tỳ nữ lập tức cầm lấy ống nhổ. Lão phu nhân ho mấy cái, khạc ra một ngụm đờm vàng nhỏ, sau đó quay đầu nhìn về phía Trương Khởi.

Bà ta nghiêm mặt, chậm rãi hỏi "Ngươi chính là A Khởi?"

"Bẩm tổ mẫu, cháu gái chính là A Khởi."

Có lẽ nghe thấy Trương Khởi tự xưng cháu gái nên lão phu nhân mất hứng, nghiêm mặt hừ một tiếng. Mà đứng ở phía sau bà ta, một tỳ nữ đã lạnh lùng quát: "Quỳ xuống!"

Ở lúc Trương Khởi "phịch" một tiếng quỳ xuống thì tỳ nữ này liền quát lên: "Trương Khởi, ngươi làm thế nào mà quyến rũ Tiêu thị mạc lang, khiến cho hắn không màng thể thống, chẳng để ý đến tôn ti, mau thành thực khai báo!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Bị Giam

Từ lúc nghe được tiếng khóc của Trương Cẩm, rồi hai ngày sau đó lại chưa từng thấy nàng ta xuất hiện ở học đường thì Trương Khởi liền đoán được sẽ có ngày hôm nay.

Bằng vào diện mạo "bình thường" bây giờ của nàng, lại còn ít tuổi như vậy, cho dù ai nhìn thấy, cũng sẽ không tin tưởng nàng có thể quyến rũ được Tiêu Mạc.

Trương Khởi nghe thấy mấy lời tràn đầy giọng điệu ra lệnh của tỳ nữ này, trong lòng không hề có chút hoảng sợ nào.

Nàng quy củ quỳ xuống, không bấn loạn, chỉ ngẩng đầu lên, mở một đôi mắt kinh ngạc, có chút ngây thơ nhìn đại phu nhân, lớn tiếng nói: "Tổ mẫu, A Khởi không có quyến rũ Tiêu gia Mạc lang."

Lời vừa nói ra, tỳ nữ mới mở miệng liền trừng mắt nhìn nàng. Trương Khởi bị dọa sợ, vội vàng cúi đầu, nhưng cúi đầu rồi, nàng còn không nhịn được thầm nói: " Dáng dấp A Khởi lại không đẹp, hắn mới không có thích đấy. Người Mạc lang yêu rõ ràng là Cẩm tỷ tỷ."

Giọng nói lộ ra vẻ trong trẻo đặc hữu của thiếu nữ, truyền đến tai mấy người trong phòng vô cùng rõ ràng.

Đại phu nhân cúi đầu, nghiêm túc nhìn chằm chằm Trương Khởi.

Thiếu nữ trước mắt này, ngũ quan thanh tú, nhìn kỹ còn có một phần tinh xảo, cặp mắt cũng có thần, lá gan lại càng không nhỏ, đáng tiếc da sạm

https://thuviensach.vn

vàng, khiến cho cả người thiếu đi một chút phong thái.

Ở thời đại này, vô luận là nam hay nữ, thì khi nói về vẻ đẹp, không bao giờ chỉ dừng lại ở việc bàn về ngũ quan. Thời đại mà son phấn vẫn còn rất đơn giản, trang điểm chỉ là việc thỉnh thoảng mới làm, thì một người lộ ra được ánh sáng nội hàm, mới là điểm mấu chốt của cái đẹp.

Dạng tướng mạo thế này, đến ngay cả tỳ nữ trong phủ cũng không bằng. Đại phu nhân khẽ cau mày.

Hai ngày nay, Trương Cẩm ầm ĩ đòi tìm cái chết, thêm vào đó, Tiêu Mạc lại không từ bỏ ý định, còn nhờ đến Tiêu Sách đi thuyết phục giúp hắn.

Nghĩ tới đây, đại phu nhân lại tức giận. Lý do trước kia của bà ta, có thể qua mặt bệ hạ, cũng có thể thuyết phục những người khác ở Tiêu gia. Nhưng đối với loại người như Tiêu Sách, là hoàn toàn vô dụng.

Vả lại, giải thích hết lần này đến lần khác, khiến bà ta gần như lâm vào thế bí, cứ có cảm giác có rất nhiều mắt hoài nghi đang nhìn chằm chằm mình.

Nghĩ tới đây, sắc mặt của đại phu nhân lại âm trầm thêm mấy phần!

Lúc này, tỳ kia nữ cười lạnh: "Ngươi không có quyến rũ? Vậy ngươi làm cái gì, mà có thể khiến cho một lang quân thế gia nhớ mãi không quên ngươi như thế, kiên trì muốn nạp ngươi làm thiếp đây?"

Trương Khởi cắn môi, thầm cãi lại: "A Khởi có tài đấy."

Âm thanh có chút nhỏ yếu, tỳ nữ kia cười lạnh, khẽ hừ một tiếng. Âm thanh của nàng ta rất lớn, khiến cho Trương Khởi đang cúi đầu bị dọa sợ đến run rẩy.

https://thuviensach.vn

Tiếp đó, sắc mặt Trương Khởi trắng nhợt, nghẹn ngào nói: "A Khởi thật sự có tài, A Khởi biết thêu, biết vẽ, còn có thể sáng tác được cầm phổ, đến bệ hạ cũng khen ngợi đấy. Ngày đó, lúc bệ hạ tuyên A Khởi vào cung thì A Khởi có nghe vài thái giám nói..., mặc dù dáng dấp A Khởi bình thường, nhưng lại là một cô nương thật sự có tài."

Mở miệng một tiếng "A Khởi", hai tiếng "A Khởi", giọng nói thanh thúy, nói thẳng ra chuyện nàng có tài hoa, cùng với chuyện bệ hạ cảm thấy dung mạo của nàng bình thường.

Những chuyện này, có cái đại phu nhân biết, có cái bà ta không biết. Nghe giọng nói thút thít của tiểu cô tử đang quỳ trên mặt đất, đại phu nhân nhắm hai mắt lại.

Thấy động tác này của bà ta, chúng tỳ nữ biết đại phu nhân lại đang tại trầm tư, nên từng người đều nghiêm cẩn đứng thẳng, không dám quấy rầy.

Sau một lúc lâu, đại phu nhân mở miệng: "Dẫn xuống đi."

Đây là lần đầu tiên Trương Khởi nghe thấy đại phu nhân nói chuyện, trong thanh âm mang theo chút trầm đục.

Đại phu nhân ngồi thẳng người, nhàn nhạt nói: "Giam chung một chỗ với Cẩm cô tử."

"Vâng."

Hai tỳ nữ tiến lên, kéo cánh tay Trương Khởi lôi ra ngoài. Trương Khởi cũng không giãy giụa, vừa lui ra được mấy bước, nàng giống như là nghĩ tới điều gì, liền quay đầu lại, giọng nói thanh thúy, mang theo vài phần ngây thơ cùng thẳng thắn kêu lên: "Tổ mẫu, lúc ở quê A Khởi có từng nghe một tăng nhân nói, người thể chất dương thịnh âm suy thì không nên đến gần gỗ Đàn hương, nếu không sẽ bị ho đàm, ho ra máu."

https://thuviensach.vn

Đại phu nhân ngẩng đầu.

Bà ta đối diện với cặp mắt trong trẻo, vẫn còn nét ngây thơ của Trương Khởi.

Đảo mắt, Trương Khởi đã bị dẫn ra ngoài.

Đại phu nhân vịn một tỳ nữ đứng lên, uy nghiêm ra mệnh lệnh: "Quét dọn Đông Liên uyển đi, hôm nay dời qua đó."

Một tỳ nữ tới gần, nhỏ giọng nói: "Đại phu nhân, chỉ là một đứa trẻ....." Lời còn chưa nói hết, đại phu nhân đã quay đầu nhìn chằm chằm nàng ta: "Tạm thời nghe lời nó thử xem."

Chúng tỳ nữ đồng loạt thi lễ: "Vâng."

Viện đang nhốt Trương Cẩm, cách nơi này không xa. Vừa vào viện, một tiếng khóc yếu ớt đứt quãng liền truyền vào trong tai Trương Khởi.

Tiếng khóc này, rất bi thương, rất tuyệt vọng, nghe thấy nó, Trương Khởi rũ mi xuống, lần đầu tiên cảm thấy đồng tình với Trương Cẩm.

Hai tỳ nữ nhanh chóng tiến lên mở cửa. Nơi này có một phòng khách, một phòng ngủ, còn có một gian phòng nhỏ để tắm rửa, vệ sinh, trong một gian phòng nhỏ khác có một cánh cửa thông ra bên ngoài nhưng đã bị khóa.

Trương Cẩm đang nằm úp trên giường, dùng chăn gấm che đầu, khóc nức nở, nước mắt tuôn rơi như một cái vòi nước bị mất van, Trương Khởi đi vào, nàng ta cũng không biết.

Thấy nàng ta khóc đến thê lương tuyệt vọng, Trương Khởi đi tới phía sau, môi giật giật, nhưng lại chẳng thể thốt ra lời khuyên nào.

Không ai có thể biết rõ hơn Trương Khởi, Tiêu Mạc này, chẳng có chút tình cảm nào với Trương Cẩm, gả cho hắn, chưa chắc Trương Cẩm đã hạnh

https://thuviensach.vn

phúc. Đứng một lát, Trương Khởi lại xoay người đi ra ngoài.

Lúc này, Trương Cẩm ngừng khóc, nàng ta quay đầu lại, nâng đôi mắt đẫm lệ, mơ hồ quát lên: "Ngươi là ai?"

"Cẩm tỷ tỷ, muội là A Khởi."

Đến một lát sau, Trương Cẩm mới phục hồi lại tinh thần, nàng ta trợn to đôi mắt đã sưng đỏ, bên trong che kín tia máu, khàn khàn hỏi: "A Khởi? Sao ngươi lại đến đây?"

"Là tổ mẫu, bà ấy hỏi ta mấy câu xong, liền nhốt ta vào đây cùng tỷ tỷ."

"Đừng kêu bà ta là tổ mẫu! Bà ta là mụ già cố chấp, thà bức ta chết cũng không chịu thành toàn cho ta và Tiêu Lang, bà ta không phải là tổ mẫu của ta——" Trương Cẩm khàn giọng kêu lên. Nàng ta ngồi thẳng người dậy, vươn tay kéo lấy cánh tay Trương Khởi, nước mắt lã chã nói: "Có phải A Mặc nói gì với ngươi không? Chàng có chuyển lời gì cho ta không? Chàng có biết ta bị bắt giam không?"

Một câu lại một câu, trong ánh mắt nàng ta tràn đầy mong đợi. Nhưng Trương Khởi lại không trả lời được, chỉ là ngây ngốc lắc đầu.

Trương Cẩm thấy nàng lắc đầu, liền nổi giận, nàng ta đẩy mạnh Trương Khởi ra, khiến cho Trương Khởi phải lảo đảo lui về phía sau mấy bước, rồi lại đặt mông ngồi xuống ngay đó, khóc rống lên.

Nhìn nước mắt đầy mặt, cùng dáng vẻ tuyệt vọng khổ sở của Trương Cẩm, Trương Khởi đoán không ra mục đích đại phu nhân nhốt mình ở chỗ này. Nếu đã không nghĩ ra, vậy thì không nghĩ nữa.

Trở lại phòng khách, Trương Khởi dựa vào sập, miễn cưỡng đi vào giấc ngủ.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, ở bên ngoài có một tỳ nữ khẽ giọng hỏi: "Khởi cô tử, liệu có cần cái gì không?"

Nghe thấy lời này, Trương Khởi lập tức đứng dậy, kêu lên: "Ta muốn có vải vóc cùng kim chỉ thượng đẳng....." Mới nói được đến đây, Trương Cẩm đang ở trong phòng ngủ liền khàn giọng mắng: "Ai cho ngươi nói chuyện? Khó nghe muốn chết!"

Trương Khởi vội vàng im lặng, mà tiếng bước chân của tỳ nữ này cũng từ từ đi xa.

Ngoài dự liệu của Trương Khởi chính là, khoảng chừng gần nửa canh giờ sau, liền có một bọc quần áo được đẩy vào bằng cửa sổ.

Trương Khởi vội vàng nhận lấy, mở ra xem, quả nhiên là một bọc đầy kim chỉ thượng đẳng cùng mấy tấm vải trắng loại tốt.

Những thứ này, còn quý hơn những thứ lấy được ở chỗ Trương Hiên.

Cũng đang nhàn rỗi, Trương Khởi liền bắt đầu thêu.

Nàng biết, ngoài cửa sổ thỉnh thoảng có người quan sát, nàng cũng biết, mọi hành động của mình, đều sẽ truyền đến tai đại phu nhân.

Nàng không biết tính tình đại phu nhân thế nào, nhưng nếu Ôn ma ma muốn nàng biểu hiện "can đảm lên", thì chứng tỏ lão nhân này thích phương thức nói chuyện trực tiếp, rõ ràng. Cũng thích người có lý trí có tính cách, không phải kiểu mềm yếu.

Ở trong phòng tối, lẳng lặng thêu như vậy, là chuyện Trương Khởi thích làm nhất. Nàng lúc này, có thể vứt bỏ hết những lo lắng vẫn chưa giải quyết được, cũng có thể quên đi xuất thân của chính mình, sự thật mình đang từng ngày lớn lên.

https://thuviensach.vn

Đến gần tối thì Trương Cẩm khóc mệt, đã ngủ thiếp đi, mà bức thêu của Trương Khởi, cũng đã ra được chút hình dáng.

Cửa mở ra, hai tỳ nữ đi vào. Chia ra bày thức ăn lên chiếc bàn ở trong phòng, đổi nước sạch xong, hai tỳ nữ liền lui ra ngoài.

Trương Cẩm ngồi ở đầu giường, lạnh lùng nhìn động tác của bọn họ, hiển nhiên hai ngày trước nàng ta đã từng vô cớ gây sự với họ, nên lúc này lại thấy mặt, liền nổi giận.

"Cạch" một tiếng, cửa phòng lại bị khóa, hai bên trong ngoài, lại khôi phục sự an tĩnh vốn có.

Nhìn thứ cơm canh đạm bạc khiến người khác giận sôi này, cùng với nước nóng không có cánh hoa, không có xiêm áo thoải mái sạch sẽ, và phòng nhỏ không có chỗ nào để tắm rửa, Trương Cẩm đột nhiên cầm chiếc gối ngọc trên giường lên, ném về phía Trương Khởi.

Chuyện xảy ra bất ngờ, Trương Khởi không kịp tránh, bả vai bị đập một cái. Nàng ngã ra sau, trong miệng phát ra một tiếng kêu đau đớn. Nhưng chỉ là lui về phía sau một bước, chứ không phản bác điều gì.

Trương Cẩm liếc nàng một cái, mắng: "Đê tiện!"

Trương Khởi lui đến một góc, cúi đầu nhìn chân của mình, không lên tiếng.

Oán khí của Trương Cẩm còn chưa tản đi, nàng ta vọt tới kỷ án, hất mạnh đống đồ ăn giành cho Trương Khởi xuống đất, "loảng xoảng", trong phòng vang lên những tiếng vỡ nối tiếp nhau, thức ăn, bát đũa rơi đầy đất.

Trương Khởi vẫn cúi đầu như cũ, không hề cử động cũng không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Trương Cẩm có chút mệt mỏi. Nàng ta ngồi xuống thở hổn hển một lát, rồi đột nhiên chuyển sang Trương Khởi, mở miệng kêu lên: "Tiện nhân! Hai ngày nay Tiêu Lang có liên lạc gì với ngươi không?"

Trong ánh sáng lờ mờ, Trương Khởi lắc lắc đầu, nhỏ giọng nói: "Không có."

"Phế vật, vô dụng ngu xuẩn!"

Trong phòng, lại bắt đầu vang lên tiếng thút thít của Trương Cẩm.

Chắc là đã khóc mệt, nên một khắc đồng hồ sau, Trương Cẩm vừa rơi lệ, vừa cầm phần cơm của mình lên ăn sạch sẽ.

Đêm đã khuya.

Trương Cẩm phát tiết một trận xong, lại mơ màng nằm lên giường, ngủ. Trương Khởi ngồi dưới sàn, cạnh giường, bụng bắt đầu kêu lên "ùng ục".

Nhưng đây không tính là gì, lúc nàng còn ở ngoài gia tộc thì bị đói bị giam như thế này chỉ chuyện thường.

Đảo mắt đã qua một đêm.

Trương Khởi lại bị Trương Cẩm đập hết bữa sáng, còn bị nàng ta xé rách khăn thêu, rồi bị hai tỳ nữ lặng lẽ lôi ra khỏi viện.

Nàng lại nhìn thấy đại phu nhân, chỉ là lần này, không phải tại ngôi nhà làm bằng gỗ đàn hương kia, mà là ở trong một sân viện tràn đầy hoa sen mỹ lệ.

Nhìn Trương Khởi cung kính quỳ gối dưới chân mình, bị đói bụng hai bữa lại bị đánh đến cánh tay cũng nâng không nổi, nhưng tinh thần vẫn sảng khoái như cũ, nhìn không ra nửa điểm tiều tụy cùng oán khí trên mặt,

https://thuviensach.vn

đại phu nhân mở miệng: "A Khởi đúng không? Ngươi tuổi còn nhỏ, nhưng lại thật biết nhẫn nhịn!"

Âm thanh của đại phu nhân vừa dứt, một phụ nhân trung niên đứng ở bên cạnh cũng cười lạnh nói: "Còn nhỏ tuổi, tâm cơ lại sâu như thế, chẳng trách có thể mê hoặc Tiêu gia Mạc lang!"

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Nàng mất mác nhìn đại phu nhân một cái, từ từ cúi đầu, thì thào nói: "Lúc A Khởi bốn tuổi mẫu thân liền mất ... ... Nhà ngoại mặc dù có người thân, áo cơm không lo, nhưng A Khởi là một người không cùng họ, không có phụ thân, bị đánh đến bể đầu chảy máu còn bị giam lại, bữa đói bữa no, đó là chuyện bình thường." Nàng biết, đại nhân vật như đại phu nhân, chắc hẳn sẽ không bình tĩnh nghe người như nàng thao thao bất tuyệt.

Dùng một loại giọng điệu bình tĩnh mà tầm thường nói những lời này xong, Trương Khởi cúi đầu xuống: "Cẩm tỷ tỷ chỉ là người thẳng tính, chứ tỷ ấy không xấu." Những lời này, nàng nói cực kỳ quả quyết, khiến người ta không chút nghi ngờ.

Cũng không biết đại phu nhân có tin lời của nàng không ..., bà ta nhìn sang một tỳ gật đầu một cái. Lập tức, tỳ nữ này thanh thúy kêu lên: "Đi mời Tiêu gia Mặc lang tới đây."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Quyết Định Hung Ác

Tiêu Mạc đã tới?

Trương Khởi cả kinh. Đại phu nhân nãy giờ vẫn nhìn chăm chú nàng thấy thế, vẻ mặt có chút biến đổi.

"Lộc cộc, lộc cộc" tiếng guốc gỗ vang lên, một mảnh xiêm áo màu trắng lọt vào mắt Trương Khởi. Người nọ cũng nhìn thấy nàng, hơi dừng một chút, rồi lại cất bước đi vào, thi lễ với đại phu nhân, âm thanh có chút khàn khàn: "Đại phu nhân cho gọi ta?"

Giọng điệu trầm thấp, hơi khàn. Cũng không biết tại sao, đại phu nhân nghe thấy vậy, lại có chút buồn phiền, đột nhiên ho khan.

Mấy tỳ nữ vội vàng tiến lên, kẻ vỗ lưng người bưng nước, chỉ có Tiêu Mạc vẫn bình tĩnh đứng đó, vẻ mặt lạnh lùng.

Ho khan một lát, đại phu nhân khàn giọng nói: "Mạc lang, con giận ta à?"

Không đợi Tiêu Mạc trả lời, giọng nói đại phu nhân đã trầm xuống: "Dù con có tức giận hơn đi nữa, không đồng ý chính là không đồng ý."

Nói đến đây, bà ta đột nhiên phát giận với Trương Khởi: "Đứng lên."

Trương Khởi ngoan ngoãn đứng lên.

Đại phu nhân chỉ vào Trương Khởi, nói với Tiêu Mạc: "Mạc lang, hôm nay cô nãi nãi nói cho con biết. Chỉ cần là nữ nhi của Trương thị, dù là làm

https://thuviensach.vn

thê hay làm thiếp, cũng đều không được."

Bà ta đứng lên, chỉ vào Trương Khởi đang run rẩy nói: "Cô nãi nãi biết con xem trọng tiện chân này. Hôm nay cô nãi nãi cũng nói thẳng, nếu như con còn nhờ những người xung quanh đến làm thuyết khách nữa, cô nãi nãi sẽ lập tức đưa A Khởi này cho Tiết Tử Chấp làm kỹ thiếp"

Lời này vừa nói ra, mặt Tiêu Mạc liền trầm xuống.

Chúng tỳ nữ bốn phía cũng kinh ngạc, hoảng sợ hớp một ngụm khí lạnh.

Về phần Trương Khởi, sắc mặt lại càng thêm trắng tái. Nhắc đến đám công tử thế gia, người có tiếng xấu nhất trong lòng các cô tử, không phải Tiêu Sách, mà là người tên Tiết Tử Chấp này. Hắn ngược người thành tính, dù là tiên tử trên trời lọt vào tay hắn, thì cũng không có mấy người sống qua được một năm. Hắn còn có một sở thích làm cho người ta khó có thể mở miệng, đó chính là giết chết mỹ nhân, sau đó sẽ vui vẻ dâm loạn.

Vì vậy ba chữ Tiết Tử Chấp này, mới là cái tên khiến các cô tử vừa nghe thì mặt đã biến sắc

Hôm nay, đại phu nhân lấy hắn ra để nói chuyện, đó là gián tiếp cho Tiêu Mạc hiểu, bà ta sẽ không bao giờ đồng ý, hơn nữa, cũng không cho hắn nhắc lại việc cưới gả cô tử Trương thị trước bất kỳ ai.

Trong khoảng thời gian ngắn, cả phòng đều tĩnh lặng, chỉ có tiếng thở dốc của Tiêu Mạc thỉnh thoảng truyền đến.

Đại phu nhân nhìn chằm chằm gương mặt tuấn tú có chút vặn vẹo của Tiêu Mạc, cuối cùng vẫn không đành lòng, bà ta khẽ thở dài, trầm giọng trấn an nói: "Mạc lang, con còn nhỏ, chứ khoảng hai năm nữa, con sẽ chẳng hề chấp nhất với nữ nhân vậy đâu. A Cẩm là biểu muội của con, dù con là suy nghĩ cho thanh danh của nó, cũng không thể giúp đỡ nó nữa. Về phần A Khởi này."

https://thuviensach.vn

Bà ta dừng lại một chút: "Cô nãi nãi vẫn là câu nói kia, nếu lại nghe thấy con có chút dính dáng gì đến nàng ta nữa, cô nãi nãi sẽ lập tức đưa nàng ta cho Tiết Tử Chấp"

Ở lúc Tiêu Mạc vẫn còn đang thẩn thờ không chút nhúc nhích, đại phu nhân tận tình khuyên bảo nói: "Vừa rồi tiểu cô tử này cũng có nói, khi còn bé nàng ta sống nhờ ở nhà ngoại, bởi vì không phụ không mẫu, thường bị người ta đánh đến bể đầu chảy máu lại còn bị giam, bị đói."

Thấy Tiêu Mạc kinh ngạc quay đầu nhìn Trương Khởi, đại phu nhân thở dài nói: "Đứa nhỏ này là một người trời sanh mệnh khổ, nào có phúc khí chịu được sự coi trọng của Mạc lang con?"

Âm thanh của bà ta mang theo một loại trầm thấp, lạnh lùng.

Tiêu Mạc quay đầu nhìn về phía đại phu nhân, nhìn một lát, hắn đột nhiên hiểu.

Nếu như không phải là đại phu nhân chú ý đến cảm thụ của mình, nếu như không phải là đại phu nhân vẫn chưa muốn hoàn toàn trở mặt, thì với thủ đoạn của đại phu nhân, chỉ sợ cái chờ mình không phải buổi nói chuyện này, mà là cảnh Trương Khởi bị ép uống rượu độc.

Đúng vậy, hai năm qua đại phu nhân tin Phật, tin có thuyết địa ngục luân hồi, nên mới nhân từ nương tay. Nếu là hai năm trước, ắt hẳn là bà ta sẽ sai người ép Trương Khởi uống rượu độc trước mặt mình, bà ta sẽ thông qua loại phương thức ày để nói cho mình biết tất cả là do bà ta định đoạt.

Đối với một người ở tầng lớp bề trên như đại phu nhân mà nói, Tiêu Mạc có thật sự để ý Trương Khởi hay không, Trương Khởi cam tâm tình nguyện với hắn không, Tiêu Mạc muốn Trương Cẩm hay là Trương Khởi, toàn bộ đều không quan trọng. Quan trọng là, nếu như Tiêu Mạc cứ khăng khăng cố chấp, bà ta sẽ sử dụng loại thủ đoạn này để răn đe hắn, cho hắn biết sợ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc thất thần lui về phía sau mấy bước.

Hắn chậm rãi cúi đầu, đưa tay thi lễ với đại phu nhân, giọng khàn khàn: "A Mạc, không dám."

Đại phu nhân hiền lành cười một tiếng, nói: "Đứa bé ngoan."

Bà ta nhìn Trương Khởi, nói: "A Khởi, ngươi tiễn Mạc lang một đoạn đi."

Trương Khởi vẫn đang đắm chìm trong sự đe dọa của đại phu nhân, mặt nàng trắng bệch run giọng nói: "Vâng." Đáp xong, nàng cúi đầu đi về hướng Tiêu Mạc.

Đi tới trước mặt Tiêu Mạc, Trương Khởi cúi đầu nhìn mũi chân thì thào nói: "Tiêu Lang, xin mời."

Âm thanh rất thấp, vẫn còn có chút run rẩy.

Đại phu nhân liếc mắt nhìn sắc mặt đang rất khó coi của Tiêu Mạc, hiền lành cười một tiếng, ôn hòa nói: "A Khởi."

Trương Khởi quay đầu lại: "Vâng."

"Ngươi là một đứa bé thông tuệ, ngày hôm qua nói nhà làm bằng gỗ đàn hương không thể ở được, tổ mẫu tin, hôm nay quả nhiên thoải mái hơn một chút."

"Là hồng phúc của tổ mẫu thôi."

Trương Khởi cung kính trả lời.

Thấy Trương Khởi trả lời quy củ, đại phu nhân gật đầu một cái: "Đưa Tiêu Lang đi ra ngoài đi."

https://thuviensach.vn

"Vâng."

Rốt cuộc Tiêu Mạc cũng cất bước, Trương Khởi đi theo phía sau hắn, hai người một trước một sau, từ từ đi về phía trước.

Trương Khởi vừa ra khỏi phòng, liền thở ra một hơi. Hai câu cuối cùng của đại phu nhân, là khích lệ Trương Khởi, cũng là làm cho Tiêu Mạc cùng nàng yên tâm, bọn họ chịu nghe lời, an thủ bổn phận, đại phu sẽ không xử trí Trương Khởi.

Tiêu Mạc đi rất chậm, rất chậm, bước chân còn có chút không yên.

Trương Khởi vẫn cúi đầu, lúc này đôi tay xoắn lấy nhau thật chặt.

Một tỳ nữ đi tới phía sau hai người, nói với Trương Khởi nói: "Đưa đi Tiêu Lang đi rồi, ngươi trở về phòng của mình đi."

"Vâng."

Hai người rốt cuộc đi ra khỏi Liên uyển.

Sau một lúc im lặng, hai người đi tới một con đường mòn, lá cây rập rạp, hoàn toàn che hết ánh mặt trời. Dọc theo đường đi, cũng thấy rất ít người hầu.

Tiêu Mạc lên tiếng: "Ngươi an tâm." Âm thanh của hắn rất khàn: "Đại phu nhân là một người không nói hai lời, ngươi chớ lo lắng."

"Ừ."

Lúc này, Tiêu Mạc dừng bước.

Hắn đột nhiên quay đầu lại, nhìn Trương Khởi không chớp mắt.

https://thuviensach.vn

Nhìn một lúc, trong mắt hắn lóe ra một tia sáng trong suốt. Khẽ nghiêng đầu, gió mát thổi qua mặt, âm thanh của Tiêu Mạc lại càng thêm trầm khàn: "A Khởi, ta rất khó chịu."

Hả?

Trương Khởi muốn ngẩng đầu, rồi lại không dám.

Tiêu Mạc nghiêng đầu đón gió, thấp giọng, thốt ra một câu tối nghĩa: "Ta là thật tâm muốn cưng chiều ngươi, thương ngươi..... Ta đã dùng hết mọi biện pháp rồi."

Cánh môi Trương Khởi giật giật, cuối cùng vẫn không nói lời nào.

Trong tiếng gió nức nở nghẹn ngào, Tiêu Mạc nhỏ giọng nói: "A Khởi có nhận được quà không?"

Trương Khởi suy nghĩ một chút, gật đầu nhỏ giọng nói: "Nhận được."

"Ý của ta ngươi hiểu chứ?"

Lần này, Trương Khởi rất ngây thơ lắc lắc đầu.

Tiêu Mạc quay đầu lại nhìn nàng một lúc lâu, nhẹ nhàng nói: "Đã đến lúc này, A Khởi ngươi còn....." Dừng một chút, hắn hạ thấp giọng, nói từng câu từng chữ: "Đó là cơ hội cuối cùng rồi. A Khởi, ngươi trở về suy nghĩ cho kỹ, cũng chuẩn bị một chút."

Cái gì?

Cánh môi Trương Khởi run run, cuối cùng vẫn không ngẩng đầu.

Tiêu Mạc liếc mắt nhìn hai phía, nói: "Trước kia ta không biết thái độ của đại phu nhân các ngươi lại ác liệt như thế, có nhiều chỗ còn an bài chưa được chu toàn. Ngươi hãy chờ ta một thời gian. Nhưng A Khởi yên tâm,

https://thuviensach.vn

sắp xếp của ta chắc chắc sẽ không sai sót, khiến mọi thứ thất bại đâu, cũng sẽ không để cho ngươi rơi vào trong tay đại phu nhân, lại càng không thể rơi vào trong tay tên Tiết Tử Chấp đó."

Trương Khởi không đáp.

Tiêu Mạc vươn tay, muốn áp lên gương mặt nàng, bàn tay đưa đến một nửa, rồi lại rũ xuống.

Một hồi lâu sau, ở lúc Trương Khởi cho là hắn đã cất bước rời đi, Tiêu Mạc cất giọng khàn khàn, nhưng âm thanh lại đầy dịu dàng, nhẹ nhàng bay tới: "Đừng trách ta..... Vừa nghĩ tới A Khởi sẽ ngủ ở trong ngực trượng phu khác, lòng ta liền buồn bực đau đớn....."

Nói tới chỗ này, hắn dứt khoát xoay người, bước nhanh rời đi.

Nhìn bóng lưng của hắn, Trương Khởi yên lặng, đứng đó, thật lâu cũng không nhúc nhích.

Trương Khởi trở lại phòng.

Qua một ngày yên tĩnh, ngày thứ hai lại tới.

Phờ phạc ngồi trong học đường, Trương Khởi cảm thấy cả người chỉ có một chữ, mệt mỏi, mệt mỏi đến ngón tay cũng không muốn động.

Trong học đường, nhóm cô tử vẫn như thường ngày, cười hì hì không ngừng nói chuyện.

"Nghe nói triều đình hạ lệnh chiêu mộ hiền tài đấy."

"Cái này thì có gì để nói?"

"Ngươi biết cái gì chứ? Nước Trần vừa lập, bây giờ bệ hạ lại là người có chí hướng. Lần chiêu sĩ này, có thể nói là một sự kiện quan trọng trong lịch

https://thuviensach.vn

sử nước Trần đấy. Nó quan hệ đến nước Trần cùng cơ nghiệp của các gia tộc, không chỉ Hoàng thất coi trọng, mà các đại gia tộc cũng thế."

Cô tử kia khẽ thở dài: "Nhớ năm đó lúc thế gia thịnh nhất, đúng là "Vương cùng ngựa, chung thiên hạ" , điều này nói lên cái gì? Nói lên rằng nắm quyền hành của cả thiên hạ trong tay, đối với thế gia mà nói là cực kỳ quan trọng. Chưa kể đến cái khác, chỉ nói đến việc không có quyền bính cùng tuỳ tùng, thế gia tuy là thế gia, nhưng có thể dùng gì để trấn áp bạo dân? Con cháu thế gia lại là những kẻ ăn sung mặc sướng, dù cho có làm được thi phú cảm động lòng người đến mức nào đi nữa, thì trong đao kiếm có thể giữ được tánh mạng sao?"

Cô tử kia dừng một chút, sau đó tổng kết lại nói: "Tóm lại lần chiêu sĩ này, với các đại gia tộc mà nói cũng cực quan trọng."

Trương Khởi nghe đến đó, ngẩng đầu liếc nhìn cô tử vừa nói một cái.

Cô tử này là chính nữ của Ngũ Phòng, xưa nay luôn trầm lặng, không ngờ tới kiến thức lại không tầm thường chút nào.

Lại an tĩnh một lát, một cô tử thuộc dòng chính nữ khác lên tiếng: "Nghe nói chính là mấy ngày nay, hoàng cung sẽ thiết yến, đến lúc đó cô tử của các đại gia tộc cũng có thể cùng tham dự."

Một cô tử dòng chính nữ khác tò mò hỏi nói: "Chẳng lẽ bệ hạ muốn chọn phi rồi à?"

Âm thanh của nàng ta không thấp, vì vậy những lời này vừa ra, đầu tiên chỉ là nhóm cô tử ồn ào ở lân cận, đến cuối cùng, tất cả các cô tử đều an tĩnh lại.

Trong không khí yên lặng, một cô tử thuộc dòng chính nữ nói: "Bệ hạ muốn chọn phi rồi. Lần này sẽ từ các thế gia tuyển ra hai Quý Phi, một

https://thuviensach.vn

Thục Viện. Nghe nói nếu như có người hợp ý, còn có thể được chọn nhiều hơn."

Nghe đến đó, thứ nữ của cửu phòng, Trương Kỳ, liếc Trương Khởi một cái, đột nhiên nói: "Không phải trong phủ chúng ta có một tài nữ giỏi tài hùng biện đến cả Giáo tập cũng dám tranh cãi sao? Tài nữ như vậy mà không vào hoàng cung, làm phi tử như Ban Tiệp Dư, chẳng phải là quá đáng tiếc?"

Hoàng đế đã từng triệu kiến Trương Khởi, lại bởi vì tướng mạo nàng bình thường mà tiễn về, nhóm cô tử đã sớm biết. Trương Kỳ nói những lời này, chỉ đơn giản là muốn châm chọc mà thôi.

Từng tiếng cười nhẹ truyền đến. Trương Khởi liếc mắt nhìn Trương Kỳ, đột nhiên hiểu. Người muốn dùng sanh non để hãm hại mình mà không thành, La Trương thị, cũng là thứ nữ của cửu phòng. Không trách được ánh mắt Trương Kỳ nhìn mình luôn có chút kỳ lạ.

Thứ nữ đấu đá lẫn nhau như vậy, quả thực là chuyện không có ý nghĩa. Lúc này, một dòng chính nữ khẽ cười cắt đứt sự giễu cợt của chúng thứ nữ: "Nói như vậy, chúng ta cũng có việc vui rồi."

Trong ánh mắt tò mò của chúng thứ nữ, cô tử này nói: "Bệ hạ muốn chọn phi, các đại gia tộc cũng sẽ nhân cơ hội này để kết thân. Mà để tiện cho việc kết thân thì các bữa tiệc giao lưu ắt hẳn sẽ không thiếu."

Trương Khởi nghe đến đó, liền hiểu: nếu triều đình mở rộng việc chiêu hiền, ắt hẳn Hoàng thất cùng các đại thế gia sẽ không ngồi yên với việc phân phối lợi ích. Các đại gia tộc hoặc là thông qua kết thân để lôi kéo lẫn nhau, hoặc là sẽ có có những hành động đấu đã nhau. Thời gian này, thành Kiến Khang chắc chắn sẽ trở nên rất náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Tiếng Sáo

Các cô tử trong học đường này, đều chưa có đính hôn. Bệ hạ chọn phi, khiến các thứ nữ để ý, mà các đại gia tộc thì muốn các đích nữ được để ý. Trong khoảng thời gian ngắn, họ không còn lo học hành gì, tốp năm tốp ba tụ chung tán gẫu.

Từ trong mấy cuộc tán gẫu này, Trương Khởi không chỉ một lần nghe được tên của Tiêu Mạc. Con em thế gia không có mấy người thành tài, Tiêu Mạc là tài năng hiếm có trong đó, lần này bệ hạ chọn người tài, hắn nhất định sẽ ở trong đó. Lấy gia thế của hắn, chỉ sợ liền có thể làm quan.

Nói đến Tiêu phủ trước có Tiêu Sách, sau có Tiêu Mạc, trong khoảng thời gian ngắn, cả trong giọng nói của các cô tử Trương Thị, đều mang vị chua.

Ngày hôm sau, Trương Cẩm được thả ra rồi.

Nàng vừa ra tới, liền bảo người ta gọi Trương Khởi đến.

Nàng tìm Trương Khởi có thể có chuyện gì? Còn không phải là vì Tiêu Mạc. Trương Khởi nhớ đến cảnh cáo của đại phu nhân, rùng mình một cái.

Chỉ là, nàng cũng không dám cự tuyệt Trương Cẩm, lập tức cúi đầu, đi theo sau lưng A Lam, đến viện của Trương Cẩm.

Mới vừa đi tới một vườn hoa, dưới cây đào bên cạnh, liền truyền đến tiếng kêu củaTrương Hiên, "Nói cho ngươi biết Viên Chi Húc, Trương phủ ta cũng có người tài nghệ tuyệt luân." Nói đến đây thì hắn lên tiếng: "Đi

https://thuviensach.vn

kêu Khởi cô tử đến. Đúng rồi, bảo muội ấy mang theo mấy cái khăn tay, ta muốn cho mấy người tầm thường này biết cái gì gọi là thêu vẽ tuyệt diệu."

Hắn vừa phun ra hai chữ "Tầm thường", bốn thiếu niên lang quân đồng thời kêu to lên. Trong tiếng kêu, một thiếu niên thanh tú nói: "Nhanh đi nhanh đi, ta lại muốn xem A Khởi mà Hiên lang quân nhà ngươi thường nhắc là ai"

Một người hầu đáp một tiếng, xoay đầu lại. Vừa quay đầu, hắn liền vui mừng kêu lên: "Lang quân, Khởi cô tử ở đàng kia." Hắn tự tay chỉ hướng Trương Khởi.

Trong nháy mắt, mấy đôi mắt đồng thời nhìn về phía Trương Khởi.

Không làm sao được, Trương Khởi quay đầu, cúi người, kêu một tiếng, "Cửu huynh" xong, liền từ từ đến gần trong tiếng cười đắc ý của Trương Hiên.

Nàng đi tới trước chúng thiếu niên. Trương Hiên đi nhanh tới, hắn tự tay nắm cánh tay Trương Khởi kéo nàng, nói: "A Khởi tới thì tốt, mấy người này dám can đảm xem thường Trương thị ta. Đúng rồi, muội có mang theo khăn tay không?"

Khăn tay? Hiện tại nàng làm gì có khăn tay? Tất cả đều ở chỗ Tiêu Mạc.

Không đợi Trương Khởi trả lời, một thiếu niên đã lớn tiếng kêu lên: "A Khởi, ngươi ngẩng đầu lên."

Lang quân còn trẻ, thấy cô tử cùng tuổi, nào có không muốn xem bộ dáng của đối phương chứ?

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Nàng vừa ngẩng đầu, bốn thiếu niên đồng thời thất vọng, cười cười, đá đá với Trương Hiên, một thiếu niên quái dị nói: "Không biết như thế nào, nhưng tướng mạo này, kém Ban Tiệp Dư xa rồi."

Âm thanh này vừa rơi xuống, lại thêm một hồi tiếng cười quái dị.

Trương Hiên tức giận, miệng hơi mở định giải thích, nhưng thấy Trương Khởi liền ngậm miệng lại, nhưng khóe môi, không khỏi khinh miệt nhếch nhếch, trong mũi còn phát ra một tiếng hừ khinh thường.

Động tác này của hắn, mấy người khác không nhìn thấy, nhưng Viên Chi Húc diện mạo thanh tú, vóc người gầy cao đã thấy được. Hắn tò mò nhìn chằm chằm Trương Khởi, không có trực tiếp chất vấn Trương Hiên, mà là hỏi "Tiểu cô tử, thêu vẽ của ngươi đâu? Lấy tới xem một chút."

Trong âm thanh mang theo chút thiết tha.

Mấy thiếu niên khác thấy thế, đồng thời cười lớn. Bọn họ đẩy Viên Chi Húc, quái dị nói: "Ngươi được đấy Chi Húc, Trương Hiên dọa ngươi, ngươi thật để ý?" Vừa nói, vừa nhìn Trương Khởi và Viên Chi Húc nháy mắt ra hiệu.

Trương Hiên hừ một tiếng, mặc kệ bọn họ, mà chuyển sang A Lam ra lệnh: "Đến phòng A Khởi, lấy khăn tay của muội ấy ra đi."

"Vâng"

A Lam đáp xong vừa định lui ra, Trương Khởi bên cạnh lại thanh thúy nói: "Cửu huynh, không cần." Nàng chớp chớp lông mi thật dài, vươn tay ra về phía Trương Hiên, "Cửu huynh, mượn sáo dùng một lát."

"Đi, cầm cây sáo sạch sẽ đến."

"Vâng"

https://thuviensach.vn

Đảo mắt, một cây sáo mới tinh liền đưa đến trong tay Trương Khởi. Thấy Trương Khởi nhận lấy, Trương Hiên nhỏ giọng hỏi: "Muội thật biết?"

Trương Khởi trừng mắt nhìn hắn, nhỏ giọng cười nói: "Tất nhiên biết."

Dứt lời, nàng xoay người, đối mặt hoa đào tuôn rơi theo gió xuân, nức nức nở nở thổi lên.

Mà lúc này, một thiếu niên đang nở nụ cười, "Tiểu cô tử cũng muốn thổi sáo? Ngươi sai lầm rồi, Chi Húc rất thông thạo . . ." Mới nói tới đây, tiếng cười của hắn ngừng lại, tiếng cười cợt của chúng lang quân bên cạnh cũng ngừng lại.

Tây Uyển nơi xa, có tiếng sáo nhẹ nhàng truyền đến. Phía bên phải, còn có mấy cô tử còn trẻ đang cười cợt.

Nhưng tất cả âm thanh này, bọn họ đều không nghe được.

Tiếng sáo như gió xuân, phiêu đãng mà lên, phiêu đãng mà qua, phiêu đãng rơi xuống, giống như cánh hoa bay múa.

Trương Khởi vốn có thiên phú, phương diện kỹ xảo không kém người khác chút nào. Khác người là, tâm tư của nàng như lối nhỏ vào chốn vắng, đã sớm biết sung sướng sầu khổ ở thế gian.

Cho dù như thế, bài ca vẫn còn réo rắt, cứ như một con chim yến yếu ớt, vui mừng múa trong ánh sáng hết lần này đến lần khác. Vẻ đẹp của nó, sinh mạng của nó, chỉ có ở mùa xuân rực rỡ, dù nó vô lực xông về bầu trời, nhưng nó vẫn một lần lại một lần, nhất định ở trong mưa xuân gió xuân, chiếu xuống bóng dáng tươi đẹp rạng rỡ.

Tiếng cười cợt nơi xa cũng càng ngày càng nhỏ.

https://thuviensach.vn

Khi chúng lang quân nghe được như si như say thì tiếng sáo dừng. Nàng chậm rãi quay đầu lại, giao cây sáo cho người làm bên cạnh xong, nàng khẽ chào Trương Hiên và chúng lang quân, nhỏ giọng nói: "Lòng A Khởi có vẻ u sầu, khó tránh khỏi hận cả gió trăng. Chọc cho các lang quân không thích." Nói tới chỗ này, nàng nói với Trương Hiên: "Cửu huynh, Cẩm tỷ tỷ còn đang chờ A Khởi, cáo lui."

Cho đến khi nàng thối lui khỏi thật xa, chúng lang quân mới tỉnh táo lại.

Một thiếu niên kêu lên: "Khúc hay" hắn gật gù hả hê, vẫn còn say mê trong âm khúc, "Gió xuân mưa xuân cùng xuân buồn, một khúc thật hay."

Một lang quân khác thì thào nhắc lại: "Lòng có vẻ u sầu, hận cả gió trăng."

Viên Chi Húc diện mạo thanh tú, vóc người cao gầy thì chuyển sang Trương Hiên hỏi "Muội muội của ngươi tuổi còn nhỏ, ở đâu ra sầu khổ, còn hận cả gió trăng?"

Sầu tư? Nghĩ đến mơ ước muốn gả cho người không giàu sang của Trương Khởi, Trương Hiên liền lắc đầu, nói: "Không biết sầu khổ của muội ấy từ đâu tới nữa."

Viên Chi Húc thở dài nói: "Mặc kệ như thế nào, A Khởi nhà ngươi thổi sáo thật hay." khiến hắn nghe, mà trái tim chợt buồn chợt vui, lúc chợt phiêu đãng trên trời, lúc chợt yên lặng trong đêm rét. Chính hắn cũng biết thổi sáo, nhưng so với cô tử này, vẫn là kém xa.

Đợi có cơ hội, thì muốn hỏi một câu, sầu lo của nàng từ đâu mà đến.

Đang lúc ấy thì, một thiếu niên lang cười he he nói: "A Hiên, muội muội của ngươi thật có tài. Thổi sáo còn hay hơn Chi Húc nhiều. Đáng tiếc diện mạo hơi tệ, nếu không ta cũng muốn xin cưới. Ngươi thấy đúng không Chi Húc?"

https://thuviensach.vn

Viên Chi Húc nhìn về phía Trương Hiên, cười không ngừng, "Là có tài, diện mạo cũng được."

Lời vừa nói ra, tiếng kêu lạ liền vang lên. Trương Hiên thì cười ha hả, nói: "Vẫn là Chi Húc thật tinh mắt." Hắn không ngờ với hình dạng bây giờ của Trương Khởi, Viên chi húc cũng có thể cảm thấy nàng được. Trong bụng âm thầm lẩm bẩm: xem ra năm nay liền có thể định việc cả đời cho A Khởi.

Viên Chi Húc một mực nhìn Trương Hiên, nhìn thấy vẻ mặt của hắn, trong lòng càng sáng tỏ.

Trương Khởi đi theo sau lưng A Lam, đến viện của Trương Cẩm.

Đi tới đi lui, A Lam đột nhiên lạnh giọng nói: "Chúc mừng Khở cô tử lại triển lộ tài nghệ rồi. Nghĩ đến không bao lâu nữa, thiếu niên lang quân cả Kiến Khang, đều biết Khởi cô tử lạ một đại tài nữ."

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn nàng một cái, không để ý đến. Thân phận của nàng hèn mọn hơn, cũng không tới phiên tỳ nữ như A Lam trào phúng.

Chỉ là, nàng ta có phần nói đúng, tài danh của mình, sẽ vang dội hơn nữa?

Từ trong đối thoại của đám cô tử hôm qua liền biết, từ lần mình đánh bại Trần giáo tập, danh thạo đàn giỏi tranh đã truyền sơ sơ trong vòng quyền quý.

Danh tiếng đó cộng với khúc hôm nay, chuyện Trương thị có một tài nữ, sợ là sẽ phải truyền ra.

—— từ khi Viên giáo tập nói cho nàng biết, lang chủ Trương thị không thể nào cho nàng đính hôn với một người không phú quý, Trương Khởi đã mê mang với tương lai của mình. Nàng hiện tại chỉ muốn, danh tiếng của

https://thuviensach.vn

mình càng lớn, Trương thị liền càng không thể nào tùy tiện xử trí mình. Cho dù là đại phu nhân cũng không thể

Trong phòng, Trương Cẩm thất hồn lạc phách ngồi ở nơi đó, nhìn thấy Trương Khởi tới đây, nàng tung người bổ nhào về phía trước, nhào tới trước mặt Trương Khởi, đưa tay nắm tay của nàng, Trương Cẩm vội vàng hỏi "A Khởi, ngươi gặp A Mạc rồi, huynh ấy nói thế nào?"

Thấy Trương Khởi cúi đầu, nàng the thé nói: "Nói mau, huynh ấy nói như thế nào?"

Trương Khởi lắc đầu, "Huynh ấy không có nói gì."

"Ngươi gạt người ——" Trương Cẩm đột nhiên lui về phía sau một bước, tay phải giương lên liền muốn tát Trương Khởi. Thấy nàng lẳng lặng nhìn mình chằm chằm, bàn tay kia lại đột nhiên để xuống.

Nàng nhìn chằm chằm Trương Khởi, hận nói: "Ngươi gạt người, ngươi gạt người ô ô, ngươi gạt người. . . . . ."

Âm thanh càng về sau, càng mềm yếu.

Thật ra thì nàng biết tất cả, chỉ là nội tâm còn không chết thôi.

Trương Khởi cúi đầu, mặc cho Trương Cẩm khóc gào thét. Nếu đại phu nhân không muốn nàng nhắc tới chuyện Tiêu Mạc, Trương Khởi liền quyết định, từ giờ trở đi, tuyệt không nói nửa câu ở trước mặt người khác.

Trương Cẩm tuyệt vọng cực kỳ, vừa khóc liền không dứt.

Trương Khởi ở một lát, thấy không ai chú ý mình, liền lặng lẽ chạy ra khỏi cửa phòng. A Lam thấy nàng muốn rời khỏi, đang chuẩn bị gọi lại, rồi lại ngừng miệng.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi không có trở về phòng, mà là đi đến thư phòng của phụ thân của nàng, Trương Thập Nhị lang.

Trong thư phòng, tiếng đọc sách vang vang.

Trương Khởi đứng ở trong đình, lắng nghe tiếng đọc sách trong sáng có lực của phụ thân, trong lúc bất chợt lại thấy hận.

Nàng muốn hỏi, tại sao ông muốn quyến rũ mẫu thân tôi?

Nàng muốn hỏi, tại sao ông quyến rũ mẫu thân tôi, cũng không cho bà một danh phận?

Nàng muốn mắng, tại sao mẫu thân chết rồi, ông vẫn còn phong lưu vui vẻ?

Nhưng nàng không thể làm cái gì.

Chẳng những không thể làm, nàng còn phải nặn ra một nụ cười.

Trương Khởi mới vừa đi tới dưới bậc thang, thì một đồng tử đi ra, hắn nhìn thấy Trương Khởi hậu, cau mày quát lên: "Lang quân nói rồi, lúc đọc sách không cho phép người khác quấy rầy. Cô tử trở về đi thôi."

Trương Khởi ngẩn ra, một hồi lâu mới cúi đầu lên tiếng: "Vâng"

Nàng chậm rãi lui về phía sau.

Đảo mắt, lại hai ngày đã qua.

Xế chiều hôm nay, Tiêu phủ có tiệc.

Đúng theo lời chúng cô tử trong học đường, bữa tiệc này, hội tụ các lang quân và cô tử trẻ tuổi ở trong đại gia tộc.

Đây là một bữa tiệc cho các cô tử khoe sắc, và lang quân khoe tài.

https://thuviensach.vn

Khiến Trương Khởi không có nghĩ tới, chẳng những là nàng, kể cả Trương Cẩm, cũng nhận được tư cách tham gia bữa tiệc này.

Lời đại phu nhân cảnh cáo còn văng vẳng bên tai, một cái chớp mắt, liền thả các nàng đến Tiêu phủ gặp mặt Tiêu Mạc?

So sánh với Trương Cẩm mừng rỡ như điên, Trương Khởi không tự chủ được cảnh giác lên.

Thoáng ăn diện một phen, chúng cô tử ngồi xe ngựa của từng người lên đường. Trương Khởi không có xe ngựa, nên chen chúc trên một chiếc xe ngựa với ba thứ nữ khác.

Ánh mặt trời sau giữa trưa nóng bỏng treo trên bầu trời thì xe ngựa chạy ra khỏi cửa chính Trương phủ.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Con Cháu Nhà Quan

Bên ngoài Tiêu phủ, xe ngựa xếp thành hàng dài. Xe ngựa lui tới nơi này, không phải thế gia cô tử thì là thế gia lang quân, thân phận quý trọng, xe ngựa cũng trang trí hết sức xa hoa. Có màn xe phất phơ là dùng lụa đỏ làm thành, có loại thì do trân châu lớn nhỏ ghép thành, cao quý xa hoa, cùng lúc còn khảm nhiều bích ngọc bảo thạch đủ kích cỡ

Xe của mấy người Trương Khởi tới gần, thì mùi Long Tiên Hương thanh nhã liền bay vào chóp mũi. Về phần càng xe sườn xe của tất cả xe ngựa, kém nhất cũng là sử dụng gỗ trầm hương, nhiều hơn, còn là dùng tử đàn.

Những đích tử thế gia này, còn chưa có một lộ ra mặt mũi, chỉ dựa vào trận thế thì cũng làm người ta kinh hoàng. Như bây giờ, tứ nữ Trương Khởi liền kinh hãi. Các âm thanh khe khẽ cười, đều biến mất, thay vào đó, chỉ có âm thanh xe ngựa chỉnh tề đi tới.

Đợi đến xe ngựa trước mặt dần dần đi vào Tiêu phủ, một cô tử mới thở dài ra.

Xe ngựa củaTrương Khởi cũng đi vào Tiêu phủ.

Xe ngựa dừng lại, chúng cô tử lang quân tấp nập xuất hiện. Bị khí thế của họ làm chấn động, chúng con cháu thứ xuất, lúc này đều an tĩnh cực kì, mấy người cùng xe với Trương Khởi, càng thêm cúi đầu dựa vào bên đường đi lại.

Trương Khởi cũng cúi đầu, ở giữa con đường, là tất cả đích tử đích nữ thế gia, từng người đều nghễnh đầu, thần thái phấn khởi đi vào. Theo động

https://thuviensach.vn

tác của bọn họ, tiếng guốc gỗ "Cộc cộc lộc cộc" so le không đều vang lên. Váy dài áo dài tung bay, váy áo áo lưới, ở trong hoa đào đầy đất, tản ra hơi thở quý tộc xa hoa.

Con cháu nhà quan phía trước càng ngày càng nhiều, mà Trương Khởi, cũng càng ngày càng dựa vào bên đường, cơ hồ bị chen vào trong rừng cây rồi.

Lúc này, một cô tử nhỏ giọng nói ra: "Ta muốn vào cung."

Cô tử Trương Tú có cùng phụ thân ở cùng viện với Trương Khởi, lặng lẽ ngước mắt, hâm mộ nhìn con cháu nhà quan lui tới, kiên định nói: "Ta muốn vào cung làm phi nếu có thể được cưng chiều nhất hậu cung, cũng không thua họ bao nhiêu"

Nàng nói năng hùng hồn, không có nửa người đáp lại. Mấy thứ nữ khác, cả dũng khí so sánh với các đích tử đích nữ đó cũng không có.

Cùng là con em thế gia còn như vậy, huống chi người nghèo? Trương Khởi nhìn từng con cháu nhà quan thần thái phấn khởi, nói năng vừa lịch sự tao nhã lại phong thái trác tuyệt, đột nhiên hiểu nhà Trương thị lang, tại sao tình nguyện nữ nhi làm thiếp cho con cháu nhà quan, cũng không nguyện ý làm vợ người nghèo.

Đây là một loại kiêu ngạo cao cao tại thượng, đây là một loại quý khí bẩm sinh. Kéo dài suốt trăm ngàn năm, khiến cho bọn họ tin tưởng, phú quý nghèo khó đều là trời xanh định đoạt, mà huyết mạch của họ, nhất định từ khoảnh khắc họ sinh ra đã cao cao tại thượng.

Loại cảm giác cao cao tại thượng này rất tuyệt vời, và ăn sâu bén rễ. Cho nên, bọn họ tình nguyện gả con gái cho người có huyết mạch cao quý giống nhau làm thiếp, cũng không thể dễ dàng tha thứ huyết mạch của mình ra ngoài, không thể chịu được huyết mạch của mình, xen lẫn với đám người

https://thuviensach.vn

nghèo đê tiện bẩn thỉu. Không thể tha thứ trong đời sau của đám người nghèo, xen lẫn huyết mạch cao quý của mình.

Bọn họ tin tưởng, đó là một loại khinh nhờn đối với tổ tiên, đối với huyết mạch cao quý của bản thân.

Trong con đường, các đích tử đích nữ đến từ các đại thế gia càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều.

Cùng lúc, cũng có một hai thứ nữ ăn mặc xinh đẹp vô cùng bị chen chúc tại bên đường, nhưng cho dù như thế, con cháu nhà quan đi qua, đều chưa từng mắt nhìn thẳng một cái. Ở trước mặt thân phận, vai vế, bề ngoài thật sự quá không quan trọng.

Cuối cùng đã tới vườn hoa nơi Tiêu gia cử hành yến tiệc.

Trong hoa viên, chúng con cháu nhà quan hoặc dựa sập mà ngồi, hoặc dựa tỳ mà đứng, có đỡ cầm mà ca, có say nằm giữa cỏ xanh hoa đào. Bên cạnh mỗi con cháu nhà quan, đều là nô tỳ thành đoàn, thị vệ thành đoàn.

Trong hoa viên thật an tĩnh, những con cháu thế gia này không có lớn tiếng ồn ào, người khác càng không dám nói nhiều. Đứng ở nơi ngóc ngách, Trương Khởi xem một chút nơi này, xem một chút nơi đó, dựa vào kinh nghiệm của nàng, cũng có cảm giác hoa cả mắt.

Ngụy Tấn trọng sắc đẹp, chúng con cháu nhà quan sinh ra, móng tay đều có người đặc biệt tỉ mỉ cắt tỉa, da thịt càng thêm được bảo dưỡng trơn bóng trắng mịn. Tới hôm nay, phàm là người trong thế gia, vô luận nam nữ, đều hiếm có ai không thanh tú xinh đẹp

Không bao lâu, các thứ nữ đồng hành cùng Trương Khởi lục tục tản đi, tìm kiếm người quen nói chuyện. Mà Trương Khởi, thưởng thức một lúc xong liền cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Nàng nghĩ, có nên xen lẫn với Trương Cẩm hay không.

Nếu ở cạnh nàng ta, Trương Khởi sợ Trương Cẩm khống chế không được, lại buộc nàng dẫn nàng ta đi quấn lấy Tiêu Mạc.

Không ở cạnh nàng ta, ngộ nhỡ Trương Cẩm làm ra chuyện xấu hổ gì, chỉ sợ đại phu nhân sẽ tính nợ lên đầu mình.

Không đúng, là nhất định sẽ tính lên đầu mình.

Suy nghĩ một lát, Trương Khởi cất bước, đi về phía các đích nữ Trương thị.

Không bao lâu, nàng đi tới sau lưng Trương Cẩm.

Trương Cẩm phờ phạc mà ngồi ở trên xích đu, vừa dao động theo gió thu, vừa hoảng hốt nhìn về phía trước. Trước mắt xem ra ngược lại an tĩnh.

Trương Khởi thở phào nhẹ nhõm, tìm một tảng đá ở chỗ không xa, lẳng lặng mà ngồi xuống.

Cơ hồ là mới vừa ngồi xuống không lâu, đột nhiên một âm thanh trong trẻo truyền đến, "Ai là Trương thị A Khởi?"

Âm thanh cũng không lớn, nhưng trong âm thanh kia, có sự cao cao tại thượng thuộc về con cháu nhà quan, vẫn làm cho mọi người quay đầu nhìn lại.

Một con cháu nhà quan mặc áo gấm, tay áo rộng rãi, phất phơ, diện mạo tuấn lãng đi tới, hỏi chúng nữ Trương thị "Xin hỏi Trương thị A Khởi ở chỗ nào?"

Trong tiếng ông ông, một nữ Trương thị đáp: "Thì ra là Tạ thị Tử Ngạn. Dựa vào sự cao quý của lang quân, bảo nô bộc tới truyền tin là được, cần gì hạ mình?"

https://thuviensach.vn

Tạ Tử Ngạn cười cười, dịu dàng lễ độ nói: "Nghe thấy Trương Khởi có tài, gần tiếp cận Tạ Đạo Uẩn, nên bọn ta muốn gặp."

Tiếng ông ông mãnh liệt.

Trương Khởi nghe đến đó, cũng há cái miệng nhỏ nhắn.

Nàng liệu đến tài danh của mình đã truyền ra.

Nhưng nàng không nghĩ tới, tài danh sẽ truyền rộng như thế, kinh động cả những con cháu nhà quan coi trời bằng vung này.

Theo âm thanh Tạ Tử Ngạn vừa dứt, soạt soạt soạt, một số ánh mắt đồng thời chuyển, nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi đứng lên.

Biết hôm nay có tiệc, nên nàng đã khiến màu thuốc nước bôi mặt nhạt hơn.

Ở thời đại trọng sắc đẹp này, nàng không có tài danh cũng không dung mạo, thì tài danh sẽ bị người đời quên lãng. Cho nên, ngũ quan của nàng có thể chỉ thanh tú, nhưng tài danh thì phải sáng rỡ.

Lúc Tạ Tử Ngạn quay đầu lại, Trương Khởi chậm rãi đi ra ngoài rừng cây.

Trên người nàng, chỉ là áo bào mà Trương thị chia cho các thứ nữ. Loại áo bào này, trong trường hợp quan trọng, thứ nữ khác đều sẽ không mặc.

Nhưng Trương Khởi không có đồ khác, chỉ có thể mặc vào.

Nàng chỉ giảm đi vải vóc quấn eo, vốn là tính chất không tệ, nên áo bào kiểu dáng mới ở Kiến Khang mặc ở trên người nàng, liền có vẻ bồng bềnh

https://thuviensach.vn

phồn hoa, linh khí tràn ra ngoài. Tuyệt không thua kém hơn áo bào người khác đặc chế.

Trương Cẩm trợn tròn mắt nhìn nàng, cơ hồ là lần đầu tiên phát hiện, thì ra Trương Khởi cũng đã trưởng thành.

Thành một tiểu nương tử thanh tú động lòng người rồi.

Khi Trương Khởi chậm rãi đi ra ngoài thì một hồi tiếng ồn ào vang lên. Mấy con cháu nhà quan đồng thời kêu: "A Mạc"

Tiêu Mạc cũng là một bộ áo trắng, toàn thân trắng trong thuần khiết cực kỳ, phong thái cũng không thua kém bất luận kẻ nào đang đi tới.

Tiêu Mạc thản nhiên đến gần, khóe miệng hắn mỉm cười, ánh mắt sáng bóng, toàn thân không một vật xa hoa, lại không chỗ không xa hoa. Thân mình như bích ngọc, phong thái động lòng người, chính là thứ sùng bái con cháu nhà quan trung nhất.

Tiêu Mạc liếc Trương Khởi một cái, liền thu hồi ánh mắt, đi về phía chúng con cháu nhà quan bên cạnh.

Cũng không biết hắn nói một câu gì, một hồi tiếng cười bay tới.

Thấy Trương Khởi dừng lại bước chân, Tạ Tử Ngạn liền nhìn nàng.

Cái nhìn này, làm cho bước chân Trương Khởi cử động nữa.

Nàng đi tới trước mọi người, khẽ cúi. Không đợi nàng mở miệng, một con cháu nhà quan khác đã quan sát trên dưới nàng, nói: "Cũng không phải một vật phàm tục."

Chỉ xem dáng điệu là có thể biết phàm tục hay tao nhã.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cúi người khẽ chào, thanh thúy nói: "Lang quân khen ngợi rồi."

"Nơi đây có nhạc, tiểu nương tử, mời."

Tạ Tử Ngạn cũng không nói nhảm, chỉ thẳng vào nhạc khí đặt bên cạnh.

"Vâng"

Yêu cầu người khác đường đột thế, nhưng tạ Tử Ngạn làm được thoải mái, Trương Khởi cũng xem như tự nhiên.

—— loại yêu cầu này, không phải người trên vênh mặt hất hàm sai khiến người dưới. Mà là một loại hành động tùy ý không câu nệ. Ngụy Tấn tới nay, quý như đế vương, một người đi đường cũng có thể đường đột yêu cầu hắn biểu diễn tài nghệ mình am hiểu nhất. Đây là nhân tính hôm nay.

Trương Khởi cất bước, đi về phía một bên.

Trên cái bàn bên cạnh, đặt các vật như cầm sắt sáo tiêu. Mọi người cho là Trương Khởi sẽ chọn cây sáo thì nàng lại ôm lấy cổ cầm.

Tiếng ông ông vang lên.

Trương Khởi này, có thể ở trước mặt tất cả con cháu nhà quan, không cầm sáo mà cầm cầm, chẳng lẽ trình độ đánh đàn của nàng còn hơn cả sáo?

Trình độ đánh đàn của Trương Khởi, quả thật xuất chúng nổi bật.

Cầm, từ xưa là nhạc của quân tử, đại biểu thanh nhã, còn có cao thượng.

Mặc kệ là kiếp trước vẫn là hiện tại, Trương Khởi vẫn có một ý nghĩ, chỉ có dùng nhạc khí quân tử này làm mọi người chấn động, mới xem như thành tựu.

https://thuviensach.vn

Đặt cầm xuống bàn, ngồi chồm hỗm xuống sập. Trương Khởi cúi đầu, bàn tay trắng nõn lướt qua, một hồi tiếng đàn du dương êm tai liền tự nhiên xuất hiện.

Bữa tiệc này, con cháu nhà quan nhiều, nhưng tụ tại nơi này, chỉ có mấy người. Cách đó không xa, tiếng ồn ào tiếng cười đùa, vẫn bên tai.

Nhưng theo tiếng đàn êm tai vang lên, mọi nơi đã càng ngày càng an tĩnh.

Trương Khởi tấu, chính là 《Tiêu Diêu Du》 hôm nay trong phố lớn hẻm nhỏ truyền lưu, cũng là chế tác trước đây không lâu nàng hiến tặng cho bệ hạ.

Tiêu Diêu Du vốn là cầm tiêu hợp tác, lần này, Trương Khởi chỉ đàn cầm, một người, cũng có thể hợp tấu phồn hoa náo nhiệt, ung dung lịch sự tao nhã.

Cầm làm tâm khúc, tâm tự tại người, cầm tự tại.

Trương Khởi không được tự tại.

Nhưng, nàng khác bất cứ ai, nàng đã trải qua thế gian phồn hoa, đã trải qua tình yêu dục vọng khanh khanh ta ta, cũng đã trải qua đau khổ hận thù không còn hy vọng.

Tất cả tang thương, xen lẫn trong sự non nớt kiếp này của nàng, dưới ánh mặt trời dưới khát vọng nồng đậm, tạo nên một tiếng lòng đặc biệt, ý vị đặc biệt.

Ngọt ngào thuần túy, chỉ là ngọt, phồn hoa đơn giản, cũng chỉ là phồn hoa.

https://thuviensach.vn

Chỉ có ngọt ngào sau đau khổ, cùng với sự mong muốn ngọt ngào. Chỉ có phồn hoa nhìn thấy được sau khi trải qua tang thương và hỗn loạn tuyệt vọng, cùng với sự quý trọng phồn hoa, mới có ý vị này.

Hiện tại, tiếng đàn của Trương Khởi, liền có loại ý vị này.

Tiếng đàn như mây, từng sợi tơ đẩy mạnh, cuối cùng rót thành vạn trượng ánh sáng chiếu rọi trời đất.

Vô cùng tươi đẹp, nhưng cũng bởi vì tang thương mà vô cùng hào phóng, một hồi hào phóng Kiến Khang người chưa từng nghe.

Bốn phía không tiếng thở nữa, chỉ có tiếng đàn như trăng.

Trương Hiên nơi xa, ngơ ngác ở đứng ở nơi đó, kinh ngạc mà nhìn nhìn Trương Khởi. Hắn tưởng rằng, khúc hôm qua, đã là cực hạn của Trương Khởi, hiện tại mới biết, nàng vẫn ẩn sâu, giờ phút này lộ ra mới là tuyệt kỹ của nàng

Tiêu Mạc rũ mắt xuống.

Tạ Tử Ngạn đi tới bên người hắn, nhỏ giọng nói ra: "Khúc này vừa ra, ngươi chính là tài nữ mọi người đều biết rồi. A Mạc, nâng nàng ấy cao như thế, là không muốn thê tử tương lai của ngươi khi dễ nàng ấy sao?"

Tiêu Mạc hơi nhếch khóe miệng, không cười.

Hắn không phải phòng thê tử tương lai của hắn.

Để cho nàng nổi tiếng, chỉ là khiến đại phu nhân Trương thị, không dám tùy ý xử trí A Khởi của hắn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Tin Tức

Khúc vừa dứt, Trương Khởi cũng chậm rãi đứng lên.

Lúc bấy giờ, dư vị ban nãy hãy còn đây, bốn phía cực kỳ yên tĩnh đang xem náo nhiệt cũng đang trố mắt lạnh nhìn nàng.

Trương Khởi khẽ nhún người chào tất cả mọi người.

Chính tại lúc này, vô cùng bất ngờ, đám con cháu thế gia đồng thời nhao nhao lên ngắt, hái hoa đào bên cạnh mình ném về phía Trương Khởi. Từng đóa hoa rơi như mưa, chỉ trong chốc lát, những bông hoa đào kia đã rơi phủ khắp khắp mặt đất chỗ nàng đứng, có vài cánh hoa còn dính lên khuôn mặt nhỏ nhắn lớn chừng bàn tay của nàng, khiến cho ánh mắt của Tiêu Mạc sững sờ trong một khắc.

Trong mưa hoa, có tiếng bước chân của Tạ Tử Ngạn bước lên một bước, dùng tôn nghiêm của con trai trưởng đại thế gia, trân trọng vái chào Trương Khởi, hào sảng nói: "Khúc Phong thổi du dương réo rắt thần kỳ, có thể nói là vô cùng tuyệt diệu."

Đây chính là bình phẩm.

Đây chính là lời lời đánh giá khen ngợi của một vị con cháu thế gia ban cho.

Sau khi có được lời tán thưởng này, một trận mưa hoa đầy người này, danh tiếng tài nữ của Trương Khởi chính thức được xác định, danh tiếng khúc cầm đại gia, cũng nhờ đây vinh hiển cùng với hậu thế.

https://thuviensach.vn

Tiếng cười bốn phía rầm rộ vang lên, vô số ánh mắt cũng nhìn về phía Trương Khởi. Nhìn thấy cô tử Trương thị cũng ngắt hoa đào ném tới Trương Khởi, Trương Cẩm đưa ánh mắt dõi theo nhìn Tiêu Mạc, cắn răng nói thầm: "Nào có hay đến như thế chứ? Rõ ràng khó nghe chết đi được."

Lời này vừa nói ra, chúng nữ dòng chính nhà Trương thị đồng thời liếc nàng, cũng đồng thời dời đi vài bước.

Thân là con cháu thế gia, thua không dậy nổi có thể vì thế mà đưa đối phương đến đường chết, cũng có thể tìm một cơ hội ép cho người đó tới mức không thể ngẩng đầu lên được, mở miệng nói ra những lời không tử tế như thế, chỉ có lũ đàn bà con gái chốn quê mùa mới nói ra mà thôi.

Lời này của Trương Cẩm chính là tự hạ thấp bản thân nàng ta.

Mưa hoa rơi xuống sau một lúc rồi dần dần dừng hẳn. Đám đông con cháu thế gia cũng giải tán đi. Dù cho Trương Khởi có tài hoa cách mấy, cuối cùng cũng chỉ là đứa con gái riêng với địa vị thấp hèn thua rất xa bọn họ, không có khả năng làm cho bọn họ chú ý quá lâu.

Giữa sự yên tĩnh, Trương Khởi nhìn tới thứ nữ các phủ ở bốn phía đang hiếu kỳ nhìn mình, sau khi suy nghĩ một lúc, mới nhấc chân lên chuẩn bị đi tới chỗ các nàng.

Đúng lúc này, A Lam chạy tới.

Nàng đi tới phía sau Trương Khởi, thấp giọng nói: "Khởi cô tử, Cẩm cô tử nói, Tiêu Lang hiện đang ở bên kia, bảo cô di qua đó gặp hắn, hẹn hắn ở một nơi nào đó, cô tử sẽ đến ngay."

Trương Khởi quay đầu lại nhìn A Lam, nhỏ nhẹ nói: "Đại phu nhân có lệnh, không được có liên qua gì với Tiêu gia lang quân nữa. A Lam, việc này tôi không thể nghe lời tỷ tỷ được, tôi sợ bị đánh....."

https://thuviensach.vn

Vừa nghe hai chữ "bị đánh", mặt A Lam liền biến sắc, bất giác đưa tay lên che mông mình lại.

Nàng ta hơi mím môi, sắc mặt biến đổi một lúc, không nói hai lời xoay người chạy về bên cạnh Trương Cẩm. Trương Khởi ngẩng đầu nhìn lại đó, vừa hay nhìn thấy Trương Cẩm cũng đang trừng mắt căm tức nhìn lại mình, bàn tay phải đồng thời duỗi ra chuẩn xác nhéo lên cánh tay A Lam một cái. Nhìn bộ dạng cố nén nước mắt đó của A Lam, hẳn là cái nhéo ấy không hề nhẹ.

Trương Khởi nhanh chóng cúi đầu, làm bộ như không hay biết Trương Cẩm đang phẫn nộ.

Lúc này, một thứ nữ Vương thị vừa đi tới, "Trương thị A Khởi? Có thể tới đây trò chuyện không?"

Ở phía sau nàng, một nhóm thứ nữ đều đang nhìn nàng.

Trương Khởi lên tiếng, mỉm cười đi về hướng chúng nữ Vương thị.

Dòng chính nữ cùng nhau tranh tài khoe sắc, trước khi bệ hạ tuyển chọn phi xong, tất cả thứ xuất cô tử đều sẽ không được nói đến chuyện kết hôn. Bởi vậy, yến hội hôm nay không có thứ xuất cô tử nào cả.

Sau hai lần gặp qua trò chuyện cùng hoàng đế, Trương Khởi đã biết mẫu người hắn thích đó là cô tử minh diễm lanh lẹ, dám yêu dám hận. Hôm nay Trương Khởi thi thố tài năng, cũng không lo lắng việc bệ hạ sẽ chọn nàng.

Trương Cẩm đứng ở một bên, thở phì phì trừng mắt nhìn Trương Khởi cùng các thứ nữ nói chuyện ca tụng nàng, oán hận nói: "Nó tưởng rằng tự mình gảy một khúc cầm, là sẽ vô sự hay sao? A Lam, đi, mau gọi nó tới đây."

https://thuviensach.vn

Nghe tiếng ra lệnh tức giận hổn hển của Trương Cẩm, chân A Lam vừa dịch ra một chút, nàng ta bỗng liếc mắt nhìn về phía sau, nhỏ giọng nói: "Cô tử, Tiêu lang đang nhìn về hướng bên này đó ạ."

Lời vừa thốt ra, Trương Cẩm vội vàng quay đầu lại. Cái nàng thấy chính là bóng lưng của Tiêu Mạc đang đưa về phía mình, chàng nào có nhìn về phía mình chứ?

Lòng Trương Cẩm càng thêm buồn bực, tay lại duỗi ra véo manh lên bắp thịt non ở cánh tay A Lam. Trước ánh mắt đẫm đầy nước của A Lam, nàng thoáng nhìn sang hai bên trái phải, sau đó tức giận khẽ quát: "Mau thu hồi nước mắt đi."

A Lam lại càng hoảng sợ, vội vàng cúi đầu xuống, thật sự không dám khóc thút thít nữa.

Lúc này, nàng nghe được giọng điệu mất mát của Trương Cẩm khẽ gọi: "Tiêu lang....." A Lam lặng lẽ nhìn lại, nhưng Tiêu Mạc đang cùng mấy con cháu thế gia vừa nói vừa cười, đã đi càng lúc càng xa.

Tiêu Mạc vừa đi, Trương Cẩm liền giống như bị mất hồn lạc phách, qua một lúc, nàng hạ giọng thốt lên: "Đi gọi Trương Khởi đến đây, bảo nó đi tìm Tiêu lang, có nghe hay không?"

Đến lúc này thì A Lam không trì hoãn nữa, mau chóng đi tìm Trương Khởi.

Lần này Trương Khởi lại đồng ý nghe theo.

Nàng thấy Trương Cẩm liếc mắt trừng mình, lại nhìn thoáng qua A Lam, xoay người đi tới phương hướng mà hướng Tiêu Mạc vừa bỏ đi.

Lần đi tìm này, Trương Khởi tìm đến non nửa canh giờ. Khi đó, trong khi Trương Cẩm ở bên này ngóng trông mòn mắt, còn Trương Khởi thì đang

https://thuviensach.vn

đứng bên cạnh cây liễu ở hoa viên cùng mấy vị cô tử thứ xuất Mạc thị đàm thơ luận họa.

Trương Khởi cười nhẹ, sắc mặt hồng nhuận, mặt tươi như hoa, trong hai tròng mắt sáng ngời có chút nét vui vẻ hiếm thấy.

Ở khu rừng bên cạnh, Tiêu Mạc đang chắp tay sau lưng lẳng lặng nhìn tới Trương Khởi.

Tiêu Lộ ở cạnh bên đi tới, tiến đến gần hắn nói: "Lang quân, quanh đây không có người."

Tiêu Mạc gật gật đầu, đột nhiên cười nói: "Lá gan nàng cũng rất lớn, tỷ tỷ kêu nàng tới tìm ta, dám ngoài mặt thì nghe nhưng trong lại khác, ở bên đó nói cười đến hăng say?"

Tiêu Lộ liếc mắt nhìn tới Trương Khởi nói: "Lá gan của vị tiểu cô này quả thật không nhỏ."

Nghe hắn vừa nói như vậy, Tiêu Mạc chỉ cười cười, từ từ ý cười cũng dần tắt lịm, khẽ giọng nói: "Nàng đúng là thông tuệ..... Hôm nay Đại phu nhân tạo điều kiện cho các nàng cùng đến đây, không hắn là không có ý khảo nghiệm." Nói tới đây, hắn liền nhớ tới sự nổi bật náo loạn hôm nay của Trương Khởi, khóe môi nhếch lên, lộ ra ý tươi cười chế nhạo: Có điều kết quả kia, e rằng không có nằm trong tầm kiểm soát của Đại phu nhân.

Hắn nhìn Trương Khởi đến không chớp mắt lấy một lần, Tiêu Lộ ở bên cạnh cũng âm thầm thở dài. Hắn luôn cảm thấy, lang quân nhà mình đã tốn quá nhiều tinh thần và thể lực cho vị tiểu cô tử này.

Trương Khởi nói cười một hồi, sau khi trao gởi mấy cái khăn tay với nhau, đã ý thức được thời giờ cũng không còn sớm nữa, đoán chừng không bao lâu nữa yến tiệc sẽ tan.

https://thuviensach.vn

Nàng vội vã cất bước, đi lại về chỗ Trương Cẩm.

Đang đi, cảm giác có người đang dõi mắt nhìn theo mình, Trương Khởi quay đầu lại.

Nàng trông thấy Tiêu Mạc đứng ở dưới bóng cây, đang lẳng lặng nhìn về phía mình....Cây nhiều lá rậm, đôi bên cũng không thể thấy được vẻ mặt thần sắc của nhau, có thể thấy, bất quá cũng chỉ là bóng dáng mà thôi.

Trương Khởi chỉ nhìn thoáng qua, sau đó liền thu hồi ánh mắt, cúi đầu vội vàng tiếp tục đi về phía trước.

Trương Cẩm chờ đến mỏi mòn tuyệt vọng, lúc thấy Trương Khởi một mình đi tới, ngay cả chút hơi sức để hỏi thăm cũng không có. Nàng ta giận dữ trừng mắt nhìn Trương Khởi, cuối cùng hai tay che mặt thương tâm rũ đầu xuống, không nhúc nhích nữa.

Chốc lát sau, yến hội kết thúc, mọi người bắt đầu lục tục giải tán.

Trương Khởi đi theo sau sau lưng Trương Cẩm, cúi đầu nhắm mắt theo đuôi. Bốn phía đều là tiếng guốc gỗ "Lộc cộc lộc cộc lộc cộc" không đồng đều. Đám người con cháu thế gia phong thái hơn người cũng đã kiêu ngạo mà dẫn đầu rời đi.

Đang đi, một trận tiếng xì xào bàn tán truyền vào trong tai Trương Khởi, "Ba ngày sau, hoàng cung có yến đấy."

"Không biết là cô tử nhà nào được bệ hạ nhìn trúng đây."

Bên này, đám người Trương Khởi vừa mới về tới phủ, vừa bước vào Đông Liên uyển, nhóm nô tỳ của hai cô tử con thứ xuất ở cùng viện với Trương Khởi đang quỳ gối trước mặt Đại phu nhân, đang bẩm báo lại với bà ta những chuyện xảy ra trong yến tiệc.

https://thuviensach.vn

Khi nghe đến lời bình luận "Réo rắt thanh tao" của đám người Tạ gia dành cho khúc cầm nghệ mà Trương Khởi tấu, khiến cho đám người con cháu thế gia nhao nhao ném hoa chúc mừng nàng thì Đại phu nhân từ từ ngồi thẳng người, mở mắt ra.

"Nó tấu thủ khúc gì?"

"Bẩm Đại phu nhân, đó là khúc "Tiêu Tiêu Du" mà ngày trước bệ hạ và Tiêu lang đã từng hợp tấu, nghe nói nhạc phổ ấy cũng là do Khởi cô tử phổ ra.

"Ồh? Nói tiếp đi."

Một tì nữ khác vội vàng nói tiếp, khi nàng ta nói đến Trương Khởi và Tiêu Mạc hai người đứng cách xa nhau giữa rừng đào mấy chục thước, chỉ xa xa nhìn lại chứ không hề đến gần, thì Đại phu nhân ừ một tiếng, sau đó nói: "Ra ngoài đi."

"Dạ."

Mọi người nhanh chóng lui ra ngoài.

Thất thẩm đi đến phía sau Đại phu nhân, thấp giọng nói: "Nhìn không ra đó là một người thật sự có tài."

Những con cháu thế gia kia, đối với cầm khúc mà nói, mỗi một người đều đã có kiến thức cực sâu. Khúc cầm của Trương Khởi có thể thuyết phục và nhận được sự tán thưởng của họ, chứng tỏ nó quả thật có tài, còn là một đại tài.

Thất thẩm liếc thấy Đại phu nhân trầm mặc, liền nói lên ở trong hoàn cảnh không có người ngoài, thế nhưng hai người cũng chỉ đứng từ xa mà nhìn tới đối phương, cũng không hề tới gần một bước, có thể nói: "Tính ra, trong lòng cũng còn biết kính sợ."

https://thuviensach.vn

"Lòng còn biết kính sợ?" Đại phu nhân cười lạnh nói: "Nếu thật sự sợ ta, thì sẽ không thể hiện ra cái chuyện tài hoa này rồi." Hiện danh tiếng tài nữ lan xa, các đại thế gia đều biết Trương phủ có đứa con gái riêng tên Trương Khởi, nếu nó được những người này đứng ra làm chủ, quả thật là không thể nào giống như trước đây, muốn đánh thì đánh, muốn giết thì giết nữa.

Thấy vẻ khó hiểu trong ánh mắt thất thẩm, Đại phu nhân phất phất tay nói, "Thôi, thôi, chỉ cần bọn chúng không còn tư tình trai gái nữa, những chuyện khác ta cũng chẳng muốn quản tới."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Suy Tính Của Bệ Hạ

Bệ hạ tuyển chọn phi đã xong, các cô tử phải ở lại trong phủ chuẩn bị một chút, sau một tiết học ở học đường, liền truyền tạm nghỉ học một buổi.

Tuy nói là tạm nghỉ học, nhưng Trương Khởi cùng chúng cô tử đều như nhau, đặt trên bàn là hơn một bản gia phả. Thời gian này, các nàng muốn cố gắng học thuộc lòng tất cả nội dung trên đấy.

Thời kỳ loạn thế, nói không chừng ngày nào đó nước sẽ bị nước mất, nhà tan.

Nước có thể bại, gia cảnh có thể suy vong, nhưng các nàng chính là huyết thống cao quý, nhất định phải nhớ kỹ. Cho nên, từng cô tử đều cố gắng học thuộc làu gia phả của mình.

Nếu có một ngày, các cô tử bị lưu lạc mấy năm thậm chí mấy chục năm sau, khi trở lại tìm về gia tộc, thì chỉ cần ngâm nga mấy thứ này, dùng nó làm bằng chứng thật thân phận của mình. Nếu là lang quân, thì cả cả đời không có cách nào trở lại cố thổ, không có cách nào tìm đến gia tộc, bọn họ cũng cần phải nhớ kỹ những thứ này, lấy đó truyền thừa cho con cháu mình, dạy cho con cháu phải ghi nhớ, huyết mạch tổ tiên của chúng là hạng cao quý ra sao.

Các cô tử thứ xuất mặc kệ có nguyện ý hay không nguyện ý gả vào hoàng cung, cũng đang bắt đầu thu xếp. Mà đại hiển tài nghệ Trương Khởi, lại bị bệ hạ đơn độc triệu kiến, càng được Trương thị coi trọng. Hai ngày này, cẩm phục hoa thường như nước tuôn ào ào vào trong phòng nàng, trâm

https://thuviensach.vn

hoa cài đầu, ngọc bội đính lông vũ bắt mắt... hết loại này đến loại khác được đặt trước mặt nàng.

Trương Khởi đứng ở trong phòng, vừa tùy ý cho mấy bà tử đo đạc thân hình để chuẩn bị may váy mới cho riêng nàng, vừa nghe hai phụ nhân không ngại phiền toái mà nói cho nàng biết, nếu được bệ hạ lựa chọn, nàng phải như thế nào mới có thể có chỗ đứng ở hậu cung, như thế nào mới làm cho bệ hạ vui lòng.

Mấy việc này hiện tại đã lo làm, có vẻ cực kỳ vội vàng, cũng đành chịu, kể từ khi Trương Khởi đại xuất danh tiếng tại yến hội ở Tiêu phủ, nàng mới có được nhận định khác của Trương thị cùng mọi người.

Liên tiếp ba ngày, đều bị nhốt trong phòng học tập đủ điều, mắt thấy qua hai canh giờ nữa hoàng cung sẽ khai yến. Hai bà tử giảng bài kia mới bắt đầu thối lui, chúng tỳ nữ người khiêng thùng tắm, người mang son phấn tốt nhất, người bưng váy áo may riêng cho nàng, bồn nước nóng cũng đã được đưa tới phòng.

A Lục đứng ở một bên, nhìn thùng tắm nóng hôi hổi kia không khỏi lo lắng nhìn tới Trương Khởi.

Thời gian này, Trương Khởi dùng một loại bột phấn ngâm nước, che đi chỗ da thịt sáng bóng trong suốt kia. Cũng dùng tóc mái che phủ mất khuôn mặt nhỏ nhắn minh tú kia, A Lục đều biết rõ cả.

Trước mắt nhiều hầu gái như vậy, các nàng chắc chắn hầu hạ A Khởi tắm rửa, A Khởi kia rốt cuộc cũng sẽ che không được, làm thế nào mới tốt đây?

Nghĩ tới đây liền vô cùng lo âu, A Lục lại nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi vẫn luôn tỏ ra nhã nhặn thư thái, nàng lẳng lặng đứng ở một bên, mãi đến chúng tỳ nữ thu xếp toàn bộ xong, đến khi họ bắt đầu vây đến bên nàng thì nàng mới mở miệng nói, "Các ngươi ra ngoài đi."

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu, Trương Khởi kiên định nói: "Ta không quen để người lạ hầu hạ, nơi này đã có A Lục là được rồi, các ngươi ra ngoài đi."

Chúng nô tì sững sờ ngây ra.

Các nàng đồng thời cùng nhìn về phía tỳ nữ rắc cánh hoa vào bồn nước tắm.

Tỳ nữ nữ dừng động tác. Hơi suy nghĩ một chút rồi vái chào với Trương Khởi, "Cẩn tuân theo ý cô tử." Mang theo chúng tỳ nữ lui ra ngoài đi, lúc đi tới khóa cửa, nàng ta lại khom người với Trương Khởi nói: "Chúng nô tì sẽ hầu ở bên ngoài, cô tử tắm xong thì xin gọi một tiếng ạ."

"Biết rồi."

Mấy nô tì vừa lui, A Lục bèn khẩn cấp khép cửa phòng lại. Nhìn thấy động tác này của chủ tớ hai người, một tỳ nữ chép miệng khinh thường nói thầm: "Lời không quen được người lạ hầu hạ vậy mà cũng nói ra cho được, thật đúng là chẳng có chút gì là giống với cô tử của thế gia cả."

Một tì nữ khác thấp giọng nói: "Ngươi mặc kệ nàng ta. Nàng vốn là con gái riêng ấy mà."

Ước chừng sau nửa canh giờ, trong phòng truyền đến một tiếng khẽ gọi, "Vào đi."

"Vâng."

Cửa phòng mở ra, chúng nô tì lũ lượt bước vào. Một tỳ nữ dẫn đầu đi vào trước, nhìn tới bàn chân nhỏ đang mang guốc gỗ của Trương Khởi.

Chân kia, trắng noản như nước suối, từng ngón chân nhỏ nhắn xinh xắn thẳng hàng đều nhau, móng tay màu hồng nhạt lại còn rất sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Nàng ta lại đánh giá những điểm khác trên người Trương Khởi một phen, sau khi xác định Trương Khởi đã tắm rửa sạch sẽ xong cả rồi, tỳ nữ kia mới mỉm cười dẫn nhóm nô tỳ tiến lên, bắt đầu mặc váy chải chuốt lại mái tóc cho Trương Khởi,.

Chiếc lược ngọc sáng trong, từ từ luồn vào giữa mái tóc đen nhánh, tỳ nữ nọ nhìn thoáng qua Trương Khởi trong gương đồng với ngũ quan đẹp đẽ sáng ngời, nhịn không được nói: "Khởi cô tử không có chỗ nào là không đẹp cả." Nàng mím môi cười nói: "Nếu như màu da có thể sáng hơn một chút, ánh mắt có thể sinh động hơn một chút, nhất định là sẽ càng xinh đẹp hơn."

Năng lực phân biệt rất tốt, mình đã cố ý hóa trang hai điểm ấy, đều bị nàng ta nhìn ra được.

Trương Khởi ngại ngùng cười cười, giống bị nàng khen ngợi mà khó xử, cắm cúi đến muốn dình vào ngực.

Ngón tay của tỳ nữ kia lại trượt qua cổ Trương Khởi, bị cảm giác láng mịn làm cho hoảng hốt, lại cảm khái nói: "Nếu da cô tử trắng hơn một chút, nhất định sẽ đẹp hơn những người khác nhiều lắm."

Nàng ta nói những người khác tức là các cô tử khác. Các cô tử đại thế gia, cho dù là thứ xuất, ai cũng có dung mạo xinh đẹp, nàng ta nói những lời này, bản thân cho đó là lời khen đến cực điểm rồi.

Liếc nhìn vẻ tiếc nuối của tỳ nữ nọ, Trương Khởi càng đầu cúi thấp hơn.

Hơn nửa canh giờ sau, tóc đã được vấn lên cao, thoa thêm chút phấn, mặc vào loại váy mới may rất hợp với dáng người Trương Khởi, được A Lục dìu đỡ, Trương Khởi từ từ đứng lên.

Ánh mắt của mấy nữ tì vây quanh nàng đồng thời sáng lên, nhìn nàng không chớp mắt.

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu, một tỳ nữ mới lên tiếng khen: "Hôm nay mới biết được vẻ đẹp của Khởi cô tử."

Trương Khởi vẫn chỉ ngại ngùng cười cười, A Lục dìu nàng đi ra ngoài.

Trên đường mòn, nhóm cô tử thứ xuất Trương phủ đều đã ăn diện đổi mới hoàn toàn, đang có tỳ nữ địa dìu đi, đi thẳng về phía xe ngựa đang đỗ.

Nhìn thấy Trương Khởi khi đó, khá nhiều ánh mắt đều sững lại.

Trương Khởi trước kia, luôn luôn tóc mái che mặt, cúi đầu không nói, váy phục mặc cũng là váy cũ may lại. Đây là lần đầu tiên các nàng nhìn thấy Trương Khởi trong trang phục lộng lẫy.

Đúng là mỹ nhân.

Trong tiếng xì xào bàn tán, nhóm cô tử cũng không chút ý nhiều đến Trương Khởi. Nói cho cùng, đó cũng chỉ là trang phục lộng lẫy, bàn về diện mạo, thì nàng còn kém xa so với các cô tử khác.

Lúc nhóm cô tử ngồi yên trên xe ngựa, xe ngựa của Trương Hiên cùng các lang quân cũng đến chỗ, theo một tiếng thét ra lệnh, đoàn xe chậm rãi chạy ra cửa phủ.

Trương Hiên ra dấu bảo phu xe tăng tốc, lúc xe ngựa đi tới cạnh Trương Khởi, hắn nhìn tới phần trán để lộ ra, ở phía trên còn đính hoa của Trương Khởi thì mỉm cười nói: "A Khởi thế này rất đẹp, về sau cứ để như vậy đi." So với dáng vẻ quê mùa ảm đạm trước kia thì hắn thấy hiện tại vừa mắt hơn.

Trương Khởi cười khẽ cười nói: "Dạ, cẩn tuân theo ý Cửu huynh."

Trước lời răn dạy của Trương Hiên, nàng nghiêng đầu nhìn Trương Hiên hỏi: "Cửu huynh, chúng ta ăn diện phô trương được như vậy để làm gì?

https://thuviensach.vn

Quý phi chỉ có hai người, đã định là cô tử Vương Tạ, nếu chọn nữa, cũng sẽ chọn hai người của Tiêu phủ, đâu có tới phiên Trương thị nhà chúng ta."

Lời này vừa thốt ra, Trương Hiên ngẩng đầu kinh ngạc nhìn Trương Khởi.

Qua một hồi lâu, hắn mới hỏi: "Làm sao A Khởi biết được? Có người nói với muội à? A Khởi thật thông minh."

Điều này còn cần phải nói sao? Bệ hạ cùng thế gia kết thân, đương nhiên sẽ chọn những phủ có sức ảnh hưởng rồi.

Sở dĩ Trương Hiên kinh ngạc như vậy là bởi vì thời đại này là quý tộc phương Nam, vốn có cách sống câu nệ, ít ai có con mắt nhìn nhận và phán đoán đại cục. Cái mà họ nhìn thấy, có lẽ toàn bộ đều là những việc nhỏ tầm thường. Theo như lời Trương Khởi nói, chuyện tuy rằng đơn giản, nhưng đại đa số cô tử lang quân, đều sẽ không màng nghĩ tới.

Bởi vì mớ trí nhớ mơ hồ kia, cho nên đối với thời sự chính trị, Trương Khởi có sự nhận thức theo bản năng. Nhưng nàng sẽ không nói ra, cũng không thể nói ra -- Đám cô tử lang quân ni đều tỏ ra khinh thường đối với loại sự tình này, nhưng nếu nàng làm trái lại, sẽ chỉ làm cho bản thân bị vây vào trong khó khăn, đến cùng bị cách ly với mọi người.

Mới khen nàng một câu, Trương Hiên lại không chấp nhận lời nàng, hắn cười nói: "Đến lượt hay không đến lượt cũng không quan trọng, đêm nay bệ hạ tuyển chọn phi xong, A Khởi sẽ có thể đính thân rồi. Lang quân đêm nay, muội cũng cần phải nhìn cho kỹ một chút đó...."

"Dạ."

Trương Khởi mới vừa đáp lại, Trương Hiên đột nhiên liếc mắt nhìn về phía sau nói: "Xe ngựa của Tiêu phủ đã đến rồi."

https://thuviensach.vn

Thấy Trương Khởi trầm mặc, Trương Hiên nhìn Trương Khởi nghiêm túc nói: "A Khởi, Tiêu Mạc dù có tốt thế nào, mong rừng sau này muội đừng nghĩ đến hắn nữa. Hắn và muội không có khả năng đâu."

Trương Khởi vội vàng thưa vâng.

Thấy nàng ngoan ngoãn nghe lời, Trương Hiên cười cười, rụt đầu trở về chỗ ngồi.

Tiến vào cửa cung.

Lúc này trên ngự đạo đã chật ních xe ngựa của các đại gia tộc. Xe ngựa qua lại không ngớt, nhưng không hề có tiếng người ồn ào huyên náo.

Khi ánh tịch dương lùi dần về phía chân trời, đám người Trương Khởi cũng đã đến đại điện nơi bệ hạ thiết yến. Lúc đấy, trong đại điện đèn đuốc sáng trưng, mùi rượu thoang thoảng theo gió, các đại gia tộc từng người từng người ngồi vào vị trí.

Trương Khởi ngồi xuống không lâu thì cảm giác có một ánh mắt đang nhìn đến chòng chọc về hướng mình. Nàng ngẩng đầu lên nhìn lại, thì trông thấy Tiêu Mạc đang nghiêng đầu đứng dựa cột cúi đầu nói cười gì đó với một lang quân ở bên cạnh.

Là hắn?

Trương Khởi lại cúi đầu.

Biết rõ yến hội đêm nay không có việc gì liên quan đến mình, biểu hiện của Trương Khởi rất thoải mái, ở, mấy cô tử Trương thị bên cạnh nàng đã có chút khẩn trương. Bệ hạ tuổi trẻ tuấn vĩ, những cô tử ngưỡng mộ hắn đếm không hết.

Trong tiếng xì xào, các đại gia tộc còn lại cũng ngồi vào vị trí.

https://thuviensach.vn

Lại qua hai khắc, tiếng ồn ào huyên náo rộ lên, một loạt tiếng bước chân chỉnh tề truyền đến.

Bệ hạ trẻ tuổi với trang phục hoa lệ một đám thái giám dìu đỡ đi tới.

Hắn ngồi vào vị trí chính giữa.

Mãi đến khi bệ hạ ngồi xuống, các quý tộc trẻ tuổi đang đứng nhàn nhàn rỗi mới bình tĩnh đi tới ngồi xuông tháp kỷ của mình.

Buổi thiết yến nay, có sự khác nhau với lần trước mở tiệc chiêu đãi sứ giả, hoàng đế lần này nhìn trúng cô tử nào, cũng sẽ không nói lên trước mặt mọi người. Mà đợi khi các nàng về phủ sau đó mới truyền thánh chỉ đến.

Cũng có điểm giống đó chính là, nhóm cô tử vẫn ngồi ở hàng đầu phía trước để bệ hạ có thể nhìn được rõ ràng.

Trong tiếng huyên náo, bệ hạ đưa mắt nhìn qua mấy vòng rồi mới khẽ ồ lên một tiếng, "Đó là ai vậy?"

Hắn chỉ chính là Trương Khởi.

Thái giám nhìn xem một chút, có thể nói hắn đối với các cô tử đại thế gia đều đã thuộc như lòng bàn tay, hắn nhìn nhìn rồi tiến đến bên cạnh bệ hạ nói: "Là con gái riêng của Trương thị, bệ hạ đã từng triệu kiến qua nàng ta. Mấy ngày trước nàng đã tấu khúc "Tiêu Tiêu Du", nghe nói là tài nghệ chấn động bốn phương."

Hoàng đế bệ hạ khẽ ồ một tiếng, nói: "Hóa ra là nàng, nàng trang điểm lên nhìn cũng động lòng người đó chứ."

"Vậy bệ hạ có muốn không ạ?"

Hoàng đế lắc lắc đầu, thái giám ra dấu bảo quan ghi chép ở phía sau lưng gạch bỏ tên của Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Lại liếc nhìn Trương Khởi thêm vài lần, trên mặt vị hoàng đế lộ ra ý cười sâu xa, đột nhiên nói: "Vũ Văn Ung nước Chu thượng vị, nước Trần ta cũng sắp phái sứ đến chúc mừng. Nếu Trương Khởi đã có đại tài như thế, hiển nhiên sẽ vang danh hậu thế, hãy xếp cho nàng vào danh sách đi sứ đi."

Thái giám kia nghe đến đó, đầu tiên là khẽ giật mình nhưng ngay lập tức sáng tỏ: Cao Diễn nước Tề kiêu ngạo hung hãn, thế sức rất có thể lật đổ được Cao Dương. Nếu như Cao Diễn thành hoàng đế nước Tề, thì Cao Trường Cung kia nhất định được trọng dụng. Yến hội lần trước, tướng mạo Trương thị A Khởi như thế, lại lọt vào mắt Cao Trường Cung, vậy dung mạo hiện tại của nàng, sợ là càng làm cho hắn để tâm....Bệ hạ luôn muốn cùng nước Tề kết thành đồng minh, cùng chống chọi với người Chu. Lần này Bệ hạ phái Trương thị A Khởi đi sứ, e rằng đã nghĩ đến phương diện này.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Thánh Chỉ

Suy tính của Hoàng đế Trương Khởi tất nhiên là không biết, nàng chỉ cúi đầu, im lặng ngồi ở chỗ kia, lúc nên cười thì cười, lúc nên nói thì nói.

Ở lại chưa đến hai khắc, hoàng đế dẫn đầu rời đi. Hắn vừa đi, trong điện lập tức nhốn nháo hẳn lên, nhưng chỉ chốc lát, con cháu thế gia đệ cũng tản đi hết hơn phân nửa.

Thấy Trương Hiên đứng dậy, Trương Khởi cũng vội vàng đứng lên đuổi theo hắn.

Nhìn Trương Khởi đi tới gần mình, Trương Hiên cười nói: "Không ở lại thêm một lúc sao?" Nhưng ngay tức khắc hắn lại cười nói: "Lúc này đi cũng được, dẫu sao bệ hạ gặp cũng đã gặp rồi. Hoàng cung này vừa lớn vừa ngột ngạt, chẳng có gì thú vị cả."

Đúng là chẳng có gì thú vị cả, nếu không thì sao cả đám con cháu thế gia đấy lại lũ lượt bỏ đi tìm niềm vui.

Hai huynh muội đi trước trở về Trương phủ.

Ngày hôm sau, A Lục dậy thật sớm, mặt trời mới vừa nhô lên, nàng liền xông vào phòng Trương Khởi.

Bị gió lạnh đánh thức, Trương Khởi mơ mơ màng màng mở hai mắt khàn giọng hỏi: "Chuyện gì thế?"

https://thuviensach.vn

A Lục đang ngâm nga bài hát nghe vậy quay đầu cười nói: "Hôm nay là Sinh thần của A Khởi mà, ta hái rất nhiều hoa Đào, hoa Lê đặt ở trong phòng, A Khởi có nghe thơm không hả?"

Sinh thần?

Đúng rồi, nàng tròn mười ba tuổi, tuổi mụ là mười bốn.

Có câu: Thướt tha duyên dáng tuổi mười ba, như hoa đậu khấu tháng hai bén mùi*. Trong mắt đàn ông ở Giang Nam, thiếu nữ mười ba mười bốn tuổi nhỏ nhắn xinh xắn mới là xinh đẹp tuyệt trần, là thời điểm tuổi thanh xuân nở rộ cực kỳ động lòng người. (*Đậu khấu thường được dùng ẩn dụ để ví như người thiếu nữ độ tuổi 13-14. Phép ẩn dụ này có xuất xứ từ bài thơ “Tặng biệt kỳ nhất = Tặng lúc chia tay Kỳ 1” của nhà thơ Đỗ Mục)

Trong vòng mấy tháng nay, dáng người Trương Khởi như cành liễu đang trổ ra, cao thêm không ít, thân hình thì càng dần dần nẩy nở. Nàng cũng quên mất mình đã mười bốn tuổi rồi.

A Lục vừa làm việc vừa nói: "A Khởi, cô nói xem, có khi nào bệ hạ sẽ chọn Y cô tử làm phi không?"

Y cô tử? Người lúc đến dự yến hội ở Tiêu phủ, nói muốn trở thành phi tử của bệ hạ , ganh đua với nhóm người dòng chính là Trương Y?

Nàng lắc lắc đầu nói: "Có thể sẽ không."

"Nhưng Y cô tử đang rất là vui mừng đấy, vừa rồi ta còn nghe được nàng ta nói, bệ hạ nhìn nàng ta đến mấy lần."

Tối hôm qua trên yến hội, Trương Y cùng Trương Khởi ngồi gần nhau, Trương Khởi suy nghĩ một hồi, cũng không nhớ được bệ hạ có nhìn qua chỗ mình không nữa, bèn lắc lắc đầu, "Ta không để ý tới."

https://thuviensach.vn

Nàng ngồi dậy trên sập, khi A Lục hầu hạ nàng mặc quần áo, thấp giọng nói: "Ngươi nghe thì nghe, đừng đi nói lung tung."

"Biết rồi."

Chủ tớ hai người đi ra sân, bước trong ánh nắng sớm tản bộ giữa bụi hoa đào.

Vừa đi xuyên qua, Trương Khởi đưa tay ngắt lấy một cây hoa đào khá đẹp, tâm tình cũng cảm thấy vui vẻ.

Mải mê nô đùa, bỗng A Lục khẽ gọi: "Hà tỷ tỷ." Nàng ta cúi người thi lễ với hai người tỳ nữ đang đi tới, vui vẻ cười nói: "Hà tỷ tỷ dậy sớm thật."

Hà tỷ tỷ nọ đáp lại một tiếng, sau đó bước nhanh đến gần hai người, nhìn thẳng vào mắt Trương Khởi, nàng từ trong người lấy ra một phong sách lụa nói: "Cái này đưa cho ngươi."

Dứt lời, nàng ta cũng vội vàng bước đi.

Trương Khởi khẽ giật mình, thấy bốn bề vắng lặng liền mở ra sách lụa kia. Mặt trên chỉ có bốn chữ "Thu xếp đã xong".

Rõ ràng là bút tích của Tiêu Mạc.

Chỉ nhìn liếc mắt một cái, sắc mặt Trương Khởi liền trắng bệch, cầm sách lụa nhỏ giọng nói với A Lục: "Chúng ta quay về."

Chủ tớ hai người vội vàng trở về phòng, sau khi đóng cửa phòng, Trương Khởi liền đem phong sách lụa kia ném tới lò than.

Nhìn ngọn lửa bùng cháy lên, lại nhanh chóng hóa thành tro tàn, A Lục bất an hỏi han: "A Khởi, làm sao thế?"

Trương Khởi mấp máy môi nhưng không trả lời.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc ý là nói cho nàng biết, phía bên hắn đó đã chuẩn bị xong xuôi cả rồi, muốn nàng hãy luôn mang theo những vật quan trọng có giá trị ở trên người, tránh cho đến lúc đó trở tay không kịp.

Ngoại thất, ngoại thất….Hừ

Trương Khởi đi tới đi lui ở trong phòng: Nếu hắn đã nói như vậy, thì nhất định sẽ làm như vậy. Hắn sẽ mặc kệ nàng có đồng ý hay không.

Cắn môi suy nghĩ một hồi, tròng mắt Trương Khởi xoay xoay, thầm nghĩ: Ta không thể giận, ta phải hỏi cho rõ ràng, hắn chuẩn bị từ lúc nào, dùng phương thức nào tới đón ta đi.

Cân nhắc một hồi, Trương Khởi quyết định tìm đến Hà tỷ tỷ kia, xem nàng ta có biết tận tường hay không.

Lúc này, mặt trời đã treo cao trên bầu trời. Bởi vì học đường nghỉ khóa, các cô tử không ở đây mà tụm năm tụm bảy ngồi ở trong hoa viên, một mặt thưởng thức hoa tươi đầu mùa, một mặt đàm luận chuyện ở yến hội tối hôm qua, suy đoán xem bệ hạ nhìn trúng là mấy cô tử nào.

Ngoài sân nhỏ Trương Tiêu thị truyền đến một trận nói nhỏ, "Khởi cô tử kia tới rồi kìa."

"Phu nhân đang suy nghĩ tìm cách bắt bớ nàng ta, nàng ta lại qua bên này. Hừ, nếu như nàng ta tới tìm A Hà thì mặc nàng ta.... Đại phu nhân đã ra nghiêm lệnh, nàng còn dám ngấm ngầm qua lại, thật sự là chán sống rồi."

"Nhưng nàng ta có tài danh....."

"Ngươi sợ cái gì? Những thứ này chủ mẫu ắt sẽ chu toàn."

.....

https://thuviensach.vn

Chủ tớ hai người đi tới sân ngoài Trương Tiêu phủ, Trương Khởi nói với A Lục: "Ngươi đi nhìn xem A Hà có đây hay không."

"Vâng."

A Lục nhanh nhảu lên tiếng, hạ người xuống nhảy lên khỏi khóm cây.

Nào biết A Lục vừa nhảy chồm ra ngoài, liền lại lập tức chạy về đến đây. Nàng vọt tới trước mặt Trương Khởi, thở hồng hộc nói: "A Khởi, A Khởi, thánh chỉ đến."

Cái gì?

Trương Khởi giật mình ngẩng đầu.

Mà kinh hãi không chỉ có mình nàng, chủ tớ hai người cấp tốc đường vội vàng chạy về, chạy đến chỗ nào, tất cả cô tử cùng người hầu, đều nhìn về phía Trương Khởi với vẻ kinh ngạc.

Lúc đi tới sân, Trương Y mới vừa rồi nét mặt còn toả sáng, lời lẽ thao thao bất tuyệt, lúc này đã trắng bệch. Nàng trừng mắt nhìn Trương Khởi, không thể tin được lúc ấy bệ hạ nhìn chính thị nàng ta chứ không phải chính mình.

Thấy nàng đến gần, khắp nơi đều bàn tán xôn xao. Trái lại đám người Trương Thập Nhị lang cùng Trương Tiêu thị đứng ở giữa sân nhìn thấy nàng thì biểu tình ôn hòa tươi cười. Trương Hiên ở phía sau bọn họ cũng là ẩn hiện ý cười.

Vào cung làm phi tuy rằng rất gian khổ, nhưng cũng còn tốt hơn làm thiếp cho những con cháu thế gia bình thường kia.

Trương Khởi bước lạo xạo đến gần, thái giám ban chỉ sau khi cúi chào Trương Khởi xong nhìn nàng đánh giá từ trên xuống dưới một hồi mới cất

https://thuviensach.vn

giọng the thé hỏi, “Trương thị A Khởi?”

Khoảnh khắc khi nhìn thấy thái giám này, sắc mặt Trương Khởi rốt cục đã thay đổi. Nàng không thể tin được, rõ ràng nàng là người không hợp ý bệ hạ, lại đột ngột quyết định bảo nàng vào cung?

Môi nàng run run, chỉ biết cúi đầu xuống trước ánh mắt bức người của vị thái giám, “Bẩm công công, chính là A Khơi.” Trương Tiêu thị ở sau lưng đều nhìn thấy hết biểu tình này của Trương Khởi, nụ cười của bà lại càng ôn hòa hơn bao giờ hết.

Thái giám nọ cười híp mắt nhìn Trương Khởi, the thé nói: "Bệ hạ có chỉ, Trương thị A Khởi trông minh tài trí, sắc bén hơn người. Nay tân quân nước Chu kế vị, Trương thị A Khởi được điều phái đi sứ, để phát triển lãnh thổ hùng mạnh vững bền nước nhà."

Hắn đem thánh chỉ giao đến tận tay cho Trương Khởi, ôn hòa nói: "Khởi cô tử, thời gian còn có hơn hai mươi ngày, hãy mau thu xếp đi."

Dứt lời, thái giám liền xoay người đi.

Sững sờ ngơ ngác một hồi, đám người Trương Thập Nhị lang mới tỉnh táo lại. Còn Trương Khởi thì tay nâng thánh chỉ ngơ ngác lững thững bước đi, rốt cục cũng tỉnh táo lại trước tiếng kêu sợ hãi xì xào của mọi người.

Bệ hạ lại muốn nàng đi sứ nước Chu?

Chuyện này là có ý gì?

Nàng sững sờ nhìn về phía Trương Hiên.

Trương Hiên thấy thế, đi nhanh tới gần nàng. Nhìn sắc mặt trắng bệch của Trương Khởi một hôi, hắn mới mỉm cười khẽ nói: "Chỉ là bảo muội đi sứ, không cần phải suy nghĩ nhiều."

https://thuviensach.vn

Phái một tiểu cô tử đang độ tuổi thanh xuân đi sứ, nhìn từ khía cạnh nào cũng có vẻ như cùng ngoại bang kết thân. Nàng làm sao có thể không suy nghĩ nhiều được đây?

Trương Khởi hít sâu một hơi, chuyện đã đến nước này nhưng nàng vẫn bình tĩnh không hoảng loạn nói, "Ý của bệ hạ, có thể là muốn muội gả đến đất Chu, trở thành phi tử của Vũ Văn Ung kia sao?"

Thấy Trương Hiên cau mày chỉ biết lắc đầu, Trương Khởi nhỏ giọng nhắc nhở: "Không phải Cửu huynh có bằng hữu thường xuyên ra vào cung sao? Sao không đi dò la giúp muội xem thế nào?"

Trương Hiên sực hiểu ra, cũng phải, hoàng đế có toan tính gì, bọn người thân cận của hắn luôn sẽ biết. Việc này không cần suy đoán, trực tiếp hỏi người ta một câu sẽ biết ngay thôi.

"Được, Cửu huynh lập tức đi hỏi ngay."

Dứt lời, Trương Hiên vội vội vàng vàng bước đi.

Khi mọi người ùng ục đã đi ra thật xa, lúc này Trương Tiêu thị mới quay đầu lại. Bà ta nhìn thoáng qua Trương Khởi, quay đầu lại nói: "Truyền lệnh xuống, không cần quá gò bó Khởi cô tử. Còn Tiêu gia lang quân kia nếu là muốn tìm nó, cứ để bọn chúng gặp mặt là được."

Ngừng lại một chút, bà ta lại ra lệnh: "Đi thả A Hà ra. À, tiện thể đem luôn những gì ta nói truyền lại cho nàng ta nghe."

Khi nãy bắt được được tỳ nữ A Hà âm thầm giúp hai người thông truyền tin tức, Trương Tiêu thị đã vô cùng nổi giận. Bà giận đến nghiến răng nghiến lợi, thậm chí còn muốn bắt Trương Khởi về rót dược cho uống.

Nhưng bà chợt nghĩ tới thân phận tài nữ của Trương Khởi, đang nghĩ xem nên xử trí như thế nào mới thỏa đáng thì lại nhận được thánh chỉ.

https://thuviensach.vn

Lúc này, bà lại nghĩ ngược lại: Thánh chỉ đã ban ra, vận mệnh Trương Khởi coi như đã định. Sao không thuận cho Tiêu Mạc, để cho nó chết tâm? Cũng tránh cho nó lại cứ nhớ mãi không quên trong khi Trương Khởi đã lấy chồng nơi tha hương, chất chứa phiền muộn, cả đời không vui?

Trương Tiêu thị nghĩ rằng, tình huống như hiện nay, dù cho Tiêu Mạc và Trương Khởi có ăn nằm với nhau, hay mang thai hài nhi cũng chẳng sao cả. Dù sao những kẻ man di phương Bắc đó cũng dễ dãi, họ không để ý đến trinh tiết nữ nhi, vậy mình hà tất phải gây khó khăn? Đàn ông mà, những thứ chiếm không được thì càng muốn có cho bằng được, đợi Tiêu Mạc có được thể xác của Trương Khởi rồi, sau đó vui vẻ với nó thêm vài ngày nữa sẽ hoàn toàn cắt đứt thôi.

“Dạ.”

Trương Khởi cúi đầu.

Nán lại ở trong phòng hồi lâu, nhìn ánh mặt trời xán lạn ở bên ngoài cùng tiếng nói tiếng cười rầm rộ, Trương Khởi bước ra ngoài.

Trời xanh ngói biếc, đào hồng liễu xanh, trời hôm nay thật sự đẹp không sao tả xiết. Trương Khởi hít một hơi thật sâu, sau đó thở ra một hơi.

Khi nàng và A Lục đang lẳng lặng đi về hướng hoa viên thì phía sau lưng truyền đến tiếng nghị luận líu ríu, "Nghe nói bệ hạ chọn cô tử Vương Tạ làm quý phi, lập Thục Viện chính thị là cô tử Tiêu phủ."

"Không chỉ vậy, bốn nhà Uông thị, Khổng thị, Nghiêm thị, Phan thị đều có cô tử được bệ hạ nhìn trúng, sắp sửa vào cung đó."

"Sao không có Trương phủ chúng ta hả?"

"Có người phải thất vọng rồi."

https://thuviensach.vn

"Thất vọng thì thất vọng, còn đỡ hơn phải đi lấy chồng ở tha hương à."

"Phải đó, phải đó."

Trong tiếng cười ha ha, A Lục lo lắng nhìn về phía Trương Khởi.

Trông thấy A Khởi chẳng có chút sầu lo nào, A Lục ngẩn ra, ngạc nhiên nói: "A Khởi, ngươi không sợ sao?"

Trương Khởi quay đầu lại nói, "Ta không sợ." Nàng nhẹ giọng nói: "Dựa vào thân phận của ta, mặc kệ là gả cho ai, cũng phải hao tâm tốn sức mới có thể có được cuộc sống an lành. Ở Kiến Khang hay đến nước Chu cũng đều như nhau mà thôi."

Nói tới đây, Trương Khởi trìu mến nhìn A Lục, nho giọng nói: "A Lục, lần này ta đi đến đất Chu xa xôi, con đường tương lai khó đoán, ngươi không cần đi theo. Ta nhớ quê nhà ngươi còn có cậu ở quê nhà. Ngày mai ta cho ngươi tám mươi lượng vàng, ngươi hãy về quê mua sắm một ít ruộng tốt, sau đó tìm đấng phu quân thật thà....."

A Khởi vừa mới nói đến đây, A Lục đã liều mạng lắc đầu, nàng ta nghẹn nghào đau thương nói: "Không, không, A Khởi ta không đi, ngươi đi đến đâu ta sẽ theo đến đó, không cần biết ngươi sống hay chết ta cũng sẽ đi theo."

A Lục chính là người thân duy nhất của nàng.

Vành mắt Trương Khởi nóng dần lên, thấy tâm tình A Lục kích động, nàng liền kéo nàng ta chạy vào trong rừng đào, vội vàng lấy ra khăn tay giúp nàng ta lau lệ.

Khăn tay vừa chạm đến mặt, A Lục không nhịn được được bật khóc lên. Nhưng nàng ta lại không dám phát ra âm thanh, chỉ biết siết chặt nắm tay cho vào trong miệng.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi thấy vậy trong lòng nàng càng thêm thương cảm. Vươn tay ôm chầm lấy A Lục.

Với thân phận con gái riêng của Trương Khởi, dù đi đến đâu nàng cũng bị người ta bài xích. Ngay cả Trương Hiên đối tốt với nàng tốt, cùng lắm cũng chỉ qua loa cho có. Nàng đi rồi, hắn thương cảm cho nàng nhiều nhất là vài ngày, làm mấy bài phú sẽ thấy khá hơn ngay, còn Tiêu Mạc à, nàng không biết, chắc có lẽ cũng sẽ như Trương Hiên mà thôi.

Chỉ có A Lục là đối xử tốt với nàng bằng cả tấm lòng.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Tiêu Mạc Đau Lòng

Đêm đó, A Lục ngủ không được yên giấc, liên tục giật mình bừng tỉnh, thậm chí có một lần nàng còn cất giọng thét lên: "A Khởi, ta ngăn hắn lại, cô mau chạy đi." Cuối cùng từ trong mộng tỉnh lại.

Trương Khởi an ủi nàng một lúc, sau đó lại mệt mỏi ngủ thiếp đi. Tỉnh lại lần nữa thì trời đã sáng choang.

Lúc trang điểm, Trương Khởi nhìn cặp mắt sưng đỏ của A Lục trong gương đồng, âm thầm suy nghĩ: chút nữa gặp được Cửu huynh, nhất định phải nhờ huynh ấy chọn một ngày đưa A Lục trở về quê cũ. Cửu huynh làm việc cũng được coi là thận trọng, mua ruông tốt cho A Lục để huynh ấy phái người ra mặt còn có thể không chịu thiệt thòi.

Trong gương đồng, đôi mắt của Trương Khởi sáng ngời, không hề có chút gì gọi là bị thánh chỉ quấy nhiễu.

Rửa mặt xong, Trương Khởi đi đến trước chậu nước. Hòa một ít bột trong tay nàng vào nước sau đó bôi lên da liền có thể khiến màu da mờ đi. Trời sinh da thịt của nàng trắng nõn mềm mại, như có thể vắt được ra nước, những thứ bột này, có thể che giấu một nửa sự rạng rỡ đó của nàng.

Trương Khởi rũ mắt xuống, suy nghĩ một chút, giảm bớt phân lượng của thứ bột trên tay.

Sau khi cẩn thận thoa đều, nàng cầm bộ váy Vân Bạch mới do Trương Phủ sai người chế riêng mặc vào, lại đem mái tóc dài mềm mại bóng mượt

https://thuviensach.vn

tự mình soi gương rồi búi lên. Mái tóc như mây, trên tóc không có một món đồ trang sức nào.

Chỉ là trang điểm như vậy thôi, thiếu nữ trong gương đồng như một bông hoa đậu khấu e ấp, xinh đẹp tuyệt trần sáng láng, trong nét đáng yêu toát ra vẻ thùy mị.

Trương Khởi dắt tay A Lục đi ra.

Dọc theo đường xuyên hoa vén liễu mà đi, cũng khiến cho không ít những cô tử hàng ngày chung sống với nàng kinh ngạc một phen.

Không bao lâu, Trương Khởi đã thấy Trương Hiên đứng ở mái đình nọ. Hít một hơi, nàng ngẩng đầu lên.

Ra đi lần này, có lẽ cả đời này nàng cũng sẽ không quay về Kiến Khang nữa.

Người ở, tâm ở, người đi, đương nhiên tâm cũng không còn.

Nhưng nàng vẫn mong đợi, con trai trưởng của Trương gia Trương Hiên, có thể chăm sóc cho A Lục được phần nào. Tương lai A Lục thành thân, tất nhiên là lấy một người thứ dân bình thường. Nếu như nhà chồng cô ấy mà biết, con trai trưởng của nhà thượng phẩm thế gia chú ý đến A Lục, đương nhiên sẽ đối tốt với cô ấy hơn.

Vì vậy, nàng cố ý để lộ vài phần vẻ đẹp của bản thân. Nàng muốn để Trương Hiên nhớ một muội muội khả ái đáng yêu này, nhớ lời dặn dò của muội muội này.

Xoay người lại, Trương Khởi dịu dàng nói: "A Lục, cô đứng ở đây, ta đi nói chuyện với cửu huynh."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cất bước, đi về phía đình.

Vòng eo của nàng mảnh khảnh, không bằng một vòng tay, cứ như thế đi trên hành lang gấp khúc một cách tự nhiên, khi đi còn uyển chuyển mang theo nét thú vị riêng của người con gái.

Tiếng lộc cộc thanh thúy của guốc gỗ vang lêng, xa xa qua hàng hiên bằng gỗ, nàng có thể nhìn thấy ở giữa đình đài Trương Hiên đang gật gù đắc ý đọc thơ.

Đúng lúc này một giọng nói trầm thấp vang lên: "A Khởi?" giọng nói có chút hoài nghi, như thể đó không phải là nàng.

Trương Khởi quay đầu lại.

Ở phí bên phải cách nàng không tới 50 bước, một thiếu niên áo trắng đang đứng đó. Ánh sáng lóng lánh, gió thổi êm dịu, ngọn gió kia thổi tung những lọn tóc đen như mực trên bả vai của thiếu niên nọ, thổi tung lên rồi lại rơi xuống. Một cơn gió cuồn cuộn thổi tới, ào ào thổi tung những cánh hoa, khiến nó rơi lên trên tóc của người thiếu niên.

Hào quan sáng lạn như thế, thiếu niên đứng lẳng lặng ở nơi đó, thiếu niên như cây ngọc đón gió, môi hơi mím lại, giữa đôi mày lại thấm đẫm nét buồn rầu.

Nỗi buồn đó sâu nặng đến thế, đến mức khiến cho người ta cảm thấy hắn thật cô quạnh.

Như thể, thế gian này lớn đến thế, nhưng hắn lại rất cô độc.

Chính là Tiêu Mạc.

Không nghĩ tới sẽ gặp Tiêu Mạc, Trương Khởi thoáng giật mình.

Tiêu Mạc cất bước đi về phía nàng.

https://thuviensach.vn

Còn cách nàng chỉ năm bước, hắn dừng lại. Khẽ nghiêng đầu, thiếu niên để gió thổi đi vị chát trong đôi mắt, vô ý thức bẻ một cành liễu, hắn khàn giọng nói: "Tại sao lại có thánh chỉ?" Giọng nói của hăn rất khàn, rõ ràng là muốn cười, nhưng khi cười lên lại mang theo uất hận khổ sở, "A Khởi, tại sao lại có thánh chỉ chứ?"

Trương Khởi kinh ngạc nhìn hắn.

Lần đầu tiên nàng thật sự cảm thấy, hắn đang quan tâm nàng, thật sự quan tâm nàng.

Nàng từ từ rũ mắt xuống.

Một hồi lâu, Trương Khởi nhỏ giọng nói ra: "Tiêu Lang, xin hãy bảo trọng." Nàng vốn dĩ muốn nói, huynh đừng nhớ ta, nàng còn muốn nói, tất cả mọi việc sẽ tốt thôi.

Nhưng lời đến khóe miệng, nàng lại nghĩ, chẳng qua chỉ là cảm xúc nhất thời của tuổi thiếu niên mà thôi. Lòng hắn tâm âm niệm niệm nghĩ rằng phải có nàng, cho dù là để cho nàng thoát khỏi gia tộc, trở thành tình nhân của hắn..... Có thể thấy được, ở trong lòng hắn, từ đó đến giờ đối với nàng đều là hữu dục vô tình, nàng cho đến giờ đều không đáng để hắn tôn trọng. Đã vậy, nàng có nói đi nữa, không khỏi tự cười mình vì bản thân tự mình đa tình.

Trương Khởi xoay người.

"A Khởi"

Tiêu Mạc gọi lại nàng.

Hắn quật cường mím chặt đôi môi mỏng, trong đôi mắt ánh lên tia nước, "Ta muốn đi cầu kiến bệ hạ."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi quay đầu lại.

Nhìn Tiêu Mạc xong nàng lại theo thói quen cúi đầu xuống.

Tiêu Mạc nhìn suối tóc đen như mây của Trương Khởi, trong bóng dáng thướt tha đã có dáng vẻ thiếu nữ xinh đẹp ngọt ngào. Trong lòng cực kỳ phiền muộn, lại nói: "Muội đừng sợ, nơi đất Bắc man rợ đó, ta sẽ không để cho muội phải đi. Ta sẽ đi cầu kiến bệ hạ, ta sẽ cầu xin người."

Một thiếu niên xưa nay luôn phoáng khoáng, sử xự vô cùng có tự tin đó giờ đây đã ăn nói không còn lưu loát.

Trương Khởi nhẹ giọng nói: "Không hữu dụng nữa."

Phải, không hữu dụng nữa, nếu như ngay cả với một đứa con gái riêng như nàng mà hắn còn không có quyền xử trí, vậy Quân uy ở đâu?

Trương Khởi xoay người đi.

"Đừng!"

Tiêu Mạc đột nhiên đưa tay, nắm thật chặt cánh tay của nàng.

Hắn nhìn chằm chằm cần cổ mảnh khảnh thon thon trắng nõn của nàng, nhìn chằm chằm vào nửa khuôn mặt mĩ lệ của nàng, nghẹn giọng nói: "A Khởi, đừng vội đi, để cho ta nói một chút đã." Hắn nhẹ nhàng giải thích: "Với tình hình hiện nay, sẽ không còn ai là khó ta và muội nữa. A Khởi, chúng ta hãy nói chuyện thêm một lúc."

Trương Khởi quay đầu lại.

Nàng vĩnh viễn sẽ không muốn đắc tội với hắn.

Vì vậy, nàng cúi đầu, khéo léo nói vâng.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc lại thu tay về.

Hắn cúi đầu dùng hai tay bụm mặt.

Sau một hồi im lặng, hắn lại nói: "A Khởi, từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên ta cảm thấy khó chịu như vậy. Trái tim này của ta, như bị ai bóp nghẹn."

Trương Khởi cúi đầu nhìn mũi chân mình.

Tiêu Mạc dường như kiệt sức, hắn từ từ nghiêng về phía trước, tì trán lên cột trụ của hành lang.

Đứng không nhúc nhích một lúc lâu, hắn nghẹn ngào nói: "A Khởi."

"Vâng."

"Tim ta đau lắm."

Trương Khởi im lặng không lên tiếng.

"A Khởi."

"Vâng."

"Ta sợ muội đi rồi, cả đời này ta chẳng còn được niềm vui gì nữa....."

Trương Khởi ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Mặc, lại cúi đầu thì thào nói: "Sẽ không đâu." Giọng nói mặc dù nhỏ, nhưng cũng vô cùng kiên định. Dường như từ tận đáy lòng nàng đã nhận định, sẽ chẳng có nam nhân nào sẽ vì mất đi nàng mà đau khổ thực sự.

Tiêu Mạc không nghe được câu trả lời của nàng, hắn lại bất động tỳ trán lên cây cột.

Hồi lâu cũng không nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc Trương Khởi đang định mở miệng nói gì đó thì bất ngờ Tiêu Mạc ngẩng đầu lên, quay phắt người lại.

Trên trán hắn vẫn còn in một dấu đỏ bừng, ánh mắt từ vẻ chua chát đỏ hồng mới nãy chuyển thành sáng ngời. Ánh mắt hắn sáng rỡ nhìn Trương Khởi nói, “Ta có cách rồi."

Hắn không nháy mắt nhìn Trương Khởi, nghiêm túc nói: "A Khởi, ta có cách rồi, ta lập tức vào cung tự xin đi sứ. Ta muốn đưa muội trở về Kiến Khang một cách đường đường chính chính. "

Nói tới đây, giọng nói của hắn cũng trở nên lanh lảnh, hắn hưng phấn nói: "Đúng rồi, yêu cầu này của ta bệ hạ tuyệt đối sẽ không khước từ, ta muốn muội trở về Kiến Khang một cách đường đường chính chính, tuyệt đối không để cho lũ Bắc man di kia được lợi."

Dứt lời, hắn quay người bỏ đi.

Đi được mấy bước, hắn lại đột nhiên dừng bước. Quay đầu lại, nồng nàn nhìnTrương Khởi, cười dịu dàng với nàng bằng nụ cười chói lóa, nhỏ giọng nói: "Mọi người nói, nơi đất Bắc man di không quan trọng trinh tiết, nhưng ta có được muội rồi..... Vậy làm sao có thể?"

Hắn cười sang sảng, lần nữa cất bước vội vã đi ra khỏi tầm mắt Trương Khởi .

Sau khi Tiêu Mạc đi một lúc lâu, Trương Khởi mới hồi phục tinh thần lại.

Trương Hiên ở đình bên kia đã bị động tĩnh phía bên này làm cho giật mình, liền nhìn hướng bên này.

Nhớ lại mục đích của chuyến đi này, Trương Khởi hít một hơi, cất bước đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Trong tiếng vang lộc cộc, Trương Khởi như một đóa hoa sen vừa mới nở đi về phíaTrương Hiên.

Quả nhiên, khi nàng đi tới đi đến trước mặt Trương Hiên, thì trong mắt Trương Hiên thoáng hiện vẻ kinh ngạc.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng vuốt mái tóc của nàng, khẽ thở dài: "A Khởi nhà ta trưởng thành rồi." Dừng một chút, hắn cười khổ nói: "Nếu như lần diện thánh đó mà A Khởi cũng như thế này thì sao bệ hạ nỡ bỏ được mà đưa muội đi sứ."

Giai nhân như thế, sao có thể để lũ Bắc man di được lợi?

Có được sự khích lệ củaTrương Hiên, Trương Khởi cười cười.

Tuy là cười, nhưng trong mắt nàng lại mang theo nét ưu thương ẩn hiện. Kiểu gượng cười này khiến lòng Trương Hiên như bị đâm một cái, lại thở dài.

Trương Khởi cúi đầu, nhún người chào hỏi hắn.

Trương Hiên vội vàng đưa tay đỡ dậy, luôn miệng nói: "Tại sao A Khởi lại hành lễ?"

Trương Khởi hít hít cái mũi xinh xinh, ngẩng đầu cười với hắn, một nụ cười xinh xắn nhưng khó nén buồn thương. Dung nhan nàng bây giờ trong trẻo trong sáng lại cực kỳ xinh xắn, lại còn cười có vẻ ưu thương khổ sở như vậy đúng là thanh tú động lòng người, điềm đạm đáng yêu khiến người ta không khỏi đau xót, muốn kéo nàng vào lòng mà che chở gánh chịu hết mưa gió thay nàng.

Trương Hiên cũng kéo nàng vào trong lòng.

https://thuviensach.vn

Được tựa vào trong ngực người huynh trưởng ruột thịt, Trương Khởi ngẹn ngào nói: "Cửu huynh, A Khởi sắp đi rồi….A Khởi muốn xin huynh một chuyện."

"Muội nói đi."

"Tỳ nữ A Lục của A Khởi, với A Khởi tình như tỷ muội, trong những ngày đó, nếu không phải là có nàng bên cạnh, A Khởi cũng không biết mình sẽ ra sao. Lần này A Khởi đến nước Chu xa xôi, e rằng cả đời này cũng chẳng biết có cơ hội quay về hay không. A Khởi muốn cầu Cửu Huynh đưa nàng về quê cũ, ở đây A Khởi còn tám mươi lượng vàng, cũng xin Cửu huynh cầm lấy giúp A Lục mua vài mảnh ruộng tốt. Còn nữa, về sau muội không còn ở Kiến Khang nữa, xin huynh hãy chiếu cố giúp A Lục phần nào."

Con đường của bản thân mình còn mờ mịt như thế, lại còn bận tâm cho một nô tỳ.

Trương Hiên lại đau lòng lại cảm khái. Hắn nghe Trương Khởi khóc tâm cũng mềm nhũn, liền vội vàng gật đầu nói: "Được, được, tất cả nghe muội, tất cả nghe muội."

Đưa tay nhận lấy túi vàng mà Trương KHởi đưa, Trương Hiên suy nghĩ nói: A Khởi đã khẩn thiết như vậy, vậy ta sẽ tự mình đi một chuyến, thuận tiện cũng truyền đạt với những hương lão ở nơi đó, để cho bọn họ giúp đỡ chăm sóc cái cô A Lục gì đó.

Có được sự khẳng định của Trương Hiên, tinh thần Trương Khởi lập tức ổn định lại, nàng lui khỏi vòng ôm của hắn, đỏ mặt nhìn Trương Hiên xấu hổ nói: "A Khởi thất lễ rồi."

Thấy nàng khôi phục bình thường, Trương Hiên thở dài một hơi, lập tức cười nói: "Chỉ cần A Khởi không khóc nữa, bảo Cửu Huynh làm gì cũng được."

https://thuviensach.vn

"Cửu huynh" Trương Khởi bị hắn trêu chọc giả vờ hờn dỗi kêu một tiếng, sau khi nện nhẹ bàn tay nhỏ lên ngực hắn hai cái mới lại bật cười.

Nàng vừa đánh vừa cười, thế nhưng tâm tình Trương Hiên lại cực kỳ tốt. Hắn ngồi nghiêm chỉnh lại, nhỏ giọng hỏi: "Mới nãy Tiêu Mạc nói gì thế? Nhìn dáng vẻ của hắn, hình như là rất đau lòng?" Dừng một chút, hắn lại thở dài nói: "Xưa nay thấy Tiêu Mạc, phong độ ung dung cười nói lỗi lạc, là một quân tử như ngộc. Không ngờ người như thế mà cũng có lúc lại trở nên như vậy. A Khởi, xem ra hắn đã thật sự yêu thương muội rồi."

Trương Khởi cúi đầu, không có trả lời.

Trương Hiên lại than thở nói: "Con trai trưởng như chúng ta, hầu gái xinh đẹp bên cạnh nhiều vô số. Nhưng lòng Tiêu Mặc này lại một mực hướng về A Khởi, xem ra không phải là do sắc đẹp làm điên đảo, mà thực sự là tình cảm đến không kìm lòng được.”

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Lên Đường

Nghe được sự bùi ngùi xúc động của Trương Hiên, Trương Khởi cười cười chỉ cúi đầu như cũ.

Hai huynh muội tán gẫu thêm một lúc, sau khi quyết định ngày đưa A Lục về quê cũ, Trương Khởi mới cáo từ rời đi.

A Lục đang ở bên đường chờ nàng, thấy Trương Khởi, nàng vội vã tiến lên nhỏ giọng nói: "A Khởi, mới vừa rồi Tiêu Lang đau lòng lắm đó."

"Ừ." Trương Khởi đáp lại một tiếng rồi nói: "A Lục, cậu cô có tốt với cô không?"

A Lục lanh lảnh nói: "Cậu thì đúng là rất tốt, nhưng mợ thì không tốt." Mới nói được đến đây, nàng cảnh giác nhìn chằm chằm Trương Khởi nói: "A Khởi, cô vẫn muốn đưa ta đi hay sao? Ta không đi, có chết ta cũng muốn nương nhờ cạnh cô."

Vốn dĩ Trương Khởi còn định nói, bị nàng ấy nói một câu kiên quyết như thế liền ngậm miệng lại. Nếu không khuyên được thì tốt nhất nên hành động trực tiếp.

Hai chủ tớ đi trở lại phòng.

Ngoài sự dự đoán của đám người Trương Tiêu thị, từ sau hôm Tiêu Mạc đến liền bặt vô âm tín. Một lần nữa nghe được tin của hắn đã là nửa tháng sau, sứ đoàn cũng sắp lên đường.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm đó, Trương Khởi vừa dùng xong bữa sáng thì nghe phía bên ngoài vang lên những tiếng xôn xao ầm ĩ.

"A Lục? A Lục?" Trương Khởi kêu mấy tiếng vẫn không nhìn thấy của bóng dáng A Lục, liền tự mình đi ra.

Vừa đi đến chính viện, nàng liền ngẩn ra. Chỉ thấy hơn mười người vây quanh một thiếu niên như ngọc, áo trắng tung bay, người thiếu niên đó đang nở nụ cười nói vài lời với đám người Trương Tiêu Thị. Có thể là cảm nhận được nàng đã tới, hắn quay đầu lại.

Gương mặt tuấn tú mỉm cười, giữa lông mày sáng sủa tự tin, phong cách lẫn cử chỉ cực kỳ ung dung, Tiêu Mạc ngày hôm nay, nào có nửa phần dáng vẻ của lần trước?

Thấy Trương Khởi nhìn mình, Tiêu Mạc mỉm cười tới gần nàng. Hắn vừa mới một bước, đột nhiên giọng nói của Trương Cẩm vang lên: "Tiêu Lang."

Nàng từ cửa hông xông vào viện, phía sau còn có mấy hầu gái đang hổn hển đuổi theo. Trên mặt Trương Cẩm giàn dụa nước mắt, lao tới hướng Tiêu Mạc.

Trương Cẩm vừa xuất hiện, sắc mặt của Trương Tiêu Thị liền biến sắc, bà quát lên: "Ngăn A Cẩm lại."

"Dạ."

"Đưa nó trở về phòng."

"Dạ."

Bị hai ma ma mạnh mẽ kéo đi, Trương Cẩm giãy giụa không được, nàng cố xoay người lại, khàn giọng gào thét với Tiêu Mạc: "Tiêu Lang, chỉ vì

https://thuviensach.vn

một đứa tiện nhân mà chàng không tiếc đặt mình vào nguy hiểm, bỏ mặc tính mạng của người thân và gia tộc không màng để ý đến? Tiêu Lang, chàng thật tàn nhẫn, lòng dạ độc ác....."

Gào đến câu cuối, nàng ta đã khóc thật lớn.

Trong giọng nói của Trương Cẩm còn mang theo phẫn hận.

Cho tới nay, nàng ta đều cho rằng mình mới là người mà Tiêu Mặc yêu nhất, hắn đối với Trương Khởi cũng chỉ là gặp dịp thì chơi.

Cho tới nay, nàng ta đều cho rằng Tiêu Mạc khắc sâu bản thân mình vào tim, lúc nào cũng nhớ đến.

Nhưng cho đến cuối cùng, nàng ta mới phát hiện ra đó chỉ là chuyện cười, vì con tiên nhân Trương Khởi kia, hắn không thèm để ý đến thân thể ngàn vàng, tự nguyện xin đi sứ.

Hơn nữa, trong lúc Trương Cẩm còn đang muốn lừa mình dối người, Trương Tiêu thị sắp xếp mấy bà mụ thị tỳ đến phân tích hành động việc làm của Tiêu Mạc, dùng loại giọng điệu chói tai nói cho nàng biết, Tiêu Mạc vốn không hề có tình cảm với nàng.

Ảo tưởng tan biến là khổ sở, là khiến cho người ta tuyệt vọng đến thế. Nếu không phải ngày đêm có người coi chừng, cũng không biết Trương Cẩm sẽ tạo ra chuyện gì nữa.

Trong nháy mắt, Trương Cẩm liền bị đưa ra khỏi viện. Nàng vừa đi, trong sân liền lập tức trở lại đầy ắp tiếng nói tiếng cười.

Sự xuất hiện vừa rồi của Trương Cẩm, nàng gào thét thống hận, dường như chẳng ảnh hưởng gì đến Tiêu Mặc, hắn nở nụ cười, áo trắng bồng bềnh đi đến trước mặt Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Cúi đầu nhìn nàng, hắn dịu giọng nói: "A Khởi, chuyến đi này ta là đệ nhất phó sứ." Dừng một chút, hắn mỉm cười nói: "Ta đã phái người đi về phòng của nàng, từ giờ trở đi, toàn bộ những món đồ mà nàng quý trọng, quần áo đồ rửa mặt, toàn bộ để ta lo liệu. Mới vừa rồi cô mẫu nói, muốn đưa cho nàng thêm mấy tỳ nữ nữa, nhưng ta đã cự tuyệt rồi."

Giọng nói của hắn trầm ấm, cười mà cứ như không cười, "Có ta ở đây, A Khởi hãy bỏ lại hết ở phía sau những âu sầu lo lắng."

Thấy Trương Khởi ngu ngơ nhìn mình, Tiêu Mạc cười ha ha. Hắn chắp hai tay nói: "Đã sớm nghe nói đất Chu sầm uất phồn hoa, người nước Chu cởi mở rộng rãi, cơ hội này Tiêu Mạcđã cầu xin từ rất lâu rồi."

Giọng nói sang sảng kiêu ngạo, khuôn mặt văn nhã mang theo một niềm vui sướng khó mà nói thành lời.

Trương Khởi tê cứng một lúc, đột nhiên nhớ lại, "Huynh nói là đã phái người thay ta dọn dẹp phòng?"

Trương Khởi hơi nhếch môi, nói thật nhỏ: "Không phải còn mấy ngày nữa mới đi hay sao?"

"Không cần, sáng mai chính là ngày hoàng đạo, sáng sớm mai liền lên đường."

Vội vàng đến thế?

Trương Khởi liếc mắt nhìn đến đám người Trương thị đang vây quanh Tiêu Mạc, nghĩ đến chuyện của A Lục, liền cúi chào hắn, nhỏ giọng nói: "Tiêu Lang bận chuyện, A Khởi xin được cáo lui trước."

"Đi đi."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc cũng không để ý liền xoay người đi. Trương Khởi đi được một đoạn, bỗng nghe thấy từ đằng sau lưng truyền đến tiếng cười rất lớn, không khỏi quay đầu nhìn lại.

Tiêu Mạc đang đứng giữa một rừng người, hắn giờ phút này tươi cười rạng rỡ như hạc trong bầy gà, cười nói lanh lảnh, khiến cho Trương Khởi lại ngây ra mất một hồi.

Trương Khởi vội vàng chạy tới đình đài, thấy Trương Hiên không có ở đây, liền cất bước đi về phía viện của Trương Hiên.

Trương Hiên cũng không có ở trong phòng. Trương Khởi có chút nóng nảy, hỏi tỳ nữ, tỳ nữ cũng nói không biết hắn đi đâu. Đành nhắn lại một câu sau đó không vui về phòng.

Quả nhiên trong phòng đã bị dọn dẹp qua, nhưng phòng của nàng thì có cái gì mà dọn dẹp? Cũng chỉ có một số quần áo. Trương Khởi không biến sắc nhìn quanh một vòng, nhìn đến nơi mình giấu vàng không có gì bất thường mới thở ra một hơi.

Lúc này, A Lục vui vẻ vọt tới, giọng nói của nàng run lên: "A Khởi, Tiêu Lang mới vừa rồi phái người dọn dẹp đồ của cô rồi." Dừng một chút, nàng hân hoan hỏi: "Nghe nói Tiêu Lang cũng sẽ đi sứ hả? Thật tốt quá, A Khởi, thật sự là quá tốt."

Nàng nắm thật chặt tay Trương Khởi, mừng đến mức nói cũng không rõ ràng.

Trương Khởi cười nhẹ với nàng.

Gần tối rốt cuộc thì Trương Hiên cũng trở lại. Sau khi nghe được tỳ nữ đến truyền tin xong, Trương Khởi vội vã đi tới.

Sau khi trở lại, trong tay nàng có thêm một gói gì đó.

https://thuviensach.vn

Thả chỗ bột trong gói giấy đó vào trong nước trà, Trương Khởi gọi: "A Lục."

A Lục vui sướng thỏa mãn chạy vào.

Trương Khởi cầm ly trà đó lên, dịu dàng nói: "Xem cô mệt đến mức đầu đầy mồ hôi kìa, mau uống ly trà này đi."

"Ừm."

A Lục nhận lấy ly trà, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch. Đặt ly trà ,nàng ta lại xoay người chạy ra ngoài.

Không tới một khắc, A Lục nghiêng ngả mà bước vào. Vừa đi nàng ấy vừa thì thào mà nói: "Choáng váng quá, buồn ngủ nữa." Vừa dứt tiếng, cả người liền ngã lên giường, đảo mắt một cái đã ngủ ngon lành.

Nhìn A Lục ngủ say, Trương Khởi nói với tỳ nữ bên cạnh: "Đi nói cho Cửu huynh, xong rồi."

"Vâng."

Nghe tiếng bước chân đã đi xa rồi, Trương Khởi ngồi bên cạnhA Lục, nhẹ nhàng vuốt ve mặt nàng ấy, nhỏ giọng nói: "A Lục, cô có biết hay không? Một người nếu có thể ở một nơi không có chiến loạn, trông coi vài mẫu ruộng tốt, ở cạnh chồng con cho đến già, đó mới là phúc lớn trời cho. A Lục, A Khởi chỉ mong ở quê nhà cô, vĩnh viễn sẽ không có khói lửa chiến tranh, cũng hy vọng phu quân của cô chỉ là một người bình thường, hiền lành đàng hoàng, chỉ biết trông coi vài mảnh ruộng sống qua ngày.....Thiên hạ này quá loạn, lòng dạ con người quả thực cũng quá hỗn loạn, cô tuyệt đối đừng nghĩ đến để trượng phu mưu cầu công danh, phải biết rằng, sẽ hối hận nếu xúi giục phu quân cầu tước phong hầu."

https://thuviensach.vn

Lẩm bẩm một lúc, Trương Khởi vẫn chỉ cúi đầu ngắm nhìn A Lục ngủ còn mơ màng cười ra tiếng mà ngồi thẫn thờ.

Không bao lâu, một tỳ nữ nói: "Khởi cô tử, Hiên tiểu lang đã đến, còn có cả xe ngựa nữa."

"Ừ."

Nàng đứng lên. Dặn dò hai vị ma ma đứng trước mặt: "Nhẹ một chút, chớ làm đau nàng."

"Cô tử yên tâm."

Đưa mắt nhìn A Lục được đưa lên xe ngựa, Trương Khởi bước đến gần Trương Hiên đang đứng cạnh xe ngựa. Đón lấy ánh mắt của hắn, cầm lấy bàn tay hắn để mặt mình dán sát vào lòng bàn tay hắn.

Kề sát một cách không muốn rời một lúc lâu, Trương Khởi thì thào nói: "Cửu huynh, huynh nhất định phải sống thật tốt." Lời vừa dứt, hai hàng nước mắt trong suốt cũng lăn dài xuống má.

Vành mắt Trương Hiên cũng hồng lên. Hắn phải đưa A Lục đi, ngày mai không có cách nào để tiễn Trương Khởi đi.

Nuốt xuống sự nghẹn ngào, Trương Hiên nhỏ giọng nói: " A Khởi ngốc, đừng khóc..... Mới vừa rồi gia tộc đưa cho Tiêu Mạc một ngàn lượng hoàng kim, lịch trình cùng một số vải vóc, trong những thứ đó có một phần của muội, gặp phải khó khăn thì nhớ yêu cầu hắn đưa cho."

"Vâng."

"Chiến loạn tuy nhiều, cô tử dù sao cũng sống thoải mái hơn đàn ông con trai nhiều.....Nếu thật sự có ngày đó, đừng quan tâm người khác nói thế nào, sống sót trước rồi hãy nói tiếp."

https://thuviensach.vn

"Vâng."

"Đến nước Chu, nếu bệ hạ có chỉ, muội chỉ cần đồng ý là được, dù gì muội cũng là người mà hoàng đế nước Trần chúng ta đích thân ban cho, người khác cũng sẽ tôn trọng muội phần nào."

"Vâng."

Trương Hiên đến giờ mới phát hiện ra, bản thân lại có vạn điều muốn nói. Nhưng có nói nhiều hơn nữa thì cũng có lúc hết, xe ngựa bắt đầu xuất phát, nhìn bóng dáng Trương Khởi cô độc đứng ở đó, Trương Hiên mới phát hiện thì ra mình đang khóc.

Lúc này, hắn đột nhiên thấy cảm kích Tiêu Mạc.

Thật may là, hắn cũng là một trong những sứ giả.

Trương Hiên vừa đi, sau khi Trương Khởi bị Trương Thập Nhị lang gọi đến thư phòng trấn an một lúc, sau đó lại tới phòng của Trương Tiêu Thị.

Được các vị trưởng bối trấn an tới lui, cho đến lúc Trương Khởi về đến phòng mình thì mặt trời đã lặn xuống núi, mặt trăng từ từ sáng dần lên.

Đêm nay, Trương Khởi trằn trọc mãi không ngủ được, mãi cho đến gần sáng mới mơ màng ngủ thiếp đi.

Nàng bị đánh thức bởi những tiếng ồn ào xôn xao. Được nhóm tỳ nữ hầu hạ, Trương Khởi đã thay một bộ trường phục mới, cài hoa lên tóc, duyên dáng thướt tha bước ra ngoài.

Trong sân ngoại trừ một chiếc xe ngựa và một vài người hầu đến xem ồn ào, không có người nào nữa.

Trương Khởi lên xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa chạy ra khỏi Trương phủ.

Xe ngựa đi không hề dừng lại, chạy thẳng về phía hoàng cung. Sau khi nhận sự thăm hỏi cổ vũ của hoàng thượng ở ngoài điện xong thì giờ lành đã đến, cả đội ngũ xuất phát lên đường.

Bởi vì Tiêu Lang danh chấn Kiến Khang là một trong những sứ thần, trong thành Kiến Khang, những cô tử thiếu niên tụ họp lại tiễn hắn đi.

Mắt thấy lang quân tuấn tú với bộ áo trắng tung bay sắp ra khỏi thành, bất thình lình một tiếng ca du dương thanh nhã vang lên đến tận mây xanh:

“Viên cư viên xử?

Viên tang kỳ mã?

Vu dĩ cầu chi?

Vu Lâm chi hạ.” (bốn câu thơ này trong bài Kích Cổ (Đánh Trống) của Bội Phong)

Tiếng ca ấy lúc bắt đầu chỉ có một, dần dần chuyển thành mấy chục, lại dần dần chuyển thành vài trăm, mấy ngàn. Dần dần nữa, trong tiếng ca còn mang theo mấy phần bi thương.

Đây không phải là thời Thái Bình Thịnh Thế, cái thời đại này, mỗi một người nam nhi nếu rời khỏi quê hương thì có lẽ mãi mãi sẽ không thể trở về.

Đoàn xe lao nhanh ra khỏi cửa thành.

Ngoài cửa thành, vẫn có đông nghịt người người đưa tiễn. Trong trường đình, con cháu nhà quan có giao hảo với Tiêu Mạc, trường bào váy dài ra lệnh cho nhóm ca cơ vừa múa vừa hát chúc phúc cho hắn.

https://thuviensach.vn

Một đường đưa tiễn, một đường ca múa. Cho đến khi cách Kiến Khang mấy trăm dặm không còn thấy bóng dáng nữa.

Trương Khởi từ từ quay đầu lại.Nàng nhìn theo hướng chỗ xe ngựa Tiêu Mạc đang đỗ. Hắn uống quá nhiều rượu tiễn biệt của bạn bè, hiện tại đã say đến mức bất tỉnh nhân sự.

Trương Khởi từ từ rũ mắt xuống, đột nhiên phát hiện ra mình có chút đố kỵ hắn, hắn có biết bao bạn bè, còn mình thì chỉ cô độc một mình. Giống như cánh nhạn cô đơn trên bầu trời, bay tới bay lui cũng chỉ có một mình.

Buồn tủi một lúc, Trương Khởi tự mình cười, đúng lúc này, ánh mắt nàng chết lặng há to miệng nhìn trừng trừng vào một điểm, kinh ngạc nhìn hai chiếc xe ngựa đi đến ngày một gần.

Xe ngựa tung bụi mù xông tới. Trương Khởi còn đang kinh ngạc trợn mắt nhìn thì Trương Hiên đã chào hỏi với mấy vị phó sứ khác, rồi mới quay sang cười khổ với Trương Khởi: "A Khởi, Cửu huynh thật hết cách rồi, cô hầu gái này của muội thật quá bướng bỉnh."

Lời tuy như thế, nhưng trong giọng nói lại vô cùng tán thưởng.

Trương Khởi đảo mắt nhìn về phía một chiếc xe ngựa khác. Giờ phút này, xe kia đã vén rèm lên, A Lục nhảy xuống, vọt đến bên xe ngựa của nàng như một cơn gió lốc. Ngẩng đầu nhìn sắc mặt không tốt của Trương Khởi, nàng ta cợt nhả làm bộ mặt xấu mếu máo nói: "A Khởi dùng trò lừa bịp, chơi xấu quá."

Trương Khởi quay đầu, cuối cùng vẫn là không nhịn được bật cười. Nàng khàn tiếng nói: "Ngươi...Lên đây đi."

A Lục vội vàng đáp một tiếng vang dội, ngay sau đó bò lên xe ngựa của nàng.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa của Trương Hiên cũng đi tới, hắn nhìn Trương Khởi và A Lục nói: "A Khởi, nàng ấy là một trung bộc."

Không phải là trung bộc mà là người nhà.

Trương Khởi cũng không muốn sửa lời hắn, chỉ nhỏ nhẹ nói: "Cửu huynh, làm phiền huynh rồi....."

"Đừng khách sao!" Lúc này, phía trước truyền đến tiếng gọi của Tiêu Mạc, "Hiên lang?"

Trương Hiên vội vàng sai xe ngựa chạy đến, nghe thấy phía trước truyền tới tiếng cười nói, Trương Khởi quay đầu lại trừng mắt về phía A Lục.

A Lục rụt đầu một cái, đảo mắt lại cười hì hì nói: "A Khởi, ta thật sự sợ ở một mình lắm."

"Hừ….."Trương Khởi nuốt nghẹn, một hồi lâu mới nặng giọng hừ một tiếng.

Trương Hiên hàn huyên với mọi người một lúc mới vẫy tay từ biệt, đội ngũ lại một lần nữa bắt đầu hành trình.

Vượt qua Trường Giang, là tiến vào tới phạm vi của nước Chu,. So với lãnh thổ nhỏ hẹp luôn an phận nằm ở một góc của nước Trần, thì nước Chu rộng lớn phì nhiêu hơn rất nhiều. Tuy bị người nước Trần luôn cho rằng là man di phương Bắc, thế nhưng một nửa số đất đai của nước Chu vẫn là một vùng đất lành thuộc về lưu vực sông Trường Giang.

Tiến vào địa phận nước Chu rất dễ, nhưng muốn đến Kinh Thành nước Chu thì lại xa dịu vợi. Kinh Thành nước Chu đóng ở Trường An, Minh đế nước Chu bị Vũ Văn Hộ hạ độc sát hại, quyền lực quốc gia bị Vũ Văn Hộ một tay che trời, mặc dù tiểu hoàng đế đang tại vị, nhưng chẳng có chút địa vị nào.

https://thuviensach.vn

Bởi vì chính quyền không yên, nước Chu hiện đang rất hỗn loạn. Lần này nước Trần đi sứ cũng đã chứng tở được thân phận của nước Chu. Dọc theo đường đi, đều có quan viên phái tướng sĩ hộ tống, cứ thế mất hơn bốn tháng, đoàn người rốt cuộc cũng bình an đến được phạm vi Trường An.

Lúc đi hoa đào nở rộ, lúc đến thì đã là tháng bảy Ngân Hà mưa xuyên suốt đêm, hẹn ước hàng năm gặp một lần của Ngưu Lang và Chức Nữ cũng vừa mới kết thúc.

Nhìn thoáng qua A Khởi vẫn đang ngây người nhìn con đường ở trước mặt, Tiêu Mạc ra dấu bảo xe ngựa đến gần, nhỏ giọng gọi: "A Khởi."

Trương Khởi quay đầu lại.

Đối mặt với gương mặt càng ngày càng thanh tú, thậm chí hàng mi nét mày mỗi lúc càng xinh đẹp hơn, Tiêu Mạc nhỏ giọng nói: "A Khởi gần mười lăm rồi đúng không, cũng đã trưởng thành rồi."

Ánh mắt của hắn lướt đến dáng vẻ càng ngày càng thướt tha mềm mại của nàng.

Mặt Trương Khởi đỏ lên, nghiêng đầu lí nhí nói: "Dạ, trưởng thành rồi."

Tiêu Mạc chuyển mắt nhìn về phía trước nói: "Qua một ngày nữa là sẽ tiến vào thành Trường An rồi.....A Khởi, chúng ta vẫn còn xa lạ với cuộc sống ở mảnh đất Chu này, muội tuyệt không thể tùy hứng, tất cả mọi chuyện đều phải nghe ta sắp xếp."

Trương Khởi ngoan ngoãn đáp, "Vâng"

Tiêu Mạc có vẻ rất nghiêm túc, "Muội hãy khoan nhận lời hứa suông, những chuyện mà ta nói đều rất quan trọng." Hắn cau mày nói: "Ta đã căn dặn tất cả, nếu như người Chu có hỏi tới thì nhớ thì nhớ trả lời muội là cơ thiếp của ta."

https://thuviensach.vn

Cơ thiếp?

Trương Khởi ngạc nhiên ngẩng đầu, cái này chẳng phải nói là, đến nước Chu rồi thì nàng và hắn phải lên cùng lên xuống cùng xuống, ngồi chung một thuyền ư.....

Thấy Trương Khởi cắn môi hạ mí mắt, Tiêu Mạc kiên nhẫn giải thích, “Người đang nắm quyền ở nước Chu không phải là vị tiểu hoàng đế kia, mà là Vũ Văn Hộ. Nếu để cho hắn biết, muội là người nước Trần được bệ hạ phái đến một mình, chắc chắn sẽ sinh ra rắc rối. A Khởi, muội càng lớn càng xinh đẹp, cho nên phải cẩn thận"

Trương Khởi không biết làm sao trả lời hắn. Nàng tất nhiên biết mình nên cẩn thận, Tiêu Mạc tìm lấy cớ này cũng có thể nói là vô cùng thỏa đáng. Nhưng sao nàng lại cảm thấy, hắn lại có ý đồ không tốt?

Rõ ràng không có ý tốt, vậy mà vẫn cứ nghiêm túc nhã nhặn giải thích với nàng tầm quan trọng của chuyện này. Cái tên Tiêu Mạc này thật là đáng ghét. Uổng cho mình thấy hắn suốt dọc đường ần cần lễ độ, còn cho rằng hắn là một quân tử.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Cao Trường Cung Phách Lối

Tám mươi lượng hoàng kim giao cho Trương Hiên đều được A Lục mang về còn nguyên vẹn không sức mẻ giao tới tay cho Trương Khởi. Trương Khởi đem số vàng cất kỹ đâu đó xong, đoàn xe lại tiếp tục xuất phát.

Đi suốt một ngày, người ngựa đều mệt mỏi rã rời, liền chọn ngay một nơi để hạ trại nghỉ ngơi. Nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm mai lại tiếp tục lên đường hắn sẽ tới Trường An trước khi mặt trời lặn.

Bên trong lều vải, đôi mắt to đầy uy lực của A Lục nhìn chằm chằm Tiêu Mạc đang ngồi dựa trên sập. Kể từ khi tuyên cáo Trương Khởi là cơ thiếp của hắn vào ban sáng, Tiêu Mạc lập tức thay đổi mọi hoạt động. Hiện tại càng ngang nhiên công khai ở cùng một lều với các nàng.

Tiêu Mạc cũng chẳng để ý đến A Lục, hắn thản nhiên mở ra một phong thư vừa mới được chim bồ câu truyền tới, càng xem chân mày hắn càng nhíu chặt.

Trương Khởi được A Lục bảo hộ ở sau lưng, thấy thế ló đầu ra nhẹ giọng hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Tiêu Mạc nhỏ giọng nói: "Kiến Khang xảy ra chuyện lớn rồi."

Trước vẻ mặt kinh ngạc của hai chủ tớ, hắn đem phong thư nọ ném vào trong lửa than nói: Vì có liên quan đến một số chuyện, bệ hạ cùng các đại thế gia xảy ra tranh chấp. Trong vòng một đêm, phủ đệ của các đại thế gia ở thành Kiến Khang đều bị binh mã vây kín. Phần đông lang chủ cùng lang

https://thuviensach.vn

quân của thế gia đã bị bệ hạ giết chết....Mấy cô tử Vương Tạ Tiêu thị vào cung cũng đều tự vận hết. Quý Phi hiện tại lập theo thứ tự là cô tử của Uông thị, Khổng thị, nữ nhi của Thục Viện là Nghiêm thị."

Liên quan đến một số chuyện xảy ra tranh chấp? Có thể nảy sinh chém giết lang chủ cùng lang quân của đại thế gia, đâu hẳn chỉ là một số chuyện? Có thể là do phân chia lợi ích từng được đề cập đến trước đó không lâu?

Trương Khởi luôn biết rõ, vị hoàng đế hiện tại này rất khôn ngoan quả quyết. Một vị minh chủ có thể từ sau khi thượng vị luôn nhún nhường nhượng bộ với các thế gia, nhường bước cho đến khi cô tử của các đại thế gia mỗi lần nhắc tới Hoàng thất đều mang vẻ khinh thường, phi tần các dòng chính nữ thế gia nhắc tới Hoàng thất đều tỏ ra giễu cợt thì hắn mới bất ngờ ra tay.

Lần này ra tay, tình thế lập tức nghịch chuyển. Mặc dù không nói hoàn toàn trấn áp hết các đại thế gia, nhưng cũng gần như dẹp bỏ được sự kiêu căng lớn lối của bọn họ.

Tiêu Mạc tiếp tục nói: "Trong số những người chết lần này, đều là các đại thế gia có năng lực, Tiêu Sách hắn cũng đã bị giế...."

Trong giọng nói của Tiêu Mạc mang theo sự ưu thương cùng mất mác, nhưng những chuyện này cũng không ngoài dự kiến.

Qua một hồi lâu, Tiêu Mạc lại nhỏ giọng nói: "Trải qua trận chiến lần này, các thế gia có thực lực lớn mạnh đều bị suy sụp, e rằng trong vòng mấy năm những người này cũng chưa thể ngốc đầu lên nổi."

Tiêu Mạc cười khổ, hắn nặng nề nói: "Chiến loạn vừa qua khỏi, các đại thế gia đúng là quá hung hăng ngang ngược.... Bọn họ nhìn thấy Tân đế yêu thích thư pháp nhạc khí cùng đủ môn vui chơi khác liền cho rằng hắn là người ăn chơi trác táng, nhưng có ai biết được hắn vẫn luôn nhẫn nhịn chờ đợi."

https://thuviensach.vn

E rằng không chỉ là như thế? Nước Trần lập quốc bao lâu? Chỉ mới mấy năm thôi. Tân đế thượng vị được bao lâu? Cũng chỉ mới một năm mà thôi, là những con cháu thế gia này đã quen thú vui nhục dục, đã quen ăn trên ngồi trước, nghĩ rằng hắn là Trần Bá Tiên xuất thân hàn môn, không bao giờ dám ra tay với thế gia, Tân đế lại có thú vui tao nhã như cầm kỳ thư họa cho nên bị bọn họ coi thường.

Lại nói, thật sự buồn cười nhất chính là những con cháu thế gia này, đã thay đổi không biết bao nhiêu triều đại, những thế gia diệt vong nhiều không đếm xuể, nhưng hết tốp này tới tốp khác vẫn sống trong vinh quang của ngày xưa, quan điểm nông cạn muốn đạt được tham vọng đến mức điên cuồng.

Cũng như lần này bệ hạ tuyển phi, hắn không chọn nữ nhi Vương Tạ Tiêu thị, có lý nào xem nhẹ các đại thế gia?

Dù rằng lúc ấy Trương Khởi có nghĩ tới điểm này, nhưng chuyện không liên quan tới mình, nàng sẽ không hơi đâu để ý tới. Vả lại, đối với sở trường suy đoán tâm lý nam nhân, sở trường quan sát nét mặt, bốn chữ mà nàng luôn khắc ghi trong lòng đó chính là "Hòa Quang Đồng Trần"*. (Nghĩa edit là: Vầng sáng lẫn trong đám bụi trần. Thành ngữ này xuất xứ từ Đạo đức Kinh của Đạo giáo. Ẩn dụ là không để lộ tài năng, đối nhân xử thế theo kiểu bàng quang không tranh với sự đời.)

Không ai yêu cầu nàng quan tâm thì nàng sẽ yên lặng làm một tiểu cô tử có chút khôn vặt của mình. Hơn nữa còn làm tốt đến nỗi ngay cả một chút xíu cơ trí cũng không để lộ ra.

Đột nhiên Tiêu Mạc hỏi "A Khởi, muội không lo lắng cho Trương phủ? Không lo lắng cho Cửu huynh của muội sao?"

Trương Khởi cụp mắt nhỏ giọng nói: "Tính tình Cửu huynh đơn giản, ngày thường chỉ yêu thích thơ ca, bệ hạ sẽ không giết huynh ấy."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc bật cười, "Theo cách nói của muội....Tức là nói Cửu huynh đó của muội không có tài cán gì, cho nên mới không bị lọt vào tầm ngấm của bệ hạ à." Dừng một chút, hắn lại nói: "Ngũ huynh của muội đã bị bệ hạ giết rồi. "

Ngũ huynh chính là con cả của Trương Tiêu thị. Trương Khởi cũng chưa từng gặp hắn lần nào, đối với người huynh trưởng này kể cả chút ấn tượng cũng không có. Nghe Tiêu Mạc nói, nàng chỉ chớp chớp mắt, dường như phải suy nghĩ kỹ một hồi mới nhớ ra Ngũ huynh là ai.

Tiêu Mạc quay đầu lại nói tiếp: "Ta đã đánh giá thấp bệ hạ...."

Giọng nói hết sức chán chường, Trương Khởi thầm nghĩ: Huynh thật đã đánh giá cao hắn. Lần này, hắn bắt những kẻ có tài và nhân tài mới nổi của thế gia toàn bộ giết hết, điều này rất có lợi cho việc cũng cố lại thế lực hoàng tộc. Có thể đếm được trăm năm qua, những chức vị quan trọng xưa nay vẫn do thế gia khống chế, những thứ này là nền móng vững chắc của thế gia. Tân đế không thể nào động nó, bởi vì một khi động tới, sẽ dẫn đến đại loạn làm ảnh hưởng nền tảng của một quốc gia. Nhưng không động, có quá nhiều chức vị quan trọng, mà những kẻ đó đều là lũ vô năng ngồi không ăn bám. Dưới tình huống ngoại địch vây rình như vậy, một khi kẻ địch bên ngoài cùng lúc tấn công, chẳng phải nước Trần chưa bị đánh đã loạn trước à?

Trong lều vải bốn bề im ắng.

Một hồi lâu, Trương Khởi nhẹ giọng nói ra: "Lần này huynh đi sứ, là có sắp xếp?"

Tiêu Mạc bỗng nhiên quay đầu lại.

Hắn nhìn chăm chăm vào Trương Khởi, nhìn cho đến tới khi nàng cúi đầu rũ mắt hắn mới mím môi hờ hững nói: "Không sai."

https://thuviensach.vn

Hắn vẫn nhìn chằm chằm Trương Khởi.

Cả Kiến Khang ai cũng cho rằng hắn là vì nàng mà đi sứ, nhưng bây giờ hắn nói thật cho nàng biết, hắn đi là vì muốn tránh họa.

Hắn là nàng sẽ thất vọng lắm?

Hắn thật sự muốn nhìn thấy nàng thất vọng….

Nhưng Trương Khởi lại không hề giận, nàng vẫn rũ đôi mắt trong suốt cúi đầu xuống.

Cuối cùng Tiêu Mạc không nhịn được hỏi: "Muội không giận sao???"

Trương Khởi mím môi cười, nàng nhỏ nhẹ nói: "Với thân thể ngàn vàng như Tiêu Lang, nếu không phải vì nguyên do nào đó, gia tộc của huynh sao có thể đồng ý cho huynh rời khỏi Kiến Khang? Mặc kệ như thế nào, Tiêu Lang quả thực là vì hộ tống ta mới đi sứ, ta sao có thể giận huynh?"

Trái tim Tiêu Mạc bỗng nhiên vô cùng ấm áp, hắn đứng dậy cười nói với nàng bằng giọng trầm ấm mà dịu dàng trước hai mắt trợn to của A Lục: "A Khởi của ta đúng là thông tuệ động lòng người."

Trương Khởi lại cúi đầu, coi như không thấy hắn đang từng bước đến gần. Nàng nháy hàng lông mi thật dài lí nhí nói: "Nhưng dù A Khởi có động lòng người thế nào đi chăng nữa, ở trong mắt Tiêu Lang chẳng qua cũng chỉ là một món đồ chơi mà thôi."

Câu nói này hơi nặng, ép Tiêu Mạc phải đột ngột dừng bước.

Môi Tiêu Mạc giật giật, muốn giải thích nhưng Trương Khởi đã dịu dàng đứng lên, nàng ngước mắt mỉm cười, ánh mắt như nước nhìn tới hắn, mềm mỏng nói: "Không còn sớm nữa, Tiêu Lang không đi nghỉ sao?"

Nàng dịu dàng nhìn hắn bằng ánh mắt trong suốt sáng ngời.

https://thuviensach.vn

Nàng xinh đẹp quyến rũ như thế, khiến cho trái tim Tiêu Mạc có chút ngứa, có chút ấm áp, điều khiến hắn hận nhất chính là không thể vươn tay ngay lúc này ôm chặt nàng vào lòng.

Nhưng hắn không thể, vừa rồi nàng cũng đã nói, hắn chỉ coi nàng như một món đồ chơi. Bây giờ, mặc kệ hắn làm ra chuyện gì quá mức gần gũi càng sẽ khiến nàng thêm chán ghét.

Hắn không muốn gương mặt xinh tươi như hoa kia từ nay về sau chỉ lạnh lùng nhìn hắn.

Ngơ ngẩn nhìn nàng một hội, cuối cùng hắn không kiềm được nói: "Muội yên tâm, ta sẽ không....." Giọng nói lanh lảnh mới nói đến một nửa hắn lại thấy hối hận, thật ra thì, hắn thật sự rất muốn có được nàng.

Sững sờ một lúc, cuối cùng Tiêu Mạc vung ống tay áo, dứt khoát kiên quyết đi ra khỏi lều vải, theo bước đi của hắn, một trận gió cuốn qua màn cửa, bụi mù màu vàng cũng ùn ùn kéo vào.

Hắn vừa đi ra, A Lục liền oán giận nói: "A Khởi nói nhiều vậy để là gì, nếu hắn đã như vậy, sao không mắng cho hắn một trận."

Mắng hắn là cách làm thỏa đáng nhất sao? Hàng mi thật dài của Trương Khởi cụp xuống, đối phó với hạng nam nhân này, cần phải làm như thế nào, không ai rõ hơn bản thân nàng.

Ngày hôm sau, trời còn chưa sáng hắn, đoàn sứ đã bắt đầu khởi hành. Đi được nửa đường, đã có quan lại địa phương nghênh đón ở phía trước.

Tranh thủ lên đường, một khắc trước khi mặt trời lặn, đoàn sứ đã tiến vào thành Trường An.

Đàn ông con trai phương Bắc ai cũng cao lớn vạm vỡ. Kể cả mấy cô nàng cũng đều duyên dáng yêu kiều. Không nhỏ bé thô thiển như con gái

https://thuviensach.vn

phương Nam. A Lục tranh thủ nhìn qua khe hỡ màn xe, thích thú nhìn dòng người xuôi ngược ở bên ngoài.

Giống như nàng, nam nữ ở Trường An cũng đang tò mò nhìn tới đoàn sứ nổi danh giàu có bật nhất Kiến Khang.

Trông thấy ánh mắt của bọn họ, A Lục tò mò nói: "A Khởi, người ở đây cao quá, còn cao hơn cả Tiêu Lang nữa." Tại đất Nam, Tiêu Mạc được tính là một trong những thiếu niên cao nhất, nhưng so với những người phương Bắc này, hắn chỉ có thể miễn cưỡng nói là không thấp.

Một lúc sau, A Lục lại nhỏ giọng nói: "Nhưng trong đám cô tử ở đây, không có ai đẹp bằng A Khởi nhà ta cả."

Trương Khởi liếc nàng một cái, khẽ cười nói: "Nói linh tinh gì đó? Dung mạo đẹp thật sự đều là tất cả nữ lang luôn trốn ở trong phủ kìa."

"Nhưng mấy người đó làm sao lung linh như nước, dịu dàng mềm mại giống A Khởi được chứ."

"Được rồi, được rồi, đừng nói chuyện này nữa."

Hễ mỗi lần nhắc tới chuyện xấu đẹp là Trương Khởi cảm thấy không vui, A Lục lặng lẽ le lưỡi một cái.

Ngay lúc này, đoàn xe đang chầm chầm tiến về phía trước, thì bỗng đâu một giọng nói truyền đến, "Đoàn sứ nước Tề đã đến."

"Nước Trần cùng nước Tề đồng thời tiến vào Trường An, thật là khéo."

Tiếng ồn ào ầm ĩ vừa nổi lên liền bị tiếng vó ngựa chỉnh tề dập tắt. Nghe âm thanh ùng ùng tưởng chừng như động đất rung chuyển kia, Trương Khởi lặng lẽ xốc lên một góc màn tò mò nhìn tới phương hướng Bắc môn.

https://thuviensach.vn

Nhưng chỉ nhìn thấy một vùng đen ngòm, tiếng ầm ầm âm vang như mây đen đang từ từ thúc đẩy đội ngũ tiến về phía trước. Thấy người bốn phía Trường An rối rít lùi về hai đường bên, A Lục le lưỡi nói: "Những người Tề này, sao lại phô trương như thế?"

So với người Trần, nếu đổi ngược lại là những người Tề này xuất hiện, hẳn là sẽ không có khoe khoang đến vậy.

Nhưng dù rằng như thế, những người Trường An này cũng đâu phải là chưa từng va chạm với đời, cần gì phải ầm ĩ thế này.

Trong lúc Trương Khởi đang buồn bực thì đội ngũ kia càng đến càng gần, càng đến càng gần.

Hóa ra, tổng cộng có đến cả trăm kỵ sĩ mặc áo giáp bọc thép đen cưỡi hắc mã. Đằng sau nhóm kỵ sĩ là đoàn xe ngựa trùng trùng điệp điệp.

Hóa ra chỉ tầm trăm kỵ sĩ mà đã có thể tạo thành khí thế long trời như vậy, e rằng dù có hơn ngàn người cũng chưa chắc tạo được âm thanh vang dội thế này.

Ngay lúc Trương Khởi đang nghĩ thế thì những kỵ sĩ kia ùng ùng phóng nhanh chạy qua, xuất hiện ở phía sau đoàn người rầm rộ là một thiếu niên mặc áo đen quần bó, tinh anh oai hùng.

Lúc này Trương Khởi mới hiểu ra, tại sao tất cả mọi người lại trở nên yên tĩnh như vậy.

A Lục ở bên cạnh cũng há to miệng đớ lưỡi nhìn tới thiếu niên kia, ngẩn ngơ nhìn một một nàng ta mới chuyển sang nhìn thoáng qua phương hướng Tiêu Mạc. Lại quay đầu nhìn về phía thiếu niên kia, A Lục thì thầm nói: "Không ngờ thế gian này lại có lang quân tuấn mỹ đến thế!"

Thế gian lại có một lang quân tuấn mỹ như thế?

https://thuviensach.vn

Tại nước Trần, Tiêu Mạc cũng là mỹ thiếu niện sánh tựa ngọc thụ quỳnh hoa, nếu mang ra so sánh với thiếu niên mặc áo đen trước mắt thì lại hoàn toàn một trời khác biệt. Thiếu niên trước mặt ấy sáng chói tựa như ánh trăng, ngọc bích như Tiêu Mạc vô tình đã mất đi ánh sáng, ảm đạm đến không còn chút thu hút nào.

Lúc thiếu niên kia vọt qua thì vô tình nghiêng mắt nhìn sang phía bên này.

Vừa nhìn thoáng qua, liền khiến hắn ghìm ngựa lại, sau một tiếng hí dài, hắn đá nhẹ bụng ngựa cho nó đi tới gần đoàn sứ nước Trần.

Mà lúc này, đoàn sứ nước Tề vẫn đang ùn ùn dũng mãnh tiến về phía trước, trông thấy động tác quơ quơ tay của thiếu niên mặc áo đen, đoàn sứ liền nhanh chóng giảm chậm tốc độ.

Nhân số đoàn sứ của hai nước đều rất đông, xe ngựa nối dài như rồng uốn lượn. Thiếu niên mặc áo đen mặc dù chói mắt, nhưng thân hình đã bị ngăn cản, người có thể nhìn thấy hành động của hắn không nhiều lắm.

Thiếu niên đi thẳng tới cạnh Tiêu Mạc.

Nhìn chằm chằm vào sắc mặt thay đổi rõ rệt của Tiêu Mạc, thiếu niên hào sảng nói: "Tiêu gia lang quân, đã lâu không gặp." Khóe miệng hắn nhoẻn cười, ưu nhã hỏi tiếp, "Trương thị A Khởi đâu? Nàng ta hiện có khỏe không?"

Thiếu niên mặc áo đen ấy chính là Cao Trường Cung.

Hoàn toàn không còn giống với lúc còn ở Kiến Khang, giờ phút này hắn vô cùng hăng hái phấn khởi, trên vầng trán toát lên đầy vẻ tự tin. Phong thái này phối hợp với dung nhan tuyệt thế của hắn, thực làm cho người ta tiêu tan hồn phách, thần hồn điên đảo, bức bách đến không ai có thể nói nên lời.

https://thuviensach.vn

Nghe được Cao Trường Cung hỏi thăm, A Lục đang nhìn đến ngây người liền lên tiếng đáp theo bản năng: "A Khởi nhà ta đang ở đây này."

Âm thanh lanh lảnh trong ngọt đột ngột vang lên, Cao Trường Cung quay đầu lại.

Hắn nghiêng mặt nhìn thoáng qua màn xe, cùng với phía sau màn xe là đôi con ngươi sáng bóng dịu dàng.

Không để ý tới Tiêu Mạc nữa, Cao Trường Cung thúc ngựa chạy tới gần, tay phải hắn duỗi ra vù một tiếng vén rèm xe lên, thấy Trương Khởi bên trong xe ngựa đang nhìn mình bằng ánh mắt lóng lánh nước. Hắn nhướng nhướng mắt nhíu hai chân mày lại. Rồi bất thình lình, tay phải hắn tiếp tục vươn tới trước tóm lấy cánh tay Trương Khởi, trong tiếng kinh hô của mọi người, cứ thế phách lối ngang nhiên nhấc Trương Khởi bỏ lên tọa kỵ của mình.

Động tác này của Cao Trường Cung quá đột ngột, quá ngang tàng, quá khó tin. Dù là người có tính tình luôn điềm đạm, làm việc nhìn trước ngó sau như Kiến Khang cũng không thể ngờ tới.

Ngay lúc người nước Trần đang trợn mắt há mồm nhìn, căn bản không ai phản ứng kịp. Cao Trường Cung chắp tay với nhóm người Trần nghiêm túc nói: "Mỹ nhân này lúc còn ở Kiến Khang có cùng Trường Cung đính hữu uyên minh*. Nhưng do lần trước vội vã trở về nên không kịp đưa nàng đi. Tâm ý của Tiêu Lang, Trường Cung vô cùng cảm kích." (*ước hẹn uyên ương)

Dứt lời, hắn quát to chói tai giục ngựa huênh hoang rời đi.

Lúc này Tiêu Mạc mới phản ứng.

Mặt mày hắn giận đến tím tái trướng lên. Vừa tính động thủ thì có hai tay đồng thời bắt lấy cánh tay hắn. Trước ánh mắt tức giận trợn trừng của

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc, chánh sứ Dương đại nhân nhỏ giọng nói: "Tiêu Lang, bệ hạ cũng có ý đó." Một sứ giả còn lại khác cũng hào hứng nói: "Mạc Tiểu Lang có điều không biết, bệ hạ lệnh Trương thị A Khởi đi sứ, chính là muốn đưa nàng cho Cao Trường Cung."

Lời này không nói còn tốt, vừa nói ra liền khiến cho Tiêu Mạc giận đến thiếu điều thở không nổi.

Trương Khởi tuyệt đối không ngờ rằng, Cao Trường Cung vừa thấy mình liền trực tiếp bắt mình lên ngựa của hắn.

Nàng ngây ngô ngơ ngác bị hắn chở đi một đoạn, mãi đến khi vô số ánh mắt nóng bỏng phóng tới, nàng mới đột nhiên sực tỉnh.

Vừa tỉnh táo lại, mặt Trương Khởi liền đỏ tới mang tai, nàng tức giận khẽ thốt lên: "Người...Người muốn làm gì?"

Hai tròng mắt ánh nước thở phì phò nhìn chằm chằm người ở phía sau, hai gò má càng căng phồng lên thật to.

Cao Trường Cung cúi đầu ngắm nhìn nàng.

Sau đó hắn ngẩng đầu lên, nghiêm túc nhìn về phía trước, trầm giọng nói: "Một thế gia cô tử như ngươi, sao lại trở thành sứ giả? Phải chăng vị hoàng đế kia của các ngươi muốn hiến tặng ngươi cho Vũ Văn Hộ? Trương thị A Khởi, ngươi có biết Vũ Văn Hộ kia là hạng người nào không? Tâm tính hắn tàn bạo, lại vô cùng hung ác, giết người như giết chó. Ngươi rơi vào tay hắn e rằng sống không quá nửa năm."

Nói tới đây, giọng hắn chợt trở nên ảm đạm, như chuyện đương nhiên nói: "Mới vừa rồi ta cũng thấy ngươi đã nghĩ tới rồi: nếu như để cho đám cầm thú đó hưởng lợi, chi bằng hãy để ta đưa đi."

Lời này có lý, nhưng cũng không đúng.....

https://thuviensach.vn

Trong khoảng thời gian ngắn, Trương Khởi không nghĩ ra được là không đúng chỗ nào, nàng chỉ thở khì khì trừng mắt nhìn chằm chằm Cao Trường Cung. Diện mạo nàng rất dịu dàng, giận đến hai mắt bốc lửa, hai má đỏ bừng, nghiến răng nghiến lợi, nhưng lại không thấy sự nổi giận nào, ngược lại trên khuôn mặt xinh đẹp kia còn toát lên vài phần sắc thái hồng hào khiến cho nàng càng kiều diễm hơn bội phần.

Thấy nàng giận nhưng không biết phải làm sao, Cao Trường Cung không nhịn được bật cười ha hả. Cười một hồi hắn mới dịu dàng nói: "Ngươi yên tâm....Ở nước Tề này, lời ta nói cũng rất có trọng lượng, che chở cho một Trương Khởi như ngươi hẳn là không phải việc gì khó." Chốc lát hắn lại nhìn nàng nói: "Không phải ngươi vẫn luôn muốn có những ngày tháng sống an lành bình lặng hay sao? Ta sẽ toại nguyện ngươi."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Ở Chung

Những ngày tháng an lành bình lặng?

Trương Khởi ngẩng đầu nghênh đón đôi mắt sâu xa như sao sáng trên bầu trời mênh mông của Cao Trường Cung.

Thấy nàng nhìn mình, Cao Trường Cung hỏi, "Ngươi không tin?"

Trương Khởi cụp mắt xuống, lời của hắn, lẽ nào nàng không tin? Chỉ là cái quốc gia kia và Quân vương đất Tề này...

Trương Khởi cắn môi, đột nhiên cảm thấy choáng váng, cũng may được Cao Trường Cung đỡ lấy, sau đó để mặt nàng quay về hướng mình. Tay hắn lại nhấn lên lưng nàng một cái, cả người Trương Khởi liền lọt gọn lỏn vào lòng hắn.

Nghe thấy bốn phía đột ngột vang lên tiếng ồn ào dữ dội, tiếng nghị luận xôn xao, còn có tiếng reo hò, Cao Trường Cung cất giọng quát lên: "Đi nhanh lên."

Cùng với tiếng quát, hắn cho ngựa chạy chậm lẫn vào trong trăm tên Hắc Kỵ.

Nơi nghỉ tạm cho các đại sứ giả đã sớm thu xếp thỏa đáng. Đến bên ngoài nơi ở của đoàn sứ, Cao Trường Cung sau khi căn dặn mấy câu, ôm theo Trương Khởi nhảy xuống lưng ngựa, sải bước đi nhanh về nơi nghỉ của mình.

https://thuviensach.vn

Nghe được tiếng người xung quanh nhỏ dần, Trương Khởi liền giãy giụa nhỏ giọng thốt lên: "Thả ta xuống."

Cao Trường Cung vẫn không nhúc nhích vững bước đi tới. Thẳng đến vào viện, sau khi vẫy tay ra hiệu cho những sứ giả quan lại người Chu phái tới thăm hỏi bọn họ lui ra, lại tiếp tục ôm Trương Khởi đi vào sảnh đường, phân phó với đám tỳ nữ đang đứng sẵn trong viện mấy câu xong mới để Trương Khởi xuống.

Trương Khởi vừa được tự do liền vội vàng lùi về sau mấy bước.

Thấy nàng đứng ở trong góc lẳng lặng nhìn mình, Cao Trường Cung lạnh nhạt nói: "Ở trước mặt ta không cần phải đề phòng."

Chúng tỳ nữ mang nước đưa đến, hắn ra lệnh nói: "Rửa mặt sạch sẽ đi. Lúc nào cũng che đậy giấu giếm, chẳng có thú vị gì cả."

Mấy chữ nói sau cùng, hắn nói nghe ra có vẻ sâu lắng. Giống như đang tự nói chính bản thân mình vậy.

Trương Khởi cụp mắt xuống, nàng đi tới trước chậu nước cúi đầu rửa mặt.

Trong lúc nàng rửa mặt, nhóm tỳ nữ mang nước vẫn đang ra ra vào vào ở bên trong. Nhìn sương mù bốc lên từ phòng nhỏ bên cạnh, sắc mặt Trương Khởi trắng bệch.

Canh nóng và quần áo đều đã được chuẩn bị đầy đủ, Cao Trường Cung phất phất tay, "Lui ra hết đi."

"Vâng."

"Đóng luôn cửa phòng lại."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Tiếng cửa phòng "Ken két" đóng lại, cả gian phòng rộng lớn như thế chỉ còn lại hai người Trương Khởi và Cao Trường Cung.

Ngóng nhìn gian phòng yên tĩnh như tờ, lại nhìn tới sương mù bốc lên tỏa khắp căn phòng nhỏ bên cạnh, trống ngực Trương Khởi đập thình thình, động tác rửa mặt cũng chậm hẳn đi.

Vào lúc tâm trạng đang vô cùng hoảng loạn, mặt đỏ tới mang tai, tròng mắt hết xoay rồi lại chuyển, không biết đã suy nghĩ ra bao nhiêu cái chủ ý. Bỗng nghe được bên cạnh truyền đến âm thanh sột soạt.

Trương Khởi quay đầu nhìn lại.

Vừa nhìn tới, nàng đứng chết trân như cọc gỗ.

Dáng người dong dỏng cao, tuấn mỹ không tỳ vết, Cao Trường Cung đang thoải mái tự nhiên cởi ra y phục mặc ngoài, sau đó cởi xuống quần ống.

Chẳng mấy chốc, bên trong hắn chỉ còn lại nội y. So với nửa năm trước, hắn đã tráng kiện hơn rất nhiều, cơ bắp săn chắc có lực.

Trương Khởi không nhịn được nàng lắp bắp nói: "Lang quân, Lang quân cần tắm rửa, A Khởi xin cáo lui trước."

"Cáo lui?" Giọng điệu của Cao Trường Cung hơi trầm xuống, có một loại lực hút đặc biệt, chỉ hai chữ đơn giản thế nhưng truyền vào tai Trương Khởi cứ như gió xuân thổi phơi phới vào lòng người, khiến cho Trương Khởi càng thêm hoảng loạn.

Nàng lúng búng nói: “Dạ, dạ..."

"Cứ ở yên đó." Cao Trường Cung đem áo khoác ngoài đã cởi xuống thuận tay ném tới tay Trương Khởi, cất bước đi tới phòng bên, "Ta không

https://thuviensach.vn

thích người khác chạm vào đồ ta, những quần áo vật dụng này ngươi hãy tự giặt lấy."

Dứt lời, bóng dáng mạnh mẽ rắn rỏi của hắn biến mất ở bên trong cửa, ngay sau đó, tiếng nước dội ào ào vang lên.

Trương Khởi thở phào một hơi, nàng quay lưng lại, sau khi rửa mặt sạch lau loạn xạ hai ba cái. Cúi đầu nhặt lên đống quần áo hắn vừa ném.

Không lâu sau, tiếng nước trong phòng bên cũng tạm dừng. Khi Cao Trường Cung lau tóc ướt đi ra thì Trương Khởi đang cúi đầu ôm y phục của hắn ngồi xổm ở nơi đó tìm xà phòng.

Đáng thương thay nàng hai đời đều được chỉ dạy là cầm kỳ thư họa, quyến rũ mê hoặc, chớ nào đã từng giặt qua quần áo người ta?

Cao Trường Cung nhìn nàng.

Thấy dáng vẻ vụng về của Trương Khởi, hắn chẳng hề có chút thương tiếc, ngược lại trầm giọng nói: "Loại chuyện thế này cũng không khó, ta từ nhỏ đã biết. Ngươi phải học hỏi thêm."

"Vâng."

"Mặt rửa sạch rồi hả?"

"Vâng."

"Cho ta xem xem."

Trương Khởi ngoan ngoãn ngẩng đầu lên.

Bốn mắt giao nhau, mặt Trương Khởi chợt đỏ lên. Nàng hơi nghiêng đầu đi, "Người mau mặc quần áo vào đi."

https://thuviensach.vn

"Đây là phòng của ta." Cao Trường Cung lại cười khì một tiếng, hắn nói: "Ta thích quần áo không chỉnh tề như thế."

Trương Khởi cúi đầu, giọng nói điềm tĩnh mà nghiêm túc, "Nhưng ta không quen như thế."

"Ngươi phải tập làm quen."

Trương Khởi nghẹn lời. Là một tiểu cô tử khéo léo, ăn nói mềm mỏng uyển chuyển đến từ Kiến Khang, đó giờ nào đã gặp qua hạng đàn ông vừa thẳng thắng lại quyết liệt như thế?

Nàng không biết nên ứng đối ra sao.

Lúc này, Cao Trường Cung cất lên giọng khàn và nhỏ nói: "Tới đây."

Hắn vươn tay ra, "Đến đây ta ôm." [Editor: ⊙﹏⊙]

Đã quen nghe lời, Trương Khởi vừa theo bản năng bước ra hai bước, nhưng khi nghe được câu nói sau của hắn nàng liền thắng gấp lại. Cắn răng, khẽ nhún người kính cẩn lễ phép nghiêm túc nói với hắn: "Lang quân từng nói cho ta thời gian hai năm."

Nàng thật tình như thế, cẩn thận tỉ mỉ như thế, nếu như không có nhìn ngó chung quanh, nếu như dám nhìn thẳng hắn, cũng có thể được khen là lâm nguy không loạn.

Tâm tính vẫn còn tuổi thiếu niên Cao Trường Cung cười ha hả. Chỉ là, từ lâu hắn đã không có thói quen bật cười sảng khoái như thế, vì vậy lập tức im bặt.

Ngay lúc này, hàng loạt tiếng bước chân truyền đến, một người nước Tề ở bên ngoài khẽ gọi: "Quận vương, Vũ Văn Hộ phái người tới rồi, nói là muốn gặp người."

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Hộ? Chính là Quân vương nắm quyền thực sự tại đất Chu? Vũ Văn Hộ quyền lực ngút trời, không ai bì nổi?

Hắn từ từ xoay người lại, suy nghĩ một hội, nhìn Trương Khởi căn dặn: "Ngươi chờ hầu ở đây."

Dứt lời, hắn tùy ý choàng lên một cái áo khoác, xoay người rời đi.

Ra tới phía ngoài viện, Trương Khởi nghe được giọng nói trầm bổng hữu lực của hắn quát lên: "Trông chừng nơi này cho tốt, bất luận kẻ nào đến tìm, cũng không được cho vào phòng."

Tiếng ra lệnh vừa truyền đến tai, Trương Khởi liền suy nghĩ: Hắn suy nghĩ chu đáo thế này, chẳng lẽ đề phòng sứ giả nước Trần?

Nàng nghe tiếng bước chân của hắn dần đi xa.

Cho đến khi tiếng bước chân của Cao Trường Cung hoàn toàn mất hẳn, Trương Khởi mới thở hắt ra một hơi thật dài, vô lực ngã ngồi ở trên giường.

Chuyện ngày hôm nay, thật là hết sức đột ngột.

Trước tới giờ từng trải qua tình cảnh như thế, trái tim vẫn đang còn nhảy thình thịch loạn xạ, vẫn chưa thể hoàn toàn bình tĩnh lại được.

Bởi vì tâm tình quá loạn, nàng bị rơi vào trạng thái ngơ ngác hoang mang, hoàn toàn không thể suy nghĩ được gì.

Bây giờ phải cẩn thận suy nghĩ lại thật kỹ.

Cao Trường Cung đi ra viện, liếc mắt nhìn tới xe ngựa dừng ở cách đó không xa, quay đầu lại nhìn hai thị vệ cúi đầu đứng hầu hỏi, "Chẳng hay Đại trủng tể* nhà ngươi có chuyện gì cần truyền ta?" (người đứng đầu cả trăm quan, tương đương với Tể tướng)

https://thuviensach.vn

Một tên thị vệ cười lên tiếng nói: "Việc này chúng tôi không biết, Quận vương đi rồi sẽ rõ."

Cao Trường Cung bắt đầu có cảnh giác.

Cho tới bây giờ, mẫu thân của Vũ Văn Hộ vẫn đang bị người nước Tề giam giữ, hắn mời mình sang đó, việc này không thể không thận trọng.

Suy nghĩ một hồi, Cao Trường Cung chắp tay nói: "Kính xin hai vị truyền lời, nhắn là Trường Cung vừa mới đến Trường An, thân thể thấy không khỏe, về phần Đại trủng tể triệu kiến, ngày mai ta sẽ tự mình đến tiếp kiến."

Thấy hắn xoay người muốn đi, hai thị vệ quýnh quáng. Bọn họ đồng thời quay đầu nhìn về phía con phố.

Lúc này, trên đường lớn truyền tới giọng nói trong trẻo của một cô gái khẽ thốt lên, "Chậm đã."

Cùng với tiếng gọi khẽ, một thiếu nữ xinh đẹp nhảy xuống xe ngựa, nàng vội vàng chạy tới, với theo bóng lưng Cao Trường Cung quát lên: "Ngươi không thể đi."

Cao Trường Cung dừng bước, từ từ quay đầu lại.

Cao Trường Cung lúc này mới vừa tắm rửa xong, suối tóc đen như mực xõa dài sau lưng còn đang nhỏ nước. Có hai giọt nước còn động lại trên gò má hắn, từ khuôn mặt tuấn mỹ không gì sánh bằng của hắn từ từ trượt xuống.

Thiếu nữ được trang điểm chăm chút, xinh đẹp lộng lẫy lại cao ráo mảnh khảnh nhất thời như trông thấy con sông dài dưới bóng hoàng hôn, giữa vùng trời nước mênh mông hiện lên ráng mây hồng, không khỏi ngây dại ra, lời vốn muốn nói toàn bộ đều bị nghẹn lại trong cổ họng.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng không chớp mắt nhìn mình chằm chằm, vẻ mặt như si như say, Cao Trường Cung nhíu mày vung ống tay áo bước đi nhanh vào bên trong.

Cho đến khi cửa viện cọt kẹt đóng lại, cô gái kia mới kêu lên ấy chết. Nàng dậm chân muốn gọi lại, nhưng nghĩ đến thái độ và cách nói chuyện của hắn lại có chút khiếp sợ.

Lại một thiếu nữ nữa chạy tới, nàng chạy tới sau lưng thiếu nữ xinh đẹp, kéo ống tay áo của nàng oán giận nói: "Tỷ tỷ, sao tỷ có thể liều lĩnh dùng tên của phụ thân để làm chuyện này chứ? Nếu như để phụ thân biết được sẽ bị mắng cho một trận đó."

Thiếu nữ xinh đẹp kia hất hất cổ lên, nhìn không chớp mắt vào trong viện. Nghe vậy, giọng nàng lí nhí, vừa thẹn vừa mừng lại tiu nghỉu thất vọng nói: "Muội biết cái gì? Đám cao quan quyền quý ở đất Tề đó tuy không thể sánh bằng người Chu chúng ta, nhưng ở nơi đó đều chỉ có một thê tử, dù là quyền quý cũng không thể nạp thiếp. Huống chi, hắn còn là một người tuấn lãng như vậy...."

Nói tới đây, hai mắt nàng dại ra, trên mặt mang theo nét ngượng ngùng cùng vui sướng trông về một hướng, giống như đã bị chìm đắm vào trong giấc mộng đẹp huyền ảo nên thơ.

Cao Trường Cung trở lại viện.

Vừa ngẩng đầu lên hắn liền trông thấy Trương Khởi thướt tha duyên dáng đứng ở đầu bậc thang, ánh mắt như nước nhìn về hướng mình.

Bước chân của Cao Trường Cung khựng lại.

Dáng vẻ đó của nàng, thật giống như thê tử đang trông ngóng phu quân trở về nhà.

https://thuviensach.vn

Cao Trường Cung rũ mắt xuống.

Đi đến bên người nàng, hắn dừng bước khẽ nghiêng đầu hỏi, "Đang nhìn cái gì?"

Trương Khởi nghe vậy, mím môi nhìn về phía hắn, nhẹ giọng nói: "Ta nghe Vũ Văn Hộ....Hắn tìm người?" Trong giọng nói ẩn chứa sầu lo.

Cao Trường Cung khựng lại, một hồi lâu hắn mới nói: "Không có gì."

Hắn bước vào cửa phòng, thấy Trương Khởi còn đứng ở bên ngoài, liền dừng bước lại gọi: "Sao không đi vào?"

"Vâng."

Trương Khởi vội vàng xoay người đi theo phía sau hắn, nhắm mắt theo đuôi mà thẳng bước đi vào.

Khi đó, mặt trời chiều ngã về hướng Tây, từng dãy mây chiều nhuốm sắc đỏ trên bầu trời, lẫn trong ráng mây chiều là một vầng sáng vàng óng của ánh mặt trời, một nửa chìm vào phía chân trời, một nửa rải rắc xuống nhân thế phù hoa.

Ánh mặt trời màu vàng óng ấy xuyên qua từng mái ngói hùng dùng ở hoàng cung nước Chu, xuyên qua từng bức tường gỗ xanh xanh, cuối cùng xuyên tới phía sau bóng lưng thiếu nữ xinh đẹp thanh tú, xuyên qua mái tóc bóng mượt đen như mực của nàng, xuyên qua khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ còn đọng ánh nước vừa được nàng tẩy rửa, vẻ trong suốt ở trong đôi mắt nàng còn toát lên một trời ôn nhu.

Thoảng như, nàng đi theo phía sau hắn thế này đã trải qua rất nhiều năm rồi vậy, giống như từ thời khai thiên lập địa cho tới nay, đã có một bóng dáng nhỏ nhắn yêu kiều như thế đi theo phía sau một bóng dáng cao lớn vững chãi, không xa không gần, giữ khoảng cách nhất định.

https://thuviensach.vn

Cao Trường Cung dừng lại bước chân, nhíu mắt nhìn tới bầu trời xán lạn đang ngả về phía Tây, khẽ giọng nói: "Trương thị A Khởi."

"Vâng." Trương Khởi ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

"Ngươi nói xem, con người tại sao lại cô đơn đến vậy?" Cô đơn trống trải đến nỗi dù đã sống trong cảnh phồn hoa phố xá sầm uất nhất vẫn cảm thấy cô độc vô cùng. Chẳng biết sự cô đơn trống trải ấy được sinh ra từ bao giờ và không biết sẽ chết đi như thế nào. Cô đơn có phải chăng là, có một ngày không thể không rời đi trần thế, e rằng cũng chẳng có bao nhiêu đau khổ vì không nỡ....

Hả?

Trương Khởi chớp chớp đôi mắt to, không hiểu nhìn hắn.

Cao Trường Cung quay đầu lại nhìn nàng chằm chằm, cũng chẳng giải thích gì, cất bước đi vào trong phòng.

Hai người mới vừa vào bên trong, lại một loạt tiếng bước chân truyền đến, sau đó một người thị vệ nói: "Quận vương, sứ giả Trần xin cầu kiến."

"Không gặp."

Tuy Cao Trường Cung trả lời quả quyết dứt khoát, nhưng người hầu ở phía ngoài vẫn chưa chịu lui ra. Sau một lúc do dự hắn lại nói: "Đám sứ giả Trần kia nói, Quận vương đưa mỹ cơ của Tiêu Lang bọn họ đi. Người nước Trần vừa mới đến Trường An thì đã bị Quận vương nước Tề gây hấn như thế, tức là không nể mặt bọn họ."

Dừng một chút, người hầu kia lại nói: "Bọn họ còn nói, nước Trần tuy nhỏ, nhưng chuyện mất mặt như thế, họ tuyệt sẽ không dám nhận."

Sự cao độ giữa hai quốc gia đã lên đến cao trào rồi.

https://thuviensach.vn

Cao Trường Cung nhướng mày.

Còn Trương Khởi thì đang ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Gặp Mặt

Một lúc lâu sau, Cao Trường Cung mới truyền lời: "Cho họ vào đi."

"Vâng."

Người hầu vừa đi, Cao Trường Cung liền quay về nội thất, thấy Trương Khởi còn ngẩn người tại đó, hắn ra lệnh: "Tới đây."

Trương Khởi đi tới.

Hắn nhìn nàng.

Trương Khởi vội vàng bước lên phía trước, cầm khăn khăn lông khô đi vòng qua sau lưng hắn, cúi đầu nâng mái tóc ướt lên lau nhẹ. Tóc của hắn mềm mại như tơ, vừa đen vừa mượt, ở khoảng cách gần thế này, nàng có thể ngửi thấy hương cỏ xanh nhàn nhạt hòa cùng với hơi thở nam tính ở trên người hắn. Không tự chủ được, động tác của Trương Khởi có chút cứng ngắc.

Tóc mới lau khô tạm thời không thể búi lên, Trương Khởi chỉ để nó xõa tự nhiên.

Cao Trường Cung đứng lên.

Trương Khởi vội vàng đi tới trước người hắn, cúi đầu giúp hắn cài lại vạt áo. Đối mặt với hắn, trên gương mặt sáng ngời thoáng ửng đỏ, hàng lông mi thật dài rung rung, động tác sửa sang lại vạt áo cũng có chút run rẩy.

https://thuviensach.vn

Mà nàng vẫn cố gắng tỏ vẻ nghiêm túc làm việc, bờ môi mỗi lúc càng mím chặt. Đưa ánh mắt nhìn tới từ cổ xuống lồng ngực của hắn lộ ra bên ngoài, tuy có sửng sốt nhưng không loạn còn nghiêng mắt nhìn.

Cao Trường Cung đột nhiên có chút buồn cười.

Hắn cũng đã cười, hạ mí mắt xuống cười khẽ nói: "Không cần khẩn trương như thế."

Trương Khởi tất nhiên là không trả lời lại.

Hắn xoay người để nàng sửa lại vạt áo phía sau, ánh mắt lướt qua đống quần áo mình vừa thay ra để ở góc tường, nhỏ giọng nói: "Từ năm ta bốn tuổi, đã biết tự giặt y phục."

Hắn thân là một hoàng tử, bốn tuổi đã tự mình giặt y phục? Nàng mường tượng ra như thấy một tiểu oa nhi nhỏ nhắn mập mạp chạy đi chạy lại tới giếng lấy nước giặt y phục.

Động tác của Trương Khởi hơi khựng lại, không nén nổi ngẩng đầu lên nhìn Cao Trường Cung.

Giọng Cao Trường Cung rất bình tĩnh, không hề có chút oán trách nào, hắn chỉ trầm giọng nói: "Con người sống trên đời này, bất kể ngày hôm nay giàu sang phú quý như thế nào, phải luôn ghi nhớ lúc xưa nghèo khó không nơi nương tựa. Không hề có sự giúp đỡ của bất kỳ ai, ngay cả miếng cơm manh áo cũng không có khả năng lo liệu, Trương thị A Khởi, đây không phải là những điều ngươi muốn."

Đúng, đây không phải là điều nàng muốn.

Trương Khởi rùng mình, nhỏ giọng lên tiếng: "Vâng."

https://thuviensach.vn

Rõ ràng đã hạ quyết tâm, kiên quyết trả lời hùng hồn, nhưng từ trong miệng nàng nói ra, vẫn cứ mềm nhũn giống như đang làm nũng.

Cao Trường Cung không khỏi quay đầu lại nhìn về phía Trương Khởi.

So với nửa năm trước, nàng đã cao hơn một chút, dáng người thướt tha, phong tình ẩn hiện giữa hai hàng lông mày, tuổi xuân thiếu nữ cũng chớm nở vô cùng rõ rệt.

Xinh đẹp nõn nà như vậy giống như tiểu yêu tinh mê hoặc người, có thể tưởng tượng được sau này lớn lên còn nghiêng nước nghiêng thành biết nhường nào, hắn là rất được những tên nam nhi ở đất Nam kia yêu thích? Khó trách Tiêu Mạc nhớ mãi không quên.

Nhìn chằm chằm một lúc lâu Cao Trường Cung mới phát hiện ra, mặt Trương Khởi bị ánh mắt của mình làm cho càng lúc càng đỏ, đầu cũng càng cúi thấp xuống, hiện tại, cằm cũng sắp ngang bằng với ngực rồi.

Thấy nàng không biết phải làm sao để che đi vẻ xấu hổ của mình, Cao Trường Cung nhếch nhếch môi cười.

Hắn thu hồi ánh mắt trầm giọng nói: "Trương thị A Khởi."

"Dạ."

"Tự mình xử lý cho tốt, cũng nên đi gặp một lần."

"Vâng."

Trương Khởi do dự một lúc, không nhịn được hỏi: "Có cần giữ bí mật không?"

Lời nói vừa dứt, hắn quay sang nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi lập tức hiểu, nàng nhỏ giọng nói: "Ta biết rồi." Hắn vốn chẳng cần che giấu gì, tại sao nàng phải căng thẳng? Câu nói vừa rồi của mình, rõ ràng là không có lòng tin với sự bảo hộ của hắn, khó trách trong ánh mắt của hắn mang theo cảnh cáo.

Trương Khởi xử lý xiêm áo cùng đầu tóc của Cao Trường Cung xong đâu vào đó, mới đi tới chậu nước bên cạnh, múc một tí nước lau lau thuốc bột trên cần cổ và tay.

Thấy động tác của nàng, Cao Trường Cung nói: "Đừng lau nữa. Lát nữa sẽ có tỳ nữ đến đưa nước nóng cho ngươi tắm rửa."

Trương Khởi cứng đờ, không nhịn được ấp úng hỏi, “Tắm rửa….Ở chỗ này?"

Cao Trường Cung biết nàng đang lo lắng điều gì, khóe miệng khẽ cong lên. Nhìn nàng, nghiêm túc nói: "Đúng vậy."

Trương Khởi giật nảy lên một cái, một lần nữa lại đỏ mặt tới tận mang tai.

Môi nàng run run, muốn nói điều gì đó nhưng cuối cùng vẫn là nuốt xuống.

Cả đời này, từ xưa tới nay chưa từng có ai quan tâm nàng nghĩ cái gì, nếu nói ra, chẳng những không tốt, mà còn là ngọn nguồn của tại họa. Khi còn ở nhà ngoại, lúc còn bé nàng cũng rất ngây thơ, cũng từng hy vọng, nhưng sự ngây thơ đó cùng những hy vọng kia, cuối cùng nhận được luôn luôn là gậy gộc và vũ nhục.

Ngày tháng trôi qua, Trương Khởi quên mất làm thế nào để biểu đạt ý kiến của mình, đã thành thói quen, cẩn thận từng li từng tí nhìn từng người một, sau đó, đem uất ức cùng tủi nhục chôn ở trong lòng, mặt khác, dùng một bộ mặt khôn khéo khác mà mình có thể dễ dàng ngụy trang được.

https://thuviensach.vn

Đối với Cao Trường Cung, nếu như nói nàng có tình ý với hắn, chi bằng nói là vì có trí nhớ kiếp trước của nàng, tin tưởng vào nhân phẩm và sự khoan dung của hắn. Chắc chắn rằng nếu hắn có chán ghét mình như thế nào đi nữa, cũng sẽ lưu cho nàng một con đường sống.

Trong muôn nghìn vạn người, nàng chỉ tin tưởng mỗi mình hắn, mặc dù sự tin tưởng này dựa trên miệng người đời bình xét.

Với những người khác, nàng theo bản năng luôn sợ hãi, luôn luôn chú ý, hôm nay người khác quan tâm nàng, chẳng qua nàng còn tươi trẻ, còn chưa làm cho người ta thấy được, nàng cẩn thận hành xử chưa bao giờ phạm sai lầm. Nếu có một ngày nàng oán những người đó, bị đánh chửi vẫn là nhẹ, một ngày kia bị bán, lúc già bị đuổi đến đầu đường làm tên khất cái, hoặc là còn chưa già thì đã bị chơi chán rồi, nói không chừng còn cho mang đi giết chết.....

Bà ngoại từng nói, mẫu thân năm đó cùng phụ thân thề non hẹn biển. Nhưng những nam nhân này, thề non hẹn biển, tình thâm ý trọng, khi hắn ao ước muốn có nàng, tất nhiên những lời thề đó thật đến mức không thể thật hơn nữa. Nhưng khi hắn có được người rồi, những lời đó hắn sẽ mau chóng quên thôi. Bà ngoại còn nói, nữ nhân nếu muốn hạnh phúc, không nên tin tưởng lời nói ngon ngọt đầu môi chót lưỡi của nam nhân, mà hãy làm sao để hắn cho bản thân một danh phận thích đáng.

Nhớ năm đó, mẫu thân bị người chơi đùa chán rồi, may còn có gia tộc, còn có cha mẹ cho một miếng cơm ăn. Nếu như người nhà cũng chán ghét mẫu thân, kết cục chỉ có bãi tha ma mà thôi.

Rũ mắt, Trương Khởi lại cẩn thận nhìn thoáng qua Cao Trường Cung, dùng giọng lí nhí mà chỉ có thể nàng mới nghe được: "Đã nói là hai năm nữa..."

https://thuviensach.vn

Âm thanh tuy nhỏ, nhưng Cao Trường Cung đứng gần như thế, hắn lại là người luyện võ, tất nhiên nghe được rõ ràng.

Hắn không có lên tiếng, chỉ nhếch khóe miệng, sau đó nghiêm túc ra lệnh: "Đi nhanh đi."

"Dạ."

Không bao lâu sau, Trương Khởi chỉnh đốn lại tâm tình, sửa soạn lại tóc cùng xiêm y chỉnh tề một lượt, nàng đi theo sau Cao Trường Cung, máy móc đi ra ngoài.

Đám người Tiêu Mạc đang đợi ở trong viện. Cao Trường Cung chậm rì rì bước ra ngoài, hắn hơi nhếch môi, không ngừng đi tới lui ở trong sân.

Vòng tới vòng lui, tiếng mở cửa kẽo kẹt vang lên, cách cửa phòng hơn năm mươi bước, có hai người đang đi ra.

Cao Trường Cung ngẩng đầu lên.

Mọi người không tự chủ bị dung nhan nam tử đi phía trước kia hấp dẫn, hắn vừa nhướng mắt, liền yên lặng nhìn về phía Trương Khởi đang đi ở sau lưng Cao Trường Cung.

Trương Khởi cũng giống như lúc ở Kiến Khang, hơi cúi đầu uyển chuyển bước đi.

Nhưng đã có chút khác xưa.

Nàng cúi đầu lộ ra mái tóc đen cùng cổ tay nhỏ bé trắng nõn nà. Không thấy rõ ngũ quan của nàng, chỉ nhìn làn da bạch ngọc của nàng, bất kỳ người nào cũng có thể nhận ra, đây là một mỹ nhân hiếm thấy.

Giống như cảm nhận được bị ai đó nhìn mình chăm chú, Trương Khởi ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Nàng vừa ngẩng đầu, ngực Tiêu Mạc như bi ai đó bóp chặt, cả người lui về phía sau một bước.

Mi mục như họa, thông minh kiều mỵ, thấy sắc mặt Tiêu Mạc biến hóa, trong đôi mắt long lánh ánh nước như yêu mị của nàng thoáng hiện lên ý hỏi thăm, giống như đang hỏi hắn, huynh làm sao thế?

Rõ ràng chưa tới một canh giờ, thế nhưng lại giống như một đời chưa được nhìn thấy nàng.

Không phải, hắn chưa bao giờ thấy Trương Khởi đẹp như vậy, nàng vượt qua tưởng tượng của hắn, hắn luôn cho rằng mình có thể đặt xuống nhưng gặp lại nàng lại làm hắn xao động, làm cho hắn khát vọng, ước gì nàng có thể dùng ánh mắt như vậy nhìn hắn cả đời.

Hai người đi về phía mọi người.

Cao Trường Cung đảo mắt nhìn về phía Tiêu Mạc.

Tiêu Mạc lại nhìn Trương Khởi.

Hai tay thả lỏng sau lưng, Cao Trường Cung cũng chẳng nói năng gì mà chỉ đứng bình tĩnh ở đó, hắn chờ đợi, đợi cho Tiêu Mạc phục hồi tinh thần trở lại.

Một hồi lâu, Tiêu Mạc rốt cuộc ngẩng đầu lên nhìn tới Trương Khởi nói: "Tới đây."

Trương Khởi sững sờ, nàng cúi đầu, sau một lúc chần chờ mới cất bước dè dặt đi đến phía trước.

Nàng đi qua Cao Trường Cung, y cũng không ngăn cản nàng.

Trương Khởi đi tới trước người Tiêu Mạc.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc lúc này vung ống tay áo lên nhanh nhẹn đi về phía gốc cây đa bên cạnh.

Từ từ dừng bước hắn quay đầu lại.

Lúc này, hắn đã khôi phục như thường, khuôn mặt tuấn tú tao nhã nở nụ cười, ánh mắt vẫn sáng ngời và dịu dàng.

Cúi đầu nhìn nàng, Tiêu Mạc nhẹ giọng nói ra: "Muội không hề phản kháng!"

Trong âm thanh của hắn không khó nhận ra được tia mất mát, nhưng trên mặt vẫn mang theo nụ cười, "Trương thị A Khởi, ta toàn tâm toàn ý nhớ muội, rất sợ muội bị người khác coi thường. Nhưng muội rơi vào trong tay hắn, lại không hề có chút phản kháng nào."

Hắn hơi nhếch môi, tuổi trẻ thiếu niên phóng khoáng như hắn, lạ vì nàng mà vấp ngã trắc trở không biết bao nhiêu lần, âm thanh có chút khàn khàn, vừa bén nhọn vừa giận không kiềm chế được: "Trương Thị A Khởi, hóa ra cô lại đê tiện đến mức ai cũng có thể đi theo."

Lời này rất nặng.

Hắn chưa bao giờ nói vậy với nàng.

Người Kiến Khang luôn coi trọng sự ưu nhã, rất ít nói lời khó nghe với người khác, đặc biệt là những lời nói trực tiếp như thế này.

Trương Khởi đột nhiên ngẩng đầu lên.

Đôi môi xinh xắn đỏ hồng run run một hồi, hàng lông mi thật dài ươn ướt nước mắt. Nhanh chóng cúi đầu xuống, Trương Khởi khàn giọng nói: "Ta không muốn làm người thông phòng, người thông phòng lúc nào muốn

https://thuviensach.vn

cũng có thể bị đuổi đi, nếu sinh con gái thấp hèn đến nỗi ngay cả con chó cũng không bằng....Làm thiếp, ít ra về già cũng còn có cơm ăn."

Hắn quả nhiên đã chọc giận nàng.

Lần đầu tiên nghe được Trương Khởi kiên quyết như vậy, trực tiếp nói lời như vậy, Tiêu Mạc đứng chết trân như cọc gỗ.

Một hồi lâu, hắn mới khàn giọng nói: "Đâu phải là muội không biết, ta đã rất cố gắng, chỉ là do đại phu nhân nhà muội không chịu."

Hàng lông mi dài của Trương Khởi rung rung mấy cái, môi giật giật nhưng vẫn không nói gì.

Nàng mặc dù không nói ra nhưng Tiêu Mạc vẫn hiểu.

Nàng muốn nói, hắn ngay cả danh phận thị thiếp còn không thể cho nàng, vậy thì nên buông tay, mà nàng, càng không muốn đắn đo thêm nữa?

Trong lòng quặn đau, Tiêu Mạc thì thào mà nói ra: "Cũng chỉ vì một cái danh phận"

Lời nói của hắn nghẹn lại, không biết bao nhiêu lần, không hiểu thương tâm chất vấn, "Chẳng qua chỉ là một cái danh phận, muội thừa biết rõ mà, ta sẽ yêu thương muội cả cuộc đời này."

Trương Khởi nghiêng đầu nhìn tán lá xanh biếc trên cây đa. Thiếp và thông phòng không giống nhau, hắn hiểu, mọi người trong thiên hạ này ai cũng đều hiểu. Huống chi, nàng mới vừa rồi đã nói qua. Người thông phòng, hắn có thể chơi chán bất cứ lúc nào, muốn đuổi sẽ đuổi đi ngay, lưu lạc không chỗ nương tựa, lúc đó cầu xin ai thương tiếc mình? Cầu tên nam nhân đã chơi chán rồi vứt bỏ mình sao? Cầu tên nam nhân đã từng thề non hẹn biển với mình rồi lại chuyển sang một nữ nhân khác sao? Bản tính con người thường luôn có mới nới cũ, không chiếm được bạn thì bạn là bảo vật,

https://thuviensach.vn

chiếm được bạn rồi thì bạn chẳng qua cũng chỉ là món đồ chơi cho bọn họ thôi sao?

Còn dám thề thốt thương yêu nàng cả đời, năm đó phụ thân cũng từng nói những lời bùi tai êm ái như thế đó thôi?

Ở cái thói đời hỗn loạn không có trật tự này, một người không có nhà mẹ đẻ, không có huynh đệ dòng họ hỗ trợ, những nữ nhân yếu đuối không có phu quân, chỉ cần tích trữ thật nhiều tiền, mua thậ nhiều đất đai ruộng tốt, bất cứ người nào muốn lấy cũng có thể lấy đi, Muốn chém muốn giết gì cũng được. Làm kẻ thông phòng, khi già đi nhan sắc phai tàn sớm muộn cũng sẽ bị đuổi đi, không còn đường sống .

Cũng chỉ là cái danh phận, nhưng danh phận này, lại có thể đổi lấy một đời yên ổn.

Huống chi, lấy tướng mạo của nàng, chỉ cần địa vị thị thiếp thôi, cũng cần phải có sự cho phép của chủ mẫu, làm sao nhịn được.

Hai người cứng nhắc đứng ở đó.

Cao Trường Cung nhìn về phía họ, nhìn thấy Tiêu Mạc biến sắc, mà Trương Khởi lại quật cường mím môi, khóe miệng nhướng nhướng lên, hắn vung tay lên, oai phong khẽ quát: "A Khởi, tới đây."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Tâm Ý

Trương Khởi vừa mới cất bước, cánh tay bỗng dưng đau nhói, hóa ra là bị Tiêu Mạc bắt lấy.

Hắn nhìn nàng, ý lạnh tỏa sáng trong đôi mắt tăm tối, cũng có vẻ chua xót. Hắn nhìn chằm chằm Trương Khởi, trong cái nhìn chằm chằm ấy thoáng qua nét khả nghi, sau đó hắn nhanh chóng quay đầu đi.

Kế tiếp, hắn từ từ quay đầu trở lại. Tiêu Mạc lúc này đã là vẻ nhã nhặn sáng láng và ung dung tự tin, hắn nhìn Trương Khởi nghiêm túc nói: "A Khởi, thế gian có một truyền thuyết thế này, trời khiến nước Tề Cao thị, phàm nếu trở thành hoàng đế, thần trí thế nào cũng hoang đường hồ đồ, hành động đảo lộn điên cuồng….Văn Tương Hoàng đế Cao Trừng từng chiếm đoạt ái thiếp của cha mình, vũ nhục thê tử của đệ đệ mình, thê thiếp xinh đẹp của các quan lại đều bị hắn quấy nhiễu. Cao Dương vừa mới mất, hắn là người vui mừng nhất, trần truồng hân hoan đi lại khắp đường phố. Hắn từng có một nữ nhân mà hắn rất sủng tên là Tiết Tần. Muội có biết hắn thể hiện lòng yêu thích người này bằng cách nào không? Hắn nghĩ Tiết Tần xinh đẹp như vậy, đúng là trước đó vẫn luôn một lòng chung thủy với hắn, nhưng chuyện mai này thì không ai nói được. Vì để chấm dứt tai họa về sau, hắn đã chặt đầu nàng ta rồi giữ lại, sau đó ở những bữa tiệc cung đình hắn lại đem đầu phi tần đó ra để lên bàn âu yếm."

Hắn ôn nhu nhìn Trương Khởi thở dài nói: "Từ trước đến nay nước Tề có ba Quân vương chính thức thì đã có 2 người bị điên. Đến nỗi Cao Diễn lúc bấy giờ đang từ từ có được quyền thế cũng coi trọng Cao Trường Cung, tuy rằng chưa bao giờ truyền việc bị điên ra ngoài, nhưng hắn là người có

https://thuviensach.vn

xu hướng biểu dương dân tộc Tiên Ti, thề phải đạp đổ uy phong của người Hán. A Khởi, muội xác định muội thật sự muốn ở cái quốc gia như thế sống cả đời sao?”

Nói đến đây thì hắn buông tay Trương Khởi ra, từ tốn dịu dàng phủi đi bụi bẩn trên vai nàng, đột nhiên xoay người ung dung rời đi.

Trương Khởi run sợ một hồi, cúi đầu chậm rãi đi về phía Cao Trường Cung.

Lúc này, Tiêu Mạc cũng đi tới trước mặt Cao Trường Cung, hắn chắp tay cười nói tựa như làn gió trăng: “Hôm nay đã quấy rầy Trường Cung huynh rồi, xin chớ trách.” Nói tới đây, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hắn vung tay phải lên ra lệnh: “Chúng ta đi thôi.”

Đoàn người giận dữ mà đến, lại thản nhiên rời đi.

Đưa mắt nhìn bóng dáng ung dung tao nhã của Tiêu Mạc, Cao Trường Cung chau mày, hắn đảo mắt nhìn qua Trương Khởi.

Trương Khởi cúi đầu cắn chặt bờ môi.

Bỗng nhiên Cao Trường Cung nâng cằm nàng lên nhíu mày hỏi: “Hắn đã nói gì?”

Trương Khởi chớp chớp hàng mi dài, cuối cùng thấp giọng nói: “Huynh ấy nói, quyền quý đất Tề không thích con dân nhà Hán.”

Tiêu Mạc với tác phong lịch lãm sau khi bỏ đi được mấy chục bước, một sứ giả quay đầu lại nhìn, nhịn không được hỏi: “Tiêu lang nếu đã đến đây, sao lại ra về tay không?” Làm vậy chẳng khác nào màn chất vất của bọn họ trước đó chỉ là trò hề.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc mím môi, khẽ khàng nói: “Ta muốn nàng cam tâm tình nguyện theo ta trở về.”

Hắn nhìn về phía mặt trời gần như đã chìm hẳn vào ánh hoàng hôn, chỉ còn lại một tia sáng le lói cuối cùng ở phía Tây, lặng lẽ nói: “Ta biết nàng muốn gì, cần gì, những thứ nàng muốn ta không có khả năng cho nàng, nhưng ta tuyệt đối sẽ không buông tay. Không bao lâu nàng sẽ nhận ra được, sống ở trên đời này, không thể nào có quá nhiều sự lựa chọn, nàng hay chúng ta cũng thế, chỉ có thể sống vui vẻ được ngày nào thì hãy vui vẻ ngày đó.” Bởi vậy, nàng sẽ quay trở lại.

Từ xa nhìn thấy đoàn người nước Trần đi ra, A Lục nhảy xuống xe ngựa vọt tới trước mặt Tiêu Mạc, lanh lảnh hỏi thăm: “Tiêu lang, A Khởi đâu? A Khởi đâu?”

Tiêu Mạc thản nhiên nhìn nàng hờ hững nói: “Nàng đang ở chỗ Cao Trường Cung.”

A Lục nghe vậy biết ngay A Khởi vẫn đang do dự, A Lục nhìn thoáng qua Tiêu Mạc, nhịn không được nhỏ giọng hỏi: “Tiêu lang, có thể đưa tỳ nữ đến hầu hạ A Khởi không?”

“Không được.” Tiêu Mạc thản nhiên nói.

“Tại sao?”

“Không có tại sao gì cả.” Không để ý đến A Lục đang vừa lo vừa tức, Tiêu Mạc đi thẳng về phía trước bỏ lại A Lục. Hắn làm vậy tất nhiên là để cho tiểu cô tử ương bướng kia ghi nhớ, Cao Trường Cung tuy tốt nhưng muốn theo hắn nàng sẽ lẻ loi một mình, lưu lạc ở một dị quốc hoang đường vô đạo này, cảm xúc ấy tất nhiên là phức tạp đến không gì có thể sánh được.

https://thuviensach.vn

“À phải!” Tiêu Mạc đột nhiên quay đầu lại nói với một thị vệ “Đem thường phục của Trương thị A Khởi mang đến cho nàng ấy, tối nay có tiệc, sao nàng lại không có đồ gì để mặc chứ?”

Thấy hắn rộng rãi chu đáo như vậy, một sứ giả không khỏi cười nói: “Tiêu lang thật độ lượng, người trong lòng của người sống trong phủ bọn người Tề kia hắn là sẽ rất yên tâm!”

Hắn vừa nói vừa nháy mắt với vẻ vô cùng ám muội.

Tiêu Mạc lại trầm mặc.

Mọi người ở đây cho là hắn không muốn trả lời, lúc sứ giả kia đang muốn chuyển đề tài thì thanh âm khàn khàn mà nhẹ nhàng của Tiêu Mạc truyến đến, "Ta chỉ lo lắng....Nếu như A Khởi không còn trong sạch, có lẽ sẽ không còn nghĩ tới chuyện làm thê làm thiếp nữa, có lẽ sẽ tình nguyện đi theo ta cả đời. Ta chỉ muốn nàng suốt đời suốt kiếp một lòng một dạ cùng ta tiếp bước."

Lời hắn nói rất nhỏ, sứ giả kia chăm chú nghe cả buổi cũng không nghe được gì, bèn tò mò hỏi: "Tiêu lang vừa mới nói gì vậy?"

Tiêu Mạc cười, vung ống tay áo lên bước nhanh đi thẳng về phía trước.

Hôm nay sứ giả nước Trần và nước Tề đồng thời cùng đến, hoàng cung nước Chu tất nhiên phải thiết yến chiêu đãi. Vào lúc Trương Khởi vẫn đang chìm trong suy nghĩ thì mấy tỳ nữ mang nước, bưng huân hương[1] và quần áo mới toanh vừa được sứ giả Trần đưa đến đi vào.

Sau khi đem những thứ đó đặt hết vào phòng bên, Trương Khởi mới thấp giọng nói: "Các ngươi có thể đi rồi."

"Dạ."

https://thuviensach.vn

Mấy tỳ vừa lui, Trương Khởi nhìn về phía Cao Trường Cung.

Cao Trường Cung cau mày suốt, không biết hắn đang nghĩ gì. Cảm nhận được ánh mắt nàng nhìn tới, hắn quay đầu nhìn lại.

Ánh mắt của hắn sáng như vì sao trên trời, sâu xa mà trong vắt. Bốn mắt nhìn nhau, Cao Trường Cung khẽ gọi: "Trương Khởi!"

Trương Khởi chớp chớp mắt nhìn.

Nhìn thẳng vào đôi mắt xinh đẹp của nàng, hắn nhỏ giọng nhưng đầy kiên quyết nói: "Nàng yên tâm, mặc dù Cao Diễn khinh miệt người Hán, nhưng sẽ không ra tay hãm hại vô cớ. Ta có thể cam đoan, hắn là vị vua anh minh."

Thấy nàng rũ xuống mắt, hắn nghiêm túc nói: "Ta đã nói bảo vệ nàng, tuyệt sẽ không nuốt lời. "

Sau khi bỏ lại những lời này, hắn đi nhanh ra ngoài. Cho đến khi nghe thấy tiếng cửa phòng kẽo kẹt mở ra rồi đóng lại, Trương Khởi mới ngẩng đầu lên với đôi mắt phức tạp.

Cắn môi, nàng quyết định tạm thời không nghĩ đến những chuyện này nữa. Trương Khởi cởi xuống thường phục, xõa tung mái tóc dài, nhún chân vào trong thùng tắm.

Nửa canh giờ sau, Trương Khởi mới chậm rãi đứng lên, nàng mặc quần áo vào, đang chải sơ lại tóc thì cửa phòng lại vang lên kẽo kẹt, sau đó Cao Trường Cung bước vào.

Thấy hắn vừa bước vào cửa phòng bỗng khựng lại, Trương Khởi ngẩng đầu lên mềm mỏng cười khẽ hỏi, "Làm sao vậy?"

Cao Trường Cung mấp máy môi, hắn đi đến trước người của nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn vươn tay xoa nhẹ lên mặt nàng, ngón tay ấm áp lau đi giọt nước đọng từ khóe mắt nàng chảy xuống, hắn khẽ khàng nói: "Mi mục như vẽ, suối tóc đen như gấm, óng mượt đến có thể soi rõ bóng người."

Giọng hắn khàn và nhỏ, giống như đang ngâm một bài thơ động lòng người nào đó, mượt mà như tơ, nhẹ như gió xuân vờn thổi. Ánh mắt sâu lắng mênh mang ấy như phong tỏa khiến cho Trương Khởi có muốn nhúc nhích cũng chẳng được.

Cho tới khi hắn cúi đầu đáp nhẹ lên môi nàng một nụ hôn, Trương Khởi mới sực tỉnh lại. Thoắt cái mặt nàng đỏ tới tận mang tai. Muốn cúi đầu thấp hơn nữa, nhưng càng cúi đầu thì hơi thở ấm áp của hắn vẫn quanh quẩn mãi không tan.

Nhìn bộ dáng luống cuống tay chân cùng cả khuôn mặt đỏ au của Trương Khởi, Cao Trường Cung nhếch khóe miệng thì thào gọi: " Trương thị Trương Khởi?"

“Vâng.”

"Ta ôm nàng một chút."

Miệng thì nói, tay hắn cũng đã hành động.

Hắn duỗi tay ôm eo kéo nàng vây vào trong ngực.

Trương Khởi còn chưa kịp phản ứng, cả khuôn mặt đã dán vào ngực hắn, hơi thở nam tính mạnh mẽ xông vào mũi khiến nàng cứng ngắc đến cả không dám thở.

Cao Trường Cung ôm một hồi lâu, mới trầm giọng nói: "Thời tiết nắng hè chói chang, mà A Khởi lại mát lạnh như ngọc, thật làm cho người ta vô cùng thoải mái."

https://thuviensach.vn

Mặt Trương Khởi vọt đỏ lên, nhỏ giọng nói: "Buông ta ra."

Cao Trường Cung nhoẻn miệng cười, cúi đầu nói: "Thật sự rất dễ chịu."

Trương Khởi lại càng thêm e thẹn. Nàng cúi đầu sát tới ngực, suy nghĩ hồi lâu cũng chỉ tìm ra được một câu, "Sắp khai yến rồi."

Hắn ôm nàng, vốn đang cảm xúc dâng trào, nghe được lời nàng nói, cánh tay càng siết chặc hơn, cơ thể cũng căng thẳng theo.

Siết chặt cánh tay ôm thêm một hồi Cao Trường Cung mới buông nàng ra. Nhìn thấy Trương Khởi vội vàng xoay người lùi về sau mấy bước, quay lại nhìn mình trong gương đồng chải chuốt lại mái tóc ẩm ướt. Cao Trường Cung nghiêng đầu đưa ánh mắt nhìn tới bóng nàng trong gương.

Cùng một lúc, trong gương liền xuất hiện hai gương mặt xinh đẹp tuyệt trần.

Xuyên qua gương nhìn thấy hai mắt sâu đến thăm thẳm của Cao Trường Cung tỏa sáng, Trương Khởi thẹn thùng rũ đầu xuống, nàng lí nhí nói: "Người xoay mặt sang chỗ khác đi." Lúc nói chuyện, người Kiến Khang vốn thích kéo dài âm cuối, huống chi Trương Khởi còn sở hữu được chất giọng uyển chuyển mềm mại? Chỉ đơn giản mấy chữ, cứ tưởng như đang hờn dỗi khiến cho người nghe có cảm giác ngứa ngáy đến tận tim.

Cao Trường Cung nhếch môi, hắn thâm tình ngắm nhìn khuôn mặt nhỏ bé tuyệt đẹp khó ai bì trong gương rồi thật sư xoay người qua.

Hắn đưa lưng về phía nàng mà lòng thầm nghĩ: A Khởi vừa mở miệng cất lời đã lộ ra nét yêu kiều thánh thót. Vừa rồi rõ ràng là nàng ấy muốn từ chối ta, nhưng nàng vừa cất lời lại làm cho lòng ta mềm đi, rất có năng lực quấy rối người. Hơn nữa, với mùa hè đổ lửa như thế này, mà nàng thì lại trơn láng như ngọc, dìu dịu thơm ngát, mát mẻ hợp lòng người.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, hắn uy nghiêm ra lệnh: "Nên giấu đi thì hơn."

Hắn bảo mình giấu đi?

Trương Khởi hơi sửng sốt, nhưng nàng cũng không có ý kiến gì, lập tức nhỏ nhẹ ngoan ngoãn đáp: "Vâng."

"A Khởi!"

"Dạ." Âm cuối được kéo dài ra.

"Nếu như có đàn ông khác bám lấy nàng, mà ta lại không có ở đây, nàng tuyệt đối không được mở miệng."

Có người quấy rối nàng, mà hắn đi vắng thì nàng không được mở miệng? Ý gì đây?

Trương Khởi mở to hai mắt nhìn.

Thật không ngờ, lúc này vẻ mặt Cao Trường Cung lại chuyển sang phiền muộn. Hắn đang nghĩ tới vừa rồi ôm Trương Khởi, nàng luôn mềm mỏng cự tuyệt, làm cho hắn đến bây giờ vẫn còn cảm thấy khó chịu. Thế gian này, có thể cương quyết với sắc đẹp bản thân mình như thế, e rằng chẳng có mấy ai. Do đó mới buột miệng nói ra những lời mới vừa rồi.

Nhưng nam tử hán đại trượng phu, sao có thể để cho nữ nhân của mình bị người ngoài quấy nhiễu?

Hắn mím chặt môi một hồi lâu mới trầm giọng nói: "Ta sẽ phái người bảo vệ nàng."

Trương Khởi rũ mi yếu ớt đáp: "Dạ!"

"Sau này có gặp người lạ, giọng nói phải tăng cao một chút."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi lại ngẩng đầu nhìn hắn bằng ánh mắt khó hiểu, sau đó thật thà cất lên giọng vô cùng thánh thót đáp: "Dạ."

Tuy rằng đã đề cao giọng, nhưng trời sinh chất giọng mềm mại uyển chuyển, đáp trả vang dội như thế lại càng phảnh phất vẻ rạng ngời. Cao Trường Cung đưa tay gõ gõ trán, trầm giọng nói: "Hay là, nàng muốn nói cái gì thì cứ nói như thế đó đi!"

"Dạ."

Trương Khởi lại lên tiếng đáp trả, tiếng dạ này lại một lần nữa làm cho sự khó chịu của hắn tăng lên bội phần.

Cao Trường Cung cắn chặt răng vung ống tay áo lên sải bước lớn đi ra khỏi phòng.

Nhìn bóng dáng nóng nảy bỏ đi của hắn, Trương Khởi ngơ ngác chớp chớp mắt.

Mãi một lúc sau, mới lấy qua bột phấn bôi lên da, ngay lập tức đã biến trở về một mỹ nhân Trương Khởi bình thường bước ra ngoài.

Thấy nàng thướt tha duyên dáng đi ra nhìn về phía mình bằng đôi mắt lóng lánh nước, Cao Trường Cung ra vẻ nghiêm nghị mím chặt môi, vươn tay về hướng nàng.

Trương Khởi không tự chủ được bước lên vài bước, duỗi ra bàn tay nhỏ bé, dè dặt đặt vào giữa lòng bàn tay của hắn.

Bàn tay nhỏ bé vừa để xuống, hắn lập tức cong tay lại siết chặc. Mười ngón tay đan vào nhau khiến Trương Khởi run lẩy bẩy.

Cảm giác được sự khác thường của nàng, Cao Trường Cung sâu sắc nhìn xoáy vào nàng, sau đó, khóe miệng hắn nhoẻn cười, sức lực từ lòng bàn tay

https://thuviensach.vn

càng tăng thêm mấy phần.

Hắn dắt tay nàng đi tới xe ngựa giữa đoàn sứ giả cùng thị vệ đang chen chúc, khởi hành đi về hướng hoàng cung nước Chu.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Có Nàng Là Đủ Rồi

Lúc xe ngựa tiến vào cửa cung dừng lại ở khoảng sân rộng thì đoàn sứ giả Trần cũng đến.

Trương Khởi vươn tay vén rèm xe.

Vừa mới đưa tay lên, một bàn tay to lớn khác đã giữ lấy cổ tay nàng. Cao Trường Cung cầm tay nàng, kéo nàng đến bên người mình, sau khi để cho nàng dựa vào mình rồi mới vén rèm xe lên.

Rèm xe vừa mở ra, gió mát ồ ạt thổi vào, dưới đống lửa bùng cháy chiếu rọi, tất cả mọi người đều nhìn về phía này.

Cao Trường Cung thả người nhảy xuống xe ngựa, sau đó quay đầu vào trong xe duỗi bàn tay ra.

Muôn người bên ngoài xa đứng chăm chú nhìn.

Trương Khở rụt người lại, thấy nàng không có động tĩnh gì, Cao Trường Cung bèn vén rèm xe lên.

Thấy Trương Khởi núp ở trong góc, ánh sáng bị hắn che lấp, một đôi mắt to ngập nước mắt nhìn hắn, khẽ cắn môi, như một chú nai con nhút nhát, Nét mặt chân thật ấy vừa đáng yêu vừa thấy thương. Khóe môi Cao Trường Cung không nén được nhếch môi lên, nhẹ nhàng nói: "Đừng sợ!"

Mười ngón tay của Trương Khởi đan vào nhau, nhỏ giọng nói: "Người đi trước, ta ngồi đây một lát rồi sẽ theo sau." Nàng rất nghiêm túc nói: "Chỉ

https://thuviensach.vn

một lát thôi."

Cao Trường Cung cười khì nói: "Nàng không cần phải sợ."

Thấy mắt nàng ươn ướt, chắc vẫn do dự đây mà, hắn nghiêm túc nói: "Trong vòng mấy tháng rời khỏi Kiến Khang trở về nước Tề, ta miệt mài ở bôn chiến. Đừng xem thường ta chỉ có trăm tên trọng giáp kỵ binh dũng mãnh này, cho dù mấy ngàn binh lính, cũng chẳng đáng để vào trong mắt."

Nói đến đây hắn bỗng nhiên dừng lại, nhất thời có chút dở khóc dở cười. Người như hắn, cả cuộc đời không muốn hướng về công danh lợi lộc, càng không thích nói về chiến tích và công lao của mình. Nhưng thái độ của tiểu cô tử ở trước mắt này lại khiến cho hắn phải nghiêm chỉnh nói về sự lợi hại của mình. Còn sợ rằng nàng không tin.

Trương Khởi tin.

Hái mắt nàng sáng lên, còn vui vẻ nhìn hắn, nhỏ giọng mềm mỏng nói: "Đúng vậy, ta quên mất, người chính là một thanh niên vĩ đại đương thời."

Giọng nói bình tĩnh, vừa nói xong liền chồm dậy, nắm lấy bàn tay hắn chuẩn bị nhảy xuống xe ngựa.

Nhìn xuống dưới mấy lần, thấy Cao Trường Cung vẫn không nhúc nhích, Trương Khởi ngẩng đầu chớp chớp hàng mi dài, mềm mại hỏi: "Làm sao vậy?"

Bị nàng hỏi như vậy, tim Cao Trường Cung đập mạnh vài cái rồi tỉnh táo lại, hắn nhẹ giọng nói: "Không có gì." Sau khi nói xong, hắn lại nói thêm một câu, "Không có gì."

Trong một năm, hắn từng đánh thắng hai trận, cũng coi như là anh dũng thiện chiến, dũng mãnh phi thường, nhưng mà hiện tại, còn lâu mới tới tới "Thanh niên vĩ đại đương thời".

https://thuviensach.vn

Nam nhi lẫn nữ lang khắp thiên hạ, chỉ nhìn hắn qua tướng mạo, khi thì mang vẻ đùa giỡn khinh miệt, càng quá hơn là so sánh tướng mạo của hắn với các nữ tử nổi danh lúc bấy giờ.

Cho dù hiện giờ hắn có chút chiến công, nhưng thật lòng mà nói, chưa hề có một ai nói lên điều đó, hắn là một thanh niên vĩ đại, hơn nữa còn là một thanh niên vĩ đại đương thời.

Huống chi, Trương Khởi còn nói với vẻ như đó là điều hiển nhiên, giống như tận đáy lòng nàng đã vững tin là như thế.

Trong một khoảng thời gian ngắn, buổi đầu khi vừa mới quen biết Trương Khởi, thì đã cảm nhận được sự ấm áp và ăn ý len lỏi vào trong tim.

Trương Khởi xuống xe ngựa, mặc dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng dưới ánh nhìn từ bốn phía vẫn làm nàng ngượng ngùng, phải hít thở mấy hơi thật sâu rồi mới khôi phục bình thường.

Tuy rằng Cao Trường Cung là thiên hạ đệ nhất mĩ nam, nhưng chưa từng có một nữ nhân nào có thể ở bên cạnh hắn. Nàng bây giờ là tiêu điểm cho vạn người chú ý rồi.

Khoảnh khắc đó nàng đã nghĩ thầm: May mắn đã che mặt lại.

Đang suy nghĩ thì bỗng một bàn tay với tới cầm lấy tay nàng.

Cao Trường Cung nắm tay Trương Khởi ở chốn đông người, đi tới đại điện hoàng cung nước Chu ở phía trước.

Vừa mới đến bên ngoài điện, đèn đuốc sáng trưng, chiếu lên đại điện giống như ngọc sáng giữa ban ngày, nối tiếp bước đi sau mấy người. Đi ở phía trước là một thiếu niên lang quân khoảng hai mươi tuổi.

https://thuviensach.vn

Vị thiếu niên này có khuôn mặt dài, mũi cao nhọn, môi nhỏ mà mỏng, tuy rằng tuấn tú nhưng lại có vẻ âm u lạnh lẽo.

Hắn đi tới, từ xa nhìn đến các sứ giả nước Tề cười ha ha nói: "Các vị, các vị, gia phụ hầu lâu rồi." Thiếu niên này là Vũ Văn Hộ, con trưởng của Vũ Văn Thành, một câu vừa nói ra, liền đem yến tiệc chúc mừng tân đế nước Chu đăng cơ biến thành yến tiệc của nhà hắn.

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía Cao Trường Cung, cúi chào một cái, lớn tiếng nói: "Nghe nói Cao huynh dũng mãnh thiện chiến, đã được phong làm Lan Lăng vương rồi. Từ giờ trở đi, các ngươi cần phải xưng Cao huynh là Lan Lăng vương đấy." Dứt lời, hắn nhìn trái phải một lượt, đồng thanh cười ha ha.

Bây giờ hắn đã là Lan Lăng vương?

Trương Khởi lặng lẽ nhướng mắt. Khó trách hắn nói trăm kỵ binh kia có thể thắng được ngàn quân, hóa ra là hắn được phong làm Lan Lăng vương rồi.

Mọi người đồng thanh cười, một nữ tử nhìn có vẻ điềm đạm, lại cố gắng cất giọng yêu mị quyến rũ, "Mọi người đều nói, Lan Lăng vương tướng mạo xinh đẹp, tấm lòng bao dung, quả nhiên là thế."

Thanh âm vừa vang lên, một thiếu nữ mỹ lệ, nàng ăn mặc lộng lẫy uyển chuyển bước tới. Đây chắc là thiếu nữ phương Bắc, khuôn mặt thon dài, mũi cao, làn da trắng nõn, mắt to tròn, cả người đều toát ra tư vị của nữ nhân phương Bắc, đương nhiên, vẫn thiếu chút ít thanh tú của thiếu nữ phương Nam.

Thiếu nữ này là trưởng nữ Vũ Văn Nguyệt, đã từng giả danh Vũ Văn Hộ muốn gạt Lan Lăng vương đến gặp ông. Gia tộc Vũ Văn là người Tiên Ti, giống như Tiên Ti Mộ Dung Thị của nước Yến, gia tộc này cũng không

https://thuviensach.vn

thiếu tuấn nam mỹ nữ. Đương nhiên, vẻ đẹp của phương Bắc và phương Nam vẫn có điểm khác nhau.

Trong lời nói của Vũ Văn Nguyệt, mười phần là khen ngợi, rõ ràng là muốn làm cho Lan Lăng vương vui vẻ.

Những cuối cùng vẫn là dùng vẻ ngoài của Lan Lăng Vương để nói chuyện, hơn nữa, giọng điệu này nghe thế nào cũng cảm thấy có vẻ huênh hoang tự đắc, hắn làm sao có thể vui mừng được chứ?

Trương Khởi âm thầm liếc Lan Lăng vương một cái, giãy nhẹ bàn tay ra muốn lui về phía sau.

Hay núp sau bóng của ngọn đèn đã là thói quen của nàng.

Nào ngờ, nàng vừa định vẫy ra thì Lan Lăng vương lại giữ lấy thật chặt. Hắn nắm chặt tay nàng, thấy nàng vẫn còn giãy dụa liền cúi đầu uy nghiêm nhìn thoáng qua.

Khởi lập bị cái nhìn này làm cho hoảng sợ, ngay lập tức ngoan ngoãn lại.

Hành động của hai người, đều bị Vũ Văn Nguyệt nhìn hết. Từ khi nhìn thấy tướng mạo của Trương Khởi chẳng qua cũng chỉ là hạng tầm thường thì nàng vốn đã không thường không để vào trong mắt. Bây giờ thấy tình cảnh này, không khỏi tò mò hỏi: "Nàng ta là ai? Là cơ thiếp Cao ca ca mới nạp sao?"

Vũ Văn Thành ở bên cạnh cũng dõng dạc nói: "Nữ nhân này nhan sắc cũng tầm thường, nếu Lan Lăng vương thích kiểu con gái phương Nam này, bản lang quân có thể tặng cho ngươi tám, mười người gì cũng có." Vừa dứt lời, hắn vung tay lên chuẩn bị hạ lệnh.

Lúc này Lan Lăng vương mở miệng, "Không cần."

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn thẳng huynh muội Vũ Văn, khuôn mặt tuấn mỹ hiện lên vẻ nghiêm túc, "Chỉ cần có nàng bên cạnh Trường Cung là đủ rồi."

"Vậy sao được?" Huynh muội Vũ Văn đồng thời hô lên.

Lan Lăng vương cau mày từ tốn nói: "Ta nói, bên cạnh ta có một mình nàng là đủ rồi."

Sau khi nghiêm túc nói xong câu đó, hắn nắm tay Trương Khởi đi vào trong điện.

Nhìn hắn từ đầu đến cuối ngay cả cái liếc mắt cũng chưa từng dành cho mình, gương mặt Vũ Văn Nguyệt từ hồng chuyển sang trắng bệch, nàng đứng bất động một hồi, sau đó vọt nhanh tới bên cạnh Lan Lăng vương, nhìn hắn thốt lên: "Nàng ta đâu có đẹp...Sao huynh có thể chỉ cần một mình nàng ta thôi chứ?"

Trong giọng nói đều là sự bất bình thay cho Lan Lăng vương.

Lan Lăng vương cũng không muốn nói lời vô nghĩa với nữ nhân này, hắn nhíu mày đi lướt qua nàng, cất bước đi lên thềm đá ngọc.

Vũ Văn Hộ vẫn không cam tâm, đang chuẩn bị nói thêm điều gì đó, lại có một trận âm thanh huyên náo truyền đến, là đoàn sứ giả Trần đến.

Trương Khởi im lặng máy móc theo sau dựa sát vào Lan Lăng vương, đột nhiên nghe được tiếng gọi xé gió truyền đến, "A Khởi!"

Là A Lục, sao nàng ấy lại xuất hiện ở đây? Nếu có người nhận ra nàng, muốn dẫn nàng đi thì phải làm sao đây?

Trương Khởi hoảng hốt bước chân ngừng lại.

Vừa mới bước lên hai bậc thềm, Lan Lăng vương cúi đầu hỏi, "Sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi quay đầu nhìn lại, nhẹ nói: "Tỳ nữ A Lục của ta đến đây." Nàng lo lắng nhưng không nói ra. Nàng không muốn gây thêm phiền toái cho hắn, nàng không có tư cách gây phiền toái cho bất kỳ ai....

Chỉ là một tỳ nữ, nàng lại khẩn trương như vậy. Lan Lăng vương quay đầu lại nhìn, nói: "Tiêu gia lang quân đó sẽ không đem nàng tặng cho người đâu."

Trương Khởi hoàn toàn không ngờ rằng, hắn chỉ cần liếc mắt một cái liền biết nàng đang lo lắng, Trương Khởi quay đầu lại không hiểu hỏi: "Vì sao?"

"Đó là việc làm ngu xuẩn." Tiêu Mạc chỉ cần không đành lòng từ bỏ Trương Khởi, hắn sẽ không bao giờ dưới tính huống như vậy làm cho nàng thất vọng.

Nói ra mấy chữ này, hắn không nói nữa, tiếp tục nắm tay Trương Khởi bước vào đại điện.

A Lục kêu lên một tiếng sau đó lại lập tức im miệng.

Tiêu Mạc hơi nghiêng đầu hời hợt hỏi: "Tại sao không gọi?"

A Lục nghiêng đầu, Trương Khởi trông thật xinh xắn hoạt bát khi ở gần Lan Lăng vương, ấm áp như vậy, cảnh đẹp ý vui như vậy. Tán thưởng một lúc, cảm giác được Tiêu Mạc bên cạnh không vui, nàng vội vã nghiêm túc trả lời: "A Khởi nhát gan, nếu như nàng bị tiếng kêu của ta dọa đến mức té ngã, vậy thật không hay lắm?"

Nơi này ồn ào náo nhiệt, trống nhạc trong điện lại càng âm vang dữ dội, tiếng kêu của nàng có thể lớn bao nhiêu? Mà có thể dọa Trương Khỉ tới mức té ngã?

Tiêu Mạc vung ống tay áo bước nhanh, không hề để ý tới A Lục nữa.

https://thuviensach.vn

A Lục như được nhìn thấy nhiều điều mới mẻ, nàng nhẹ nhàng chạy đến trước mặt một thị vệ, cất giọng trong trẻo nói: "A Tô, ngươi nói xem hoàng cung Trường An này, tại sao khắp nơi đều là lửa đỏ mà ngay cả một ngọn nến cũng không có? Còn nữa, còn nữa, mấy cái cây kia cũng chỉ là cây, Trương phủ chúng ta mừng năm mới còn có thể treo dải lụa lên nhánh cây đó. Còn có phòng ở đây, tại sao toàn đá trơ trọi, ngay cả phòng làm bằng gỗ trầm hương cũng không trông thấy..."

Đoàn người đều là người Kiến Khang tiến đến, lời nói của A Lục người nước Chu không nghe thấy, nên cũng không sợ phạm tội. Thị vệ A Tô kia liền đáp: "Phương Bắc xưa nay đều là như thế."

Chính sử Dương đại nhân ở bên cạnh nói: "Nước Chu không phải nghèo." Thấy mấy người đều nghiêm túc lắng nghe, hắn từ từ nói: "Người phương Bắc nói rằng đàn ông chúng ta xưa nay luôn hà tiện keo kiệt.....Cũng thường nói đàn ông chúng ta ham thích chốn phồn hoa, tiêu xài vô độ, người dù không có tiền cũng phải cố mà tỏ ra có tiền."

Đoàn người nói xong, phía sau lại ồn ào. Chỉ thấy mấy chiếc xe ngựa sang trọng dừng lại, mấy bóng dáng quen thuộc xuất hiện trong tầm mắt Tiêu Mạc.

Chính sử Dương đại nhân cũng quay đầu nhìn lại, thấy thế, hắn thấp giọng nói: "Vệ Công Trực và Vũ Văn thuần đến rồi."

Vệ Công Trực cùng Vũ Văn thuần, thanh danh của bọn họ ở nước Chu cũng như Tiêu Mạc ở Kiến Khang. Nơi nào bọn hắn đi tới thì sẽ có nữ nhân cao quý đồng hành, xa xa là cung tỳ, ai ai cũng vui vẻ hớn hở, mắt đẹp bắn khắp nơi. Sự nhiệt tình của các nàng ngược lại khiến cho một nơi giản dị mà khó gần như Trường An này tăng thêm vài phần phong lưu của Kiến Khang.

Lan Lăng vương bước vào đại điện.

https://thuviensach.vn

Nước Chu gần nước Tề, cho đến nay vẫn tranh đấu gay gắt. Trải qua hai năm, đã cho thấy rõ ràng thế cục Tề mạnh, Chu yếu. Thiên hạ tam quốc, nước Trần yên phận ở một góc, Vũ Văn Hộ nước Chu sau khi cầm quyền thì tình hình quốc gia bất ổn, lòng người bất an. Nước Tề mặc dù liên tục từng có hai Hoàng đế điên rồ, nhưng nếu nói về thực lực thì tóm lại rất mạnh.

Lúc này sứ giả hai nước Tề - Trần đến nước Chu, đối với sự quyết định của người nước Chu, bọn họ càng để ý tình hình của nước Tề, lại càng để ý tới sứ thần của nước Tề.

Bởi vậy, khi Lan Lăng vương vào trong điện, một đám nhân vật nước Tề, đều đánh giá hắn.

Theo dõi hắn, quyền binh nắm lâu dài, không giận mà uy, Vũ Văn Hộ lắc lắc đầu, nói: "Người Tề cũng biến chất rồi, một tiểu tử mỹ mạo miệng còn hôi sữa lại còn dám xưng dũng mãnh, nước Tề thật sự là hết người rồi sao."

Vũ Văn Hộ ngồi cách đó không xa, Hoàng đế Vũ Văn Ung thiếu niên mười bảy tuổi vừa mới kế vị, sắc mặt tái nhợt, thân hình gầy yếu, nhìn không ra có chút gì là anh minh thần võ. Lúc này hắn cũng đang nhìn Lan Lăng vương, nghe Vũ Văn Hộ bình luận, Vũ Văn Ung thầm nghĩ: Chớ nói không thể, chỉ riêng một trăm tên giáp sĩ kia, ai nấy cũng đều tháo vát lợi hại, trăm dặm mới tìm được một tráng sĩ. Lan Lăng vương mỹ mạo vô song, có thể khống chế được những giáp sĩ đó, có thể nói đơn giản hai chữ dũng mãnh.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của hắn chuyển hướng nhìn sang Trương Khởi bên cạnh Lan Lăng vương.

Liếc mắt vài lần, Vũ Văn Ung hơi nghiêng về phía sau, thấp giọng hỏi: "Nữ nhân này là ai vậy?"

https://thuviensach.vn

Thái giám nhìn Trương Khởi, bẩm báo: "Nghe nói là đi theo đoàn sứ Trần đến đây, ngày đó Lan Lăng vương cùng các sứ Trần cùng tiến vào Trường An, vừa gặp mặt Lan Lăng vương đã bắt nàng đi."

Nghe đến đó, Vũ Văn Ung ngạc nhiên nói: "Hóa ra Lan Lăng vương thích kiểu người này?"

Thái giám nghe vậy trả lời: "Mọi người cũng không hiểu. Nghe nói lúc Lan Lăng vương còn ở tại nước đã được ban cho rất nhiều mỹ nhân, nhưng hắn hoàn toàn không ngó ngàng tới. Đây chính là nữ tử đầu tiên được hắn coi trọng nhất."

Vũ Văn Ung trầm ngâm nói: "Biết rồi, lui ra đi."

“Dạ!”

Trong điện vẫn đang ồn ào sôi nổi, đám người quyền quý vẫn đang rối rít tiến vào điện.

Sĩ tộc, không chỉ nước Trần mới có, nhớ năm đó, Vương, Tạ, Viên, Tiêu, tứ đại sĩ tộc ào ào rời khỏi quê hương, vượt qua Trường Giang đi đến Kiến Khang. Nhưng là, còn có một bộ phận sĩ tộc, như Phạm Dương Lư Thị, Triệu Quận Lý Thị, Thanh Hà Thôi Thị, Bác Lăng Thôi Thị, thì tiếp tục kiên trì ở quê hương.

Nơi đó sinh sản hơn mấy trăm ngàn năm sĩ tộc, mặc dù quanh năm chiến loạn, đại đa số tổn thất nghiêm trọng, có gia tộc tàn lụi, hầu như bị hủy diệt. Có thể nói, dù sao nền móng của bọn họ hùng hậu, gia đình có tiếng học hành uyên bác. Bất kỳ quốc gia nào, không cần nhân tài thì thôi, một khi trọng dụng, ngay cả người thường không biết chữ, con cháu sĩ tộc, là đệ nhất nhân tuyển việc tốt không thể nhường ai.

Bởi vậy, thiên hạ tuy rằng hưng thịnh hay diệt vong, bọn họ vẫn cứ kiên quyết trụ lại ở đây.

https://thuviensach.vn

Số người tới càng ngày càng nhiều, càng về sau, đã có một nửa là các đại sĩ tộc đến từ Giang Bắc.

Bên trong ồn ào hỗn loạn, một tên thái giám the thé bẩm báo: "Sứ Trần đến…."

Ba chữ vừa vang lên, các sứ Trần cùng Lan Lăng vương bước vào đại điện.

Tiêu Mạc đi sau cùng.

Vẫn giống ngày xưa ở Kiến Khang, hắn vẫn mặc bạch y như thường lệ, chân mang guốc gỗ, đầu tóc xõa tung, trên khuôn mặt tuấn tú nho nhã luôn mang theo nụ cười.

Khi hắn thản nhiên đi vào, không biết tại sao, khắp đại điện tiếng nghị luận nổi lên.

Hóa ra, Lan Lăng vương cùng gia tộc Vũ Văn khác nhau, những con cháu kiên trì ở lại quê hương, lúc này ngừng nói chuyện, ào ào quay đầu lại nhìn về phía Tiêu Mạc.

Thế sự xoay vần, Yến đi Yến về chỉ qua vài mùa xuân, nhân gian lại giống như đã qua ngàn năm. Non sông thật sự vẫn còn ở trước mắt như ngày nào, nhưng phong lưu kiệt xuất của ngày xưa không tìm được lại nữa.

Ở nước Chu, nước Chu cùng Hồ tộc thay nhau nắm quyền, cuộc sống trường kỳ hỗn tạp. Nhiều năm hỗn loạn, phần mộ tổ tiên không còn, nhiều từ đường bị hủy, huyết mạch đã mất, con cháu thế gia không còn, rồi đột nhiên nhìn thấy bạch y váy dài, tiếng guốc gỗ thanh tao quen thuộc này, nhìn đến áo mũ điển hình của nam nhân, nhìn đến tư thế thoải mái như thế, trong khoảng thời gian ngắn hốc mắt có chút ươn ướt.

Tiêu Mạc khoan thai đi đến.

https://thuviensach.vn

Hắn đi qua cửa, gió nhẹ thổi cuốn trường bào của hắn, cuốn theo suối tóc đen như mực dài đến lưng, nhìn cứ như sóng gợn nhấp nhô….

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Lá Chắn Của Lan Lăng Vương

Nghe thấy âm thanh ồn ào phía sau, Trương Khởi quay đầu lại, lúc này, Tiêu Mạc đã đi đến giữa đám sĩ tộc, cùng bọn họ nhỏ to nói chuyện với nhau. Trương Khởi nhìn thoáng qua Tiêu Mạc cười vui vẻ, lại quay sang nhìn A Lục đang ở giữa mấy sứ giả.

A Lục cũng đang nhìn tới nàng, bốn mắt nhìn nhau, A Lục nháy mắt trái phồng mũi lên, lè đầu lưỡi ra hướng nàng làm một cái mặt quỷ rất lớn.

Trương Khỉ suýt đã bật cười ra tiếng.

Nàng nhanh chóng quay đầu, chẳng qua trên môi vẫn mang theo ý cười.

Bỗng nhiên tiếng nhạc vang lên mãnh liệt, từng nhóm mỹ cơ ăn mặc y phục mỏng manh, nâng các đĩa thức ăn uyển chuyển đi đến. Các mỹ nhân này, đều là diện mạo xinh đẹp như hoa, bây giờ đang là mùa hè nóng nực, y phục của các nàng lại mỏng manh bay bay, dưới y phục mỏng là tay ngọc chân nõn, thắt lưng bé nhỏ, làm nổi bật chiếc mông xinh đẹp, khiến nhiệt độ trong điện càng thêm cao trào.

Trông thấy các nàng, Vũ Văn Nguyệt ngồi ở chủ sập không xa liền cắn môi, liếc huynh trưởng Vũ Văn thành.

Ở đây có vài mỹ cơ bộ dáng không tệ, có lẽ là của huynh trưởng chuẩn bị cho Lan Lăng vương. Nàng vốn dĩ đang mất hứng, nhưng khi nhìn đến cơ thiếp bên cạnh Lan Lăng vương với nhan sắc bình thường lại càng thêm thấy chướng mắt. Cũng tốt, trước cứ để cho các nàng đấu đá lẫn nhau, dù

https://thuviensach.vn

sao đây cũng là là địa bàn của nàng, kết quả cuối cùng sẽ là do nàng định đoạt.

Nhóm mỹ cơ nhẹ nhàng đi đến, chẳng mấy chốc liền như những đóa hoa tươi lắc mông duyên dáng thướt tha đi về phía mấy người quyền quý.

Các nàng bưng thức ăn đều có dáng người tuyệt vời xinh tươi, người chưa tới, một làn hương thơm đã bay tới trước. Càng đến gần, hai mắt đám nam nhân càng híp lại, chẳng qua không biết bọn họ mê mỹ tửu, hay là mê mỹ nhân bưng mỹ tửu đây.

Lan Lăng vương ngẩng đầu nhìn.

Đột nhiên, hắn khẽ giọng nói: "Ngồi vào lòng ta."

Hả?

Trương Khỉ ngốc nghếch ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Hắn liếc nàng một cái, miệng mấp máy, uy nghiêm nói: "Đừng giả ngốc... Đến đây ngồi vào trong lòng ta."

Trong lúc hai người nói chuyện, đã có năm khuôn mặt xinh đẹp, phong thái gọn gàng, vừa nhìn đã biết mỹ cơ đến từ phương Nam đang đi tới bên này. Xem các nàng đang tính đi về phía Lan Lăng vương.

Thảo nào hắn muốn nàng ngồi vào lòng hắn.

Đúng rồi, lúc nãy ngoài điện hắn có nói, ở nước Chu, hắn chỉ có cơ thiếp là nàng. Hắn muốn nàng ra dáng cơ thiếp làm lá chắn cho hắn.

Cũng tốt.

Tiêu Mạc từ trước đến nay luôn cao ngạo, nếu hắn nhìn thấy mình nép vào trong lòng nam nhân khác, tất nhiên sẽ không muốn mình nữa.

https://thuviensach.vn

Đây cũng là kết thúc.

Trương Khởi rũ mắt xuống, nàng chậm rãi đứng lên hơi nghiêng người về phía Lan Lăng vương mông còn chưa đặt xuống, bên hông chợt thấy ấm áp hóa ra là do hắn bế nàng đặt lên đùi.

Hành động đột ngột này của hắn, Trương Khởi không kịp phòng bị cả người liền ngã vào trong lòng hắn.

Người nhìn về phía bên này càng lúc càng nhiều.

Giống như không biết có người đang nhìn mình, hắn vẫn cúi đầu nhìn chăm chú Trương Khởi. Giờ phút này Trương Khởi thật sự thấy xấu hổ muốn đỏ mặt, cố gắng di chuyển thân mình. Một lát sau, nàng mới tìm được tư thế thoải mái nhất ngồi trong lòng hắn.

Cánh tay Lan Lăng vương càng siết chặt hơn.

Vô số ánh mắt rối rít nhìn về phía Trương Khởi.

Nàng không nhận ra, giờ phút này nàng có một loại sức quyến rũ rất tự nhiên, thân thể mềm mại ở trong lòng Lan Lăng vương, yêu kiều như nước, mỵ hoặc như hồ ly. Rõ ràng dung mạo bình thường, rõ ràng nửa khuôn mặt vùi ở trong ngực Lan Lăng vương, lại làm cho người ta có cảm giác thấy một tiểu yêu tinh độc nhất vô nhị.

Thịt trên gò má Tiêu Mạc giựt giựt vài cái, hắn đột nhiên ngẩng đầu, đem rượu trong bình uống môt hơi cạn sạch.

Năm mỹ cơ vừa mới đến gần thì nhìn thấy tình thế như vậy. Lúc này, Lan Lăng vương cúi đầu, ôn nhu nhìn chăm chú vào nữ nhân đang ôm trong ngực, mà nữ nhân đó, mặc dù không thấy biểu cảm của nàng, nhưng vẫn thấy nàng có vẻ rất thoải mái vui vẻ. Quan trọng hơn là, đám mỹ cơ nhìn

https://thuviensach.vn

không được dung nhan của Trương Khởi, vừa cảm thấy hiếu kỳ, vừa cảm giác xấu hổ.

Nơi này, làm gì có chỗ của các nàng?

Năm mỹ cơ nhìn về phía Vũ Văn Thành.

Khắp điện nhiều người như vậy, Lan Lăng vương lại là nhân vật chói mắt như thế nào? Mọi người mặc dù không muốn nghĩ, nhưng cũng sẽ không tự giác nhìn về phía hắn.

Bởi vậy, lúc năm mỹ cơ này nhìn về Vũ Văn Thành, mọi người đều sáng tỏ. Vô số ánh mắt cũng ồ ạt nhìn về hướng Vũ Văn Thành. Bất kể là sứ giả nước Trần hay các sứ giả khác, trong lòng đều âm thầm suy đoán.

Nhưng Vũ Văn Thành lại ha ha cười, phất phất tay, ý bảo các nàng không cần để ý Trương Khởi, cứ như thường lệ, hắn kề gần sát Vũ Văn Nguyệt, cười hì hì nói: "Muội muội, xem ra Lan Lăng vương này cũng chỉ là kẻ phong lưu bình thường, muội xem cơ thiếp của hắn, tuy rằng tướng mạo cũng bình thường thôi, nhưng là mị hoặc trời sinh thế gian hiếm có. Muội thật sự muốn gả cho hắn?"

Vũ Văn Nguyệt hung hăng trừng mắt huynh trưởng, quay đầu nhìn về phía Lan Lăng vương, đối mặt với dung mạo như thế, nàng chỉ cảm thấy ngực nhảy thùng thùng vài cái. Bất giác đưa tay ấn lên ngực, nàng gian nan trả lời: "Mị hoặc trời sinh thì thế nào, cũng chỉ là một cơ thiếp mà thôi."

Vũ Văn Nguyệt quay đầu nhìn về phía phụ thân, cắn chặt miệng.

Bên này, Lan Lăng vương cảm thấy Trương Khởi trong lòng, cả người mềm như nước, giống như có thể tùy ý nhào nặn, có thể đem nàng đùa giỡn thành nhiều dạng.

https://thuviensach.vn

Loại cảm giác miệng khô gắt này thật nóng bức đến không thể khó chịu. Hắn nghiêng đầu, rót một ly rượu lớn.

Luôn giấu đi dung mạo của mình, vừa rồi lại không hề ý thức được nguy hiểm đang lớn dần, vùi trong lồng ngực Lan Lăng vương một lúc, đoán rằng tình thế bây giờ có lẽ đã ổn. Vì vậy nàng dịch ra một chút, trong tiếng thở mỗi lúc càng ồ ồ của Lan Lăng vương, khuôn mặt vẫn dán vào ngực hắn, môi nhướng môi lên sát cổ hắn dè dặt hỏi: "Ta cứ phải ngồi như thế này mãi sao?"

Phải làm bình phong bao lâu nữa?

Lan Lăng vương cúi mặt nhìn nàng, bỗng nhiên, hắn ngửa đầu uống một ngụm rượu lớn, lại cúi đầu phủ lên môi Trương Khởi, mớm toàn bộ ngụm rượu ấy sang cho nàng.

Trương Khởi không kịp đề phòng, bị hắn rót rượu vào ngay chóc. Ngụm rượu xông thẳng vào hoành hành trong cổ họng khiến nàng nuốt không kịp bị sặc, thiếu chút nữa đã phun hết ra. Hai tay Trương Khởi bị hắn quàng hai bên nách, muốn ngậm miệng lại cũng không kịp, chỉ có thể gấp rút cúi đầu, ngậm chặt miệng, dụi dụi đầu nhỏ ở trước ngực hắn, mượn động tác này để ngăn rượu trở về.

Động tác của nàng chính là theo bản năng, nhưng trong mắt người ngoài, từng cử chỉ hành động đó tất cả đều yêu mị đến cực điểm, cảnh đẹp ý vui không gì sánh bằng.

Nhìn đến đây, lòng dạ Vũ Văn thành bắt đầu ngứa ngáy. Hắn không kiên nhẫn vẫy các mỹ cơ bên cạnh đi, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Trương Khởi.

Lúc này, Hoàng đế trẻ mở miệng, giọng thiếu niên có chút chói tai. Lan Lăng vương một chữ cũng lười nghe, hắn chỉ cúi đầu xem nàng, vươn tay dịu dàng vuốt ve mái tóc Trương Khởi. Khi lời Hoàng đế vừa dứt, tiếng ồn

https://thuviensach.vn

ào trong điện đã khôi phục lại thì Trương Khởi nghe được hắn ra lệnh: "Các ngươi lui ra."

Giọng tuy nhỏ nhưng rất uy nghiêm. Năm mỹ cơ rùng mình, vội vàng cúi đầu lui ra.

Các nàng vừa đi, Trương Khởi liền thở phào một hơi nhẹ nhõm, nàng nhỏ giọng hỏi: "Ta có thể đứng lên được chưa?"

"Chưa được!"

Lời Lan Lăng vương chắc như đinh đóng cột, đối diện với đôi mắt trong suốt như nước lộ ra vẻ khó hiểu của Trương Khởi, hắn chỉ liến mắt nhìn thoáng qua ngay sau đó ngẩng đầu lên chuyên chú nhìn về phía trước.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Hứa Hẹn

Trương Khởi không nghe theo lầm bầm nói: "Vì sao không thể?"

Thanh âm mềm mại, nũng nịu, lại làm cho Lan Lăng Vương khát nước rồi.

Hắn lại rót một ly rượu, ngửa đầu uống một nửa, nâng ly rượu đưa tới bên môi Trương Khởi, trầm thấp nói: "Miệng khô rồi hả? Uống đi."

Trương Khởi bị hắn ôm chặt, khó cử động. Xoay nửa người, từ từ ngẩng đầu lên, nhìn về phía Lan Lăng Vương, nhìn thẳng vào con ngươi không thấy đáy của hắn, tuấn nhan hơi hồng hồng, đột nhiên lo lắng cho hắn, liền lắp bắp nói: "Đừng uống nhiều như vậy, sẽ gặp nguy hiểm."

Lời vừa nói ra, sắc mặt Lan Lăng Vương trầm xuống.

Hai cánh tay hắn lại căng thẳng một lần nữa.

Vốn hắn đã ôm rất chặt, đã chặt đến nỗi Trương Khởi muốn vọt ra, chỉ có thể vặn vẹo. Bây giờ hắn căng thẳng như vậy, Trương Khởi thật không thể thở được.

Nàng đỏ mặt, ưm một tiếng, nhỏ giọng hừ hừ nói: "Buông ra một chút đi." Nói xong, mắt hắn càng thêm sâu thẳm, bất an hỏi: "Ngươi không vui?"

Lan Lăng Vương vẫn nghiêm túc nhìn nàng, hắn không trả lời, chẳng qua là dịch chuyển nàng một tí.

https://thuviensach.vn

Vừa dịch chuyển, một vật liền đụng trúng cái mông của nàng.

Trương Khởi sợ đến nỗi không dám cử động một chút nào.

Nàng mở to mắt, ngẩng đầu ú ớ nhìn hắn. Một lát sau, tay trái nhéo nhéo tay phải trắng noãn, vừa giống như vô ý so sánh cho hắn xem, vừa nhỏ giọng, che giấu chút xem thường, nói thầm, "Tuổi nhỏ như vậy, lại chưa có nẩy nở... Bụng đói ăn quàng... Lời hứa hẹn đâu rồi."

Âm thanh nói thầm của nàng càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ. Cuối cùng khi thấy ánh mắt uy hiếp của hắn, nàng ngậm chặt miệng lại, đàng hoàng nằm ở trong ngực hắn.

Khi hắn đụng vào nàng, nàng có thể cảm giác được người hắn nóng như thế nào, cảm giác được cơ bắp của hắn hết sức căng thẳng, còn có nhiệt độ của tiếng hít thở kia.

Hắn vẫn rót rượu từng tí từng tí.

Ngửi thấy mùi rượu phảng phất, lại cảm giác được nhiệt độ trên người hắn, Trương Khởi nghĩ mà thấy sợ... Hắn đã từng hứa hai năm, nếu hiện tại hắn kìm lòng không được, phá lời hứa này đi, đòi hỏi mình, có một sẽ có hai, rồi nhiều hơn nữa, này, điều này...

Nàng cẩn thận suy nghĩ, ở nước Trần, nàng muốn gả cho sĩ tử nhà nghèo, nhìn giống như là chuyện vớ vẩn. Mà bên trong nước Tề, tạm thời vẫn yên ổn, hắn nhất định muốn mang mình đi, vậy thì đi theo đi. Dù thế nào đi nữa hắn cũng là người nhân hậu, mình có thể lợi dụng thời gian hai năm, gom góp một ít tiền, mượn thế lực của hắn tìm một con đường ra... Cái mà nàng gọi là đường ra, là tạo một ít quyền uy trước mặt binh lính của hắn, lặng lẽ thu mua vài người, đến lúc rời đi, bản thân vừa có tiền lại vừa có người, chỉ cần tìm nơi không có chiến loạn, rồi che giấu dung mạo ở lại.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu hôm nay bị hắn chiếm lấy, phá giới, khỏi cần nước Tề, mình có lẽ sẽ mang thai con của hắn... Tề Quân vương là một kẻ vô lý, nếu nàng vẫn cứ tiếp tục ở đây, thì tất cả mơ ước đều vô ích.

Nghĩ đến liền sợ hãi, Trương Khởi không chịu được. Chỉ thấy nàng đưa ra ngón tay giữa mềm mại, một lúc lại đưa ra ngón trỏ ngắn, tay trái nhéo nhéo ngón trỏ, lại tiếp tục so sánh hai đầu ngón tay, nhỏ giọng nói lầm bầm: "Cái này cao như vậy, cái này nhỏ như vậy…. Vậy mà lại, bụng đói ăn quàng, bụng đói ăn quàng..."

Đột nhiên, đỉnh đầu truyền đến một tiếng cười khẽ.

Trương Khởi ngạc nhiên ngẩng đầu.

Nàng đối mặt với khuôn mặt tươi cười làm cho người ta hoa mắt của hắn, con ngươi đen nhánh sâu thẳm chậm rãi thu hồi ý cười, nghiêm túc nhìn chằm chằm nàng, hắn từ từ mở miệng, "Ta đang cố gắng kiềm chế... Chỉ là ngươi cứ ríu rít nói như vậy..."

Trương Khởi vội vàng cười theo, "Ta không nói chuyện, ta không nói chuyện." Nàng ngoan ngoãn ngậm chặt môi, lẩm bẩm trong lòng: Ta còn chưa có trưởng thành, vẫn là trẻ nhỏ, chỗ nào líu lo ríu rít hả? Rõ ràng là do ngươi bụng đói ăn quàng.

Nàng rất ngoan ngoãn nép vào ngực hắn. Đến lúc này, Trương Khởi chỉ muốn nói một câu, "Đừng có ôm chặt như vậy", nhưng câu nói này, nàng vẫn không dám nói ra.

Thấy Tiêu Mạc không chịu được nhìn về phía bên kia, liếc một cái, vẻ mặt lại đau khổ uống rượu giải sầu, Lô Tuấn trưởng tử của Phạm Dương Lô Thị mà hắn vừa mới làm quen cũng đang nhìn về phía Trương Khởi và Lan Lăng vương.

https://thuviensach.vn

Nhìn sang bên cạnh, hắn mỉm cười nói rằng: "Tiêu Mạc để ý như thế, không biết vì người nào?" Là mĩ nam hay là mỹ nữ?

Tiêu Mạc liếc hắn một cái, nói: "Đó là Lan Lăng Quận vương của nước Tề." Đánh với Cao Trường Cung vài lần, Tiêu Mạc cảm thấy, mặc dù bề ngoài của hắn tuấn mỹ, nhưng không thể đùa như vậy được.

Cái loại uy nghiêm đó, liền có thể bất ngờ giết người.

Lô Tuấn rũ mắt xuống, một lúc lâu sau, hắn thấp giọng thở dài: "Nhớ năm đó... Phóng ngựa kinh đô, xa kỵ ung dung, nhi tử thế gia như chúng ta, trong phủ không có nuôi hai tên luyến đồng xinh đẹp, thì khó nói lắm.

Hắn không muốn nói những việc này, liền mỉm cười lại hỏi: "Nói như vậy, là vì cô tử kia rồi hả?" Hắn liếc về phía Trương Khởi, nhíu mày nói: "Chẳng qua Trương thị chỉ là một đứa con gái riêng, lấy thân phận của Tiêu lang, muốn giết liền giết, chỉ là một cái nhấc tay mà thôi. Chẳng lẽ Tiêu lang không có thủ hạ hiểu ý nào hay sao?"

Theo đạo lý, thủ hạ của hắn cũng phải nhanh nhẹn linh hoạt, đã sớm ném cô tử xuất thân thấp hèn này lên giường hắn rồi. Vì sao hắn có vẻ chán nản như vậy?

Tiêu Mạc hờ hững nói: "Ở phía nam, dòng chính dòng thứ không có hà khắc như phía Bắc các ngươi, Kiến Khang còn có rất nhiều thiếp thất đảm đương gia sự." Vì vậy, mặc dù thân phận Trương Khởi thấp kém, vẫn còn chưa đến trưởng tử của gia tộc khác như hắn, tùy tiện có thể trêu đùa.

Lô Tuấn không dám tin trừng lớn mắt, "Thiếp thất dám đảm đương gia sự?" Hắn khinh thường chép miệng, nói thầm: "Còn ra thể thống gì "

Hắn lạnh nhạt nói: "Ngày hôm trước thứ đệ xung đột với ta, ta liền thu ái thiếp của hắn trước mặt phụ thân, sai người hầu đánh gãy chân của hắn." Dừng một chút, hắn bổ sung thêm: "Thứ đệ của ta chức quan Tứ Phẩm, là

https://thuviensach.vn

nhân tài trong gia tộc ta. Thì sao chứ? Dòng chính với dòng thứ khác nhau một trời một vực, cho dù ta giết hắn, cũng không có người để ý. Nơi đó của các ngươi thật không có thể thống như thế?"

Tiêu Mạc không phục, nói: "Là do phía bắc các ngươi, căm thù huyết mạch hỗn tạp, không còn cao quý như ngày xưa nữa, liền hà khắc với dòng thứ."

Hắn nói rất đúng, giống như Thanh triều, quyền thế chính trị của địa chủ Hán tộc hợp lại không đấu lại nổi người Mãn Thanh, liền trút hết giận dữ lên nữ nhân trong tộc, lập ra đủ loại quy định với các nàng, những quy củ hà khắc này làm người ta phẫn nộ .

Lô Tuấn trầm mặc.

Nhìn thấy Tiêu Mạc còn thỉnh thoảng nhìn về phía Trương Khởi, biểu cảm thống khổ, Lô Tuấn nghiêm túc nói: "Có cần ta giúp một tay hay không?"

Hắn chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Loại cô tử xuất thân như thế này, ngươi chỉ cần ngủ với nàng, đó chính là phúc phận của nàng. Nàng không biết điều như vậy, thà rằng đi cũng một kẻ man di thô bạo cũng không đi với ngươi, để ta thay ngươi dạy dỗ nàng đi "

Nghe lời của Lô Tuấn nói, không che dấu sự khinh bỉ với Trương Khởi, Tiêu Mạc lại lo lắng, hắn lắc lắc đầu.

Lô Tuấn châm chọc nói: "Ngươi sợ ta đả thương nàng? Loại nữ nhân đê tiện như thế này, ngươi cũng không buông được sao."

Tiêu Mạc không bình tĩnh được khi có người khác nói Trương Khởi như vậy, hắn trầm giọng nói: "Nàng trách ta không cho nàng danh phận."

https://thuviensach.vn

Lô Tuấn thấy Tiêu Mạc để ý như vậy, liền nói: "Danh phận còn không đơn giản sao? Các ngươi không phải là có quy định "Có Đẳng thì không tái giá" sao? Ngươi cưới tỷ tỷ của nàng, coi nàng là Đẳng thiếp. Chờ thêm hai năm nữa nếu vẫn yêu thương nàng, liền giết tỷ tỷ của nàng đi, nàng tuy là thiếp, phía trên không có thê tử chèn ép, thì cũng hơn thê tử."

Thấy Tiêu Mạc trầm mặc, hắn cả kinh nói: "Ngươi cũng từng nghĩ tới? Vì sao lại thất bại?"

Tiêu Mạc phất phất tay, cười khổ nói: "Không nói chuyện này nữa." Thấy Lô Tuấn còn nhìn mình chằm chằm, hắn nghiêm túc nói: "Nàng sẽ tự trở lại bên cạnh ta. Ngươi tiếp tục nói chuyện kia một chút đi."

Đám người sĩ tộc Hán nói chuyện với nhau đang vui vẻ, bên này, Vũ Văn Nguyệt một mực nhìn chăm chú hai người. Nàng có hút không kiên nhẫn được rồi, hít một hơi thật sâu, ngăn chặn buồn bực mới thoải mái ngực một chút được, nàng đứng lên, đi tới phía Vũ Văn Hộ.

Không bao lâu sau, nàng liền tới đến bên cạnh phụ thân, ngồi xuống một chỗ bên cạnh, Vũ Văn nguyệt nhỏ giọng nói: "Phụ thân, ngươi đã đáp ứng ta. Bây giờ nói ra có được hay không?"

Nàng tha thiết nhìn Vũ Văn Hộ.

Vũ Văn Hộ cúi đầu nhìn Vũ Văn Nguyệt một cái, ngẩng đầu lên nhìn chằm chằm về phía Lan Lăng vương.

Thấy lông mày phụ thân nhíu lại, trong lòng Vũ Văn Nguyệt hoảng hốt: Phụ thân không phải là đổi ý chứ? Người rõ ràng đã từng nói, Cao Trường Cung là một nhân tài, nước Tề không có thật sự trọng dụng nhân tài, có thể lôi kéo.

Nàng không biết, từ lúc thấy Lan Lăng Vương, Vũ Văn Hộ liền thấy chướng mắt. Bộ dáng thế kia, chỉ sợ mấy cái chiến công kia, là hắn tự mình

https://thuviensach.vn

làm giả.

Rũ mắt trầm ngâm một lúc, Vũ Văn Hộ đột nhiên giương mi, nói: "Cũng tốt."

Vũ Văn Nguyệt mừng rỡ. Nàng cắn môi đòi hỏi: "Còn cái cơ thiếp bên người hắn nữa, ta không thích. Phụ thân, nghe nói nàng là do sứ giả nước Chu đem đến, vậy thì phải tặng cho người chứ?"

Vũ Văn Hộ trừng mắt nhìn Vũ Văn Nguyệt liếc mắt một cái, ra lệnh: "Trở về chỗ ngồi đi."

"Vâng. Tạ ơn phụ thân." Vũ Văn Nguyệt tràn ngập phấn khởi trở về giường của mình. Nàng nghiêng đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương, lại nhìn nữ nhân trong ngực hắn, người xấu xí ẻo lả giống như không có xương, thầm nghĩ: Một cơ thiếp, lại dám không phân biệt được thời điểm mà ra vẻ lẳng lơ, đừng trách ta lòng dạ độc ác.

Hôm nay sứ giả hai nước Trần, Tề vừa đến Trường An, vốn đi đường mệt nhọc, đêm nay nếu như không phải là yến tiệc đón gió tẩy trần, không bằng đi qua đi.

Tiểu hoàng đế hướng về sứ giả hai nước vừa xong, từng đợt ca múa nhẹ nhàng tiến đến, tiếng cổ nhạc ở bên trong, tay áo bay bay phiêu dật.

Những người tới chỗ này, không phú thì quý, những loại ca múa này sớm đã nhìn quen. Vì thế, tiếng ồn ào dần dần vang lên, Tiêu Mạc càng liên tục đi qua đám sĩ tộc, trong khoảng thời gian ngắn, tiếng cười không ngừng.

Vũ Văn Hộ đứng lên.

Hắn chính là là người nắm quyền của nước Chu, hắn vừa đứng dậy, tiếng nói chuyện từ bốn phía ít lại.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy hắn cất bước đi về phía Lan Lăng vương, nhìn đến bóng dáng của hắn, Trương Khởi nhẹ nhàng vùng vẫy, từ trên đầu gối của Lan Lăng Vương trượt xuống, sau đó, nàng lui người lui về phía sau, ngồi xuống cái tháp kỷ sau lưng. Nàng lặng lẽ nhìn sang Vũ Văn Hộ, hàng lông mày thanh tú nhíu lên suy nghĩ một lúc, con ngươi đảo một vòng.

Chỉ thấy thân hình nàng hơi hơi nghiêng về phía trước, cả người nhu thuận núp sau lưng Lan Lăng Vương.

Khi Vũ Văn Hộ đến gần, Lan Lăng Vương đứng lên, hơn phân nửa ánh sáng đã bị ngăn lại, cả người Trương Khởi, ẩn trong bóng tối.

Vũ Văn Hộ nhìn Trương Khởi một cái, âm thầm cau mày.

Hắn đã sớm biết lai lịch của Trương Khởi.

Hắn vốn là muốn, nước Trần tặng một cái nữ nhân mị hoặc trời sinh như thế, cô tử xuất phát từ thế gia đại tộc của nước Chu, nếu không phải là tặng cho tiểu hoàng đế mới lên ngôi, thì là tặng cho Vũ Văn Hộ hắn để lấy lòng. Chẳng qua là Lan Lăng Vương lớn gan, đành bỏ đi vậy.

Nhưng bây giờ, nhìn thấy Trương Khởi tiến lui như vậy, hắn lại nghi ngờ.

Bộ dạng này, rõ ràng là đã bị Lan Lăng Vương thu phục rồi. Chẳng lẽ, nước Trần phái nàng tới, thật sự là để Lan Lăng Vương hưởng thụ?

Nghĩ như vậy, hắn không tiện lên tiếng.

Thu hồi ánh mắt, Vũ Văn Hộ nâng bình rượu hướng tới Lan Lăng Vương, cười vang nói: "Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, Lan Lăng Quận Vương không chỉ là anh hùng, còn phong thái hơn người, hiếm thấy trên đời."

https://thuviensach.vn

Đám sứ giả vừa mới cười vang liền tĩnh lặng.

Thân phận Vũ Văn Hộ là cao cỡ nào? Hắn khen ngợi Lan Lăng Vương là một nhân tài mới xuất hiện, chính mình cũng có thể châm trước a.

Lan Lăng Vương cũng chỉ cười cười, hắn nâng bình rượu lên, kính Vũ Văn Hộ một cái, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, lạnh nhạt nói: "Không dám".

Thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh lộ ra uy nghiêm.

Vũ Văn Hộ hắng giọng cười lớn. Cười cười, hắn nghiêm túc nói với Lan Lăng vương: "Nhân tài như Lan Lăng Quận vương, ở nước Tề không khỏi đáng tiếc. Nếu Quận vương đồng ý đến nước Chu ta, sẽ là thống soái ba quân".

Khắp nơi càng yên tĩnh.

Cao Hòa cung kính với Lan Lăng vương như thế, hắn vừa mở miệng liền hứa thống soái ba quân, đây là coi trọng cỡ nào?

Chẳng qua là chức vị thống soái ba quân này, hứa cũng quá qua loa rồi. Trương Khởi vẫn cúi đầu, lười nhác nằm giống như mèo, nghe đến đó từ từ ngẩng đầu lên. Nước Chu và nước Tề chưa bao giờ đối địch, trước mặt mọi người Vũ Văn Hộ lại công khai nói chuyện với Lan Lăng Vương, còn thật lòng mời, có ý gì? Hay là muốn quần thần nước Tề sinh nghi sao?

Nàng không khỏi lo lắng thay hắn.

Lan Lăng Vương nghiêm túc chắp tay trả lời: "Đại trủng tể quá khen, Trường Cung mặc dù bất tài, cũng không dám bất kính nước nhà."

Đây rõ ràng là nói hắn sẽ không rời nước Tề rồi.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Hộ thuận buồm xuôi gió nhiều năm như vậy, chưa từng nghe lời cự tuyệt trực tiếp như vậy. Mặt hắn trầm xuống.

Trong nháy mắt, trong đại điện lạnh vài lần.

Đảo mắt, Vũ Văn Hộ cười hòa ái dễ gần nói: "Lan Lăng Quận vương vẫn là tuổi trẻ a. Đúng rồi, nghe nói ngươi luôn luôn tìm mẫu thân?"

Mẫu thân? Chính mình đi Kiến Khang ba lần, vẫn chưa tìm được tung tích của mẫu thân, chẳng lẽ, người đã rơi vào tay Vũ Văn Hộ ?

Vừa nghĩ tới mẫu thân bị Vũ Văn Hộ giam giữ trong Quốc nội, Lòng của hắn bỗng dưng trầm xuống.

Thấy sắc mặt Lan Lăng Vương biến hóa, Vũ Văn Hộ hòa ái kêu: "Nguyệt nhi, tới đây."

"Ôi chao, ai, ôi."

Vũ Văn Nguyệt thẹn thùng, bước nhẹ đi đến. Ở gần Lan Lăng Vương, Vũ Văn Nguyệt nhìn về phía Trương Khởi trong bóng tối, động tác càng trở nên thẹn thùng.

... Lan Lăng Vương nhất định thích những nữ tử mềm mại như vậy.

Nàng đến bên cạnh Vũ Văn Hộ, bắt chước bộ dáng của Trương Khởi, lặng lẽ xấu hổ liếc Lan Lăng Vương một cái, rồi quay sang Vũ Văn Hộ nũng nịu kêu: "Phụ thân."

Thân hình thon dài, diện mạo khí chất cũng là xinh đẹp trong sáng, Vũ Văn Nguyệt học cô tử Nam Phương như vậy, chân tay trái Lan Lăng Vương đột nhiên run rẩy.

Vũ Văn Hộ từ ái nhìn nữ nhi của mình, quay Lan Lăng Vương kiêu ngạo giới thiệu nói: "Đây là trưởng nữ của ta. Chẳng những khom lưng thành

https://thuviensach.vn

thạo, hơn nữa biết lễ biết nghĩa, là minh châu của Trường An ta. Nghe nói Lan Lăng Quận vương còn còn chưa có hôn ước, hôm nay lão phu làm chủ, tác thành một giai thoại, thế nào?"

Nói tới đây, Vũ Văn Hộ nghiêng nghiêng người, hạ giọng nói: "Quận vương Thành ta Vũ Văn Hộ ái tế, muốn tìm người nào cũng dễ dàng hơn nhiều."

Lan Lăng Vương trầm ngâm.

Trương Khởi lặng lẽ ngẩng đầu, nàng đối mặt với ánh mắt như đao lộ ra sát khí của Vũ Văn Nguyệt. Vội vàng cụp mắt xuống né tránh, ngực nhảy bang bang: Nếu hắn đáp ứng, mình phải làm sao đây? Vậy chỉ còn cách cầu Tiêu Mạc, quỳ trước mặt hắn, cầu xin hắn cho mình quay trở về nước Tề.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Đến Ngồi Lên Đùi Ta

Vũ Văn Hộ hòa nhã nhìn Lan Lăng vương, khẽ vuốt râu dài, giống như chắc chắn hắn sẽ đáp ứng vậy.

Lan Lăng vương suy nghĩ một lát, chắp tay nói: "Đây là chuyện lớn, xin phép đại trủng tể cho ta suy nghĩ vài ngày, có được không?"

Vũ Văn Hộ cười ha hả, hắn nhìn thật sâu Lan Lăng vương, nói: "Tất nhiên có thể." Lại giơ rượu lên rót, nói chuyện với mấy người nước Tề một chút, sau đó trở lại chỗ ngồi.

Ngược lại Vũ Văn Nguyệt, vẫn thẹn thùng đứng một bên, lại không ngừng nhìn trộm về phía Lan Lăng vương, xem bộ dáng kia, thật giống như là không nỡ rời đi vậy.

Lan Lăng vương cụp mắt xuống, thấy người vây xung quanh mình bớt đi, hắn nghiêng qua, nghiêm túc kêu: "Trương thị A Khởi?"

"Vâng."

Âm thanh Trương Khởi nho nhỏ, nũng nịu, giống như tiếng mèo kêu. Xen lẫn làm đại điện nóng lên, thật ra lại khiến toàn thân người ta cảm thấy mát mẻ.

Lan Lăng vương ra lệnh: "Tới đây."

Lần này Trương Khởi không có ngoan ngoãn như vậy, nàng cẩn thận nhìn Vũ Văn Nguyệt vẫn còn đứng cách đó không xa, lúng ta lúng túng

https://thuviensach.vn

hỏi: "Tới làm gì?".

Nàng hỏi ngược lại.

Chân mày hắn cau lại, hắn trầm thấp nói: "Tất nhiên ngồi trên đùi ta rồi"

"Tại sao chứ?" Ba chữ này phát ra nhanh, giống như có chút cáu, nàng thì thầm nói: "Không có mỹ cơ tới, ngươi còn muốn ta làm lá chắn sao?"

Giọng nói thanh thúy mềm mại vang lên, chân thật làm cho người ta cảm thấy thoải mái. Hắn cúi đầu xuống, trầm mà uy nghiêm nói: "Ngươi mát lạnh như ngọc, ôm rất là thoải mái. Tới đây"

Chính là lý do này? Lý do như vậy, có cần thiết phải dung cái giọng uy nghiêm như vậy hay không?

Trương Khởi dở khóc dở cười, lầm bầm: "Ta không muốn....." Giọng nói mềm mại vang lên.

"Thật không đến?" Âm thanh của hắn lại trầm thấp uy nghiêm lên ba phần.

"... ... Ta không muốn đến đâu." Lại mềm mại hơn rồi.

"Thật sao?" Lần này không chỉ là uy nghiêm, mà là mang theo ba phần lạnh lùng.

Trương Khởi chép miệng, từ từ, chậm rãi từ tháp kỷ đứng lên, nàng cúi đầu đi từ chỗ tối kia, tiếp tục cúi đầu đi tới phía trước đùi hắn. Đầu dán lên ngực hắn, giọng nói có chút khóc thút thít, "Vẫn hung như thế....." Rõ ràng yêu cầu của hắn vô lý, cũng không phải không thể cự tuyệt, vẫn hung như vậy.

Môi Lan Lăng vương giật giật, thấy nàng kỳ kèo, hắn nhấc tay phải một cái, liền kéo nàng vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

Ôm một con mèo nhỏ mềm như Trương Khởi, hắn lại ôm chặt như ban nãy.

Trương Khởi thật vất mới thoải mái một chút, lại phải trở lại ngực hắn ngột ngạt không chịu nổi, liền vặn vẹo uốn éo, không vui nói: "Đừng có ôm ta chặt như vậy....."

Hắn tiếp tục ôm chặt, để nàng ở trên đùi, lúc Trương Khởi cho là hắn không trả lời lại thì hắn lại nhàn nhạt, uy nghiêm nói: "Ôm như vậy càng mát mẻ thoải mái." Nàng giống như một khối ngọc, ôm chặt một chút hơi lạnh càng xuyên qua người.

Trương Khởi giương cái miệng nhỏ nhắn một lúc lâu, cuối cùng vẫn chỉ là một bộ dáng không cam chịu, thở phì phò hừ hừ mấy tiếng, rồi im lặng dựa vào trong ngực hắn.

Cách đó vài thước, Vũ Văn Nguyệt không chỉ đứng một mình, chẳng biết từ lúc nào có một quý nữ nước Chu đứng bên cạnh, lúc này nghiêng đầu, nhỏ giọng mà nói ra: "Thật là dễ nghe."

"Cái gì?" Vũ Văn Nguyệt lấy lại tinh thần hỏi.

Na Quý nữ lặng lẽ hướng về phía tiếng ầm ỹ bên Lan Lăng vương, nhỏ giọng nói: "Hôm nay mới biết, cái gì gọi là châu ngọc đánh nhau..... Giọng nói hai người bọn họ, thật là dễ nghe." Mặc dù một chữ cũng không nghe thấy, nhưng một người xướng một người hợp, một dài một ngắn, giống như cầm sắt hài hòa, chim hót trên núi, nghe thật êm tai.

Không trách được người đời đều nói, giọng nói Lan Lăng Quận vương rất hay.

Nghĩ như nàng, tất nhiên không chỉ một hai người. Hiện tại bốn phía an tĩnh như vậy, nhất định là đoàn người ở đây cũng đang lắng nghe.

https://thuviensach.vn

Nàng không có chú ý tới sắc mặt của Vũ Văn Nguyệt thay đổi.

Vũ Văn Nguyệt nhìn Lan Lăng vương lưu luyến không rời một lúc, nghĩ đến hắn vẫn chưa đưa ra câu trả lời, nghĩ rằng mình còn có nhiều cơ hội ở gần hắn, liền cắn cắn môi, cất bước trở về tháp kỷ.

Trương Khởi chôn mặt trong ngực Lan Lăng vương, lúc này nàng đang nghĩ: Đừng nhìn hắn uy nghiêm như vậy, nói năng thận trọng, nhưng cách nói chuyện của hắn cực kỳ ngây thơ. Chỉ vì cái lý do hoang đường như vậy, liền muốn ôm mình, mình không chịu, còn uy hiếp.....

Nghĩ đến uy hiếp của hắn, Trương Khởi lại không khỏi có chút uất ức. Nàng vùi mặt trong ngực hắn, cái mũi nhăn lại một cái.

Rụt người lại, hắn không để ý.

Vặn vẹo thêm mấy cái.

Hắn vẫn không có để ý tới.

Vặn vẹo, vặn vẹo.....

Hắn rốt cuộc cúi đầu xuống.

Hắn nhìn chằm chằm Trương Khởi, uy nghiêm nói: "Lạnh à? Tối nay ta cho ngươi chăn ấm nhé."

Hắn cho nàng chăn ấm? Vẫn là cái mệnh lệnh uy nghiêm như thế?

Trương Khởi sợ đến run người, nàng vội vã cười theo nói: "Không lạnh không lạnh, tốt lắm, tốt lắm."

Khóe miệng hắn giật giật, ngẩng đầu lên.

Lúc này, Trương Khởi cảm thấy cánh tay hắn sít chặt thêm mấy phần.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn lại.

Cách đó không xa, mấy người cùng đi tới, ngọn đèn ở giữa điện, bọn họ giơ tay nhấc chân cũng đều là quý khí trời sinh, lại là Tiêu Mạc cùng mấy con cháu thế gia nước Chu.

Có cái gọi là, trăm năm tu dưỡng, ngàn năm quý trọng. Ở nước Chu, phong thái cao quý, cách nói chuyện ung dung tự tại, không phải từ những con cháu của hoàng thất, mà là chỉ có ở con cháu thế gia.

Phương hướng của bọn họ chính là chỗ của Lan Lăng vương.

Mấy con cháu thế gia nhẹ nhàng đi lại như vậy, thật là vui tai vui mắt. Trong khoảng thời gian ngắn, hấp dẫn gần hết các ánh mắt.

Bọn họ đi tới trước mặt Lan Lăng vương.

Lúc mấy thiếu niên đứng lại, trong chốc lát, mọi người chỉ cảm thấy trong điện sáng trưng lên, giống như là đại điện vốn rộng lớn, lại chỉ vì mấy thiếu niên này và Lan Lăng vương mà trở nên bé nhỏ.

Tiêu Mạc tiến lên một bước.

Khóe miệng hắn mỉm cười, anh tuấn kiệt xuất nhìn Lan Lăng vương, lắc lắc bình rượu trong tay, Tiêu Mạc thấp giọng nói: "Nửa đường tuy rằng gặp lại, lại chưa từng hảo hảo trò chuyện cùng Quận Vương. Bây giờ có rượu Dật Hương, mỹ nhân bên cạnh, Tiêu mỗ kính Lan Lăng vương một chén"

Dứt lời, hắn ưu nhã lắc lắc ly rượu trong tay, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Bởi vì phong thái tự nhiên, nhất cử nhất động của hắn, đều cao quý dễ nhìn.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương liếc hắn một cái, cầm lấy ly rượu trên bàn, không nói gì, cũng uống một hơi cạn sạch.

"Quận Vương sảng khoái."

Sau khi khen tặng câu này, Tiêu Mạc quay đầu nhìn về phía Trương Khởi.

Nhìn thấy nàng đang nép vào ngực Lan Lăng Vương, bộ dáng khiến cho người ta yêu thương, làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào, ánh mắt Tiêu Mạc tối sầm lại.

Hắn tiếp xúc với nàng lâu như vậy, còn chưa từng một lần ôm nàng.....

Lô Tuấn bên cạnh, nhìn thấy dáng vẻ Tiêu Mạc như thế, lập tức bước lên trước: Con cháu thế gia như bọn hắn, cả đời học tập rèn luyện, chỉ có hai chữ phong độ. Bất cứ lúc nào cũng chẳng sợ cho dù là đao phủ, dù là nước ngập hỏa thiêu, dù sinh mạng đe dọa, thì khí chất này, phong thái ung dung này cũng phải bình tĩnh không thể loạn.

Tiêu Mạc là trưởng tử cao quý của Lan Lăng Tiêu Thị, mặc dù bây giờ hắn chưa loạn, nhưng nhìn dáng vẻ này, e rằng cũng sẽ không kiềm chế được.

Lô Tuấn đứng trước ngăn Tiêu Mạc, sau đó nhìn sang Trương Khởi, chuyển sang Lan Lăng vương, sau đó hướng Tiêu Mạc, mỉm cười nói: "Ta nói, hai vị có chút quan hệ đấy. Vị này chắc là Lan Lăng Quận vương, mà Tiêu Lang đây? Một trăm năm trước, trên đất Vu Lan Lăng Quận, dân chúng phụ lão chỉ biết đến Tiêu thị, còn chưa biết đến hoàng gia đâu."

Tác phong hắn nhanh nhẹn, nụ cười như tắm gió xuân, làm cho người ta sinh nhiều hảo cảm.

https://thuviensach.vn

Tất cả con cháu thế gia chính tông, mặc kệ cho dù mục nát tương tàn, thì cách nói năng cử chỉ vẫn luôn làm cho người ta như tắm gió xuân. Cho dù là đối mặt với một dân đen, một nô bộc cũng luôn như thế.

"Thật sao?" Lan Lăng vương nghe Lộ tuấn lời nói, lạnh nhạt nhìn, giọng nói trầm thấp: "Những thứ này ta không có hứng thú."

Dứt lời, Lan Lăng vương ôm Trương Khởi, uy nghiêm nói: "Không còn sớm nữa, Cao mỗ mệt mỏi, phải về thôi." Hôm nay yến tiệc như vậy, vốn không phải chính yến, tiểu hoàng đế đã nói qua, tùy lúc nào cũng có thể rời khỏi đại điện.

Nói tới đây, Lan Lăng nhấc chân, chuẩn bị dẫn đầu đám sứ giả rời khỏi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Tối Nay Sẽ Muốn Nàng!

Tiêu Mạc đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn, thấy Lan Lăng Vương muốn rời khỏi, cũng không có ngăn trở.

Đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, Lộ Tuấn nhỏ giọng nói ra: "Cao Trường Cung này ở nước Tề cũng không có xuất thân tốt, chỉ là đeo được Cao Diễn, thời gian này mới tốt chút." Hắn châm chọc nói: "Một buổi sáng đắc chí liền ngông cuồng."

Tiêu Mạc chắp hai tay, hắn đưa mắt nhìn bọn họ ra khỏi đại điện, đưa mắt nhìn bọn họ biến mất ở trong tầm mắt, từ đầu đến cuối vẻ mặt đều bình tĩnh, nụ cười ở khóe miệng thủy chung nhàn nhạt.

Phần bình tĩnh thong dong này, làm Lộ Tuấn thở dài một tiếng, "Nữ sắc là họa, sớm biết hôm nay mê mê đến đây, ban đầu Tiêu Lang nên chiếm lấy nàng." Cầu xin mà không được mới khổ, lấy được nữ nhân rồi thì phất tay một cái liền vung ra sau ót.

Tiêu Mạc xoay đầu lại, nhìn Lộ Tuấn một cái, vẫn không có nói chuyện.

Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi ngồi lên xe ngựa. Vẫn đặt nàng trước gối, ôm chặt lấy, rồi hắn liền trầm mặc.

Xe ngựa không nhanh không chậm đi trên đường, hắn trầm mặc khiến cho trong xe ngựa thật an tĩnh. Hắn không nói lời nào, Trương Khởi cũng bất động.

https://thuviensach.vn

Lại qua một hồi, Lan Lăng Vương nhỏ giọng nói: "Ngươi nói, mẫu thân của ta có phải rơi xuống trong tay Vũ Văn Hộ không?"

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Hắn cũng không nghe Trương Khởi giải thích, tiếp tục tự nhủ: "Ông ta dùng mẫu thân của ta để uy hiếp, muốn ta cưới Vũ Văn Nguyệt nữ nhi của ông ta."

Trương Khởi rũ hai mắt xuống, nói nhỏ: "Người có cưới hay không?"

Trầm mặc một hồi, Lan Lăng Vương nói: "Chắc là không."

Chắc là? Trương Khởi dịu dàng hỏi: "Tại sao?"

Lan Lăng Vương cười một tiếng.

Hắn dựa vào phía sau, mắt nhìn phía trước, nói: "Mẫu thân ta có rơi vào trong tay ông ta hay không, thì nói sau. Nhưng Cao Trường Cung đường đường trượng phu, không phải ai dùng mẫu thân ta uy hiếp, ta liền thỏa hiệp."

Hắn cười lạnh nói: "Trước kéo mấy ngày, từ từ tính."

Trương Khởi nói nhỏ: "Nếu mẫu thân người, thật trong tay ông ta. . . . ." Vậy hắn có hối hận lựa chọn hôm nay không?

Nghe hiểu ý của nàng, Lan Lăng Vương trầm trầm nói: "Dù thật trong tay ông ta, ta cũng sẽ không chịu." Ở trong ánh mắt kinh ngạc của Trương Khởi, hắn trầm giọng nói: "Nam tử hán đại trượng phu, há có thể bị quản chế? Năm đó phụ hoàng ta, trước khi quen bà ấy vốn không làm việc hoang đường. . . . Là bà ấy bỏ ta, bỏ trốn với nam nhân khác rồi, ông ấy mới có cử chỉ điên cuồng." Nhắc tới mẹ của hắn, âm thanh của hắn trở nên phức tạp rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Khi nàng nhìn hắn thì Lan Lăng Vương bỗng nhiên cúi đầu. Ánh mắt lợi hại của hắn nhìn chằm chằm vào nàng, "Trương thị A Khởi."

Trương Khởi nháy mắt nhìn hắn.

Lan Lăng Vương nhìn chằm chằm nàng, nghiêm túc nói: "Nếu như có một ngày, ta mê luyến ngươi như phụ hoàng ta."

Hắn vươn tay, dịu dàng vuốt cổ Trương Khởi, hình như mê luyến sự lạnh lẽo của cổ ngọc này, động tác của hắn dịu dàng mà chậm chạp. Cũng không biết thế nào, Trương Khởi lại sợ.

Lan Lăng Vương tiếp tục nói: "Nếu như khi đó, ngươi dám vứt bỏ ta... ta sẽ không chờ ngươi bỏ trốn với người khác."

Hắn cười cười, khóe môi lộ ra một độ cong lạnh lẽo, "Ta sẽ giết ngươi trước."

Âm thanh thấp mà lạnh.

Trương Khởi rùng mình một cái, nàng không nhịn được nhỏ giọng nói: "Nếu như, nếu như người không tốt với ta. . . ."

"Không có nếu như." Âm thanh như đinh chém sắt

Nghe được lời này của hắn, Trương Khởi đột nhiên nghĩ đến Tiêu Thần từng nói, ở trong huyết mạch của hoàng tộc Cao thị Tề quốc, lưu truyền nhân tố điên cuồng.

Nàng vẫn cho rằng, hắn chính là Lan Lăng Vương khoan hậu nhân từ trong miệng người đời. Bởi vì mặt trái của khoan hậu nhân từ, chính là lòng dạ đàn bà. Cho nên nàng không ngờ, hắn sẽ nói ra lời như vậy.

. . . . . Nàng còn cho là, ở bên cạnh hắn hai năm, chờ tình hình không đúng, thì nàng có thể lặng lẽ rời đi. Nàng thậm chí cho rằng, đến lúc đó

https://thuviensach.vn

nàng khóc sướt mướt một phen, nói không chừng hắn đồng tình nàng thương hại nàng, còn có thể thưởng nàng một khoản tiền tài.

Nhưng hắn nói, chỉ cần hắn sinh tình cảm với nàng, mặc kệ nàng có lý do gì, cũng không quản hắn có tốt với nàng hay không, hắn đều không cho phép nàng vứt bỏ hắn.

Hắn thật là bá đạo dã man.

Trương Khởi run cầm cập một lát, thì con ngươi bắt đầu xoay chuyển vui sướng.

Nàng nghĩ tới tâm sự, liền có vẻ an tĩnh khác thường. Suy nghĩ một hồi lâu, khi Trương Khởi ngẩng đầu, lại phát hiện trên thân kiếm treo ở vách xe đối diện, rõ ràng chiếu ra gương mặt tuấn tú lạnh lùng, chủ nhân của gương mặt kia đang nhìn nàng, cũng không biết nhìn bao lâu.

Trương Khởi bị sợ đến lại run run.

Đang lúc này, Lan Lăng Vương nhẹ nhàng nhấc nàng tới, hai tay hắn chuyển một cái, liền khiến Trương Khởi mặt đối mặt ngồi trên đầu gối.

Đưa tay nâng cằm của nàng lên, hắn lẳng lặng nhìn chằm chằm hai mắt của nàng. Trương Khởi vội vàng cúi đầu, nhưng năm ngón tay hắn lại buộc chặt, còn nâng cằm của nàng lên, ép nàng không thể không nhìn thẳng hắn.

Quan sát mắt của nàng một hồi, khi Trương Khởi cho là hắn muốn nói gì thì hắn lại buông lỏng tay.

Hắn ấn nàng hướng về mình.

Vừa quay lại, Trương Khởi liền tinh tường cảm thấy, thứ chống vào bụng mình đang cứng lên.

Trương Khởi hoảng hốt, toàn thân nàng cứng đờ.

https://thuviensach.vn

Đang lúc ấy thì, một cảm giác ấm áp đánh tới, là hắn cúi đầu ngậm khóe môi nàng.

Trương Khởi vốn đang không chút để ý, nhưng nghĩ đến lời hắn mới vừa nói, đành tê cứng nửa người. nụ hôn áp xuống thì nàng nhỏ giọng nói: "Người đã nói cho ta hai năm. . . . ."

Thấy hắn dừng lại động tác, nàng không dám động, chỉ dám nhỏ giọng, dịu dàng nói: "Còn, còn có một năm."

Dứt lời, nàng không nhúc nhích cúi đầu. Chỉ là vừa cúi đầu, khuôn mặt nhỏ bé như ẩn như hiện, để lộ ra vô tận yếu ớt và sợ hãi.

Một hồi lâu, âm thanh uy nghiêm của Lan Lăng Vương rốt cuộc truyền đến, "Lúc nãy ngươi ở trong lòng ta thì mềm mại uyển chuyển, thật rất đáng yêu."

Nói bậy nào có chuyện như vậy, nàng rõ ràng còn chưa có lớn lên

Trương Khởi trợn to mắt. Nhưng nàng đối diện cặp mắt trầm lắng của Lan Lăng Vương thì lại phản bác không được.

. . . . . Chẳng lẽ, hắn nói là sự thật?

Lan Lăng Vương tiếp tục nhỏ giọng nói ra: "Qua tối hôm nay, mọi người cả nước Chu đều chú ý tới ngươi, Vũ Văn Hộ, Vũ Văn Thành, còn có Vũ Văn Ung. Mỗi người đều nhìn chằm chằm ngươi." Dừng một lát, hắn nói: "Nếu để cho bọn họ nhìn ra ngươi chính là xử nữ, ngươi liền bất lợi, ta càng thêm bị hư danh tiếng."

Hắn cúi đầu ngậm chặt môi của nàng, thở ra hơi làm cho nàng run rẩy không dứt, "Trước khác nay khác, cam kết đó, đã không tính."

Hắn hôn rất sâu, rất muốn chiếm hữu nàng.

https://thuviensach.vn

Nụ hôn của hắn, mạnh mẽ mà rào rạt, đột nhiên tới, cạy ra hàm răng, liền xông mạnh vào, gặp phải cái lưỡi thơm của nàng, càng thêm truy đuổi sát theo, quấn quanh không nghỉ, làm cho nàng không thở nổi.

Trương Khởi muốn giãy giụa, hai cánh tay lại bị hắn khóa chặt, hai chân cũng bị hắn kẹp lại. Nàng dốc sức liều mạng lắc đầu, muốn hô hấp một phen, lại hít vào thở ra, đều là hơi thở của hắn.

Một nụ hôn xong, Trương Khởi đã thở hồng hộc, cặp mắt mê ly.

Tiếp theo.

Đáng sợ nhất là, nàng không có phát hiện, lần này mặt của nàng giống như rặng mây đỏ, phàm là da thịt lộ ra ngoài, đều nhiễm một tầng ánh hồng đẹp đẽ.

Chỉ là một nụ hôn, nàng đã hé môi thở dốc không dứt, khóe môi phấn hồng, còn chảy ra một dòng tơ trong suốt. Đôi tròng mắt kia, càng thêm mê ly vô cùng, giống như hồ nước trong đêm tối mông lung.

Chỉ là một nụ hôn, mái tóc nàng liền rơi xuống hết, gương mặt xinh đẹp quyến rũ, nghiễm nhiên là bộ dáng mặc chàng yêu thương. Vẻ quyến rũ của người khác, ít nhiều là giả bộ, nàng lại là vẻ hồn nhiên tự nhiên, thiếu nữ trẻ tuổi xinh đẹp, gương mặt tinh xảo như ngọc, vốn là vô cùng thuần khiết, lại tản ra quyến rũ vô hạn.

Lan Lăng Vương vốn chỉ có ba phần tình dục, nhưng nhìn nàng thế này, tình dục đã nhuộm thành bảy phần

Hai cánh tay hắn đột nhiên duỗi một cái, ôm lấy Trương Khởi vào ngực thật chặt.

"Thịch thịch thịch"

https://thuviensach.vn

Nhịp tim của hắn mạnh mà có lực, hòa lẫn với nàng, hơi thở dày đặc của hắn cũng hòa lẫn với nàng. Trong khoảng thời gian ngắn, cả trong xe ngựa, đều tràn đầy một mùi dễ ngửi như xạ (xạ hương) như lan.

Phát hiện hắn ôm mình, nhưng chỉ thở hổn hển, lại không nhúc nhích. Trương Khởi từ mê ly xụi lơ tỉnh hồn lại liền mừng thầm trong lòng.

Có phải hắn tha cho nàng không?

Đang lúc này, âm thanh khàn khàn của hắn vang lên ở bên tai nàng, "A Khởi."

Âm thanh của hắn vốn cực cảm động dễ nghe, vẻ cảm động này cả thiên hạ đều biết, đời sau cũng biết. Cả trên sách sử cũng nói, "Giọng nói và dáng vẻ của hắn đều đẹp".

Âm thanh vốn cực cảm động dễ nghe, hòa lẫn tình dục và thở dốc, lại như dây đàn, khảy đến lòng người mềm mại.

Môi Lan Lăng Vương sáp lên tai của nàng, nhỏ giọng, khàn khàn nói: "Ta chỉ hôn thôi, ngươi đã quyến rũ thế này. Bất kỳ người đàn ông nào trong thiên hạ nhìn thấy bộ dáng này của ngươi, đều khó có thể tự chế. . . . Trương thị A Khởi, ngươi từ nay về sau đi theo ta, có cam tâm?"

Đến lúc này, hắn cư nhiên hỏi nàng có cam tâm không?

Trương Khởi trừng mắt nhìn, có chút mong đợi cũng có chút khát vọng nghiêng đầu, nhìn mặt của hắn.

Đối diện cái bóng của mình trong mắt hắn, Trương Khởi nuốt một ngụm nước bọt, nhỏ giọng nói: "Nếu như mà ta không cam tâm. . . . . ." Có phải hắn sẽ thả nàng?

Nghe được ý tứ trong lời nói của nàng, Lan Lăng Vương cười một tiếng.

https://thuviensach.vn

Nụ cười này, thật quyến rũ, giống như pháo hoa nở rộ đầy trong đêm tới.

Hắn khàn khàn, êm ái nói: "Ngươi quên ta mới vừa nói. . . . . Nếu như mà ta mê luyến ngươi, mà ngươi lại không nguyện, ta sẽ tự mình chấm dứt nghiệt duyên này"

Giọng nói uy nghiêm trước giờ của hắn, lúc này khó được dịu dàng.

Hắn cũng chỉ nói nhỏ ở bên tai nàng.

Nhưng Trương Khởi, lại rùng mình một cái. Nàng run rẩy, trong lúc bất chợt có chút khóc không ra nước mắt.

Nàng vẫn cho là hắn khoan hậu nhân từ.

Nàng vẫn cho rằng hắn là một quân tử.

Thói đời này là thế nào, quân tử tốt thế này, cũng kinh người như sói như hổ?

Trương Khởi run rẩy, cuối cùng mềm yếu lại càng không cam lòng nói: "Ngươi nào có mê luyến ta?" Nào có nhanh như vậy?

Lan Lăng Vương cười nhẹ một tiếng, môi hắn dán môi của nàng, khạc ra hơi thở, ấm áp đến mức khiến nàng run rẩy, "Trương thị A Khởi thật mê người mà không biết à. . . . Quên nói cho ngươi biết, Cao Trường Cung luôn không thích phụ nhân gần người. Nhưng buổi tối hôm nay, ta ôm ngươi cho tới giờ còn chưa muốn buông tay."

Ta làm sao biết sao ngươi lại không muốn buông tay?

Trương Khởi vừa vội vừa sợ vừa ngây ngô dại dột, nàng còn chưa nghĩ ra. Không được, không thể xảy ra chuyện gì trước khi nàng tính toán tốt tương lai.

https://thuviensach.vn

Khi nàng vừa kinh vừa sợ lại bị hơi thở của hắn mê đến không kiềm hãm được, có chút như nhũn ra thì Trương Khởi đột nhiên phát hiện, hắn mặc dù nói như vậy, nhưng vẫn không có làm gì nàng.

Đột nhiên, Trương Khởi thầm nghĩ: hắn dọa nàng thôi à?

Lúc này, xe ngựa dừng lại, một âm thanh vang lên: "Đến."

Vừa dứt tiếng, Lan Lăng Vương liền ôm Trương Khởi nhảy xuống xe ngựa. Khi cả đám sứ giả đều theo vào, hắn khẽ nghiêng đầu, mái tóc đen bị gió đêm thổi tung bay khắp nơi, gương mặt tuyệt mỹ không có từ ngữ nào diễn tả hết, mang theo ánh đỏ nhạt, nụ cười cũng nhàn nhạt.

Cao Trường Cung như vậy, mọi người nào từng thấy qua? Dù là tôi tớ đi theo mấy năm, cũng là lần đầu tiên thấy.

Hình như không có nhận thấy được sự kinh ngạc của mọi người, Lan Lăng Vương mỉm cười mà đứng, trong trẻo mệnh lệnh: "Người tới"

"Vâng"

"Treo đèn lồng lên tất cả cửa sổ trong viện."

"Vâng"

"Ngày mai tất cả mọi người đều được lì xì."

". . . . . Vâng"

Với cả đám hai mặt nhìn nhau, hắn thì khẽ nghiêng đầu, mặt mày cười chúm chím, ấm áp như gió xuân. Đây là lần đầu tiên hắn cười rực rỡ thế trong mười chín năm qua.

Hắn nở nụ cười khiến mọi người cảm thấy lẫn lộn, trong âm thanh giòn tan như băng ngọc lộ ra vui vẻ, "Tối hôm nay, là ngày vui ta nạp cơ."

https://thuviensach.vn

Mọi người bừng tỉnh hiểu ra, từng người liền vội vàng tiến lên chúc mừng, "Chúc mừng Quận Vương." "Quận Vương đại hỉ."

Sứ giả nói đại hỉ vừa xong, liền vội vàng im lặng: cũng không phải lấy vợ, sao có thể nói đại hỉ?

Lan Lăng Vương cũng không có nghe được có gì không ổn, hắn trầm thấp cười nói: "Tốt lắm, đều đi chuẩn bị đi."

"Vâng"

Mọi người vẫn không nhúc nhích, mà là đứng ở nơi đó, nhìn Lan Lăng Vương ôm mỹ cơ trong ngực hắn, thật vui mừng đi về viện hắn.

Đưa mắt nhìn bóng lưng của hai người, một sứ giả cười nói: "Quận Vương vẫn còn con nít, chỉ là nạp một cơ thiếp, lại vui mừng thành ra như vậy."

Một tôi tớ khác ở phía sau nhỏ giọng lên tiếng: "Đúng vậy, có thế mà vui mừng thành ra như vậy rồi."

Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi, sải bước đi tới phòng của mình.

Mệnh lệnh liên tiếp của hắn lúc nãy, vẫn có tác dụng. Trong phòng, người hầu gấp rút bận rộn. Nhìn đèn lồng tấp nập treo lên, còn có căn phòng treo gấm đỏ, Lan Lăng Vương không có vội vã vào phòng, mà là ôm Trương Khởi đứng ở bên ngoài chờ.

Lúc này, một cơn gió mát phất phơ thổi.

Hắn cúi đầu nhìn về phía Trương Khởi, "Lạnh không?"

Rõ ràng là hai chữ quan tâm, lại trầm thấp lộ ra nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi bị hắn nhốt trong ngực, nghe vậy ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Trong mắt của nàng, thoáng qua ánh nước. Chỉ là rất nhanh, nàng liền chớp chớp, giấu ánh lệ đi, nàng nhỏ giọng nói: "Không lạnh."

"Nàng có cam nguyện không?"

Ta nói không cam lòng, lại có ích sao?

Trương Khởi không muốn làm chuyện vô dụng, nàng kề mặt ở trên ngực hắn không nói gì.

Cảm thấy nàng dán thân thể của mình, hơi hơi run rẩy, Lan Lăng Vương khàn khàn nói: "Trương thị A Khởi."

". . . . Uhm." Âm thanh vẫn run.

"Ta sẽ che chở nàng."

". . . . . ."

Nàng không biết, trước kia nàng cho rằng hắn khoan hậu có thể lấn, hiện tại biết là sai. Trước kia cũng cho là hắn đồng ý có thể bảo vệ nàng liền nhất định có thể làm được, hiện tại cũng không có nắm chắt.

Nàng càng run dữ dội.

Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn nàng.

Hắn chuyên chú nhìn nàng.

Hắn khác với Tiêu Mạc, khác với tất cả những người sinh ra đã muốn gì được nấy.

https://thuviensach.vn

Những năm qua hắn vẫn ẩn nhẫn, không có ai biết, vì nắm giữ cơ hội vươn lên lần này, hắn bỏ ra bao nhiêu —— không ra tay thì thôi, vừa ra tay, nhất định phải một đòn trúng đích, đây mới là niềm tin của hắn.

Hiện tại cũng như thế.

Cô tử trong ngực này, lần đầu tiên nhìn thấy nàng, hắn liền muốn nàng.

Trong khoảnh khắc gặp lại, tim của hắn đang kêu gào, hắn muốn có nàng.

Nếu hắn muốn nàng, liền nhất định phải gọn gàng linh hoạt xuống tay, khiến thân thể của nàng, linh hồn của nàng, tất cả tất cả của nàng, đều khắc ấn ký của hắn.

Vừa ra tay, nhất định phải một đòn trúng đích.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Tiệc Vui

Trương Khởi nho nhỏ vùi ở trong ngực hắn, càng không ngừng run rẩy. Cũng không biết là sợ hay là khẩn trương, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng, dưới ánh sáng đèn lồng ánh xạ ra tươi vô cùng.

Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn nàng.

Có lẽ là nàng run run quá lợi hại khiến hắn không đành lòng, có lẽ là giờ phút này nàng quá yêu mỹ khiến hắn sinh lòng thương tiếc.

Hắn cúi đầu xuống, dùng trán của mình dán lên cái trán của nàng, hoàn toàn dán lên. Da thịt ấm áp, hô hấp hơi mạnh, liên tục không ngừng nối tiếp, theo da thịt của nàng gãi gãi trái tim của nàng.

Nàng rốt cuộc không còn run mạnh thế nữa.

Lúc này, mấy tiếng bước chân truyền đến, sau đó, mấy tỳ nữ kêu: "Quận Vương, đã bố trí thỏa đáng."

Một câu nói vang lên, Trương Khởi lại bắt đầu run lên.

Lan Lăng Vương không để ý tới nàng nữa, hắn ngẩng đầu lên, "Chuẩn bị tốt nước nóng chưa?"

"Đã chuẩn bị tốt."

"Lui ra đi."

"Vâng"

https://thuviensach.vn

Trong tiếng bước chân của các tỳ nữ, Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi, sải bước đi vào gian phòng.

Theo bước đi của hắn, trái tim củaTrương Khởi đập thình thịch càng đập càng nhanh, càng đập càng nhanh.

Nàng rất nóng, nóng đến sắp không thở được rồi.

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng mở ra. Bên trong phòng có ánh đèn lồng đỏ sậm, chiếu các góc ấm áp.

Trương Khởi cảm thấy bên hông buông lỏng, bị hắn đặt ở trên đất.

Trước mặt nàng, là một thùng gỗ lớn nóng hổi, thùng này rất lớn, hoàn toàn có thể cho ba bốn người đồng thời ngâm mình ở trong đó. Nước trong thùng nhộn nhạo, cánh hoa tung tóe. Trên bàn nhỏ cạnh thùng gỗ, là các loại vật dụng như khăn lông, đồ rửa mặt xếp thành một hàng.

Trương Khởi chỉ nhìn sang, đầu liền rũ xuống tới trên ngực.

Hiện tại chân của nàng rất mềm, nếu không phải cố chống, nàng cảm thấy mình sẽ co quắp trên mặt đất.

Một hồi tiếng vang truyền đến, sau đó, một đôi chân thon dài xuất hiện tại trước mắt nàng.

Sau đó nữa, hai bàn tay to đưa đến trước mặt nàng. Khi chúng đụng phải váy của nàng thì Trương Khởi trắng mặt run giọng nói: "Ta tự làm . . . ."

Âm thanh yếu ớt.

Sau một lát an tĩnh, cằm nàng đau nhói, là Lan Lăng Vương dùng ngón tay trỏ bưng mặt của nàng lên.

https://thuviensach.vn

Có lẽ là trong phòng nóng hổi, có lẽ do đèn lồng đỏ sậm, có lẽ ánh trăng từ màn cửa sổ bằng lụa mỏng xuyên suốt đến vừa vặn, nàng nhìn thấy mắt hắn sáng ngời thâm thúy, thấy được vẻ mặt đỏ thắm của hắn. . . . Thấy được trong mắt hắn cất dấu vui mừng rực rỡ.

Hắn vốn tuyệt đại phong hoa, lại còn vui vẻ, chuyên chú nhìn nàng, tia sáng kia thật có thể đả thương người đời. Không biết tại sao, nhìn hắn như vậy, trong lòng Trương Khởi cũng nổi lên sự vui sướng kỳ diệu. Hai má nàng ửng hồng, thân thể run run không dứt, khoảnh khắc đó, từ hốt hoảng hoàn toàn chuyển sang mềm yếu.

Nàng cúi đầu xuống, nhưng mà lần này là thẹn thùng.

Tay ấm áp của hắn mơn trớn cổ của nàng, âm thanh trầm thấp giống như dây đàn, "A Khởi."

". . . . . Uhm."

"Nàng cam nguyện?"

Đây là lần thứ ba hắn hỏi câu này rồi. Trương Khởi không biết, hắn đã quyết định muốn nàng, tại sao lại vẫn kiên trì, lặp lại hỏi nàng những lời này?

Môi nàng run rẩy, nhẹ nhàng, mềm mại nói: "Thân này cho lang quân, A Khởi cam tâm. . . . ." Nàng không cam lòng, nhưng nàng phải nói như vậy. Sau khi đi theo hắn, hắn chính là ông trời của nàng, tất cả của nàng, nàng phải làm hắn vui lòng, nghênh hợp hắn, khiến hắn vui vẻ hài lòng.

Trong phòng an tĩnh một hồi, âm thanh trầm thấp hơi ách của hắn truyền đến, "Ta biết nàng không cam."

Năm chữ vừa ra, Trương Khởi đột nhiên cứng đờ.

https://thuviensach.vn

Hắn chớp cũng không chớp mắt nhìn nàng, không nói thêm gì nữa, chỉ đưa ra hai tay, kiên định chậm rãi vươn tới váy của nàng.

Bán tay ấm áp của hắn qua lại trên áo nàng, không khí ẩm nóng trong phòng khiến cho không ai có thể hô hấp, Trương Khởi phả ra hơi thở mùi đàn hương từ miệng, nho nhỏ thở ra một hơi dài, run giọng nói: "Ta tự kàm."

Tay nhỏ bé của nàng run rẩy đưa đến váy.

Bàn tay không có nhường ra. Âm thanh ấm áp trầm thấp của hắn phất qua bên tai nàng như gió xuân, "Để ta làm."

Ngón tay thon dài kéo ra, áo ngoài của nàng liền bị hắn ném tới một bên.

Lúc này là tháng bảy tám mùa hè nóng nực, cởi áo ngoài ra, là đến cái yếm rồi. Cái yếm màu đỏ tươi, bao chặt lấy da thịt trơn bóng mềm mại, dây yếm mảnh nhỏ, thít chặt da thịt mịn màng của nàng nổi những vết lằn đỏ ửng.

Da thịt của nàng thật rất mềm rất non, ở dưới ánh sáng đèn lồng, thực là mềm mịn, lóng lánh bức người. Giống như một đầu ngón tay đè xuống, thì trên da thịt sẽ liền lưu lại một dấu bầm. Giống như xoa một cái, sẽ biến hóa ra hình dạng tùy ý.

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm nàng vô cùng lửa nóng, Trương Khởi lại thở ra hơi thở mùi đàn hương rồi hít sâu. Lần này, cái miệng nhỏ nhắn của nàng vừa mới ngậm, cằm đột nhiên đau xót, hắn đã cúi đầu, che môi trên môi của nàng.

Da thịt chạm nhau, bốn môi đụng vào nhau, cảm thấy hơi thở đặc biệt của nam tử mạnh mẽ đâm tới, thân thể Trương Khởi mềm nhũn, tê liệt ngã xuống ở trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Hắn ôm sát nàng, khiến nụ hôn này sâu hơn, khi hắn xoắn hơi thở của mình vào hơi thở của nàng thì nàng mơ hồ nghe được hắn nói: "Thật mềm mại, bảo người ta làm sao nhịn được?"

Lưỡi và lưỡi giao nhau, hô hấp và hô hấp cùng tan, Trương Khởi cảm thấy không cách nào hô hấp, cảm thấy nhịp tim làm cho người khác hít thở không thông. . . . Nàng chưa từng có loại cảm giác này, trong trí nhớ cũng không có. Loại cảm giác này, khiến nàng vừa vui sướng, vừa muốn khóc.

Đây là một loại sung sướng làm cho người ta hít thở không thông.

Thịch thịch thịch, nàng phát hiện nhịp tim mình thật nhanh, phát hiện cả người mình mềm nhũn.

Lúc này, hắn buông lỏng nàng ra.

Lan Lăng Vương cúi đầu, chuyên chú nhìn Trương Khởi mềm mại trong lòng mình, giống như lúc ở trên xe ngựa, hơi thở mùi đàn hương của nàng tản ra lần nữa, gương mặt vô lực rũ, ánh mắt mê mang quyến rụ, ánh đèn chiếu rọi xuống, mỗi một phần mỗi một tấc của nàng, đều hiện lên bốn chữ mặc chàng nhấm nuốt.

Hắn nhìn mà ngây dại đi, hắn cúi đầu thở dài một tiếng, "Đây cũng là kiếp nạn của trượng phu sao?"

Trương Khởi trợn to cặp mắt mê ly, vô hồn, ngây ngốc nhìn thẳng vào mắt hắn.

Một bàn tay to đưa ra, kéo quần dưới của nàng.

Đảo mắt, dây lưng bị rút ra, quần dưới bồng bềnh rơi xuống đất, hai chân thon dài trắng noãn của nàng, xuất hiện tại ngọn đèn dầu, xuất hiện tại trong tầm mắt của hắn.

https://thuviensach.vn

Không chớp mắt nhìn một hồi, hắn vươn tay, phủ lên bắp đùi trắng muốt như ngọc.

Cảm thấy da thịt mềm mịn càng không ngừng run rẩy dưới tay mình, hắn rũ xuống hai mắt, bởi vì mang theo tình cảm, âm thanh của hắn nhỏ đến khiến lòng người mềm đi, "Trương Khởi."

". . . . Uhm." Kéo âm cuối ưm một tiếng, làm cho hô hấp của hắn đột nhiên nặng thêm ba phần.

Hắn hít sâu một hơi, khàn khàn nói: "Nàng không có lời gì nói với ta sao?"

Trương Khởi ngẩng đầu.

Con ngươi của nàng mờ mịt, phản chiếu dung nhan anh tuấn ửng đỏ không thể hình dung của hắn. Nhìn hắn, nàng giương cái miệng nhỏ nhắn, thì thào nói ra: "Ta muốn ngài ra chút sính lễ nghênh ta vào cửa."

Một câu nói ra, nàng liền im.

Đây là Chu, nhà của hắn ở nước Tề, nhà của nàng lại ở nước Trần.

Dù hắn nguyện ý ra sính lễ, thì sính lễ này mang đến nơi nào? Nàng lại từ nơi nào xuất giá?

Cũng chỉ là si tâm vọng tưởng mà thôi.

Một câu nói ra, môi của nàng liền run rẩy, trên mặt xinh xắn tuyệt đẹp, lộ ra một nụ cười yếu ớt tự giễu.

Lan Lăng Vương ngưng mắt nhìn nàng thật sâu.

Hắn rũ hai mắt xuống, môi mỏng mím lại thật chặt, không nói thêm lời, hai tay chặp lại, nâng hông của nàng, liền đi vào thùng tắm.

https://thuviensach.vn

Trong tiếng bọt nước rào rào văng khắp nơi, nàng bị hắn đặt ở trong thùng nước.

Bọt nước đột nhiên tung tóe bộ mặt, Trương Khởi vội vàng nằm cạnh thùng, phí sức phất nhẹ giọt nước trên mặt. Khi nàng lau nước trên mặt đi, nhìn chăm chú lên, thì mặt đột nhiên đỏ lên.

Hắn đứng ở nơi đó, đang thong thả ung dung cởi xiêm y của mình.

Lần này, hắn đứng thật gần, cặp con ngươi đen như mực, không nháy mắt nhìn chằm chằm vào nàng, ép nàng không cách nào dời mắt.

Nàng nhìn cái áo đen từ trên người hắn chảy xuống, nhìn hắn cởi quần ra.

Nhìn hắn lộ ra tư thái hoàn mỹ từng chút trước mặt nàng, thấy vai rộng eo thon, thấy cái mông căng đầy. . . . Nhìn thấy thân hình như điêu khắc, gương mặt tinh xảo sắc nét, trong uy nghiêm mơ hồ lộ ra nụ cười ranh mãnh. . . .

Cho đến khi hắn cởi đi cái quần lót cuối cùng, vật kia vèo một cái bắn vào tầm mắt, Trương Khởi đột nhiên thẹn thùng, nàng vọt xoay người, đôi tay bụm chặt mặt, mặt còn chìm vào trong nước.

Một thân thể ấm áp nhích tới gần nàng.

Cả người hắn không một mành vải, vừa mới đến gần, thân thể mạnh mà có lực này, còn có hơi thở xâm lược, bá đạo, liền khiến nàng vội vàng nhích đến cạnh thùng, cho đến khi không thể nhích nữa.

Một đôi ấm áp tay lồng lên bả vai của nàng.

Sau đó, nàng cảm thấy trước ngực buông lỏng, nhìn thấy cái yếm đỏ của mình bị hắn ném ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng thân không mảnh vải rồi.

Trương Khởi co rút thành một cục, co rút thành một cục thật chặt.

Động tác này mới vừa làm ra, thân thể liền chợt nhẹ, một đôi cánh tay sắt bế bổng nàng lên, khiến nàng đối diện hắn xong, hắn liền đặt nàng ở cạnh thùng, hắn yên lặng nhìn, cổ họng đột nhiên lăn mấy cái, hắn vốc lấy nước, dịu dàng cẩn thận lau mặt và cổ của nàng.

Trong tiếng bọt nước rào rào, nàng nghe được âm thanh trầm thấp của hắn ra lệnh, "Nhìn ta."

Trương Khởi hí mắt ra một đường nhỏ.

Nàng nhìn thấy hắn.

Hắn đứng ở nơi đó, trên mặt tuấn mỹ tuyệt luân, đã bị bọt nước ướt nhẹp, tóc đen thật dài, ướt dầm dề dính trên bả vai.

Một giọt, lại một giọt nước chảy xuống gò má từ cái trán rộng của hắn, xẹt qua sóng mũi cao, chảy vào giữa cánh môi bóng mềm của nàng.

Dung mạo vốn đã tuyệt thế, huống chi lại đang động tình? Trương Khởi nhìn một chút, đột nhiên phát hiện miệng mình thật khô, tim cũng đập thật nhanh, đập thình thịch đến cả người nàng mềm nhũn.

Nàng khẽ nghiêng đầu, không dám nhìn hắn nữa.

Con ngươi thâm thúy như đêm tối của hắn hơi cong một chút, khàn khàn kêu: "Tại sao không dám nhìn rồi hả?"

Miệng Trương Khởi khô vô cùng, nàng nuốt nước miếng một cái, cảm thấy hắn còn đang chờ câu trả lời của nàng, mặt nàng đỏ lên mềm mại nói: "Lang quân không phải người phàm, nhìn qua lòng liền loạn."

https://thuviensach.vn

Có lẽ là nàng quá mơ hồ, cũng không biết mình nói ra khỏi tiếng lòng của mình.

Lan Lăng Vương nở nụ cười nhẹ.

Hắn khẽ cúi đầu, hai cánh tay mạnh mà có lực, tiếp tục bế nàng, mỗi lần nàng muốn nhổm dậy, hắn lại mạnh mẽ đè nàng nằm xuống.

Ánh mắt xâm lược của hắn, như lửa như chậm, xẹt qua mỗi tấc da thịt của nàng.

Hắn nhìn rất nghiêm túc, rất chuyên chú. Trong ánh mắt của hắn có than thở vui sướng, cổ họng hắn không ngừng lên xuống.

Vươn tay, bàn tay chạm vào nụ hoa vừa chớm nở, vẫn chưa to lên của nàng, hắn khàn khàn hỏi "Tới giờ này, trái tim vẫn loạn thế à?" Hắn từ từ cúi đầu, "Tại sao A Khởi lại sợ?"

Tại sao sợ? Tất nhiên sợ, lòng rối loạn, liền không còn là mình, trái tim không thể khống chế nữa.

Nàng không trả lời.

Nhưng hắn lại không tiếp tục hỏi tới, chỉ khàn khàn cười, từ từ, từ từ, cúi người về phía nàng, từ từ, từ từ, in môi lên mắt nàng.

Đôi môi mỏng mềm hôn lên hai mắt, lướt qua lông mi thật dài của nàng như gió nhẹ, sau đó hắn khẽ cắn chóp mũi một cái, rồi bao phủ lấy môi của nàng.

Bốn môi đụng vào nhau, hắn cầm lấy tay nàng, sờ xuống phía dưới thân thể của mình.

Vật thể nóng bỏng kia vừa vào trong lòng bàn tay, Trương Khởi liền kinh hoảng nhanh chóng hất ra. Hắn hừ nhẹ một tiếng, lại bắt lấy tay của nàng,

https://thuviensach.vn

khàn khàn ra lệnh: "Cầm nó."

Trương Khởi run rẩy nắm.

Hắn ngậm môi của nàng, con ngươi sáng như sao chuyên chú nhìn chằm chằm mắt của nàng, khạc ra âm thanh u ám, "Sờ đi."

Trương Khởi run rẩy giật giật.

Hắn rên rỉ lên một tiếng, đột nhiên cúi đầu, cắn nụ hoa bên trái của nàng.

Đến phiên Trương Khởi khẽ gọi ra tiếng. Chỉ là tiếng gọi của nàng loạn mà quyến rũ, giống như rên rỉ, làm cho vật nóng trong bàn tay nàng lại lớn thêm một phần.

Hắn cúi đầu, lại ngậm lấy nụ hoa của nàng, hàm răng khẽ dùng sức, cảm giác hơi đau và tê dại thẳng tắp bắn vào đầu gối, làm cho thân dưới của nàng vô lực rơi xuống, nó lại thẳng tắp rót vào bụng dưới, làm cho nơi bí ẩn trống không.

Trong tiếng mút vào, hô hấp của hắn càng ngày càng gấp rút rồi.

Đột nhiên, hắn xoay nàng qua, làm cho thân thể sáng bóng của nàng hoàn toàn dán sát với mình, sau đó hắn từ từ ngồi xuống trong thùng gỗ.

Đặt nàng đang không có mảnh vải che thân ngồi xếp bằng trên chân mình, để cho vật nóng bỏng của mình áp sát vào phía dưới nàng, rồi hắn dừng động tác lại.

Thấy hắn đặt đầu cạnh thùng, nhắm mắt lại thở hồng hộc, Trương Khởi kinh ngạc mở mắt ra.

Trong ánh mắt mờ mịt của nàng lộ ra vẻ quyến rũ nhìn hắn, hắn chỉ liếc nhìn, liền thiếu chút nữa đè nàng ở phía dưới lần nữa.

https://thuviensach.vn

Ngước đầu, mặc cho Thủy Châu theo cái cằm đường cong đẹp đẽ của hắn chảy về phía xương quai xanh, rồi chảy về bộ ngực có đường vân rõ ràng. Nàng cảm thấy, hắn đang rất khó chịu.

Trương Khởi quay đầu đi.

Trong phòng, chỉ có tiếng thở dốc.

Một hồi lâu, Lan Lăng Vương nhắm mắt lại nhỏ giọng nói: "Hắn là cảm giác này. . ." Đảo mắt hắn ra lệnh nói: "Chà cho ta."

". . . . Uhm."

Trương Khởi cầm khăn lông lên, dịu dàng lau lồng ngực của hắn.

Cảm thấy hắn đang cố gắng khắc chế mình, nàng nhẫn nhịn, cuối cùng nhỏ giọng hỏi: "Người bỏ qua cho. . . . . ." Người bỏ qua cho ta?

Lan Lăng Vương không có mở mắt.

Hắn biết nàng muốn hỏi điều gì, cũng không thèm nhìn nàng một cái, hắn khàn khàn nói: "Nghe nói nam nhân nặng trinh tiết, lên giường rồi nói."

Trương Khởi hiểu. Thì ra hắn không muốn chiếm nàng ở trong thùng tắm này. Không trách được trên giường còn để mốt tấm vải trắng, thì ra là muốn nàng cho hắn sự trong sạch.

Trương Khởi nghiêng đầu, nàng yếu ớt nói: "Có gì hữu dụng đâu." Vốn chẳng có cái gì cả, không có sính lễ, không có nghênh nạp, không có danh phận. . . . Không có gì cả, nói thế nào trong sạch?

"Có gì hữu dụng đâu" mấy chữ đơn giản vừa phun ra, hắn đột nhiên mở mắt, liếc nàng một cái, hắn lại nhắm hai mắt lại.

https://thuviensach.vn

Nàng rũ mắt, khăn lông phất qua cơ bụng mạnh mẽ của hắn như gió xuân, cuối cùng mềm mại hỏi: "Người... người có thê thất không?"

Hắn mở mắt ra.

Hai mắt sâu thẳm nhìn thẳng nàng, gương mặt tuyệt mỹ của hắn giống như một tòa bạch ngọc điêu khắc, "Không có." Một nháy kia, nàng có cảm giác hắn đang bật cười.

Cảm thấy Trương Khởi thở phào nhẹ nhõm, hắn lại nói nhỏ: "Ta nói, ta sẽ che chở nàng."

Trương Khởi cắn môi, nàng cảm thấy ánh mắt của hắn lại nóng bỏng, vội vàng rụt vào trong nước.

Một cái tay nâng cằm của nàng lên.

Hắn chớp cũng không chớp nhìn chòng chọc nàng chốc lát, đột nhiên đứng lên, theo tiếng bọt nước rào rào, hắn cúi người xuống, ôm lấy nàng, cất bước đi tới giường.

Đi tới trước giường, hắn buông nàng xuống, ra lệnh: "Lau khô cho ta."

Trương Khởi nhẹ đáp một tiếng, cầm khăn lông khô đặt bên cạnh giường lên lau cho hắn. Mới lau hai cái, hắn đã không nhịn được đoạt khăn lông qua, lung tung lau mấy cái, liền xoay thân thể của nàng qua, tỉ mỉ lau cho nàng.

Ánhmắt hắn nhìn chằm chằm nàng, đặc biệt sáng ngời, đặc biệt chuyên chú, động tác lau của hắn cực kỳ dịu dàng, cực kỳ cẩn thận, giống như mượn động tác này, tỉ mỉ thưởng thức mỗi một tấc da thịt của nàng.

Trương Khởi càng cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Đang lúc ấy thì, một loạt tiếng bước chân truyền đến, tiếp, âm thanh của một người thị vệ từ bên ngoài truyền đến, "Bẩm Quận Vương, trong phủ đại trùng tể đưa tới mười mỹ cơ, nói là xin Quận Vương vui vẻ nhận."

Lúc này, môi cà tay Lan Lăng Vương, đã đồng thời rơi vào trên nụ hoa của nàng. Hắn vừa hôn vừa liếm, vừa dùng sức xoa nắn, mặc cho đôi nhũ như chim bồ câu của thiếu nữ biến hóa ra các loại hình dáng dưới tay mình. Theo động tác của hắn, Trương Khởi cảm thấy mình đã vô pháp hô hấp, không cách nào suy tư. Trong đầu nàng trống rỗng, đôi tay cũng bất tri bất giác ôm đầu của hắn, đồng thời, vòng eo đã giãy dụa không thể kiềm chế, cọ qua như rắn, chạm phải vật nóng của hắn.

. . . . Vừa động tình, bản năng đáng sợ của nàng liền lộ ra, nàng bắt đầu không tự chủ nghênh hợp hắn.

Nghe được lời nói của hộ vệ kia, Lan Lăng Vương tức giận thở hổn hển nói: "Đưa trở về"

"Nhưng đại trùng tể nói. . . . . ." Không đợi thị vệ kia dài dòng xong, hắn đã thô lỗ quát chói tai, "Câm miệng"

Thị vệ kia kinh hoảng.

Khi bên ngoài đang an tĩnh thì đột nhiên tiếng bước chân mãnh liệt "Bịch bịch bịch" vang lên, chỉ nghe âm thanh mềm mại của Vũ Văn Nguyệt vang dội truyền đến, "Quận Vương đang bận rộn gì? Sao lại không gặp khách?" Nàng không xấu hổ kêu: "Quận Vương, A Nguyệt có thể đi vào gặp người một lát không?" Âm cuối kéo thật dài, nũng nịu đến khiến người run lập cập.

Âm thanh của nàng vừa dứt, âm thanh vang dội trực tiếp của Vũ Văn Thành cũng truyền tới, "Ha ha, nào có lấy được mỹ nhân mà không vui mừng. Lan Lăng Quận Vương chẳng lẽ xem thường Vũ Văn gia ta?"

https://thuviensach.vn

Hai người không mời mà vào, vừa xông vào viện liền sải bước đi về phía gian phòng kia. Khi thị vệ bọn họ xếp thành một hàng, đẩy các thị vệ từ nước Tề đến ra bên ngoài thì Vũ Văn Thành nhìn về phía căn phòng lờ mờ, tràn đầy ánh đỏ, nhìn về phía hai cái bóng dáng như ẩn như hiện trong phòng kia, ánh mắt trầm xuống: vừa rãnh hắn liền chạy đến, vừa mới đến nửa đường, liền nghe được người làm truyền lời, Lan Lăng Vương bảo người ta treo đèn lồng ở các viện, chính là muốn nạp mỹ cơ. Hắn ra roi thúc ngựa, đuổi gấp, cuối cùng tới kịp thời. Nghe giọng điệu hiện tại của hắn, thật sự là muốn tiến vào. . . . Gặp được một mỹ nhân xinh đẹp tuyệt sắc hiếm có như thế, vào lúc này, cũng không thể để Cao Trường Cung bỏ mặc huynh muội bọn họ, liền sải bước đi vào. Đảo mắt tiếng bước chân đã đến dưới bậc thang.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Tiệc Vui (2)

Đúng lúc này Lan Lăng vương hạ giọng cất tiếng truyền lệnh: “Dương Thành Thụ đâu?”

Một thị vệ mang người tới ngăn cản huynh muội Vũ Văn lên tiếng: “Có thuộc hạ.”

“Ngăn bọn họ lại.”

Giọng Lan Lăng vương vừa lạnh lùng vừa uy nghiêm, “Đường đường là Lan Lăng Quận vương sứ giả nước Tề, bọn họ muốn tới thì tới, thật sự là không coi ai ra gì. Dẫn bọn họ đến cho Vũ Văn Hộ, ngược lại ta muốn xem Vũ Văn Hộ là có ý gì?”

Lời này hết sức nghiêm túc, hơn nữa hoàn toàn không nể mặt mũi. Vốn dĩ thị vệ bên người Lan Lăng vương ai ai cũng là binh hùng tướng mạnh, bọn họ liên tục lùi về sau chỉ là do ở nơi quê người, đối phương lấy danh nghĩa đưa mỹ nhân tới, nên không biết xử lý thế nào thôi.

Giờ phút này Lan Lăng vương vừa hạ lệnh mười mấy người liền đồng thanh lên tiếng: “Vâng.”

Sau khi vang lên tiếng trả lời, vù vù, kiếm ra khỏi vỏ, gươm sáng choang, đèn lồng lay động, gió hiu hiu thổi, không ai ngờ trong nháy mắt hắn lại dùng binh đao đối xử như trên chiến trường.

Mặc kệ là Vũ Văn Nguyệt hay Vũ Văn Thành, bởi vì cậy vào phụ thân nên tại Chu quốc đều là bọn họ lên tiếng kêu đánh kêu giết, từ trước đến

https://thuviensach.vn

nay chưa từng có ai dám phản kháng. Tuy Lan Lăng vương là Quận vương ở nước khác nhưng trong mắt bọn họ cũng quyền quý như ở bản địa. Vì vậy Vũ Văn Nguyệt chưa từng ra gặp đã dám lấy danh nghĩa phụ thân đi cùng Vũ Văn Thành đến gặp hắn. Chính là bọn họ nhốt Lan Lăng vương, rồi khi dễ, thì cũng chỉ là chuyện nhỏ… Bọn họ thường xuyên làm chuyện nhỏ như vậy ở trong nước.

Bốn bề đều yên tĩnh.

Đao kiếm sắc lạnh sáng loang, bọn hộ vệ vô dụng hai huynh muội mang tới lui về sau từng bước. Đối phương chỉ tút kiếm, chưa hề nói một câu ác ý, chưa hề khua tay nhưng khí thế và tinh lực như ngàn vạn quân mã đuổi giết đủ khiến bọn họ kinh hồn bạt vía.

Đơ một hồi, Vũ Văn Thành đến mức tím mặt tím mày chịu đựng cơn giận, trầm giọng nói: “Lan Lăng Quận vương thật nóng nảy, tại hạ chỉ muốn đến tặng mỹ nhân cho Quận vương, ngài không nhận cũng không nói làm gì còn không duyên không cớ nhắm đến chuyện binh đao?”

Vũ Văn Nguyệt tức giận đến nỗi khóc thút thít.

Trong phòng truyền ra tiếng Lan Lăng vương, vẫn khàn giọng bình thản khiến lòng người yếu mềm như cũ: “Đến tặng mỹ nhân? Tặng mỹ nhân cũng xông tới tự tiện không để ý tới chủ nhân có bằng lòng nhận hay không sao? Thật xin lỗi hai vị, Cao mỗ đang có chuyện vui cùng ái Cơ, không muốn tiếp nhận ý tốt của hai vị.”

Hắn nhắc đến rồi quát lên: “Tiễn khách.”

Hắn đã nói thẳng như vậy bọn họ đâu còn mặt mũi nào ở lại. Vũ Văn Thành hết sức giận dữ, tức giận nói: “Được, ngươi được lắm Lan Lăng Quận vương, không nghĩ ra ngươi cũng là một tên háo sắc.”

https://thuviensach.vn

Tiếng hắn thét chói tai, người trong phòng cũng mặc kệ. Ngược lại Dương Thành Thụ chờ mấy thị vệ đi ra, cầm ngang đao kiếm trong tay, đồng thời quát lên: “Hai vị, mời!”

Lúc nói đao kiếm đã chuyển về hướng ngực bọn họ, ép hai huynh muội bọn họ không thể không lui về sau.

Vũ Văn Thành lui một bước lại một bước.

Hắn trừng mắt nhìn gian phòng tối mờ, hết sức không cam lòng.

Hắn là con trưởng Vũ Văn Hộ, cả thiên hạ, cả mỹ nhân trong thiên hạ này đều là của gia tộc Vũ Văn, Cao Trường Cung dựa vào cái gì có thể gặp được Ái Cơ khó gặp trong ngàn vạn người?

Báu vật này vốn nên là của hắn.

Hắn bình tĩnh, muốn quát mắng, nhìn những ánh đao đang dần bước tới lại cảm thấy hơi khiếp đảm.

Vũ Văn Nguyệt bên cạnh lúc này đã khóc to. Nàng ta nức nở nói: “Trường Cung, sao người có thể nói chuyện như vậy, tại sao có thể làm vậy?” Nàng ta nghĩ nàng ta đẹp hơn nữ nhân đê tiện kia rất nhiều, cũng cao quý hơn rất nhiều. Hơn nữa bọn họ vẫn còn đang bàn luận chuyện hôn sự, tại sao hắn có thể bỏ mặc nàng ta chỉ vì một Cơ thiếp?

Thấy hai người không chịu từ bỏ, Dương Thành Thụ giơ kiếm dài trong tay lên, suýt chút nữa mũi kiếm xẹt ngang qua cổ huynh muội Vũ Văn. Mũi kiếm sắc bén lướt qua, hai huynh muội sợ đến nỗi đột ngột lui về sau, sắc mặt tái nhợt, chân mềm nhũn suýt chút nữa ngồi ngay tại chỗ. Thấy dáng vẻ nhếch nhác tán loạn của bọn họ, Dương Thành Thụ cười ha hả, chúng người nước Tề cũng cười ha hả theo.

https://thuviensach.vn

Kiếm sắc bén và tiếng cười nhạo rốt cuộc cũng làm cho hai huynh muội tỉnh táo lại: Xem ra thật sự chuyện này không được tốt lắm.

Lập tức Vũ Văn Thành nghiêm mặt, nham hiểm trừng mắt nhìn vào trong phòng, quát lớn: "Chúng ta đi…" Vung tay lên dẫn theo đám thuộc hạ đi ra ngoài. Vũ Văn Nguyệt khó bỏ, nhìn thấy huynh trưởng đã bước đi vài bước, bên này thị vệ lạnh lùng nhìn mình, cuối cùng vẫn giẫm chân quay đầu đuổi theo.

Bọn họ vừa đi Lan Lăng vương liền quay đầu nhìn về phía Trương Khởi.

Lúc này Trương Khởi đã lặng lẽ cầm xiêm áo đặt một bên bọc người mình lại. Không chỉ như thế cả người nàng cũng trốn ở trong phòng, chỉ thò mỗi cái đầu ra, chớp nhanh đôi mắt mở to, lén lén lút lút nhìn hắn.

Chẳng lẽ nàng tưởng rằng mình sẽ bỏ qua cho nàng sao?

Lan Lăng vương khẽ nhếch khóe miệng, hắn vẫy tay với Trương Khởi: "Tới đây."

Trương Khởi cắn môi, mắt to ngập nước nhìn hắn, lê chậm từng bước chân hồi lâu mới tới được bên cạnh.

Nhìn thấy động tác của nàng, Lan Lăng vương nhẹ giọng hỏi: "Muốn ta tới mời sao?"

Trương Khởi trắng mặt, rốt cuộc cúi đầu bước chậm đến bên cạnh hắn.

Mới vừa đến gần hắn đã vươn tay kéo cánh tay nàng vào bên người, tay phải vồ lấy xiêm y đang bao quanh người nàng ném xuống đất.

Trương Khởi tiếp tục trần truồng một lần nữa.

Nàng vội vàng khom người xuống, dùng hai tay che chỗ trọng yếu, sợ sệt giương hai mắt to khẩn cầu nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương nhìn nàng chăm chú, khuôn mặt tuấn tú tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt dưới ánh đèn đuốc. Đôi mắt kia có thể khiến cho bất kỳ nữ nhân nào đắm chìm vào, hết sức nghiêm túc. Hắn nghiêm túc nói: “Lúc nãy Vũ Văn Thành đến vì cái gì, ngươi biết rồi chứ?” Hắn thấp giọng nói: “Trương thị A Khởi, chỉ cần ngày mai ngươi vẫn còn là trinh nữ thì không có khả năng ngươi vẫn còn nằm trong tay ta. Mặc kệ là Vũ Văn Hộ hay Vũ Văn Thành, ngươi cho rằng rơi vào trong tay bọn họ còn có con đường sống sao?”

Cái này thật ra Trương Khởi cũng biết.

Là nàng may mắn, ôm một tia hi vọng…

Thấy nàng cúi đầu, cả người hồng hào như ngọc phát sáng dưới ánh sáng màu đỏ, tỏa ra khiến cổ họng người ta nóng bỏng ướt át, giọng hắn khàn khàn, “Đến gần đây.”

Trương Khởi từ từ cất bước.

Mới bước một bước hắn không nhịn được khẽ kéo tay nàng, tay phải ôm eo thon của nàng. Hắn cúi đầu nhìn chằm chằm cơ thể nàng, sau khi chờ nàng gột rửa sạch sẽ, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú tuyệt mỹ, giọng khàn khàn thật thấp: “A Khởi.”

“…Ừm.”

“Lúc nãy ngươi ôm ta… Thật là thoải mái, tiếp tục.”

Người nào ôm hắn? Trương Khởi đỏ mặt, vừa muốn phản bác thì ngực phải đã đau, bị hắn cầm bằng một tay, hung hăng nhào nặn.

Hắn cúi đầu, nhẹ nhàng cắn mút núm hoa anh đào bên trái, theo từng động tác của hắn cảm giác tê dại vô lực lại đánh úp Trương Khởi lần nữa.

https://thuviensach.vn

Nàng không nhịn được ưm một tiếng.

Vào lúc này nàng rên rỉ chính là liều thuốc mạnh nhất, Lan Lăng vương hạ hay cánh tay xuống, ôm nàng lên, thuận tay ném nàng lên trên giường nghiêng người đè lên người nàng.

Cơ thể trơn bóng, ấm áp đè lên người nàng, da thịt gần kề da thịt, trái tim kết nối trái tim, trong nháy mắt Trương Khởi rùng mình, hai mắt trở nên mê ly yêu mỵ.

…. Dáng vẻ đó, thật sự khiến cho người ta không thể nào nhẫn nại.

Lan Lăng vương đột nhiên cúi đầu. Hắn đặt môi lên trên môi nàng, sau khi môi lưỡi gặp nhau hắn lại đùa giỡn môi nàng, nụ hôn này dần kéo dài đến cằm nàng, đến cổ ngọc của nàng, xương quai xanh, trên nhũ hoa.

Hắn hôn rất mãnh liệt, cũng rất cẩn thận, từng tấc từng tấc theo mỗi động tác của hắn bắt đầu xuất hiện những vết hôn màu hồng trên cơ thể nàng.

Bàn tay vuốt ve da thịt mát lạnh khiến người ta sảng khoái, cảm giác được chính mình bao phủ, cơ thể trắng nõn, mềm mại, mỏng manh như nước dường như cả người hắn cũng có thể khảm vào trong đó.

Thật sự vẫn chưa đi vào đã…

Hắn không nhịn được lấy tay bắt lấy eo nàng, cơ hồ là nhẹ nhàng dính lấy, hai chân trắng nõn ép vào bên hông, mà nhìn dáng vẻ mê ly mơ hồ của nàng, hình như căn bản cũng không biết tiếng gầm nhẹ không biết đau đớn phát ra từ trong cổ họng Lan Lăng vương.

Tay hắn mềm mại, mò mẫm da thịt thế nào thoải mái thế nào rồi dời đi, nhanh chóng mò mẫm về phía dưới cánh hoa.

https://thuviensach.vn

Ngón tay vừa mò mẫm Trương Khởi bỗng rùng mình. Bên trong run rẩy, nàng vô thức hé môi, vô thức nâng cao hai gò bồng đảo, dùng hai nhũ hoa vuốt ve lồng ngực hắn. Hai chân nàng bám lấy eo hắn, da thịt cả người phảng phất màu hồng nhạt, hơi thở mơ hồ để lộ mùi hương thơm mát. Nàng đưa hai tay ôm cổ hắn, bụng dưới vuốt ve bộ phận đang cương cứng nào đó của hắn…Bên trong không cảm giác được gì, nàng đã bày ra tư thế động tình, cũng hiến dâng mình ở trước mặt hắn. Nàng quyến rũ hắn bốc hỏa, cả người tự động chuẩn bị nghênh nạp hắn.

Chỉ cần mò mẫn đã có thể động tình như thế giống như loại thuốc đẳng cấp nhất đối với xúc giác nam nhân.

Nàng khẽ run rẩy, ngây ngô như thế, động tác của nàng cũng ngây ngô, nhưng rõ ràng ngây ngô cũng có thể bày ra tư thế câu hồn nhất, chỉ chờ hắn hái lượm. Cảm giác này có thể nói thế nào?

Lan Lăng vương cảm giác mình cứng rắn đến mức đau đớn.

Cơ thể hắn thấp xuống, thậm chí không cần dùng tay liền tự phát trong cơ thể nàng, tự mình gắng gượng bỏ vào vùng đất mới nóng bỏng ấm áp của nàng. Nàng phát ra tiếng khe khẽ vừa như vui mừng vừa như rên rỉ thở dốc. Lúc hắn ngẩng đầu lên, nàng giống như rắn bò tới, hơi thở mùi đàn hương trong miệng vừa vặn chặn môi hắn lại.

Hai môi ma sát với nhau, hai lưỡi đùa giỡn với nhau, người dưới hắn càng trở nên nóng bỏng hơn, thứ khổng lồ bên dưới cứng rắn chìm vào trong cơ thể thiếu nữ non nớt của Trương Khởi, một lần đã có thể chìm vào tận đáy. Vốn dĩ là vô cùng đau đớn, hết lần này đến lần khác chạm vào nơi hoa tâm đang chống đỡ là đã lên tới khoái cảm cực hạn. Không thể kiềm chế Trương Khởi phát ra tiếng rên rỉ vui thích hòa lẫn trong đau đớn vừa vặn có một vật xông phá chướng ngại vật, phủ kín cái miệng nhỏ nhắn liền phát ra tiếng rền rĩ. Lan Lăng vương ngẩng đầu khốn khó, mồ hôi đầm đìa trên trán rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Hắn cảm thấy mình như lọt vào một chỗ vô cùng thoải mái vô cùng đẹp đẽ. Nơi đó có hàng trăm cái lưỡi đồng thời cùng mút lấy ngọc trụ của mình, vừa tựa như có vô số khoanh thịt quấn lấy nó, quấy nhiễu nó… Mới vừa đi vào hắn suýt chút nữa đã bắn tán loạn, cũng may là nghe được tiếng rên rỉ của nàng.

Hắn ngừng nhúc nhích ngay lập tức. Hắn dời khỏi môi nàng, cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ đang ngước lên, da thịt đỏ tươi, hương thơm quyến rũ thấm ướt Trương Khởi. Rõ ràng chỉ mới bắt đầu mây mưa, rõ ràng trên khóe mắt còn vương nước mắt nhưng nàng chỉ khẽ mở miệng, hơi thở mang mùi Đàn hương thơm mát đáng nghi phả vào trên người hắn. Da thịt run rẩy có tiết tấu ma sát cơ thể hắn, trên da thịt còn ẩn hiện những vết hôn hồng tím do hắn tạo ra, vô cùng tươi đẹp…

Hắn cũng không nhịn được nữa.

Hắn ôm lấy eo thon của nàng, đột nhiên di chuyển. Mỗi lần hắn va chạm tóc đen của nàng xõa rối, hai gò bồng đảo dập dờn, lại càng không thể kiềm chế tiếng rên rỉ được nữa.

Một tay nhấc đùi phải nàng lên, chân kia áp đến trên ngực nàng, hắn nghiêng người va chạm. Tiểu cô lần đầu mây mưa mở hai mắt mê ly, uất ức và yêu mị nhìn hắn tựa như đang trách cứ hắn tại sao lại muốn dùng lực lớn như vậy, càng tựa như đang ngại ngùng mời hắn thâm nhập từng chút một. Điều càng khiến hắn không thể khống chế là lúc này miệng nàng đã phả ra mùi đinh hương thơm ngát, con ngươi xoay vòng, hàm chứa oán giận, hàm chứa ẩn tình. Nàng quyến rũ làm cho người ta nhìn thấy cũng không thể dời mắt đi, hắn càng không thể kiềm chế. Yết hầu di chuyển lên xuống, gầm nhẹ một tiếng bắn ra mọi tinh hoa đã cất giữ từ lâu…

Hắn yếu đuối trên người nàng.

https://thuviensach.vn

Nhắm hai mắt hắn vùi mặt ở ngực nàng, cảm nhận được cơ thể bên dưới mềm mại lại mát lạnh, bốn bề đều tỏa ra mùi thơm mát, so với nước còn mềm hơn, so với mây còn nhẹ hơn. Cả người hắn hãm sâu trong đó, thoải mái đến mức cũng không muốn dời cả đầu ngón tay.

Cũng biết trải qua bao lâu hắn nghe thấy tiếng nàng rên rỉ, mà tiếng rên rỉ hòa vào nhau khiến vật thể đang chôn trong người nàng lập tức nóng bỏng, lập tức ngẩng đầu.

Lúc này đầu hắn bị người nào đó đẩy ra, giọng nói êm dịu: “Trương tốt, di chuyển đi.”

Chỉ là năm chữ, vật thể nóng bỏng chôn trong cơ thể nàng đột nhiên lớn gấp mấy lần, Trương Khởi mở mắt ra, không dám cử động dù chỉ là một động tác nhỏ.

Một hồi lâu hắn ngẩng đầu lên.

Mồ hôi trên trán hắn từ từ chảy xuống về phía cằm. Trương Khởi không biết từ lúc nào đã cầm khăn lông một bên lên giúp hắn lau mồ hôi. Nàng vừa động cả hắn và nàng cùng rên rỉ.

Trương Khởi kinh sợ, vừa muốn đặt khăn lông xuống lại nghe hắn khàn giọng nói: “Tiếp tục.”

Trương Khởi chỉ đành cầm khăn lông lên, tiếp tục lau mồ hôi.

Mỗi lần nàng di chuyển cả người hắn và nàng mềm nhũn rung động. Nhưng hắn không bảo ngừng, nàng chỉ có thể tiếp tục lau từng chút từng chút như vậy.

Mồ hôi vẫn chảy xuống dọc theo sống lưng rắn chắc của hắn, chảy về phía bụng thơm trắng của nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn nàng chăm chú, dùng ánh mắt ra lệnh nàng lau từng li từng tí.

Nàng cẩn thận lau từng chút từng chút một làm cho vật thể đang chôn trong cơ thể nàng rung động hoàn mỹ.

Đây là một loại vui sướng đạt đến trình độ cao nhất.

Rốt cuộc Trương Khởi giơ tay phải đến mức mỏi mệt, nhỏ giọng yêu cầu: “Dùng nước nóng để tắm không được sao?” Như vậy hắn sẽ bình tĩnh.

Yết hầu hắn bỗng nhúc nhích, ánh mắt u ám mà sâu thẳm nhìn chằm chằm khuôn mặt nàng, “Lau như vậy mới thoải mái.”

Hắn vừa cử động Trương Khởi liền rên rỉ. Nàng cắn môi thì thào nói: “Ta đã sưng rồi.” Không cần nhìn nàng cũng biết mặt mình vừa đỏ vừa sưng, nhưng kì lạ là cái đẹp trong cơ thể không thể nào kiềm chế.

Hắn không nói chuyện mà vươn tay nhẹ nhàng phủ lên mặt nàng.

Ngón tay thon dài có lực mơn trớn mắt nàng, hắn khàn giọng nói: “A Khởi, ta rất sung sướng… ta không muốn rời đi.”

Lần hoan ái này làm vô cùng vô tận. Hắn mệt mỏi liền ngủ trên người nàng, lại chợt thức tỉnh khi nàng vô ý động đậy. Hắn đổi vô số tư thế, mà cô gái trong ngực cả người như không có xương, hoàn toàn có thể theo ý nguyện hắn đổi thành bất kỳ hình dáng nào để hắn vui thích.

**

Tỉnh lại lần nữa thì đã là rạng sáng.

Lan Lăng Vương mở mắt ra.

Lúc mở mắt ra hắn phát hiện mình vẫn còn chôn sâu trong cơ thể nàng. Từ từ rút ra, cúi đầu nhìn bông hoa sưng đỏ đã muốn khép lại của nàng,

https://thuviensach.vn

thấy nàng chau mày vì động tác của mình, hắn hơi nhếch môi.

Khoác bừa một xiêm áo, hắn đi ra ngoài. Sau khi quay lại giúp nàng lau dọn trên đất, hắn lại ôm nàng rồi cùng tiến vào mộng đẹp.

Khi Trương Khởi tỉnh dậy lại phát hiện cả người mình đang vùi vào trong ngực Lan Lăng Vương, mà hắn đang ngẩng đầu nhìn màn trướng.

Trừng mắt nhìn, cảm thấy cả người đau nhức không thể nhúc nhích, Trương Khởi nhỏ giọng hỏi: “Giờ gì rồi?” Giọng nói quyến rũ động lòng người.

Vừa nói mấy chữ, vật đặt ở bên chân nàng đã trương lớn.

Trương Khởi bị dọa sợ lập tức ngậm miệng.

Lan Lăng vương cúi đầu.

Ánh mắt hắn yên tĩnh nhìn nàng, một lúc sau mới lên tiếng: “Giờ Thân.”

Giờ Thân rồi hả? Trương Khởi sợ hết hồn: “Sắp chạng vạng tối?”

“Ừ.” Lan Lăng vương đáp một tiếng, hắn tự tay vuốt đỉnh đầu nàng đã đổ vô số giọt mồ hôi , mái tóc óng ả như cũ, khàn giọng nói: “Ừ, một ngày một đêm rồi.”

Hắn áy náy nhìn nàng, trầm giọng nói: “Nàng vừa mới biết, đáng nhẽ nên khống chế…” Nhưng hắn vừa dính lấy người nàng liền không còn chút lý trí nào, sung sướng đến tận bây giờ.

Hắn không phải con cháu nhà quan bình thường, càng không phải là người quyền quý, từ nhỏ đã khắc chế hai chữ nhẫn hòa, cũng đã khắc sâu vào trong tâm trí hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn không nghĩ tới lần này hắn lại có thể điên cuồng từ đầu đến cuối như vậy. Hắn cũng không suy nghĩ là nàng có chịu đựng được không, cũng không chú ý tới than thể mình có chịu đựng được không.

Năm ngón tay xuyên qua từng lọn tóc của nàng, hắn khàn giọng nói: “A Khởi.”

“Ừm.” Giọng nói phát ra từ trong ngực hắn, dịu dàng như mèo.

Hắn khàn giọng nói: “Về sau, không thể để bất cứ nam nhân nào gần người nàng.” Hắn nâng cằm lên, giọng vừa khàn vừa trầm…

Chỉ cần gần nàng một chút, không nam nhân nào có thể buông tay.

Trương Khởi chớp chớp mắt, biết điều lên tiếng: “Ừ.”

Nàng để mặt trên lồng ngực hắn, trông như thê tử lắng nghe nhịp tim đang đập của hắn, bàn tay nhỏ bé của nàng xoa nhẹ gương mặt tuấn mỹ của hắn, cảm thấy ngón tay ấm áp, nàng dịu dàng nói: “Trường Cung.”

“Ừ.”

“Nếu như ta mang thai thì phải làm sao?”

Giọng Lan Lăng vương thản nhiên, chuyện đương nhiên, “Sinh ra là được.” Hắn duỗi tay kéo nàng gần hơn.

Trương Khởi cắn môi, nàng rũ hai mí mắt xuống, nói nhỏ: “Thê tử người sẽ tức giận.”

“Sẽ không.”

Câu trả lời của hắn rất dứt khoát quả quyết.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cắn môi, hai mắt đảo vòng, lúc này đầu ngón tay nàng đã thấm ướt, ngẩng đầu nhìn lên mới phát hiện mình đã đặt ngón tay mình vào trong miệng hắn từ lúc nào.

Lan Lăng vương hơi nhếch môi.

Khẽ cắn cắn đầu ngón tay nàng làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của Trương Khởi chôn thật sâu vào trong ngực. Hắn há mồm khạc ngón út nàng ra, trầm giọng nói: “A Khởi, tối qua… ta làm nàng bị thương rồi.”

Trương Khởi ngẩng đầu, nháy mắt nhỏ giọng nói: “Ta… ta không đau lắm.”

Đây đúng là việc kỳ quái, đáng nhẽ ra là rất đau nhưng nàng không cảm thấy nàng khổ sở… Có lẽ than thể này sinh ra chính là để mang niềm yêu thích đến cho nam nhân.

Nhận được câu trả lời của nàng, hô hấp Lan Lăng vương biến đổi lớn. Cảm thấy hắn trương lớn, Trương Khởi lắp bắp nói: “Ta… ta đói bụng…”

“Ta cũng đói bụng.” Hắn trầm giọng nói, ngồi thẳng người, ôm Trương Khởi một bên vừa đi về phía phòng bên vừa nói: “Đã cho người chuẩn bị nước nóng, chúng ta tắm rửa sơ qua rồi đi dùng cơm.”

Hắn đặt Trương Khởi vào trong thùng, mình cũng vọt vào bên trong. Hắn dùng khăn lông lau cả tóc cả người nàng, im lặng một lúc khá lâu mới nhỏ giọng nói: “Về sau ta sẽ khắc chế.”

Trương Khởi “Ừm.”

Nàng rũ mắt xuống, nhìn những bọt nước đang vỡ tan trong nước, thầm nghĩ: đã trở thành phụ nhân, không quay lại được, không quay lại được nữa rồi… Thế gian này quanh đi quẩn lại đều đưa nàng vào con đường khó khăn như vậy là thế nào?

https://thuviensach.vn

Đúng lúc ấy thì bên ngoài truyền tới tiếng bẩm báo của một thị vệ: “Quận vương, hoàng cung phái người tới thúc giục.” Dừng một chút hắn lại nói: “Người tới nói Quận vương cần phải dẫn cả ái Cơ của người theo.”

Lan Lăng vương lau qua loa cơ thể mình xong, thản nhiên đứng lên, trầm giọng nói: “Đã biết.” Hắn biết phải mang theo, sao hắn có thể yên tâm để Trương Khởi ở lại đây một mình được?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Không Nhìn Thấu Nàng

Lan Lăng vương tắm cho Trương Khởi rồi đặt nàng xuống đất, hắn cầm lấy xiêm y chuẩn bị mặc cho nàng thì Trương Khởi đã nhận lấy. Sau cả đêm hoan ái, mặt của nàng yếu ớt trắng nhợt, tay cầm xiêm áo hơi run lên

Hắn nhìn nàng một cái, tự mình mặc thường phục vào. Hắn đi ra phía sau nàng, nhìn nàng khó khăn khom lưng, từng chút từng chút mặc xiêm áo vào.

Dù động tác mặc xiêm áo của Trương Khởi hơi chậm chạp, nhưng khi nàng làm thật sự là cảnh đẹp ý vui. Đèn lồng chiếu lên khuôn mặt trắng noãn của tiểu cô tử mới vừa trở thành người phụ nữ thực sự, lông mi nàng run rẩy, in bóng ở bên cạnh

Gấp rút quá, cằm Trương Khởi đau xót là do Lan Lăng vương nâng mặt nàng lên.

Hắn tỉ mỉ nhìn nàng, đối diện với ánh mắt trong suốt cùng ngượng ngùng của nàng nhỏ giọng nói: "Có mệt mỏi không?" Cần nghỉ ngơi hay không?

Trương Khởi cúi đầu ừ một tiếng, từ từ đi đến trước gương đồng, búi tóc dài lên, khàn giọng nói: "Tất cả đều nghe theo Quận Vương."

Lan Lăng vương không nói thêm gì nữa.

Sau khi quan sát đánh giá Trương Khởi, liền hô: "Mang ít bánh ngọt lên."

https://thuviensach.vn

"Vâng."

Cầm lấy điểm tâm rồi đặt chúng ở trong ngực Trương Khởi, Lan Lăng vương ôm Trương Khởi lên xoay người đi ra ngoài cửa.

Trương Khởi khẽ kêu: "Tóc của ta còn ướt." Còn chưa có búi lên.

Bước chân hắn vẫn không ngừng lại, "Không sao"

Lúc đi tới bên cạnh xe ngựa thì hắn quay đầu lại ra lệnh cho Dương Thụ Thành: "Đem theo hai mươi người."

"Vâng."

"Mang khăn che mặt ra đây."

"Vâng."

Hắn đưa tay đeo khăn che mặt cho Trương Khởi, rồi xoay người nhảy lên xe ngựa.

Xe ngựa từ từ đi về phía hoàng cung.

Trương Khởi dựa vào trong ngực Lan Lăng vương, nhấm nháp hai cái bánh ngọt, bẻ một miếng, nhẹ nhàng đút vào miệng hắn.

Hắn đang nhắm mắt suy nghĩ, cảm thấy bên môi mềm mềm, liền mở mắt ra.

Đối mặt với cặp mắt trong suốt của Trương Khởi, mị sắc còn lưu lại. Nàng đã ném mạng che mặt ở một bên, đang cầm bánh ngọt trong tay, đút vào miệng mình.

Hắn chưa bao giờ ăn những thứ này.

https://thuviensach.vn

Nhưng thấy động tác của nàng tự nhiên như thế, thân mật như thế, bất tri bất giác mở miệng nuốt bánh ngọt vào.

Trương Khởi cúi đầu, đút một khối cho mình, sau đó lại nàng dựa hết cả người vào lòng hắn, đưa tay phải ra, quyến luyến ôm lấy eo hắn. Trương Khởi y như một con chó nhỏ đang cọ xát, cũng không biết đang suy nghĩ gì, ngây ngốc một lúc, lại đem một khối bánh ngọt đưa đến miệng hắn.

Lần này, hắn ngậm trúng tay của nàng.

Đối diện với ánh mắt quyến rũ của Trương Khởi, hắn nhỏ giọng nói: "Ta không thích ăn."

Trương Khởi trừng mắt nhìn, "Nhưng mà người đói bụng."

Hắn nghiêm túc nhìn nàng.

Nàng lại nháy mắt, tiếp tục đem bánh ngọt nhét vào miệng hắn. Cảm thấy môi của hắn cứ tiếp tục ngậm chặt, nàng mới rút tay ướt nhẹp trở về.

Chỉ thấy nàng cứ tự nhiên như vậy, đem bánh ngọt bị hắn ngậm qua đưa lên môi ngậm một nửa, sau đó ngẩng đầu đưa miệng lên môi hắn, mớm điểm tâm trên miệng cho hắn.

Nàng ngẩng đầu dán thân thể mềm nhũn như rắn lên người hắn, đôi mắt trong suốt mang theo nghịch ngợm yêu mị không hề che giấu, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ sáng ngời.

Nàng đang dụ dỗ hắn.

Lan Lăng vương mở miệng, vừa hôn nàng, vừa ngậm bánh ngọt vào.

Hắn vừa nuốt xuống, Trương Khởi giống như vừa hoàn thành một cái nhiệm vụ, cúi đầu, thoải mái, an tâm ngồi xuống, lại mềm nhũn dựa vào

https://thuviensach.vn

trong ngực hắn. Nàng hồn nhiên không biết hành động vừa rồi của mình có gì không đúng.

Nhìn Trương Khởi cúi đầu, ăn từng miếng từng miếng bánh ngọt, vừa chuyên chú vừa lười nhác, môi Lan Lăng vương giật giật, cuối cùng cũng không nói lời nào, chỉ là ôm nàng chặt hơn.

Động tác của hắn làm cho nàng bất mãn ưm một tiếng. Có thể đã là thói quen, chỉ ưm một tiếng mà không giãy giụa.

Chẳng mấy chốc xe ngựa đã đến hoàng cung.

Nhìn ánh lửa huy hoàng phía trước, hắn ôm nàng nhảy xuống xe ngựa. Lúc đi xuống, hắn lấy cái mạng che mặt đưa cho người hầu phía sau.

Trong điện đèn đuốc sáng rực, tiếng người huyên náo ồn ào.

Trên sân rộng, bên cạnh xe ngựa, cũng có không ít quý tộc tụ họp. Lan Lăng vương vừa xuống xe ngựa, tiếng ồn ào liền mất hắn, mọi người đồng thời quay đầu, nhìn hắn và Trương Khởi trong ngực hắn.

Lúc này, khuôn mặt Trương Khởi dính vào trên lồng ngực của hắn, co mình lại một đống, đang cố gắng để cho mình trông bình thường một chút.

Vẫn yên tĩnh, mọi người vẫn nhìn về phía bên này.

Đột nhiên, một tiếng cười lớn truyền đến, "Lan Lăng Quận Vương, ngươi tới trễ nha."

Vũ Văn Thành đang ở gần mấy đệ tử Qúy tộc của nước Chu sải bước đi tới. Trên mặt hắn cười sáng lạn, khi mọi người nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của hắn, không tự chủ được lặng lẽ tránh sang hai bên.

Vũ Văn Thành nghênh ngang đứng chặn trước mặt Lan Lăng vương. Hắn liếc thoáng qua Trương Khởi trong lòng Lan Lăng Vương , cười vang

https://thuviensach.vn

nói: "Lan Lăng Quận Vương tốt chứ" hắn híp mắt cười lại gần Lan Lăng vương, dùng giọng nói mọi người có thể nghe thấy rõ: "Nghe nói tối hôm qua sau khi Quận Vương trở về, liền vui vẻ cùng ái cơ trong ngực..... Có câu nói " một khắc xuân tiêu đáng giá ngàn vàng", lần này xem ra đáng giá vạn kim rồi"

Lời của hắn vừa nói ra, quảng trường đang yên tĩnh liền ông ông thành một đoàn. Vui vẻ từ tối hôm qua đến bây giờ? Thể lực thật tốt a, con cháu của Cao thị Tề quốc quả nhiên đều là đồ đệ của tửu sắc. Lại nói thể lực ở trên sa trường của Lan Lăng Vương, chắc cũng dùng hết ở trên người nữ nhân cả rồi.

Đối với sự ồn ào nổi lên từ bốn phía, vẻ mặt Lan Lăng vương vẫn không thay đổi. Hắn vẫn ôm Trương Khởi như cũ, đôi mắt thâm thúy sáng rực như sao trên bầu trời thâm lạnh lùng nhìn Vũ Văn Hộ. Dường như sự cười nhạo này chẳng có tác dụng gì với hắn.

Nghĩ đến cũng đúng, con cháu Quý Tộc có mấy kẻ không phóng đãng chứ? Chơi đùa với nữ nhân một hai ngày, cũng chả tính là cái gì.

Mặt Vũ Văn Thành trầm xuống.

Hai tay chầm chậm vỗ.

Tràng vỗ tay thanh thúy vừa vang lên, mười cô tử phương Nam xuất hiện, đẹp đẽ động lòng người xếp thành một hàng đứng sau lưng Vũ Văn Thành, mắt đẹp vừa sợ vừa si mê nhìn về phía Lan Lăng vương.

Vũ Văn Thành chỉ về phía sau lưng, cười hì hì nói: "Tối hôm qua, tại hạ muốn đem mười mỹ nhân đưa cho Quận Vương, mà Quận Vương lại không rảnh rỗi. Bây giờ Quận Vương rảnh rỗi rồi, xin hãy nhận lấy phần tâm ý này của ta."

https://thuviensach.vn

Nói tới chỗ này, hắn nhìn về phía sứ giả sau lưng Lan Lăng Vương, cười tủm tỉm nói: "Có những mỹ cơ ta tặng này, cũng đỡ có người quở trách Quận Vương ở nước Chu gây Chuyện, ác ý khơi mào chiến sự giữa hai nước."

Khắp nơi lại trở nên yên tĩnh.

Đây không phải là rõ ràng ép Lan Lăng vương nhận lấy mỹ cơ sao?

Dĩ nhiên, mỹ nhân mà, càng nhiều càng tốt, mình không cần, còn có thể dùng để mua chuộc thuộc hạ. Vì vậy, đối với ý tốt mang theo khiêu khích của Vũ Văn Thành, cả các sứ giả ở bên trong, đều tán thành vài phần. Bọn họ nhìn về phía Lan Lăng vương, chờ hắn vui vẻ nhận.

Vũ Văn Thành dương dương tự đắc nhìn Lan Lăng vương. Ánh mắt của hắn liếc qua Trương Khởi, chỉ chờ Lan Lăng vương nhận mười mỹ nhân này, hắn sẽ mở lời đòi Trương Khởi. Mặc dù cái tiểu cô tử này đã xài qua không biết bao nhiêu lần, nhưng nhìn Lan Lăng vương khẩn trương như vậy, mang nàng về đùa giỡn đến chết cũng có thể hả được cơn giận hắn coi thường mình.

Lan Lăng vương nhắm mắt lại

Hắn vuốt mái tóc Trương Khởi, nhờ động tác của hắn, Trương Khởi vốn đang cứng nhắc trở nên bình tĩnh lại.

Dịu dàng vuốt ve, giọng nói Lan Lăng vương trầm thấp từ từ vang lên, "Đa tạ chẳng qua Trường Cung đã từng nói, nữ nhân, chỉ cần người trong ngực ta là đủ rồi."

Nói đến đây, Lan Lăng vương không tiếp tục nhìn về phía Vũ Văn Thành nữa, nhấc chân lên, đi tới đại điện giống như không coi ai ra gì.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Thành chưa từng thảm hại như tối hôm qua, sắc mặt hắn trầm xuống, âm trầm quát lên: "Cao Trường Cung, ngươi đừng nghĩ ta nể ngươi mà lên mặt"

Lan Lăng vương dừng lại.

Dưới ánh hoàng hôn, hắn mỉm cười, gương mặt tuấn tú làm cho khắp nơi phút chốc ngốc trệ ra. Gió nhẹ lướt qua hắn một nửa, chưa từng rời hắn, lọn tóc phất qua gương mặt..... hắn lẳng lặng nhìn sang Vũ Văn Thành, sâu kín hỏi: "Chức quan của các hạ là gì?"

Vũ Văn Thành sửng sốt. Hắn không có quan chức.

Thấy hắn sửng sốt, Lan Lăng vương trầm trầm, uy nghiêm nói: "Các hạ không quan không chức, lại dám nhục mạ uy hiếp sứ giả, đường đường là Quận vương nước Tề như ta trước mặt mọi người,Vũ Văn Thành, quả nhiên thật là là uy phong" một câu nói vừa phát ra, mấy sứ giả ban nãy có ý đồ toan tính nhất thời xấu hổ cúi đầu

Lan Lăng vương xoay người lại, ôm Trương Khởi tiếp tục đi đến phía trước.

Lúc hắn đi qua, mấy người nước Chu vốn đứng ngăn ở trên hành lang, không tự chủ được nhường đường.

Đúng lúc này, sau lưng đột nhiên truyền đến một trận cười ha ha.

Một văn sĩ gầy gò đi ra. Hắn đứng trước măt Lan Lăng vương, vái chào một cái, nói: "Quận Vương sai rồi, mỹ cơ trong ngực Quận Vương, vốn là mỹ cơ nước Trần hiến tặng cho đại trủng tể nước ta..... Mỹ nhân như thế, lại bị Quận Vương đoạt đi, lang quân nhà ta không tránh đi cũng là chuyện bình thường."

https://thuviensach.vn

Nói tới chỗ này, tên văn sĩ kia nhìn thẳng Trương Khởi trong ngực Lan Lăng Vương, kêu lên: "Trương thị A Khởi, hầu gái của ngươi A Lục đã đến nhà lang quân của ta khóc lóc tố cáo, ngươi không muốn giải thích gì sao?"

A Lục?

Trương Khởi ngẩn ra.

Tên văn sĩ kia nhìn về phía Lan Lăng vương, bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Quận Vương sao không buông mỹ cơ này xuống, để cho nàng nói rõ ràng."

Lan Lăng vương cúi đầu xuống, hắn nhìn chăm chú Trương Khởi một cái, từ từ đặt nàng xuống.

Trương Khởi vừa ngẩng đầu, vô ánh mắt nhìn về phía nàng. Đáng tiếc giờ phút này hơi tối, mọi người không thấy rõ được ngũ quan của nàng, nàng đã kịp lấy mạng che mặt đeo lên.

Thấy nàng yểu điệu vô lực dựa vào Lan Lăng vương, mới vừa rồi chỉ kịp liếc nhìn nàng một cái, còn chưa kịp nếm qua tư vị của mỹ cơ xinh đẹp này. Vũ Văn Thành nuối tiếc thu hồi ánh mắt: chỉ cần nhìn dáng dấp, liền biết là nhan sắc khuynh quốc, không thể tin được, một mỹ cơ tầm thường mới gặp hôm đó.Ừm, đến tay mình rồi, trước tiên phải ngắm kỹ một phen, xem rõ ràng rồi mới nói.

Tên văn sĩ kia nhìn chằm chằm Trương Khởi, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Trương thị A Khởi, nghe nói ở nước Trần ngươi có không ít bằng hữu? Đáng tiếc đáng tiếc, bọn họ tối hôm qua ở Dương Xuân Lâu lại gây loạn, nghe nói còn đánh chết mấy người quyền quý, chính là cô hầu gái kia..... Ai, cũng không biết có thể giữ được cái mạng mà trở về nước Trần hay không.

https://thuviensach.vn

Tên văn sĩ kia nói tới chỗ này, gật gù hả hê, tiếc rẻ nhìn Trương Khởi, Vũ Văn Thành phía sau cách hắn không xa, miệng còn nâng lên một nụ cười chế nhạo.

Đối với con cháu làm quan phương Nam, hắn hiểu rõ..... Trong lòng bọn họ, có quá nhiều bận tâm, lại có thói quen làm việc đều suy nghĩ đến thanh danh. Cô tử trước mắt này nếu cứ tiếp tục, thì bản tính ác độc ích kỷ, thấy chết mà không cứu lại danh tiếng, nàng tuyệt đối không dám thừa nhận.

Huống chi, nàng toàn tâm toàn ý đi theo Lan Lăng vương, nếu ngay cả người bên cạnh nàng cũng không quan tâm. Chả lẽ nàng không lo Lan Lăng vương trách nàng cay nghiệt vô tình sao? Nàng nên biết, làm như vậy sẽ bị thất sủng.

Lần này, nàng không chọn cũng phải chọn.

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Đang che mặt, hai mắt trong suốt nhìn về phía tên văn sĩ kia, mềm mại nói: "Không đâu."

"Tiểu cô tử không tin?" Vũ Văn Thành cười lạnh nói: "Người đâu, đem mấy người nước Trần kia tới đây, còn có cô hầu gái trong ngục nữa." Trong giọng nói tràn đầy tàn nhẫn, làm cho người ta hoàn toàn tin tưởng, mặc kệ mấy người A Lục có tội hay không, hắn cũng sẽ gán tội cho bọn họ, nhưng hắn chỉ dám động đến vài người trong số đó, cho bọn hắn vài cái tội danh, chỉ là một cái nhấc tay mà thôi.

Nói đến đây, tất cả mọi người đều nhìn về phía Trương Khởi, chờ nàng thừa nhận, nàng thực chính là mỹ cơ mà nước Trần đưa cho Vũ Văn Hộ , mà Lan Lăng vương, lại cướp nàng, mưu đồ bất chính.

https://thuviensach.vn

Bên trong cực kì an tĩnh, Trương Khởi cụp mắt xuống. Cũng không biết sao, Lan Lăng vương vẫn luôn mạnh mẽ, giờ khắc này cũng không có ho một tiếng, hắn đang lẳng lặng nhìn nàng, chờ nàng chống lại

Đối mặt với ánh mắt chăm chú của mọi người, Vũ Văn Thành cười lạnh, vẻ mặt tên văn sĩ đắc ý hả hê, Trương Khởi rũ con mắt, mềm mại nói: "Sẽ không..... Đại trủng tể mặc dù nhất ngôn cửu đỉnh, nhưng hắn đã đắc tội với Quận Vương nước Tề, bây giờ lại đối với sứ giả nước Trần như vậy, rất nguy hiểm, …sẽ làm cho hai nước Tề Trần liên thủ”

Giọng nói mềm mại sợ hãi vang lên, lại làm cho mọi người ngẩn ra, sưu sưu sưu, vô số đôi mắt nhìn nàng, không ai dám tin tưởng, lời nói như vậy, lại phát ra từ miệng của tiểu cô tủ ngây thơ

Vũ Văn Thành biến sắc, hắn cười lạnh một tiếng đang muốn nói chuyện, Trương Khởi nhu nhược, giống như vẫn sợ hãi mà nói: "Còn, còn nữa, kẻ sĩ nước Chu các ngươi, các đại thần sẽ không hỏi sao? Nếu là bọn họ biết lang quân nhà đại trủng tể bởi vì một chút chuyện nhỏ, tùy ý lăng nhục sứ giả láng giềng của hai nước, chỉ sợ cũng sẽ tức giận....."

Giọng nói của nàng, vừa mềm lại vừa non nớt, hoàn toàn không sức mạnh. Nhưng lời nàng nói, từng chứ một, làm cho bốn phía xung quanh trở nên yên tĩnh, không phát ra tiếng động

Tên văn sĩ kia trừng lờn mắt hoảng sợ, hắn không thể tin được, Trương Khởi có thể nói ra những lời như vậy. Trong thời gian ngắn ngủi, có thể nghĩ tới những thứ này, có thể nói ra những lời gần như uy hiếp, người nói những câu ấy, phải có tư duy nhanh nhẹn, và phán đoán chuẩn xác, chẳng lẽ là Lan Lăng vương lúc nói chuyện với nàng đã nói qua những lời tương tự như thế?

Tất cả mọi người đều nghĩ như vậy, trong khoảng thời gian ngắn, Vũ Văn Thành liền im bặt, Trương Khởi bị mọi người nhìn chằm chằm, làm

https://thuviensach.vn

như càng nhát gan, nàng càng thêm dựa sát vào Lan Lăng vương, thân thể nho nhỏ cũng rụt lại về phía sau hắn.

Bên trong cực kỳ yên tĩnh, bỗng nhiên Lan Lăng vương cất tiếng cười to lên

Hắn ít khi cười, còn cười lớn như vậy, cực kỳ hiếm thấy. Mọi người đồng thời nhìn về phía hắn. gió cuồn cuộn nổi lên từ hắn bay ra, thổi lên áo bào của hắn, Lan Lăng vương cười to, giống như thần tiên giữa đám người.

Đang lúc mọi người nhìn chăm chú, Lan Lăng vương dắt tay Trương Khởi, vừa đi vừa cười to, thản nhiên vượt qua đám người, chốc lát liền biến mất ở trong tầm nhìn của bọn họ

Nhìn theo bóng lưng của bọn họ, gương mặt tuấn tú của Vũ Văn Thành xanh mét, Lan Lăng vương mặc dù không nói ra một chữ, nhưng tiếng cười của hắn rõ ràng mang theo vẻ đắc ý và nhạo bang. Hắn dám cười đắc ý như vậy, dám khinh bỉ mình như thế

Không cần nói cũng biết, những người Chu ở phía sau khiếp sợ tới mức nào. Lan Lăng vương đi được một lúc, từ từ thu hồi nụ cười, hắn cúi đầu nhìn về phía Trương Khởi. Nhìn chằm chằm nàng vẫn sợ hãi như cũ, hắn trầm thấp nói: "A Khởi thật sự làm cho người ta phải nhìn nàng bằng cặp mắt khác xưa”

Hắn tự tay nâng cằm của nàng, xem xét cẩn thận sắc mặt của nàng, khóe miệng cong lên, hắn khàn khàn nói: "Ta không hiểu A Khởi rồi..... Dường như cưng chiều nàng cũng kinh sợ, nhục nhã nàng cũng sợ, hóa ra nàng đều nhìn thấu mọi việc, hiểu rõ trong lòng. Loại sợ hãi này, cũng chỉ để được người ta thương tiếc".

Thấy lông mi Trương Khởi không ngừng run lên, nghe lời của mình, trên mặt của nàng lộ ra vẻ sợ hãi cùng xấu hổ, dường như đánh giá của mình, làm cho nàng vừa lo lắng vừa vui mừng, một cái tiểu cô tử xáo trá ngụy

https://thuviensach.vn

trang đến ngay cả mình cũng không nhận ra, cuối cùng Lan Lăng vương khẽ hừ một tiếng, bàn tay nắm cổ tay nàng tăng thêm một phần sức lực. Nhưng nghe thấy Trương Khởi kêu lên thì vội vàng thả lỏng ra.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Gặp Lại Tiêu Mạc

Hai người không coi ai ra gì, cứ như thế mà đi, Vũ Văn Thành thì giận tới cực điểm,

khuôn mặt hung ác nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Lan Lăng vương, tay hắn nắm chặt, nghiến răng ken két.

Lúc này, một người thị vệ đi tới phía sau hắn, nhỏ giọng hỏi: "Lang quân, sứ giả nước Trần còn đang bị ngăn ở đó, có cần hay không?" Để hù dọa Trương Khởi, bọn họ mượn cớ, chặn sứ giả nước Trần đến dự yến hội ở cửa cung một lúc lâu rồi

Vũ Văn Thành nghiêm mặt quát lên: "Cho bọn họ vào cung."

"Vâng"

Lan Lăng vương dắt Trương Khởi đi được vài bước, cảm thấy bước chân của nàng càng ngày càng khó khăn, liền bước chậm lại.

Hắn cúi đầu, nhìn hai chân của nàng, đi được một chút thì cau mày, sau đó ôm lấy nàng.

Trương Khởi cả kinh, khẽ hô một tiếng, con ngươi quyến rũ trong suốt lo lắng nói: "Như

thế này không được, không thể như thế này mà vào điện được đâu." Làm sao có chuyện ôm một nữ nhân vào trong cung điện chứ?

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương cúi đầu nhìn nàng, nói: "Nàng cứ nghỉ ngơi một chút đi."

Cứ để cho hắn ôm mình như vậy, hắn không nghỉ ngơi một chút sao? Trương Khởi đỏ

mặt, nhỏ giọng nói: "Bọn họ sẽ giễu cợt ngươi."

Thấy hắn không thèm để ý, nàng khàn khàn nói: "Cho dù trở lại nước Tề, cũng sẽ có người mượn chuyện này mà đàm tiếu."

Lan Lăng vương chỉ là nhỏ giọng cười nói: "Cũng có thể". Hắn xoay người một cái, ôm

Trương Khởi hỏi một tên đại nội thị vệ: "Chỗ thay y phục ở đâu?"

"Xin Quận Vương đi theo tiểu nhân."

Nhờ có sự dẫn đường của tên thị vệ, hai người tới một chỗ có trang sức hoa lệ, hương thơm dày đặc, khoát khoát tay nước phần, nước Trầm Hương, y phục mới, đặc biệt là những thị nữ chuyên hầu hạ các quý chủ nhân thay y phục, hắn đặt Trương Khởi lên giường, rửa sạch tay, đứng ở trước mặt nàng, chuẩn bị tháo thắt lưng cởi y phục cho nàng

Tay vừa mới chạm vào, một đôi tay nhỏ bé đã chặn lại. Hắn ngẩng đầu, đối mặt với gương mặt đỏ choét của Trương Khởi. Thấy Lan Lăng vương nhìn mình, Trương Khởi ấp úng nói: "Ta tự làm."

Lan Lăng vương không miễn cưỡng, từ trong ngực móc ra một bình thuốc, "Dùng nhiều

một chút." Dứt lời, hắn bước thẳng đi ra ngoài.

Không ngờ hắn vẫn luôn mang thuốc theo bên người. Trương Khởi cúi đầu, xoa thuốc lên nơi sưng đỏ (^ o^), rồi từng bước đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa, Lan Lăng vương đang nhìn về phía chân trời xa xăm, đứng chắp tay, gió thổi

lên trường bào màu đen, cả người lung lay trong gió như sắp bay đi

Hai bên cửa điện, một đám thị nữ ăn mặc hoa lệ không hề chú ý Trương Khởi đang đến

gần, đám thị nữ nhìn Lan Lăng vương không chớp mắt, vẻ mặt vừa si vừa mê.

Trương Khởi bước nhanh hơn, đi tới gần Lan Lăng vương, nhìn hắn cau mày thì không

kiên nhẫn vội vàng nói: "Ta đã đỡ hơn rồi"

Hắn cúi đầu xem, "Có thể đi được?"

"Vâng." Vừa nói ra, thân thể Trương Khởi bỗng nhiên nhẹ bẫng, là do Lan Lăng vương ôm nàng vào trong ngực.

Chân của hắn rất dài, ôm Trương Khởi sải bước đi, chỉ chốc lát đã biến mất ở trong bóng

đêm. Đám thị nữ si ngốc nhìn bóng dáng của hắn một lúc lâu, sau đó một âm thanh thở dài vang lên, "Nếu ta có thể được như nàng, chết cũng cam tâm....."

Lan Lăng vương đi rất chậm, giống như muốn để vết thương của nàng từ từ thấm thuốc

một chút. Nhìn cung điện trước mắt, giọng nói mềm mại của Trương Khởi truyền ra từ trong ngực hắn: "Để ta tự đi"

Nàng vặn vèo trượt từ trên người Lan Lăng Vương xuống.

https://thuviensach.vn

Vừa mới chạm đất, một tiếng gọi cực kỳ phức tạp truyền đến, "A Khởi …"

Giọng nói quê hương thân thuộc vang lên.

Trương Khởi quay đầu lại.

Cách đó mười thước, một đoàn người vội vàng đi tới. Người đi ở phía trước, y phục trắng

toát, thiếu niên tác phong nhanh nhẹn, không phải là Tiêu Mạc hay sao?

Rõ ràng chỉ mới một ngày không gặp, nhưng nàng và hắn, lại tựa hồ như xa cách nhiều năm, khi Trương Khởi nhìn về phía đám người Tiêu Mạc, thì Tiêu Mạc cũng kinh ngạc nhìn về phía nàng. Hắn quan sát Trương Khởi từ trên xuống dưới một lần, rất nhanh, con ngươi thoáng qua tia buồn bã cùng thê lương.

... ... Hắn cứ cho rằng hắn sẽ không để ý, hắn đã từng nghĩ như thế, nàng bây giờ không

còn tấm thân xử nữ, có lẽ càng phải hiểu được hôm nay nắm chắc càng quan trọng hơn.

Nhưng mà, nhìn thấy nàng mềm mại yếu ớt dựa vào một người nam nhân, nhìn thấy lông

mày của nàng khẽ nhíu, một tiểu cô tử non nớt ngây thơ giờ đã trở thành một vị phụ nhân, nhìn thấy khuôn mặt tái nhợt của nàng hiện lên mỵ sắc, thấy nàng bởi vì hoan ái quá độ mà đứng cũng khó khăn, bỗng nhiên, một loại cảm giác buồn bực khó có thể hình dung được úp tới, làm cho hắn gần như không thể thở nổi.

Hắn cất bước đi tới trước mặt Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Đi thẳng tới trước mặt nàng, Tiêu Mạc chẳng thèm nhìn Lan Lăng vương, cũng chẳng

thèm quan tâm ánh mắt xung quanh. Hắn chuyên chú quan sát Trương Khởi, cẩn thận nhìn nàng.

Khuôn mặt nàng, chưa bao giờ vui vẻ xinh đẹp như thế, thật ra lòng nàng không phải là như vậy chứ?

Tiêu Mạc siết chặt cú đấm, vừa mở miệng lần nữa thì giọng nói đã khàn khàn, không lưu

loát, "A Khởi, ngươi có khỏe không?"

Trương Khởi rất nhanh bình tĩnh lại, "Ta khỏe lắm..... A Lục đâu rồi, nàng ở đâu?" Mặc

dù biết Vũ Văn Thành chỉ đang phô trương thanh thế, nhưng nàng vẫn chưa an tâm, vẫn muốn biết tung tích của A Lục thông qua Tiêu Mạc.

"Nàng ở sứ quán, ngươi yên tâm." Tiêu Mạc nói đến đây, nuốt xuống chua xót trong

miệng, thì thào nói ra: "A Khởi, ta....." Nói đến đây, cuối cùng hắn vẫn không biết muốn nói gì.

Chờ Trương Khởi xác nhận A Lục bình an vô sự, Lan Lăng vương bên cạnh lên tiếng, "Đi

thôi."

Hai chữ vừa phát ra, hắn dắt tay Trương Khởi, đi tới cửa cung điện.

Bước chân kiên định có lực, bất tri bất giác tăng nhanh bước đi. Mà Trương Khởi đi theo

https://thuviensach.vn

hắn có chút lảo đảo, tư thế đi lại có vẻ rất không tự nhiên.

... ... Quả nhiên là do hoan ái quá độ.

Thấy Tiêu Mạc đứng yên như tượng gỗ, phong thái thiếu niên như vậy, mà lại thê lương

như thế. Một phó sứ giả nước Trần tăng nhanh bước chân, tới bên cạnh Tiêu Mạc

Tiêu Mạc đưa mắt nhìn Trương Khởi cùng Lan Lăng vương, phó sứ giả thấp giọng khuyên nhủ: "Mỹ nhân còn nhiều mà, Tiêu Lang hãy quên đi thôi."

"Quên?" Hai mắt Tiêu Mạc có chút mờ mịt, đôi mắt ngẩn ngơ nhìn bóng dáng hai người

kia, hắn cúi đầu nở nụ cười, "Nếu như chưa bao giờ quen biết, vậy tốt biết bao" Như vậy, lòng sẽ không đau đớn, càng sẽ không phải phí hết tâm tư, nỗ lực hết sức, còn phải gặp phải tình cảnh như thế.

Thấy Tiêu Mạc từ trước đến giờ luôn ung dung tự tại lại luống cuống như vậy, người sứ

giả kia đầu tiên là ngẩn ra, đảo mắt thở dài một tiếng, nói: "Ngày trước Dương Công đã nói qua, việc đời không như ý người, Thập Thường tám chín. Tiêu Lang vẫn còn trẻ, đợi đến khi trải nghiệm nhiều hơn, sẽ biết chuyện nữ sắc vốn là chuyện nhỏ mà thôi."

Tiêu Mạc vẫn không nhúc nhích, cũng không có trả lời. Hắn chỉ là đứng yên như tượng gỗ,

nhìn bóng dáng 2 người đi vào thềm ngọc càng ngày càng xa, vẫn không nhúc nhích

https://thuviensach.vn

Cũng không biết trải qua bao lâu, hắn đột nhiên khàn giọng cười một tiếng, nụ cười này

thê lương tịch mịch, nghe hắn cười nhẹ, sứ giả kia nhỏ giọng ngâm nga nói: “Từ nay về sau, chớ phục tương tư, tương tư cùng quân tuyệt” Tiêu Lang, phụ nhân thời Hán cũng có thể quyết tuyệt như vậy, ngươi cũng nên buông ra thôi."

"Từ nay về sau, chớ phục tương tư, tương tư cùng quân tuyệt?" Tiêu Mạc cười một tiếng,

khàn giọng nói: "Nếu là tương tư dễ dàng đoạn tuyệt như vậy, Phật gia cũng sẽ không làm nhân sinh Cầu Bất Đắc rơi vào cuộc sống khổ khăn." Hắn rũ mắt xuống, từ từ nói: "Ban đầu ở trên đường, ta đáng lẽ không nên luyến tiếc để cho nàng khó chịu, chưa từng xuống tay với nàng."

Lan Lăng vương cùng Trương Khởi xuất hiện trên bậc thềm ngọc.

Ánh đèn sáng rọi chiếu trên người nàng, nhỏ nhắn yếu ớt, giống như chỉ cần bóp nhẹ một

cái là có thể giải quyết nàng.

Nghe phía bên ngoài ồn ào sôi nổi, Vũ Văn Nguyệt mang theo thị nữ vừa đi ra, liền chạm

mặt Lan Lăng Vương.

Nàng dừng bước, ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm Trương Khởi, ngẩng đầu nhìn về phía

Lan Lăng vương. Nhìn một chút, nàng cúi đầu xuống cắn cắn môi, giống như cực kỳ khó chịu, đưa tay che mặt, thủ đoạn đơn giản, hai dòng nước mắt cứ thế tuôn ra.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi chỉ một cái liếc mắt, suýt chút nữa bật cười ra tiếng. Vũ Văn Nguyệt muốn học điệu bộ khóc của cô tử phương Nam sao, lại có thể dấu thứ gì đó trong lòng bàn tay, cái kia chỉ cần xoa nhẹ vào mắt là nước mắt có thể tuôn ra nhỉ?

Vũ Văn Nguyệt ngẩng đầu lên, hốc mắt hồng hồng ngập nước nhìn Lan Lăng vương,

nghẹn ngào kêu: "Trường Cung …"

Cái giọng nói nói nũng nịu, yếu ớt vừa phát ra, Trương Khởi cảm thấy Lan Lăng vương rõ

ràng đang run run.

Vũ Văn Nguyệt vẫn nghẹn ngào, "Chàng, tối hôm qua là ta sai, ta chẳng qua là ... ... Đừng

trách ta."

Không đợi nàng nói xong, Lan Lăng vương đã cất bước đi, hắn mặt không thay đổi thoáng

qua Vũ Văn Nguyệt, nàng vội vàng lớn tiếng kêu gọi, Trương Khởi nghe được hắn nghiêm túc nói: "Tiểu nương tử, gừng trong tay ngươi rớt ra kìa".

Cái gì? Vũ Văn Nguyệt cả kinh, vội vàng đem tay phải mở ra, nhìn miếng gừng vẫn an ổn

trong tay, nàng bỗng dưng cứng đờ.

Không có ai bật cười, mặt Lan Lăng vương không chút thay đổi, Trương Khởi nhỏ nhắn

https://thuviensach.vn

yếu ớt, mà ở sau lưng nàng đều là nữ nhi quyền quý phụ thuộc Vũ Văn gia, vì vậy, không có ai dám bật cười cả.

Nhưng trong nháy mắt, gương mặt Vũ Văn Nguyệt vừa xanh vừa trắng rồi lại chuyển

sang tím, nàng thật là không ngờ, giấu miếng gừng trong tay chấm mắt để tranh thù đồng tình, lại bị người nàng muốn lấy lòng phát hiện.

Lan Lăng vương không để ý đến nàng ngây ngốc đứng như khúc gỗ, cực kỳ khó chịu Vũ Văn Nguyệt, cất bước bước vào đại điện.

Hơn nửa quan lại quyền quý đã tới, thấy Lan Lăng vương đi vào, tiếng ồn ào sôi nổi trong nháy mắt liền im bặt.

Vô số đôi mắt chuyển qua Lan Lăng vương, đồng thời chuyển sang Trương Khởi bên cạnh hắn.

Tối ngày hôm qua, Lan Lăng vương xung đột cùng huynh muội Vũ Văn Thành đã truyền khắp Trường An.

Cũng có rất nhiều ánh mắt liếc măt nhìn Lan Lăng vương sau đó lại nhìn về phía Vũ Văn Hộ Trên mặt Vũ Văn Hộ không có chút biểu tình, hoàn toàn không nhìn ra hỉ nộ.

Một nội thị bên người Tiểu hoàng đế Vũ Văn Ung, lại gần hắn nhỏ giọng nói: "Bệ hạ sai

lầm rồi, xem ra Cao Trường Cung chẳng qua cũng chỉ như vậy mà thôi..... nước Tề, không đủ uy hiếp."

Vũ Văn Ung vẫn chăm chú nhìn Lan Lăng vương, một lát sau, trổ mã thiếu niên

https://thuviensach.vn

nhỏ giọng mà nói ra: "Xem ra cô tử phương Nam đưa đến, đúng là một báu vật. Cao Trường Cung chỉ là một soái chủ tướng, háo sắc một chút cũng không có gì đáng ngại." Hắn vốn không phải một nhân vật trí dũng kiệt xuất. Hắn cho dù có háo sắc hơn nữa, cũng sẽ không ảnh hưởng đến bản lãnh cầm binh đánh giặc của hắn.

Lúc này, một thái giám đi tới ghé vào Vũ Văn Ung bên cạnh, nói thật nhỏ.

Nghe một lúc, hai mắt Vũ Văn Ung sáng lên, hắn quay đầu nhìn về phía Trương Khởi,

nhìn chằm chằm một lúc lâu, tỏ vẻ như tức giận nói: "Cái tên Cao Trường Cung này thật sự là phách lỗi, ngang ngược..... Đi xuống đi, chuyện này tuyệt đối không được nhắc lại, tránh làm mất thể diện của A Thành."

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Lan Lăng vương nắm tay Trương Khởi, ngồi xuống trên tháp kỹ - chỗ ngồi dành cho sứ giả

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Lời Tỏ Tình Của Trương Khởi

Bữa tiệc thế này, nữ khách không thể nào đội mũ che mặt. Cho nên từ khi bước vào trong điện thì Trương Khởi liền tháo cái mũ xuống, nàng cúi đầu, nhắm mắt theo đuôi sau lưng Lan Lăng Vương, diện mạo thân hình ẩn dưới bóng dáng cao lớn của hắn.

Sau khi ngồi xuống, nàng cũng cúi đầu, để cho mình hoàn toàn đặt trong bóng ma của hắn. Nhưng như thế, cũng không thiếu ánh mắt đánh giá nàng.

Tiếng ầm ĩ vẫn còn vang lên, sứ giả nước Tề và nước Trần nối liền không dứt ngồi vào vị trí. Khi Tiêu Mạc, Vệ Công Trực, và Vũ Văn Thuần vào điện thì trong điện sáng lên lần nữa, những quý nữ tuân mệnh tham gia tiệc, rốt cuộc dời ánh mắt từ trên người Lan Lăng Vương đi, nhìn về phía sau lưng.

Lúc này, ong ong mãnh liệt, là do huynh muội Vũ Văn tiến vào. Theo bọn họ đến gần, một số con cháu quý tộc nước Chu cùng vây lại.

Trong quá trình này, thỉnh thoảng có người nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Vũ Văn Thành bị mọi người vây vào giữa, sắc mặt vẫn xanh mét, hắn đẩy mọi người ra, sải bước đi về phía tiểu hoàng đế.

Đi tới trước người Hoàng đế, chỉ thấy hắn chắp tay thi lễ, cất cao giọng nói: "Bệ hạ, thần nghe nói Lan Lăng Vương nước Tề văn võ song toàn, là kỳ tài cái thế, trong các sứ giả nước Tề, cũng là nhân tài đông đúc. Thuộc

https://thuviensach.vn

hạ thần cũng có mấy người tài ba, nguyện thử cao thấp một lần với người nước Tề."

Âm thanh vang dội, mọi người trong điện nghe được rõ ràng.

Trong sự an tĩnh, tiểu hoàng đế gật đầu một cái, hắn còn chưa từng nói chuyện, Vũ Văn Thành đã tự độngiđi về trước mấy bước, đi tới trong điện, chắp tay với Lan Lăng Vương, tươi cười rạng rỡ nói: "Lại không biết Quận Vương có dám hay không?"

Hắn ngẩng đầu lên, cũng không đợi Lan Lăng Vương đồng ý, đã chỉ vào Trương Khởi sau lưng hắn ra lệnh: "Cơ thiếp này của Quận Vương, ta thấy rất là không tệ, không bằng lấy nàng để đánh cuộc, như thế nào?"

Từ đầu tới đuôi, hắn đều tự chủ trương, tiểu hoàng đế căn bản không có cơ hội mở miệng, Lan Lăng Vương làm sứ giả, cũng không có cơ hội cự tuyệt nước Chu, thật xem là nhà của Vũ Văn Hộ mà.

Sứ giả hai nước Tề Trần đồng thời nhìn về phía tiểu hoàng đế mới vừa kế vị.

Trên mặt tiểu hoàng đế mang theo nụ cười, lúc này, hắn lấy lòng nhìn Vũ Văn Hộ, bộ dáng rất quen thuộc. Ngược lại mấy quan viên quyền quý nước Chu trong điện, có một số trầm mặt, hoặc cúi đầu.

Vũ Văn Hộ híp cặp mắt lại, trong đôi mắt nửa khép nửa mở có ánh sáng bắn ra bốn phía. Hắn liếc mắt nhìn qua một bên, vừa lúc, một nội thị ở phương hướng kia liền gật đầu, bày tỏ đã nhớ kỹ hết các quan viên quyền qu1y có vẻ mặt đồng tình, hay oán giận đối với tiểu hoàng đế.

Vũ Văn Thành vẫn còn nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương, nhìn chằm chằm Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Gương mặt tuấn tú âm trầm của hắn hiện ra nụ cười, nét mặt nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương, lộ vẻ hả hê, âm độc. . . . . Đây là địa bàn của hắn, chỉ chờ Lan Lăng Vương đồng ý, hôm nay sẽ nhân cơ hội phế hắn trong yên lặng. Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên.

Hắn nhìn chòng chọc Vũ Văn Thành một cái, âm thanh trầm thấp êm tai nhàn nhạt vang lên, "Không so."

Hai chữ như đinh chém sắt này vừa ra, mọi nơi liền ông ông. Vũ Văn Thành đang muốn châm chọc hắn, thì thấy đôi tay Lan Lăng Vương ôm ngực, lạnh lùng nói: "Vô luận ởi ngựa bắn cung, cầm kỳ thư họa, nếu Vũ Văn Thành ngươi tự tỷ thí với ta, thì không sao."

Vũ Văn Thành cứng đờ.

Đảo mắt hắn cười nói: "Chẳng lẽ nước Tề trừ Lan Lăng Vương ngươi ra, thì không còn cao nhân?" Hắn nói tiếp: "Người làm soái, chỉ cần phát hiệu lệnh là được, cần gì tự mình động thủ? Lời này của Quận Vương thật buồn cười"

Hắn chỉ vào một mỹ nhân đứng bên cạnh, nói: "Nếu Quận Vương thắng, liền có thể dẫn mười mỹ nhân này trở về. Ngươi yên tâm, họ đều là xử nữ, Quận Vương thắng, liền có thể làm tân lang mười đêm" hắn ngẩng đầu lên, phách lối cười lớn, "Dùng mười xử nữ xinh đẹp, đổi một cơ thiếp Quận Vương từng chơi, mua bán này không lỗ chứ?"

Những lời "Chẳng lẽ nước Tề trừ Lan Lăng Vương ngươi ra, thì không còn cao nhân?" đã là khiêu khích trần trụi, những lời khiêu khích uy nghiêm nước Tề vừa vang lên, thì các sứ giả nước Tề đã không có đường lui. Lan Lăng Vương từ chối nữa, chính là khiếp đảm, chính là làm hỏng uy danh, dù không bị người Chu giễu cợt, thì trở lại nước Tề, cũng sẽ bị trách hỏi.

https://thuviensach.vn

Chuyện này, đã không phải chuyện nhỏ giữa mấy cơ thiếp, mà là đấu tranh giữa nước và nước.

Lan Lăng Vương nhíu hai mắt lại.

Trương Khởi lặng lẽ ngẩng đầu.

Trong bóng tối, nàng không biến sắc lại gần Lan Lăng Vương, thấp mềm nói: "Trường Cung, nếu là cầm thư hội họa, A Khởi có thể thử một lần." Vô luận như thế nào, nàng đều không thể rơi vào trong tay Vũ Văn Thành. Vả lại, lúc nãy đối mặt sự khiêu khích của Vũ Văn Thành ở ngoài điện thì nàng đã trả lời lại, mà nàng cảm thấy, Lan Lăng Vương thích nàng như vậy. Nếu hắn muốn nàng mạnh, nàng liền mạnh.

Sứ giả nước Tề đều ngẩn ra. Trong ấn tượng của họ, cơ thiếp Quận Vương mới được này mềm mại yếu ớt, chưa bao giờ biết, nàng cũng có thời điểm nói chuyện tự tin như vậy? Phải biết, đây là dùng lấy lực lượng của một người liều lực lượng của các quốc gia, nàng tự tin có thể thắng được người Chu ở ba phương diện cầm thư họa?

Trương Khởi nói xong, liền cúi đầu, mà lúc này, âm thanh trầm mà uy nghiêm của Lan Lăng Vương đã vang lên: "Được"

Một chữ khạc ra, trên mặt Vũ Văn Thành liền lộ ra một nụ cười hả hê.

Trầm trầm nhìn chằm chằm vào Vũ Văn Thành, Lan Lăng Vương chậm rãi nói ra: "Ta đã là sứ, vậy tỷ thí sẽ do ta định ra, Vũ Văn lang quân thấy thế nào?" Hắn chuyển sang tiểu hoàng đế bên cạnh, hỏi "Bệ hạ nghĩ như thế nào?"

Tiểu hoàng đế gật đầu một cái, nói: "Đây là tự nhiên." Hắn chuyển sang sứ Trần bên cạnh, âm thanh thiếu niên vang dội nói: "Đại tài ba nước đều tại đây, sứ Trần cũng tham gia đi."

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra này, tiếng ông ông vang lớn trong điện lần nữa. Chúng sứ Trần xúm lại, thương nghị một lát sau, chánh sứ cất cao giọng nói: "Như thế, cung kính không bằng tuân mệnh."

"Tốt." âm thanh của tiểu hoàng đế vừa rơi xuống, Lan Lăng Vương nói: "Cứ so ba trận, thuật cởi ngựa, bắn tên, còn có cầm kỹ."

Lúc này, âm thanh trong trẻo của Tiêu Mạc vang lên, "Lại thêm một cuộc cờ vây." Hắn chậm rãi đứng lên, ở bên trong đèn dầu sáng rỡ, áo trắng ngà như ánh trăng. Chỉ thấy hắn dịu dàng nhìn Trương Khởi, từ từ nói: "Tiền đánh cuộc của nước Trần ta, cũng giống hai vị, thắng, mỹ cơ Lan Lăng Vương mới, liền thuộc về tại hạ, thua, ta nguyện ra ngàn lượng hoàng kim, mười con tuấn mã"

Tiếng nghị luận nổ oanh trong điện.

Sứ giả nước Trần tuổi trẻ tuấn tú này, thật là rất hào phóng. Với lực một người, bỏ ra hoàng kim ngàn lượng, mười con tuấn mã, để đổi một mỹ cơ bọn họ đã đưa ra ngoài.

Quả nhiên là người ở nước giàu tới, thật là coi tiền tài như cặn bã, ngàn lượng hoàng kim, mười con tuấn mã đối với một quốc gia mà nói, mặc dù không tính là gì, nhưng so với Vũ Văn Thành chỉ chịu lấy ra mười mỹ cơ bình thường, đã cưỡng ép người Tề đánh cuộc, thì thật đó là hào phóng không có giới hạn, so sánh hai bên, hành động của Vũ Văn Thành lại phách lối lại bủn xỉn, bất tri bất giác, người Chu cảm thấy có chút khó chịu.

Vũ Văn Thành cũng rất khó chịu, mắt hắn trầm xuống, sắc mặt tái xanh nhìn chằm chằm Tiêu Mạc. Đối mặt ánh nhìn chằm chằm của hắn, Tiêu Mạc vẫn gió nhẹ nước chảy. Một sứ giả nước Trần nhìn Vũ Văn Thành, lo âu nói: "Hành động lần này của Tiêu Lang đắc tội với con sói con này rồi."

Tiêu Mạc lại nhìn Trương Khởi, nói thật nhỏ: "A Khởi của ta, há là bực cầm thú này có thể mơ tưởng?"

https://thuviensach.vn

Không ngờ tới Tiêu Mạc sẽ ra mặt vì mình vào lúc này, Trương Khởi kinh ngạc nhìn rồi xoay qua chỗ khác. Dưới ngọn đèn dầu, nhìn Tiêu Mạc vẫn cười như gió xuân rực rỡ, nhìn đôi mắt đen kịt của hắn, Trương Khởi mắt xuống.

Trong tiếng ầm ỹ, bỗng nhiên, Vũ Văn Thành cười lên ha hả.

"Bạch bạch ——" hắn vỗ tay. Trong tràng pháo tay thanh thúy, Vũ Văn Thành nói: "Đã như vậy, kính xin Lan Lăng Vương nhường mỹ nhân của ngươi ra cho đoàn người xem một chút, anh tài ba nước tranh nàng một vị phụ nhân, không kiểm nghiệm vẻ đẹp, thì thật phụ lòng giai thoại này!"

Vũ Văn Thành này còn có chút nhanh trí, những lời này vừa ra, liền biến tranh đấu giữa ba quốc gia, biến thành tranh đấu riêng bởi vì nữ sắc. Cứ như vậy, dù Lan Lăng Vương và Tiêu Mạc thắng, trở lại trong nước, lấy được cũng là lời ra tiếng vào.

Tất cả mọi người nhìn về phía Trương Khởi.

Lời này của Vũ Văn Thành mặc dù nói khó nghe, cũng là không cách nào phản bác.

Trương Khởi từ từ đứng lên.

Nàng để cho mình hiện ra ở trong đèn dầu sáng rỡ.

Đây là lần đầu tiên nàng hoàn toàn lộ ra hình dáng mình, trong khoảnh khắc hiện ra trước mặt mọi người, tiếng cười cợt, tiếng ồn ào, tiếng nghị luận tràn ngập trong điện, lúc này đột nhiên an tĩnh chút.

Trong khoảng thời gian ngắn, mặc kệ là sứ Tề hay người Chu, hay người Trần, đều bừng tỉnh hiểu ra.

https://thuviensach.vn

Thì ra là thật là một nữ tử tuyệt sắc khó gặp, không trách được Lan Lăng Vương trân ái như thế, Vũ Văn Thành lại nhất định muốn lấy nàng, mà sứ Trần, càng trả giá cao.

Chỉ thấy Trương Khởi xuất hiện dưới ngọn đèn dầu, thướt tha duyên dáng, chỉ là mười bốn mười lăm tuổi. Da nàng trắng hơn tuyết, mặt mày như vẽ, mái tóc như mực tản sau lưng, dài đến hai thước, soi rõ bóng người. Chỉ đứng như vậy, liền có một loại tư thế động lòng, giống như đứng ở trong lòng bàn tay mà múa, cũng giống như phủ lên một tầng ánh trăng.

Có thể là do vừa nếm mùi đời, nhụy hoa mới nở, trong vẻ tuyệt luân tinh xảo của thiếu nữ, da thịt trắng nõn sáng bóng, lộ ra một tầng phấn hồng, và ánh sáng quyến rũ. Ánh sáng quyến rũ lưu chuyển khắp trên dưới người nàng, khiến các chàng trai trong điện, đột nhiên nuốt nước miếng.

Quả nhiên, ngày đó nhìn thấy không phải là hình dáng của nàng.

Vũ Văn Thành ngây ngẩn một hồi, lớn tiếng ra lệnh: "Mỹ nhân kia, đi tới trong điện tới"

Hắn cười lạnh nói: "Nếu là vật đánh cuộc, thì phải bày ra giữa ánh sáng."

Lan Lăng Vương trầm mặt xuống.

Hắn còn chưa mở lời, Trương Khởi dã híp mắt, nhẹ nhàng khẽ chào hướng Vũ Văn Thành. Trong điện, vang lên âm thanh chậm rãi cuản àng, "Lang quân quá lời, thiếp thân vốn là nhi nữ Trương thị ở quận Ngô, thân phận quý giá, không thua lang quân bao nhiêu." Trong sự an tĩnh cực hạn bốn phía, giọng nói nàng mềm mại thanh thúy: "Về phần làm đánh cuộc, vốn là lang quân tham luyến sắc đẹp thiếp thân, cưỡng cầu mà đến. Thiếp thân và Lan Lăng Quận Vương lưỡng tình tương duyệt, chàng chàng thiếp thiếp. . . . Lang quân lấy danh chủ đất, làm chuyện tiểu nhân cậy mạnh

https://thuviensach.vn

cưỡng đoạt. Thiếp thân mặc dù yếu, nhưng thực khinh thường chuyện đi tới trong điện, lang quân không cần hơn nữa"

Dứt lời, nàng nhẹ nhàng khẽ chào tiểu hoàng đế, Vũ Văn Hộ, và Tiêu Mạc, ngồi xuống bàn lần nữa.

Trong điện an tĩnh cực kỳ

Không có ai nghĩ đến, Trương Khởi có thể nói như vậy, còn nói trực tiếp như vậy, thật sự là đánh thẳng vào mặt Vũ Văn Thành, nếu như do bất kỳ một trượngh pu nào ở nước Tề và nước Trần nói, khó tránh khỏi lại bị Vũ Văn Thành nâng cao đến độ cao quốc gia, trở thành một vụ việc không nói rõ được.

Nhưng nói lời này, cũng chỉ là một nữ nhi yếu đuối, lời nói này, tự như con dao đâm vào Vũ Văn Thành, khiến hắn thật mất nể mặt. Chính là tiểu hoàng đế, Vũ Văn Hộ và người Chu, cũng không ngóc đầu lên được trong lời công kích của nàng, tình thế nghịch chuyển. Tình thế tốt và dáng vẻ kiêu ngạo lúc nãy Vũ Văn Thành tạo thành, chẳng những bị đánh tan toàn bộ, còn khiến hắn, mặc kệ thắng bao nhiêu, được bao nhiêu, cũng có vẻ thật là tức cười bởi vì hắn tham sắc đẹp của ái cô người ta, làm chuyện tiểu nhân, cậy mạnh cưỡng đoạt, mục đích hèn hạ, thủ đoạn lại không quang minh lỗi lạc, như vậy, thắng lợi lại có cái gì hả hê? Mấy câu nói sỉ nhục này, liền khiến Vũ Văn Thành rơi vào tình cảnh nhếch nhác. Sự chán ghét khinh thường đến từ tiểu cô này, thật như an tĩnh, vô cùng an tĩnh tát một cái lên mặt mỗi người Chu.

Vũ Văn Nguyệt giận đến cặp mắt bốc lửa, lại chỉ có thể nhìn phụ thân của nàng.

Trong một hồi an tĩnh tuyệt đối, chúng người Chu hai mặt nhìn nhau, bọn họ không biết, có nên nhắc lại chuyện tỷ thí không? Hình như, tỷ thí hay không đều không còn mặt mũi, sau đó tiểu hoàng đế ho khan mấy cái,

https://thuviensach.vn

cười nói: "Được rồi, không nói việc này." Hắn giơ bình rượu lên, quơ quơ với Lan Lăng Vương và Tiêu Mạc, nói: "Chuyện tranh đua này, cho tới bây giờ đều tổn thương hòa khí, hai vị đều là khách quý đường xa mà đến. Thân là chủ nhân, không thể khiến khách quý tức giận. Người tới, đưa lên 100 lượng vàng, mười mỹ cơ cho hai vị sứ giả."

Trong tiếng vâng của thái giám, tiểu hoàng đế cười híp mắt nói: "Chuyện tỷ thí, liền không cần nói ra. Đến đây, uống rượu uống rượu." Dứt lời, hắn dẫn đầu uống một hơi cạn sạch rượu trong ly.

Theo tiểu hoàng đế dẫn đầu, mọi người trong điện đều cười ra. Bọn họ vội vàng giơ bình rượu lên, đối ẩm với hoàng đế. Trong khoảng thời gian ngắn, đại điện mới vừa giương cung bạt kiếm, khôi phục náo nhiệt ồn ào náo động lần nữa.

Vũ Văn Hộ ngồi ở một bên trừng mắt lên, nhìn Vũ Văn Thành một cái, trầm mặt khẽ hừ.

Nội thị bên cạnh thấy thế, vội vàng tiến lên trước, nhỏ giọng nói: "Cô tử này miệng lưỡi sắc bén quá, thật to gan lớn mật rồi."

Hắn đây là mượn cớ mắng Trương Khởi, muốn thay Vũ Văn Thành giải vây. Vũ Văn Hộ nghiêm mặt, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Hôm nay nếu không phải bệ hạ giải vây thay hắn, lão phu thật không biết hắn làm sao thoát khỏi khi bị một tiểu cô ép hắn và người của hắn á khẩu không trả lời được, thật là một phế vật"

"Đại chủng tể bớt giận, đại chủng tể bớt giận"

Bên này ồn ào náo động, bên kia, Lan Lăng Vương ngồi lui thân thể về phía sau, mắt hắn nhìn phía trước, trầm thấp nói: "A Khởi không sợ?"

Trương Khởi đảo tròng mắt, sợ? Khi sợ và nước mắt không có ích lợi gì, tại sao nàng phải sở? Nàng cho tới bây giờ đều chưa từng nghĩ đến phụ

https://thuviensach.vn

thuộc vào Vũ Văn Thành, sao phải sợ hắn?

Thấy nàng không đáp, Lan Lăng Vương nói nhỏ: "A Khởi và ta, nguyên là lưỡng tình tương duyệt, chàng chàng thiếp thiếp sao?" Âm thanh nhẹ nhàng như dương cầm, hàm chứa sự tươi đẹp nói không rõ.

Lông mi dày của Trương Khởi run run, nói thật nhỏ, mềm nhũn, nhẹ nhàng, giống như mưa xuân xoay tròn trong gió nhẹ: "Ta muốn cùng chàng hiểu nhau, cả đời không thay đổi."

Âm thanh của nàng rất nhẹ rất nhẹ, rất nhỏ rất nhỏ, giống như chỉ là cánh môi giật giật, giống như sợ Lan Lăng Vương nghe được.

Sau khi nói xong, nàng liền rũ mắt, lông mi thật dài rũ xuống hai cái bóng dưới ánh đèn.

Nàng biết, hắn nghe được, trong chớp nhoáng này, cái lưng thẳng tắp kia, hơi cứng ngắc, tay đặt ở bên chân, từ từ, gian nan mở ra, lại khép lại, ở chỗ nàng không thấy được, bờ môi mím chặt lại thành một đường. . . . .

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Tham Muốn Giữ Lấy

Trong tai Tiêu Mạc ông ông tác hưởng, một câu, "Thiếp thân và Lan Lăng Quận Vương lưỡng tình tương duyệt, chàng chàng thiếp thiếp." củaTrương Khởi không biết vang vọng ở bên tai của hắn bao nhiêu lần.

Nhìn thấy sắc mặt hắn trắng bệch, không còn vẻ cười nói ung dung, một phó sứ khác nhỏ giọng kêu: "Tiêu Lang, Tiêu Lang?"

Gọi bốn năm tiếng, Tiêu Mạc mới quay đầu lại. Hắn nhìn sứ giả kia, khàn khàn nói: "Cô tử này, thật biết giả bộ. . . . Lời nói cứ tựa như thật." Âm thanh của hắn duy trì trầm tràm nghèn nghẹn, người sứ giả kia nghe thấy không đầu không đuôi, không khỏi kinh ngạc nhìn hắn, thực không hiểu lời này của hắn là có ý gì.

Tiêu Mạc vô tâm để ý tới, hắn quay đầu, không chớp mắt nhìn về phía Trương Khởi ngồi ở nơi xa. Tối nay Trương Khởi khiến hắn cảm thấy thật xa lạ. Cho tới nay, nàng không phải là yếu đuối ẩn núp, khiến nam nhân muốn che chở bảo vệ sao? Hắn thật không biết, nàng cũng có lúc miệng lưỡi bén nhọn, lời nói sắc bén, càng làm cho hắn nghĩ không tới là, thời cơ nàng nói chuyện, tính toán ngôn từ, đều chuẩn xác cẩn thận, mấy lời này, mặc dù tất cả mọi người đang ngồi đều hiểu, nhưng bất luận kẻ nào cũng không thể nói, chỉ có nàng, chỉ có nàng nói ra, mới có thể đạt tới hiệu quả như hiện tại, cô tử trong thiên hạ không phải nên núp sau nam nhân sao?

Vũ Văn Thành thở phì phò trở lại trên giường, vừa mới ngồi xuống, hắn liền thấy được gương mặt không chút biểu tình của cha mình. Phụ thân của hắn, hắn vẫn hiểu rõ, giờ phút này sắc mặt của Vũ Văn Hộ nhìn như bình

https://thuviensach.vn

thản, nhưng hắn lại cảm thấy rõ ràng sự tức giận, nên sắc mặt Vũ Văn Thành trắng bệch ra.

Nhìn sắc mặt hắn không ngừng biến ảo, một nội thị tới gần, nhỏ giọng nói: "Đại Lang quân, bình tĩnh chớ nóng"

Bốn chữ bình tĩnh chớ nóng vừa ra, sắc mặt Vũ Văn Thành càng trắng hơn. Hắn hiểu được, nội thị đang khuyến cáo hắn, bảo hắn kế tiếp an tĩnh một chút, tận lực lấy bất biến ứng vạn biến, không thể lại chủ động sanh sự.

Bị Trương Khởi giễu cợt một phen như vậy, không khí trong điện cũng thay đổi, tất cả mọi người an tĩnh lại.

Tiểu hoàng đế lại đứng ra nói mấy câu nói, sau đó tiếng cổ nhạc vang lên, kỹ nữ xinh đẹp nhanh nhẹn tiến ra.

Như thường ngày, những kỹ nữ xinh đẹp này, bưng hộp đựng thức ăn rượu ngon, ngồi xổm xuống trước bàn con của từng quý nhân, sau đó, tay ngọc của họ dãn nhẹ, bưng rượu ngon, gắp thức ăn ngon, cẩn thận và kính cẩn đưa vào trong miệng quý nhân.

Loại mỹ cơ này, không chỉ là quyền quý phái nam, dù trước mắt quý nữ cũng có. Nhiệm vụ của các nàng chính là hầu hạ các quý nhân ăn cơm uống rượu.

Mà theo họ đến, các nam nhân trong điện cũng tỉnh táo lại. Có một số đã uống vài ngụm rượu nên say, bèn kéo mỹ nhân qua, uống rượu từ trong những cái miệng nhỏ thơm mùi đàn hương.

Lan Lăng Vương nhìn mỹ cơ núp ở trước người mình, giờ phút này, mỹ cơ cũng đang nhìn hắn, dưới ngọn đèn dầu, hai gò má mỹ cơ ửng đỏ, trong mắt lưu động ánh sáng, giống như các nam nhân trong điện, đều lộ vẻ ý loạn tình mê. . . . Chỉ là, những nam nhân ý loạn tình mê, là bởi vì mỹ cơ trước người, mà mỹ cơ này ý loạn tình mê, là bởi vì Lan Lăng Vương gần

https://thuviensach.vn

trong gang tấc, Lan Lăng Vương rũ mắt xuống, hắn ra lệnh nói: "Trương thị A Khởi"

Vừa mới kêu lên, hắn liền nghe được Trương Khởi đặc biệt nhẹ nhàng thưa một tiếng, "Vâng."

Sắc mặt hắn trầm xuống, nhàn nhạt nói ra: "Tới đây"

Trương Khởi lại đáp một tiếng, nàng liếc mắt nhìn mỹ cơ đang si mê kia, rũ mắt xuống nén cười: ánh mắt này, hắn giận là phải.

Nàng đứng lên, nhẹ nhàng bước liên tục, từ từ chuyển đến trước người Lan Lăng Vương, sau đó, cúi đầu xuống.

Lan Lăng Vương từ từ thưởng thức rượu ngon trong tay, không có tiếp tục phân phó.

Trương Khởi chần chờ một chút, liền dời mông vào ngực hắn. Vừa rơi xuống trên đầu gối hắn, nàng liền co rút lại, để cho mình thoải mái, dùng một loại tư thế cả người đều nghiêng qua mà nằm trong lòng hắn.

Thấy ánh mắt của mỹ cơ chuyển thành mất mác, Trương Khởi kề mặt trên ngực bền chắc của Lan Lăng Vương, lặng lẽ trợn mắt nhìn mỹ cơ này một cái.

Vừa trừng qua, vẻ mặt mỹ cơ này càng mất mác hơn, nàng ta nhẹ nhàng khẽ chào hai người, rồi cúi đầu từ từ thối lui.

Nghiêng mắt nhìn mỹ cơ này rời đi, âm thanh trầm thấp của Lan Lăng Vương từ đỉnh đầu của nàng truyền đến, "Vì sao nàng ta trở lui?"

Trầm mặc một hồi, âm thanh nho nhỏ, hèn nhát của Trương Khởi truyền đến, "Ta trừng nàng."

. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Vì sao?" Hai chữ này phát ra, quả thật vang vang như hạt sắt.

Nếu là người khác, nghe giọng điệu này, liền cho rằng hắn đang tự trách mình. Nếu như là người thích hắn, nghe được giọng nói cứng như sắt, làm như không nhịn được của hắn, tim chắc chắn sẽ xoắn buồn bực chứ?

Trương Khởi đảo tròng mắt, lông mi thật dài của nàng vẫy vẫy, tay nhỏ bé chơi đùa ngọc bội bên hông của hắn, thật nhỏ, mềm mại nói: "Ánh mắt nàng ta tựa như tặc, nhìn chằm chằm lang quân của ta. . . ."

Những lời này, thực sự rất nhỏ, rất mềm, nhẹ nàng u oán.

Giọng nói như vậy, hợp với làn điệu lã lướt của nàng, liền tựa như đang đọc bài thơ tình cảm động.

Cho dù như thế, lời vừa ra khỏi miệng, Trương Khởi vẫn nhấc bắp chân lên, rồi cứng đờ ở nơi đó.

Lan Lăng Vương cúi đầu xuống.

Nếu như không có sai, hắn nghe được tiểu phụ nhân trong ngực, đang tuyên cáo với hắn sự ghen tỵ của nàng. . . . Chỉ là một mỹ cơ gặp dịp thì chơi, nàng cũng cần đố kỵ sao? Cô tử xảo trá này, là muốn từng bước từng bước khảo nghiệm ranh giới cuối cũng của hắn? Là muốn xem xem bản thân có thể dễ dàng tha thứ với nàng tới trình độ nào à? Là muốn nói cho hắn biết, nàng chán ghét những nhân muốn thân cận hắn, nàng là đố phụ sao?

Mặt hắn không thay đổi nhìn Trương Khởi, cứ nhìn nàng, cho đến khi Trương Khởi vùi ở trong ngực hắn, động tác chơi đùa ngọc bội trở nên vụng về, khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ quyến rũ, mơ hồ toát ra vẻ uất ức, hắn mới ngẩng đầu lên.

Hắn cũng không nói lời nào.

https://thuviensach.vn

Hắn ngẩng đầu lên.

Trương Khởi đợi một hồi lâu, cũng không thấy hắn lên tiếng, rốt cuộc cẩn thận từng li từng tí ngẩng đầu lên.

Trên gương mặt tuấn mỹ tuyệt luân của Lan Lăng Vương, không có ý cười, cũng không có lửa giận, gương mặt như vậy, căn bản không nhìn ra cảm xúc gì. . . . Nàng rất đố kỵ, cả với một kẻ không quen biết cũng muốn bài xích, sao hắn lại không vui cũng không giận? Nếu là một nam nhân lỗ mãng, thấy nữ nhân tranh giành vì mình, tất nhiên sẽ vui. Nếu như là một nam nhân trọng quy củ, thấy một cơ thiếp nho nhỏ như nàng, không phân rõ vị trí của mình như vậy, sẽ phải giận và cảnh cáo. Nhưng hắn lại không vui cũng không giận, đây là ý gì?

Trương Khởi trừng mắt nhìn, một lát sau, nàng quyết định không suy đoán tâm tư của hắn nữa. Cúi đầu lần nữa, nàng đưa ra đôi tay ôm hông của hắn.

Thời gian trôi qua từng chút. Dần dần, ánh trăng treo trên đầu ngọn cây, dần dần, canh giờ qua canh hai.

Trong sự náo nhiệt, cũng không biết tiểu hoàng đế rời khỏi từ lúc nào, Vũ Văn Hộ cũng đã sớm không thấy bóng dáng. Khi thái giám tuyên bố tan tiệc, Lan Lăng Vương liền đứng lên.

Hắn tự nhiên ôm Trương Khởi vào trong ngực, xoay người liền đi ra ngoài.

Nhìn thấy hắn đi, một số ánh mắt đều dời về phía hắn, bọn họ nhìn hắn, cũng nhìn về phía Trương Khởi trong ngực hắn, chứng kiến tới Trương Khởi dường như không xương thì trong mấy ánh mắt, lộ ra vẻ tham lam. Dĩ nhiên, nữ tử mà cả Vũ Văn Hộ cũng không đoạt được, bọn họ cũng chỉ có thể suy nghĩ một chút thôi.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài trăng sáng lên cao, trên quảng trường xe ngựa tấp nập. Thấy bên cạnh xe ngựa của Lan Lăng Vương, có năm mươi thị vệ cường tráng đứng lặng yên, có người nhịn không được cười khẩy: "Lan Lăng Quận Vương là có việc gì thế? Chẳng lẽ, trong hoàng cung này còn có người muốn ám sát Quận Vương hay sao?"

Vừa dứt tiếng, liền có tiếng cười vang lên.

Lan Lăng Vương liếc người nọ một cái, lạnh lùng mà nói: "Mặc dù không có thích khách, nhưng con cháu quyền qu1y ngang ngược kiêu ngạo cuồng vọng, không biết nặng nhẹ vẫn có"

Lời này, rõ ràng chỉ Vũ Văn Thành, Lan Lăng Vương vừa nói xong, mấy người đang cười cợt vội im miệng, những ánh mắt nhìn về nơi này, cũng cuống quít vòng vo đi.

Lan Lăng Vương ngửa đầu cười một tiếng, ống tay áo của hắn vung lên, ôm Trương Khởi ngồi lên xe ngựa. Đưa mắt nhìn xe ngựa đi xa, khuôn mặt của Vũ Văn Thành chậm rãi đi ra từ dưới bóng cây trở nên xanh mét, hắn cắn răng, giọng căm hận nói: "Chính là ngang ngược kiêu ngạo cuồng vọng thì như thế nào? Cao Trường Cung, ta muốn ngươi không được chết tốt"

Vừa dứt tiếng, một nội thị liền vội vàng cắt đứt hắn, "Đại Lang quân không thể"

Khi Vũ Văn Thành vọt xoay đầu lại, hung ác trầm trầm nhìn chăm chú, nội thị kia tuôn mồ hôi lạnh như mưa, há miệng run rẩy nói: "Đại Lang quân, đây là mưu kế của Cao Trường Cung. Hắn cố ý nói như thế, chính là muốn truyền cho người ngoài đường biết. Đến lúc đó nếu hắn có chuyện gì, đoàn người sẽ trách cứ Đại Lang quân." Vũ Văn Hộ ở Chu tuy là một tay che trời, nhưng Vũ Văn Thành không phải Vũ Văn Hộ, hắn còn có huynh đệ, giữa hắn và các huynh đệ còn có tranh đấu gay gắt. Dưới tình huống Vũ

https://thuviensach.vn

Văn Hộ bất mãn với hắn, hắn làm gì cũng sẽ bị người nắm cán, nói không chừng sẽ hoàn toàn mất đi sự yêu thích của Vũ Văn Hộ.

Cao Trường Cung không nói lời kia, Vũ Văn Thành còn có thể có chút mờ ám, nhưng hắn nói lời này, Vũ Văn Thành chẳng những phải khiêm tốn, thậm chí trong lúc hắn ở Chu, Vũ Văn Thành sẽ phải bảo vệ hắn.

Xe ngựa chạy nhanh.

Khi xe ngựa nhoáng một cái, Trương Khởi thấy được đồng thời chạy ra ngoài, còn có xe ngựa của Tiêu Mạc, cùng với tròng mắt theo đuổi sít sao kia. Có lẽ là ánh trăng sáng quá, có lẽ là sau lưng trời đất sau lưng hắnr ất u ám, Trương Khởi thấy được môi hắn mím chặt, và sự cầu khẩn cùng cô độc trong mắt hắn.

Trương Khởi kéo màn xe xuống.

Vừa quay đầu, nàng liền thấy được Lan Lăng Vương. Đối diện mắt của nàng, Lan Lăng Vương trầm thấp hỏi "Ngươi cảm động?"

Trương Khởi cúi đầu, nhẹ giọng nói: "Uhm." Đúng, nàng cảm động, nàng chưa từng nghĩ tới, Tiêu Mạc sẽ bỏ ra ngàn lượng hoàng kim, mười con tuấn mã để đánh cuộc nàng.

Nàng vẫn cho rằng, sự để ý của Tiêu Mạc dành cho nàng, phải ở trong điều kiện không ảnh hưởng lợi ích của hắn. Nàng cũng cho là, hắn không quan tâm nàng nghĩ như thế nào, hắn chỉ quan tâm hắn thôi.

Lan Lăng Vương nhìn chằm chằm nàng, "Có muốn trở lại bên cạnh hắn?"

Những lời này vừa rơi ra, hắn liền mím chặt môi, mà Trương Khởi, càng thêm kinh ngạc ngẩng lên đầu nhìn về phía hắn. . . . Làm một cơ thiếp hắn mạnh mẽ lấy về, hắn không nên hỏi nàng câu này. Lời này, có vẻ hắn thật

https://thuviensach.vn

rất để ý Trương Khởi, thật giống như bởi vì nàng để ý Tiêu Mạc mà sinh ra đố kỵ. Lan Lăng Vương quay đầu đi, gương mặt trầm lạnh, cao cao tại thượng, giống như vừa rồi hắn không nói gì, dù nói rồi, cũng chỉ là trò đùa. Ai xem là thật mới thực sự là buồn cười. Trương Khởi uốn éo người, nàng để mình dựa sát hắn, đưa đôi tay ra, nghịch ngợm leo lên cổ của hắn.

Nàng cười khanh khách, trong hai con ngươi sáng ngời nhìn hắn chứa đựng ngượng ngùng và vui vẻ vô biên, thấy hắn vẫn trầm mặt, nàng đột nhiên ưỡn thẳng lưng, dán mặt mình lên mặt của hắn, sau đó, nàng dùng mặt của mình nhẹ nhàng cọ xát mặt của hắn, môi hồng mềm nhũn, càng thêm có ý vô ý vuốt ve trên mặt hắn.

Khi hô hấp hòa tan vào nhau, nàng mềm mại nói: "A Khởi chỉ không ngờ, có chút ngoài ý muốn thôi. . . . . phu quân của A Khởi ở chỗ này đây." Nói tới chỗ này, khuôn mặt nàng đỏ lên, đưa môi hồng qua, dán môi mình lên môi của hắn, nàng nghịch ngợm đưa rcái lưỡi a, vừa lặng lẽ vẽ bờ môi của hắn, vừa dùng sức gạt ra múi môi của hắn. Khi môi hắn hé ra một phần thì cái lưỡi thơm tho của nàng thăm dò vào miệng của hắn, chơi đùa với đầu lưỡi của hắn.

Khi nụ hôn này sâu hơn, Trương Khởi dựa vào trong ngực hắn, mềm nhũn như nước. Bất tri bất giác, Lan Lăng Vương ôm sát nàng, để nụ hôn này sâu hơn.

Xe ngựa vững vàng chạy vào phủ sứ giả.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Hắn Và Nàng

Lan Lăng vương ôm Trương Khởi nhảy xuống xe ngựa, đi tới hậu viện viện , hắn ra lệnh nói: "Chuẩn bị nước nóng”

"Vâng."

Một thùng nước nóng hổi được nâng đến, Lan Lăng vương nhìn về phía Trương Khởi, nói:

"Đi ngâm nước một chút, ta đi ra ngoài”. Dứt lời, hắn lấy từ trong ngực ra một lọ thuốc, đặt vào tay của Trương Khởi, rồi xoay người đi ra ngoài

Trương Khởi cúi đầu, nàng từ từ cởi xiêm áo ra, để cho cả người mình chìm trong nước nóng.

Quả nhiên, ngâm như vậy, vết sưng ở nơi ấy cũng giảm đau mấy phần

Sau khi ngâm nước thoải mái, Trương Khởi tự bôi thuốc cho mình, mặc thêm xiêm áo, gọi tì nữ ở bên ngoài vào dọn dẹp một chút, nàng mới cất bước đi về phía phòng ngủ

Trong phòng ngủ, Lan Lăng vương tóc đen xõa xuống, mặc trên người trung y màu trắng mỏng, cổ áo nửa mở, bộ ngực rắn chắc bạc màu ửng sáng dưới đèn đuốc. Chỗ quần dưới, đùi mạnh mẽ tráng kiện, có hơn phân nửa bị lộ ra ngoài. Hắn không chú ý Trương Khởi đã tiến vào, chỉ cúi đầu, dưới ánh nến lật xem quyển sách lụa

https://thuviensach.vn

Hắn xem hết sức nghiêm túc, đôi mày thanh tú nhíu lại hình ngọn núi, môi mỏng mím chặt thành 1 đường. Đang lúc ấy, thì một cơn gió mát thổi qua, ngọn gió thổi bay tóc mai của hắn, nhẹ nhàng thổi qua đôi mắt thâm thúy thần bí, sóng mũi cao thẳng

Chân thực mà nói, mỗi một đường nét trên gương mặt hắn, giống như một kiệt tác tỉ mỉ của trời xanh. Chói mắt, đồng thời khiến người ta trầm mê, đột nhiên, Trương Khởi cảm thấy ngực mình ngưa ngứa, nàng vội vã nghiêng đầu đi

Lúc này, một thanh âm trầm thấp truyền đến: “Đã tắm xong rồi?”

“Ân”

Nghe tiếng bước chân nhẹ nhàng của Trương Khởi, Lan Lăng vương cũng không quay đầu lại: “Ngủ đi, không cần phải hầu ta”

Trương Khởi nhìn giường to như vậy, môi giật giật, không có trả lời, chỉ đỏ mặt cúi đầu xuống

Dường như cảm giác được nàng im lặng quá mức, hắn buông sách lụa trong tay xuống, trầm thấp nói: “Tối hôm nay, nàng biểu hiện tốt lắm”

Trương Khởi trừng mắt, ngẩng đầu nhìn về phía hắn

Hắn không có quay đầu, chỉ nhìn về phía trước, thanh âm trầm thấp giống như dây đàn bật lên trong đêm tối, gợi lên sự rung động sâu nhất trong lòng người: “Nàng khá lắm…Khá hơn so với trong tưởng tượng của ta”

Hắn nói nhỏ, nói đến đây lại nói: “Ngủ đi, ta còn có việc, phải thức một canh giờ nữa”

Trương Khởi ân một tiếng

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn hắn, nhìn thân hình cao lớn của hắn, thân hình gần gấp 2 lần nàng, nhìn đường nét sườn mặt của hắn không còn cách nào có thể diễn tả bằng lời, trái tim của Trương Khởi, không chịu sự khống chế của nàng, nhảy lên bịch bịch

…. Lan Lăng vương anh tuấn quá mức hoàn mỹ, hắn cũng biết điểm này, cho nên hằng năm không thay đổi sắc mặt, bộ dáng luôn lạnh lùng uy nghiêm, hơn nữa, ở trên chiến trường đã tôi luyện cho hắn sát khí uy nghiêm lẫm liệt, cả người hết sức hoa mỹ, ngoài ra còn có mười phần uy sát

Vốn dĩ, xét về ngũ quan mà nói, hắn đã có một không hai, huống chi, giữa nét hoa mỹ còn xen lẫn khí phách uy nghiêm, cao quý?. Thỉnh thoảng nhìn nàng, Trương Khởi sẽ sinh lòng hoảng hốt, đều cảm thấy, trên đời này, có thể có người không động tâm với nam nhân này sao?. Sợ là không có!. Bỗng nhiên, nàng hơi sợ- sợ phải đến gần hắn

Nghĩ tới đây, Trương Khởi hạ mắt xuống

Từ từ, nàng đứng sau lưng hắn, giọng nói mềm mại rõ ràng: “Trường Cung”

Có lẽ trong giọng điệu của nàng có chút ái muội, khác hắn với sự nghiêm túc bình thường, Lan Lăng vương thu hồi quyển sách lụa

Trương Khởi vẫn cúi đầu, nàng khẽ chào không ngóc đầu dậy, thanh âm run rẩy nhỏ giọng nói: “Quận vương, nếu như có một ngày như vậy, chàng mệt mỏi, chàng ghét bỏ ta, có thể đừng ban ta ra ngoài được không?”

Nàng nghiêm túc nhìn sàn nhà đào mộc, thì thào nói: “A Khởi biết rất nhiều thứ, đánh đàn, tấu sắt, thổi tiêu, thổi sáo, thư pháp, hội họa, thêu thùa…Chuyện quốc gia đại sự, A Khởi cũng không phải người ngu ngốc, A Khởi biết, sắc đẹp con người sẽ suy giảm theo thời gian, sắc suy, yêu thích của giảm, hôm nay, A Khởi vẫn còn xinh đẹp, muốn cầu Quận vương cho A Khởi một lời hứa…”

https://thuviensach.vn

Không khí vô cùng yên tĩnh, chỉ có ánh nến bị gió thổi, lay động khắp nơi, dường như một giây sau, sẽ bị tắt hoàn toàn

Một hồi lâu, thanh âm uy nghiêm, lạnh lùng của Lan Lăng vương mới vang lên: “Còn gì nữa không?”

Hắn nhàn nhạt nói: “Khi ở trong điện, nàng đã liên tiếp dò xét ta, nàng còn yêu cầu gì khác, thì nói luôn một lượt đi”

Thanh âm lạnh lùng như vậy!

Trương Khởi run rẩy, lui về phía sau nửa bước

Nàng há miệng thở dốc, một lát sau mới khàn giọng nói: “Còn có…”

“Nói”

Trương Khởi cụp mắt xuống, lúc này nàng hơi hối hận. Nguyên tưởng rằng, biểu hiện đêm nay của nàng, sẽ chiếm được hảo cảm và tôn trọng của hắn, thân thể của hắn đã làm hắn trầm mê. Là thời cơ tốt nhất để nói ra điều kiện. Thật không ngờ, hắn vẫn giận

Cúi đầu, Trương Khởi cúi đầu nói: “A Khởi hiểu, nước Tề, bách quan quyền quý, đa số chỉ có một thê, tính của quý nữ Tề quốc rất ghen tị và hà khắc, không chấp nhận bên người có cơ thiếp, Trường Cung là quận vương, tương lai sẽ cưới vợ, nhất định cũng là nữ tử quyền quý…A Khởi nghĩ, nếu như chủ mẫu vào cửa, nàng không thích A Khởi, quận vương có thể…”

Nàng nói tới đây, không còn lưu loát nữa, nuốt nước miếng vài lần mới nói hết lời: “Trường Cung có thể nể tình A Khởi tận tâm hầu hạ, mà cho A Khởi một đường sống hay không?”

Thói đời như vậy, cái nàng cầu xin, không phải hắn giữ lại cho nàng một mạng, mà sắp xếp cho nàng một chỗ thỏa đáng, để nàng có thể sống đến già

https://thuviensach.vn

Thanh âm êm tai rơi xuống

Ngước mắt nhìn thoáng qua thắt lưng thẳng tắp, nhìn không thấy biểu cảm của Lan Lăng vương, Trương Khởi chậm rãi quỳ xuống, sau đó, hai tay đặt trên đất, đầu rạp xuống đất, dáng vẻ hết sức hèn mọn, cầu xin một thương xót của hắn

Nàng biết thê tử tương lai của hắn họ Trịnh, hơn nữa Trịnh thị này giống như những vợ cả quan lại nhà quyền quý, không chấp nhận trong mắt có một hạt cát, nàng sẽ đuổi tận giết tuyệt những cơ thiếp của hắn

Loại đố phụ này ở Trần quốc là khó thể tưởng tượng được, nhưng ở Tề quốc là bình thường đến không thể bình thường hơn được. Dù sao, quý nữ Tề quốc từ nhỏ đến lớn, mẫu thân đều sẽ nói cho các nàng biết, làm sao để bảo vệ lãnh thổ của mình, làm thế nào để xua đuổi những nữ tử không có ý tốt, làm sao đố kị, tranh cãi ầm ĩ và giành lấy phu quân của mình

Nhóm thê thất này có bối cảnh hung hậu, ở Tề quốc có tiếng nói cực cao, bất luận là quan lại hay là dân thường, đều tràn ngập bóng dáng bận rộn của các nàng

Tiên ti dị tộc, vốn có địa vị rất cao

Lan Lăng vương chậm rãi đứng lên

Hắn chậm rãi quay đầu lại

Dưới ánh nến, mắt hắn sáng ngời, thâm thúy, lẳng lặng nhìn nàng chằm chằm. bước chân nhẹ nhàng, hắn đi đến trước mặt Trương Khởi vẫn đang quỳ rạp xuống đất

Nhìn mái tóc đen nhánh của nàng, đường cong lả lướt của nàng, cuối cùng, hắn mở miệng, thanh âm trầm thấp, mạnh mẽ: “Còn có yêu cầu gì?”

https://thuviensach.vn

Đã cầu hắn sẽ sắp xếp cho nàng ổn thỏa, nàng còn muốn cầu xin gì khác?.

Trương Khởi lắc đầu, cúi đầu trả lời: “Không có”

Lan Lăng vương ngẩng đầu lên

Hắn lẳng lặng nhìn trăng sáng bên ngoài, thanh âm âm u giống như tiếng nước chảy: “Tối hôm nay, ở trước mặt 3 nước Chu, Tề Trần, nàng nói, “nàng với ta lưỡng tình tương duyệt, chàng chàng thiếp thiếp”khi uống rượu nàng lại đuổi những cô gái hầu rượu đó, nói cái gì: “Ánh mắt các nàng giống như trộm, nhìn chằm chằm nam nhân của nàng”. Trên xe ngựa, nàng còn nói: “Phu quân của A Khởi ở đây” Nói tới đây, khóe miệng hắn cong lên thành nụ cười mỉa mai, âm thanh lạnh như băng, như sắt nói:

“Trương Thị A Khởi, nguyên nhân là gì, khiến nàng không nói hết tâm sự trong lòng với ta, mà lại quay sang xin ta cho nàng một đường sống?”

Hắn nặng nề nhìn Trương Khởi chằm chằm, chờ nàng trả lời

Đầu của Trương Khởi càng cúi thấp hơn

Nàng có thể nói như thế nào?.

Đó là lưỡng tình tương duyệt, hắn sẽ là lang quân của nàng, là phu quân của nàng sao?. Hắn sẽ không cưới Trịnh thị đó sao?.

Nhưng mà nàng cảm giác được, biểu hiện hôm nay của mình làm hắn rất vừa lòng, hiện tại hắn rất coi trọng nàng, , hoàn toàn không bởi vì mình nhất thời mạo phạm hắn mà ra tay giết mình. Cho nên, nàng muốn nhân cơ hội khó có được này, xin hắn một lời hứa, xin hắn cho nàng một đường lui

Sự cầu xin này, cùng với sự nhu tình lúc trước của nàng, giọng điệu mềm mại của nàng, hoàn toàn trái ngược sao?.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ nàng đã nói sai ở chỗ nào rồi sao?.

Trương Khởi không rõ

Lúc này, dĩ nhiên nàng quên mất, những lời bên tai vừa rồi, khi nhìn thấy hắn, nàng run sợ, áp chế cảm giác sợ hãi trồi lên từ sâu trong đáy lòng, bởi vì hắn thật đẹp, thật tốt, đẹp đẽ đến nỗi nàng sinh ra sợ hãi.

Lan Lăng vương còn đang cúi đầu nhìn nàng

Khóe miệng hắn chậm rãi cong lên, giọng nói của hắn trầm thấp giống như tiếng chuông hoàng hồn lúc buổi sáng: “Hóa ra, thâm tình mà nàng đối với ta như vậy, đường lui sao?. Vậy bất cứ lúc nào, nàng cũng có thể rời đi?”

Hắn vung ống tay áo lên, xoay người đi ra ngoài

Tiếng cửa phòng phanh một tiếng mở ra, sau đó đóng lại, Trương Khởi thu hồi ánh mắt

Cúi đầu, nàng chậm rãi bò dậy, Trương Khởi cười khổ, thầm nghĩ: Nam nhân trong thiên hạ đều giống nhau, đều muốn phụ nữ khi chung tình, sẽ bằng lòng trả giá vì hắn, cho dù là sinh mệnh và tự do của họ. Có lẽ ở trong lòng bọn họ, như thế mới có thể chứng tỏ thâm tình của một nữ nhân?.

Về điều này, nàng biết, nhưng vì sao khi nghe câu nói khẳng định của hắn, lại nhất thời cảm thấy choáng váng, vô cùng nôn nóng xin hắn một yêu cầu như vậy?

Hắn là, phải nên chờ một thời gian, chờ một thời gian

Chọc giận Lan Lăng vương, làm sao Trương Khởi dám đi ngủ. nàng đứng dựa vào vách tường, cúi đầu, vừa suy nghĩ, vừa chờ hắn nguôi giận

Chờ, chờ, nàng chờ mãi

https://thuviensach.vn

Có lẽ do một ngày một đêm ép buộc quá mức, Trương Khởi cảm thấy choáng váng, ánh mắt ấy càng trở nên mơ hồ, sau đó mặc nàng cố gắng như thế nào, cũng không cách nào mở mắt ra được, không có biện pháp khiến bản thân mình thanh tỉnh

Trong mơ hồ, tựa hồ có người đứng trước người nàng, thở dài một tiếng, sau đó bế nàng lên giường .

Trương Khởi tỉnh lại lần nữa thì sắc trời sáng choang.

Thấy bên cạnh rỗng tuếch, Trương Khởi vội vàng xuống sập. Vừa xuống, thì nàng phát hiện thân mình nhẹ tựa như yến, xem ra chỗ sưng đau, đã hoàn toàn tốt lắm.

Gọi tỳ nữ, tỉ mỉ rửa mặt xong, Trương Khởi đi ra khỏi viện.

"Quận Vương đâu?"

"Bệ hạ có chỉ, vào cung rồi."

Trương Khởi ừ một tiếng, đang muốn nói gì, thì nghe phía bên ngoài ồn ào, lại nói: "Bên ngoài sao lại ồn thế?"

Âm thanh vừa dứt, một người thị vệ sải bước đi vào. Hắn nhìn thấy Trương Khởi, ánh mắt đầu tiên là ngẩn ngơ. Đảo mắt hắn nhanh chóng cúi đầu, chắp tay hành lễ, bẩm báo: "Trương cơ, bên ngoài có một nữ tử, bảo là hầu gái của người."

Lời còn chưa nói hết, Trương Khởi đã hưng phấn cắt đứt hắn, "Là A Lục, A Lục tới?" Nàng vui mừng đến cặp mắt sáng trong, âm thanh cũng run lẩy bẩy.

Thói quen nhìn xung quanh, thấy không có người cần nàng bẩm báo, Trương Khởi liền xách làn váy lên chạy ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

Vừa ra cửa chính, nàng liền thấy được một chiếc xe ngựa đậu ở dưới bóng cây, cùng với A Lục đang khổ sở cầu xin người gác cổng.

"A Lục"

Trương Khởi hưng phấn kêu.

Nghe được tiếng kêu của cô tử mình, A Khởi nhanh chóng quay đầu lại. Bốn mắt nhìn nhau A Lục hơi mở miệng, oa một tiếng khóc, "A Khởi, A Khởi. . . . Ta rất nhớ người"

Trương Khởi vội vàng chạy về phía nàng. Nắm tay A Lục, kéo nữ tử đang khóc lớn qua một bên, Trương Khởi tinh thần phấn chấn quan sát A Lục mấy lần xong, thì nghiêm mặt, nghiêm túc nói: "Ai cho ngươi tới?"

Nàng khó được nghiêm túc trách móc như vậy, mặc dù không hề uy nghiêm, cũng khiến A Lục ngưng thút thít, khiếp đảm nhìn àng.

Trương Khởi tiếp tục nghiêm mặt, thở phì phò nói: "Ngươi trở về với sứ Trần đi, rồi cùng troở ề với họ" nàng là người của Lan Lăng Vương, trước không nói tương lai Lan Lăng Vương sẽ thành thân, thê tử đó có thể hết sức hung dữ, tối hôm qua nàng đắc tội Lan Lăng Vương như vậy, cũng là một chuyện lớn.

Nàng hiện tại khó bảo toàn cho mình, cũng không thể liên lụy A Lục. Vô luận như thế nào, dù vạch mặt với A Lục, nàng cũng phải đuổi nàng ấy về với đám người Tiêu Mạc.

Đúng rồi, còn có vàng, đợi lát nữa phải lấy ra tám mươi lượng vàng giao cho Tiêu Mạc. Nếu mình cầu xin hắn mua một ít điền sản cho A Lục, chắc hắn sẽ giúp nàng.

A Lục trợn to đôi mắt đẫm lệ, ngu ngơ nhìn Trương Khởi đang tức giận trước mặt.

https://thuviensach.vn

Cũng không biết sự tức giận của Trương Khởi thật không có áp lực, hay là A Lục là người không có tim không có phổi, nàng nhìn Trương Khởi thút thít hai cái xong, chớp chớp mắt to, đột nhiên nói: "A Khởi, hôm nay ngươi thật là đẹp, ta chưa từng gặp ai xinh đẹp hơn A Khởi."

Mới làm vợ người, lại lòng có ưu tư, nên Trương Khởi bây giờ, trong vẻ ngây thơ mang theo quyến rũ, trong quyến rũ có buồn mang mạc, thật là đẹp đẽ động lòng người, phong thái tuyệt lệ.

Nữ tử mười bốn mười lăm tuổi, mới làm vợ người, cứ như nụ hoa diễm lệ dùng tốc độ nhanh nhất nở ra.

Trương Khởi thật vất vả mới lên tinh thần, bị nàng nói như thế, nhất thời tinh thần lại mất hết.

Nàng hận hận nhìn chằm chằm A Lục.

Nhưng ánh mắt này, thật sự không thấy vẻ giận, ngược lại mắt to long lanh, rất có cảm giác quyến rũ đưa tình.

A Lục vui mừng cong mắt, "A Khởi, ngươi thật rất đẹp rất đẹp, không tin, chúng ta đi soi gương đi." Nàng dắt Trương Khởi đi về phía xe ngựa, vừa đi, A Lục vừa hào hứng nói: "A Khởi, ngươi biết không? Lúc nãy ta nghe được rất nhiều người nói về ngươi ở trên đường đấy."

Có người nghị luận nàng?

Trương Khởi không khỏi hỏi "Bọn họ nói gì?"

A Lục cười đến cặp mắt nhíu thành một đường, nàng dương dương hả hê nói: "Bọn họ nói, sĩ tộc ngàn năm, nữ tử quý tộc, quả la khác biệt. Chỉ là một người con gái riêng, đã dám nói với trưởng tử của Vũ Văn Hộ, ‘Thiếp thân vốn là nhi nữ của Trương thị Ngô Quận, thân phận quý giá, không thua lang quân bao nhiêu.’ Bọn họ nói, nữ nhi sĩ tộc hào môn, rất là tự

https://thuviensach.vn

trọng, mặc cho Vũ Văn Hộ quyền thế ngất trời, thì một ngoại tộc man di, hoàng đế dỏm, cũng không so được với một người con gái riêng của hào môn quý tộc."

A Lục cực kỳ hưng phấn, âm thanh của nàng vừa giòn vừa nhanh thúy, thực là thao thao bất tuyệt, "A Khởi ngươi không thấy, những người đó rất kích động. Bọn họ còn nói, Khổng Tử cũng đã nói, ‘vua man di không bằng người thường ở Trung Hoa’. Bọn họ nói, Trung Hoa quá lớn, trùng điệp ngàn năm, thế gia qu1y giá, không phải thất phu tầm thường có thể đo lường được. Có vài người dù làm quyền thần của Hoàng đế, cũng chẳng qua là thằng hề nhảy múa."

Lắng lắng nghe nghe, Trương Khởi cắt đứt nàng, "Trên đường có rất nhiều lời đồn đãi như vậy?"

"Đúng vậy! Đúng vậy!" A Lục gật đầu như bằm tỏi.

Sắc mặt Trương Khởi trắng nhợt, lúc này hai người đã đi tới bên cạnh xe ngựa. Nàng vội vàng đưa tay, đẩy A Lục hlên xe ngựa, nghiêm túc, cảnh cáo: "A Lục ngươi trở về, thời gian này đừng tới tìm ta."

Dứt lời, thân thể chuyển một cái, liền vội vàng chạy vào trong viện.

Mới vừa chạy đến cửa viện, một hồi tiếng bước chân chỉnh tề có lực truyền đến. Trương Khởi quay đầu lại.

Lần này, nàng nhất thời ngây người.

Chỉ thấy ngoài mấy chục bước, Lan Lăng Vương mặc quần áo đen, đang nhìn nàng chằm chằm. Mà ở sau lưng Lan Lăng Vương, là trăm kỵ sĩ mặc áo giáp đen, lần thứ hai xuất hiện trước mặt nàng.

Lan Lăng Vương liếc Trương Khởi một cái, quay đầu lại ra lệnh: "Vào phủ"

https://thuviensach.vn

"Vâng"

Trăm kỵ sĩ đồng thời chuyển động, mang theo bụi mù cuồn cuộn và khí thế ngất trời, bọn họ đang chạy đến cửa chính chỗ Trương Khởi.

Trong tiếng vó ngựa ùn ùn, Trương Khởi bị chấn đến trái tim đập loạn thình thịch, nàng không tự chủ được lui về phía sau từng bước một.

Đang lúc này, Lan Lăng Vương vọt tới trước mặt.

Đang lúc Trương Khởi cho rằng hắn sẽ mang theo chúng kỵ sĩ xông mà vào thì hắn đột nhiên khom lưng, đưa tay chụp tới, vịn eo của Trương Khởi, sau một hồi trời đất quay cuồng, đảo mắt liền đặt nàng trước ngựa.

Trong tiếng vó ngựa ùn ùn, hắn ôm Trương Khởi, mang theo chúng kỵ sĩ, đi vào phủ sứ giả.

Trăm kỵ sĩ mặc giáp vừa vào viện, không gian vắng vẻ lập tức trở nên chật chội. Bất tri bất giác, người trong sân đều nín thở, cúi đầu, lui về phía sau từng bước một.

Lan Lăng Vương dẫn theo trăm kỵ sĩ xông vào viện của mình.

Tung người xuống ngựa, hắn thuần thục ôm Trương Khởi, quay đầu lại ra lệnh: "Từ giờ trở đi, các ngươi liền ở đây."

"Vâng."

Trăm người mạnh mẽ, tiếng trả lời đầy sát khí đồng thời vang lên, dù Trương Khởi to gan, thì lúc này cũng cho bị sợ đến khẽ run rẩy, Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn nàng một cái, tiếp tục ra lệnh: "Bảo vệ nàng ấy cho tốt"

"Vâng"

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương cất bước phòng nghỉ.

Cho đến khi hắn đi vào phòng ngủ, để Trương Khởi dưới đất, Trương Khởi mới đột nhiên tỉnh táo lại. Hắn mới vừa nói, nàng trong câu "Bảo vệ nàng ấy cho tốt" mà ngài ấy vừa nói là mình à?

Ngài ấy muốn trăm kỵ sĩ bảo vệ mình?

Trong khoảng thời gian ngắn, Trương Khởi cũng ngây dại.

Sau khi nghe A Lục thuật lại, nàng lập tức hiểu tính nghiêm trọng của sự việc. Lời tối qua nàng nói, bị người có lòng lợi dụng, mượn lời nói của nàng khơi lên xung đột giữa gia tộc lớn nước Chu với hoàng thất Ti Tiên, nàng bị người ta cứng rắn đẩy tới đầu sóng ngọn gió.

Nhưng nàng không nờ, Lan Lăng Vương cũng biết chuyện này, còn dẫn trăm tên kỵ sĩ của hắn tới phủ Sứ giả, dùng để bảo vệ một phụ nhân như nàng, một cơ thiếp mà có thể tiện tay vứt bỏ, chỉ như trâu ngựa mà thôi, lại bị hắn phái trăm tên kỵ sĩ, đột nhiên Trương Khởi cảm thấy ngực xông ra một dòng nước ấm khó có thể hình dung.

Nàng lặng lẽ ngước mắt.

Nhìn Lan Lăng Vương đang nâng quyển sách lụa, cầm bội kiếm cắm vào bên hông đưa lưng về phía mình, môi Trương Khởi động động, nói thật nhỏ: "Trường Cung."

Nàng bước nhẹ đi tới phía sau hắn, đưa ra hai cánh tay muốn ôm hông của hắn, đồng thời, trong miệng áy náy nói: "Trường Cung, đa tạ chàng. . . . . ."

Lan Lăng Vương bước ra một bước, hắn tránh cái ôm của nàng, lạnh lùng, cũng không quay đầu lại nói: "Ngươi là phụ nhân của ta, nếu như ngươi gặp chuyện không may, ta không có mặt mũi gì"

https://thuviensach.vn

Cứng ngắc bỏ lại câu này, hắn xoay người lướt qua Trương Khởi đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Trương Khởi Tuyệt Mỹ

Lan Lăng vương đi tới cửa, tay vừa mới chạm đến tay cầm cánh cửa, đột nhiên Trương Khởi bước lên một bước, từ phía sau ôm lấy thắt lưng của hắn không rời

Thắt lưng đột ngột bị tay nhỏ bé, mềm mại ôm lấy, được thân thể mềm mại thơm mát dán chặt sau lưng, Lan Lăng vương không khỏi cứng đờ. Từ từ, tay hắn buông khỏi tay nắm cửa, quay đầu lại

Hắn cúi đầu nhìn Trương Khởi đang dựa vào trên người mình, khóe miệng hắn không chịu khống chế hơi nhếch lên. Nhưng trong nháy mắt, hắn lại thu hồi biểu cảm, mặt không chút thay đổi, tách ngón tay nàng ra, qua một hồi lâu hắn mới nói: “Bên ngoài rất loạn,…Vũ Văn Thành kia, sợ là sẽ ra tay với nàng”

Đêm qua, Trương Khởi hung hăng tát vào mặt của Vũ Văn Thành. Với thân phận của hắn, bị một người phụ nữ làm nhục nhã như thế, sợ là đời này chỉ có mình nàng

Huống hồ, hôm nay tin đồn còn nổi lên bốn phía, liên quan đến quốc gia đại sự, phụ nữ lúc nào cũng phải chịu thiệt thòi, may là hắn đã chuẩn bị đầy đủ, lại có thân phận sứ giả, cũng không sợ người Chu bọn họ dám làm gì

Thấy Trương Khởi vẫn còn lưu luyến chôn mặt ở trong quần áo của mình, hắn do dự một chút, vươn tay xoa lên mái tóc của nàng: “Thân thể đã khỏe chưa?. Ngủ thêm một chút nữa đi”

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ở trong lòng hắn lắc đầu, cất tiếng nói: “Chưa từng có người che chở ta như vậy…Trường Cung, cảm ơn chàng”

Khi ở phủ đệ Trương thị ở Kiến Khang, nàng mặc cho Trương Cẩm Hoặc xúc phạm, bởi vì nàng ta là chủ tử chính thức của Trương phủ, cảm giác giống như trời muốn sụp xuống, bởi vì không có ai sẽ che chở cho nàng. Mặc dù là Tiêu Mạc, cũng không thể…Hắn có quá nhiều nỗi lo lắng, muốn bảo vệ, cũng không thể bảo vệ ở ngoài sáng, chỉ có thể bất động thanh sắc can thiệp một hai lần

Như Lan Lăng vương vậy, cho dù lúc hắn tức giận, cũng phái tâm phúc Trọng Khải, coi nàng như một chủ tử, bảo vệ nàng chu toàn

Loại cảm giác không bị xem giống như hàng hóa, đồ chơi, trâu ngựa, thật là tốt!

Thanh âm của Trương Khởi khàn khàn, còn mang theo chút hờn dỗi, chân thật hoang phí, lại mềm mại rõ ràng, khiến cho người ta rung động đến tận tim

Lan Lăng vương cúi đầu

Hắn tỉ mỉ nhìn nàng một hồi lâu. Hắn lạnh mặt, cúi đầu trầm giọng nói: “Sau này, những lời, “hắn và ta lưỡng tình tương duyệt, chàng chàng thiếp thiếp, hắn là lang quân của ta” không được tùy tiện nói nữa”

Tiếng nói của hắn thật nặng nề

Hắn đang cảnh cáo nàng sao?

Trương Khởi cứng đờ, vì những lời này mà hắn tức giận sao?. Nhưng mà, nam nhân không phải đều thích nghe những lời ngưỡng mộ ngọt ngào của nữ nhân sao?. Tại sao hắn lại không vui?.

https://thuviensach.vn

Cảm giác được cứ cứng ngắc của nàng, nhìn thấy vẻ mặt khó hiểu của nàng, đột nhiên một cỗ tức giận không hiểu, không cách nào hình dung cũng không thể nói rõ ràng, cảm giác cực kì xa lạ, dâng lên trong lòng Lan Lăng vương

Hắn vội nghiêng mặt đi, khóe môi mím lại, lạnh lùng thầm nghĩ: Hóa ra quả nhiên nàng nói bậy!. Thật là nực cười!

Càng nghĩ càng buồn bực, hắn kéo tay Trương Khởi xuống, bỗng dưng xoay người, kéo tay nắm cửa, đi nhanh ra bên ngoài

Trương Khởi kinh ngạc nhìn bóng lưng hắn đi xa, lại hồ đồ nghĩ: Tại sao hắn lại tức giận như vậy?.

…

Trương Khởi ở trong phòng ngồi yên một hồi, cảm thấy cả người khó chịu, nên gọi tì nữ đến, tắm rửa sạch sẽ một lần nữa, thay cho mình một bộ xiêm y màu hồng. Bộ xiêm y thắt lưng rất cao, đai lưng rườm rà phóng khoáng, kết hợp với váy dài, chỉ cần đứng ở đó, nhìn giống như thần tử từ trên trời bay xuống

Quả nhiên là một bộ xiêm y xinh đẹp sáng ngời, trong lòng cũng cảm thấy khá hơn một chút, Trương Khởi ngồi ở trước gương đồng, vừa chải mái tóc thật dài, vừa suy ngẫm suy nghĩ của Lan Lăng vương

Đúng lúc này, bên ngoài vang lên một trận ồn ào, giữa tiếng ồn, thanh âm của nam tử vang dội la lên: “Gọi Trương Khởi ra đây gặp mặt một lần”

Tiếng kêu qua đi, lại vang lên trận nói chuyện ầm ĩ, sau đó truyền đến tiếng bước chân dồn dập

Một thanh âm run sợ của thị vệ từ ngoài cửa truyền đến: “Trương cơ, bên ngoài có người tìm”

https://thuviensach.vn

Dừng một chút, hắn nghĩ đến lời dặn của Lan Lăng vương, lại nghiêm túc giải thích: “Có chúng tôi ở đây, Trương cơ không cần lo lắng”

Có chúng tôi ở đây, cơ không cần lo lắng!

Đột nhiên nàng hiểu dụng ý của Lan Lăng vương rồi, hắn đã phái trăm tên trọng khải tinh nhuệ đến bảo vệ cho nàng. Dưới tình huống như vậy, nếu như nàng còn co ro cúm rúm, thì không thể ngóc đầu lên được

Hơn nữa, ở nước Chu này, hắn chỉ có một nữ nhân là nàng, từng hành động giơ tay nhấc chân của nàng, đại diện cho mặt mũi của Lan Lăng vương, tối qua, nàng không khách khí châm biếm Vũ Văn Thành, trên thực tế, Lan Lăng vương hết sức cao hứng, cho nên hắn đã phái thân vệ của hắn đến làm chỗ dựa cho nàng, Lan Lăng vương vốn là một người kiêu ngạo, hắn muốn nàng đường đường chính chính đi ra ngoài

Điều này thật dễ dàng

Trương Khởi đáp lại một tiếng, sau đó xoay người đi đến trước gương đồng, đem tóc đen dài đến eo búi gọn ra phía sau, nàng cũng không co lại, chỉ khoác thêm một chiếc áo ngoài cộc tay thêu chỉ vàng lên người

Két một tiếng, nàng đẩy cánh cửa mà ra

Khi nàng đi ra, trong chớp mắt, những trọng khải đều cúi đầu

Quả nhiên!

Trương Khởi đi xuống bậc thềm, sau khi nàng đi trước, hai thủ lĩnh dẫn đầu hai đội trong khải đi sau lưng nàng

Dưới sự hộ tống của bọn họ, Trương Khởi đi về phía cửa chính

Ngoài cửa, ồn ào, náo động một trận, số người làm nàng chấn động. Người tới, không chỉ vài gia đình quyền quý ở nước Chu, phía sau họ, phía

https://thuviensach.vn

sau họ, lờ mờ có thể nhìn thấy con nhà thế gia. Ở góc ngã tư đường, đều có xe ngựa hoa lệ đỗ tại chỗ, xen lẫn với xe ngựa, còn có vài sĩ tử chuyên chú nhìn về phía bên này

Tin tối hôm qua, Trương Thị A Khởi châm biếm Vũ Văn Thành trong bữa tiệc, dưới sự lan truyền của những người có tâm, bằng tốc độ nhanh nhất đã truyền khắp toàn bộ Trường An. Bởi vậy, ngoài phủ sứ giả có rất nhiều người hâm mộ tiếng tăm mà đến

Giữa sự ồn ào náo nhiệt, cửa chính của phủ sứ giả "Két" một tiếng mở ra, hai người hắc giáp kị sĩ, hộ vệ Trương Khởi đi ra

Có lẽ, giờ phút này, vừa mới vào thu, ánh mặt trời mới nhô lên không lâu, quá mức chói mắt, làm cho Trường An cũng sáng rực lên, lúc Trương Khởi bước ra, mọi người cảm thấy trước mắt sáng trưng

Bốn phía trong chớp mắt trở nên yên tĩnh

Dưới vô số ánh mắt, dung nhan như họa, trên khuôn mặt tuyệt mỹ nhiễm một rặng mây đỏ, ánh mắt thiếu nữ đung đưa, thướt tha duyên dáng, phong tư mỉm cười mà đứng. Ánh mặt trời sáng choang chiếu vào trên mặt thiếu nữ, càng nổi bật lên khuôn mặt trong suốt yêu mị

Tóc đen của nàng xõa đến thắt lưng, dưới ánh mặt trời phát ra ánh sáng, gió thổi qua làm chúng bây phất phới, phất qua da thịt non mềm có thể nhéo ra nước, phất qua làn váy hồng xinh đẹp….

Đâu chỉ là đẹp?. Đây là một tuyệt thế giai nhân không thuộc trần thế. Người đẹp vẫn còn chưa nẩy nở hết, trên khuôn mặt nghiên lệ lộ ra vẻ non nớt, nhưng cũng lộ ra nét phong tình, yêu mị. Vẽ thôi đã khó khăn

Huống chi, làn váy hồng hồng phiêu dật, áo ngoài cộc tay màu vàng cao quý, làm cho nàng xen lẫn nét yêu mị còn có nét uyển chuyển hàm xúc, nhiễm lên một tầng cao quý minh diễm

https://thuviensach.vn

…Khuynh quốc khuynh thành, cùng lắm chỉ có như thế mà thôi..

….

Ở bốn phía xe ngựa, lúc này đều đồng loạt kéo ra, nhìn thiếu nữ trẻ phiêu diêu như tiên như yêu, hốc mắt Lô Tuấn đột nhiên đỏ lên, hắn thì thào nói nhỏ: “Nữ nhi cố quốc đều mê hoặc như hoa như vậy sao?”

Làn váy nàng phiêu diêu trong gió, đã bao nhiêu năm rồi hắn không gặp nàng?. Chỉ có trong lời nói của tổ phụ, phụ thân, dường như nhắc đến, một đoạn năm tháng thái bình, từng có một thiếu nữ xinh đẹp, tươi cười đến mức xán lạn. quần áo phiêu dật, lộ ra vẻ kiều mị hiếm có

Khi con nhà thế gia mang theo vẻ buồn bã, như si như dại nhìn Trương Khởi, thì những người qua đường cũng ngây ngốc nhìn nàng

Dù sao, tuyệt thế giai nhân như thế này, trên đời cũng khó gặp

Giữa không gian cực kì yên tĩnh, Vũ Văn Thành mang theo vài người quyền quý xuất hiện

Hắn đi tới trước mặt Trương Khởi

Bốn mắt nhìn nhau, trên khuôn mặt tái nhợt, âm ngoan của Vũ Văn Thành, hiện lên một chút si mê, trong nháy mắt. Hắn cao giọng hét: “Người đâu, đem Trương Khởi về tra hỏi”

Quát đến lúc này, trên mặt hắn rất nhanh hiện lên một chút hưng phấn: Thật không ngờ, Trương Thị A Khởi này, xem ra ban ngày lại đẹp đến kinh diễm như thế, lần này nàng rơi vào tay mình, nên hảo hảo thưởng thức một phen. Vừa nghĩ đến nơi này, hắn lại cảm thấy hạ thân trở nên cứng rắn, hô hấp cũng trở nên dồn dập

Hắn vung tay lên, bốn người vạm vỡ đã đi tới đối diện Trương Khởi

https://thuviensach.vn

Thần sắc Trương Khởi bất động, nàng chớp đôi mắt to, lẳng lặng nhìn bọn họ đến gần. Lúc 4 người muốn vươn tay, muốn bắt lấy nàng, thì hai trường kích đã đồng thời duỗi ra phía trước, hàn quang lấp lánh, giao nhau chắn ở trước người Trương Khởi

Cũng là hai hắc y giáp sĩ đứng ở sau lưng nàng rat ay

Thấy Vũ Văn Thành xụ mặt xuống, đôi mắt Trương Khởi cup xuống, gió nhẹ thổi qua, nàng hành lễ với Vũ Văn Thành, thanh âm ngọt ngào của thiếu nữ theo gió truyền đến: “Vũ Văn lãng quân, tuy A Khởi là một phụ nhân, nhưng A Khởi có phu quân, là Lan Lăng quận vương của Tề quốc, Lang quân không nể mặt phu quân nhà ta như vậy, là muốn khai chiến với Tề quốc sao?”

Thanh âm mềm mại, ngọt ngào, nhưng lại làm cho vẻ mặt của Vũ Văn Thành càng lúc càng xanh mét

Tiếng nghị luận nhỏ ở bốn phía vang lên

Ánh mắt của nàng quét qua tiếng ồn ào vừa mới vang lên, sau đó đảo qua nhóm người Chu đang vây xem, Trương Khởi cười đến xán lạn

Nụ cười này, mê hoặc hoa mỹ như vậy, giống như hoa đào sáng rực, trong nháy mắt nở rộ

Nhìn thấy ánh mắt si mê của mọi người, Trương Khởi hất cằm lên, kiêu ngạo, lộng lẫy nói: “Chư vị đường đường đều là đàn ông nước Chu, đối phó một phụ nhân yếu đuối như ta, hành vi giống như một tiểu nhân vậy”

Nàng xoay người, lưu lại bóng dáng xinh đẹp vô hạn, ống tay áo tung bay, mọi người nghe thanh âm ngọt ngào, êm tai, nhẹ nhàng theo gió mà truyền đến: “Thật là buồn cười”

https://thuviensach.vn

Cửa chính két một tiếng, đóng lại lần nữa, bóng dáng kiêu ngạo, hoa mỹ kia biến mất phía sau cánh cửa, chỉ để lại một câu: “Thật buồn cười” dư âm lượn lờ, lãnh trào

Bất tri bất giác, sắc mặt những người Chu trắng xanh đan xen, chật vật loạn cả lên

Cũng phải, bọn họ đường đường là đàn ông, cư nhiên lại lợi dụng một phụ nhân như vậy, còn chuẩn bị tấn công nàng, quả thật không quang minh lỗi lạc chút nào

Bị một nữ nhân như vậy nhạo bang, vốn có thể làm cho người ta chật vật không dậy nổi, huống hồ mỹ nhân còn là một tuyệt thế giai nhân?. Vả lại, khí thế của giai nhân tao nhã, một cái giơ tay nhấc chân cũng hớp hồn đám vương tôn công tử. Trong khoảng thời gian ngắn, khuôn mặt những người Chu đỏ lên, rốt cuộc cũng ở không được, Vũ Văn Thành còn đang suy nghĩ, cười lạnh, thì thiếu niên đứng ở bên cạnh hắn, còn có vài đứa con nhà thế gia đứng nhìn lén xa xa, đã biến mất hơn phân nửa

Trong đám công tử nhà thế gia yên lặng rời khỏi, ánh mắt của Lô Tuấn liếc nhìn một người

Ngay sau đó xe ngựa của hắn lập tức tới gần người nọ

Đi đến bên người thiếu niên đang ngây ngốc đến xuất thần, Lô Tuấn giơ tay vái chào, miệng giật giật, cuối cùng vẫn tự giễu cười khổ: “Thảo nào Tiêu lang lại một lòng hướng về nàng”

Tiêu Mạc không hề chớp mắt nhìn cửa chính đã khép chặt, nghe vậy quay đầu lại, hắn lắc đầu, thấp giọng nói: “Hôm nay ta cũng mới biết…”

Hôm nay mới biết nàng lớn gan như vậy, xinh đẹp như vậy, xinh đẹp hơn nhiều tiểu thư con vợ cả ở nước Trần, hôm nay mới biết nàng đẹp như thế, vẻ đẹp khiến người khác kinh ngạc

https://thuviensach.vn

Rõ ràng, nàng chỉ mới rời khỏi hắn mấy ngày, tại sao lại giống như một đời?. Trong lúc lơ đãng, long trời lở đất, ruộng dâu biến thành biển xanh?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 100

Đến lúc mọi người tan hết, Lan Lăng vương mới đè ép mũ che mặt, nhảy xuống xe ngựa, đi tới ngoài cửa lớn

Nhìn thấy hắn qua đây, bọn người hầu còn đang nói chuyện phiếm bên ngoài vội vã kéo cửa chính, đón hắn đi vào trong

Lan Lăng vương tự ý đi về phía nội viện

Bên trong nội viện, Trương Khởi đang đứng dưới tàng cây bạch dương, nàng cúi đầu, xiêm y màu hồng đào tung bay trong gió, nhìn nàng vẫn không nhúc nhích đến xuất thần, bước chân của Lan Lăng vương dừng lại một chút

Hắn từ từ đi đến phía sau lưng nàng

Thiếu nữ trước mặt, thắt lưng không đầy một nắm tay, tóc đen như mực dài đến eo, dưới ánh mặt trời phát ra ánh sáng. Bàn tay hắn vươn đến giữa không trung lại dừng lại một lát

Thu 2 tay lại, hắn nhìn về phía nàng, thấp giọng gọi: “A Khởi”

Đột nhiên nghe được giọng nói của hắn, Trương Khởi giật mình tỉnh lại, nàng vội vàng xoay người, ngửa đầu nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Lan Lăng vương, con ngươi xinh đẹp sáng lấp lánh: “Trường Cung, chàng đã về rồi?”

Nàng bước đến, nghiêm mặt tỉ mỉ nhìn hắn một hồi, vươn tay, dùng ống tay áo nhẹ nhàng lau đi mồ hôi còn đọng lại trên trán của hắn. Động tác của

https://thuviensach.vn

nàng dịu dàng như vậy, ánh mắt long lanh vui vẻ, khi nàng đến gần hắn, tỏa ra hương thơm mê người

Vừa rồi trước mặt mấy nghìn người, lời nói cử chỉ của thiếu nữ đều lộ vẻ cao quý, ưu nhã, nhưng vừa nhìn thấy hắn, nàng liền biến thành cô gái nhỏ

Một tiểu nữ nhân tuyệt mỹ, lại giàu tình cảm, lại giả bộ lương thiện, sợ là tất cả đàn ông đều trúng phải ma chưởng của nàng đi?

Trương Khởi tinh tế lau đi mồ hôi trên mặt hắn, sau khi lau xong nàng ngửa mặt nhìn hắn. ôn nhu như nước kêu:

“Trường Cung”

Nàng vươn tay ôm eo của hắn, áp mặt ở trong lồng ngực của hắn, mềm mại mà mị hoặc nói:

“Chàng đừng giận ta”

Giọng nói mềm mại như vậy, ai oán thầm kín tuôn ra, làm cho người ta thấm đến tận xương cốt

Lan Lăng vương thầm than một tiếng, hắn vươn cánh tay, ôm đáp lại nàng

Cúi đầu, nhìn Trương Khởi khóe môi hiện lên tươi cười, hắn khàn khàn nói: “Được”

Lan Lăng vương nhìn nàng chằm chằm, đối diện với đôi mắt to của Trương Khởi, hắn khàn khàn nói: “Chuyện tối hôm qua nàng nói, ta nhận lời”

Chuyện cầu xin tối hôm qua?

https://thuviensach.vn

Hai mắt Trương Khởi sáng trưng, nàng kích động, thanh âm cũng trở nên run rẩy, nàng không dám tin nói:

“Chàng, chàng nhận lời sao?”

Có lẽ là quá mức kích động, trong đôi mắt của nàng, rất nhanh hiện lên nước mắt, nàng nghẹn ngào. Nỗi vui mừng không tên, xác nhận lại nói:

“Trường Cung, ý của chàng là, nếu như chàng mệt mỏi, hoặc chán ghét ta, hay có người đòi dùng ta để trao đổi, chàng cũng không đưa ta ra ngoài sao?”

Lan Lăng vương nhìn chằm chằm nước mắt trong con ngươi của nàng: “Ân”

Môi Trương Khởi run lên, nàng cẩn thận nói thêm: “Nếu chủ mẫu không thể chứa A Khởi, Trường Cung cùng bằng lòng hứa cho A Khởi một đường sống?”

Những lời này nàng nói rất cẩn thận, đặc biệt cẩn thận, dường như sợ giọng nói của mình quá nặng nề, hắn nghe xong sẽ không đáp ứng vậy

Lan Lăng vương nhìn chằm chằm giọt nước mắt chảy xuống trên mặt nàng, hai tay đột nhiên căng thẳng, hắn ấn nàng vào lồng ngực, thấp giọng nói:

“Ừ, ta sẽ cho nàng một đường sống”

Hắn nói chắc như chém đinh chặt sắt

Tiếng nói của Lan Lăng vương vang lên, một loại cảm giác vui mừng như điên khó có thể hình dung, dâng lên trong lòng Trương Khởi. Từ trước đến nay, nàng chưa từng nghĩ đến, chuyện mình tâm tâm niệm niệm hắn lại có thể đồng ý nhanh như vậy?. Nàng còn tưởng rằng, hắn giống với nam

https://thuviensach.vn

nhân trong thiên hạ, nhìn thấy mỹ nhân hiếm thấy, sẽ muốn độc chiếm nàng làm của riêng, cho dù bản thân hắn không cần, cũng không để cho nàng được tự do

Cảm giác vui mừng khôn xiết, từng đợt rồi lại từng đợt kéo tới, đau đớn kịch liệt trong mộng, sau khi tỉnh lại, khắp nơi đều là xu nịnh, cẩn thận. Giữa đêm khuya, khi tỉnh lại từ trong mộng, cảm giác lo lắng lúc đó, lúc này đây, đều tan thành mây khói

Hắn đồng ý cho nàng đường sống rồi

Hắn đồng ý rồi

Có lẽ là do vui sướng quá mức kịch liệt, có lẽ tảng đá này đặt ở trong lòng rất sâu rất sâu vô cùng vui mừng, khiến Trương Khởi rơi vào hôn mê bất tỉnh

Mãi đến khi nàng mềm oặt nằm ở trong ngực hắn, Lan Lăng vương vội vàng ôm lấy, nàng vui mừng đến mức ngất xỉu luôn rồi

….Cô gái nhỏ này, cho dù nàng rất xảo quyệt, tốn nhiều công sức, chỉ vì một yêu cầu nhỏ bé như thế sao?

Hai cánh tay hắn thu lại, ôm lấy nàng đi về phía phòng ngủ

Khi Trương Khởi mở mắt, phản ứng đầu tiên của nàng chính là nở nụ cười, nàng vẫn còn bị vây trong suy nghĩ hỗn độn, nhất thời không nhớ đến lời hứa hẹn của Lan Lăng vương, theo bản năng nàng chỉ nhớ mình rất cao hứng, rất cao hứng

Cười ngây ngô một lúc sau, hai mắt nàng dần dần tỉnh táo lại, nhớ lại chuyện phát sinh trước khi hôn mê.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt đảo qua, nhìn người ngồi trên tháp kỉ cách nàng 5 bước chân, Lan Lăng vương đang nhíu mày viết cái gì đó

Nghe được tiếng động xột xoạt, Lan Lăng vương để cây bút trong tay xuống, thấp giọng nói: “Đã tỉnh?”

“Ân”

Trương Khởi từ trên giường ngồi dậy, nàng vui mừng chạy đến bên chân của Lan Lăng vương, ngồi quỳ ở trên sàn mộc đào, nàng ôm chân của hắn, tựa lên đùi hắn ngây ngô cười

Lan Lăng vương cúi đầu, nhìn Trương Khởi vui vẻ đến như vậy, khóe miệng hắn cong lên

Hắn đưa tay vỗ về mái tóc của nàng, đột nhiên hắn nói: “A Khởi, nếu như nàng có con, thì sao?”

Trương Khởi ngẩn ngơ

Nàng cẩn thận, xuyên thấu qua hàng mi dài, nhìn về phía Lan Lăng vương….Hắn đột ngột hỏi vấn đề này, nàng thật sự không biết nên trả lời thế nào. Nàng không biết trả lời thế nào mới không chọc hắn tức giận, hắn với nàng, vừa mới làm hòa lại

Sau khi suy nghĩ, thấy Lan Lăng vương còn nhìn mình chằm chằm, còn chờ câu trả lời của mình. Trương Khởi cúi đầu, bắt đầu chơi đùa ngón tay, nhỏ giọng nói:

“Ta không biết…Ta chưa từng có con, nên không biết”

Mới nói đến những lời này, trong ngực Trương Khởi bỗng dưng đau xót, chợt nhớ lại, khi còn ở kiếp trước, lúc nàng làm cơ thiếp thì bị hạ dược. Lúc

https://thuviensach.vn

nàng đi theo phu nhân mấy năm cũng không sinh con được, khi nàng đi tìm đại phu nổi tiếng khám bệnh, nàng mới biết, mình mãi mãi không có con

Chuyện này cũng không có gì khó hiểu, rất nhiều người xuất thân kỹ thiếp như nàng, đều bị chủ mẫu hạ dược, nàng cũng biết, dựa vào bộ dáng hiện nay của nàng, chỉ cần Lan Lăng vương kết hôn, thì mẹ vợ và thê thất trong nhà, sẽ dùng trăm phương ngàn kế để hạ dược nàng….Những nữ nhân dụ dỗ nhất định sẽ chọc người ta ghen ghét, không chừa cho nàng đường lui, chẳng lẽ còn chờ nàng xoay người sao?.

Trong trí nhớ của nàng, loại thuốc này, hết sức làm tổn thương thân thể người uống, kiếp trước, tuy rằng nàng cũng vô cùng xinh đẹp, nhưng mỹ mạo thuần khiết, mang vẻ yêu mị của phụ nhân đã có chồng, không có giống như bây giờ, vẻ đẹp tiên diễm ướt át trong suốt

Nghĩ tới đây, Trương Khởi nhỏ giọng đáp: “Ta thật không biết”

Lan Lăng vương chìa hai tay ra, đặt ở hai nách nàng, nâng nàng ngồi ở trên đùi, hắn nhìn chằm chằm vào hai mắt của nàng. Hắn nói nhỏ: “Nếu lần này trở lại Tề quốc, nàng phát hiện mình có thai, thì nàng sẽ làm sao?”

Trương Khởi mở to mắt, ngây ngô lắc đầu

Hắn ấn nàng vào trong ngực, trầm giọng nói: “Nàng nhớ kĩ, nàng là người phụ nữ của ta, chỉ cần ta còn sống, ta sẽ che chở cho nàng”

Cho nên đừng suy nghĩ đến những chuyện như vậy có được hay không

Trương Khởi hiểu được ý trong lời nói của hắn

Thì ra, hắn sảng khoái đáp ứng cho nàng tự do, chính là không muốn nàng rời khỏi hắn

Trương Khởi không có phản bác

https://thuviensach.vn

Bất kể như thế nào, hắn đều đã nhận lời, đã cho nàng lời hứa, tới ngày đó nàng sẽ nghĩ cách buộc hắn thực hiện lời hứa. Dù sao, hắn cũng là một nam nhân kiêu ngạo như vậy

Sau khi khúc mắc được giải tỏa, Trương Khởi chẳng muốn suy nghĩ nữa, nàng ôm cổ của hắn, vuốt ve gương mặt như trẻ sơ sinh của hắn, những sợi râu xạnh lổm chổm, sau đó cười khúc khích

Người phụ nữ này. Quả nhiên là vui vẻ đến thế

Bỗng nhiên, Lan Lăng vương không muốn nói gì nữa, hắn ôm chặt lấy nàng, mặc nàng cứ cười ngây ngốc trong lòng hắn, sau đó nàng lại hôn lung tung trên mặt hắn, hôn đến khi cả mặt hắn đầy nước miếng

Ánh mặt trời ấm áp, xuyên thấu qua màn cửa sổ, chiếu vào trên người hai người, khiến cho người lười đến mức ngay cả một ngón tay cũng không muốn động

Cũng không biết trải qua bao lâu, một hồi tiếng bước chân truyền đến

Thanh âm của một thị vệ từ ngoài cửa truyền đến: “Quận vương”

“Chuyện gì?”

Bởi vì đang ôm Trương Khởi, hưởng thụ những cái hôn lung tung của nàng, hai tròng mắt hắn khép hờ, thanh âm lộ ra vẻ lười nhác hiếm thấy

“Đại Trùng Tể của Chu quốc thiết yến ở trong phủ, mời quận vương mang theo ái cơ đến dự tiệc rượu”

“Biết rồi”

Người bên ngoài cũng không có rời khỏi, hắn dừng một chút rồi nói tiếp: “Ánh Nguyệt công chủ và các quý nữ gửi thiệp, nói là ngưỡng mộ Trương cơ, muốn mời nàng ngày mai cùng nhau du trì”

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương trầm ngâm một hồi: “Không cần”

“Vâng”

Tiếng bước chân kia vừa rời đi, lại có tiếng bước chân khác truyền đến, lần này tiếng bước chân mạnh hơn một chút, có phần hỗn độn

Chỉ chốc lát, tiếng bước chân đã dừng ở ngoài cửa, một thanh âm lớn tuổi vang lên: “Quận vương”

“Chuyện gì?”

“Hà Nam vương dẫn Thu công chúa đến nước Chu, ngày mai sẽ vào thành Trường An”

Tay ôm Trương Khởi nhẹ nới lỏng, hắn xoay người, nhíu mày hỏi: “Trong nước đã xảy ra chuyện gì?”

“12 ngày trước, Thái hoàng thái hậu hạ lệnh phế Cao Ân làm Tế Nam vương, Cao Diễn Tức lên ngôi ở Tấn Dương, thay đổi niên hiệu thành Hoàng Kiến. Thuộc hạ cho rằng, lần này Hà Nam vương đến là muốn mời người nước Chu tham gia lễ đăng cơ của tân đế nước ta”

Tin tức này đối với Lan Lăng vương mà nói là một tin tốt lành. Hắn mỉm cười nói: “Ta biết rồi”

Sau khi người nọ lui ra, Lan Lăng vương buông Trương Khởi ra, mở sách lụa ra, hắn vội vàng viết cái gì đó

Bận rộn một hồi, sau nửa canh giờ, hắn quay đầu lại thấy Trương Khởi còn đứng ở bên cạnh, chỉ là ánh mắt nhìn màn cửa sổ đến ngơ ngác, dĩ nhiên đã xuất thần, hắn không khỏi hỏi:

“Đang nghĩ gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn về phía hắn, nàng theo phản xạ nở nụ cười, nhưng sau đó lại thấp giọng nói: “Chúng ta sắp trở về Tề quốc sao?”

Mặc dù nàng cười rất rực rỡ, nhưng vẫn không che giấu được hoảng loạn, Lan Lăng vương nhìn nàng chằm chằm, dịu dàng nói:

“Ân”

Dừng một chút, hắn nhẹ nhàng trấn an:

“Không cần lo lắng”

Nàng tò mò nhìn hắn, hỏi: “Thu công chúa là ai?”

“Thu công chúa?” Hắn không hiểu vì sao Trương Khởi lại nhắc đến nàng ta, Lan Lăng vương mày cau lại

Trương Khởi mím môi, lặng lẽ cười: “Chuyện đi sứ đến ngoại quốc, nàng chỉ là một công chúa, nếu không phải có chuyện gì, nàng cũng sẽ không đến”

Lan Lăng vương liếc nhìn về phía nàng, lắc đầu nói: “Nàng suy nghĩ quá cẩn thận rồi, có thể nàng ấy đến đây chơi” Nói tới đây, hắn nhìn về phía đồng hồ cát hơi nghiêng:

“Buổi trưa, nàng ngủ thêm một chút đi”

Trương Khởi ân một tiếng

Lan Lăng vương cất bước đi ra ngoài, vừa nắm lấy tay cầm cửa, không biết hắn nghĩ đến cái gì đột nhiên quay đầu, nhìn Trương Khởi, môi hắn giật giật, cuối cùng cũng không nói gì, mà chỉ đi ra ngoài

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Trương Khởi Phản Kích

Mặt trời dần dần lặn về phía tây

Hôm nay phủ đệ của đại trù tể hết sức náo nhiệt, nhưng mà loại náo nhiệt này không giống với ngày xưa, giữa mơ hồ có vài phần cổ quái, khách khứa lui tới, vẻ mặt mỉm cười, hàn huyên, nhưng sâu trong nụ cười kia cũng lộ ra vài phần cẩn thận

Đèn lồng đỏ thẫm được treo đầy trong mọi ngóc ngách của phủ, ngoài cửa lớn, hồng gấm càng được trải rộng ra, kéo dài xa cả trăm thước

Về điểm này, luôn chú trọng về phong thái xa hoa như Trần quốc là chuyện bình thường, nhưng ở nước Chu luôn coi trọng cần kiệm, thì thật là hiếm gặp

Mười mấy tì thiếp xinh đẹp mặc hoa phục, đứng ở 2 bên đường, cung kính đón khách quý vào cửa, cách đó không xa cũng có vài cái đầu lén lút nhô ra, thỉnh thoảng lại ngắm nhìn về phía đường lộ phía trước

“Lan Lăng vương có đến không?”

“Còn chưa thấy”

“Ta muốn xem cơ thiếp họ Trương của hắn, xinh đẹp là dáng vẻ như thế nào?”

“Nhỏ tiếng thôi”

…

https://thuviensach.vn

Chỗ đại sảnh náo nhiệt còn có mấy người cầm phật châu, những đại sư đầu trọc đang cúi đầu nhớ kĩ phật ngữ, dễ dàng bị người khác nhìn thấy… Vũ Văn Hộ thiết yến, cũng mời vài vị cao tăng của vùng lân cận đến

Một thiếu nữ 13, 14 tuổi mộc mạc cùng với mọi người nhìn về phía chỗ giao lộ, nàng thấp giọng hỏi: “Ngô Ảo, Trương Thị A Khởi ấy thật sự đẹp như vậy sao?”

Ngô Ảo là một lão phụ còng lưng, nghe vậy bà yêu thương cười: “Đứa nhỏ ngốc, cơ thiếp đẹp nhất thì có thể làm gì?. Nàng cũng không thay đổi được gì”

Mới nói được đến đây, bà vội vàng lôi kéo tay thiếu nữ, hai người lui về phía sau vài bước, trốn ở sau một cây cột lớn, lặng lẽ nhìn một đội nữ tử trang phục lộng lẫy đi tới

Nhìn thiếu nữ đi tuốc ở đằng trước, Ngô Ảo thấp giọng nói: “Nữ lang, là nữ hài gia không thể dễ dàng động tâm với đàn ông, người xem đại tỉ của người, ngày thường xinh đẹp thì như thế nào?. Được sủng ái nhất thì ra sao?. Hai ngày nay gầy biết bao nhiêu, nhìn bộ dạng này của nàng, sợ là cũng không qua được, sợ là mãi mãi cũng không được vui vẻ”

Cô gái nhỏ vội vàng gật đầu, nhưng nàng càng thêm cảm thấy hứng thú về Trương Khởi. Trong nháy mắt, nàng lại nhỏ giọng hỏi: “Nhưng mà ta nghe nói, A Khởi kia là ni cô Trương thị Ngô quận đấy….Ngày thường nàng xinh đẹp như thế, tại sao Ngô quận Trương thị không yêu thương nàng, mà lại đưa nàng làm thiếp cho người nước Tề?”

“Ngô quận Trương thị?” Ngô Ảo cười lạnh một tiếng, nàng nghiêm túc nói: “Nữ lang, vì nàng là Ngô quận Trương thị, không thể so sánh với người. Người không phải là những người đáng thương giống họ. Dòng chính, thứ so với trời còn lớn hơn con người Hán, người là nữ nhi dòng chính, phụ thân của người là Vũ Văn Hộ Chu quốc. Cho dù địa vị mẫu thân

https://thuviensach.vn

có thấp nhất, ở nước Chu này cũng không có ai có thể ép phụ thân của người, còn không có ai có thể uy hiếp người đi làm cơ thiếp. Chưa đến một năm nữa, sẽ có trượng phu xuất sắc cầm chim nhạn đến, hắn sẽ vỗ cánh vì người….Đứa nhỏ, loại cưới hỏi đàng hoàng, nở mày nở mặt như vậy, Trương Khởi kia, mãi mãi cũng không có được, người ngàn vạn lần không cần hâm mộ nàng"

Sang năm?. Thiếu nữ vừa mới 13 tuổi mặt đỏ hồng vì thẹn thùng, nàng cắn chặt môi. Lúc này, nữ tử, được gả sớm, mười bốn tuổi lập gia đình, khắp nơi đều có

Đúng lúc này, tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, âm thanh đồng thời vang lên: "Đến rồi, đến rồi" Ở đây mới gọi, thì những người đó đã cảm thấy không thích hợp, cho nên vội vàng im miệng

Mặc dù lúc này không còn người lớn tiếng kêu la, nhưng mà mọi người đều nhìn về phía giao lộ

Chỗ giao lộ, một chiếc xe ngựa xuất hiện. Bên cạnh xe ngựa có 10 hắc y giáp sĩ đi theo hầu

Nhìn xe ngựa hoa lệ càng chạy đến gần, càng chạy càng gần, lúc xe ngựa dừng lại, màn xe vừa vén lên, một nam nhân mặc y phục đen nhảy xuống

Hắc y thanh niên vừa đi ra, đoàn người bỗng vang lên tiếng ồ lớn, dù đã đè nén nhiều lần, cũng có 10 mấy thiếu nữ đồng thời khẽ gọi: "A, Lan Lăng vương"

Thiếu nữ ở bên cạnh Ngô Ảo, cũng gắt gao níu chặt góc áo của nàng. Nàng ngơ ngác nhìn Lan Lăng vương, bỗng nhiên phát hiện trái tim của mình đập bang bang, vừa hoảng lại vừa loạn, cảm thấy gương mặt nóng lên, một loại cảm xúc khó có thể hình dung được, một loại vui sướng mang theo chua xót đồng thời dâng lên trong lòng

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Lan Lăng vương xoay người sang chỗ khác, hắn đưa tay ôm một thiếu nữ từ trong xe ngựa xuống

Lúc hắn đặt thiếu nữ xuống mặt đất, thiếu nữ kia ngẩng đầu lên, cổ tay của Ngô Ảo đau xót

Nàng cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy nữ lang nhà mình nghiêm mặt đến trắng bệch, thì thào nói: “Cũng chỉ có nàng như vậy, mới xứng với hắn…Ta cũng muốn đẹp như vậy…Nhưng được sao?”

Như vậy sẽ không ở chỗ này tự tương tư, như vậy sẽ hợp ý thiên hạ, dám thoải mái đứng ở trước mặt hắn. Như thế, mặc kệ người đó có tài ba ra sao, thì mình cũng có thể nở một nụ cười kiêu ngạo ở trước mặt hắn. mà không giống như bây giờ, chỉ có thể trốn ở một góc, khát vọng buồn bã!

Ngô Ảo nhìn dáng vẻ nữ lang nhà mình vừa thẹn thùng vừa buồn bã, vừa thất hồn lạc phách thì quýnh cả lên, vội vàng dắt nàng lui về phía sau. Chỉ chốc lát sau, hai người liền biến mất trong rừng cây

Giống như thiếu nữ kia, giờ phút này thất hồn lạc phách không biết có bao nhiêu người

Lan Lăng vương nắm tay Trương Khởi đi tới cổng lớn

Theo từng bước chân của hắn, bốn phía càng ngày càng yên tĩnh, càng lúc càng im lặng

Đúng lúc này, một tiếng cười truyền đến: “Lan lăng quận vương giá lâm, không tiếp đón từ xa, thật thất lễ”

Trong tiếng cười, người bước tới là con trai thứ hai của Vũ Văn Hộ - Vũ Văn Tú

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Tú là thứ tử dòng chính của Vũ Văn Hộ, hắn không có như Vũ Văn Thành, làm cho phụ thân được vui lòng, lúc này đây, nếu không phải Vũ Văn Thành, năm lần bảy lượt mất mặt, cũng không đến phiên hắn ra ngoài tiếp khách

Vì vậy, khi Vũ Văn Tú nhìn về phía Lan Lăng vương, ánh mắt trở nên ôn hòa hơn

Thanh âm của Vũ Văn Tú rơi xuống, một tiếng cười tiếp theo lại truyền đến:

“Lan Lăng quận vương thật may mắn, nhớ ngày đó ta chờ ở hoàng cung Kiến Khang, khi chọn ni cô thế gia, thì giữa một đám mỹ nhân, vị Trương Cơ này của ngài có diện mạo bình thường nhất…Thảo nào, lúc đó quận vương nhất định phải lập nàng làm cơ, hóa ra, dung mạo của tiểu mỹ nhân này được ẩn dấu”

Tiếng nói chuyện trong trẻo nho nhã,người nói chuyện cao lớn vững chãi, mạnh mẽ như trúc, làn da trắng nõn, khí chất trầm ổn, đúng là một trong tam đại mỹ nam đi sứ đến Trần quốc – Vũ Văn Thuần

Những quý tộc con nhà thế gia vây quanh Vũ Văn Tú chưa từng nghe được đoạn chuyện xưa này, bây giờ Vũ Văn Thuần nói như vậy, nhất thời cảm thấy hứng thú

Trong tiếng giễu cợt vang lên, Lan Lăng vương cúi đầu nhìn về phía Trương Khởi, nàng xuất hiện trước mặt mọi người, nhưng vẫn ngoan ngoãn, nhu thuận, chỉ cười cười nhưng không có trả lời

Lúc này, Vệ Công Trực từ phía sau bước tới, cũng không bỏ sót nói:

“Đúng vậy a, lúc đó ta còn là người tuyển chọn đầu tiên, nhưng chọn tới chọn lui lại không chọn được viên trân châu đẹp nhất”

https://thuviensach.vn

Vệ Công Trực và Vũ Văn Thuần nói cười ríu rít, nói gần nói xa, cũng muốn nói rõ thân phận thấp hèn của Trương Khởi ra trước mặt mọi người

Trong khoảng thời gian ngắn, buổi sáng khi ấy, thiếu nữ bị sự kiêu ngạo và hoa lệ của Trương Khởi làm cho choáng váng. Trong lúc tươi cười, ánh mắt nhìn về phía Trương Khởi cũng nhiều hơn vài phần khinh bạc và vô lễ, giống như tuy nàng đã được chọn lựa, nhưng vẫn là cơ thiếp tùy ý để người khác ngắm nghía

Nghe tiếng cười đùa này, Trương Khởi tinh tường cảm giác được, tay Lan Lăng vương nắm lấy tay nàng càng thêm siết chặt

…Đàn ông trong thiên hạ, rất ít người không quan tâm đến thể diện, những người này dụng tâm coi thường mình, cũng là không nể mặt Lan Lăng vương

Giữa tiếng cười ha ha, một tiếng cười bén nhọn truyền đến: “Chỉ có điều, nói đi cũng phải nói lại, vẻ đẹp của Trương cơ thật là hiếm thấy, Cao Trường Cung, lần trước ta dùng 10 mỹ cơ, đổi lấy người phụ nữ này của ngươi, ngươi không chịu, lúc này đây, ta sẽ tăng thêm, 20 mỹ cơ và 20 tuấn mã thượng đẳng, đổi một mình nàng, như thế nào?”

Hắn nhếch miệng cười, âm trầm nói: “Gần đây, bản lang quân phát hiện, phụ nhân mới chết, âm cốc có thể kẹp chặt người, mùi vị đúng là tuyệt vời không gì sánh được…”

Thanh âm của hắn vừa vang lên, tiếng cười duyên vang dội bốn phía của những nữ tử có mặt ở đây đều chấm dứt. mà nhóm tỳ nữ xinh đẹp đứng ở hai bên, mặt trắng không còn chút máu

Người mở miệng chính là Vũ Văn Thành, Vũ Văn Thành này, vừa mới mở miệng đã nói giá trên trời. Mà mục đích hắn cần tìm Trương Khởi là, không phải để thưởng thức nàng, mà là muốn giết chết nàng, muốn chơi đùa thi thể của nàng

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, hắn nói chuyện đến mức này, dùng giá trên trời như vậy để yêu cầu Trương Khởi chính là viện cớ, hắn chỉ muốn nhục nhã Trương Khởi, chọc tức Lan Lăng vương mà thôi

Cảm giác được, tay Lan Lăng vương nắm lấy tay mình trở nên căng thẳng. Trong lòng Trương Khởi biết hắn không thể ra mặt, nên vội vàng nhẹ nhàng nắm lại tay của hắn

Nàng chậm rãi ngẩng đầu

Theo nàng ngẩng đầu, mọi người chỉ cảm thấy dung mạo trước mặt trắng hơn tuyết, mặt mũi thanh tú như chiều tà trên hồ sơn, hai mắt thực là bức người

Giữa giây phút yên lặng ngắn ngủi, Trương Khởi đảo mắt nhìn về phía Vũ Văn Thành, ánh mắt khác hắn với đám nữ nhân bị hắn dọa sợ đến mất mật, ánh mắt của nàng trong sáng như nước, trong thong dong lộ ra sự thâm sâu không nói nên lời

Lẳng lặng nhìn hắn, mãi đến khi sắc mặt hắn trầm xuống, khi hắn nhịn không được muốn nổi giận với nàng, Trương Khởi thương hại, nhẹ nhàng nói:

“Vũ Văn lang quân, ngươi thất lễ rồi…Đã kiêu mà còn nóng, nham hiểm, khó coi, lang quân giống loại đàn bà chanh chua sao?” Thanh âm nhẹ nhàng, chậm chạp, trầm tĩnh, uyển chuyển mà đến. Giọng điệu bình tĩnh, bình thường nhất, nhưng trong giọng nói của nàng lại có một phần thương hại, một phần khinh thường, thêm vài phần cao cao tại thượng và trách móc, kiên quyết làm hắn nổi bật thành một người vừa khiếm nhã, vừa ngu ngốc

Ban nãy mọi người còn nhạo bang thân phận thấp kém của Trương Khởi, chỉ trong chớp mắt, người có thân phận thấp hèn nhất, lại dùng ánh mắt

https://thuviensach.vn

kiêu ngạo và cao cao tại thượng, thương hại dạy dỗ Vũ Văn Thành một phen

Giờ phút này, thiếu nữ xuất thân thấp kém, làm sao còn có chỗ thấp kém?. Điệu bộ, cử chỉ, ánh mắt, giọng nói, dáng vẻ hoàn toàn cao quý giống như dòng chính nữ của nhà thế gia….

Cách đó không xa, Lô Tuấn đang sánh vai với đám người con thế gia mà đến, nhìn thấy Trương Khởi xinh đẹp lộng lẫy, đứng chỗ đông người, nhưng vẫn không tỏ ra yếu thế, bất tri bất giác thầm nghĩ: Không biết Ngô Quận Trương thị ở phía xa Kiến Khang, đứa con gái riêng bị bọn họ vứt đi có phong thái như vậy hay không?. Nếu như ở Ngụy Tấn, triều đình còn có thể dựa vào sự công chính nhờ vào cửu phẩm trung chính đến tìm kiếm nhân tài, Trương Thị A Khởi này, chỉ với hành động hôm nay, nếu đưa mắt nhìn kĩ, sẽ trở thành đối tượng mà chúng danh sĩ muốn ào ào kết bạn, người phong lưu chúng sinh khuynh đảo không thôi

Đáng tiếc là, nay không bằng xưa. Thói đời hiện tại, xuất thân dòng chính thứ, vẫn quan trọng hơn tài hoa học thức tao nhã

Vũ Văn Thành tức giận đến mặt xanh mét, cùng với tiếng thở dốc hổn hển, khóe miệng Lan Lăng vương giương lên, đi lên phía trước một bước chắn ở trước người Trương Khởi

Lan Lăng vương đưa tay đè lại bội kiếm bên hông

Mà Vũ Văn Thành, gân xanh ở cổ nhảy lên, lệ khí không thể che giấu. Kỳ thật, hắn không phải là một người am hiểu nói lời công kích người khác, lại không phải là một người trầm ổn, hữu độ, giờ phút này bị Trương Khởi phản kích sắc bén như thế, ngoại trừ nổi giận, hắn không có cách nào đối phó với việc này được

Nếu còn tiếp tục như vậy, sẽ xảy ra chuyện ồn ào

https://thuviensach.vn

Thấy tình hình không ổn, Vũ Văn Tú vội vã đưa mắt nhìn tùy tùng hai bên, sau đó có vài thị vệ cao lớn đi lên phía trước, bọn họ đỡ lấy Vũ Văn Thành, không để cho hắn phản kháng, nói nhỏ: “Đại lang quân, người nên đi nghỉ đi”

Nói xong, bọn họ cường ngạnh mang Vũ Văn Thành đi

Vũ Văn Thành lui rồi, Vũ Văn Tú nhìn về phía Trương Khởi, chống lại khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của nàng, hắn nheo lại hai mắt, trên khuôn mặt tuấn lãng mang theo nụ cười lạnh: “Cái gọi là lời nói có thể giết người, không ngờ võ mồm của Trương cơ lại lợi hại như vậy”

Trương Khởi lui ra phía sau một bước, nàng rụt rè trốn ở phía sau của Lan Lăng vương, gắt gao nắm lấy góc áo của hắn, bộ dáng yếu ớt lại nhu mỹ đến cực điểm, nào có một chút khí khái sắc bén ban nãy?

Thực ra, Vũ Văn Tú phi thường hưng phấn, hắn nghĩ, đại huynh của hắn bị Trương cơ này nói như vậy, khó có thể trở mình rồi…Hắn áp chế sự vui sướng trong lòng, chăm chú nhìn về phía Trương Khởi, sau đó hướng Lan Lăng vương, cúi người thi lễ: “Lan Lăng quận vương, xin mời”

Lan Lăng vương không có nói gì, hắn xoay người nhìn về phía đám người Vũ Văn Thuần và Vệ Công Trực, nhàn nhạt nói: “Đêm ấy, sở dĩ A Khởi giấu đi dung mạo, bởi vì nàng không muốn được các ngươi chọn… Nhãn lực của nàng từ trước đến nay luôn không tệ”

Giọng nói nhàn nhạt nhưng tràn ngập trào phúng, nếu đối chiếu với lời châm chọc của Trương Khởi dành cho Vũ Văn Thành lúc nãy, thì đang nói, hai người Vệ Công Trực chỉ là nhân vật nhỏ, tuy thân phận của Trương Khởi thấp hèn, nhưng cũng khinh thường đi theo hai người bọn họ!

Nói tới đây, hắn nắm tay Trương Khởi, đi nhanh bước vào cửa, mà ở phía sau hắn, Vũ Văn Thuần và Vệ Công Trực còn bị sự hoa lệ của Trương

https://thuviensach.vn

Khởi làm cho ngây người, sắc mặt đồng thời thay đổi. đột nhiên, bọn họ cùng nhau thẹn quá hóa giận, thầm nghĩ:

Sớm biết Trương Khởi là một giai nhân hoa mỹ, bức người như vậy, vừa rồi không nên nói những lời như thế, bây giờ, chỉ sợ nàng cũng khinh bỉ mình giống như khinh bỉ Vũ Văn Thành

Đưa mắt nhìn theo bóng dáng của đôi bích nhân biến mất trong tầm mắt, Ngô Ảo nghe được nữ lang của nàng cúi đầu nói: “Ảo, ta không đố kị với nàng nữa”

13 tuổi, dung nhan thiếu nữ vừa mới nẩy nở, trong mắt phiếm lệ quang trong suốt, nàng ngẩng đầu, nhìn bóng dáng đôi bích nhân dắt tay nhau biến mất, thì thào nói:

“Ảo, ta từng nghe người ta nói, con của người Hán ngày xưa có cái gì Lang gia Vương thị, Trần quận Tạ thị, dung mạo, cử chỉ của bọn họ đều xuất chúng, giơ tay nhấc chân đều lộ khí chất tao nhã, bọn họ ung dung hoa quý, làm cho người ta vừa mới nhìn thấy sẽ không tự kiềm chế được. Rõ ràng ta nhìn thấy những thế gia tử như vậy, ta cho đó là giả”

Thiếu nữ lộ ra vẻ hưng phấn, hai gò má nàng hồng hồng, ánh mắt sáng ngời: “Mà bây giờ ta biết rõ, điều đó không phải là giả, chỉ là một bữa tiệc của nam nhân, nhưng Ngô quận Trương cơ thứ nữ đó lại có phong thái như vậy, nhóm người Vương Tạ, chắc chắn sẽ rực rỡ đủ loại, phong nghi làm say lòng người”

Loại chuyện như vậy, Ngô Ảo cũng không thể nói rõ, nàng nhìn thấy nữ lang nhà mình, nhanh như thế đã si mê Lan Lăng vương, mới tỉnh táo lại, đó là niềm vui sướng xuất phát từ tận đáy lòng

Mãi đến khi thiếu nữ rơi vào mơ ước, thao thao bất tuyệt nói không ngừng, nói hết những điều nàng muốn nói, Ngô Ảo mới cẩn thận nhắc nhở: “Nữ lang, lão nô không biết cái gì gọi là phong thái, phong nghi, lão nô chỉ

https://thuviensach.vn

biết địa vị cao thấp có khác. Trương cơ này cực kì có phong thái, nhưng mà nàng chỉ là một cơ thiếp, hơn nữa mãi mãi cũng chỉ là một cơ thiếp. Lại nói, nàng trưởng thành như vậy, không biết Quận vương phi tương lai có thể dung thứ cho nàng được hay không?. Nếu như không dung được, người đẹp như vậy, rất nhanh sẽ héo rũ, cuối cùng cũng không biết sẽ chết như thế nào"

Một bữa tiệc toàn những lời hung ác tàn khốc khắc nghiệt, kéo những thiếu nữ hưng phấn, ngưỡng mộ, trở về với hiện thực, nàng ngơ ngác đứng ở nơi đó thật lâu, thật lâu cũng không thể mở miệng

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Gặp Mặt

Lúc này ánh nắng rất vừa phải, lại vẫn chưa đến lúc khai tiệc, khắp nơi trong vườn hoa của phủ Vũ Văn, trên những con đường nhỏ đều là quý tộc trẻ tuổi của đất Chu.

Lan Lăng Vương nhìn đám người đang đổ dồn nhìn mình, nhăn chân mày, nhỏ giọng nói: "Những gì của phủ Vũ Văn, nàng đừng có đụng vào."

Thật sự nàng đã đắc tội nặng với Vũ Văn Thành, giờ đã đến phủ của hắn, nên cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Trương Khởi ừ một tiếng.

Nghe thấy câu trả lời mềm mại của nàng, Lan Lăng Vương cúi đầu xuống. Hắn vươn tay, ở nàng xõa mực trên tóc vuốt ve, "Mới nãy, nàng rất giỏi". Từ sau khi biết được Lan Lăng Vương thích vuốt tóc của nàng, Trương Khởi rất ít khi rụt lại.

Hắn biết nàng rất thông minh nhưng cũng không nghĩ rằng nàng lại thông minh đến như thế. Trong thời gian ngắn như vậy, nàng liền đoán được mình đang bị Vũ Văn Thành vũ nhục, cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ, lại càng biết rằng một vị trượng phu cầm quân đánh giặc như hắn không hề am hiểu miệng lưỡi đấu khẩu như những tên hủ nho ấy.

Hắn vốn nghĩ rằng nỗi nhục nhã này cứ thế mà phải chịu đựng, nhưng không nghĩ đến nàng lại ra mặt, lạnh lùng hờ hững nói một câu lại khiến cho Vũ Văn Thành không có đất dung thân.

https://thuviensach.vn

Cô gái này, ở trước mặt mình uyển chuyển mềm mại, nhưng khi đối mặt với những kẻ ngang ngược thì lại tuyệt không lùi bước, mà ngược lại, đối mặt trực diện, xinh đẹp như hoa, kiêu ngạo mà ung dung. Khiến cho bất kì ai cũng không thể xem thường nàng, lại còn được nhận được sự tán thưởng của hắn. Trong nháy mắt Trương Khởi vui vẻ đến mức híp mắt lại. Nàng nói ngọt ngào mềm mại: "Có thật không?" Tiếng nói vui mừng của nàng ngọt ngào như mật ong, dường như có được sự tán thưởng của hắn chảng còn gì quan trọng hơn, điều đó càng khiến nàng thoải mái hơn.

Đúng lúc ấy, một Hắc Giáp Vệ bước vào, hắn tiến tới Lan Lăng Vương bên tai nói nhỏ mấy câu.

Nghe một lúc, Lan Lăng Vương cau mày lại, dặn dò với Hắc Giáp Vệ đó: "Phái người canh chừng nàng ta cho tốt." Dứt lời, hắn quay người sải bước đi.

Lan Lăng Vương vừa đi, mấy người trong Hắc Giáp Vệ liền tới. Nhưng bọn họ cũng không hề theo sát Trương Khởi mà tản ra đứng trong rừng cây cách nàng mười bước .

Trương Khởi nhìn bọn họ một cái, thấy bọn họ bình tĩnh, liền sắp xếp để mình ở chính giữa. Có lẽ cho dù có xuất hiện bất kì tình huống đột ngột nào bọn họ đều có thể ứng phó được.

Tâm tư Trương Khởi được thả lỏng, khó có được sự tự do liền chậm rãi đi đến hoa viên trước mặt.

Trong hoa viên, vốn dĩ người người đi lại nhộn nhịp, sự xuất hiện của Trương Khởi đều khiến mọi người liên tiếp quay lại nhìn. Chỉ vì có kia mấy Hắc Vệ ở đây, trong lòng mọi người đều e ngại không tiện đuổi theo. Chỉ một lát liền để Trương Khởi đi đến một nơi yên tĩnh.

Đến phía trước của khu rừng trúc Trương Khởi cúi người, kéo góc váy đang bị vướng.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, cách một khóm trúc nàng nghe được gióng nói của một thiếu niên:"Là nơi này sao?"

“Đúng là hẹn ở nơi này. Ngũ lang người đừng có đi nhanh như thế. Quyển sách đó ngày nào cũng đọc, một ngày không đọc cũng không có việc gì.”

Tại góc chéo của khu rừng, một gã sai vặt đi ra.

"Đúng là hẹn ở nơi này. Ngũ lang người đừng có đi nhanh như thế. Quyển sách đó ngày nào cũng đọc, một ngày không đọc cũng không có việc gì.”

Giọng nói của ngũ lang có chút trầm, " Nhỏ tiếng đi." Gã sai vặt lại lên tiếng: "Lang quân không cần lo lắng, tiểu nhân nghe nói nữ nhi của Đại Trủng Tề đều là mĩ nhân cả, thất nương tử cũng không phải là ngoại lệ ."

Ngũ lang thở dài nói: "Sao mà không lo lắng được chứ? Con gái của Đại trủng tể, thân phận hiển quý, cũng không biết tính khí có kiêu căng hay không, cưới con gái nhà hắn, cả đời này cũng không thể lấy thêm vợ, không cận thận không được".

Ở đây nghe được giọng nói của Ngũ lang đó cũng mạnh mẽ trong trẻo, nghe cũng rất êm tai.

Gã sai vặt nghe vậy, giọng nói cũng bé đi một ít, than vãn nói: "Bằng tài học, tướng mạo của ngũ lang, cho dù cưới đích nữ của nhà nào cũng được. Tại sao lại nhìn trúng một thứ nữ ..."

Chủ tớ hai người càng lúc càng đến gần nơi này.

Thấy bọn họ hắn là đi về hướng, Trương Khởi cảm thấy có chút kỳ quái, nàng quay đầu lại, đúng lúc đó nhìn thấy cách một trăm bước bốn thiếu nữ tuổi sàn sàn nhau đang đi về phía này. Nhưng có lẽ nhìn thấy mấy hắc giáp

https://thuviensach.vn

vệ tản chung quanh Trương Khởi, bọn họ bước đi nhưng bước chân lưỡng lự ngập ngừng.

Mình đã quấy nhiễu người khác gặp mặt rồi.

Trương Khởi quay người đi.

Nàng mới vừa cất bước, liền nghe thấy giọng nói nho nhã lễ đọcủa vị ngũ lang ấy vang lên "Vị cô nương này, nàng là. . . . . ." Mặc dù cố gắng kìm chế, nhưng giọng nói của hắn vẫn có vài phần khẩn trương.

Trương Khởi quay đầu lại.

Vị ngũ lang đó đang chắp hai tay thi lễ, ánh mắt lại chăm chú nhìn nàng. Cùng lúc với dung nhan của nàng lộ ra trong nháy mắt, sự vui mừng kèm theo si mê hiện lên trong con mắt của vị thiếu niên thiên thư sinh văn nhã tuấn tú này.

Đúng lúc này, một Hắc Giáp Vệ sải bước đi về phía nàng, nhỏ giọng nói: "Quận Vương gọi ngài rồi."

Trương Khởi đáp một tiếng, vội vàng theo hắn đi ra ngoài.

Vị ngũ lang đó ngây ngốc nhìn theo Trưng Khởi đi, từ từ. Một màu dỏ ửng nhuộm thẫm vành tai hắn.

Đưa mắt nhìn Trương Khởi biến mất, hắn nói với gã sai vặt: "Chúng ta trở về." Gã sai vặt đáp một tiếng, cùng thiếu niên càng ngày càng đi xa.

Trương Khởi không biết trong lúc vô tình mình đã gây ra một móm nợ tình cảm. Nàng nhanh chân bước trên con đường lớn, đúng lúc ấy trông thấy Lang Lăn Vương đang nhìn về phía mình. Phản xạ theo tính nàng thản nhiên cười, chầm chậm cất bước chạy về phía hắn.

https://thuviensach.vn

Chạy đến trước mặt hắn, Trương Khởi quyến luyến gọi một tiếng: "Trường Cung." Gọi xong, nàng chạy đến ôm đến nắm tay hắn: “Có phải là vị huynh trưởng mà ngài nói tới đã đến không?”

"Ừ."

Đúng lúc này, trống nhạc vang lên. Yến tiệc bắt đầu.

Bữa tiệc trong phủ Vũ Văn lần này rất náo nhiệt, ồn ào, nhưng tất cả cái náo nhiệt ồn ào này đều không liên quan đến Trương Khởi. Nàng im lặng dựa vào Lan Lăng Vương không đi đâu cả, không ăn gì cả. Trong yến hội đó cũng có mấy người hỏi chuyện nàng trong đo mang theo sự công kích nhưng Trương Khởi sợ hãi cúi đầu chịu đựng, khác hẳn với dáng vẻ cao ngạo lúc trước.

Dĩ nhiên bữa tiệc này liên quan đến thể diện của phủ Vũ Văn cho nên bọn họ cùng không thể làm chuyện gì quá đáng được.

Trong nháy mắt, bữa tiệc đã giải tán.

Sau khi trở lại phủ Sứ giả, Trương Khởi cảm thấy hết sức mệt mỏi, sau mọt hồi tắm rửa ấm áp, nàng thả mình lên giường, Lan Lăng Vương về lúc nào cũng không biết.

Khi Trương Khởi tỉnh lại, bên ngoài chim hót ríu rít, mặt trời đỏ rực mọc phương Đông

Hóa ra đã đến ngày thứ hai.

Nàng vươn tay chống người dậy lại chạm phảo một cơ thể ấm áp, chính là Lan Lăng Vương. Hắn đang đưa lưng về phía nàng, ngủ rất ngon lành.

Hôm nay hắn cũng ngủ muộn đến thế à?

https://thuviensach.vn

Trương Khởi đưa tay ra, vừa mới chạm vào bờ vai của hắn. Lan Lăn Vương xoay người đè tay của nàng xuống bên cạnh. Nhìn Lan Lăng Vương đang đối diện với mình, Trương Khởi lặng lẽ rụt tay lại. Vốn dĩ động tác đang là đẩy hắn ra lại trở thành vuốt ve.

Khuôn mặt của Lan Lăng Vương chỉ có thể dùng một từ đẹp để hình dung. Làn da dù có phơi nàng như thế nào cũng không đen cho nổi, trắng nõn như ngọc . Từ lông mày đến bờ môi không có chỗ nào không hoàn mĩ, không có chỗ nào là không chói mắt.

Giờ đây khi hắn đang ngủ, đường nét trên mặt hoàn toàn thoát khỏi sự uy nghiêm, nặng nề. Khóe mắt ngiêng ngiêng kia, đôi lông mày đang nhếch lên kia dường như bất kì lúc nào cũng có thể mở ra, sẽ bắt gặp ngay một đôi mắt sáng lạn, câu hồn đoạt phách.

Nàng thật không biết, hắn có khuôn mặt như vậy tại sao lại biến thành uy nghiêm cao quý như ngày hôm nay?

Bất tri bất giác, không biết từ lúc nào ngón tay của Trương Khởi đã chạm vào giữa bờ môi của hắn.

Đột nhiên rầm một cái, một người bật tung cửa ra chạy vào, kèm theo tiếng bước chân còn có tiếng gọi mềm mại trong trẻo của một cô gái: “Hiếu Quán”.

Trong tiếng vừa gọi, một thiếu nữ chạy vào phòng ngủ như cơn lốc. Tiếng gọi vui mừng vừa thoát ra, nàng liền ngây người như phỗng mà đứng ở nơi đó.

Lan Lăng Vương từ từ mở mắt ra, hắn nhả ngón tay của Trương Khởi đang ngậm trong miệng ra, thuận tay cầm chăn đắp che nàng đi.

Vừa nhìn thấy người tới, lông mày của hắn hơi dãn ra: "A Du? Sao nàng lại tới đây?"

https://thuviensach.vn

Trong diện mạo xinh đẹp ấy, A Du có làn da trắng như tuyết đặc hữu của thiếu nữ Tiên Ti. Dường như không nghe thấy tiếng của Lan Lăng Vương, nàng ta trợn mắt nhìn chằm chằm Trương Khởi. Trong giây lát nước mắt đã tràn mi: “Hiếu Quán, chàng nạp thiếp rồi sao?”

Nàng ta hơi thất thần nhưng chỉ là không chớp mắt mà chăm chăm cúi đầu nhìn gương mặt của Trương Khởi đang bị mái tóc đen che phủ, lời nói lắp bắp: "Chàng nạp cơ thiếp rồi. . . . . Làm sao chàng lại nạp cơ thiếp?"

Lan Lăng Vương chau mày ngọn núi, trầm giọng nói: "A Du, nàng ra ngoài đợi đi".Trong lúc A Du ngây người, bị hắn quát một tiếng, nàng hít một hơi, nước mắt thi nhau rơi xuống. A Du chân thấp chân cao bước ra ngoài. Cửa phòng vừa mới đóng lại, tiếng hỏi han của mấy thiếu nữ vang lên trong sân.

Trương Khởi ngẩng đầu lên. Nàng cúi đầu,yên lặng mặc quần áo. Giọng nói đau lòng, không dám tin của A Du vẫn còn văng vẳng bên tai nàng.. . . . . Vốn là như vậy, nàng vốn là như vậy, dường như cho dù nàng có đến sớm đến đâu, trong mắt người khác nàng luôn là kẻ dư thừa, là kẻ thứ ba xen giữa tình cảm của bọn họ.

Nhưng không cần gấp nàng đã có sự hứa hẹn của Cao Trường Cung. Hắn đã hứa cho nàng một con đường sống thì hắn nhất định sẽ cho nàng mọt con đường sống

Trương Khởi chân không đi xuống khỏi giường, yên tĩnh không lên tiếng mà mặc xong quần áo.

Lúc này, giọng nói trầm thấp Lan Lăng Vương vang lên âm :"Lấy y phục cho ta."

"Vâng."

Trương Khởi đi tới trước mặt hắn, cầm lấy quần áo mặc vào cho hắn.

https://thuviensach.vn

Trong trầm mặc, nàng giúp hắn mặc xong quần áo, đi giày, sau đó nhỏ tiếng gọi: : "Vào đi."

"Vâng"

Mấy tỳ nữ thanh thúy đáp một tiếng, cầm đồ rửa mặt đi vào. Dưới bàn tay khéo léo nhanh nhẹn qua lại của bọn họ, hai người nhanh chóng trở nên rực rỡ.

Chúng tỳ nữ vừa lui xuống, Lan Lăng Vương liền cất bước đi ra ngoài cửa. Đi vài bước, thấy Trương Khởi đuổi thưo, hắn cau mày nói: "sao thế?"

Trương Khởi cúi đầu mỉm cười, dịu dàng mà hỏi: "Trường Cung, Cô gái A Du đó họ Trịnh phải không?"

Lan Lăng Vương quay đầu lại.

Hắn nhìn chằm chằm nàng, đôi lông mày nhíu lại, "Nàng không cần để ý mấy chuyện này."

Trương Khởi không hề im lặng giống như ngày thường mà lại hỏiư: "A Du đó chắc là lớn lên cùng chàng đúng không?" Nhìn vẻ mặt, nhất định là đã từng thân thiết gắn bó.

Lan Lăng Vương vô tình lên tiếng: "Đừng hỏi, đi thôi."

Trầm mặc một lúc, Trương Khởi lên tiếng: "Vâng"

Nàng cúi đầu, đi sát theo Lan Lăng Vương.

Vừa theo hắn bước ra khỏi cửa, Trương Khởi đột nhiên phát hiện, mình cũng không hắn sợ như trong tưởng tượng. Đúng rồi, bây giờ nàng đã có được sự cam kết của Lan Lăng Vương, nàng có đường lui. Nàng nghĩ rằng, chỉ cần bị tổn thương một lần, nàng sẽ có cơ hội để rời đi.

https://thuviensach.vn

Ừm, những năm tháng sau này, ba nước Trần Tề Chu, chỉ có Trần an toàn nhất, đến lúc đó nàng được Lan Lăng Vương tặng phí An gia và nhân thủ, liền trở lại Trần , trở lại cố thổ đi. Ừm, đến lúc đó bôi đen mặt đi một chút, sống một cuộc sống yên ổn chắc không có vấn đề gì.

Nhưng mà bây giờ, nàng nhất định phải biểu hiện cho thật tốt. Nếu như bị thương tổn rồi, nhất định phải làm cho cực kì thê thảm cực kỳ đáng thương mới phải. Còn nữa, đối với Lan Lăng Vương mà nói, cho nàng tiền tài thì không là vấn đề, nhưng để hắn đưa nhân thủ cho nàng mới khó. Muốn để hắn cam tâm tình nguyện đưa cho nàng một vài người tinh nhuệ, còn phải để những người đó chịu theo nàng đi nước Trần, nàng còn phải bỏ công bỏ sức.

Nghĩ tới đây, nghe tiếng chúng nữ bên ngoài ríu rít, Trương Khởi đột nhiên mong đợi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Thân Thế Của Tiêu Mạc

Trong sân, có ba vị thiếu nữ quý tộc đang đứng.Ở chính giữa, phục sức hoa quý là một thiếu nữ với gương mặt thanh tú.Bên cạnh thiếu nữ đó ngoại trừ A Du đó ra còn có một thiếu nữ quý tộc 16, 17 tuổi.

Ba cô gái thấy Lan Lăng Vương đi ra, cùng một lúc dừng lại không nói nữa. Cô gái ăn mặc hoa quý đó đi lên trước một bước, cười nói với Lan Lăng Vương: “Hiếu Quán, vì muốn tặng cho người một niềm vui bất ngờ, A Du nhà chúng ta đã vội vàng chạy đến đây đấy.”

Nói đến đây, ánh mắt của nàng ta hướng về cô gái thấp kém đang cúi đầu, cụp mắt, trốn đằng sau Lan Lăng Vương.

Ba cô gái đều đang nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, ánh mắt không che dấu sự tò mò cùng khinh bỉ.

Cảm giác được ánh nhìn chăm chú của ba nàng ta, Trương Khởi lại càng cúi đầu.

Lúc này, cô gái phú quý kia từ từ, chậm rãi mà nói: “Hiếu Quán, vị muội muội này chính là Trương Cơ đến từ nước Trần của đất Nam đúng không? Có thể để chúng ta nhìn nàng ta một chút được không?”

Đây là muốn Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Lan Lăng Vương cúi đầu không tỏ vẻ gì, vừa nhìn một cái hắn bỗng chốc phát hiện Trương Khởi đang lặng lẽ núp sau lưng mình. Thân thể nhỏ bé xinh xắn đó giờ đây đang co rúm lại…

https://thuviensach.vn

Hắn rũ mắt, đưa tay nắm chặt tay của Trương Khởi, nhàn nhạt nói: “Ừ, nàng ta chính là Trương Thị A Khởi, yêu Cơ của ta.”

Lan Lăng Vương đưa tay kéo Trương Khởi ra trước mặt, nhìn về phía ba cô gái, nhíu mày nói: “Các ngươi mới đến Trường An, đi đường mệt nhọc, chắc chắn là rất mệt rồi, không bằng đi nghỉ ngơi trước đi.”

Sau khi uyển chuyển hạ lệnh đuổi khách, trong khi sắc mặt của ba cô gái biến đổi, vươn tay ôm ngang Trương Khởi, cất bước đi ra ngoài.

Nhìn thấy hắn không hề quay đầu mà bước đi, A Du run rẩy kêu lên: “ Hiếu Quán…”

Tiếng nói yếu ớt như trang giấy mỏng manh đến nỗi gió thổi qua cũng rách, khiến người ta không tự chủ được mà trong lòng sinh ra thương tiếc.

Lan Lăng Vương quay đầu lại, hắn ôn hòa mà nhìn A Du, giọng nói chậm rãi, nhẹ nhàng: “Đi nghỉ trước đi, ta còn có việc bận.”

Thấy hắn quay đầu bước đi, cô gái mặc phục sức quý giá kia liền gọi: “Hiếu Quán”, nàng ta gọi Lan Lăng Vương lại, “Người cứ ôm nàng ta như thế, sẽ khiến cho người ta cảm thấy người là một tên háo sắc”. Giọng nói tha thiết đầy quan tâm.

Lan Lăng nhìn Trương Khởi trong ngực, chính vì một cái nhìn này lại càng khiến cho sắc mặt của A Du trắng bệch. Hắn nhìn Trương Khởi trong ngực, nhàn nhạt nói: “ Thế thAì có sao?”. Trong sự trầm mặc của ba cô gái, hắn nghênh ngang rời đi.

Đưa mắt nhìn theo bóng dáng hắn đi xa, cô gái quý tộc vẫn chưa lên tiếng nọ liền nhỏ giọng nói: “Các ngươi có chú ý không, ánh mắt của Hiếu Quán khi nhìn vị Cơ thiếp đó? Người chưa bao giờ gần nữ sắc, một khi gần nữ sắc rồi sẽ khác rất nhiều trước kia, chỉ sợ lần này rất khó giải quyết rồi.”

https://thuviensach.vn

Vừa nói xong câu đó, A Du không chịu nổi nữa, hai tay ôm đầu mà khóc rống lên. Nàng ta ôm đầu ngồi thụp xuống đất, cố gắng co mình lại thành một cục, lúc A Du còn bé chịu rất nhiều thiệt thòi, mấy năm nay khó khăn lắm mới chiếm được những gì nàng ta nên có, mới trở nên hoạt bát, sáng sủa. Lần này lại khiến nàng ta trở về trước kia, hai vị cô nương đó rất đau lòng liền vội vàng ngồi thụp xuống theo một trái một phải mà ôm lấy nàng ta.

Trương Khởi núp trong ngực của Lan Lăng Vương, khuôn mặt dán lên vòm ngực của hắn vẫn yên lặng.

Trong sự trầm mặc, hắn ôm nàng nhảy lên xe ngựa. Xe ngựa vừa chuyển động, hắn liền ôm nàng vào lòng đặt lên đùi, cằm tì lên tóc nàng, ngón tay phải đặt lên vách xe nhẹ nhàng gõ gõ nhưng không biết đang nghĩ gì.

Trương Khởi yên lặng núp trong lồng ngực của hắn, hai người không nói chuyện. Âm thanh của tiếng bánh xe lăn trên đường không nhanh không chậm vang lên, một lúc lâu sau Trương Khởi nhẹ giọng hỏi: “Đi đâu thế?”

Tiếng Lan Lăng Vương trầm thấp trả lời: “Đến phủ của sứ thần nước Trần”. Cảm thấy cả người Trương Khởi cứng lại, hắn cúi đầu nhìn nàng, đột nhiên nói: “A Khởi, tì nữ của nàng đang ở trong tay của sứ thần nước Trần, từ trước đến nay sao không thấy nàng nhắc đến, nàng không muốn đòi lại ư?”

Giọng nói của hắn rất trầm.

Trương Khởi ngước nhìn thẳng vào đôi mắt sâu lắng xinh đẹp của hắn, nàng lại cúi đầu vo vo chéo áo, nhẹ ngàng trả lời: “Ở Kiến Khang, A Lục vẫn còn có thân nhân, thiếp nghĩ nàng ta có thể trở về quê cũ, trở lại bên cạnh thân nhân của mình.”

“Là thế sao?”

https://thuviensach.vn

Cảm thấy hắn đang nghi ngờ Trương Khởi vội vàng gật đầu thật mạnh.“Ừ, đúng thế.”

Lan Lăng Vương vẫn nhìn nàng chằm chằm, hắn nhếch môi, nhàn nhạt nói: “Thế mà ta vẫn tưởng, A Khởi không hề coi ta là nơi dừng chân cuối cùng của nàng, không muốn làm hại cô tì nữ kia của nàng.”

Lời này thật chua ngoa đến tận xương.

Trương Khởi không biết phải phản ứng thế nào cho phải. Trong lúc Lan Lăn Vương nhìn nàng chằm chằm, nàng lức đầu loạn xạ, luôn miệng nói: “Không phải thế, làm sao mà như thế được.”

Nói đến đây, cảm thấy lời mình nói không có sức thuyết phục, nàng vội ôm cổ của Lan Lăng Vương, rướn người hôn loạn lên mặt của hắn.

Tối hôm qua, từ sau khi làm động tác này, nàng liền cảm thấy hắn thích nàng làm như vậy. Quả nhiên, thuận theo những nụ hôn lung tung của nàng, đôi mắt sắc bén của hắn hơi khép lại, trên khuôn mặt tuấn mĩ tuyệt nhân cũng lộ vẻ lười biếng đang hưởng thụ. Sau khi Trương Khởi hôn một lúc, cũng có chút mệt mỏi liền dán mặt mình lên mặt hắn, ngón tay trêu đùa vuốt ve yết hầu của hắn, giọng nói nho nhỏ lầm bầm vô thức: “Trường Cung là tốt nhất, A Khởi thích nhất là Trường Cung.”

Nàng đang dỗ trẻ con à?

Lan Lăng Vương liếc nàng một cái, cũng lười ngăn lại, trong một khoảng thời gian ngắn trong xe ngựa chỉ có tiếng nàng lẩm bẩm vang lên ngọt ngào dỗ dành. Một lúc sau Lan Lăng Vương trầm giọng nói: “Lần này Tiêu Mạc sẽ cùng đi đến nước Tề trước với sứ thần của Chu.”

Cái gì?Trương Khởi hiếu kì.

https://thuviensach.vn

Dưới sự dò hỏi của Trương Khởi, trong ánh mắt không hiểu: “Tiêu phủ xảy ra vài việc phiền toái.”

Thấy Trương Khởi nghiêm túc nghe ngóng, hắn cẩn thận nói: “Con trai trưởng chi thứ hai của Tiêu phủ tên gọi là Tiêu Yến, gửi một bản cáo trạng được đưa đến hoàng đế của các nàng, nói rằng Tiêu Mạc cũng không phải là cốt nhục của nhà họ Tiêu mà là Thập Nhị Lang của Ngô Quận Trương Thị cũng chính là đứa con trai thứ ba của cha đẻ nàng và vợ là Tiêu Thị. Năm đó, Trương Tiêu Thị nhiều năm không mang thai lại đồng thời có mang cùng lúc với Tiêu Vương Thị. Tiêu Vương Thị sinh sớm hơn một ngày, dưới sự thao túng của đại phu nhân lão Trương Tiêu Thị, bọn họ đổi con gái của Tiêu Vương Thị với con trai mới sinh của Trương Tiêu Thị.”

Thấy Trương Khởi trợn tròn mắt, vẻ mặt khinh hãi, Lan Lăng Vương liếc nàng một cái, tiếp tục nói: “Tin tức cụ thể ta cũng chỉ mới biết đến đây, hiện tại, đại phu nhân Trương Thị cũng đã thừa nhận. Ngô Quận Trương Thị mặc dù cũng là thế gia cao quý, nhưng nhứng năm gần đây Tiêu Mạc vẫn được bồi dưỡng bằng thân phận người thừa kế tộc trưởng của Tiêu Thị, đặc biệt sau khi Tiêu Sách qua đời, hắn lại càng là con trai trưởng đươc ủng hộ nhiều nhất của Tiêu Phủ, là tộc trưởng tương lai của Tiêu Thị. Bây giờ thân phận đã bị vạch trần, mọi người trong Tiêu Thị bị lừa gạt đang rất tức giận, mà trong dòng họ Trương Thị cũng có rất nhiều tiếng bất mãn tình cảnh của Tiêu Mạc ở nước Trần đã trở nên rất lúng túng… Trong giới quý tộc của Nam Trần rất trọng thanh danh, Tiêu Mạc người này chỉ sợ về sau nửa bước khó đi.”

Tiêu Mạc là con trai trưởng đích tôn duy nhất của nhà họ Tiêu, vừa ra đời chính là ứng cử viên sáng giá nhất cho vị trị tộc trưởng của Tiêu Thị, huống cho hắn lại ưu tú như vậy. Tiêu Yến đó chỉ sợ đã tìm lỗi của hắn đã vài năm nay rồi.Tra ra được tin tức kinh thiên động địa như thế chắc chắn sẽ không để Tiêu Mạc có cơ hội trở mình lần nữa.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương lại nói: “Những người biết được tin tức ấy không nhiều lắm, Tiêu Mạc là người thông minh, xúi giục mấy sứ thần khác của nước Trần nói là đi trước đến nước Tề mừng tân quân kế vị.”

“Vậy con gái của Tiêu Vương Thị bị đổi là ai?” Chẳng lẽ lại là Trương Cẩm?

Lan Lăng Vương trả lời: “Cô bé đó trời sinh sức khỏe yếu đuối, được hơn một trăm ngày thì mất.”

Trương Khởi ngây ngời mất một lúc lâu mới kịp phản ứng: “Nhưng mà lễ vật bọn họ mang theo không đủ.” Đại diện cho một nước đến chúc mừng quốc quân một nước khác kế vị thế nào cũng phải chuẩn bị một phần hậu lễ. Lễ vật lần này bọn họ mang đến cũng chỉ để tặng Chu quốc, đến nước Tề chẳng nhẽ lại đi tay không.

Lan Lăng Vương vuốt ve mái tóc của Trương Khởi, lơ đãng nói: “Tiêu Mạc đó là một người biết co biết dãn, ta thấy lần này hắn dùng thân phận sứ giả đến Tề quốc trước, ắt có lẽ không có ý ở lại lâu dài.

Dùng thân phận sứ giả cầu xin Tề quân thu nhận, vậy bước bắt đầu liền càng cao.

Giọng nói của Lan Lăng Vương rất êm tai vang lên: “Cho dù là ở Chu hay là Tề, với năng lực của hắn, chỉ cần dùng mấy năm để leo lên được địa vị quyền thần cũng không phải là việc khó.” Hắn dừng lại một chút rồi nói: “Ta đã đưa thư cho bệ hạ, xin hắn dùng quan to lộc hậu giữ Tiêu Mạc lại.”

Trong giọng nói của hắn có vài phần chắc chắn, dường như đối với việc giữ Tiêu Mạc lại hắn rất có lòng tin. Chăm chú nhìn vào Trương Khởi đang cúi đầu suy nghĩ, Lan Lăng Vương cũng nghĩ: Vì nàng, Tiêu Mạc cũng sẽ có chút ý nghĩ ở lại…

https://thuviensach.vn

Đột nhiên Trương Khởi nghe được những chuyện đó, trong lòng cực kì xao động.Trong một khoảng thời gian ngắn, tâm tư dao động không thôi.

Không trách được Đại phu nhân lại phản đối con gái Trương Thị gả cho Tiêu Mạc, thì ra hắn với Trương Cẩm là anh em ruột thịt, với mình là cùng một cha.

Trong chớp mắt nàng lạ nghĩ đến: nếu không phải là lúc vừa bắt đầu đã ầm ĩ đến tận chỗ đại phu nhân liền kéo cả Trương Cầm vào, nếu như Tiêu Mạc chẳng qua chỉ dùng thủ đoạn xin bản thân mình đi theo hắn, nói không chừng đại phu nhân thấy sự chấp nhất của hắn ta, cho mình uống một bát canh tuyệt tử thì sẽ ngầm đồng ý. Nhưng hết lần này đến lần khác lại kéo cả Trương Cẩm vào, lại khiến cho Trương Cẩm yêu thương sâu đậm.

Trong nhận thức của nàng, thân phận của Tiêu Mạc bại lộ chắc chắn có liên quan đến khúc mắc của ba người bọn họ. Đám người Tiêu Yến sợ rằng đã nghi ngờ thái độ của Đại phu nhân, tiếp theo đó liền điều tra chuyện này, cuối cùng phát hiện thân thế của Tiêu Mạc.

Nàng còn nghĩ là, năm đó mẹ nuôi của Tiêu Mạc, thân là chính thê của đích tôn, nhưng mấy năm không có con, khó khăn lắm mới mang thai lại là một cô con gái, vừa nhìn đã biết yếu đuối, nhiều bệnh. Bởi bảo vệ địa vị của người cầm quyên nhà họ Tiêu đồng thời cũng bảo vệ địa vị chính thê của bản thân, nàng ta mới nghĩ ra kế sách trộm long tráo phượng này, điều đó có thể hiểu được. Hơn nữa, Trương Tiêu Thị cũng họ Tiêu, con trai của nàng ta chắc chắn có mấy phần tướng mạo người nhà họ Tiêu.

Trong lúc Trương Khởi nghĩ lung tung, xe ngựa lắc lắc mấy cái rồi ngừng lại, cùng lúc đó tiếng của một vị thị vệ vang lên từ phía ngoài: “Quận Vương, đã đến.”

Lan Lăng Vương đáp một tiếng, tung người nhảy xuống, quay đầu vém rèm xe lên nhỏ giọng dặn dò: “Nàng cứ ngồi ở đây.” Dứt lời hắn thả màn

https://thuviensach.vn

xe xuống, bước đi.

Trương Khởi lặng lẽ vén rèm xe lên, vừa đúng lúc nhìn thấy cửa lớn đang mở, sứ giả Trần quốc đang mỉm cười nghênh đón, mà đứng trước nhóm sứ giả chính là Tiêu Mạc áo trắng bồng bềnh.

Vẫn giống ngày xưa, khuôn mặt tuấn tú của Tiêu Mạc mang nét cười, cử chỉ phong độ, nhanh nhẹn, vẻ mặt hào hứng.Gặp phải sự việc tuyệt vọng đến như thế mà hắn vẫn giống như cú, ung dung lỗi lạc, phong lưu đô nhã.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Chưa Từng Có Hôn Ước

Dường như cảm thấy Trương Khởi đang nhìn mình, hắn liếc mắt nhìn về phía nàng.

Khác với bất kì thời khắc nào trong quá khứ, ánh nhìn này chuyên chú một cách đặc biệt, cũng phức tạp một cách đặc biệt, dường như mang trong đó rất nhiều sự đau khổ, cũng dường như có ngàn vạn lời muốn nói, không thể kìm nén cũng chẳng thể nói ra… Đột nhiên gặp phải ánh mắt của hắn, Trương Khởi chỉ dám nhìn một chút rồi vội nghiêng đầu không dám nhìn nữa.

Tiêu Mạc cũng thu lại ánh nhìn, đối mặt với Lan Lăng Vương, dáng vẻ ung dung mỉm cười đó làm gì còn một chút phức tạp nào của vừa nãy, cũng không có không khí giương cung bạt kiếm như khi trước kia hai người đối mặt.

Trương Khởi đưa mắt nhìn Lan Lương Vương đi cùng với đám người của Tiêu Mạc bước vào cửa lớn. Từ từ kéo màn che lên, Trương Khởi cúi đầu thấp xuống.

Chuyện của Tiêu Mạc còn đang khiến tâm tư của nàng kích động, vừa nãy lạ gặp phải A Du càng khiến cho tâm trí của nàng có chút bối rối. Dựa vào vách xe, Trương Khởi nghĩ ngợi lung tung, cũng không biết đã qua bao lâu, những tiếng bước chân vang lên.

Lan Lăng Vương nhảy lên xe ngựa, một lần nữa lại ôm Trương Khởi đặt lên đùi, xe ngựa vội vàng lăn bánh.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi yên lặng một lúc, cuối cùng không nhịn được hỏi: “Bọn họ sẽ đến đất Tề ư?”

Lần này hắn đến là đại diện cho nước Tề mời bọn họ, bọn họ nhất định sẽ nhất định sẽ nhận lời đúng không?

“Ừ”. Lại qua một lúc lâu , Trương Khởi nhỏ giọng hỏi: “Chúng ta đi đâu đây?”

“Đến khắc biết”.

Lan Lăng Vương phải đi nghênh đón Hà Gian Vương vừa đến Trường An, theo như lộ trình bình thường, Thu công chúa cùng ba cô gái kia bây giờ mới có thể đến được Trường An, nhưng bọn họ quá nóng lòng muốn gặp Lan Lăng Vương liền tách ra khỏi đội ngũ đi trước.

Xe ngựa nhanh chóng lăn bánh về hướng cửa thành, cảm thấy Lan Lăng Vương đang cau mày, sắc mặt có hơi lạnh lùng, Trương Khởi vuốt bờ ngực hắn, dịu dàng hỏi: “Trường cung không thích Hà Gian vương?”

“Ừ” Lan Lăng Vương trả lời, cười lạnh: “Tên kiêu căng”.

Trương Khởi vội vàng ôm lấy cổ hắn, chụt hai cái lên mặt hắn thể hiện sự an ủi của nàng.

Xem ra nàng ấy quả thật coi mình như trẻ con, Lan Lăng Vương cảm thấy dở khóc dở cười. Bàn tay vỗ về mái tóc đen của Trương Khởi, nhỏ giọng nói: “Sau khi trở về nước, ta sẽ xin bệ hạ hạ chỉ để nàng được gả cho ta.”

Trương Khởi không hiểu, nàng lẩm bẩm hỏi: “Gả?”

“Ừ, để cho nàng có một danh phận.” Hắn cúi đầu thấy Trương Khởi vẫn còn ngây ngô nhìn mình, cái miệng nho nhỏ hơi nhếch lên, dáng vẻ đó đẹp

https://thuviensach.vn

mê hoặc đến không thể nói nên lời, không khỏi ôm chặt nàng thêm chút nữa.

Trương Khởi chơi với những ngón tay của mình, nhỏ giọng nói: “Nhưng mà… A Du sẽ đồng ý chứ?”

Lan Lăng Vương cau mày thật chặt: “Ta lấy vợ bé không liên quan gì đến nàng ta.” Trương Khởi hiểu A Du đó vẫn chưa có hôn ước với hắn, đành im lặng. Con người đen dưới hàng mi dày ngước nhìn Lan Lăng Vương, nhỏ giọng nói: “Vậy vị hôn thê và nhà mẹ đẻ của cô ta sẽ đồng ý sao?”

“Vị hôn thê?” Lan Lăng Vương nhướn mày, “Ta có vị hôn thê lúc nào vậy?” Hắn ép khuôn mặt của Trương Khởi vào lồng ngực của mình, uy nghiêm nói: “Sau này có gì thì phải nói rõ.” Không cần phải dò xét như thế.

Câu nói phía sau ấy, Trương Khởi cũng không nghe được, chẳng qua nàng đang vui mừng mà nghĩ: thì ra hắn vẫn chưa định hôn ước, vẫn còn là người tự do.

Nhưng tính tuổi mụ của Lan Lăng Vương cũng đã 20 rồi nhỉ? Đến tuổi này mà vẫn chưa định hôn ước, có thể thấy trước kia hắn không được nhiều người chào đón. Đúng rồi, hoàng đế mới kế vị coi trọng hắn, lần này trở về có rất nhiều người muốn kết thân với hắn. Nói không chừng cái vị A Du đến đây lần này là có ý như thế.

Cho dù thế nào cũng mặc kệ, cuối cùng Trương Khởi cũng có thể thở phào nhẹ nhõm. Vị A Du kia đến còn muộn hơn nàng, cho dù là người phụ nữ nào cũng đều đến muộn hơn nàng.

Tâm trạng vừa buông lỏng, nàng lại cọ mặt vào lồng ngực của Lan LĂng Vương , cảm thấy vòng tay của hắn đang siết chặt hơn nữa, Trương Khởi ngửa mặt lên, cái miệng nhỏ đưa lên liền lấp kín miệng của hắn.

https://thuviensach.vn

Lưỡi nhỏ thơm ngát hoạt bát thăm dò thật sâu, khiến cho khoang miệng của Lan Lăng Vương tràn đầy hương thơm. Hắn không kìm được, cúi đầu xuống đáp lại khiến cho nụ hôn trở nên sâu sắc hơn.

Nhưng chỉ qua chừng một lát, hơi thở của hắn đã dồn dập, cái thứ đang chọc vào bụng của Trương Khởi kia càng lúc càng cứng, càng nóng. Trong lúc nụ hôn của hắn di chuyển xuống dưới, hàm răng đã gặm lên xương quai xanh tinh mĩ, Trương Khởi nói thầm: “Đã ra khỏi cửa thành rồi.”

Mấy chữ vừa ra khỏi miệng, Lan Lăng Vương bỗng tỉnh táo lại, hắn bây giờ, là đến để nghênh đón Hà Gian Vương, không phải là lúc để có thể hoan ái.

Hắn nhanh chóng nghiêng đầu, khẽ đẩy Trương Khởi ra, cắn răng khống chế dao động của bản thân. Hít một hơi thật sâu, khó khăn lắm mới bình tĩnh lại một chút, hắn nghiêng mắt nhìn A Khởi đang lặng lẽ đánh giá bản thân, gương mặt có chút tinh quái cùng lén lút.

Nàng đang cố ý. Lan Lăng Vương đột nhiên cúi đầu. Cách một tầng áo mỏng manh của mùa hè, miệng ngậm lấy hạt anh đào bên ngực trái của nàng, mà hai tay của hắn lại nắm chặt nhấc cái eo mảnh khảnh của Trương Khởi lên khiến cho nàng ngồi lên ngọc trụ vừa nóng vừa cứng của hắn một cách thật sự.

…..

Những tiếng vó ngựa vang lên, ngay sau đó một vị thị vệ lên tiếng: “Quận Vương, cờ hiệu của Hà Gian Vương xuất hiện.” Lan Lăn Vương lúc này khuôn mặt vẫn còn đang ửng hồng, hắn còn đang khó khăn mà bình ổn lại hô hấp của bản thân mà Trương Khởi đang ngồi trên đùi đang chống cằm ngước đôi mắt ngây thơ thuần kiết mà nhìn hắn. Liếc mắt nhìn thấy dáng vẻ kia Trương Khởi, Lan Lăng Vương cắn răng trả lời người bên ngoài nhưng chẳng còn chút nào ôn tồn, hòa nhã: “Giương cờ hiệu lên.”

https://thuviensach.vn

“Vâng”

Hà Gian Vương mặc dù chỉ lớn hơn Lan LĂng Vương vài tuổi nhưng bị béo phì, trên trán tóc chỉ có mấy cọng, ngũ quan rõ ràng sinh ra trong rất đẹp nhưng vì béo phì nên đã che lấp đi toàn bộ. Thấy Lan Lăng Vương nhảy xuống xe ngựa, hắn đánh giá từ trên xuống dưới , ánh mắt nhìn thẳng vào xe ngựa phía sau lưng Lan Lăng Vương nói: “Nghe nói Trường Cung vừa mới có được một vưu vật, lúc nào cũng ôm nàng đặt lên đùi để ngắm… Tại sao lại không để nàng ta xuống xe cho người ta ngắm nhìn?”

Nghe khẩu khí coi thường cợt nhả của Hà Gian Vương, Lan Lăng Vương giận tái mặt, hắn trầm giọng nói : “Yêu Cơ của ta không phải thứ đồ chơi để mặc cho người ta xem xét.”

Hà Gian Vương kêu lên: “Ôi ôi, Tiểu Trường Cung của chúng ta thật có khí phách, chẳng lẽ đánh thắng một trận ngay cả huynh trưởng cũng coi thường?”

Lan Lăng Vương lạnh lùng, không đáp lời, cứ nhìn hắn như thể Hà Gian Vương là một kẻ ngu, cứ để hắn ta nói tiếp. Hà Gian Vương sau khi giễu cợt một lúc thấy Lan Lăng Vương không có phản ứng gì, đám cơ thịt nung núc trên mặt co cụm lại với nhau, chớp mắt một cái đã cười hì hì mà nói: “Nếu Trường Cung không muốn, người làm huynh trưởng như ta không thể làm gì khác là tự mình ra tay.”

Dứt lời hắn khó khăn bước xuống từ xe ngựa dưới sự giúp đỡ của hai thị nữ, sải bước nghiêng ngả đi về phía xe ngựa của Lan Lăng Vương, hắn vừa mới đi đến xe ngựa, chuận bị vén rèm xe lên thì thoáng chốc bất chợt ánh sáng lạnh lẽo nhoáng lên, Lan Lăng Vương đã rút bội kiếm ra, mũi kiếm sắc nhọn, lạnh lẽo chọc thẳng vào lồng ngực của Hà Gian Vương. Sắc mặt của hắn thay đổi nhanh chóng. Đôi mắt bị đám thịt trên mặt ép thành ti hí nhíu lại, hắn quay đầu gào lên với Lan Lăng Vương: “Tính tình của Trường Cung thật nóng nảy, sao, muốn động thủ với cả huynh trưởng cơ à?”.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương không hề nhường một bước, trừng mắt nói: “Không dám, chỉ là ta đã nói rồi, đây là Yêu Cơ của ta, không phải là thứ đồ vật để người khác ngắm nhìn.” Dứt lời, cổ tay hắn lướt một cái, lật thanh kiếm đâm mạnh về đằng sau phía bên phải, “phập” một cái, tiếng trường kiếm đâm vào thịt vang lên. Chỉ thấy trường kiếm trong tay của Lan Lăng Vương mạnh mẽ đâm thẳng vào gáy của con tuấn mã ở đằng sau, kiếm lạnh vừa vào máu tươi phụt lên cao. Tia máu đó đến vừa nhanh vừa mãnh liệt, góc độ lại càng cổ quái. Hướng lên trời mà phun ra, lại cứ thế mà tưới ướt đẫm cả người từ trên xuống dưới của một thị nữ đứng bên cạnh Hà Gian Vương. Thị nữ đó nào đâu đã trải qua chiến trận, hét lên một tiếng rồi hôn mê bất tỉnh. Còn Hà Gian Vương đột nhiên ngửi thấy mùi tanh, lại thấy ngập trời là mưa máu, cũng bị dọa đến mức hai chân run rẩy, gào lên một tiếng rồi lảo đảo chạy về phía xe ngựa của mình. Đưa mắt nhìn lạnh lùng nhìn Hà Gian Vương đang bị dọa đến mất mật, Lan Lăng Vương chậm chạp rút khăn tay ra lau sạch máu tươi trên mũi kiếm, xoay người nhảy lên xe ngựa, khẽ quát: “Thời gian không còn sớm nữa, mau vào thành.”

Hắn xuất thân nghèo khó, khi tất cả mọi người bị cái uy nghiêm của Hà Gian Vương đem đến trấn nhiếp, nhưng khoảnh khắc đó lại không kẻ nào dám coi thường, khinh thị hắn.

Vì vậy, vương lệnh của Lan Lăng Vương vừa hạ xuống, mọi người lập tức ghìm cương ngựa, đánh xe, kể cả Hà Gian Vương cũng bị mấy thị vệ đẩy lên xe. Nhìn thấy đoàn xe rời đi Lan Lăng Vương quay đầu khinh miệt nhìn một cái, thả màn xe xuống.

Xe ngựa của hắn dẫn đầu vào thành Trường An, nhìn Lan Lăng Vương ngồi ở trong xe, cả người thẳng tắp, một thân áo đen, bên hông ngầm có kình lực, uyển chuyển như một con báo đen dường như bất cứ lúc nào cũng có thể chuẩn bị đi săn. Trương Khởi đưa tay nắm nay bàn tay lạnh như băng của hắn.

https://thuviensach.vn

Nàng ngồi thụp xuống trước người hắn, mặt gối lên đùi của hắn, đôi mắt trong veo mà mê hoặc là toàn tâm toàn ý tin cậy mà ngưỡng mộ nhìn hắn.

Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn nàng, áp lực trong lòng dường như được cởi bỏ, chỉ cảm thấy bàn tay bàn tay bé nhỏ của nàng nắm lấy tay hắn như thế, cả người liền ấm áp.

Đoàn xe vừa đến cửa thành, chính diện nghênh đón bọn họ là mười mấy thị vệ vây quanh ba chiếc xe ngựa, thấy xe ngựa của Lan Lăng Vương bọn họ đồng loạt kéo mành xe lên, để lộ ba dung nhan xinh đẹp.

Đó là ba người nhóm A Du, Thu công chúa.

Xe ngựa cảu A Du tiến lên đầu tiên, nàng lo lắng nhìn về phía Lan Lăng Vương gãy gọn nói: “Hiếu Quán, hắn ta có bắt nạt chàng không…” Mới nói được đến đấy, dường như nàng ta nghĩ đến điều gì đó, lại dịu dàng mở miệng: “Ta với Thu công chúa đến đón chàng” Lan Lăng Vương lười biếng liếc nàng ta một cái, rồi nói: “Đi thôi” không giải thích cũng chẳng nói nhiều.

A Du nhìn vào phía trong xe ngựa, Trương Khởi đang dựa vào đùi Lan Lăng Vương, cúi đầu.

Xe ngựa của Lan Lăng Vương lướt đi.

Xe ngựa của ba cô gái vội vàng quay đầu đuổi sát phía sau, thiếu nữ tôn quý nhất trong số ba người là Thu công chúa, lo lắng nhìn A Du sắc mặt tái nhợt, khi xe ngựa đuổi kịp nhẹ nhàng nói: “Đừng để ý, cùng lắm chỉ là cơ thiếp thôi.” Một lát sau nàng ta lại nói: “Em với Hiếu Quán lớn lên bên nhau từ nhỏ, hắn đối xử với em khác với tất cả mọi người khác, lần này sau khi trở về định hôn sự xong xuôi thì hắn sẽ đối với em tuyệt đối yêu thích và tôn trọng, không vì một cơ thiếp làm đồ chơi mà tổn thương đến tình cảm của em.”

https://thuviensach.vn

“Có đúng là thế không?” A Du nước mắt lưng tròng nhìn Thu công chúa, trong mắt tràn ngập sự mờ mịt, tự ti. Thấy nàng ta như thế, trong lòng Thu công chúa không nhịn được sinh ra một sự thương xót, gật đầu nói: “Đương nhiên là như thế rồi, ta có thể cam đoan với em.”

A Du cũng không hỏi tại sao nàng ta lại cam đoan với mình, chỉ tươi tỉnh lại mà cười một tiếng. Khuôn mặt xinh đẹp như trăng thoát khỏi mây, sáng chói. Thấy một A Du xinh đệp, Thu công chúa không khỏi nhìn về phía xe ngựa của Lan Lăng Vương, thầm nghĩa: trên đường tới đây, mọi người đều nói Lan Lăng Vương có một vưu vật, nhưng ta không tin, cô ta có thể đẹp đến đâu.

Gặp đến lần thứ hai rồi nhưng Trương KHởi vẫn cúi đầu, ba người Thu công chúa bọn họ, mặc dù cảm thấy da thịt nàng ta trắng trẻo mềm mại, thân hình mềm như thể không xương nhưng vẫn chưa từng xem khuôn mặt nàng ta.

Vừa vào thành Trường An, Lan Lăng Vương không hề để ý đám quan viên đến nghênh đón, vây quanh Hà Gian Vương mà quay đầu đi thẳng về phủ Sứ giả.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Ta Sẽ Lấy Nàng Làm Vợ

Vừa vào viện, Lan Lăng Vương liền trầm giọng quát đám Hắc Giáp Vệ : "Vừa rồi là ai để cho Thu Công Chúa vào đây?"

Chúng binh sĩ rùng mình, hai người cúi đầu đi ra.

Lan Lăng Vương lạnh lùng nói: "Tha xuống, mỗi người đánh mười gậy."

"Vâng" không có ai phản bác lời của hắn, càng không ai dám hỏi, tại sao lúc ở Nghiệp Thành bọn họ muốn đến thì đến mà khi ở Chu Quốc thì không được?

Nghe tiếng gậy hành hình ở bên ngoài vang lên, Lan Lăng Vương trầm mặt, nói từng câutừng chữ: "Đám người của Hà Gian Vương ngay lập tức sẽ chuyển vào ở tại Hành Quán. . . . . Nếu như để cho ta biết được, có người dám tự tiện để bọn họ bước vào phủ này, giết không cần hỏi"

Thì ra là hắn là muốn đề phòng Hà Gian Vương.

Ngay lập tức chúng giáp sĩ nghiêm nghị lên tiếng: "Không dám"

"Lui ra đi"

"Vâng"

Sau khi Lan Lăng Vương hạ lệnh xong, qauy sang dặn dò Trương Khởi: "Cứ ở yên đây." Dứt lời, hắn xoay người đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi biết Hà Gian Vương mới đến, nhất định hắn có rất nhiều việc muốn làm, liền khéo léo thi lễ, quay người đi về.

Lúc này bầu trời hơi u ám, Trương Khởi ngủ trên giường, đôi mắt híp lại nhìn bầu trời bên ngoài, lúc này nàng chẳng muốn nghĩ gì cả cũng chẳng muốn làm gì cả.

Cũng không biết đã qua bao lâu, tiếng nói của một thị vệ từ bên ngoài truyền đến, "Trương Cơ, SứTrần đến cầu kiến."

Sứ giả của Trần?

Trương Khởi nói: "Cho mời"

"Cho mời ——"

Trong tiếng truyền gọi trong trẻo, vang lên những tiếng bước chân, không bao lâu, cửa phòng kẹt một tiếng bị đẩy ra.

Không nghĩ rằng đối phương lại đến nhanh thế, Trương Khởi đang vừa chỉnh lại y phục tóc tai, vừa đi ra phòng, vội vàng hướng sau vừa lui, sau khi khom mình hành lễ, mới cẩn thận ngẩng đầu lên nhìn về phía người đến.

Vừa mới ngẩng đầu, nàng liền ngẩn ra.

Người đứng ở cửa chính là Tiêu Mạc.

Vậy mà lại là Tiêu Mạc.

Thấy Trương Khởi đứng ngẩn ở chỗ đó, người vẫn còn chưa đứng thẳng lên, Tiêu Mạc chậm rãi đi tới. Hắn đỡ lấy bả vai của nàng, sau khi đỡ nàng đứng thẳng lên, khóe miệng hắn nhếch lên, nhanh nhẹn quay lưng lại, quan sát bày trí ở trong phòng.

https://thuviensach.vn

Sau khi hắn thong thả bước vài bước, giọng nói khàn khàn của hắn vang lên, "A Khởi, chúng ta sẽ đi đến nước Tề trước.”

Hắn khẽ nghiêng đầu, ánh mắt trong suốt nhìn nàng, nhàn nhạt cười nói: "Muội có vui không?"

Miệng của Trương Khởi há rồi lại ngậm, ngậm rồi lại há, phải rồi, chuyện xảy ra ở Kiến Khang rất kín đáo, người biết được không nhiều, hắn sẽ không nghĩ rằng Lan Lăng Vương sẽ biết, cũng không nghĩ đến rằng mình cũng sẽ biết.

Khẽ mím môi, Trương Khởi nhỏ giọng mà hỏi: “Mọi người đều đi sao?"

"Ừ, đi hết.Ai cũng sẽ đi."

Trương Khởi ừ một tiếng, nàng nhìn nửa khuôn mặt tuấn tú của Tiêu Mạc, không nhịn được cúi đầu nói: "Huynh…huynh vẫn khỏe chứ?"

"Rất khỏe." Nụ cười củaTiêu Mạc như gió xuân, hắn nói một cách tao nhã lịch sự: "Chúng ta sẽ đến đất Tề trước, A Khởi, . Nếu như nàng ở bên Lan Lăng Vương mà chịu thiệt thòi thì hãy nhớ nói với ta, ta sẽ đưa nàng đi."

Hắn nói hắn sẽ đưa nàng đi.

Nhưng bọn họ rõ ràng là huynh muội

Trương Khởi chớp mắt rồi lại chớp mắt, cuối cùng nghiêng đầu, nhỏ giọng nói: “Muội biết rồi”.

Tiêu Mạc bỗng dưng quay đầu, nhìn về phía nàng.

Trương Khởi cắn môi, đan tay vào với nhau, cẩn thận nói: “ Muội biết tất cả rồi,… Tiêu Lang, là huynh trưởng của muội.

https://thuviensach.vn

Tiếng nói nhẹ như lông vũ rơi trên mặt đất, dường như người nói chuyện vô cùng cẩn thận.

Bỗng dưng một tiếng cười nhẹ vang lên.

Tiếng cười đó, trong sự trầm thấp có sự chua xót không thể nói rõ.

Một lúc lâu, Tiêu Mạc ngừng cười nói : “Muội hắn là biết rồi phải không? Cao Trường Cung nói cho muội, thế thì sao nào?”

Hắn chăm chú nhìn nàng, ánh mắt trong suốt bình thản, hơi mỉm cười nói: "Trên thế gian này những chuyện hoang đường có nhiều lắm, ta muốn nhận muội muội của ta thì có gì là không được."

Trương Khởi há miệng rồi lại ngậm trong khoảng thời gian ngắn, đầu óc tư duy của nàng ngây ngô, ánh mắt ngơ ngác

Tiêu Mạc nhìn thấy dáng vẻ đấy của nàng, cụp mắt nghiêng đầu. Hắn quay lưng về phía nàng, giọng nói dịu dàng, trầm thấp mà mạnh mẽ: "A Khởi, muội phải nhớ, nếu có uất ức gì, nhất định phải tới tìm huynh. . . . . Huynh chờ muội."

Hắn xoay người đi ra ngoài, đi tới cửa thì bước chân hắn dừng lại, cũng không quay đầu, nhã nhặn, dịu dàng nói: "Bây giờ không ai ngăn cản được chúng ta, nếu như muội trở lại, ta sẽ cưới muội làm vợ"

Bỏ lại những lời này, hắn đẩy cửa phòng ra, sải bước nhanh chóng rời đi.

Mãi cho đến khi Tiêu Mạc đi được rất xa, thật lâu rồi, Trương Khởi mới lui một bước về đằng sau, thả người nằm ở trên giường.

Đã bao nhiêu năm, nàng đã khát khao bao nhiêu là sẽ có một người đàn ông tốt nói với nàng rằng, ta sẽ cưới muội làm vợ.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, khát vọng này quá xa xôi, quá phù phiếm, khiến cho chính bản thân nàng cũng biết rằng mình đang mơ mộng viển vông.

Kết quả lại là, hôm nay nàng đã nghe được cái gì?Tiêu Mạc thế nhưng lại nói với nàng, hắn sẽ lấy nàng làm vợ.

Anh ruột của nàng nói với nàng: sẽ lấy nàng làm vợ.

. . . . . .

Sự chấn động của Tiêu Mạc mang đến cho nàng thật quá nhiều, khiến nàng mấy giờ liền sau đó đều ngốc nghếch, ngơ ngẩn.

--- ------ ------ ------ ------ ------ ------ ----

buổi chiều một người thị vệ ở ngoài cửa nói: "Trương Cơ, Quận Vương lệnh cho ngài mang một bộ xiêm y đến gặp hắn. "

Lan Lăng Vương?

Trương Khởi quay đầu lại hỏi: "Quận Vương đã về rồi à?"

"Vẫn chưa ạ."

Vẫn chưa trở về phủ sao? Trương Khởi suy nghĩ một chút, lên tiếng: "Vâng"

Trang điểm nhẹ, nàng đi ra cửa phòng, dưới sự đồng hành của một toán Hắc Giáp Vệ, nàng ngồi lên xe ngựa, chiếc xe lăn bánh đến phủ Sứ giả.

Trên đường phố, đang là thời điểm cực kì náo nhiệt .

Cũng không biết tại sao,Trương Khởi cảm thấy, hôm nay xe ngựa đi nhanh một cách đặc biệt, phu xe liên tục giục ngựa, thuần thục lái xe đi giữa đám người chật chội. Chẳng mấy chốc đã đi đến trước một phủ viện.

https://thuviensach.vn

Phủ viện này cực kỳ bình thường, ngói xanh thấp thoáng trong bóng cây rậm rạp, dưới ánh mặt trời chiếu xuống rực rỡ bức người, lại hiện lên một vẻ cực kì mát mẻ.

Xe ngựa đi về phía trước, cửa chính kẹt một tiếng nhanh chóng mở ra. Xe ngựa vừa mới tiến vào, cửa lớn lại đóng thật chặt, đứng gác ở cửa chính là bốn thị vệ của đất Tề, đồng thời bước lên một bước, không cho phép ai vào, dáng vẻ như là tử thủ cửa chính.

Trong sân hết sức náo nhiệt, vây quanh chỗ giếng trời là đám người Thu công chúa, A Du cùng tì nữ của các nàng, còn thêm mấy hầu gái lạ mặt khác.

Lúc này, chúng nữ đang ở chỗ đó nói gì, ríu ra ríu rít thật là náo nhiệt.

Đột nhiên thấy xe ngựa Trương Khởi đi tới, mọi người đều yên lặng, cùng lúc quay đầu nhìn lại.

Lúc này,bốn hán tử vị canh giữ ở ngoài cửa phòng, nhận ra người trong xe ngựa là Trương Khởi, bọn họ đồng thời thở phào nhẹ nhõm, sải bước đi về phía nàng.

Bốn người khẽ khom người, hướng trong xe ngựa kêu: "Trương cơ, Quận Vương lệnh cho ngài lập tức vào trong.”

Giọng nói có chút cổ quái.

Trương Khởi ừ một tiếng, đi xuống xe ngựa.

Nàng vừa lộ mặt, chúng nữ liền đồng thời quay lại, nhìn nàng .

Lần này, Trương Khởi không giống như trước kia, cúi đầu không dám nhìn người khác, dưới sự soi mói của đám con gái, nàng yên tĩnh mà ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc nhìn thấy gương mặt của nàng, Thu công chúa và vị tì nữ của nước Tề phải hít vào một hơi, mà A Du thì lùi lại một bước, sắc mặt càng lúc càng trắng bệch.

Trong khi Thu công chúa trợn trừng hai mắt, Trương Khởi nhã nhặn lịch sự mà hướng đi về trước đi. Nàng lúc này, bước chân ung dung,trong tư thái uyển chuyển dịu dàng lại lộ ra sự bình thản, làm cho người khác cảm thấy, đây hoàn toàn là một thiếu nữ của giới danh môn thế gia nuôi dưỡng ra, chứ không phải là một cơ thiếp nho nhỏ.

Dưới sự yên lặng khác thường của đám con gái nàng bước lên bậc thềm, đẩy cửa phòng ra.

Vừa vào phòng, bước chân của Trương cứng đờ.

Trong phòng có bốn người.

Y phục màu đen, chỗ vạt áo rõ ràng bị kéo xuống, lộ ra phân nửa lồng ngực rắn chắc bền, búi tóc kéo xõa, trên khuôn mặt tuấn mĩ vô trù nhuộm một sắc đỏ nhàn nhạt, không biết là do uống rượi quá nhiều hay là do tức giận, môi của hắn bị rách ra, gò má bên trái lộ ra ba vết móng tay cào nhàn nhạt, đó chính là Lan Lăng Vương.

Giờ phút này, Lan Lăng Vương đang dựa vào sập, lười biếng giơ ly rượu chầm chậm thưởng thức, dôi mắt nửa khép nửa mở, dưới đáy mắt lộ ra vẻ thờ ơ cùng lười biếng, nửa người dựa trên sập, mái tóc đen xõa trên lồng ngực trần trụi, một con mắt khác bị che dưới mái tóc dài ấy, trong sựu lười biếng lại có sự tuyệt mĩ cùng với sự tà mị khiến cho lòng người phải run rẩy .

Mà dưới chân Lan Lăng Vương, cách hắn không tới một mét, một cô gái đang quỳ gối, để lộ*** , váy ngoài của cô gái này cởi hết, chỉ còn một cái yếm mỏng manh, nửa người dưới bọc một chiếc chăn mỏng, phân nửa da thịt đã để lộ ra ngoài, chính là Vũ Văn Nguyệt.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Nguyệt quỳ trên mặt đất, trên mặt toàn là nước mắt nước mũi, đang khóc đến mứcbuồn đau .Đằng sau lưng Vũ Văn Nguyệt còn có hai tỳ nữ đang run rẩy, rụt lui vào trong góc.

Thấy Trương Khởi đi vào, trong ánh mắt đang đẫm lệ của Vũ Văn Nguyệt ánh lên sự bối rối và oán hận rồi lại khóc lóc thê thảm.

Nghe thấy bước chân của Trương Khởi, Lan Lăng Vương đang chậm rãi thưởng rượu cười mà như không thoáng liếc mắt qua Vũ Văn Nguyệt, chậm rãi nói: "A Khởi, vị cô nương này, cứ một mực quấn lấy ta bắt ta phụ trách, nàng nói nên làm thế nào cho phải đây?

Giọng nói trầm thấp, lười biếng, mang theo sự cười cợt vào lạnh lẽo nhàn nhạt.

Hắn vội vã gọi mình tới như thế hóa ra là vì chuyện này. . . . .Xem ra là bể đầu sứt trán, chỉ có thể trông cậy vào mình giải vây cho hắn thôi.

Bởi hắn đã tin nàng, vậy nàng liền mạnh tay mà làm thôi.

Trương Khởi đảo mắt, nàng cất bước đi vềhướng Vũ Văn Nguyệt.

Đi tới trước mặt Vũ Văn Nguyệt, Trương Khởi hơi khom lưng, nàng vươn bàn tay ngọc, ưu nhã nâng cằm của Vũ Văn Nguyệt lên,để cho khuôn mặt nhem nhuốc, tràn ngập nước mắt của Vũ Văn Nguyệt đối diện với chính mình.

. . . . . Dung nhan của Trương Khởi vốn là khuynh quốc khuynh thành, trong khoảng cách gần như thế, có thể khiến cho bất kỳ người phụ nữ nào đều cảm thấy xấu hổ, Vũ Văn Nguyệt vừa đối mặt với nàng, liền vội vàng nghiêng đầu đi.

Lúc này, giọng nói mềm mại tinh tế của Trương Khởi vang lên ngay bên tai của Vũ Văn Nguyệt, "Thật xấu"

https://thuviensach.vn

Nàng ta nói nàng rất xấu

Hai tiếng đó vừa dứt, mặt của Vũ Văn Nguyệt đã đỏ như gà chọi.

Vừa nói, Trương Khởi vừa vươn bàn tay lành lạnh của mình, lướt đến bộ ngực trần truồng của nàng ta.

Những ngón tay ngọc xanh miết như thể đang lướt trên dây đàn, vừa thờ ơ miết nhẹ xung quanh cái yếm vừa nhẹ giọng nói ra: "Nơi này cũng rất nhỏ. . . . . ."

Vũ Văn Nguyệt giận đến run rẩy. Nếu như bây giờ nàng ta không phải là trong trạng thái áo không đủ che, chỉ sợ lúc này đã nhảy dựng lên đánh nàng ta rồi. Nhưng mà lại là nàng ta đang rơi vào tình cảnh xấu hổ, lại bị dung nhan của Trương Khởi làm cho khiếp sợ, chỉ có thể bị tức đến càng lúc không ngừng run rẩy.

Ánh mắt của Trương Khởi lại chuyển đến nhìn phần hông của Vũ Văn Nguyệt, nhìn một chút, nàng liền cười khẽ một tiếng, nói: "Eo cũng to quá. . . . . .lại còn rốn đen?"

Những lời này vừa mới dứt, Vũ Văn Nguyệt hét lên một tiếng,quơ loạn quần áo che lấy bản thân.

Trương Khởi từ từ đứng lên. Nàng trên cao nhìn xuống nhìn Vũ Văn Nguyệt, dịu dàng nói: "Có câu gọi là sính là thê chạy làm thiếp, lần này A Nguyệt hiến thân cho Quận Vương nhà ta, là muốn làm thiếp của ngài ư?"

Thấy Vũ Văn Nguyệt vùng vẫy, Trương Khởi lại buột miệng cười, nhẹ nhàng mà nói: "Đúng rồi, ngươi là con gái của Vũ Văn Hộ, với quyền thế của phụ thân ngươi, ngược lại ở đất Chu này có thể buộc Quận Vương cưới ngươi." Nhìn về phía Vũ Văn Nguyệt đang trấn định lại bởi được lời nói của mình nhắc nhở, Trương Khởi âm ấm mềm mại nói: "Nhưng mà ta nhớ rằng bà nội của A Nguyệt, vẫn còn đang là tù nhân cấp thấp ở đất Tề đó. . .

https://thuviensach.vn

. . . A Nguyệt vẫn sẽ được gả, chỉ là đến đấtTề, là làm vợ hay làm thiếp đây? Hay là A Nguyệt cũng đi làm bạn cùng với bà nội của ngươi? Mỗi ngày lo cơm áo, sống đến khi đầu bạc rồi vẫn không nhìn thấy người ngoài?"

Vũ Văn Nguyệt đột nhiên run rẩy.

Trương Khởi thôi không nhìn nữa, nhàn nhạt cười nói: "Bằng da thịt này của A Nguyệt, vẻ thùy mị này, vừa tự động đưa tới cửa, khóc xin đeo bám, sợ rằng cũng chỉ có thể như vậy. . . . . Quận Vương, nàng muốn gả, ngài liền cưới nàng ta đi."

Ưu nhã lạnh lùng đến thế, bình phẩm từ đầu đến chân xem như một món hàng, không có chút tình cảm nào đến như thế, phân tích tình cảnh vừa thảm khốc vừa thực tế.Mỗi một câu nàng ta nói ra, mỗi một chữ, giống như một cái kim sắc bén, cắm thẳng vào trái tim của Vũ Văn Nguyệt.

Trong lúc Trương Khởi đang bước về phía Lan Lăng Vương thì đột nhiên, Vũ Văn Nguyệt hét lên một tiếng, nàng vùng dậy bò trên đất, tóc tai bù xù, không còn có chút nào õng ẹo làm dáng khàn giọng nói: "Không. . . . . Ta không lấy. Ta muốn về nhà, ta muốn về nhà"

Thấy dáng vẻ nàng ta gần như đang điên cuồng, tay phải Trương Khởi ném một cái, vứt bọc quần áo lên người của Vũ Văn Nguyệt, giọng nói mềm mại động lòng người: "Đây là xiêm áo, chỉnh đốn lại bản thân cho tốt. . . . . Ngươi yên tâm, chuyện ngày hôm nay, không có ai dám để lộ ra nửa chữ, cũng sẽ không ảnh hưởng đến việc lập gia đình của ngươi."

Nói đến đây, nàng đột nhiên quay ra nhìn Lan Lăng Vương, cười cười quan sát hắn mấy lần, nàng lười biếng vương tay, ôm lấy cổ hắn.

Nhuyễn ngọc ôn hương vừa ôm vào lòng, bất chợt Trương Khởi ngửa đầu lên, cắn một cái thật mạnh lên má hắn, Lan Lăng Vương đau đến mức

https://thuviensach.vn

rên lên một tiếng, hắn cau mày trừng mắt nhìn Trương Khởi, muốn đem nàng đẩy ra, bàn tay đưa ra một nửa rồi ngừng lại.

Trương Khởi hung hăng cắn một cái, để lại mấy cái dấu răng thật sâu trên má hắn, đưa hai tay ra ôm lấy gương mặt của hắn, nhỏ giọng nỉ non nói: "Lần này thì hay lắm, má trái bị thiếp cào, má phải lại bị thiếp cắn, Trường Cung, người trong thiên hạ đều sẽ mắng thiếp là đố phụ" nói tới đây, hốc mắt nàng lại rưng rưng nước, dường như việc nàng cắn mình là thiệt thòi lắm vậy, khiến cho gương mặt của mình cũng trở nên cân xứng rồi, ra cửa bị người thấy, đều thành chuyện lạ. Nàng còn uất ức à?

Nàng thật là vì che dấu vết cào trên mặt hắn đấy chứ ?Chứ không phải là tìm cớ để xả giận? Lan Lăng Vương chăm chú nhìn nàng thật sâu, hừ nhẹ một tiếng, đưa tayôm eo nàng bế lên. Cứ ôm nàng như thế, hắn sải bước ra khỏi phòng.

. . . . . .

Đột nhiên nghe được tiếng cửa phòng nặng nề đóng lại, đám người Thu công chúa và A Du cùng lúc quay lại.Nhìn thấy Lan Lăng Vương xiêm y xộc xệch, tóc đen xõa tung mà vẫn tuấn mỹ hút hồn cùng Trương Khởi quần áo cũng tán loạn đang được Lan Lăng Vương ôm trong ngực.

Nét mặt của đám con gái cực kỳ phức tạp.

Mới vừa rồi, họ đứng ở ngoài cửa. Mà trong phòng, mỗi chữ Trương Khởi nói ra, họ cũng nghe được rất rõ ràng,họ nghe thấy rất rõ Trương Khởi giễu cợt vóc dáng của Vũ Văn Nguyệt thế nào, lại vừa dùng một giọng nói tàn khốc cay nghiệt đến thế nào để khiến Vũ Văn Nguyệt nhìn ra sự thật .

Một Trương Khởi như thế, các nàng chưa từng gặp được, cũng chưa từng biết đến hay nghĩ đến cõi đời này còn có cô gáinhư thế.

https://thuviensach.vn

Nhìn thì có vẻ mềm mại, kì thực lại lạnh lẽo, tàn khốc mà lý trí, non nớt như thế mà lại cực kỳ thông hiểu việc đời, hoa mỹ tuyệt luânnhư vậy, rõ ràng thấp hèn mà lại cao cao tại thượng. . . . . .Nàng, làm sao mà có thể chỉ là một cơ thiếp nho nhỏ?

Trước khi Trương Khởi đến, bọn họ cũng đã mắng, giễu cợt, thậm chí uy hiếp Vũ Văn Nguyệt, nhưng tất cả các hành động ấy của các nàng so với biểu hiện của Trương Khởicó vẻ cực kỳ thô thiển và bất lực.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Tránh Thai

Mặt đối mặt nhìn Trương Khởi, nghĩ đến sự giễu cợt vừa rồi của nàng ta, Thu công chúa theo phản xạ vội lấy hai tay ôm ngực. Động tác này vừa làm được một nửa thì lại tỉnh lại, vội vàng ngẩng cao đầu, ngạo mạn nhìn về phía Trương Khởi.

Nhưng lúc này, Trương Khởi làm gì có thời gian chú ý đến nàng ta? Nàng chỉ cúi thấp đầu, yên lặng giấu mình trong vòng tay của Lan Lăng Vương.

Đối với đám con gái, Lan Lăng Vương trầm giọng nói: “Hôm nay, ta chỉ chơi đùa với Ái Cơ một chút, ngoại trừ điều đó ra, không có ai khác cũng không có việc gì nữa .”

Ánh mắt của hắn sắc bén như mũi tên liếc nhìn đám hầu gái mới vừa rồi chuẩn bị xông ra dẫn người bắt giam mà Vũ Văn Nguyệt mang đến. Dưới cái trừng mắt của hắn, đám hầu gái co cụm vào, Lan LĂng Vương nói: “Vào đi, Nữ lang nhà các ngươi đang đợi trong đó đấy”.

Mấy đứa con gái bị hắn dọa sợ đến vỡ mật, nghe thấy hắn nói liền vội vàng vâng dạ, nơm nớp lo sợ mà vào phòng.

Đuổi đám tì nữ kia đi, Lan Lăng Vương liếc nhìn đám người Thu công chúa, hắn đang định nói, lại bị Trương Khởi đang nhu nhược trốn trong lòng hắn ngăn lại: “Các nàng sẽ không nói ra đâu.”

A Du kia còn muốn làm vợ của chàng, làm sao mà để chuyện này lộ ra được, làm sao có thể để Vũ Văn Nguyệt kia chiếm được chiếm được vị trí

https://thuviensach.vn

của nàng ta.

Lan Lăng Vương nhíu mày một lúc, gật đầu với đám con gái, cứ thế ôm Trương Khởi sải bước về phía xe ngựa.

Đưa mắt nhìn bóng dáng hai người đã đi xa, Lí Ánh cô gái vẫn yên lặng một bên, là Tề Quốc Qúy nữ lên tiếng: "Cũng chỉ là một đứa con gái riêng." Nàng ta nghiêm túc nói với Thu công chúa và A Du: "Một đứa con gái riêng như thế ở Trần Quốc cũng chỉ là một kĩ thiếp mà thôi, cho dù có học được một thân tài nghệ đi chăng nữa, chẳng lẽ điều đó có thể thay đổi số phận hèn hạ mà ông trời ban cho nàng ta?"

Cái loại quan niệm sống chết do trời, phú quý do trời đang cực kì thịnh hành ở nơi này, các quý tộc đều khắc ghi sâu vào đến tận trong cốt tủy.

Vì vậy vừa nói xong câu này, những gì mà Trương Khởi mang đến liền nhanh chóng biến mất. Thu công chúa và A Du đều bình tĩnh lại. Nhìn chằm chằm chiếc xe ngựa đã không thể nhìn thấy kia nữa, nói: "Đúng thế, cho dù nàng ta có lớn lối đến mức đó, dân đen cũng mãi chỉ là dân đen." Nói đến đó nàng ta trừng mắt nhìn đám người Vũ Văn Nguyệt vẫn đang ở trong phòng, quát lên: "Đồ không biết xấu hổ, đáng đời, chúng ta đi thôi—"

Xe ngựa nhanh chóng chạy ra khỏi cửa lớn.

Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi hơi thở dồn dập, sắc mặt đỏ ửng, trong hơi thở mang theo một mùi hương hoa nhàn nhạt hòa lẫn với mùi rượu.

Trương Khởi ngẩng đầu. Lan Lăng Vương bị nàng cắn cho một cái, đang ngồi nghiêm chỉnh, sống lưng thẳng tắp hai mắt khép hờ, không hề nhúc nhích. Nếu như trên khuôn mặt tuấn tú đang thiếu sự tuấn tú, bị dấu vết cùng sự đỏ ửng phủ lên đương nhiên sẽ lộ ra vẻ uy nghiêm hết sức, cao cao tại thượng.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy có người đang nhìn mình, hắn mở mắt ra thấy Trương Khởi, thở dài một hơi, biểu hiện trên mặt thả lỏng đi. Hắn ghì trương Khởi vào lòng, giọng nói trầm đục, hạ lệnh với đám người hầu bên ngoài: “Đi đến Thiên Tĩnh, chạy chậm một chút” Vừa trong lúc nói chuyện đã rút đai lưng của nàng ra.

Trương Khởi cảm thấy hơi thở của hắn đang bao phủ lên mình một cách nồng đậm, hơi thở không khỏi có chút loạn, nàng mềm mại hỏi: “Bị hạ thuốc rồi à?” “Trong rượu có một ít” Yết hầu của hắn không ngừng rung lên. Đôi môi nóng rực của hắn di chuyển từ đôi môi mềm mại của nàng đến cái cằm nhọn, xương quai xanh rồi đến ngực. Cùng với nụ hôn trải dài của hắn, hơi thở cũng ngày càng dồn dập.

Trương Khởi tò mò, nàng ngẩng đầu lên, mơ màng tùy ý cho hắn hôn, miệng hàm hồ hỏi: “Bao lâu rồi?”

“Hơn hai canh giờ rồi” Giọng nói của hắn khàn khàn.

Bị hạ thuốc thế mà còn nhịn được, hiệu lực của thuốc vẫn chưa hết?Bị hạ thuốc thế mà còn nhịn được, hiệu lực của thuốc vẫn chưa hết? Lại còn có thể ngửi được mùi thơm, thuốc mạnh đến thế cơ à?

Trong lúc đó hắn đã gạt loạn cái yếm của nàng ra, cắn một cái lên ngực trái của nàng. Trương Khởi rên lên một tiếng, nhưng vẫn cố hỏi : “Họ đều ở đó… còn có cả hầu gái nữa, sao chàng lại phải nhin ?”

Trong nhận thức của Trương Khởi, khi đám đàn ông bị kích thích còn có phải nhẫn nại, chẳng qua cũng chỉ nhiều thêm một đoi đũa, cũng không thể đánh được, nếu thuận tay được cũng có thể giết, sao mà còn phải nhịn. Hai bàn tay của Lan Lăng Vương vuốt ve bờ ngực của nàng, ép sát vào với nhau vừa liếm vừa cắn, lại không nhịn được mà nói: “Cũng chẳng phải là nàng, tất nhiên là nhịn được rồi.”

https://thuviensach.vn

Nói đến đấy hắn không còn bình tĩnh mà bị Trương Khởi hỏi đến hỏi đi, giơ tay lên túm lấy một góc váy của trương Khởi nhét vào miệng nàng, từ đấy thế giới trở nên lặng.

Hắn đắc ý mà rên nhẹ một tiếng, bao phủ đè lên nàng, đem ngọc trụ vừa nóng vừa căng khiến hắn phát điên chìm vào trong nơi non mịn tuyệt đẹp của nàng. Cùng với cái thứ to lớn, nóng bỏng chìm vào nơi căng chặt đó, hai người đồng thời rên lên thỏa mãn…

Khi xe ngựa quay về phủ sứ giả đã là một lúc lâu sau, còn chưa xuống xe, liền nghe thấy tiếng động ồn ào truyền từ bên ngoài vào, còn có tiếng của một tên đàn ông âm dương quái khí vang lên: “A, xe ngựa này sao mà lắc lư dữ thế…..Cao Hiếu Quán, ngươi nói ngươi muốn đến bái kiến ta, đây chính là cái bái kiến mà ngươi nói ư?”

Lan Lăng Vương đang nằm trên người Trương khởi liền ngẩn ra, hắn vội vàng ngồi dậy, không quan tâm đến quần áo của bản thân vội vàng lấy một áo ngoài của mình gói chặt Trương Khởi từ đầu đến chân. Quả nhiên hắn vừa làm xong động tác này, màn xe đã bị xốc lên. Kẻ tai to mặt lớn này chính là Hà Giang Vương của Tề quốc. Hà Gian Vương vừa xốc mành xe lên liền thò đầu vào nhìn, nhưng hắn chỉ nhìn thấy Lan Lăng Vương nửa trên cởi trần, hai mắt đỏ cạch lạnh lùng nhìn mình, về phần vị Trương Cơ khiến cho hắn hết sức tò mò kia, lại bị Lan Lăng Vương bao thật chặt, từ đầu đến chân ngay cả một sợi tóc cũng không nhìn thấy.

Hà Gian Vương ngẩng đầu đánh giá Lan Lăng Vương, miệng lại chậc chậc ra tiếng : “ Để cho người ta phải đợi suốt ba canh giờ, năng lực của Hiểu Quán cũng thật không nhỏ nha. Ở trên xe ngựa cũng có thể chơi được ba canh giờ, vậy mà tinh thần bây giờ vẫn mạnh mẽ thế, rất được nha, thực sự là rất được.”

Trong tiếng ca ngợi âm dương quái khí của Hà Gian Vương, khóe miệng của lan Lăng Vương trễ xuống, trầm giọng nói : “ Trường Cung rõ ràng đã

https://thuviensach.vn

hẹn huynh trưởng, nhưng kẻ uống rượu đang đứng trước mặt Trường Cung đây, rõ chỉ là một tên đàn bà… Hôm nay, cho dù huynh trưởng không đến tìm Trường Cung, thì Trường Cung cũng phải đến cửa cầu kiến.”

Vừa nói đến đây, dường như là đột ngột, đang trong xe ngựa, cả người Lan Lăng Vương vươn về phía trước, năm ngón tay của tay phải nhanh như chớp vươn ra, hắn đang bóp chặt lấy yết hầu của Hà Gian Vương, động tác này của hắn nhanh như thiểm điện, mà càng quan trọng hơn, Hà Gian Vương trăm ngàn lần không thể nghĩ đến, Cao Trường Cung bị mình bắt nạt mười mấy năm, nay lại dám làm thế với mình, cảm giác không thể thở được truyền đến. Mà lúc này, Lăng Lăng Vương vừa nhấc tay lên, liền bóp chặt cổ họng của Hà Gian Vương, nhấc lên giữa không trung, động tác này vừa làm, người ở bên ngoài không rõ thì bây giờ cũng hiểu. Trong nháy mắt, đám người Hà Gian Vương mang đến vội vàng kêu to, lúc bọn họ đánh về phía chiếc xe ngựa, thì tiếng bội kiếm sắc bén ra khỏi vỏ cũng vang lên, chính là Hắc Giáp vệ cùng lúc bước lên một bước chắn đường của bọn họ.

Bị Lan Lăng Vương nhấc lên như thế, khuôn mặt béo phì của Hà Gian Vương sưng tím lên, lưỡi thè nửa ra ngoài, đôi chân bị treo giữa không trung kia lại càng đá loạn xạ. Ngay sau đó dưới lớp Thường xông ra một thứ mùi hôi thối, còn đâu một chút lớn lối nào chứ.

Thấy thế, Lan Lăng Vương hừ lạnh một tiếng, thả lỏng tay, vứt cái thân thể béo múp của Hà Gian Vương lên mặt đất.

Sau khi vứt hắn ra ngoài xe, Lan Lăng Vương vội vàng cúi đầu nhìn, thấy Trương Khởi vẫn được bao chặt thế mới yên tâm nhảy ra ngoài.

Sải bước lên ra khỏi xe ngựa, hắn giẫm một cước lên bụng của Hà Gian Vương đang vùng vẫy muốn bò dậy, cúi đầu, nhìn Hà Gian Vương như một con cái mắc cạn đang không ngừng lật mình muốn bò dậy, nhếch miệng một cái, sát khí ầm ầm : “ Cao Hiếu Uyển, ngươi nhớ kĩ cho ta, hôn sự của

https://thuviensach.vn

Cao Trường Cung ta, ta tự có lo lắng, không đến lượt ngươi hoa tay múa chân.”

Hắn nhấc tay phải lên, nhận lấy bội kiếm từ trong tay của một thị vệ, chỉ mũi kiếm lãnh lẽo về phía Hà Gian Vương, lạnh lùng nói một câu : “ Nghe thấy chưa?”

Kiếm lạnh đưa đến, bất kì lúc nào cũng có thể xuyên thủng cổ họng của mình.

Nếu như là trước kia , Hà Gian Vương dám khẳng định Cao Trường Cung không có cái gan đó, nhưng mà bây giờ hắn không dám nghĩ thế, hắn cảm thấy cái người trước mặt ấy sắp điên rồi. Hắn run rẩy, dưới cái mũi kiếm đang dần dần đâm vào cổ họng mình, hắn vội vàng thất thanh kêu lên: “ Nhớ, ta nhớ rồi.”

Lan Lăng Vương hừ một tiếng, thả Hà Gian Vương, lui một bước về sau, đưa lại kiếm cho thị vệ.

Nặng nề liếc nhìn Hà Gian Vương một cái, Lan Lăng Vương lại nói: “ Chuyện hôm nay, nếu ngươi dám nói vớ vẩn một câu, ngươi có tin là, ta dù có giết ngươi đi nữa, cũng không có kẻ nào dám nghi ngờ đến nửa phần ?”

Về cái này, Hà Gian Vương giờ đây tin rồi, nơi này là chu , Cao Trường Cung tùy tiện tìm một cái cớ cớ, nói rằng gặp cướp, hắn gây chuyện bị ám sát, người của Tề quốc muốn tra cũng không tra được.

Thấy gương mặt Hà Gian Vương vừa xanh vừa trắng, mùi hôi xông ra khiến Trương Khởi trong ngực mình cũng cọ tới cọ lui, lúc này Lan Lăng Vương mới hừ lạnh một tiếng, trầm giọng quát lên: "Tự giải quyết cho tốt đi."

Dứt lời, hắn ôm Trương Khởi bước vào phòng ngủ. Hắn vừa đi, đám thị vệc của Hà Gian Vương bị Hắc giáp vệ khống chế cũng được tự do, sau

https://thuviensach.vn

một lúc rối ren, bọn họ đỡ Hà Gian Vương hai đùi mềm nhũn đến mức không đi được, vội vã rời khỏi viện.

Bước vào trong phòng, Lan Lăng Vương liền hạ lệnh: "Chuẩn bị canh nóng"

"Vâng"

Hắn đặt Trương Khởi xuống.

Trương Khởi vừa được tự do, liền bám vào ngực hắn há to miệng mà thở, mặc cho cả người vẫn còn đang không mặc gì.

Hít thở một hồi, Trương Khởi từ từ bình tĩnh lại. Cảm thấy ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm mình, không khỏi ngẩng đầu lên, mơ màng hỏi hỏi: "Lang quân nhìn thiếp làm gì?"

Lan Lăng Vương nhìn nàng chằm chằm, trầm ngâm nói: "A Khởi, nàng bây giờ không thể có con được." Cau mày suy nghĩ một lúc, hắn nói to với bên ngoài: "Đi sắc một bát thuốc đến đây ."

Thấy Trương Khởi cụp mắt, hắn nghĩ một lúc, cuối cùng dịu dàng giải thích: "Chỉ là hiện tại không thể có."

Trương Khởi không để cho hắn nói tiếp liền ừ một tiếng, lên tiếng: "Thiếp biết."

Nàng đương nhiên là biết rôi, sau lần này Lan Lăng Vương trở về sẽ nghị hôn, trong lúc mấu chốt này, cho dù nàng có con, đứa bé đó cũng giữ lại không được. Nếu như không muốn tới khi đó bị thứ thuốc độc ác làm sảy thai tổn thương bản thân, không bằng hiện tại tránh đi.

Lúc trước, có lẽ hắn nói đùa, có lẽ là không nghĩ sâu như thế, đã nói đến nếu như nàng có con thì như thế nào. Nhưng những lời nói đó không phải

https://thuviensach.vn

là thật.

. . . . . Nàng vẫn biết, rất nhiều những lời của đàn ông đều không phải là thật. Người này trên đời này, có thể nắm chắc được, trừ bản thân mình ra, còn có thể là ai?

Nghĩ tới đây, Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Cười một nụ cười ưu nhã với Lan Lăng Vương, nàng nhàn cong môi, thì thầm nói: "Thiếp biết."

Nàng thản nhiên cười, nhẹ nhàng lui về phía sau. Mặc dù thân không mảnh vải, động tác kia , vẫn là phong lưu vô hạn.

Lan Lăng Vương không hề chớp mắt nhìn nàng lui ra phía sau, không biết thế nào, trong lòng buồn bực . Lập tức, hắn xoay người sang chỗ khác, nhanh chân đi vào trong phòng bên, bỏ lại Trương Khởi đứng lặng trong phòng ngủ trống rỗng.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Trương Khởi Vô Tình

Từ khi giấc mộng được gả vào hào môn vọng tộc của Trương Khởi tan biến, nàng chưa từng nghĩ đến, mình có thể được làm chánh thê cho một người nam nhân nào.

Cái thế gian này rất tàn khốc, bất kỳ một nam nhân nào có quyền thế, hắn đều muốn cũng cố địa vị của mình, muốn mọi chuyện thuận buồm xuôi gió, kết thân, mượn thế lực của nhà gái là việc không thể thiếu.

Có người thậm chí không phải muốn nhờ vào thế lực của nhà gái, mà bọn họ nạp thê chỉ là vì muốn môn đăng hộ đối.Vì để khi ra cửa cũng sẽ không để người bên ngoài xem thường mà giễu cợt.

Cho nên, mặc kệ người nam nhân đó suy xét từ phương diện nào đi nữa, cũng không thể nào lấy nàng làm thê.

Trừ khi, người nam nhân đó cũng như Tiêu Mạc vậy, không có gia thế, gậy dựng sự nghiệp hoàn toàn bằng hai bàn tay trắng.Trương Khởi suy nghĩ, hiện tại Tiêu Mạc muốn lấy nàng, một khi đã đạt được rồi cũng sẽ hối hận. Dù sao, nàng đối với hắn cũng không thể giúp ích được gì, thậm chí diện mạo của nàng còn có thể để cho hắn gặp rất nhiều phiền toái.

Nghĩ đến đây, Trương Khởi có chút không rõ, đạo lý rõ ràng như vậy, kiếp trước nàng làm sao lại không nghĩ ra? Còn tâm tâm niệm niệm mà nghĩ muốn được làm chánh thê của người nam nhân?

Không chỉ là kiếp trước, trước đây không lâu, không phải nàng đã rất may mắn hay sao, may mắn chính mình đã sớm được gặp Lan Lăng

https://thuviensach.vn

vương?

Ai, lòng tham không đáy, sẽ chết không có nơi chôn thân a thật là may, nàng nhanh chóng tỉnh táo lại

Lời Lan Lăng vương vừa nói, đã hoàn toàn nằm trong dự liệu của nàng. Sau cùng nàng làm ra dáng vẻ kia, cũng chỉ là muốn cho hắn cảm thấy áy náy với nàng nhiều hơn một chút thôi.

Bây giờ, mơ ước duy nhất của nàng chính là có một ngày, có thể mang theo tiền tài cùng chính mình rời đi. Nàng sẽ ẩn cư, ở trong một trấn xa xôi nào đó không có chiến tranh hỗn loạn vượt qua phần đời này.

... ... Cuộc đời phồn hoa thì mệt mỏi này, sao không một người một tre một bóng hững hờ nhìn kẻ khác vinh hoa sủng nhục.

Đưa mắt nhìn cửa phòng kêu cọt kẹt sau đó đã mở ra, chúng nô tỳ mang nước nóng vào phòng. Trương Khởi quay đầu, cầm lên quần áo của mình tỉ mỉ mặc vào.

Lần này A Lục cũng sẽ đi theo nàng đến nước Tề. Khi có cơ hội, vẫn là nên đem nàng phải bên cạnh thôi. Ân, có thể nhìn ra đám người Thu công chúa cùng A Du, những việc làm của quý nữ nước Tề đối với Lan Lăng vương, tương đối có dục vọng độc chiếm. Hôn sự của Lan Lăng vương cũng sẽ sớm được định đoạt, nếu như vậy nàng cũng sẽ bị tổn thương.

Nói không chừng đến nước Tề chưa tới một tháng, nàng đã có cơ hội mà rời đi.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi nghiêng đầu, nhìn bên cửa sổ được trồng rất nhiều cây xanh, không khỏi nghĩ ngợi nói: quê hương của A Lục thật tốt, nơi đó phụ lão lại mộc mạc, ít khi có chiến tranh. Đến lúc đó mình sẽ đến nơi đó..... Nếu may mắn lấy được tự do, nàng phải trồng trong sân viện

https://thuviensach.vn

một rừng hoa cúc dại. Đến mùa thu, còn có thể đem những khóm hoa trả thành đệm lót mà ngủ.

Nàng cùng những quý nữ kia luôn bất đồng, Trương Khởi chưa bao giờ thích hoa Mẫu Đan hay hoa hồng. Cái mà nàng yêu, thật ra thì chỉ có màu vàng óng ánh , nho nhỏ nhưng tỏa hương, khắp nơi đều có thể nhìn thấy được của những khóm hoa cúc dại.

Nghĩ đến khung cảnh này, đôi mắt của Trương Khởi cũng híp lại thành một đường: đến lúc đó, nàng nhất định dùng hết sức mà ngủ, ngủ cực kỳ lâu, có người tới, nàng không muốn cười liền không cười, nàng muốn trợn mắt liền trợn mắt, không muốn trả lời liền lờ đi. Đến lúc đó, nàng sẽ làm mọi việc đều tùy ý, cũng nhất định sẽ không để chọc giận đến người nào.

Trương Khởi mím môi mỉm cười.

Khi nàng đang trong ảo tưởng miên man thì cánh cửa phòng mở ra liền chấm dứt mọi suy nghĩ, Trương Khởi vừa ghé đầu nhìn, cũng là lúc Lan Lăng vương đi ra ngoài.

Nàng vừa đem đầu lùi về, một đội tỳ nữ ra ra vào vào, chỉ thấy các nàng lần nữa đem nước đổi đi, sau đó hướng về phía Trương Khởi khom mình hành lễ, "Trương cơ, xin tắm rửa."

"Uh, đi ra ngoài đi."

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Gần tối thì ba người Thu công chúa vào trong viện.

Không giống như lần gặp mặt trước, trên mặt A Du đỏ rừng rực, tròng mắt hết sức sáng ngời, cả người từ trong ra ngoài cũng lộ ra vui sướng.

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Vừa thấy Trương Khởi, ba nữ nhân ngạo mạn sau khi nghiêng mắt nhìn qua nàng, liền không để ý tới nữa.

Lúc ba nữ nhân ấy tiến vào phòng chờ đợi Lan Lăng vương thì Trương Khởi gọi tỳ nữ đem sập dời đến trong sân, trong triều quang ánh vàng rực rỡ, nàng nghiêm túc thêu Khởi Hoa Lai.

Ba nữ nhân kia vừa nói, thỉnh thoảng lại nhìn về phía Trương Khởi. Nhưng Trương Khởi từ đầu đến cuối vẫn lặng yên ngồi ở trong sân cúi đầu thêu hoa. Không tiến đến lấy lòng, cũng không có nữa điểm bài xích, trong yên tĩnh tự tại như vậy lại có ánh mắt nhìn chòng chọc nàng một cái, Thu công chúa đột nhiên tăng thanh âm, vang dội nói: “A Du, chờ ngươi gả cho Hiếu Quán, nhưng người cũng không nên hiền lành như vậy. Có người lại không biết trời cao đất rộng là gì, ngươi cũng phải chỉnh đốn lại một chút, nếu không bọn ta cũng sẽ không tha cho ngươi.”

Vừa nói, Thu công chúa vừa hung tợn nhìn chằm chằm Trương Khởi.

Nàng chính là ghét cơ thiếp của Lan Lăng vương, chỉ là một tiện thiếp ti tiện như một thứ hàng hóa. Nhưng trong lúc lơ đãng, lại đem các nàng hạ thấp xuống. Khiến cho người đường đường là một công chúa như nàng lại cảm thấy có chút thẹn. Lời nói kia của Thu công chú, vang dội thanh thúy, tất cả những người trong việc đều nghe được rõ rang.

Lời nói này, rõ ràng là muốn nhắm vào Trương cơ. Trong khoảng thời gian ngắn, chúng nô tỳ cũng đồng tình nhìn về phía Trương Khởi, sau đó thật nhanh cúi đầu.

Đang lúc mọi người nhìn với ánh mắt soi mói, Trương Khởi vẫn cúi đầu, vẫn lặng yên thêu thùa. Trên khuôn mặt tuyệt mĩ của nàng luôn là dáng vẻ nhã nhặn lịch sự, khóe miệng thủy chung vẫn nở nụ cười, động tác xâu kim không có nữa điểm dừng lại. Giống như lời nói của Thu công chúa, căn bản không có truyền vào tai của nàng này, điềm tĩnh đến mức độ như vậy.

https://thuviensach.vn

Thu công chúa dừng lại , quý nữ Lý Ánh đi vào nghiêng người cười nói: "Đúng vậy a, chính là chúng ta bỏ qua ngươi...mẫu thân ngươi cũng sẽ không bỏ qua đâu. Chúng ta là quý nữ của nước Tề, cũng không chấp nhận được trượng phu nạp thiếp." Dừng lại một chút, nàng tàn nhẫn nói: "Dĩ nhiên, nếu như lúc ấy Hiếu Quán không đồng ý cũng có thể tạm gác lại. Để ngày sau từ từ trừng trị, thân là chủ mẫu, chẳng lẽ còn có thể để cho một cái cơ thiếp nhỏ nhoi một tay lật trời sao?"

Đều giống nhau, lời này rất rõ ràng muốn ám chỉ đến Trương Khởi. Mọi người trong viện đều nhất mực chú ý đến vẻ mặt của nàng.

Trương Khởi vẫn không ngẩng đầu lên, vẫn liền tay xâu những mũi kim một cách cẩn thận tỉ mỉ. Giống như những lời bọn họ nói, chỉ là gió thoảng qua tai, sau khi thổi qua, liền không để lại dấu vết.

... ...

Ba nữ nhân nhìn chằm chằm Trương Khởi một hồi lâu, thấy nàng không giống như là đang giả bộ, đúng là chân chân chính chính không cử động. Không khỏi nhìn thoáng qua , đồng thời ngẫn người ra.

Trong ba người, Thu công chúa là người có tính cách không nhìn được việc không vừa mắt, nàng liền đứng lên.

Đi đến trước mặt Trương Khởi, che lại ánh sáng trước mặt nàng, khiến cho động tác thêu của nàng phải dừng lại, nàng ta mới thé lên thanh âm cười lạnh nói: "Trương thị A Khởi, không phải ngươi phải đến hành lễ với chủ mẫu sao?"

Thấy nàng còn chưa để ý đến mì, nàng ta duỗi tay rút đi vải thêu trên gối Trương Khởi.

Không thể làm khác hơn, Trương Khởi đành phải ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía Thu công chúa, ánh mắt minh triệt (*), khóe miệng giương nhẹ, vẻ mặt vừa tự tại vừa điềm tĩnh.

(*) Ánh mắt trong trẻo, trong sáng.

Nhìn đến ánh mắt ngoan cố vẫn nhìn mình lom lom của Thu công chúa, Trương Khởi than nhẹ một tiếng, gật đầu nói: "Lời của các ngươi, ta đều nghe được."

Âm thanh mềm mại lay động lòng người, chẳng trách được bởi bất cứ nam nhân nào cũng bị mê hoặc, người vốn không động tâm với nữ sắc như Lang Lăng vương cũng động lòng. Trong ánh mắt Thu công chúa càng thể hiện sự chán ghét. Trương Khởi dịu dàng nói: "Cái này không cần phải gấp gáp đâu..... Chờ chủ mẫu quyết định, lúc ấy A Khởi sẽ hành lễ"

Ý của nàng ấy nói là, bọn họ quá nóng lòng? Thu công chúa nghẹn một hơi trong ngực, nhìn chằm chằm Trương Khởi, hận không được gỡ xuống vẻ mặt tỉnh táo của Trương Khởi.

Trương Khởi vẫn giữ nụ cười yếu ớt, nàng nhẹ nhàng nói: "Ta nói cũng đã nói xong, có thể đem vải thêu trả cho ta được chưa?"

Thu công chúa hất đầu, đem tấm vải thêu giấu ở sau lưng, nàng cất giọng bén nhọn nói: "Ngươi đây là không sợ, không thèm để ý đến sao?"

Ngoài cửa viện, có mấy bóng dáng đang muốn tiến vào liền dừng lại.

Ánh mắt Trương Khởi buông xuống, nàng nhàn nhạt cười nói: "Là ta sợ."

Nhưng cái dáng vẻ này của ngươi, có chỗ nào giống như là đang sợ sao?

Thấy Thu công chúa vốn không muốn bỏ qua, Trương Khởi thở dài trong lòng, nói: "Yên tâm..... Nếu như sau này chủ mẫu muốn ta rời đi, ta cũng

https://thuviensach.vn

sẽ không lưu luyến. Trương thị A Khởi mặc dù xuất thân chưa đủ tốt, trong xương tủy cũng có kiêu ngạo. Chủ mẫu không cho phép A Khởi cùng với nàng chia sẻ phu quân, A Khởi cũng giống như vậy, cũng không vui mừng khi cùng người khác chia sẻ sủng ái."

Thấy Thu công chúa ngây người, nàng lấy từ trong tay nàng ấy tấm vải thêu, cúi đầu, thêu thêm một đường vào những đường chỉ vàng ở khắp, Trương Khởi một mặt ôn nhu, thanh âm mềm mại trong trẻo như nước nói: "Các ngươi không cần xem A Khởi là địch thủ..... A Khởi rất nghe lời, đến thời cơ thích hợp, sẽ đàng hoàng rời đi, sẽ không để cho ai cảm thấy ngột ngạt ."

Nàng nghĩ, ba người Thu công chúa đã xem mình như là cái đinh trong mắt đâm trong da thịt, đúng lúc đem lời nói lộ ra một chút. Như vậy, sẽ làm họ không cách nào quên được, muốn hại nàng thì khi xuống tay cũng sẽ không quá tuyệt tình. Nói không chừng còn có thể cùng các nàng thương lượng một chút, từ trong tay các nàng lấy được tiền tài cùng người mà rời đi, nên so với trong tay Lan Lăng vương sẽ dễ dàng hơn.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi có chút thất thần, nàng cắn cắn môi, suy nghĩ khả năng thành công.

Trong sân nhất thời an tĩnh lại.

Đúng lúc này, thanh âm dịu dàng của A Du nhẹ nhàng truyền đến, "Trương cơ, ngươi ngàn vạn lần không được nghĩ như vậy. Ngươi là người Hiếu Quán sủng ái, nếu ngươi rời đi, hắn nhất định sẽ không vui . Về sau, chúng ta đều vui vẻ sống qua ngày, có được hay không?"

Âm thanh dịu dàng, ánh mắt càng thêm thành khẩn. Thấy nàng đi ở trước mặt mình khẽ chào, Trương Khởi trợn to mắt, quả thật không thể tin được lời này là do nàng ta nói ra. Không chỉ là nàng, ngay cả Thu công chúa cũng hơi giật mình nhìn A Du.

https://thuviensach.vn

Lúc này, mấy tỳ nữ đồng loạt kêu: "Quận Vương"

Thì ra là Lan Lăng vương đến.

Một bộ đồ đen, trên người hắn vẫn còn mang chút phong trần, sải bước đi về phía Trương Khởi.

Đi thẳng đến trước mặt Trương Khởi, Lan Lăng vương hơi nhếch môi, đột nhiên quát khẽ: "Đi ra ngoài ——"

Tiếng quát này vừa phát ra, gương mặt A Du lập tức tái nhợt, nàng nén lệ nhìn về phía Lan Lăng vương, thấy hắn căn bản không chú ý đến mình, không khỏi lau giọt lệ dịu dàng nói: "Dạ, chúng ta sẽ đi ra ngoài."

Dứt lời, nàng chủ động dắt Thu công chúa, lại kéo theo quý nữ Lý Ánh, vội vã thối lui ra khỏi cửa viện.

Họ dẫn đầu, chúng người hầu nào dám ở lại? Lập tức từng tiếng bước chân vội vã rời đi. Trong nháy mắt, một viện tử đầy người liền lui ra sạch sẽ. Ánh mắt Lang Lăng Vương vẫn nhìn chằm chằm Trương Khởi không dời.

Từ lúic Lan Lăng vương vừa tiến đến, gương mặt Trương Khởi liền trắng không còn chút máu.

Nàng thật là không ngờ , mình thật vất vả tìm một cơ hội nói rõ ý định của mình, lại còn bị hắn bắt gặp?

Chưa lúc nào, Trương Khởi cảm thấy hối hận như bây giờ. Nàng cắn chặt môi, đầu cũng cũi xuống..... Cho tới nay, nàng đều có thói quen là âm thầm tìm cách, sẽ không vô cớ hành sự. Vậy mà lần này, nàng lại đem ý định của mình nói ra? Nói ra thì cũng thôi đi, nếu là chỉ có ba người A Du nghe được, họ tất nhiên sẽ ra lệnh cưỡng chế chúng nô tỳ không được tiết

https://thuviensach.vn

lộ cho Lan Lăng vương. Tất nhiên là đã có thể giúp mình là một phần, giúp đỡ mình rời đi.

Nhưng là, nàng lại để cho Lan Lăng vương bắt quả tang.

Tại sao nàng có thể phạm sai lầm nghiêm trọng như vậy?

Lan Lăng vương dùng ánh mắt lãnh lùng mà nhìn Trương Khởi, mặc dù nàng rất nhanh liền cúi đầu, nhưng biểu tình biến hóa kia của nàng, đã bị hắn thu vào đáy mắt.

... ... Lời nàng ấy vừa nói, tất cả đều là phát ra từ trong thâm tâm.

Hiện tại, bị chính mình bắt được, nàng cũng không có nửa phần không muốn. Nàng sợ, chẳng qua lời nàng nói, bị hắn vừa vặn nghe thấy?

Trong thiên hạ, có nữ nhân nào đối với trượng phu không chút để ý? Thời gian này cùng nhau chung đụng, vành tai và tóc mai chạm vào nhau, ôn nhu, dịu dàng, quyến luyến triền miên, chẳng lẽ đối với nàng mà nói, cũng chỉ là gặp dịp thì chơi thôi sao?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Lan Lăng Vương Mộng Du

Từ nhỏ đến lớn, Lan Lăng vương đã học được nếu càng tức giận, thì càng phải trấn định, càng để ý, thì càng phải che giấu. Bởi vì, có rất nhiều rất nhiều người không muốn nhìn thấy hắn sống một cách dễ dàng.

Cắn chặt răng, hai mắt hắn nhắm lại, khi mở mắt ra đã sáng tỏ mọi việc, hai tay chắp sau lưng, càng lộ thân hình bền chắc.

Hắn lẳng lặng nhìn Trương Khởi, phát ra âm thanh bình tĩnh như nước, "Nàng rất muốn rời đi sao?"

Âm thanh này chẳng những bình tĩnh, thậm chí còn có mấy phần dịu dàng.

Đầu Trương Khởi càng cúi thấp.

Nàng co rúm lại một chỗ, mềm nhũn, có chút gấp cũng có chút yếu ớt nói: "Không, không phải..... Mới vừa rồi là họ buộc ta, ta chỉ có thể nói như vậy."

Lặng lẽ ngước mắt, chống lại nụ cười của Lan Lăng vương nhưng trong mắt phát ra tia sáng lạnh lẽo. Nàng sợ hãi nhanh chóng cúi đầu. Vừa ấp úng, Trương Khởi vừa nhỏ giọng nói: "Thu công chúa muốn sau khi A Du gả cho ngươi, thì không thể không điều chỉnh, có người nói ta không biết trời cao đất rộng, muốn dọn dẹp thật tốt, một người khác còn nói, A Du không xuống tay, thì mẫu thân của A Du cũng sẽ thay nàng xuống tay....."

https://thuviensach.vn

"Vậy sao?" Lan Lăng vương cười nhẹ một tiếng, khàn giọng nói: "Vì vậy ngươi nói cho các nàng biết, ngươi tuyệt không cần ta, ngươi ước gì ngay lập tức liền cách ta thật xa?"

Trương Khởi im lặng.

Lan Lăng vương chắp hai tay, ánh mắt nhìn về xa xăm.

An tĩnh một lát sau, âm thanh trầm thấp bình tĩnh của hắn truyền đến, "Trương thị A Khởi, ta đã từng nói, nếu như có một ngày ta quan tâm người, mà ngươi lại có ý muốn rời đi, ta sẽ tự tay bóp chết tất cả. Ngươi còn nhớ rõ không?

Cái gì?

Trương Khởi bị dọa sợ đến mặt mũi trắng bệch, nàng giả ngu không để ý đến, tung người bổ nhào về phía trước ôm cổ hắn. Nàng ôm thật chặt, cái miệng nhỏ nhắn của Trương Khởi không ngừng hôn trên mặt hắn. Vừa hôn, nàng vừa nước mắt lưng tròng nói: "Ta không có, ta thật sự không có..... Đều là do họ uy hiếp ta, ta mới sợ, mới mở miệng nói bậy ... ... Ô ô....."

Nước mắt nàng rơi như mưa, nước mắt nước mũi đều chảy ra, còn không quên quẹt lại trên người hắn.....

Lan Lăng vương nghiêng đầu đi.

Hắn nhìn chằm chằm rừng cây nơi xa.

Lúc nãy hắn chỉ dọa nàng một chút, nàng đột nhiên xuất hiện cắn hắn một cái, còn cắn hắn đau như vậy, hắn cũng không bỏ được nàng. Hiện tại, làm sao có thể chỉ vì một câu nói của nàng, liền ra tay độc ác đối với nàng đây?

https://thuviensach.vn

Trong lòng hắn vô cùng buồn bã, không nói được mấy câu nói nặng, nếu không hù dọa nàng một phen, khẩu khí kia không thể nào phát tiết ra được.

Hiện tại, nàng ôm hắn, dùng cái loại thanh âm nức nở này lừa gạt hắn, còn nói gì mình là bị dọa, còn bày ra như vậy một bộ dạng yêu hắn vô cùng không gì có thể sánh được.

Hắn vui mừng khi nàng như vậy.

Nhưng hắn hiểu rõ, lời nói vừa rồi của nàng, vẻ mặt không thèm để cùng lạnh nhạt kia, mới là thật. Nữ nhân này, đối với hắn bạc tình hận đến tột cùng, may là nhuyễn ngọc ôn hương vẫn dính thật chặt vào người, thân thể hắn cũng đông cứng. Rốt cuộc, khóe môi Lan Lăng vương bĩu một cái, đưa tay gạt Trương Khởi, sau khi đẩy nàng thật mạnh, hắn xoay người đi ra khỏi cửa chính.

Trương Khởi đang ngủ bị hắn làm tỉnh giấc . Đôi mắt mơ hồ mở ra, nàng nhìn chằm chằm nam nhân đang ở trên người mình liếm hôn, âm thanh mị hoặc kêu lên: "Trường Cung....." Âm thanh như nước, chính xác là nhu tình vô hạn. Khi nghe được âm thanh của nàng, nam nhân nằm ở trên người nàng cứng đờ, đảo mắt, tay phải hắn xé ra, trong tiếng "hưng phấn", áo yếm trên người nàng đã bị xé ra từng mãnh.

Đêm nay, tiếng thở dốc cả đêm không dừng.

Tiếng gà gáy đầu tiên cất lên, lúc này Lan Lăng vương cuối cùng cũng rút ra khỏi người nàng. Bị dày vò đến kiệt sức, Trương Khởi mở mắt, người nàng mềm nhũn, đến đầu ngón tay nàng cũng không muốn động một cái. Lang Lăng vương bên cạnh đã cất tiếng ngáy nhẹ, nhưng nàng vẫn còn chưa muốn ngủ.

Khẽ nghiêng đầu, Trương Khởi nhìn về phía người đang đưa lưng về phía mình. Phần lưng của hắn rất rắn chắt khỏe mạnh, giống như có thể để

https://thuviensach.vn

người ta an tâm dựa vào..... Nghĩ đi nghĩ lại, Trương Khởi không tiếng động cười một tiếng.

Đúng lúc này, Lan Lăng vương đột nhiên ngồi dậy, mở mắt ra.

"Trường Cung?" Trong đêm yên tĩnh, giọng nói của Trương Khởi mềm nhũn, mang theo vài phần nghi ngờ.

Lan Lăng vương không trả lời, mà sau đó tránh khỏi nàng lật người xuống giường.

Hoan ái một thời gian lâu như vậy, y phục của hắn đã tuột đến bên hông, bắp đùi rắn chắc mãnh mẽ hoàn toàn trần chuồng, chỉ có một ít y phục mỏng manh che đậy hạ thân.

Thấy hắn cất bước muốn ra bên ngoài, Trương Khởi vội vàng từ trên giường bước xuống, nàng ôm lấy hắn, đưa tay đem y phục của hắn buộc lại. Một bên nàng vừa lo âu nhìn hắn: hắn lúc này, rõ ràng đôi mắt đã mở ra, lại tựa như không có tiêu cự .

Hắn bị làm sao vậy?

Đang lúc Trương Khởi cảm thấy lo lắng cùng ngờ vực thì Lan Lăng vương đột nhiên quay đầu, nở nụ cười rực rỡ.

Một nụ cười này, không chỉ rực rỡ, mà còn mang theo vài phần ngây thơ, chất phác. Hắn cười vui vẻ, sung sướng, giọng nói trầm thấp, lại càng không đè nén, lộ ra mười phần êm tai, có thể khiến cho trong long người khác cảm thấy ngứa ngáy.

"A Khởi."

Hắn đang gọi nàng.

Trương Khởi ngẩng đầu.

https://thuviensach.vn

Thiếu niên vừa mới 19, ánh mắt hướng về bóng đêm sau lưng nàng, cười đặc biệt hồn nhiên, hắn xấu hổ nói: "A Khởi, ngươi yêu thích gương mặt của ta, có đúng hay không?"

Khóe môi Trương Khởi giật giật, nàng còn không biết có nên trả lời hay không thì đột nhiên, Lan Lăng vương rũ con mắt xuống ngượng ngùng cười một tiếng, hắn từ từ, từ từ cởi y phục nàng mới vừa mặc lại cho hắn.

Hắn ngượng ngùng đem y phục bỏ đi, sau đó đem nó nhẹ nhàng đưa về phía nàng, trong miệng xấu hổ mang theo chút vui vẻ nói: "A Khởi cũng yêu thích thân thể của ta, có đúng hay không?" Khóe hắn môi giơ lên, hạnh phúc nói: "Ta biết rõ ngươi sẽ thích..... Ngươi bây giờ nhìn, nhìn bao lâu cũng không có việc gì."

Này, này, này?

Trương Khởi trợn tròn mắt, chỉ ngây ngốc nhận lấy y phục trong tay.

Lúc này, bờ môi hoàn mỹ khẽ cong, mắt phượng cong thành một đường, hắn ngượng ngùng hứng khởi nói: "A Khởi, ôm ta một cái....." Âm thanh yếu ớt như con nít. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía sau Trương Khởi, trong ánh mắt lộ ra vẻ mơ màng cùng yếu ớt, "A Khởi, ta rất sợ tối, còn ngươi, ngươi có sợ hay không?"

Trương Khởi giương cái miệng nhỏ nhắn, đang không biết làm thế nào cho phải. Bất ngờ, Lan Lăng vương xoay người, mơ mơ màng màng vòng quanh giường sau đó lần nữa bò lên giường. Hai tay hắn đặt trước ngực, quy củ mà nằm trên giường, sau đó nhắm lại hai mắt. Trương Khởi vẫn còn đang đờ đẫn thì hắn đã cất tiếng ngáy vang vọng trong điện……

Này, này, đây là chuyện gì xảy ra?

Trương Khởi nghiêng đầu, không chớp mắt nhìn Lan Lăng vương. Nhìn hắn nhẹ nhàng ngáy, vừa nhìn nàng vừa trở mình lật người về phía hắn.

https://thuviensach.vn

Cho đến rạng sáng thì Trương Khởi mới mơ mơ màng màng ngủ. Khi nàng mở mắt ra thì bên gối đã trống không, bên ngoài mặt trời đã treo cao.

Trương Khởi mở to mắt ngơ ngác một hồi, lúc này mới lười biếng ngồi dậy. Sau khi rửa mặt, nàng cho tỳ nữ lui ra, nhìn vào gương đồng chải mái tóc.

Mái tóc đẹp như gấm, gương soi rõ bóng người, thiếu nữ trong gương đồng, gương mặt trẻ trung còn một phần non nớt, còn có chút phong tình của một phụ nhân.

Vươn tay, Trương Khởi kinh ngạc vuốt lấy khuôn mặt trắng noãn như tuyết của mình. Đúng lúc này, một loạt tiếng chân truyền đến. Trương Khởi vội vàng thu hồi vẻ mặt, kéo ra một nụ cười.

Bóng dáng cao lớn của Lan Lăng vương xuất hiện tại cửa phòng.

Thấy Trương Khởi, hắn trầm mặt cất bước đi tới. Trực tiếp đi đến phía sau nàng, mặt hắn không thay đổi cầm lên chiếc lược ngọc, tinh tế giúp nàng chải tóc . Ngón tay thon dài có lực mỗi một lần xuyên qua, những lọn tóc liền rối rít mà rơi.

Động tác của hắn rất dịu dàng, đặc biệt dịu dàng.....

Trương Khởi cười nói tự nhiên, nàng nhìn người nam nhân trong gương đồng, nhẹ giọng, mềm mại nói: "Trường Cung....."

"Ân."

"Ngươi tối hôm qua....."

"Tối hôm qua ta làm sao?" Nam nhân ngẩng đầu nhìn về phía nàng, gương mặt tuấn tú, cặp mắt thâm thúy kia, nhìn chằm chằm đợi câu trả lời của nàng.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi mở miệng, dịu dàng cười nói: "Không có việc gì..... Ngươi giống đã như nói mớ."

"Mộng du?" Nam nhân nhíu chặt mi tâm, hắn nói: "Từ trước tới giờ chưa từng có ai nói qua chuyện này. Ta trong mộng đã nói cái gì?"

Trương Khởi từ trong gương đồng lặng lẽ nhìn về phía hắn, dịu dàng nói: "Ngươi gọi ta, gọi ta A Khởi....."

"A..." Nam nhân không thèm để ý, hắn nhàn nhạt mà nói: "Hai ngày nay ngươi ngày đêm ở bên người ta, ta kêu ngươi là chuyện rất bình thường."

Nhìn bộ dáng hắn như vậy, giống như thật không có ấn tượng gì?

Trương Khởi muốn nói lại thôi, lặng lẽ quan sát hắn lại bị hắn phát hiện. Hắn cau chặt long mày, thâm trầm nói: "Rốt cuộc là có chuyện gì? Nàng cứ thoải mái nói ra"

Trong giọng nói đã không nhịn được.

Trương Khởi cả kinh, vội vàng nói: "Không có việc gì." Thấy trên mặt hắn mây đen giăng đầy, nàng lập tức viện cớ, "Ta...ta mới vừa rồi muốn..... Quản sự nói, không có ngươi phân phó, canh tránh thai, hắn không thể đem lên ." Nàng cười ngọt ngào nói: "Ngươi nói đi, nếu kéo dài, ta sợ thuốc sẽ không có tác dụng."

Từ tối hôm qua cùng hắn hoan ái đến bây giờ, cũng đã sáu canh giờ rồi? Còn nữa, lần đầu tiên hắn cùng với nàng làm lâu như vậy, cũng không có uống thuốc, cũng không biết có thể hay không.....

Trương Khởi nghiêm túc suy nghĩ , nàng không có chú ý, động tác của Lan Lăng vương cứng lại.

https://thuviensach.vn

Hắn không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm vào trong gương đồng, Trương Khởi mỹ lệ mị hoặc.

Từ từ, hai mắt hắn rũ xuống, âm thanh lạnh lùng hỏi: "Ngươi rất muốn dùng thuốc thứ kia?"

Cái gì gọi là nàng rất muốn dùng thứ thuốc kia? Đây không phải là hắn đang hi vọng thấy sao? Ngày hôm qua không phải cũng ra lệnh nàng làm theo sao?

Trương Khởi chớp mắt, từ trong gương đồng nhìn người đang chăm chú nhìn vào mình, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, thì thào mà nói ra: "Ta....."

Mới phun được một chữ, Lan Lăng vương đột nhiên lấy lược ngọc đang cầm trong tay dằn mạnh lên trên bàn, kêu "Pắng" một tiếng ngọc nát thành từng mãnh, ống tay áo của hắn phất một cái, sải bước đi ra ngoài.

Trương Khởi sững sờ nhìn bong dáng Lan Lăng vương đi xa.

Hắn hắn rất tức giận.

Trương Khởi nhìn phương hướng hắn rời khỏi, mười ngón tay xoắn vào nhau. Qua thật lâu sau, nàng cúi đầu, nhìn trong gương đồng hiện ra gương mặt tuyệt, thì thào mà nói ra: "Mặc kệ như thế nào, vẫn phải uống thuốc. " Chuyện Lan Lăng vương nghị hôn đã vô cùng cấp bách rồi, vô luận là như thế nào nàng cũng không thể có đứa bé của hắn.

Hôm nay xem ra, hắn là rất mất hứng việc nàng tránh thai, nhưng ngày mai thì sao đây? Nói không chừng ngày mai hắn lại cảm thấy mình nên tránh. Mặc kệ như thế nào, thân thể là của nàng, cái nguy hiểm này không có khả năng xuất hiện.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi kêu bê ngoài: "Đem quản sự kêu đến."

https://thuviensach.vn

"Vâng."

Không bao lâu, một loạt tiếng bước chân truyền đến, "Trương cơ, ngài cho gọi tiểu nhân?"

"Vào đi."

"Vâng."

Thân hình cao lớn, vừa nhìn sẽ biết được xuất thân từ một hán tử. Hầu Lập quản sự hướng về phía nàng cung kính. Trương Khởi nói: "Mới vừa rồi Quận Vương dặn dò, kêu ngươi chuẩn bị một chén canh tránh thai."

Nàng ngưng thanh âm: "Về sau ta có phân phó, ngươi cứ gọi người bưng tới là được."

Quản sự ngẩng đầu nhìn về phía nàng, thấy Trương Khởi lẳng lặng nhìn mình, nét mặt kia cùng lúc bình thường hoàn toàn bất đồng, giống như là không giận mà uy. Hắn theo phản xạ lên tiếng: "Vâng."

Mới vừa nói xong, hắn lại có điểm chần chờ, liền hỏi: "Quận Vương người không có trực tiếp....." Không đợi hắn nói xong, Trương Khởi đã tức giận ra lệnh: "Đi chuẩn bị đi." Âm thanh của nàng rất lạnh, "Đây là nội thất của phụ nhân. Việc nhỏ như vậy, chẳng lẽ cũng phải bắt chính miệng Quận Vương nói?"

Nghe giọng điệu của nàng không tốt, quản sự vội vàng xưng “Vâng!.” Một bên hắn thối lui, một bên thầm nghĩ: nhưng chuyện của Trương cơ, Quận Vương đều chính mình xử lý đó.....

Quản sự mặc dù mịt mờ (không rõ) ý định của Lan Lăng vương. Cuối cùng vẫn gọi người bưng một chén thuốc tránh thai tới đây. Hắn nghĩ ngợi nói: tạm thời nghe theo Trương cơ vậy, chờ thấy Quận Vương, lần nữa xác định một chút.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Quyết Định

Sau khi cho quản gia lui ra, Trương Khởi ngồi ở trong sân nhỏ thêu thùa. Nàng thêu vô cùng đẹp, được truyền lại từ mấy đời của gia tộc.Thường có rất nhiều vật quý giá, tuyệt đối sẽ không lưu truyền ra bên ngoài, mặc dù có tài nhưng đa số là ở phương diện cầm kỳ thi họa, giống như Lang Gia Vương thị và bút pháp. Nhưng cũng có một bộ phận là thuộc về nữ quyến . Mà sở trường của Ngô Quận Trương thị chính là thêu hoa điểu Sơn Thủy rất khéo. Việc thêu thùa này luyện đến chỗ thâm sâu, có thể trông rất sống động, thêu ra hoa tươi,đến cả bươm bướm cũng quấn quít lấy.

Là người đã sống lại hai lần, Trương Khởi đối với việc thêu thù, đã trở nên tinh thông.

Nàng không biết ở tại phương Bắc của Tề Châu này, đồ thêu có thể bán đắt giá hay không, nhưng nàng suy nghĩ muốn thử một lần. Nếu có thể có thêm nhiều bạc, cũng có thể tự lo cho bản thân.

Trong tay là tấm thêu đôi hoa cúc dại, đóa hoa vàng óng ánh nở rực rỡ dưới ánh mặt trời ngày thu, xáng lạn tràn ra từ bên trong ánh mặt trời. Cho đến bây giờ, cũng chỉ kém công phu một chút. Lan Lăng Vương và Thu công chúa đã đến, khi nhìn thấy hình ảnh: mỹ nhân tuyệt sắc nhưng còn có chút non nớt tĩnh tọa ngồi thêu dưới ánh mặt trời, trên khuôn mặt tràn đầy ôn nhu và yên tĩnh. Mà phía trên chiếc lều nàng ngồi thêu, từng mảng lớn cúc dại vàng óng ánh hòa lẫn dưới ánh mặt trời, thỉnh thoảng còn có một vài ong bướm bay tới, nhẹ nhàng nhảy múa xung quanh lều.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương cùng đám người Thu công chúa đến đã nhìn thấy được khung cảnh như vậy: mỹ nhân tuyệt sắc còn vẻ non nớt, ngồi yên tĩnh dưới ánh nắng mặt trời mà thêu tranh, trên mặt nàng luôn tỏa ra vẻ yên tĩnh, nhẹ nhàng. Mà khung thêu trước người nàng là một cánh đồng hoa cúc dại vàng óng ánh lan tỏa dưới ánh nắng vàng, thi thoảng còn có những đôi hồ điệp lượn lờ xung quanh, vòng quanh khung thêu mà nhảy múa.

Vào giờ khắc này, mỹ nhân như ngọc, ánh mặt trời rực rỡ, gió cũng khẽ đùa, mang theo chút yên tĩnh. Để lại trong suy nghĩ của mỗi người, đều xuất hiện bốn chữ, "Năm tháng yên tĩnh.”

A Du nhìn đi nhìn lại nhiều lần, sau đó quay đầu nhìn về phía Lan Lăng vương.

Lan Lăng vương vẫn luôn trầm mặt, không nhìn ra được biểu hiện gì khác.

Cùng lúc này, sau lưng nàng có một loạt tiếng bước chân vang lên, một tỳ nữ được phân công bưng một chén thuốc đi tới. Thấy Lan Lăng vương ở phía sau, tỳ nữ này vội vàng cung kính chào: này tỳ nữ vội vàng hành lễ, cung kính kêu: "Gặp qua Quận Vương."

Lan Lăng vương chau mày lại, hỏi "Đây là cái gì?" Trong vô thức, hắn không muốn quấy nhiễu mỹ cảnh trong sân, âm thanh được hạ xuống rất thấp.

Tỳ nữ cung kính đáp: "Là tránh thuốc tránh thai, vừa rồi Trương cơ tìm quản sự, muốn quản sự gọi nô tỳ bưng tới." Thuốc này, là do quản sự đã phân phó sau khi Quận Vương trở về, gọi nô tỳ hâm nóng lên bưng đến, lời này cũng là do quản sự dặn dò.

—— Quản sự đi theo Lan Lăng vương đã lâu, biết rõ Quận Vương đối với việc trong nhà rất nghiêm. Hắn không muốn làm trái lời Trương Khởi

https://thuviensach.vn

phân phó, lại không dám đắc tội với Lan Lăng vương, liền đến nơi này xem thử một chút.

"Thuốc tránh thai." Ba chữ này vừa hiện ra, Thu công chúa gật đầu hài lòng, đôi mắt đẹp của A Du nhìn xung quanh. Ánh mắt của quý nữ Lý Ánh nhìn về phía Trương Khởi cũng thêm vài phần nhu hoà.

Lan Lăng vương chỉ là hơi nhếch môi.

Ánh mắt hắn thẳng tắp nhìn chằm chằm Trương Khởi.

Trương Khởi lúc này vẫn chưa phát hiện ra bọn họ đã đến, vẻ mặt vẫn nhã nhặn như cũ. Đôi má hồng hồng, đôi mắt sáng trong, động lòng người biết bao, cả người được ánh mặt trời chiếu sáng, giống như phát ra ánh hào quang xung quanh……

"Không cần."

Ba người Thu công chúa kinh ngạc không dám tin, Lan Lăng vương nghiêm túc nói: "Thông báo cho quản sự, những thứ này không cần đem cho Trương cơ uống."

Hắn nghiêm túc nói, cũng không biết là đang nói cho đám người A Du nghe, hay là nói với nàng tỳ nữ này, âm thanh cường điệu nói: "Tuổi của ta cũng không còn nhỏ, cũng nên có cốt nhục của mình rồi."

Chỉ vì tuổi của hắn không còn nhỏ nữa, liền tìm một cơ thiếp để sinh con nối dõi sao? Không phải là sau khi trở về sẽ nghị hôn sao? Nghị hôn, cưới thê, còn sợ sẽ không có con cái ư?

Thu công chúa liếc mắt nhìn A Du, chỉ cảm thấy buồn bực thay nàng. Nàng nhìn chằm chằm Lan Lăng vương, sau khi suy nghĩ một chút, dùng giọng điệu ôn hòa nói: "Hiếu Quán, về việc trưởng tử ... ..." Mặc dù biết rõ hắn đường đường là vương tôn, không thể nào không có cách giải quyết

https://thuviensach.vn

khác. Nhưng Thu công chúa vẫn muốn dùng giọng điệu ôn hòa để nói chuyện với hắn. Lời mới ra khỏi miệng, Lan Lăng vương đã xoay đầu lại.

Hắn lạnh lùng nhìn qua nàng ta.

Cái nhìn này, khiến cho Thu công chúa không nhịn được cả kinh, Lan Lăng vương cất giọng trầm trầm nói: "Hiếu uyển sắp lên đường. Các ngươi nên đi nghỉ ngơi một chút, Trường Cung sẽ mau chóng ra ngoài."

Dứt lời, hắn cất bước đi về phía trước.

Thấy hắn đối xử với chính mình như vậy, Thu công chúa bị tức nghẹn ở ngực làm sao cũng không khỏi được. Chân mày nàng cau lại đang định nói tiếp thì, ống tay áo bị người kéo. Thu công chúa cúi đầu nhìn, thì ra là A Du, trong mắt nàng ta đang nén lệ, cầu khẩn nhìn mình.

Lời của Thu công chúa đã tràn ra đến khóe miệng, lại phải nuốt xuống.

Mà lúc này, nghe thấy bên ngoài có động tĩnh, Trương Khởi để khung thêu xuống, thướt tha duyên dáng mà đi đến. Ngăn lại bước chân của Lan Lăng vương, nàng hành lễ, khéo léo gọi: "Quận Vương" sau đó chuyển hướng tới phía mấy người Thu công chúa mà thi lễ.

Tâm tình của Thu công chúa đang không tốt, ánh mắt chống lại Trương Khởi, chỉ kém không có phát ra ánh lửa. Mà A Du lúc này đã lã chã chực khóc , làm cho Trương Khởi hết sức hiếu kỳ.

Nàng còn muốn nhìn tiếp thì cánh tay đã đau nhói, tay mình Lan Lăng vương kéo lấy.

Trương Khởi cảm thấy đau đớn vội vàng quay đầu lại. Chống lại gương mặt âm trầm của Lan Lăng vương mặt, nàng vội vã cười, đưa hai tay ôm lấy cánh tay hắn, mềm mại gọi: "Trường Cung....."

https://thuviensach.vn

Âm thanh vừa như dịu dàng vừa như đang giận dỗi, có thể làm cho cả xương cốt cũng mềm nhũn đi.

Giọng nói vừa cất lên, sắc mặt của Lan Lăng vương đã tốt hơn một chút, mà đám người Thu công chúa ở một bên, sắc mặt càng khó coi hơn.

... ... Trương Khởi cũng không để ý đến sắc mặt của các nàng, mặc kệ tương lai như thế nào. Bây giờ Lan Lăng vương là chủ tử của mình, là chổ cho nàng dựa vào, nàng không cám ơn hắn còn có thể lấy lòng người khác sao? Hơn nữa, lấy lấp trường của nàng cùng ba nữ nhân kia, nàng cái gì cũng không làm, đều là kẻ thù của nhau, cho dù lấy long cũng đều không có tác dụng gì.

Lan Lăng vương nghiêng đầu, nhìn bộ dạng Trương Khởi đang chớp mắt to long lanh như chú nai con nịnh hót nhìn mình, hắn âm thầm than một tiếng, duỗi đôi tay ôm eo của nàng, sau đó như vậy đi về phía trong sân.

Đưa mắt nhìn bóng dáng của hai người, ba người đứng ở cửa viện, nhất thời tiến cũng không được, lui cũng không xong. Lời nói của Lang Lăng vương vừa rồi muốn họ đi nghỉ ngơi, xem ra rõ rang là muốn bọn họ không đến quấy rầy hai người. Thu công chúa suy nghĩ đến đây, sắc mặt lại càng them khó coi. Nàng trừng mắt nhìn về phía A Du, thấp giọng mắng: "Cũng không phải là không có chân, lần nào cũng muốn người khác ôm.”

Âm thanh của nàng vừa vội vừa nhanh, nghe thấy giọng nói của Thu công chúa càng lúc càng lớn, A Du vội vàng cắt ngang nàng, rũ mi mắt nói: "Nghị hôn còn chưa được định đoạt, ta…ta cũng không có quyền gì để nói.”

Thu công chúa ngẩn ra: đúng thế, nghị hôn cũng chưa được định đoạt, A Du cũng không thể vô cớ muốn trông nom, vô cớ mà ra trận. Hơn nữa, theo tính cách của Hiếu Quán này tính khí, nói không chừng hắn còn không muốn cưới A Du. Hiểu được điểm này, Thu công chúa gật đầu nói: "Được,

https://thuviensach.vn

việc này ta tạm nuốt xuống" nàng trợn mắt nhìn trong sân hai người một lần, hung tợn nói nói: "Dù sao nàng ta vui mừng cũng không được bao lâu".

Lời này không chỉ có Lý ánh, ngay cả A Du cũng gật đầu liên tục. Thu công chúa điểuu chỉnh tâm tình xong. Vẫy tay gọi tỳ nữ, dưỡi sự dẫn dắt của họ, ba nữ nhân bắt đầu đi dạo loanh quanh vườn hoa.

Không tính toán gì.

Lan Lăng vương đem Trương Khởi đặt ở trên vai, bàn tay hắn vuốt ve eo thon của nàng, cúi đầu, nghiêm túc nhìn gương mặt xinh đẹp mày, nhẹ nhàng nói: "Về sau, thứ thuốc tránh thai này không cần phải uống."

Cái gì?

Trương Khởi trừng lớn mắt.

Chống lại ánh mắt không dám tin của nàng không dám tin, thậm chí vẻ mặt hắn có chút phiền não, Lan Lăng vương nghiêng mặt đi. Hắn hít sâu mấy hơi, mới quay sang nàng, hạ thấp âm thanh nghiêm túc giải thích: "Nếu có đứa bé, ta sẽ đối xử tốt với hắn."

Âm thanh của Trương Khởi cũng có chút gấp, nàng đan mười đầu ngón tay, thì thào mà nói ra: "Nhưng, ngộ nhỡ mang thai con trai làm thế nào? Trưởng tử của ngươi, sao có thể do một cơ thiếp nho nhỏ như ta sinh ra?"

Nàng nghĩ đến những chánh thê kia, những danh môn thế gia kia, những chủ mẫu đủ loại thủ đoạn, không khỏi rùng mình.Mặ trắng bệch, ngơ ngác nói: "Trưởng tử tôn quý đến nhường nào? Do mẫu thân như ta sinh ra, đây chẳng phải trong tương lai đánh vào mặt của Nhạc gia sao? Chính là Hoàng thất..... Khi ngươi xuất ngoại du dã thì cũng sẽ có rất nhiều người chê cười ngươi. Còn nữa, ngươi đối xử tử tế hắn thì thế nào? Một đứa bé, cũng không phải sinh ra là đủ rồi, cái chính là thân phận, cả đời này không biết

https://thuviensach.vn

sẽ chịu bao nhiêu sự xem thường, gặp phải bao nhiêu đả kích ngấm ngầm hay công khai, đầu độc công kích."

Nàng hiển nhiên rất sợ, nói lời này thì mặt cũng trắng bệch như giấy, trong hốc mắt phiếm lệ, thân thể càng không ngừng run run.....

Sắc mặt Lan Lăng vương trầm xuống.

Trương Khởi vội vàng ngẩng đầu lên, nàng nhìn hắn, thấp giọng cầu xin:"Trường Cung, ngươi không thể được? Chuyện như vậy thể không được, thật không được....." Hắn có thể nhất thời tùy hứng, cũng mặc kệ nàng vẫn còn nhỏ, cả đời lại phải chịu đựng hậu quả này, Lan Lăng vương cũng chỉ sẽ lẳng lặng nhìn nàng.

Nhìn thấy nước mắt nàng đảo quanh trong hốc mắt, sắc mặt cũng khó coi. Hắn khàn khàn hỏi: "Ngươi trước kia, cũng như vậy phải không?"

Cái gì?

Chống lại ánh mắt khó hiểu của Trương Khởi, Lan Lăng vương trầm giọng hỏi "Ngươi trước kia, hầu như là mỗi việc cũng nghĩ nhiều như vậy sao? Trong gia tộc của ngươi, cũng xuất hiện nhiều ví dụ như vậy?"

Mặc dù xuất thân của hắn cũng không tốt, nhưng hắn là hoàng tử, hắn ra đời được rất nhiều người mong đợi. Hắn không có nghĩ qua, sẽ có nữ nhân đối với đứa bé sắp ra đời của mình, sợ hãi cùng ưu tư nghiêm trọng như thế .

Cái miệng nhỏ nhắn của Trương Khởi mở ra, cuối cùng gật đầu một cái, nhẹ giọng nói ra: "Phải .....Ta chính là không nên tồn tại ở cõi đời này "

Vừa dứt tiếng, Lan Lăng vương đột nhiên ôm sát nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn ôm nàng, nghiêm túc nói: "Con của chúng ta sẽ khác." Hắn nhìn chằm chằm nàng, từ từ nói: "Tuổi ta cũng không còn nhỏ, cũng nên có con rồi."

Nghe đến đó, Trương Khởi quả thật nóng nảy, hắn muốn nhi tử cũng không cần gấp gáp, nhưng nhi tử kia nàng cũng không thể sinh. Nàng không xứng cúi đầu, Lan Lăng vương gấp đến độ cái trán cũng toát ra mồ hôi. Trương Khởi không nhịn được hai cánh tay lại buộc chặt lại.

Hắn hạ mắt xuống, chậm rãi nói: "Vậy ta tạm hoãn việc nghị hôn"

Cái gì?

Trong ánh mắt ngu ngơ của Trương Khởi, con ngươi thâm sâu của thoáng qua một chút dịu dàng, âm thanh càng thêm như xuân gió phất qua, "Ta sẽ hoãn lại nửa năm bàn hôn sự."

Hắn cúi đầu, ở trên trán của nàng ấn lên một nụ hôn, nghiêm túc nói: "Còn nữa, ngươi không phải sợ..... Thê tử của ta, nếu không dùng được, ta cần gì phải cưới nàng ta? Về sau ta hàng năm đều xuất chinh bên ngoài, mặc kệ ở nơi nào, bên cạnh ta chỉ cần một mình ngươi là đủ rồi, lấy vợ cũng chỉ là để trấn giữ nhà thôi."

Thời khắc này hắn thích nhìn ánh mắt chớp động của, vì vậy để lại trên mắt nàng mà hôn, cất lên âm thanh càng thêm dịu dàng, mơ hồ mang theo nụ cười, "A Khởi, vừa về nước ta liền hướng bệ hạ yêu cầu ngươi gả cho ta, chờ ngươi chính thức có danh phận, cũng không cầ phải sợ như vậy."

Ánh mắt của hắn trong suốt, khóe môi càng cong lên.

Trương Khởi cũng nở nụ cười nhìn hắn.Sau khi cho quản gia lui ra, Trương Khởi ngồi ở trong sân nhỏ thêu thùa. Nàng thêu vô cùng đẹp, được truyền lại từ mấy đời của gia tộc.Thường có rất nhiều vật quý giá, tuyệt đối sẽ không lưu truyền ra bên ngoài, mặc dù có tài nhưng đa số là ở phương

https://thuviensach.vn

diện cầm kỳ thi họa, giống như Lang Gia Vương thị và bút pháp. Nhưng cũng có một bộ phận là thuộc về nữ quyến . Mà sở trường của Ngô Quận Trương thị chính là thêu hoa điểu Sơn Thủy rất khéo. Việc thêu thùa này luyện đến chỗ thâm sâu, có thể trông rất sống động, thêu ra hoa tươi,đến cả bươm bướm cũng quấn quít lấy.

Là người đã sống lại hai lần, Trương Khởi đối với việc thêu thù, đã trở nên tinh thông.

Nàng không biết ở tại phương Bắc của Tề Châu này, đồ thêu có thể bán đắt giá hay không, nhưng nàng suy nghĩ muốn thử một lần. Nếu có thể có thêm nhiều bạc, cũng có thể tự lo cho bản thân.

Trong tay là tấm thêu đôi hoa cúc dại, đóa hoa vàng óng ánh nở rực rỡ dưới ánh mặt trời ngày thu, xáng lạn tràn ra từ bên trong ánh mặt trời. Cho đến bây giờ, cũng chỉ kém công phu một chút. Lan Lăng Vương và Thu công chúa đã đến, khi nhìn thấy hình ảnh: mỹ nhân tuyệt sắc nhưng còn có chút non nớt tĩnh tọa ngồi thêu dưới ánh mặt trời, trên khuôn mặt tràn đầy ôn nhu và yên tĩnh. Mà phía trên chiếc lều nàng ngồi thêu, từng mảng lớn cúc dại vàng óng ánh hòa lẫn dưới ánh mặt trời, thỉnh thoảng còn có một vài ong bướm bay tới, nhẹ nhàng nhảy múa xung quanh lều.

Lan Lăng vương cùng đám người Thu công chúa đến đã nhìn thấy được khung cảnh như vậy: mỹ nhân tuyệt sắc còn vẻ non nớt, ngồi yên tĩnh dưới ánh nắng mặt trời mà thêu tranh, trên mặt nàng luôn tỏa ra vẻ yên tĩnh, nhẹ nhàng. Mà khung thêu trước người nàng là một cánh đồng hoa cúc dại vàng óng ánh lan tỏa dưới ánh nắng vàng, thi thoảng còn có những đôi hồ điệp lượn lờ xung quanh, vòng quanh khung thêu mà nhảy múa.

Vào giờ khắc này, mỹ nhân như ngọc, ánh mặt trời rực rỡ, gió cũng khẽ đùa, mang theo chút yên tĩnh. Để lại trong suy nghĩ của mỗi người, đều xuất hiện bốn chữ, "Năm tháng yên tĩnh.”

https://thuviensach.vn

A Du nhìn đi nhìn lại nhiều lần, sau đó quay đầu nhìn về phía Lan Lăng vương.

Lan Lăng vương vẫn luôn trầm mặt, không nhìn ra được biểu hiện gì khác.

Cùng lúc này, sau lưng nàng có một loạt tiếng bước chân vang lên, một tỳ nữ được phân công bưng một chén thuốc đi tới. Thấy Lan Lăng vương ở phía sau, tỳ nữ này vội vàng cung kính chào: này tỳ nữ vội vàng hành lễ, cung kính kêu: "Gặp qua Quận Vương."

Lan Lăng vương chau mày lại, hỏi "Đây là cái gì?" Trong vô thức, hắn không muốn quấy nhiễu mỹ cảnh trong sân, âm thanh được hạ xuống rất thấp.

Tỳ nữ cung kính đáp: "Là tránh thuốc tránh thai, vừa rồi Trương cơ tìm quản sự, muốn quản sự gọi nô tỳ bưng tới." Thuốc này, là do quản sự đã phân phó sau khi Quận Vương trở về, gọi nô tỳ hâm nóng lên bưng đến, lời này cũng là do quản sự dặn dò.

—— Quản sự đi theo Lan Lăng vương đã lâu, biết rõ Quận Vương đối với việc trong nhà rất nghiêm. Hắn không muốn làm trái lời Trương Khởi phân phó, lại không dám đắc tội với Lan Lăng vương, liền đến nơi này xem thử một chút.

"Thuốc tránh thai." Ba chữ này vừa hiện ra, Thu công chúa gật đầu hài lòng, đôi mắt đẹp của A Du nhìn xung quanh. Ánh mắt của quý nữ Lý Ánh nhìn về phía Trương Khởi cũng thêm vài phần nhu hoà.

Lan Lăng vương chỉ là hơi nhếch môi.

Ánh mắt hắn thẳng tắp nhìn chằm chằm Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi lúc này vẫn chưa phát hiện ra bọn họ đã đến, vẻ mặt vẫn nhã nhặn như cũ. Đôi má hồng hồng, đôi mắt sáng trong, động lòng người biết bao, cả người được ánh mặt trời chiếu sáng, giống như phát ra ánh hào quang xung quanh……

"Không cần."

Ba người Thu công chúa kinh ngạc không dám tin, Lan Lăng vương nghiêm túc nói: "Thông báo cho quản sự, những thứ này không cần đem cho Trương cơ uống."

Hắn nghiêm túc nói, cũng không biết là đang nói cho đám người A Du nghe, hay là nói với nàng tỳ nữ này, âm thanh cường điệu nói: "Tuổi của ta cũng không còn nhỏ, cũng nên có cốt nhục của mình rồi."

Chỉ vì tuổi của hắn không còn nhỏ nữa, liền tìm một cơ thiếp để sinh con nối dõi sao? Không phải là sau khi trở về sẽ nghị hôn sao? Nghị hôn, cưới thê, còn sợ sẽ không có con cái ư?

Thu công chúa liếc mắt nhìn A Du, chỉ cảm thấy buồn bực thay nàng. Nàng nhìn chằm chằm Lan Lăng vương, sau khi suy nghĩ một chút, dùng giọng điệu ôn hòa nói: "Hiếu Quán, về việc trưởng tử ... ..." Mặc dù biết rõ hắn đường đường là vương tôn, không thể nào không có cách giải quyết khác. Nhưng Thu công chúa vẫn muốn dùng giọng điệu ôn hòa để nói chuyện với hắn. Lời mới ra khỏi miệng, Lan Lăng vương đã xoay đầu lại.

Hắn lạnh lùng nhìn qua nàng ta.

Cái nhìn này, khiến cho Thu công chúa không nhịn được cả kinh, Lan Lăng vương cất giọng trầm trầm nói: "Hiếu uyển sắp lên đường. Các ngươi nên đi nghỉ ngơi một chút, Trường Cung sẽ mau chóng ra ngoài."

Dứt lời, hắn cất bước đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Thấy hắn đối xử với chính mình như vậy, Thu công chúa bị tức nghẹn ở ngực làm sao cũng không khỏi được. Chân mày nàng cau lại đang định nói tiếp thì, ống tay áo bị người kéo. Thu công chúa cúi đầu nhìn, thì ra là A Du, trong mắt nàng ta đang nén lệ, cầu khẩn nhìn mình.

Lời của Thu công chúa đã tràn ra đến khóe miệng, lại phải nuốt xuống.

Mà lúc này, nghe thấy bên ngoài có động tĩnh, Trương Khởi để khung thêu xuống, thướt tha duyên dáng mà đi đến. Ngăn lại bước chân của Lan Lăng vương, nàng hành lễ, khéo léo gọi: "Quận Vương" sau đó chuyển hướng tới phía mấy người Thu công chúa mà thi lễ.

Tâm tình của Thu công chúa đang không tốt, ánh mắt chống lại Trương Khởi, chỉ kém không có phát ra ánh lửa. Mà A Du lúc này đã lã chã chực khóc , làm cho Trương Khởi hết sức hiếu kỳ.

Nàng còn muốn nhìn tiếp thì cánh tay đã đau nhói, tay mình Lan Lăng vương kéo lấy.

Trương Khởi cảm thấy đau đớn vội vàng quay đầu lại. Chống lại gương mặt âm trầm của Lan Lăng vương mặt, nàng vội vã cười, đưa hai tay ôm lấy cánh tay hắn, mềm mại gọi: "Trường Cung....."

Âm thanh vừa như dịu dàng vừa như đang giận dỗi, có thể làm cho cả xương cốt cũng mềm nhũn đi.

Giọng nói vừa cất lên, sắc mặt của Lan Lăng vương đã tốt hơn một chút, mà đám người Thu công chúa ở một bên, sắc mặt càng khó coi hơn.

... ... Trương Khởi cũng không để ý đến sắc mặt của các nàng, mặc kệ tương lai như thế nào. Bây giờ Lan Lăng vương là chủ tử của mình, là chổ cho nàng dựa vào, nàng không cám ơn hắn còn có thể lấy lòng người khác sao? Hơn nữa, lấy lấp trường của nàng cùng ba nữ nhân kia, nàng cái gì

https://thuviensach.vn

cũng không làm, đều là kẻ thù của nhau, cho dù lấy long cũng đều không có tác dụng gì.

Lan Lăng vương nghiêng đầu, nhìn bộ dạng Trương Khởi đang chớp mắt to long lanh như chú nai con nịnh hót nhìn mình, hắn âm thầm than một tiếng, duỗi đôi tay ôm eo của nàng, sau đó như vậy đi về phía trong sân.

Đưa mắt nhìn bóng dáng của hai người, ba người đứng ở cửa viện, nhất thời tiến cũng không được, lui cũng không xong. Lời nói của Lang Lăng vương vừa rồi muốn họ đi nghỉ ngơi, xem ra rõ rang là muốn bọn họ không đến quấy rầy hai người. Thu công chúa suy nghĩ đến đây, sắc mặt lại càng them khó coi. Nàng trừng mắt nhìn về phía A Du, thấp giọng mắng: "Cũng không phải là không có chân, lần nào cũng muốn người khác ôm.”

Âm thanh của nàng vừa vội vừa nhanh, nghe thấy giọng nói của Thu công chúa càng lúc càng lớn, A Du vội vàng cắt ngang nàng, rũ mi mắt nói: "Nghị hôn còn chưa được định đoạt, ta…ta cũng không có quyền gì để nói.”

Thu công chúa ngẩn ra: đúng thế, nghị hôn cũng chưa được định đoạt, A Du cũng không thể vô cớ muốn trông nom, vô cớ mà ra trận. Hơn nữa, theo tính cách của Hiếu Quán này tính khí, nói không chừng hắn còn không muốn cưới A Du. Hiểu được điểm này, Thu công chúa gật đầu nói: "Được, việc này ta tạm nuốt xuống" nàng trợn mắt nhìn trong sân hai người một lần, hung tợn nói nói: "Dù sao nàng ta vui mừng cũng không được bao lâu".

Lời này không chỉ có Lý ánh, ngay cả A Du cũng gật đầu liên tục. Thu công chúa điểuu chỉnh tâm tình xong. Vẫy tay gọi tỳ nữ, dưới sự dẫn dắt của họ, ba nữ nhân bắt đầu đi dạo loanh quanh vườn hoa.

Không tính toán gì.

Lan Lăng vương đem Trương Khởi đặt ở trên vai, bàn tay hắn vuốt ve eo thon của nàng, cúi đầu, nghiêm túc nhìn gương mặt xinh đẹp mày, nhẹ

https://thuviensach.vn

nhàng nói: "Về sau, thứ thuốc tránh thai này không cần phải uống."

Cái gì?

Trương Khởi trừng lớn mắt.

Chống lại ánh mắt không dám tin của nàng không dám tin, thậm chí vẻ mặt hắn có chút phiền não, Lan Lăng vương nghiêng mặt đi. Hắn hít sâu mấy hơi, mới quay sang nàng, hạ thấp âm thanh nghiêm túc giải thích: "Nếu có đứa bé, ta sẽ đối xử tốt với hắn."

Âm thanh của Trương Khởi cũng có chút gấp, nàng đan mười đầu ngón tay, thì thào mà nói ra: "Nhưng, ngộ nhỡ mang thai con trai làm thế nào? Trưởng tử của ngươi, sao có thể do một cơ thiếp nho nhỏ như ta sinh ra?"

Nàng nghĩ đến những chánh thê kia, những danh môn thế gia kia, những chủ mẫu đủ loại thủ đoạn, không khỏi rùng mình.Mặ trắng bệch, ngơ ngác nói: "Trưởng tử tôn quý đến nhường nào? Do mẫu thân như ta sinh ra, đây chẳng phải trong tương lai đánh vào mặt của Nhạc gia sao? Chính là Hoàng thất..... Khi ngươi xuất ngoại du dã thì cũng sẽ có rất nhiều người chê cười ngươi. Còn nữa, ngươi đối xử tử tế hắn thì thế nào? Một đứa bé, cũng không phải sinh ra là đủ rồi, cái chính là thân phận, cả đời này không biết sẽ chịu bao nhiêu sự xem thường, gặp phải bao nhiêu đả kích ngấm ngầm hay công khai, đầu độc công kích."

Nàng hiển nhiên rất sợ, nói lời này thì mặt cũng trắng bệch như giấy, trong hốc mắt phiếm lệ, thân thể càng không ngừng run run.....

Sắc mặt Lan Lăng vương trầm xuống.

Trương Khởi vội vàng ngẩng đầu lên, nàng nhìn hắn, thấp giọng cầu xin:"Trường Cung, ngươi không thể được? Chuyện như vậy thể không được, thật không được....." Hắn có thể nhất thời tùy hứng, cũng mặc kệ

https://thuviensach.vn

nàng vẫn còn nhỏ, cả đời lại phải chịu đựng hậu quả này, Lan Lăng vương cũng chỉ sẽ lẳng lặng nhìn nàng.

Nhìn thấy nước mắt nàng đảo quanh trong hốc mắt, sắc mặt cũng khó coi. Hắn khàn khàn hỏi: "Ngươi trước kia, cũng như vậy phải không?"

Cái gì?

Chống lại ánh mắt khó hiểu của Trương Khởi, Lan Lăng vương trầm giọng hỏi "Ngươi trước kia, hầu như là mỗi việc cũng nghĩ nhiều như vậy sao? Trong gia tộc của ngươi, cũng xuất hiện nhiều ví dụ như vậy?"

Mặc dù xuất thân của hắn cũng không tốt, nhưng hắn là hoàng tử, hắn ra đời được rất nhiều người mong đợi. Hắn không có nghĩ qua, sẽ có nữ nhân đối với đứa bé sắp ra đời của mình, sợ hãi cùng ưu tư nghiêm trọng như thế .

Cái miệng nhỏ nhắn của Trương Khởi mở ra, cuối cùng gật đầu một cái, nhẹ giọng nói ra: "Phải .....Ta chính là không nên tồn tại ở cõi đời này "

Vừa dứt tiếng, Lan Lăng vương đột nhiên ôm sát nàng.

Hắn ôm nàng, nghiêm túc nói: "Con của chúng ta sẽ khác." Hắn nhìn chằm chằm nàng, từ từ nói: "Tuổi ta cũng không còn nhỏ, cũng nên có con rồi."

Nghe đến đó, Trương Khởi quả thật nóng nảy, hắn muốn nhi tử cũng không cần gấp gáp, nhưng nhi tử kia nàng cũng không thể sinh. Nàng không xứng cúi đầu, Lan Lăng vương gấp đến độ cái trán cũng toát ra mồ hôi. Trương Khởi không nhịn được hai cánh tay lại buộc chặt lại.

Hắn hạ mắt xuống, chậm rãi nói: "Vậy ta tạm hoãn việc nghị hôn"

Cái gì?

https://thuviensach.vn

Trong ánh mắt ngu ngơ của Trương Khởi, con ngươi thâm sâu của thoáng qua một chút dịu dàng, âm thanh càng thêm như xuân gió phất qua, "Ta sẽ hoãn lại nửa năm bàn hôn sự."

Hắn cúi đầu, ở trên trán của nàng ấn lên một nụ hôn, nghiêm túc nói: "Còn nữa, ngươi không phải sợ..... Thê tử của ta, nếu không dùng được, ta cần gì phải cưới nàng ta? Về sau ta hàng năm đều xuất chinh bên ngoài, mặc kệ ở nơi nào, bên cạnh ta chỉ cần một mình ngươi là đủ rồi, lấy vợ cũng chỉ là để trấn giữ nhà thôi."

Thời khắc này hắn thích nhìn ánh mắt chớp động của, vì vậy để lại trên mắt nàng mà hôn, cất lên âm thanh càng thêm dịu dàng, mơ hồ mang theo nụ cười, "A Khởi, vừa về nước ta liền hướng bệ hạ yêu cầu ngươi gả cho ta, chờ ngươi chính thức có danh phận, cũng không cầ phải sợ như vậy."

Ánh mắt của hắn trong suốt, khóe môi càng cong lên.

Trương Khởi cũng nở nụ cười nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Rời Đi

Sự vụ của Lan Lăng vương bận rộn, sau khi ở cùng với Trương Khởi, liền lại vội vã rời đi.

... ... Thời gian này, Trương Khởi đã đắc tội với huynh muội Vũ Văn. Trong lúc vô hình, bất kỳ gia tộc nào, cũng không dám mời nàng tham gia tiệc. Cho nên Lan Lăng vương đặt nàng ở trong sứ quán, cử hộ vệ, hắn sẽ cùng đám người Hà Gian Vương ra ngoài.

Lan Lăng vương vừa đi, Trương Khởi đã không còn hứng thú thêu thùa, chỉ ngơ ngẫn như mất hồn nhìn về phía trước.

Lan Lăng vương muốn nàng sinh hạ đứa bé của hắn, hắn đối với nàng, đã lưu tâm .

Nhưng, nàng không dám.

Nàng thật sự không dám cũng không thể.

Đối với hắn, đối với tương lai không có nắm chắc được Lục Thành, nàng không thể mạo hiểm mà sinh hạ đứa bé, để cho mình từ chủ động biến thành bị động.

Ở trong Trương phủ Kiến Khang, nàng học không chỉ là cầm kỳ thi họa, còn có một việc, tất cả con vợ cả cô tử của danh môn thế gia cửa đều phải học được: khuê các bên trong thuật. Thuật này, không dùng phương thức công khai, mà khi họ đang thêu thùa thì sẽ có những phụ nhân có kinh nghiệm thỉnh thoảng đến chỉ dạy điểm rút ra phương thức tới giáo sư. Đồng

https://thuviensach.vn

dạng, môn học thuật này ở bên trong, còn có một chiêu pháp tránh thai——dĩ nhiên, việc tránh thai này, chính nữ được học một khi trở chánh thê của người khác chánh thê, sẽ có phương thức đối phó với các cơ thiếp của phu quân.

Trương Khởi mặc dù không có tư cách học tập việc này, chỉ là ở nàng cố ý giữ lại, cũng học lén một chút.

Trong đó có một cách, rất đơn giản, hơn nữa đối với thân thể tổn thương cũng ít một chút , bây giờ có thể lấy ra dùng một được rồi.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi gọi một người thị vệ, đưa cho hắn một miếng vải lụa, rũ mi, hơi có điểm ngượng ngùng nói: "Mua giúp ta cái này."

Thị vệ kia cúi đầu thoáng nhìn.

Trên tấm lụa lên, chỉ có mấy chữ đơn giản: Tử âm đan 100 viên.

Hiện nay, thuật luyện đan có rất nhiều, đồng thời, phòng trung thuật cũng phổ biến. Loại này tử âm đan này chính là do Cát Hồng Đạo Tổ vì phòng trung thuật mà luyện. nó thong qua âm khí của phụ nhân, giúp đỡ phụ nhân này cùng ** nam nhân Thải Âm Bổ Dương.

Nói cách khác, đan dược này đối với Quận Vương là có lợi.

Đan dược của Cát Hồng luyện, các đại thế gia cùng Hoàng thất đều có cất giấu, nếu muốn mua cũng không khó khăn. Thị vệ kia vội vàng thu vải lụa, nghiêm túc lên tiếng: "Vâng."

Sau đó hắn xoay người đi ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, 100 viên tử âm đan được đưa đến tay. Trương Khởi lấy ra một viên thả vào nước trà sau đó uống, một viên thì dính vào cái rốn, còn lại cũng cất giấu đi.

https://thuviensach.vn

... ... Loại này tử âm đan này cùng một dạng với các loại đan khác, chứa ít thủy ngân, mà khi sử dụng hai hạt tử âm đan như vậy, vừa có thể tránh thai, vừa đối với thân thể tổn thương không nhiều, nhưng nếu sử dụng quanh năm cũng có khả năng trúng độc.

Mặc dù đại đa số hàm thủy ngân trong đan dược có thể ngừa thai. Nhưng này tử âm đan đối với thân thể độc tính nhỏ hơn bên ngoài, còn có them một tác dụng. Nếu lâu dài dính vào cái rốn, có thể làm thân thể phát ra hương thơm..... Đây mới là bí quyết của dòng nữ chính Trương thị, được truyền miệng là chủ yếu.

Buổi tối Lan Lăng vương trở lại. Sau khi hắn tắm rửa đi qua, liền trở lại trên giường, đem người đang ngủ thiếp đi ôm vào trong ngực.

Bị hắn lăn qua lăn lại như vậy, Trương Khởi mở ra cặp mắt mê ly, lẩm bẩm, "Trường Cung đã về rồi?" Bởi vì còn dư âm buồn ngủ, đôi mắt nàng mở hết sức khó khăn.

Ánh mắt mỹ nhân mê ly, dáng vẻ lười biếng này, nhìn rất mê người, Lan Lăng vương không kiềm được hôn lên mặt nàng, nói giọng khàn khàn: "Ừm, vừa trở lại. Ngủ đi."

“Được." Trương Khởi lầm bầm một tiếng, ngoan ngoãn mà nằm ở ngực của hắn muốn bị ngủ.

Nhưng hắn vẫn chưa buồn ngủ, hắn vuốt ve nàng, trầm giọng nói: "A Khởi, chưa đến hai ngày, chúng ta liền lên đường về nước Tề."

Phải trở về nước Tề rồi ư?

Trương Khởi kinh hãi, hết cả buồn ngủ.

Lan Lăng vương cúi đầu nhìn nàng, ngón tay quấn từng lọn tóc của nàng, lại nói: "Cao Hiếu Uyển, cũng chính là Hà Gian Vương, gặp ngươi liền

https://thuviensach.vn

khen ngươi xinh đẹp hơn người..... Chỉ sợ đến đất Tề càng sẽ như thế."

Hắn sợ Trương Khởi nghe không hiểu, cúi đầu hôn trên mái tóc nàng, trầm trầm nói: "Hắn lại là như thế..... Từ nhỏ đến lớn, nếu ta để ý cái gì, hắn nhất định nghĩ cách phá hủy đi."

Tiếng nói vừa dứt, cảm thấy Trương Khởi trong ngực thân thể cứng ngắc, hắn vội vã ôm sát, nhỏ giọng cam kết: "Ngươi yên tâm, cho dù bệ hạ mở miệng, ta cũng sẽ không đồng ý..... Bệ hạ cũng không phải là loại người như vậy." Hắn trầm giọng nói: "Chỉ là ngươi hãy nhớ, người kia nói bất kỳ cái gì, ngươi đều không thể tin, nếu ta không có ở đây, càng không thể đi theo hắn."

Trương Khởi vội vàng ừ một tiếng, mềm mại nói: "Ta hiểu."

"Ngủ đi."

"Được, Trường Cung cũng ngủ đi."

Rõ ràng đơn giản chỉ là một câu nói, khi nàng phát ra chữ “ngủ” giọng nói mị hoặc làm cho người ta liên tưởng miên man. Vì vậy tiếng nói vừa dứt, nàng liền tinh tường cảm nhận được phía người dưới của hắn nơi đó lại vừa cứng dựng lên.

Trương Khởi hoảng sợ không dám nhúc nhích.

Lan Lăng vương hít sâu vài hơi, cười khổ nói: "A Khởi quá mức mê người, suốt ngày làm như vậy, ta sợ là cả người sắt cũng không nhịn được." Trương Khởi vội vàng nói: "Ta ngủ bên kia."

Đâu biết rằng, nàng mới vừa động, hai cánh tay Lan Lăng vương lại càng buộc chặt lại. Hắn nhắm đôi mắt nói: "Ta nhẫn nhịn chút là được..... Ngươi cứ như vậy ngủ đi."

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy mà ngủ ở trên người của hắn?

Những ngày này, hai người vẫn luôn quấn quýt ngủ như vậy, Trương Khởi cũng quen rồi. Nàng ừ một tiếng, nép trong lồng ngực của hắn, chỉ chốc lát liền tiến vào mộng đẹp.

Mà hô hấp Lan Lăng vương, dồn dập gần nửa canh giờ sau, mới chậm rãi bình phục, lại qua một canh giờ, hắn mới cùng ngủ.

Chỉ chớp mắt hai ngày đã trôi qua.

Một ngày kia, đến ngày sứ giả Trường An rời đi. Cũng giống như ở Kiến Khang. Một ngày kia, các thiếu nữ Trường An, nén lệ kêu lên tên tuổi Lan Lăng vương cùng Tiêu Mạc, trăm dặm đưa tiễn.

Mà Trương Khởi, trong yến tiệc đưa tiễn khách. Vô số thiếu niên đi xe ngựa, hoặc cưỡi ngựa, theo sát phía sau ngựa Lan Lăng vương xe. Còn có một thiếu niên càng không ngừng hướng tới hắn cầu khẩn: "Nghe nói Quận Vương có một mỹ nhân tuyệt sắc, sao lại không để cho bọn ta cũng thưởng một chút?" "Hôm nay từ biệt, kiếp này sợ là khó có thể gặp lại lúc, Quận Vương cần gì quá hà khắc?" "Để cho chúng ta xem tiểu cô tử Trương Thị Ngô Quận một chút thôi."

... ...

Lúc đoàn xe sắp ra tới cửa thành thì một gã sai vặt nhấc chân ngắm nhìn toàn bộ một màn này. Một hồi lâu hắn mới lưu luyến không rời quay đầu lại. Nhìn thấy lang quân tài hoa hơn người của mình chỉ lo cúi đầu đọc sách, gã sai vặt không khỏi kéo kéo ống tay áo của hắn, cười nói: "Ngũ lang ngũ lang, bọn họ đều ở đây nháo muốn xem sủng cơ của Lan Lăng vương đấy."

Ngũ lang ngẩng đầu lên. Trên mặt tuấn tú của hắn đều lạnh nhạt, "Vậy nữ nhân có cái gì tốt để nhìn?" Nói đến nữ nhân, hắn không khỏi quay đầu,

https://thuviensach.vn

trong ánh mắt mang theo chờ đợi cùng vui vẻ nhìn về phương hướng của Vũ Văn phủ, âm thầm suy nghĩ: nữ nhân đẹp nhất trong thiên hạ, cũng không thể qua được nàng.

Ngũ lang này, đại danh là Tô Uy, là con cháu đại tộc nhà võ Kinh Triệu. Phụ thân Tô Xước là bậc thầy Tây Nguỵ. Về phần bản nhân hắn, còn nhỏ tuổi đã không giống những đứa trẻ bình thường rất thông minh. Bởi vì dời nhà, nên hôn sự của hắn vẫn kéo dài cho tới bây giờ. Đến Chu gia, Tô Uy đã làm nhiều việc lộ ra sự tài giỏi, khiến cho Chu gia luôn muốn kết thông gia với Tô gia.

Có một ngày, Vũ Văn Hộ muốn đem thứ nữ gả cho hắn làm thê. Tô Xước nguyên lai không đồng ý, Tô Uy cũng có chút tức giận. Bị gánh nặng gia tộc làm cho mệt mỏi, hai phụ tử phiêu bạc nơi đất khách quê người nhiều năm. Không quan tâm đến thế lực của đàn gái là con thế gia hay quý nữ quyền quý, cũng không quan tâm đối phương có bao nhiêu của hồi môn, yêu cầu duy nhất, là nhân phẩm của đàn gái tất yếu phải hiền thục. Vũ Văn Hộ làm việc phách lối ngang tang, nữ nhi của hắn chỉ sợ nhân phẩm của có vấn đề.

Cũng không biết tại sao, vốn Tô Uy tức giận bất bình sau khi đi du ngoạn một chuyến, liền thay đổi chủ ý, chẳng những đồng ý, còn biểu hiện là không thể chờ đợi được.

Từ trước đến giờ hắn làm việc gì cũng rất chuyên tâm, mặc kệ là lúc học hay làm một việc gì đó. Một khi đã làm, sẽ hết sức chuyên chú. Trong lòng sẽ không nghĩ đến việc khác, cho dù trời đất rung chuyển, cũng sẽ không làm hắn thay đổi ước nguyên ban đầu. Vì vậy, mặc dù có rất nhiều bạn cùng trang lứa muốn nhìn xem sủng cơ của Lang Lăng vương, nhưng hắn vẫn chuyên tâm đọc sách, đi về phía nhà. Gã sai vặt phía sau hắn mặc dù kêu la lien tiếp, nhưng hắn cũng không chút để ý.

https://thuviensach.vn

Chúng thiếu niên thiếu nữ cùng nhau đi tiễn hơn trăm dặm. Các thiếu niên này cũng không có cơ hội nhìn thấy sủng cơ của Lan Lăng vương. Ở trong long mắng thằm, bọn họ cũng không thể không rời đi.

Người đưa tiễn đã đi, đội ngũ sứ giả ba nước Tề Chu Trần Ta, còn là trùng trùng điệp điệp.

Trương Khởi vẫn ngoan ngoãn ở trong xe ngựa.

Mặc kệ người bên ngoài làm chuyện náo nhiệt cỡ nào, Lan Lăng vương không có ý muốn, nàng cũng không ló mặt ra.

Mắt thấy mọi nơi khôi phục an tĩnh, Trương Khởi lặng lẽ vén một góc màn xe ra, nhìn đội ngũ đang chạy về phía trước.

Cách mười mấy thước mà vẫn có nhiều người như vậy, nàng có thể nghe được tiếng A Lục vui mừng hô to gọi nhỏ. Trương Khởi tâm tư nặng nề, nên đặng biệt thích A Lục lúc nào cũng đơn thuần vui vẻ. Chỉ là nghe được tiếng kêu của nàng, nàng liền không nhịn được mỉm cười.

Đang lúc ấy, lúc các sứ giả cùng nói chuyện vui vẻ với nhau thì Tiêu Mạc quay đầu đi, vừa đúng lúc nhìn thấy Trương khởi đang mỉm cười, xem ra nàng đang vui vẻ.

Hắn đã bao lâu chưa thấy qua nụ cười của nàng?

Tiêu Mạc tê cứng một lúc, đã mất ý định cũng người sứ giả kia nói chuyện với nhau, tùy ý nói mấy câu. Sauk hi từ biệt cùng mọi người liền đứng đợi xe ngựa của Khởi đi tới đây.

Xe ngựa của nàng vừa qua, hắn kêu người đánh xe đến gần .

Không bao lâu sau, hai chiếc xe ngựa đã là song song đi.

Tiêu Mạc đem màng xe kéo ra, quay đầu nhìn tới phía Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Lang Lăng vương ở một bên giục ngựa mà đi, nhìn sang hướng này, cũng không có ngăn cản.

"A Khởi." Âm thanh lịch sự của Tiêu Mạc truyền tới.

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Bốn mắt nhìn nhau, khóe môi Tiêu Mạc khẽ cong, hắn dịu dàng nói: "A Khởi thật giống như lại lớn thêm một chút." Không chỉ là lớn lên, lại còn đẹp hơn. Thành phụ nhân Trương Khởi, chỉ mới mấy ngày, đã biến hóa trở thành một tuyệt đại giai nhân.

Trương Khởi cúi đầu xuống, nhẹ giọng nói: "Tiêu Lang quá khen."

"Vẫn nên gọi ta là A Mạc thôi." Bây giờ Tiêu Mạc, trong ánh tựa như có chút lo lắng t, cử chỉ lời nói đều có chút vui vẻ, so ở nước trần cũng không có sự khác biệt gì nhiều.

Tiêu Mạc ý bảo xe ngựa gần thêm nữa một chút, hắn lại gần, nghiêm túc nói: "A Khởi, những quý nữ nước Tề, cùng Cao Trường Cung đúng là có liên quan gì chứ?"

Hắn chuyên chú nhìn chằm chằm nàng, nhẹ giọng nói ra: "Lời nói của ta hôm đó nói, ngươi có thể suy tính một chút..... Ta và ngươi đều là xuất thân thế gia, tất nhiên hiểu biết, những người kia khi đã làm chủ mẫu, sẽ có là muôn vàn thủ đoạn phá huỷ ngươi."

Nghe được lời hắn nói vô cùng nghiêm túc, ân cần vô cùng, Trương Khởi đột nhiên ngẩng đầu lên. Nàng há miệng, cuối cùng không nhịn được nói: "Tiêu Lang không phải cũng sẽ giống như vậy sao? Tiêu Lang thực tâm với A Khởi, sẽ không ghét bỏ sao? Nếu có người khác nói với Tiêu Lang muốn có được A Khởi, Tiêu Lang chấp nhận, thì danh tiếng toàn bộ hủy đi, không chấp nhận, tiền đồ sau này khó khăn hơn. Một ngày hai ngày

https://thuviensach.vn

khó khăn thì cũng thôi đi, thời gian dài, Tiêu Lang liền ghét bỏ rồi, sẽ hối hận sao?

Nàng rũ xuống hai mắt, nhẹ giọng, thành khẩn khuyên nhủ: "Tiêu Lang, ngươi quên A Khởi đi..... Tiêu Lang tài mạo song toàn, mặc kệ là ở nước Chu hay là nước Tề, cũng có thể tìm một nơi xứng đáng, nhà gái với thế lực hùng hậu dòng chính nữ."

Nói tới chỗ này, nàng chậm chạp, kiên định kéo xuống màn xe, đem mình cùng hắn, ngăn cách ở hai cái thế giới bên trong.

Trương Khởi ngồi ở trong xe ngựa quả quyết quay lưng lại đi thì bên ngoài truyền đến một tiếng thật thấp, âm thanh tựa như hàm chứa vô tận khổ sở, vừa tựa như có vô biên phiền muộn, "Nếu là có thể quên, thì đã sớm quên....."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 111

Xe ngựa Tiêu Mạc vừa rời đi, Lan Lăng vương liền thúc ngựa đến.

Nhìn thấy hắn, Trương Khởi cười ngọt ngào, "Vừa rồi ta chỉ nói chuyện vài câu thôi."

Nàng giải thích, là sợ hắn cảm thấy không thoải mái?

Lan Lăng vương liếc qua nàng một cái, nhàn nhạt nói: "Không sao, ta cho phép."

Hắn cho phép?

Trương Khởi nhìn Lan Lăng vương. Nàng mở to hai mắt, nét mặt của hắn rất bình thản, "Chính ngươi mở miệng, thì sẽ làm cho hắn mau chết tâm."

Hắn có thể khẳng định mình sẽ nói ra lời nói từ chối kia sao?

Trương Khởi giật mình, đảo quanh mắt, lúc Lan Lăng vương nhìn về phía nàng, nàng vội vã cúi đầu, dịu dàng nói: "Đúng là Quận Vương hiểu rõ A Khởi nhất."

Lan Lăng vương không trả lời.

Lúc này, một người thị vệ giục ngựa đi tới bên cạnh hắn, lại gần Lan Lăng vương nhỏ giọng nói: "Hà Gian Vương chê cười, nói Quận Vương chỉ vì một cơ thiếp, lại thoái thác một cái hôn sự tốt nhất thiên hạ này, xem ra là người không có phúc hưởng."

https://thuviensach.vn

Lời nói này tuy nhỏ, nhưng lại truyền đến tai Trương Khởi rất rõ ràng. Trương Khởi cắn môi, đầu càng cúi thấp: Hắn, sẽ không hối hận chứ?

Âm thanh bình tĩnh, trầm thấp của Lan Lăng vương truyền đến, "Còn gì nữa không?"

"Trịnh thị A Du khóc rất nhiều."

"Ta đã biết, lui ra đi."

"Vâng."

Thị vệ kia vừa lui, Lan Lăng vương cũng giục ngựa rời đi. Trương Khởi lặng lẽ ngẩng đầu, nàng đưa mắt nhìn bóng dáng Lan Lăng vương rời đi. Trong khoảng thời gian ngắn cảm xúc phập phồng , làm cho nàng tâm hoảng ý loạn cảm giác rất khó chịu.

Nàng không có chú ý, Lan Lăng vương cùng với nàng đã cách hai ba mươi bước, khi nàng nghiêng mắt nhìn . Sau khi nhìn thấy sắc mặt của nàng, khóe môi hắn giật giật, con ngươi vẫn thâm thúy minh triệt, lần này lại có thêm phần ma mị.

Bởi vì đội ngũ đông đảo, thị vệ tinh tráng lại nhiều. Nên dọc theo con đường này không có tên thổ phỉ nào dám khiêu chiến họ. Không đến hai tháng, cả đội ngũ đã thuận lợi đi đến nước Tề ly biệt Tấn Dương.

Kinh đô nước Tề Đô tuy là Nghiệp thành, nhưng lại do cha con Tấn Dương gây dựng nên. Đến nay Tân đế kế vị ở Tấn Dương. Những năm qua, nơi này xây dựng rầm rộ, cung điện Lâm Lập, vẫn còn Tấn Từ cùng Tây Sơn được xây dựng, xây Thạch Quật Tự miếu. Có thể nói, Tấn Dương so với Nghiệp thành còn giống kinh đô nước Tề hơn.

Trương Khởi khi đến nước Trần Kiến Khang là lúc còn mùa hạ. Đến Tấn Dương thì đã đến mùa đông. Rõ ràng mấy ngày trước khí trời vẫn còn mát

https://thuviensach.vn

mẻ, chớp mắt một cái, liền giảm chỉ còn 20 độ, thời tiết giống như lập tức từ những ngày mùa thu biến thành những ngày trời đông giá rét.

Từ lúc nhiệt độ hạ xuống, Trương Khởi bao quanh mình áo lông thật dày, trên chân cũng học theo những người phương Bắc, mang một đôi giày vải.

Ngồi ở trong xe ngựa, tuy có củi than sưởi ấm, nhưng Trương Khởi vẫn bị thời tiết hiện tại làm cho run lẩy bẩy.

Ngồi ở một bên, Lan Lăng vương đang xem văn thư khẩn cấp được đưa tới văn, lúc nhìn sang Trương Khởi, tay phải hắn duỗi một cái, đem nàng kéo về phía mình.

Đem nàng ôm tới trước ngực, hai cánh tay buộc chặt, cảm thấy nàng không lạnh run nữa, Lan Lăng vương mới nói: "Yên tâm, Tấn Dương vào mùa đông mặc dù lạnh, nhưng cũng không giá rét."

Trương Khởi ừ một tiếng, cọ vào trong ngực hắn.

Lan Lăng vương cúi đầu nhìn nàng, áo lông chồn bạc quấn quanh nàng, vì lạnh mà khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, nổi bật lên nước da trắng sáng, xinh đẹp như tiên.

Nàng núp ở trong ngực mình, thân thể mềm mại như vậy, dường như có một dòng nước ấm chảy vào lòng.

... ... Tiểu cô tử này, chẳng lẽ nàng cho rằng nam nhân của nàng sẽ có một ngày dễ dàng chịu buông tay sao? Lại còn khổ sở cầu hắn không nên đem nàng đưa cho người khác.

Có lẽ, nên thay đổi phương pháp rồi. Người này giả bộ như vậy đã lâu, ngay cả mình cũng cho rằng tính cách của nàng như vậy.....

https://thuviensach.vn

Lúc này, một người thị vệ ở ngoài xe ngựa báo: "Quận Vương, đám người thất lâu Dương Minh đã tới. Bọn họ còn luôn miệng nói Quận Vương có được một mỹ cơ, nói muốn thưởng thức một phen."

Vẻ mặt Lan Lăng vương vẫn như cũ, chỉ là nhàn nhạt nói: "Tin tức của bọn họ thật nhanh nhạy."

Thị vệ kia bẩm: "Người của Hà Gian Vương đã đi trước một bước đến Tấn Dương."

Như vậy, hôm nay bọn công tử đến đây là do Hà Gian Vương giật dây.

"Như vậy sao?" Lan Lăng vương khóe miệng cong lên, đột nhiên ra lệnh: "Chuẩn bị ngựa cho ta."

"Vâng."

Không lâu sau, ngựa của hắn được đưa đến bên cạnh xe ngựa. Lan Lăng vương vén màng xe lên, một tay ôm lấy Trương Khởi, tung người nhảy lên lưng ngựa.

Một tay hắn cầm dây cương, một tay ôm chặt Trương Khởi. Lan Lăng vương cúi đầu, nghiêm túc nói: "A Khởi, không phải ngươi buồn chán ngồi trên xe ngựa sao? Ta sẽ dẫn ngươi cưỡi ngựa một phen."

Ta có nói lời này sao? Trương Khởi ngây ngốc nghĩ trong lòng, Lan Lăng vương hét một tiếng, tay phải giương lên, hai chân khẽ đá, trong nháy mắt, con ngựa tên Đại uyển dưới người hắn, tốc độ nhanh như tia chớp, con ngựa này giống như mới vừa thuần phục không lâu, bước chạy có chút cuồng mãnh. Trương Khởi chỉ khẽ kêu một tiếng, đưa tay ôm chặc lấy hông của hắn, mặt vội vàng chôn ở trong lồng ngực của hắn, căn bản không dám lộ ra.

https://thuviensach.vn

Ngựa phi như rồng, như gió cuốn. Trong nháy mắt liền vọt khỏi vài trăm mét.

Mà lúc này, trước mặt là mấy chục cỗ xe ngựa cao quý tạo thành một đội ngũ, đang lỏng lẻo tán loạn, thưa thớt đi đến, ước chừng khi đến đó sẽ dừng lại.

Đội ngũ kia đang cười cợt nhìn, đột nhiên thấy hai người cưỡi ngựa đến, không khỏi ngẩn ra. Lúc này, một tiếng cười quái dị từ trong xe ngựa truyền đến, "Cao Trường Cung ngươi thật là hiểu chuyện, còn đem theo cơ thiếp của mình đến?" Âm thanh phách lối ở bên trong, mang theo sự ngạo mạn, hài lòng khen ngợi.

Nhưng, Lan Lăng vương vội vả đến, vẻ mặt của hắn cũng cực kì nghiêm trọng. Âm thanh của người kia còn chưa rơi xuống, hắn đã khẩn trương quát um lên: "Mau —— mau mau tản ra, con ngựa này không nghe theo sai khiến của ta."

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, âm thanh của hắn còn chưa dứt, Đại Uyển dưới thân bốn vó tung bay, điên cuồng vọt tới giữa đoàn xe.

Thấy con ngựa của mình sắp đụng phải xe ngựa thất lâu Dương Minh ở đằng trước, xe cháu trai của đương kim Thái hậu. Lan Lăng vương hiển nhiên càng nóng nảy hơn, hắn liên tiếp quát lên: "Súc sinh ngươi dám." Vừa kêu, một bên hắn huy động trường tiên, quất về hướng con ngựa, hắn không đánh con ngựa này thì thôi. Khi rút ra, con ngựa kia hí một tiếng, nhảy dựng về phía trước, nhanh như hổ thẳng tắp hướng về phía xe ngựa.

Những công tử này làm sao chịu đựng được trận chiến hỗn loạn như vậy. Đồng thời hét ầm lên. Trong tiếng kêu ré thất thanh, Lan Lăng vương vừa lớn tiếng quát mắng vừa vội vàng quất trường tiên trong tay đi như long.

Bộp một tiếng, nó đánh qua không khí, sau khi phát ra một tiếng bén nhọn, đã quất nát màn xe thất lâu Dương Minh, lộ ra khuôn mặt trắng bệch

https://thuviensach.vn

ngồi bên trong, một người đang run rẩy lẩy bẩy.

Tiếp đó, sức mạnh của chiếc roi này vẫn không giảm, nó quơ đến chiếc mũ trên đầu thất lâu Dương Minh rơi đi, làm cho hắn thét lên tóc tai bù xù, lúc này roi bị ngăn trở ở bụng ngựa, sức mạnh giảm đi. Tuấn mã dưới thân Lang Lăng vương phát ra tiếng kêu to, tiếp tục xông về phía trước.

Trong nháy mắt, nó xông qua chiếc thứ hai, thứ ba, làm cho những xe ngựa này vội vàng tránh né va chạm nhau, cuối cùng té thành một cục. Lang Lăng vương quát một tiếng, rốt cuộc con tuấn mã đang nổi điên này mới ngạo nghễ đứng lại, dần dần an tĩnh.

Một tay hắn ôm lấy Trương Khởi, tung người nhảy xuống.

Mà lúc này, đoàn xe té thành một cục, đám người thất lâu Dương Minh người bể đầu chảy máu, từng người một được thị vệ đỡ dậy. Bọn họ vừa nhìn thấy mỹ nhân ôm trong ngực, Lan Lăng vương vẫn ung dung đứng nhìn, nhất thời nổi giận. Thất lâu Dương Minh chỉ vào Lan Lăng vương, thét to: "Ngươi...ngươi, ngươi được lắm Cao Trường Cung ngươi hãy chờ đó ——"

Trước thiếu niên tức giận chỉ trích mình, Lan Lăng vương mặt không vẻ gì khác vừa chắp tay, nói: "Con ngựa này Cao mỗ chỉ vừa mới thuần phục được, vốn định cùng Ái Cơ đi dạo vui đùa một chút, nhưng không ngờ nó lại phát điên đi đến đây."

Nói tới chỗ này, chân mày hắn cau lại, trầm mặt nghiêm túc nói: "Ngựa này mặc dù cao quý, lần này đã quấy rầy các vị, cũng là tội khó tha thứ."

Vèo một cái, hắn rút thanh kiếm bên hông ra. Sau đó, lưỡi kiếm kia dưới ánh mặt trời lưu ly tỏa ra ánh sáng lạnh, Lan Lăng vương trầm giọng nói: "Hiện tại, Cao mỗ liền cho các vị một câu trả lời thỏa đáng."

https://thuviensach.vn

Tiếng nói vừa dứt, trường kiếm trong tay của hắn lướt ngang ra, "Cạch" một tiếng, lưỡi kiếm đâm thật sâu vào giữa cổ Đại Uyển, chỉ nghe “ào ào” một tiếng máu tươi bắn tung toé, hòa lẫn trên con ngựa chết thảm.

Sau khi hạ xuống, máu tươi trên cổ con ngựa bắn ra, máu tươi phun trào bắn lên quần áo lụa của bọn họ, làm họ hét lên lui ra xa.

Đột nhiên thấy tình cảnh này, ngửi được mùi máu tanh, sắc mặt bọn họ trắng nhợt, còn có người cả kinh kêu lên: "Cao Trường Cung, ngươi điên rồi, đây là con ngựa ngàn vàng khó mua."

Giọng của người kia vừa bật ra, Lan Lăng vương đã từ tốn nói tiếp: "Cho dù là danh quý, làm hỏng chuyện của ta, ta không thể không giết"

Vừa dứt lời, tay phải hắn chém thêm một kiếm

"Cạch" một tiếng, dòng một đạo máu tươi phun trào ra.

Dưới đất máu tươi đã hợp lại thành dòng suối, những người quần áo lụa là không thể không chịu đựng nôn mửa lui về phía sau ra hai bước.

Lan Lăng vương làm như không biết động tác của mình làm cho bọn họ khiếp sợ, kiếm trong tay, một nhát lại một nhát, hàn sâu đâm vào trong cổ ngựa. Từng dòng từng dòng máu tươi phúng ra, mặt hắn vẫn không có biểu hiện gì, màu máu làm nổi bật, mang theo vài phần dữ tợn đáng sợ. Bọn họ càng lùi về sau thêm mấy bước.

Lúc này, bọn họ đã cách Lan Lăng vương đến 20 bước.

Sau khi con ngựa thét lớn một tiếng, vô lực ngã lăn ra đất thì Lang Lăng vương trả lại kiếm vào vỏ. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía những người kia, chắp tay nói, "Chư vị, con ngựa gây chuyện này, Cao mỗ đã giết nó rồi."

https://thuviensach.vn

Hai mắt hắn híp lại thành một đường, lộ ra hàm răng trắng như tuyết ôn hòa cười một tiếng, nói: "Chư vị cố ý đợi phía trước nghênh đón Cao mỗ, lại chảy ra chuyện như vậy, thực là xúi quẩy. Đến Tấn Dương, Trường Cung sẽ làm yến tiệc xin tạ tội, tự phạt ba ly."

Nói tới chỗ này, hắn nhíu mày, tựa như nhớ tới cái gì, kinh ngạc hỏi "Chỉ là, Trường Cung không nhớ rõ mình cùng chư vị có giao tình gì sao? Trăm dặm chào đón như vậy, thực khiến cho Trường Cung cảm thán rồi."

Không có người nào trả lời câu hỏi của hắn.

Mặc kệ việc mới vừa rồi va chạm nhau, còn mới vừa giết ngựa. Mỗi lần Lan Lăng vương cử động, đều làm cho bọn họ sợ vỡ mật. Gương mặt bọn họ tái trắng, run rẩy, làm sao có thể nói được?

Những người lớn mật lúc nãy, lúc này cũng trợn mắt há hốc mồn nhìn danh mã Đại Uyển ngã lăn ra đất. Vừa đau lòng, vừa lại bị hành động chém giết không nương tay của Lan Lăng vương , coi vật quý như vặn bã, làm cho khiếp sợ.

... ... So với lần trước ở nước Chu , người trước mắt này, không còn là người ôn hòa dễ nói chuyện trước kia - Cao Trường Cung rồi ư ?

Lúc này, bọn họ cũng chú ý người bị Lan Lăng vương ôm vào trong ngực - Trương Khởi, mặc dù nàng vẫn vùi mặt ở trong ngực Lan Lăng vương. Chắc rằng bên trong là da thịt trắng nõn, còn mềm mại không xương, thân thể mềm mại, có thể nhìn ra nàng ta là một cực phẩm mỹ nhân khó có được.

Vốn là, bọn họ còn định chuẩn bị thật tốt thưởng thức mỹ nhân này một chút, nếu như thật sự xuất sắc như lời của Cao Hiếu Uyển, liền chèn ép Cao Trường Cung, đem nàng mang đi.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ, bọn họ đã mất hồn mất vía, làm sao còn có cái ý nghĩ này? Chính là Cao Trường Cung trước mắt, rõ ràng vẫn là ôn nhu như cũ. Lại bởi sự nhẫn tâm chém giết kia, khiến cho bọn họ trầm mặc suy nghĩ, Lan Lăng vương nhíu mày, đột nhiên đem thân thể Trương Khởi xoay lại. Khiến cho nàng đối mặt với bọn công tử kia, sắc đẹp của Trương Khởi, làm cho ánh mắt bọn thiếu niên không thể rời đi, kinh ngạc với sắc đẹp của nàng.

Lan Lăng vương cúi đầu, một bên hắn dịu dàng cọ vào người Trương Khởi, một bên dùng ngón tay vuốt ve, giới thiệu: "Chư vị, đây là Ái Cơ của ta."

Hắn nâng lên khóe môi, híp mắt dịu dàng nói: "Nữ nhân của ta đẹp chứ? Nàng đã khảm vào trong tim ta." Hắn áy náy tiếp tục nói: "Chư quân, Ái Cơ xem ra bị chút kinh sợ, Trường Cung cũng không thể theo cùng."

Dứt lời, hắn đem Trương Khởi ôm vào trong ngực, không để ý tới mọi người, sải bước mà đi về hướng Hắc Giáp Vệ.

Thất lâu Dương Minh đưa mắt nhìn bóng dáng của Lan Lăng vương, cắn răng hỏi "Các ngươi nghĩ xem, sự việc mới vừa rồi có phải Cao Trường Cung, là đang cố ý hay không?" Dừng một chút, hắn lại nói: "Hắn còn nói sủng cơ của hắn đã khảm vào tim, bản lang quân nghe, thấy thế nào cũng giống như đang cảnh cáo?"

Bọn họ vốn đang nhìn về hướng Lan Lăng vương rời đi. Họ là vì Ái Cơ mà đến. Mặc dù người còn chưa từng thấy liền sợ vỡ mật.

Mọi người trầm mặc đi qua, thiếu niên mặt trắng Trịnh Phi gằng giọng căm hận nói: "Mặc kệ như thế nào..... Có việc này , chỉ sợ bọn người trong triều tá, sẽ coi trọng hắn mà chê bai ta."

... ... Đồng dạng là thiếu niên tuổi đôi mươi, Cao Trường Cung chém giết quả quyết, vứt bỏ danh mã như cặn bã, hành động này quá quyết tuyệt, nhất

https://thuviensach.vn

định sẽ lấy được những thứ tướng già yêu thích. Thật vất vả sau khi hắn lập được công lao lại buộc hắn đi sứ ngoại quốc. Mà nhóm người mình kéo người đến, biểu hiện, rốt cuộc làm cho chúng thần đồng ý đem Hắc Giáp Vệ của Lan Lăng vương đã thuần phục thu hồi đưa lại cho họ suất lĩnh. Nhưng Cao Trường Cung đột nhiên đến như vậy, chỉ sợ sẽ đem những cố gắng trước đó tất cả đều lật đổ làm hỏng kế hoạch. Lại làm cho chuyện này thành việc không may? Con ngựa này, sớm không điên chiều không điên, lại ngay lúc này mà phát điên, chẳng lẽ nói, là cao Trường Cung cố ý? Nhưng hắn chính là cố ý thì phải làm thế nào đây? Đụng phải xe ngựa của bọn hắn, hắn đã chịu giết ngựa xin lỗi, chẳng lẽ bọn họ còn có thể cắn hắn không thả hay sao?

Đang ở lúc bọn họ ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, ta nhìn vào ngươi thì đã chạy tới trước mặt sứ giả trong đội ngũ, cũng vang lên một mảnh ông ông thanh âm.

A Du đi ở phía trước, lúc này cặp mắt ngấn nước mắt. Nàng cắn môi, hướng về phía Thu công chúa nghẹn ngào: "A Tú..... Hắn vì muốn cho cơ thiếp có chỗ dựa, ngay cả Đại Uyển danh mã cũng chịu giết ... ... Trước mặt nhiều người như vậy, còn nói nàng ta đã khảm trong tin hắn....., vậy còn ta, ta là cái gì? Cả Tấn Dương, quý tộc Nghiệp thành, cũng biết hắn đang cùng ta nghị hôn..... Ô ô, ta có còn mặt mũi gì?"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Múa Vì Chàng

Lúc này Thu công chúa và Lý Ánh cũng vô cùng phẫn nộ. Đặc biệt là Thu công chúa, nàng vốn không nghĩ sâu, nhưng nghe Trịnh Du nói xong mới hiểu thì ra Lan Lăng Vương hành động như thế là để dọa sợ các công tử quyền quý chỉ vì mỹ nhân trong ngực, bình thường mặc dù hắn không hay nói cười, nhưng chưa từng tàn nhẫn đáng sợ như thế, bây giờ trước mặt nhiều quyền quý, lại nói tiện tỳ này là người yêu trong lòng hắn, vậy có khác gì tuyên bố trước mặt người trong thiên hạ chứ?

Vì một mỹ cơ, hắn lại bỏ qua mặt mũi của cả đám đồng bạn cùng lớn lên? Ngay cả thanh mai trúc mã, chung qua hoạn nạn như A Du, cũng không đếm xỉa?

A Du và đám người mình đều là quý nữ, nhưng cao quý như họ ở trong mắt hắn lại thành cái gì? Chẳng lẽ còn không bằng một cơ thiếp chuyên lấy sắc dụ người?

Trong khoảng thời gian ngắn, Thu công chúa và Lý Chiếu như có cây gai đâm trong lòng, vô cùng thống hận những nữ tử lẳng lơ chuyên lấy sắc mê người.

Nghĩ đến điều tức giận, Thu công chúa cắn răng nghiến lợi nói: "A Du ngươi đừng đau lòng, nơi này là Tấn Dương, một cơ thiếp nho nhỏ sao mà trở người được, lát ta sẽ vào cung nói với thái hậu, ngươi cũng nói lại với phụ thân ngươi, chỉ cần định xong hôn sự, sẽ có biện pháp đối phó Trương cơ."

https://thuviensach.vn

Xảy ra chuyện này, công tử quyền quý cũng được, ba người Thu công chúa cũng được, đều không còn tâm trạng. Dần dần, xe ngựa của bọn họ tăng tốc, rời khỏi đội ngũ, dẫn đầu vào thành Tấn Dương.

Trong xe ngựa, Trương Khởi vùi trong ngực Lan Lăng Vương, không nhúc nhích.

Trong xe ngựa chạy nhanh, Lan Lăng Vương cúi đầu, nhìn Trương Khởi của hắn một hồi, đột nhiên nói: "Lúc nãy, nàng không sợ sao?" Không bị hành động đột nhiên giết ngựa của hắn làm cho kinh sợ?

Trương Khởi nghiêm mặt gật đầu một cái, "Ta sợ." Nàng ôm sát hông của hắn, "Nhưng nghĩ tới chàng ở đây, ta lại không sợ."

Lan Lăng Vương buộc chặt hai cánh tay.

Lồng ngực của hắn, quả thật rất ấm áp, chẳng những ấm áp mà còn mạnh mẽ, hơi thở cũng cực thơm. Có lúc Trương Khởi nghĩ, nếu như đi theo một nam nhân khác, nàng nhất định sẽ không không nỡ xa rời lồng ngực của hắn ta như thế.

Nghĩ tới đây, nàng lại cọ xát. Mới cọ hai cái, đã cảm thấy vật dưới mông lại cứng rồi, Trương Khởi bị sợ đến không dám nhúc nhích. Một lát sau, nàng không nhịn được nhỏ giọng nói lầm bầm: "Ban ngày. . . . . ." Ban ngày, tại sao có thể động tình đây? Thiệt là.

Nghe được lời oán trách của nàng, Lan Lăng Vương cười khổ một tiếng.

A Khởi này, thời gian trước thời tiết tốt thì rõ ràng cơ thể lạnh như ngọc, hôm nay thì lại ấm rồi.

Sau hai canh giờ rưỡi, đoàn xe chỉ còn cách thành Tấn Dương một dặm thôi.

https://thuviensach.vn

Bởi vì sứ Trần và sứ Chu đều đến, dọc theo con đường này, Tề đế đã phái mấy đám người cùng hầu, dẫn bọn họ rời đi.

Khi đoàn xe Lan Lăng Vương tiến vào thành Tấn Dương thì sắc trời đã sớm tối, chỉ cố ý mở cửa thành cho họ thôi, sau khi người cuối cùng vào thành thì "Két ——" một tiếng nặng nề đóng lại.

Đây là thành Tấn Dương.

Trương Khởi ngẩng đầu, tò mò quan sát tòa thành nổi tiếng phương bắc. Đáng tiếc bầu trời đã tối, trừ hai bên đường phố thỉnh thoảng treo mấy ngọn đèn lồng, thì chỉ có ánh trăng sáng rọi trên bầu trời.

Nhìn một lát, nàng không khỏi quay đầu lại nhìn về phía Lan Lăng Vương ngồi ở sau lưng ngựa.

Hắn đường xa trở về, cũng không có ai chờ đón. . . . .

Cảm nhận ánh mắt của nàng, Lan Lăng Vương cúi đầu xuống, trong bóng tối, hai mắt hắn đặc biệt sáng ngời thâm thúy, thấy trong ánh mắt nàng nhìn về mình đều là sự dịu dàng, hắn dịu dàng cười một tiếng. Nụ cười này, trong nháy mắt làm trời đất mất hết sắc màu.

Đưa tay ôm nàng thật chặt, hắn trầm thấp nói: "Lạnh à? Trở vào trong xe ngựa đi."

Trương Khởi lắc đầu, vùi mặt vào ngực của hắn, mềm mại nói: "Như vậy rất tốt."

"Uh, ta không quen ngồi xe ngựa, bây giờ nàng tập làm quen cũng tốt."

Trương Khởi khẽ lên tiếng.

Hai người dựa vào nhau nói nhỏ, bất tri bất giác, đã tiến vào một khu phố khác. Đây là một con phố chính, hai bên đường phố đều là hồng lâu quán

https://thuviensach.vn

(kỹ viện), còn có quán rượu tiệm trà do người quyền thế thiết lập, là Tiêu Kim Quật (khu tiêu tiền) nổi tiếng trong thành Tấn Dương.

Đi tới đi lui, cực kỳ đột nhiên, trước mặt có tiếng chuông xa xôi mờ ảo truyền tới "Đông —— đông —— đông"

Chuông vang chỉ ba tiếng, lại xa và dài, Lan Lăng Vương từ từ siết dây thừng dừng ngựa, híp mắt lắng nghe.

Khi hắn dừng bước lại, trong tiếng chuông lượn lờ, đột nhiên, tiếng địch xuyên qua bầu trời phá tan làn mây truyền đến. Theo tiếng réo rắt bổng lên của nó, chỉ thấy hai bên đường phố, một chiếc, hai chiếc, ba chiếc,. . . . .

Từng chiếc từng chiếc đèn lồng từ đàng xa sáng lên theo thứ tự, kéo dài đến hai bên Lan Lăng Vương mới ngưng.

Đèn lồng hai bên đường phố đồng thời sáng choang, khiến trời đất sáng giống như ban ngày, lúc đó, tiếng địch kia bỗng dưng trầm xuống, trầm xuống, thay vào đó, là tiiếng tỳ bà truyền tới.

Tiếng tỳ bà thần bí lưu loát, mang theo sầu não mơ hồ, giống như nói lời chia tay với người đến. . . . Nghe đến đó, Trương Khởi cũng không khỏi say mê.

Tiếng tỳ bà và tiếng địch cùng nhau vang lên, rồi tiếng trống cũng vang lên, vô biên trong hoan lạc, hòa lẫn âm thanh dễ nghe, lại như bồng bềnh trên bầu trời, mang tới mấy phần phiền muộn.

. . . . . .

Cũng giống như khi xảy ra, đột nhiên, tất cả tiếng nhạc đều biến mất. Chỉ có ánh đèn trong hồng lâu quán, quán rượu tiệm trà, sáng choang lần nữa. Mười mấy người dịu dàng mỹ lệ xuất hiện dưới ánh đèn.

https://thuviensach.vn

Làm bạn bên cạnh mỹ nhân, còn có mười mấy nam tử thanh niên ăn mặc như kẻ sĩ Hán tộc.

Những mỹ nhân này đứng ở trên lầu các, đồng thời chào nhẹ nhàng, cuối cùng, một nam tử thanh niên đứng ở cuối cùng cúi chào Lan Lăng Vươngi một cái thật sâu, hắng giọng nói: "Ca hay múa đẹp, vẫn còn cần Trường Cung ngoảnh lại nhìn tư thế hào hùng, điệu múa này dành cho Lan Lăng, biết được hôm nay Lan Lăng Quận Vương trở về, nên bọn ta đặc biệt chờ đợi."

Âm thanh của hắn vừa dứt, chúng mỹ nhân đồng thời nũng nịu kêu, "Kính xin Quận Vương nghe"

Âm thanh ngừng, tiếng nhạc lại vang lên. Lần này, trong tiếng chuông, khánh vang dội đầy trời, ngược lại xen lẫn âm thanh cầm sắt.

Khác với tiếng nhạc lúc trước, tiếng nhạc bây giờ, hoa mỹ và long trọng, trống trải mà xa xôi. Khu tiếng nhạc theo gió bay đến thì hai đội mỹ nhân mặc nghê hà vũ y, eo thon cổ dài nhẹ nhàng múa, vây quanh Lan Lăng Vương mà múa ở hai bên đường phố.

Họ tụ lại mà múa, rồi lại phân ra. Ở giữa, một mỹ nhân cung trang từ từ dâng lên, do mấy chục mỹ nhân nâng nàng đến không trung.

Trong chậu đồng do mấy chục mỹ nhân nâng lên, có một mỹ nhân nhỏ nhắn tinh sảo chân thon dài, múa trên không trung như đứng trong lòng bàn tay. Mà lúc này, tiếng nhạc mãnh liệt lần nữa, rõ ràng là vũ điệu xinh đẹp vô cùng mềm mại, mà lại phối hợp với tiếng trống, khánh cực cương cực mạnh.

Khi mỹ nhân trong lòng bàn tay đó từ từ cúi xuống, khom lưng thật sâu trước Lan Lăng Vương thì một giọng nam cao vang dộ truyền đến, "Dòng Sắc Lặc, dưới núi Âm Sơn, trời như chiếc lều, bao trùm lên bốn nội. Trời xanh xanh, nội mênh mông, gió thổi cỏ rạp xuống thấy bò dê. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Trong khoảng thời gian ngắn, làn gió thơm phiêu đãng, ánh ngọc lấp lánh, bất tri bất giác, đã an tĩnh, hình như không có bao nhiêu người ngoài trong các tiệm, từ cửa sổ, lan can, còn có nóc nhà, xuất hiện đầu người đen kịt.

Tiếng nhạc nhẹ nhàng xoay quanh, mỹ nhân đã múa đến đổ mồ hôi.

Trương Khởi kinh ngạc quay đầu, ngơ ngác nhìn Lan Lăng Vương hơi khép mắt, ánh mắt thâm thúy thẳm lặng, đúng rồi, nàng nhớ ra rồi. Lan Lăng Vương nước Tề, giọng nói và dáng điệu đều đẹp, còn thích vũ điệu. Bởi vì hắn có thiên phú không gì sánh kịp ở phương diện này, cho nên người đời đều đồn đãi, bất kỳ âm nhạc nào, mà có thể khiến Lan Lăng Vương lắng nghe, thì mới là tiếng nhạc thượng đẳng, bất kỳ vũ điệu nào, có thể khiến cho Lan Lăng Vương dừng chân, mới có thể trèo lên nơi thanh nhã.

Đời trước mặc kệ là cung đình hay dân gian nước Tề, mặc kệ là nhã nhạc hay dân ca, phàm là kỹ năng thượng đẳng, đều thích thêm từ "Lan Lăng vương" vào tên bài nhạc. Như khúc Lan Lăng vương vào trận, như Lan Lăng vương mưa ngày xuân, hay Lan Lăng vương ngắm trăng vui mừng. . . . . .

Cũng chỉ có dùng tên của hắn, thì điệu nhạc hay điệu múa mới đặt chân được lên xã hội, được xã hội thừa nhận, truyền cho đời sau.

Còn những người ngăn lại ngoài đường phố, múa vì hắn, cũng là bởi vì Lan Lăng Vương tính tình khoan hậu lại bận rộn công việc, bình thường tìm hắn vì chuyện như thế, rất là không dễ, chỉ có trường hợp này, hắn tránh không khỏi thì sẽ không tránh.

Trong nháy mắt, tiếng nhạc chuyển đổi, mà tay áo của chúng mỹ nhân cũng cuốn một cái, bắt đầu khom lưng lui về phía sau.

Họ cung kính thối lui đến hai bên.

https://thuviensach.vn

Thanh niên đứng trên hồng lâu ở giữa vái một cái thật sâu, khẩn trương hỏi "Quận Vương, điệu múa này như thế nào?"

Lan Lăng Vương thấp nhuận êm tai âm thanh truyền đến, "Này vũ tên gì?"

"Âm Sơn vũ."

"Thơ ấy tên gì?"

"Sông Sắc Lặc, không biết tác giả người phương nào, hai tháng trước mới truyền vào đất Tề."

Lan Lăng Vương gật đầu một cái, nói: "Được."

Chữ được vừa vang, đột nhiên, hai bên đường phố, trên dưới, đồng thời truyền đến một hồi tiếng hoan hô. Tiếng hoan hô xen lẫn trong trong tiếng cười của các thiếu nữ, đặc biệt dâng trào, khiến mọi người lập tức trở lại ngày xuân ấm áp.

Thanh niên trên hồng lâu giữa càng thêm cực kỳ hưng phấn, ống tay áo của hắn vung lên, lớn tiếng kêu lên: "Chư vị, điệu múa này, về sau liền gọi là "Lan Lăng Vương Âm Sơn vũ"

Hắn vừa tuyên bố, lại một hồi tiếng hoan hô ùn ùn kéo đến.

Trong sự vui mừng, trong các mỹ nhân đứng hai bên đường phố, có bốn thủ lĩnh đi ra, họ nhẹ nhàng khẽ chào Lan Lăng Vương, vui vẻ nói: "Quận Vương đường xa mà về,chúng thiếp nguyện đưa tiễn cả đường."

Dứt lời, họ nhẹ nhàng thối lui, khi bóng dáng của các nàng biến mất trong bóng tối, tiếng nhạc lại vang lên, đồng thời theo tiếng nhạc vang lên, còn có dọc theo đường đi về phương xa, theo thứ tự dấy lên ánh sáng đèn lồng, cùng với tiếng hát mờ ảo, "Trông trên khúc quanh sông Kỳ ——"

https://thuviensach.vn

"Tre xanh tốt rườm rà ——"

"Có người quân tử thanh tao ——"

"Như cắt như giũa thật chăm chỉ ——

"Như dùi như mài thật tinh tế ——"

"Trang trọng nghiêm túc ——"

"Vinh diệu rạng rỡ thay ——"

"Có người quân tử ——"

"Mọi người mãi mãi không quên ——"

Nhìn trên khúc quanh sông Vịnh, có trúc xanh rậm rạp. Quân tử khiêm tốn, khắc khổ học tập. Quân tử đó thái độ trang trọng, vẻ mặt uy nghiêm; dung mạo xinh đẹp rạng ngời, phô trương long trọng hiện ra thân phận cao quý. Quân tử này còn có tài năng, thế nào cũng không quên được. Trong tiếng hát uyển chuyển, bay bổng, hàm chứa sự ca ngợi và ngưỡng mộ si ngốc dày đặc. Bài hát này, cứ lặp lại, lặp lại. Bên này tiếng hát của mấy chục mỹ nhân mới dứt, đường phố bên kia, mấy chục thiếu niên lại tập hợp, tiếng hát vang lên lần nữa.

Bài hát này, cũng như ánh đèn lồng sáng lên chung quanh, vẫn đưa đám người Lan Lăng Vương đi tới bên ngoài phủ Lan Lăng vương, mới dần dần biến mất ở nơi chân trời.

Lúc này cửa phủ đã mở rộng.

Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi, nhảy xuống từ trên lưng ngựa, giao ngựa cho quản gia, rồi ôm nàng đi vào sân.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Chỉ Bảo Vệ Nàng

Một đêm trôi qua.

Trương Khởi mở mắt ra, ngẩn ngơ nhìn căn phòng xa lạ nhưng vô cùng hoa lệ.

Có lẽ nghe được tiếng động bên trong, một tỳ nữ ở bên ngoài cung kính thưa: "Cơ tỉnh rồi ạ?"

Đúng rồi, nàng đã đến đất Tề, đây là Vương phủ Lan Lăng Quận.

Trương Khởi lên tiếng đáp lại.

Lời nàng vừa dứt, bốn tỳ nữ yểu điệubước vào. Tay các nàng nâng khăn mặt chậu nước chờ rửa mặt súc miệng, vừa bước vào phòng liền quan sát Trương Khởi.

Trương Khởi sầm mặt, lạnh nhạt nói: "Tỳ nữ ở Quận Vương phủ đều có thái độ này đối với người khácsao?"

Mặc dù âm thanh của nàng không có uy lực nhưng hiện tại, nàng là người được sùng ái duy nhất. Một tiếng ‘bùm’ vang lên, bốn tỳ nữ vội vã quỳ rạp xuống đất, đồng thanh nói: "Nô tỳ không dám."

Trương Khởi hừ một tiếng, bước xuống sập.

Nàng đi đến đâu hương thơm lan tỏa đến đấy. Tuy nàng đã ngủ cả đêm, giờ mới dậy nhưng cơ thể không những không có mùi hôi mà còn giữ mùi thơm đến tận bây giờ. Bốn tỳ nữ đang cúi đầu đều thầm nghĩ: Chẳng trách

https://thuviensach.vn

từ xưa đến nay Quận Vương không hề thích người phụ đẹp lại yêu thích không nỡ rời xa nàng ta, dẫn nàng ta đến thẳng Văn Hương các mà ngài đang ở chứ không muốn an bài chỗ ở khác cho nàng ta. Ngài cùng ngủ cùng thức với nàng ta chẳng khác gì thê thất được cưới hỏi đàng hoàng.

"Còn ngẩn ra đó?" Giọng nói mềm mại lại còn nghe rất êm tai, trời sinh đã mang nét quyến rũ động lòng người.

Bốn tỳ nữ rất nhanh tỉnh táo lại, sau khi xin tha tội lần nữa, vội vàng tiến lên vây lấy Trương Khởi, giúp nàng rửa mặt chải tóc.

Trong quá trìnhđó, các nàng cũng ngẩn ngơ mấy lần.

Nhìn gương mặt xinh đẹp trong gương đồng, Trương Khởi hỏi: "Quận Vương đâu?"

Một tỳ cung kính đáp: "Sáng sớm Quận Vương nhận được chỉ ý, đã vào cung rồi ạ."

Vào cung ư?

Trương Khởi ừ một tiếng.

Sáng sớm, Lan Lăng vương nhận được chỉ dụ của Thái hậu.

Thái hậuhiện nay có họ là Thất Lâu. Thất Lâu Thái hậu là Tiên Ti huân quý, tính tình cứng rắn, từ trước đến giờ rất ghét người Hán.

Hoàng đế Cao Diễn vừa kế vị là ngườihiểu biết nhìn xa trông rộng, bản thân đánh giá khá cao người Hán. Dù sao, Hoàng Đế khai quốc Cao Hoan của nước Tề điển hình là một người Hán, nếu thật sự tính ra thì Cao Diễn hay Cao Trường Cung đều cóhuyết mạchchân chính là nhà Hán.

Nhưngtính tình Cao Diễn ngay thẳng, trước kia nhiều lần bị ca ca ruột là Cao Dương dùng roi quất, mấy lần suýt chút nữa là rơi đầu, may nhờ có

https://thuviensach.vn

Thất Lâu Thái Hậu hết sức bảo vệ. Hơn nữa, Thái hậu còn là mẫu thân hắn nên Cao Diễn càng hiếu thuận hơn với người.

Có thể nói, hiện nay ở nước Tề, Thất Lâu Thái hậucó quyền thế cực lớn. Trước mắt nước Tề nảy sinh tình hình cục diện Hán Thần không tốt, Thất Lâu Thái hậu cố ý nhằm vào nguyên nhân này để chiếm giữ.

Xe ngựa của Lan Lăng vương từ từ chạy vào cửa cung.

Cung điện nơi này không lớn giống ở Nghiệp thành do lấy vẻ đẹp làm trọng tâm, phòng ốc cũng không nhiều, chỉ hơn trăm gian.

Nhìn dãy cung điện phía trước, Lan Lăng vương nhỏ giọng nói: "Đến."

Thị vệ thân cận Văn Viễn đã từng đi theo bên người hắn đến gần, nhỏ giọng bẩm: "Hôm qua tam nữ Thu công chúa cùng Hà Gian Vương vừa vào cung liền gặp qua Thái hậu rồi."

Lan Lăng vương gật đầu một cái.

Lúc này, xe ngựa ngừng lại. Dưới sự dẫn dắt của mấy thái giám, đoàn người đi hướng chỗ Thu Hoa cung của Thái hậu.

Vừa tiến vào Thu Hoa cung, Lan Lăng vương liền thi lễ cúi người, hắng giọng nói vào: "Thần Cao Trường Cung cầu kiến Thái hậu."

"Thái hậu đang đợi rồi, mời Quận Vương——"

Lan Lăng vương vừa vào Thu Hoa cung, Thất Lâu Thái hậungồi ở ghế trên liền ân cần kêu: "Trường Cung tới đây, tới đây."

Lan Lăng vương vội vàng cất bước tiến lên, không đợi hắn hành lễ lần nữa, Thất Lâu Thái hậu đã đỡ bờ vai của hắn bắt đầu đánh giá. Bàta quan sát hắn từ trên xuống dưới, nén nước mắt nói: "Tôn nhi của ta đen, gầy."

https://thuviensach.vn

Một mệnh phụ ở bên cạnh cười nói: "Nương nương, ngườithiên vị, Thu Nhi cũng gầy đấy mà nương nương cũng không đau lòng."

Thất Lâu Thái hậu cười nói: "Thiên vị con khỉ nhiều chuyện nhà người ấy.”Trong tiếng cười vang, bàta dắt tay Lan Lăng vương, để hắn ngồi xuống bên người mình, hiền từ nói: "Trường Cung, một năm này vừa đi đến Trần, vừa đến Chucó mệt không?"

Lan Lăng vương vội vàng kính cẩn nói: "Tôn nhi không mệt." Hắn cũng không phải tôn nhi ruột của dòng họ Thất Lâu, mang danh là chính thê của Cao Hoan, nếu bà ta thật sự coi trọng Lan Lăng vương thì khi còn bé hắn đã không phải khổ sở nhiều năm thế.

Thất Lâu Thịvuốt gương mặt vuốt Lan Lăng vương và than thở. Sau đó, bà lại cười nói: "Nghe nói tối qua khi tôn nhi đến Tấn Dương, trống nhạc nổi lên, đèn đuốc sáng trưng?"

Nghe giọng nói nhạo báng của Thái hậu, Lan Lăng vương không dám buông lỏng, hắn vội vã đứng lên, nghiêm túc nói: "Tôn nhi không dám, chỉ có một chút vui mừng....."

"Được rồi, được rồi, thằng bé này, bà nội cũng chỉ nói đùa thôi, cháu lại tưởng thất. Chẳng có chút đáng yêu hồi trước."

Lời Thất Lâu Thái hậu nói lần nữa khơi dậy một trận tiếng cười của các mệnh phụ trong điện.

Lan Lăng vươngvừa ngồi xong hậu, Thất Lâu Thị ân cần nói: "Con bé A Du lần này đến nước Chu có gây thêm phiền toáicho tôn nhi không?"

Vào đề tài chính rồi.

Lan Lăng vương kính cẩn đáp: "Tính tình A Du trước nay ôn hòa, sao có thể gây rắc rối cho tôn nhi?”

https://thuviensach.vn

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt." Thất Lâu Thái hậu nhìn về một mệnh phụ bên trái, cười tủm tỉm nói: "Trường Cung, lần này bà nội cần phải chúc mừng ngươi....."

Bà đây là muốn nói tới hôn sự.

Thất Lâu Thái hậu mới nói tới đấy, liền thấy khuôn mặt tuấn mỹ vô song của Lan Lăng vương tối sầm. Bà hơi ngẩn ra, Lan Lăng vương đã đứng từ trên sập lên, cúi người làm lễ với Thái hậu, kính cẩn mà vui vẻ nói: "Thì ra bà nội cũng biết? Vâng, lần này tôn nhi được một phụ nữ ở nước Chu."

Hắn nói tới chỗ này, làm như có chút ngượng ngùng, trên khuôn mặt tuấn mỹ còn hơi đỏ ửng, nhìnsắc mặt mấy người phụ nữ lúc sáng lúc tốitrong phòng, nói: "Trước kia bà nội luôn nói, phải ban phụ nữ cho Tôn nhi, tôn nhi luôn không đồng ý. Lần này, tôn nhi tự mình tìm được một người phụ nữ rồi." Trong giọng nói hắn có chút hài lòng.

Thất Lâu Thị hiền lành nhìn mặt hắn, nói: "Đúng không? Con ngựa đẹp nhà ta cuối cùng cũng hiểu được muốn có nữ nhân rồi."

Bà vừa nói ra câu nhạo báng thì tiếng cười đã vang lên.

Lan Lăng vương bị cười đến tay chân luống cuống, đột nhiên hắn lui về sau mấy bước, quỳ trước Thất Lâu Thái hậu, cúi đầu đàng hoàng nói: "Thưa bà nội, nàng Trương cơ này rất hợp tâm ý tôn nhi. Tôn nhi muốn xin bà nội ban ân điển, cho nàng một danh phận phù hợp. Tôn nhi thích nàng, muốn cho nàng một cuộc sống vui vẻ ở bên cạnh tôn nhi.”

Nói tới đây, hắn làm như ngại trong điện còn chưayên ắng, ngượng ngùng nói: "Tôn nhi còn cho phép nàng, trong nửa năm này, Tôn nhi không cần nữ nhân khác, chỉ có mình nàng....."

Lời này vừa nói ra mọi nơi yên lặng không tiếng động

https://thuviensach.vn

Mệnh phụ họ Trịnh ngồi ở bên trái cùng với hai hoàng phi và một thái phi ngồi bên phải đều hiện sắc mặt khó coi.

Trong bầu không khí im ắng,Thất Lâu Thái hậu vẫn hiền hoà, nàng bấm chuỗi Phậtchâu, thở dài nói: "Thằng bé nhà ngươi..... Trước đây, nhiều nữ lang tốt thế muốn cùng ngươi, ngươi lại cố chấp không để ý đến. Thật không ngờ mới mở mang đầu óc liền si mê cho một người. Thôi được rồi, ngươi đã nói vậy, bà nội sẽ không nuốt lời.”

Lời này vừa ra khiến sắc mặt mấy người phụ nữ xung quanh càng trở nên khó coi.

Bấy giờ, Lan Lăng vương đã vui vẻ lên tiếng: "Đa tạ bà nội." Hắn liền đứng lên , ra vẻ vụng về nói: "Hôm nào tôn nhi liền đưa nàng vào cung cảm ơn bà nội."

Cảm ơn bà? Một cơ thiếp không rõ lai lịch có đủ tư cách sao? Thằng bé này đúng là vui quá hóa ngu..... Thật giống phụ thân hắn, bị một đứa hồ ly mê hoặc liền mất hồn.

Thất Lâu Thái hậu cười to nói: "Xem thằng bé vui mừng kìa. Được rồi, thời gian không còn sớm, ngươi mau mau trở về ôm ấp người phụ nhân kia ngủ đi.”

Lời nói mang theo chế giễu, cách nói cũng thật bất nhã. Nhưng mặc kệThất Lâu Thái hậuhay Lan Lăng vương đều làm như không nghĩ đến vậy.

Lan Lăng vương vui mừng rời khỏiThu Hoa cung.

Vừa nhìn thấy hắn xuất hiện, Cao Văn Liễu liền thở hắt ra. Hắn vội vã lại gần, nhỏ giọng hỏi: "Quận Vương?"

"Thái hậu đồng ý nhưng không hạ chỉ." Lan Lăng vương đưa tay nhay nhay lông mày, "Bất quáđây cũng bình thường. Nhiều mệnh phụ ở đây, bà

https://thuviensach.vn

đã đồng ý ta nửa năm không nghị hôn, nếu lại cho ta cưới vợ bé thì cũng sợ quét hết mặt mũi các nàng rồi."

Cao Văn Viễn trầm mặc. Một hồi lâu, hắn mới nhỏ giọng nói: "Quận Vương là con rồng cháu phượng, nếu thêm nhà bố mẹ tốt thì nhất định có thể giúp Quận Vương lên thêm một tầng nữa."

Tiếng nói của hắn dứt, Lan Lăng vương đã cười lạnh nói: "Ta đã là con rồng cháu phượng, lại lên thêm một tầng nữa, ngươi nghĩ sẽ lên đến đâu?"

Tiếng nói vừa ra, Cao Văn Liễu toát mồ hôi, hắn vội vã hành lễ. Lan Lăng vương ngăn hắn lại, từ từ nói: "Dù sao ngươi nên nhớ, không chỉ là Hà Gian Vương, dù là Thái hậu, cũng không thích ta kết hôn với thế lực quá lớn. Đúng rồi, sau khi ngươi rời khỏi đây liền tung tin với mọi người mói, Thái hậu đều nói,Cao Trường Cung mau mau về nhà ôm phụ nhân ngủ."

Cao Văn Viễn cả kinh nói: "Nhưng Quận Vương?"

"Đi, cố gắng truyền xa một chút."

"Vâng"

Lúc này, một thái giám đi tới, hắn nói với Lan Lăng vương: "Bệ hạ đã nói, hôm nay không tiện, ngày khác Quận Vương hãy lại đến."

"Vâng."

Lan Lăng vương vừa về tới phủ, liền nghe được tiếng đàn xa xa truyền trong không gian.

Bước chân hắn chậm lại.

Trong sân, Trương Khởi đang gảy đàn, mái tóc dài đen nhánh vừa gội qua còn ướt đẫm xõa trên lưng. Dưới ánh nắng mặt trời, mái tóc đen nhánh

https://thuviensach.vn

phát ra ánh sáng thăm thẳm.

Hôm nay ánh nắng mặt trời rực rỡ, mất đi khí lạnh và hanh khô ngày hôm qua. Trương Khởi thoạt nhìn rất vui vẻ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn mộc mạc, còn vẻ non nớt như cành liễu, tuy ngồi quỳ cũng tạo cho người khác một phong thái quyến rũ tao nhã.

Đúng lúc này, ngón tay Trương Khởi dừng lại, sai một âm làm Lan Lăng Vương quay đầu lại nhìn.

Trương Khởi vừa lúc cảm nhận thấy hắn đến cũng ngẩng đầu lên nhìn.

Cùng nhìn nhau, ánh mắt nàng trong suốt, dịu dàng mà đa tình đối mặt với con ngươi thâm thúy trầm tĩnh của hắn. Dường như hắn đang hỏi nàng, tại sao lại gẩy sai?

Con ngươi sâu đậm như có thể hút linh hồn người khác, khiến Trương Khởi vừa nhìn thấy thìtrong lòng không tự chủ được run lên.

Nàng rốt cuộc hiểu rõ tại sao câu ‘Khúc Hữu Ngộ, Chu Lang Cố’ (Nghĩa: nghe được khúc nhạc Khúc Hữu Ngộ, mọi người nam nhân ngoảnh đầu lại nhìn) được lưu truyền trong ba nước đến nay. Chỉ một cái ngoái đầu nhìn lại, một ý thăm hỏi lại thực sự câu gọi hồn phách, con người sâu thẳm còn cực kì ôn nhu, phụ nữ khắp thiên hạ có ai chống cự được khoảnh khắc quay đầu lại nhìn của lang quân?

Lan Lăng vương cảm thấy bàn tay Trương Khởi gảy đàn có chút run rẩy, hắn tiến lên phía trước,bao chùm tay nàng vào trong lòng bàn tay, vừa sưởi ấm, vừa nhỏ giọng hỏi: "Lạnh sao? Trở về phòng thôi."

Trương Khởi lắc đầu, nàng từ từ rút tay, đưa tay chạm vào xiêm y của hắn, bỗng mười ngón tay đột nhiên dùng lực mạnh mẽ duỗi thẳng.....

https://thuviensach.vn

Vươn thẳng ra, nàng mới thản nhiên cười, ôm eo của hắn, cọ xát mặt vào trong lòng hắn, âm thanh mềm mại nói lẩm bẩm: "Sao nhanh vậy đã trở lại rồi? Bệ hạ nói cái gì với chàng?"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Trương Khởi Phản Kích

Lan Lăng vương cười một tiếng, "Thái hậu đồng ý với ta nửa năm sau mới bàn lại chuyện nghị thân (việc kết hôn)."

"Thật sự?" Trương Khởi cả kinh nói: "Thái hậu lại đồng ý?"

Lan Lăng vương nghe được lời nói không dám tin của nàng, khẽ nhíu chân mày, hắn nhìn chằm chằm Trương Khởi, chậm rãi hỏi "A Khởi dường như không vui mừng lắm?" Vui thì đúng là có nhưng không cs vui sướng như trong tưởng tưởng của hắn.

Hắn vươn tay, bàn tay ấm áp nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc đen của Trương Khởi rồi từ từ vòng qua cổ ngọc.

Hắn đụng chạm rất dịu dàng, nhưng không biết làm vậy khiến Trương Khởi rùng mình một cái. Nàng vội vã vươn tay ôm cổ của hắn, cười hì hì nói: "Vui mừng chứ, A Khởi dĩ nhiên vui mừng..... Chỉ có chút ngoài ý muốn." Mặt nàng dán lên mặt của hắn, mềm mỏng nói thầm: "Thái hậu làm sao có thể đồng ý chứ?"

Lan Lăng vương nhìn nàng hết sức chăm chú, bình tĩnh nói: "Chắc bị lòng thành tâm của ta lay động."

Bị lòng thành tâm của hắn lay động?

Trương Khởi chơt ngẩn ra. Có thể làm cảm động Thái hậu của một nước, chẳng lẽ vì nàng hắn quỳ gối cầu xin sao?

https://thuviensach.vn

Nếu người khác nói lời này thì Trương Khởi sẽ nghĩ đối phương lừa mình. Nhưng lời do Lan Lăng Vương nói ra luôn nghiêm túc, hắn chưa bao giờ tùy tiện mở miệng nên nàng bất giác tin tưởng.

Trương Khởi cúi đầu, đôi mắt cong như vầng trăng cố gắng mở to. Nàng không kìm lòng nổi dựa vào vai hắn, nhẹ nhàng đặt xuống động mạch quản môt nụ hôn rồi ôm sát hắn, cái gì cũng không muốn nói nữa.

Hai người tựa sát vào nhau, ở nơi này mùa đông trở nên ấm áp hơn, yên lặng cảm thụ nhịp tim của đối phương. Lòng Trương Khởi tràn đầy, nhất thời không muốn nói chuyện, Lan Lăng vương cũng không có mở miệng.

Qua một lúc lâu, Lan Lăng vương mới trầm giọng nói: "Ta xin Thái hậu tứ hôn." Hắn áy náy nói: "Nói vào thời cơ không đúng, lúc ấy trong điện còn có mấy mệnh phụ, đợi khi tìm được cơ hội, ta lại mở miệng."

Trương Khởi nhu thuận đáp: "Được." Thực ra nàng không để ý có thể làm thiếp thất hắn hay không. Dù sao với danh phận đó, thê tử Trịnh thị tương lai của hắn cũng không thể chấp nhận nàng.

Vào giây phút này, khi hắn sẵn lòng quỳ gối cầu xin vì nàng, ở bên cạnh hắn luôn chỉ có một nữ nhân là nàng, nàng chỉ nghĩ vui vẻ hơn.

Chớp mắt đã qua một đêm.

Tối hôm nay, Lan Lăng vương phát hiện Trương Khởi mang theo bên người Dựng Âm Đan(1), sau khi hỏi tên đan dược, hắn mới không nhắc tới nữa nhưng động tác lại trở nên có phần dịu dàng hơn.

(1)Dựng Âm Đan: thuốc có thai dành cho phụ nữ, có công dụng tránh thai, nhưng Lan Lăng nghe tên lại tưởng là Thuốc dành để Mang Thai.

Ngày hôm sau, nhiệt độ không khí lại hạ thấp hơn, lá vàng rơi ào ào, quét cũng quét không sạch. Trước đây, cây cối vốn xanh um tươi tốt nhưng

https://thuviensach.vn

giờ dần trở nên trơ trụi thê lương.

Trương Khởi lại thay áo lông cáo cùng ủng chân. Sáng sớm, Lan Lăng vương đã rời đi, Trương Khởi có ý muốn hỏi hắn chuyện thu xếp chỗ ở cho sứ giả nước Trần, có thể để nàng gặp A Lục một lần được không. Nàng có ý nguyện như vậy nhưng lại không nhìn thấy Lan Lăng vương nên nàng cũng chỉ có thể thưởng thức cảnh lá rụng bay tro sân viện.

Tiếng bước chân dồn dập truyền đến, một nô bộc thi lễ với Trương Khởi từ xa, lớn tiếng bẩm báo: “Bẩm Trương cơ, vương phi Trường Quảng đến đây”.

Vương phi Trường Quảng?

Tên này nghe khá quen. Trương Khởi đang cảm thương cho trí nhớ quá khứ ít ỏi của mình, hễ là nhân vật nàng ấn tượng thì phần nhiều là những nhân vật lớn. Trương Khởi ngay lập tức vội vàng quay người lại, "Mau mời."

Chỉ chốc lát sau, một tiếng cười khẽ có âm thanh leng keng như miếng ngọc chạm vào nhau truyền vào. Trong nháy mắt, nàng thấy một vương phi xinh đẹp dẫn đầu một đám người Thu công chúa và Trịnh Du chậm rãi đi đến.

Trương Khởi nhẹ nhàng khẽ chào, kêu: "Tỳ thiếp gặp qua Vương phi Trường Quảng, gặp qua Thu công chúa điện hạ."

Vương phi Trường Quảng Hồ Thị có dung nhan cao quý, lông mày cao mảnh, mắt phượng trong sáng, dài hẹp, ẩn chút dáng vẻ đào hoa. Thấy Trương Khởi hành lễ, nàng quan sát kỹ vài lần, quay ra sau lưng cười nói: “Thế gian đều nói, sắc đẹp hoàng hậu Chiêu Tín vô song, theo ta thấy, vẻ đẹp của Trương cơ sợ là trên cả hoàng hậu Chiêu Tín.”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu Chiệu Tín có tên là Lý Tổ Nga, trong hoàng thất, khi mọi người đều cho rằng nữ tử người Hán không có khả năng làm hoàng hậu thì Cao Dương khăng khăng lập nàng làm hoàng hậu. Cao Dương vốn tính tình hoang đường, bừa bãi, thường xuyên tùy tiện đánh chết cơ thiếp hắn đã sủng ái, ngay cả vợ của các đại thần cũng không bỏ qua, duy chỉ tăng thêm sủng ái với vị hoàng hậu đó.

Năm ngoái, sau khi Cao Dương chết vì bệnh, thái tử Cao Ân kế vị. Ngày nay, Cao Diễn phế bỏ Cao Ân, tự mình lên làm Hoàng đế. Lý Tổ Nga liền ở ẩn trong cung làm hoàng hậu Chiêu Tín. Hiện nay, Lý Tổ Nga mới chỉ hai ba mươi tuổi, đang ở tầm tuổi đẹp nhất của người phụ nữ.

Lý Tổ Nga có tiếng là mỹ nhân đẹp nhất đất Tề, Hồ thị vừa gặp đã so sánh Trương Khởi với nàng ta, đám người Thu công chúa đang muốn phản bác nhưng khi vừa thấy dưới gốc cây phong, hình ảnh Trương Mị tóc buông xõa trên vai, mắc áo lông cáo màu trắng, nổi bật nhất là khuôn mặt đẹp như tranh, nước da hồng hào trong sáng, phiêu dật như tiên nữ, lại mị hoặc như yêu nữ khiến lời phản bác bọn họ định nói không thoát ra khỏi miệng.

—— Tuy lúc này Trương Khởi không nhất định đẹp hơn hoàng hậu Chiêu Tín nhưng sắc đẹp tuyệt đối không kém hơn. Bây giờ, nàng ta còn bé, nếu qua mấy năm nữa.....

Hồ Thị khen ngợi Trương Khởi trong miêng mà vẻ mặt vẫn cao thượng, sau khi nàng dạo quanh Trương Khởi một vòng, miệng ‘chậc chậc’ nói: "Không trách được mỹ nhân vô số mà trước giờ Cao Trường Cung lại chẳng thèm ngó tới, thì ra ánh mắt hắn còn cao hơn."

Hồ Thị vừa nói ra làm sắc mặt Trịnh Du đứng sau lưng Thu công chúa nhất thời trở nên trắng nhợt.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy nàng ta lấy tay áo che miệng, mắt hạnh rưng rưng trong suốt như đang cố nén đau lòng.

Hồ Thị vốn nói thẳng, mặc dù trong lòng có khinh thường khi nhìn thấy bộ dáng của A Du nhưng không nhịn được vẫn thở dài .

Mấy quý nữ càng vây quanh A Du, ồn ào huyên náo khuyên nhủ: "A Du đừng khóc." "Dù nàng ta đẹp nữa thì thế nào? Chỉ là một cơ thiếp." "Đúng vậy, không phải ngay cả danh phận nàng ta cũng không có sao?" "Cũng chỉ lợi dụng tuổi trẻ quyến rũ một hai nam nhân, qua mấy năm nữa thì không là cái gì cả" "Đúng vậy, chúng ta sinh ra đã có thân phận làm chánh thê, cần gì chấp nhặt cùng bọn cơ thiếp?"

... ...

Có câu ‘Người phân theo nhóm’, đám quý nữ thấy A Du đau khổ tuyệt vọng, họ đều dâng lên cảm giác ‘một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ’. Nghĩ đến bản thân và mẫu thân, có cuộc đời ai không phải tranh đấu cùng bọn Hồ ly quyến rũ người? Tranh giành thì cũng thôi, đáng hận nhất là đám nam nhân vừa thấy bọn Hồ ly kia liền mất hồn, họ dành được thân xác thì cũng không kéo được trái tim người đàn ông. Ánh mắt đám quý nữ nhìn Trương Khởi đã không hề che giấu sự chán ghét cùng phẫn nộ.

Trương Khởi lẳng lặng nhìn một màn này.

Rõ ràng, nàng chưa nói gì, cũng chẳng làm gì, nhưng trong mắt đám quý nữ ở đây lại giống như nàng đã làm chuyện gì đó khiến người ta vô cùng chán ghét.

Hồ thị tiến đến, nếu như chỉ là ngoài ý muốn thì không sao còn nếu .....Trịnh Du cố ý dẫn Hồ thị tìm đến đây? Tính tình Hồ Thị không người không biết. Trịnh Du chỉ cần nhìn Hồ thị, chỉ cần khiến Hồ thị nói chuyện kiểu như trên thì nàng ta không cần nói gì, chỉ cần chảy nước mắt sẽ được tất cả đám quý nữ đồng tình và ủng hộ. Nàng ta hi vọng từ đó về sau, dù

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương mất nhiều công sức thì nàng cũng không cách nào hòa nhập cùng đám quý nữ nước Tề phải không?

Hơn nữa, nếu sắc đẹp của nàng truyền đi càng xa thì Lan Lăng vương sẽ gặp phải nhiều phiền toái hơn, Trịnh Du hy vọng một ngày nào đó, kiểu người thích đơn giản yên tĩnh như Lan Lăng vương không chịu nổi gánh nặng đây phải không?

Trương Khởi im lặng nghe âm thanh Trịnh Du ngẹn ngào còn đám quý nữ khuyên giải an ủi.

Khi trong không gian thoáng an tĩnh hơn, Trương Khởi nhắm mắt, lẳng lặng nói: "Thật nực cười!"

Âm thanh của nàng không lớn nhưng tất cả mọi người đang chú ý nàng khi nghe thấy lời này cũng đều trở nên an tĩnh hẳn lại, chúng quý nữ không dám tin nhìn về phía nàng.

Trương Khởi ngước mắt, con ngươi yêu mị phát sáng, bình thản nhìn Trịnh Du, nói: "Kết thân, từ xưa tới nay đều là sự kết hợp giữa hai gia tộc lớn, là chuyện lớn liên quan đến tiền đồ gia tộc sau này, bất kỳ trượng phu nào cũng không dám xem thường . Nữ lang, ngươi đánh giá quá cao A Khởi rồi."

Nàng bình tĩnh nói như kể lại một việc hiển nhiên: "Ngươi nên hiểu, mặc kệ Lan Lăng vương lựa chọn ngươi hay không, nhưng giờ còn chưa kết thân cùng gia tộc học Trịnh, hắn có tính toán của mình..... Hiện tại, hắn chỉ từ chối nghị hôn(2) nửa năm, A Du đã giựt giây(3)Vương phi Trường Quảng cùng Thu công chúa đến đây, lại do sắc đẹp bản thân không bằng cơ thiếp của Lan Lăng vương mà liền khóc đến dữ dội như vậy. A Du, ngươi làm một nữ nhân tôn quý kiêu ngạo dòng chính của gia tộc họ Trịnh Làm, ngươi đáng thương đến nực cười."

(2)Nghị hôn: bàn bạc đến chuyện kết hôn.

https://thuviensach.vn

(3)Giựt giây: nghĩa là lôi kéo người khác làm việc cho mình.

Trương Khởi bình tĩnh nói ra sự thật, trong thời gian ngắn, đám quý nữ đều ngơ ngẩn.

Đúng rồi, sao các nàng lại quên mất, Trịnh gia nàng ta còn chưa nghị hôn với Lan Lăng vương. Muốn nói có quan hệ gì thì cũng chỉ là hai bên đều từng có ý định kia.

Còn nữa, thời gian nửa năm có thể có biến đổi lớn đấy. Nghe tin túc bề trên truyền xuống, Thái hậu cũng không vừa ý Trịnh thị kết thân cùng Lan Lăng vương.

Bây giờ, Trịnh Du không định trấn an Thái hậu, động viên gia tộc, bản thân lại bỏ công sức với Lan Lăng vương mà lại đặt hết sức lực vào trên người vị cơ thiếp trước mắt, một người không có bất kỳ hậu trường phía sau giúp đỡ, lúc nào cũng có thể bị nam nhân vứt bỏ, ganh đua so sánh vẻ bề ngoài với nàng ta thật sự là đảo ngược hết trình tự rồi.

Lại nghĩ, nhóm người ở đây, đặc biệt là Quảng Bình vương phi đúng là do Trịnh Du cố ý kêu đến. Rõ ràng trước kia nàng ta có quan hệ không tốt với Quảng Bình vương phi, lần này lại cố ý mới tới, bọn họ càng buồn bực hơn.....

Trịnh Du..... Chẳng những hẹp hòi mà còn không có kiêu ngạo và tự tin của nữ nhân danh môn thuộc dòng chính, còn thích dùng vài thủ đoạn nhỏ vào sự việc chả đáng.

Thu công chúa đứng bên cạnh quát lên: "Tiện tỳ nhà ngươi dựa vaoof cái gì nói A Du vừa đáng thương vừa buồn cười?" Nàng thật sự thấy bất bình thay cho A Du, lại tức giận kêu lên: "Nếu nơi này không phải phủ Lan Lăng vương thì bản công chúa đã tát ngươi mấy bạt tai"

https://thuviensach.vn

Thu công chúa có quan hệ thân thiết với A Du nên nàng không nghe không vào lời nói của Trương Khởi cũng là điều bình thường.

Nhưng một số người khác..... Trịnh Du cảm thấy đám quý nữ xa cách, giận đến nước mắt tuôn trào rơi xuống. Nàng ta sợ bị người khác mắng là hẹp hòi, liền vội vàng dùng hai tay che mặt, nức nở chạy ra ngoài.

Trịnh Du vừa chạy, Thu công chúa vội vàng đuổi theo. Mấy quý nữ khác có quan hệ gần gũi cũng chạy theo đi ra ngoài.

Chỉ có Quảng Bình vương phi Hồ Thị vẫn dùng ánh mắt sáng lấp lánh, hứng thú quan sát Trương Khởi.

Đúng lúc này, một âm thanh trầm thấp rõ ràng đột nhiên truyền đến, "Có chuyện gì xảy ra..... Trịnh thị? Trịnh thị A Du, sao ngươi khóc?"

Âm thanh này trầm thấp mạnh mẽ, lộ ra uy nghiêm nhưng Trương Khởi chưa từng nghe qua. Nàng vội vã ngẩng đầu, nhìn hướng người đi tới.

Cổng chính vương phủ mở rộng, dưới sự chú ý của mọi người, một thanh niên cao gầy lịch sự chậm rãi đi vào. Khuôn mặt người thanh niên này tuấn tú, phong cách cao quý, ánh mắt sáng ngời sắc bén, có khí chất của Vương Giả.

Đám người Trịnh Du nhìn thấy thanh niên này, vội vàng lui về sau mấy bước, cúi gậpngười kêu: "Bệ hạ"

Là cao diễn Cao Diễn tới

Cao Diễn hơi gật đầu với đám nữ nhân, khi ánh mắt chuyển hướng nhìn về phía Trương Khởi thì một trận tiếng vó ngựa truyền đến, chính là Lan Lăng vương vội vã chạy tới. Hắn tung người nhảy xuống ngựa, giao ngựa cho người hầu, sải bước đi tới chỗ Cao Diễn, vừa đi, vừa cất cao giọng nói: "Vi thần không biết bệ hạ giá lâm, không có từ xa tiếp đón"

https://thuviensach.vn

Hắn đi đến trước mặt Cao Diễn, cung kính thi lễ.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Tỏ Tình

Trương Khởi vừa nghe đám người A Du hô bệ hạ thì vội vàng cúi đầu lùi sang một bên. Vì vậy khi Cao Diễn nhìn đến nàng thì chỉ thấy hình bóng mảnh khảnh.

Cao Diễn liếc mắt sang rồi thu hồi ánh nhìn, thấy Lan Lăng vương vội vã chạy đến, hắn mỉm cười nói: “Không cần đa lễ." Hắn vừa nói vừa tiến lên đỡ Lan Lăng vương dậy.

Ngày thường, hai huynh đệ Cao thị đều hòa hợp. Nếu gương mặt Lan Lăng vương trắng như ngọc, môi hồng mềm mại, vẻ tuấn tú thiên về sự âm nhu thì Cao Diễn lại có khuôn mặt chữ điền, dáng người thon gầy rõ ràng, ngoài ra có sự kết hợp giữa ba phần lạnh lùng và bảy phần khí chất nho nhã với ánh mắt ôn hòa. Những không biết do bị thương hay từng mắc bệnh mà sắc mặt hắn có chút tái nhợt.

Cao Diễn đỡ Lan Lăng vương dậy, nhìn hắn từ trên xuống dưới, nói: "Ngày hôm qua trẫm chưa gặp được ngươi mà hôm nay liền thấy ngươi trở về nhanh vậy rồi.”

Trở về nhanh vậy rồi? Xem ra Tân Đế(1) rất coi trọng Lan Lăng vương.

(1)Tân Đế: vị vua mới lên ngôi

Cao Diễn nhìn chằm chằm Lan Lăng vương, sau khi quan sát một lúc, hắn nở nụ cười, "Trường Cung càng ngày càng có phong độ hơn người, xem ra có nữ nhân rồi liền không giống trước nữa."

https://thuviensach.vn

Hắn nói đùa vài câu, liền chuyển hướng về phía Trịnh Du cùng đám người Thu công chúa đang đứng một bên, hơi nghiêng người nhìn về đằng xong đồng thời nhanh chóng bước chân về phía trước chính là nơi Quảng Bình vương phi đang thi lễ với hắn và Trương Khởi đang hơi cúi người ở chỗ khuất.

Cao Diền thu lại ánh mắt, cười hướng Lan Lăng vương, nói: "Trường Cung vội vàng chạy về là để gặp trẫm hay do sợ tiểu phụ nhân của ngươi bị ức hiếp?"

Trịnh Du cùng đám quý nữ vừa nghe thấy mấy chữ "bị ức hiếp", sắc mặt liền trắng nhợt còn Quảng Bình vương phi Hồ Thị cũng có chút mất tự nhiên.

... ... Bệ hạ nói lời vàng ý ngọc, mặc dù chỉ tùy tiện nói nhưng ý trong đó không ai biết có phải châm biếm hay không?

Lan Lăng vương cảm kích nhìn Cao Diễn, cúi người hành lễ, nói: "Bệ hạ nói đùa." Nói tới đây, hắn quay sang Trương Khởi kêu: "A Khởi, đến đây."

Hắn vừa kêu, mọi ánh mắt nhanh chóng chuyển hướng Trương Khởi. Đặc biệt mấy người đi theo Cao Diễn tới, ánh mắt quang minh chính đại(2) bắt đầu đánh giá Trương Khởi.

(2)quang minh chính đại: ý nói nhìn thẳng trực tiếp, mạnh dạn nhìn.

Trương Khởi đang cúi đầu, nghe được tiếng kêu của Lan Lăng Vương liền nhỏ giọng nói "Vâng".

Âm thanh mềm mỏng dịu dàng vừa ra khỏi miệng làm hai mắt đám nam nhân tỏa sáng, ánh mắt càng thêm chuyên chú hơn.

Trương Khởi nhấc chân đi tới phía Lan Lăng vương.

https://thuviensach.vn

Sau khi đến sau lưng Lan Lăng vương, nàng rụt rè khẽ chào Cao Diễn, kêu: "Gặp qua bệ hạ."

Âm thanh du dương êm tai càng khiến ánh mắt mọi người nhìn nàng chòng chọc.

Cao Diễn mỉm cười nhìn nàng, ôn hòa nói: "Ngươi là Trương cơ đúng không? Không phải sợ, ngẩng đầu lên." Giọng nói Cao Diễn trầm thấp ôn hòa nhưng Trương Khởi nghe vào lại thấy như thiếu trung khí.

Hoàng đế đã mở miệng, Trương Khởi tất nhiên ngẩng đầu lên.

Nàng vừa ngẩng đầu, mọi người cảm thấy trước mặt như có ánh sáng phát ra, trong khoảng thời gian ngắn không nói ra lời.

Cao Diễn cũng nhìn ngây người.

Nhưng mà hắn nhanh chóng hoàn hồn, nhìn vào Trương Khởi rồi chuyển hướng sang Lan Lăng vương, đưa tay vỗ lên bả vai của Lan Lăng vương, cười khổ nói: "Tên tiểu tử ngươi....." Trong giọng nói ít nhiều có chút trách cứ.

Lan Lăng vương cúi đầu, hắn biết, bệ hạ trách mình giữa một nghìn người mới chọn được một người, mà còn chọn một mầm họa..... Từ xưa tới nay, trừ Đế Vương, có mấy người đàn ông lấy được loại mỹ nhân tuyệt sắc này thì có kết cục tốt?

Hắn thi lễ với Cao Diễn, nghiêm túc nói: "Bệ hạ..... Có người phụ nữ này ở bên, trái tim thần mới yên ổn."

Có người phụ nữ này ở bên, trái tim thần mới yên ổn.

Hắn nói có người phụ nữ này ở bên, trái tim thần mới yên ổn.

Trong thời gian ngắn, kể cả Cao Diễn hay Trịnh Du đều kinh sợ.

https://thuviensach.vn

Cao Diễn lẳng lặng nhìn Lan Lăng vương, đôi môi mỏng của Lan Lăng vương đang mím chặt từ từ giãn ra, nghiêng mắt nhìn ánh mắt Trương Khởi, đè nén sự chuyên chú khó nhận ra.....

Cao Diễn quay đầu, nghiêm túc nhìn Trương Khởi. Hắn quan sát một lúc lâu mới gật đầu nói: “Ánh mắt trong sáng, cử chỉ ung dung, không hổ là nữ nhân nước Trần.”

Đây là khẳng định.

Lời khẳng định này không cần mấy ngày sẽ truyền khắp Tấn Dương, một tháng sau sẽ truyền đến Nghiệp thành. Về sau dù có người nói nàng thân phận thấp kém cũng sẽ không mắng nàng là hồ ly tinh. Bởi vì ngay bệ hạ cũng chính miệng nói ánh mắt nàng trong sáng, cử chỉ ung dung như danh môn khuê tú khéo léo đứng đắn, đáng được người kính trọng.

Dù sao Cao Diễn cũng thương yêu Lan Lăng vương, tuy hắn không hài lòng với việc Lan Lăng vương chọn người phụ nữ này nhưng khi nghe thấy Lan Lăng Vương nói hắn cần nữ nhân này thì Cao Diễn không nói hai lời liền đứng ra ủng hộ.

Lan Lăng vương cúi sâu người.

"Đi cùng trẫm một chút."

"Vâng."

Quân thần hai người vừa đi về phía trước, vừa nói. Lan Lăng vương đi qua bên cạnh Trương Khởi, liền liếc nhìn nàng.

Trương Khởi hiểu ý. Lập tức nàng cúi người, lui về sau mấy bước, rồi đứng thẳng lưng, phong thái uyển chuyển dẫn dắt người hầu lui về sau viện.

https://thuviensach.vn

Cao Diễn nhìn hai người trao đổi ánh mắt, thở dài nói: "Quả nhiên là người tri kỷ biết ý." Chỉ một ánh mắt liền hiểu được tâm tư của nam nhân, kiểu phụ nhân thật sự rất ít. Chốc lát, hắn lại thầm nói: "Nhưng quá đẹp." Câu nói này rất nhỏ, ngoài Lan Lăng Vương theo sau thì không người nào nghe thấy rõ.

Bệ hạ đến, Trương Khởi đã rút lui, chúng quý nữ cũng vội vàng cáo lui.

Mãi cho đến rời khỏi cửa chính, Thu công chúa mới chạy chậm tới trước mặt Trịnh Du, nàng kéo ống tay áo A Du đang đi về phía trước, lo âu kêu: "A Du"

A Du quay đầu lại.

Đôi mội xinh xắn của nàng ta đang cắn chặt với nhau đến nỗi làn môi đã xuất hiện vệt máu, sắc mặt nàng ta cũng đặc biệt tái nhợt nhưng trong mắt nàng ta không có chút nước mắt nào.

Nếu nàng ta không rơi lệ thì nàng cũng không cần lo lắng. Thu công chúa thở phào nhẹ nhõm, vỗ ngực cười nói: "Làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng rằng ngươi nghe thấy câu nói kia của Hiếu Quán (3)xong trong lòng đang thương tâm đấy."

(3)Hiếu Quán: tên của Lan Lăng Vương

A Du lắc đầu, nhỏ giọng nói: "Ta đau lòng..... A Thu, ngươi nói, ta thật sự thích hắn, những năm gần đây, ta cố gắng trở thành bộ dáng hắn thích nhưng vì sao sau khi hắn đi một chuyến đến nước Chu thì không nhìn ta nữa rồi?" Nàng thì thào nói: "Ta thích hắn đến thế..... Đều đánh mất cả bản thân mình" Giọng nói A Du khô cứng, cũng bình tĩnh đến khác thường, trong mắt càng không có chút hơi nước nào.

Thu công chúa đồng tình nhìn nàng, một hồi lâu, nàng mới bất lực nói: "Sẽ không, A Du của chúng ta tốt thế này. Hiếu Quán chỉ là bị mê hoặc một

https://thuviensach.vn

thời gian thôi."

Hoàng đế vừa đi, Lan Lăng vương liền gọi quản gia đến.

"Quận Vương."

"Các nàng tới lúc nào?"

"Tất cả đều trong tính toán của Quận Vương, sau khi ngài đi hơn nửa canh giờ thì họ liền đến."

"Bọn họ nói những cái gì?"

Quản sự lặp lại lời nói của Quảng Bình vương phi và Trương Khởi một lần.

Sau khi nghe xong, Lan Lăng vương ngẩng đầu lên, hắn chau mày lại nhìn trời xanh mây trắng phía xa. Rất lâu sau đó, hắn mới trầm giọng nói: "Phương lão, ngươi nói nàng đang suy nghĩ gì? Rõ ràng ta mới là người duy nhất nàng có thể dựa vào, rõ ràng nàng trăm ngàn vâng thuận ở trước mặt ta, kính cẩn cùng bịn rịn quyến luyến. Nhưng vì sao ở nơi không có ta, nàng luôn bình tĩnh tự tại?"

Mãi không có câu trả lời vang lên.

Ông biết, từ nhỏ Quận Vương nhà mình có chuyện gì phiền não đều lặng lẽ nói với ông. Hắn cũng không phải muốn nghe câu trả lời mà chỉ hi vọng có người lắng nghe.

Ánh mắt chuyển hướng chỗ sân Trương Khởi đang ở, chậm rãi nói: "Đã là nữ nhân của ta, không muốn đồng sinh cộng tử cùng ta lại còn bảo vệ mình rất tốt....." Khóe miệng hắn hơi nhếch tạo ra vẻ mặt như cười như không, ý vị thâm trường.

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu, hắn hạ thấp giọng, nghiêm túc nói: "Phương lão, ngươi thuận tiện bảo những người hầu hạ nàng nói cho nàng nghe những chuyện xưa của gia tộc họ Cao của ta, đặc biệt là chuyện nam nữ ."

Phương lão nghe đến đó, kinh ngạc trừng lớn mắt.

Chuyện nam nữ trước đây của gia tộc họ Cao?

... ... Nếu bàn về chuyện phóng đãng, trong thiên hạ không có gia tộc người nào vượt qua hoàng tộc họ Cao. Nếu bàn về độ cầm thú, nam nhân gia tộc này người sau càng hơn người trước. Nhưng sao Quận Vương lại muốn nói chuyện này cho Trương cơ? Không sợ dạo nàng sợ hãi sao?

Ánh mắt Lan Lăng vương khẽ nheo lại, con ngươi thâm thúy sáng ngời thoáng chút sắc nhọn chuyển động, âm thanh của hắn trầm thấp êm tai, ẩn chứa mấy phần vui vẻ, "Nhớ để nàng biết, quyền quý nơi này không có mấy người dịu dàng khoan hồng độ lượng như ta đây, những Quận Vương nắm giữ quyền lực nơi này, không phải ai cũng không động sắc tâm với nữ nhân như bệ hạ hôm nay. Đi đi, đi phần phó xuống."

Phương lão lên tiếng: "Vâng."

Trương Khởi cầm Tú Hoa Châm(4) trong tay, người ở đây nhưng trái tim lại không có đây. Nàng nghe thấy tiếng bước chân Lan Lăng vương tiến vào, vội vã ngẩng đầu lên, vui mừng, mềm mỏng kêu: "Trường Cung."

(4)Tú Hoa Châm: kim thuê

Nàng lảo đảo bước đến gần hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn ngước lên nhìn hắn. Con ngươi quay vòng bên trong, Trương Khởi thẹn thùng vui mừng nói: "Trường Cung, lúc nãy cảm ơn chàng." Đa tạ hắn nói ra câu kia trước mặt bệ hạ: Có người phụ nữ này ở bên, trái tim thần mới yên ổn.

https://thuviensach.vn

Đây là lời nói thâm tình biết bao. Nàng chưa bao giờ biết, mình cũng có thể khiến một người đàn ông cảm thấy yên lòng. Càng không nghĩ tới bệ hạ sẽ ca ngợi nàng.

Hắn đang cố gắng để cho nàng giành được địa vị..... A Du lo lắng quả nhiên là đúng, Lan Lăng vương thực sự muốn nâng cao địa vị của mình, đối diện với vẻ mặt tràn đầy cảm kích của Trương Khởi, khuôn mặt Lan Lăng vương không chút thay đổi nói: "Không cần cám ơn ta, ta chẳng qua có sao nói vậy thôi."

Lời hắn nói ra nghiêm túc như không biết câu "Có người phụ nữ này ở bên, trái tim thần mới yên ổn" kia là lời thâm tình động lòng người cỡ nào. Hắn càng không biết, nàng nghe thấy câu nói "có sao nói vậy thôi" của hắn thì trong lòng càng thêm vui mừng vô tận, muốn đè nén cũng không đè nén lại được.

Đôi mắt đẹp gợn sóng, Trương Khởi nhào tới trước ôm hông của hắn, vùi mặt trong ngực hắn, nói thì thào: "Trường Cung, ta rất vui vẻ."

Nàng thật sự vui vẻ, hắn coi trọng nàng không phải vì vẻ đẹp của nàng, không phải vì phụ họa lấy lòng nàng mà do nàng làm hắn yên lòng. Đối diện với khuôn mặt tràn đầy cảm động cùng vui mừng của Trương Khởi, Lan Lăng vương như cũ nghiêm mặt. Nhưng bất giác, hắn theo thói quen đưa tay ra ôm nàng vào trong ngực.

Hắn vừa ôm nàng vừa chầm chập đi về phía trước, vừa nói: "Vừa rồi đám người Thu công chúa tới không ức hiếp nàng chứ?"

Trương Khởi lắc đầu, vui vẻ nói: "Không có."

Lan Lăng vương nhìn nàng, lại hỏi: "Các nàng có nói lời gì cay nghiệt làm nàng bi thương?"

Trương Khởi lắc đầu, nàng nở nụ cười, "Chưa hề có."

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương ừ một tiếng, nhìn nàng chòng chọc, lại hỏi: "Vậy có người nào mắng chửi nàng không?"

Trương Khởi vẫn cười đến vui vẻ, "Không có."

Theo nàng thấy, mặc dù lời Hồ Thị nói có mục đích khác nhưng mỗi câu đều có ý khen ngợi nàng, A Du cũng không nói lời nào, chỉ rơi nước mắt còn bị mình sửa chữa lại. Còn về phần những quý nữ khác, mặc dù có nói lời cay nghiệt nhưng cũng không ảnh hưởng tới nàng.

Nhưng nàng đang chìm đắm trong vui mừng không nhìn thấy, ánh mắt Lan Lăng vương nhìn về phía nàng càng trở nên dịu dàng khoan dung hơn.....

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Thú Vui Ở Khuê Phòng

Lan Lăng Vương dịu dàng nhìn Trương Khởi, một hồi lâu, mới nhẹ nhàng gọi: "A Khởi."

"Vâng."

"Ta từng nói với nàng, dù ta tới chỗ nào, cũng sẽ mang theo nàng, cho dù xuất chinh cũng thế. . . . . Xem ra phải nuốt lời rồi."

Đối diện đôi mắt chớp nháy, ngây thơ của Trương Khởi, hắn cười khổ nói: "Bệ hạ mới vừa nói, dung nhan của nàng quá đẹp, mang vào nơi toàn là nam nhân, dễ dàng gặp chuyện không may, muốn ta để nàng ở nhà, ta cũng đồng ý rồi."

Hắn cúi đầu hôn một cái lên mặt của nàng, nhỏ giọng nói ra: "Chưa tới một tháng nữa, ta sẽ phải đi luyện Binh. A Khởi, nàng phải bảo vệ mình cho tốt."

Trương Khởi sững sờ gật đầu, không chú ý tới vẻ quỷ quyệt trong ánh mắt hắn.

Khi Lan Lăng Vương rời đi, nàng chống cằm, thầm nghĩ: qua một tháng nữa hắn sẽ đi luyện binh? Thời gian một tháng quá ngắn, hắn lại chưa nghị hôn, xem ra là sẽ không cho ta rời khỏi. Uhm, lúc hắn không ở đây, ta phải thêu nhiều hơn, xem có thể kiếm thêm tiền không.

Nàng luôn có nguyên tắc của mình, cho tới bây giờ, dù coi trọng tiền hơn nữa, cũng chưa từng nghĩ tới việc đòi hỏi Lan Lăng Vương. Tựa như lúc ở

https://thuviensach.vn

đất nam, dù biết nước Trần có quy định "Thê chết cũng không thể tái giá", cũng chưa nghĩ tới lợi dụng cách này để lấy người đã góa vợ.

Trong lúc nàng miên man suy nghĩ, thời gian trôi thật nhanh.

. . . . . .

Buổi chiều thì quản sự mới đã tới. Ông ta đứng ở trước mặt Trương Khởi, nghiêm trang, bình tĩnh kể về các gia tộc quyền quý ở nước Tề, trọng điểm là ở hoàng tộc Cao thị. Nói sơ lược hết về họ tên, tính tình và tình huống của bọn họ.

Trương Khởi biết, Cao thị nước Tề hoang dâm, nhưng nàng chưa bao giờ biết, bọn họ hoang dâm đến trình độ này. Gần tối Lan Lăng Vương trở về, Trương Khởi còn đắm chìm trong thực tế mà Phương lão miêu tả.

Cảm thấy tiếng bước chân truyền đến, nàng nhanh chóng ngẩng đầu lên.

Vừa ngẩng đầu, nàng liền thấy được đôi con ngươi dịu dàng thâm thúy của Lan Lăng Vương. Hắn nhìn thấy mặt nàng trắng bệch, nên trầm thấp hỏi "Làm sao thế?"

Tiếng nói vừa dứt, Trương Khởi đã tung người bổ nhào về phía trước, ôm chặc lấy hắn.

Nàng ôm hắn, thân thể dùng sức lách vào ngực hắn, run lẩy bẩy.

Lan Lăng Vương vội vàng ôm sát nàng, dịu dàng hỏi: "A Khởi, đã xảy ra chuyện gì?"

Trương Khởi lắc đầu, nàng chỉ ôm sát hông của hắn, dùng hết toàn lực mà ôm, liều mạng sử dụng nhiệt độ của hắn sưởi ấm cho mình.

Một hồi lâu, âm thanh mềm nhũn, yếu ớt của Trương Khởi từ ngực của hắn truyền đến, "Trường Cung. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Nói."

"Chàng đừng rời khỏi ta. . . . . Dù đi luyện Binh, cũng mang theo ta, được không?" Nàng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, đầy nước mắt nhìn hắn, vẻ mặt vô cùng cầu xin.

Lan Lăng Vương nghiêm túc hỏi "Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, sao nàng sợ thế?"

Trương Khởi dán sát người mình vào ngực hắn, nói: "Phương lão nói với ta một chuyện. Trường Cung, nếu như chàng không ở đây ta sẽ sợ. Về sau mặc kệ chàng tới chỗ nào, đều mang ta theo có được hay không?"

Thấy Lan Lăng Vương trầm mặc, nàng hơi luống cuống, cắn môi, rồi Trương Khởi nhón chân lên đưa môi đỏ của mình qua. di‿ễn♦đ‿àn♦l‿ê♦qu‿ý♦đ‿ôn Vừa lung tung hôn mặt của hắn, nàng vừa mềm mại cầu xin: "Trường Cung, có được hay không?" Từ buổi sáng có thể xem ra, hắn cùng với bệ hạ có quan hệ thân thiết. Chỉ cần hắn nguyện ý, là có thể thuyết phục bệ hạ mang mình đi chung.

Lan Lăng Vương trầm ngâm chốc lát, hơi khó xử nói: "Cũng hơi khó đấy. . . ."

Bốn chữ này vừa ra, Trương Khởi liền nóng nảy. Theo lời Phương lão, mấy nam nhân nắm đại quần của Cao thị nước Tề, yêu thích thứ khác còn có thể dễ dàng tha thứ, nhưng hoang dâm háo sắc còn là một cuộc so tài, đáng sợ hơn là bọn họ thích nhất ra tay với thê nữ của huynh đệ chú cháu mình, hơn nữa thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, có lúc còn hành hạ đến chết, dung nhan mình như vậy, không có Lan Lăng Vương ở bên che chở, vậy. . . . . Vô luận như thế nào, cũng phải phòng ngừa chu đáo, chỉ cần chưa rời khỏi nước Tề, thì nàng phải luôn theo sát hắn.

Vì vậy, Lan Lăng Vương mới nói ra, Trương Khởi liền oa một tiếng khóc lên. Mới khóc hai tiếng, nàng liền nhớ lại thân phận của mình, sợ chọc cho

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương không thích, bèn nhịn xuống. Chỉ có nước mắt không ngừng chuyển động ở trong hốc mắt, lỗ mũi còn hít hít, hợp với áo lông cáo màu trắng, thật giống một con hồ ly nhỏ bị vứt bỏ.

Trương Khởi thút thít, nhưng Lan Lăng Vương chỉ lạnh lùng nhìn mình, không hề động lòng gì. Nàng cắn răng một cái, đôi tay ôm cổ của hắn, sau đó hai chân kẹp hông của hắn, cả người áp sát vào trên người của hắn. Trong lòng âm thầm buồn bực nói: dù hắn ta nổi giận, ta cũng không buông tay. Quấn cho đến khi hắn đồng ý mới thôi.

Lan Lăng Vương bình tĩnh nhìn nàng đang đu lên, thấy Trương Khởi hồng mắt đáng thương nhìn mình, hắn từ từ nhíu mày.

Thảm, hắn sắp giận.

Trương Khởi hơi sợ, cắn môi suy nghĩ một lát, nàng dứt khoát vùi mặt lên cổ hắn, không để ý mặt hắn, cũng không chịu xuống.

Lan Lăng Vương vừa đi, vừa lạnh lùng nhìn Trương Khởi giắt trên người mình, lạnh nhạt nói ra: "Xuống."

"Ta không ——" trong sự mềm nhũn nũng nịu còn mang theo chút nức nở, dù là người sắt nghe được cũng tan ra.

Lan Lăng Vương không hề dừng lại, hắn tiếp tục chậm rãi bước đi, được vài bước, lại trầm giọng nói: "Sự tình liên quan trọng đại, lỳ hơn cũng vô ích."

Trương Khởi buồn buồn nói: "Vẫn lỳ tiếp." Nói xong còn thút thít. diễ●n❄đ●ànlê❄q●uýđ●ôn

Cảm thấy nàng đang tuột xuống, Lan Lăng Vương đưa cánh tay ra, nhẹ nhàng vịn mông của nàng, để cho nàng giắt trên người mình như cũ, rồi Lan Lăng Vương than nhẹ một tiếng, nói: "Đừng khóc"

https://thuviensach.vn

Nghe được sự thương tiếc trong lời của hắn, vành mắt Trương Khởi đỏ lên, oa khóc ra tiếng.

Không cho nàng khóc, nàng còn khóc dữ hơn.

Lan Lăng Vương cười khổ nói: "Được rồi được rồi, để ta suy nghĩ một lát."

Giọng nói đã thả lỏng.

Trương Khởi mừng rỡ, vội vàng dùng hai tay ôm mặt hắn hôn mạnh một hồi. Đợi hôn đến mặt hắn đầy nước miếng và dấu răng thì hai mắt Lan Lăng Vương đã chuyển thành tĩnh mịch. Khi môi đỏ mọng của Trương Khởi chuyển sang khóe môi hắn thì hắn đột nhiên siết chặt hai tay, nghiêng đầu hôn sâu hơn, rồi thân thể chuyển một cái, sải bước đi về phía phòng ngủ.

. . . . . .

Trong đêm nay, Trương Khởi cọ xát đủ kiểu, còn dùng hết các kiểu kỹ năng hầu hạ Lan Lăng Vương đến cả người sảng khoái, rốt cuộc hắn cũng đồng ý, lần luyện binh này sẽ mang theo nàng.

Hai ngày qua, thời tiết ở Tấn Dương vừa ẩm vừa lạnh, gió lạnh gào thét cuốn theo lá vàng bay múa đầy trời.

Sau hai ngày bận rộn liên tiếp, buổi tối ngày thứ ba, Lan Lăng Vương không để ý đến phủ Quảng Bình vương có tiệc, mà tìm một cớ về phủ.

Vẫy lui người hầu xong, giờ phút này trong tẩm cung, chỉ có hắn với Trương Khởi.

Dưới ánh nến lập lòe, ánh đèn lồng đỏ thẫm, còn có lò than ấm áp thiêu đốt, khiến trong phòng ấm áp thoải mái giống như mùa xuân.

https://thuviensach.vn

Trên giường trải da thú ấm áp, Lan Lăng Vương đang nghiêng người dựa vào.

Hắn uống chút rượu.

Người như hắn, từ nhỏ đã học kiềm chế, vào lúc nào, hắn cũng sẽ không để mình uống rượu say.

. . . . . Tự biết sắc đẹp quá mức, hắn không dám uống say.

Nhưng bây giờ, hắn lại uống say.

Sau khi Lan Lăng Vương Say rượu, lảo đảo trở lại trong phòng ngủ, không để ý sự ngăn trở của Trương Khởi, vừa chọt lét khiến nàng cười không ngừng, vừa cắm đầu cắm cổ, loạn xạ gạt trang phục trên người hắn ra, thay một cái áo khoác màu vàng nhạt vào.

Hắn chỉ khoác một cái áo thật dài, không mặc áo trong, lộ ra lồng ngực trắng như ngọc, bền chắc tráng kiện, phơi hoài cũng không đen, cùng với bắp đùi lõa lồ cũng trắng noãn.

Hắn đi chân không trên sàn nhà bằng gỗ đào. Giống như gương mặt và vóc người của hắn, trên người Lan Lăng Vương, không có chỗ nào không phải ông trời tỉ mỉ điêu khắc thành, cặp chân lớn cũng như thế, cho dù trên ngón chân có vài cọng lông dài nửa tấc, cũng không chút tổn hao vẻ hoàn mỹ của nó.

Giờ phút này, hắn khẽ nghiêng người dựa vào, gương mặt tuấn mỹ không chút tỳ vết hơi ửng đỏ vì say.

Hắn đưa tình ẩn tình nhìn Trương Khởi, bờ môi hoàn mỹ hơi nhếch lên, vẻ mặt cười như không cười, có phần lười biếng, và quyến rũ khiến tim người ta đập nhanh hơn.

https://thuviensach.vn

Hắn hiển nhiên hết sức vui vẻ, gương mặt ửng đỏ, quyến rũ nhìn Trương Khởi, hắn khàn khàn nói: "A Khởi."

Cảnh xuân Nam triều ở diễ≺n❋đ≻àn❋lê❋q≻uý❋đ≺ôn

Trương Khởi hoảng hốt khi thấy sự biến hóa của hắn, sau đó sợ hắn bị bệnh càng không ngừng đốt than, nghe được hắn kêu liền quay đầu lại. Nhìn hắn lộ nửa thân trần, mặt nàng hồng hồng, ánh mắt càng thêm long lanh, "Ở đây."

Lan Lăng Vương nghiêng đầu, mặc cho mái tóc đen như mực xõa trên giường, dưới ánh trăng, ánh mắt hắn rực rỡ như sao, tươi đẹp như trăng đỏ, "Ta đánh đàn cho nàng, nàng múa vì ta, như thế nào?"

Hắn híp cặp mắt lại, ánh mắt như dòng sông lấp lánh dưới ánh trăng, "Chỉ có nàng am hiểu điệu Xuân Nguyệt nhất." Điệu Xuân Nguyệt này, là tài nghệ nàng trổ ra vào đêm xin hắn mang đi luyện binh chung.

Âm thanh của hắn dịu dàng du dương, như tiếng dương cầm cực kỳ êm tai.

Hắn vừa say vừa cởi trần, mà còn đưa mắt nhìn nàng, khiến trái tim Trương Khởi đập nhanh thình thịch, gương mặt vừa đỏ vừa nóng, cả hai chân cũng hơi nhũn ra.

Nàng từ từ đứng lên, nghiêng đầu tránh né ánh mắt của hắn, đỏ mặt cười nói: "Được."

"Đi thay vũ y đi." Âm thanh của hắn trầm khàn, giống như nói nhỏ ở bên gối, "Mới vừa chế xong, đang ở trong ngăn kéo bên trái giường."

Cả Vũ Y cũng chuẩn bị tốt?

https://thuviensach.vn

Gương mặt ửng hồng của Trương Khởi lộ ra vẻ ngượng ngùng, nhẹ nhàng lên tiếng: "Tốt."

Nàng xoay người, đi về phía phòng ngủ.

Không bao lâu, Trương Khởi đi ra.

Nàng vừa đi khỏi, cặp mắt của Lan Lăng Vương đã say bảy phần đột nhiên sáng lên, tư thế nghiêng người lười biếng, càng thêm nghiêng về phía trước.

Hắn nhìn thẳng vào Trương Khởi.

Lúc này Trương Khởi khác bất cứ lúc nào. Khoác áo lụa bồng bềnh, áo trong màu trắng, bộc lộ rãnh giữa ngực tuyết trắng thấp thoáng, vòng eo mảnh khảnh, và hình dáng hoàn mỹ đều thấy được rõ ràng. Đôi chân ngọc thon dài thì càng thêm không thể nghi ngờ.

Mặc dù hai người đã ân ái vô số lần, nhưng cơ hội lộ nửa thân trần không nhiều. Nhìn hắn, Trương Khởi vừa thẹn vừa mừng, khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của nàng hồng hồng, mặt mày như tranh vẽ vừa ngượng ngùng, vừa tươi tắn, vừa quyến rũ, mà còn lộ ra vẻ xinh đẹp tao nhã.

Nàng thật rất đẹp, rất đẹp rất đẹp

Lan Lăng Vương si ngốc nhìn nàng một hồi, đột nhiên cười nhẹ một tiếng. Đang cười thì nghe hắn gọi: "A Khởi của ta. . . ."

Âm thanh dịu dàng như mặt nước.

Trương Khởi nghe được, nên ánh mắt nàng càng đẹp hơn.

Lan Lăng Vương chống người đứng lên, hắn cầm lấy sáo ngọc đặt ở trên bàn con, đặt ở bên môi thổi.

https://thuviensach.vn

. . . di⓮n♧đàn⓵ê♧quý♧đ⓪n . . . Hắn đưa lưng về phía màn cửa sổ bằng lụa mỏng.

Tối hôm nay là 15, trăng tròn trong suốt trên trời, ánh sáng màu bạc xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng, chiếu lên bóng dáng cao lớn của hắn, còn ánh vào gương mặt vô cùng tuấn mỹ của hắn, khiến ngũ quan mơ hồ, trong đôi mắt lấp lánh ánh sáng, rực rỡ tốt đẹp vô cùng.

Tiếng địch lượn lờ mà đến.

Trình độ dùng nhạc khí của Lan Lăng Vương đã đạt tới đỉnh cao. Hắn không biết điệu múa Xuân Nguyệt của Trương Khởi nên phối bản nhạc gì. Chỉ là thoải mái, tiếng địch của hắn, như mang theo ánh sáng rực rỡ, ánh trăng bàng bạc, còn có năm tháng hoàn mỹ.

Dần dần, tiếng địch chuyển một cái, từ du dương thành trầm thấp.

Mà lúc này, tay áo trắng như tuyết của Trương Khởi vung lên, đôi chân xinh xắn đã nhẹ nhàng múa ra.

Như Lan Lăng Vương, kỹ thuật múa của nàng cũng có thành tựu trời sanh. Đặc biệt là vừa quyến rũ vừa trong sáng, càng thêm am hiểu vũ điệu quyến rũ động lòng như có như không.

Lúc này, mặc dù nàng còn tấm bé, nhưng sau khi thành phụ nhân, thì vóc người ngày càng nở nang. Lúc múa, eo thon ngực nở mông cong, mỗi một lần phập phồng, đều phiêu diêu trong ngọn đèn dầu, vẽ ra dáng vẻ quyến rũ làm người ta miệng khô nóng nảy.

Điệu múa Xuân Nguyệt vốn bồng bềnh, phấp phới. Để ý sự nhẹ nhàng, và đong đưa tình xuân.

Vì vậy, trong ngọn đèn dầu thấp thoáng, ánh trăng sáng ngời, nàng mặc áo lụa trắng trong, xoay tròn theo tiếng địch. Giống như, một cơn gió xuân

https://thuviensach.vn

thổi qua, nàng sẽ bị thổi đi, giống như, một cơn gió lạnh thổi qua, nàng sẽ tan ra. . . .

Tiếng địch của Lan Lăng Vương càng triền miên hơn.

Trong tiếng địch sầu triền miên, bóng dáng cao lớn của hắn dưới ánh trăng chiếu xuống, dần dần trùng điệp với bóng dáng mảnh khảnh xinh đẹp kia. Nàng vẫn nhìn hắn, nàng múa vì hắn, trong ánh mắt tràn đầy tình ý, nàng vảy ống tay áo về phía hắn, vòng eo gập lại, xoay chuyển bồng bềnh, khi muốn nắm chặt lại bị trôi đi như mây khói.

. . . . . .

Thế gian này, những thứ cực kỳ tốt đẹp, thì không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

—— lúc này cũng vậy.

Chỉ biết là, giờ khắc này, từ phủ Lan Lăng vương phiêu đãng ra tiếng địch, trêu chọc mấy người đi đường ngừng lại. Trái phải trong sân Hoa phủ, còn có một số tiểu thư khuê nữ đi ra, họ đỡ ngọc lan, kinh ngạc nhìn trăng sáng trên trời mà mất hồn.

Chỉ biết giờ khắc này, bóng dáng nhẹ nhàng nhiễm trăng sáng chiếu vào trên màn lụa mỏng, làm cho một nhóm khách sải bước đi tới, bỗng nhiên dừng lại, từng người đều nhìn ngây dại không biết qua bao lâu, hầu kết của thanh niên tuấn nhã đi tuốt đằng trước lên xuống, hắn trầm thấp nói: "Thì ra là như vậy. . . . ." Âm thanh của hắn hơi khô.

Mọi người sau lưng hắn, rõ ràng chưa lấy lại tinh thần.

Khóe miệng bĩu một cái, thanh niên nói ra sải bước đi tới dưới bậc thang. Chắp hai tay, nhìn ánh sáng chiếu trong phòng ngủ, cùng trùng điệp thành từng bóng dáng hoa mỹ.

https://thuviensach.vn

Một thanh niên trắng nõn xinh đẹp tuyệt trần đứng ở bên trái hắn đang muốn mở miệng, nhưng hắn lại đưa tay quả quyết cự tuyệt.

Hắn lẳng lặng chắp tay nhìn qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng, nhìn bóng dáng loáng thoáng múa bên trong, lắng nghe tiếng nhạc bổng bềnh lượn lờ.

Lúc này, mọi người đứng ở sau lưng thanh niên, đã hoàn toàn tỉnh táo lại. Bọn họ dù ngứa ngáy khó nhịn, hận không thể lập tức vọt vào, nhưng thanh niên cao quý đứng ở phía trước bất động, bọn họ cũng đành phải nhìn chằm chằm bóng dáng nhẹ nhàng như ẩn như hiện cho đỡ khát, không thể làm gì khác hơn là lắng nghe tiếng địch vui vẻ mất hồn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Bốn Tháng Sau

Cũng không biết trải qua bao lâu, tiếng nhạc mới dừng lại.

Giống như sợ mỹ nhân bên trong lặng lẽ rời đi, khi tiếng địch vừa ngừng lại, thanh niên xinh đẹp tuyệt trần như nữ nhi cũng không để ý huynh trưởng tôn quý trước mặt, nhấc chân lên vội vã vọt tới.

Hắn xô cửa phòng ra, tiến vào mới lớn tiếng cười nói: "Cao Trường Cung ngươi thật giỏi, tiệc của ta ngươi không tham gia, lại chơi đùa với mỹ nhân ở đây."

Miệng vừa nói chuyện, ánh mắt của hắn vừa vội vàng tìm Trương Khởi. Nhưng khi cửa phòng vừa bị xô ra thì Trương Khởi đã nhanh chóng xoay tròn, bay vào trong nội thất nhanh như gió rồi. Hắn làm sao nhìn thấy cái gì?

Lan Lăng Vương chậm rãi để sáo ngọc xuống, trong có giọng nói hơi say có phần không vui, "Cao Trạm đây là phòng ngủ của ta."

Cao Trạm cười một tiếng, không để ý chút nào nói: "Biết đây là phòng ngủ của ngươi mà." Nói tới chỗ này, hắn ngẩng đầu nhìn quanh phòng, miệng tiếp tục nói: "Trường Cung, nghe nói ngươi mới có một tuyệt đại giai nhân? Thúc thúc chẳng thèm lo tiệc nhà mình, mà chỉ muốn tới xem. Đi, kêu nàng ấy ra ngoài cho thúc thúc xem với."

Hắn nói với vẻ mặt cợt nhã, giọng nói rất là vô lễ. Cũng phải, thân là thúc thúc của Lan Lăng Vương, hắn không cần phải khách khí với người cháu hèn mọn hơn mình.

https://thuviensach.vn

Hắn vừa nói xong, thì lại thấy mặt Lan Lăng Vương trầm xuống, lông mày xuất hiện vẻ hung dữ. Hiếm khi thấy Cao Trường Cung như thế, Cao Trạm lại cười to, chưa đợi hắn nói gì, đã phẩy ống tay áo lui ra ngoài.

Đóng cửa phòng, Cao Trạm chắp tay nói với người thanh niên tuấn mỹ đang đứng chắp tay ở cửa: "Cửu huynh, người biết tiểu tử Trường Cung kia đang làm gì không? Hắn cởi sạch áo, uống say túy lúy, chỉ khoác một cái áo khoác, còn thổi sáo, vui đùa với mỹ nhân kia đấy." Hắn cười to nói: "Thật không hổ là con cháu Cao gia ta, về chuyện tìm hoan tìm vui thì không cần dạy cũng biết."

Người thnah niên tuấn nhã lẳng lặng mỉm cười, sau khi nghe xong, hắn nói nhỏ: "Hồ đồ" rồi xoay chuyển ánh mắt, nhìn chằm chằm phòng ngủ, hắn trầm giọng nói: "Trường Cung chưa từng say, hôm nay say rượu, nhất định là trong lòng vô cùng vui mừng —— chúng ta đừng quấy rầy hắn, đi thôi"

Nói xong, hắn vung ống tay áo, dẫn theo mọi người cất bước rời đi.

Bọn họ vừa rời đi, Trương Khởi liền đi ra từ trong nội thất.

Đi tới trước mặt Lan Lăng Vương, Trương Khởi nhẹ nhàng ngã vào, rồi nàng ngước đầu, đôi tay ôm đầu gối của hắn, kêu: "Trường Cung. . . . . ."

"Hả?" Lan Lăng Vương mở đôi mắt say lờ đờ mê ly ra, không hiểu nhìn nàng. Thấy nàng hình như rất lạnh, bèn đưa tay nâng nàng lên đùi ngồi, hỏi "Sao thế?"

Trương Khởi ôm hông của hắn, vùi mặt ở trong lòng hắn, lắc đầu một cái.

Lúc nãy trong nội thất, nàng nghe được tiếng cười của Cao Trạm, không biết sao thấy hơi sợ.

https://thuviensach.vn

Quá khứ, Trương Khởi mà sợ, thì tự mình trốn một mình, mà không phải chạy đến ôm lấy Lan Lăng Vương như bây giờ. . . .

Khiến Trương Khởi không ngờ là mới vài ngày thôi, mà hình như người cả Tấn Dương đều biết rõ, Lan Lăng Vương mới có một sủng cơ, yêu như trân bảo, ngày ngày chỉ muốn bên cạnh nàng, vui đùa với nàng.

Trong khoảng thời gian ngắn, Lan Lăng Vương đã bị truyền thành một người si mê nữ sắc.

Nhưng Cao Trạm nói đúng, chuyện tìm hoan tìm vui này, đối với con em Cao thị thật sự không coi vào đâu die»n。d❊an。l«e。qu»y。d«on. Vì vậy Lan Lăng Vương trầm mê nữ sắc, cũng không bị ai chỉ trích hắn mắng hắn, ngược lại nửa tháng sau, hoàng đế hạ chỉ, cho phép tư binh của hắn tăng tới 1800.

Đồng thời, cũng bởi vì Lan Lăng Vương coi trọng ái cơ mới có cực độ, những tên quyền quý quan lại rục rịch ngóc đầu dậy, rất muốn thấy phong thái mỹ nhân, cũng đều an tĩnh lại.

—— Lan Lăng Vương rất được Tân Đế ngưỡng mộ, lại là một tôn thất có tài hoa, hơn nữa bên cạnh hắn chỉ có phụ nhân này. Nữ nhân của hắn dù đẹp nhất, cũng tội g mạo phạmì lúc này.

Cứ thế từng ngày trôi qua.

Trong sự yên tĩnh cực hạn, Trương Khởi thậm chí không có cơ hội gặp Trần sứ, càng không cách nào biết tình huống của đám người Tiêu Mạc A Lục. Nàng chỉ ở trong phủ chơi đùa huyên náo với Lan Lăng Vương mỗi ngày.

Đảo mắt một tháng trôi qua.

https://thuviensach.vn

Tới lúc này, Tấn Dương chính thức tiến vào mùa đông. Trong gió lạnh gào thét, Lan Lăng Vương mang theo Trương Khởi đi đến thành Nghi Dương.

Bốn tháng sau.

Lúc đến Nghi Dương là vào ngày đông tuyết bay, khi trở về đã là tháng ba xuân về hoa nở, dương liễu lả lướt.

Nhưng, lần này bọn họ không về Tấn Dương, mà là Nghiệp thành Đô thành của nước Tề.

Mấy ngày nữa, Trương Khởi sẽ tròn mười năm tuổi rồi.

Trương Khởi mười lăm tuổi, tư thái như cành liễu vươn cao, khi giơ tay nhấc chân, vẻ quyến rũ thuộc về phụ nhân và sự linh hoạt của thiếu nữ hòa hợp vào nhau, trở thành giai nhân khuynh thành chân chính.

Trương Khởi mười lăm tuổi, đã không còn là người bị hạ thuốc tuyệt tử như đời trước. Sự khỏe mạnh vui vẻ từ trong ra ngoài, làm cho thân thể của nàng như hoa xuân nở rộ, vẻ quyến rũ lan tỏa, linh khí bức người. Cho nên, cũng không còn vẻ mỹ lệ hơi bệnh hoạn, có chút chán chường như đời trước, mà đẹp hơn, thông minh hơn.

Trong mấy tháng qua, xảy ra một chuyện. Sứ giả hai nước Chu Trần trước khi xuân về hoa nở, đã lên đường rời đi. Nhưng, Tiêu Mạc ở lại. Bởi vì tài hoa hơn người, xử sự lão luyện, khiến Hoàng đế Cao Diễn có lòng nhất thống thiên hạ vô cùng ccoi trọng. Hôm nay đã là chính tam phẩm Lại Bộ Thượng Thư ở Đại Tề.

Trong thời gian ngắn thế, mà lên đượ đại quanc chính tam phẩm, thì tài hoa của Tiêu Mạc, đã vượt qua dự liệu của Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Dù là Lâu Thái hậu luôn có phê bình kín đáo với người Hán, cũng công nhận Tiêu Mạc. Dù sao hắn cũng đến từ gia đình quý tộc lâu đời ở nước Trần. Hắn có thể ở lại nước Tề, chính là một chuyện đáng kiêu ngạo ở nước Tề.

Đồng thời, Trương Khởi cũng biết, A Lục không có theo sứ Trần trở về nước, mà ở lại nước tề với Tiêu Mạc.

Ngày Lan Lăng Vương trở về, trên quan đạo trống rỗng, không thấy ai nghênh tiếp.

Nhìn cửa thành dần dần có thể thấy được, Lan Lăng Vương giục ngựa đến gần xe ngựa, hắn đã sớ thay trang phục bình thường, nên mặt mũi càng có vẻ âm trầm.

Hắn nhìn màn xe, âm thanh êm ái đến mức cả hắn cũng không phát giác, "A Khởi, sắp vào cửa thành rồi."

Nghe trong xe ngựa truyền tới một tiếng đáp nhẹ mềm mại, hắn thở dài nói: "A Khởi, không lẽ nàng có thai?"

Người trong xe ngựa cứng đờ.

Qua một hồi lâu, Trương Khởi mới thì thào nói ra: "Dù có thai, thì có thể thế nào?"

Nếu có thai, ta cho phép nàng sinh con ta, hôn sự cũng không cần gấp, có thể kéo thêm một hồi nữa. Dĩ nhiên, chỉ là có lẽ.

Lan Lăng Vương nhìn màn xe lay động, cuối cùng không trả lời.

Trầm mặc một hồi sau, trong xe ngựa, Trương Khởi cúi đầu hỏi lần nữa "Trường Cung, nếu có thai, thì thế nào?" di●ễn◡đàn◡l●ê◡quý◡đ●ôn Âm

https://thuviensach.vn

thanh của nàng hơi rung động, chứa sự mong đợi, hoặc khát vọng mà chính nàng cũng không nói rõ được.

Lan Lăng Vương nghiêm túc ngắm phương xa, hồi lâu mới nói: "Không có gì, chúng ta thường hoan ái, cũng nên có."

Trong xe ngựa, Trương Khởi ừ một tiếng, tựa như mang theo thất vọng mơ hồ.

Đang lúc ấy thì, một hắc giáp vệ (lính mặc giáp đen) kêu lên: "Có người tới"

Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên.

Vừa nhìn, hắn liền nhíu mày, từ từ nói: "Là Tiêu Mạc"

Xuất hiện trong tầm nhìn của bọn họ, đúng là Tiêu Mạc, dù hắn đã là quan to tam phẩm, nhưng vẫn mặc áo trắng, tóc dài dùng ngọc quan buộc lên. Dù ngồi ở trên lưng ngựa, hắn cũng có vẻ thanh thản tao nhã, phong thái nhẹ nhàng.

Trương Khởi nhìn hắn với mái tóc được buộc lại, có vẻ cao hơn, thành thục hơn, không khỏi ngạc nhiên nói: dường như hắn còn chưa tới 20, sao lại đeo quan buộc tóc rồi?

Đảo mắt, Trương Khởi hiểu được. Tiêu Mạc giống nàng, đã là một người lẻ loi không còn gia tộc, nguyên tắc cũ chưa đến 20 chưa làm quan, cũng không cần thiết giữ. Hắn đeo quan buộc tóc, là đang tự nói với mình, mình đã là một người trưởng thành, từ đó về sau, sủng nhục một mình, thịnh suy tự chịu?

Một người cởi ngựa cuốn gió bụi vội vã đến.

https://thuviensach.vn

Đi thẳng tới trước đội ngũ 20 bước Tiêu Mạc mới quát nhẹ một tiếng, siết ngừng ngựa.

Phía sau hắn không có tùy tùng.

Nghễnh đầu, Tiêu Mạc nghiêng mắt nhìn qua Lan Lăng Vương, sau đó quay đầu nhìn về phía xe ngựa của Trương Khởi. Nhìn màn xe bồng bềnh, hắn thả tròng mắt xuống.

Lại xoay đầu lại, Tiêu Mạc chắp tay với Lan Lăng Vương, mỉm cười nói: "Đi thì đông tuyết bay bay, lúc về dương liễu lả lướt, Quận Vương, đã lâu không gặp"

Trong âm thanh khàn khàn, mang theo nhớ nhung dày đặc.

Người hắn nhớ, tự nhiên không phải là Lan Lăng Vương.

Lan Lăng Vương ngẩng đầu nhìn hắn một cái, môi nhếch lên, lạnh lùng nói: "Tiêu thượng thư đặc biệt chào đón, Trường Cung không dám nhận"

Âm thanh của hắn vừa dứt, Tiêu Mạc đột nhiên cười một tiếng.

Tiếng cười của hắn, vừa phóng khoáng vừa trong trẻo. Trong lúc cười to, Tiêu Mạc chắp tay, "Được đấy chứ, được đấy chứ."

Hắn nở nụ cười, nghiêm túc nhìn chăm chú về phía xe ngựa của Trương Khởi, mà không nhìn Lan Lăng Vương, từ từ nói: "Kỳ hạn nửa năm sắp đến. . . . . không bao lâu nữa, quận vương sẽ nghị hôn thôi." Rõ ràng là nói chuyện với Lan Lăng Vương, nhưng ánh mắt hắn lại thẳng tắp, chớp cũng không chớp nhìn chằm chằm vào xe ngựa của Trương Khởi, âm thanh đã hơi đề cao, "Tập tục của nước Tề, Tiêu mỗ đã biết đến. Tiêu mỗ đến đây chỉ để nói một câu với Quận Vương, phụ nhân trong xe ngựa, nếu như ngươi không bảo vệ được, Tiêu mỗ nguyện ý đón lấy"

https://thuviensach.vn

Lời nói như đinh chém sắt, thái độ của hắn nụ cười của hắn, lại dương dương tự đắc, hồn nhiên như các danh sĩ phong lưu. Cảnh xuân Nam triều diễn๖ۣۜđàn✱lê✱quý๖ۣۜđôn

Phong độ có từ trong xương như hắn, rất khó gặp ở nước Tề. Trương Khởi từ trong khe hở nhìn hắn, thầm nghĩ: khó trách hắn dù đến nước Chu, hay ở nước Tề, cũng có thể hòa mình với con cháu nhà Hán, thật có xu thế của người đứng đầu.

Tiêu Mạc nói xong, nhìn thấy sắc mặt Lan Lăng Vương trầm xuống, không khỏi ngửa đầu cười một tiếng. Trong tiếng cười lớn, hắn chắp tay với Lan Lăng Vương lần nữa, hai chân đá một cái, xua ngựa quay đầu, trong nháy mắt vó ngựa cộc cộc, lại chạy về đường cũ.

Người này long đong mệt mỏi, vội vã đến vội vã đi, chính là vì nói chuyện này sao?

Bên này bóng dáng của Tiêu Mạc vừa mới biến mất, ở chỗ cửa thành đã có mấy chiếc xe ngựa chạy tới. Xe ngựa còn chưa đến gần, thì giọng nói thanh thúy của nữ nhân hòa lẫn tiếng nói trong trẻo của thanh niên đã truyền đến từ phía sau.

Trong tiếng kêu gọi ngổn ngang, có một tiếng kêu đặc biệt jhác.

"Trường Cung. . . . ." Sau màn xe được vén lên, người cười ngọt ngào và rực rỡ, chính là Trịnh Du đã lâu không gặp. Lần này nàng ta đã hoàn toàn không còn vẻ lo lắng như mấy tháng trước, thậm chí còn cười rực rỡ hơn, xinh đẹp hơn lúc mới gặp Trương Khởi. Đôi giày màu hồng cánh sen, nổi bật khuôn mặt trắng trẻo hồng hào của nàng ta, thật đúng là mặt ửng hồng như hoa đào.

Trịnh Du cười khanh khách, vui mừng vô hạn nhìn trước Lan Lăng Vương, giòn giã kêu: "Trường Cung, huynh đã về rồi." Ánh mắt nàng ta vừa thẹn vừa vui, cả người hào phòng.

https://thuviensach.vn

Từ khi nào, nàng ta cũng sửa lại xưng hô?

Khi Trương Khởi còn kinh ngạc, bảy, tám thiếu niên nam nữ bao vây Lan Lăng Vương, ồn ào lộn xộn nói ra, "Ngươi được đấy tiểu tử, vừa đi liền mấy năm." "Trường Cung, đã lâu không gặp, rất nhớ ngươi." "Nghe nói ngươi có một cơ thiếp tuyệt sắc? Ở nơi nào, mau cho chúng ta nhìn xem?" "Ta cố ý chạy tới Tấn Dương ăn Nguyên Tiêu, vì để gặp ngươi, nhưng không ngờ ngươi lại đến Nghi Dương."

Trong tiếng cười đùa Trịnh Du đưa đầu ra, cười khanh khách cắt đứt lời họ, "Được rồi, được rồi, an tĩnh chút." Sau đó, nàng ngẩng đầu nhìn Lan Lăng Vương, đề cao âm thanh, nghiêm túc nói: "Trường Cung, bệ hạ có lệnh, bảo ngươi vào thành đừng vội trở về phủ, trực tiếp đến hoàng cung gặp ngài ấy." Khóe miệng nàng giương lên, nhẹ nhàng nói: "Đúng rồi, cơ thiếp kia có đây không? Bệ hạ cũng muốn gặp."

Đoạn đường này, chúng thiếu niên nam nữ bao bọc vây quanh Lan Lăng Vương, khiến Trương Khởi cũng không có cơ hội trao đổi với hắn.

Trong tiếng noí của họ, đoàn xe rất nhanh đã vào Nghiệp thành.

Nghiệp thành, từ xưa đã là kinh đô của đế vương diễ♦n☽đ♦àn❀lê❀q♦uý☽đ♦ôn. Tháng ba dương xuân, ngẩng đầu có thể thấy hoa đào hoa lê nở rộ khắp nơi. Nhưng dù là hoa đào hay hoa lê, đều đang kết từng đóa hoa trên cành cây trụi lủi, rất ít thấy lá cây.

Trên đường phố hơi bẩn, hiển nhiên trước đây không lâu mới bị gió cát thổi qua.

Trương Khởi chú ý vừa đến Nghiệp thành, trên mặt Lan Lăng Vương đã lộ vẻ vui sướng, hiển nhiên, có thể về đến cố hương nên rất chờ mong.

Nhưng nàng lại không mong đợi. Trương Khởi nhìn nụ cười trên mặt hắn, không biết tại sao hơi buồn bực. Có lẽ ở trong vô thức, nàng đã từng hi

https://thuviensach.vn

vọng, một khi tình hình không đúng, hắn có thể rời khỏi nơi này với nàng?

Ở Nghiệp thành, cũng có phủ Lan Lăng vương. Phủ này không giống phủ xây tạm như ở Tấn Dương.

Xe ngựa đi ngang qua phủ Lan Lăng vương không có dừng lại, mà đi thẳng tới hoàng cung.

Không bao lâu, tiếng cười cợt của chúng thiếu niên dần dần dừng, ngược lại thay thế bằng tiếng vó ngựa an tĩnh trầm muộn.

Tiến vào cửa cung rồi.

Khi xe ngựa dừng lại thì Lan Lăng Vương nhảy xuống lưng ngựa, vươn tay với Trương Khởi ở trong xe ngựa, "Xuống đây đi."

Trương Khởi đáp nhẹ một tiếng, đưa tay đỡ lấy tay hắn, đi xuống.

Chúng thiếu niên thiếu nữ, kể cả Trịnh Du, cũng đều dùng ánh mắt lóe sáng nhìn phương hướng này. Đợi gặp được Trương Khởi, bọn họ đồng thời cảm thấy thất vọng.

—— cố ý ra mắt quân vương, nàng lại còn đội mũ che mặt.

Tới nơi này, chúng thiếu niên thiếu nữ đã không thể đồng hành, sau khi chia tay, Lan Lăng Vương dắt Trương Khởi, dưới sự dẫn dắt của thái giám, đi tới ngoài thư phòng của bệ hạ.

Mới vừa đứng lại, âm thanh nho nhã thanh thúy của bệ hạ truyền đến, "Trường Cung tới à, đi vào đi."

"Vâng"

Lan Lăng Vương đáp một tiếng rồi vào bên trong, còn Trương Khởi, cũng lấy mũ sa xuống, nhắm mắt theo đuôi vào trong thư phòng.

https://thuviensach.vn

Hai người đi vào cả đầu cũng không ngẩng lên đã đồng thời hành lễ, không chú ý tới, sau bàn, bệ hạ trẻ tuổi đang ngẩng đầu, ánh mắt của hắn xẹt qua Lan Lăng Vương, rồi nghiêm túc quan sát Trương Khởi.

Suy nghĩ một lúc, khóe môi Cao Diễn cong cong, ôn hòa cười nói: "Không cần đa lễ, Trường Cung, tới đây ngồi."

"Tạ bệ hạ."

Lan Lăng Vương ngồi xong, Trương Khởi là cơ thiếp của hắn liền ngồi chồm hỗm ở phía sau hắn.

Mới vừa ngồi xong, Trương Khởi đả cảm thấy, một ánh mắt lại nhìn chăm chú về phía mình.

. . . . Vừa mới đi vào, hắn đã nhìn chòng chọc vài lần mà còn nhìn chăm chú nghiêm túc khiến Trương Khởi khoanh hai tay, lo lắng uốn éo.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Tuyên Bố Của Trương Khởi

Hoàng đế nhìn về phía Lan Lăng vương, hòa nhã cười nói: "Trường Cung, bốn tháng nay đệ vất vả nhiều rồi, chắc từ Nguyên Chính đến Nghi Dường đều cô đơn phải không?"

Lan Lăng vương ôn hoà hiền hậu cười nói: "Thần không cô đơn." Hắn nhìn sang Trương Khởi, ánh mắt nhìn khuôn mặt của nàng trở nên vô cùng dịu dàng, "Thần có người phụ nữ này, thần không cô đơn"

Thần có người phụ nữ này, thần không cô đơn.

Những lời này vừa ra, trong thư phòng thoáng trở nên yên tĩnh hẳn.

Bệ hạ hơi cau mày lại nhưng không ai nhìn thấy. Hắn mới mở miệng, Trường Cung liền dùng câu này đối đáp lại, hắn không phải đã biết dụng ý lần này triệu hắn vào cung sao?

Sau một lúc yên tĩnh, bệ hạ thở dài, đắn đo câu chữ chậm rãi nói: "Trường Cung, tuổi đệ không còn nhỏ, lại chưa sinh con nối dõi. Mặc dù đệ thích vui đùa cùng phụ nhân này nhưng cũng không thể chậm trễ chuyện lớn là lấy vợ sinh con”

Bệ hạ thong thả nói xong, âm thanh có chút trầm. Đây là đang khuyên nhủ? Rõ ràng trong mắt hắn đã sớm có quyết định, dù Lan Lăng Vương đối xử tốt hơn nữa với Trương Khởi thì chuyện vui đùa với phụ nhân chỉ là chuyện nhỏ. Việc chính của hắn là phải cưới Trịnh Du, cùng Trịnh Du sinh con nối dõi, Trương Khởi vẫn biết thế, sẽ có lúc phải đến nhưng khi giờ khắc này thật sự tới thì trái tim nàng lại cảm thấy xoắn lại, đau đớn ở ngoài

https://thuviensach.vn

dự tính, khó chịu làm nàng hô hấp cũng thấy khó khăn, đầu óc nàng lại hiếm có tỉnh táo. Trong thời gian ngắn, trong đầu nàng nhanh như chớp thoáng xuất hiện phán quyết của Lan Lăng vương và bệ hạ.

Trương Khởi hít một hơi, lần đầu tiên ngẩng đầu lên từ sau khi bước vào gian phòng.

Nàng ngẩng đầu, đôi mắt ướt nhẹp nhìn sang Lan Lăng vương. Vừa vặn lúc này, Lan Lăng vương nghe được ý tứ của bệ hạ ý cũng quay đầu nhìn về phía nàng.

Hai đôi bốn mắt nhìn nhau, Lan Lăng vương giật mình.

Hắn chưa bao giờ giống như hiên tại, rõ ràng trực tiếp cảm thấy được tâm ý qua đôi môi môi mím chặt của nàng, ánh mắt ứa lệ đau khổ cùng tuyệt vọng đang nhìn hắn. Giống như lời hắn nói sau đó sẽ trở thành thanh kiếm tẩm độc đâm vào trái tim nàng, làm cho nàng vô tình rơi vào tình cảnh không có đất dung thân, Lan Lăng vương bị chấn động rồi trở nên do dự.

Cao Diễn ngồi trên đài cao, thu ánh mắt nàng vào trong đáy mắt, đôi mày lúc này từ từ cau lại.

Tiểu phụ nhân này rõ ràng là người hiểu đạo lý, kính cẩn dễ bảo biết thân biết phận. Sao sau chuyến đi bốn tháng tới Nghi Dương, tâm tư lại trở nên trèo cao hơn? Cũng đúng, Trường Cung chưa bao giờ từng có phụ nhân, được hắn chuyên môn sủng ái, khó tránh khỏi dễ dàng làm người ta trở nên kiêu ngạo.

Cao Diễn tuy tuổi không cao nhưng suy nghĩ chín chắn, lại thích đọc sách lịch sử. Hắn vẫn biết các phụ nhân có dã tâm bừng bừng có thể phá hủy một người đàn ông, mà một mỹ nhân tuyệt sắc có dã tâm bừng bừng thì càng có thể hủy diệt một quốc gia, hắn nghĩ tới điều này, ánh mắt nhìn về phía Trương Khởi dần dần trở nên sâu xa.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi thất thần đau khổ nhìn Lan Lăng vương, cuối cùng hai mắt nhắm lại. Đôi lông lông mi mỏng manh của nàng rung rung tạo ra vẻ yếu đuối và đau buồn.

Mỹ nhân chính là mỹ nhân, rõ ràng chưa nói lời nào nhưng chỉ một ánh mắt, một động tác liền khiến không khí trong thư phòng trở nên vắng lặng.

Không lâu sau, Cao Diễn ho nhẹ một tiếng, hắn ngả lưng ra sau, nhìn Lan Lăng vương chằm chằm rồi trầm giọng nói: "Trường Cung, đệ có thể đi tới ngày hôm nay đã không dễ chút nào, việc này không cần huynh nói đệ cũng rõ.” Hắn nhìn sang Trương Khởi, lại chuyển ánh mắt về Lan Lăng vương, âm thanh hơi trầm xuống, không giận mà uy quát lên: "Nam tử hán đại trượng phu, lúc làm việc nên có suy nghĩ của riêng mình"

Lời này rất nặng, chỉ kém không có nói thẳng ra, Lan Lăng vương không thể bị sắc đẹp mê hoặc, Lan Lăng vương làm như tỉnh táo lại. Hắn ngẩng đầu lên, thành khẩn nói: "Bệ hạ, thần đã nói qua trong vòng nửa năm không nghị hôn. Không phải còn chưa đến lúc đáo sao, hiện tại thần không muốn nói tới chuyện này."

Nói tới đây, hắn nói với Trương Khởi: "Nàng đi ra ngoài một lúc đi."

"Vâng."

Trương Khởi cúi người, từ từ lui ra ngoài.

Nàng đi đến dưới gốc cây bạch dương, nhìn hoa khoe sắc thắm cách đó không xa, khóe môi dần nhấp mở.

Nửa năm nay sống chung với nhau, nàng biết Cao Trường Cung đối xử rất tốt với nàng, hơn nữa, trong lúc vô tình nàng đã thích hắn. Đã thế, vậy thì nàng đánh cuộc một phen, cùng lắm thì thất bại, đến cuối vẫn cũng coi như đã đi hết con đường mở ra tới giờ, Trương Khởi nàng không bao giờ thiếu chính là việc nắm bắt được tình hình. Hiện tại, nàng biết mình có

https://thuviensach.vn

quyền được kiêu ngạo, được quyết định theo ý mình. Trong thư phòng, quân thần đang trò chuyện rất vui với nhau.

Ban đầu, Cao Diễn đã tính tới rất nhiều lí do từ chối. Ai biết hắn mới mở miệng thử dò xét, tiểu đệ thông minh trước mắt hắn liền cắt đứt, trực tiếp nói ra "Thần có nữ nhân này, thần không cô đơn". Vì vậy, hắn đành nuốt lại lời nói đằng sau.

Quân thần hai người khó nói về hôn sự cùng với an bài cho Trương Khởi nên đều bàn luận về việc quân sự của quốc gia.

Bàn luận một mạch gần nửa canh giờ, Lan Lăng vương mới cáo lui rời khỏi.

Hắn vừa ra cửa phòng, liền thấy được Trương Khởi mất hồn đứng dưới gốc cây Bạch Dương, ngước nhìn lên trời xanh.

Hắn sải bước đến gần, kêu lên: "A Khởi."

Trương Khởi đột nhiên nghe được hắn kêu, bỗng giật mình, nàng vội vàng xoay người lại, con ngươi gợn sóng dịu dàng thâm tình si mê nhìn hắn, bất chợt, nàng mặc kệ tình huống bây giờ, vươn người bổ nhào về phía trước, hai cánh tay giơ ra, liền treo trên cổ Lan Lăng vương.

Trương Khởi ôm chặt hắn, quấn lấy hắn, run giọng nói: "Trường Cung..... Đừng làm cho giữa chàng và ta có người khác. Van xin chàng....."

"Đừng làm cho giữa chàng và ta có người khác." Đây là một lời tâm tình thịnh hành những năm gần đây ở tầng lớp quý tộc nước Tề. Nhóm quý nữ xuất thân cao quý, không ai bì nổi thường sẽ nói ra lời này trong đêm tân hôn, vừa nồng nàn vừa kiên quyết biểu đạt lập trường của mình với phu quân. Vì vậy, ngược lại lời Trương Khởi nói không quá gây chấn động, chấn động chỉ do thân phận cùng với địa điểm nàng nói lời này là ở gần thư

https://thuviensach.vn

phòng. Bệ hạ trẻ tuổi tuấn lãng, chắp hai tay ra sau lưng, lẳng lặng nhìn một màn này. Lông mày hắn từ từ nhíu vào, cho đến khi tạo thành ấn đường giữa trán.

Tuy phụ nhân này đẹp nhưng tính tình cũng không tránh khỏi quá được sủng ái mà trở nên kiêu ngạo, Lan Lăng vương tất nhiên không biết bệ hạ thất vọng, hắn thực sự sợ hết hồn khi bị Trương Khởi tỏ tình.

Thời gian trôi qua lúc lâu, giọng nói khàn khàn của hắn mới phát ra: "Tụt xuống trước đã."

"Vâng." Trương Khởi không hề tùy hứng nữa, nhu thuận trượt từ trên người hắn xuống.

Đưa mắt nhìn Lan Lăng vương dắt tay nhau rời đi, một thái giám đi tới sau lưng Cao Diễn, cẩn thận nói: "Bệ hạ, lần này, Lan Lăng vương quá mức si mê phụ nhân này."

Giọng điệu làm như bất mãn, lặng lẽ nhìn về phía ánh mắt hoàng đế, trong mắt đã lộ ra mấy phần sáng.

Cao Diễn tất nhiên nghe ra nội thị đang đánh thức mình, hắn thản nhiên nói: "Trẫm biết..... Trường Cung hắn còn trẻ tuổi, chờ một thời gian đi."

Lan Lăng vương ngồi lên xe ngựa, bỗng dưng quay người Trương Khởi lại. Sau khi làm nàng quay mặt về phía mình, hắn nâng cằm nàng nên, nhìn nàng chăm chú không hề chớp mắt.

Trương Khởi không né tránh ánh mắt hắn.

Nàng ngẩng đầu, tròng mắt gợn sóng đón nhận ánh mắt hắn.

Trương Khởi cảm nhận được ánh mắt hắn nhìn rất chăm chú, nàng liền vươn tay ra.

https://thuviensach.vn

Nàng bưng lấy mặt của hắn, nhìn chằm chằm vào con ngươi thâm thúy của hắn, nàng nén không cho nước mắt chảy ra, nở nụ cười rực rỡ như hoa.

"Trường Cung."

Trương Khởi nâng cằm lên, nhìn gương mặt tuyệt mỹ, lần đầu tiên lộ ra sự tùy hứng, sự kiêu ngạo yếu ớt. Rõ ràng là động tác rất kiêu căng tự cho là giỏi nhưng hành động nàng loại toát ra sự tuyệt vọng. Nàng không nói ra lời, nước mắt đã chảy xuống hai bên má, "Trường Cung."

Nàng hít mũi một cái, nở nụ cười rực rỡ nói: "Ta thích chàng"

Ta thích chàng

Nếu nước mắt của nàng chảy ra vui mừng bao nhiêu thì nụ cười kia lại càng trở nên rực rỡ bấy nhiêu, cái cằm càng nâng lên thật cao, giọng nói như nữ vương đang tuyên bố lãnh thổ của mình nhưng cánh môi cắn chặt trắng bệch lại để lộ sự khẩn trương vô cùng.

Trương Khởi cắn môi, tiếp tục sáng lạn tuyên bố: "Ta thích chàng, si mê chàng..... Mỗi ngày ngủ ở bên cạnh thân thể của chàng, trái tim ta như được lấp đầy, không nhìn thấy chàng một lúc, ta liền sợ. Chàng đối tốt với ta thì ta lo lắng có một ngày chàng sẽ đem phần tốt đẹp này chuyện cho một nữ nhân đẹp hơn thiếp. Ta biết một ngày nào đó chàng sẽ lấy thê (vợ), khi đó ta tỉnh lại giữa đêm khuya sẽ mở mắt thức đến khi trời sáng. Nhưng có sợ hãi nhiều hơn nữa, lo lắng nhiều hơn nữa cũng không cách nào giấu đi việc ta thích chàng. Trường Cung, ta muốn ở một chỗ với chàng, cả ngày lẫn đêm, tháng này qua năm khác..... Nếu chàng chết trận ở chiến trường, ta sẽ tự vẫn bên cạnh người chàng, nếu chàng công cao chấn chủ (2) làm bệ hạ không thể tha thứ ban cho rượu độc, ta sẽ dùng một dải lụa trắng cùng chết với chàng."

(2)công cao chấn chủ: công lao to lớn gây chấn động vượt qua cả chủ nhân mình, ở đây ý chỉ công lao lớn hơn cả vua một nước nói lên tội phạm

https://thuviensach.vn

thượng.

Nàng đang bưng mặt hắn, lông mi chớp chớp như bươm bướm bay giữa mùa đông, rực rỡ đẹp đẽ như loài hoa nhưng cũng chỉ có trong ngày trời quanh này, đợi đến ngày mai khi gió sương đã đến thì nó sẽ gẫy cánh mất thân, chết không có chỗ chôn.

Nàng nhìn hắn không chớp mắt, thất thần đau khổ, cúi đầu thỉnh cầu: "Trường Cung, xin chàng cho phép ta ở bên cạnh lăng tẩm(3), lưu lại một vị trí cho ta, xin đừng để ta sinh không nơi dựa chết không có chỗ về ."

(3) lăng tẩm: chỗ đặt xác chết của người trong hoàng tộc

Nàng nói thong thả mà nghiêm túc.

Nàng chăm chú nhìn vào mặt hắn, không buông tha bất kì biểu cảm nào của hắn.

Tay nàng run run bưng mặt hắn như đang chờ đợi khoảnh khắc bị hắn trực tiếp cự tuyệt hoặc quả quyết đẩy nàng ra.

Nàng đã chuẩn bị tốt bị hắn đoạn tuyệt từ chối, trong ánh mắt nàng lại kiên trì như cũ, tùy hứng mà kiêu ngạo nói ra, Lan Lăng vương có chút khó khăn quay đầu đi.

Yết hầu của hắn khẽ động, một lúc lâu mới khàn giọng nói: "Lời này để sau này hãy nói đi."

Không có quả quyết cự tuyệt, cũng không có khinh thường mà cười.

Trương Khởi thấy chuyển biến tốt liền chấp nhận, nàng mềm mỏng đáp một tiếng, "Được." Sau khi đáp lại, nàng núp ở trong ngực hắn, vòng tay ôm hông của hắn, nỉ non nói: "Trường Cung, A Khởi hát một bài cho chàng nghe, được không?"

https://thuviensach.vn

Cũng không đợi hắn đồng ý, giọng hát của nàng êm ái mà truyền cảm theo gió bay ra, vang vọng dưới màn xe màu hồng.

"Tử chi thang hề, uyển khâu chi thượng hề.

Tuân hữu tình hề, nhi vô vọng hề.

Khảm kỳ kích cổ, uyển khâu chi hạ.

Vô đông vô hạ, trị kỳ lộc vũ.

Khảm kỳ phích phữu, uyển khâu chi đạo.

Vô đông vô hạ, trị kỳ lộc đạo"

"Uyển khâu chi thượng, lưu truyện trứ nhĩ đích khuynh thành chi vũ. Ngã ái nhĩ luyến nhĩ luyến, khước bất cảm bão dĩ hi vọng....."

Trương Khởi dùng khẩu âm(4) vùng Kiến Khang của nước Trần hát, giọng điệu mềm mại du dương chuẩn mực. Âm thanh triền miên, trầm bổng, uyển chuyển chứa tình ý, khao khát khiến người ta tuyệt vọng.

(4)khẩu âm: tiếng địa phương

Thấy xe ngựa Lan Lăng vương chạy ra khỏi đường tắt từ trong một ngõ, một chiếc xe ngựa cao quý vội vàng chạy ra bên cạnh. Hai xe cách xa nhau chỉ chừng mười bước thì xe ngựa kia vén màn xe lên, Trịnh Du mang theo khuôn mặt xinh đẹp và kinh ngạc xuất hiện, giọng nàng giòn giã kêu lên: "Trường Cung, thật trùng hợp....."

Lời còn chưa nói hết, dư âm liền chặn ở trong cổ họng của nàng. Đôi mắt Trịnh Du trợn to, kinh ngạc nhìn thoáng qua xe ngựa, tiếng hát hoa mỹ triền miễn của nữ nhân cũng bay bổng ra từ trong xe, nàng không khỏi chuyển hướng hỏi vào trong xe mình "Nàng ta đang hát cái gì?"

https://thuviensach.vn

Hai tỳ nữ trong xe ngựa lắc lắc đầu. Một phụ nhân lâu năm cung kính nói: "Nàng hát bằng ngôn ngữ nước Trần, nô tài cũng không hiểu."

Nhưng giọng ca hát bài này thật êm tai, rả rích như tiếng nước chảy, nghe giống như giọng sủng cơ mà Lan Lăng vương đoạt được. Bài hát này hoàn toàn khác biệt với ca khúc do những nữ lang kia biểu diễn ở Nghiệp Thành của nước Tề.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Ngả Bài

Ở phủ Lan Lăng vương tại Nghiệp thành, trong bốn sân, bảy tám mươi căn phòng, toàn bộ được thiết kế thể hiện sự to lớn, hoành tráng.

Một chiếc xe ngựa được kéo vào trong phủ, Lan Lăng vương liền ôm Trương Khởi nhảy xuống xe ngựa, nhìn đám người hầu quản gia cung kính đứng ở hai bên, hắn nghiêm mặt phân phó nói: "Đây là Trương cơ, là nữ chủ nhân của các ngươi."

Giới thiệu xong, hắn dắt Trương Khởi, sải bước đi nhanh tới phòng ngủ của mình.

Bên trong sân hắn ở trồng đủ loại hoa đào, những bông nụ hoa đào nở đầy trên cành, nàng đột ngột nhìn thấy một đình lầu không dễ phát hiện ẩn mình trong biển hoa.

Trong sân này, chỉ có một tòa đỉnh lầu hai tầng, lầu dưới là phòng ngủ, thư phòng ở lầu trên, trái phải hai bên còn có một Thiên điện(1) riêng.

(1)Thiên điện: tòa nhà đặt bên cạnh tòa nhà chính.

Lan Lăng vương vừa tiến vào viện, vẫy tay lui người hầu, quay đầu nhìn về phía Trương Khởi.

Vẻ mặt của hắn rất cổ quái, cực nghiêm túc, nghiêm tức đến quá mức tạo ra chút quái lạ dường như muốn nói cái gì đó nhưng lại thôi.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, hắn chỉ cúi đầu nói: "Nàng đi thu thập một chút rồi đem vật dụng của nàng đặt Thiên điện ở bên trái.”

Trương Khởi đáp lại, cất bước rời đi.

Hắn nhìn bóng lưng của nàng, một lúc lâu không nhúc nhích.

Buổi tối hôm nay là lần đầu tiên Lan Lăng vương không ôm nàng ngủ mà ai có phòng người ấy ngủ.

Trương Khởi biết, phòng chính sát vách thỉnh thoảng truyền đến tiếng hắn múa kiếm, nàng cũng biết hắn luôn luôn đi đi lại lại, nhiều lần đều đi tới bên ngoài cửa phòng nàng rồi lại thu bước chân về.

Trương Khởi yên lặng ngồi chồm hỗm ở trên giường, khác với Lan Lăng vương, nàng vẫn chưa hề nhúc nhích.

Trương Khởi yên tĩnh nhìn khoảng hư không tăm tối, không chút buồn ngủ.

Hôm nay thái độ hoàng đế làm nàng sợ hãi, đứng ngồi không yên. May mắn, nàng phản ứng khá nhanh, có lẽ bây giờ ở trong mắt bệ hạ, nàng là một nữ nhân không biết thân biết phận.

Nữ nhân này tuy đẹp thì có đẹp nhưng chưa được dạy dỗ tốt mà đã thu dùng nên cuối cùng không thể bớt lo.

Hơn nữa, xem thái độ hôm nay của A Du với câu nói kia của Tiêu Mạc và lời của bệ hạ thì hôn sự của hắn chỉ thiếu chính thức hạ chỉ thôi?

Trương Khởi cắn môi, quay đầu nhìn về phòng sát vách bên cạnh nơi ánh sáng xuyên thấu sang.

Bốn tháng gần đây là quãng thời gian bình thản nhất mà nàng trải qua từ khi sinh ra đến giờ, không lo cơm ăn áo mặc, không sợ người nào châm

https://thuviensach.vn

chọc bạc đãi, không cần đả kích ngấm ngầm hay công khai, càng không phải nghĩ đến tính mạng gặp nguy hiểm, còn được nam nhân toàn tâm toàn ý sủng ái che chở chăm sóc hàng ngày.

Cuộc sống trôi qua rất ấm áp tươi đẹp khiến người ta thật lưu luyến. Trương Khởi nhìn một luồng ánh sáng duy nhất trong tầm mắt tuyệt vọng nghĩ đến.

Nàng không muốn lưu luyến, không nghĩ say mê. Người như nàng chưa bao giờ muốn phụ thuộc vào bất kỳ nam nhân nào nhưng giờ lại không thể không phụ thuộc vào.

Một đêm qua đi, đêm nay, ánh nến phòng chính vẫn đốt cháy đến khi trời sáng.

Dưới ánh sáng ban ngày rực rỡ, một chiếc xe ngựa chậm rãi chạy về phía ngã tư đường.

Trong xe ngựa, Trịnh Du mờ mịt nhìn đám người nhốn nháo bên ngoài, nhỏ giọng hỏi: "A Thu, ngươi nghe thấy sao?"

Thu công chúa biết nàng hỏi cái gì, lập tức cười khẩy nói: "Tất nhiên nghe thấy..... Thật nực cười, hôm nay ta mới biết, trên đời này còn có loại dân đen không nhìn thấy rõ vị trí của mình”

Nói tới chỗ này, nàng nhìn sang Trịnh Du, "Này, A Du ngươi làm sao thế? Chẳng lẽ ngươi còn tưởng rằng loại tiện tỳ không tuân thủ bổn phận như nàng ta còn có thể đạt được thứ tốt sao?”

Vẻ mặt Trịnh Du như trước mờ mịt, phải đến khi Thu công chúa nhiều lần hỏi tới, nàng lo lắng nói: "Mẫu thân ta mới vừa nói, có một cơ thiếp không biết thân biết phận như thế sống ở trong hậu uyển không phải điều tốt cho chủ mẫu. Mẫu thân còn nói, nếu nhất định kết thân cùng Trường Cung thì một trong những việc thiết yếu chính là xua đuổi phụ nhân đó”

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn Thu công chúa, cắn răng mà nói ra: "Mẫu thân ta có ý định cho phụ nhân kia một chút tiền tài cũng tốt, dù sao không thể để nàng ta lại bên cạnh Trường Cung.”

Thu công chúa nói như chuyện đương nhiên đáp: "Đấy là tất nhiên, loại nữ nhân đó dĩ nhiên không thể lưu lại, chỉ cần nàng ta đồng ý thì cho ít tiền tài có đáng gì?”

Trịnh Du cười khổ nói: "A Thu, ngươi nghe không hiểu ý của ta. Ta đang lo lắng Trường Cung nơi đó, hắn rất si mê nữ nhân kia, nếu thật sự muốn bắt buộc hắn buông thả nàng, hắn sẽ không chịu được giọng điệu cương cứng bây giờ của mẫu thân ta, mấy bậc trưởng bối trong phủ cũng đều giống người, ủng hộ cách làm của mẫu thân ta. Nhưng ta hiểu rõ Trường Cung, nếu hắn nhất định không muốn thì ... ... ta sợ hôn sự này sẽ không thuận lợi".

Nàng nghĩ đến ý nghĩ trước đây, đầu tiên thuận theo Cao Trường Cung rồi chờ gả xong sẽ chậm rãi thu thập nàng ta. Nhưng ngày hôm qua tiện tỳ kia nói như thế lại còn nói trong hoàng cung, ngay trước mặt bệ hạ nói thế làm cho chưa hết một ngày đã truyền khắp cả Nghiệp thành.

Rõ ràng toàn bộ đều đã lên kế hoạch tốt nhưng bây giờ, mặc kệ là nàng hay Trường Cung, tất cả đều bị bức chọn lựa. Nàng tin tưởng yêu cầu của mẫu thân vừa đưa ra thì hôn sự này sẽ nổi sóng. Nhưng vấn đề là nếu không nói ra yêu cầu của mẫu thân thì ở tầng lớp quý tộc, cả gia tộc họ Trịnh sẽ không ngẩng đầu lên được. Thu công chúa nghe đến đó cũng trở nên lo lắng, “Vậy bây giờ phải làm sao? A Du, lúc này chúng ta còn đi phủ Lan Lăng vương sao?”

Trịnh Du khẽ gật đầu, nàng nhắm mắt nói: "Ta muốn nói chuyện với nàng ta."

"Đúng, nói chuyện cũng tốt."

https://thuviensach.vn

Xe ngựa rất nhanh đã chạy nhanh đến phủ Lan Lăng vương, Trịnh Du nói mấy câu với quản gia, dưới sự dẫn dắt của người hầu, Trương Khởi xuất hiện trong tiểu hoa viên.

Trong vườn, hoa đào hồng cành liễu xanh, cảnh sắc vô cùng tươi đẹp. Thu công chúa cùng Trịnh Du ngồi trên đình đài, ánh mắt nhìn thẳng vào Trương Khởi đang uyển chuyển bước đến.

Lúc này Trương Khởi hoàn toàn không nhìn ra vẻ si tình ngày hôm qua, càng không thấy vẻ hạ thấp mình, nhỏ bé đáng thương như trước. Trên khuôn mặt nàng thấp thoáng nụ cười tuyệt mỹ, dáng người non mềm thu hút chuyển động nhẹ nhàng như cành liễu trong gió.

Chỉ mới bốn tháng không gặp, nàng ta càng trở nên xinh đẹp, chẳng những đẹp mà tuổi còn nhỏ đã vô cùng đẹp, nhìn nàng ta đến gần, bộ ngực lại còn khẽ nhấp nhô, khác với vẻ mặt chán ghét của Thu công chúa, sắc mặt của Trịnh Du lại trở nên nặng nề: tiện thiếp này xinh đẹp thành thế này, nếu nàng là Lan Lăng vương thì nàng cũng không nỡ buông tay. Không được, nàng đã đợi chờ từ lâu, nàng không thể đợi thêm nửa năm một năm nữa. Nếu nàng ta không thức thời vậy thì không trách được nàng không hạ thủ lưu tình ra tay với nàng ta. Trương Khởi còn cách nàng có năm bước thì dừng lại. Nàng ta đưa bàn tay trắng noãn nhỏ bé, vừa thờ ơ bẻ gãy một cành liễu vừa mỉm cười nói với hai nàng: “Hai vị nữ lang tìm ta có gì chỉ giáo?”

Trong quá khứ, không phải lần đầu tiên khi gặp, nàng ta cung kính hành lễ, theo bổn phận cười đón hay sao? Hiện tại nàng ta lại nhẹ nhàng tự tại thế này, nàng ta cho rằng mình là dòng chính nữ của con cháu thế gia ở Nghiệp thành hay sao?

Trịnh Du đưa tay đè xuống tay Thu công chúa chuẩn bị nổi giận, khẽ cười nói: "Là có một chuyện."

https://thuviensach.vn

Nàng cũng không nói nhảm, bình tĩnh nhìn Trương Khởi, hỏi "Ngươi muốn thứ gì?" Nàng hỏi "Chỉ có ba người chúng ta ở nơi này, ngươi có yêu cầu gì cứ việc nói ra, ta chỉ muốn người rời khỏi Trường Cung."

Rời khỏi Cao Trường Cung sao? Mấy chữ nghe đơn giản đến thế mà khiến trái tim Trương Khởi xoắn vào cảm thấy khó thở. Bây giờ nàng không nhìn thấy một người đang sải bước đi đến, khi nghe thấy câu hỏi này xong thì nhanh chóng dừng bước, ẩn thân phía sau cây đào.

Trương Khởi nhìn về phía Trịnh Du, thời khắc này, trên mặt nàng vẫn mang theo nụ cười dịu dàng như cũ, vẻ mặt càng thêm nhã nhặn lịch sự như nước, vừa thanh thản vừa thoải mái.

Khóe môi của nàng giật giật.

Sau khi đau đớn trong tim qua đi, lý trí nói cho nàng biết, rốt cuộc cơ hội của nàng cũng đã tới đúng như lời Trịnh Du, nơi đây chỉ có ba người các nàng, nàng có thể nói lên yêu cầu của mình, tin tưởng Trịnh Du sẽ vui vẻ hoàn thành nó.

Nhưng khóe mội nàng hơi giật giật, cuối cùng lại ngậm miệng.

Nàng thua không nổi cho nên không thể thua.

Dưới cái nhìn chằm chằm của Thu công chúa, Trương Khởi không chịu được, giọng khàn khàn khẽ cười, nhẹ nhàng chậm chạp nói: "Lời này đã đượcTrường Cung đồng ý? Nếu hắn đồng ý, ta sẽ rời đi."

Nói xong, nàng nở nụ cười sáng lạn với hai nàng ta, tao nhã xoay người, vứt cành liễu xanh vừa bẻ, khẽ hát tiểu khúc nước Trần không biết tên, cúi đầu đi cách xa hai người.

Thu công chúa nóng giận không chỗ phát tiết. Nàng nghiến răng nghiến lợi quát lên: "Đúng là tiện tì xấc láo"

https://thuviensach.vn

Thu công chúa nguyền rủa mấy câu, thấy Trịnh Du vẫn mất hồn nhìn bóng lưng Trương Khởi, liền nói: "A Du, ngươi không cảm thấy tức giận?"

Trịnh Du lắc đầu, nàng vẫn nhìn chằm chằm bóng dáng Trương Khởi ẩn vào vườn hoa đào, nói: "Nàng sẽ không chung phu quân cùng ta."

"Ngươi nói cái gì?"

Trịnh Du nhìn chống lại Thu công chúa đang không nghe rõ, nghiêm túc nói: "Đến nước này, bệ hạ chỉ thiếu bước không hạ chỉ. Nàng ta trực tiếp vô lễ trước mặt ngươi và ta chính là không cho phép lưu một chút đường sống chung sau này. Hoặc là thật sự nghĩ độc chiếm Trường Cung muốn làm thê tử chàng. Nhưng việc ấy thái quá rồi, ta nghĩ hẳn là nguyên nhân khác, nàng ta đang nói cho ta biết, nàng ta bằng lòng rời khỏi."

Nói tới chỗ này, Trịnh Du tươi cười rạng rỡ, nàng đứng lên, vui vẻ nói: "Nàng ta đã sẵn có ý định, sự tình trở nên dễ làm hơn nhiều. A Thu, chúng ta đi thôi."

Trương Khởi đi ra khoảng trăm bước, chậm rãi xoay người, quay đầu nhìn lại.

Mắt nhìn Trịnh Du vui vẻ ra mặt đang rời đi, nàng từ từ rũ lông mi xuống.

Trịnh Du là một người thông minh, ý của mình, xem ra nàng ta đã hiểu.

Thế rất tốt, rất tốt.....

Hiện tại nàng chỉ cần nhìn Lan Lăng vương thôi.

Nếu hắn thật lòng không nghĩ buông tay thì sẽ phải làm vài việc rồi.

Nếu như cuối cùng hắn vẫn thỏa hiệp để cho nàng đi thì nàng cũng không thể lặng lẽ rời đi. Quý tộc trong cả Nghiệp thành đều biết bộ dáng

https://thuviensach.vn

nàng, chỉ sợ chân trước rời khỏi phủ Lan Lăng vương, chân sau liền bị người khác bắt đi.

Nàng còn phải sắp đặt một phen mới được.

Trương Khởi thu hồi nụ cười, xoay người bước sang chỗ khác. Nàng vừa xoay người, thiếu chút nữa đụng phải bóng hình cao lớn đang đứng, Trương Khởi vội vàng thu chân, ngẩng đầu nhìn nam nhân bình tĩnh đứng, chắp hai tay, đang nhìn nàng, mở miệng khàn khàn hỏi nàng, "Họ tới tìm nàng làm gì?"

Hắn nhìn nàng không chớp mắt, gương mặt tuấn tú luôn luôn nghiêm túc, lúc này càng thêm nhìn không ra suy nghĩ của hắn.

Trương Khởi cụp mắt, nhẹ giọng nói ra: "Họ tới khuyên thiếp, muốn thiếp rời khỏi chàng."

"Ồ?" Giọng Lan Lăng vương không chút phập phồng, hỏi: "Vậy nàng trả lời ra sao?"

Trương Khởi ngước mắt nhìn hắn, hơi nghiêng đầu.

Ánh mắt dừng ở hoa đào đang rơi ở phương xa, Trương Khởi nói giọng khàn và nhỏ: "A Khởi có thể nói gì? Thân này vốn như tấm bèo, lên lên xuống xuống xuống toàn do Đông quân(1)."

(1)Đông quân: Thần mặt trời, ý nói bèo tây phát triển là dựa vào mặt trời.

Nàng vừa nói xong, Lan Lăng vương cúi đầu cười ra tiếng.

Hắn cúi đầu cười, cười dưới ánh mắt khó hiểu của Trương Khởi, hắn khàn giọng nói: "Nếu A Khởi thiệt tình mê luyến ta đến nghiện thì sao dễ dàng nói rời khỏi như thế?"

Hắn nhắm lại hai mắt, tự giễu nói: "Mệt ta còn thiếu chút nữa tin nàng"

https://thuviensach.vn

Tại lúc hắn thất vọng không nói ra lời, Trương Khởi hoảng sợ biến sắc hay chảy ra nước mắt như ngày thường.

Nàng như cũ quá mức bình tĩnh nhìn vài cây đào nở rực hoa. Sau chốc lát yên tĩnh, nàng mới nhỏ giọng nói: “Tin thì sao? Quận Vương sẽ lấy ta sao?” Ở nơi hắn không nhìn thấy, nàng dịu dàng mỉm cười, trong mắt gợn sóng, "Quận Vương cũng muốn có đường đi. Hôm qua, lời A Khởi nói chẳng qua cảm thấy có những lời cũng nên nói ra. A Khởi cũng không nghĩ tới đời này kiếp này nhất định phải mặt dày mày dạn sống ở bên cạnh Quận Vương, dù là làm nô tỳ, dù chủ mẫu không cho phép, dù cho trong tương lai nhạc mẫu của chàng đều muốn lập tức dùng thủ đoạn thâm độc xử lý A Khởi."

Ánh sáng phát ra trong mắt nàng nhìn hắn, nàng nở nụ cười rực rỡ, đẹp đẽ nhưng ẩn chứa chế giễu.

Nàng sẽ không để ý tới Lan Lăng vương, ống tay áo tung bay, nhẹ nhàng đi về phía xa. Khi hình bóng nàng biến mất sau vườn đao thì một tiếng hát uyển chuyển triền miên nhẹ nhàng bay tới trong gió, "Tuân hữu tình hề, nhi vô vọng hề. Tuân hữu tình hề, mà vô vọng hề."

"Uyển khâu chi thượng, lưu truyện trứ nhĩ đích khuynh thành chi vũ. Ngã ái nhĩ luyến nhĩ luyến, khước bất cảm bão dĩ hi vọng....."

Giờ phút này, bóng dáng nàng rời đi kiêu ngạo như đến một ngày phải rời khỏi hắn thì nàng vẫn sẽ kiêu ngạo mà hoa lệ giống bây giờ.

Dường như, hôm qua nước mắt nàng đã chảy hết vì hắn. Từ đó về sau, nàng chỉ biết cười kiểu như vậy, mặc kệ hắn vứt bỏ nàng hay chưa vứt bỏ nàng.

Trương Khởi cao quý mà ung dung hơn so với bất kỳ một danh môn quý nữ tao nhã xinh đẹp nào.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng, nếu một người yêu một người khác thì sẽ không cách nào chịu đựng được một ngày kia phải chia lìa. Nhưng vì sao biểu hiện của nàng lại thoải mái đến thế khiến hắn cảm thấy mình thấp kém?

Lồng ngực Lan Lăng vương rất ngột ngạt.

Trong vòng bốn tháng, hắn dùng hết biện pháp, rốt cuộc lại khiến nàng yêu thích hắn. Nhưng hắn không nghĩ tới, hôm qua Trương Khởi mới còn thâm tình nói với hắn, chớp mắt một cái liền có thể phủi sạch rõ ràng được ngay, liền có thể quay lưng đứng thẳng về phía hắn, mặt hắn sa sầm xuống, lạnh lùng hướng về phía bóng lưng như ẩn như hiện của Trương Khởi trong rừng đào, nói: "Trước kia, ta đã nói qua với nàng, miễn là ta còn quan tâm nàng, cho dù giết nàng cũng sẽ không làm nàng có cơ hội rời khỏi”

Khóe miệng hắn nhếch lên, cười như có như không, nói: "Trương thị A Khởi, chẳng lẽ nàng đã quên lời này?"

Trương Khởi như cũ không quay đầu lại.

Gió xuân thổi qua, nàng không chút để ý đáp lại một câu, nói, "Tính mạng thiếp rất hèn hạ, nếu chàng muốn lấy thì lấy đi thôi." Nàng đã thề , cả đời này sẽ không động chân tình đối với bất kỳ nam nhân nào nữa. Bởi vì nàng chịu không nổi thất bại cho nên nàng muốn giữ tim của mình mình, sống thật tốt.

Nhưng chuyện này thật không dễ chút nào, không phải cứ không muốn là có thể.....

Nếu sống ở thế gian mà không có một vật gì vĩnh viễn thuộc sở hữu của mình, nếu tới tới lui lui mà không tránh được trôi giạt qua tay nhiều người, vậy nàng cũng thật mệt mỏi, mệt mỏi liền chết thôi, cũng không quá khó.

Lan Lăng vương tuyệt đối không ngờ rằng sẽ nhận được câu trả lời đó, lông mày cau chặt, không nhúc nhích đứng tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Trải qua lần đầu ngả bài, cuối cùng Trương Khởi đối mặt với Lan Lăng vương không còn hèn mọn phụ họa lấy lòng, dùng mọi cách quyến rũ hắn như trước.

Nàng trở nên lạnh lùng kiềm chế. Mặc kệ có hắn hay không có hắn, nàng đều mặc váy nước Trần xinh đẹp, thường xuyên đi qua vườn hoa đào rực rỡ. Ngay cả trong việc giường chiếu, nàng cũng buông thả mình, muốn rên rỉ liền lớn tiếng rên rỉ ra tiếng, hết hứng thú liền đẩy hắn ra, cúi đầu cất bước rời đi.

Nàng biến hóa quá đột ngột, Lan Lăng vương thờ ơ lạnh nhạt một dạo, thấy nàng đúng là xuất phát từ nội tâm phóng túng chính mình thì cảm giác trái tim xoắn lại khó chịu quen thuộc đó liền không hẹn mà đến.

Mà lúc này, hơn nửa tháng nháy mắt rồi biến mất, kỳ hạn nửa năm hắn từng hứa với nàng cũng đến.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 120

Lan Lăng vương nhảy xuống lưng ngựa, giao dây cương cho người hầu theo sau, đi đến trước mặt quản gia, nhỏ giọng hỏi: "Bây giờ nàng đang làm gì?"

Quản sự ngẩng đầu lên, nhìn hắn gầy đi không ít, bộ dạng Lan Lăng vương càng thêm nghiêm túc trầm ngâm, lo âu nói: "Ở thuê thùa ạ. Quận Vương ngài?"

Lời của ông còn chưa nói hết, Lan Lăng vương đã phất phất tay, sải bước đi vào.

Không bao lâu, hắn đã đến chủ viện(2) .

(2)Chủ viện: sân chính trong phủ, nơi ở của chủ nhân.

Chẳng biết tại sao, ánh mắt hắn nhìn vào giữa cánh cửa vườn hoa, bước chân lại có chút lưỡng lự. Chần chừ một lúc, hắn khẽ bước đi vào.

Trương Khởi đang ở trong sân, trong tay nàng đung đưa một cành đào, vừa hừ hừ hát, vừa nhẹ nhàng xoay người múa dưới gốc cây đào.

Hôm nay, nàng chăm chút ăn mặc, với sắc đẹp trời sinh, không cần thoa phấn trắng lên mặt, nhưng đôi môi đỏ thắm ướt át có tô chút phấn hồng, trên trán có dán hoa vàng.

Nàng học giống mỹ nhân trong cung, búi một đầu tóc đen như mực lên cao, trên người mặc váy nước Tấn, ống tay áo được kết bởi các hạt châu

https://thuviensach.vn

lộng lẫy được phối hợp với những mũi chỉ vàng được may cẩn thận trên váy.

Nàng còn ít tuổi, dù quyến rũ hơn nữa nhưng diện mạo vẫn có vẻ non nớt. Nhưng lúc này, sau khi đã chăm chút ăn mặc làm nàng như lớn hơn ba bốn tuổi, một khí thế của một phu nhân xinh đẹp đập vào mặt hắn.

Như biết hắn đến, nàng dừng lại điệu múa, khẽ nghiêng đầu, khóe miệng hàm chứa nụ cười dịu dàng, dè dặt mang theo xa lánh, yên lặng nhìn hắn như xem một người xa lạ.

Hắn nhìn qua vô số lần nụ cười của nàng, hắn cũng đã quen khuôn mặt nàng.

Nhưng Trương Khởi bây giờ lại làm hắn cảm thấy xa lạ. Dường như, nàng đã thành một mỹ nhân trong cung, mà hắn đã trở thành một khách qua đường của nàng. Lần nữa gặp nhau cũng chỉ là tiếng cười xa lánh mà dè dặt, nhìn thoáng qua, một người nhắm hướng đông, một người về phía tây. Nàng sẽ có nam nhân mà nàng sẽ dịu dàng đối đãi, cử chỉ phong tình của nàng trên giường cũng sẽ có người độc hưởng.

Hắn dùng trăm phương ngàn kế nhìn thấy nhưng cũng chỉ lấy được nàng một câu chào hỏi, một nụ cười căng thẳng mà thôi. Trái tim Lan Lăng vương như chịu một cú tấn công rất mạnh.

Khuôn mặt hắn trở nên lạnh lùng, sải bước đi về phía nàng.

Trương Khởi không động đậy. Nàng mỉm cười mà đứng như cũ, yên lặng đón hắn.

Lan Lăng vương dừng lại trước người nàng.

Trương Khởi không ngước đầu, nhìn hắn vui vẻ cùng quyến luyến như ngày thường mà là đứng nghiêm, lẳng lặng nhìn ngang chỗ cổ áo hắn, khẽ

https://thuviensach.vn

cười nói: "Quận Vương trở lại?" Nàng cong môi vui vẻ kêu: "Người tới, thay quần áo cho Điện hạ."

Nàng gọi đám tỳ nữ tới xong, khẽ cúi người chào hắn, sau đó xoay người, đi khỏi.

Nàng như một con bươm bướm, phong thái uyển chuyển múa dưới gốc cây hoa đào rồi ngồm xổm trên giường, lại cầm châm thêu lên, chuyện tâm thêu đồ.

Lan Lăng vương đi đường mệt mỏi rồi hùng hổ đi đến trước mặt nàng nhưng nàng lại như người không liên quan đến hắn, không thấy hắn vất vả, không nhìn ra hắn không vui, mở miệng liền giao hắn cho người khác, còn tự mình đi khỏi.

Dù có một bụng lời muốn nói thì bây giờ, Lan Lăng vương cũng buồn bực đè nén xuống.

Hắn thâm trầm nhìn nàng chằm chằm, sau một lúc nhìn chăm chú, hắn chầm chậm nói: "Trương thị A Khởi, nàng đang làm cái gì?" Hắn là nam nhân của nàng, là ông trời của nàng, mà nàng lại dám vô lễ, rốt cuộc nàng muốn thế nào?

Trương Khởi đặt Tú Hoa Châm ở giữa kẽ hở miếng vải, chứa đựng nụ cười yếu ớt, dịu dàng nói: "Thêu thùa"

Hắn hỏi không phải ý đó.

Lan Lăng vương cảm thấy lồng ngực ngột ngạt, buồn bực càng lớn. Hắn trầm giọng nói: "Rốt cuộc nàng muốn làm cái gì?"

"Thiếp nghĩ muốn làm cái gì?" Trương Khởi ngoái đầu nhìn lại, nàng cười yếu ớt làm như trách hắn biết rõ còn hỏi, ánh mắt hơi trách cứ nhìn

https://thuviensach.vn

hắn, "Quận Vương không phải đã biết sao? A Khởi đang thêu thùa, đang chờ kết quả Quận Vương xử lý đây."

Mặt Lan Lăng vương tối sầm xuống, lạnh lùng nói: "Ta vì sao phải xử lý nàng? Trương thị A Khởi, chớ dùng mấy thủ đoạn này, ta nói rồi, ta sẽ không buông tay. Nàng sớm chết tâm tư này đi."

Ngày ấy ở trong cung, nàng cũng mặc kệ bệ hạ đang ở trong thư phòng, ôm hắn nói ra lời nói kia. Mặc dù, lúc ấy hắn kinh hãi nhưng hắn rất nhanh hiểu được giảo quyệt của nàng.

Nàng là làm khó hắn cùng gia tộc họ Trịnh.

Nhưng dù hiểu rõ, hắn lại không có cách nào trách cứ, ngay cả suy nghĩ, hắn cũng không tự chủ được rơi vào màn thổ lộ giàu tình cảm của nàng, càng ngày càng rơi vào trong lưới tình.....

Trương Khởi thêu lên một mũi kim, ánh mắt nàng chuyên tâm nhìn vải thêu, trả lời thờ ơ, "Đây là quyết định Quận Vương có thể đưa ra sao?" Nàng khẽ cười, sáng lạn mang theo chế nhạo: "Không phải nhạc mẫu của Quận Vương muốn Quận Vương đuổi thiếp đi ra ngoài sao? Còn cả bệ hạ nơi đó cũng hi vọng Quận Vương hiểu ra, chủ động dâng tặng A Khởi lên đi?"

Như thế hời hợt, lạnh lùng nhạo báng, Lan Lăng vương chỉ cảm thấy lồng ngực truyền đến một trận nhục nhã đến đau đớn, hắn chết lặng nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, ánh mắt ma luyện trên chiến trường tràn đầy sát khí lạnh lùng nhìn chằm chằm, đầy khí tức tử vong từng làm khiếp sợ vô số đại trượng phu nhưng không có một chút tác dụng nào với nàng. Nàng vẫn ung dung bận thêu thùa như cũ, mắt cũng không buồn nâng lên.

Lan Lăng vương tức giận đến sầm mặt lại.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn có thể làm như thế nào? Lời nói giễu cợt xem thường sỉ nhục không ai khác chính là hắn, mà người nói lại là A Khởi của hắn. Hắn ngay cả đầu ngón tay nàng cũng từng hôn quá thì ngoài trừng mắt nhiều mấy lần, uy hiếp mấy câu, hắn còn có thể làm sao?

Tức tới cực điểm, trong sân chỉ có tiếng Lan Lăng vương thở dốc.

Một hồi lâu, hắn khàn giọng nói: "Cao Trường Cung ta đầu đội trời chân đạp đất, sẽ không đưa phụ nhân của mình dâng lên để nịnh bợ bề trên"

Lời hắn nói như đinh đóng cột, chân mày của Trương Khởi cũng không buồn động đậy làm như không hề nhận ra, Lan Lăng vương căm hận mà nghĩ thầm: hừ, trên đời này lại không phải chỉ có một phụ nhân. Hắn vung ống tay áo, sải bước đi ra ngoài.

Nghe tiếng bước chân của hắn, Trương Khởi cũng không ngẩng đầu lên, yên tĩnh, thản nhiên nhắc nhở: "Quận Vương, xin không cần quên người đã đồng ý A Khởi, cho A Khởi đường sống ... ... Người nên chuẩn bị tiền tài nhân thủ(1) rồi. Nhân thủ liền dùng tội nô(2) đi, cao lớn khỏe mạnh một chút, thiếp muốn trở về nước Trần, sợ trên đường không yên ổn."

(1)Tiền tài nhân thủ: bao gồm tiền bạc và người làm, người đi theo.

(2)Tội nô: là những tên người hầu, nô tại phạm tội

Lan Lăng vương vừa mới vọt tới cánh cửa, liền nghe được nàng nói lời đó.

Trong nháy mắt, bước chân hắn vội vàng dừng lại, sau đó xoay người.

Hắn nhìn Trương Khởi vẫn chuyên chú thêu như trước.

Không biết vì sao, buồn bực căm tức vừa rồi đã tiêu tan hơn nửa.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng không nghĩ vào cung, cũng không muốn trở lại chỗ Tiêu Mạc. Rời khỏi hắn, nàng không có nghĩ sẽ cùng nam nhân nào nữa.

Nàng chỉ tính toán sau khi rời nơi này của mình liền dẫn nhân thủ tiền tài trở về nước Trần, mà từ Nghiệp thành đến Kiến Khang, nói ít cũng phải đến một nghìn dặm. Hành trình dài dằng dặc, nàng cho là mình cho nàng tiền tài nhân thủ, chỉ bằng mình nàng có thể trấn át được những tội nô kia? Thật sự là truyện cười, hắn nghiêm túc nhìn nàng, nghĩ một lúc, không tìm ra lời để nói lại hỏi: "Cả ngày ngươi thêu thùa là vì yêu thích sao?"

Trương Khởi cắn đứt sợi chỉ, lại cầm lên một sợi chỉ màu tím, nheo mắt hướng về phía Ánh sáng mặt trời để xỏ chỉ.

Nàng vừa sỏ chỉ vừa cười yếu ớt đáp: "Thích thì cũng thích, ta còn muốn đổi lấy chút tiền bạc"

Còn muốn đổi chút tiền bạc? Những bức tranh thêu đó đáng bao nhiêu tiền? Đáng giá nàng thêu một ngày một đêm, lại không sợ hỏng mắt, Lan Lăng vương nghiêng đầu đi, âm thanh trầm thấp có chút khô khốc, "Nàng có thể tìm ta nói ra."

Nàng ở cùng hắn lâu như vậy, trừ vài bộ y phục mặc vào thân, hắn cũng chưa từng cho nàng cái gì cả. Trong kho đầy một sàn nhà vàng bạc châu báu, lụa là gấm vóc, cái gì cần có đều có..... Nhưng hắn lại quên mất cho nàng một chút.

Nàng làm người ta phải đau lòng, chỉ cần nàng mở lời, sao mình lại keo kiệt chứ? Đó là Tiêu Mạc nơi đó cũng sẽ sẵn sàng cho nàng tiêu sài. Nhưng cho tới bây giờ nàng chưa từng mở lời. Chẳng những không nói qua, ngay cả nửa điểm ý kiến cũng không có. Vì vậy, hắn quên mất, nàng cũng muốn mang tiền bạc bên người, cũng muốn ban thưởng cho kẻ hầu người ở, cũng cần mua sắm thứ đồ mình thích trên đường.

https://thuviensach.vn

Ban đầu ở Kiến Khang, hắn còn nhớ rõ cho nàng vàng nhưng sau khi nàng đi theo mình, mình lại quên sạch không nhớ chút gì. Còn phải làm cho nàng dựa vào thêu thùa nuôi sống bản thân.

Đúng rồi, ở nơi hắn không thấy được nàng, nàng luôn cứng cỏi, tự lập bướng bỉnh. Nàng chưa từng ham mê vinh hoa của hắn, càng không có tham luyến phú quý của Tiêu Mạc.

Hắn nhìn Trương Khởi dưới ánh mặt trời, bởi vì yên tĩnh mà thanh thản, bởi vì dịu dàng mà ngọt ngào, không tìm ra chút tỳ vết trên dung nhan tuyệt thế của nàng. Hầu kết nhấp nhô, cuối cùng nhỏ giọng mà nói ra: "Nàng không cần phải như thế"

Hắn ngẩng đầu lên, nghiêm túc nói: "Nàng vĩnh viễn không cần phải như thế"

Dứt lời, hắn xoay người, sải bước đi ra khỏi viện.

Mãi cho đến hắn đi rất xa, Trương Khởi đều còn đang chuyên tâm thêu, chưa từng quay đầu lại, chưa từng lộ vẻ xúc động.

Nơi Lan Lăng vương đi đến là một tửu lâu(3) thuộc sản nghiệp của Quảng Bình Vương ở Nghiệp thành.

(3)tửu lâu: quán rượu

Tại đây, trên gác xép tửu lâu, một phụ nhân trung niên ăn mặc cao quý ngồi trên ghế, còn có mấy trượng phu cao lớn nho nhã đứng ở bốn phía.

Ở phòng bên cạnh trên gác xép, Trịnh Du lo lắng thấp thỏm ngồi không yên, đi tới đi lui. Thấy dáng vẻ nàng, Thu công chúa nhỏ giọng nói: "A Du, ngươi không cần lo lắng, hắn nhất định sẽ đồng ý."

Sắc mặt Trịnh Du trắng bệch, nhỏ giọng nói: "Nhưng ta vẫn sợ."

https://thuviensach.vn

"Đừng sợ nữa." Thu công chúa đứng lên, nắm chặt hai tay của nàng như muốn dùng hành động này cho nàng lực lượng cùng ủng hộ.

"Hắn nhất định sẽ đồng ý. Bệ hạ cùng Thái hậu đều có ý này rồi, hắn là một người rất trung thành, tuyệt đối không phản đối ý tốt của hai người." Nói tới đây, Thu công chúa đưa mắt sáng nhìn Lý Ánh, "A Ánh, ngươi nói đúng không?"

Lý Ánh nhìn về phía Thu công chúa, chần chờ một chút, nói: "Vẫn không thể quá mức ép buộc."

Thu công chúa tức giận rồi, "A Ánh, sao ngươi không an ủi A Du một chút?" Trịnh Du cắt đứt lời chỉ trích của Thu công chúa, cười khổ nói: "Hắn cự tuyệt đi vào Trịnh phủ nói chuyện này, cũng không cho mẫu thân ta đi đến vương phủ mà chọn ở loại địa phương này..... Điều này nói rõ hắn đang bài xích, ta sợ hắn không có đồng ý dễ dàng chuyện kia như vậy."

Nói đến đây, tiếng A Du trầm hẳn, "Đều do Trương thị nàng ta ép buộc"

Đúng lúc ấy thì một loạt tiếng bước chân truyền đến, tiếp theo, một tỳ nữ vọt vào, nhỏ giọng nói: "Đến đây, Lan Lăng vương đến đây"

Lan Lăng vương đến đây.

Tam nữ có cả Trịnh Du vội vàng an tĩnh lại, họ ngồi vào chỗ của mình, không dám thở mạnh ra tiếng, chỉ giương lỗ tai, nghe mặt bên cửa gần cầu thang, tiếng bước chân càng ngày càng rõ ràng. Tiếng bước chân mạnh mẽ, mỗi bước như gõ vào trong trái tim Trịnh Du.

Không bao lâu sau, một âm thanh người hầu truyền đến, "Quận Vương xin mời"

Rồi một loạt tiếng bước chân vang lên. Sau đó, âm thanh di chuyển ghế truyền đến, âm thanh rót rượu ồ ồ chảy.

https://thuviensach.vn

Trịnh Du chờ những âm thanh này đều biến mất hậu, liền nghe được mẫu thân của nàng nói: "Hiếu Quán gầy đi hơn xưa, phong thái chiếu sáng khắp người, mỗi lần nhìn thấy đều làm cho người khác kinh ngạc thán phục, là người mà cả Nghiệp thành, bất kể già trẻ nam nữ đều truyền miệng, “Lan Lăng Quận Vương ngày càng trở nên phong lưu, khí sắc suy yếu.”

Nàng ta nói tới đây thì dừng lại.

Mặc dù không nói thêm gì nữa nhưng mỗi người nơi này đều không phải là người ngu. Nàng ta muốn nói Trương cơ chính là một yêu nữ đi? Có nàng, nhà cửa nhất định không yên ấm, nam nhân thì luôn mệt mỏi. Đó là Lan Lăng vương bị quấn lấy đến mức phong thái kém hơn trước đây. Nữ nhân như vậy cản trở tiền đồ sự nghiệp của đàn ông đi?

Nếu nàng ta nói thẳng ra những lời đó không khỏi chọc người khác cảm thấy ác cảm. Vì thế, nàng ta mới chỉ nói một nửa nhưng vẫn mang lại tác dụng.

Lan Lăng vương không trả lời, chỉ có tiếng uống rượu thỉnh thoảng truyền đến.

Trịnh phu nhân cũng đi theo trầm mặc một hồi, sau đó không thể không đánh vỡ không khí này, "Hiếu Quán, lần này vì chuyện gì chúng ta hẹn gặp nhau, ngài cũng biết phải không?”

Không đợi hắn trả lời, Trịnh phu nhân nghiêm túc nói: "Hôm qua, thái hậu cùng bệ hạ triệu kiến ta. Ý kiến của bọn họ nhất trí ý kiến cùng Trịnh thị chúng ta."

Đây là đưa Thái hậu cùng Hoàng đế ra ép buộc người rồi.

Trịnh phu nhân tiếp tục thao thao bất tuyệt, "Hộc đại nhân, Đoàn đại nhân nơi đó cũng phái người gặp mặt Hiếu Quán chứ? Hai vị đại nhân là tướng giỏi quốc gia, rường cột nước nhà. Bọn họ vẫn luôn rất coi trọng

https://thuviensach.vn

Hiếu Quán. Tin tưởng nếu thái độ Hiếu Quán nghiêm chỉnh thì bọn họ sẽ cho Hiếu Quán thêm cơ hội. Về phần quân Hắc Giáp Vệ bị điều đến trong tay Hà Nam vương và việc ra lệnh cưỡng chế Hiếu Quán giải tán Tư Quân, đại nhân nhà ta đang hành động, có lẽ không lâu nữa, Hiếu Quán lại có thể đi ra ngoài lĩnh quân rồi."

Giải đại nhân tên gọi Hộc Luật Quang, Đoàn đại nhân tên gọi là Đoạn Thiều, hai người này đều là danh tướng đứng đầu Bắc Tề, vốn là lão Soái. Ở Bắc Tề, bọn họ là những người chống đỡ quốc gia này, mặc kệ vua hay dân đều tôn kính có thêm, danh vọng cực lớn. Lan Lăng vương mới khởi đầu cho nên phải được đến sự đồng ý của hai người mới có thể xuất chinh, có cơ hội tham gia trận chiến lớn.

Chậm rãi nói tới đây, Trịnh phu nhân tự mình nâng bình rượu rót cho Lăng vương một ly, từ ái nói: "Đứa nhỏ, ngươi cũng là sống từ khổ đến giờ, nên biết ở trên đời này, nam nhân không có quyền thế như con hổ không răng, bất kể ai cũng có thể ức hiếp. Cái người tên Trương thị kia, nếu ngươi thật sự khó bỏ thì không ngại thu xếp một tòa nhà ở bên ngoài. Đứa nhỏ, cả Nghiệp thành, không một phủ quyền quý nào cho phép người ta làm vậy. A Du của chúng ta vì tranh thủ cho ngươi đã quỳ ở trong từ đường ba ngày ba đêm. "

Nghe đến đó, Thu công chúa lướt qua mặt đất quay đầu không dám tin, cũng có chút căm tức nhìn chằm chằm Trịnh Du: tại sao nàng có thể nhân từ nương tay? Phụ nhân như vậy nên bị đuổi tận giết tuyệt, sao lại cho nàng làm phòng ngoài của Lan Lăng vương, đây không phải là phóng túng Lan Lăng vương, tiện nghi cho loại tiện tỳ đó sao?

Trịnh Du không nhìn Thu công chúa mà dựng lỗ tai lên, không nhúc nhích lắng nghe động tĩnh bên ngoài, chờ Lan Lăng vương trả lời.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Kết Quả

Khi Trịnh Du khẩn trương dến nhịp tim sắp dừng lại thì nàng ta rốt cuộc nghe Lan Lăng Vương trầm thấp giọng nói, "Không cần"

"Không cần"? Là có ý gì?

Trịnh Du trừng lớn mắt, Thu công chúa cũng mày cau lại, mà Trịnh phu nhân ở bên trong, càng thêm khẽ khom người, mắt không hề chớp nhìn chằm chằm vào hắn, chờ hắn nói tiếp.

Lan Lăng Vương đứng lên.

Hắn lẳng lặng nhìn Trịnh phu nhân, gương mặt không có vẻ gì mặt, không biết tại sao, Trịnh phu nhân lại cảm thấy hắn đang cười lạnh. Mà trong âm thanh trầm thấp của hắn thì lộ ra bình tĩnh, mạnh mẽ như tiếng kim loại vang leng keng, "Hắc Giáp Vệ và Tư Quân (lính riêng) của Trường Cung, Trường Cung sẽ tự nghĩ cách lấy về. Phía Hộc đại nhân và Đoàn đại nhân, Trường Cung cũng sẽ tự tới cửa xin tội. Những chuyện này đều là chuyện của Trường Cung, không nhọc phu nhân hao tâm tốn sức."

Lời này chẳng những vô lễ, còn không chừa một chút đường sống

Trịnh phu nhân giận, hô hấp của nàng ta nặng nề hơn, nghe đến đó, mặt Trịnh Du càng thêm trắng bệch, nàng ta vội vàng đứng lên, cắn răng, nhịn xuống mong muốn phá cửa vào.

Sau một hồi trầm mặc khó chịu, Trịnh phu nhân lên tiếng, nàng ta cười miễn cưỡng, "Hiếu Quán, người trẻ tuổi hành động theo cảm tình quá mức,

https://thuviensach.vn

không phải cứ chỉ thông minh."

Lan Lăng Vương thản nhiên đứng lên, hắn cười như không cười nhìn Trịnh phu nhân, nhàn nhạt nói ra: "Khuất dưới cường quyền, mặc cho người ta lấy thế đàn áp, là việc phải làm sao?"

Lời nói này càng khó nghe

Trịnh phu nhân đứng bật dậy. Nàng ta tức giận nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương, ít dám tin tưởng, d∗đ。l。q∗đ người trẻ tuổi khổ sở làm nên này, sẽ không biết trời cao đất rộng, lỗ mãng qua loa hành động theo cảm tình như bây giờ, đến lúc mọc đủ lông canh rồi sao?

Lan Lăng Vương cũng không để ý Trịnh phu nhân nữa, hắn trào phúng liếc nàng ta một cái, vung tay áo, cất bước liền đi.

"Đợi chút"

Trịnh phu nhân hét lên một tiếng, hít sâu để mình thở dốc xong, âm thanh nàng ta nói ra vẫn có chút bén nhọn, "Cao Hiếu Quán, ngươi đừng không thấy rõ tình cảnh của mình"

Thấy còn có lời khó nghe sắp ra khỏi miệng nàng ta, Trịnh Du vội hô một tiếng vọt tới. Nàng vọt tới trước mặt Trịnh phu nhân, phịch một tiếng quỳ xuống, ôm hai chân của nàng ta kêu lên: "Mẫu thân, mẫu thân. . . . . ."

Trịnh phu nhân đang tức giận, nghe ái nữ gọi như vậy, cúi đầu thấy trong hốc mắt nàng ta có nước mắt, lời nói còn dư lại, chỉ đành nuốt xuống.

Thấy mẫu thân nhịn xuống, Trịnh Du vội vàng đuổi theo Lan Lăng Vương.

Nàng ta đuổi kịp đến sau lưng Lan Lăng Vương cất bước đi xuống cầu thang, đưa tay níu thật chặt lấy ống tay áo của hắn.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương quay đầu lại.

Hắn đối diện đôi mắt rưng rưng của Trịnh Du.

Trịnh Du cầu xin, đau khổ nhìn hắn, khàn khàn cầu: "Hiếu Quán, huynh đừng tức giận như vậy, huynh hãy nghe ta nói."

Lan Lăng Vương dừng bước lại.

Trịnh Du vui vẻ cười một tiếng, nước mắt trên mặt nàng ta vẫn còn, nhưng lại cười một tiếng, khiến cho khuôn mặt xinh đẹp, càng động lòng người hơn.

Nàng nhìn hắn, hạ thấp giọng nghiêm túc nói: "Hiếu Quán, ta đã nghĩ qua, chỉ chờ sóng gió lần này bình ổn xong, ta sẽ đưa A Khởi của huynh tới. Không phải huynh muốn cho muội ấy danh phận sao? Ta thề với huynh, nhiều nhất một năm, nhiều nhất chỉ cần một năm, ta sẽ cầu được Thái hậu và người trong gia tộc cho phép, cho muội ấy một danh phận quý thiếp."

Nàng ta thành khẩn nhìn hắn, vô cùng nghiêm túc nói: "Hiếu Quán, ta cũng từng gặp Trương cơ, cũng thích muội ấy như huynh, ta cũng thích muội ấy. Muội ấy thật mỹ lệ, thông minh, có cốt khí, dù đối mặt người có quyền to như Vũ Văn Thành, muội ấy cũng không kiêu ngạo không tự ti, cô tử thế này, không ai không thích. Huynh yên tâm, ta nhất định sẽ mến yêu muội ấy giống huynh. Ta sẽ không cho phép bất kỳ kẻ nào tổn thương muội ấy." diễ❊n☆đ●ànlê☆q❊uýđ●ôn

Âm thanh của nàng ta chân thành, ánh mắt dịu dàng mà thẳng thắn, từng vẻ mặt của nàng ta, đều đang nói nàng ta rất thành khẩn.

Thấy Lan Lăng Vương chỉ nhìn mình chằm chằm, nàng rất sợ hắn không tin, liền giơ tay lên, nhỏ giọng nói: "Hiếu Quán, ta có thể thề"

https://thuviensach.vn

Đối với nam nhân, nàng cũng hiểu. Rất nhiều nam nhân luôn cho là, mặc kệ nữ nhân của mình có bao nhiêu, đều có thể sống chung hòa bình. Nữ nhân mình yêu, thì nữ nhân khác cũng sẽ thấy nàng ấy tốt đẹp, cũng nguyện ý yêu nàng ấy.

Nàng ta nói rất chân thành rất chân thành.

Lan Lăng Vương nhìn nàng ta, ánh mắt từ từ chuyển thành nhu hòa, trầm ngâm một hồi, hắn chậm rãi nói: "Muội trở về đi."

Dứt lời, hắn ngăn tay của nàng ta, cất bước đi xuống lầu.

Sau khi đưa mắt nhìn hắn rời đi, Trịnh Du vừa quay đầu lại, liền đối diện ánh mắt không vui của Thu công chúa và mẫu thân.

Khi Lan Lăng Vương trở về, Trương Khởi vẫn còn thêu thùa.

Hắn đứng ở sau lưng nàng, quan sát một lúc, mới quản sự ra lệnh: "Đưa một cái chìa khóa của trương khố cho Trương cơ."

Hắn nghiêm túc ra lệnh: "Về sau Trương cơ muốn gì đều cho phép. Vàng bạc lụa gấm trong phủ, đều để nàng ấy sử dụng"

Mọi nơi an tĩnh.

Hắn hạ mệnh lệnh như vậy, thì đặt quận vương phi sắp vào cửa ở đâu?

Nhìn thấy mọi người im lặng, Lan Lăng Vương cả giận nói: "Không nghe?"

Quản sự tiến lên một bước, lại gần hắn nhỏ giọng nói ra: "Quận Vương, vậy không ổn. . . . Hiện tại Trương cơ cả thiếp cũng không phải, được quá nhiều, không có lợi với nàng ta." Tiểu chủ nhân của ông, từ nhỏ mất mẫu thân. Sau đó tự mở phủ, bên cạnh chưa từng có cơ thiếp nào, ngài ấy cũng chỉ để ý việc hành quân đánh giặc. Ngài ấy không hề nghĩ tới, người gác

https://thuviensach.vn

cửa cần tiền tiêu hàng tháng, dọđ。L。qọđ thì các cơ thiếp cũng cần được ban thưởng —— những chuyện này đều do ông, ông luôn cho rằng Lan Lăng vương cưng chiều Trương cơ này vậy, về mặt tiền bạc mặt tất nhiên sẽ chuyên môn cung ứng. Ai dè, có rất nhiều quy củ mọi người đều biết, ngài ấy lại không hiểu.

Quản sự nói tới chỗ này, cười khổ nhìn Lan Lăng Vương. Tiểu chủ tử cũng vậy, hoặc là không cho gì, hoặc là đột nhiên, cho hết toàn bộ, Lan Lăng Vương nghe quản sự khuyến cáo xong, hắn chau mày lại, trầm giọng nói: "Đừngđể ý người khác. Đi làm thẹm một cái chìa khóa đi, còn nữa, cho nàng ấy thêm mười thị vệ cận thân. Về sau không thể để cho nàng ấy ra cửa một thân một mình."

Thấy hắn kiên trì, quản sự không thể làm gì khác hơn, hết cách đành lên tiếng: "Vâng"

"Lui ra hết đi."

"Vâng"

Mọi người vừa lui, Lan Lăng Vương nhìn về phía Trương Khởi lần nữa.

Thấy Trương Khởi vùi đầu thêu thùa, vẫn ngoảnh mặt làm ngơ với quyền hạn to lớn đột nhiên có được, hắn liền buồn bực. Đảo mắt lại nghĩ: nếu nàng ấy chưa từng muốn xin tiền của người khác lúc khó khăn, vậy nói rõ nàng ấy là người không xem trọng vàng bạc, hiện tại được nhiều như vậy, vẫn thờ ơ cũng là bình thường.

Cúi đầu, hắn trìu mến nhìnTrương Khởi, nhỏ giọng nói ra: "Mới vừa rồi, ta gặp được Trịnh phu nhân."

Tiếng nói vừa dứt, tay Trương Khởi liền bị kim đâm nhói một cái. Nàng giơ ngón trỏ lên muốn ngậm thì cổ tay trắng nõn bị siết, là do Lan Lăng Vương nắm.

https://thuviensach.vn

Hắn quỳ xổm ở trước mặt nàng, cầm lấy tay nhỏ bé của nàng, há mồm ngậm giọt máu trên vết thương vào, một đôi con ngươi thâm thúy thần bí, dịu dàng mỉm cười nhìn nàng. . . .

Trương Khởi cúi đầu xuống, nàng nhìn phần thêu trong tay, một hồi lâu sau, mới nhẹ nhàng hỏi "Chàng và nàng ta, nói gì?" Nàng hỏi cẩn thận, bởi vì khẩn trương, trong âm thanh lộ ra chút nức nở.

Đây là lần đầu tiên trong mấy ngày qua, nàng dùng giọng nói khẩn trương và mềm mại nói chuyện với hắn, Lan Lăng Vương nhếch khóe miệng lên, âm thanh hắn trầm thấp, thuật lại lời Trịnh phu nhân nói và câu trả lời của hắn cho nàng nghe, nhưng mấy lời cuối cùng Trịnh Du nói với hắn, thì hắn cảm thấy không cần nói ra, nên chưa từng nói ra.

Trương Khởi ngẩn ra.

Nàng thật không ngờ, vì nàng, hắn đã chịu áp lực lớn vậy, nhưng cả tộc Trịnh thị vẫn chưa có năng lực lớn thế. Sau lưng chuyện này, chắc bệ hạ cũng có ra tay? Nói không chừng Tiêu Mạc cũng có.

Nàng, thật không phải là nữ nhân tốt, chỉ luôn mang đến đủ loại phiền não cho người khác. . . . . .

Trương Khởi chuyển mắt nhìn về phía hắn.

Nàng nhìn hắn, từ từ, lông mi thật dài vẫy mấy cái: "Ta sẽ không làm phòng ngoài."

Nàng từ từ dời khỏi sập, cũng quỳ xuống, ngửa đầu nhìn hắn. Nàng đưa hai tay ra ôm hông của hắn.

Khi nàng đưa tay vòng qua mình, Lan Lăng Vương rõ ràng cảm thấy, trái tim bôn ba mệt mỏi của mình mấy ngày nay, lập tức nổ ra. . . . . .

https://thuviensach.vn

Hắn cũng vươn tay ôm lại nàng.

Hai người vẫn quỳ trên mặt đất, ôm chặt lẫn nhau, không có ai nói chuyện.

Lúc này, thời gian chưa từng trôi qua, gió xuân dịu dàng say lòng người. Giờ khắc này, hoa đào bay múa ở trong gió, đan vào thành khúc với tiếng chim yến hót.

. . . . . .

Vùi mặt trong ngực Lan Lăng Vương, cảm thấy hắn vui sướng từ trong thâm tâm, Trương Khởi liền buồn cười, lại cười không nổi.

Nàng và hắn đều biết, đây chỉ là bắt đầu. Quân Hắc Giáp bị chuyển cho người khác, còn có Tư Quân thuộc về hắn, muốn lấy về, cũng không phải cố gắng là được. Lan Lăng Vương từ từ cúi đầu.

Vừa đúng lúc này, Trương Khởi cũng lặng lẽ nhìn hắn.

Đối diện vẻ buồn rầu trong mắt nàng, Lan Lăng Vương cau mày lại. d⊹đ✧l⊹q✧đ Hắn vươn tay, dịu dàng vuốt lên vết nhăn giữa mày của nàng, nghiêm túc nói: "Ta biết rõ, dù Hộc tướng quân và Đoàn tướng quân đứng ở phía ta, thì Hắc Giáp Vệ và Tư Quân của ta, cũng không thể dễ dàng lấy lại ."

Thấy hắn chủ động nói, Trương Khởi cũng run giọng nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Ngước đầu, thấy vẻ mệt mỏi tràn đầy trên mặt hắn, gương mặt tuấn mỹ vô cùng lộ đầy vẻ gầy gò tiều tụy, âm thanh của nàng nghẹn lại, có chút vô lực, "Nếu như chàng thật sự không chịu nổi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương nhìn nàng, cười khổ lắc lắc đầu, thì thào nói ra: "Chớ lo lắng, cuối cùng sẽ có cách." Nói như vậy, trong âm thanh của hắn, lại lộ ra một loại vô lực.

Hắn đã cảm thấy vô lực rồi?

Nhớ đến khó khăn của hắn khi còn bé, từ nhỏ đến lớn, không biết bị bao nhiêu người xem thường và giễu cợt. Dù bề ngoài của hắn xuất chúng, chỉ sợ vũ nhục ngoài sáng trong tối, lại càng không biết bao nhiêu.

Nhiều người muốn cười hắn vậy, mà nàng lại. . . . . .

Nghĩ tới đây, Trương Khởi chỉ cảm thấy trái tim bị nghẽn. Nàng cắn môi suy nghĩ một lát, cuối cùng không nhịn được khàn giọng nói: "Nếu như chàng thật sự không chịu nổi, liền đưa ta cho Tiêu Mạc đi."

—— nếu nàng là trung tâm phiền não của hắn, vậy nàng đi rồi, thì phiền não của hắn cũng sẽ không thuốc tự hết.

Dẫn tai họa qua cho người khác, chính là ý này chứ?

So sánh với những nam nhân khác, nàng ở trong tay Tiêu Mạc là tốt nhất, nói không chừng có một ngày hắn bị buộc hết cách, còn có thể đưa nàng về trước Trần.

. . . . . Chỉ là quanh đi quẩn lại, vòng hơn nửa Trung Nguyên, vẫn phải trở về cạnh Tiêu Mạc sao?

Đây không phải điều Lan Lăng Vương muốn nghe

Hắn liền đẩy nàng ra, lui ra một bước

Vèo xoay người, hắn sải bước đi ra ngoài. Mới vừa đi ra hai bước, hắn lại ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Từ từ, hắn xoay người lại.

Lạnh lùng nhìn nàng, hắn lạnh lùng tuyên bố: "Ta có thể che chở nàng" hắn phì cười một tiếng, lạnh lẽo và thương tâm nói: "Ở trong lòng nàng, ta cả Tiêu Mạc cũng không bằng?"

Không giống. Thân phận hắn đặc biệt, người không muốn hắn được tốt quá nhiều, người để mắt tới hắn cũng quá nhiều. Tiêu Mạc lại không có những băn khoăn này. Chưa kể, phụ nhân giống như nàng, ở trong tay ai, liền gieo họa cho người đó, có nàng thì có cái gì đáng giá cao hứng chứ?

Trương Khởi vội vàng đứng lên, nàng đang muốn giải thích, Lan Lăng Vương lại cắt đứt nàng.

Hắn nhìn chằm chằm nàng, lạnh lẽo, nói từng chữ từng câu: "Ngươi đừng có hy vọng đi, ta sẽ không đưa ngươi cho bất luận kẻ nào cũng sẽ không thả ngươi trở về Trần "

Hắn vọt xoay người, ném một câu, "Ngươi cũng tự lo thân cho tốt."

Cũng là bởi vì nàng nhắc đến tên Tiêu Mạc, nên hắn giận như muốn nổi điên sao?

Nhìn Lan Lăng Vương xông ra xa như gió lốc, Trương Khởi từ từ, từ từ ngồi chồm hỗm ở trên giường.

Lan Lăng Vương vọt ra khỏi chánh viện như gió lốc.

Nhìn bước chân hắn lảo đảo, sắc mặt tối đen, hai tay đặt ở bên chân bởi vì tức giận mà còn đang run rẩy, lão quản sự ở ngoài cửa liền sợ hết hồn, ông vội vàng đi theo.

Theo Lan Lăng Vương vọt ra khỏi chừng trăm bước, lão quản sự rốt cuộc chạy tới. Ông vội vã kéo ống tay áo của hắn, khẩn trương kêu lên: "A

https://thuviensach.vn

Quán, a Quán, ngài làm sao thế, đã xảy ra chuyện gì?"

Lão quản sự kinh hoảng, khiến Lan Lăng Vương từ trong khổ sở tỉnh táo lại. Hắn đột nhiên thẳng gấp một cái. Bởi vì động tác đột nhiên, lão quản sự đang níu chặc ống tay áo của hắn liền xông lên trước, suýt nữa ngã xuống đất.

Lan Lăng Vương liền vội vàng tiến lên vịn ông.

Lão quản sự vừa đứng vững, liền vội vàng nhìn về phía Lan Lăng Vương, thấy vẻ mặt hắn hòa hoãn rất nhiều, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, "A Quán, đã xảy ra chuyện gì, sao ngài tức giận thế?"

Lúc nãy Lan Lăng Vương bị tức hồ đồ, vừa tỉnh táo lại, lập tức suy đoán ra ý trong lời của Trương Khởi. Cả người cũng từ trong ghen ghét bình tĩnh lại.

Hắn đỡ lão quản sự ngồi xuống trên núi giả bên cạnh, nhỏ giọng nói ra: "Bệ hạ thu Hắc Giáp Vệ và Tư Quân của ta."

Hắn khổ sở nói: "Phương lão, ta nỗ lực 19 năm, lại sắp mất tất cả."

"Cái gì? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Đối mặt câu hỏi của Phương lão, Lan Lăng Vương bèn nhỏ giọng kể lại chuyện xảy ra gần đây.

Âm thanh của hắn vừa dứt, Phương lão liền gật đầu nói: "A Quán, ngài biểu hiện rất tốt, nam tử hán đại trượng phu, há có thể bị thê tộc uy hiếp như thế?"

Phương lão xem Lan Lăng Vương lớn lên, vẫn có ảnh hưởng sâu xa với tính tình và hành động của hắn. Nghe Phương lão nói xong, Lan Lăng Vương gật đầu một cái, nói: "Ta cũng nghĩ như vậy."

https://thuviensach.vn

Hắn đứng thẳng người, quay đầu híp mắt nhìn ánh trời chiều phía tây, lạnh lùng nói: "Ta họ Cao, dù không có tài năng, cũng là tôn thất hoàng thân, không ai có thể cắt cơm áo của ta, bệ hạ muốn thu quyền lợi của ta sao? Vậy coi như ta là một tôn thất nhàn tản đi"

Nói tới chỗ này, hắn quay đầu nhìn về phía Phương lão, nhỏ giọng giải thích với ông cụ vẫn còn rầu rĩ: "Bệ hạ và Lâu Thái hậu, từ trước đến giờ đa nghi. Lần trước, Lâu Thái hậu còn không nguyện ý ta kết thân với Trịnh thị, lần này lại đột nhiên đồng ý. Phương lão, ta sợ bọn họ thu quyền của ta, là muốn xem phẩm tính của ta, muốn biết ta có phải là người thích quyền thế, thậm chí không tiếc khúm núm vì quyền thế hay không."

Lời này có lý.

Phương lão gật đầu một cái, nói: "Quận Vương nghỉ ngơi một lát đi."

Lan Lăng Vương gật đầu một cái, hắn duỗi cái lưng mệt mỏi, "Thời gian qua cứ lo lắng chuyện này, thật nên nghỉ ngơi thật tốt rồi."

Hắn xoa nắn mi tâm, cười khổ, hơi vô lực nói: "Vốn ta vừa ra quán rượu, liền hiểu đạo lý này. Không ngờ, mới đùa với nàng ấy, làm nàng ấy cảm động một hồi, lại bị nàng ấy làm tức giận phải lao ra ngoài."

Hắn xoay người, trong tiếng cười trầm thấp lộ ra sự nghịch ngợm, "Lại nói, phụ nhân ngốc nghếch ngoan cố của ta cũng giống ta, đã có mấy ngày chưa ngủ ngon. Phương lão, ông phân phó, mấy ngày tới không cần biết ai tới, đều không cho vào. Nếu bệ hạ hoặc Trịnh thị phái người tới hỏi, ông liền trực tiếp nói, ta đang ôm phụ nhân của ta vui đùa trắng đêm."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Nỗi Đau Của Trịnh Thị

Một ngày qua rồi. Ngày hôm sau lại là trời trong gió mát, mặt trời vàng sáng mọc lên từ phương đông, chiếu qua cây xanh hoa trắng, tầng tầng lớp lớp phòng xá cửa hàng, chiếu xuống trên đường phố.

Lúc này trời đã gần đến buổi trưa, một chiếc xe ngựa vui sướng, không kịp chờ đợi chạy về phía phủ Lan Lăng vương, phía sau xe ngựa, còn có ba chiếc xe trâu bình thường, cùng với mười mấy tôi tớ đi theo.

Mà ở trong xe ngựa đi tuốt đàng trước, Thu công chúa đang bất mãn nói: "A Du, muội cũng quá quan tâm hắn. Muội phải nghĩ, Cao Hiếu Quán biết muội quan tâm hắn ta, mới cứng rắn trước mặt mẫu thân muội thế. Ta đảm bảo, hiện tại hắn đã là con kiến trong chảo nóng, đang vội lắm."

Trịnh Du ăn mặc đổi mới hoàn toàn, hiển thị rõ vẻ cao quý khí phái, muốn nhờ vào vẻ ngoài, để khiến cơ thiếp dùng sắc quyến rũ như Trương thị lui về phía sau ba bước, thắt cái khăn trong tay, hít sâu một hơi, nhẹ giọng nói ra: "Nhưng ta vẫn lo lắng."

Thật may là, huynh ấy vẫn biết tính khí mẫu thân mình không tốt, nếu không, nàng thật sợ huynh ấy sẽ khinh người không bao giờ để ý tới mình.

Thấy bộ dáng Trịnh Du như vậy, Thu công chúa tức giận tới mức mắt trợn trắng. Nàng không nhịn được lớn tiếng nói: "A Du, ngươi sợ cái gì? Nói cho ngươi biết, Cao Hiếu Quán hắn ta trừ ngươi ra, không tìm được quý nữ thứ hai có gia thế tốt, xinh đẹp, còn một lòng một dạ đối với hắn nữa. Hắn ta vì một cơ thiếp đê tiện mà không để ý thể diện của ngươi,

https://thuviensach.vn

ngươi thì ở chỗ này lo lắng tới lo lắng đi. Ta dám bảo đảm với ngươi, hiện tại hắn rất mong ngươi đi tìm hắn đấy."

Nàng ta hạ thấp âm thanh, hả hê nói: "Ta nghe mẫu thân nói, nam nhân nếu từng có quyền thế, thì sẽ muốn có hoài. Dù là nữ nhân đẹp nhất cũng không bằng quyền lực. . . . . Một ngàn Tư Quân của Cao Hiếu Quán mới tới tay bốn tháng, đã bị lấy đi. Muội cho rằng hắn ta chịu được à? Hiện tại hắn đang loạn lắm đấy."

Trịnh Du nghe đến đó, ánh mắt sáng lên, cẩn thận hỏi "Thật chứ?" Mẫu thân Thu công chúa là ai? Nàng ta nói lời này, rấtg đáng suy nghĩ.

"Tất nhiên là thật"

Trịnh Du cười một tiếng, nhưng nụ cười kia mới vừa nở rộ lại điêu tàn, nàng thở dài một tiếng, khổ sở nói: "Chúng ta cùng nhau lớn lên, sau đó huynh ấy luôn che chở ta, trong mắt cũng chỉ có ta. . . . Nhưng chỉ đi Chu một chuyến, thì muốn huynh ấy nhìn ta thêm một cái, còn phải dựa vào thế lực gia tộc. . . . A Thu, trong lòng ta thật khó chịu."

Thu công chúa tùy tùy tiện tiện nói: "Sợ cái gì? Chờ muội lặng yên không một tiếng động trừ đi Trương thị, chưa tới hai năm, hắn ta sẽ quên ả sạch sẽ, sau đó tập trung tinh thần chỉ nhớ thương muội."

Khi nàng ta đang tự thuật, Trịnh Du ngẩng đầu lên, cặp mắt sáng ngời của nàng nhìn phía trước, bộ dáng kia, làm như đang ảo tưởng tình cảnh ân ái mỹ mãn không có nữ nhân thứ ba giữa nàng và hắn vào mấy năm sau.

—— di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn nàng đã từng chịu khổ, cả đời này, không thiếu nhất chính là tính nhẫn nại, rất nhanh, xe ngựa mang ký hiệu của Trịnh thị đã đến phủ Lan Lăng vương.

Nhìn cửa phủ đóng lại, Thu công chúa vén rèm xe lên, ra lệnh: "Đi gõ cửa"

https://thuviensach.vn

"Vâng"

"Rầm rầm rầm" tiếng gõ vang lên một hồi lâu, cánh cửa sắt mới cọt kẹt chậm rãi mở ra. Nhìn người sai vặt ngoài năm bước, Thu công chúa cau mày kêu lên: "Chuyện gì xảy ra? Ban ngày đóng cửa chi? Quận Vương nhà các ngươi đâu?"

Kẻ canh cửa ô ô a a nửa ngày chưa nói ra lời, Phương quản sự đã bước nhanh tới. Ông nhìn thấy Trịnh Du và Thu công chúa với tư thái ưu nhã, trang phục lộng lẫy, thì vái chào, cất cao giọng nói: "Hai vị cô nương, hôm nay Quận Vương nhà ta không tiếp khách."

"Không tiếp khách?" Trịnh Du biết phân lượng của Phương quản sự trong lòng Lan Lăng vương, vì vậy mới cười dịu dàng lại khách khí, "Bây giờ, sao Hiếu Quán có thể không tiếp khách đây?"

Thu công chúa càng kêu to lên: "Đi nói với Hiếu Quán, nói A Du đã thuyết phục đại lang Đoàn gia, hẹn chiều hôm nay cùng đi gặp Đoàn lão tướng quân."

Nói tới chỗ này, Thu công chúa lộ vẻ mặt hài lòng, mắt của Trịnh Du bên cạnh cũng sáng lên. Các nàng nhìn Phương lão quản sự, chờ ông hớn hở ra mặt.

Phương lão quản sự không có hớn hở ra mặt, mà ông lại khó xử nhìn hai nàng, rốt cuộc thở dài một cái, nói: "Nhưng Quận Vương của ta nói rồi, thời gian này ngài ấy không muốn gặp bất luận kẻ nào."

Trịnh Du từ từ thu hồi nụ cười, tiến lên một bước hỏi "Hiếu Quán đâu? Huynh ấy rốt cuộc đang làm gì? d。đ◕l‿q◕đ。 Trong lúc mấu chốt này, huynh ấy chẳng những đóng cửa phủ, còn không muốn gặp ai?" Giọng nói của nàng có chút gấp, chỉ kém không có hỏi, huynh ấy rốt cuộc đang nghĩ gì?

https://thuviensach.vn

Phương lão quản sự cúi đầu, hồi lâu mới lên tiếng: "Tối hôm qua Quận Vương nhà ta ngủ muộn, bây giờ còn chưa có có dậy. . . . Ngài ấy đã phân phó, thời gian tới không muốn ra phủ, cũng không muốn gặp bất luận kẻ nào."

Nói tới chỗ này, hắn xin lỗi nói: "Hai vị cô nương, thực là xin lỗi."

Vừa nói, ông vừa ra hiệu người gác cửa đóng cửa phủ

Trịnh Du vẫn còn sững sờ, cho đến khi Thu công chúa lôi nàng mấy cái, nàng mới tỉnh táo lại. Nàng đột nhiên tiến lên một bước, ngăn người sai vặt đang muốn đóng cửa, gấp rút hỏi "Ngươi nói cái gì? Tại sao tối hôm qua huynh ấy ngủ muộn, bây giờ còn chưa có có dậy?"

"Việc này?" Phương quản sự hơi ngại miệng, bị Trịnh Du thẳng tắp nhìn chăm chú, mới chậm rãi lên tiếng: "Quận Vương nhà ta nói, mỹ nhân trong ngực một ly rượu, sao thiên quân vạn mã đẫm máu chém giết có thể so sánh? Hiện tại, ngài ấy cảm thấy làm tôn thất nhàn tản tốt vô cùng"

"Cái gì?" Trịnh Du luôn luôn đẹp đẽ động lòng người kêu một tiếng sợ hãi bén nhọn. Nàng không dám tin nhìn chằm chằm Phương lão quản sự, vẫn trừng vẫn nhìn chằm chằm đến khi cửa phủ chậm rãi đóng lại, trừng đến người ngựa chung quanh từ an tĩnh trở nên ồn ào.

Trong lúc bất chợt, nàng chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng.

Nàng từ từ, từ từ ngồi chồm hổm xuống, hoàn toàn không để ý gương mặt tỉ mỉ trang điểm, không để ý trang phục mới cao quý khí phái, trong nháy mắt, hai hàng nước mắt từ trong kẽ ngón tay của nàng chảy ra.

Thu công chúa vừa cúi đầu, liền thấy bộ dáng đau lòng bụm mặt nghẹn ngào đến không thở nổi của Trịnh Du.

https://thuviensach.vn

Muội ấy có bao nhiêu năm chưa từng khóc? Cao Hiếu Quán thật là đáng chết. Thu công chúa cuống quít ngồi xổm xuống, ôm chặt lấy Trịnh Du.

Nàng ta vừa ôm, Trịnh Du liền rên nhỏ một tiếng, quay người lao vào trong ngực của nàng ta. d✧đ☆l☆q✧đ Nàng chôn ở trong ngực Thu công chúa, thút thít nói: "A Thu, tại sao huynh ấy có thể như vậy, tại sao huynh ấy có thể như vậy?"

Trịnh Du hiển nhiên tức tới cực điểm, trong âmh thanh của nàng đã mất đi sự ôn hòa dịu dàng, tất cả chỉ còn hận khổ, "Mất Hắc Giáp Vệ, huynh ấy không thèm để ý, bị rút Tư Quân, huynh ấy cũng bỏ mặc, ý của bệ hạ và thái hậu, huynh ấy cũng làm như không thấy. Trong lòng của huynh ấy, chỉ còn yêu phụ đó, chỉ còn chuyện tìm vui tìm hoan với ả ta sao? A Thu, trước kia huynh ấy không phải như vậy, tại sao huynh ấy trở nên như vậy, sao huynh ấy biến thành như vậy?"

So sánh với sự quan tâm mà Lan Lăng Vương dành cho Trương cơ, nàng và gia tộc của nàng, sự uy hiếp của mẫu thân nàng, còn có quyền thế được ban cho hắn rồi lại cướp đi, khiến bất kỳ kẻ nào cũng không cách nào dứt bỏ, chỉ chờ hắn lấy về, đều trở thành trò cười. Thì ra hắn căn bản không để ý, cái gì hắn cũng không để ý, chỉ còn biết yêu phụ đẹp đẽ đáng sợ đó. Trịnh Du vừa nói vừa khóc, bởi vì đau lòng quá mức, nên thở cũng không kịp thở, Thu công chúa mới vừa rồi còn tràn đầy lòng tin cũng ngơ ngác.

Một hồi lâu, nàng mới ngây ngốc nói: "Vậy phải làm sao bây giờ?"

Trịnh Du hỏi" "A Thu, huynh ấy quá mê luyến Trương thị, làm sao mới tốt? Sự nghiệp của huynh ấy, quyền thế ngập trời, đều thua nụ cười của phụ nhân kia. A Thu, ta sợ, ta rất là sợ. . . . . ."

Thu công chúa tất nhiên biết nàng ấy đang sợ cái gì, nàng ấy sợ mình vĩnh viễn cũng không cách nào thay thế được Trương cơ, nàng ấy sợ nàng ấy lưu luyến si mê Lan Lăng Vương, nhưng vĩnh viễn cũng không được hồi

https://thuviensach.vn

báo. Nàng ấy sợ cả đời hắn ta cũng không bỏ được phụ nhân kia, mặc kệ ả ta còn sống hay chết. Nàng ấy sợ thua, sợ cuộc tranh đấu còn chưa bắt đầu, nàng ấy đã thua không còn cơ hội

Phương lão đứng sau cửal ớn, nghe phía bên ngoài truyền tới tiếng khóc, lắc đầu một cái: lúc nãy còn ra lệnh cho mình một cách phách lối, có lúc lấy lui làm tiến, so với liên tục đi tới càng hiệu quả hơn. Ông cất bước đi đến viện chính.

Người còn chưa đến gần, trong sân đã truyền đến một hồi tiếng cười vui. Tiếng cười trầm thấp êm tai hùng hậu của nam tử, xen lẫn với tiếng vui vẻ của cô gái, khiến người ta vừa nghe liền cảm thấy vui vẻ từ đáy lòng. Di⓮n♧đàn⓵ê⊹quý♧đ⓪n Phương lão đứng ở cửa viện, nhìn Lan Lăng Vương đang nâng Trương Khởi lên không trung, xoay tròn thật nhanh.

Hai người này, lại thành trẻ con rồi, Quận Vương từ khi tám tuổi đã chưa từng ngây thơ thế. Phương lão quản sự lắc đầu một cái, cất bước vào bên trong.

Tiếng bước chân của ông, rốt cuộc thức tỉnh hai người. Lan Lăng Vương cười đến gương mặt tuấn tú tỏa sáng, thả Trương Khởi xuống, quay đầu nhìn về phía Phương lão quản sự.

"Như thế nào?"

Phương lão quản sự tất nhiên biết hắn muốn hỏi cái gì, ông tiến lên một bước, tỉ mỉ kể lại tình cảnh vừa nãy.

Vừa dứt tiếng, Lan Lăng Vương đã giận tái mặt, hắn nhàn nhạt nói ra: "Không trách được tiên hiền luôn nói, vô dục mới bền" hắn ôm Trương Khởi, vừa vuốt ve mái tóc như mực của nàng, vừa nhìn chân trời, âm thanh hơi nghẽn, "Ta chỉ thích sảng khoái khi dong ruỗi sa trường mà thôi. Hai từ quyền thế, cũng chỉ là thêm gấm thêm hoa." Hắn đảo mắt lại cười lạnh nói: "Phương lão, trả lời như vậy tốt lắm, có người hỏi, ông cứ nói như vậy. Bọn

https://thuviensach.vn

họ đều dùng hai từ quyền thế uy hiếp ta... ta càng muốn cho bọn họ biết, những thứ đó, đối với ta chỉ là thứ yếu thôi"

"Vâng."

Chờ Phương lão đi, Lan Lăng Vương trầm ngâm sau một lúc, cúi đầu liền đối diện cặp mắt sáng trong của Trương Khởi.

Thấy nàng đang dịu dàng nhìn mình, hắn cũng dịu dàng cười một tiếng. Đưa hai cánh tay ra, hắn ôm nàng vào ngực, vừa chôn mặt ở cổ của nàng, ngửi hương thơm trên người nàn, vừa nhỏ giọng nói ra: "A Khởi."

"Vâng."

"Sinh con cho ta đi. Chúng ta cứ ở trong sân hưởng thụ niềm vui đùa với con trẻ."

Còn đùa với con trẻ nữa, hắn cho là hắn thật sự có thể buông xuống quyền thế, tập trung tinh thần ở trong sân với nàng, không để ý tới việc đời sao?

Trương Khởi ngửa đầu nhìn hắn.

Nàng muốn chế nhạo hắn đang nói bậy, muốn thức tỉnh hắn việc này không thể nào. Nhưng không biết tại sao, lời đến khóe miệng, nàng lại cười ngọt ngào nói: "Được."

Hai mắt của nàng cong thành trăng khuyết, gương mặt tuyệt mỹ hoàn toàn lộ rõ hạnh phúc, giống như lời của hắn nói, chính là giấc mộng của nàng.

Trong tiếng cười vui, Trương Khởi ôm chặt hắn, nàng dán môi lên môi hắn, nhỏ giọng vui vẻ nói: "Được, đừng quên là chàng nói đó."

Lan Lăng Vương cười ha hả, nói: "Được, đây là tự ta nói."

https://thuviensach.vn

Hắn lại nâng Trương Khởi lên, xoay tròn lần nữa. Theo động tác của hắn, một hồi tiếng cười như chuông bạc bay lượn trong không khí.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Mỹ Nhân Sắc Bén

Quản sự Phương lão hầu ở ngoài sân, nghe thấy tiếng cười bên trong, cũng lộ ra nụ cười tươi tắn.

Khác với người khác, ông nhìn Lan Lăng Vương lớn lên, Quận Vương nhà mình từng cười lúc nào, ông đã không còn nhớ rõ. Cho dù người trong thiên hạ đều mắng Trương Khởi là yêu nữ, thì với Phương lão, người có thể khến cho Quận Vương nhà ông nở nụ cười, là một nữ tử tốt.

Lúc này, có tiếng bước chân truyền đến, một người hầu tới gần bẩm báo: "Người của phủ Quảng Bình vương tới."

Quản sự Phương lão gật đầu, theo người hầu ra ngoài.

Cổng lớn của Vương phủ đã mở, bên ngoài có một hàng người đang đứng, thấy quản sự Phương lão đi tới, một gã trung niên mập tiến lên hành lễ, cất cao giọng nói: "Lan Lăng Quận Vương có trong phủ không? Gia chủ nhà ta nói, bữa tiệc lần trước, Quận Vương say rượu ôm mỹ nhân hoan ca, tự bỏ về trước. Hôm nay lại có tiệc, muốn hỏi Lan Lăng Quận Vương có đi hay không?"

Giọng nói của gã trung niên mập này lớn lại vừa vang, khiến cho người đi đường ở bốn phía đều quay đầu nhìn lại.

...Rõ ràng cửa phủ khép chặt là không muốn tiếp khách, gã mập này đã biết còn cố hỏi, muốn chiêu cáo thiên hạ Quận Vương nhà ông là một kẻ hoang dâm sao?

https://thuviensach.vn

Chỉ là, con cháu Cao thị, từ lâu đã không sợ bị người khác mắng là hoang dâm vô độ rồi.

Quản sự Phương lão trả lễ, bày ra vẻ mặt đau khổ trả lời: "Hôm nay Quận Vương không tiếp khách."

"Vì sao không tiếp khách?"

Gã mập nghe thế thì chất vấn không chút khách khí, quản sự Phương lão trừng mắt: "Quận Vương nhà ta vì sao không tiếp khách, hình như không phải việc các hạ có thể chất vấn nhỉ?"

Lời vừa nói ra, gã mập đã cười ngượng ngùng.

Quản sự Phương lão còn nói thêm: "Thỉnh về bẩm lại với Quảng Bình vương, thân thể của Quận Vương nhà ta không khỏe, mấy ngày nay không tiện tiếp khách."

Dứt lời, ông bảo tên sai vặt tiến lên, "két" một tiếng, đóng chặt cổng lại. Ngay khi cổng lớn vừa đóng, quản sự Phương lão giáo huấn: “Lời của Quận Vương bị xem là gió thoảng bên tai rồi hả? Sau này cho dù là ai tới, cứ báo lại một tiếng là được, không cần mở cổng.”

“Vâng.”

Sau khi quản sự Phương lão dạy dỗ đám sai vặt xong, thì còng lưng quay đầu bước đi.Ông vừa bước được mấy bước, đã thấy một bóng dáng yểu điệu phong lưu.

Chính là Trương Khởi.

Nàng uyển chuyển đi về phía quản sự Phương lão, cách không xa phía sau nàng, Lan Lăng vương đang chuẩn bị móc câu, định đến ao câu cá.

“Trương cơ.”

https://thuviensach.vn

Đối mặt với quản sự Phương lão, Trương Khởi không dám nhận lễ của ông, nàng tránh ra nửa bước, khẽ chào: “Không dám.” Nàng ngước mắt nhìn về phía cửa viện đang đóng chặt, nhỏ giọng hỏi: “Ai tới thế?”

“Là người của phủ Quảng Bình vương.”

Trương Khởi ừ một tiếng, như có chút thất thần.

Quản sự Phương lão đang muốn rời khỏi, lại nghe thấy giọng nói dịu dàng của Trương Khởi: “Quận Vương rất yêu quốc gia của chàng đúng không?”

Quản sự Phương lão ngẩn ra, ông quay đầu nhìn về phía Trương Khởi, nhưng phong thái mê người của Trương Khởi khiến ông dù già cũng không dám nhìn thẳng. Ông cúi đầu, chắp tay nói: “Nên thế…”

Không đợi ông nói xong, Trương Khởi đã cắt ngang, giọng nói vừa nghiêm túc, vừa thành khẩn: “Phương lão, ta thật sự muốn biết.”

Quản sự Phương lão càng mơ hồ, ông do dự một lúc, nói: “Cơ nên tự mình đi hỏi Quận Vương thì hơn.”

Ông xoay người muốn đi, lại nghe được giọng lẩm bẩm của Trương Khởi: “Thế đạo hoang đường, Đương kim Thánh Thượng là một minh quân, nếu Thánh Thượng không còn, tánh mạng của giang sơn này còn có thể dựa vào ai đây?” Nàng nói tới đây thì cười một tiếng, rồi lại cúi đầu hát lên, “Có câu nói là, không bằng trở về, không bằng trở về.”

Nàng xoay người đi, dáng người như ẩn như hiện dưới ánh mặt trời.

Phương lão không nhịn được nói: “Bệ hạ vẫn còn trẻ.”

Trương Khởi vừa đi vừa cười nhẹ một tiếng, âm thanh êm ái tan vào trong gió, “Hai vị tiên đế đã mất của nước Tề, cũng đều còn trẻ.”

https://thuviensach.vn

Nàng cũng không quay đầu, bóng dáng yểu điệu dần mất hẳn sau bụi cây.

Từ ngày nhìn thấy Quảng Bình vương phi Hồ thị, Trương Khởi nhớ đến một chuyện.Hôm nay nói chuyện này với Phương lão, nàng đã nghĩ đi nghĩ lại rất nhiều lần.

Lan Lăng vương còn trẻ, nhiệt huyết hăng hái. Đối với hắn, thỏa mãn mong muốn ẩm mã hà sơn quan trọng hơn nhiều so với bình yên sống nốt quãng đời còn lại.Nhưng Phương lão thì khác.Ông đã già, là một ông lão, một bậc trưởng bối, nguyện vọng lớn nhất chính là cầu mong hậu bối bình an, khỏe mạnh, trường thọ.

Dĩ nhiên, nàng cũng chẳng trông mong lời nói của mình có thể mang lại tác dụng gì, nàng chỉ dọn sẵn một con đường.Có lẽ sau này cần dùng đến, cũng có lẽ là không dùng được, những chuyện này ai biết được chứ?

Sau khi Lan Lăng vương dưỡng "bệnh" được bảy tám ngày, đã có người ngồi không yên.

Hôm đó, Hà Nam vương nạp thiếp, mời chư vị vương tôn quyền quý đến tham gia. Lan Lăng vương vốn không muốn đi, nhưng không nghĩ tới nội thị trong cung lại tới truyền lời, nói rằng bệ hạ đã mấy ngày chưa gặp được hắn, hôm nay có tiệc, nên đến để tụ họp với nhau, lúc gần đi, nội thị còn nhân tiện nói một câu, kêu hắn dẫn Trương Khởi theo.

Không thể làm khác, Lan Lăng vương đành phải cùng Trương Khởi ăn diện một phen, ngồi xe ngựa đi đến phủ Hà Nam vương.

Trong xe ngựa, Lan Lăng vương không ngừng nhìn về phía Trương Khởi.

Mỗi lần nhìn, khóe môi lại cong lên, nhìn được vài lần, cuối cùng hắn không nhịn được, cười nhẹ nói: "A Khởi như thế, cũng thật thú vị."

https://thuviensach.vn

Hôm nay Trương Khởi khác xa với bình thường.

Cũng không biết bộ y phục trên người nàng được chuẩn bị từ lúc nào, nhưng lại giống với Lan Lăng vương, đều là màu đen.

Y phục đen bằng lụa mỏng có thêu hoa văn màu vàng, quần lụa mỏng ống túm màu đen, áo khoác ngoài màu đen viền vàng và tím, quả thật là đen hoàn toàn.

Hắn chưa từng thấy phụ nhân nào dám mặc như vậy.

Nhưng Trương Khởi lại cố ý mặc, chẳng những mặc, còn mặc rất có phong thái.

Da thịt nàng trắng mịn như nước, mặt mày như hoa, trắng phối với đen, vừa tươi đẹp, vừa có phong thái nghiêm nghị tuyệt mỹ.

Trên mái tóc đen như mực của nàng không có trâm cài, bên hông cũng không đeo ngọc bội. Nhưng càng đơn giản thuần khiết lại càng khiến cho bộ trang phục trở nên cao quý, u lãnh không thể sánh bằng, tựa như đóa Mạn Đà La nở rộ trong đêm.

Trương Khởi quỳ ngồi ở một bên, lẳng lặng rót rượu. Dù xe ngựa lay động thì động tác của nàng vẫn vững vàng, ung dung. Sau khi bình rượu nghiêng được phân nửa, ngón tay bạch ngọc của nàng nâng ly rượu lên, Lan Lăng vương vốn tưởng rằng nàng sẽ đưa ly rượu đến bên môi mình, lại kinh ngạc nhìn Trương Khởi ngẩng đầu, một hơi uống cạn ly rượu.

Vài giọt rượu đọng lại bên môi, chậm rãi chảy xuống cái cằm trắng noãn của nàng, trong lúc vô thức, yết hầu của Lan Lăng vương giật giật.

Nhưng hắn lại không duỗi tay ra ôm nàng vào ngực như mọi khi.

https://thuviensach.vn

...Bộ y phục đen của Trương Khởi, mang lại cảm giác cao quý không thể chạm tới, khiến hắn không cách nào có hành động khinh nhờn với nàng được.

Lúc này, xe ngựa rung lên một cái, một giọng nói vang lên, "Quận Vương, đến rồi."

Nhanh như vậy đã đến rồi.

Lan Lăng vương bước xuống xe ngựa, mới phát hiện khắp nơi đều giăng đèn sáng trưng, đầu người bắt đầu chuyển động. Có lẽ do khoảng thời gian này tin đồn hắn si mê Trương Khởi đã lan truyền khắp nơi, nên chỉ cần hắn vừa xuất hiện, mọi người xung quanh đều không hẹn mà cùng quay đầu nhìn sang.

Hắn vừa bước xuống, một chiếc xe ngực khác đã dừng ngay bên cạnh, ngay sau đó, một giọng nữ chứa đựng sự mong nhớ và vui mừng truyền đến, "Trường Cung."

Đúng là giọng của Trịnh Du.

Trịnh Du xốc màn xe lên nhìn hắn, khuôn mặt trang điểm tỉ mỉ, trên đầu cài trâm Phượng Đằng Vân, thắt lưng đeo ngọc Phi Long nạm vàng, tai đeo khuyên Hồng Ngọc Huyết Lưu Ly do Thái Hậu ban tặng, cả người đẹp đẽ quý phái, hai mắt si mê nhìn Lan Lăng vương. Thấy hắn nhìn lại, nàng nhoẻn miệng cười, chỉ là nụ cười hơi nhạt, như thể trong khoảng thời gian này đã vì hắn mà gánh chịu vô số gió mưa.

Lan Lăng vương nhìn nàng bằng ánh mắt ôn hòa, thấy nàngnhìn thẳng vào mắt mình, nước mắt quanh tròng, như hàm chứa tương tư khôn cùng.Hắn nhăn mày, quay đầu né tránh ánh mắt của nàng.

Ngẩng đầu nhìn xe ngựa của mình, Lan Lăng vương cả người hắc y, cao quý uy nghiêm vươn tay về phía xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Một bàn tay thon dài vương ra, nắm lấy tay hắn.

Dưới ánh mắt trừng lớn của mọi người, một mỹ nhân mặc y phục đen, được Lan Lăng vương đỡ xuống xe ngựa.

Vừa đúng lúc này, một cơn gió xuân thổi tới. Ống tay áo của Trương Khởi rất rộng, gió thổi qua, hai ống tay áo nhẹ nhàng mở ra, tà áo đen cũng bị thổi tung lên đến hông, khẽ chạm lên cái cổ tuyết trắng của nàng, cả người nàng, trong nháy mắt nở rộ như chú bướm nhảy múa trong đêm trăng, cực đẹp, nhưng đồng thời, cũng cực kỳ u ám.

Một giọng nói âm trầm truyền đến: "Đây là Trương cơ sao? Sao thoạt nhìn lại thanh cao quý phái như thế?"

Giữa những tiếng nghị luận to nhỏ, Trịnh Du nghe được một quý nữ nhỏ giọng cười nói: "Các ngươi không biết sao, Trương cơ là Ngô Quận Trương thị được truyền thừa ngàn năm, vẻ cao quý này, là toát ra từ bên trong... Có một số người tuy rằng có quyền có thế, nhưng cũng chỉ là nhà giàu mới nổi mà thôi, dù có đắp châu ngọc khắp người thì cũng chỉ thấy buồn cười."

Quý nữ kia vừa nói, vừa cười cợt nhìn về phía Trịnh Du. Không chỉ mình nàng ta, vài chục cặp mắt ở bốn phương tám hướng cũng đều nhìn về phía Trịnh Du bằng ánh mắt đầy châm biếm.

Khuôn mặt Trịnh Du sung huyết đỏ bừng.

Bên dưới y phục, tay nàng ta nắm chặt đến trắng bệch, nhưng dù có phẫn nộ tột cùng, thì nàng vẫn cười khanh khách như cũ, như thể những ánh mắt châm biếm, trào phúng kia chẳng liên quan gì tới nàng.

Lúc này, Lan Lăng vương đã dẫn Trương Khởi đi xa.

Hai người mặc y phục đen giống nhau, lại sóng vai cùng đi, thật giống một đôi bích nhân do trời đất tác thành. Chỉ cần đứng một chỗ, không cần

https://thuviensach.vn

nói một từ nào, cũng có thể khiến cho những người có ý đồ với bọn họ như Trịnh Du tự mình xấu hổ, trở thành trò cười cho mọi người.

Một quý nữ vừa cười khanh khách với nàng ta vừa khuyên nhủ: "A Du, ta thấy ngươi nên buông tay đi. Có Trương cơ kia ở đây, Lan Lăng vương có thể nhìn tới ngươi được sao? Người ta là uyên ương thành đôi, ngươi đứng ở giữa thì thành cái gì chứ?"

Nàng đứng ở giữa?

Trịnh Du tức đến run người. Môi nàng giật giật, nhưng không trả đũa lại. Mấy quý nữ khác lại phụ họa theo: "Đúng thế, còn biến mình thành cái giá treo trang sức nữa chứ.", "Hì hì, nàng ta muốn dùng Thái hậu để ép người đó.", "Đáng tiếc, người ta không cần tới vật gì cũng vẫn tôn quý hơn ai kia."

...

Giữa những tiếng xì xầm đầy trào phúng, rốt cuộc Trịnh Du cũng không giữ vẻ mặt tươi cười được nữa, nàng vội cất bước, dưới sự nâng đỡ của hai tỳ nữa, vội vàng đi vào đại điện.

Nhìn theo bóng lưng của nàng, một trận cười nữa lại vang lên.

Trương Khởi và Lan Lăng vương đi tới cửa đại điện.Vừa đến nơi, Trương Khởi liền lấy trong người ra một cây trâm vàng. Cây trâm này mũi vừa nhọn vừa có góc cạnh, sắc bén vô cùng, đồng thời dưới ánh đuốc lại tỏa ra kim quang.

Bọn họ tới hơi trễ, người trong điện đã khá đông đúc, nhóm người quyền quý cũng đã đến hơn phân nửa.

Nhìn thấy hai người bước vào trong điện, khắp nơi bỗng chốc trở nên tĩnh lặng.

https://thuviensach.vn

Chống lại từng đôi mắt đang trừng lớn, Lan Lăng vương nắm chặt tay Trương Khởi, cười nói: "Cuối cùng cũng biết vì sao A Khởi phải ăn diện như thế rồi."

Không, hắn không biết.

Trương Khởi cười cười, đột nhiên nói: "Vào trong điện, cho dù ta có hành động khác thường nào, chàng cũng không được nhúng tay."

Ý này là sao?

Lan Lăng vương kinh ngạc nhìn về phía nàng.Nhưng mà, hiển nhiên Trương Khởi không định giải thích. Nàng da trắng áo đen, dưới ánh đuốc sáng choang, lại trở nên lạnh lùng, nghiêm nghị khác thường. Lan Lăng vương nhìn chăm chú vào hai mắt nàng, gật đầu nói: "Có thể." Từ trước đến nay nàng đều làm việc có chừng mực, cứ mặc nàng đi.

Lại nói, đây là lần yến hội đầu tiên mà Trương Khởi tham gia từ sau khi đến đất Tề, đến Nghiệp Thành. Sau bữa tiệc này, hình tượng của nàng, tất cả về nàng sẽ mau chóng lan truyền ra ngoài. Một tiếng cười to truyền đến.

Tiếng cười sang sảng phát ra giữa đám người kia, không phải là Hà Gian vương - chủ nhân của bữa tiệc, mà là Quảng Bình vương với vẻ đẹp âm nhu.

Quảng Bình vương nghênh ngang đi đến trước mặt Lan Lăng vương, cản trở lối đi của hắn. Hắn ta đánh giá Trương Khởi một lượt từ trên xuống dưới, lại quay sang cười hì hì nói với Lan Lăng vương: "Hiếu Du thật có mặt mũi nhỉ, hắn vừa mời, Trường Cung đã tới rồi. Còn ta cho mời đến hai lần, Trường Cung lại chỉ lo vui đùa cùng mỹ nhân."

Cười ha ha xong, hắn cũng không chờ Lan Lăng vương trả lời, đã quay đầu nhìn về phía Trương Khởi, nhếch mép lộ ra hàm răng trắng như tuyết,

https://thuviensach.vn

đột nhiên cười nói: "Tiểu mỹ nhân, kỳ thực diện mạo của bổn vương cũng rất đẹp, lại càng ôn nhu hơn người. Không bằng, ngươi theo ta đi?"

Trương Khởi chỉ cười nhẹ, nàng quơ ống tay áo, không chút để ý lấy cây trâm vàng giấu trong tay áo ra.

Thấy nàng như không nhìn mình, Quảng Bình vương có chút mất hứng, đang định mở miệng lần nữa, đã thấy Trương Khởi nghịch cây trâm cài, bỗng nhiên, tay phải của nàng giơ lên, cầm chặt trâm cài mũi nhọn như kiếm đâm thẳng vào lòng bàn tay mình, xuyên qua hơn nửa bàn tay. Trong tiếng náo loạn đầy kinh hoàng của mọi người, Trương Khởi vẫn không rút cây trâm ra, tựa như nàng rất hưởng thụ loại đau đớn này, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, không chút để ý giơ tay lên, dùng môi mút miệng vết thương.

Máu tươi từ chỗ trâm cài trào ra, lại bị nàng nuốt hết vào bụng.Da thịt tuyết trắng, đôi môi đỏ bừng, cây trâm vàng óng, còn cả sắc máu lóa mắt, đều hòa lẫn vào nhau.

Trương Khởi không chút để ý nuốt hết máu tươi bên miệng vết thương vào miệng, sau đó mới làm như không nghe thấy câu hỏi của Quảng Bình vương, nàng ngẩng đầu lên, mờ mịt hỏi: "Ngươi nói cái gì?" Một giọt máu tươi từ khóe môi nàng chảy xuống, Trương Khởi làm như không hề hay biết, nàng nháy mắt, nhẹ giọng nói: "À, ngươi muốn ta đi theo ngươi. Không, ngoại trừ Trường Cung, ai ta cũng không theo, nếu Trường Cung chết, ta sẽ tự vận theo chàng."

Nàng nở nụ cười ngây ngô: "Kỳ thực chết không đáng sợ. Ta đã thử rồi..."

Nàng nháy mắt, vô cùng nghiêm túc nhìn Quản Bình vương, bộ dáng này, như đang cố gắng làm cho hắn tin.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên là Quảng Bình vương tin, không chỉ có hắn, tất cả mọi người ở trong điện này, từ vị bệ hạ đang khoan thai bước tới, đến cả đám người Trịnh Du rớt lại phía sau bệ hạ vài bước, cũng đều tin tưởng nữ tử bị trâm cài đâm thủng hơn nửa lòng bàn tay vẫn có thể xem như không có chuyện gì, nữ tử tự nếm máu của chính mình, sao có thể là nữ tử tầm thường?

Lúc này, trực giác mách bảo Quảng Bình vương, mỹ nhân trước mắt ngoại trừ tuyệt sắc, còn có lòng dạ rắn rết. Hắn đột nhiên lui về phía sau một bước, chắp tay, cố cười nói: "Bổn vương nói sai rồi."

Hắn thoáng nhìn qua lòng bàn tay của mỹ nhân, theo động tác chuyển động của nàng, cây trâm còn thoáng lay động một chút, nói xong câu đó, hắn vội lùi về phía sau.

Lan Lăng vương nắm tay Trương Khởi tiếp tục đi về phía trước, mọi người nghe thấy hắn nói: "Băng miệng vết thương lại đi."

"Không cần." Giọng nói hờn dỗi của Trương Khởi truyền đến, nàng lười biếng nói: "Ta thích đau đớn như vậy..."

Nói xong câu này, Lan Lăng vương trừng mắt nhìn nàng, hơi muốn cười, lại phát hiện trong ngực như bị vật gì đó chặn lại, vừa ê ẩm, lại vừa ấm áp, khiến mắt hắn bỗng chua xót, không cười nỗi nữa... A Khởi của hắn, A Khởi mỏng manh như hoa, chỉ cần giơ tay đã có thể lấy đi tính mạng của hắn, lại dùng cách này để tuyên cáo tôn nghiêm không thể xâm phạm của nàng, tuyên cáo nàng sẽ không hai lòng.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Mỹ Nhân Sắc Bén [2]

Lúc này, đại điện đã dần yên tĩnh.

Bệ hạ đã tới.

Nhóm quyền quý đồng loạt đứng lên chào đón. Trương Khởi cũng đứng lên theo, nàng làm như không thấy đôi mắt đang dò xét mình, thành thật cúi đầu, thừa dịp bệ hạ được mọi người nghênh đón ngồi vào vị trí, lặng lẽ giơ tay, rút cây trâm cài ra khỏi lòng bàn tay.

Cây trâm được rút ra kéo theo dòng máu đỏ tươi, có vài giọt bắn lên cái cằm trắng như ngọc của Trương Khởi, khiến cho vị trí màu ngọc đó ánh thêm sắc đỏ đầy mê hoặc.

Nàng cho là mình làm việc này rất kín đáo, nhưng khi máu từ cây trâm nhỏ xuống, cho dù là bệ hạ, Quảng Bình vương, hay là Trịnh Du, thì động tác đều cứng lại một chút.

Đặc biệt là biểu cảm nét mặt của nàng lúc làm động tác này, chẳng những không hề khiếp sợ, thậm chí sau khi máu tươi bắn ra còn khéo léo dùng đầu lưỡi đỏ tươi liếm liếm khóe môi, lộ ra nụ cười yếu ớt mang theo vài phần thõa mãn, bọn họ càng thấy cả người lạnh toát, đầu hoa lên, dần dần, sự chú ý của mọi người cũng chuyển từ người Trương Khởi sang bệ hạ.

Lan Lăng vương đảo mắt nhìn về phía nàng, "Có thể." Hắn giơ tay đè miệng vết thương của nàng lại, máu tươi vẫn đang chảy ra không ngừng, khàn giọng nói: "Sau này, đừng làm vậy nữa."

https://thuviensach.vn

Giọng nói của hắn thật khàn, thật chát.

Trương Khởi ngước mắt, nàng không nhìn ra được sự phức tạp nơi đáy mắt hắn. Sau khi trừng mắt nhìn, Trương Khởi yếu ớt nói: "Nếu cần, vẫn sẽ làm."

...

Lời vừa nói ra, bàn tay đang đặt trên miệng vết thương của nàng đột nhiên dùng sức. Đến khi Trương Khởi kêu đau, hắn mới nhanh chóng nới lỏng tay ra. Môi mím chặt lại thành một dường, hắn lấy một miếng vải từ trung y ra, cầm tay nàng lên băng bó.

Trong suốt quá trình, biểu cảm trên mặt Lan Lăng vương không chút thay đổi, Trương Khởi cũng không hé răng.

Một hồi lâu sau, hắn nói với giọng khàn khàn: "Nàng muốn ta phải làm thế nào đây?" Giọng nói của hắn có chút nôn nóng.Người phụ nhân bên cạnh đây, luôn có thể dễ dàng khiến hắn mất đi khống chế.

Ngươi muốn ta phải làm thế nào, ngươi mới nguyện ý an an ổn ổn sống qua ngày với ta, không tiếp tục dùng cái vẻ có hay không cũng được này để giày vò ta, cũng không tiếp tục tránh né ta ở ngoài ngàn dặm, khi thì lại dùng trâm đâm vào chính mình khiến ta kinh hãi, khiến ta đau đớn...

Rốt cục cũng hỏi ra câu này rồi.

Trương Khởi hạ mắt, lẳng lặng nói: "Đừng thành thân.... Nếu muốn lấy thê, lấy ta là được rồi."

Bình tĩnh như thế, đơn giản như thế, lại khiến cho Lan Lăng vương đột ngột ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Hắn muốn cười, quả thật, hắn là hắn nên cảm thấy buồn cười, nhưng khóe miệng vừa mở ra một chút, hắn đã cười không nổi nữa. Nàng đang nghiêm túc như lúc thổ lộ bên ngoài thư phòng của bệ hạ ngày ấy, nàng vô cùng nghiêm túc. Không biết trải qua bao lâu, Lan Lăng vương mới cúi đầu giải thích: "A Du sẽ không làm tổn thương nàng, nàng ta đã nói, sẽ cùng ta yêu thương nàng."

Thanh âm của hắn rơi xuống một cách khó khăn, lại nghe Trương Khởi cười lên một tiếng.

Tiếng cười này, vẻ nhạo báng này, như thể lời nói của hắn là câu nói buồn cười nhất trong thiên hạ.Lan Lăng vương nhìn chăm chú vào nàng.Hắn hơi giận, hắn rất muốn giận.Trách không được thế nhân đều nói, phụ nhân là loại dễ ỷ sủng mà kiêu nhất.Ngươi cho nàng một phần, nàng luôn muốn được ba phần, ngươi cho nàng mười phần, nàng sẽ muốn khống chế của tánh mạnh của ngươi.Nhưng dù có giận, dưới ánh đuốc, hắn mặc hắc y đầy nghiêm nghị, lại phát hiện mình không thể bộc phát cơn giận này được. Chẳng những không thể bộc phát, hắn còn mềm giọng giải thích: "A Du là một người tâm địa thiện lương, cũng là người rất an phận, A Khởi, nàng có thể thử tin tưởng nàng ta. Lại nói, sau này các nàng cũng sẽ không ở chung với nhau. Ta sẽ dẫn nàng đi chinh chiến quanh năm, nàng ta thì canh giữ phủ Quận Vương ở Nghiệp Thành, giúp ta để ý những biến hóa trong triều."

Hắn nắm chặt tay nàng, dùng giọng điệu cầu xin mà đến hắn cũng không phát hiện ra: "Các nàng có thể bình an vô sự, tin tưởng ta."

Tin tưởng hắn?

Trương Khởi thấy buồn cười.Quả thật, khóe miệng của nàng cũng lộ ra dáng vẻ tươi cười. Chớp đôi lông mi dài, Trương Khởi nhẹ nhàng nói: "Quận Vương nói với ta những lời đó để làm gì?" Nàng nhẹ nhàng rút tay mình ra, cúi đầu đánh giá ngón tay của mình, khẽ cười nói: "Kỳ thực câu

https://thuviensach.vn

nói lúc nãy của A Khởi, nói muốn Quận Vương lấy ta, chỉ là lời nói đùa mà thôi... Quận Vương chỉ cần nhớ kỹ, nếu một ngày nào đó, có người làm tổn thương A Khởi, cho dù chỉ là một lần, Quận Vương cũng phải cho A Khởi tiền tài nhân lực, để A Khởi rời đi."

Lan Lăng vương nhìn nàng chằm chằm.

Dưới ánh đuốc sáng trưng, mỹ nhân cả người hắc y, đã không còn sót lại chút yếu đuối nào trong quá khứ, trên cằm vẫn còn sót lại vết máu chưa được lau đi, vừa mê hoặc, lại vừa quyết tuyệt. Hắn nhìn nàng, nhìn nàng, nàng xa lạ như vậy, dám can đảm cười với hắn, không giống đối với chủ nhân, mà như ngang hàng, nhưng hắn lại không cách nào ghét bỏ cho được, chẳng những không thểghét bỏ, hắn còn cảm thấy đau lòng.

...Có lẽ do quen chém giết trên sa trường, cho nên mắt nhìn người đã thay đổi, cũng có lẽ, đơn giản vì nàng là A Khởi, cho nên cho dù nàng nói cái gì, làm cái gì, hắn đều cảm thấy vui mừng.

Lan Lăng vương cười khổ một tiếng.

Thấy hắn quay đầu đi, Trương Khởi cũng thu lại nụ cười. Nàng nhu thuận dựa đầu vào vai hắn. Cảm nhận được động tác của nàng, Lan Lăng vương hạ người xuống một chút, để nàng có thể thoải mái dựa vào người mình, sau đó hắn ôm lấy eo nàng.

...Nàng không biết điều như vậy, thế mà, sao mình lại không có cách nào nhớ được những chỗ đáng hận của nàng?

Lan Lăng vương cười khổ một tiếng.

Một nội thị đi tới, hắn thấp giọng nói với Lan Lăng vương: "Quận vương, bệ hạ kêu người dẫn theo Trương cơ qua đó."

Được.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương lên tiếng, sau đó nắm tay Trương Khởi đi về phía bệ hạ.

Hai người đi cùng với nhau, khiến cho vô số ánh mắt đều nhìn theo.

Lan Lăng vương đi nhanh về phía bệ hạ, sau khi cúi người thi lễ, bệ hạ bảo hắn ngồi xuống.

Sau khi hắn ngồi xuống, Trương Khởi không nhu thuận ngồi xuống bên cạnh hắn như trước, mà ngồi vào lòng hắn, hồn nhiên không để ý đến bệ hạ, lười biếng tiến sát vào lòng Lan Lăng vương. Lan Lăng vương cúi đầu nhìn nàng một cái, không đẩy nàng ra... Loại tiệc này, vốn không cần giữ lễ tiết.Hành động của Trương Khởi tuy rằng không đủ ôn hòa, nhưng cũng không quá đường đột.

Nhưng dù là như thế, tiếng trò chuyện xung quanh vẫn yên tĩnh hơn vài phần.

Bệ hạ anh tuấn, sắc lạnh, không lớn hơn Lan Lăng vương mấy tuổi nhíu mày, đảo mắt nhìn về phía Trương Khởi.

Nhìn thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ như họa của Trương Khởi, bệ hạ chậm rãi nói: "Trương thị, ngươi không sợ trẫm?"

Trương Khởi nháy mắt, ngây ngô nói: "Sợ chứ." Hai chữ này, nàng nói ra vừa rõ ràng vừa lưu loát.

Hoàng đế trẻ tuổi sao có thể tin được? Hắn cười lạnh nhìn vài giọt máu còn đọng dưới cằm nàng vài lần, nói giọng trầm thấp: "Trương thị, quả nhiên ngươi can đảm hơn người." Dừng lại một chút, hắn còn nó thêm: "Chẳng những can đảm hơn người, còn rất cao ngạo."

Bình luận một câu như tán dương ẩn giấu phê bình xong, bệ hạ giơ bình rượu lên, khẽ nhấp một ngụm, nhìn nàng chằm chằm, cười nói: "Trẫm

https://thuviensach.vn

muốn chỉ hôn cho Quận Vương nhà ngươi, Trương thị muốn vị quý nữ nào làm chủ mẫu cho ngươi đây?"

Câu hỏi này của bệ hạ thật hoang đường.

Nhưng Trương Khởi trả lời lại càng hoang đường. Nàng đảo con ngươi liếc nhìn Lan Lăng vương một cái, sau đó quay sang cười hì hì với hoàng đế: "Không phải bệ hạ nói A Khởi rất cao ngạo sao? A Khởi đó, cho dù ai làm chủ mẫu cũng không vui, A Khởi muốn tự mình gả cho Lan Lăng Quận Vương."

Lời này vừa ra, tiếng cười vang nổi lên bốn phía.

Trong mắt mọi người đều là vẻ cười nhạo, châm chọc, trêu tức, còn có cả kinh ngạc và căm ghét, Trương Khởi ngoảnh mặt làm ngơ, nàng vẫn cười ngọt ngào và hồn nhiên như cũ: "Các ngươi đừng cười, A Khởi đang nói thật mà."

Rốt cuộc hoàng đế cũng không nhịn được mà nở nụ cười.

Hắn cười ha ha một tiếng, sau đó đột nhiên thu nụ cười lại, nói: "Dựa vào địa vị hèn mọn và lòng can đảm to lớn của Trương thị, sợ là khó được chết già."

Một câu này, giọng điệu lạnh lùng mà nặng nề, mãi đến khi Lan Lăng vương cảm thấy căng thẳng, đang muốn nói hai câu giúp Trương Khởi, nhưng bắt gặp ánh mắt cảnh cáo của bệ hạ, đành phải rút lại.

Hắn muốn Trương Khởi tự mình trả lời.

Trương Khởi không chút để ý, nàng lấy cây trâm dính máu từ trong lòng ra, vừa đùa nghịch, vừa yên tĩnh nói: "A Khởi biết chứ."

https://thuviensach.vn

Nàng cười vô cùng hồn nhên, "A Khởi biết thân phận không hiển hách, bình thường lại có bộ dáng như vậy, cho nên đã sớm chuẩn bị tốt rồi."

Trong lúc mọi người đang thắc mắc, Trương Khởi lại lấy từ trong áo ra một vật. Thuận tay đặt vật kia lên bàn nhỏ, Trương Khởi cười nói: "Nhìn đi, lúc nào A Khởi cũng mang theo bên mình hết... Trong nhà còn có rất nhiều nữa."

Đây là một bao thạch tín.

Tất cả mọi người đều biết đây là một bao thạch tín.

Không ai nghĩ đến lại có một màn như vậy.

Không có bất cứ kẻ nào có thể nghĩ được, thiếu nữ tuy còn nhỏ tuổi nhưng đã có phong tư tuyệt đại, mỹ lệ không gì sánh bằng trước mắt này, thiếu nữ thuận buồm xuôi gió, luôn được Lan Lăng vương sủng đến tận trời này, thế nhưng khi nhìn vào bộ dáng luôn mang theo thạch tín bên mình, lại nghe giọng điệu này của nàng, nào có chút mảy may sợ chết chứ?

Trong khoảng thời gian ngắn, khắp nơi đều truyền đến tiếng hít khí.

Đối mặt với sự kinh ngạc và ánh nhìn chăm chú của mọi người, Trương Khởi lại chỉ chơi đùa với cây trầm cài dính máu của nàng.

Nhiều ngày nay, nàng đã nghĩ thông suốt, thực sự nghĩ thông suốt, cho nên mới có hành động ngày hôm nay... Trong thiên hạ, không có người nào bết rõ hơn nàng, quyền quý của Tề Quốc này hoang đường đến mức nào, Hoàng đế Tề quốc này, lại càng là tên cầm thú ti bỉ nhất.

Nàng đang từ từ nảy nở, đã bị Hoàng đế, có lẽ còn cả Quàng Bình vương nhìn trúng rồi.

Đường lui còn chưa dọn xong, hổ lang đã nhìn chăm chú.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, cẩn thận, chặt chẽ có lẽ đã không còn dùng được.

Không, có lẽ thế đạo này căn bản đã không còn đường lui cho nàng, cho dù nàng có cố gắng thế nào, đều sẽ không cho nàng chút đường lui nào. Hoàng đế tuyệt đối không ngờ, mình lại thử được một câu trả lời như thế.

Dưới ánh đuốc, bao thạch tín tản ra ánh sáng u lãnh, nhìn Trương Khởi đang dựa vào lòng Lan Lăng vương, nhắc tới cái chết lại đơn giản như nói chuyện về nhà, đột nhiên hắn phát hiện, mình không biết nói gì cho phải.

Mỹ nhân tuyệt sắc trước mắt này, ngay cả cái chết cũng không sợ, trong thiên hạ còn có cái gì có thể uy hiếp được nàng, xúc phạm được tới nàng?

Trong không gian yên tĩnh, Trịnh Du đứng ở một chỗ không xa, sắc mặt đã chuyển từ trắng thành xanh.

Nàng nhìn thẳng vào Lan Lăng vương, nhìn trong đôi mắt ra vẻ bình tĩnh của hắn cất chứa một chút thương tiếc và sủng nịch không thể che giấu.Nàng cũng nhìn thẳng về phía Trương Khởi, nhìn về phía cơ thiếp hèn mọn giống như đồ chơi lại không chút sợ sệt mà phô bày ra sự hoa mỹ của mình, đột nhiên trong lòng lại có cảm giác trống trải khó thể hình dung.

Một người nam nhân, có được mỹ nhân như Trương Khởi trong đời, trái tim còn có thể chứa được nữ nhân khác sao?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Hắn Nói, Không Thể Phụ

Ý niệm này vừa nổi lên, Trịnh Du đã lập tức cười lạnh một tiếng.

Nàng đưa mắt nhìn Lan Lăng Vương rồi lại dời sang Trương Khởi, cất bước trở lại chỗ ngồi của mình.

Hôm nay Thu công chúa không tới, ngồi cùng Trịnh Du là tứ muội muội cùng cha cùng mẹ Trịnh Nghiên. Trịnh Nghiên tính tình yên tĩnh lại thông tuệ, không thích nói nhiều, nhưng mỗi lời nói đều sắc nhọn như tên.

Thấy Trịnh Du ngồi xuống, Trịnh Nghiên đưa mắt nhìn sang Trương Khởi. Nàng nhẹ giọng nói: "A tỷ, tỷ đã quỳ ở từ đường suốt ba ngày."

Ngón tay đang đặt trên đùi của Trịnh Du từ từ nắm chặt...

Trịnh Nghiên thở dài: "Nàng ta thực can đảm. Vậy thì, A tỷ, giữa tỷ và nàng ta, Lan Lăng Vương chỉ có thể chọn một rồi."

Đột nhiên Trịnh Du cảm thấy môi thật rát, thì ra là bị chính mình cắn nát...

Lần trước, nàng quỳ ba ngày, rốt cuộc cũng khiến gia tộc chịu lùi một bước, cho phép Lan Lăng Vương thu Trương Khởi làm ngoại thất. Tuy rằng sau đó khi nói chuyện với mẫu thân, mẫu thân có làm quá lên, tỏ vẻ không vui với Lan Lăng Vương. Nhưng Trịnh Du hiểu Lan Lăng Vương, những lời nói của mình lúc đó, chắc chắn đã làm hắn cảm động.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay, Lan Lăng Vương không để ý đến tiền đồ của mình, ngày đêm hoan lạc với Trương Khởi, tin tức đã truyền khắp Đô thành. Mọi người cười nhạo Lan Lăng Vương không có tiền đồ, đồng thời cũng đồng tình với nàng, nói nàng còn chưa vào cửa đã mất lòng trượng phu.

Nhưng nàng đã nghĩ thông suốt, là do Hiếu Quán mới nếm thử sắc đẹp, nhất thời không bỏ xuống được mà thôi, thời gian lâu dài, hắn sẽ hiểu rõ nên lấy hay nên bỏ. Bởi vậy, nàng đã chuẩn bị chu toàn mọi thứ, chỉ còn chờ việc tứ hôn, nhưng nàng tuyệt đối không ngờ trong yến hội hôm nay, bệ hạ lại ở trước mặt mọi người hỏi Trương Thị muốn quý nữ nào làm chủ mẫu. Mà Trương thị, lại càng đưa ra câu trả lời hoang đường như thế.

Câu trả lời của Trương thị, cộng thêm tính tình ngoan độc, điên cuồng của nàng ta, gia tộc của nàng tuyệt đối sẽ không dung thứ được nữa. Không chỉ là gia tộc của nàng, mà toàn bộ thế gia quyền quý ở Nghiệp Thành, trước khi Lan Lăng Vương xử lý Trương thị này, chỉ sợ cũng sẽ không đồng ý kết thân với hắn.

Người phụ nhân vừa ích kỷ vừa tự cho là đúng, không chịu lo lắng thay cho Hiếu Quán kia, chẳng lẽ thật sự muốn thỏa ước nguyện đó sao?

Vốn là dựa vào mĩ mạo của Trương thị, cho dù không ở cùng Lan Lăng Vương, cũng sẽ có người nguyện ý cho nàng vinh hoa phú quý, nói không chừng còn có thể bay lên đầu cành làm Phượng Hoàng. Mà lúc này, nàng ta lại bày sự ác độc của mình lên trước mắt người đời, khiến cho nàng ta ngoại trừ ở lại bên người Lan Lăng Vương thì không còn đường lui. Nàng ta muốn Hiếu Quán phải cùng tiến cùng lui với nàng ta sao?

Bên này, sau khi Trương Khởi ném bao thạch tín ra, Hoàng đế khiếp sợ một trận, sau đó dần hồi phục lại tinh thần.

Hắn nhìn về phía Lan Lăng Vương.

https://thuviensach.vn

Cau mày, Hoàng đế muốn nói gì đó, nhưng lời đến bên miệng lại chỉ hừ lạnh một tiếng. Hắn phất tay: "Lui xuống đi."

"Vâng."

Lan Lăng Vương nắm tay Trương Khởi, đi về chỗ của mình.

Lúc này, những ánh mắt vốn dừng trên người Trương Khởi, đã thu lại gần hết. Mỹ nhân tuy tốt, nhưng mỹ nhân vừa có độc vừa điên cuồng, vẫn nên kính nhi viễn chi* thì tốt hơn.

*Kính nhi viễn chi: Kính trọng từ xa nhưng không gần gũi.

Sau khi ngồi xuống, Lan Lăng Vương chỉ luôn im lặng.

Hắn có nhiều lời muốn nói với Trương Khởi, nhưng lại phát hiện không có một câu nào ra khỏi miệng được.

Hắn muốn hỏi, Trương Khởi chuẩn bị thạch tín từ lúc nào? Còn cả chuyện vì sao nàng lại nói dối rằng đã chuẩn bị thứ độc ở này khắp nơi trong phủ nữa chứ? Nàng đang đề phòng chuyện gì? Không sai, quả thật là bệ hạ có hứng thú với nàng, nhưng từ trước đến nay bệ hạ công chính liêm minh, không thích làm khó người khác. Nàng cần gì phải phòng bị đến mức này chứ?

Hắn còn muốn hỏi, nàng có biết câu tuyên ngôn muốn gả làm thê của hắn có uy lực lớn đến mức nào không?

Hắn có rất nhiều vấn đề, nhưng lại không thể nói được một chữ.

Lúc này yến hội đã bước vào giai đoạn ca múa uống rượu, bệ hạ rời đi trước.

Hôm nay hắn đến là vì có chuyện muốn nói với Lan Lăng Vương, nhưng bất thình lình lại bị Trương Khởi làm đảo lộn hết lên, những lời đó cũng

https://thuviensach.vn

khó nói ra được.

Bệ hạ đi rồi, Lan Lăng Vương bị mọi người nhìn chăm chú nên thấy không được tự nhên, cũng cáo từ rời đi.

Trương Khởi nhắm mắt đi theo sau hắn.

Hai người vừa ra khỏi cửa đại điện, đã nghe được thanh âm sắc bén của nội thị truyền từ bên ngoài vào: "Tiêu thượng thư đến."

Thanh âm vừa rơi xuống, một thanh niên tuấn mỹ đã xuất hiện trên bậc thang, đứng đối diện với bọn họ.

Đúng là Tiêu Mạc.

Tiêu Mạc vẫn mặc y phục trắng như tuyết như bình thường, chỉ khác ở chỗ, hắn có đội mũ quan.

Tóc được búi bằng mũ ngọc, tay áo nhẹ nhàng lay động. Nhìn thấy hắn, Trương Khởi kinh ngạc thầm nghĩ: thì ra hắn đã ngoài hai mươi?

Tiêu Mạc cũng đang nhìn về phía nàng.

Ánh mắt của hắn đảo qua khuôn mặt nàng, liền nhìn về phía cánh tay bị thương.

Lúc Lan Lăng Vương và hắn thoáng nhìn nhau, khóe miệng Tiêu Mạc giương lên, phát ra thanh âm trầm lãnh: "Ngươi đã không thể bảo vệ được nàng, thì để ta."

Lan Lăng Vương quay đầu, trợn mắt nhìn.

Khóe môi Tiêu Mạc vẫn mang theo ý cười, hắn đón nhận ánh mắt của Lan Lăng Vương, lạnh lùng nói: "Cái ngươi không thể cho nàng, ta có thể

https://thuviensach.vn

cho." Nói xong câu này, hắn nhìn thật sâu vào Trương Khởi, sau đó cất bước tiến vào trong điện.

Thanh âm của hắn tuy nhẹ, nhưng cho dù là Lan Lăng Vương hay Trương Khởi đều nghe được rất rõ.

Sau khi xuống khỏi bậc thang, hiển nhiên là Lan Lăng Vương có chút tức giận, bước chân của hắn càng lúc càng nhanh.

Sau khi đưa Trương Khởi đi đến cạnh xe ngựa, hắn gọi mấy thị vệ tới phân phó: "Trông chừng nàng." Sau đó quay người rời đi.

Hắn định đi đâu thế?

Trương Khởi cân nhắc một hồi, nhìn về phía đại điện, có hai bóng dáng xinh đẹp đang đi tới.

Bóng dáng kia rất nhanh đã nghênh đón Lan Lăng Vương.

Người nghênh đón Lan Lăng Vương đúng là Trịnh Du và tỳ nữ của nàng.

Ngửa đầu nhìn hắn, hốc mắt Trịnh Du ẩn chứa nước mắt. Nàng quật cường cắn môi, trên gương mặt mỹ lệ vừa có bi thương, vừa có buồn bã cùng với nỗi đau khó thể hình dung.

Giờ phút này, nàng đem tâm tình phức tạp và cảm tình của mình đối với hắn, biểu lộ rõ ràng trên mặt.

Thấy Trịnh Du như vậy, Lan Lăng Vương cũng mềm xuống. Hắn không tự chủ được mà dừng bước, thấp giọng nói: "A Du?"

"Hiếu Quán, ta có thể nói với chàng vài lời không?" Nàng nén lệ, giọng nói hơi khàn: "Chỉ một lát thôi, được không?"

Khuôn mặt nàng đầy vẻ khổ sở động lòng người, mong chờ nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Bộ dạng này, khiến hắn nhớ tới bọn họ khi còn bé, đứa trẻ đáng yêu kia, mỗi khi bị người khác khi dễ chỉ biết lặng lẽ trốn một chỗ khóc lóc.

Gật đầu, Lan Lăng Vương thấp giọng nói: "Đi bên này."

Hắn dẫn nàng đi đến bên trai hoa viên.

Đến mỗi chỗ hoàn toàn yên tĩnh, Lan Lăng Vương mới dừng bước. Hắn cúi đầu nhìn Trịnh Du, dưới ánh trăng, khuôn mặt yếu đuối đầy nước mắt của nàng khiến hắn có chút bất lực.

Bất tri bất giác, Lan Lăng Vương hạ mắt xuống.

Trịnh Du si mê nhìn hắn, dần dần, hai hàng nước mắt chậm rãi chảy xuống.

Nước mắt vừa nhỏ xuống, nàng đã nhanh chóng cúi đầu, vội lấy khăn tay trong ngực ra lau. Trịnh Du khàn giọng nói: "Hiếu Quán, ta thật sự muốn giao hảo với Khởi muội muội, thật sự, chàng phải tin tưởng ta."

Thanh âm của nàng vừa vừa cấp bách vừa bất an, như thế không chịu được sự hoài nghi của hắn.

Lan Lăng Vương thấp giọng nói."Ta biết, nàng luôn thiện tâm giúp người."

Nghe hắn nói như vậy, Trịnh Du rưng rưng nở nụ cười xán lạn, đảo mắt, nàng nghĩ tới chuyện thương tâm, lại thấy nghẹn ngào: "Hiếu Quán, từ lúc còn rất nhỏ A Du đã thề rằng chàng từng bảo vệ ta, khi ta trưởng thành ta cũng phải bảo vệchàng." Nàng hắng giọng một cái, kiên định nói: "Hiện giờ A Du đã trưởng thành, có thể bảo vệ Hiếu Quán được rồi."

Làm như sợ hắn không tin, giọt lệ trong mắt nàng đặc biệt trong trẻo, lời nói cũng đặc biệt thanh thúy: "Hiếu Quán, chàng đừng cười ta, ta nói thật

https://thuviensach.vn

đó... Chàng thích chinh chiến, hàng năm sẽ luôn xuất binh bên ngoài. Có cái gọi là ba người thành hổ, cho dù là ở Nghiệp thành hay ở triều đình, chàng đều phải có ngườiở ngoài ngàn dặm nói chuyện thay chàng, biện bạch giúp chàng khi có người phỉ báng chàng, xúc phạm chàng."

Lan Lăng Vương rơi vào trầm tư.

Thanh âm của Trịnh Du lúc này mang theo vài phần đau xót: "Đã nhiều ngày nay, bọn họ luôn nói ta còn chưa nhập môn đã bịchàng bỏ qua một bên, còn nói chàng căn bản là không muốn ta... Ta cũng không quản, ta chỉ nghĩ, Hiếu Quán của ta phải tật tốt."

Nói tới đây, nước mắt của nàng lại rơi như mưa: "Hiếu Quán, Hiếu Quán, ta chỉ muốn cùng A Khởi một người hầu hạchàng, một người lo toan mọi chuyện giúp chàng, trợ giúp chàng trở thành danh tướng lưu danh sử sách... Hiếu Quán, chỉ một nguyện vọng ấy thôi, cũng khó đến vậy sao?"

Thanh âm của nàng nghẹn ngào, thương tâm đến mức không nói được nữa.

Trong lời nói của nàng, không hề chỉ trích Trương Khởi lấy một chữ, nhưng mỗi một chữ đều đang chỉ trích Trương Khởi. Nàng dùng ưu thế của mình để tạo sự đối lập với Trương Khởi, chỉ trích nàng ta không hề có ích gì đối với sự nghiệp của hắn. Nàng dùng sự rộng lượng của mình để làm nổi bật sự hẹp hòi của Trương Khởi, chỉ trích nàng ta vì thỏa mãn lợi riêng là độc chiếm hắn mà bỏ quên không để ý đến lợi ích của hắn.

Một trận gió thổi qua phát ra tiếng lá xào xạc, hòa quyện với tiếng nức nở nho nhỏ vang lên giữa không gian yên tĩnh.

Lan Lăng Vương vẫn luôn trầm mặc.

Một hồi lâu sau, rốt cuộc hắn cũng mở miệng.

https://thuviensach.vn

"A Du."

Hắn gọi tên nàng, dùng giọng điệu êm tai và ôn nhu như vậy để gọi tên nàng.

Trịnh Du chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt nhìn hắn sáng trong mà lại đầy khát vọng.

Khóe miệng Lan Lăng Vương giật giật, do dự, mãi đến một lúc lâu sau, dưới ánh mắt cổ vũ của Trịnh Du, mới nói nhỏ: "A Du. A Khởilà một người rất khổ."

Hai mắt Trịnh Du mở lên thật lớn. Ở nơi hắn không nhìn thấy, bởi vì nàng đã nín thở quá lâu nên ngực đã bắt đầu đau.

Hiển nhiên Lan Lăng Vương có chút khó mở lời, hắn nói một cách chậm rãi: "Từ nhỏ A Khởi đã không có ai để dựa vào. Bởi vậy lúc nghĩ chuyện gì đó, không khỏi có chút cực đoan."

Vậy thì sao? Vậy thì sao?

Hai mắt Trịnh Du chớp liên hồi, nàng phát hiện hai tay mình đang run lên, vì khẩn trương mà run lên.

Tốc độ nói chuyện của Lan Lăng Vương càng chậm, hắn thì thào nói: "Nàng ấy cũng không phải là người có thể cảm thông như nàng, không nhìn được xa, lòng dạ cũng không khoan dung độ lượng bằng nàng."

Hắn ngẩng đầu, không tự chủ mà đảo mắt nhìn về bóng đêm phương xa, chính là chỗ xe ngựa của hắn.

Ôn nhu nhìn chiếc xe ngựa xa tít đến không thể nhìn rõ, khóe môi Lan Lăng Vương bất giác nở nụ cười, hắn nói nhỏ: "A Khởi có rất nhiều điểm không bằng nàng. Nhưng mà A Du, A Khởi của ta, nàng ấy chỉ có một

https://thuviensach.vn

mình ta, nàng ấy cũng chỉ muốn dựa vào một mình ta, ta không thể phụ bạc nàng ấy được."

Mấy âm cuối cùng rơi xuống, Trịnh Du đột ngột lùi về phía sau vài bước, "phịch" một tiếng ngã xuống đất.

Nhìn Trịnh Du ngồi quỳ trên mặt đất, hai tay che ngực nước mắt rơi như mưa, Lan Lăng Vương do dự một hồi, cuối cùng vẫn không tiến lên, không giơ tay đỡ nàng dậy. Hắn chỉ trợn mắt nhìn tỳ nữ, tiếp tục nói: "A Du, việc này quả thật nàng ấy đã có hơi tùy hứng. Nhưng việc đã đến nước này, cha mẹ của nàng chắc chắn sẽ không đồng ý sau khi ta cưới nàng, mà vẫn còn giữ nàng ấy ở bên... A Du, ta cũng không biết tại sao, biết rõ nàng ấy làm sai, nhưng lại không cách nào phát cáu với nàng ấy được. Còn chuyện từ bỏ nàng ấy, chỉ cần ta nghĩ đến thì ngực lại đau đớn không thôi. A Du, vẫn là nàng nên quên ta đi, nàng thiện lương, thông tuệ như vậy, tất nhiên sẽ có người thích hợp với nàng hơn ta."

Hắn nhìn Trịnh Du khóc không thành tiếng, im lặng thở dài một cái, dứt khoát xoay người, trong nháy mắt, bóng dáng của hắn đã biến mất sau đường mòn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Không Thể Sao?

Sau nửa canh giờ, Lan Lăng Vương trở lại trong xe ngựa.

Trương Khởi đang nằm sấp ở trên giường, tay nàng chống cằm, ngẩng đầu ngắm nhìn bầu trời đối diện, mủi chân xinh xắn không ngừng lắc lắc. Thấy màn xe vén lên, nàng từ từ quay đầu, trong ánh trăng, trong ngọn đèn dầu, hai tròng mắt của nàng sáng rỡ như nước, sáng đến hắn có thể nhìn rõ mặt mình qua đó.

Vốn là như vậy, không thấy nàng thì thôi, một khi thấy nàng, tim của hắn liền được lắp đầy.

Bốn mắt nhìn nhau, hắn đưa tay về phía nàng.

Trương Khởi liền lộn lên, vui vẻ nắm tay của hắn.

Mười ngón tay đan xen, Lan Lăng Vương tung người lên xe ngựa. Ôm nàng vào trong ngực, tựa người trên vách xe, Lan Lăng Vương nói: "Mấy ngày nay trời đẹp, A Khởi, sáng mai ta dẫn nàng đi vui đùa một chút nhé."

Trương Khởi mềm mại "vâng" một tiếng, đôi tay xoa xoa cổ áo hắn, không chút để ý nói: "Ta thấy chàng gặp Trịnh thị A Du."

Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn về phía nàng, vẻ mặt nghiêm túc.

Trương Khởi chỉ cười hì hì, "Ta nói cho chàng nghe, hai người nói cái gì, ta đều đoán được, chàng có tin hay không?"

Ý này có lý.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương hơi ngưỡng về phía sau, đưa tay vuốt mái tóc của nàng, "Vậy nàng đoán đi."

Trương Khởi cong một ngón tay trắng noãn lên, chậm rãi nói: "Mới vừa gặp mặt, nàng ta hẳn là rơi lệ. Nước mắt chắc chắn là muốn rơi mà ráng nhịn, gương mặt yếu ớt và bi thương khó chịu nhìn chàng, giống như vô cùng uất ức, tuyệt vọng vậy."

. . . . . Rơi lệ dữ dội, nước mắt nước mũi tèm lem, rất khó coi. Chỉ có chảy mà kìm nén mới có thể làm động lòng người.

Lan Lăng Vương ngẩn ra.

Trương Khởi nghiêng đầu, mặt mày như vẽ, khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc sáng lên, nàng cong ngón tay thứ hai lên, nói tiếp: "Sau đó, nàng ta sẽ nói với chàng, nàng ta vẫn tôn trọng chàng yêu chàng, càng có thể giúp chàng. Ở bên trong, nàng ta có thể giao lưu với các phu nhân, bên ngoài, gia tộc của nàng ta có thể giúp nàng chú ý biến hóa trong triều đình, thay chàng hóa dữ thành lành."

Việc này không khó đoán, nàng ta muốn hiển thị ưu thế của nàng ta, nên mới làm vậy, Lan Lăng Vương trợn to mắt.

Trương Khởi chơi ngón tay của mình, dưới ánh trăng, cười lạnh, yếu ớt thở dài: "Nam nhân Cao gia thật đúng là thảm, có chuyện gì, lại phải nhờ thê tộc ra nói chuyện. . . . Cũng đúng, nếu Trường Cung vô năng thì cũng thôi đi, ngộ nhỡ Trường Cung lập mấy chiến công, khiến toàn dân quý mến thì sao? Có một nhạc gia (nhà vợ) đắc lực, muốn làm hoàng đế cũng còn được nha."

Lời này đại nghịch bất đạo

Lan Lăng Vương nhíu chặt chân mày, hắn nhìn chằm chằm nàng, muốn quát lớn, cuối cùng chỉ thở dài một tiếng.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi từ từ cong ngón tay thứ ba lên, mềm mại nói: "Tiếp theo cũng sẽ vẫn rơi lệ, hoặc lại nói với Trường Cung, nàng ta rất rộng lượng, nguyện ý cùng chàng đối xử với ta tử tế. Đáng tiếc ta ích kỷ ngu xuẩn, chẳng những không biết cảm ơn, còn ỷ sủng mà kiêu, không để ý tương lai của chàng, không cho Quận Vương cưới chánh thê" Trịnh thị đã bị nàng ép đến chỉ có thể ra chiêu này. . . . Nếu còn nói tiếp nữa, thì chắc chắn Lan Lăng Vương chỉ có thể trợn to mắt nhìn nàng.

Trương Khởi trở mình ở trong lòng hắn một cái, lười biếng ôm cánh tay của hắn, lúc ẩn lúc hiện giống như con mèo, miệng lười biếng nói: "Giữa nữ nhân và nữ nhân, tựa như Trường Cung chinh chiến sa trường, âm mưu dương mưu đều dùng, nhất thời thua lui về phía sau nửa bước thì sao? Chiếm lãnh địa của đối phương trước rồi nói. Được thế làm chủ nhân, ai sống ai chết còn không phải chỉ là một cái phất tay mà thôi?"

Lan Lăng Vương cau mày, đang muốn giải thích đôi câu, Trương Khởi lại tiếp tục nói: "Hôm đó ở trong quán rượu, diễnđàn✪lê✪quýđôn Trịnh phu nhân mới mắng chàng nửa câu, liền bị Trịnh Du kịp thời ngăn lại. Trịnh phu nhân thân là mẹ kế nàng ta, cũng nghe lời nàng ta vậy, có thể thấy được Trịnh Du thực là một cô nàng thông minh có thủ đoạn. Một người thông minh vậy, há có thể cam tâm làm thê tử của một phu quân "ái thiếp diệt thê"?"

Tục ngữ nói: "Dù có thông minh, cũng cần người nhắc nhở", hiện tại thời cơ chín muồi, nàng rốt cuộc có thể nói ra những lời đúng lòng người. . . . .

Lan Lăng Vương hiển nhiên thật ngây người

Hắn ôm sát Trương Khởi, cặp mắt vô hồn nhìn mui xe, thật lâu không nói gì.

Đối với Trịnh Du, ấn tượng của hắn còn dừng lại ở mười năm trước, đứa trẻ ngây thơ tinh khiết đó, bị người ta khi dễ cũng không đánh lại, bị người

https://thuviensach.vn

ta làm thương tổn, vẫn còn ở trước mặt hắn cầu xin giùm cho tiểu cô nương người ta.

. . . . . Mười năm rồi, nàng ấy trưởng thành, tướng mạo thay đổi, con người cũng thay đổi sao?

Ngà hôm sau, quả nhiên rất là đẹp.

Trương Khởi vẫn mặc trang phục màu đen, đứng ở bên ao soi soi.

. . . . . Thì ra nàng mặc trang phục đen, vẫn có thể có một phần uy nghiêm, Trương Khởi nếm được ngon ngọt rồi.

Lan Lăng Vương xa xa liền thấy Trương Khởi hướng về phía nước hồ õng ẹo làm dáng. Hắn cong cong môi, đi đến phía sau nàng.

Nhìn Lan Lăng Vương sóng vai mà đứng cùng mình trong hồ nước, Trương Khởi mấp máy môi, mất hứng gắt giọng: "Trường Cung chàng không mặc y phục đen."

Còn y phục đen? Tối hôm qua chưa đủ đẹp sao?

Lan Lăng Vương cười khổ, hắn tự tay kéo qua cánh tay Trương Khởi, ôm eo nàng một cái, sải bước đi về phía xe ngựa.

Lần này bọn họ thừa dịp ngày xuân nắng ấm, để đến Du viên ngắm hoa đào.

Du viên còn gọi là Đồng Tước Uyển, do Tào Tháo xây, ông ta còn xây ba cái đài cao trên tường thành phía tây của Đồng Tước Uyển, d đ l q đ từ nam đến bắc theo thứ tự là đài Kim Phượng, đài Đồng Tước, đài Băng Tỉnh. Đến thời Tào Ngụy lúc, nơi đó là sân vận động quan trọng của văn nhân Kiến An.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa đi tới Du viên thì Du viên đã tràn đầy tiếng cười, nữ lang quần áo hoa lệ, công tử trẻ tuổi tuấn tú, huân quý Tiên Ti vũ dũng cường tráng, đưa mắt thấy đầy khắp. Gió xuân tháng ba, chính là thời tiết đẹp ở nhân gian. Mặc dù tháng ba chèo thường ngắm hoa đã là quá khứ, nhưng một số con em quyền quý rỗi rãnh, vẫn còn đắm chìm trong dư âm nước lượn chén trôi này.

Trương Khởi thấy, vẻ mặt cũng thích thú nhưng lại chậm chạp không xuống xe ngựa. Lan Lăng Vương nói nho nhỏ: "Không sao, xuống đây đi."

Trương Khởi ừ một tiếng, đưa tay đỡ lấy tay hắn.

Nàng đi xuống xe ngựa.

Đầu tiên là một hai người nhìn về phía này, dần dần, phàm là người nhìn tới, đều chưa từng quay đầu lại. Vì vậy bốn phía càng ngày càng yên tĩnh.

Lan Lăng Vương liếc những người đó một cái, dắt tay Trương Khởi, chậm rãi đi về phía rừng đào đằng trước.

Cho đến bóng dáng của hai người dần dần ẩn vào rừng đào, mới có một hai người dẫn đầu phục hồi tinh thần lại.

"Thở dài —— đó chính là Trương thị?"

"Thật là một tuyệt đại giai nhân."

"Nghe nói qua chuyện tối qua chưa? Nàng ấy cư nhiên nói với bệ hạ, nàng ấy muốn làm thê tử của Lan Lăng Vương."

"Đây cũng là do Lan Lăng Vương quá cưng chiều nàng ấy, cơ thiếp ai dám có ý niệm này?"

"Thật là đẹp. . . . Nếu là ta, sợ cũng không có cách nào không cưng chiều nàng ấy."

https://thuviensach.vn

. . . . . Thật là không có cách nào không cưng chiều nàng. Giai nhân như thế, làm cho hoa đào khắp nơi đều mất màu sắc, trượng phu nào có thể hạ quyết tâm không cưng chiều nàng thương nàng?

Trương Khởi mặc trang phục đen, lưu luyến đi giữa hoa đào đỏ hoa lê trăng, đi tới chỗ nào, chỗ nấy đều hoàn toàn yên tĩnh.

Chỉ về đằng trước, Lan Lăng Vương nói: "Đó chính là đài Đồng Tước, văn nhân năm đó, chỉ thích ở đó uống rượu sung sướng."

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn lại.

Vừa nhìn, nàng liền giật mình nhảy một cái. Nàng vẫn cho rằng, đài Đồng Tước cũng chỉ chứa được mấy trăm người tụ họp. Không ngờ, đài Đồng Tước cao gần mười trượng, trên đài xây năm tầng lầu, cách mặt đất 27 trượng. Đỉnh lầu có một con đồng tước, cao chừng một trượng năm, giang cánh như muốn bay, trông rất sống động. Mà dưới đài, nước sông Lưu Chương cuồn cuộn chảy qua đường ngầm của đài Đồng Tước vào ao Huyền Vũ, nước kia mặt vừa rộng vừa sâu, đủ để thủy quân tập luyện ngửa đầu nhìn lầu các trên đài, để nhìn rõ bóng người mơ hồ trong đó, ánh mắt Lan Lăng Vương say mê, trên gương mặt tuấn mỹ tuyệt luân của hắn lộ ra nụ cười, "A Khởi, nếu có cơ hội, nguyện ở chỗ này múa kiếm vì nàng."

Nguyện ở chỗ này vì ngươi múa kiếm. diễnđàn✪lê✪quýđôn

Trương Khởi nháy mắt nhớ lại buổi tối lúc hắn uống say. Đêm đó, hắn vì nàng thổi địch, nàng múa lượn vì hắn, bọn họ vui vẻ cỡ nào.

Lập tức, nàng đỏ bừng mặt, nhẹ nhàng "Ừ" một tiếng. Đưa tay ôm hông của hắn, nàng tựa vào ngực hắn, mềm nhũn kêu: "Trường Cung, A Khởi thật muốn như vậy qua một đời."

Lan Lăng Vương trầm thấp nói: "Chuyện này có khó khăn gì?"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi chỉ cười nhẹ một tiếng, "Việc này là chuyện khó khăn nhất trong đời. . . ."

Lan Lăng Vương muốn phản bác, nhưng không biết nghĩ tới điều gì, chỉ thở dài một tiếng, vươn tay ôm sát nàng.

Khi hai người bước lên bậc thang thì trong lầu các rối loạn tưng bừng. Khi hai người đi tới dưới lầu các, cửa liền mở rộng ra, mười con em thế gia, huân quý Tiên Ti đâm đầu đi tới.

Gặp nhau ngay mặt, các thiếu niên đột nhiên cả kinh, đồng thời dừng bước lại.

Đang lúc mọi người si ngốc nhìn về Trương Khởi thì sau lưng chúng thiếu niên, truyền đến một tiếng cười nhạt, "Chỉ là một ngu phụ ác độc, chỉ là một tên người thường háo sắc, đáng cho chư vị xem đến mắt choáng váng?" Từ Kiến An tới nay, chỗ này luôn có văn nhân tập trung, trong lúc vô hình, nơi này bị vài người tôn sùng là Thánh Địa văn hóa.

Mà Trương Khởi và Lan Lăng Vương mặc dù một người có tài xuất sắc, một người là dòng họ Hoàng thất và võ tướng xuất sắc, nhưng trong mắt nho sĩ, lại không coi là cái gì. Ở chỗ khác, có lẽ không người nào để ý bọn họ, đến nơi này, lại không phải do họ.

Nói chuyện là một con em thế gia mặc áo dài vượt qua đám người. Sau lưng người này, cũng đi theo một đám thiếu niên. Mà trong mấy thiếu niên, có một lang quân tuấn tú sáng láng đầu tiên là kinh hoảng, đảo mắt lại trừng lớn mắt, lại chuyển mắt, hắn như nghĩ đến cái gì, sắc mặt tái nhợt, mất hồn lạc phách.

Ánh mắt của lang quân này khiến Trương Khởi, nàng nhìn sang, rốt cuộc nghĩ tới, hắn không phải là ngũ lang mà mình gặp trong phủ Vũ Văn Hộ nhà Chu sao?

https://thuviensach.vn

Tên con cháu nhà quan này vừa châm chọc xong, sắc mặt Lan Lăng Vương liền trầm xuống, vèo rút bội kiếm ra, thấy hắn rút kiếm, nhưng tên con cháu nhà quan này không lùi mà lại tiến tới, hắn ngước đầu cười ha ha nói: "Thế nào? Chận không nổi miệng lưỡi thế gian, liền muốn lấy một cái đầu? Tới đi, giết đi."

Lan Lăng Vương cười lạnh một tiếng, thật sự nâng kiếm lên, thì tiếng om sòm nổi lên bốn phía, chúng kẻ sĩ đồng loạt đi lên mấy bước, bốn phương tám hướng vây lên Lan Lăng Vương. Rối rít quát mắng kêu la, những văn nhân tay trói gà không chặt trợn mắt nhìn, rất có cơn giận của thất phu, trong lúc giương cung bạt kiếm này, Trương Khởi vươn tay, nàng đặt tay trên kiếm của hắn diễn♪đàn♪lê♪quý♪đôn. Chậm rãi đè kiếm của Lan Lăng Vương xuống, Trương Khởi nhàn nhạt liếc tên con cháu nhà quan này một cái, dịu dàng nói: "Ta tự thương tổn ta, tại sao lại bảo ác độc? Còn Lan Lăng Quận Vương, trong thiên hạ người dám nói chàng ấy là tầm thường, sợ cũng chỉ có mình các hạ."

Nàng nhẹ nhàng cười với Lan Lăng Vương nói: "Có câu nói là ngày hạ không thể chơi băng, Trường Cung, chúng ta đi thôi."

Liền muốn vượt qua đám người.

Tên con cháu nhà quan giận dữ, quát lên: "Đứng lại" hắn nhìn chằm chằm Trương Khởi, cười lạnh nói: "Ngươi chỉ là một tiểu cơ thiếp, lại muốn làm chánh thê người ta, còn dám lý luận?"

Hắn thốt ra lời này, Trương Khởi còn chưa có phản ứng, ngũ lang đã đột nhiên ngẩng đầu, trước mắt nhiều người. Hắn thương hại mà si mê nhìn Trương Khởi, thì thào nói ra: "Chánh thê tính là gì? Sớm biết nàng là nàng ấy, dù ta buông tha tất cả cũng muốn cầu hôn. . . . . Chánh thê tính là gì?"

Hắn hiển nhiên không thể nào tin nổi, giai nhân mình tâm tâm niệm niệm, không lúc nào quên, trong lòng mình, đáng lẽ nên lấy được nam nhân

https://thuviensach.vn

tốt nhất thế gian, mà chỉ vì một vị trí chánh thê, lại bị người khác giễu cợt vây công như thế. Trương Khởi chậm rãi quay đầu lại. Ở trong mắt nàng có lệ.

Dưới ánh mặt trời, nước mắt lấp lánh này, làm cho chúng thiếu niên thực ngu. Dù là cái tên nói năng lỗ mãng kia, cả đám cử sĩ vây quanh hai người, cũng ngây người.

Trương Khởi trừng mắt nhìn, khẽ nghiêng đầu, khiến gió xuân từ phía đông thổi tới thổi khô nước mắt trong mắt nàng, trong sự an tĩnh, nàng êm ái nói: "Ta yêu chàng thương chàng, không thể sao? Ta muốn ở cùng với chàng, một đời một thế, sinh cùng sập chết chung lăng, không thể sao? Ta không muốn làm đồ chơi, không muốn tuổi già sắc suy, thì bị cái chiếu rách bao lại ném ra bãi tha ma, không được sao? Quý nữ đất Tề, người người đều có thể độc chiếm phu quân của mình, ta chỉ là xuất thân thấp hèn chút, chỉ muốn thương chàng ở bên chàng, thì bị ngàn người chỉ trỏ rồi hả?"

Trong sự yên lặng như tờ, Trương Khởi cúi đầu. Theo động tác cúi đầu của nàng, một giọt, hai giọt, ba giọt nước mắt, dưới ánh mặt trời phiếm hào quang bảy màu, sau đó tung tóe ở trên sàn nhà, tan biến trong bụi bậm.

Không có người nói chuyện, mãi cho đến khi nàng từ từ quay đầu, mãi cho đến Lan Lăng Vương lấy khăn tay ra, giúp nàng lau đi nước mắt, dắt nàng đi xa, cả đám văn sĩ vẫn không nói chuyện.

. . . . . .

Đưa mắt nhìn bóng lưng Trương Khởi đi xa, đám người Thu công chúa vội vàng chạy tới, cũng dừng bước.

Vẻ mặt phức tạp nhìn phương hướng Trương Khởi biến mất, một hồi lâu, một quý nữ mới nhỏ giọng nói ra: "Nàng ta, thật ra thì cũng là người đáng thương."

https://thuviensach.vn

Những người này, được người nhờ vả, cố ý chạy tới Du viên, muốn hòa nhau một chút. Nào ngờ, không cần họ mở miệng, đã có người thay họ dạy dỗ độc phụ kia. Nhưng càng không ngờ là, độc phụ kia chỉ hỏi mấy câu ngược lại, một giọt nước mắt, liền làm cho họ cũng mềm lòng.

Có lẽ, thế gian này, tất cả đều có thể giải thích, tất cả đều có thể chỉ trích, chỉ có thật tình lộ ra một giọt lệ, mới khiến không ai không động dung.

Có lẽ, đổi thành một người khác, nàng không có vẻ khuynh thành của Trương Khởi, cũng không có sự nghiêm nghị sau khi mặc trang phục đen, nàng chưa từng mang theo thạch tín, chưa từng cười nói ung dung phong hoa tuyệt đại ở trước mặt của Hoàng đế và mọi quyền quý. . . . . Thì dù nàng ta có lộ ra chân tình, cũng chẳng qua tên hề tác quái.

Nhưng cố tình, người nói lời này, chảy nước mắt, lại rất xinh đẹp, và tàn nhẫn không để ý sống chết, cho nên nước mắt của nàng, sự khổ sở của nàng, càng làm cho lòng người bất tri bất giác tan vỡ, Lan Lăng Vương nắm chặt tay Trương Khởi.

Hắn nắm quá chặt, chặt đến khiến nàng đau nhức. Khi Trương Khởi kêu rên, hắn mới vội vàng buông nàng ra.

Vội vàng cúi đầu, hắn cầm tay trái của Trương Khởi lên, nhìn bàn tay nhỏ bé bị trâm cài đâm bị thương hôm qua, hôm nay chỉ còn lại một vết thương nhỏ, khàn khàn hỏi: "Vẫn còn rất đau?"

"Khá hơn chút rồi." âm thanh của Trương Khởi có chút dí dỏm, "Ta nghe đại phu nói, hổ khẩu này là một huyệt vị, bị thương sâu cỡ nào, cũng dễ dàng khỏi hẳn."

Lan Lăng Vương không phải muốn nghe điều này.

Hắn từ từ nâng bàn tay này lên.

https://thuviensach.vn

Cẩn thận đặt nó ở bên môi, hắn nhắm hai mắt lại, thật nhẹ, khàn khàn nói: "A Khởi."

"Vâng."

"Tình không phải khắc cốt, thì không thể nói lời như vậy nữa." Đừng làm cho hắn hãm quá sâu, quá sâu, hắn sợ. . . . . .

Trương Khởi cúi đầu, rất lâu sau đó, nàng xoay người, nhìn mây bay, rù rì nói: "Chỉ cần quận vương nguyện ý, A Khởi sanh sẽ theo quân, chết cũng theo quân." Nàng nhẹ nhàng cường điệu nói: "Chỉ cần Quận Vương nguyện ý"

Khi Lan Lăng Vương trầm mặc, khóe miệng nàng nở nụ cười, rực rỡ nói: "Chúng ta từ cửa hông này lên lầu đi, ta muốn đứng ở tầng năm nhìn sông Lưu Chương."

Chỉ để phá vỡ trầm mặc.

Lan Lăng Vương gật đầu một cái, dắt tay của nàng đi vào trong lầu các.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Gan Lớn

Đứng ở lầu năm Đồng Tước uyển xem nước sông Chương, chỉ cảm thấy nước sông cuồn cuộn, vẩn đục mà rộng lớn, khí thế kia bức người mà đến.

Trương Khởi chống tay lên lan can, áo dài đen bay phấp phới trong gió. Ngọn gió kia làm mái tóc của nàng cuồn cuộn nổi lên, khiến áo ngoài cộc tay màu tím đậm cũng bay lên, giống như một giây kế tiếp, cả người của nàng cũng sẽ bị gió cuốn vào trong sông, Lan Lăng Vương liếc nàng một cái, đột nhiên đưa tay đỡ eo thon của nàng.

Cảm nhận được sự ấm áp từ thân thể hắn, Trương Khởi ngoái đầu nhìn lại cười một tiếng với hắn, tiếp tục chuyên chú nhìn nước sông chảy cuồn cuộn phía dưới.

"Nàng đang nhìn cái gì? Sao lại chuyên chú như thế?"

"Không có gì." khóe môi Trương Khởi tạo nên một nụ cười, lười biếng thu hồi ánh mắt, "Trường Cung, chúng ta trở về thôi."

Lan Lăng Vương nhìn nàng thật sâu, hắn phát hiện mình trở nên rất là vô căn cứ, còn muốn biết từng ý định mà nàng chưa nói ra.

Một lát sau, hắn nói: "Uh đi thôi."

"Vâng."

Khi hai người đứng trân đài Băng Phượng, xem xong cảnh sắc chung quanh, đang chuẩn bị trở về. Thì nghe được một hồi tiếng cười nói từ phía

https://thuviensach.vn

dưới truyền đến, trong nháy mắt, đoàn người xuất hiện tại trước mặt bọn họ.

Đây là một đám quý nữ, đi tuốt ở đàng trước, là Thu công chúa, Lý Ánh, họ đang cười nói với đồng bạn sau lưng. Thấy Lan Lăng Vương và Trương Khởi, họ đồng thời dừng bước.

Đang lúc này, một tiếng kêu dịu dàng truyền đến, "A Thu, A Ánh"

Trong tiếng kêu gọi, Trịnh Du nâng váy, gương mặt đỏ ửng vì chạy, cùng một thanh niên anh tuấn, đồng thời xuất hiện giữa giữa cầu thang.

Thanh niên này phong thái tốt đẹp, dung mạo cử chỉ tuấn tú, khi giơ tay nhấc chân cũng tao nhã, nghiễm nhiên là bộ dáng của quý công tử.

Thanh niên này tên Dương Tĩnh, là con thứ của tể tướng Dương Âm vừa mới chết. Dương Âm đã đứng sai đội trong cuộc tranh giành Hồ Hán của Lý thái hậu và Lâu thái hậu, mặc dù chấp chính nhiều năm, được khen ngợi trên triều đình, nhưng rồi cũng bị giết.

Chỉ là, Dương Âm chết rồi, người nhà cũng không bị tội, hiện tại Hoàng đế Cao Diễn kế vị lại là một người khoan dung độ lượng có chí lớn, liền trọng dụng Dương Tĩnh bất luận là bề ngoài hay danh vọng tài học, đều giỏi như cha hắn.

Bởi vì gia thế liên lụy, hôn sự trước kia của Dương Tĩnh đã bị từ chối. Hiện tại đã 18, nhưng chưa có thành thân. Mà giờ khắc này, hắn nhắm mắt theo đuôi Trịnh Du, nghiễm nhiên là si mê nàng.

Trịnh Du đi tới bên cạnh chúng quý nữ, mới nhìn đến Lan Lăng Vương và Trương Khởi, ánh mắt nàng liền cứng đờ, đảo mắt nàng rũ hai mắt xuống, không tiếng động khẽ chào Lan Lăng Vương, rồi an tĩnh lui qua một bên nhìn hắn đi tới.

https://thuviensach.vn

Thấy vẻ mặt nàng phiền muộn, Dương Tĩnh ở đằng sau dịu dàng kêu: "A Du." Hắn vội bước lên trước, đứng ở trước mặt nàng, ân cần hỏi "Làm sao thế?"

Trịnh Du không trả lời, chỉ ngước mắt nhìn. Dương Tĩnh theo ánh mắt của nàng nhìn qua thì rốt cuộc gặp được Lan Lăng Vương, cùng với Trương Khởi.

Nhìn thấy Trương Khởi khuynh thành tuyệt sắc, nhưng Dương Tĩnh cả lông mày cũng không nhíu lại. Hắn chỉ gật đầu với Lan Lăng Vương một cái, ung dung cười nói: "Trường Cung thật có nhã hứng."

Nói tới đây, hắn lại chuyển hướng qua Trịnh Du, vẻ mặt và thần thái đều là dịu dàng si mê, chỉ thấy hắn tự tay dắt tay Trịnh Du, "A Du, chúng ta đến bên kia xem đi."

Trịnh Du không trả lời, nàng chỉ nắm tay của hắn, đi theo Dương Tĩnh qua một bên. Khi đi ngang qua Lan Lăng Vương thì không ai chú ý tới, tròng mắt nàng chuyển một cái, lặng lẽ nhìn Lan Lăng Vương.

. . . . . Nhưng khác với sự chờ mong của nàng, Lan Lăng Vương thấy nàng và Dương Tĩnh nắm tay nhau, vẻ mặt vẫn không thay đổi. . . . Hắn nhàn nhạt liếc Dương Tĩnh một cái, hơi gật đầu với Trịnh Du xong, liền ôm Trương Khởi, lướt qua chúng quý nữ, đi xuống dưới lầu.

Hai người này là nhân vật tuyệt đại, đứng chung một chỗ khí thế kinh người. Theo bọn họ cất bước, chúng quý nữ không tự chủ được nhường ra một lối đi. Hai người xuống một tầng lầu xong, cũng không biết Trương thị nói cái gì, chọc cho hắn cười lên ha hả. Trong ánh mắt của mọi người, Trịnh Du thấy Lan Lăng Vương bế Trương thị lên, hai người âu yếm đi xuống đài Ngọc Phượng.

Trịnh Du mặt không thay đổi bỏ tay Dương Tĩnh ra, đi về phía một bên. Mà lúc này, Lý Ánh từ trong các quý nữ đi ra, tiến tới bên người nàng, lo

https://thuviensach.vn

lắng nói: "A Du, ta không biết sẽ như vậy. . . . . ."

Trịnh Du buồn bã cười một tiếng, nàng nói nhỏ: "Ta sớm biết vô dụng. . . . Huynh ấy là như thế, một khi bỏ qua, chính là bỏ hết, chưa bao giờ từng do dự. Dù là biết rõ ta có lợi cho tương lai của huynh ấy và rất nhiều nam nhân khác."

Dương Tĩnh này, vốn còn mang tội. Nếu muốn khôi phục lại vinh quang như khi còn phụ thân hắn, thì bám lấy mình vô cùng quan trọng. . . . . Những việc này cả người Nghiệp thành đều biết, cũng truyền khắp, trong gia tộc của mình, cũng tiết lộ ý kết thân với Dương Tĩnh. . . . . d❋đ☆L✢qღđ Nhưng huynh ấy thấy tận mắt, vẫn thờ ơ ơ hờ. Lý Ánh thấy nàng cười buồn bã, suy nghĩ một lát sau cuối cùng nói: "Trường Cung trầm mê sắc đẹp như thế, dù có tài lớn, cũng sẽ phế. A Du, ngươi bỏ hắn ta đi. Hắn ta không đáng giá ngươi làm như thế" nàng kiêu ngạo mà nói: "A Du của chúng ta, chỉ cần đại trượng phu"

Bỏ huynh ấy sao?

Trịnh Du nhìn bậc thang trước mặt, thật lâu không nói gì.

Hai người Lan Lăng Vương sau khi rời khỏi Du viên, liền về thẳng vương phủ.

Mới vừa về phủ, Phương lão quản sự liền vội vàng chạy tới. Cũng không biết ông ấy nói cái gì, Lan Lăng Vương liền dẫn theo mười hộ vệ, giục ngựa vội vã rời đi.

Một lúc lâu sau, đoàn người đi tới bên ngoài phủ Quận Vương.

Một nội thị đi ra đối diện Phương lão quản sự, lớn tiếng kêu: "Trương thị có đó không?"

Cố ý tìm đến Trương cơ hay sao?

https://thuviensach.vn

Phương lão quản sự sững sờ, thi lễ một cái nói: "Có."

"Phụng ý chỉ của Thái hậu, gặp qua Trương thị."

Phương lão quản sự căng thẳng trong lòng, lên tiếng: "Vâng"

Dẫn đám người kia trùng trùng điệp điệp đi tới chánh viện, gọi Trương Khởi ra xong, nội thị kia đánh giá nàng từ trên xuống dưới một lát, đột nhiên ra lệnh: "Người tới, vả miệng phụ nhân này 15 cái."

Cái gì?

Phương lão kinh hoảng, hộ vệ, nha hoàn tỳ nữ thị vệ bốn phía phủ Quận Vương cũng ngẩn ra, thái giám này quái đản trừng mắt liếc, giọng the thé nói: "Thế nào? Thái hậu ra lệnh, các ngươi cũng dám không nghe?"

Kinh hãi một hồi, sớm có bầu ngực già cường tráng cao lớn, nghênh ngang đi ra, xông thẳng về phía Trương Khởi, bầu ngực già sắp đi tới trước mặt Trương Khởi, liền đưa tay kéo cánh tay Trương Khởi, chuẩn bị bắt lấy nàng. Đột nhiên Trương Khởi vẫn an tĩnh đứng ở nơi đó, nghe được mệnh lệnh vả miệng, cũng không kinh dị hốt hoảng chút nào, lại lẳng lặng mở miệng, "Lời của Quận Vương, các ngươi dám không nghe?"

Giọng nói giống y thái giám lúc này. . . . Không chỉ thong dong, mà quả thực là phách lối, người Trương Khởi ra lệnh, dĩ nhiên là hộ vệ phủ Quận Vương.

Chúng hộ vệ rét lạnh, đồng thời tỉnh táo lại từ uy thế của thái hậu. Đúng vậy, Quận Vương gia của bọn họ trị quân vô cùng nghiêm. Một khi làm trái mệnh lệnh của ngài, sợ là cách cái chết không xa, nghĩ tới đây, bọn họ đồng loạt tiến lên một bước, bốn phương tám hướng che chở Trương Khởi. Có hai hộ vệ càng thêm nặng nề ngăn tay của bầu ngực già này, còn đẩy bầu ngực già lảo đảo ra sau mới đứng ngay ngắn được, sắc mặt của thái giám lập tức trở nên xanh mét, càng thêm không dám tin, bén nhọn quát lên:

https://thuviensach.vn

"Các ngươi, các ngươi lại dám kháng chỉ?" Hắn ta lại chuyển về phía Trương Khởi, gay gắt kêu lên: "Trương thị, chớ đường sống không đi muốn đi đường chết" bây giờ mới chỉ vả miệng mười cái, đã dám cãi lời, vậy ngay cả mạng cũng không nhất định giữ được. Thái giám trước mặt rất là phẫn nộ về việc này, chúng hộ vệ cũng đồng loạt biến sắc, mà Phương lão bên cạnh, càng thêm sợ đến xanh mặt.

Đang lúc này, lại thấy Trương Khởi lẳng lặng phất phất tay, ý bảo bọn thị vệ đứng ở sau lưng nàng, nàng tiến lên một bước, yên lặng nhìn về phía những người từ trong cung tới.

Nhìn bọn họ, Trương Khởi nhún nhún, áo đen tung bay trong gió xuân: "Kính xin công công hồi bẩm Thái hậu. Nói Quận Vương nhà ta từng nói, ngài ấy thuộc dòng họ hoàng thất, hành quân đánh giặc cũng chỉ là sở thích. Có nó thì có thể dong ruổi sa trường, thực hiện nguyện vọng lâu nay, không có nó, trong thiên hạ cũng không có ai dám cắt miếng ăn của ngài ấy."

Vượt qua, tự chủ trương thay thế Lan Lăng Vương nói tới đây, Trương Khởi lại nghiêm túc nói: d∞đ∞l∞q∞đ "Quận Vương nhà ta còn nói, từ xưa tới nay, quân thần khó dung hòa nhất. Ngài ấy tuy là thần của nước Tề, lại được Quân Vương ưu ái, lấy thê tử nhà cao cửa rộng có ích lợi gì?"

Nói thẳng như vậy vì để biểu lộ sự trung thành, vì tỏ sự tận trung với hoàng đế, nguyện ý làm một cô thần, một cô thần toàn tâm toàn ý nhờ cậy hoàng đế, lúc này khi thái hậu ra lệnh vả miệng nàng, nàng lại không nói chánh sự, mà còn bất ngờ tự chủ trương thay Lan Lăng Vương nói chuyện, trongánh mắt kinh ngạc của Phương lão, thái giám này trừng lớn mắt. Một hồi lâu, hắn mới the thé nói: "Tiện tỳ này, thật là to gan"

Hắn chỉ phụng lệnh đến tát Trương Khởi mười cái, nhưng không ngờ Trương Khởi được người khác che chở, không tát được cái nào. Hôm nay, Trương Khởi lại không giải thích được nói ra chuyện này, vậy là tình huống gì?

https://thuviensach.vn

Nghe được thái giám quát lớn, Trương Khởi chỉ nhẹ nhàng khẽ chào, "Không dám" nàng mềm mại nói: "Cũng chỉ là thay Quận Vương nói ra thôi."

Thấy thái giám kia chần chờ, như vẫn còn do dự, là nên hồi cung truyền lời, hay là tiếp tục thi hành lệnh của thái hậu, Trương Khởi bèn tốt bụng nhắc nhở: "Công công, thiếp ở nơi này. . . . sao công công không bẩm với Thái hậu rồi nói?"

Thái giám này nhìn nàng chằm chằm, suy nghĩ một lát, cũng cảm thấy có lý, lập tức hắn bén nhọn quát lên: "Tạm thời tha ngươi, chờ ta hồi bẩm Thái hậu xong, sẽ chủ trương tiếp. Chúng ta đi ——"

Một đoàn người trùng trùng điệp điệp mà đến, rồi đầy hoài nghi mà đi.

Nhìn bóng lưng của bọn họ, Phương lão liền đi về phía Trương Khởi. Mới vừa đi tới trước mặt nàng, Trương Khởi liền quay đầu lại nhìn.

Đối diện ánh mắt sáng rỡ như nước của nàng, Phương lão có lời đầy bụng, lại nhịn lại: hay là chờ Quận Vương trở lại rồi hãy nói.

Thái giám này vội vàng hồi cung.

Vừa đến cửa cung, hắn liền gặp được Thu công chúa, Trịnh Du mấy vị quý nữ từ trong cung ra ngoài.

Thấy thái giám này, cặp mắt Thu công chúa sáng lên, nàng ta vội vã bảo xe ngựa đến gần, hỏi "Lúc nãy đến phủ Lan Lăng vương tuyên chỉ rồi hả ?"

Thấy Thu công chúa lên tiếng, thái giám này lập tức cung kính trả lời: "Hồi công chúa, đúng vậy."

Cặp mắt Thu công chúa sáng lên, nàng ta vội vàng nói: "Có tát tiện phụ kia mười lăm cái chưa?" Âm thanh của nàng ta rất vui mừng, "Có đánh

https://thuviensach.vn

rụng mấy cái răng của ả ta không?"

Nàng ta chuyển sang Trịnh Du, cười hì hì nói: "A Du, muội nói cõi đời này, tuyệt đại giai nhân thiếu mấy cái răng còn mỹ lệ không?"

Lời vừa nói ra, một hồi tiếng cười khẽ truyền đến.

Cũng không đợi Trịnh Du trả lời, Thu công chúa lại qua sang thái giám kia oán giận nói: "Động tác của các ngươi cũng quá nhanh, không đợi chúng ta. . . . . Thiệt là, chuyện hay vậy, tại sao có thể khiến chúng ta bỏ qua đây?"

Thật ra thì, Trịnh Du trái kéo bên phải kéo, mới khiến họ bị muộn. . . . Trịnh Du cũng không muốn lúc Trương Khởi bị đánh có mình ở hiện trường, như vậy, dù có mười cái miệng, cả đời này của nàng ta chỉ sợ cũng sẽ không được Lan Lăng Vương tha thứ. Mà Thu công chúa dĩ nhiên sẽ không hiểu, nàng cũng không cần thiết nói rõ với nàng ta.

Trong sự chờ mong của mọi người, thái giám này lại lộ vẻ mặt đau khổ, hắn lắp bắp nói: "Bẩm công chúa, đã gặp, nhưng không có, không có đánh được."

"Cái gì?"

Thu công chúa giận dữ, nàng thét to: "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Thái giám này lau mồ hôi trên trán, kể việc đã qua lần nữa di♡ễn‿đàn‿l♡ê‿quý‿đô♡n.

Chờ hắn nói xong, Thu công chúa lập tức cười lạnh nói: "Ả ta thật đúng là dám nói. . . . . Nhanh đi nhanh đi, mau chóng truyền lời này cho Thái hậu, ả ta cho rằng ả ta là ai, lại dám lướt qua Trường Cung làm chủ?"

https://thuviensach.vn

Dù là Lý Ánh, lúc này cũng lắc đầu nói: "Trương thị này thật đúng là có tư tưởng xấu, ả ta vì độc chiếm Trường Cung, lại dám bịa ra chuyện hoang đường này"

Trong sự châm chọc của hai nàng, Trịnh Du chỉ nhếch khóe miệng, nàng ta nhẹ giọng nói: "Lá gan của nàng ta không nhỏ."

Mấy quý nữ khác, càng lớn tiếng châm biếm. Một quý nữ kêu lên: "Đúng là gan quá lớn rồi, xem lần này Cao Trường Cung có sảng khoái giết con ả được hắn sủng ái đến mức leo lên đầu hắn không."

"Đúng là thế."

"Thật buồn cười"

Trong tiếng cười cợt, châm biếm này, không có một quý nữ tin tưởng, Lan Lăng Vương thật rất có tài quân sự, ngày sau hắn sẽ không nhờ vào bất kỳ ai giúp đỡ, chỉ dựa vào chiến công cao liền ổn định chân trong triều đình.

Càng không có ai tin tưởng, Lan Lăng Vương vô cùng tin tưởng tài hoa của mình, họ cũng giống tất cả người thời nay, cho rằng Lan Lăng Vương thiếu niên đắc chí, chỉ may mắn thắng một hai trận.

Có công trận này, lại lợi dụng thích đáng, hắn có thể dẫn Hắc Giáp Vệ, thống lĩnh tư binh uy phong cả đời, nhưng điều kiện trước hết là nhất định phải lợi dụng thích đáng, nếu có một nhạc gia tốt, có một bầy phụ tá đồng bạn am hiểu tạo thế cho hắn, giúp hắn duy trì thanh danh. Chúng nữ nói xong, cũng có chút không thể chờ đợi. Thu công chúa càng thêm hưng phấn nói: "Mau vào đi mau vào đi, nhớ phải nói lại với Thái hậu không sót một chữ." Mẫu hậu của nàng, rất thương yêu Cao Trường Cung, cứ xem bà cả năm hay nhắc tới hắn là biết.

https://thuviensach.vn

Mẫu hậu thương yêu Lan Lăng Vương, lại luôn luôn lo nghĩ cho con cháu, nhất định không cách nào dễ dàng tha thứ cho tiện tỳ ti tiện kia cắt đứt đường lui của Trường Cung, đáng đời tiện phụ kia tìm chết, đây không phải là mấu chốt, mấu chốt là, sau khi Cao Trường Cung biết, nên thất vọng dường nào, vì cắt đứt đường lui như thế là chuyện chỉ có kẻ thù mới làm. Nghĩ đến, sau chuyện này dù Cao Trường Cung nhất thời mê sắc đẹp, còn không cách nào tỉnh táo, thì những lời nói linh tinh, châm chọc chế giễu, cũng sẽ giúp hắn tỉnh hồn lại suy nghĩ, chúng nữ lại càng không thể chờ đợi.

Dưới sự thúc giục của Thu công chúa và chúng nữ, thái giám vội vàng xông vào trong cung.

Trong hoàng cung, Thái hậu và bệ hạ đang ở chung nói chuyện phiếm. Nghe được thái giám này trở lại, Thái hậu liền mỉm cười nói với Hoàng đế: "Hoàng nhi, mẫu thân đã nghe được chuyện về Trương thị tối qua, ta không thích loại phụ nhân kiêu căng này." Nhớ ngày đó, chính bà vì thành tựu công lao sự nghiệp của phu quân, đã nhưng từng chủ động nhường vị trí chánh thê cho người ta!

Cái gì?

Sắc mặt hoàng đế biến hóa, hắn lo lắng hỏi "Mẫu hậu. . . . làm gì nàng ấy?"

Thái hậu híp mắt, nghiêng mắt nhìn hắn một cái xong, nhấp một ngụm trà chậm rãi nói: "Cũng không có gì, cũng chỉ tát mười cái, đánh rụng mấy cái răng."

Cái gì? ঌdien♥dan☀lequyd☺n♥c☺m

Tay nắm bàn của hoàng đế run lên, không tự chủ được nghĩ đến mỹ nhân tuyệt sắc mặc bộ áo đen, kiêu ngạo lành lạnh kia. Trong khoảng thời gian ngắn, chỉ cảm thấy trong miệng đắng không thể tả. Mất hồn một hồi, hắn

https://thuviensach.vn

đối diện ánh mắt nhìn chằm chằm của mẫu hậu, vội vàng cúi đầu uống rượu vào.

Nhưng trong quá trình uống rượu, ly rượu kia cũng hơi rung động.

Bệ hạ đang cúi đầu, lại nghe được Thái hậu nói: "Cho hắn đi vào."

"Vâng"

Không bao lâu, một tiếng bước chân truyền đến.

Sau lễ ra mắt, Thái hậu ôn hòa nói: "Nói đi."

"Vâng"

Thái giám này cất giọng the thé, kể lại chuyện xảy ra ở phủ Lan Lăng Vương thật tỉ mỉ từ đầu đến cuối, khi nghe Trương Khởi lại dám ra lệnh thị vệ ngăn cản thì hai hàng lông mày của Thái hậu dựng lên, mà Hoàng đế lại nhanh chóng ngẩng đầu, không hề chớp mắt nhìn thái giám này.

Thái giám này cúi đầu, tất nhiên không biết biểu tình biến hóa của hai cấp trên, hắn vẫn tiếp tục nói, khi hắn nói rõ ngọn nguồn câu chuyện, thì đại điện hoàn toàn an tĩnh lại.

Một hồi lâu, âm thanh của Thái hậu truyền đến, âm thanh này, không có chút tức giận, "Đi xuống đi."

Vẫy lui thái giám này, Lâu Thái hậu chuyển sang Hoàng đế, cười nói: "Con ta, Trường Cung đứa bé này, có thể trọng dụng" lúc nãy còn giận tím mặt, nhưng bây giờ chỉ còn vui mừng khi phát hiện trung thần lương Tướng. Lâu Thái hậu nói cho cùng, chỉ là một mẫu thân toàn tâm toàn ý lo nghĩ cho nghiệp lớn của nhi tử.

Thấy Hoàng đế cau mày không nói, Lâu Thái hậu cho rằng hắn không tin, thở dài một tiếng rồi nói ra: "Hoàng nhi, thế gian này người thông minh

https://thuviensach.vn

luôn quá nhiều, mà những người thông minh kia, luôn ngại núi dựa chưa đủ nhiều, thế lực không đủ lớn. Như Trường Cung, rất rõ ràng chỉ muốn làm một cô thần, cả triều không có mấy người đâu."

Lâu Thái hậu nói tới chỗ này, từ đáy lòng cười nói: "Trường Cung đứa bé kia, từ nhỏ liền trung hậu, bây giờ nhìn lại, chữ trung này của nó, quả theo thói người hiền."

Thấy Hoàng đế vẫn trầm tư không nói, Thái hậu hiền lành nói: "Hoàng nhi, phụ nhân kia. . . . . Trường Cung yêu thích, liền mặc hắc đi." Bà mặc dù không thích phụ nhân kia, nhưng Trường Cung trung quân lại thích. Nếu phụ nhân kia không gây loạn gì, liền mặc cho Trường Cung cưng chiều đi. Mình chỉ cần quan tâmgiang sơn nghiệp lớn của hoàng nhi là có thể.

Hoàng đế ngẩng đầu lên.

Khác với thái hậu tin tưởng Lan Lăng Vương trung hậu, lúc này hắn nghĩ tới: lời này, quả nhiên là Trường Cung nói, mà không phải phụ nhân kia tự chủ trương?

Nghĩ đến, đại đa số người nghe lời này, cũng sẽ không cảm thấy, một cơ thiếp nho nhỏ dám thay thế phu chủ mình nói lời như vậy. Cho nên lời này nhất định là ý nguyện của Lan Lăng Vương. Nhưng Hoàng đế thì khác, hắn từng gặp Trương Khởi mấy lần, cảm giác, phụ nhân kia rất khác, rất khác. . . . .

Tuy là nghĩ như thế, hắn vẫn gật đầu nói: "Nghe mẫu hậu."

Không chỉ vì Thái hậu mở miệng, cũng bởi vì, hắn mới vừa rồi thật bị sợ hãi. . . . Hắn không muốn phụ nhân kia gặp chuyện không may, theo mẫu hậu chính là an toàn nhất.

"Trung thần như thế, hoàng nhi sao không yên tâm sử dụng?"

https://thuviensach.vn

Đây là muốn hắn trả quyền rồi. Hoàng đế suy nghĩ một lát, gật đầu nói: "Hài nhi liền hạ chỉ."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Làm Sao Có Thể

"Quận Vương."

Quản sự Phương Lão phái hộ vệ tới, vội vàng ngăn Lan Lăng Vương đang chạy về hướng cửa lại, ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ một hồi.

Nghe xong, Lan Lăng Vương cau mày lại.

"Quận Vương, ngài xem?"

Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên.

Hắn nghiêng đầu nhìn trời, một lúc lâu sau, hắn mới nói nhỏ: "A Vũ."

"Vâng"

"Ngươi nói, phụ nhân này quá mức thông tuệ, có phải khiến cho trượng phu bất dắc dĩ lắm không?"

Hộ vệ này ngẩn ngơ, ngẩng đầu kinh ngạc nhìn hắn.

Lan Lăng Vương híp hai mắt, nhìn những tia nắng mặt trời vàng rực đang chìm dần xuống đường chân trời, nói khẽ: "Nàng đoán được điểm mấu chốt của ta, cứ thế mà từng bước lấn tới..." Trong lúc hộ vệ này còn đang ngu ngơ không hiểu, Lan Lăng Vương không nói nữa. Hắn cong môi, chậm rãi tạo ra dáng vẻ tươi cười.

Từ nhỏ hắn đã biết, đối với phụ nhân, không thể quá mức nghiêm túc... Cái cảm giác vui buồn bị người khác nắm trong tay này, rất đáng sợ, thật sự

https://thuviensach.vn

đáng sợ. Khi hắn còn nhỏ, mỗi ngày hắn đều nghĩ nếu như có thể nhìn thấy mẫu thân, có lẽ sẽ rất tốt? Mẫu thân của hắn, cũng sẽ giống với những mẫu thân khác, từ ái ôn nhu, chăm sóc con mình thật chu đáo? Vì sự mong chờ này mà vô số lần hắn đã ngồi trong bụi cây, ôm lấy đầu gối, nhìn về cánh cổng lớn rộng mở... Mỗi đêm khi đi ngủ, hắn đều ôm cái áo ngủ hoa của nữ này, có lẽ do ôm quá nhiều, nên khi hắn lớn, cái áo kia đã thủng hai lỗ lớn, hoa văn trên cổ áo cũng đã phai màu. Hắn nghĩ, hắn nên ném nó, nhưng mà, mỗi khi vừa ném cái áo hoa này đi, lúc ngủ dậy, lại phát hiện nó đang nằm bên ngực mình.

Cái cảm giác này, thật sự rất đáng sợ, rất đáng sợ.

Đến khi gặp được người phụ nữ này, nhìn thấy thân phận hèn mọn và sự trẻ trung non nớt nhưng về sau sẽ thành mỹ nhân tuyệt sắc của phụ nhân này, hắn liền nghĩ, nếu cả đời này nhất định phải sớm chiều sống chung với một phụ nữ, vậy thì cứ chọn nàng đi. Khuôn mặt xinh đẹp như thế, cũng không đến mức làm hắn bẽ mặt, thông tuệ như vậy, cũng không tới mức khiến hắn chán ghét, hèn mọn như vậy, sẽ không tham lam tới mức khiến hắn không thể ngăn trở. Sau đó, hắn lại cưới nữ tử cùng hắn lớn lên từ nhỏ kia làm thê, sinh hai đứa con, truyền thừa huyết mạch vương vị, sau đó sẽ dẫn mỹ thiếp rong ruổi sa trường, vậy là thỏa mãn mong muốn của cả đời này.

Lúc bắt đầu, hết thảy đều rất thuận lợi. Mãi đến khi hắn phát hiện mình dần cảm thấy thê tử mà mình tuyển chọn lúc trước thật nhàm chán, vô vị. Hắn sợ, hắn không muốn toàn bộ vui buồn của cả đời hắn đều nắm trong tay một phụ nhân, không muốn hằng năm trôi qua, hắn đều phải đứng mãi dưới một gốc cây, chờ đợi một người không thể xuất hiện, hằng đêm đều phải ôm cái áo hoa này mới có thể chìm vào giấc ngủ... Hắn tuyệt đối không cho phép. Cuộc đời này của hắn, nhất định phải đi đúng theo con đường mà hắn đã vạch sẵn... Vậy mà lúc này đây, hết thảy lại đang đi theo

https://thuviensach.vn

con dường mà nàng đã định ra, từng bước từng bước. Mà hắn, lại như không muốn phản kháng...

Thấy Lan Lăng Vương xuất thần, chúng hộ vệ cũng không nhúc nhích.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Lan Lăng Vương đội mũ sa, ra lệnh cho hộ vệ A Vũ: "Đã biết, ngươi hồi phủ đi."

A Vũ ngẩn ra, hỏi: "Quận Vương, ngài không trở về phủ?"

Lan Lăng Vương hờ hững nói: "Ngươi về trước đi."

"Vâng."

Sau khi nhìn gã thái giám vào cung, đám người Thu công chúa liền chậm rãi đi về phiá Lan Lăng Vương phủ.

Nhìn đại môn vương phủ đang rộng mở, Thu công chúa cười hì hì nói: "A Du, trò náo nhiệt này, chúng ta nhất định phải xem."

Một quý nữ ở bên cạnh cười nói: "Đúng vậy, trò náo nhiệt này, không xem thì đáng tiếc lắm."

Các nàng chưa từng thấy cơ thiếp nào to gan lớn mật như thế, nàng ta thật là cái gì cũng dám nói mà, các nàng muốn xem xem, sau khi Thái hậu biết việc này sẽ có phản ứng gì, sau khi Lan Lăng Vương biết việc này lại sẽ có phản ứng gì. Đoàn người chậm rãi tiến vào phủ Quận Vương.

Quản sự Phương lão vừa mới tiễn bước nội thị trong cung lại nghênh đón công chúa tôn quý, không khỏi nháy mắt ra hiệu bảo hộ vệ A Vũ đi thêm một chuyến, ông khom người, lễ phép dẫn Thu công chúa đi về phía chủ viện.

Trong chủ viện, Trương Khởi đang ngủ.

https://thuviensach.vn

Nàng nằm trên sập trải da hổ, ngủ trong bụi hoa đào. Một cơn gió xuân thổi tới, từng cánh hoa đào xoay tròn rồi rơi xuống, có cánh rơi trên mặt nàng, có cánh rơi vào cổ nàng, trên bộ y phục màu đen lại càng có nhiều cánh đào hơn nữa.

Trương Khởi ngủ rất say, mỗi khi có cánh hoa đào rơi trên mặt, nàng lại "ngô, ngô" hai tiếng, phất tay gạt một cái, còn chưa trúng cánh hoa thì đã mệt mỏi ngủ tiếp.

Mỹ nhân ngủ, quả là cảnh đẹp nhân gian.

Đột nhiên nhìn thấy cảnh này, đám người Thu công chúa đờ ra.

Cảm giác xấu hổ, nhơ nhớp quen thuộc lại trào ra trong ngực, Thu công chúa tức giận khẽ quát: "Thật có nhã hứng mà, ban ngày ban mặt, còn ngủ say như vậy."

Nàng không nói thì thôi, lời vừa nói ra, chúng quý nữ đồng thời nghĩ thầm: Vừa mới đuổi sứ giả của Thái hậu đi, vừa tránh được trừng phạt của Thái hậu, vừa nói dối như cuội, vậy mà giờ nàng ta lại ngủ, còn ngủ say như vậy?

Đột nhiên các nàng thầm nghĩ: Nghe nói những danh sĩ của Ngụy Tấn ở phương nam tuấn lãng đa tài, từ trước đến nay đều không màng sinh tử, tác phong phóng khoáng, không màng vinh hoa sủng nhục... Chỉ một cô nương bình thường ở phương nam lại có thể phóng khoáng như vậy, lại có thể khiến cho những thiên chi kiêu nữ chân chính như các nàng đều trở nên lỗ mãng, thấp kém, trở nên buồn cười đến đáng thương?

Đương nhiên, ý niệm này chỉ chợt lóe lên, chớp mắt, Trịnh Du nhẹ giọng nói: "Phương lão, Trương thị mệt mỏi, ông đừng gọi nàng, chúng ta tự chơi ở trong này là được rồi." Nàng ta chỉ là một cơ thiếp, có tư cách gì mà thay thể chủ nhân trong phủ để tiếp đãi các nàng cơ chứ?

https://thuviensach.vn

Nàng đã mở miệng, quản sự Phương lão cũng cúi đầu đáp: "Vâng".

Đúng lúc này, những tiếng xôn xao từ ngoài cửa vọng tới.

Một người hầu vội vàng chạy tới, bẩm báo với quản sự Phương lão: "Quản sự, có thánh chỉ đến."

Cái gì? Lại có chỉ?

Trong khi chúng nữ đồng loạt sáng ngời hai mắt, mồ hôi lạnh ứa ra trên trán Phương lão: "Nhưng mà Quận Vương không có ở đây, nhanh đi kêu Quận Vương đến."

Thấy ông định đi, Thu công chúa vội nói: "Chúng ta cũng đi xem đi."

"Hì hì, đúng vậy, xem coi là hạ chỉ chuyện gì."

Chúng ta bảy miệng tám lời đáp lại, vừa nói, vừa hèn mọn nhìn về phía Trương Khởi đang giãy giụa muốn tỉnh bên sập: Các nàng muốn xem xem, trước mặt thánh chỉ, nàng ta còn có thể trấn tĩnh đến mức nào?

Nhìn thấy đoàn người đi đến, thái giám tới ban chỉ nói bằng giọng the thé: "Lan Lăng Quận Vương đâu?"

Phương lão bước lên trước đáp: "Công công, Quận Vương nhà ta phụng chỉ ra ngoài, vẫn chưa hồi phủ."

"Trương thị đâu?"

Phương lão rùng mình, lập tức đáp: "Có ở đây, để tiểu nhận lập tức đi gọi nàng, lập tức đi gọi nàng."

"Không cần." Công công phất tay: "Chúng ta hầu Quận Vương là được rồi." Cố ý nhắc tới Trương thị, nhưng không triệu kiến, việc này khiến cho đám người Thu công chúa hai mặt nhìn nhau.

https://thuviensach.vn

Thái giám này là cận thị tín nhiệm nhất bên người bệ hạ, luôn ở trong thư phòng, xưa nay Thu công chúa rất ít khi gặp được hắn.

Bởi vì địa vị khác nhau nên khi thái giám này nhìn Thu công chúa, ngay cả mí mắt cũng không nâng một chút, hoàn toàn không có dáng vẻ khúm núm như thái giám truyền chỉ cho Thái hậu.

Mà khi Thu công chúa nhìn thấy thái giám này, cũng thấy như bị xúc phạm. Nàng quay về phía sau, thấp giọng nói: "Trương công công sao lại đến đây?"

"Công công này không bình thường sao?"

"Không phải không bình thường, mà chỉ khi hoàng huynh của ta có những mệnh lệnh quan trọng mới nhờ hắn nhắn dùm."

Thu công chúa vời nói ra câu này, Trịnh Du cau mày lại.

Trong sự chờ đợi từng giây từng phút của mọi người, sau nửa canh giờ, một trận vó ngựa truyền đến. Chỉ chốc lát, Lan Lăng Vương phong trần mệt mỏi đi đến.

Tóc của hắn được buộc lên cao, khuôn mặt tuấn mỹ vô song như bừng sáng, khiến mọi người lay động hồn phách... Trịnh Du vốn cho rằng mình có thể bình tĩnh đối mặt, nhưng khi vừa thấy hắn đã thấy chua xót lẫn lộn, hốc mắt chực đỏ lên.

Nàng vội cúi đầu.

Lan Lăng Vương cũng không nhìn nàng. Hắn bước đến, thi lễ thật sâu, cung kính nói: "Thần Cao Trường Cung tiếp chỉ."

Hắn vừa cúi người, Trương công công đã tiến lên đỡ lấy. Sau khi đỡ dậy, Trương công công cười đến mức mặt mày đều cong: "Quận Vương gia đa

https://thuviensach.vn

lễ làm gì?"

Hắn nâng thánh chỉ lên, cung kính đưa cho Lan Lăng Vương, cười tủm tỉm nói: "Chúc mừng Quận Vương, chúc mừng Quận Vương."

Cái gì?

Đám người Thu công chúa trừng lớn mắt, không dám tin, nghi hoặc nhìn chằm chằm Trương công công.

Trương công công đứng trước mặt Lan Lăng Vương, chẳng những tươi cười rạng rỡ, tuyệt không có dáng vẻ thừa nước đục thả câu, hắn cười hì hì nói: "Thái hậu nói, Quận Vương gia là một trung thần, bệ hạ cũng nói, Quận Vương gia có thể dùng. Nếu không sao Hắc Giáp Vệ và một nghìn tư quân mà Quận Vương từng thống lĩnh lại giao đến tay Quận Vương chứ..."

Trương công công còn chưa nói hết, Trịnh Du đột nhiên ngẩng đầu, không dám tin trừng mắt nhìn Trương công công, còn đám người Thu công chúa lại càng kinh ngạc đến mức thét chói tai, thậm chí có người còn không để ý đến hoàn cảnh, đứng lên chất vấn.

Giữa những tiếng huyên náo, mí mắt của Trương công công cũng không thèm nâng lên một chút, giơ tay đưa lại Hổ phù cho Lan Lăng Vương, Trương công công vỗ vai hắn, cảm thán nói: "Quận Vương thật may mắn..."

Nói tới đây, hắn không để ý đến nhịp tim đang đập loạn của Lan Lăng Vương, vung tay lên, cười dẫn mọi người rời khỏi Lan Lăng Vương phủ.

Mãi đến khi Trương công công ra khỏi đại môn, chúng quý nữ vẫn đang kinh ngạc.

Lần này các nàng đến là để xem náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, đối tượng nên bị trừng phạt mà các nàng muốn thì thì vẫn đang mộng đẹp say sưa... Lan Lăng Vương hắn phải giận tím mặt thì lại vui mừng tiếp chỉ. Ngay khi chúng nữ còn đang ngây ngốc thì Lan Lăng Vương đã đi đến chỗ nhân mã và tư quân của mình, cất kỹ Hổ Phù vào hòm rồi ngẩng đầu nhìn các nàng.

Lan Lăng Vương liếc nhìn chúng nữ một cái, hai tay chắp lại sau lưng, hờ hững nói: "Chư vị nữ lang nếu không còn chuyện gì, có thể trở về."

Đúng là không cho chút mặt mũi nào.

Thu công chúa và những quý nữ kia nào từng bị đối xử lạnh nhạt thế chứ? Ngẩng đầu muốn nói gì đó, nhưng Lan Lăng Vương đã vung tay áo lên, tự mình rời đi.

Tức thời, chúng nữ đứng cứng ngắc một lúc lâu, hồi lâu sau, Lý Ánh mới yếu ớt nói: "Hình như hắn tức giận."

Thu công chúa cười lạnh nói: "Trong lòng trong mắt hắn chỉ có kẻ tiện nhân kia, đương nhiên sẽ trách chúng ta."

Lời này vừa ra, Trịnh Du đã nói nhỏ: "Chúng ta đi thôi." Thu công chúa còn chưa phản ứng kịp, nàng đứng tại chỗ kêu lên: "Nhưng mà, ý chỉ vừa rồi là sao chứ?"

"Cái gì mà sao chứ? Đương nhiên là chúng ta đã đoán sai tâm ý của Thái hậu và bệ hạ" Rõ ràng là câu nói ẩn chứa vẻ châm chọc và tức giận, nhưng qua miệng Trịnh Du lại trở nên yếu ớt, ôn nhu, khiến cho người ta không thể căm tức mà còn sinh lòng áy náy.

Thu công chú ngẩn ngơ, thì thào nói: "Ý ngươi là, chúng ta đoán sai rồi hả? Sao có thể chứ? Tiện nhân kia tự chủ trương, kháng chỉ không tuân, cả gan làm loạn, hồ ngôn loạn ngữ, chẳng những không ai trách tội, còn khiến hệ hạ sửa lại tâm ý, trả lại quyền lợi cho Trường Cung?"

https://thuviensach.vn

Nàng không biết, người không hiểu không chỉ có nàng, mà Trịnh Du cũng không hiểu. Thời gian này nàng bôn ba hành tẩu nên nàng hiểu rõ, muốn giành lại quyền lợi cho Lan Lăng Vương là chuyện khó đến mức nào, nàng từng định, đợi sau khi mình và Lan Lăng Vương thành hôn, lại mượn thế lực nhà mẹ đẻ, dùng một năm hai năm nhất định có thể thành công. Cái gì nàng cũng đã nghĩ hết rồi, chỉ thật không ngờ, phụ nhân ti tiện như đồ chơi kia, chỉ bâng quơ nói mấy câu đã thành công rồi?

Mãi cho đến khi bị dắt ra khỏi Lan Lăng Vương phủ, Thu công chúa vẫn còn thì thào tự nói. Mà những quý nữ khác, cũng đều cúi đầu, càng nghĩ, sắc mặt lại càng khó coi...

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Uy Phong

Lan Lăng Vương bước về phía chính viện.

Đi đến cửa viện, vẫn không thấy Trương Khởi xuất hiện, hắn trầm giọng hỏi: "Trương cơ đâu?"

Một tỳ nữ đáp: "Cơ còn đang ngủ."

Còn ngủ? Vẫn còn ngủ được sao.

Lan Lăng Vương chuyển mắt, nhìn thấy bóng người đang ngủ giữa rừng đào, vẫy người hầu lui ra sau, hắn bước đến.

Trương Khởi nằm nghiêng trên sập, khuôn mặt tinh xảo tuyệt mỹ, mày nhíu lại, môi đỏ hồng còn dính một cánh hoa. Không chỉ là trên môi, mà trên chóp mũi, trên mu bàn tay đều có hoa đào, dưới người nàng cũng có rất nhiều hoa bị đè ép, móng tay đặt trên bụng cũng dính tàn hoa.

Một ngọn gió xuân thổi những cánh hoa trên người nàng bay lên, từng cánh hoa rơi trên mặt đất.

Cảnh đẹp này không sao tả xiết.

Nhưng mỹ nhân đang ngủ, đầu mày vẫn luôn nhíu chặt...

Lan Lăng Vương cúi đầu, nhìn nàng không chớp mắt.

Cũng không biết trải qua bao lâu, hắn chậm rãi ngồi xuống bên sập. Giơ tay nhặt đi cánh hoa trên chóp mũi nàng, cánh hoa khẽ động đậy theo hô

https://thuviensach.vn

hấp của nàng, Lan Lăng Vương nhỏ giọng nói: "A Khởi, ta nên làm gì với nàng đây?"

Động tác của hắn khiến Trương Khởi khó chịu, tức thời, nàng vươn tay muốn gạt tay hắn đi.

Tay nàng vừa động, đã bị Lan Lăng Vương nắm giữ.

Bàn tay nhỏ bé, trắng mịn mềm mại, trên mu bàn tay còn nó năm cái xoáy nhỏ, đẹp đến mức lay động lòng người.

Hắn nhéo nhẹ một cái, cảm nhận cái tay nhỏ bé đang được bao phủ trong lòng bàn tay mình.

Động tác của hắn khiến Trương Khởi tỉnh lại. Nàng mở to hai mắt mơ màng, ngơ ngác nhìn hắn. Một lát sau, nàng chớp chớp đôi mi dài, nghiêng đầu muốn ngủ tiếp.

Sao lại mệt mỏi đến mức đó chứ?

Lan Lăng Vương giơ tay ôm nàng vào ngực, những cánh hoa đào đọng lại trên người nàng lã chã rơi xuống theo động tác của hắn.

Trương Khởi lại mở mắt, nàng ngẩng đầu, mơ hồ nhìn hắn một lúc lâu, mê mang gọi: "Trường Cung? Chàng đã trở lại?"

"Ừ."

Lan Lăng Vương cúi đầu, đặt một nụ hôn lên giữa mi tâm nàng, nói khẽ: "Sao lại ngủ say như vậy?"

Trương Khởi thì thào nói: "Ta bị bóng đè, có rất nhiều người dẫn ta đi, có người cởi xiêm y của ta, có người dùng dao lóc thịt ta, có người còn uống máu của ta, chàng chỉ đứng đó, ta dùng sức gọi chàng, nhưng chàng

https://thuviensach.vn

chỉ cười, xoay người ôm nữ nhân khác rời khỏi, ta có gọi chàng thế nào cũng không được..."

Nàng nhắm hai mắt lại, ngón tay vô lực nắm lấy cổ áo của hắn, thì thào nói: "Vừa rồi dường như có rất nhiều người đang nói chuyện, nhưng các nàng lại không đến gọi ta dậy, ta muốn kêu, nhưng kêu thế nào cũng không được, cũng không động đậy được, tự ta không tỉnh lại được."

Lan Lăng Vương hạ mắt, chậm rãi nói: "Nàng nghĩ nhiều rồi... Bất luận thế nào, ta vẫn có thể bảo vệ được nàng."

Lúc này Trương Khởi không có tinh thần để nói chuyện với hắn. Nàng nhìn chung quanh một lúc, hỏi: "Không phải có rất nhiều người đến đây sao? Sao lại không thấy?"

"Các nàng ấy đều đi cả rồi."

"À."

Thấy thần sắc Trương Khởi mệt mỏi, Lan Lăng Vương vòng chặt hai tay, nhẹ giọng nói: "Ngủ thêm một lát đi. Yên tâm, ta ở đây."

Trương Khởi "ừ" một tiếng, mềm yếu dựa vào lòng hắn, lại nhắm chặt hai mắt.

Gió xuân thổi qua, trong ngực truyền đến tiếng hít thở khe khẽ, Lan Lăng Vương cũng nhắm hai mắt lại.

Phía trước bọn họ khoảng năm trượng, một con rắn nhỏ rơi vào cái mạng nhện rộng khoảng nửa thước, con rắn cố gắng giãy dụa, nhưng càng giãy thì lớp tơ nhện mỏng manh kia càng quấn chặt lấy nó...

Tin tức Lan Lăng Vương thu hồi được Hắc Giáp Vệ và tư quân chưa đến một ngày đã truyền đi khắp giới thượng lưu.

https://thuviensach.vn

Hoàng triều Bắc Tề tuy rằng là hoàng triều của tộc Tiên Ti, tuy rằng trong tàng thư cất giữ vô số sách của tam quốc Tần Hán do tiền nhân đúc kết lại, nhưng trải qua chiến hỏa và hỗn loạn kinh niên nên đều đã mất đi, tuy rằng thời đại này vương triều phương Bắc đã xuống dốc, dù là gia đình quyền quý thì cũng có rất nhiều người không biết chữ, không đọc được sách. Nhưng dù sao cũng có không ít người thông minh, bọn họ hiểu rõ, Lan Lăng Vương đã thông qua miệng của sủng cơ để biểu đạt lòng trung thành, hứa rằng sẽ không dựa vào tộc thê, nguyện làm một cô thần, mới khiến Thái Hậu và bệ hạ trả lại quân quyền cho Lan Lăng Vương.

Khi Trịnh Du hiểu rõ đạo lý này, đã là giữa trưa ngày thứ ba. Nàng vừa kiểm tra ngựa của mình xong, chuẩn bị cưỡi ngựa du xuân với đám người Thu công chúa thì đột nhiên nghe được cách kiến giải này, "Bá" một tiếng, roi ngựa rơi xuống đất.

Nàng cúi người một cách khó khăn, cố gắng nhặt roi ngựa lên. Thấy nàng thẳng eo, Lý Ánh đứng bên cạnh thở dài nói: "Trách không được thế nhân đều nói nam nhân tài trí giáp thiên hạ... Nàng ta chỉ là một đứa con riêng, nhưng lại biết được đạo lý bậc này, thực là không thể tưởng tượng được."

Nói tới đây, nàng lại nhìn sang dáng vẻ kinh ngạc, ngơ ngác của Trịnh Du, thấp giọng gọi: "A Du, A Du?"

Kêu liền hai tiếng, Trịnh Du mới thanh tỉnh lại. Nàng quay đầu nhìn về phía Lý Ánh, thì thào nói: "Ta không tin A Ánh, ta không tin... Nếu theo lời nàng ta, vậy những gia tộc lớn mạnh phải làm sao đây? Nếu những gia tộc này muốn liên hôn thì phải làm sao? Trời ban cho ta thân phận tôn quý, là dùng để phân biệt với dân đen. Nếu trong mắt quân thượng, thân phận này của ta ngược lại kém hơn một kẻ tiện tì, vậy cái đạo tôn ti này còn có ý nghĩa gì?"

Nàng nói năng rất lộn xộn.

https://thuviensach.vn

Không chỉ mình nàng, mà cả Lý Ánh cũng không thể chấp nhận. Ở cái nơi phân dòng chính thứ, lại còn phân rõ Nam, Bắc này, trong mắt nhóm quý nữ lấy gia tộc để kiêu ngạo, lấy thân phận của mình để làm cao này, tại cái thời đại do thế gia và Quận Vương cùng thống trị thiên hạ này, có rất ít người chịu tin tưởng sự thật này.

Đặc biệt là Trịnh Du, nàng không thể tin được, nếu ngay cả ưu điểm ấy của mình cũng mất đi, vậy nàng còn có thể dùng cái gì để đuổi Trương thị kia đi? Để chứng tỏ sự cao quý, kiêu ngạo của bản thân?

Lý Ánh nhìn sắc mặt trắng bệch của Trịnh Du, môi mấp máy muốn an ủi nàng hai câu, đột nhiên Trịnh Du cười lên, mặt mày lại trở nên kiên định, tự tin, nàng xoay người lên người, khẳng định chắc chắn nói: "A Ánh, Hiếu Quán rồi sẽ hối hận, hôm nay nàng ta có thể giúp huynh ấy đoạt lại binh quyền, vậy còn ngày mai? Vạn nhất trên đường huynh ấy xuất chinh gặp phải tai họa thì sao? Vạn nhất có người làm khó, cố ý trì hoãn quân lương, vạn nhất huynh ấy bị vây hãm, viện binh lại không chịu tới thì sao? Biến hóa rất nhiều, nàng ta chỉ là một tiện thiếp, cũng chỉ có thể giúp huynh ấy được đến đó thôi, không bao lâu nữa Hiếu Quán sẽ hiểu rõ, sẽ hối hận..."

Hai người kẻ trước người sau cưỡi ngựa ra ngoài.

Ngoài cửa, đám người Thu công chúa cũng đang mặc trang phục người Hồ gọn gàng và sang trọng. Nhìn thấy hai nàng bước ra, các nàng cười ha ha rồi cùng vây xung quanh, một đám quý nữ Tiên Ti, đi cùng với mấy cô tử thế gia người Hán mới đại hiển (hiển hách, vinh hiển) vài năm gần đây, mặc trang phục người Hồ, giục ngựa chạy về phố đông.

Phố đông đúng là một con phố phồn hoa. Khắp phố đều ồn ào náo nhiệt, cờ xí của các cửa hàng tung bay, tiếng la hét của nhóm tiểu thương vang khắp đất trời.

https://thuviensach.vn

Lúc chúng nữ đi qua, mọi người trên đường vội vàng tránh đi, trong khoảng thời gian ngắn, khung cảnh trở nên náo loạn. Thấy cả con phố đều hỗn loạn, Thu công chúa cười khanh khách, nàng vung roi ngựa, kêu lớn: "Nhanh lên, nhanh nữa lên." Giục ngựa, đang khi định đi thẳng đến một con phố bán hàng khác thì đột nhiên một giọng hát nhẹ nhàng mà hư ảo truyền đến: "Ký kiến quân tử, vân hồ bất hỉ..." (Gặp được chàng, không gì vui hơn...)

Thu công chúa quát lên một tiếng, kéo ngựa lại, không màng đến ánh mắt vui mừng khi tìm được đường sống trong chỗ chết của đám người bán hàng rong, chỉ nâng đầu, kinh ngạc lắng nghe.

Sau khi nghe xong, nàng cười lạnh quay đầu, nói với Trịnh Du đang im lặng đi theo: "A Du, Hiếu Quán lại chạy tới phố Hồng rồi."

Thấy nàng lớn tiếng nhắc tới Lan Lăng Vương với mình như vậy, khiến cho người qua đường đều nhìn mình, Trịnh Du mất hứng cúi đầu. Thu công chúa không để ý tới thần sắc kỳ quái của nàng, lại nói với nàng: "Hắn quả thật là một người phong lưu."

Nói tới đây, nàng nghĩ ra một chủ ý, vội giục ngực đến gần Trịnh Du, đắc ý nói với nàng ấy: "A Du, ta đã nghĩ được một cách để đối phó với tiện phụ này rồi."

Đón nhận ánh mắt của Trịnh Du, tròng mắt của Thu công chúa đảo quanh, "Hiến Quán ham mê tiện phụ này, nguyên nhân chủ yếu vẫn là do hắn mới nếm thử nữ sắc... Sao không để hắn nhấm nháp chuyện trăng gió với nữ tử này nhiều vào? Đến lúc hắn nghiện rồi, sẽ phát hiện tiện phụ này cũng chả có gì."

Nàng vừa nói xong, Lý Ánh ở bên cạnh đã khẽ gọi, nói: "Đây quả là một ý kiến hay."

https://thuviensach.vn

Thu công chúa càng đắc ý, thấy Trịnh Du không hé răng, nàng cười hì hì nói: "A Du, từ trước đến nay ngươi đều mềm lòng, việc này ngươi cứ mặc kệ, để ta làm."

Nói tới đây, thấy Trịnh Du không ngăn cản, Thu công chúa ngẩng cằm, vung roi ngựa, quát: "Giá..."

Lúc chúng nữ xông qua phố đông, đồng thời nghiêng đầu nhìn lại, quả nhiên ở chỗ phố tây, một đội kỹ tử (ca vũ) đang vây quanh người nào đó, nhẹ nhàng nhảy múa.

Hai bên đường cạnh hồng lâu truyền đến tiếng đàn, tiếng đàn trong trẻo xa xưa, phong cách cổ xưa mà triền miên, theo tiếng đàn này, chúng vũ nữ nhảy múa theo nhịp, vây quanh người nọ, khi gần khi xa, tiếng đàn phiêu đãng, kỹ thuật nhảy tuyệt đẹp.

Bốn phương tám hướng đều có người đi về phía này, đột nhiên Trịnh Du đề nghị: "Chúng ta cũng tới xem đi."

Thu công chúa thích nhất là náo nhiệt, nghe vậy thì vội vàng hưởng ứng: "Được, chúng ta cũng tới xem."

Chúng quý nữ cười ha ha, giục ngựa vây xung quanh.

Bị vây giữa những vũ nữ kia không phải là một người, mà là hai. Lan Lăng Vương mặc trang phục người Hồ, đang lẳng lặng dựa vào bên ngựa, mà mỹ nhân được hắn ôm vào trong ngực được che nửa mặt, tóc dài như gấm, xõa xuống ngang hông, bóng lưng thướt tha, uyển chuyển, tư thái khuynh thành, không phải Trương Khởi thì là ai?

Lại nói, quý nữ của toàn Nghiệp thành, người thích Trương Khởi không nhiều lắm. Không chỉ vì xuất thân của nàng ta khiến cho người ta chán ghét, mà còn vì so với nhóm quý nữ Tiên Ti cao lớn tráng kiện, có thể dùng từ lỗ mãng để hình dung thì Trương Khởi đến từ vùng sông nước phương

https://thuviensach.vn

Nam này, vừa đơn thuần vừa yếu đuối, như kết tinh toàn bộ nét đẹp trong trời đất, quả thật là khác rất xa.

Như hiện tại, chỉ một bóng lưng của nàng, đã lộ hết phong thái uyển chuyển.

Đột nhiên nhìn thấy Lan Lăng Vương, Trịnh Du dịu dàng cười một tiếng, nàng không hề ác cảm mà giục ngựa tiến lên, gọi nhỏ: "Trường Cung."

Lan Lăng Vương quay đầu lại.

Thấy Trịnh Du, hắn ôn hòa gật đầu, rồi lại tiếp tục lắng nghe tiếng đàn từ hai bên lầu các truyền đến và ngắm nhìn những mỹ nhân đang vây múa quanh mình.

Chỉ chốc lát, tiếng đàn dần ngừng lại.

Ngay khi chúng vũ nữ khẽ cúi chào Lan Lăng Vương rồi lui về phía sau, bên trái hồng lâu, một mỹ nhân bước ra.

Mỹ nhân này nhẹ nhàng ngoảnh đầu nhìn lại, nhìn về phía người nào đó đứng giữa đường, nàng khẽ gật đầu.

Mỹ nhân này giống với Trương Khởi, cũng là vẻ đẹp điển hình của người Giang Nam, thanh tú mềm mại, có vẻ đẹp tinh tế, linh động. Nàng đứng ở hồng lâu, sau khi được trang điểm tỉ mỉ, dựa vào dáng người có thể nhìn ra được một phần tao nhã và quý khí mờ nhạt.

Đôi mắt nàng đảo quanh một hồi, yên lặng nhìn về phía Trương Khởi, đột nhiên cúi chào nàng ta, nói với giọng thanh thúy: "Thiếp là Lang Gia Vương thị... Đã sớm nghe nói Nghiệp Thành có một Ngô Quận Trương thị, hôm nay nhìn thấy, thiếp như gặp được tỷ muội ngày xưa, trong lòng vui mừng khôn xiết."

https://thuviensach.vn

Cô tử lưu lạc thanh lâu đã lâu này lại dùng giọng điệu thân thiết như vậy để đón tiếp Trương Khởi, trong khoảng thời gian ngắn, tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, mọi người vừa cười trộm vừa chỉ trỏ.

Dường như còn có người cười to nói: "Cô tử tới từ phía Nam, ở phương Bắc ta còn cao quý cái nỗi gì chứ? Bất quá cũng chỉ là kỹ nữ mà thôi."

"Đúng vậy đó."

"Chỉ là một đứa kỹ nữ, cũng dám cao ngạo như thế, còn nói muốn làm chính thê của Quận Vương?"

Tiếng cười càng lúc càng lớn, tiếng ồn ào náo nhiệt cũng càng ngày càng vang. Trong khoảng thời gian ngắn, những thứ Trương Khởi vất vả tạo dựng, đều bị tẩy sạch bằng hết.

Chỉ một kỹ nữ nho nhỏ cũng dám châm chích A Khởi nhà mình như vậy?

Lan Lăng Vương nhăn mày, đang chuẩn bị hạ lệnh, Trương Khởi đã ngẩng đầu lên, cánh tay đang áp sát vào người của nàng kéo nhẹ tay Lan Lăng Vương.

Mái tóc của nàng chưa từng buộc lên, theo động tác ngẩng đầu của nàng, mái tóc dài trút xuống, che khuất nữa bên má, chỉ lộ ra dung nhan như ngọc của nửa bên còn lại.

Nàng lẳng lặng đưa mắt nhìn về phía hồng lâu, đợi đến khi tiếng ồn ào bốn phía dần ngừng lại, nàng mới khẽ gật đầu, giọng nói vừa mềm vừa du dương: "Trách không được cô tử tự tôn mình là quý nữ (nữ nhi nhà quyền quý), lại làm một kỹ nữ, thì ra đã sớm quên hết hổ thẹn và tự trọng."

Lời này vừa vang vọng vừa du dương, truyền đi rất xa, sau khi khiến cho kỹ nữ này trắng mặt, Trương Khởi tiếp tục nói: "Sau này, bốn chữ Lang Gia

https://thuviensach.vn

Vương thị, thỉnh A Nô (nô là nô tì, tôi tớ) đừng nhắc tới nữa... Ngàn năm thanh quý, trăm đại tôn hoa (tôn quý và tinh hoa), ngươi không xứng."

Nói năng vô cùng khí phách.

Sau khi nói xong câu đó, đôi mắt Trương Khởi sáng như sao, cười như không cười đảo qua tất cả mọi người, lúc nhìn thấy Trịnh Du thì hơi dừng lại một chút. Lập tức, nàng lộ ra nụ cười như thông suốt tất cả, quay đầu, khẽ cúi đầu với Lan Lăng Vương, nói: "Quận Vương, kêu thuộc hạ của chàng bắn chết phụ nhân này đi. Tuy rằng máu của nàng ta đã dơ bẩn, nhưng cũng không thể để nàng ta tiếp tục làm cho hoen ố, đúng không?"

Vừa cười vừa nói, như thể sinh tử chỉ là chuyện bình thường.

Sắc mặt của cô nương hồng lâu kia trắng bệch, nàng kinh hoàng nhìn Trương Khởi, khẽ kêu lên: "Ngươi, ngươi dựa vào cái gì?" Mới nói tới đây, nàng đã lập tức tỉnh táo lại, khóc nói: "Đều sống không dễ dàng gì, Trương thị ngươi sao có thể vô tình như thế, ngươi đừng quên, hiện giờ ngươi cũng chỉ là một mảnh lục bình, chẳng qua được đặt bên cạnh Lan Lăng Vương, ngươi kiêu ngạo như thế, cẩn thận đến lúc bị hắn bỏ rơi, cũng sẽ có người đối xử như thế với ngươi."

"Yên tâm." Trương Khởi khẽ cúi người với nàng ta, lẳng lặng nói: "Nếu có một ngày như thế, A Khởi sẽ tự tay kết thúc chính mình, tuyệt không để đến mức ô nhục tổ tông." Ngươi đã được người kia sai bảo đi nhục mạ ta, cũng đừng trách ta bắt ngươi đi lập uy. Nàng khẽ cúi chào hồng kỹ kia, nét mặt bình tĩnh lộ ra vẻ thương xót, đây xem như là đưa tiễn nàng ta. Trương Khởi liếc mắt một cái, Lan Lăng Vương gật đầu, theo động tác của hắn, một kỹ sĩ sau lưng hắn giương cung cài tên, ngay khi hồng kỹ kia hét lên một tiếng, vội vàng xông về lầu các thì "cạch", hàn tên xé dgió lao đi, bắn thẳng vào tim nàng ta, khiến cho tiếng thét chói tai của nàng ta im bặt, khiến cho thân hình nàng ta lay động một lúc rồi bổ nhào xuống đất. Một trận mưa gió mạnh mẽ như thế, hồng kỹ này bị người giết chết ngay bên

https://thuviensach.vn

đường, nhưng mọi người chỉ kinh sợ, không ai phát ra tiếng thét, càng không xuất hiện cảnh tượng hỗn loạn. Trong lúc này, mười dặm đường phố, quả nhiên là yên tĩnh tột cùng.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Thanh Danh

Giữa không gian yên tĩnh, màn xe của một chiếc xe ngựa được xốc lên, một thế gia tử (con nhà thế gia) mặc áo tay dài bước xuống xe ngựa.

Hắn lẫn vào đám người, bước về phía Trương Khởi.

Nhìn thấy vị thế gia tử này đi ra, một quý nữ phía sau Trịnh Du trào phúng nói: "Tiện phụ này sao không tự nhìn xem thân phận của mình là gì, không phải là có người tới tính sổ đó chứ?"

Trước mắt bao người, vị thế gia tử này bước đến trước mặt Trương Khởi.

Bất thình lình, hắn vái chào Trương Khởi thật sâu, cất cao giọng nói: "Tiểu cô khí khái đường đường, xin nhận của Phạm Dương một lễ."

Dứt lời, hắn ngẩng đầu lên, nhìn về bốn vị con nhà thế gia kia bằng cái nhìn thương hại, chậm rãi nói: "Trương thị A Khởi, chúng ta không bằng."

Hắn chậm rãi lùi ra sang bên.

Thấy hắn lui sang một bên, một đồng đạo khác của hắn cũng bước xuống xe ngựa, chậm rãi đi đến trước mặt Trương Khởi, trầm mặc cúi người hành lễ rồi lui xuống.

Nhìn thấy vị thế gia tử thứ hai, rốt cuộc sắc mặt Lý Ánh cũng biến đổi, muốn gọi hắn một tiếng, môi giật giật, cuối cùng ngậm miệng lại.

Tiếp theo, từng thế gia tử lần lượt bước ra khỏi đám người, bọn họ đi về phía Trương Khởi, thay phiên nhau thi lễ, sau đó thì im lặng lui ra.

https://thuviensach.vn

Sau bảy tám người như thế, một người trung niên mặc quần áo cũ nát nhưng lưng đứng thẳng tắp, gương mặt đen gầy, hai mắt sáng rực, khuôn mặt vẫn mang phong thái tuấn nhã (đẹp trai, tao nhã) như xưa bước ra. Hắn cũng đi đến trước mặt Trương Khởi, sau khi cúi người vái chào nàng thật sâu, người trung niên này chậm rãi nói: "Lang gia Vương Kỷ, đa tạ tiểu cô ra tay."

Thanh âm vừa rơi xuống, hắn liền ngẩng đầu lên, gương mặt vừa như cười lại vừa như khóc. Ngay khi Vương Kỷ xoay người rời đi với dáng vẻ lảo đảo, một phụ nhân trang điểm lòe loẹt từ trong hồng lâu lao ra, chửi ầm lên với Vương Kỷ: "Hôm nay có người giết chết nữ nhi của ngươi, vậy mà ngươi còn đi tạ ơn kẻ thù, ngươi làm phụ thân như thế mà được sao?"

Vương Kỷ xem như không nghe thấy, khuôn mặt vẫn có vẻ như khóc như cười, lúc hắn bước đi, mơ hồ có thể nghe được giọng hát bi thương của hắn: "Thiên cổ gian nan duy nhất tử hĩ...." Trong giọng hát bi thương như ẩn chứa sự căm ghét đối với chính mình, bước chân của hắn chao đảo, chớp mắt đã hòa vào dòng người, biến mất khỏi tầm nhìn của mọi người.

Thật lâu sau khi Vương Kỷ biến mất, mọi người như vẫn nghe được tiếng khóc của hắn.

Con phố vốn yên tĩnh, lúc này trở nên náo nhiệt đôi chút.

Vô số ánh mắt nhìn chằm chằm vào Trương Khởi.

Nhìn thấy những ánh mắt đó, Thu công chúa cười nhạo nói: "Cũng chỉ có đám Hán gia tử (người nhà Hán) có cuộc sống không ra gì kia mới đi xem trọng thanh danh của đồ bỏ đi đó."

Lời này của nàng không được ai đáp lại, trong đám quý nữ chơi chung với nàng cũng có một hai người là nữ nhi nhà thế gia, như Lý Ánh, là nữ nhi dòng chính của Lũng Tây Lý thị.

https://thuviensach.vn

Thu công chúa nói thầm vài câu xong thì quay đầu nhìn về phía Trịnh Du, bắt gặp sắc mặt khó coi của nàng thì không khỏi an ủi: "A Du, đừng để ý, tiện phụ này cao ngạo như thế, thế nào ta cũng phải cáo trạng chuyện này của nàng ta lên thái hậu."

Nào biết sau khi nghe xong lời này của Thu công chúa, Trịnh Du lập tức kêu lên: "Không cần". Chống lại ánh mắt kinh ngạc của mọi người, nàng mới bừng tỉnh phát hiện vừa nãy mình quá kích động rồi.

Tức thì, Trịnh Du cắn môi, hạ giọng giải thích: "Thế gia xem trọng nhất chính là tôn ti, những thế gia tử này, biết rõ Trương thị chỉ là một thứ nữ, còn hành đại lễ với nàng như thế, nói lên rằng bọn họ đã chấp nhận nàng rồi... Loại chuyện này nếu truyền đến tai thái hậu, sẽ chỉ có lợi với nàng."

Nàng giải thích như vậy, chúng nữ lập tức hiểu rõ. Lý Ánh cũng thấp giọng nói: "A Du nói đúng, ngay cả đường huynh của ta cũng hành lễ với nàng... Trải qua chuyện này chỉ sợ thanh danh của Trương thị sẽ vang vọng khắp sĩ tộc. Nếu không phải dòng chính dòng thứ không thể ngang hàng, mà nàng lại là con riêng, lai lịch hèn mọn, ta lo sẽ có rất nhiều người muốn quen biết qua lại với Trương thị."

Lời này lại khiến chúng quý nữ hai mặt nhìn nhau.

Một hồi sau, Thu công chúa tức giận kêu lên: "Nàng ta cả gan giết người như thế, chẳng lẽ lại còn lập công hay sao?"

Nghe được câu nói của Thu công chúa, Lý Ánh cũng hơi nhíu mày, thầm nghĩ: Trách không được bọn họ luôn nói, nhóm phụ nữ lỗ mãn của tộc Tiên Ti như các nàng chỉ biết coi trọng xuất thân, sao có thể biết được trên đời này còn có hai chữ cương nghị, hai chữ khí phách?

Trịnh Du cũng mở to mắt, nàng không dám tin nhìn chằm chằm về phía Trương Khởi, cắn môi nghĩ ngợi: Hai ngày trước rõ ràng Thái hậu phái người thưởng nàng ta hai bạt tay, là tai ương hủy dung, giảm thọ, kết quả

https://thuviensach.vn

phụ nhân này chỉ nói vài câu, chẳng những bản thân nàng ta không chút thương tổn, còn giúp Lan Lăng vương đoạt lại binh quyền. Lúc này đây, rõ ràng là bị lăng nhục, rõ ràng là nàng ta giết người, sao lại có thể nâng cao thanh danh của nàng ta được chứ?

Nghĩ đến đây, Trịnh Du bắt đầu cảnh giác: Lúc trước mình đã quá xem nhẹ Trương thị này rồi. Lúc này đã có vệ binh trong thành đi tới, bọn họ nói vài câu với Lan Lăng vương xong thì vội dọn dẹp xác chết của hồng kỹ kia, chỉ để lại đám người đang ngày một thưa thớt.

Mấy phút sau, những người vây quanh cả con phố dần tản đi, nhưng mà cho dù những người đó đã đi thật xa, vẫn không nhịn được mà quay đầu nhìn về phía tuyệt đại giai nhân đang hạ mắt, cúi đầu.

Không ai để ý ở góc khuất cũng có một chiếc xe ngựa đang chuẩn bị ra khỏi thành, giờ phút này, chủ nhân của chiếc xe ngựa đang nhìn Trương Khởi bằng ánh nhìn si mê.

Hắn chính là ngũ lang Tô Uy. Trong những ngày này, hắn đã chờ bên ngoài phủ Lan Lăng vương vô số lần, nhưng mãi tới hôm nay hắn mới may mắn được gặp Trương Khởi.

Dù là cách ngàn vạn người, Tô Uy vẫn cảm thấy giữa đất trời rộng lớn này chỉ có một đôi mắt đen sáng trong như nước, chỉ có dáng người phong lưu mà tinh tế, sừng sững đứng đó.

Đến nay, trong thành Tây An vẫn còn lưu truyền những lời đồn về hành động Trương thị - sủng cơ của Lan Lăng vương. Cho tới giờ khắc này, khi hắn được tận mắt nhìn thấy, mới biết những hành động đó phong nhã tài hoa đến bậc nào. Đáng tiếc, hắn và nàng gặp nhau quá trễ... Có phải nếu có một ngày hắn cũng được ngồi lên ngôi cao, hô phong hoán vũ thì cũng có thể có được nàng?

https://thuviensach.vn

Tô Uy ngây ngốc nhìn chằm chằm, rồi đột nhiên cắn chặt răng, quay đầu quát khẽ: "Đi".

"Vâng".

Xe ngựa lăn bánh, chạy về phía cổng thành.

Đợi đến khi dòng người tản đi được hơn nửa, Trịnh Du lại giục ngựa tiến lên, nàng cười khanh khách nhìn về phía Lan Lăng vương đang ôm Trương Khởi chuẩn bị nhảy lên xe ngựa, kêu: "Trường Cung, chúng ta định ra thành đua ngựa, chàng và Trương cơ cũng cùng đến có được không?" Trong giọng nói còn mang theo sự thỉnh cầu mềm mại, đúng là ngữ điệu nàng thường dùng nhất khi ở cùng với Lan Lăng vương.

Lan Lăng vương quay đầu nhìn nàng một cái, hắn nào có hứng thú chơi đùa cùng nữ lang cơ chứ? Liền lắc đầu nói: "Không cần, các ngươi tự mình chơi đi."

Bị hắn cự tuyệt, Trịnh Du lại không hề buồn não, nàng nghịch ngợm nói: "Trường Cung, chàng không thú vị chút nào. Mọi người đều đã ra ngoài rồi thì cùng đi với nhau đi." Ngữ khí mang theo vẻ thân thiết và hờn dỗi.

Nghe được giọng điệu thân thiết của nàng, nhìn vào đôi mắt trong trẻo không chút vởn đục của nàng, Lan Lăng vương không khỏi nhìn nàng một cách nghiêm túc.

Đúng lúc này, một hán tử cường tráng giục ngựa tới gần, hắn đi đến bên người Lan Lăng vương, thấp giọng nói vài câu.

Vừa nói xong, Lan Lăng vương lập tức ngẩng đầu lên. Hắn nhìn về một nơi cách xe hơi này khoảng mười bước, hạ giọng nói với Trương Khởi một câu sau đó liền đi theo hán tử này về phía đó.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương đi, để lại một mình Trương Khởi lẻ loi với chiếc xe ngựa.

Trịnh Du nhìn theo bóng lưng Lan Lăng vương một hồi, quay đầu về phía Trương Khởi.

Đột nhiên, nàng dịu dàng nói: "A Khởi, biểu hiện vừa rồi của ngươi rất tuyệt, ngay cả ta cũng muốn cúi người hành lễ với ngươi."

Thật không?

Trương Khởi ngước mắt, nàng cười nhẹ, hạ mắt nói: "Không dám." Niềm kiêu ngạo của thế gia tử, loại nhà giàu mới nổi dựa vào tộc Tiên Ti mà lớn mạnh như Trịnh thị sao có thể hiểu được?

Thấy Trương Khởi không hề đắc ý, Trịnh Du cũng chậm rãi thu lại nụ cười, đột nhiên nàng than nhẹ một tiếng, thấp giọng nói: "Nghe nói Lâu thất nữ cũng vừa ý với Trường Cung."

Lâu thất nữ?

Thấy Trương Khởi ngẩng đầu, Trịnh Du chua xót giải thích: "Lâu thất nữ là người nhà mẹ đẻ của Thái hậu, kiêu ngạo cao quý, thích nhất là vung roi đánh người. Trương cơ, Trường Cung đã hai mươi tuổi, hôn sự của chàng cũng không thể tiếp tục trì hoãn được nữa, chậm nhất là cuối năm nay sẽ được định ra."

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía Trương Khởi, trong mắt chứa lệ: "A Khởi, so với những quý nữ Tiên Ti khác, ta là một Hán gia tử, dễ chung sống hơn rất nhiều... Ngươi nói xem vì sao Trường Cung lại không đồng ý lấy ta làm vợ chứ?"

Kỳ thực, ý nàng muốn nói là vì sao ngươi lại ngăn cản Trường Cung cưới ta chứ?

https://thuviensach.vn

Giờ phút này Trịnh Du vô cùng chân thành, nàng nhìn Trương Khởi bằng ánh mắt vừa ủy khuất, vừa khoan dung, trong mắt còn ẩn chứa sự thương hại đối với Trương Khởi xen lẫn với vẻ ủy khuất vì bị hiểu lầm và bài xích. Trương Khởi vẫn cúi mắt như cũ, nàng mềm yếu trả lời: "A Khởi chỉ là một phụ nhân, sao có thể hiểu được tâm tư của trượng phu?"

Không hiểu mới lạ! Trịnh Du nghẹn lời, thiếu chút thì cười lạnh ra tiếng.

Đảo mắt, nàng nhẹ thở dài một tiếng, nói: "Lâu thất nữ là cháu gái ruột được Thái hậu sủng ái nhất. Trong viện tử của nàng hàng năm đều phải đổi một đám hầu gái, những người nghèo bán mình vừa nghe nói được điều đến phủ của nàng thì đều ôm đầu khóc rống... Một tháng trước, bệ hạ thưởng cho phụ thân của nàng một mỹ thiếp, kết quả liền bị nàng giết chết, còn bệ hạ thì chỉ quát lớn vài câu rồi xem như xong chuyện.A Khởi, ngươi không hiểu được đâu, những quý nữ Tiên Ti kiêu ngạo như các nàng không thể chấp nhận được trong hậu viện của mình có mỹ nhân khác đâu. Nhất định là ngươi chưa từng nghe qua, hai năm trước khi tiên đế còn tại vị, trong triều đã từng thương nghị về chuyện đó, thậm chí tiên đế còn định sẽ ra Minh văn chính điển (như một dạng văn bản công bố bổ sung điều luật vào hiến pháp), thêm chuyện nạp thiếp vào điển văn (như hiến pháp). Kết quả là bị nhóm quý nữ quậy cho náo loạn."

Nàng dịu dàng nhìn Trương Khởi, thấy nàng vẫn luôn cúi đầu không hé răng, không khỏi than nhẹ một tiếng.

Đúng lúc này, Lan Lăng vương trở về.

Trịnh Du quay đầu lại, nàng cúi người thi lễ với Lan Lăng vương xong thì kêu lên: "Trương Cung." Trịnh Du ôn nhu nói, trong giọng nói hàm chứa ý cười: "Vừa rồi ta đang nói, A Khởi thực làm cho người ta tôn kính, đến ta cũng muốn cúi người hành lễ với nàng."

https://thuviensach.vn

Nghe được nàng khích lệ Trương Khởi như thế, Lan Lăng vương cười, hắn ôn nhu nhìn về phía Trương Khởi, lập tức đi đến bên người nàng, không quay đầu mà nói với Trịnh Du: "Từ trước đến nay nàng luôn xinh đẹp và khí khái."

Hắn đi đến bên người Trương Khởi, ôm eo nàng nhỏ giọng nói: "Mệt sao? Muốn hồi phủ không?"

Trương Khởi gật đầu, Lan Lăng vương lập tức quàng tay ngang thắt lưng nàng, nhảy lên xe ngựa, sau khi phân phó một tiếng xe ngựa liền chạy đi. Từ đầu đến cuối, hắn như không hề nhớ tới bên ngoài vẫn còn một người đang đứng.

Trương Khởi dựa vào lòng Lan Lăng vương, thấp giọng nói: "Vừa nãy là bệ hạ sao?"

Lan Lăng vương gật đầu, nói: "Còn có Quảng Bình vương, huynh đệ bọn họ ngồi cùng một chiếc xe ngựa, đang chuẩn bị đi săn thú, vừa nãy bắt gặp cảnh này."

Nói tới đây, hắn im miệng. Cúi đầu nhìn Trương Khởi, Lan Lăng vương nhớ tới chuyện sau khi Quảng Bình vương nhìn thấy mình thì khoa trương lấy khăn tay ra không ngừng lau mồ hôi, vừa lau vừa kêu lên: "Trường Cung Trường Cung, phụ nhân của ngươi thật ngoan độc, ngươi không sợ ngày nào đó cãi nhau với nàng, ngay cả mệnh căn cũng bị nàng cắt đi luôn sao?" Sau đó, hắn lại chuyển hướng sang bệ hạ, oa oa hét lớn: "Phụ nhân này đẹp thì đẹp thật, đáng tiếc là quá cay, mặc dù ta thích mỹ nhân, nhưng lại không thích loại ngoan độc như thế, hoàng huynh thì sao?"

Lời nói của Quảng Bình vương vô cùng khó nghe. Xem ra ấn tượng của hắn về Trương Khởi không hề tốt, cho nên Lan Lăng vương nghĩ không cần nói lại lời này cho Trương Khởi nghe.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, hắn lại không đoán được nếu Trương Khởi biết được chi tiết chuyện đó, nói không chừng sẽ càng vui mừng quá đỗi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Hôn Sự

Xe ngựa chạy nhanh ở trên đường phố, thỉnh thoảng có người quay đầu lại nhìn tới.

Đối diện ánh mắt soi mói của mọi người, Lan Lăng Vương chỉ cúi đầu nhìn.

Trương Khởi nằm ở trong ngực hắn, mềm mại dựa vào hắn, vẻ mặt lười biếng mà dịu dàng, làm cho người ta căn bản không cách nào liên hệ con người nàng với những biểu hiện của nàng lúc nãy.

Hắn cúi đầu nhìn nàng.

Thế gian này, cũng chỉ có một nữ nhân này dễ dàng khiến hắn hoàn toàn trút hết, rõ ràng hèn mọn vô cùng, chung quy lại khiến hắn, khiến người đời không cách nào không tôn kính khí phách của nàng.

Lan Lăng Vương không khỏi siết chặt cánh tay, cúi đầu, hôn mạnh một cái lên trán của nàng.

Đang lúc ấy thì, bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng kêu thanh thúy vui vẻ, "A Khởi, A Khởi"

Là âm thanh của A Lục.

Trương Khởi đang mệt mỏi gà gật muốn ngủ, đột nhiên nghe thế tiếng kêu, vội vàng mở mắt ra ngồi dậy, nàng mừng rỡ kêu: "Là A Lục, là nàng ấy đang kêu ta"

https://thuviensach.vn

Vui mừng đến âm thanh cũng cao hơn.

Lan Lăng Vương chưa từng thấy nàng vui mừng thế, nên không khỏi cau mày lại.

Mà lúc này, Trương Khởi roẹt một tiếng vén rèm xe lên, nhìn quanh mọi nơi, đảo mắt, nàng liện nhìn thấy A Lục chạy nhanh từ bên trái qua, vội vàng kêu lên: "Dừng xe, dừng xe"

Xe ngựa mới vừa dừng lại, Trương Khởi liền chuyển sang Lan Lăng Vương, tươi cười rạng rỡ nói: "Trường Cung, hầu gái A Lục của ta tới, ta muốn cho nàng ấy lên xe ngựa."

Khi Lan Lăng Vương ở cùng với nàng thì vẫn không thích có người khác ở bên, vì vậy Trương Khởi cố ý hỏi hắn.

Gật đầu một cái, Lan Lăng Vương nói: "Để cho nàng ta lên đây đi."

"Vâng"

Trương Khởi vội vàng vén rèm xe lên, đưa tay kéo A Lục. A Lục nắm tay của nàng nhảy lên xe ngựa xong, cười híp mắt ôm Trương Khởi một cái, kêu lên: "A Khởi, rốt cuộc gặp lại người rồi." dღđ☆L☆qღđ Mới nói đến đay, nàng ấy liền há miệng, oa một tiếng khóc lên. Khóc đến Trương Khởi luống cuống tay chân, A Lục vừa lau nước mắt vừa nghẹn ngào nói: "Ta rất nhớ ngươi, rất nhớ ngươi. . . . . ."

Trương Khởi cảm động, vươn tay ôm nàng ấy lại.

Mới vừa bình tĩnh lại, Trương Khởi lập tức nói: "Sao ngươi lại tới đây?" Nàng nghiêm túc nói: "Ngươi không phải ở chỗ Tiêu Mạc sao?"

A Lục còn chưa ngừng khóc, nàng ấy vừa thút thít vừa nói: "Tiêu Lang vừa mới nhìn thấy ngươi giết kỹ tử đó, là ngài ấy bảo ta tới, kêu ta đi theo

https://thuviensach.vn

ngươi."

Rõ ràng là chuyện, Trương Khởi lại mày cau lại, nàng lo lắng nói: "Nhưng, ở chỗ huynh ấy mới an toàn, chỗ này của ta không tốt. . . . . ."

Mới nói tới đây, âm thanh trầm thấp của Lan Lăng Vương truyền đến, "Tại sao chỗ của hắn ta mới an toàn, chỗ của nàng lại không tốt?"

Hắn quay đầu, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, âm thanh hơi trầm, "Nàng ở đây, sao lại không an toàn?"

Lần đầu tiên hắn biết, thì ra ở trong lòng Trương Khởi, ở bên mình, càng không an toàn hơn chỗ của Tiêu Mạc. Không trách được nàng có hầu gái cận thân, lại không gọi nàng ta về. Ban đầu, hắn còn tưởng rằng Tiêu Mạc không thả người, hôm nay mới biết, là nàng không muốn, thì ra là, cho tới bây giờ nàng vẫn cảm thấy, mình không cách nào khiến nàng an tâm, đột nhiên nghe được câu hỏi của Lan Lăng Vương, Trương Khởi kinh ngạc quay đầu lại.

Nàng nhìn vào ánh mắt trầm trầm của hắn.

Hắn không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào nàng, rõ ràng đang chờ nàng trả lời.

Cảm thấy không khí không đúng, A Lục mở tròn mắt, ngưng rơi lệ.

Trương Khởi cúi đầu, nàng buồn bã cười một tiếng, nhẹ giọng nói ra: "A Khởi chỉ là một cơ thiếp bên cạnh quận vương. . . . Thái hậu cũng được, bệ hạ cũng được, dù là Thu công chúa, Trịnh Du, cũng có thể thuận tay giết đi, có Quận Vương ở đây, bọn họ còn không thể ra tay, nhưng A Lục thì khác. Bọn họ mà biết ta quan tâm ai đó, thì chắc chắn lấy người đó ra khai đao."

Âm thanh của Lan Lăng Vương trầm trầm, "Sẽ không" hắn quả quyết nói: "Sẽ không có chuyện như vậy" ɔ̈di-ễn-÷-đà-nɔ̈l̈ê-÷-qu-ý-÷-đô-n

https://thuviensach.vn

Trương Khởi không cải cọ, nàng chỉ nghiêng đầu, lẳng lặng nhìn cảnh tượng phía ngoài.

Lại dùng sự im lặng phản bác hắn.

Lan Lăng Vương không thích nàng như vậy, hắn không hiểu, những người khác làm gì nàng, mà nàng lại luôn o lắng? Giống như cõi đời này, vốn không có chỗ cho nàng dung thân?

Hắn cũng không thích mình như vậy, nàng suy nghĩ lung tung thì cũng thôi đi, nhưng thấy nàng như vậy, mình lại không cách nào vui vẻ? Không cách nào cười trừ?

Trong sự trầm muộn, xe ngựa chạy nhanh đến phủ Lan Lăng vương.

Vừa đến cửa phủ, Lan Lăng Vương liền nhảy xuống xe ngựa, chỉ chốc lát hắn đã mang theo mấy hộ vệ giục ngựa rời đi.

Hắn vừa đi, Trương Khởi và A Lục, liền tụ tại trong phòng bàn luận xôn xao .

A Lục nâng cằm, cặp mắt sáng lên nhìn Trương Khởi, hưng phấn nói: "A Khởi, ngươi rất lợi hại" nàng ấy gật mạnh đầu, cười cong mắt, "Ngươi thật sự rất lợi hại thật là lợi hại. Mới vừa rồi cả Tiêu Lang cũng nhìn đến choáng váng. Ta thấy, ngài ấy càng thích ngươi hơn."

Trương Khởi bị giọng nói của nàng chọc cười. Đưa tay bấm bấm hai gò má bầu bĩnh của A Lục, Trương Khởi nhẹ giọng giao phó: "Cao Trường Cung cho ta vài hộ vệ, lát nữa ta sẽ dặn họ bảo vệ ngươi luôn. Dù sao ngươi nhớ, nếu có ai muốn đụng đến ngươi, ngươi hãy bảo họ ra tay bảo vệ. Bọn họ không nghe lời, ngươi liền uy hiếp, khóc lớn đại náo cũng được"

A Lục gật đầu liên tục, "A Khởi lợi hại nhất." Nàng không tim không phổi nằm trên giường da hổ, vừa dùng mặt vuốt ve da lông mềm nhũn, vừa

https://thuviensach.vn

cười cong mắt, "Vẫn là A Khởi tốt nhất, A Khởi, tối nay ta muốn ngủ với ngươi."

Mới nói đến đây, thấy Trương Khởi đỏ mặt ngây người, A Lục liền nghĩ ra, nàng ấy le lưỡi một cái, thầm nói: "Cũng không còn nhỏ nữa, còn ngày ngày chiếm ngươi không thả hay sao?"

Thấy Trương Khởi trừng mình một cái, A Lục bị sợ đến co rụt đầu lại. Đảo mắt, nàng ấy lại cười hì hì nói: "A Khởi, ngươi biết không? Ngày ngày đều có quý nữ đến tìm Tiêu Lang đấy. Nhưng Tiêu Lang không để ý ai cả, ngài ấy luôn nói, những man nữ Tiên Ti này, kém A Khởi quá xa."

Trương Khởi nói: "Huynh ấy cũng không dễ dàng, nếu có thể cưới một quý nữ Tiên Ti, sẽ có nhiều chỗ tốt cho tương lai."

"Tiêu Lang sẽ không như thế, ngài ấy đang chờ ngươi."

Nghe được những lời này của A Lục, Trương Khởi lại mày cau lại. Suy nghĩ một hồi, nàng lắc đầu nói: "Không nói việc này, A Lục, sau khi chúng ta chia tay, ngươi ở chỗ Tiêu Mạc sống thế nào."di●ễn◡đàn◡l●ê◡quý◡đ●ôn

Hai chủ tớ hàn huyên một hồi hậu, liền cười hì hì nấu mấy món ăn Kiến Khang, ăn một bữa tối phong phú.

Có A Lục làm bạn, quả thật dễ sống hơn nhiều, trong nháy mắt, đã mấy ngày trôi qua rồi.

Sáng sớm ngày kia, Trương Khởi mới vừa dậy, liền có một loạt tiếng bước chân truyền đến, ngay sau đó, một thống lĩnh hộ vệ ở bên ngoài nói: "Trương cơ, Quận Vương nhận được chỉ gấp, vừa rồi đã đi ra biên quan. Ngài ấy đạn chúng ta bảo vệ cơ, nếu như có cần gì, xin cứ việc phân phó."

Trương Khởi ngẩn ra, đứng lên hỏi "Quận Vương đi bao lâu rồi?"

https://thuviensach.vn

"Chưa tới hai khắc đồng hồ. Cơ cứ việc yên tâm, có ba mươi người chúng ta che chở, không ai dám động một sợi lông của cơ."

Trong sự an tĩnh tuyệt đối, một hồi lâu sau, Trương Khởi mới lên tiếng: "Biết, ngươi lui ra đi."

"Vâng"

So sánh với Trương Khởi im lặng, A Lục lại vui mừng, nghe tin tức Lan Lăng Vương rời đi, nàng ấy liền nhảy cẫng lên, ôm Trương Khởi hoan hô nói: "Thật tốt quá A Khởi, rốt cuộc không ai trừng ta rồi."

A Lục không hiểu, mình đắc tội Lan Lăng Vương chỗ nào, rõ ràng mình là một tỳ nữ rất xứng chức rất tận trung, chung quy lại cứ bị hắn dựng mày trừng mắt bới lông tìm vết, huyên náo đến nàng lo lắng hoài.

Nhìn thấy A Lục vui vẻ như thế, Trương Khởi cũng cười một tiếng. Nàng khác A Lục, từ khi đi theo Lan Lăng Vương, nàng chưa bao giờ rời xa hắn, giờ đột nhiên rời xa, nàng có chút không thích ứng, cảm thấy trong lòng trống rỗng, đảo mắt nửa tháng trôi qua rồi.

Lan Lăng Vương còn chưa có trở về.

Mà hoa đào đã nở đầy Nghiệp thành, cánh hoa phấn hồng trăng trắng, bắt đầu rối rít rơi xuống trong mưa xuân, giữa ngã tư đường, trong vườn hoa, lá cây dần dần chuyển nồng xanh lá.

Xuân, dần dần sâu.

Hôm đó, sau mấy ngày mưa liên tục trời rốt cuộc tốt hơn, trong suốt xanh thẳm, trên bầu trời phía tây, mấy ánh đỏ tỏa sáng, chiếu cho trời đất muôn hoa chói lọi.

https://thuviensach.vn

Ngồi ở trong sân, d✻đ♦l♦q✻đ Trương Khởi đột nhiên nghe được, ngoài cửa lớn truyền đến một hồi tiếng cười đùa, trong tiếng cười đùa, còn có tiếng trống truyền đến.

Sao náo nhiệt như vậy, chẳng lẽ Lan Lăng Vương đánh thắng trận hay sao?

Trương Khởi vội vàng đứng lên.

Ngay từ lúc bên ngoài mới vừa có tiếng vang truyền đến thì A Lục đã bước một bước dài xông ra xem náo nhiệt, Trương Khởi ngắm ngắm, nhưng vẫn chưa thấy nàng ấy trở về.

Khi nàng đang do dự, có nên đi ra xem náo nhiệt không, thì từ ngoài cửa viện mở lớn, có một người vội vàng vào.

Đi tuốt ở đàng trước, là một thiếu nữ hoa phục, nàng ta có gương mặt dài, vóc người cao gầy, mặt mày động lòng người, chính là Trịnh Du. Ở sau lưng Trịnh Du, còn có bốn tỳ nữ đi theo. Trịnh Du đi hơi gấp, làm cho tứ tỳ chạy theo mới kịp.

Nhìn thấy Trương Khởi, Trịnh Du kêu: "A Khởi"

Âm thanh của nàng ta hơi rung động, rất không ổn.

Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?

Trương Khởi trắng mặt, vội vàng tiến lên.

Nhìn Trương Khởi bước nhanh tới, vẫn như liễu yếu đu đưa theo gió, ánh mắt của Trịnh Du sáng lên.

Nàng ta vọt tới trước mặt Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Nhìn Trương Khởi, sắc mặt của Trịnh Du trắng bệch, trong mắt cũng có nước mắt. Suy nghĩ một lát, nàng đưa tay kéo Trương Khởi, đi tới tàng cây bên cạnh.

Cắn môi nén lệ, vội vàng chặn lại câu hỏi mà Trương Khởi muốn bật thốt lên, Trịnh Du run rẩy nói: "A Khởi, đã xảy ra chuyện"

Hai hàng nước mắt trong suốt theo mặt của Trịnh Du chảy xuống, nàng ta bất lực nhìn Trương Khởi, thì thào nói ra: "Lâu thất nữ nàng ta bị rất nhiều người thấy, nàng ta không có mặc y phục xuất hiện trong quân trướng của Trường Cung."

Nàng ta rung giọng nói: "Chuyện này đã truyền tới chỗ Thái hậu, Thái hậu sẽ lập tức chỉ hôn cho Trường Cung,A Khởi, Quận Vương nhà ngươi, sắp cưới Lâu thất nữ làm vợ rồi."

Nàng ta buồn bã cười một tiếng, khổ sở nói với Trương Khởi: "Ngươi thông minh vậy, ngàn phòng vạn phòng ta, nhất định không nghĩ tới, lấy Quận Vương nhà ngươi, lại là một quý nữ Tiên Ti ngươi chưa từng gặp?" Nàng ta lui về phía sau ra một bước, đau khổ, tuyệt vọng nói: "Xong rồi, ta và ngươi đều xong rồi. Ta không gả được cho Hiếu Quán, Trương thị ngươi cũng sắp bị đuổi ra khỏi cửa, ngươi và ta cãi lâu như vậy, nhất định không ngờ sẽ là kết quả như vậy chứ?"

Nàng ta vô hồn cười một tiếng, cũng không để ý tới Trương Khởi còn ngây người như phỗng, xoay người, lảo đảo đi ra ngoài. Tứ tỳ thấy thế, vội vàng đuổi theo đỡ nàng, lúc này A Lục vội vàng chạy tới, lo lắng kêu: "A Khởi?"

Nghe được âm thanh của nàng ấy, Trương Khởi quay đầu lại. Đối diện gương mặt lơ sợ của A Lục, Trương Khởi lại có vẻ cực kỳ trấn định thong dong, nàng cười cười với A Lục, bình tĩnh nói: "Không cần lo lắng cho ta. .

https://thuviensach.vn

. . Chàng ấy sẽ không thế, cõi đời này, vẫn chưa có người nào có thể buộc Cao Trường Cung thành thân, cho dù là Thái hậu cũng không thể"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Ai?

"Nhưng A Khởi" A Lục vội vàng nói: "Họ đều nói, Lâu thất nữ đó rất xấu rất xấu "

Trương Khởi ngăn A Lục đang lo lắng không dứt lại, trong ánh sáng mờ mờ, hai tròng mắt của nàng hết sức rõ ràng yên tĩnh, "A Lục, ngươi tin tưởng không? Nếu như Cao Trường Cung nhất định phải lấy vợ, ta tình nguyện hắn cưới Lâu thất nữ này."

Nàng gạt một cành liễu, vừa vung nhẹ, vừa nở nụ cười, chậm rãi nói: "Người trong thiên hạ đều biết, Lâu thất nữ này sẽ không đối xử ta tử tế. . . . . Chỉ có gặp gỡ chủ mẫu như vậy, chàng ấy mới lại cam tâm tình nguyện an bài tốt tất cả cho ta, để cho ta rời xa chàng cũng có thể chết già."

Nàng vẫn tin chắc, chỉ cần Lan Lăng Vương cam tâm tình nguyện che chở nàng, hắn nhất định có thể làm được tốt nhất. Dù từ đất Tề về nước Trần có xa xôi hơn, nhưng có hắc giáp vệ của hắn hộ tống suốt đường, thì làm gì có ai không có mắt dám quầy rầy chứ?

Dĩ nhiên, đây là kế sách tệ nhất. Vì dù ẩn cư ở Trần, thì có bao nhiêu đất lành chứa được nàng? Nàng vẫn phải đánh cuộc một phen, nàng còn có cơ hội đánh cuộc một lần.

Khi hai chủ tớ nói chuyện, thì Phương lão quản sự sải bước đi đến, ông đi tới trước người Trương Khởi, thi lễ với nàng một cái xong, mới nghiêm túc nói: "Trương cơ xin chớ hốt hoảng, tất cả sao không chờ Quận Vương trở về rồi nói?" Bên ngoài ồn ào quá sức, người người đều nói Thái hậu và Lâu thị sẽ đuổi Trương cơ đi, nên ông thấy mình phải làm gì đó.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi gật đầu, dịu dàng nói: "Uh, ta không hoảng loạn."

Phương lão quản sự ngẩng đầu nhìn về phía nàng, nhìn thấy trên mặt của nàng, thật không có chút hốt hoảng, không khỏi nghĩ đến Trịnh Du vội vàng hấp tấp rời đi lúc nãy, trong bụng thầm than một tiếng, nghĩ ngợi: thế gia ngàn năm, dù là một người con gái riêng, cũng thắng được mấy quý nữ nhà giàu mới nổi, nghe được Trương Khởi trả lời, Phương lão quản sự mới yên lòng đi ra. Phủ Lan Lăng vương, lại khôi phục yên tĩnh.

Bên ngoài vẫn là tiếng trống mơ hồ.

Theo A Lục nghe được, tiếng trống kia, cũng chỉ là mừng Lan Lăng Vương đánh thắng một trận chiến nhỏ, trong chiến dịch đó, hắn đuổi được 5000 lính Chu xâm phạm biên giới.

Vốn thắng trận này không coi là cái gì, nhưng không biết là Thái hậu hay bệ hạ bày mưu đặt kế, những sứ giả nhắn tin thắng trận lại khua chiêng gõ trống cả đường, hận không thể cho người cả Nghiệp thành đều biết. Lan Lăng Vương nhờ vào tài nghệ giỏi giang, nên vẫn rất được người hồng lâu yêu thích nên khi tin chiến thắng truyền đến thì tất cả người trong hồng lâu, tất cả đều ra múa mừng hắn, hai bên đường phố đều có, khiến cả Nghiệp thành đều náo nhiệt lên.

Lắng nghe bên ngoài vẫn còn đang truyền tới tiếng trống, Trương Khởi âm thầm suy nghĩ: xem ra hoàng tộc Cao thị, là chuẩn bị hết sức nâng Lan Lăng Vương lên rồi.

Bên ngoài trống nhạc tề tụ, nhưng Lan Lăng Vương còn chưa trở về, cả Lâu thất nữ đó cũng chưa về di»ễn♡đàn♡l«ê♡quý♡đ»ôn. Lúc này, Trương Khởi cất bước đi tới chủ viện —— hiện tại, còn chưa phải là lúc nàng quan tâm tới.

Canh giờ từ từ trôi qua.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, màn đêm buông xuống, trong nháy mắt, trời đất chỉ còn ánh sáng do đèn lồng mang tới.

Buổi tối này, hình như đặc biệt đen tối, ngay cả trên bầu trời cũng không có trăng sao.

Vừa vào đêm, Trương Khởi liền đi ngủ rồi, cũng không biết ngủ bao lâu, trong phòng ngủ, đột nhiên bay tới một mùi thơm lạ lùng, mùi thơm lạ lùng này lan đầy tẩm điện， khiến Trương Khởi vẫn luôn ngủ cạn, nhanh chóng chìm vào giấc ngủ sâu.

Một khắc đồng hồ sau, hai bóng đen trượt vào phòng ngủ, đối mặt mỹ nhân tuyệt sắc ngủ trầm, váy áo nửa mở, hai người này vẫn quy quy củ củ cúi đầu.

Bọn họ nhìn cũng không dám nhìn Trương Khởi một cái, chỉ lấy ra một cái chăn gấm quấn cả người nàng trong đó, sau đó đặt A Lục ngủ ở thiên điện lên giường, rồi ôm Trương Khởi nhảy ra ngoài cửa sổ.

Cả quá trình đều rất an tĩnh, 30 hộ vệ Lan Lăng Vương phái tới bảo vệ, trong đêm nay lại đều ngủ hết, không một người xuất hiện, không một người ngăn cản.

Rất nhanh, hai người áo đen liền ôm Trương Khởi tới bên ngoài tường rào. Ngoài tường còn có hai người hầu, nhờ sự trợ giúp của bọn họ, ba người im hơi lặng tiếng nhảy ra tường rào phủ Lan Lăng vương.

Trong đường tắt, một chiếc xe ngựa đen nhánh mà đắt tiền đang chờ, hai con tuấn mã đều được buộc bố vào mồm và vó. Trương Khởi vừa được để xuống xe ngựa, hai con mã liền đồng thời cất bước, an tĩnh chạy ra khỏi phạm vi vương phủ.

Đêm tối, thật an tĩnh.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, xe ngựa chạy ra khỏi đường, tiến vào trong một con đường tắt ở lối rẽ giao nhau tại phố đông.

Nơi này là chỗ ở phồn hoa, hồng lâu san sát, khắp nơi đèn dầu sáng rỡ, tiếng ca vui mừng, tiếng người không dứt. Tới lúc này, mấy người áo đen mới nhỏ giọng nói chuyện với nhau, "Có còn xa lắm không d✣đ✣l✣q✣đ?"

"Sắp rồi."

"Quả nhiên là mỹ nhân tuyệt sắc. Ta đã thấy vài lần, nhưng cũng chỉ có tối nay mới có thể ôm lên ôm một cái. . . . . ."

"Suỵt câm miệng đệ muốn chết à?"

Người áo đen kia lập tức cười theo nói: "Thất huynh, không phải ở trước mặt huynh, huynh đệ sao dám nói lời này?"

Giọng điệu của người áo đen kia mới ôn hòa hơn chút, hắn thở dài nói: "Nếu đệ muốn, tối nay có thể đến Thúy lâu vui đùa một chút, tiền bạc ta sẽ trả. Về phần người trong xe ngựa, không phải ta đệ có thể mơ ước. Đừng thấy nàng ta hiện tại im hơi lặng tiếng cho bị đệ bắt đi, đợi đến ngày nàng ta có thể ra mặt, hắn là lúc tất cả mọi người cần quỳ lạy."

"Thất huynh, ta hiểu rõ ."

"Mau mau làm chuyện này, ta đệ liền lập tức rời khỏi Nghiệp thành. Số tiền kia, đủ ta đệ hưởng thụ một đời rồi."

"Đúng, đúng."

Hai người ngưng nói chuyện với nhau, xe ngựa tiếp tục vững vàng chạy về phía trước. Lại đi hai đường tắt, Thất huynh đó mới vui vẻ nói: "Đến."

Nói ra hai chữ này, hắn đặt ngón tay ở bên môi, huýt gió một tiếng.

https://thuviensach.vn

Theo một tiếng húyt này, trong một căn nhà cực kỳ bình thường bên trái, cửa chính cọt kẹt một tiếng mở ra. Trong ánh đèn lồng, có hai người một mập một gầy đi ra.

Xe ngựa được hai người cung nghênh, chạy vào cửa chính, đến cửa viện, hai người áo đen liền nhảy xuống xe ngựa, cúi đầu hành lễ, "Xin quý nhân tiếp thu."

Tên gầy đi lên phía trước, hắn vén rèm xe lên, cầm đèn lồng chiếu chiếu vào trong chăn gấm, gật đầu nói: "Rất tốt."

Người cao nghe được người gầy nói thế, đôi tay liền nâng lên, vỗ tay "bốp bốp".

Trong tiếng vỗ tay thanh thúy, hai thiếu niên nhu nhược mang một rương gỗ đi ra. Đặt rương gỗ này trước mặt hai người áo đen xong, hai tên thiếu niên liền lui xuống.

Người cao đi lên trước, nhỏ giọng nói: "Như đã nói, các ngươi hãy tránh đi trước, những thứ này là thưởng cho các ngươi."

"Đúng, đúng."

"Đi đi."

Hai người áo đen đặt rương gỗ lên xe ngựa, không bao lâu, liền lái xe ngựa biến mất ở trong bóng đêm.

Hai người kia vừa đi, người cao liền đi tới bên cạnh người gầy, dựa vào ánh đèn lồng, người cao liếc mắt nhìn mỹ nhân trong chăn gấm trên xe ngựa, nhỏ giọng một tiếng, "d☽đ∞l☽q∞đ Lần này chủ thượng quá hao tâm rồi."

https://thuviensach.vn

Người gầy cười khổ nói: "Không phải chỉ là hơi chăm sóc? Chờ thêm vài năm nữa thì sẽ không để ý vậy nữa đâu."

Rồi hắn nói với hai thiếu niên: "Hiện tại đến phiên các ngươi"

"Vâng"

Hai thiếu niên nhu nhược được lệnh, đưa tay ẵm Trương Khởi xuống xe ngựa, đi tới cửah ông thứ ba của tòa nhà.

Bên cạnh tòa nhà này, lại là một tòa hồng lâu, hơn nữa còn là Tú Nguyệt lâu lớn nhất, buôn bán tốt nhấ Nghiệp thành, từ cửa hông thứ ba ra ngoài, qua một con đường tắt, là đến hậu viện Tú Nguyệt lâu, hai thiếu niên vừa ôm Trương Khởi đến hậu viện Tú Nguyệt lâu, chỉ nghe một tiếng cọt kẹt, cửa gỗ bên kia mở ra. Đón hai thiếu niên vào xong, một người mập lau mồ hôi, nhỏ giọng nói ra: "Tất cả đều sắp xếp xong xuôi."

"Đi thôi."

"Vâng"

Dưới sự dẫn dắt của người mập này, hai tên thiếu niên xuyên qua sân to, đi tới một lâu các đèn dầu sáng rỡ, ồn ào náo động phía sau Túy Nguyệt lâu các.

Tên mập kia chỉ vào một gian phòng trong đó: "Chính là phòng đó, mọi người qua lại đã di chuyển đi, hai vị mau sớm là được."

"Được." Âm thanh của hai thiếu niên có chút bén nhọn.

Bọn họ ôm Trương Khởi, bước nhanh đi đến phía trước. Chỉ chốc lát liền lên lầu các thứ hai. Đi ở trên đường, có thể rõ ràng nghe được tiếng rên rỉ, tiếng trêu chọc của nam nữ từ hai phòng bên cạnh thỉnh thoảng truyền đến.

Ba người đi nhanh, rốt cuộc đã tới bên ngoài một căn phòng.

https://thuviensach.vn

Tên mập kia vội đẩy cửa phòng ra.

Trong gian phòng đó, lụa là gấm vóc, bố trí hết sức hoa lệ loè loẹt, hai thiếu niên bước nhanh đến phía trước, vội vàng đặt Trương Khởi trên giường to, một thiếu niên trong đó xoay đầu lại, quát lớn tên mập kia: "Đi ra ngoài"

"Vâng, vâng." diễ↕n✪đ↕àn☾lê✪q↕uý☾đ↕ôn

Lúc tên mập kia đi ra ngoài thì quơ quơ ống tay áo, theo động tác của hắn, một cọc gỗ tản ra mùi thơm vô cùng nhẹ rơi xuống ở trong góc.

Tên mập kia vừa đi ra ngoài, thiếu niên phía sau vội vàng đóng cửa lại. Hắn nén lệ nhìn thiếu niên đứng bên cạnh, nức nở nói: "Tam huynh, bệ hạ đã nói, huynh làm xong chuyện này, huynh đệ cha mẹ của huynh, ngài ấy sẽ an bày ổn thỏa. Huynh cứ thoải mái đi."

Thiếu niên đứng bên cạnh vẫn rũ con mắt, trong ánh mắt của hắn không có bi thương. Nghe được lời đồng bạn nói xong, hắn khàn giọng nói: "Ta biết rõ, ta cũng yên tâm."

Vừa nói, hắn vừa từ từ cởi áo, "Ngươi cũng đi ra ngoài đi, nhớ canh kỹ nơi này, sau nửa canh giờ, theo kế hoạch dẫn những người đó tới đây"

"Vâng"

"Còn nữa, ta sợ đau, một kiếm kia do ngươi ra tay đi, nhớ dứt khoát một chút, đừng làm cho thi thể ta rơi vào trong tay người ngoài. Đừng để cho ta mất mạng, lại hư đại sự của bệ hạ."

". . . . . Vâng"

Nghe được âm thanh hắn có chút nghẹn ngào, thiếu niên bên người xoay đầu lại, hắn hung ác trợn mắt nhìn hắn ta một cái, mắng: "Lau khô nước

https://thuviensach.vn

mắt, mau rời đi" hai người cũng không có chú ý tới, Trương Khởi trên giường lặng lẽ động đậy.

"Vâng"

Thiếu niên phía sau mạnh mẽ lau lệ, cắn răng một cái liền thối lui ra khỏi cửa phòng.

Đóng cửa phòng, thiếu niên không nhịn được, hốc mắt lại đỏ hồng rồi.

Khi thân thể của hắn chuyển một cái, muốn quay lại, thì gáy của hắn liền bị đau nhức, không đợi thiếu niên này rơi xuống đất, đã có người ôm hắn kéo ra.

Trong phòng, thiếu niên đứng bên cạnh Trương Khởi, vừa cởi áo, vừa nhn mỹ nhân ngủ say trên giường. Nghe bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng trống, thiếu niên khàn khàn nói: "Nương nương. . . . . Nô chỉ là một hoạn quan, kính xin nương nương chớ nên ghi hận"

Nói tới đây, hắn liền ném đi xiêm áo, cúi người xuống, bắt đầu đưa tay cởi áo ngoài của Trương Khởi.

Đang lúc này, hắn nhạy cảm phát hiện, sau lưng có chút khác thường.

"Ai?"

Chữ này mới phun tới một nửa, phía sau cổ thiếu niên liền đau nhức kịch liệt. Cặp mắt hắn tối sầm lại, phủ phục một tiếng ngã trên mặt đất.

Thiếu niên ngã xuống, liền có hai người đi ra, bọn họ kéo thiếu niên ra ngoài xong, liền đóng cửa phòng lần nữ. Chỉ chừa lại một thanh niên tuấn mỹ áo trắng nhẹ nhàng, và Trương Khởi không nhúc nhích trên người.

Thanh niên tuấn mỹ ngồi trên giường, hắn vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve gò má trắng mịn của Trương Khởi, mơn trớn lông mày nàng, mơn trớn mắt

https://thuviensach.vn

của nàng, phủ đến bờ môi nàng thì hắn đột nhiên cười nhẹ một tiếng, dịu dàng nói: "A Khởi, chớ giả bộ, dược hiệu của mê hương, người của ta đã giúp muội giải rồi, muội mở mắt ra đi."

Là âm thanh của Tiêu Mạc.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 133

Trương Khởi mở mắt ra.

Dưới ánh nến vàng nhạt, đôi con ngươi của Tiêu Mạc sáng ngời như sao.

Hắn lẳng lặng nhìn nàng, môi hơi vểnh lên, nụ cười thâm thúy khó lường.

Không biết vì sao, tâm Trương Khởi như bị treo lên, nàng thì thào gọi: "Ca..."

Một chữ này vừa gọi ra, đột nhiên Tiêu Mạc bật cười, ngón tay thon dài của hắn dao động quanh cánh môi Trương Khởi. Cảm giác được sự mềm mại từ đầu ngón tay truyền đến, yết hầu hắn run lên, giọng nói có chút khàn khàn: "A Khởi, chiêu này vô dụng đối với ta. Ta đã sớm nói, cho dù là huynh muội thì sao chứ? Trên đời có những chuyện còn hoang đường hơn nữa kìa."

Nói tới đây, ánh mắt của hắn dời đi, tay phải xốc tấm chăn gấm đang phủ trên người nàng lên.

Trương Khởi bị ôm ra khỏi ổ chăn, chỉ còn sót lại bộ áo trong màu hồng nhạt, da thịt trắng như tuyết ẩn dưới lớp áo hồng nhạt càng thêm nổi bật, sáng chói như châu ngọc.

Ngón tay Tiêu Mạc dời xuống chỗ cổ áo. Cảm giác được hô hấp của hắn trở nên dồn dập, Trương Khởi run giọng nói: "Ca..."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc nhìn không chớp mắt vào cái cổ trắng ngần của nàng, nghe thấy nàng gọi nhỏ, hắn khách khí cười, cúi đầu nói: "A Khởi, vô dụng thôi, ở Kiến Khang ta chưa từng xuống tay, luôn khiến ta hối hận cho đến hôm nay."

Nói tới đây, hắn đứng lên.

Thấy hắn chậm rãi cởi ngoại bào ra, Trương Khởi run giọng nói: "Tiêu Mạc, ta sẽ kêu, ta thực sự sẽ kêu."

Tiêu Mạc cười như không cười nhìn thoáng qua nàng, chậm rãi nó: "Kêu đi... Ngươi xuất hiện ở nơi hồng lâu thế này, vốn đã không giải thích được rồi. Kêu mọi người tới chứng kiến cũng tốt, ta chờ thêm mấy canh giờ, trở về Tiêu phủ lại viên phòng cũng được."

Lời này vừa ra, Trương Khởi bịt chặt miệng, nàng tuyệt vọng nhìn hắn, càng không ngừng run rẩy...

Thấy Trương Khởi khẩn trương như thế, Tiêu Mạc ôn nhu nói: "A Khởi, sao không thả lỏng, giao hết mọi chuyện cho ta?" Nói tới đây, hắn cởi xiêm y xuống, lộ ra thân hình hơi trắng và gầy, chậm rãi nghiêng người, phủ lên người nàng...

Thân thể ấm áp của hắn phủ lên trên người, Trương Khởi không thể tiếp tục khống chế lệ rơi đầy mặt. Mê hương này mặc dù đã giải đi hơn phân nửa, nhưng vẫn còn sót lại chút tàn dư, đủ để làm toàn thân nhức mỏi.

Nàng chỉ có thể nằm như vậy, chỉ có thể bị động như vậy, mặc cho người khác xử trí.

Cảm thấy thân thể nóng bỏng của phái nam ở trên người, cảm giác được hô hấp của hắn phả lên trên cần cổ của mình, Trương Khởi không kìm chế được mà run rẩy. Bất tri bất giác, nước mắt lưng tròng, ngẩng đầu nhìn lên

https://thuviensach.vn

nóc phòng, Trương Khởi thì thào nói: "Ca..... Bệ hạ muốn động vào ta, huynh nửa đường chặn lại, sẽ không bị ảnh hưởng gì sao?"

Tuy nước mắt chảy như mưa nhưng giọng nói của nàng lại cực kì tỉnh táo.

Phụ nhân này.....

Đôi môi của Tiêu Mạc nhẹ nhàng ngậm lấy vành tai ngọc tai khẽ liếm. Cảm thấy thân thể phía dưới nhộn nhạo run rẩy, hắn khàn khàn cười nói: "A Khởi yên tâm, ta đã ra tay, thì hoàn toàn chắc chắn"

Nói đến chỗ này, môi hắn chậm rãi dời đi, đi tới giữa cánh môi Trương Khởi. Cảm thấy hô hấp của hắn dần dần xâm chiếm, Trương Khởi vội vàng tránh sang một bên.

Mới vừa nghiêng đi, cằm của nàng vô cùng đau xót, vì bị Tiêu Mạc đưa tay giữ lại.

Hắn nhất định phải có nàng, trên gương mặt tuấn tú ngược sáng, tròng mắt tĩnh mịch mà chuyên chú, bên trong giống như có ngọn lửa đang thiêu đốt, gương mặt này, quả nhiên là khuynh quốc khuynh thành.

Vừa cười một tiếng, tay Tiêu Mạc chậm rãi dời xuống.

Tay của hắn, đưa đến thắt lưng của nàng.

Nhẹ nhàng dùng sức, đai lưng bồng bềnh lập tức rơi xuống đất, vòng eo trắng nõn như ngọc hiện ra dưới ánh nến. Cái rốn hoàn mỹ càng thêm quyến rũ ánh mắt của người khác.

Tiêu Mạc thở dài một tiếng, thì thào thốt lên: "Giống hệt như ta tưởng tượng....."

https://thuviensach.vn

Tay phải của hắn dời xuống, rút đi xiêm váy, động tác của hắn thong thả tuyệt đẹp, theo ngón tay dời đi, hai chân thon dài trắng như tuyết của Trương Khởi liền lộ rõ ra khoảng không.

Tiêu Mạc đột nhiên kéo xuống dưới, giựt phắt xiêm y ném ra xa.

Dưới lớp chăn gấm, thân thể Trương Khởi đã lộ ra ngoài hơn phân nửa. Nàng nhắm hai mắt lại, nước mắt cuồn cuộn chảy xuống. Nghiêng đầu sang một bên, Trương Khởi ngẹn ngào nói: "A Mạc, ngươi không thể đối với ta như vậy?"

"Tại sao lại không thể?" Bởi vì ham muốn mà giọng nói của Tiêu Mạc có chút khàn, có chút trầm, hắn cười nhẹ đáp lời: "Ta chẳng những muốn ngươi, ta còn muốn vĩnh viễn chiếm lấy ngươi, một đời này cũng không buông tay."

Hắn ngẩng đầu lên, theo động tác của hắn, một bên tóc che khuất sườn mặt bên trái. Trong ánh nến, chỉ còn lại con mắt phải vừa u tối mà sâu kín, gương mặt tuấn tú lịch sự cũng phủ một tầng mờ tối.

Nhìn Trương Khởi dưới ánh nến, run lẩy bẩy, yếu ớt giống như chim bồ câu trắng, Tiêu Mạc cười thật thấp nói: "Khởi nhi của ta thật thông tuệ..... Ngược lại không dùng cái chết để uy hiếp ta."

Nàng dĩ nhiên sẽ không dùng cái chết để uy hiếp hắn. Không phải đi đến cùng đường, ai lại nguyện ý chết chứ? Huống chi, người này dù sao cũng là hắn, là Tiêu Mạc. Nếu rơi vào trong tay bệ hạ, hoặc là rơi vào trong tay đám người Quảng Bình Vương, nàng làm sao còn nhìn thấy tiền đồ ánh sáng, trừ lấy cái chết ra chống đỡ, còn có thể thế nào?

Tay Tiêu Mạc đi tới xiêm y của Trương Khởi, dịu dàng giúp nàng cởi bỏ lớp ngoài, vuốt ve cái yếm đỏ thẫm bên trong, nhỏ giọng nói ra: "Khởi Nhi mặc cái loại yếm đỏ thẫm này, là đang khát vọng có thể làm chánh thê hay sao? Yên tâm, ta sẽ cưới ngươi"

https://thuviensach.vn

Hắn cởi dây buộc, nặng nề xé cái yếm ra

"Xoạt" một tiếng, dây buộc đã tung ra, lưu lại trên da thịt trắng nõn nà củaTrương Khởi một ấn ký đỏ lửng, cái yếm bị ném ra rơi xuống một góc nhỏ cuối giường. Cùng lúc đó, đôi bồ câu trắng như tuyết chợt bắn ra, ở dưới ánh nến, lay động dập dờn.

Đến lúc này, Trương Khởi đã không một mảnh vải che thân.

Cảm thấy trên người thật lạnh lẽo, cảm thấy Tiêu Mạc đang nhìn mình chăm chăm, Trương Khởi cố gắng dùng hết hơi sức, lật người sang một bên, muốn bảo vệ thân thể.

Động tác này mới vừa làm được một nửa, thì Tiêu Mạc đã cởi sạch quần áo nhanh nhẹn đè lên trên người nàng.

Hai thân thể ấm áp kề nhau thật chặt, không còn chút khoảng cách nào.

Bị hắn mạnh mẽ đè lên, Trương Khởi liền trợn to hai mắt, trống rỗng nhìn trần nhà, nước mắt không tự chủ rơi xuống như mưa —— xong rồi, tất cả đều xong rồi mặc dù cái thời đại này, người ở đất nước, cũng không coi nặng vấn đề trinh tiết. Cũng có người làm quả phụ, cũng có người được làm hoàng hậu, cũng có người là cơ thiếp, cũng có người được độc sủng cưng chiều . Nhưng Lan Lăng Vương lại không giống như vậy.

Đời này kiếp này, nàng vĩnh viễn không có cách nào độc chiếm hắn, vĩnh viễn.....

Trương Khởi từ từ nhắm hai mắt lại.

Lúc này, cánh môi của cô đột nhiên đau nhói, vì bị Tiêu Mạc khẽ cắn. Thấy người nàng cứng đờ ra liền dồn dập nói: "Không được nghĩ đến người khác, A Khởi, từ nay về sau ngươi ngoại trừ ta ra, sẽ không còn nam nhân khác"

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, đầu lưỡi của hắn đột nhiên xông vào, mạnh mẽ tàn phá hàm răng, xông vào trong miệng nàng.

Đầu lưỡi của hắn, đuổi theo cái lưỡi thơm tho của nàng, thỉnh thoảng gặp phải, liền cuộn chặt không thả, cho đến khi có một luồng tơ bạc, từ giữa cánh môi đang dán chặt của hai người chảy xuống.

Hô hấp của hắn càng ngày càng nặng nề.

Dần dần, một bàn tay ấm áp phủ lên ngực trái của nàng. Cảm nhận bầu ngực đẫy đà trắng như tuyết giữa các ngón tay, ánh mắt của Tiêu Mạc đã tĩnh mịch giống như đêm tối.

Cánh môi liền dời xuống, đột nhiên liếm lên ngực trái của nàng. Dùng đầu lưỡi liếm láp đùa giỡn, khiến cho thân thể của Trương Khởi không khống chế được liền run lên.

Kèm theo run rẩy, cơ thể nàng còn phát ra mùi hương thơm ngát, mềm mại giống như có thể tan ra thành nước được.

Chỉ mới vừa liếm vừa hôn, thân thể này của nàng đã không khống chế được mà động tình. Dáng vẻ này trời sinh đã yêu mị như vậy? Thân thể khẽ lay động, hắn là đang muốn đem cả người hắn bao phủ lại, muốn hắn hoàn toàn khảm vào trong cơ thể của mình.

Từ trong cổ Tiêu Mạc phát ra một tiếng khàn khàn.

Cho tới bây giờ hắn mới hiểu được, tại sao một Cao Trường Cung không gần nữ sắc, vừa chạm đến nàng sau đó liền thay đổi hắn thái độ, ra ra vào vào luôn muốn ôm nàng bên người.

... ... Thân thể này, thì ra là như lại yêu nghiệt làm người ta trầm mê như thế khiến hô hấp của hắn ngày càng dồn dập.

https://thuviensach.vn

Hai tay đều bận rộn, vừa xoa nắn vú trái, vừa liếm hôn vú phải, cái đầu đen của Tiêu Mạc càng không ngừng ở trên người Trương Khởi cọ tới cọ lui.

Nam căn càng ngày càng cứng rắn.

Mặc dù vô cùng xấu hổ cùng khổ sở nhưng hô hấp của Trương Khởi cũng đã dồn dập, bản năng đã vô pháp khống chế, chỉ biết nhắm thật chặt hai mắt lại. Lúc này, một ý niệm lại hiện lên trong đầu nàng—— có lẽ, đây là số mệnh. Tay của Tiêu Mạc vẫn không ngừng dời xuống, lướt qua cái rốn của nàng. Bởi vì đã chia cách với Lan Lăng Vương một thời gian, nên Trương Khởi không hề đặt viên âm đan tránh thai ở giữa rốn nữa. Cho nên, cái rốn càng thêm sạch sẽ, vương vất hương thơm.

Tay Tiêu Mạc vẫn tiếp tục dời xuống.

Rốt cuộc, cũng đã dời đến giữa hai chân của nàng, nơi hấp dẫn câu hồn kia.

Lúc này, đang nằm ở trên người nàng, Tiêu Mạc mạnh mẽ ngồi thẳng người dậy.

Hắn gác hai chân của nàng lên trên vai, dưới ánh nến bập bùng, nhìn chằm chằm vào nơi tư mật của nàng không chớp. Hắn nhìn hết sức chuyên chú, quan sát một lát liền khàn giọng nói: "Chân thực khiến người ta cảm thán." Vừa dứt lời, môi của hắn đã đặt lên trên đó.

Cánh môi ấm áp đặt lên chỗ tư mật khiến người ta thẹn thùng, Trương Khởi khẽ hô lên một tiếng, nàng kìm lòng không đặng vươn tay đẩy đầu của hắn ra.

Dùng sức đẩy hắn, nhưng khi nhìn vào ánh mắt tĩnh mịch mà ửng hồng kia, Trương Khởi liền quay đầu sang không dám nhìn nữa.

https://thuviensach.vn

"Đừng sợ....." Tiêu Mạc cười thật thấp rồi dịu dàng nói: "Ngươi sẽ thích" nói tới đây liền cúi đầu xuống, theo động tác liếm láp của hắn, thân thể trắng trẻo, non mềm của Trương Khởi không tự chủ liền uốn éo. Nàng đem quả đấm nhét vào trong miệng, không cách nào kìm chế được nghẹn ngào.

... ... Tại sao hắn có thể dịu dàng đến như vậy? Phụ nhân vốn bẩn thỉu, hèn mọn mà nàng lại càng thêm bẩn thỉu. Hắn có thể nào tuyệt không ghét bỏ, lại dịu dàng với nàng như vậy chứ?

Nàng ái mộ Cao Trường Cung, nhưng cũng biết, mình ở trước mặt hắn vô cùng hèn mọn. Cho tới nay, đều là nàng hao hết hơi sức, dùng hết biện pháp mới chiếm được sủng ái của hắn. Cho dù như thế, cho đến hôm nay, hắn vẫn chưa từng nhìn thẳng vào mắt nàng, chưa từng thật lòng tiếp nạp nàng, chưa từng đặt nàng vào vị trí giống với Trịnh Du .

Nàng cũng rất chán ghét bản thân mình, nếu như nàng không phải con gái riêng, thì cũng sẽ không có nhiều khó khăn đến vậy.

Hắn sao có thể dịu dàng với nàng chứ? Khó khăn nhất từ ngàn đời nay vẫn là cái chết, lại được hắn đối xử dịu dàng như thế , nàng còn kiên trinh sao?

... ...

Nghe Trương Khởi đè nén tiếng khóc, cảm thấy nàng đã không kháng cự nữa. Tiêu Mạc nằm ở dưới người nàng liếm láp , không tự chủ mà nhếch nhếch khóe môi.

Hắn lần nữa lại bao phủ lên trên người của nàng.

Hắn mở rộng hai chân nàng ra.

https://thuviensach.vn

Sau đó liền đưa Ngọc Trụ đã sớm cứng rắn đến phát đau của mình nặng nề chen vào, bất luận là hắn, hay còn là Trương Khởi, đều phát ra một tiếng ẩn nhẫn, tựa như khóc tựa như cười hừ nhẹ, hắn đã có được nàng

... ... Tất cả đều kết thúc, đã từng khổ khổ giãy giụa, nghìn trùng xa cách, từng bước bố trí, khắp nơi bức tiến cũng đã kết thúc.

Từ đó về sau, nàng và Lan Lăng Vương, chỉ có thể đứng ở hai bờ sông nhìn nhau mà thôi? Hắn sẽ cưới Trịnh thị của hắn, còn mình thì không có binh quyền cường thế che chở, từ đây phải lang bạc kỳ hồ.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Trở Lại

Một hồi lâu sau, mây mưa đều dừng lại.

Tiêu Mạc không nhúc nhích nằm ở trên người Trương Khởi, dưới ánh nến, nhìn mỹ nhân đổ mồ hôi dầm dề, nhẹ nhàng hôn nàng một cái, dịu dàng nói: "A Khởi, về sau chúng ta hảo hảo mà sống qua ngày thôi."

Lúc này Trương Khởi mới mở mắt ra.

Nhưng chỉ qua một cái chớp mắt, mới vừa rồi còn triền miên nhộn nhạo, nay đã bị nước mắt chan hòa bay biến hết. Bây giờ nàng nhìn hắn bằng ánh mắt lành lạnh mà yên tĩnh.

Thấy ánh mắt của nàng như vậy, Tiêu Mạc bỗng chốc ngẩn ngơ.

Rũ mắt xuống, Trương Khởi vô lực, nói nhỏ: "A Mạc, lúc này nên dẫn ta rời đi thôi." Nàng nhắm hai mắt lại nói tiếp: "Ta còn chưa muốn chết."

Nếu ở hồng lâu này, bị người ta phát hiện quần áo nàng không ngay ngắn cùng người khác ở chung một chỗ, lại phải đối mặt với kỹ nữ hồng lâu Vương thị chỉ sợ có một con đường chết mà thôi.

Tiêu Mạc yên lặng nhìn nàng, một hồi lâu, mới nhỏ giọng nói: "Được, ta dẫn ngươi rời đi." Âm thanh của hắn có chút trầm, vì đây không phải ý mà hắn muốn. Hắn vốn muốn nhân cơ hội này, danh chính ngôn thuận biến nàng thành nữ nhân của mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng, giờ phút này thấy nàng cầu xin như vậy, hắn lại không khỏi mềm lòng.

Lấy được câu trả lời của Tiêu Mạc, Trương Khởi khẽ mỉm cười, nàng khẽ đẩy hắn ra, khàn giọng nói: "Ta muốn mặc xiêm y."

"Ta giúp nàng."

Ôm lấy nàng, dịu dàng giúp nàng mặc xiêm y chỉnh tề, hai khắc sau, Tiêu Mạc ôm Trương Khởi lặng yên không một tiếng động ra khỏi hồng lâu.

Một chiếc xe ngựa chở nàng lao vào trong bóng tối.

Ôm chặt Trương Khởi, ở trong xe ngựa Tiêu Mạc hài lòng thở phào nhẹ nhõm, hắn nhỏ giọng gọi: "A Khởi."

"Ân."

"Ta sẽ bố trí cho ngươi ở một tiểu viện nhỏ. Đợi ta bố trí chuẩn bị xong liền tới đón ngươi về Phủ Thượng Thư ."

Hắn rất sợ nàng lại suy nghĩ lung tung nên liền nghiêm túc cam kết: "Chậm nhất là năm ngày, ta sẽ khiến ngươi quang minh chính đại ở bên cạnh ta, trở thành thê tử của ta."

Hắn nắm cổ tay của nàng, ánh mắt dịu dàng như nước: "A Khởi, ta chỉ muốn ngươi, chỉ muốn một mình ngươi mà thôi."

Trương Khởi từ từ ngẩng đầu lên.

Cũng không biết thế nào, Tiêu Mạc lại cảm giác, sau khi hoan ái ánh mắt của nàng với mình cực kỳ trong sáng, lành lạnh.

https://thuviensach.vn

Lúc này cũng vậy, nàng dùng ánh mắt lạnh lùng này nhìn Tiêu Mạc, một hồi lâu sau, mới nhỏ giọng nói: "Được."

Xe ngựa chạy nhanh một lát đã đến tiểu viện.

Tiểu viện này thật tầm thường, ẩn ở bên trong dãy đại trạch hào môn, nó bình thường đến nỗi sẽ không khiến cho bất luận kẻ nào chú ý.

Sắp xếp cho Trương Khởi ổn thỏa xong, Tiêu Mạc cũng không có ở lại, cũng biết Trương Khởi sẽ không nghĩ quẩn, liền đem người trong viện bố trí thỏa đáng sau đó liền yên lòng rời đi.

Đảo mắt, một đêm đã qua.

Hôm nay, là ngày Lan Lăng Vương chiến thắng trở về.

Không chỉ có Lan Lăng vương, mà còn có cả Lâu thất nữ cũng về theo. Bởi vì Lan Lăng Vương danh chấn Nghiệp thành, lại bởi vì độc sủng cưng chiều Trương Khởi mà gây ra nhiều tranh cãi. Giờ khắc này, người trong Nghiệp thành, vô số thiếu niên nam nữ đều đổ xô ra đường phố, trước tiên muốn chính mắt nhìn thấy phong thái hắn, đặc biệt là phong thái của Lâu Thất nữ.

Nhưng mà khiến mọi người thất vọng chính là bọn họ không nhìn thấy Lâu Thất nữ đâu cả. Ngay cả Lan Lăng Vương, cũng đeo mặt nạ, thoáng lộ ra đôi mắt, tách rời khỏi đaonf người, vội vã phi về phía phủ Lan Lăng Vương.

Nhìn dáng vẻ dáng không thể chờ đợi được kia của hắn, hơn phân nửa là đi trấn an vị sủng cơ trong nhà rồi.

Lan Lăng Vương quả thật có chút khẩn trương.

https://thuviensach.vn

Ngựa vừa xông vào trong phủ, nhìn thấy lão quản gia ra nghênh đón, liền tung người nhảy xuống. Giao dây thừng cho người làm, Lan Lăng Vương lập tức hỏi Phương lão: "A Khởi đâu rồi, sao lại không thấy nàng ra ngoài đón ta?"

Tiếng nói vừa dứt, nhìn sắc mặt khó coi của Phương lão, đầy vẻ long đong mệt mỏi, thật lâu không có lên tiếng,Lan Lăng Vương lớn giọng nói: "Là vì chuyện Lâu thất nữ trách tội ta sao? Nàng ấy nên tin tưởng ta, Quận Vương phi của ta, sao có thể là loại người đàn bà chanh chua như vậy được?"

Mới nói đến đây, chính hắn liền nở nụ cười khổ: đối với Trương Khởi, hắn càng ngày càng khó có thể cứng rắn được. Liên tiếp mấy đêm đều không ngủ, mới vừa vào thành, vội vàng gấp gáp trở lại giải thích với nàng, chính là sợ nàng suy nghĩ lung tung. Nhưng nàng nên hiểu hắn, cả đời này hắn sẽ không cưới phụ nhân, cũng sẽ không dính vào loại người đàn bà chanh chua, mà cũng sẽ không để cho nữ nhân kia ép A Khởi đến cùng đường, tất cả quý nữ ở Nghiệp thành này, trừ bỏ A Du, hắn không thể tìm được chánh thê thứ hai nào có thể dung nạp được A Khởi. Đáng tiếc, A Khởi vẫn luôn bướng bỉnh, thế nào cũng không nguyện ý tin tưởng hắn.

Phương lão không đáp, Lan Lăng Vương cũng không hỏi nữa, hắn xoay người, sải bước đi về phía hậu viện. Lại nói, đây là lần đầu tiên hắn và nàng tách ra lâu như vậy, thật sự có chút muốn nàng rồi.

Hắn mới vừa cất bước, Phương lão cũng tỉnh hồn lại liền vội bước lên phía trước. Ông vươn tay, mới vừa kéo Lan Lăng Vương, muốn mở miệng nói nhưng lại không biết mở lời thế nào.

Lan Lăng Vương nhanh chân đi vào chánh viện, vừa bước vào, hắn liền lớn tiếng gọi: "A Khởi, A Khởi....."

https://thuviensach.vn

Cánh hoa vẫn còn vương lại dưới gốc cây đào, không có hình bóng của nàng, trong hoa viên cũng trống không. Chẳng lẽ lại ở trong phòng ngủ ?

Lan Lăng Vương sải bước đi tới.

Khi hắn đi tới dưới bậc thang thì hai mươi mấy hộ vệ đi ra. Thấy Lan Lăng Vương, bọn họ đồng loạt quỳ xuống đất?

Lan Lăng vương thấy vậy vội vàng dừng bước

Dưới ánh mắt khó hiểu của hắn, Phương lão quản gia hấp tấp đi tới sau lưng, khàn khàn đáp: "Quận Vương, Trương cơ nàng....."

Lan Lăng Vương vội xoay người tới, nhìn chằm chằm Phương lão, cũng không phát hiện giọng nói của mình đang run rẩy: "Nàng thế nào?"

"Nàng, không thấy đâu cả." Nói ra mấy chữ này, thấy Lan Lăng Vương đột nhiên lui về phía sau một bước, Phương lão khó khăn nói tiếp: "Sớm tinh mơ hôm nay, mới phát hiện không thấy nàng đâu."

Không đợi Lan Lăng Vương phát tác, một tên thủ lĩnh hộ vệ quỳ gối tiến lên, nặng nề cất cao giọng nói: "Quận Vương, là thần đáng chết, Dương Đại và Gia Luật Vũ cũng không thấy đâu cả. Tối ngày hôm qua, bọn thần đều trúng mê hồn hương. Cho đến sáng sớm hôm nay, mới phát hiện bọn họ cùng với Trương cơ biến mất."

Biến mất?

Biến mất? ?

Đây là ý gì?

Lan Lăng Vương đột nhiên lui về sau mấy bước, nghiêm mặt, mờ mịt nhìn mọi người, nhìn Phương lão. Nhìn thấy mặt bọn họ lo lắng, bi thương

https://thuviensach.vn

lại lo sợ nghi hoặc, bọn họ khẩn trương đến mức mồ hôi lạnh chảy ra ròng ròng.

Cơ hồ đột nhiên, Lan Lăng Vương đã hiểu mấy chữ "Không thấy đâu" này có hàm nghĩa là gì.

Không thấy A Khởi .

Làm sao có thể? Hắn chưa buông tay, mà sao nàng lại không thấy?

... ... Đúng rồi, A Khởi của hắnđẹp như thế, động lòng người như vậy, nam nhân nào mà không muốn có được nàng chứ. Là do hắn sơ sót, là do hắn.....

Hắn đột nhiên lại lui về phía sau một bước.

Từ từ nắm chặt thanh kiếm bên hông, khàn giọng hỏi: "Có phái người đi tìm kiếm chưa."

"Đã đi tìm. Nhưng chưa tìm được."

"Tìm ở đâu?"

"Các cửa thành lớn, còn có cả những chỗ của hiệp khách nữa."

"Biến mất mấy canh giờ rồi hả ?"

"Năm canh giờ rồi."

Năm canh giờ, đã đủ cho những người này đem A Khởi đi xa, xa đến mức hắn có tìm cũng không tìm được.

Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên. Ánh mắt trống rỗng nhìn những lá cây đang phiêu diêu trong gió, bất chợt, tự nhiên hắn cảm thấy thật trống rỗng.

https://thuviensach.vn

Nếu như không tìm được A Khởi, nếu như cả đời này, sẽ không còn được gặp lại A Khởi.....

Hắn không dám nghĩ tiếp nữa.

Cắn răng, Lan Lăng Vương khàn khàn nói: "Ta lập tức vào cung."

Mới vừa xoay người, liền dừng lại hỏi:"Tối hôm qua xảy ra chuyện?"

"Vâng."

"Hôm qua ở Nghiệp thành, khắp nơi đều bàn tán về tin Thái hậu sắp sửa gả Lâu thất nữ cho ta?"

"Vâng"

"... ... Xem ra, phải đi hỏi Thái hậu và bệ hạ rồi."

Nói tới đây, Lan Lăng Vương liền sải bước đi ra ngoài. Hắn đi quá nhanh nên lúc xoay người nhảy lên ngựa phải nhảy những hai lần, chẳng những không thượng được lên lưng ngựa, mà thiếu chút nữa liền ngã xuống.

Phương lão buồn phiền nhìn một màn này, vội vàng phân phó: "Mau đi cùng Thượng Quận Vương, bảo vệ ngài ấy."

"Vâng."

Đưa mắt nhìn bóng lưng Lan Lăng Vương rời đi, Phương lão khó chịu thầm nghĩ: thật hy vọng có thể nhanh chóng tìm Trương cơ trở về..... Nàng nếu muốn rời khỏi, cũng không thể vào lúc này được, nếu dùng phương thức này mà rời đi thì nàng sẽ mãi mãi trở thành nỗi ám ảnh trong cuộc đời của Quận Vương.

Rất tự nhiên, Lan Lăng Vương cũng không công mà lui.

https://thuviensach.vn

Hắn xuất cung không lâu, toàn bộ Nghiệp thành đều biết rồi, sủng cơ Trương thị của Lan Lăng Vương, không thấy đâu nữa, một người đang sống sờ sờ, làm sao sẽ không thấy được chứ?

Cái nghi vấn này đưa ra đồng thời, mọi người liền bàn tán không dứt. Không hẹn mà cùng nghĩ đến đến Lâu thất nữ, nghĩ tới gia tộcLâu thị, nghĩ tới Thái hậu.

Lâu thất nữ ngang ngược kiêu ngạo, không những bởi vì gia tộc Lâu thị cường thế, mà còn có cả Lâu Thái hậu bao che, còn Trương thị kia, hơn phân nửa là bị xử lý rồi.

Ai bảo thân phận nàng lại hèn mọn, còn ngu xuẩn cản đường của Lâu thất nữ nữa chứ?

... ...

Thật đáng tiếc, cho một tuyệt đại mỹ nhân như thế .

Lời đồn như mây bay đầy trời, giống như gió xuân thổi suốt đêm, trong một ngày liền bay khắp Nghiệp thành.

Sau khi lời đồn này được truyền ra, Lâu thất nữ rất hoảng loạn, không chỉ là nàng, mà cả gia tộc Lâu thị cũng đứng ngồi không yên rồi. Dĩ nhiên, hiện tại này sự thật còn bị che phủ, còn không ngừng ảnh hưởng đến Thái hậu trong cung.

Gần tối Lâu thất nữ vội vàng lên xe ngựa, cùng với lão tộc, đi tới phủ Lan Lăng Vương.

Bọn họ gặp được Lan Lăng Vương.

Trên người vẫn còn mặc áo giáp, hình như vừa từ chiến trường trở lại, lại không hề thay đổi xiêm y, chỉ mới mấy canh giờ không thấy, nhưng có vẻ

https://thuviensach.vn

cực kỳ gầy gò.

Chẳng những gầy gò, bóng lưng thẳng tắp kia lại mang cho người khác cảm giác nặng nề cô độc.

Chỉ là mấy canh giờ không thấy, Lâu thất nữ nhìn hắn, đột nhiên lại thấy sợ.

Thật may là, lão tộc là một chững chạc. Hắn ta thi lễ với Lan Lăng Quận Vương xong, cũng không đợi hắn hỏi thăm, liền nghiêm túc nói: "Trường Cung, chuyện Trương thị mất tích không hề có liên quan đến Lâu thị chúng ta. Mặc dù trong tộc là có người mang tâm tư này, nhưng họ vẫn chưa kịp ra tay." Hắn giơ tay lên, nghiêm túc thề nói: "Lời này của ta nếu là có gì dối trá, thì sẽ bị sấm sét bổ đầu."

Lời thề này lập ra vo cùng nặng.

Ở nơi này hầu hết đều tin theo Phật giáo, tin vào thuyết luân hồi, không nghi ngờ thế đạo, vì thế lời thề này của tộc lão rất có tình thuyết phục.

Cảm thấy Lan Lăng Vương nhìn mình, với thói quen ngang ngược kiêu ngạo thành tính Lâu thất nữ cũng đi lên trước, nàng cúi đầu, lần đầu tiên tựa như đứa bé hèn nhát mà nói: "Ta không có, thật sự không có", rồi nàng ta ngẩng đầu lên, lớn tiếng nói tiếp: "Ta cũng có thể thề."

Đang lúc ấy thì, một hồi tiếng xe ngựa dồn dập truyền đến, rồi vội vã dừng lại, Trịnh Du nhảy xuống, vội vàng chạy đến trước mặt Lan Lăng Vương, nói: "Hiếu Quán, ngươi đừng sợ, nhà ta cũng đã phái người đi ra ngoài hỏi thăm rồi. Chậm nhất là ngày mai sẽ có tin tức thôi."

Nàng đi lên phía trước, ân cần quan sát vẻ mặt cô đơn tiều tụy của hắn, dịu dàng nhỏ giọng nói: "Đừng như vậy..... ngươi cũng mệt muốn chết rồi mình, không chỉ có ta, mà nếu A Khởi biết, cũng sẽ đau lòng."

https://thuviensach.vn

Giọng nói của nàng, muốn có bao nhiêu dịu dàng thì có bấy nhiêu, nét mặt của nàng, càng thể hiện rõ vẻ quan tâm khiến người khác không thể không cảm động.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Xin Rời Đi

Trong lúc Lan Lăng Vương vô vọngtìm kiếm thì đảo mắt đã qua ba ngày.

Chạng vạng tối ngày hôm nay, Lan Lăng Vương đang cùng đám người Trịnh Du tìm kiếm Trương Khởikhắp nơi thì lại nhận được ý chỉ của Thái hậu tuyên bọn họ vào cung.

Khi đoàn người đi vào trong điện thì Thái hậu mới vừa tiếp kiến mấy vị đại thần. Vẫychúng thần lui ra, phân phó để cho Lan Lăng Vương vào điện, Thái hậu liền tiến lên một bước, đưa tay đỡ vai Lan Lăng Vương, nén lệ nói: "Tôn nhi của ta, sao mà gầy thành như vậy rồi hả ?"

Liên tiếp mấy ngày, Lan Lăng Vương đều chưa từng ngủ ngon, nghe Thái hậu nhẹ lời an ủi, thấy khuôn mặt hiền lành của bà, hắn khẽ giườn khóe môi, muốn cười với bà nhưng cuối cùng chỉ hơi nhếch môi mà thôi.

"Ngồi xuống đi."

"Tạ ơn thái hậu."

Hai người cùng nhau ngồi xuống.

Thái hậu từ ái nhìn diện mạo tiều tụy Lan Lăng Vương, bảo cung nữ mang lên một ly rượu để cho hắn thấm giọng, rồi nhẹ nhàng nói: "Tôn nhi à, nghe nói sủng cơ của cháu biến mất?"

"Vâng." bởi vì liên tục mấy đêm không an giấc nên giọng của Lan Lăng Vương hơi khàn lại đục, trong mắt cũng giăng đầy tia máu .

https://thuviensach.vn

Thái hậu quan sát hắn chốc lát, bảo cung nữ rót rượu cho hắn, nhẹ nhàng hỏi: "Cũng chỉ là phụ nhân, sao tôn nhi của ta lại tiều tụy thành thế này?"

Nói tới chỗ này, bà cầm lấy tay Lan Lăng Vương ôn hòa nói tiếp: "Tôn nhi à, ngươi nói xem, phụ nhân kia, có phải hay không muốn kết hôn? Có phải vì nàng mà ai ngươi cũng sẽ không lấy hay không?"

Lời này của Thái hậu?

Khiến cho Lan Lăng Vương phải ngẩng đầu lên.

Trước mặtThái hậu, hắn cùng với rất nhiều con em Cao thị luôn vừa kính vừa sợ. Vì vậy, sau khi Lan Lăng Vương thoáng nghĩ liền kìm nén đáp: "Tôn nhi, chưa từng nghĩ qua sẽ cưới nàng....."

Sau khi nói xong câu này, hắn từ từ nói tiếp: "Nhưng Tôn nhi không thể rời bỏ nàng, về phần chánh thê, tự nhiên sẽ có người khác"

Mặc dù nghe qua vô số lần, nhưng một lần nữa nghe được, một bóng người phía sau màn, vẫn thoáng lung lay.

Nàng nên sớm biết..... Có lẽ cũng nên sớm hiểu rõ, thì có lẽ nàng sẽ không giùng giằng vô vọng như vậy. Kiếp trước, bên cạnh hắn không có nàng, thì kiếp này thật ra cũng giống như vậy. Mặc dù nàng tới sớm, nhưng kể cả có như thế thì hắn cũng không phải là duyên phận của nàng, không phải là người mà nàng có thể cưỡng cầu.....

Nàng ngẩng đầu lên, xuyên qua khe hở, nhìn theo bóng lưng của Trịnh Du đứng ở Thiên Điện, xiêm y hoa lệ, xinh đẹp động lòng người, dịu dàng nhìn Lan Lăng Vương..... Nàng ta mới chính là người hắn cần.

Còn nàng vốn là người thứ ba chen vào giữa hai người bọn họ, tuy chưa từng nghị hôn, cho dù hắn luôn nói với nàng, hắn không thể rời bỏ nàng, hắn muốn nàng ở bên cạnh mình, như vậy thì tốt hơn..... Hắn rời đi nàng,

https://thuviensach.vn

chẳng qua cũng chỉ mất một lúc không thích ứng mà thôi. Hắn còn có hùng tâm chí khí của mình, hắn còn có chính thê cần kết hôn nữa. Mà nàng sớm muộn gì cũng phải rời khỏi, nhưng phương thức rời đi khác xa so với dự liệu trước đây một chút .

Thái hậu thầm than, chậm rãi nói: "Tôn nhi là đại trượng phu, biết được cõi đời này, cá và gấu không thể nào ở cùng một chỗ được." Nghe đến đây, Lan Lăng Vương cũng là nhanh chóng ngẩng đầu lên.

Hắn đưa mắt nhìn Thái hậu, hỏi: "Thái hậu muốn nói gì?"

Hắn vụt đứng lên, không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm vào Thái hậu: "Cái gì mà không thể ở cùng một chỗ được? Thái hậu, phụ nhân kia đời này kiếp này đã sớm là của ta, nàng cũng chỉ có thể là của ta, nếu như mà chính thê của ta không thể dung nạp được nàng, vậy thì ta đây cũng sẽ không cưới."

Lời của Lan Lăng Vương, mỗi một câu nói đều bén nhọn mà nặng nề. Khí thế hùng hổ dọa người, nơi nào còn có ý cung kính?

Thái hậu trầm mặt đáp: "Lại đang mê sảng nữa rồi."

Thấy Lan Lăng Vương vẫn quật cường nhìn mình như cũ, Thái hậu thầm than một tiếng, rồi nhắm hai mắt lại, mân mê Phật châu nói: "Ngươi sai lầm rồi."

Thái hậu không nhìn hắn nữa, chỉ chuyên tâm xoay Phật châu, ôn hòa nói tiếp: "Tôn nhi à, trên đời này, không có người nào, không có thứ gì, vĩnh viễn thuộc về ngươi cả. Không phải ngươi vẫn đang tìm kiếm nàng khắp nơi sao? Nãi nãi sẽ nói cho ngươi biết nàng đang ở đâu."

Vừa nghe lời này của Thái hậu, hô hấp của Lan Lăng Vương cũng trở nên dồn dập. Hắn nắm tay thành quyền, nắm lại thật chặt, mắt không hề chớp nhìn vào Thái hậu, chờ bà mở miệng.

https://thuviensach.vn

Giọng nói của Thái hậu vẫn bình thản mà chậm chạp: "Hôm đó, sau khi biết ngươi phải cưới chính thê, phụ nhân kia, liền kích động mang hai hộ vệ rời khỏi vương phủ....."

Mới nói được đến đây, Lan Lăng Vương liền muốn gầm hét rồi, nhưng lời còn chưa kịp nói ra liền lập tức thầm nghĩ. Cái này hoàn toàn có thể, phụ nhân kia, nàng vẫn muốn độc sủng , cưng chiều, lại xảo trá như vậy, theo tài trí của nàng, việc kích động mấy nam nhân vì nàng vào sinh ra tử, cũng không phải là chuyện khó.

Vừa nghĩ tới việc Trương Khởi chủ động rời đi, Lan Lăng Vương liền ngơ ngác ở đứng ở nơi đó. Mấy ngày mấy đêm tìm kiếm, bụng còn chứa đầy uất ức, nóng nảy, tương tư, lúc này lại hóa thành khổ sở.

Hắn đã nghĩ, cũng đã sớm nghĩ tới, có thể là nàng rời đi. Nhưng hắn vẫn cho là theo tính tình của nàng nếu rời đi cũng sẽ đường đường chính chính. Huống chi, nàng còn muốn lấy được chút bạc trong tay hắn. Thế nào lại nguyện ý rời đi không một tiếng động chứ?

Thái hậu liếc hắn một cái, thu nét mặt kia vào đáy mắt rồi tiếp tục nói: "Lần này nàng rời đi, đã tìm đến một vị cố nhân rồi. Mà vị cố nhân này vẫn một mực chờ đợi nàng..... Phụ nhân kia đã nói rồi, nếu Cao Trường Cung coi nàng là duy nhất, thì nàng sẽ coi hắn là duy nhất. Nếu như không thể, hắn cưới chính thê của hắn, ta gả cho lang quân của ta."

Nói tới đây, sắc mặt của Lan Lăng Vương đã xanh mét. Vừa đảo mắt, thì từ xanh mét lạibiến thành tái nhợt, lại biến thành một mảnh mờ mịt.....

Thái hậu lại liếc hắn một cái, thấy hắn ngây ngô đứng đó liền tiếp tục nói ra: "Tôn nhi, chuyện này nên dừng lại đi, phụ nhân kia tuy là nữ nhi người Hán, nhưng lại có sự can trường giống với nữ nhi của tộc ta. Nàng vừa một lòng cầu xin rời khỏi đây, vậy cũng nên thành toàn nàng thôi."

https://thuviensach.vn

Thái hậu mới nói được đến đây, Lan Lăng Vương liền khàn giọng quát lên: "Không ——" hắn mãnh liệt lui về sau một bước, dứt khoát nói tiếp: "Không, ta không cho phép"

Lời vừa nói ra, Sắc mặt của Thái hậu liền biến chuyển, lập tức trầm xuống, tức giận không vui nói: "Ta nói, chuyện này sẽ dừng lại ở đây, mặc kệ ngươi có đồng ý hay là không cho phép, Chuyện này sẽ không bàn lại nữa."

Nói tới đây, Thái hậu lạnh lùng ra lệnh: "Đuổi ra ngoài ——"

Lệnh vừa ra, mấy thái giám liền đi lên phía trước. Bọn họ đang muốn chống chọi với Lan Lăng Vương, thế nhưng hắn lại quả quyết xoay người. Mới vừa ra đến cửa, Lan Lăng Vương đột nhiên quay đầu lại, hắn cúi đầu nói với Thái hậu: "Nãi nãi, ta không cưới chính thê nữa, ta chỉ muốn nàng....."

Hắn không lảng tránh nữa, giữa A Khởi và chính thê, nếu thực sự chỉ có thể chọn một, chẳng những chỉ có Trương Khởi nghĩ như vậy, mà tất cả giới qúy tộc ở Nghiệp thành muốn kết thân với hắn cũng đều nghĩ như vậy.

Lần này A Khởi rời đi, chỉ sợ có sự tham gia của bọn họ ở trong đó. Bọn họ đuổi A Khởi đi, là vì muốn cho hắn phải cưới chính thê, trong khoảnh khắc, có một cảm giác hối hận, uất ức nóng nảy cùng khổ sở không nói ra được đồng thời lan tràn khắp trái tim.

Nghe được lời này của Lan Lăng Vương, Thái hậu lạnh lùng nói: "Đã muộn rồi..... Nàng đã chọn người khác"

"Không phải là Tiêu Mạc sao?" Lan Lăng Vương tràn đầy lệ khí nói: "Ta đi tìm hắn"

"Không cần phải tìm hắn."

https://thuviensach.vn

Thái hậu yên lặng nhìn Lan Lăng Vương, phất tay ý bảo mấy thái giám kia lui ra, từ tốn nói: "Đi ra đi."

Tiếng nói vừa dứt, màn che liền lay động. Từ phía sau màn trướng, có hai người đi ra.

Đột nhiên thấy hai người này, Lan Lăng Vương cũng quên cả hô hấp.

Khi hắn cấp bách nhìn chăm chú ở bên trong, Trương Khởi mặc trang phục của phụ nhân, cùng với Tiêu Mạc mặc lễ phục quan tam phẩm, đang đồng thời thi lễ với Thái hậu, rồi cùng đồng thanh nói: "Thần (thiếp) gặp qua thái hậu nương nương."

"Đứng lên đi."

"Vâng."

Hai người mới vừa đứng lên, Lan Lăng Vương liền sải bước đi tới. Hắn đi thẳng tới trước mặt của Trương Khởi, đang chuẩn bị gọi nàng, lại nghe được giọng ôn hòa của Thái hậu truyền đến: "Trương thị, lời Lan Lăng Quận Vương vừa mới nói, ngươi nghe được không?"

Trương Khởi cúi đầu, nàng nhẹ nhàng khẽ chào, trong vắt đáp lại: "Dạ, thiếp nghe được."

Thái hậu nhìn sang Lan Lăng Vương, rồi từ từ nói với Trương Khởi: "Vậy ý ngươi như thế nào?"

Trương Khởi khẽ cúi người, thấp đầu xuống, cung kính mà lạnh lùng đáp: "Ý của thiếp, Thái hậu mới vừa rồi cũng đã nói: nếu như Quận Vương đối đãi với ta trước sau như một, ta cũng sẽ như vậy. Nếu như không thể, hắn cưới chính thê của hắn, ta gả cho lang quân của ta."

https://thuviensach.vn

Nghe được rõ ràng từ trong miệng Trương Khởi, thấy mặt nàng không chút thay đổi, lạnh lùng mà tuyệt tình nhìn mình nói ra những lời này. Vẫn không đem tâm tư của nàng để ở trong lòng qua, luôn nghĩ tới, nàng vẫn muốn rời khỏi đây nhưng chỉ cần hắn không buông tay, nàng cũng không thể đi được. Cao Trường Cung, đột nhiên lui về phía saumột bước, mặt đã xám như tro.

Thái hậu liếc về phía Lan Lăng vương, trầm giọng nói: "Ngươi cũng đã nghe rồi đấy?" Rồi nhìn thái giám ra lệnh: "Đưa Lan Lăng Vương xuất cung"

Mấy tên thái giám to cao đi ra, đưa Cao Trường Cung đang ngây người ngẩn ngơ đứng đó đi ra ngoài, hắn vừa được đẩy đi vừa nghe được Thái hậu hỏi: "Trương thị, ngươi có bằng lòng gả cho Tiêu thượng thư hay không?"

Nhưng câu trả lời, thì hắn không nghe được. Hắn mới vừa xoay người thì mấy tên thái giám liền rút kiếm ra, đưa mũi kiếm lạnh như hàn hăng lên gáy của hắn, bọn họ mạnh mẽ đẩy hắn ra khỏi cửa điện.

Giờ phút này trong đại điện. Sau khi câu hỏi kia được đưa ra, Trương Khởi liền phịch một tiếng quỳ xuống đất.

Nàng nặng nề dập đầu ba cái trước Thái hậu, mới chậm rãi ngẩng đầu lên. Nhìn thẳng vào gương mặt từ bi của Thái hậu, hai hàng nước mắt trong suốt chảy dài trên gò má, Tiêu Mạc đang mỉm cười, thấy một màn như vậy trong lòng đột nhiên rét lạnh, hắn nhanh chóng quay đầu, khẩn trương nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi lại không hề nhìn hắn, nàng quỳ gối tiến lên hai bước, lại hành lễ trước Thái hậu, ngẹn ngào nói: "Thiếp là người không được vẹn toàn, nên cũng không dám cầu xin mối lương duyên vợ chồng..... Xin Thái

https://thuviensach.vn

hậu đồng ý cho thiếp trở lại cố quốc, thiếp nguyện mai danh ẩn tích, che giấu dung nhan, ở trong dân gian tụng kinh niệm Phật, sống qua ngày."

Lời này làm cho Tiêu Mạc kinh hãi, hắn đau khổ thầm nghĩ: rõ ràng nói hay lắm , tại sao nàng lại có thể lật lọng như thế được? Phụ nhân giảo hoạt khiến hắn thật hỗn loạn, cũng khôngnghe rõ câu hỏi của Thái hậu: "À, ngươi muốn xuất gia, sao không vào am ni cô mà tu hành?"

Trương Khởi khấu đầu không dứt đáp: "Thiếp là chẳng là người tốt gì, chỉ sợ làm dơ bẩn đất Phật Môn thanh tịnh."

Lời này cũng nhắc nhở Thái hậu một điều, Trương thị này dung mạo phong tình, kể cả vào am, cũng chạy không thoát theo đuổi của nam nhâni. Mai danh ẩn tích, chôn giấu dung nhan, đây đúng là một chủ ý thật tốt.

Quan trọng nhất là, hoàng nhi rõ ràng đã bị sắc đẹp của nàng ta mê hoặc, cả chuyện lừa gạt dấu diếm cũng còn làm được. Nếu nàng gả cho Tiêu thượng thư, khó bảo toàn sẽ không có người khác muốn ra tay với nàng.

Đưa nàng rời khỏi đất Tề ? Cũng chỉ có thể làm như thế mà thôi.

Ngẫm nghĩ một lát, Thái hậu liền từ ái nói: "Đứa nhỏ cũng là mệnh khổ. Ngươi đã có yêu cầu như vậy thì tùy ngươi đi."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 136: Mang Thai

Lấy được lời hứa hẹn của Thái hậu, Trương Khởi vô cùng mừng rỡ, nàng nhanh chóng ngẩng đầu lên, nước mắt lưng tròng nhìn Thái hậu, nụ cười trên mặt nở rộ, vẻ mặt thể hiện cảm kích vô tận. Lại nặng nề hành lễ thêm một lần nữa, lúc này Trương Khởi mới nức nở nói: "Tạ Thái hậu ban ân."

Ai cũng có thể nghe được, lời này của nàng xuất phát thật tâm thật lòng.

Lâu Thái hậu cúi đầu, ảm đạm nhìn ánh mặt trời ở bên trong, nét mặt của bà vẫn còn thoáng kinh ngạc. Bà cứ tưởng rằng, tự động cầu xin rời khỏi đây, Trương Khởi cũng chỉ là vạn bất đắc dĩ, nhưng bây giờ nhìn nàng như vậy, hẳn là vui mừng vô hạn?

Đột nhiên, trong lòng Lâu Thái hậu lại dâng lên một niềm thương hại, bà thở dài nói: "Cái người này. Người đâu tới đây...."

"Vâng."

Gọi hai thị vệ đến, Lâu Thái hậu vừa vê Phật châu, vừa chậm rãi nói: "Thưởng cho Trương thị 400 khối vàng, Lâu Tề, ngươi mang theo năm trăm người, đưa Trương thị bình an đến nước Trần ."

Lâu Thái hậu phân phó tới đây, lại thấy Trương Khởi nặng nề cúi đầu cảm tạ, rơi nước mắt nói: "Thiếp còn có một tỳ nữ, tên gọi A Lục, hiện đang ở phủ Lan Lăng vương....."

Đứa nhỏ này, là thật tâm muốn rời đi rồi.

https://thuviensach.vn

Lâu Thái hậu gật đầu nói: "Đi mang A Lục tới đây."

Trương Khởi cắn răng có chút xấu hổ cúi đầu mà nói tiếp: "Thiếp từ nước Trần tới đây, dẫn theo mười mấy khối vàng, cũng giấu ở trong vương phủ. Vì giấu rất kín đáo, thiếp có thể mang cả đi hay không?" Vì quá gấp, nên không nói được .

Không nghĩ tới nàng sẽ nói những lời này, Lâu Thái hậu xoay đầu lại, dưới ánh sáng yếu ớt ở bên trong, bà chòng chọc nhìn vào Trương Khởi, thấy được ánh mắt vô cùng sáng của nàng cùng với vẻ mặt vô cùng thản nhiên, không khỏi lắc đầu cười nói: "Đứa bé này, nguyên lai cũng là người chính trực."

Nàng đi theo Lan Lăng Vương lâu như vậy, không có công lao cũng có khổ lao, có chút vàng bạc cũng là chuyện tất nhiên.

Nghĩ tới đây, Thái hậu liền nói: "Đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ cũng không cần thiết. Lâu Tề, ngươi nói Lan Lăng Vương đưa lên 300 lượng vàng đến đây, để bù đắp cho Trương thị."

"Vâng."

"Trương thị, ngươi theo Lâu Tề lui xuống trước đi."

"Vâng."

Trương Khởi quay đầu, an tĩnh đi theo sau lưng Lâu Tề, từ đầu đến cuối, nàng đều không nhìn Tiêu Mạc một cái.....

Lúc Trương Khởi ra cửa, nghe thấy Lâu Thái hậu mềm mại nói: "Tiêu thượng thư, chuyện nhân duyên vợ chồng này, cũng không thể cưỡng cầu được. Mặc dù ngươi đến Nghiệp thành không lâu, nên không biết ở đây có rất nhiều quý nữ. Ngươi cứ nói cho ta, ngươi thích quý nữ nhà nào? Hay

https://thuviensach.vn

công chúa cũng được, ta lập tức gả cho ngươi." Nhẹ lời tương đãi, thực là vô cùng coi trọng.

Trương Khởi không tiếp tục nghe tiếp, nàng đi theo Lâu Tề , đi ra bên ngoài cung.

Lúc này, ánh chiều tà mới vừa xuống tới chân trời, từng tia sáng đỏ tươi vẫn hắt đến vô vùng rực rỡ, từ đằng xa nhìn lại, thật xinh đẹp.

Trương Khởi đi rất chậm, nàng lẳng lặng ngắm nhìn cảnh vật bốn phía, lẳng lặng nhìn ánh trời chiều đang hắt lên tường gạch đỏ.

Vào giờ phút này, trong lòng của nàng, thật vô cùng bình tĩnh.

Đi tới đi lui, nàng đột nhiên thi lễ với Lâu Tề, xấu hổ nói: "Thống lĩnh, có thể thay quần áo không?"

Lâu Tề này vốn là một thái giám, hắn lập tức gật đầu đáp: "Xin đi cùng nô tài."

Dẫn Trương Khởi đi tới một cung điện hoa lệ, Trương Khởi lại thi lễ một lần nữa sau đó liền vội vàng vọt vào.

Đi vào bên trong, Trương Khởi vẫy đám cung nữ lui ra, rồi đóng cửa phòng lại, vọt tới chỗ thùng phân nôn mửa liên tục.

... ... Triệu chứng này, đã có ba ngày nay rồi. May là nàng ở trước mặt Lan Lăng Vương ngàn phòng vạn phòng, viên Âm Đan chưa bao giờ bỏ ra chỉ sợ là đã mang thai rồi. Có lẽ, đứa bé này quá mức ương ngạnh, mặc kệ nàng làm gì, vẫn muốn đi tới nơi này , muốn che chở cho nàng.

Hai đời rồi, trời cao rốt cuộc cũng thương xót nàng rồi.

Ở đời trước, mặc dù Trương Khởi chưa từng mang thai, nhưng nàng vẫn luôn mong muốn có một đứa con để có thể dựa dẫm vào nó, do đó vẫn luôn

https://thuviensach.vn

chú ý những biểu hiện có thai của phụ nhân, so với đại phu bình thường có khi còn tinh thông hơn.

Nàng thầm nghĩ, đứa nhỏ này đến thật đúng lúc. Nàng lập tức có thể trở về nước Trần, có đứa bé này, cuối cùng cả đời này cũng có chút hi vọng rồi.

Sau khi rửa mặt, Trương Khởi vội vàng đi ra, đi theo sau lưng Lâu Tề, tiếp tục đi ra ngoài.

Theo phân phó của Thái hậu, trước khi Trương Khởi rời khỏi Nghiệp thành, sẽ ở lại trong chùa bên cạnh thành Ngô Vân tĩnh dưỡng. Giờ phút này, bọn họ đang đi đến chùa Tĩnh Vân.

Đoàn người vừa đi tới cửa cung thì lập tức dừng lại.

Vì trước cửa cung, có một nhóm người đang đứng, người đứng đầu, ngũ quan vô cùng tuấn mỹ, trong mắt mơ hồ giăng đầy tia máu, trên mặt âm u bất định, không phải ai khác chính là Lan Lăng Vương? Ở sau lưng Lan Lăng Vương, trừ mấy hộ vệ ra, còn lại chính là Trịnh Du, Thu công chúa, cùng đám người Lâu thất nữ .

Thấy Trương Khởi đi ra, Thu công chúa híp mắt cười một tiếng, lúc Trịnh Du trợn mắt nhìn sang, nụ cười kia liền thu hồi lại thật nhanh .

Lúc này, Lan Lăng Vương đang bước nhanh đến phía trước.

Hắn vọt tới trước mặt Trương Khởi .

Cúi đầu nhìn nàng chằm chằm, khàn giọng nói: "Tiêu Mạc đâu? Thất phu kia đâu?"

Trương Khởi cũng không để ý tới hắn.

Ngược lại Lâu tề liền bước lên trước, nói với Lan Lăng Vương: "Trương thị đã cầu xin Thái hậu trở về cố quốc, đã được ân chuẩn rồi."

https://thuviensach.vn

Cái gì?

Thì ra là nàng không muốn gả cho Tiêu Mạc? Chính là bị Thái hậu ép gả mà thôi, nàng cũng không gả cho Tiêu Mạc, trong lòng của nàng, chỉ có hắn.....

Cùng với Lan Lăng Vương đang vui mừng, Trương Khởi không ngẩng đầu, cũng có thể cảm thấy ánh mắt lạnh lùng của đám quý nữ kia đang đứng sau lưng của hắn, Thu công chúa thậm chí còn đang cực kỳ tức giận.

Nghĩ tới đây, cổ họng Lan Lăng Vương chợt cứng lại, hắn đột nhiên đưa tay nắm chặt lấy tay của Trương Khởi, nói: "A Khởi, chúng ta về nhà có được hay không? Về sau, chúng ta hảo hảo mà sống qua ngày, ta cũng sẽ không rời nàng nữa, một bước cũng không rời, có được hay không?"

Trương Khởi lại không hề hớn hở ra mặt, thậm chí, cả mắt cũng không ngưc[s lên một lần. Nàng lẳng lặng rút tay ra, nhàn nhạt đáp lại: "Lan Lăng Quận Vương, Thái hậu đã ban thưởng cho ta tiền bạc, cho ta trở về nhà rồi."

Nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt lành lạnh trong vắt như nước mùa thu nhìn thẳng vào Lan Lăng Vương .

Nàng nhìn thẳng vào hắn, trong mắt của nàng không còn chút nịnh nọt, vô cùng tự nhiên, cũng không có nửa phần tình ý. Nàng an tĩnh nhìn hắn một hồi, rồi cúi đầu, sau khi chào hắn xong liền nói: "Những ngày tháng trước đây, bởi vì A Khởi vô cùng tùy hứng, đã tạo nhiều phiền toái cho Quận Vương rồi."

Nàng không để ý tới sắc mặt của Lan Lăng Vương trầm xuống, liền lướt qua hắn, đi về phía Trịnh Du.

Thấy nàng đến gần, Trịnh Du vội vàng tiến lên hai bước, đưa tay ra định thân mật cầm tay Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi lui về phía sau nửa bước, tránh được phải thân thiết.

Trong lúc Trịnh Du đang khó chịu, Trương Khởi nhẹ nhàng khẽ chào nàng ta. Rũ mắt xuống, thong thả ung dung nói: "Nữ lang cùng với Lan Lăng Quận Vương là thanh mai trúc mã từ thuở nhỏ, duyên phận đã được trời đất tạo thành. Là A Khởi tùy hứng, vẫn đứng giữa hai người, còn tìm mọi cách ngăn trở..... Hiện tại, A Khởi muốn đi rồi, kính xin nữ lang đừng ghi hận việc ngày xưa."

Nói tới đây, nàng lui về phía sau mấy bước, quay đầu mỉm cười nói với Lâu Tề: "Chúng ta đi thôi."

Bốn chữ này vừa mới nói ra, một cái tay đột nhiên đưa ra, vững vàng nắm cổ tay Trương Khởi, trên khuôn mặt tuấn mỹ của Lan Lăng Vương mơ hồ hiện lên vẻ hôt s hoảng trước đây chưa từng có: hắn chưa bao giờ từng thấy qua một Trương Khởi như vậy, hình như đều buông tha cho tất cả , hình như cùng với hắn đoạn tuyệt hết tất cả, vĩnh viễn sẽ không liên quan tới nhau nữa, hắn nắm chặt cổ tay của nàng, hầu kết bỗng chuyển động lên xuống, khàn khàn nói: "A Khởi, đây là ý gì? Ngươi muốn đi? Ta không cho"

Trương Khởi ngoái đầu nhìn lại.

Dưới ánh trời chiều, trong mắt nàng vẫn còn lưu lại say mê, mơ hồ có chút lạnh lùng nhẹ như hoa trong gió không nói ra được thành lời. Mà vẻ mặt của nàng đều là giễu cợt, lẳng lặng nhìn Lan Lăng Vương, đôi môi đỏ mọng khẽ mở, nhẹ giọng nói: "Ngươi không cho phép?". Nàng khẽ cười thật thấp: "Không cần, Thái hậu cũng đã cho ta rồi."

Đưa một cái tay khác lên, đẩy tay của hắn ra, thế nhưng hắn lại vươn một cái tay khác ra giữ thật chặt. Trương Khởi thấy ầm ĩ như vậy cũng chẳng có tác dụng gì. Liền không giãy giụa nữa, ngước mắt nghiêng đầu nhìn hắn,

https://thuviensach.vn

không chút để ý cười một tiếng , cúi đầu mặc cho tóc mai che kín mặt, lẳng lặng nói: "Trường Cung....."

Xưng hô dịu dàng như thế, khiến Lan Lăng Vương mới vừa hốt hoảng liền giảm bơt đi một chút.

Trương Khởi yên lặng nói: "Trường Cung, ngươi là một nam nhi thật tốt, ngươi còn có thể kiến công lập nghiệp, còn có thể lưu danh sử xanh..... Vợ của ngươi thất, cũng sẽ rất dịu dàng rất hiền thục, nàng yêu ngươi, kính ngươi, sẽ giúp cho con đường ngươi đi càng rộng mở." Mặc dù kết quả sau cùng, chưa đến 30 liền công cao chấn chủ rồi biến mất. Nhưng mà điều này cũng không có gì đáng ngại cả, thế gian chi đạo, có mấy người có thể sống đến ba mươi tuổi hay sao? Chính nàng cũng không nhất định có thể sống quá ba mươi tuổi.

Trương Khởi thu hồi giễu cợt trên mặt, ngẩng đầu dịu dàng nhìn hắn.

Vươn tay, Trương Khởi dịu dàng phủ lên đôi mày đang nhíu chặt của hắn, nhẹ nhàng mà nói: "Trường Cung, bây giờ chỉ không thích ứng thôi, thật đấy, ngươi chỉ không thích ứng với hiện tại mà thôi. Nếu như ngươi thật sự không chịu nổi, có thể đi đến hồng lâu ngồi một chút, ngươi sẽ phát hiện, nơi đó có rất nhiều mỹ nhân, nơi đó cũng sẽ có những bông hoa bình thường dịu dàng như ta."

Nàng thật thấp cười một tiếng, khẽ hôn lên môi hắn, nói tiếp: "Thật đấy, nữ nhân đều giống nhau cả, ngươi sẽ rất nhanh buông tha thôi." Nàng ở cùng với hắn thì mặc kệ nàng có giãy giụa như thế nào, hắn chỉ thờ ơ lạnh nhạt . Mặc kệ nàng khát vọng có thể cùng đứng sóng vai với hắn cỡ nào, có thể danh chính ngôn thuận đứng ở bên cạnh hắn, thì hắn cũng chỉ lẳng lặng mà nhìn.

... ... Hắn, thật ra chưa từng khắc ghi nàng vào trong lòng không phảo sao? Cho nên, mấy ngày sau khi nàng mất tích hắn có thể bình tĩnh mà nói

https://thuviensach.vn

với Thái hậu việc chưaó từng nghĩ tới sẽ lấy nàng làm thê.

Nếu như nàng để cho hắn rối loạn, hắn sẽ không bình tĩnh, cũng sẽ không khẳng định như vậy.

Hắn, chỉ vì không có gặp qua nhiều nữ nhân mà thôi. Sau này nếu có nhiều kinh nghiệm hắn cũng sẽ quên nàng thôi.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi cười thật thấp, nàng đột nhiên dùng sức rút tay ra, cũng không quay đầu lại đi tới sau lưng Lâu Tề.

Nàng đứng ở sau lưng Lâu Tề, da trắng như ngọc, trong suốt như vẽ, giống như sao sáng trên trời cũng bị nàng che mờ, mọi tinh hoa trong trời đất này tập trung lên người nàng tạo thành một dung nhan tuyệt thế.

Rõ ràng gần như vậy, gần như vậy nhưng cho tới bây giờ Cao Trường Cung lại cảm thấy nàng xa mình đến thế.

Xa đến nỗi bản thân hắn có cố gắng vươn ra cũng không kịp, nàng sẽ không bao giờ quay đầu lại liếc hắn nữa, xa đến mức tưởng như lúc nào nàng cũng có thể sẽ tan biến đi dưới ánh mặt trời, xa đến mức chỉ cần hắn chớp mắt một cái , nàng sẽ hoàn toàn biến mất trong cuộc đời của hắn, không bao giờ có thể tìm ra, không thể nhận ra.....

Chưa từng có lúc nào, hắn cảm nhận rõ ràng như lúc này, rằng hắn đã thật sự mất nàng, thật sự mất nàng rồi.

Nàng sẽ không bao giờ ở trước mặt hắn uyển chuyển cầu xin yêu thương, sẽ không bao giờ thể hiện sự mềm mại đáng yêu, sẽ không bao giờ đỏ mặt mà nói với mọi người , nàng phải làm chính thê của hắn.

Hắn mất đi nàng

https://thuviensach.vn

Thì ra là, không cần hắn cho vàng thì nàng cũng muốn trở lại cố thổ, thì ra là, hắn chưa bao giờ hoàn toàn có được nàng, chỉ cần nguyện ý, nàng lúc nào cũng có thể sẽ rời đi. Mà hắn, lại không ngăn được nàng, không bảo hộ được nàng, trong lòng của nàng, tất cả quý trọng của hắn cũng chỉ được xem là dục vọng. Đổi bất kỳ một cô gái nào, cho dù là kỹ nữ trong hồng lâu, cũng có thể thay thế được nàng. Chìm đắm trong suy nghĩ của chính mình Lan Lăng Vương đột nhiên lui về phía sau ra một bước, gian nan nơi sa trường, bởi vì nóng lòng muốn trở về gặp nàng, mà không kịp chờ đợi hoàn thành nhiệm vụ bệ hạ, mệt mỏi chồng chất, mấy ngày mấy đêm không ngừng tìm kiếm cùng lo lắng, sợ hãi tất cả đều ập đến trong thời gian ngắn. Hắn vươn tay vừa muốn bắt lấy Trương Khởi lần nữa nhưng trước mắt đột nhiên tối sầm. Thân thể của hắn từ từ mềm nhũn ngã xuống đất, nhưng trong ý thức sau cùng của hắn lại cảm nhận rất rõ ràng, Trương Khởi chưa từng quay đầu lại, nàng chẳng những chưa từng quay đầu lại, còn nói với Lâu Tề một câu gì đó, rồi vung tay áo lên bước nhanh đi theo Lâu Tề rời đi....Cũng không quay đầu lại nhìn hắn mà đã rời đi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Giữ Người

Bên này Lan Lăng Vương té xỉu trên đất, bên kia đã có thái giám đem chuyện xảy ra ở cửa cung bẩm báo lên cho Thái hậu.

Nghe xong, Thái hậu liền cau mày lại.

Bà biết Trường Cung rất quan tâm đến phụ nhân kia, nhưng bà lại không biết hắn đã ngập sâu đến như vậy, nhắm mắt lại suy nghĩ một lát, Lâu Thái hậu nhẹ giọng nói: "Người đâu, tới đây."

"Vâng."

"Tăng thêm 500 quân sĩ, đi đến chùa Ngô Vân bảo vệ, ngay cả con muỗi cũng không cho bay vào."

"Vâng."

Suy nghĩ một chút, bà lại ra lệnh: "Mang thêm hai trăm lượng vàng cho Lâu Tề, để cho hắn tối hôm nay lập tức lên đường, mang phụ nhân kia theo."

"Dạ .....chùa Ngô Vân thì?"

"Nghiêm cẩn đề phòng"

Thái giám này lập tức hiểu ý của Thái hậu, lập tức nghiêm nghị lên tiếng: "Vâng."

https://thuviensach.vn

Thái hậu đang ở chỗ này hạ lệnh thì trong vương phủ, Lan Lăng Vương từ từ mở mắt ra . Đám người Trịnh Du đang vây quanh hắn, hỏi đại phu bệnh tình của hắn.

Hắn từ từ quay đầu đi.

Nhìn thấy hắn tỉnh lại, Trịnh Du liền mừng rỡ, đi tới, nói với Lan Lăng Vương: "Trường Cung, ngươi đã tỉnh rồi?"

Lan Lăng Vương liền liếc nàng một cái, mệt mỏi nhắm hai mắt lại: "Trở về đi." Giọng,của hắn vừa trầm thấp vừa nhỏ: "Trở về đi thôi, ta muốn yên lặng một chút."

"Được, chúng ta trở về."

Đuổi đám quý nữ đi, bảo đại phu ra về, Lan Lăng Vương liền nói: "Gọi Phương lão tới đây."

"Vâng."

Không bao lâu, Phương lão lập tức đi vào.

Lan Lăng Vương nhắm mắt lại, khàn giọng nói: "Truyền thủ lệnh của ta, sai Dương Thành mang theo 600 tư quân, xông vào chùa Ngô Vân, mang phụ nhân kia về vương phủ"

Mệnh lệnh này vừa ra, một lát sau Phương lão mới phản ứng được, ông lo lắng nói: "Nhưng thưa Quận Vương, chỗ Thái hậu thì làm thế nào?"

Lan Lăng Vương cười lạnh một tiếng, rồi khàn giọng nói: "Thái hậu, thật sự coi ta là kẻ ngu rồi..... phụ nhân kia đang êm đẹp ở trong phủ của ta, nửa đêm lại bị người khác cướp đi. Người khác ta không biết, còn phụ nhân kia ta hiểu nàng rất rõ. Nàng đối với ai cũng đều phòng bị, ngay cả ta cũng không hoang toàn tin tưởng, mỗi lần gặp chuyện, luôn nghĩ xấu về ta. Một

https://thuviensach.vn

phụ nhân có lòng nghi ngờ nặng như vậy, làm sao có thể tin tưởng hai hộ vệ, còn mặc cho bọn họ nửa đêm mang nàng ra khỏi cửa? Phương lão, người ra tay là hoàng thúc của ta mới đúng ? Chỉ có hoàng thúc ra tay, thì Thái hậu mới có thể ngang can thiệp như vậy, chỉ có hoàng thúc hạ lệnh, mới có thể bắt được phụ nhân kia mà không kinh động đến Hắc Giáp Vệ.....Hắn nhìn trúng phụ nhân của ta, vì vậy liền cướp nàng đến hồng lâu, muốn làm cho nàng mất hết trong sạch, sau đó sẽ tuyên bố rằng nàng đã chết, rồi sẽ đem nàng giấu thêm vài năm nữa, chờ ta quên hắn chuyện này, sau đó phụ nhân kia, đương nhiên biến thành hoàng phi của hắn."

Nói tới chỗ này, hắn nghiêng đầu, mặt ngó về phía chiếc sập bên trong, thì thào mà nói ra: "Đường đường là một trượng phu, ngay cả phụ nhân của mình cũng không bảo vệ được, thì còn có tư cách gì?"

Phương lão thấy hắn như thế, lập tức đứng lên, lên tiếng: "Dạ, lão nô lập tức truyền lệnh."

Chưa tới một canh giờ , Phương lão vội vàng đi tới, lúc này Lan Lăng Vương giùng giằng từ trên sập bò dậy, đang chuẩn bị mặc áo giáp vào, Phương lão liền bẩm báo: "Quận Vương, chùa Ngô Vân đề phòng quá nghiêm, bố trí hơn ngàn người ngựa..... Trừ phi cường công"

"Vậy thì cường công" Lan Lăng Vương đeo bội kiếm vào, lạnh lùng nói.

Cùng lúc đó, một chiếc xe ngựa lặng yên không một tiếng động đang chạy về cửa thành phía Đông.

Bên cạnh xe ngựa, chỉ có mấy người hộ vệ, trong xe ngựa, Trương Khởi an tĩnh ngồi bên cạnh hai cung nữ, hai người này cực kỳ có uy lực ánh mắt thỉnh thoảng lại quét qua, đầy sắc lạnh đề phòng Trương Khởi có dị động gì.

Trương Khởi sẽ có dị động sao chứ?

https://thuviensach.vn

Nàng cười khổ nhìn chiếc rương gỗ đặt ở trước mặt, bên trong đó đựng sáu trăm lượng hoàng kim, nếu chi tiêu cẩn thận cũng đủ để cho nàng dùng cả đời.

Chỉ là đám hộ vệ này là người của ai?

Thấy nàng cau mày nhìn ra bên ngoài, một cung nữ cung kính nói: "Nữ lang, Thái hậu nói rồi, mấy trăm người động tĩnh quá lớn. Càng ít người thì nữ lang càng bình an."

Nếu chỉ ở trong nước Tề thì có lẽ còn được bình an một chút, nhưng nếu đến nước Chu, nước Trần thì sao đây?

Trương Khởi thật thấp đáp: "Đường xá quá xa, chỉ sợ giặc cướp quá đông."

Một cung nữ khác khinh thường nhìn nàng, tức giận nói: "Nữ lang, làm người nên biết đủ thì vẫn tốt hơn."

Lời này vừa nói ra, Trương Khởi lập tức ngậm chặt miệng lại.

Mặc dù đã vào đêm, khi bọn họ vừa đến thì cửa thành phía Đông đã lặng lẽ mở ra. Sau khi bọn họ ra khỏi thành, cửa thành lại được đóng lại bằng tốc độ nhanh nhất.

Bất tri bất giác, Trương Khởi quay đầu lại nhìn về phía cửa thành.

Bầu trời lại quá đen, ánh sáng bập bùng từ phía cây đuốc ở cửa thành hắt đến, giống như một cự thú đứng ở trong đêm tối vậy. Ngoài cửa thành là con sông chảy xung quanh để bảo vệ thành trì bên trong, tiếng nước chảy róc rách, hòa trong tiếng quạ kêu quang quác làm cho lòng người không yên.

Bất tri bất giác, Trương Khởi lại ngẩng đầu nhìn lại.

https://thuviensach.vn

Tầm mắt bị thành tường ngăn lại, nàng không nhìn được đường phố, không thấy được tường viện ở phủ Lan Lăng Vương, không thấy được hàng liễu xanh xanh thấp thoáng nghiêng bóng ở trong biệt viện nữa.

Bất cứ cái gì nàng cũng không nhìn thấy được nữa.

Cảnh tượng lúc tới đây lại ùa về trong trí óc, nàng bị người kia ôm vào trong ngực, vô cùng ấm áp. Vậy mà lúc đi lại vội vội vàng vàng, ở trong tiếng nước chảy róc rách, Trương Khởi thê lương từ từ quay đầu lại.

Có lẽ là nét mặt của nàng quá mức buồn bã, Lâu Tề giục ngựa đi mà có chút không đành lòng, hắn đến gần nhỏ giọng bẩm với Trương Khởi: "Phía trước ba trăm dặm, đã có kị binh của Hoàng thất phòng giữ, Thái hậu đã điều năm trăm người đưa Trương cơ đi."

Hắn vừa nói xong, ánh mắt Trương Khởi liền sáng rỡ. Nàng cảm động đến rơi nước mắt nói: "Đa tạ Thái hậu, nương nương quả nhiên là người từ bi."

Trong xe ngựa, một cung nữ lạnh giọng nói: "Thái hậu đương nhiên là người từ bi, nếu người mà có tâm hung ác, thì ban cho ngươi một ly rượu độc là được rồi, hoặc vứt cô xuống sông phi tang, làm sao phải làm như thế này"

Trong bóng tối lại nghe những lời như thế, thật làm cho người ta nơm nớp lo sợ.

Trương Khởi nghiêm mặt, thật thấp nói: "Ta biết." Nàng mơ hồ nhớ lại, Lâu Thái hậu thật sự không phải là người có thủ đoạn sắc bén. Nếu như bà thật có lòng hung ác như vậy, thì ở trong cung này còn Lý thái hậu dung nhan tuyệt sắc còn làm nhiều việc gây rối, cũng không thể còn sống đến bây giờ. Còn có trượng phu của bà nữa, có nhiều cơ thiếp đến vậy, nhiều thứ tử, thứ nữ như vậy, bà cũng đều đối xử với họ như nhau.

https://thuviensach.vn

Trong bóng tối, chỉ có xe ngựa lọc cọc truyền đến.

Vô cùng an tĩnh, Trương Khởi nhỏ giọng nói với Lâu Tề: "Tỳ nữ của ta, kính xin công công sau khi trở về, chăm sóc cho nàng nhiều hơn."

Lâu Tề nhìn nàng một cái, chỉ gật đầu không đáp. Hắn không có nói chuyện, ngược lại cung nữ ở bên cạnh Trương Khởi cười lạnh nói: "Cơ suy nghĩ nhiều rồi, Lan Lăng Vương coi

trọng ngươi như vậy, thì hầu gái kia tất nhiên sẽ có cuộc sống rất khá thôi."

Nhưng, nghĩ đến A Lục từ nay về sau, phải cách xa nhau ngàn dặm như vậy, trong lòng nàng lại thấy thật khó chịu. Còn nữa, A Lục không có ở đây, khi nàng trở lại Trần, cũng sẽ không thể đi đến quê của A Lục định cư được. Thôi, lại đi đến chỗ của ông ngoại thôi. Nơi đó nàng cũng đã quen thuộc, chỉ cần đóng cửa không ra ngoài, không giao lưu với bất cứ kẻ nào mới có thể sống yên ổn được.

Trong lúc xe ngựa không nhanh không chậm lên đường, một đêm nữa lại trôi qua rồi.

Ngày hôm sau vừa rạng sáng, Thái hậu mới vừa ngồi dậy ở trên sập, liền nghe được một cung nữ tiến lên bẩm: "Nương nương, Lan Lăng Quận Vương tới."

"Hả?"

Thái hậu nhàn nhạt mà nói: "Để cho hắn chờ đi."

"Vâng."

Một canh giờ qua đi, ăn sáng xong xuôi Thái hậu mới đột nhiên nhớ đến bên ngoài còn có Tôn nhi đang chờ. Bà liền nhấp một hớp nước mơ, nhàn

https://thuviensach.vn

nhạt mà nói: “Cho hắn đi vào thôi.”

Nghe được phía trước truyền tới, liền vang vang tiếng bước chân vô cùng có lực, nhưng Thái hậu vẫn không ngẩng đầu lên, giống như bà không nhớ rõ mình đã triệu hồi Lan Lăng Vương đến vậy. Chỉ híp mắt ngồi ở đó thưởng thức nước mơ chua.

Lan Lăng Vương bước nhanh đến phía trước, hắn quỳ một chân trên đất, cúi đầu, giọng nói nhỏ mà đục, có vẻ hết sức mệt mỏi cùng đau lòng: “Bà nội, xin đem Trương thị trả lại cho Tôn nhi.”

Hắn thê lương nói tiếp: “Bà nội, Tôn nhi cái gì cũng không cần, Tôn nhi chỉ cần phụ nhân kia thôi.” Nói tới chỗ này, trong giọng nói của hắn mang theo mấy phần nghẹn ngào.

Thái hậu từ từ ngẩng đầu lên.

Bà yên lặng nhìn hắn. Híp mắt lại, Lâu Thái hậu chậm rãi nói: “Ngươi không phải rất được sao? Không phải phái một nghìn tư Quân, tấn công vào chùa Ngô Vân sao? Lời bà nội nói, ngươi đều nghe như gió thoảng bên tai rồi… Còn tới cầu cạnh ta làm chi?”

Vốn nghe lời nói như thế hắn nên cúi đầu nhận sai, nhưng lúc này đây, Cao Trường Cung lại cực kỳ ương ngạnh, nói: “Bà nội, xin trả lại phụ nhân kia cho ta.”

Hắn ngẩng đầu lên, hai mắt đỏ ngầu, khàn giọng nói: “Thái hậu, ta chỉ muốn phụ nhân kia thôi, ta nhất định phải có được phụ nhân kia.” Liều mạng, cũng không để ý đến thể diện của mình, vừa ngu dốt lại không biết tiến lùi như vậy.

Lâu Thái hậu vụt đứng lên, bà đưa tay ra chỉ vào hắn. tức giận một lát mới đột nhiên kêu lên: “Người đâu, tới đây.”

https://thuviensach.vn

“Dạ.”

“Mang ra ngoài, mang ra ngoài.”

“Không cần.” Lan Lăng Vương cũng lập tức đứng lên, hắn xoay người bước đi, vừa đi được mấy bước, Lan Lăng Vương liền quay đầu lại, hắn nhìn thẳng vào Lâu Thái hậu, trầm thấp nói: “Bà nội, Hoàng thượng thừa dịp ta xuất chinh, định bắt phụ nhân của ta… Chuyện hoang dâm như vậy, nếu như lưu truyền ra ngoài, chỉ sợ sẽ bất lợi với Bệ hạ?”

Cái gì?

Lâu Thái hậu chợt ngẩng đầu lên, căm tức nhìn vào gương mặt luôn luôn trung hậu, luôn luôn gặp chuyện liền nhượng bộ kia của Tôn nhi. Lan Lăng Vương nhìn mặt của Thái hậu đã tức giận đến xanh mét liền khàn khàn nói: “Nam tử hán đại trượng phu, ngay cả phụ nhân của mình cũng không che chở, bảo vệ được, còn xứng là người sao? Bà nội, Tôn nhi chỉ biết, thân là tướng sĩ, khi xuất chinh đều sẽ để vợ con ở nhà… Nếu vừa ra từ chiến trường trở về, vợ con liền bị người khác âm mưu chiếm đoạt mất, thì Tề quốc mênh mông này chỉ sợ là không còn người dám thủ nhà vệ quốc nữa rồi.”

Hắn lại dám uy hiếp bà, hắn thế nhưng lại dám uy hiếp bà.

Lâu Thái hậu giận đến mặt mũi trắng bệch, chỉ chỉ tay, tay kia của bà run rẩy không thôi, cũng là nửa ngày nói không ra một chữ, đối mặt với sự tức giận của Thái hậu, Lan Lăng Vương ngược lại vô cùng trầm tĩnh. Hắn lại trầm giọng nói: “Bà nội, Trường Cung trung hậu, nhưng cũng không phải là kẻ ngốc… Ngài thường nói, con cháu của Cao thị luôn đội trời đạp đất, Tôn nhi tuy bất tài, nhưng cũng không dám quá mức vô năng.”

Nói tới đây, hắn liền nhanh chân bước ra.

Mới ra đến cửa cung, một chiếc xe ngựa liền xông tới trước mặt.

https://thuviensach.vn

Màn xe ngựa được vén lên, người đó chính là Trịnh Du. Nàng vội vàng gọi: “Trường Cung…”

Ngẩng đầu ân cần nhìn hắn, Trịnh Du đau lòng nói: “Có phải ngươi cả đêm không ngủ hay không? Mắt cũng đỏ ngầu lên rồi?” Rõ ràng trong mắt của nàng cũng đang giăng đầy tia máu.

Trong lòng Lan Lăng Vương có việc, lập tức không nhịn được liếc nàng một cái, cũng không nói câu nào, nghiêm mặt lại, chân liền giục ngựa vọt đi.

Nhìn hắn vội vàng rời đi, nụ cười trên mặt Trịnh Du liền cứng ngắc lại. Nàng cúi đầu, lặng lẽ dùng tay áo lau lau khóe mắt, không cho nước mắt trào ra.

Vừa vào trong phủ, Lan Lăng Vương liền gấp gáp hỏi Phương lão đang ra nghênh đón: “Như thế nào? Hai cửa thành Đông, Nam tối hôm qua có dị động gì không?”

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 138

Phương lão cung kính trả lời: "Dạ, tối hôm qua sau khi cửa thành đóng lại, chưa tới một canh giờ, liền có mấy người trên một chiếc xe ngựa vội vàng chạy về cửa thành phía Đông"

Lan Lăng Vương liền hiểu ra.

Hắn lập tức ra lệnh: "Nhanh chóng gởi thư bồ câu đến mười quân doanh ở Đông, Nam, toàn thể xuất động, ai có thể vì ta cản được phụ nhân kia, Cao Trường Cung liền thưởng cho người đó hai mươi lượng"

"Dạ"

Hắn nhảy người lên ngựa, lại tiếp tục ra lệnh: "Bọn họ tối hôm qua cuối giờ Dậu ra thành, đến bây giờ đã bảy canh giờ, chắc đã trắng đêm chưa từng nghỉ ngơi, hành trình sẽ không vượt qua một trăm năm mươi dặm. Từ cửa Thành phía Đông đến Kiến Khang lớn nhỏ tổng cộng có bảy con đường, chúng ta phải bố trí người trên tất cả những con đường nơi đó."

"Dạ"

Lan Lăng Vương nói xong liền phi ngựa về thẳng hướng Đông, trong bụng thầm nghĩ: mười doanh ở Đông Nam , cũng bố trí ở cách Nghiệp thành từ ba đến năm trăm dặm. Theo tính toán, chậm nhất là ba ngày, sẽ gặp có tin tức tốt truyền đến.

Lúc này trời đã sáng choang, phủ Lan Lăng Vương không kiêng kỵ cưỡi ngựa đi như bay ở bên trong Nghiệp Thành, trong thời gian ngắn thu hút

https://thuviensach.vn

không ít ánh nhìn của dân chúng.

Bên ngoài Vương phủ, xe ngựa của Trịnh Du lẳng lặng dừng ở đó, nhìn Hắc Giáp Vệ ra vào cửa phủ không ngừng, mặt của nàng nhanh chóng trầm xuống.

... ... Tại sao ngày vui của nàng ta luôn ngắn chẳng tày gang như vậy?

Trong nháy mắt, nàng liền thấy Lan Lăng Vương lao ra khỏi phủ, Trịnh Du vừa muốn lên tiếng gọi, miệng vừa mở, hắn đã như gió lốc lao vút ra, làm gì còn có tinh thần mà để ý tới người khác?

Vừa ra khỏi cửa thành phía Đông, Lan Lăng Vương liền phóng đến Vệ Doanh Hoàng thất cách đó ba trăm dặm.

Theo tin tức vừa lấy được, tối hôm qua đội hộ tống cưỡi ra khỏi thành không nhiều lắm. Dưới tình huống này, hoặc là Thái hậu đã ra quyết định thật nhanh, nửa đường lấy mạng của Trương Khởi, hoặc tìm thêm cớ gì đó qua loa tắc trách với nhóm người của mình. Dĩ nhiên, làm như vậy nguy hiểm quá lớn, tỷ lệ không bị hắn và bệ hạ phát hiện quá nhỏ, mà bà cũng sẽ không làm việc như thế .

Một điểm nữa chính là, bà cho người cầm thủ tín đưa đến cho nhân vật quan trọng của Vệ Doanh Hoàng thất , hộ tống Trương Khởi trở về Nam Trần.

Theo hiểu biết của hắn đối với Thái hậu, bà sẽ lựa chọn cách làm thứ hai. Cho nên, hắn lập tức phi đến Vệ Doanh Hoàng thất, nghĩ đến việc sẽ nhìn thấy Trương Khởi, tâm của Lan Lăng Vương liền nóng bừng lên.

Hôm nay thời tiết đã qua mùa xuân, bầu trời âm trầm mây đen bao phủ, thêm mấy phần xào xạc.

https://thuviensach.vn

"Giá.... giá...." Lan Lăng Vương thúc ngựa càng ngày càng tăng nhanh tốc độ, càng lúc càng nhanh. Dưới hông hắn cưỡi một danh mã hiếm thấy, lại không ngừng quất roi, khiến con ngựa kia nhất thời như là mũi tên lao ra, trong nháy mắt liền ném hộ vệ ra phía sau lưng.

Xe ngựa của Trương Khởi đi vội cả đêm, bây giờ đã cách Nghiệp Thành mấy trăm dặm rồi.

Xe ngựa kia càng đi càng nhanh, càng xóc gay gắt, vốn trong người đã không thoải mái, Trương Khởi lại càng không thư thái. Mỗi lần xe dừng lại, nàng liền vọt tới bên đường ói đến trời đất mù mịt. Điều khiến Lâu Tề khâm phục chính là, mặc kệ có khổ cực thế nào, nàng cũng chưa bao giờ yêu cầu xe ngựa đi chậm lại, càng không bảo xe ngựa dừng lại qua, nhiều nhất là dựa vào cửa sổ xe một lát mà nôn ói.

Đi nửa ngày như thế, sắc mặt nàng liền tái nhợt như tờ giấy.

Mà cách Nghiệp Thành càng xa, Trương Khởi cũng đề cao cảnh giác. Một ít thùng vàng, xem ra mặc dù nặng, nhưng mà cũng chỉ khoảng 37 cân, cộng thêm vàng rất nặng, chiếm dụng phương tiện rất nhỏ. Hai tỳ nữ sau khi dùng xong cơm sáng, lúc lên xe ngựa thì liền phát hiện những hoàng kim trong rương kia không thấy nữa. Kế tiếp bọn họ liền quan sát xung quanh, nhưng cũng không biết Trương Khởi đem những đồ kia dấu ở nơi nào.

Vội vàng tất bật, không có thời gian nghỉ ngơi, rốt cuộc khi màn đêm buông xuống liền nhìn thấy được Vệ Doanh Hoàng thất lẳng lặng đứng nghiêm ở trong bóng tối chẳng khác gì một con vật khổng lồ, Lâu Tề khẽ thở dài một hơi: rốt cuộc không cần ngày đêm lên đường nữa rồi. Ngay cảTrương Khởi, lúc này cũng tỉnh táo lại.

Có được sự bảo hộ của 500 kị binh này, nàng có thể phải bình an tới Trần rồi.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa nhẹ nhàng đi về phía trước.

Đi tới đi lui, Lâu Tề nheo mắt lại, cảnh giác nói: "Mau nhìn phía trước, xem có người nào đó không?"

Hắn lời vừa nói xong, mọi người đồng loạt rét lạnh. Trương Khởi cũng vội vàng vén rèm xe lên, nhìn ra phía trước.

Tấm màn đen bao phủ cả con đường phía trước, cả một mảnh đen ngòm, thật giống như ai đang ngăn cản ở nơi đó.

Trong khi mấy hộ vệ rút kiếm ra khỏi vỏ thì Lâu Tề lớn tiếng nói: "Không cần sợ, nào có giặc cướp nào dám ở gần Vệ Doanh Hoàng thất mà tiến hành cướp bóc? Hắn là chúng kị binh đã được bồ câu đưa tin, cố ý ở trước chờ rồi."

Lời vừa nói ra, khiến chúng hộ vệ đồng thời buông lỏng. Xe ngựa tiến vào nhanh thêm ba phần.

Trong nháy mắt, bọn họ đi tới đội ngũ phía trước.

Lâu Tề cùng với Trương Khởi đồng thời ngẩng đầu nhìn lên, cũng đồng loạt hít vào một hơi, xuất hiện trước mắt bọn họ, chính là Hắc Kỵ binh, hắc giáp, hắc thương

Mấy trăm Hắc kỵ binh chỉnh tề dàn trận, tạo thành thế vững chắc. Bên dưới Hắc giáp một đôi ánh mắt trầm tĩnh, không nhúc nhích nhìn bọn họ chằm chằm dưới màn đêm đen kịt trên bầu trời lại không có tí ánh sáng nào, cách đó không xa chính là Vệ Doanh đang ở bên trong, cũng chẳng qua dưới những cây đuốc mà bọn họ đang cầm trong tay ánh sáng chiếu đến vô cùng mờ mịt.

Dưới ánh sáng hiu hắt của cây đuốc, khiến cho những người ở nơi này không thở nổi, Hắc Giáp Vệ trước ở đằng trước giống như ngọn núi cao

https://thuviensach.vn

sừng sững, an tĩnh không tiếng động , Lâu Tề khiếp nhược cưỡi ngựa lùi lại một bước, một lát sau hắn mới hít sâu một hơi, trấn định tâm thần, cất tiếng nói: "Lan Lăng Vương Điện hạ?"

Trung tâm của dàn Kỵ binh, một hắc mã cường tráng cao lớn chậm rãi đi ra, người ở trên ngựa chậm rãi lấy mũ giáp xuống, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân, nhưng cũng lạnh lùng chí cực đó chính là Lan Lăng Vương

Lâu Tề vội vàng nhảy xuống lưng ngựa, hắn làm một lễ thật sâu, khách khí nói: "Quả nhiên là Điện hạ, Lâu Tề xin hữu lễ." Hắn lấy hết dũng khí, nhìn thẳng vào Lan Lăng Vương lớn tiếng quát: "Bọn ta phụng mệnh Thái hậu tới đây, Điện hạ ra mặt ngăn cản, là có dụng ý gì?"

Lan Lăng Vương liếc hắn một cái, căn bản không thèm trả lời câu hỏi của hắn. Chỉ là chậm rãi đem nâng tay phải lên, theo tay phải của hắn từ từ giơ cao lên, áp lực từ trong đội ngũ Hắc Kỵ lập tức ập tới.

Trong lúc Lâu Tề đang biến sắc thì tay phải Lan Lăng Vương đột nhiên rơi xuống, thốt ra bốn chữ: "Giết không cần hỏi."

Oành

Hắc kỵ binh lập tức chuyển động, như lũ quét xông thẳng tới.

Trương Khởi trợn to mắt, nàng chỉ nghe được Lâu Tề quát lên một tiếng..., liền thấy dang kỵ binh như nước lũ cuồn cuộn mà đến càn quét tất cả, từng đợt từng đợt cuốn qua bên người của nàng. Trong tiếng vó ngựa nặng nề, nàng thậm chí không nghe được âm thanh thứ hai, thì tất cả liền đột nhiên kết thúc.

Chỉ có một cỗ xe ngựa nhỏ bé đơn đọc đứng đó, bọn họ vây kín chiếc xe, khiến hai tỳ nữ cùng với Trương Khởi run lẩy bẩy, sau khi cơn lũ màu đen càn quét qua liền lưu lại gần mười bộ thi thể, lần nữa xếp thành một đội ở phía sau xe ngựa: "Trương cơ, Trương cơ" phịch một tiếng, hai tỳ nữ đồng

https://thuviensach.vn

thời quỳ gối trước người của nàng, ra sức dập đầu, run rẩy cầu xin: "Trương cơ, tha mạng, tha mạng...."

So sánh với cái người đối với Trương Khởi vẫn tương đối dịu dàng, một người cung nữ khác ở trước mặt nàng luôn bày ra vẻ mặt khinh thường, lúc này sắc mặt càng xanh mét, tuyệt vọng dập đầu, trong lòng hối hận, nước mắt nước mũi trên mặt cũng kết hợp thành một đoàn.

Nhưng Trương Khởi lại không hề trả lời.

Nàng còn chưa kịp đáp lời, cằm bỗng nhiên thấy đau xót, một bàn tay to giữ nó lại làm cho nàng không thể không ngẩng đầu, đối mặt với bóng đêm vô tận, đối mặt với đôi mắt thâm thúy, lạnh lùng của Lan Lăng Vương.

Đoạn đường nghiêng ngả này, hiển nhiên đã làm cho nàng trở nên chật vật. Giờ phút này, mái tóc dài của nàng đã xốc xếch không chịu nổi, tóc ở thái dương dính bết lại. Cánh môi mềm mại tái nhợt, phía trên bởi vì khô khốc mà bật cả máu. Khuôn mặt từ trước đến giờ luôn sạch sẽ cũng dính không ít bụi bẩn.....

Phụ nhân của hắn, vì muốn rời khỏi hắn, mà không tiếc bản thân trở nên nghèo túng nhếch nhác như thế, Lan Lăng Vương đột nhiên đưa tay, nâng nàng lên trên lưng ngựa.

Cũng không quản đến hai tỳ nữ đang không ngừng dập đầu trong xe ngựa, hắn trầm trầm ra mệnh lệnh: "Giết", vừa dứt tiếng, hai cung nữ mặc dù to lớn nhưng cũng không có võ công bị mạnh mẽ kéo xuống. Ngay sau đó, hai tiếng kêu thảm thiết đột nhiên truyền ra, tiếp theo liền không tiếng thở nữa.

Lúc này, chỗ Vệ Doanh, ngọn đuốc tấp nập thắp lên, tiếng người mơ hồ truyền đến.

https://thuviensach.vn

Trên lưng ngựa, Lan Lăng Vương toàn thân đều mặc đồ đen quay đầu lại nghiêng mắt ra nhìn, chậm rãi nói: "Thức thời đem thi thể đưa vào trong doanh. Cứ nói, là ta giết"

"Vâng."

Mười cái Hắc Giáp Vệ kéo thi thể đi, Lan Lăng Vương liền cúi đầu nhìn xuống.

Trong bóng tối, hắn không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, từ từ buộc chặt hai cánh tay.

Áo giáp trên người hắn, cứng rắn ép tới khiến Trương Khởi đau đớn không thôi. Nàng mới vừa xoay người một cái, thì hai cánh tay của hắn lại càng thêm dùng sức, một lát sau, mới từ từ buông nàng ra. Đổi vị trí cho Trương Khởi một lần nữa, tạo tư thế thoải mái tựa vào trong lòng ngực của mình, rồi Lan Lăng Vương liền quay đầu, trầm giọng ra lệnh: "Trở về thôi"

"Vâng"

Hắc kỵ binh bắt đầu chạy đi. Trong tiếng vó ngựa ù ù, hắn vẫn không hề mở miệng.

Trương Khởi cũng không mở miệng nói câu gì.

Một ngày một đêm này, bởi vì lăn qua lăn lại quá mức, Trương Khởi vẫn chưa chợp mắt chút nào. Bây giờ bị hắn ôm trong lòng, rõ ràng áo giáp cứng ngắc ma sát khiến cho cả người nàng đau nhức, rõ ràng trong lòng nàng không có chỗ để phát tiết khổ hận, nhưng cũng không biết tại sao, mệt mỏi ào ào kéo đến, rất nhanh, nàng liền nghiêng đầu, ở trong vòng ôm của hắn ngủ thật say.

Nghe trong ngực truyền tới tiếng hít thở đều đều, Lan Lăng Vương lập tức cúi đầu xuống.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh đuốc bập bùng, gương mặt nàng càng thêm tái nhợt, lông mi thật dài càng không ngừng rung lên. Chóp mũi xinh xắn, tựa như có gì uất ức, thỉnh thoảng sẽ co lại hai cái.

Chắc nàng mệt muốn chết rồi.

Lan Lăng Vương từ từ giơ tay phải lên .

Trong không khí nghiêm trang, hắn nhỏ giọng ra lệnh: "Tất cả thớt ngựa dùng bao bố buộc lại."

"Vâng."

"Bên trái bên phải, không cần đốt lửa."

"Vâng."

"Toàn thể chậm lại."

"... ... Vâng." Cứ như vậy trắng đêm mà đi, còn phải đi chậm rãi? Chờ đến lúc nào mới có thể trở về đến Nghiệp thành?

Một giấc ngủ này của Trương Khởi, ước chừng khoảng sáu canh giờ. Sau khi tỉnh lại, nàng cũng lơ mơ trầm trầm, nếu không phải ngủ thiếp đi, thì lại giùng giằng vọt tới bên đường nôn mửa .

Cho dù như thế, nàng cũng vẫn chưa nói câu nào với Lan Lăng Vương. Mà Lan Lăng Vương trong lúc nàng nôn mửa lại lấy khăn tay ra dịu dàng lau môi cho nàng. Mỗi lần nàng muốn đẩy ra, hắn liền mạnh mẽ khóa lại không cho nàng giãy giụa, tiếp tục làm xong động tác này. Sau đó, lại nâng nàng lên lưng ngựa lần nữa .

Cứ như thế, sau mười mấy canh giờ, cũng đến cửa thành phía Nam rồi.

https://thuviensach.vn

Nhìn đám người qua lại cửa thành không dứt, một thủ lĩnh Hắc Giáp Vệ giục ngựa tiến lên, nhỏ giọng hỏi: "Quận Vương, chúng ta cứ như vậy đi vào sao?"

Ba trăm Hắc Giáp Vệ, cứ như vậy đi vào trong thành, khí thế kia đủ để khắp thành phải xao động. Vì vậy thủ lĩnh Hắc Giáp Vệ này mới tiến lên hỏi.

Lan Lăng Vương nhìn chằm chằm phía trước, khóe miệng khẽ nhếch trầm giọng nói: "Đi vào."

"Thái hậu thì sao ạ?"

"Thái hậu năm nay đã nằm hai lần bạo bệnh, không còn sống lâu nữa..... Không cần để ý"

"Vâng"

Theo tiếng trả lời này, 300 Hắc Kỵ binh, tựa như một dòng lũ lớn, trùng trùng điệp điệp đi vào trong Nghiệp thành.....

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Chất Vấn

Dòng lũ như sắt thép đen kịt xông vào Nghiệp thành khiến cho đám người bên trong thật hoảng loạng, chờ đợt nước lũ này vọt qua, sau lưng lại bắt đàu dấy lên tiếng nghị luận.

Ngồi ở một chỗ trong quán rượu, Quảng Bình Vương âm nhu xinh đẹp tuyệt trần trợn mắt há mồm nhìn một màn này, mãi cho đến khi trận nước lũ màu đen kia tiến qua, hắn mới kêu lên thất thanh: "Cao Trường Cung điên rồi?"

Ở cùng với hắn, là một cựu thần trong triều, cựu thần này liếc mắt nhìn Lan Lăng Vương người đầy mũ giáp đang ôm Trương Khởi vào trong ngực, bình phẩm: "Hắn nên vô dục mới bền."

Cao Trường Cung vì một phụ nhân, không tiếc công chống đối lại Thái hậu cùng Bệ hạ, cái này gọi là vô dục mới bền?

Thấy Quản Bình Vương hơi buồn bực, cựu thần này liền nghiêm túc giải thích: "Binh quyền có ở trong tay hay không, hắn không quan tâm, bệ hạ ghi hận hay không, hắn cũng không để ý, hắn chỉ quan tâm đến phụ nhân trong ngực kia. Vì phụ nhân này, mà bị bệ hạ thu hồi lại binh quyền mới vừa giao cho hắn, hắn cũng không màng..... Mặc dù ương ngạnh, nhưng với tính tình đơn thuần thẳng thắn này, bệ hạ thật ra sẽ yên tâm hơn."

Quảng Bình Vương cũng không chút để ý gật đầu một cái, hắn lưu luyến không rời nhìn mục tiêu đi xa, đột nhiên thở dài một tiếng, thì thào mà nói: "Người này thực là điên rồi." không biết sao, nghĩ đến tính tính này của

https://thuviensach.vn

Cao Trường Cung, lại nhìn đến mỹ nhân hắn ta xem như trân bảo mà che chở kia, hắn phiền não không hiểu, lập tức giơ bình rượu, ngửa đầu rót vào.

Nước lũ cuồn cuộn, xông vào phủ Lan Lăng Vương.

Vừa về tới phủ Lan Lăng vương, Cao Trường Cung liền nhảy xuống lưng ngựa, đem Trương Khởi giao cho A Lục vừa vội vàng nghênh đón xong liền xoay người rời đi....——— người đã tìm về, hiện tại phải đi giải quyết hậu quả rồi.

Chuyến đi này của Lan Lăng Vương mất hết cả một ngày. Khi hắn phóng ngựa trở về phủ thì trời chiều đã ngã về tây .

Vừa mới bắt đầu vẫn không cảm giác được, càng về sau, hắn càng nóng lòng trở về.

Một tiếng cọt kẹt vang lên, hắn nặng nề đẩy cửa viện ra.

Trong sân, có một bóng dáng đẹp như tranh đang đứng, Lan Lăng Vương liền sải bước đi về phía nàng.

Nghe được tiếng bước chân truyền đến từ sau lưng, Trương Khởi chậm rãi quay đầu lại.

Nàng mới vừa tắm rửa qua, nước vẫn còn ướt dầm dề dính vào gò má trắng như tuyết, dưới ánh trời chiều, hai mắt như nước hồ thu đang lẳng lặng nhìn hắn.

Chỉ mới mấy ngày, mà hai bên má vốn vẫn hồng hào của nàng đã trở nên tái nhợt cực kỳ.

Đứng cô độc trong gió, càng lộ vẻ gầy yếu , Lan Lăng Vương chợt dừng bước lại.

Hắn dịu dàng nhìn nàng , đưa ra hai tay ra, ý bảo nàng đến gần ... ...

https://thuviensach.vn

Nhưng Trương Khởi lại không bước đến.

Nhìn hắn, nhìn vẻ mặt phong trần, cằm mọc đầy râu, khuôn mặt này có thể mê hoặc tất cả mọi nữ nhân trên thế gian, sự dịu dàng trong mắt hắn có thể khiến con người ta chết chìm ở đó.

Trương Khởi nhìn vào khuôn mặt anh tuấn vô song kia, đôi mắt thoáng qua một tia sáng lành lạnh, nàng cứ lẳng lặng nhìn hắn, khóe môi im lặng cong cong lên, nhẹ nhàng mà nói: "Quận Vương..... duyên phận của ta và ngươi đã hết, để cho ta đi thôi"

Nàng ngay cả Trường Cung cũng không gọi.

Gian khổ nhiều như vậy, thật vất vả mới về đến bên cạnh hắn, thay vì cái phụ nhân khác mừng rỡ như điên, nàng thì lại lạnh lẽo đứng nhìn hắn như nhìn người xa lạ. Quá khứ triền miên dịu dàng, quá khứ quyến luyến không rời, đều giống như một cơn ảo mộng, giống bị một chậu nước lạnh đổ xuống từ đầu đến chân. Lan Lăng Vương từ từ rũ mắt, hắn nghiêm mặt nhìn nàng chằm chằm, một lát sau mới trầm giọng nói: "Duyên phận đã hết? Bốn chữ này là do ngươi quyết định hay sao?" Hắn liền cười lạnh nói: "Ta nói buông tay hay sao?"

Nghe lời nói tràn đầy lệ khí của hắn, vẻ mặt của Trương Khởi lại nhàn nhạt như cũ, nàng ngước mắt liếc hắn một cái, lại cúi đầu xuống, trên gương mặt tuyệt mỹ vô hỉ vô nộ: "Cái này tùy ngươi....." Nàng xoay người, không chút để ý bẻ một cành dương liễu, vừa vung vẩy vừa nhẹ nói: "Nhớ ngươi đã đồng ý ta rồi đấy, nếu như vợ của ngươi tổn thương ta một lần thôi, liền thả ta trở về Trần quốc."

Hắn vì nàng làm nhiều chuyện như vậy, mà nàng lại còn tâm tâm niệm niệm trở lại cố quốc. Nàng cũng không suy nghĩ một chút, với vẻ thùy mị kia thì nàng có thể trở về nơi nào chứ? Ở bên cạnh hắn có chỗ nào không tốt?

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương xanh mặt, bởi vì tức giận mà hô hấp không khỏi dồn dập.

Trương Khởi không chút để ý đi đến phía trước, vừa đi, nàng vừa lẳng lặng nói: "Quận Vương cần gì phải tức giận, cần gì phải như thế? Chỉ vì một phụ nhân thùy mị. Ngươi tội gì bởi vì ta mà đắc tội với Thái hậu, đắc tội với bệ hạ."

Vừa nói, nàng là vừa đi ra xa, nàng biết rõ hắn vì nàng, đắc tội với Thái hậu cùng bệ hạ, lại không hề cảm động, chỉ lạnh lùng đi tới một bên dưới cây đào, bụi cây này dựa vào một dòng suối nhỏ, bên cạnh còn có hơn mười tảng đá lớn nhỏ. Nàng ngồi ở trên tảng đá, ánh mắt nhìn chăm chú những con cá nhỏ bơi qua bơi lại, nghiêng đầu, canh liễu trong tay khẽ vung trên mặt nước, làm cho bọt nước rối rít nổi lên.

Nét mặt của nàng rất yên tĩnh, chẳng những yên tĩnh, còn mang cả vẻ lười biếng nữa. Làm như không biết hắn đang sải bước bức tới, nàng đưa tay xoa mắt, ra điều rất muốn ngủ, dáng vẻ không tim, không phổi này làm cho bước chân của Lan Lăng Vương đột nhiên chậm lại, bỗng dưng lại xoay người, bước nhanh mà rời đi

Thấy Lan Lăng Vương rời đi, A Lục vội vàng mang canh mai chua chạy tới. Nàng ta để chén canh xuống, vừa xoa bóp bắp chân cho Trương Khởi, vừa ngẩng đầu lên, lo lắng nói: "A Khởi, cần gì phải chọc giận hắn vào lúc này chứ?" Nàng ta lại khẽ nói: "Lan Lăng Vương quan tâm đến ngươi, mấy ngày nay, cũng chưa thấy hắn ngủ qua....."

Trương Khởi mệt mỏi rũ mắt, nhẹ giọng đáp: "Ngày đó, lúc hắn nói với Thái hậu rằng chưa từng nghĩ tới việc muốn kết hôn ta. Ta liền biết rõ đó là lời thật lòng. Chính ta ở trong lòng hắn, cuối cùng chỉ là một sủng cơ có tí hương sắc mà thôi, không xứng đứng bên người hắn, không xứng đáng với danh phận chính thất của hắn, không xứng đồng táng một lăng." Lời này được nói bằng giọng rất thê lương, trống rỗng.

https://thuviensach.vn

A Lục vội vàng biện minh: "Nhưng hắn quan tâm đến ngươi, hắn thật sự quan tâm đến ngươi mà. Ngươi xem, chỉ bằng lần này, hắn đã đắc tội với Thái hậu và Bệ hạ."

Trương Khởi bật cười, lắc lắc đầu, nói: "Cái này không giống nhau. Tính tình của hắn thật ra rất mạnh mẽ, sinh tồn ở Hoàng thất họ Cao này, hắn lại phải trung hậu. Kết quả, hắn trung để hậu đổi lấy cái gì? Hắn tuyên cáo vô số lần, nói rõ có chết cũng bảo vệ sủng cơ, chỉ chớp mắt liền bị người khác quên đi. Đây chính là trêu đùa cùng với vũ nhục . Nếu hắn không hung hăng đánh trả, thì tôn nghiêm của hắn coi như hoàn toàn không có, khi bước vào sa trường, cũng sẽ không có một tướng sĩ nào chịu phục tùng hắn nữa, chứ nói gì đến chỉ huy tác chiến, rong ruổi bốn phương. Phải biết rằng, những thứ kia chính là nhiệt huyết nam nhi, họ xem thường nhất chính là loại nam tử ngay cả người phụ nữ và con em của mình cũng không che chở được. Người khác đã làm vậy, thì Cao Trường Cung tuyệt đối không thể khiêu chiến, tuyệt đối không thể nhẫn nhịn"

Một hơi nói tới chỗ này, Trương Khởi liền thở gấp, nàng dừng lại, qua một hồi lâu, lại bình tĩnh tiếp tục nói: "... ... A Lục, ta mệt mỏi, hiện lại thất thân, ta không tranh, cũng không muốn cãi. Nếu như hắn có thể thả ta đi, chúng ta liền trở về cố quốc đi. Nếu như hắn không chịu buông tay, ta chỉ sợ sẽ liên lụy đến ngươi."

Nàng cúi người xuống, nhè nhẹ vỗ về khuôn mặt sáng ngời của A Lục, thật thấp phân phó: "Ngươi ngàn vạn lần không được bởi vì chuyện của ta mà ghi hận A Mạc. Nếu như mà ta có chuyện gì, ngươi lập tức phải đi tìm hắn, hắn sẽ nể tình ta, bảo hộ ngươi chu toàn ."

Khẽ giương khóe môi, Trương Khởi tiếp tục nói: "Người như A Mạc, co được dãn được, không thỏa nguyện làm Tề thần, hắn sẽ chạy đến nước Chu. Ngươi đi theo hắn, có thể giữ được tính mạng ."

https://thuviensach.vn

A Lục đột nhiên hiểu ra, đúng rồi, A Khởi là bởi vì thất thân, cho nên từ đáy lòng, nàng đối với tương lai của mình cùng Lan Lăng Vương, đã không còn nửa điểm trông mong. Nghĩ tới đây, A Lục liền thất đau lòng, không khỏi khóc rống lên .

Nàng ôm lấy hai chân Trương Khởi , nghẹn ngào nói: "Không...không được, A Khởi, chúng ta cùng đi, cùng nhau trở về Trần ."

"Được, cùng đi, cùng nhau trở về Trần ." Mới nói có mấy câu như vậy, Trương Khởi lại cảm thấy mệt mỏi vô cùng. Không chỉ là mệt mỏi, bụng còn ê ẩm đau nữa .

Trương Khởi cảm thấy lo lắng, vội vàng ôm bụng, vịn vào A Lục không nhúc nhích.

Mới có một ngày mà nàng đã cảm thấy đau bụng ba lần. A Lục vội vàng ổn định Trương Khởi, lau nước mắt nhẹ giọng nói: "A Khởi đừng sợ, đứa bé sẽ không có chuyện gì đâu, chắc là bị ngồi xe ngựa quá lắc thôi."

Một hồi lâu, Trương Khởi mới mệt mỏi lên tiếng: "Ta biết."

Lại qua một hồi, A Lục đưa mắt nhìn ra hàng liễu, cẩn thận hỏi: "Quận Vương không hề hoài nghi chút nào sao?"

Trương Khởi "Ân" một tiếng, đáp: "Đoán chừng lừa không được mấy ngày, hiện tại hắn chỉ cho là ta đang nổi điên." Yên lặng, rũ mắt xuống, khổ sở nói tiếp: "Ta muốn nói cho hắn biết ta đã thất thân, mà ta không dám..... A Lục, đến trình độ này, ta vẫn còn không dám", nàng lại khàn khàn nói: "Qua hai ngày nữa, A Lục ngươi theo ta đi nương nhờ cửa Phật thôi. Phật viết, chúng sinh đều khổ, đi theo Phật sẽ được giải thoát luân hồi cùng mệt mỏi. Ta thử tin tưởng một lần xem sao."

"Uh, A Khởi, ngươi đừng nói chuyện nữa."

https://thuviensach.vn

Trong lúc Trương Khởi ở trong phủ tĩnh dưỡng, cả Nghiệp thành có thể nói là trời long đất lở.

Lan Lăng Vương lần này ra tay quá độc ác, hắn đi đến gần Vệ Doanh hoàng thất, giết người Thái hậu phái đi hộ tống Trương Khởi, có thái giám, thị vệ, còn có cung nữ nữa. Chết mấy người không coi vào đâu, nhưng hành động lần này của hắn, chẳng khác gì đó đánh vào mặt của Thái hậu cả, còn dùng đầu người máu me dầm dề cảnh cáo Thái hậu nữa. Hắn chỉ huy 300 Hắc Giáp Vệ mạnh mẽ đi vào thành, chỉ sợ người đời không biết, hắn đoạt lại phụ nhân của mình một cách hiên ngang, phách lối như vậy không để lại chút mặt mũi nào cho Thái hậu cùng bệ hạ. Chẳng những làm cho hai đấng tối cao giận dữ, càng làm cho đám hoàng thân có chút hèn hạ không thèm nhìn hắn kia, không thể không chửi một câu "Kẻ điên", nhưng cho tới bây giờ, bọn họ mới hiểu được một điều, Cao Trường Cung vì phụ nhân kia, chắc chắn sẽ liều mạng. Trong khoảng thời gian ngắn, những người còn có chút ý tưởng trong lòng cũng thu tâm lại.

Lúc Lan Lăng Vương vội vàng ứng phó với biến cố trong và ngoài cung thì trong vương phủ, một chiếc xe ngựa chạy nhanh vào, mười mấy tỳ nữ chen chúc nhau, phục trang rực rỡ, khí thế bức người đến tìm Trương Khởi.

Trịnh Du chậm rãi đi tới bên cạnh Trương Khởi đang nằm nghiêng, cúi đầu, trên cao nhìn xuống nhìn xuống. Có lẽ là cục diện lần này rốt cuộc đã để cho nàng ta mất hết kiên nhẫn rồi. Giờ phút này, Trịnh Du không giữ được vẻ mặt hiền thục dịu dàng nữa rồi.

Nhìn chòng chọc vào Trương Khởi một lát, thấy nàng ngủ mà không ngủ, đối với mình tựa như không nhìn thấy. Trịnh Du liền thanh thanh nói: "Trương thị, nghe nói một ngày kia, ngươi được người từ trong lầu xanh cứu ra đúng không? Người nọ lúc cứu ngươi đi ra, ngươi thân không mảnh vải, còn nam nhân kia cũng không có mặc quần áo ... ... Có Chuyện này hay không?" Giọng nói đầy ngạo mạn, quả thật chính là chất vấn.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi mở mắt ra, ngẩng đầu lên.

Nàng đón nhận khí phái thẳng thừng kia, mặt đầy chán ghét cùng khinh thường Trịnh Du.

Lẳng lặng nhìn Trịnh Du, Trương Khởi đột nhiên cười một tiếng, nàng cầm ly nước trà bên cạnh, thong thả ung dung nhấp một hớp đáp: "Ngươi là người ở phương nào? Ngươi có quan hệ gì với Cao Trường Cung, hay với Trương thị A Khởi ta? Trịnh thị A Du, ngươi lấy thân phận gì? Ngươi có tư cách gì đến đây chất vấn ta?"

Trương Khởi hỏi ngược một câu lại một câu, ngữ điệu không cao, nhưng câu nào cũng đầy bức bách.

Vả lại, nét mặt Trương Khởi lại như gió nhẹ nước chảy, dáng vẻ phong thái càng thêm bồng bềnh như tiên tử, tự tại như vậy, tự nhiên như vậy, không hề có nửa điểm chột dạ ?

Trịnh Du vừa nghi ngờ vừa xấu hổ, nhất thời tất cả đều bị nghẹn lại trong ngực.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Nghĩ Thông Suốt

Trương Khởi từ từ đem chung trà đặt ở trên bàn, ưu nhã đứng lên, vung vẩy hai tay, xoay người rời đi.

Trịnh Du nghiêm mặt đuổi theo hai bước, đang chuẩn bị châm biếm quát mắng nàng một câu, không biết nghĩ đến cái gì, rồi lại tự mình trấn định. Chỉ thấy Trịnh Du cười cười, hướng theo bóng lưng Trương Khởi cao giọng nói: "Ta là không có tư cách, chỉ sợ là cả Nghiệp Thành này, đều đang đồn rằng sủng cơ của Lan Lăng Vương sắc đẹp cùng ướt át, ở trên sàng tháp phong tình vạn chủng, cũng không biết, Trường Cung nghe thấy sẽ nghĩ gì?"

Trương Khởi từ từ quay đầu lại, hai mắt phân rõ trắng đen, lẳng lặng nghiêng mắt nhìn Trịnh Du: "Đường đường là một Quận Vương, ngay cả phụ nhân của mình cũng không che chở được, khiến cho người đời phỉ báng. Hắn trừ cảm thấy nhục nhã, còn có thể như thế nào?"

Vẫn cứ trấn định như thế.

Vẫn cứ nói nói cười cười như thế.

Giống như chuyện đại sự nay không hề liên quan đến tính mạng cùng vinh nhục nàng cả. Chuyện như vậy không hề có liên quan, thờ ơ lạnh nhạt tự nhiên, thấp thoáng có chút giễu cợt, nói chuyện bằng một ngữ điệu đương nhiên đã hoàn toàn trấn áp Trịnh Du.

Trịnh Du trừng lớn mắt, trong khoảng thời gian ngắn lại không biết phản bác như thế nào mới đúng. Thấy thế, Trương Khởi cười khinh bỉ, xoay

https://thuviensach.vn

người tránh ra.

Trở lại trong phòng, nhận lấy cháo loãng mà A Lục vừa mang đến, Trương Khởi vừa ăn từng ngụm nhỏ, vừa chau mày lại suy nghĩ.

Thấy nàng vài lần mất hồn, A Lục tò mò hỏi: "A Khởi, ngươi đang nghĩ gì vậy?"

Gọi đến ba tiếng, Trương Khởi mới tỉnh táo lại. Nàng trừng mắt nhìn, theo phản xạ đáp lại: "Không có gì." Đảo mắt nàng lại khẽ nói: "A Lục, ta nghĩ tới nghĩ lui, vẫn không thể ngồi chờ chết như vậy được." Nàng vĩnh viễn cũng không cần chờ Trịnh Du thương hại hay bố thí, không cần nàng ta như chúa tể cao cao tại thượng bố trí cho vận mệnh của mình. Thấy nàng đã hồi hồn lại, A Lục vô cùng vui mừng, nàng ta không khỏi cười híp cặp mắt nói: Quận Vương trước khi đi ra ngoài còn giao phó không cho bất luận kẻ nào đến quấy rầy A Khởi. Thật may là nàng thông minh, cố ý chạy đi nói với Phương lão quản sự, những người khác thì cũng thôi đi, nhưng Trịnh thị A Du nhất định phải dẫn dụ đến . Không phải A Khởi nhanh như vậy liền khôi phục đấu chí rồi sao ?

Cưỡng ép mình ăn hết gần nửa chén cháo, Trương Khởi nhìn về phía A Lục, nghiêm túc nói: "Hiện tại ta muốn làm bước đầu tiên, chính là buộc Cao Trường Cung phải thả ta trở về Trần quốc." Nói tới chỗ này, nàng lại gần A Lục, nhỏ giọng nói: "Hiện tại ta có hơn bảy trăm hai hoàng kim. Hôm đó Thái hậu cho ta để lên đường, ta đều giấu ở trong váy áo mang về. Bây giờ ta sẽ nói cho ngươi biết giấu chỗ giấu hoàng Kim, ngộ nhỡ ta có gì bất tiện, ngươi phải nhớ kỹ mang vàng này theo."

"Vâng, vâng." A Lục thích nghe nhất là những chuyện có liên quan đến vàng, lập tức mừng đến thấy mi không thấy mắt.

Nhìn thấy dáng vẻ kia của A Lục, Trương Khởi tuy vẫn có chút buồn bực không vui, vẫn không nhịn được mà giương khóe môi lên.

https://thuviensach.vn

Nàng nâng cằm lên, vừa khuấy cháo trong chén, vừa nói: "Ta nghĩ tới nghĩ lui, nếu ta để dung mạo như hiện tại , rời khỏi Cao Trường Cung cũng sẽ không an toàn..... A Lục, sau khi lấy được tự do, trở về Trần, ta sẽ phá hủy gương mặt này."

Cái gì?

A Lục mới vừa rồi còn cười như hoa nở, vừa nghe những thấy lời ấy, nước mắt lại không ngừng tuôn ra.

Trương Khởi lườm nàng một cái, rũ hai mắt xuống, lười biếng nói: "Ngươi thương tâm cái gì? Ta chỉ tạo hai đường nho nhỏ trên mặt, cũng sẽ không xấu xí đến mức vừa nhìn liền ghê tởm ."

A Lục hít mũi một cái, nghẹn ngào nói: "Ta không phải vì cái này mà đau lòng ..... A Khởi, không có biện pháp khác sao?"

Trương Khởi lắc đầu đáp: "Đối với những cạm bẫy thế gian, nào có biện pháp nào tốt hơn?" Nàng cười cười, mệt mỏi nói: "Thật ra thì hủy dung thật không phải là việc khó, ta đã sớm nghĩ đến. Chỉ là ta rất thích đẹp, nên vẫn không bỏ được biến dạng rồi."

Nàng ngược lại vô cùng nhẹ nhõm. A Lục hít mũi một cái, lại oa oa khóc lớn lên.

Trương Khởi đã quyết rõ chủ ý, rõ ràng đã trở nên thông suốt hơn. Từ sau khi trở lại đây, thân thể rõ ràng có chút yếu đuối, nàng cư nhiên đứng lên xoay mấy vòng, cười vô cùng rực rỡ mà nói với A Lục: "A Lục, lúc này chính là thời kỳ trẻ tuổi tốt đẹp của ta, ngươi nhìn lâu mấy lần, giúp ta nhớ kỹ, chờ khi chúng ta già rồi, sẽ nói lại cho bọn nhỏ nghe."

Lời này vừa nói ra , A Lục lại khóc đến đau lòng.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương vừa vào trong viện, liền nghe được trong phòng truyền tới tiếng khóc mơ hồ .

Bước chân hắn không khỏi dừng lại.

Kinh ngạc mà nhìn vào bên trong phòng ngủ, hắn đột nhiên cảm thấy, hai chân nặng tựa ngàn cân.

Một hồi lâu, hắn đột nhiên phát hiện một chuyện, vội vàng xoay người, phất tay gọi mấy người làm, nhỏ giọng nói mấy câu.

Mấy cái người làm vội vàng tránh ra, khi bọn hắn xuất hiện lần nữa thì trong tay đang bê mấy cái rương, người thì lại tay ôm hộp gỗ. Nhìn bọn họ, Lan Lăng Vương rốt cuộc cũng nhẹ nhõm, hắn vui vẻ nói: "Mang vào đi."

"Vâng." Mấy người làm đồng thời đáp một tiếng, hùng dũng mang đồ vào trong phòng.

A Lục đang đỡ Trương Khởi nằm xuống, nhìn thấy cửa chính vừa mở, Lan Lăng Vương mặc y phục màu đen, ngọc thụ lâm phong đi vào.

Hai mắt thẳng tắp nhìn vào Trương Khởi, sáng ngời như sao, hình như cũng không nhìn thấy người khác nữa .

Bọn người hầu giống như nước lũ vọt vào bên trong, chỉ trong chốc lát, trong phòng ngủ đã bày năm sáu cái rương, cùng hơn mười cái hộp gỗ.

Hai mắt Lan Lăng Vương sáng lóng lánh nhìn Trương Khởi, dịu dàng nói: "Mở ra đi." Khóe môi hắn hơi nhếch lên, ánh mắt nhìn về phía Trương Khởi chuyên chú mà đa tình.

"Vâng."

Đám người hầu tiến lên, đem những cái rương cùng hộp gỗ đồng loạt mở ra.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, mười mấy tấm tơ lụa tinh mỹ, còn có cả trân châu, ngọc thạch, đồ trang sức long lánh, rực rỡ kích thích tròng mắt của hai người chủ tớ .

Thấy Trương Khởi kinh ngạc mà nhìn những thứ trong rương kia, hai mắt của Lan Lăng Vương càng sáng hơn, khóe môi hắn nhộn nhạo cười vui mừng, vẫy lui chúng nô bộc, rồi nhìn về phía A Lục, ý bảo nàng ta cũng mau rời khỏi đây. Sau đó bước một bước dài đi tới trước mặt Trương Khởi.

Từ từ nghiêng người, để cho thân độ bao phủ cơ thể của nàng, hắn nâng cằm nàng lên, nhìn dáng vẻ trầm tư suy nghĩ kia, liền cúi đầu nắm chặt hai tay của nàng, dịu dàng nói nhỏ: "Tay thế nào lại lạnh như vậy?"

Nói tới chỗ này, khóe môi hắn liền giương lên, cúi đầu, nhẹ nhàng nói tiếp: "Ta thấy kho của ngươi không có tài sản gì, liền sai người làm mang đến đây. A Khởi, ngươi vui mừng không?" Đây là lần đầu tiên hắn làm chuyện như vậy, không nghĩ tới, cảm giác này thế nhưng lại làm cho người khác vui vẻ như vậy.

Thanh âm của hắn rất dịu dàng, có thể khiến con người ta chết đuối trong đó.

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn hắn, gật đầu đáp: "Vâng" một tiếng.

Nàng có thể ôn tồn nói chuyện với hắn như vậy, Cao Trường Cung cảm thấy vui mừng cực kỳ. Hắn cầm hai tay của nàng lên, áp nó lên trên mặt mình, nhẹ nhàng vuốt ve.

... ... Hắn có thể nào lại dịu dàng như thế? Đừng…tốt với nàng như vậy, Trương Khởi vừa rũ mắt xuống thì Lan Lăng Vương đã ngồi xuống bên cạnh nàng, hắn ôm nàng vào trong ngực, đặt ngồi trên đầu gối, lấy cằm vuốt ve mái tóc của nàng, nho nhỏ nói: "Hôm nay A Du đã tới đây? Ta mới vừa nói với nàng ta, bây giờ là thời điểm ngươi dưỡng bệnh, không thể tới quấy rầy ngươi được."

https://thuviensach.vn

Nghe được hai chữ A Du, Trương Khởi rõ ràng có chút cứng ngắc, chờ hắn nói xong, nàng lại nhỏ giọng hỏi: "Ngươi sợ nàng quấy rầy ta?" Giọng nói có vẻ hơi khẩn trương.

"Uh." Lan Lăng Vương nhẹ nhàng hôn lên trên đầu nàng, cười giỡn nói: "Đúng vậy, A Khởi của ta quá nhỏ nhen, ta sợ nàng lại chọc giận ngươi." Nhắc tới Trịnh Du thì trong giọng nói của hắn đột nhiên có vẻ ôn hòa mà hắn chưa từng phát giác. Thấy vậy, hai ngày này nàng phải làm chút chuyện để cho hắn cảm thấy thoải mái.

Trương Khởi nhắm hai mắt lại.

... ... Mình thật đúng là ngây thơ đến buồn cười

Lúc này, Lan Lăng vương cúi đầu xuống, hắn ngậm vành tai nhỏ của àng, tay phải sỗ sàng đưa vào trong xiêm y, âm thanh trầm thấp hàm chứa dục vọng: "A Khởi, mấy ngày nay, ta rất nhớ ngươi....." Thấy nàng muốn giãy giụa, hắn dùng tay trái cố định hai tay của nàng, khàn giọng nói: "Ta biết rõ, thân thể ngươi không được, nên sẽ cẩn thận."

Cảm thấy tay của hắn cho vào nút cài trong xiêm áo của mình chạm vào bên ngực trái, Trương Khởi tinh tường cảm thấy, dưới bụng lại truyền tới cảm giác đau nhức quen thuộc.....

Lông mi thật dài của nàng chớp chớp, đột nhiên hỏi:"Trường Cung, hôm nay trong Nghiệp thành, có lời đồn đãi gì không ?"

Một lời nói ra, nàng tinh tường cảm thấy cả người Lan Lăng Vương liền cứng lại. Không chỉ có như thế, thứ đang hùng dũng chĩa vào cái mông nàng kia, cũng chầm chậm mềm nhũn ra.

Hắn ôm nàng có chút chặt, hả ra hơi thở lạnh lùng lên trên cổ của nàng.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi khẽ rung hàng mi, môi giật giật, cuối cùng cũng không nói gì nữa.

Qua một hồi lâu, Lan Lăng vương mới chậm rãi đặt nàng xuống bên cạnh. Hắn đứng lên, sửa sang lại xiêm áo, nhỏ giọng mà nói: "Chuyện bên ngoài thôi, ngươi không cần phải suy nghĩ nhiều, bất cứ chuyện gì cũng đừng suy nghĩ nhiều."

... ... Hắn đang muốn nói, là hắn sẽ không để tâm sao? Đúng thế, cơ thiếp trong thiên hạ, mặc cho người đời vòng tới vòng lui, cũng không phải là chính thê, bị người khác cưỡng bức có cái gì mà phải gấp gáp?

Thấy Lan Lăng vương xoay người rời đi, Trương Khởi cũng liền đứng lên, nàng nhìn bóng lưng thẳng tắp cao ngạo kia, thật thấp nói: "Quận Vương không hỏi, mấy ngày kia A Khởi mất tích, ở phương nào? Có bị nam nhân nhúng chàm thân thể hay không ?"

Âm thanh của nàng còn chưa rơi xuống, Lan Lăng Vương đã quát lên: "Câm miệng" hắn chợt xoay người, lạnh lùng nói: "Chuyện này về sau không được nhắc lại nữa."

Dứt lời môi mỏng mím chặt lại, xanh mặt sải bước vọt ra khỏi phòng ngủ, chỉ chốc lát liền biến mất khoit tầm nhìn của nàng.

Cho đến khi không nhìn thấy bóng dáng của hắn nữa, Trương Khởi mới chậm rãi ngồi xuống. Nàng ôm bụng, đau đớn khó nhịn.

Đau, thật ra thì không chỉ là bụng, mà còn trong ngực, cũng buồn bực, đau buồn, muốn khóc lớn ra tiếng, lại phát hiện trong mắt lại khô ráo một mảnh.

... ... Bây giờ không phải là trước kia, hắn không cấp được nàng, nàng cũng không thể đắm chìm trong trong sự dịu dàng của hắn được nữa, tiến tới lại chẳng phải là không biết xấu hổ ảo tưởng đi tranh đoạt hay sao.Nàng

https://thuviensach.vn

không thể nói thêm gì nữa, nói một lần là đủ rồi, có một số việc có muốn tranh thủ cũng vô vọng sẽ chỉ làm ngươi bị người khác coi thường mà thôi, lui về phía sau một bước, chừa cho mình chút tôn nghiêm, đừng làm cho chính mình thua sạch sành sanh như vậy. Tuy đau bụng như cắt nhưng Trương Khởi vẫn nghiêm mặt quật cường đứng lên. Sống lưng nàng thẳng tắp, lẳng lặng nhìn hoa đàođã khô trong sân, âm thầm suy nghĩ: thế gian này, ai cũng không phải là người để cho mình dựa vào.....

Có lẽ nàng từ lúc vừa mới bắt đầu liền sai lầm rồi, một cây dây leo, ngay cả hỉ nộ ái ố cũng phải dựa vào chủ nhân ban thưởng, sống chết chỉ là một cơ thiếp của người ta. Một người đàn ông có thể đối với ngươi, ta cần ta cứ lấy, muốn ngươi ngủ thì ngươi phải nằm ngủ, không muốn thả ngươi ra thì ngươi cũng chỉ có thể vây ở bên cạnh hắn. Đẹp nhất, khó được nhất, sao có thể phải cầu xin nam nhân cúi thấp đầu xuống, bỏ qua lợi ích cùng với lý tưởng của hắn, đem thứ hắn duy nhất yêu quý, dùng phương thức thương hại bố thí ban thưởng cho ngươi?

Nàng muốn đứng lên, hắn không cho, nàng cũng tuyệt không hiếm lạ gì.

A Lục vội vàng chạy vào, nhìn thấy sắc mặt Trương Khởi trắng bệch, vội vã tiến lên dìu nàng.

Đem Trương Khởi đặt ở trên giường, A Lục cảm thấy hai tay của nàng cực kỳ lạnh lẽo, môi cũng không có chút huyết sắc nào, không khỏi hoảng hốt. Nàng đưa tay ôm chặt lấy Trương Khởi, cố gắng dùng nhiệt độ để dưởi ấm cho nàng, run giọng kêu: "A Khởi, ngươi làm sao vậy?"

Trương Khởi phục hồi lại tinh thần, nàng nhìn A Lục, dịu dàng cười đáp: "Ta không sao." Nàng thở ra một hơi, có thể cảm thấy âm thanh vừa rồi quá mức yếu ớt, liền lại nghiêm túc nói: "Ta không sao."

"Uh, uh, A Khởi, ngươi không cần nói chuyện, đừng nói chuyện."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cũng thật không nói gì. Nàng dựa vào A Lục, cảm giác thân thể mảnh mai của mình được truyền thêm sức lực, một lát lâu sau, mới đưa mắt nhìn những rương lớn hộp nhỏ trong phòng nhẹ giọng nói: "Đi đổi những thứ đó toàn bộ thành vàng..... Thân thể trong sạch của ta đã cho hắn, đổi lại được những thứ này cũng là phải."

"Vâng."

"Nhớ hỏi thăm một chút, xem một chút có thương khách nước Trần lui tới hay không?"

"Vâng."

"Ngươi cầm cái chìa khóa này, đến kho hàng cầm chút tơ lụa bình thường nhất cùng với lương thực ra ngoài. Sau đó mang mấy hộ vệ, đi mua một điền viên cũ để chứa chấp dân chạy nạn. Chú ý nhiều đến những hán tử đến từ nước Trần kia. Giao thiệp với dân chạy nạn khác, ngươi có thể nói hành thiện này là ý tứ của Lan Lăng Vương, đối với những thứ người nước Trần đã chọn trúng kia, ngươi cứ lặng lẽ nói, đó là chủ ý của ta."

A Lục "Vâng" một tiếng, che miệng lại nói nhỏ: "A Khởi, ý của ngươi là?"

Giọng nói nhỏ bé của Trương Khởi yếu ớt cực kỳ: "Không phải vạn bất đắc dĩ, ta không muốn biến mình thành xấu xí..... Có lẽ trời xanh rủ lòng thương xót, giúp ta tìm được mấy trợ thủ trung trinh đắc lực?"

"A Khởi thật thông minh." A Lục lập tức vui vẻ đáp lại.

Trương Khởi cong khóe môi cười cười: "Đúng rồi, về sau mỗi ngày ngươi nên đi dạo ngoài phố mấy canh giờ, đến cả phủ của Tiêu Mạc nữa, còn có thể đến tửu lâu ăn cơm....." Cắn răng một cái, Trương Khởi nói tiếp: "Tiền bạc lấy từ trong kho cầm nhớ lưu ý đến lời nói của người khác. Nếu như có nghị luận về ta, ngươi cũng phải chú ý một chút, xem đại thần

https://thuviensach.vn

trong triều, hay những quý nữ quyền quý kia như thế nào, còn có những người nào có cảm tình với ta, cũng phải nhớ kỹ nói cho ta biết."

"Uh, ta biết rồi."

Trương Khởi nói nhiều như vậy, cảm thấy mới vừa rồi bình tĩnh như vậy bụng lại đau âm ỉ, nàng vịn vào đầu vai A Lục, vô lực nói: "Ta hình như có điểm không thích hợp, ngươi lặng lẽ đi tìm hiểu, xem ở Nghiệp thành này có đại phu nào cao tay, chúng ta len lén đến đó khám một chút."

"Uh, A Khởi, đừng nói chuyện nữa, ngươi nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút đi."

Trương Khởi nhắm nghiền hai mắt, nàng tựa vào đầu vai A Lục , mỉm cười nói: "A Lục, có ngươi ở đây, thật tốt."

A Lục thấy Trương Khởi không nhúc nhích, đang cho là nàng ngủ thì lại nghe được nàng khẽ nói: "Mới vừa rồi, ta xử trí theo cảm tính rồi..... Về sau ta sẽ cùng hắn chung đụng thật tốt, sẽ để hắn dẫn ta đi ra bên ngoài nhiều hơn. Ta không thể như vậy sống ở trong viện như vậy được, âm thanh gì cũng nghe không tới, người nào nhìn cũng không thấy được. Đã quyết định, liền phải tìm tìm cơ hội. A Lục, cuối cùng sẽ có một ngày, ta cũng sẽ không cần ỷ lại vào nam nhân nữa..... Hắn muốn lấy vợ, liền cưới đi, ta không cũng lạ gì."

"Ta biết rõ, ta biết rất rõ!"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Sanh Non

Lan Lăng Vương trở về phủ lần nữa đã là sáng sớm ngày hôm sau.

Cả người hắn đầy gió sương, áo đen đã bị ướt đẫm mồ hôi, còn trải rộng bụi bậm. Phương lão quản sự đau lòng nhìn Quận Vương của mình, biết tối hôm qua hắn nhất định là trắng đêm không ngủ thao luyện Hắc Giáp Vệ rồi.

Quận vương của ông khác những quyền quý ở kinh đô, những quyền quý kia bị kích thích, thì thích lưu luyến hồng lâu, quận vương của ông thì lại xài hết thời gian cho việc luyện tập võ nghệ.

Được thị tỳ và Phương lão hầu hạ, Lan Lăng Vương qua loa tắm xong. Sau đó cất bước đi về phòng ngủ.

Vừa đến cửa viện, hắn lại ngừng bước chân, vẻ mặt phức tạp nhìn chằm chằm cánh cửa kia hồi lâu, hắn khàn giọng nói: "Tối hôm qua, nàng ấy tốt không?"

Bởi vì một đêm không ngủ, âm thanh của hắn cực kỳ khàn khàn.

Phương lão vội vàng lên tiếng: "Rất tốt, còn nghe Trương cơ cười đấy."

Khóe môi kéo căng của Lan Lăng Vương rốt cuộc buông lỏng chút, dừng một lát, hắn lại hỏi: "Quà ta tặng nàng ấy, nàng ấy có thích không?" Hắn là lần đầu tiên tặng quà cho nữ nhân, nghĩ đến khi đặt những gấm vóc châu báu kia ở trước mặt Trương Khởi, thì nàng định thần nhìn, khóe môi hắn liền nhếch lên chút.

https://thuviensach.vn

Không biết tại sao, vừa nghĩ tới vẻ mặt của nàng lúc đó, thì hắn liền thấy rất hài lòng, giống như đã làm một chuyện khiến mình rất vui thích.

Phương lão dường như thấy hơi khó khăn, một hồi lâu ông mới cúi đầu bẩm: "Trương cơ bảo tỳ nữ của nàng ấy đổi hết mấy thứ đó thành vàng rồi."

Lan Lăng Vương nhíu mày lại.

Hắn trầm giọng nói: "Nàng ấy chỉ thích vàng? Sao không trực tiếp nói cho ta biết? Hay là. . . . . ." Hay là cái gì, hắn nói không được, thậm chí, hắn cũng không muốn nghĩ đến.

Phương lão đang chuẩn bị nhắc nhở hắn, nhưng thấy bộ dáng hắn, rõ ràng là đã đoán được. Lại thấy vẻ mặt vui mừng vừa hiện của quận vương mình đã nhanh chóng biến mất, thay vào là sắc mặt xanh lét, nên ông vội vã im lặng. Chỉ âm thầm thở dài.

Hai tay đặt bên chân của Lan Lăng Vương, từ từ mở ra, hắn hắng giọng một cái, trầm thấp nói: "Nàng ấy thích thu thập hoàng kim, cứ theo nàng ấy." Dứt lời, hắn cười lạnh một tiếng.

Vẫy lui Phương lão, hắn bước vào cửa uyển.

Lan Lăng Vương vừa vào cửa, liền thấy được Trương Khởi.

Nàng đang ngồi ở trong sân, cúi đầu điều chỉnh dây đàn. Gió xuân thổi lất phất, gương mặt tái nhợt mấy ngày nay của nàng, rốt cuộc đã có chút hồng hào. Nàng đang chuyên chú, hơi nhíu lại mặt mày, có vẻ thật trầm tĩnh.

Lan Lăng Vương bước về phía nàng.

Đi tới bên người nàng, hắn cúi đầu, từ trên cao nhìn xuống nhìn nàng, môi giật giật, rồi lại dừng lại. Một lát sau, hắn mới tuyên bố: "Trương thị A

https://thuviensach.vn

Khởi, sự kiện kia đã kết thúc."

Nghe được giọng nói nghiêm túc của hắn, Trương Khởi từ từ ngẩng đầu lên, khó hiểu nhìn hắn.

Đối diện hai mắt trắng đen rõ ràng, trong trẻo mà quyến rũ của nàng, bất tri bất giác, sự tỉnh táo và tức giận khiến hắn không thể nào ngủ lập tức tiêu tán.

Bất tri bất giác, ánh mắt hắn nhìn nàng trở nên dịu dàng. Dịu dàng nhìn nàng, hắn kiên định mạnh mẽ nói: "Bởi vì sự sơ sót của ta, nàng mới có thể bị kẻ khác bắt đi. . . . ." Nhắc đến vấn đề khiến hắn hối hận và vô cùng nhục nhã này, cơ mặt của hắn mạnh mẽ nhảy lên mấy cái, cổ họng cũng như nghẹn lại, một lát sau, hắn mới tiếp tục nói: "Sự kiện kia đã kết thúc, từ nay về sau, mặc kệ là nàng, hay là ta, đều không thể nhắc tới."

Hắn vươn tay, dùng ngón tay trỏ mơn trớn sống mũi xinh xắn của nàng, ánh mắt chuyên chú, âm thanh hơi nghẹn, "A Khởi, chớ náo loạn với ta. . . . Chúng ta hòa hảo lần nữa, có được hay không?"

Hắn mong đợi nhìn nàng.

Trương Khởi nháy mắt, đối diện với cái bóng của mình trong con ngươi trong trẻo của hắn, nói nhỏ: "Được."

Cái gì?

Lan Lăng Vương mừng như điên. Hắn nhanh chóng đưa ra hai cánh tay, ôm lấy nàng, vừa xoay tròn vừa cười lớn, "A Khởi, A Khởi, A Khởi của ta. . . ."

Hắn vừa xoay nàng vòng quanh, vừa lung tung hôn mặt của nàng. Lúc này, hắn không hề nhớ đến việc nàng từng thất thân và lời đồn đãi đã trải rộng Nghiệp thành mấy ngày qua. Hắn ôm, chỉ là nữ nhân hắn thích, chỉ là

https://thuviensach.vn

nữ nhân mà hắn vừa thấy đã vui vẻ đầy cõil òng, là A Khởi của hắn. Khi Lan Lăng Vương mừng như điên, thì sắc mặt Trương Khởi lại thay đổi lớn. Nàng mím miệng thật chặc, nhưng sắc mặt kia càng ngày càng trắng, càng ngày càng trắng.

Lan Lăng Vương kinh hoảng, vội vàng đặt nàng ở trên giường, hắn quỳ trên mặt đất ôm nàng khẩn cấp hỏi: "A Khởi, A Khởi, nàng làm sao thế?" Lần đầu tiên hắn lạnh lùng quát: "Người tới, đi gọi đại phu, gọi đại phu"

Trong tiếng quát gấp gáp của hắn, sắc mặt của Trương Khởi càng trắng bệch như tờ giấy, nàng nặn ra một nụ cười với hắn, muốn nói gì đó. Nhưng nơi bụng lại truyền đến cảm giác đau nhói, còn có một dòng nước ấm trào ra, khiến miệng nàng mở rộng, lại không phát ra được âm thanh nào.

Lan Lăng Vương theo tay của nàng, từ từ nhìn xuống dưới.

Nơi quận nàng, rõ ràng có thể thấy được vết đỏ đang loang ra.

Mà lúc này, A Lục từ trên bậc thang vọt xuống, nàng ta nhào tới trước mặt Trương Khởi, vừa hốt hoảng lau máu, vừa nói với giọng khàn khàn: "Đại phu đâu rồi, đại phu đâu?"

Thấy sắc mặt Trương Khởi tái nhợt vô cùng, A Lục buồn bã kêu lên: "A Khởi, đừng sợ, ngươi đừng sợ, đứa bé không có chuyện gì, đứa bé không có chuyện gì. . . . . ."

"Đứa bé?"

Lan Lăng Vương không hiểu lẩm bẩm.

Chỉ chốc lát, đại phu đã chạy đến. Ông ta chẩn mạch xong, liền lắc đầu với Lan Lăng Vương một cái, thở dài nói: "Quận Vương, hạ thần vô năng, đứa nhỏ này không giữ được."

https://thuviensach.vn

"Đứa bé?" Lan Lăng Vương đột nhiên đưa tay kéo lấy ống tay áo của đại phu này, gấp giọng hỏi "Ngươi nói là đứa bé?"

Đại phu gật đầu một cái, nói: "Thai nhi hai tháng là khó giữ nhất, phụ nữ có thai này lại đầu tiên là ưu tư tích tụ, sau đó lật nghiêng mệt nhọc, sanh non cũng là bình thường. Nghỉ ngơi đàng hoàng, sau này vẫn còn có thể có."

Nói tới chỗ này, ông ấy đi qua bên cạnh viết phương thuốc, giao cho Phương lão quản sự xong, liền đi ra ngoài.

Mà lúc này, Lan Lăng Vương còn thì thầm nói: "Đứa bé, đứa bé của ta?"

Hắn vọt chuyển sang A Lục, âm trầm hỏi: "Tại sao ta không biết?"

Đối diện vẻ mặt phẫn hận cua Lan Lăng Vương, lửa giận của A Lục lại lớn hơn, nàng lớn tiếng nói: "Ngươi không thương A Khởi của ta. . . . Ngươi không che chở được nàng ấy, để cho nàng ấy bị người ta bắt đi, còn nói với Thái hậu, ngươi cho tới bây giờ đều không muốn cưới nàng ấy. A Khởi đau lòng còn ngươi tức giận cái gì chứ?"

A Lục mắng xong, sắc mặt của Lan Lăng Vương từ xanh chuyển sang trắng, một hồi lâu không phát ra được âm thanh nào.

Hắn cúi đầu, nhìn Trương Khởi trắng như tờ giấy trong ngực, đột nhiên, hắn tỉnh táo lại, lập tức vội vàng quay đầu lại quát lên: "Mau nấu thuốc, đứa bé mất thì mất, giữ A Khởi được rồi."

Người hầu cửa bị hắn quát sợ hết hồn, Phương lão cũng bị dọa cho giật mình, ngược lại nhìn hắn chằm chằm, gọi lớn tiếng như vậy làm cái gì? Đại phu căn bản cũng không có nói Trương thị sẽ không ổn. Không bao lâu, thuốc liền được nấu tới. Mà lúc này, Trương Khởi cũng mở hai mắt ra.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt nàng, mặc dù ảm đạm, nhưng cũng bình tĩnh, điều này làm cho A Lục thở phào nhẹ nhõm, cũng làm cho Lan Lăng Vương trầm ổn xuống.

Cúi đầu, Trương Khởi nhìn nơi bụng mình, âm thầm suy nghĩ: đứa bé không còn rồi. . . . Hai ngày qua, nàng vẫn có cảm giác này, rồi sẽ mất đi đứa bé này. Quả nhiên.

Chỉ là như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt. Nơi này là phủ Lan Lăng vương, mình chỉ là một cơ thiếp bình thường, nơi này không phải là cố quốc của nàng, nàng không phải là người tự do. Nếu như không muốn sanh con ra không danh không phận, đi theo mình chịu tội, nếm tận gió sương khổ sở trên thế gian, thì không bằng không sinh. Như vậy rất tốt.

Chiều nay, Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi, Trương Khởi không nói gì, hắn cũng vẫn không nói gì.

. . . . . Cho đến bỏ lỡ một khắc kia, hắn mới biết mình từng có một đứa bé. Đứa bé được hai tháng, là đã mang thai ở Nghi Dương sao?

Tại sao nàng ấy không cho hắn biết trước tiên? Không khóc lóc kể lể khổ cực với mình? Tiểu phụ nhân yếu ớt, mềm mại như vậy, cần gì một mình chịu đựng tất cả? Đúng rồi, nàng ấy muốn rời đi hắn, tự nhiên sẽ không nói cho hắn biết chuyện có thai.

Nghĩ tới đây, một cơn tức giận vô danh kèm theo đau đớn xông vào trong lòng hắn, nhưng hắn thấy ánh mắt trong trẻo lạnh lùng và sắc mặt trắng như tờ giấy của Trương Khởi, thì ngọn lửa kia lại không phát ra được. Chẳng những không thể nổi giận, hắn còn phải nhẹ lời an ủi, chỉ sợ nàng mới vừa mất đứa bé sẽ có chút gì không ổn.

Trương Khởi dưỡng bệnh ước chừng bảy ngày.

Bảy ngày sau, nàng đã khôi phục như xưa. Dù sao, nàng còn trẻ, dù sao, đứa bé còn quá nhỏ, sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn cho thân thể

https://thuviensach.vn

nàng.

Trong bảy ngày qua, xảy ra một chuyện, đầu tiên, Lan Lăng Vương bị thu hồi binh quyền, thành một tôn thất nhàn tản. Tiếp theo, bệ hạ ở trong một lần triều hội, đã khiển trách Lan Lăng Vương một trận dữ dội. Trận mắng đó làm cho hướng gió thổi theo, trong khoảng thời gian ngắn, phủ Lan Lăng vương vốn không có bao nhiêu khách, hoàn toàn trở nên có thể giăng lưới bắt chim trước cửa.

Ngày đó, ánh mặt trời lập lòe chiếu sáng cả vùng đất, hoa đào trong viện đã điêu linh, tỉ mỉ tìm kiếm, còn có thể thấy trái cây nho nhỏ kết ở đầu cành.

Chính là lúc ánh sáng rực rỡ.

Trương Khởi khôi phục như xưa, đạp bước chân nhẹ nhàng, đi về phía Lan Lăng vương đang suy nghĩ một bàn cờ dang dở.

Không bao lâu, nàng liền tới phía sau hắn, đưa tay che mắt của hắn, nàng mềm mại nói: "Đoán xem ta là ai"

Lan Lăng Vương nhếch khóe miệng, hắn tự tay kéo tay nhỏ của nàng xuống, vô lực nói: "Nàng nha" rồi vươn tay ôm nàng vào ngực, hắn dịu

dàng hôn lên chóp mũi của nàng, hỏi:

“Hôm nay có khó chịu không?”

“Không có.”

“Vậy A Lực đâu? Sao mỗi ngày không thấy bóng dáng?”

Trương Khởi dựa vào hắn, nhẹ giọng nói: “Ta bảo nàng ấy lấy ít lương thảo vải vóc trong kho hàng, đi cho các dân chạy nạn, để tiêu tan tội nghiệt

https://thuviensach.vn

cho ta.” Đứa bé bị mất, có câu nói, là do cha mẹ có tội, vì vậy Trương Khởi mới nói thế.

Môi Lan Lăng Vương giật giật, cuối cùng cưng chiều hôn lên giữa trán nàng, thì thầm nói: “Tùy nàng.”

Trương Khởi thích sự cưng chiều của hắn, lập tức, nàng ngọt ngào hôn vào khóe môi hắn.

Đưa ra hai cánh tay, nàng ôm cổ của hắn, lười biếng nói: “Trường Cung.”

“Uh.”

“Ta có biện pháp khiến bệ hạ trả binh quyền lại cho chàng.”

“Cái gì?”

Lan Lăng Vương cúi đầu, ánh mắt lấp lánh nhìn nàng. Thế gian này, vì sắc đẹp không cần giang sơn tất nhiên tốt đẹp, nhưng nam nhi trong thiên hạ, có ai không khát vọng kiến công lập nghiệp, dương danh thiên hạ? Mặc dù Lan Lăng Vương mới giao binh quyền ra mấy ngày nhưng trong lòng, không khỏi có chút trống rỗng.

Nhưng hắn không tin, Trương Khởi thật có biện pháp giúp hắn lấy binh quyền về. Lần đầu tiên nàng giúp hắn lấy binh quyền về, mặc dù hắn than thở, nhưng ít nhiều vẫn trong dự liệu. Hiện tại cục diện này, chẳng lẽ nàng cũng có cách phá được?

Hắn không tin.

Trương Khởi vuốt ve cổ áo hắn, trên gương mặt tuyệt mỹ là nụ cười nhàn nhạt, nàng nghiêng đầu, chậm rãi nói: “Lời đồn đãi từ Chu: nước Tề quốc không có ai nối nghiệp. Hai vị đại tướng Hộc Luật Quang, Đoạn

https://thuviensach.vn

Thiều theo Cao Hoan giành chính quyền hiện đã già, nước Tề không còn người tài nào trẻ tuổi, có thể trợ giúp Tề trấn áp giang sơn tươi đẹp. Qua tới mười năm, chờ Hộc Luật Quang, Đoạn Thiều chết đi, Chu đánh Tề thành như chẻ tre, giành được Nghiệp thành, đánh bại Tấn Dương, cũng chẳng qua nửa năm."

Lan Lăng Vương ngây dại, hắn ngạc nhiên nhìn Trương Khởi.

Trương Khởi ngước mắt, cười nói tự nhiên nhìn hắn, hít lỗ mũi, biểu lộ ra khá là dí dỏm nói: "Trường Cung, cuốn lấy Nghiệp và Tấn Dương, đến nỗi dân chúng nước Tề không ai không biết, không ai không hiểu. Vậy thì bệ hạ cũng được, Thái hậu cũng được, còn có thể dễ dàng đoạt binh quyền của chàng sao? Cả triều đình, người có tài nguyên soái, dễ tìm vậy sao? Chẳng lẽ Trường Cung của ta, dù là chó mèo tùy tiện cũng có thể dễ dàng thay thế hay sao?"

Kế sách này thật ra thì rất đơn giản, người của Lan Lăng Vương không nghĩ tới mà nàng nghĩ tới, cũng chỉ bởi vì nàng biết rõ người nam nhân trước mắt này, là danh tướng duy nhất có thể sóng vai với Hộc Luật Quang, Đoạn Thiều.

Người tài ở nước Tề, bỏ hắn đi thì còn ai?

Lời Trương Khởi nói, nhắc nhở Lan Lăng Vương, hắn cúi đầu suy nghĩ.

So với hai vị lão tướng, thứ nhất hắn trẻ tuổi, thứ hai hắn là người của hoàng tộc Cao thị, thứ ba hắn là người có đặc tính, đặc tính của hắn chính là si mê nữ sắc, không hề có dã tâm với việc xưng vương thành đế.

Hắn vốn đã hiển lộ ra thiên tài về mặt quân sự, hợp lại ba ưu thế này, còn có lời đồn đãi được truyền ra, thì còn có người trên nào bận tâm sự ngang ngược càn rỡ của hắn?

https://thuviensach.vn

Cặp mắt Lan Lăng Vương bỗng dưng sáng choang nhìn về phía Trương Khởi.

Phụ nhân trong ngực này, luôn ở lúc hắn tưởng đã hiểu nàng thấu đáo thì lại lộ ra việc khiến hai mắt hắn sáng lên. Phụ nhân trong ngực này, mặt mày như vẻ, mềm mại đáng yêu tận xương, lại thân thiết động lòng người, dù khuynh quốc khuynh thành cũng không đủ để hình dung....Nàng còn thông tuệ, rất là thông tuệ, trong tất cả phụ nhân đời này hắn biết, không có ai vượt qua được nàng.

Bất tri bất giác, hai cánh tay hắn buộc chặt, cười ha hả nói: “Hay!”

Hắn cúi đầu, hôn một cái ở trên bờ môi của nàng, lại cười nói: “Kế hay.”

Lung tung hôn nàng, hắn đột nhiên hỏi: “A Khởi, nàng hiến kế hay vậy, có gì cầu không?”

Lan Lăng Vương mỉm cười nhìn nàng.

“Có” Trương Khởi bĩu môi, oán giận nói: “Ta buồn bực đến độ sắp nổi mốc rồi, muốn thường xuyên ra phủ đi dạo. Chàng phải đồng ý.”

Nói xong, nàng ngước hai mắt long lanh yên lặng nhìn hắn. Rõ ràng là vẫn yêu kiều, mềm mại đáng yêu, nhưng không biết sao, hắn lại cảm thấy, ánh mắt nàng nhìn hắn, ít đi mấy phần lưu luyến si mê và ngọt ngào vui mừng trong những ngày qua, mà nhiều hơn mấy phần lành lạnh.

Đôi tròng mắt này, quá mức trắng đen rõ ràng, không linh động như nước, mà nhộn nhạo một loại lành lạnh, vô dục vô cầu. Đột nhiên Lan Lăng Vương ngẩng ra, nàng đối với hắn đã vô dục vô cầu rồi sao?

Nàng dâng kế sách hay vậy cho hắn, tại sao cũng là vô dục vô cầu, là nàng đã buông tay, không còn thương hắn nữa sao? Nàng có đứa bé của bọn họ, cũng chưa từng nói cho hắn biết.....

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, tình cảnh ngày đó nghe được nàng muốn gả cho Tiêu Mạc, và vẻ trống trải hoảng hốt khi nhìn thấy Trương Khởi bên ngoài cửa cung, lại nổi lên trong đầu của hắn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Không Cần Hắn Nữa

Được kế sách Trương Khởi hiến, Lan Lăng Vương liền tỉnh táo, hắn đi ra ngoài, liên tiếp bận rộn ba ngày sau, khi hắn về phủ, nghĩ đến nguyện vọng đi ra ngoài của Trương Khởi, liền dẫn theo nàng, hai người tay nắm tay, đi ra đường phố.

Mùa xuân tháng tư, trời đất mới vừa được một cơn mưa xuân rải xuống, không khí vừa mát mẻ vừa sáng rỡ. Trương Khởi đội mũ bành to che mặt, mặc thường phục đi chung với Lan Lăng Vương, mặc dù diện mạo không thể nhận ra, nhưng thần vận phong thái mà mỹ nhân tuyệt thế mới có, khiến những người qua lại trên đường liên tiếp quay đầu lại.

Chỉ về quán rượu đằng trước, Lan Lăng Vương nói nhỏ: "Có muốn tới đó ngồi một lát không?" Hắn đỡ Trương Khởi, nghĩ thầm cũng đi một hồi rồi, nàng nên nghỉ ngơi một lát.

Trương Khởi lắc đầu một cái, nàng giống như lần đầu tiên ra đường, cảm thấy hết sức mới mẻ với tất cả trước mắt, không ngừng nhìn chung quanh. Một lát sau, mới tỉnh hồn nhận ra hắn đang nói chuyện, vội vàng trả lời: "Không cần, ta còn muốn xem." Âm thanh mềm mại, khiến tim hắn cũng mềm ra.

Lan Lăng Vương không tự chủ được nhoẻn miệng cười, đưa mắt nhìn nàng cưng chiều nói: "Được, tất cả tùy nàng."

Lại chuyển qua một con đường, hai người tới phố đông phồn hoa nhất náo nhiệt. Hôm nay cũng không biết là ngày mấy mà trên đường thật đông đúc, chẳng những khắp nơi có thể thấy được xe ngựa quý tộc, ở phía trước

https://thuviensach.vn

50 bước, một đội diễm kỹ hồng lâu xiêm áo tươi đẹp, đang cười hì hì đi đến. Đi ở giữa những kỹ nữ này, là một đại mỹ nhân, da thịt nàng ta tuyết trắng, mắt to, sống mũi cao, là một nữ nhân động lòng người có cả huyết thống của Tiên Ti và người Hán.

Áo gấm mà đại mỹ nhân này mặc hơi mỏng, khiến người đi đường đều đồng loạt nhìn lại. Hả hê vì ánh mắt bốn phía, mỹ nhân kia hỏi chúng nữ sau lưng "Vẻ đẹp của ta, so với Trương cơ kia thì thế nào?" Nàng ta ngẩng đầu lên, đẩy đẩy phần đẫy đà, sau khi phân nửa phần tuyết trắng lộ ra dưới áo gấm, lại hỏi: "Không thua nhau nhiều chứ?"

Âm thanh của nàng ta được cố ý đề cao, vì vậy câu hỏi này vừa dứt, bốn phía liền vang lên tiếng cười. Một thiếu niên còn kêu lớn: "Nàng còn đẹp hơn Trương cơ kia nhiều, ít nhất ở trên giường, công phu của A Y thoải mái, nóng bỏng hơn Trương cơ nhiều" những lời này vừa ra, mọi nơi liền vang lên tiếng cười mãnh liệt, còn sắc mặt Lan Lăng Vương thì lại chuyển xanh.

Trương Khởi vội vàng đưa tay đè tay của hắn lại, nhỏ giọng nói ra: "Chúng ta đi qua bên kia."

Lan Lăng Vương nhìn chằm chằm kỹ nữ và thiếu niên kia thật lâu, ghi lại diện mạo của họ ở trong lòng xong, mới lên tiếng: "Tốt."

Khó khăn xoay người, phía sau lại truyền đến tiếng la hét, ngay sau đó, một hán tử cao giọng hét nói: "Mau tránh ra, mau tránh ra, các ngươi không muốn sống nữa à? Mau tránh ra!"

Trong tiếng quát gấp, chỉ thấy bốn hộ vệ che chở một chiếc xe ngựa mạnh mẽ đâm tới.

Lan Lăng Vương ngẩng đầu, nhìn sang dấu hiệu của chiếc xe ngựa kia, không khỏi nhíu nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, xe ngựa kia vọt qua từ bên cạnh hai người, vọt tới đám kỹ nữ đẹp đẽ kia.

Khi Trương Khởi ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi có chút lo lắng thì chiếc xe ngựa vội vã kia cũng dừng lại, tiếp, một giọng nữ hơi thô lại cứ cố gắng giả bộ mềm mại vui mừng kêu lên: "Huynh là. . . . . Trường Cung?"

Màn xe được vén lên, một quý nữ có diện mạo đoan chánh, cằm hơi vuông, cả khuôn mặt có vẻ mạnh mẽ đưa mặt ra, nàng ta vui mừng nhìn Lan Lăng Vương.

Cảm nhận được ánh mắt nhìn đến từ bốn phía, Lan Lăng Vương liền kéo Trương Khởi ra sau lưng che lại, sau đó gật đầu nói: "Là Lâu Nghiên à, ngươi từ Tấn Dương trở về rồi?"

"Đúng vậy, mới vừa trở về."

Lâu Nghiên từ trong xe ngựa nhảy xuống, nàng ta mặc đồ người Hồ, kế vòng eo buộc chặt là một thanh bảo kiếm. Trên bảo kiếm đó, ngọc bội cực phẩm có bốn miếng, còn có khoảng mười viên minh châu thượng đẳng, và bảo thạch năm màu. Trương Khởi nghiêng mắt nhìn đến, liền có phần không dời mắt được. Nàng nghĩ ngợi ở trong lòng: thanh kiếm này, bằng với hoàng kim ngàn lượng. Lúc này Lâu nghiên nhảy nhảy nhót nhót về phía Lan Lăng Vương, nàng ta tuy chỉ có mười bảy tuổi, nhưng vóc người diện mạo lại tráng kiện như các quý nữ Tiên Ti điển hình, làm chuyện sôi nổi như thiếu nữ, Trương Khởi nhìn liền buồn nôn, vội vàng cúi đầu xuống.

Lâu Nghiên đi tới trước mặt Lan Lăng Vương. Đôi mắt to hơi vàng của nàng ta nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương, nũng nịu kêu lên: "Trường Cung ca ca, sao huynh ra đường mà cũng đội mũ?" Vừa nói, nàng ta vừa vươn tay, muốn lấy mũ của hắn xuống.

Lan Lăng Vương khẽ nghiêng đầu, tránh thoát công kích của nàng ta xong, liền nhàn nhạt nói ra: "A Nghiên có chuyện gì sao?"

https://thuviensach.vn

"Hì hì, thấy Trường Cung, dù có chuyện cũng không có chuyện rồi."

Âm thanh của Lan Lăng Vương vẫn nghiêm túc vững vàng, "Nhưng ta có việc. Cáo từ." Hắn ôm Trương Khởi, liền xoay người muốn rời đi.

"Chờ một chút"

Lâu Nghiên kêu Lan Lăng Vương dừng lại xong, lại nhìn về phía Trương Khởi, đôi mắt to của nàng ta nhìn nàng chằm chằm, quan sát Trương Khởi từ trên xuống dưới một lát sau, liền chỉa về phía nàng kêu lên: "Ngươi chính là Trương thị?"

Nàng ta vỗ tay, vui mừng nói: "Ta ở Tấn Dương đã được nghe về vẻ đẹp của ngươi. Hì hì, Trường Cung có ngươi rồi, danh tiếng liền lớn hơn, không chỉ ở nước Tề chúng ta, dù là Chu, Nam Trần, cũng đều truyền khắp. Có lẽ chỉ có người không biết Trường Cung đánh giặc lợi hại, nhưng không ai không biết, sủng cơ bên cạnh Lan Lăng Vương nước Tề lợi hại đấy. Một món đồ chơi nhỏ, lại dám tuyên ngôn trước mặt mọi người, không cho Lan Lăng Vương lấy thê, dù muốn lấy, cũng chỉ có thể lấy mình. Trương cơ, có phải có chuyện này hay không?"

Người chung quanh, từ khi biết hai người này chính là Lan Lăng Vương và Trương cơ xong, đã sớm dừng bước, dần dần xúm lại . Lâu Nghiên vừa dứt tiếng, thì mọi người đã sớm vây quanh hai người thành ba vòng, đều không kịp chờ đợi nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi từ từ nhếch môi.

Lúc này, Lâu Nghiên đột nhiên đưa tay kéo mũ Lan Lăng Vương, khi Lan Lăng Vương vội vàng hơi ngưỡng về phía sau thì tay phải nàng ta vẽ một đường trên không trung, rơi xuống trên mặt Trương Khởi. Sau đó nàng ta dùng sức lôi kéo, mũ sa của Trương Khởi liền bồng bềnh rơi xuống. . . . .

Mọi nơi an tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Người trước mắt mặt mày như vẽ, là một thiếu nữ trong suốt tuyệt mỹ, mặc áo đen càng nổi bật vẻ đẹp, khiến gương mặt của nàng càng trong suốt, ánh mắt Lâu Nghiên của càng trừng càng lớn, càng trừng càng lớn.

Một hồi lâu, nàng ta thì thào nói ra: "Thì ra ngươi thật đẹp như vậy. . . . . Nữ nhân đẹp như vậy, không cam lòng chấp nhận cũng là trong tình lý."

Lâu Nghiên tuy là thì thào nhỏ nhẹ, nhưng giọng nàng ta hơi thô, khiến mọi nơi đều nghe rất rõ ràng.

Nhưng không có ai chú ý nàng ta, mọi ánh mắt đều tập trung ở trên người Trương Khởi. Kỹ nữ hồng lâu kia, thì lại cúi đầu, nàng ta lặng lẽ kéo kéo quần áo, che lại bộ ngực đã lộ ra hơn phân nửa, cẩn thận chuồn đi về phía sau. . . . Vẻ đẹp của Trương Khởi như ánh mặt trời, bức người mà đến, nhìn nàng, không biết tại sao, kỹ nữ kia chỉ có cảm giác xiêm áo mình không đủ tao nhã đoan trang, trên mặt thoa phấn quá dày, nàng ta thậm chí cảm thấy sống mũi mình quá cao, đôi môi quá dày, ánh mắt không đủ thấu đáo đa tình. Tất cả những chỗ trước kia nàng ta cho rằng hoàn mỹ, lúc này lại đều lộ vẻ

khó coi, làm cho nàng ta có chút hít thở không thông, chỉ muốn nhanh chóng chạy đi.

Dù là thiếu niên nói năng lỗ mãng, nói Trương Khởi ở trên giường không bằng nàng kia, lúc này đối diện mặt mũi trong suốt tuyệt mỹ của Trương Khởi, mặt cũng đỏ lên, lộ ra vẻ xấu hổ ngượng ngùng.

Nhưng cũng không có ai chú ý tới bọn họ.

Vô số đôi mắt si ngốc nhìn chăm chú khiến Trương Khởi nhíu nhíu mày, sau khi đưa tới nhiều ánh mắt thương tiếc, nàng mới chuyển con mắt nhìn về phía Lan Lăng Vương.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương hiểu ý của nàng, dắt tay của nàng, liền chuẩn bị mạnh mẽ tách đám người ra.

Đang lúc này, Lâu Nghiên đột nhiên nói: "Trương cơ, nghe nói ngươi muốn gả cho Lan Lăng Quận Vương làm thê?" Trong mắt to của nàng ta đều là vẻ tò mò, "Ta vẫn không hiểu, sao ngươi có lòng tin vậy? Từ xưa tới nay, thân phận thế nào, tựa như trời định, không thể vượt qua… Là bởi vì ngươi rất đẹp sao?"

Nàng ta nhìn Trương Khởi đột nhiên dừng lại, lớn tiếng cười híp mắt nói: "Quận Vương của ngươi ta cũng muốn gả, ngươi ngăn cản Trịnh Du và đường muội ta, hiện tại phải làm sao ngăn ta lại?"

Trương Khởi từ từ rút cái tay bị Lan Lăng Vương nắm chặt ra, chậm rãi quay đầu lại.

Nàng quay đầu lại nhìn Lâu Nghiên.

Đột nhiên nàng thản nhiên cười với Lâu Nghiên.

… Giai nhân cười một tiếng khuynh thành, ánh sáng mặt trời cũng mờ đi.

Nụ cười này, cực đẹp, vô cùng sáng, nhìn kỹ, lại mang theo vài phần cao quý, mấy phần siêu thoát ở trần tục.

Trương Khởi mặc áo đen, rực rỡ cười một cái sáng ngời với Lâu Nghiên, phong thái đẹp đẽ nói: "Không…"

Nàng lẳng lặng nói: "Ta sẽ không ngăn trở." Nàng tựa như ẩn tình, tựa như trào phúng nhìn thoáng qua Lan Lăng Vương xong, đề cao âm thanh, réo rắt nói: "A Nghiên muốn, thì cứ gả hắn."

https://thuviensach.vn

Khí chất của nàng tươi đẹp như hoa, âm thanh của nàng sáng ngời mà trong suốt, thần thái kia ngoài tự nhiên thanh thản, còn toát ra sự ung dung tự tin của những quý nữ đến từ thế gia ngàn năm. “Thời gian trước ta đã lập lời thề trước mặt Thái hậu, hắn cưới chánh thê của hắn, ta sẽ không ngăn trở nữa. Thế gian ngàn vạn quý nữ, ta ngăn cản một hai nữ nhân, chẳng lẽ còn có thể cản được trái tim cố ý của nam nhân?”

Khi Lan Lăng Vương từ từ buộc chặt, nơi cổ tay bị đau nhức, Trương Khởi mới từ từ nâng cái cằm trắng muốt lên, tay áo phiêu lãng theo gió, gương mặt vui vẻ: “Về phần ta, hôm nay tuy là một cơ thiếp, vậy thì như thế nào? Chung quy có một ngày, ta cũng có thể tìm được một lang quân tốt, nguyện ý lấy ta làm thê.”

… Mọi nơi không còn tiếng thở nữa.

Dù là Lâu Nghiên, hay là kỹ nữ kia, lúc này cũng đều trợn to mắt, không dám tin nhìn Trương Khởi.

Mặt Lan Lăng Vương xanh mét, hắn không dám tin nhìn Trương Khởi chằm chằm, không thể tin được lời như vậy, là từ trong cái miệng nhỏ của nàng nói ra, hắn thật không thể nào tin nổi.

Ở bên cạnh hắn, Trương Khởi vẫn lúm đồng tiền như hoa, nụ cười của nàng chẳng những sáng tỏ tươi đẹp, còn rất là rực rỡ sáng ngời. Giờ phút này, cả người nàng không hề hèn mọn, có, chỉ là một loại sáng tỏ vì đã siêu thoát ở trần thế, có, chỉ là một loại cao quý khi phá rồi xây lại… Dù là thiên hạ chú ý, chỉ trích thì như thế nào? Cùng lắm thì liền phá hủy dung mạo này, nàng phải toàn lực đánh cuộc, có lẽ, còn có một đường sống.

Trước kia vô số lần nàng đã hướng về phía người đời nói, nàng muốn gả cho hắn, nàng chỉ thương hắn, nhưng hiện tại nàng lại lật đổ những lời đó, cũng hấp dẫn hết những người có lòng với nàng… Nước đục mới phải mò cá, vô luận như thế nào nàng cũng muốn mượn thế thoát đi nơi đây, trở lại

https://thuviensach.vn

cố quốc trước kia, nàng tiếc mạng tiếc thân, càng quý trọng gương mặt này, hiện tại nàng đều buông ra, cùng lắm thì chết, cùng lắm thì biến thành xấu xí.

Mọi nơi an tĩnh cực kỳ.

Cổ tay Trương Khởi nơi truyền tới đau nhức, làm cho cái trán của nàng có mồ hôi lạnh rỉ ra. Khi tất cả mọi người ngây ngẩn cả người thì Lan Lăng Vương chợt bế Trương Khởi lên, vọt xoay người, sải bước đi ra ngoài.

Quanh người hắn, bị người đi đường chặn lại nước chảy, không lọt. Nhưng giờ phút này, những người qua đường kia rõ ràng cảm thấy, trên người hắn tản ra sự rét lạnh và dữ dội, khiến bọn họ không nghi ngờ chút nào, chỉ cần có chút chần chờ, hắn sẽ rút kiếm dài ra khỏi vỏ để lấy đầu người, nên bọn họ không tự chủ được lui về phía sau, nhanh chóng nhường ra một lối đi.

Bóng dáng hiếu chiến, thích đánh nhau, thích gây gổ bước từng bước về phía trước, ở xung quanh người hắn, mọi người vẫn còn lui về phía sau, lui về phía sau… Rút lui đến không thể lui, cho đến khi Lan Lăng Vương đã đi xa, thì một hồi tiếng ông ông mới vang lên bốn bề, trong nháy mắt đã ồn ào náo động.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Ngả Bài

Phương lão vội vàng chạy tới, vừa ngước đầu lên thì nhìn thấy sắc mặt Lan Lăng Vương đang tái xanh lại cùng với Trương thị bị hắn kìm giữ thật chặt ở trong ngực .

Bị hành động này của Lan Lăng Vương dọa cho nhảy dựng, Phương lão vội vàng vẫy đám người hầu lui ra, tự mình đón hắn vào trong chánh viện. Lan Lăng Vương vừa bước chân vào cửa viện, Phương lão liền nghe được giọng nói âm trầm lạnh lùng của hắn: "Đóng cửa lại."

Đứng ở bên ngoài viện, nghe thấy tiếng cửa cọt kẹt nhanh chóng đóng lại, Phương lão nhỏ giọng phân phó : "Đi tìm hiểu một chút, xem vừa mới xảy ra chuyện gì?"

"Vâng."

Trong sân, Lan Lăng Vương nặng nề ném Trương Khởi lên sập, trầm mặt, ánh mắt âm u nhìn thẳng vào nàng.

Trương Khởi giống hệt như con mèo nhỏ một co rút ở trên giường, rõ ràng có vẻ đang khiếp nhược, chột dạ mà lại lộ ra mấy phần lười biếng?

A Lục từ chính điện lặng lẽ thò đầu ra ngoài, vốn nàng ta đang sợ hết hồn, vừa nhìn thấy bộ dạng kia của Trương Khởi lại lập tức rụt đầu trở về. Nàng ta lẳng lặng bước hai ba bước đến bên sập đặt ở bên cạnh cửa, sau đó nằm ở trên giường, xuyên thấu qua khe cửa hưng phấn nhìn xem náo nhiệt .

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ngoài mặt sợ hãi, nhưng kì thực lại cực kỳ tự tại, Lan Lăng Vương sao không nhìn ra được chứ. Nhất thời, hắn xanh cả mặt. Nhìn nàng chằm chằm, cơ mặt hung hăng nhúc nhích, lửa giận thiêu đốt được như muốn bùng phát ra, khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân càng ngày càng xanh, rồi càng ngày càng hồng, nhưng chỉ đứng yên tại chỗ phát tác, thở hổn hển, một hồi lâu cũng không có động tĩnh nào truyền ra.

A Lục nhìn đến đây, thuận tay từ phía sau móc ra một túi ô mai, cho vào trong miệng chậm rãi nhấm nháp.

Một hồi lâu sau, Lan Lăng Vương nhắm hai mắt lại, trầm giọng nói: "Trương thị A Khởi, ngươi muốn bỏ ta.".

Trương Khởi ngoan ngoãn mà cúi đầu, ngoan ngoãn mà co rút thành một khối, tất nhiên là không hề lên tiếng.

Hắn nhìn thấy nàng dường như đã cung thuận, phẫn hận dâng lên càng cao, nghiến răng lạnh lùng nói: "Thì ra là đến hôm nay, A Khởi vẫn còn muốn tìm để người gả? Có chí khí, quả thật có chí khí"

Một cỗ sát khí từ trên thân hắn lan tràn ra bên ngoài.

Sát khí của hắn là do rèn luyện từ sa trường mà ra, mang theo tử khí trùng trùng, ngay cả bệ hạ, Thái hậu, cũng không dám trực diện đối đầu.

Tử khí kia kéo nhau mà đến, như đao kiếm vô hình, như băng tuyết mùa đông, một khi đã bắn ra, tất cả âm thanh cũng nhanh chóng biến mất.

Trong điện A Lục nhìn thấy một màn này mặt trở nên trắng nhợt, ô mai đặt ở bên môi bất tri bất giác liền rơi xuống đất. Nàng muốn làm gì đó, lại phát hiện tay chân mình đang không ngừng run rẩy, không cách nào khống chế được, co rút thành một cục, lúc này thân thể mềm mại của Trương Khởi cũng liền run rẩy.

https://thuviensach.vn

Nàng cúi đầu, cố gắng thu người lại, nhưng vẫn không ngừng run lên bần bật.

... ... Người trước mắt này, tùy thời có thể khiến nàng rơi vào bi ai, quyết định vận mệnh sống chết của nàng.

Chỉ là, nàng đã sớm quyết định, chết liền chết thôi.

Lúc này, cằm nàng đau xót, bị hắn bóp chặt mạnh mẽ ngẩng đầu lên.

Nàng đối mặt với bóng tối vô tận, mắt mơ hồ lộ ra huyết sắc. Biểu tình hờ hững cùng tàn nhẫn này từng giết hàng ngàn người, hàng vạn người, làm cho sắc mặt của nàng không khống chế được mà càng ngày càng trắng, càng ngày càng trắng bệch ra.

Hắn nhìn vào trong đôi mắt của nàng, rốt cuộc cũng thấy được sợ hãi.

Nhưng đây không phải là thứ hắn muốn thấy.

Hắn không muốn nàng sợ mình mà chỉ muốn nàng tin hắn, thích hắn, lệ thuộc vào hắn, yêu hắn say đắm, cam tâm tình nguyện cùng nhau đồng sinh cộng tử. Hắn cũng có bảo đảm với nàng, cho dù hắn có hay không có chính thê, mặc kệ tương lai bên cạnh hắn có bao nhiêu thiếu nữ, thì nàng vĩnh viễn là người đặc biệt nhất.

Nhưng nàng lại không như vậy..... Nàng lợi dụng sự yêu thương của hắn, không chút kiêng kỵ mà nói ra lời như vậy, hoàn toàn quét sạch mặt mũi hắn xuống đất, cũng đặt bản thân mình vào trong nguy hiểm cực độ, ngu xuẩn, cuồng vọng mà đem chính nàng ném ra bên ngoài, chẳng khác gì quẳng một khối thịt béo vào trong bầy sói đói vậy, phụ nhân này, rất đáng ghét, rất đáng hận.

Hắn yên lặng nhìn nàng chằm chằm.

https://thuviensach.vn

Bị ánh mắt của hắn khóa chặt, Trương Khởi không cách nào dời mắt đi được, cũng không dám dời mắt.

Bất tri bất giác, môi của nàng đã bị cắn đến bật máu.

Khuôn mặt nhỏ nhắn trước mắt nhìn qua vô cùng tuyệt mỹ nhưng lại hết sức quật cường cùng bất khuất, khiến Lan Lăng Vương không biết phải nói gì.

Hắn khẽ hỏi: "Ta đối với ngươi có chỗ nào không tốt?" Bởi vì tức giận mà trong mắt của hắn như có ngọn lửa đang thiêu đốt: "Trương thị, ngươi nói đi, ta đối với ngươi có chỗ nào không tốt hả? Nếu ngươi đi theo người khác, hôm nay phạm lỗi như vậy sẽ bị kết cục thế nào, ngươi có biết không?"

Lạnh như thế, cao cao tại thượng như vậy .

Đúng rồi, đây mới là hắn, đây mới thật sự là hắn.

Ở trong lòng hắn, ở trong lòng người đời, hắn cùng với mình, là trời và đất khác biệt, là mặt trời cùng cỏ dại mà thôi. Trương Khởi từ từ nghiêng đầu đi. Hắn khóa quá chặt, nàng chỉ có thể dời đi một chút. Nghiêng đầu, Trương Khởi khẽ đáp: "Dân không sợ chết, làm gì phải sợ cái chết sợ chứ..... Cao Trường Cung, ngươi cũng có thể giết ta."

"Cao Trường Cung, ngươi cũng có thể giết ta "

Nàng thế nhưng lại dùng cái chết để uy hiếp hắn, nàng lại dám nói, hắn có thể giết nàng, nàng đoán hắn không thể làm sao? Phụ nhân này, luôn là có thể nhìn rõ ranh giới cuối cũng của hắn, từng bước từng bước ép hắn không thể lui được nữa. Lan Lăng Vương rất muốn mắng nàng nhưng cuối cùng bật thốt lên lại là một tràng cười vang dội, hắn khàn khàn nói: "Giết ngươi?"

https://thuviensach.vn

Hắn cúi đầu nhìn tay mình.

... ... Nàng nhỏ nhắn, lúc nào cũng có thể bị thương như vậy, lại mới vừa sảy thai ..... Hắn chỉ muốn nhẹ nhàng đưa tay, dạy dỗ nàng một phen. Nhưng tay của hắn lại giương lên được sao? Cho dù hiện tại có hận đến ngực trướng đau, tay của hắn vẫn không giơ lên được.

Cúi đầu nhìn tay mình, Lan Lăng Vương lại khàn khàn cười nhẹ.

Hắn nhẹ nhàng mà nói: "Trương thị, ngươi cũng là người xuất thân từ thế gia đại tộc, ngươi chắc cũng hiểu, yêu cầu của ngươi, ta cấp không được, bất kỳ thân phận trượng phu nào ta đây đều không thể cho ngươi được..... Là do ngươi mong ước quá nhiều."

"Vậy sao?"

Tiếng nói của Trương Khởi rất nhẹ, rất lạnh nhạt.

Lan Lăng Vương nhắm hai mắt lại, hắn như muốn nổi điên lần nữa, sau khi bình tĩnh một chút, mới tiếp tục nói: "Không sai..... Thân phận đều do trời định cả, phân chia giống như quân thần. Nếu ngươi ở Trần thì những đứa con của vợ cả Trương thị kia, chỉ bằng một lời đã có thể đem ngươi giết chết? Không chỉ ở Trần , hai nước Tề, Chu phân chia ngôi thứ, thân phận càng thêm không thể vượt qua. Trương thị, cưới ngươi, người trong thiên hạ đều sẽ cười nhạo ta, xem thường ta, khinh thường ta. Ngươi suy nghĩ một chút, có nên như vậy hay không ?" Hắn từ nhỏ đã chịu qua khó khăn gian khổ, vì vậy so với rất nhiều người trên thế gian này cũng sẽ tự ái hơn, nặng về thể diện hơn.

Nói xong lời cuối cùng, giọng điệu của hắn trở nên ôn hòa hơn một chút.

Hắn đang thuyết phục nàng, tận tình khuyên bảo thuyết phục.

https://thuviensach.vn

Cúi đầu, không hề chớp mắt nhìn người trốn ở trên giường, dáng vẻ mềm mại như nước, nhìn gương mặt trước mắt để cho hắn không lúc nào quên kia. Hắn vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve nàng gò má mềm mại của nàng, thật thấp nói: "A Khởi, đừng tùy hứng nữa. Ta đồng ý với ngươi, thời gian này sẽ không nghị hôn. Ngươi không phải cũng đồng ý với ta, vui vẻ cùng ta sống qua ngày sao? Ngoan, đừng làm rộn nữa.".

Lời của hắn vừa rơi xuống, Trương Khởi cũng là

cười nhẹ ra tiếng, nàng thật thấp, cười lên như điên. Cười cười, nàng lấy tay nhét vào trong miệng, đem tiếng khóc sắp bật ra chặn trở về. Một hồi lâu, Trương Khởi mới khôi phục chút bình tĩnh, lẳng lặng nói: "Ta muốn về nhà."

Nàng từ từ ngẩng đầu lên, bởi vì nén lệ, con ngươi mơ màng chẳng khác nào sóng nước mênh mang, nàng thẳng tắp nhìn hắn, lặp lại: "Cao Trường Cung, ta muốn về nhà, ngươi thả ta về nhà."

Nàng nhìn hắn, một hai giọt nước mắt tựa như trân châu chậm rãi chảy xuống trên gò má bạch ngọc, rồi lại chậm rãi rơi xuống mặt đất: "Ta không muốn ở cùng một chỗ với ngươi, không muốn làm một thứ đồ chơi nữa.... Ta muốn về nhà."

Nước mắt của nàng, một giọt lại một giọt, một hàng lại một hàng, như trân châu chảy xuống trên mặt đất, bọn chúng lướt qua gương mặt bạch ngọc, lướt qua cái miệng anh đào đỏ thắm, nhỏ nhắn, lướt qua này chiếc cằm tinh mỹ như hoa, trong ánh mặt trời phản chiếu, như hào quang bảy màu bừng sáng lên khiến cho ngực hắn đau nhức từng cơn.

Hắn từ từ ngồi xổm xuống, ngồi xổm cho ngang hàng với nàng, tự tay sờ vào mặt của nàng, dùng ngón cái thô ráp lau đi những giọt lệ kia đi, rồi nhẹ giọng hỏi: "Vậy, ngươi có nhà sao?"

Hắn dịu dàng mà hỏi: "A Khởi, ngươi có nhà ở nơi đó sao?"

https://thuviensach.vn

Hắn thật thấp hỏi, tình ý nói tiếp "A Khởi, an tâm ở lại bên cạnh ta, ta sẽ đối tốt với ngươi, sẽ không có nữ nhân nào uy hiếp đươc địa vị của ngươi cả. Nêu ngươi sinh hạ đứa bé, ta cũng sẽ đối xử tử tế với ngươi..."

Giọng nói thật rất dịu dàng, trong mơ hồ, có cả chút xíu van xin mà ngay cả hắn cũng không hề phát hiện ra.

Hắn đang cầu xin nàng không nên náo loạn nữa, đừng uổng phí thời gian vô ích nữa.

"Có, ta có nhà." Lần này, giọng nói của Trương Khởi lại đột nhiên chút sức mạnh lệ viền hai mắt, thanh thanh giống như bầu trời, nàng tinh khiết mà tốt đẹp nhìn hắn, rực rỡ cười một tiếng, rồi nói nhỏ: "Ta có vàng, có A Lục.", nàng đưa tay lau mặt của mình, lông mi thật dài phe phẩy, quả quyết nói: "Nếu phá nát gương mặt này, ta liền có thể có nhà rồi.

.....

Nhìn nàng cười rực rỡ, hắn cho dù rất vô cùng chờ mong tình cảnh này, nhưng không biết tại sao, ngực lại đau nhói khó chịu bất giác xông lên khiến cho hắn phải đưa hai cánh tay ra ôm nàng vào trong ngực thật chặt.

Nhưng hắn mới vừa ôm nàng, thì nàng lại ra sức vùng vẫy.

Dùng sức, dù khuôn mặt hồng lên gay gắt vẫn cố dùng lực để tránh thoát.

Nhưng nàng càng giãy dụa, hai cánh tay của Lan Lăng Vương lại càng chặt thêm. Hắn giữ nàng thật chặt, thấy nàng giãy dụa quá lợi hại, liền khóa nàng lại, trầm thấp nói: "Trương thị, muốn ta thả ngươi ra, trừ phi ta chết." Lời nói như chém đinh chặt sắt kia làm cho Trương Khởi lập tức mất đi tất cả hơi sức.

Nàng từ từ dừng động tác lại, từ từ, khó khăn ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng dần khuất phục, Lan lăng Vương liền thầm vui sướng, hắn đang chuẩn bị dịu dàng gọi tên của nàng. Lại nghe thấy giọng Trương Khởi thật thấp, thanh thúy, nghiêm túc nói: "Hôm nay ta đã quyết nói ra những lời đó thì liền không nghĩ tới mình nhất định phải còn sống."

.....

Thấy Lan Lăng Vương cứng lại, nàng từ từ rút cánh tay của hắn ra. Rũ hai mắt, nói tiếp: "Thật ra thì, ta đã sớm cần phải chết. Chỉ là lúc trước luôn không có đủ dũng khí, luôn ảo tưởng..... Hiện tại, ta không ảo tưởng nữa rồi. Trường Cung, sao không rút thanh bội kiếm kia ra, chỉ cần dùng nó nhẹ nhàng vẽ một đường lên cổ ta, phiền não của ngươi, phiền não của ta, liền không còn nữa."

Tiếng nói của nàng thấp mà trầm ổn, vừa dịu dàng, lại vừa mị hoặc.

Nàng đang mị hoặc bản thân hắn tự đi giết nàng.

Đột nhiên, cảm giác vô lực chưa từng có, khủng hoảng cùng đau đớn không nói ra được, còn có cả tức giận vô biên đồng loạt xông đến cắn xé hắn, cắn nuốt hắn.

Cả người của Lan Lăng Vương liền cứng lại.

Qua một hồi lâu, hắn mới khàn giọng quát: "Canh giữ nàng" tiếng nói vừa dứt, hắn lập tức lao vọt ra, đảo mắt liền xô cửa ra ngoài.

Lan Lăng Vương vừa xông ra khỏi chính viện, Phương lão liền vội vàng đuổi theo, hắn thở hổn hển, kinh hoảng kéo lấy ống tay áo của Lan Lăng Vương luôn miệng hỏi: "Đứa bé, đứa bé, đã xảy ra chuyện gì? Làm sao ngài lại tức giận như vậy?" Lão chưa bao giờ từng thấy Lan lăng Vương tức giận như thế bao giờ, dữ dằn gần mất khống chế, khiến Phương lão cảm thấy lo lắng.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương vọt xoay người.

Ánh mắt hắn đỏ ngầu khi nhìn Phương lão rốt cuộc đã có một tia trong trẻo, mím đôi môi mỏng, hắn đột nhiên ôm ngực nói: "Chỗ này của ta thật khó chịu" hắn thở hổn hển: "Phương lão, chỗ này thật khó chịu như muốn nổ tung."

Vọt xoay người hắn lao ra như gió lốc. Lúc này Phương lão vẫn còn túm lấy tay áo của hắn, chỉ nghe tiếng "xoạt" truyền đến, Phương lão nắm trong tay một mảnh vải màu đen, ngơ ngác nhìn Lan Lăng Vương lao ra cửa chính.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Vui Sướng

Lan Lăng Vương vừa xông ra ngoài, Trương Khởi liền lau khô nước mắt, chuyển hướng sang chính điện .

A Lục vội vàng chạy đến trước mặt nàng, thấy nàng, Trương Khởi khàn giọng nói: "A Lục, ngươi lập tức đi ra ngoài, vào kho hàng lấy một hộp trân châu cầm theo. Mấy ngày nay cứ ở chỗ Tiêu Mạc, đem những trân châu kia đổi ra mà sử dụng, không cần phải về phủ Lan Lăng Vương nữa."

Chống lại ánh mắt không hiểu của A Lục, Trương Khởi khổ sở nói: "Lần này hắn thật sự nổi giận rồi, ta sợ hắn sẽ nhốt ta ở trong phủ, nên không dễ dàng ra ngoài được. Kể cả có đi ra ngoài, cũng sẽ có người giám thị, mỗi tiếng nói, mỗi cử động đều được báo cáo lại, mấu chốt nữa là ta không muốn ngươi thành kẻ tù tội như ta. Đi đi, đi tìm Tiêu Mạc, với tài trí của hắn, tất sẽ biết toan tính của ta, chắc chắn sẽ toàn lực giúp ngươi."

Nàng rũ mắt xuống, từ trong lòng móc khăn tay ra, từ tốn lau sạch nước mắt ở trên mặt, giọng của Trương Khởi khàn khàn, lành lạnh: "Có Tiêu Mạc giúp đỡ, kế hoạch của chúng ta sẽ dễ dàng hơn rất nhiều."

Một hồi lâu sau, A Lục mới lên tiếng: "Được. Nhưng A Khởi, một mình ngươi ở đây, sẽ rất cô đơn."

Trương Khởi lắc đầu, nàng nhìn A Lục, nhẹ giọng nói: "Cứ nghĩ tới chuyện rất nhanh liền được tự do, ta sẽ không thấy cô đơn nữa."

"Đúng rồi, tám trăm lượng hoàng kim ta đã dấu lại kia, ngươi cũng đều mang cả đi đi. Không phải ngươi thích tới tửu lầu chơi sao? Ngươi đến đó

https://thuviensach.vn

thuê một gian phòng, đem số vàng này, toàn bộ giấu ở trong gian phòng kia. Nhớ giấu kỹ một chút."

"Được."

Sau khi A Lục đi, Trương Khởi mệt mỏi ngủ một giấc. Mà Lan Lăng Vương, hai ngày liên tiếp cũng không về phủ.

Thời gian này, sủng cơ Trương thị của Lan Lăng Vương vô cùng nổi bật, mọi người vẫn còn đang bàn tán về chuyện nàng ở hồng lâu bị người ta nhìn thấy hết, chỉ trong chớp mắt ấy, nàng lại ở trước mặt mọi người mà tuyên bố, nàng sẽ không ngăn cản Lan Lăng Vương cưới chính thê nữa, mà nàng, cũng có lòng tin gả cho một binh sĩ thật tốt làm vợ.

... ... Thân là cơ thiếp, là một thứ đồ chơi, Trương thị lại chẳng thèm để ý đến mặt mũi của phu quân, chẳng chú ý đến thể thống, chẳng hề biết xấu hổ mà tuyên bố phải gả cho binh sĩ thật tốt. Chuyện này ở Bắc Tề là hoang đường đến chừng nào, cực kỳ hiếm có. Trong khoảng thời gian ngắn, khắp đầu đường cuối ngõ, đều nói đến sự kiện này.

Nói đi nói lại, mọi người không khỏi dấy lên đồng tình với Lan Lăng Vương , thân là Long tử Phượng tôn, đường đường là một Quận Vương, nhưng ngay cả một nữ nhân, một sủng vật cũng không giữ được, mặc cho nắm mũi dắt đi, không khỏi có chút buồn cười.

Ngày thứ hai, Thu công chúa đi tới phủ Quận Vương, sau khi giễu cợt Trương Khởi một hồi liền vênh váo tự đắc rời đi. Nàng chân trước mới vừa đi, thì một thái giám lại phụng chỉ của Thái hậu mà đến, trong ý chỉ nói rõ mặc dù Trương thị tạm trú tha hương, làm việc cử chỉ lại rất có phong thái, vì vậy, đặc biệt thưởng cho nàng trăm lượng hoàng kim, còn ban cho nàng một khối lệnh bài, nói là có thể tự do ra vào cung đình .

Có thể tự do ra vào cung đình? Chẳng phải là cũng có thể tự do ra vào cửa thành rồi sao?

https://thuviensach.vn

Chỉ là Trương Khởi còn chưa kịp vui mừng, đã bị Phương lão thu lại lệnh bài rồi. Hơn nữa, hộ vệ trông coi trong viện cũng nhiều thêm một chút.

Trải qua chuyện này, người Nghiệp thành ngược lại đều sáng tỏ, lần trước Thái hậu cùng Lan Lăng Vương vì Trương thị xảy ra xung đột, trên thực tế không phải là Thái hậu khư khư cố chấp, mà là do Trương thị thỉnh cầu.

... ... Trương thị này, quả nhiên sớm đã ý rời khỏi Lan Lăng Vương, mà phủ Lan Lăng Vương trong thời gian này đột nhiên cũng náo nhiệt hẳn lên.

Ngày thứ ba, Lâu thất nữ tới, sau đó buổi chiều thì Trịnh Du cũng tới.

Lại một lần nữa nhìn thấy Trịnh Du, gương mặt của nàng ta ửng hồng, trong ánh mắt đầy ảm đạm cũng đã được thay thế bằng ánh sáng lấp lánh.

Trịnh Du thấy Trương Khởi, cũng không nói gì cả, chỉ tỉ mỉ dò xét một phen rồi liền xoay người rời đi.

Không chỉ có khách nữ, ngay cả khách nam, mấy ngày nay cũng rõ ràng nhiều hơn trước kia. Cho dù biết rõ Lan Lăng Vương không có ở đây, bọn họ cũng sẽ yêu cầu ở trong sân viện đợi hắn trở về. Trong lúc ngây ngô chờ đợi, tầm mắt càng hướng vào trong viện Trương Khởi săm soi, lắng nghe tiếng đàn trong sân truyền tới.

Loại rầm rộ này, cùng với tình cảnh vắng lặng trước cửa phủ có thể giăng lưới bắt chim mấy hôm trước hoàn toàn khác biệt.

Một hồi tiếng vó ngựa dồn dập truyền đến. Nhìn người tới, Phương lão vội vàng tiến lên, vừa lo lắng vừa đau lòng nói: "Quận Vương, ngài đã trở lại?"

Cả người phong trần, trên xiêm y màu đen dính đầy vết bẩn, Lan Lăng Vương gật đầu không đáp, rồi ngẩng đầu nhìn về phía trong sân. Chỉ một

https://thuviensach.vn

cái liếc mắt, liền làm cho cơ mặt của hắn hung hăng co rúm lại.

Nhanh chóng thu hồi ánh mắt, hắn khàn giọng nói: "Mấy ngày nay có chuyện gì xảy ra không?"

Liên tiếp đi ra ngoài bảy ngày, vốn muốn bận rộn một trận, nhưng vừa lên ngựa đi, liền bất tri bất giác ra đến ngoài thành, sau đó muốn tùy tiện đi đâu một chút, cũng không biết bất giác thế nào lại tới cửa nhà.....

Phương lão cung kính đáp: "Trương cơ rất an tĩnh, ngày ngày sống ở trong sân đánh đàn thổi tiêu ."

... ... Hắn hàng đêm không thể say giấc, mà nàng còn có tâm tình đánh đàn thổi tiêu?

Phương lão tiếp tục nói: "Trong phủ có nhiều khách đến thăm, các vị Quận Vương phái người, mời Quận Vương cùng Trương cơ tới dự tiệc"

Nghe đến đó, Lan Lăng Vương liền cười lạnh một tiếng.

Phương lão lại nói: "Đúng rồi, ngày thứ hai sau khi Quận Vương rời đi, Thái hậu liền ban thưởng cho Trương thị, nói nàng tạm trú tha hương, cử chỉ phong thái lại có cốt cách, còn thưởng cho một tấm lệnh bài, để nàng tự do ra vào cung đình.". Cảm thấy khí thế của Quận Vương tự nhiên trầm lại khiến cho người khác không thể thở nổi, Phương lão vội vàng nói tiếp: "Lão nô đã thu lệnh bài kia lại rồi." Hai tay lão vừa nói vừa dâng tấm lệnh bài kia lên.

Lan Lăng Vương nhìn sang, gật đầu nói: "Giữ cho chặt.".

"Vâng."

Hắn đem ngựa giao cho người làm, cất bước đi tới nội viện .

https://thuviensach.vn

Nhìn theo bước chân vội vã mà đi thẳng đến chính viện của hắn, Phương lão vội vàng đuổi theo: "Quận Vương, cần phải tắm rửa thay quần áo?". Mấy ngày qua chắc là hắn đã rất cực khổ, mệt nhọc, cũng nên tắm rửa sạch sẽ trước khi đến gặp Trương cơ .

Nghe được câu kia của Phương lão, bước chân Lan Lăng Vương chợt dừng lại. Một lát sau, hắn cất giọng khàn khàn đáp: "Cũng được."

Sau nửa canh giờ, Lan Lăng Vương mới bước vào chính viện.

Trong sân có chút an tĩnh.

Ngồi ở dưới một bụi cây đào, Trương Khởi mặc một bộ xiêm y lộng lẫy, áo váy đỏ sậm, áo ngoài cộc tay nạm vàng, tóc đen thật dài thả xuống bên hông, mặt mày đẹp như vẽ, làm cho người ta vừa nhìn liền bị thiêu đốt giống như thấy được ánh mặt trời sáng rỡ vậy.

Nàng tươi tắn như vậy, làm cho tâm tình của người xem cũng tốt theo. Tâm trạng đang ủ dột của Lan Lăng Vương bất tri bất giác cũng nhẹ đi không ít.

Hắn đi đến trước mặt Trương Khởi .

Giờ phút này Trương Khởi, đang vẽ tranh. Theo bàn tay trắng nõn nhẹ nhàng của nàng, một bức tranh núi non sông nước mùa xuân hiện lên vô cùng sinh động. Lăng Vương chuyển mắt qua, thấy bên cạnh bày mười mấy bức vẽ giống như đúc. Hắn định thần nhìn lại, những bức tranh mĩ nữ này lại đều là nàng, Trương thị A Khởi.

Trương Khởi trong những hình vẽ này, mặc nhiều loại y phục rực rỡ, vẻ mặt hoặc nhăn mày hoặc vui mừng, hết sức đa dạng.

Hắn vừa lại gần nhìn, chỉ thấy bên cạnh bức tranh đề một hàng chữ: "Bắc Tề năm thứ hai Hoàng Kiến, Trương thị A Khởi mười lăm tuổi." Nhìn sang

https://thuviensach.vn

một cái khác, thấy đề mấy chữ: "Sáng nay hoa nở vườn xuân, cỏ mộ thập phần xanh tốt."

Lan Lăng Vương cứng người lại.

Trong đầu hắn ong ong một mảnh, tiếng nói thanh thúy, mềm mại vang lên trong trí nhớ: "Dân không sợ chết, chết có gì mà phải sợ chứ..... Cao Trường Cung, ngươi có thể giết ta .".

"Hôm nay ta làm mọi chuyện đến nước này thì cũng không nghĩ đến nhất định phải còn sống.".

"Ta có vàng, có A Lục, sau khi phá hủy gương mặt này, ta liền có thể về nhà rồi.".

... ...

Nàng thật sự nghiêm túc

Nàng ở chỗ này bận rộn, cũng chỉ vì muốn ghi lại những khoảnh khắc xinh đẹp của mình bây giờ, còn có cuộc sống huy hoàng chói lọi mà nàng từng trải qua nữa.

Nàng thật muốn liều chết chuẩn bị hủy dung.

Lan Lăng Vương từ từ ngẩng đầu lên.

Trương Khởi đang chuyên chú vẽ nên không nhận thấy được hắn đến đây. Nàng đang hơi nhíu chiếc mũi nhỏ, bĩu môi, vô cùng tập trung vẽ bức tranh trước mắt.

Nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ của nàng, đau đớn cùng hận để cho hắn hít thở không thông, đồng thời cũng xông ra khỏi lồng ngực.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, Lan Lăng Vương mới hé môi, lạnh lùng nói: "Trương thị, ngươi thật có nhã hứng."

"Bộp" một tiếng, bút lông trong tay Trương Khởi rơi vào trên giấy Tuyên Thành, dính một vệt mực nước thật to, bức tranh sơn thủy duy nhất sắp vẽ xong đã bị hỏng trong chớp mắt.

Trương Khởi thầm than một tiếng, sau đó liền quay đầu lại.

Hai mắt trong suốt như làn nước nhìn vào hắn, nàng vội cúi chào: "Quận Vương trở lại? Thiếp không từ xa tiếp đón, xin chớ trách tội.".

Giọng nói có chút nhẹ nhàng, có chút vội vàng, hoàn toàn mang theo hàm ý qua loa cho xong.

Lan Lăng Vương nhìn nàng chằm chằm .

Một hồi lâu sau, hắn mới hỏi: "Mấy ngày nay, ngươi đều bận vẽ tranh."

"Vâng." Trương Khởi cười ngọt ngào sáng ngời đáp: "Vẽ nhiều rồi, từ sáng mai, ta liền đem dáng vẻ của chính ta chế thành những bức tranh thêu." Nàng nghiêng đầu, tinh khiết triệt để mà vui vẻ nhìn hắn: "Quận Vương trở lại đã bao lâu? Sao ta lại không biết nhỉ?."

Vẻ mặt này, nụ cười này, giọng nói này, hình như có nửa tia không vui?

Phụ nhân tựa như hoa quỳnh này đang muốn giữ lại từng khoảnh khắc của vẻ đẹp đang hết sức nở rộ của mình hay sao?

Ngực của Lan Lăng Vương giống như bị người dùng đao cùn đâm cho một nhát vừa đau đớn, cũng vừa khiến cho hắn thấy thống hận.

Hắn giương khóe môi, nhìn chằm chằm vào mắt nàng, đột nhiên lạnh giọng nói: "Ngươi đừng nằm mơ, ta sẽ không để cho ngươi rời khỏi ta, cũng sẽ không để cho ngươi chết."

https://thuviensach.vn

Hắn nắm một đống tranh vẽ trên bàn lên, dùng sức xé nát, tức giận nói: "Nếu ngươi phá hủy chính gương mặt của mình, Trương thị A Khởi, ngươi có tin hay không, ta cũng sẽ giam ngươi một đời?"

Hắn giận dữ như thế, Trương Khởi nào dám trực diện đối mặt với cơn cuồng phong này chứ, vội vàng đàng hoàng cúi đầu, nhìn về phía những mảnh giấy vụn vung vãi đầy mặt đất, lông mày cũng không buồn nhíu.

Đúng rồi, đúng rồi, phụ nhân này, lòng dạ luôn luôn ác độc, nàng hung ác với người khác, đối với việc hắn hung dữ xé nát vài bức tranh, làm sao có thể khiến nàng lộ vẻ xúc động chứ?

Phẫn hận vô biên, khiến Lan Lăng Vương giận đến mức tay cũng run rẩy.

Hắn tức giận thở hồng hộc, Trương Khởi cũng không dám nói chuyện, trong khoảnh khắc, trong sân trở nên vô cùng an tĩnh.

Cũng không biết trải qua bao lâu, tiếng Phương lão gia cẩn thận ngoài của truyền đến: “Quận vương, Đoàn tướng quân phụng chỉ hồi kinh, tối nay bệ hạ mở tiệc đón gió tẩy trần ở Đoạn phủ cho hắn, mời Quận vương mang theo Trương cơ đến đó dự tiệc.”

Những lời này vừa nói ra, làm Trương Khởi cười nhạt nghĩ thầm: Đến rồi đây.

“Chuyển cáo với sứ giả, Cao Trường Cung chắc chắn dự tiệc đúng giờ.”

Phương lão lại nói: “Sứ giả nói, cần phải mang theo Trương cơ.”

Sắc mặt Lan Lăng Vương chợt cứng lại, một hồi lâu sau hắn mới hổn hển từ từ quay đầu, giống như sói dữ mà nhìn chằm chằm vào Trương Khởi, kéo kéo khóe môi, cười lạnh nói: “Biết, đi xuống đi.”

https://thuviensach.vn

“Vâng.”

Một canh giờ ngắn ngủi, sứ giả đã thúc giục ba lượt. Khi đêm đến, Lan Lăng Vương rốt cuộc cũng mang Trương Khởi ra cửa.

Ngồi cùng Trương Khởi trong xe, Lan Lăng Vương nghiêng đầu, lặng lặng nhìn nàng mặc áo đỏ tươi, rực rỡ hoa mỹ giống như ánh trời chiều, chỉ cảm thấy ngực như bị cái gì chặn lại, một cái lại một cái nện xuống, buồn bực đau đớn vô cùng.

Hầu kết của hắn giật giật, cuối cùng chỉ khẽ nói: “A Khởi.”

Hắn khẽ gọi nàng, nàng lại không đáp lại như thường ngày.

Dưới ánh trời chiều, Trương Khởi trong suốt xinh đẹp không gì sánh được. Lan Lăng Vương không phát hiện được giọng nói của mình bởi vì đau đớn mà trở nên khàn khàn: “A Khởi, ngươi đã đồng ý, hòa hảo với ta.”

Trong giọng nói có mấy phần giận dỗi như đứa bé.

Trương Khởi vẫn không trả lời, càng không ngẩn đầu lên.

Xe ngựa rất nhanh liền tới cửa Đoạn phủ.

Lan Lăng Vương cùng Trương Khởi đi xuống, cửa phủ vốn đang náo nhiệt, lập tức trở nên an tĩnh không tiếng động.

Trong quá khứ, những thứ mà Lan Lăng Vương bận tâm, còn có ánh mắt tránh né, lần này toàn bộ đều thẳng tắp chiếu vào nàng. Không chỉ đám quyền quý, mà ngay cả đám quan lại bình thường, cũng dám nhìn chằm chặp Trương Khởi rồi.

Trước những ánh mắt này, Trương Khởi khoác hồng bào xinh đẹp, sóng mắt lưu chuyển, trên mặt chậm rãi nở một nụ cười quyến rũ.

https://thuviensach.vn

Nàng cười một tiếng, không cần nói câu nào mà khiến những người đó không dời mắt được.

Đang lúc ấy thì, sau lưng bỗng dưng vang lên tiếng ồn ào sôi nổi.

Trương Khởi quay đầu lại.

Lại thấy Tiêu Mạc mặc y phục màu trắng, vạt áo phiêu diêu, vừa cùng mọi người chào hỏi, nói chuyện, vừa mỉm cười ưu nhã đi tới.

Mặc kệ lúc nào, chỗ nào, hắn vĩnh viễn đều là tiêu điểm trong đám người.

Hình như cảm thấy ánh mắt của Trương Khởi, hắn nhanh chóng ngẩng đầu tiến lên.

Ở quá khứ hay bất luận ở thời điểm nào, ánh mắt cuả hắn vẫn sáng ngời như thế, tuấn tú lịch sự, mang lại vui thích, mong đợi cùng khát vọng.

Hắn sải bước đi tới chỗ hai người họ.

Tiêu Mạc càng đến gần, Trương Khởi tinh tường cảm thấy, bàn tay của Lan Lăng Vương nắm lấy tay nàng càng ngày càng lạnh, hơi thở càng ngày càng rét buốt, cho đến khi Tiêu Mạc đi tới trước mặt Trương Khởi.

Hắn hoàn toàn không để ý đến uy nghiêm mà hoa mỹ, khí thế bức người của Lan Lăng Vương, mắt không chớp nhìn thẳng và Trương Khởi.

Trong ánh mắt của hắn, có chất chứa nhộn nhạo tự đáy lòng cùng vui sướng hoan hỉ. Đây là một loại vui sướng thuần túy, giống như phát ra từ từng cái lỗ thủng, giống như toàn thân hắn cực kỳ, vui vẻ, khác vọng….

Trương Khởi kinh ngạc mà nhìn hắn, kinh ngạc nhìn vào ánh mắt không giấu được vui sướng cùng yêu thương say đắm kia. Bất tri bất giác, nỗi phẫn hận về hắn chợt vơi đi hơn phân nửa.

https://thuviensach.vn

…… Cái thế gian này, đã rất lâu rồi không có ai quan tâm nàng như vậy. Giờ khắc này Tiêu Mạc khiến cho Trương Khởi sinh ra ảo giác: nàng không chỉ có một mình.

Tiêu Mạc vui mừng, nghiêm túc nhìn Trương Khởi, bởi vì để ý, nên giọng nói của hắn cùng với vẻ ung dung ưu nhã bề ngoài hoàn toàn bất đồng, lại hơi run: “A Khởi, ta đã cự tuyệt chỉ hôn của Thái Hậu.”

Hắn si ngốc nhìn Trương Khởi, trong lòng, trên mặt duy nhất chỉ có nàng: “Ta đã nói với Thái Hậu rồi, trừ ngươi ra, ai ta cũng không cưới. Cuộc đời này nếu không ở cùng ngươi, ta cũng sẽ không cưới bất kỳ nữ nhân nào. A Khởi, mặc kệ có chết chìm, ta cũng chỉ lấy một gáo nước.”

Hắn cẩn thận vươn tay về phía nàng, vừa mới đến gần mặt của nàng, không đợi Lan Lăng Vương phát tác, lại vô lực hạ xuống. hắn khàn khàn nói: “Thật xin lỗi, ta đã dứt khoát rồi, A Khởi, ta đã quyết tâm rồi.”

Nói tới đây, Tiêu Mạc dứt khoát xoay người đi, tác phong nhanh nhẹn mà đi về phía trước. mới vừa rồi hắn ở trước mặt Trương Khởi còn run rẩy, còn khẩn trương mà xoay người một cái lại trở thành quý công tử phong nhã rồi.

Trương Khởi kinh ngạc, đưa mắt nhìn Tiêu Mạc đang được mọi người hoan nghênh, hạ bước vào phủ tướng quân.

Có lẽ là nàng quá mức nhập thần, đến lúc cánh tay đau nhức kịch liệt, nàng mới khôi phục lại tinh thần.

Trương Khởi hồi hồn, nàng nhã nhặn lịch sự, mang theo vẻ lạnh lùng nhìn Lan Lăng Vương một cái, rũ mắt xuống, mỉm cười nói: “Quận vương, chúng ta cũng vào đi thôi.”

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Thái Độ

Khi hai người Trương Khởi bước vào đại đường thì đèn đóm ở bên trong đã sáng rỡ , vô số đôi mắt nóng bỏng lập tức bắn tới.

Dưới con mắt chăm chú của gần ngàn người ở bên trong, Trương Khởi lẳng lặng mà cười, hôm nay nàng mặc váy áo đỏ tươi, cùng áo khoác ngoài cộc tay màu hồng nhạt. Thắt lưng màu vàng giống y như sắc trời chiều.

Mái tóc dài óng ả soi rõ bóng người thả tự nhiên trên bả vai, tai đeo khuyên ngọc hình tròn có vàng bao quanh. Vòng tai vừa mỏng vừa lớn, theo động tác của nàng, thoáng lay động theo làn tóc, cực kỳ động lòng người.

Loại xiêm áo đỏ rực này, từ xưa tới nay chỉ có đám quyền quý bọn họ mới thích mặc, hôm nay mặc ở trên người của Trương Khởi, càng nổi bật làn da trắng hồng, khuôn mặt nhỏ nhắn như vẽ, xinh đẹp mà trong suốt, thanh nhã mà cao quý, lại có một loại cốt khí tự nhiên ung dung không nói nên lời .

Trịnh Du ngồi ở một bên, nhìn Trương Khởi không chớp mắt, rồi lại nhìn Lan Lăng Vương.

Mỗi một lần, nàng đều tự nói với mình, nữ nhân ti tiện trước mắt, không đáng giá để so đo. Cao Trường Cung cho dù có cưng chiều nàng ta, thương yêu nàng ta, có thể duy trì được mấy năm? Loại phụ nhân có tí hương sắc này, vĩnh viễn dễ suy tàn nhất.

https://thuviensach.vn

Nhưng lần đầu tiên, khi nàng mới vừa bình phục tâm tình, sau khi nhìn thấy Trương Khởi lại trở nên phiền não.

Chưa bao giờ nàng cảm nhận rõ như lúc này, Trương thị kia đã thay đổi rất nhiều, bất kỳ y phục nào mặc lên trên người nàng ta, đều vô cùng đẹp, rõ ràng một nữ nhân ti tiện, nhưng chỉ cần chú ý đến ăn mặc, muốn trang nhã liền trang nhã, muốn cao quý liền có thể cao quý.

Mà Lan Lăng Vương bên cạnh Trương Khởi, vẫn là một thân áo đen, thắt lưng màu đỏ càng lộ rõ vẻ cao quý, mặc trên người hắn, càng làm nổi bật lên vẻ tuấn mỹ không gì sánh được.

Tất cả mọi người ngồi đầy trong sân, liền bị hai người này đoạt lấy tất cả phong thái.

Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên, đem ánh mắt sáng quắc bắn tới từ bốn phía nhất nhất thu hồi ở đáy mắt, rồi đột nhiên nặng nề ôm Trương Khởi vào trong ngực, ngay trước mặt nhiều người như vậy, lại trong bữa tiệc như thế này, hắn lại nắm chặt eo của nàng, ôm vào trong ngực, đi đến sập vị của mình.

Đây chính là đang tỏ rõ thái độ!

Khi thái độ này vừa tung ra, Trịnh Du ở trong góc, trên mặt toát ra thất vọng tràn trề. Có lẽ đã thất vọng nhiều lần, nên nàng chỉ chăm chú xem xét nét mặt của Trương Khởi, giờ khắc này, rốt cuộc chỉ bình tĩnh lộ ra lạnh lẽo.

Theo tiếng hai người ngồi xuống sập, tạp âm lại vang lên. Tiêu Mạc cúi đầu, hắn từ từ nhấp một hớp rượu trong chén, nhìn mặt mũi của mình trong ánh rượu, hắn chỉ im lặng cười một tiếng.

Đang lúc ấy thì, một tràng tiếng cười lớn truyền đến.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy một Tướng quân trung niên râu dài, thân hình cao lớn khôi ngô đi vào. Theo vị tướng quân này vào bên trong, mọi người rối rít hô: "Đoàn tướng quân.". "Gặp qua Tướng quân.". "Tướng quân.".

Đối với vị Đoàn tướng quân công lao rất lớn này, Lan Lăng Vương vẫn luôn tôn kính. Khi ánh mắt Đoàn tướng quân bắn đến thì hắn đem Trương Khởi đặt sang một bên, khẽ khom người, lễ độ nói: "Gặp qua Tướng quân.".

Đoàn tướng quân trực tiếp đi về phía hắn. Sau khi được Lan Lăng Vương thi lễ, hắn liền chuyển sang Trương Khởi: "Phụ nhân này, chính là Trương thị? Quả nhiên là một mỹ nhân.".

Giọng nói của Đoàn tướng quân vang dội hùng hậu lại mang theo ôn hòa, Lan Lăng Vương liến cúi đầu đáp: "Dạ, nàng chính là phụ nhân của ta..... phụ nhân này đang cùng ta náo loạn, thời gian này có chút tùy hứng, nếu như có thái độ không thích đáng, kính xin Tướng quân đừng trách móc.".

Lan Lăng Vương từ tốn mở miệng, hắn dùng giọng nói đầy cưng chiều lại không biết làm thế nào, cứ như đang trách cứ một con mèo nhỏ của mình, lại nói nàng tùy hứng chơi đùa, làm cho Đoàn tướng quân gật đầu một cái.

Đoàn tướng quân nhìn về phía Trương Khởi, vuốt râu mỉm cười nói: "Nghe nói Trương cơ ca múa tuyệt nhất. Không biết hôm nay ở yến hội này, có thể cho mọi người mở rộng tầm mắt hay không ?"

Giọng nói vẫn hùng hậu ôn hòa như cũ .

Nhưng thái độ này, là đang triệt triệt để để xem thường, ở trong mắt của hắn, Trương Khởi chính là sủng vật điển hình. Cao Trường Cung có thể nhân từ nương tay, nhưng người làm trưởng bối như hắn, muốn dạy dỗ, áp chế phụ nhân này vẫn luôn có thể.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng Lan Lăng Vương mới vừa nói với lão ta, nàng là phụ nhân của hắn, mà người này có chút tùy hứng, kính xin Đoàn tướng quân bao dung. Nhưng Đoàn tướng quân chỉ chớp mắt một cái lại đưa ra yêu cầu này với Trương Khởi .

Mọi người đều đồng loạt nhìn về phía Trương Khởi.

Lan Lăng Vương nắm bàn tay nhỏ bé của nàng thật chặt.

Trương Khởi lại biết, bản thân y phục rực rỡ, tài tình tung hoành, bất quá cũng chỉ là đồ chơi của người khác, cộng thêm hai chữ "Hiếm có" nữa.

Đã như vậy, cho dù tài ca múa có song tuyệt đi chăng nữa, cũng sẽ không phô trương.

Nàng khẽ mỉm cười, ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào Đoàn tướng quân, ung dung an tĩnh trả lời: "Hồi Đoàn tướng quân, thiếp không muốn.".

Một câu trả lời thẳng thừng từ chối yêu cầu của Đoàn tướng quân.

Đoàn tướng quân xuất thân quyền quý, lại là trọng thần trong triều, hơn nữa cũng đã hành quân nhiều năm, vinh quang chói lọi, có thể nói là một tướng quân, tài hoa hơn người, đối với triều đình và dân chúng đều có uy vọng cực cao. Hiện tại hắn đã đạt đến địa vị này, nên có rất ít người dám phản bác.

Trong kinh ngạc của đám người ở đây, Đoàn tướng quân hừ một tiếng, bằng thân phận của hắn, ngược lại sẽ không thèm tranh chấp cùng một người cơ thiếp. Lập tức phất tay áo, xoay người liền đi.

Đoàn tướng quân vừa đi, xung quanh Trương Khởi, tiếng nghị luận vang lên rào rào."Thật là to gan lớn mật.". "Không phải ỷ vào việc Lan Lăng Vương cưng chiều nàng ta sao?". "Đúng là không biết điều".

https://thuviensach.vn

Trong tiếng bàn luận rối rít cùng chỉ trích, Thu công chúa ngồi ở đằng sau, cách đó không xa cất giọng nói: "Ngay cả hoàng huynh của ta cũng sẽ không nói chuyện như vậy đối với Đoàn tướng quân. Quả nhiên là một phụ nhân ngu ngốc, ngu xuẩn.". Nàng trừng mắt về phía Lan Lăng Vương, hô lên: "Trường Cung, ngươi xem ngươi cưng chiều phụ nhân này thành cái dạng gì rồi.".

Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn Trương Khởi, đột nhiên trầm giọng nói: "Nàng cho dù có muôn vàn điều không phải, nhưng cũng là phụ nhân của ta, không đến phiên ngươi tới dạy dỗ".

Giọng nói trầm thấp của Lan Lăng Vương lập tức vang lên.

Lời này vừa nói ra, mọi tiếng chỉ trích lập tức ngưng hết lại.

Trong sự an tĩnh vừa thiết lập, có một số ánh mắt liếc nhìn về phía Đoàn tướng quân.

Lời của Lan Lăng Vương rõ ràng chứa đầy hàm ý, hắn tuy quát lớn Thu công chúa, nhưng không phải là đang phản bác Đoàn tướng quân hay sao?

Ngồi trên sập, Đoàn tướng quân cũng đã nghe thấy, khuôn mặt già nua đỏ lên, âm thầm cả giận nghĩ: trẻ tuổi không biết tốt xâu, vốn sau khi nghe lời đồn đãi, lão còn có một chút tính toán. Hiện tại lửa giận dâng cao, liền gọi một người tới, phân phó mấy câu, đem những thứ kia an bài liền rút lui, chỉ là trẻ con miệng còn hơi sữa, lão nguyện ý giúp hắn, vốn là vinh hạnh của hắn, hắn lại còn không biết điều, lão cũng không cần thiết lãng phí thời gian làm gì.

Đây cũng coi như Lan Lăng Vương đã tỏ rõ thái độ.

Vì không muốn để lại cho hắn mặt mũi nên đã tùy ý chà đạp lên tôn nghiêm cơ thiếp của hắn mà hắn lại liền dám nhục nhã lão. Trường Cung, làm sao ngươi lại biến thành bộ dáng này chứ?

https://thuviensach.vn

Thu công chúa ở bên cạnh Trịnh Du cúi đầu xuống, thắt vạt áo, hồi lâu cũng không tiếp tục lên tiếng nữa.

Bữa tiệc tối nay, tuy nói là đón gió tẩy trần cho Đoàn tướng quân, nhưng trong đó có rất nhiều người, thực sự tới đây vì Trương Khởi. Bây giờ bị Lan Lăng Vương tỏ thái độ như vậy, rất nhiều người có tâm cơ trong lòng liền không thể không kìm chế xuống.

Hướng ánh mắt lên trên người

Trương Khởi nhất nhất thu hồi, nội đường an tĩnh một hồi lâu lại nữa trở nên huyên náo, ồn ào náo nhiệt.

Đang lúc ấy thì một giọng nói bén nhọn truyền đến "Bệ hạ giá lâm --"

Hoàng đế tới.

Mọi người liền vội vàng đứng lên.

Đoàn lão tướng quân tự mình tiến lên, lão trung khí mười phần vừa nói vừa cười, Hoàng đế Cao Diễn, mặc một bộ thường phục màu xanh nhạt sải bước đi tới.

Vóc người của Cao Diễn khá cao, hắn chỉ mới hai mươi mấy tuổi, ngũ quan lập thể thon gầy tuấn mỹ, lại có lạnh lùng uy nghiêm, khí chất anh tuấn. Trên mặt hắn mang theo nụ cười, sải bước đi tới vị trí chủ sập.

Vừa đi, Cao Diễn vừa cười nói: "Hôm nay vì Đoàn tướng quân đón gió tẩy trần mà đến, nơi này cũng không phải ở trên điện, chư vị không cần giữ lễ tiết."

Hắn ôn hòa tươi cười mà nói, rồi đi tới trước mặt Lan Lăng Vương.

Ôn hòa nhìn Lan Lăng Vương, Cao Diễn đưa tay vỗ vỗ vai của hắn, cười nói: "Trường Cung ngươi đấy, vẫn còn trẻ lắm." Nói ra câu không rõ hàm

https://thuviensach.vn

nghĩa này, hắn nhìn sâu vào Trương Khởi một cái mới chuyển sang trước điện.

Giơ một ly rượu lên, Cao Diễn hướng mọi người hắng giọng nói: “Đoàn tướng quân trấn thủ biên quan, thực vất vả, công lao càng lớn, trẫm thay mặt phụ lão nước Tề kính Đoàn tướng quân một ly.”

Dứt lời, hắn uống một hơi cạn sạch.

Đoàn tướng quân cũng ha ha cười khiêm tốn đáp đôi câu, đem ly rượu giơ cao uống một hơi cạn sạch.

Qua ba vòng rượu, Cao Diễn để bình rượu xuống, kêu lên: “Trường Cung, tới đây.”

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Lan Lăng Vương buông Trương Khởi ra, cất bước đi tới.

Ý bảo Lan Lăng Vương ngồi xuống bên cạnh kỷ tháp, Cao Diễn đưa tay vỗ vỗ lên vai hắn lần nữa, thở dài nói: “Cái con người bướng bỉnh này …… Thôi, trẫm cũng không so đo với ngươi nữa. Bồi Trẫm cùng với Đoàn tướng quân uống một chén thôi.”

Mọi người kinh ngạc không chớp mắt, chợt náo nhiệt hẳn lên.

Thu công chúa nhìn một màn này mà không dám tin, thầm nói: “Hoàng huynh đang làm gì thế?”.

Trịnh Du ở một bên cũng trợn to mắt, thì thào mà nói ra: “Bệ hạ, không trách Trường Cung nữa hả? Làm sao có thể?”. Lan lăng Vương vô lễ bất kính, ngang ngược làm càn, phụ thân của nàng một mực nói rằng, tiểu tử Cao Trường Cung kia xong rồi, hắn không giữ được đầu rồi. Thế nào mà mới chớp mắt một cái, bệ hạ đột nhiên lại quên việc hắn đã bất kính, mà coi trọng hắn như vậy?

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ bọn họ đều đã đoán sai, tối nay bệ hạ gọi Lan Lăng Vương cùng Trương Cơ tới đây, không phải vì muốn nhục nhã, mà là muốn tỏ rõ thái độ coi trọng hắn trước mặt mọi người?

Lý Ánh ở hàng sau, nghe thấy đối thoại của hai người, nhỏ giọng nói: "A Du. Trường Cung xem ra còn thân thuộc với vua hơn đấy." Mặc kệ thái độ của Cao Trường Cung như thế nào, hiện tại Trương cơ đã nói như vậy, nàng liền có thể cầu Thái hậu trực tiếp gả được rồi. Hiện tại Cao Trường Cung còn đang thân thuộc với vua, nghĩ đến cha mẹ của Trịnh Du nhìn thấy nữ nhi mình cuồng dại như vậy sẽ nguyện ý mà thành toàn.

Lan Lăng Vương theo lời liền kính rượu, lần nữa chiếm được tiếng cười to sảng lãng của Đoàn tướng quân, rồi cúi đầu xuống. Thái độ của bệ hạ đã quá phân minh, nhìn tình hình này, rõ ràng hắn nhằm vào tình cảnh vừa rồi, Đoàn tướng quân không tốn lời nói cũng bị hắn biết rồi. Cho nên hắn mới muốn mình mời rượu Đoàn tướng quân.

Từ từ nhấp một hớp rượu, hắn thầm nghĩ ngợi: xem ra là những lời đồn đãi kia đã có tác dụng rồi.

Nghĩ đến những lời đồn đãi kia, hắn liền muốn đem thành công này hiến tặng cho Trương Khởi của mình. Quay đầu lại, vẻ mặt hắn phức tạp liếc mắt nhìn gương mặt tuyệt mỹ thanh nhã của nàng, trong lúc bất chợt, một ý niệm liền dậy lên trong lòng: A Khởi thật là thông tuệ bất phàm, bày mưu tính kế cho hắn, mà hắn cũng không có chút không theo kịp nàng rồi. Chính là Trịnh thị, lấy thế lực của gia tộc ……

Hắn đang miên mang suy nghĩ, lại nghe thấy Cao Diễn bên cạnh thở dài nói: "Trường Cung, ngươi cứ mải mê nhìn về phía phụ nhân kia làm gì?" Hắn lắc đầu bất đắc dĩ, nói với một thái giám: "Gọi Trương thị đến đây."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Thấy bệ hạ hiểu lầm, khóe môi Lan Lăng Vương giật giật, cuối cùng vẫn không nói gì.

Mà lúc này, Trương Khởi đã đi qua rồi.

Ở nơi này, nơi nào có vị trí của nàng?

Cúi đầu, Trương Khởi nhẹ nhàng khẽ chào ba người xong, từ từ ngồi xuống bên cạnh Lan Lăng Vương, tư thái uyển chuyển, ôn nhu dựa vào hắn.

Cúi đầu thấy bộ dáng ôn thuần an tĩnh kia của nàng, cảm thấy thân thể mềm mại dựa dẫm vào mình, Lan Lăng Vương liền ngẩn ngơ, bờ môi trong lúc vô tình buông lỏng ra, gương mặt vốn âm trầm đột nhiên sáng lên, lại có cảm giác sáng rỡ oánh nhuận. Cũng khiến đám người quyền quý trong yến nhìn đến ngây người.

Lan Lăng Vương vừa uống rượu, vừa đưa tay vuốt tóc Trương Khởi, cảm nhận những sợi tóc mềm mại óng ả từ ngón tay chảy xuống.

Đoàn tướng quân nhìn sang, lại lắc đầu.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Tàn Nhẫn

Cao Diễn nhìn Trương Khởi một cái, chậm rãi nói: "Trường Cung tuổi không nhỏ, lễ đội mũ[1] sắp qua một năm, cũng nên thành thân rồi."

Hai chữ thành thân này vừa ra, mỗi người đều nở nụ cười nhìn về phía Lan Lăng Vương, cũng nhìn về phía tiểu phụ nhân dựa vào bên người hắn.

Tay của Lan Lăng Vương, còn đang dịu dàng vuốt mái tóc Trương Khởi, hắn ngẩng đầu lên, nhìn thẳng bệ hạ, mỉm cười nói rằng: "Phiền bệ hạ hỏi thăm, gần đây thần không muốn nghị hôn."

Âm thanh của hắn không nhỏ, quý nhân ngồi ở mấy hàng trước mặt, đều có thể nghe được rất rõ ràng.

Thu công chúa và Lý Ánh đồng thời lo âu nhìn về phía Trịnh Du, nhìn gương mặt vừa mới tươi lên của nàng ta lại cứng ngắc lần nữa.

Cao Diễn ngẩn ra, hắn ngạc nhiên nói: "Không muốn nghị hôn? Trường Cung, ngươi đã hai mươi mốt, còn chưa lấy thê sinh tử sao?"

Lan Lăng Vương cúi đầu xuống, hắn chậm rãi nói: "Chuyện kia thần không vội."

Nói chính hắn không vội, đó là ngầm trào phúng hoàng đế nóng lòng?

Nụ cười ôn hòa của Cao Diễn cứng đờ, trong lòng thầm mắng một tiếng, mà mọi người bốn phía, lại kinh ngạc nhìn Lan Lăng Vương vẫn ngang ngược ở đó.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ hắn không lo lắng, sự thân thuộc với vua vừa lấy được, lại bị chính hắn làm mất đi sao?

Một thiếu niên văn sĩ đứng lên, hắn kêu lên với Lan Lăng Vương: "Quận Vương rất hồ đồ, vì một đồ chơi không biết bổn phận, không tuân thủ nữ tắc, ngài lại bỏ mặc cả luân thường sao?"

Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên.

Hắn nhìn thẳng thiếu niên kia, trầm giọng nói: "Nàng ấy không phải đồ chơi, nàng ấy là ái cơ của ta" hắn rét lạnh nói: "Các hạ nói chuyện, phải cẩn thận suy nghĩ mới tốt", dáng vẻ rất là tức giận.

Thiếu niên kia cũng chỉ là máu nóng xông đầu, muốn có thể diện trước mặt hoàng đế, nào có thật sự trải đời gì? Giờ phút này bị Lan Lăng Quận Vương trừng một cái như vậy, gương mặt thanh tú của cậu ta liền tụ máu đỏ bừng, hai chân mềm nhũn, ngã ngồi trở về trên sạp.

Lúc này, Lan Lăng Vương đứng lên.

Hắn kéo Trương Khởi, đặt nàng trong ngực, mắt nhìn khách quý cả sảnh đường, trầm giọng, nói từng chữ từng câu: "Phụ nhân của ta, trời sanh tính không tốt, thường hay náo loạn. . . . . Nàng còn còn tấm bé không hiểu chuyện, nhưng chư vị là đường đường trượng phu, phải nên hiểu chuyện. Hôm nay Cao Trường Cung nói rõ ở đây, trên trời dưới đất, nếu người nào muốn động phụ nhân của ta, vậy thì bước qua thi thể Cao Trường Cung ta đi"

Ánh mắt của hắn trầm trầm, gương mặt tuấn mỹ tuyệt luân lộ ra một loại tàn nhẫn đáng sợ, lúc này dù là Đoàn tướng quân, cũng không hề nghi ngờ quyết tâm của hắn chút nào, mọi người kinh ngạc nhìn Lan Lăng Vương, nhìn tiểu phụ nhân bị hắn ôm thật chặc vào trong ngực, xem như trân bảo, không khỏi đồng thời yên lặng.

https://thuviensach.vn

Thấy mọi nơi an tĩnh, Lan Lăng Vương đột nhiên ngẩng đầu quát lên: "Đem vào"

Mọi người trong kinh ngạc, hai hộ vệ bưng một cái hộp gỗ đi vào.

Hai người này vừa vào, Lan Lăng Vương liền lộ ra hàm răng trắng như tuyết, âm trầm nói: "Mở hộp gỗ này ra ngay trước chư vị khách quý"

Bọn hộ vệ đáp một tiếng dạ, đặt hộp gỗ trên đất, sau đó mở hộp gỗ ra, nắp hộp vừa mở, một hồi tiếng kêu sợ hãi, tiếng nôn mửa liền truyền ra. Trong tiếng huyên náo, ánh mắt như sói của Lan Lăng Vương quét qua mọi người trong điện, nói từng chữ từng câu: "Đôi nam nữ này, từng tùy ý nhục nhã A Khởi của ta trên phố, chết không có gì đáng tiếc"

Âm thanh như tiếng nổ, chấn cho màng nhĩ mọi người ông ông tác hưởng.

Tiếng kêu sợ hãi tiếng nôn mửa vẫn còn tiếp tục, quyền quý ở đây có lẽ không biết được đầu thiếu niên kia là ai, nhưng đầu mỹ nhân kia, thì lại biết. Năm gần đây, mặc dù mỹ nhân ở Nghiệp thành không ít, nhưng xuất sắc cũng chỉ có mấy người thôi, trừ đi vài người không chọc được, thì mỹ nhân đệ nhất hồng lâu này, cơ hồ đa số mọi người đều từng ở với nàng ta, hôm nay lại bị Lan Lăng Vương lấy đầu, đặt ở trong hộp gỗ quả thật cực kỳ tàn nhẫn.

Trong khoảng thời gian ngắn, dù là Cao Diễn cũng hít một hơi. Hắn cho tới bây giờ, mới hoàn toàn tin tưởng, Trương thị này, thật đúng là chỗ hiểm của Cao Trường Cung, câu nói ai muốn đụng nàng ấy, liền đạp thi thể của hắn mà qua, hoàn toàn không phải tuyên bố vô căn cứ. Ngoài Cao Diễn, cũng có không ít người lộ vẻ mặt khó coi.

Khi cả sảnh đường náo loạn, Đoàn tướng quân liền lên tiếng, "Hồ đồ"

https://thuviensach.vn

Ông ta trợn mắt nhìn Lan Lăng Vương, trầm giọng quát lên: "Cao Trường Cung, đây là trong phủ lão phu" rồi quay đầu cả giận nói: "Mang ra."

"Vâng" mấy quân sĩ đi ra, đậy nắp hai hộp gỗ lại, rồi vội vàng lui ra ngoài. Ngay sau đó, lại có mấy người hầu đi tới, mặc dù mặt đất cực kỳ sạch sẽ, bọn họ vẫn rửa lại một lần. Đồng thời, bốn góc trong điện, đều có mỹ nhân tới đây, đốt đàn hương lên.

Đoàn lão tướng quân quay đầu, ông ta lại trợn mắt nhìn Lan Lăng Vương một cái, thật muốn tiếp tục quát lớn: đại trượng phu da ngựa bọc thây, giết mấy người ổn định trường hợp thì là gì chứ? Lúc trước thấy Cao Trường Cung hơi ngu dốt, bây giờ nhìn lại, thật là chém giết quả quyết, dám ra tay ở thời điểm mấu chốt, quả là một nhân tài. Tuy bị nữ sắc mê hoặc, nhưng cũng không phải việc gì lớn.

Được Đoàn tướng quân phân phó, một đội ca kỹ nhẹ nhàng đi ra. Mỹ nhân đẹp đẽ, hương thơm bốn phía, che giấu sự khủng hoảng do mấy cái đầu đem đến lúc nãy.

Lan Lăng Vương ngửa ra sau sập, hắn tự tay ôm Trương Khởi vào trong ngực. Vuốt mái tóc của nàng, Lan Lăng Vương hướng về phía bệ hạ, khàn khàn nói: "Hoàng thúc, Trường Cung lớn đến nay, không có gì tốt, duy chỉ có phụ nhân trong ngực này, từng mọi cách khước từ, chung quy lại không bỏ được, không bỏ được, không quên được. . . . . ."

Hắn ngẩng đầu lên, ánh mắt chân thành nhìn Cao Diễn, nói nhỏ: "Trường Cung là một người khờ dại, khiến hoàng thúc thất vọng. . . . . ."

Chống lại ánh mắt của hắn, Cao Diễn thở dài một tiếng, mà Đoàn tướng quân bên cạnh, mơ hồ cảm thấy giữa hai người này có gì phức tạp, ông ta vội vã đứng lên, châm một chung rượu cho bệ hạ, rồi ra hiệu một mỹ tỳ

https://thuviensach.vn

cũng rót đầy cho Lan Lăng Vương, ôn hòa nói: "Đến đây, uy cũng lập, lời cũng nói, uống rượu uống rượu."

Trong giọng nói, mang tới mấy phần nhạo báng. Lúc này, sự tức giận của Đoàn tướng quân với Lan Lăng Vương đã tiêu mất một chút. Phụ nhân bên người hắn, đúng là một yêu tinh, loại yêu tinh này quyến rũ Cao Trường Cung, dù sao cũng tốt hơn quyến rũ quân vương.

Bữa tiệc cử hành đến bây giờ, đã mất hứng thú. Uống mấy lượt rượu, bệ hạ vừa mới rời đi, chúng quyền quý liền liên tiếp cầu xin lui, không bao lâu, liền đi gần nửa.

Lan Lăng Vương và Đoàn tướng quân nói mấy câu xong, cũng cáo từ ông ta rời đi. Cũng giống lúc đi vào, hắn quay người lại, liền bế Trương Khởi vào lòng, sải bước đi ra ngoài cửa.

Đưa mắt nhìn bóng dáng Lan Lăng Vương rời đi, Lý Ánh đột nhiên nói: "A Du, ngươi quên hắn ta đi." Nàng ta lắc đầu nói: "Cao Trường Cung si mê Trương thị như thế, trở thành chính thê của hắn thì thế nào?"

Trịnh Du cúi đầu, nàng ta móc khăn tay trong lòng ra, run rẩy lau lau khóe mắt, nói nhỏ: "Nếu ta có thể quên, đã sớm quên. . . . . "

Lời vừa nói ra này, Lý Ánh trầm mặc.

Ôm Trương Khởi, Lan Lăng Vương nhảy lên xe ngựa.

Xe ngựa vững vàng chạy trên đường phố, hai bên đường phố có ngọn đèn dầu đung đưa, chiếu sáng đêm tối lờ mờ.

Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn Trương Khởi.

Hắn cảm thấy, nàng đang tức giận. . . . . Như hắn mượn tối nay để lập uy, bữa tiệc tối nay, nàng cũng muốn dựa thế chứ?

https://thuviensach.vn

Không biết tại sao, nghĩ đến nàng đang tức giận, tâm trạng của hắn thật tốt.

. . . . . Mấy ngày nay hắn vẫn tức giận, nhưng mới rồi bị Tiêu Mạc kích thích, ngược lại nghĩ thông suốt một chuyện. Ngay tiếp theo, tâm trạng cũng phóng khoáng không ít.

Xe ngựa vừa về tới phủ, Lan Lăng Vương liền đến thư phòng nghị sự. Còn Trương Khởi thì đi vào chánh viện.

Vừa vào chánh viện, nàng lại ngây người.

Trong sân có một người đứng, mắt to mày rậm, mặt tròn thích cười, không phải là A Lục sao?

Vì sao A Lục lại tới?

Thấy Trương Khởi đờ đẫn, A Lục vội vàng chạy tới. Nàng ấy dắt tay Trương Khởi, hai chủ tớ đóng cửa phòng lại xong, không đợi Trương Khởi hỏi thăm, A Lục liền uất ức nói: "Lúc nãy Cao Trường Cung phái người bắt ta từ phủ Thượng Thư trở lại."

Nàng ấy uất ức không dứt nhìn Trương Khởi, buồn buồn nói: "Tên vũ phu này, động một chút thì dùng sức mạnh. Trắng trợn cướp đoạt ngươi không tính, ngay cả một hầu gái như ta, hắn cũng trắng trợn cướp đoạt. . . . Người của hắn đi vào, ném một câu nói, liền dùng một túi lụa bỏ ta vào." Thanh âm của A Lục mang theo tiếng khóc, giận đến mắt đều đỏ, "Người của Tiêu phủ không có nói không đồng ý, sao hắn lại phải nhốt? Còn đặt ta ở trên lưng ngựa, đoạn đường này xốc đến ta cứ ói. A Khởi, người này quá khi dễ người rồi, ngươi phải giúp ta báo thù"

Trương Khởi vội vàng ôm nàng, "Được, ta giúp ngươi báo thù, giúp ngươi báo thù."

https://thuviensach.vn

Trấn an A Lục xong, Trương Khởi hơi chút mất hồn.

Thấy nàng kinh ngạc, A Lục nhỏ giọng nói ra: "Ngày đó ta mới đến, Tiêu Lang liền gặp ta. A Khởi, Tiêu Lang quá biết nói chuyện, mỗi câu ngươi nói với ta đều bị ngài ấy hỏi ra được hết. Ngài ấy nghe xong vui mừng lắm."

Trương Khởi ừ một tiếng.

Thấy nàng vẫn còn ở suy nghĩ, A Lục hỏi "A Khởi, ngươi đang nghĩ cái gì?"

Trương Khởi nuốt nước bọt, rồi nàng kể lại chuyện xảy ra trong bữa tiệc, cúi đầu, thắt vạt áo nói: "A Lục, ta có chút không nắm bắt được hắn. . . . . ."

A Lục mới mặt ủ mày ê một hồi, liền cười nở mặt, "A Khởi ngươi sợ cái gì? Hắn không phải nói tạm thời không nghị hôn sao? D-ỉ-Đ-ỉ-L-ỉ-Q-ỉ-Đ Chỉ cần hắn còn chưa nghị hôn, thì ngươi vẫn không có nguy hiểm. Dù sao đến lúc họ nghị hôn gấp cũng không muộn."

Trương Khởi không trả lời.

Đang lúc ấy thì, âm thanh của Phương lão quản sự từ bên ngoài truyền đến, "Gặp qua Trương cơ."

Trương Khởi quay đầu lại, "Có việc gì thế?"

"Quận Vương hạ lệnh, ban cho Trương cơ mười hầu gái, kính xin cơ ra xem một lần."

Trương Khởi và A Lục đi ra.

Đứng ở trong sân, là mười thiếu nữ Trương Khởi chưa từng gặp, những thiếu nữ này, mỗi người

https://thuviensach.vn

đều có vóc người nhỏ thấp, mặt mày xinh xắn tất cả đều là người Trần.

Nhìn thấy Trương Khởi đỡ đần, Phương lão chỉ vào góc viện, "Quận Vương nói rồi, trong phủ có không gian. Mấy người này, đều đặt ở trong viện, cùng Trương cơ xử lý."

Đứng ở trong góc nhỏ, là một số trung niên nam nữ ba bốn mươi tuổi, mỗi người đều dung nhan đoan chánh, mặc dù cúi đầu, lại lộ ra vẻ văn nhã.

Nhìn bọn họ một lát, lại nhìn những thiếu nữ này một lát, A Lục kêu lên: "Y, sao hơi giống giống? Mấy người này cùng nhà à?"

Phương lão trả lời: "Tất cả đều là người một nhà, tổng cộng mười hộ, toàn bộ đến từ Trần, trước kia đều là người dư dả trong sạch." Nói tới chỗ này, Phương lão nhìn về phía Trương Khởi, "Quận Vương nói rồi, từ nay về sau, hầu gái A Lục của cơ, còn có mười hộ này, đều là người của Trương cơ. Trương cơ sống, bọn họ sống, Trương cơ chết, bọn họ chết, nếu Trương cơ rụng một cọng lông liền chặt tay chân họ. Nếu Trương cơ có vết thương trày xước gì, bắt đầu từ hầu gái A Lục, đều bị chặt tay chặt chân cắt lưỡi."

Khi vẻ mặt A Lục tái nhợt, sợ hãi, Phương lão nói xong bình bình ổn ổn, "Tóm lại, từ nay về sau, vinh nhục sống chết của bọn họ, toàn bộ cột trên người Trương cơ. Quận Vương còn nói, nếu là mười nhà mà chê ít. Quận Vương còn có thể tìm 20 hộ, 30 hộ. Quận Vương cũng nói những hộ này vốn không quen nhau, sợ là cơ sẽ không để ý chết sống của bọn họ. Vì vậy, lúc nãy ngài ấy đã cho một đội nhân mã tiến về nước Trần, mời thân tộc của hầu gái A Lục, cơ mới sẽ không suy nghĩ lung tung."

Vừa dứt tiếng, Trương Khởi kinh hoảng sắc mặt trắng bệch.

Phương lão một hơi giao phó xong, liền cáo lui.

Trong thư phòng, Lan Lăng Vương đang cầm bút viết nhanh, thấy Phương lão đi vào, hắn để bút xuống, hỏi: "Như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Phương lão kể lại lần nữa.

Đợi nghe được Trương Khởi sắc mặt trắng bệch, A Lục trừng lớn mắt, khóc ra tiếng, Lan Lăng Vương nhếch nhếch khóe môi. Hắn nghiêng đầu mỉm cười thầm nghĩ: sao ta nghe được bộ dáng A Khởi như vậy, trong bụng rất là vui vẻ?

Lại bảo Phương lão kể chuyện lần nữa, Lan Lăng Vương mới phất phất tay.

Phương lão liền lui ra ngoài.

Thối lui đến một nửa, ông quay qua nhìn Lan Lăng Vương. Ánh nến dập dềnh, bóng dáng cao lớn của hắn giống như một núi băng đã đông cứng ngàn năm, trong suốt, mỹ lệ, cũng nặng nề, dầy cộm.

Phương lão dừng bước lại, nhẹ giọng nói ra: "Quận Vương, lão bộc nghe người ta nói, phụ nhân một khi có đứa bé, lòng liền yên."

Đứa bé?

Lan Lăng Vương suy nghĩ một hồi, gật đầu nói: "Nàng ấy vừa mới mất đứa bé, sức khỏe còn yếu. Đợi nàng ấy dưỡng tốt thân thể lại nói."

Phương lão cất bước rời đi, Lan Lăng Vương kêu: "Chờ một lát." Hắn nghĩ nghĩ, nói: "Phụ nhân kia thích vàng, như vậy đi, ngày mai ông triệu tập công tượng, cải chế lại căn phòng thứ ba ở chánh viện, toàn bộ đều dát vàng lên. Tóm lại, cả căn phòng, khắp nơi đều phải có ánh vàng lấp lánh, cả sàn tháp cũng là như thế."

Phương lão trừng lớn mắt, vậy còn có thể ở sao?

Ông cẩn thận nói: "Theo lão bộc quan sát, xưa nay Trương cơ mặc chất phác, cũng không thích xa hoa."

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương cau mày lại, hắn nghĩ nghĩ rồi nói ra: "Nhưng gần đây nàng ấy luôn đổi đồ trong kho hàng thành vàng." Nói tới chỗ này, hắn như nghĩ tới gì, liền nói: "Mặc kệ, ông cứ làm theo ta nói là được."

Phương lão lĩnh mệnh đi, hắn lại mỉm cười nói: "Nhớ là đồ vật nặng chút, khiến nàng ấy không mang đi được."

Phương lão ngớ ngẩn, cúi đầu cười nói: "Vâng."

Phương lão đi không lâu sau, Lan Lăng Vương để bút lông xuống, quay đầu nhìn về phía đồng hồ cát.

Đồng hồ cát cũng sắp chảy xong rồi.

Bất tri bất giác, đã đến canh ba.

Hắn xoay người, sải bước đi tới chánh viện.

Đi tới ngoài viện ngủ thì hắn có thể thấy trong phòng ngủ có ánh nến dập dền, tiếng người ồn ào.

Hắn cất bước tiến lên.

Cọt kẹt đẩy cửa phòng ra, dưới ánh sao Lan Lăng Vương mặc áo đen, tuấn mỹ giống như tiên nâng tay lên, ra lệnh cho A Lục: "Đi chuẩn bị nước nóng, ta muốn cùng tắm với Trương cơ."

A Lục đáng thương, vẫn còn là một thiếu nữ, lập tức mặt nàng ấy đỏ lên, đáp một tiếng rồi vội vã lui ra.

Nàng ấy lui ra xong, Lan Lăng Vương cũng không có cất bước.

Hắn ngẩng đầu lên, mỉm cười nhìn Trương Khởi, dưới ánh sao, ánh mắt của hắn lấp lánh như tặc. Hắn nhìn nàng nhàn nhạt ra lệnh: "Tới đây, cho ta ôm một cái."

https://thuviensach.vn

Thấy Trương Khởi quật cường quay đầu đi không để ý tới mình, hắn thong thả ung dung nói: "Dưới trướng của ta có một người không vợ nhìn trúng A Lục, hắn theo ta vào sinh ra tử, mặc dù người thô bạo chút, thích đánh nữ nhân chút, nhưng dù sao càng vất vả công lao càng lớn...." Lời của hắn vẫn chưa nói hết, Trương Khởi đã nhanh nhẹn nhào vào trong ngực hắn như chim yến bay tới.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

[1] Lễ đội mũ: thời xưa khi con trai đến 20 tuổi thì tiến hành lễ đội mũ, cho biết người đó đã trưởng thành.

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Tàn Nhẫn 2

Nhuyễn ngọc ôn hương vừa vào ngực, Lan Lăng Vương liền ôm thật chặt, thật chặt.

Cánh tay của hắn như sắt, siết chặt đến Trương Khởi thấy đau nhức, làm nàng không kiên nhẫn uốn éo.

Cánh tay Lan Lăng Vương chợt buông lỏng, khi nàng trượt thì lại vội vàng nâng nàng.

Đặt nàng trên mặt đất, hắn cúi đầu, đưa tay vén phần tóc rối bời trên trán nàng, nói nhỏ: "Sao lại lành lạnh?" Tiếp hắn lại nói: "Tối vậy, sao lại còn chưa ngủ? Nàng ngủ trễ thì dễ dàng mất ngủ, sao không chăm sóc cho mình thật tốt?"

Hắn mới vừa bày ra việc của A Lục và mười hộ gia đình, vừa uy hiếp vừa kêu đánh kêu giết, nàng ngủ được sao?

Trương Khởi nghĩ liền tức giận, nhưng chỉ cúi đầu.

Lúc này, thân thể nàng chợt nhẹ.

Cũng là Lan Lăng Vương ôm nàng, đi về phía sàng tháp.

Đặt nàng ở trên giường, hắn cúi đầu nhìn xuống nàng. Ánh nến mờ tối, tấm màn vàng nhạt, tiểu phụ nhân nằm đó, mềm mại đến mức hắn mà đưa tay liền có thể khiến nàng vạn kiếp bất phục.

https://thuviensach.vn

. . . . . Nếu không phải ép tới tình trạng này, hắn làm sao lại khiến trong ánh mắt nàng nhìn hắn lộ ra vẻ sợ hãi?

Hắn cúi đầu.

Cảm nhận nhiệt độ từ hô hấp của hắn, Trương Khởi muốn nghiêng đầu đi, cuối cùng vẫn là ra lệnh chính mình bất động.

Nàng nhắm hai mắt lại.

Lúc này, âm thanh của A Lục từ bên ngoài truyền đến, "Quận Vương, nước nóng đã chuẩn bị tốt."

"Bưng xuống đi."

Bỏ lại ba chữ này xong, môi Lan Lăng Vương che trên môi nàng. Hai môi kề nhau, hắn nói nhỏ: "Nàng đó. . . . ."

Đột nhiên, hắn đứng thẳng người, mỉm cười nói: "Nếu chưa chợp mắt, không bằng theo ta giục ngựa dong ruỗi đi."

Trễ như thế?

Trương Khởi nháy mắt nhìn hắn thì Lan Lăng Vương đã bế nàng từ trên sạp lên, thuận tay kéo cái áo khoác lên người nàng, Lan Lăng Vương nói: "Cưỡi ngựa trong đêm, cây cối trên núi ẩn ẩn hiện hiện, giống như tồn tại từ thời cổ, cảm giác kia thích lắm. A Khởi cũng thử một chút đi."

Hắn không phải hỏi thăm, mà là mệnh lệnh.

Mặc áo cho Trương Khởi xong, hắn ẵm Trương Khởi đi ra viện. Cưỡi ngựa, quát khẽ một tiếng con ngựa kia liền vọt ra khỏi cửa phủ.

Giờ này ở Nghiệp thành, an tĩnh đến không còn tiếng thở nữa. Tiếng vó ngựa đụng nhau trên ngã tư đường, phát ra vô cùng vang.

https://thuviensach.vn

Trên bầu trời, trăng sao rực rỡ, rõ ràng rất náo nhiệt, nhưng lại thật vắng lạnh.

Tuấn mã chạy thẳng về phía thành tây.

Dưới ánh trăng, hai người cưỡi một con ngựa, chạy băng băng đung đưa trên đường phố, trong trời đất, trừ tiếng ca vui mơ hồ, trừ bọn họ ra, làm như không có người nào nữa.

Khi tuấn mã xông vào trong rừng cây ở thành tây thì Lan Lăng Vương đột nhiên siết chặt ngựa, ngừng lại.

Hắn ôm sát Trương Khởi, vung roi chỉ về rừng cây đằng trước, nói nhỏ: "A Khởi, khi ta còn bé chỉ thích tới nơi này." Hắn mỉm cười nói: "Khi đó không có A Khởi theo ta, ta chỉ có một mình. Thường ngồi ở trong rừng cây, ngồi đó qua cả một đêm."

Âm thanh của hắn ở trong gió xuân, rõ ràng nhẹ nhõm tươi cười, lại có một loại cô tịch nói không hết.

Trương Khởi nhìn qua theo ánh mắt của hắn, nhìn rừng cây rậm rạp kia, nàng giống như thấy được đứa bé cô đơn, co ro cúm rúm năm đó. Cắn môi, nàng nhỏ giọng nói: "Chàng cũng không dễ dàng."

"Giá ——" Lan Lăng Vương đập chân vào bụng ngựa, khiến con ngựa lao ra xong, hắn liền nói trong gió: "Uh, khi đó không có A Khởi, ngày không dễ chịu."

Phóng ngựa vọt tới trong rừng cây, hắn mới thả chậm tốc độ.

Trương Khởi chỉ là liếc mắt nhìn, liền cảm thấy hai bên rừng cây rậm rạp không biết giấu bao nhiêu quái vật đáng sợ, liền vội vàng vùi mặt trong ngực hắn.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương cúi đầu xuống.

Nhìn Trương Khởi đang hơi sợ, ánh mắt của hắn lóe lóe. Cúi đầu nhìn nàng, hắn nhỏ giọng nói ra: "A Khởi, nàng xem bên kia."

Trương Khởi theo tay của hắn nhìn qua.

Phía trước chỉ có bóng đen sâu không thấy đáy, nơi đó có thứ gì?

Thấy nàng nghi ngờ, Lan Lăng Vương nhỏ giọng nói ra: "Năm đó ta tám tuổi, cũng là lúc này, ta ngồi ở trên đồi núi đó. . . . Tiểu nữ nhi nhà Hồ thượng thư - Hộ Nghiễm Tú năm ấy mười sáu tuổi, vẫn rất ngang ngược, đêm hôm đó, ta thấy nàng ta bị ba quân sĩ kéo dài tới nơi này, cưỡng gian rồi giết chết. Ta vẫn nhìn, nhìn từ đầu tới đuôi, mắt cũng không có nháy."

Sau khi kích cho Trương Khởi rùng mình một cái, hắn nhỏ giọng nói ra: "Khi đó Ngụy Quốc còn có dư nghiệt." Nói tới chỗ này, hắn hỏi: "A Khởi, nàng rất lạnh?"

Dĩ nhiên rất lạnh. Cho dù ai hơn nửa đêm bị mang tới loại địa phương này, nghe loại chuyện ma này, cũng sẽ rất lạnh.

Nhìn Trương Khởi rung động không ngừng, hắn càng ôm sát nàng. Dịu dàng vuốt ve mái tóc của nàng, Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn nhìn bầu trời, lại nói: "Nước Tề mặc dù lập quốc cũng lâu rồi, nhưng dư nghiệt nước Ngụy vẫn còn, hơn nữa hàng năm chiến loạn, giặc cướp đông đảo, từ Nghiệp thành đến Tấn Dương

Mấy trăm dặm, thương lữ đi qua có hơn 89 phần trăm bị cướp. Phàm có phụ nhân, không phải bị mấy chục hơn trăm người cưỡng gian rồi giết, chính là bị người đứng đầu bắt lấy dầy xéo.”

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch của Trương Khởi, hắn chậm rãi nói: “A Khởi, nàng biết không, từ Nghiệp thành đến Kiến Khang, đường xá

https://thuviensach.vn

chừng hơn ba ngàn dặm, thực là xuyên qua nam bắc, phải đi qua cả ba nước Tề Chu Trần. Không có 1000 người tinh nhuệ bảo hộ, không ai có thể che chở mỹ nhân nàng xuyên qua con đường dài này."

Nàng biết hắn muốn nói gì, hắn nói đúng lắm, một ngàn tinh nhuệ, Tiêu Mạc sẽ không có, quyền quý bình thường làm sao có chứ?

Thấy Trương Khởi lạnh vô cùng, cánh tay hắn giương lên, cởi áo khoác xuống khoác ở trên người của nàng.

Càng thêm ôm sát nàng, hắn vừa giục ngựa vừa tiếp tục hướng về phía trước, vừa nhỏ giọng hỏi: "A Khởi, rất lạnh sao?"

Trương Khởi gật đầu một cái, rốt cuộc nói: "Chúng ta trở về đi thôi."

"A Khởi không muốn đi rồi hả?" Lan Lăng Vương cười một tiếng, hắn đặt ngón tay ở bên môi, huýt gió lên. Theo tiếng kêu của hắn, chỉ nghe rầm rập, trong rừng cây lại có một con ngựa cái nhỏ chạy ra.

Trong ánh mắt trợn to của Trương Khởi, Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi nhảy xuống lưng ngựa, hắn đặt Trương Khởi trên lưng con ngựa cái kia, ngẩng đầu nhìn nàng, hé ra hàm răng trắng như tuyết dịu dàng hỏi "A Khởi có biết cưỡi ngựa?"

Cưỡi ngựa? Thật như biết chun chút… Đúng rồi, kiếp trước ở phương bắc mười mấy năm, đã học được lúc đó.

Xem hiểu vẻ mặt của nàng, Lan Lăng Vương cười nhẹ một tiếng, ánh mắt như sao, "Thì ra là A Khởi biết, vậy rất tốt đấy."

Trương Khởi đang chuẩn bị hỏi hắn tại sao rất tốt thì trong lúc bất chợt nghe được hắn ra lệnh nói: "Ngồi đi!"

https://thuviensach.vn

Âm thanh ra lệnh trầm mà có lực, Trương Khởi mới vừa theo bản năng ngồi xong. Trong lúc bất chợt, Lan Lăng Vương liền rút roi ngựa, quất một cái "bốp" mạnh mẽ vào trên mông ngựa, con ngựa cái chịu đau, hí dài một tiếng xong, liền điên cuồng gào thét phóng tới phía trước "A…"

Trương Khởi hét lên một tiếng, vội vàng ôm lấy cổ ngựa. Cho dù như thế, vọt mạnh thế, lắc cho dạ dày nàng nghiêng ngã, gió mạnh như dao thổi vào mặt của nàng, trên lưng ngựa, nàng lật nghiêng phập phồng, mỗi một cái lật nghiêng, đều khiến thân thể văng lên cao rồi ngã mạnh xuống. Chỉ một lát, Trương Khởi liền cảm thấy xương của mình rã cả rời, thân thể cũng sai lệch, cả người càng có xu thế trượt xuống. Giống như giây kế tiếp, nàng sẽ bị bỏ mạnh ra, bể đầu chảy máu, tứ chi không hoàn toàn.

Biết cưỡi ngựa chỉ là chuyện trong trí nhớ, huống chi nàng biết cưỡi ngựa thì cũng chỉ có thể chạy trên lưng ngựa chạy một vòng thôi. Cưỡi con liệt mã bị đau chạy như điên này, nàng nghĩ cũng không có nghĩ tới.

Chưa từng có một khắc như bây giờ mà Trương Khởi cảm thấy tử vong và tàn phế cách mình gần thế, trong khủng hoảng nàng chỉ thét chói tai.

Nàng vừa thét chói tai, vừa liều mạng quay đầu lại, khàn khàn kêu với Lan lăng Vương: "Trường Cung, cứu ta, cứu ta…" Âm thanh thổi tới trong gió mạnh, cả chính nàng cũng không nghe thấy.

Lan Lăng Vương thúc ngựa chạy kế nàng. Gió thổi khiến áo đen của hắn bay phất phới, trong ánh trăng, hai mắt hắn như sao. Dịu dàng nhìn Trương Khởi, hắn lộ ra hàm răng trắng như tuyết nói: "A Khởi, nàng như vậy tại sao có thể được? Giục ngựa chạy như điên, chỉ là chạy trối chết trong quá trình đơn giản nhất một vòng. Không phải nàng một lòng muốn tự do sao, có ta ở đây, nàng có thể rèn luyện một chút."

Lời của hắn nói, Trương Khởi làm sao nghe được? Nàng chỉ cảm thấy, mình há to mồm liều mạng gọi ra tiếng, đảo mắt liền mất ở trong gió. Mặt

https://thuviensach.vn

của mình, thì bị gió mạnh quất tới quất lui, giống như một cái chớp mắt tiếp theo, sẽ thổi rớt cả đầu nàng. Nàng chỉ cảm thấy lưng ngựa càng ngày càng không bằng phẳng, cả người nàng cũng không chịu khống chế trượt xuống. Nàng chỉ cảm thấy con ngựa này nhảy lên thật cao, "bộp" một tiếng, cái mông của nàng rốt cuộc hoàn toàn lệch ra đến một bên, cả thân thể nghiêng đi, người của nàng không thể khống chế, đầu hướng xuống, trong lúc té xuống nguye hiểm, thấy mặt đất nhấp nhô, đất cát lẫn lộn dưới ánh trăng lờ mờ thì Trương Khởi kêu thảm một tiếng: ta sắp chết rồi? Ta sắp chết rồi. Đang lúc này, "phịch" một tiếng, eo của nàng bị người ta mạnh mẽ chụp lấy, khi xiên áo rơi xuống đất thì trán của nàng lướt qua đất cát rồi cả người rơi vào một lồng ngực ấm áp.

Nàng bị Lan Lăng Vương ôm lấy.

Trương Khởi chưa hết kinh hoảng, sắc mặt còn trắng bệch, vừa mới thoát chết, làm cho cặp mắt nàng trợn trắng, tay chân co quắp một trận.

Lúc này, lòng bàn chân của nàng ấm áp, cũng là Lan Lăng Vương cởi giày của nàng xuống, hắn vừa dịu dàng mạnh mẽ xoa bóp lòng bàn chân nàng, vừa trầm thấp nói: "A Khởi, đừng sợ, không sao, đừng sợ…"

Trương Khởi từ từ tỉnh hồn lại, nàng trợn to cặp mắt nhìn Lan Lăng Vương một hồi, đột nhiên nâng đôi tay, vừa dùng sức đánh bả vai của hắn, vừa thét to: "Ngươi khốn kiếp, ngươi khốn kiếp"

Mắng xong, nàng há miệng, cắn mạnh lên má của hắn.

Hắn không có tránh né.

Trương Khởi hận hận lẩm bẩm ở má của hắn.

Lan Lăng Vương nghiêng đầu, ngưng mắt nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Trong ánh trăng, hai mắt hắn trong suốt, thâm thúy, bất tri bất giác, Trương Khởi hả miệng.

Thấy nàng cúi đầu xuống, Lan Lăng Vương đưa tay vuốt mái tóc của nàng, uy nghiêm nói: "Không phải A Khởi vẫn nói, dân không sợ chết, làm gì lấy cái chết dọa sao? A Khởi, đây chính là cảm giác tử vong. Không, cái này cũng chưa tính, bởi vì chỗ sâu trong lòng nàng, chắc chắn ta sẽ cứu nàng."

Hắn nâng cằm của nàng lên, ngược ánh sáng, ánh mắt hắn tỉnh táo trầm lắng gần như người xa lạ, "Nếu như A Khởi nguyện ý, từ buổi tối hôm nay, ta có thể giống như huấn luyện binh sĩ của ta, mỗi tối để nàng trải nghiệm cảm thụ sống và chết một lần."

Thấy mặt Trương Khởi trắng bệch, cả người còn không chịu khống chế run rẩy co quắp. Hắn âm thầm thở dài một tiếng, siết cánh tay ôm chặt nàng.

Giờ khắc này, Trương Khởi an tĩnh khác thường.

Ôm Trương Khởi đang an tĩnh, Lan Lăng Vương giục ngựa trở về phủ.

Khi chúng tỳ nữ thay nước nóng lần nữa, Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi chìm vào trong thùng tắm, vừa để cho nàng ngâm nước nóng, vừa dịu dàng xoa bóp bốn chân lạnh co của Trương Khởi. Cho đến khi nàng bị giật mình quá độ, dần ngủ thật say trong sự vuốt ve của hắn. Hắn mới dừng động tác lại.

Dịu dàng bế nàng lên, Lan Lăng Vương vừa thay áo mỏng mặc khi ngủ cho nàng, vừa nhẹ nhàng in lại nụ hôn rải rác lên môi nàng.

Lúc này trong giấc mộng, Trương Khởi nhắm mắt lại hét lên một tiếng, sau đó nàng nắm chặt ống tay áo của hắn, nắm đến đốt ngón tay nàng trắng bệch cũng không buông tay.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương cúi đầu xuống, hắn mạnh mẽ gỡ từng ngón từng ngón tay trắng noãn của nàng ra. Nàng thấy mất chỗ dựa, đôi tay liền quơ múa lung tung, hai chân đạp loạn, kêu thảm thiết, nhưng hắn chỉ lẳng lặng ngồi tại bên cạnh, chưa từng đưa tay trấn an, cũng chưa từng lay tỉnh nàng

Tối nay, Trương Khởi gặp ác mộng cả đêm, vô số lần nàng bị cơn ác mộng cuốn lấy kêu thảm thiết, tay chân loạn vung.

Tối nay, Lan Lăng Vương vẫn lẳng lặng ngồi ở bên sập, nhìn nàng giãy giụa, nhìn nàng nhiều lần bị cơn ác mộng quấn người, càng không ngừng thét chói tai. Hắn bất động, không để ý tới, chỉ lẳng lặng nhìn nàng, chuyên chú nhìn nàng, cho đến trời sáng.

Trời vừa sáng, Lan Lăng Vương liền dậy. Tự mặc quần áo xong hắn liền cất bước rời đi. Mới vừa đi tới cửa, hắn lại quay đầu lại.

Trở lại trước giường, nhìn Trương Khởi rốt cuộc ngủ thiếp đi, đôi mày thanh tú hơi chau, hắn liền vươn tay, dịu dàng xoa mặt của nàng.

Xoa một cái xong, hắn vọt xoay người, ra khỏi gian phòng không quay đầu lại.

Đi ra viện, đối diện Phương lão nghênh đón, Lan Lăng Vương nhẹ giọng nói ra: "Trời sáng rõ thì đi tìm Lý đại phu lấy phương thuốc an thần cho Trương cơ uống."

"Vâng"

Thấy hắn nói xong câu đó, liền chắp hai tay nhìn về phía một luồng ánh mặt trời dần hiện ra ở phía đông, bóng dáng cao lớn như núi, Phương lão cẩn thận hỏi "Quận Vương?"

Gọi đôi câu, Lan Lăng Vương mới quay đầu lại, giọng hắn khàn khàn: "Phương lão."

https://thuviensach.vn

"Vâng."

"Việc lớn việc nhỏ trong phủ, không cần gạt Trương cơ nữa. . . . Cũng phải để nàng trải qua mưa gió rồi."

"Vâng"

"Thu thập đủ việc bẩn thỉu ở các nhà quyền quý, giao hết vào tay Trương cơ."

"Vâng"

Khi Phương lão chờ hắn nói tiếp thì Lan Lăng Vương lại trầm mặc. Hắn cười khổ thầm nghĩ: ta vẫn không muốn làm cho nàng ấy trải qua những thứ này, không muốn làm cho ánh mắt của nàng ấy trở nên không còn tinh khiết trẻ con, nhưng nàng ấy ngây thơ tùy hứng như vậy. . . . .

Suy nghĩ thật lâu, hắn khàn khàn nói: "Thôi, đừng cho nàng ấy. Có ta ở đây một ngày, sẽ không để cho nàng ấy bị người ta khi dễ. Nàng ấy chỉ suy nghĩ lung tung cáu kỉnh, chỉ cần ta không đồng ý, nàng ấy cũng không làm sao hơn."

"Vâng"

"Đi đi, ta có việc phải đi ra ngoài một lát."

Khi Lan Lăng Vương trở về phủ thì đã là buổi chiều. Vừa thấy Phương lão, hắn liền hỏi: "Có kêu đại phu chưa?"

Phương lão cung kính trả lời: "Đã kêu, chén thuốc cũng nấu rồi, nhưng Trương cơ nói nàng ấy không có bệnh, không chịu uống thuốc."

"Biết, hâm chén thuốc lại đưa tới."

"Vâng"

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương tiến vào viện thì Trương Khởi đang thêu dưới ánh mặt trời, hắn đứng ở sau lưng nàng, nhìn tay nàng run rẩy, đâm vài chục cái mới xỏ chỉ qua lỗ kim được.

Dưới ánh mặt trời, sắc mặt của nàng trắng như sứ, nhưng đáy mắt lại xanh xao, sắc môi cũng xanh nhạt.

Hắn đi tới.

Kéo nàng vào trong ngực, Lan Lăng Vương phất tay bảo hầu gái bưng thuốc tới.

Thấy thuốc, Trương Khởi cứng đầu nói: "Không cần, ta không cần an thần." Nàng mở to mắt nghiêm túc nhìn hắn, chỉ kém không thề, "Gan ta lớn lắm, ta không bị hù dọa."

Lan Lăng Vương liếc nàng một cái, giữ chặt cằm của nàng, mạnh mẽ tách cái miệng nhỏ nhắn của nàng ra, múc một muỗng nước thuốc, nhẹ nhàng rưới vào trong miệng của nàng.

Rót từng chút từng chút, mỗi một lần đều chờ đợi nàng nuốt xuống, hắn mới buông tay.

Vừa rót, hắn vừa nói nhỏ: "Chết không đáng sợ, chờ chết mới đáng sợ. . . . . ." Cúi đầu, liếm đi tàn thuốc trên cánh môi xinh của nàng, hắn êm ái nói: "Trải nghiệm tối qua, dù là đại trượng phu, cũng sẽ rất sợ. A Khởi quả thật gan lớn."

"Phương lão, tự chúng ta đi thông báo Trường Cung là được." Trịnh Du nở nụ cười, ung dung thỏa đáng nói một câu xong, liền cùng mấy người Thu công chúa, Lý Ánh, uyển chuyển bước tới chánh viện.

Vừa vào viện, các quý nữ đang muốn kêu lên, nhưng khi ngẩng đầu thì toàn bộ đều choáng váng.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh mặt trời, Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi vào trong ngực, hắn múc từng muỗng, cẩn thận đút thuốc cho nàng, thỉnh thoảng thì cúi đầu, hôn nhè nhẹ rải rác lên khóe môi nàng, liếm đi nước thuốc chảy ra.

Trong ánh mặt trời vàng sáng, phụ nhân xinh xắn hé miệng, mắt long lanh, thút thít nhìn nam nhân trước mặt. Nam nhân thì cúi đầu, kiên nhẫn và dịu dàng dụ dỗ phụ nhân.

. . . . . Rất là tỉ mỉ, nhẫn nại, dịu dàng? Nhìn bộ dáng hắn, làm như hận người uống thuốc không phải mình.

Nhiều năm qua, hắn ít nói cười, giết người cũng không nương tay, nàng ta tật không biết, hắn cũng có lúc nhẫn nại vậy.

Bộ dáng kia, hắn thật chỉ là coi nàng ấy như sủng cơ?

Hắn là đã thương nàng ấy đến trong tâm can, hận không thể bị thương chịu khổ thay nàng ấy chứ?

Trịnh Du nắm lòng bàn tay, bị móng tay mình đâm vào đau đớn.

Các quý nữ cũng không nói chuyện

Họ kiêu căng, họ tùy hứng, họ có truyền thống và quyền lợi độc chiếm chồng, khi hoàng đế muốn ban chỉ tuyên bố cho các nam nhân có thể nạp thiếp thì họ có thể phách lối đánh tới trong đại điện, buộc hoàng đế bỏ thánh chỉ.

Nhưng các nàng chưa từng thấya, cha mẹ của các nàng, người thân, bằng hữu, đã từng chung đụng như vậy.

Một người thương một người khác đến tận xương tủy, chính là như vậy đi?

https://thuviensach.vn

Ánh sáng mặt trời chiếu ở trên đầu, trên người bọn họ, dung nhan tuyệt thế của hai người này, giống như sẽ sáng lên, thật đẹp, thật chói mắt.

Cho dù ánh mắt người trong thiên hạ, không khỏi tự chủ nhìn về phía bọn họ, trong mắt của bọn họ, cũng chỉ có lẫn nhau.

Rõ ràng, giọng nói lúc họ đi vào cũng không nhỏ, rõ ràng, họ đi tới viện này lâu rồi. Tập võ nhiều năm, Cao Trường Cung tai thính mắt tinh, lại không chút nào phát hiện.

Hai người cũng không có phát hiện.

Bất tri bất giác, chúng quý nữ đều nhìn về Trịnh Du.

Trịnh Du xem hiểu thương hại và khuyến cáo trong ánh mắt họ.

Nàng cắn chặt môi.

Đúng như hôm qua nàng ta đã nói với Lý Ánh, nếu như có thể buông xuống, nàng ta đã sớm buông xuống. Nàng ta không bỏ được, kiếp này cũng không muốn buông xuống, vì vậy nàng ta nở nụ cười, cất cao giọng dịu dàng kêu: "Trường Cung? Trường Cung?"

Động tác mớm thuốc của Lan Lăng Vương hơi chậm lại.

Hắn quay đầu lại, nhìn thấy chúng quý nữ, nghiêm túc gật đầu một cái, nói: "Thái hậu cho đòi à."

"Làm sao ngươi biết?" Thu công chúa trừng lớn mắt. Nửa đường họ cắt ngang thái giám tới truyền chỉ, tự động nhận lấy ý chỉ này liền đi rồi. Chuyện này sao hắn có thể biết?

Lan Lăng Vương không trả lời nàng. Hắn quay đầu lại nhìn chút thuốc còn dư lại ở đáy chén, giao phó: "Các ngươi ra ngoài chờ đi, ta cho uống thuốc xong, lập tức liền ra ngoài."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Tôn Nghiêm

Chúng nữ nói không ra lời rồi.

Ngay cả tôn nghiêm của một trượng phu hắn cũng không cần sao? Lời như vậy, tại sao có thể nói ra miệng được?

Trong trầm mặc, Thu công chúa đau lòng liếc mắt nhìn Trịnh Du, không nhịn được cất giọng the thé nói: "Trường Cung, nàng có tay có miệng, thuốc này, để cho nàng tự mình uống là được rồi."

Lan Lăng Vương cúi đầu, đưa thìa canh đến trước khóe môi Trương Khởi, êm ái lau đi chút nước thuốc tràn ra, nghiêm túc trả lời: "Nàng ấy tùy hứng, nếu ta không đút nàng ấy cũng sẽ không uống."

Tùy hứng? Nơi này ai không tùy hứng? Ai so với nàng ta cũng có tư cách tùy hứng hơn? Nàng ta cũng không phải là đứa bé, tại sao ngay cả uống thuốc cũng muốn hắn kiên nhẫn dụ dỗ như vậy?

Trịnh Du liền cảm thấy ngực căng tức đến khó chịu.

Vì vậy nàng liền quay đầu đi. Một hồi lâu mới quay đầu trở lại, dịu dàng nói: "Trường Cung, ngươi xem Trương cơ đang trừng mắt nhìn ngươi kìa, chuyện uống thuốc nhỏ nhặt này, cứ để cho nàng tự làm đi."

Lan Lăng Vương cũng không kiên nhẫn nổi rồi, hắn cau mày nói: "Đi ra ngoài hết đi." Giọng nói cũng lạnh đi mấy phần.

https://thuviensach.vn

Chúng nữ bị hắn quát đến phát run. Chỉ có Trịnh Du còn quật cường đứng tại chỗ, còn đám người Lý Ánh, đã thu liễm vạt áo khẽ chào, lui ra ngoài. Mà Trịnh Du cho đến khi Thu công chúa đưa tay ra kéo, mới thối lui theo. Cho đến khi thối lui ra khỏi viện, nàng còn vẫn quay đầu lại, quật cường nhìn lại, nhìn hắn đút cho phụ nhân kia uống từng thuốc ngụm nhỏ, từng ngụm nhỏ một. Hắn đối mặt với mọi người thì luôn nóng nảy. không nhịn được, nhưng ánh mắt nhìn về phía phụ nhân ti tiện kia lại tràn đầy chuyên chú, vô cùng chuyên chú.

Một chén thuốc rất nhanh đã uống xong. Đem Trương Khởi đặt ở trên giường, Lan Lăng Vương hôn lên bờ môi nàng một cái, nói nhỏ: "Ngoan ngoãn ngủ một giấc.".

Dứt lời, hắn bước nhanh mà rời đi.

Lan Lăng Vương vừa đi khỏi, A Lục liền vọt tới trước mặt của Trương Khởi, lo âu hỏi: "A Khởi, nửa đêm hôm qua ta nghe thấy ngươi hét lên, có phải đã gặp phải ác mộng hay không?"

Trương Khởi gật đầu không đáp, nàng nhỏ giọng đem chuyện tối ngày hôm qua kể lại một lần.

A Lục ngây dại, kinh ngạc nhìn Trương Khởi hỏi: "A Khởi, vậy chúng ta cũng đừng cãi nữa, dù thế nào đi nữa hắn cũng đối xử với ngươi rất tốt mà."

Trương Khởi cười cười, lắc đầu đáp: "Ngươi không hiểu..... hiện tại hắn chỉ kéo dài thời gian nghị cưới, chậm nhất là nửa năm, có lẽ không đến nửa năm, hắn sẽ phải lấy vương phi, mà Vương phi kia, có thể là Trịnh Du.".

A Lục nhỏ giọng biện minh: "Nhưng mà, hắn đối với ngươi vẫn tốt không được sao? Ta thấy Quận Vương không yêu thích Trịnh Du kia đâu. Kể cả có cưới nàng ta đi nữ, cũng sẽ chỉ yêu thương ngươi mà thôi."

https://thuviensach.vn

Lời này đúng thật là ngây thơ.

Trương Khởi nhìn A Lục, đưa tay vuốt mặt của nàng, lắc đầu nói: "Ngươi đấy, có nhiều chuyện không hiểu rõ được.". Nàng làm sao sẽ hiểu, những nam tử quý tộc kia, trong lòng luôn có sự tôn trọng đối với chính thê của mình? Từ sự tôn trọng này, hắn sẽ cho chính thê của mình thống trị tất cả quyền lợi bên trong, sẽ cùng chính thê của hắn sinh hạ đứa bé có huyết mạch cao quý, sao nàng có thể không hiểu được chứ, những thứ gốc rễ lẫn lộn kia, cùng với thế lực gia tộc khổng lồ đáng sợ này, sẽ quyết tâm loại bỏ một chướng ngại vật như nàng?

Chỉ cần hắn còn tin tưởng Trịnh Du, thì sẽ đối tốt với nàng ta, cho dù nàng ở bên người hắn cả ngày, nàng cũng chỉ có một con đường chết mà thôi.

Huống chi, nàng tình nguyện gặp phải giặc cỏ liền tự vận trước, cũng không nguyện ý đem sinh mệnh cùng tôn nghiêm của bản thân giao cho Trịnh Du.

Sống chết của nàng, người như Trịnh Du còn chưa xứng để thao túng.

Ngừng một lát sau, Trương Khởi mới cất giọng nói: "Hắn hiện tại rất phòng bị, ngươi cũng không cần quan tâm đến chuyện này nữa. Nếu như mà ta đoán không sai, Tiêu Mạc sẽ thay chúng ta bắt tay vào làm.".

Nàng xoay đầu lại, nhìn A Lục, nghiêm túc nói: "Hắn nói, phái người đi Kiến Khang tạo mối quan hệ với thân tộc của ngươi, không cần ngươi quan tâm, chuyện này nhất định sẽ hù dọa người. Đường xa như vậy, hắn sẽ không vì mấy người không trọng yếu mà hứng sư động chúng. Ta cũng biết rõ hắn nói đúng, bộ dáng này của ta, có người tinh nhuệ bao che, cũng khó tránh khỏi bị người của hắn chặn lại. Mà ta vẫn còn có biện pháp.". Nếu như nàng giấu gương mặt này đi, gia nhập tiến về đội ngũ sứ giả nước

https://thuviensach.vn

Trần, chuyện này cũng sẽ đơn giản hơn nhiều. Thuốc dịch dung phải nghĩ biện pháp đến chỗ Tiêu Mạc lấy được.

Nàng nhớ, trong năm nay, hiện nay bệ hạ Cao Diễn lại đột nhiên chết đi, hoàng đế qua đời, tiên hoàng kế vị, cũng sẽ phái sứ giả đến hai nước Trần, Chu để thông báo. Đó chính là cơ hội của Trương Khởi nàng, nói lời này ra bằng một âm lượng rất nhỏ, A Lục trợn to mắt, nàng vui mừng khẽ nói: "A Khởi, ta biết rồi."

Trương Khởi cũng lập tức đứng lên.

Nàng mỉm cười nhìn A Lục, nhẹ giọng nói ra: "Hắn nghĩ ta thật vui mừng khi làm sủng cơ của hắn, ta hiểu rồi..... A Lục, trong khoảng thời gian cuối cùng này , ta sẽ cùng chung sống hòa thuận với hắn, để cho hắn không phiền não nữa, cũng để cho hắn ngày ngày vui mừng. Như vậy, nếu có một ngày đột nhiên tách ra, cũng có thể tạo được kỉ niệm đẹp cho nhau.".

Nhưng mà cứ nói đến chuyện rời đi, trong lòng tự nhiên cũng buồn bực. Vậy là như thế nào?

Nàng tuy hiểu rõ, nhưng lại không thể không tỉnh táo.

Trương Khởi đứng lên.

Sau khi ngủ một giấc, lúc Trương Khởi tỉnh lại đã là buổi chiều. Tắm rửa sạch sẽ, Trương Khởi liền tươi cười rạng rỡ.

Tìm Phương lão nói chuyện, sau đó Trương Khởi đi ra cửa dạo một vòng, tưởng tượng ra phương pháp.

Cũng không biết Lan Lăng Vương dặn dò bọn họ cái gì, mà lần này, mọi yêu cầu của Trương Khởi đều sảng khoái đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Cùng A Lục ngồi lên xe ngựa, mang theo mấy hộ vệ, Trương Khởi liền ra khỏi cửa phủ.

Trên đường phố vô cùng náo nhiệt, Cao Diễn là một hoàng đế ưu tú, dưới sự cai trị của hắn, cuộc sống của dân chúng nước Tề càng ngày càng tốt hơn.

Ngồi ở trong xe ngựa, nhìn người qua lại như mắc cửi giữa ngã tư đường, Trương Khởi liền nở nụ cười tươi rói.

Kể từ khi quyết định mấy ngày này chung sống hòa thuận cùng Cao Trường Cung , nàng liền tỉnh táo lại. Cuộc đời là bể khổ, nếu không biết trân trọng, yêu thương tất cả thì sống trên đời cũng quá cực khổ rồi.

Tại một chỗ trên lầu các, một vị phụ nhân đưa đầu ra nhìn, ngạc nhiên nói: "Ấy, đó không phải là xe ngựa phủ Lan Lăng Vương sao? Phụ nhân trong xe ngựa kia chính là Trương cơ?"

Nghe thấy danh hiệu Trương cơ, trong lầu các liền nổi lên náo nhiệt. Đám quý nữ mạnh dạn hơn một chút đều vươn đầu ra ngó. Một quý nữ trong số đó hướng phụ nhân kia cười nói: "Hồ vương phi, chúng ta gọi Trương cơ đến đây trò chuyện được không?"

Na Quý nữ vừa dứt tiếng, một người khác ăn mặc ung dung cao quý cau mày quát lên: "Hồ đồ, thân phận như cô ta, sao có tư cách tới đây chứ?"

Nhưng Quảng Bình vương phi Hồ Thị lại cảm thấy rất hứng thú với đề nghị này, nàng cười nói: "Gọi Trương cơ đến đây cũng tốt." Nói xong, liền nghiêng mắt nhìn đến một người con cháu nhà quan vóc dáng cao lớn, diện mạo tuấn tú từ giữa ngã tư đường chậm rãi đi qua. Nhìn nam tử kia quá đỗi mạnh mẽ, cơ bắp bền chắc có lực cùng cái mông vung cao, Hồ Thị hung hăng nuốt một ngụm nước bọt.

https://thuviensach.vn

Cảm giác cử động của mình liền có người chú ý, Hồ Thị vội vàng che giấu hô lên: "Tới đây một chút, đi gọi Trương cơ đến đây, nói rằng Quảng Bình vương phi ta cùng các bằng hữu đang tụ hội, mời nàng cùng đến tham gia.".

"Vâng."

Không bao lâu, tỳ nữ của Quảng Bình vương phủ liền đi tới trước xe ngựa của Trương Khởi, nàng ngăn xe ngựa lại, đem nguyên lời của Hồ Thị thuật lại một lần , rồi không nhịn được lại nói: "Trương cơ, đi thôi, đừng để cho vương phi của chúng tôi chờ lâu.".

Mũ sa nhẹ nhàng lắc lư, giọng nói mềm mại của Trương Khởi truyền đến: "Đa tạ vương phi, thân phận khác biệt, Trương Khởi cũng không tự khiến bản thân mất thể diện được."

Dứt lời, nàng quát khẽ: "Đi.".

Tỳ nữ kia ngây ngẩn một hồi, vội vàng đi lên lầu các, đem nguyên lời Trương Khởi thuật lại.

Lời này vừa nói ra, một đám quý nữ cao giọng cười nói: "Trương thị này ngược lại thật hiểu biết.".

"Không đúng", người nói ra lời này chính là Lũng Tây Lý thị thuộc dòng chính nữ , nàng ta luôn có đầu óc tỉnh táo, phân tích chuyện luôn có lý lẽ, rất được đám khuê hữu coi trọng.

Lý Thị lập tức phân tích: "Hạng người hèn mọn chân chính, ngược lại đối với thân phận của mình sẽ giữ kín như bưng. Người xưa đã nói, thẹn quá hóa giận. Chỉ có người chân chính không chấp nhất với người khác mới không để ý đến những thứ này. Bởi vì nàng hèn mọn mà không hèn mọn, cũng không cần người khác tới bình luận, nàng cũng không quan tâm

https://thuviensach.vn

đến bình luận của người khác. Theo ta thấy, cơ thiếp này chính là người như thế."

Trương Khởi tất nhiên không biết đến một màn trên gác xép này.

Nàng vẫn còn liều lĩnh mạo hiểm nhìn quang cảnh thành phố.

Đang lúc ấy thì thoáng một cái, có một người thanh niên vóc dáng cao lớn, diện mạo tuấn tú ngăn xe ngựa lại.

Dưới con mắt mọi người, thanh niên này đi tới buồng xe, hướng Trương Khởi vái chào thật sâu, hắn ngẩng đầu, mặt đỏ lên nghiêm túc nói: "Ta là Lũng Tây Lý Khánh, sau khi nhìn thấy cơ ngoài đường phố đánh bại một kỹ cô tử là Vương thị Lang Gia, ta liền cảm động và nhớ nhung phong thái của cơ từ đó hàng đêm không thể say giấc. Nghe nói cơ muốn tìm một trượng phu để gả, Lý Khánh bất tài, nguyện cầu hôn vu cơ."

Nói tới chỗ này, hắn ngẩng đầu lên, cặp mắt sáng lấp lánh nhìn tới Trương Khởi, trong ánh mắt vừa khẩn trương vừa hưng phấn vì rốt cuộc đã nói ra được mong muốn trong lòng của mình.

Mọi người vây quanh ngày càng nhiều.

Hôm qua Lan Lăng Vương đã thả ra những lời kia, lại còn dùng hai người mở đường nữa, làm cho những người đã từng nghe tuyên ngôn của Trương Khởi, cũng ẩn nhẫn ý định của mình. Không nghĩ đến chưa tới một ngày, liền có một kẻ ngốc tiến đến, bọn họ tất nhiên hưng phấn vô cùng.

Trương Khởi đưa mắt quan sát Lý Khánh.

Lý Khánh này có vóc người thon dài, da thịt trắng nõn, ngũ quan tuấn tú, ánh mắt minh triệt, xem ra cũng là con cháu nhà quan.

https://thuviensach.vn

Với thân phận của hắn, cũng nên biết ngày hôm qua Lan Lăng Vương đã làm chuyện gì chứ? Biết rồi, còn có thể tiến đến, cũng là người có tâm.

Mũ sa Trương Khởi rung rung, tinh tường nghe được tiếng "Cơ" cảnh cáo phát ra từ một tên hộ vệ sau lưng, đúng rồi, người của phủ Lan Lăng Vương cũng đang ở bên cạnh nhìn xem tuồng náo nhiệt này đấy.

Khóe môi Trương Khởi giật giật, nhìn khuôn mặt của Lý Khánh đang đỏ lên đầy chờ mong, từ từ lắc lắc đầu, nói: "Không phải Lang quân chưa thông báo qua với cha mẹ cùng người trong tộc, len lén mà làm đấy chứ?"

Mặt Lý Khánh lại càng đỏ hơn, miệng mở rộng muốn phản bác, lại nghe thấy Trương Khởi nói: "Trở về đi thôi. Ta nhìn không trúng ngươi".

"Ta nhìn không trúng ngươi".

Năm chữ này, nói thật dứt khoát lưu loát.

Mặt Lý Khánh liền trắng bệch, thất hồn lạc phách nhìn xe ngựa Trương Khởi rời đi. Mà ở phía sau hắn, người đi đường nghe được rõ mồn một đối thoại của hai người liền rối rít nghị luận.

Trong xe ngựa, A Lục có chút không đành lòng, nàng thầm nói: "A Khởi, nói quá thẳng thắn rồi.".

Trương Khởi nhẹ giọng đáp: "Ngươi nha, nghĩ cũng không nghĩ. Hôm qua Cao Trường Cung mới vừa lập uy, hôm nay liền có người cản đường thổ lộ với ta, đây không phải là đánh vào mặt hắn sao? Nếu ta không nói thẳng, khiến Cao Trường Cung không hài lòng, Lý Khánh này sẽ gặp nguy hiểm. Huống chi, ta vốn cũng không nhìn trúng hắn, nói thẳng ra, cũng là đánh gãy tâm tư của hắn, tránh cho hắn lãng phí quá nhiều thời gian trên người của ta .".

https://thuviensach.vn

Nàng quay đầu lại, nhìn bóng dáng của Lý Khánh, loại con cháu nhà quan này, tình cảm sâu nhất cũng chân thật nhất, phía sau hắn còn có gia tộc và lợi ích suy tính dây mơ rễ má lẫn lộn. Muốn nàng ở cùng thứ người như thế, vĩnh viễn cũng không thể .

Xe ngựa Trương Khởi rời đi, không có ai chú ý tới, ở bên kia đường phố, Cao Trường Cung tay cầm mũ giáp mỉm cười nhìn một màn này.Di◕ễn♠đà‿n♠lê♠q◕uý♠đôn.

Cảm thấy hắn vui mừng, một tên hộ vệ hướng đồng bạn sau lưng cười nói: "Lần này thì tốt rồi, Quận Vương cũng cảm thấy yên tâm." Trương Khởi luôn làm người khác chú ý, xe ngựa của nàng vừa xuất hiện, giữa ngã tư đường liền náo nhiệt mấy phần, khiến cho bọn họ vừa đi đến một khu phố khác cũng đã nghe nói đến rồi. Vì vậy, xa xa nghe được tin tức của Trương Khởi, Quận Vương liền cố ý đến đây . Không nghĩ tới sẽ thấy một màn kịch hay này.

Lần này thì tốt lắm, cuối cùng Quận Vương cũng có thể yên tâm rồi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Kim Ốc

Thời gian thấm thoát qua nhanh, trong nháy mắt, thoáng một cái đã qua mùa hạ, bước sang tháng chín đầu thu, lá vàng lả tả rời cành.

Bốn tháng trước, Lan Lăng Vương cùng văn võ chúng thần, theo Hoàng đế Cao Diễn đi tới Tấn Dương, về phần Nghiệp thành, do Quảng Bình Vương trấn giữ.

Quảng Bình Vương là em trai ruột của Cao Diễn, năm ngoái lúc Cao Diễn cướp đoạt ngôi vị hoàng đế đã từng được Quảng Bình Vương toàn lực trợ giúp, mà bệ hạ cũng đã hứa hẹn qua với Quảng Bình Vương, sẽ phong hắn làm "Thái Đệ"(Em trai, người thừa kế của hoàng đế). Chỉ là cho tới bây giờ, Cao Diễn đã sớm phong cho con trai của mình là thái tử, chuyện Thái Đệ, cũng sớm không có người nhắc đến.

Bốn tháng này, Lan Lăng Vương một lần nữa lại lấy được niềm tin của Thái hậu và bệ hạ, một mực ở bên ngoại luyện binh. Chỉ là lần trước giáo huấn, lần này luyện binh hắn cũng không để ý đến chỉ trích của chúng thần , kiên trì đem Trương Khởi mang theo trên người. Cùng hắn ở trại lính tôi luyện kết quả là, Trương Khởi rốt cuộc đã rèn được kỹ thuật cưỡi ngựa thật tốt, mặc dù so với những kỵ sĩ kia vĩnh viễn không bằng, nhưng dầu gì nếu phải lặn lội đường xa cũng đã không còn úy kỵ nữa.

Nhìn thành Tấn Dương dần dần xuất hiện trong tầm mắt, Lan Lăng Vương giục ngựa đi tới bên cạnh xe ngựa, cười nói: "A Khởi, chuẩn bị nhập thành, vui mừng không?"

https://thuviensach.vn

Màn xe nhẹ nhàng vén lên, Trương Khởi thấp thoáng ở sau màn ngọt ngào nói: "Vui mừng chứ, đã rất lâu không vào trong thành vui đùa một chút rồi." Nói tới chỗ này, nàng liền nhìn Lan Lăng Vương mềm mại làm nũng nói: "Trường Cung, vào thành ta muốn đi chơi nhiều nơi, không cho ngươi ngăn ta."

Nghe được giọng nói kiều mị không xương kia, nghĩ đến nàng thời gian này đối với mình ngàn y trăm thuận, Lan Lăng Vương ha ha cười nói: "Được, không ngăn ngươi."

"Cũng không cho phái người đi theo ta."ঌ্di-ễn-ˊ-đà-nঌ্lê-ˊ-qu-ý-ˊ-đô-n.

"Đồ ngốc, những người kia sẽ bảo vệ ngươi."

"Vậy ngươi phải hạ lệnh, để cho bọn họ phải nghe lời ta nói."

"Được được, nghe lời của nàng, nghe lời của nàng."

Lan Lăng Vương dịu dàng nhìn Trương Khởi trong xe ngựa, thầm nghĩ, thời gian này nàng theo mình đến ở trại lính, cũng buồn bực chết rồi.

Đoàn xe từ từ chạy vào thành Tấn Dương .

Thời tiết đã vào thu, thành Tấn Dương lộ ra rét lạnh, gió vừa thổi , lá vàng liền phiêu phiêu sái sái rơi xuống, đưa mắt nhìn lại, cây cối khắp nơi cũng trơ hết gốc rồi, mang đến cho người ta một cảm giác thật khắc nghiệt.

Xe ngựa rẽ vào, từ từ chạy đến phủ Lan Lăng Vương ở ở Tấn Dương.

Tấn Dương dù sao chỉ là tạm thời, để cho tiện lợi, cơ hồ tất cả phủ đệ của văn võ đại thần, đều xây ở cùng một chỗ. Cách phủ của Lan Lăng Vương là một ngõ nhỏ, mà địa phương ngàn bước không tới lại chính là Phủ Thượng Thư của Tiêu Mạc.

https://thuviensach.vn

Xe ngựa của Trương Khởi vừa chạy vào phủ Lan Lăng Vương thì một chiếc xe ngựa khác nhanh chóng vượt qua, Trương Khởi quay đầu nhìn lại thì vừa đúng đối mặt với một đôi mắt lẳng lặng, vô cùng dịu dàng, cùng bóng dáng màu trắng mạnh mẽ rắn rỏi.

Thời gian qua đi, hình như Tiêu Mạc càng trở nên thành thục hơn rồi, cũng không biết có phải là nàng ảo giác hay không, mà nhìn hắn hình như đã cao thêm một chút, già giặn thêm hơn mộtchút, không còn yếu ớt như trước kia nữa.

Cũng thế, người Tiên Ti ở Bắc Tề, Bắc Chu đang nắm quyền ở địa phương, từ trước đến giờ vẫn luôn trọng võ hơn văn, ngay cả nữ lang, cũng thích phóng ngựa giương cung, hắn bị ảnh hưởng cũng là bình thường.

Hai bên vội vã đối mặt, rồi liền lái vào phủ đệ từng người.

Đem Trương Khởi giao cho Phương lão, Lan Lăng Vương cưỡi ngựa, vội vàng phục mệnh đến hoàng cung.

Đi ở trong sân, nhìn bóng người bốn phía vội tới vội đi, Trương Khởi tò mò hỏi : "Phương lão, phủ đệ muốn đại tu sao?"

Phương lão liền cười ha ha, thần bí nói với Trương Khởi: "Cơ theo lão nô tới đây."

Mang Trương Khởi cùng với A Lục theo, lão đẩy cửa chính Nam Viện ra.

Lại dẫn hai người vào một gian sương phòng, lúc đẩy ra liền nghe thấy tiếng hít khí của A Lục, Phương lão cười tủm tỉm nhìn Trương Khởi.

Trương Khởi cũng sợ ngây người, mở mắt thật lớn. Nhưng chưa tới một cái chớp mắt, nàng liền vội vàng nhắm mắt lại, quay đầu đi chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Thật sự là kim quang quá thịnh rồi, chúng nhanh chóng thiêu đốt ánh mắt của nàng lúc này, A Lục liền thét to: "A Khởi, rất nhiều vàng, thật là nhiều vàng." Nàng tung người bổ nhào về phía trước, sờ vào một thanh chặn giấy làm từ vàng, muốn nhấc lên. Vậy mà vừa nhấc lên, thanh chặn giấy này vẫn không nhúc nhích. Nhìn lại lần nữa, thì ra là thanh chặn giấy này đã được chế tác thành chỉnh thể, không thể rút ra được?

Chống lại gương mặt vừa vui mừng vừa khổ sở của A Lục , Phương lão cười nói: "Cơ, căn phòng này là Quận Vương đặc biệt chuẩn bị cho ngươi." Vốn căn phòng này đã được chuẩn bị bố trí ở Nghiệp thành. Nhưng nào ngờ bệ hạ lại đem mọi người tới Tấn Dương, nên phải chuẩn bị gian phòng này ở đây.

Dứt lời, lão liền thi lễ với Trương Khởi, rồi chậm rãi thối lui khỏi đó.

Phương lão vừa lui ra, A Lục lại thét lên đánh về phía chung trà bằng vàng, vậy mà lấy tay nhấc lên, vẫn không nhúc nhích.

A Lục này cũng không tin, lập tức thử từng cái, từng cái..

Một khắc đồng hồ sau, nàng quay đầu lại, nước mắt lã chã nhìn Trương Khởi: "A Khởi, Cao Trường Cung khi dễ người..... Nhiều vàng như vậy, cũng không có lấy một thứ có thể động được " nàng lại oán hận nói: "Vàng mà không ôm đi được, tính là vàng gì chứ?"

Thấy Trương Khởi đang cười nhìn mình, A Lục mếu máo nói: "Ngươi còn cười, còn cười nữa sao, cùng với người họ Cao càng ngày càng giống nhau."

A Lục không nói thì thôi, vừa nói thật đã nhắc nhở nàng đúng lúc. A Khởi, làm việc càng ngày càng trấn định, cũng không phải là càng ngày càng giống với Lan Lăng Vương sao?

https://thuviensach.vn

Trương Khởi vẫn cười nhìn nàng, cho đến khi lăn lộn trên giường lớn mấy vòng, mới tiến lên trước kéo nàng nói: "Mệt mỏi lâu như vậy, nghỉ ngơi thôi."

Dưới sự hướng dẫn của hai người ở tỳ nữ, đi tới phòng ngủ bên cạnh. A Lục hầu hạ Trương Khởi tắm rửa, sau đó cũng tự tắm một cái, nàng đột nhiên kêu lên: "Ý, quái lạ, đây không phải là Nam Viện sao? Sao Quận Vương không để cho A Khởi ở cùng một chỗ?"

Đối mặt chất vấn của A Lục, Trương Khởi êm ái cười nói: "Có lẽ hắn đã có chủ trương của mình, đến lấy cho ta cái lược để chải tóc đi." Đến nơi này, Trương Khởi quay sang nói với đám tỳ nữ: "Các ngươi đi ra ngoài đi."

"Vâng.".

Mấy tỳ nữ khom người lui về phía sau. Lui lui, đến ngóc ngách, một tỳ nữ đột nhiên ngẩng đầu, lặng lẽ trừng mắt nhìn Trương Khởi .

Trương Khởi sững sờ, liền gọi tỳ nữ kia: "Ngươi lưu lại."

"Vâng."

"A Lục, giúp ta ra trông cửa ."

A Lục ngẩn ra, nhìn tỳ nữ kia một cái, lập tức đáp lời: "Được." Rồi lui ra ngoài.

Cửa phòng ken két đóng lại, tỳ nữ này lập tức cúi chào Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "Nô tỳ là người do Tiêu thượng thư an bài ở chỗ này. Thượng Thư lệnh cho nô tỳ đem một món đồ giao cho Trương cơ."

Dứt lời, nàng từ trong lòng móc ra một cái hộp nhỏ đóng kín, cung kính đưa đến trước mặt Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi phất phất tay, ý bảo nàng lui về phía sau, sau đó mở hộp ra, từ bên trong lấy ra một chiếc khăn tay .

Khăn tay này, thêu một bức tranh sơn thủy xinh đẹp, bên cạnh viết một câu thơ, bị mất một chữ Khởi, chính là tác phẩm của nàng.

Đúng rồi, ở nước Trần nàng đã từng có năm chiếc khăn thêu rơi vào trong tay Tiêu Mạc .

Thật không nghĩ đến còn có ngày nhìn thấy chúng.

Trương Khởi nhìn sang tỳ nữ kia, âm thầm suy nghĩ: Tiêu Mạc thông qua nàng ta mang khăn tới đưa tin, là để cho ta yên tâm, thư này hoàn toàn không phải là giả.

Nàng cầm khăn tay lên.

Phía dưới khăn tay có đè một tờ giấy, trên đó viết mấy chữ: "Vàng trong phòng nối thẳng đến Phủ Thượng Thư." Phía dưới, vẽ một bản đồ đơn giản. Trong bức vẽ chính là gian phòng dát vàng sát vách, ở góc phía tây, nặng nề ghi rõ bên dưới.

Cái gì?

Tay Trương Khởi liền run lên. Đảo mắt, nàng liền hít sâu một hơi.

Đem cái hộp đóng lại, Trương Khởi nhỏ giọng nói: "Ta muốn gặp hắn."

"Dạ, nô tỳ nhất định nhắn nhủ."

"Ngươi đi ra ngoài trước đi."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Này tỳ nữ vừa lui, Trương Khởi liền vội vàng tiến lên đóng cửa phòng lại. Đem tờ giấy kia nhìn lại một lần nữa liền ném vào trong chậu than.

Nhìn tờ giấy kia biến thành tro bụi, Trương Khởi đột nhiên thở dài.

Nàng đã sớm biết, Tiêu Mạc sẽ chuẩn bị thay nàng , quả thật là như thế. Chỉ là Tiêu Mạc người này, nhất định phải đề phòng.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi ổn định thần trí.

Đang lúc ấy thì, ngoài cửa truyền đến tiếng kêu của A Lục: "Cái gì? Ngươi nói cái gì?" Trong tiếng kêu đầy vẻ hốt hoảng , nàng vội vàng vọt tới trên bậc thang, nói vào bên trong: "A Khởi, A Khởi, không xong, không xong."

Trong giọng nói còn mang theo cả tiếng khóc.

Trương Khởi mở cửa phòng ra.

Ngoài cửa A Lục, giận đến khuôn mặt đỏ bừng, nàng ta vừa nhìn thấy Trương Khởi, liền xông lên nắm tay của nàng, vội vàng nói: "A Khởi, mới vừa rồi ta nghe một tỳ nữ nói, Thái hậu chỉ hôn cho Cao Trường Cung rồi, hắn sẽ phải cưới chính thê, các nàng ấy còn nói, Cao Trường Cung đã sớm biết chuyện này, đổi mới trong vương phủ, chính là vì nghênh đón vương phi nên mới chuẩn bị."

Nàng ta lại buồn bã nói: "Không trách được đuổi ngươi đến Nam Viện ở, thì ra là hắn muốn lập gia đình rồi."

Nói tới chỗ này, A Lục quả thực là đang cắn răng nghiến lợi.

Nói được một lúc, A Lục nhìn thấy Trương Khởi cúi đầu, bất động không nói, không khỏi hốt hoảng kêu lên: "A Khởi, A Khởi, ngươi đừng lo?"

https://thuviensach.vn

"Ta không lo." Trương Khởi ngẩng đầu, nhìn A Lục, trên bộ mặt tuyệt mỹ bình tĩnh vô cùng: "Ta đã sớm đoán được."

... ... Hôm nay nàng, ngàn y trăm thuận, mềm mại kiều mị, hoàn toàn là thứ đồ chơi tuần phục, hắn đương nhiên cũng có thể bắt tay vào việc cưới chính thê rồi.

Nói tới chỗ này, Trương Khởi ngẩng đầu nhìn ra phía bên ngoài. Nhìn thấy chúng tỳ nữ ngoài kia, từng người một vừa lo lắng, vừa cảnh giác nhìn mình, hình như sợ mình sẽ nghĩ không vậy. Trương Khởi không khỏi khẽ mỉm cười.

Làm cho chúng tỳ nữ không khỏi yên lòng, Trương Khởi thuận tay đóng cửa lại.

Đem A Lục mang tới một góc, Trương Khởi nhẹ giọng hỏi: "Những vàng kia, ngươi giấu được thỏa đáng?"

"Thỏa đáng." A Lục nhỏ giọng đáp: "Ngày trở về Tấn Dương, ngươi không để cho ta đem những vàng kia đến tửu lâu, giấu vào vách tường tường kép trong một căn phong không phải sao?"

Trương Khởi gật đầu, nàng rũ mắt xuống , chậm rãi nói: "Có một ngàn lượng hoàng Kim, cũng đủ cho chúng ta rồi..... Nhớ, chỗ giấu vàng, ai cũng không thể nói, Tiêu Mạc cũng không thể"

"Ta biết rõ ."

A Lục nhìn nàng, chảy nước mắt hỏi: "A Khởi, ngươi muốn đi sao?"

Trương Khởi mỉm cười đáp: "Đúng vậy, muốn đi." Nàng quay đầu nhìn ra ánh nắng rực rỡ bên ngoài, nhỏ giọng nói: "Nói không chừng sang năm xuân về hoa nở, có lẽ lúc đó chúng ta đã chu du ở Trần rồi."

https://thuviensach.vn

Nàng đi tới bên cạnh, cầm một tờ lụa trắng lên, nghiêm túc suy nghĩ một hồi, rồi viết chừng trăm chữ lên đó, rồi mới kêu tỳ nữ vừa rồi đến. Đem tờ giấy lụa cho vào trong hộp gỗ, niêm phong lần nữa , Trương Khởi mới đưa cho nàng ta, nhỏ giọng nói: "Cất đi, nếu ta không thể gặp mặt Tiêu thượng thư thì ngươi đem cái này giao cho hắn."

"Vâng."

"Nhớ, không thể để cho người khác biết."

"Cơ yên tâm."

Tỳ nữ đặt chiếc hộp vào bên trong váy dài, lặng lẽ thối lui ra khỏi gian phòng.

Lúc Lan Lăng Vương trở về phủ thì trời đã gần tối, hắn vừa vào phủ, liền vội vàng đi tới Nam Viện . Vừa đi, vừa hỏi "A Khởi biết chưa?"

"Dạ, Trương cơ đã biết."

Đang xăm xăm đi tới bước chân của Lan Lăng Vương liền ngừng lại một chút, hắn quay đầu lại nhìn về phía Phương lão, mím môi hỏi: "Nàng có phản ứng gì?"

"Đóng cửa không ra ngoài, cho tới bây giờ vẫn chưa dùng cơm."

Lan Lăng Vương nghe xong liền quay đầu đi.

Hắn nhìn những cây cối dày đặc trong sân, nhìn một lát, hắn cho tay lên ngực, cười khổ nói: "Cũng không biết làm sao, tự mình ra quyết định xong, tâm liền buồn bực phát ngán."

"Quận Vương?"di●ễn‿đàn‿l●ê‿quý‿đ●ôn.

https://thuviensach.vn

"Ta nghĩ nàng sẽ hiểu thôi, mấy tháng qua, nàng đã không còn tùy hứng như trước nữa . Đi thôi, đi xem nàng một chút."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Đại Hỏa Hoạn

Rõ ràng đã sớm hạ quyết tâm, nhưng vừa tới gần Nam Viện, Lan Lăng vương vẫn cảm thấy bước chân nặng nề như đeo đá.

Nhìn hắn bước càng ngày càng chậm, vẻ mặt luôn luôn uy nghiêm, cũng lộ ra lo lắng, Phương lão âm thầm thở dài một hơi.

Nửa năm này, Quận Vương cơ hồ đã thay đổi, từ bộ mặt luôn nghiêm túc, đã giống với người thường nói nói cười cười. Vẻ mặt nghiêm túc, âm trầm mang theo hốt hoảng như vậy cũng đã lâu không thấy.

Hít sâu một hơi, Lan Lăng Vương liền đẩy cửa chính Nam Viện ra .

Hắn đi đến dưới bậc thang, nhìn cánh cửa khép chặt, thanh thanh hỏi: "Trương cơ có đó không?"

Một tỳ nữ tiến lên, cung kính đáp: "Cơ ở đây ạ."

Giọng nói của hắn liền hạ thấp xuống một chút: "Đang rơi lệ?"

Tỳ nữ liền đáp: "Dường như là chưa từng."

Không rơi lệ sao? Trong khoảng thời gian ngắn, Lan Lăng Vương không biết nên thở phào nhẹ nhõm, hay lại càng bất an.

Hắn cất bước lên cầu thang, đưa tay nhẹ nhàng đẩy một cái, cửa gỗ liền mở ra.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi đang lẳng lặng đứng ở bên cạnh màn cửa sổ bằng lụa mỏng, không nhúc nhích nhìn lá rơi xào xạc phía ngoài.

Nhìn dáng người cao cao thướt tha , Lan Lăng Vương đột nhiên phát hiện giọng của mình nghẹn ở trong cổ họng.

Một hồi lâu, hắn mới hắng giọng một cái, dịu dàng gọi: "A Khởi."

"A Khởi."

Liên tiếp gọi mấy tiếng, nàng đều bất động không để ý tới. Lan Lăng Vương bước nhanh đến phía trước, hắn đi tới sau lưng Trương Khởi, nặng nề ôm lấy nàng..

Hắn liền đối mặt với khuôn mặt đầy nước mắt.

Nhìn vẻ trống rỗng trong ánh mắt của nàng, nước mắt đang lặng lẽ tuôn rơi, Lan Lăng Vương liền buộc chặt hai cánh tay.

Hắn ôm nàng, chua chát nói: "Thật ra thì, chỉ là thêm một người." Hắn thật thấp nói: "Về sau nàng ta sẽ ngụ ở Nghiệp thành, ngươi sẽ ngụ ở Tấn Dương, có được hay không?"

Hắn cúi đầu nhìn nàng, dịu dàng nói: "Các ngươi không ở cùng nhau, nên cũng không cần sáng chiều gặp mặt rồi. Còn nữa, ta sẽ không để cho nàng ta khi dễ ngươi , bọn họ cũng đều đồng ý."

Nói tới chỗ này, hắn lắc lắc Trương Khởi: "A Khởi, nói Chuyện"

Trương Khởi không nói gì. Nàng chỉ là đưa tay ôm mặt, lớn tiếng khóc .

Vừa từ từ khóc, nàng vừa đứng ở trên đất.

Hai tay bụm mặt, Trương Khởi khóc đến thở không ra hơi.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng vương vội vàng ngồi xổm xuống theo, hắn ôm chặt lấy nàng, đau lòng nói: "A Khởi, A Khởi, đừng đau lòng nữa..... Chỉ là một danh phận mà thôi, nàng ta chỉ nhiều hơn ngươi một danh phận mà thôi"

Nước mắt của Trương Khởi vẫn rơi như mưa.

Nàng không muốn khóc, nhưng nàng lại không kìm chế được.

Tựa như nàng muốn mỉm cười , nhưng lại ăn không vô bất kỳ vật gì, lại còn không muốn gặp bất luận kẻ nào.

Nàng khóc suốt gần nửa canh giờ.

Cho đến khi khóc không thành tiếng, hắn cũng khuyên đến không thành tiếng, Trương Khởi mới chậm rãi ngưng thút thít.

Nàng đẩy hắn ra, từ từ quay lưng lại đi. Nhìn cây đại thụ phía ngoài , Trương Khởi khàn khàn vô lực nói: "Ngươi nói thật?"

Lan Lăng Vương ngẩn ra: "Cái gì thật?"

Giọng nói của Trương Khởi nghe không rõ nữa rồi: "Ngươi nói, nàng ấy cùng ta mỗi người một viện, không can thiệp chuyện của nhau, thật sao?"

Giọng điệu này? Khiến Lan Lăng Vương mừng rỡ như điên, hắn vội vã tiến lên, đưa hai cánh tay ôm sát nàng, vội vàng nói: "Thật, đương nhiên là thật. A Khởi, về sau trong phủ Tấn Dương này, ngươi chính là nữ chủ nhân."

Đúng rồi, A Khởi của hắn, chỉ sợ hãi bị người khác lấy đi tính mạng. Nếu như tính mạng bình an vô sự, việc hắn cưới chính thê, nàng vẫn có thể dễ dàng tha thứ. Vì để cho A Khởi an tâm, phủ đệ Tấn Dương này, dứt khoát cho nàng làm nữ chủ nhân thôi.

Trương Khởi mặc cho hắn ôm, nho nhỏ nói: "Là Trịnh Du sao?"

https://thuviensach.vn

"... ... Đúng vậy." đảo mắt, Lan Lăng Vương lại nghiêm túc nói: "Ngươi yên tâm, ta cũng đã thương lượng xong với gia tộc của bọn họ. Bọn họ cũng đồng ý đối xử tử tế ngươi."

"Vậy sao?"

"Đúng vậy. Ta không cho phép bọn họ nói không."

Giọng điệu thật là quả quyết.

Trương Khởi cười thê lương . Nàng cúi đầu, khàn giọng nói: "Ngươi đi ra ngoài đi, ta muốn yên lặng một chút."

"Không, ta muốn ở đây coi chừng ngươi."

"Đi ra ngoài đi."

"Để cho ta coi chừng."

Giằng co như vậy, chính là cả đêm.

Trong một đêm này, Trương Khởi ôm hai đầu gối ngồi dưới đất, không nhúc nhích nhìn qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng, nhìn lá thu rơi bên ngoài, nhìn này cành cây xơ xác trụi lá.

Lan Lăng Vương vẫn canh giữ ở bên người nàng, đau lòng nhìn biểu hiện tịch mịch kia.

Không biết tại sao, lúc Trương Khởi ngẩn người nhìn bầu trời hắc ám bên ngoài, lại mang đến cho hắn một cảm giác tịch mịch cùng tang thương. Hình như, nàng vĩnh viễn chỉ là một người như thế, hình như, thứ nàng mưu cầu, vĩnh viễn cũng sẽ không lấy được, mà thứ nàng luôn hi vọng, vĩnh viễn xa cuối chân trời.

https://thuviensach.vn

Loại cảm giác này, để cho hắn cảm thấy rất sợ. Để cho hắn không khỏi quỳ gối phía sau nàng, đưa tay ôm hông của nàng, bưng bít sưởi ấm bàn tay lạnh lẽo, lặng lẽ cùng với nàng nhìn bầu trời bên ngoài.

Như vậy, cứ thế liền qua ba ngày.

Trong ba ngày này, Trương Khởi vẫn sống ở trong phòng, dưới sự cưỡng bức mạnh mẽ cửa ăn, mới ăn chút cơm, sau đó liền ôm hai đầu gối ngây ngốc như vậy, không nhúc nhích nhìn cảng vật ngoài cửa sổ.

Lan Lăng Vương cũng canh giữ bên nàng ba ngày.

Cho đến ngày thứ tư, Trương Khởi rốt cuộc cũng ăn một bát cháo, dưới vuốt ve của hắn trầm xuống ngủ say, hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Đi ra viện, Phương lão liền vội vàng tiến lên bẩm báo: "Trịnh phủ mấy lần phái người đến, Quận Vương, ngài cuối cùng cũng đi ra." Lão lại nhìn vào bên trong, nhỏ giọng hỏi: "Như thế nào?"

"Ăn một ít, ngủ thiếp đi rồi."

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt."

Lan Lăng Vương râu ria lộn xộn, vừa để tỳ nữ hầu hạ hạ lau mặt sửa chữa dung nhan, vừa nói: "Nàng sẽ nghĩ thông thôi. Đúng rồi, chuyện sính lễ chuẩn bị như thế nào rồi?"

"Đều đã chuẩn bị thỏa đáng. Phủ đệ cũng tu sửa đổi mới hoàn toàn."

"Quận Vương, tân hôn, tổ chức ở Nghiệp Thành hay là ở Tấn Dương?"

Lan Lăng Vương cau mày suy nghĩ một lát liền nói: "Ở Nghiệp Thành thôi. Ta đã hứa với A Khởi, phủ đệ Tấn Dương này, nữ chủ nhân sẽ là nàng ."

https://thuviensach.vn

"Vâng."

Định một ngày tốt, lấy danh vấn lễ, thủ tục tuy nhiều vô số, nhưng chỉ mất không tới một tháng .

Ngày cuối cùng của tháng chín , là ngày đại hỉ của Lan Lăng Vương .

Phái trên trăm Hắc Giáp Vệ, trấn giữ phủ đệ Tấn Dương, Lan Lăng Vương liền trở lại Nghiệp Thành.

Hôm nay, cả Nghiệp thành đều hòa trong không khí vui mừng, sau một hồi khua chiêng gõ trống, trong vòng mười dặm Trịnh phủ đều trang hoàng một màu đỏ rực, hấp dẫn không ít ánh mắt của người đời.

Nhìn hôn sự rực rỡ, hoành tráng kia, cùng đội ngũ đưa hôn đông đảo, bách tính trong thành ai cũng nghị luận rôm rả.

Nghe tiếng bọn họ nghị luận, đưa mắt nhìn tân nương rời đi, Thu công chúa mỉm cười sung sướng nói: "A Du cuối cùng cũng được như ý nguyện." Dừng một chút, nàng lại nói: "Lần này, không sợ trên đường ra biến cố rồi."

Lý Ánh ở một bên cũng nói: "Đúng vậy, Cao Trường Cung cũng coi như lạc đường đã biết quay đầu lại. Khi đó, A Du còn lo lắng hắn sẽ kéo dài một hai năm, không nghĩ tới không quá nửa năm,

hắn đã hiểu. Nữ sắc nha, có thể mê hoặc trượng phu bao lâu chứ?"

"Đúng vậy". Thu công chúa nặng nề nói tới chỗ này, đột nhiên cười một tiếng, hướng Lý Anh ói; "a ánh, chờ qua tân hôn a du, chúng ta cùng đi Tấn Dương, xem cơ thiếp kia như thế nào?"

Nào có đi xem, rõ ràng là đi nhục nhã mới phải? Lý Anh với cơ thiếp lấy sắc đề người, rồi lại không biết trời cao đất rộng kia vẫn vô cùng chán ghét,

https://thuviensach.vn

nàng gật đầu nói; “Chuyện hay phải nhanh chân đến xem.”

Vừa dứt tiếng, chúng quý nữ đều nở nụ cười.

Đây là một hôn lễ long trọng.

Trong không khí vui mừng, Trịnh Du được nghênh đón vào phủ lan lăn vương.

Tiếng vào hỉ đường, sau khi kết bái thiên đia, Trịnh Du bị nghênh vào hỉ phòng.

Nghe tiếng cười nói , tiếng hoan hô phía ngoài, nghe những người kia kêu gào Lan Lăng Vương uống rượu, Trịnh Du đột nhiên nói; “A Hà, bấm ta một cái.”

Trong ánh mắt kinh ngạc của tỳ nữ, Trịnh Du có chút nghẹn ngào; “Ta muốn biết, đây không phải là mơ.”

A Hà vui vẻ nói; “Đương nhiên là thật, vương phi, tất nhiên là thật rồi.” Một người tỳ nữ khác hì hì cười nói; “Đáng tiếc Trương thị đó không có ở Nghiệp Thành, nếu không nhất định sẽ dắt nàng tới chào vương phi.”

Nhắc tới Trương thị, Trịnh Du vui mừng lóe lên ý lạnh, nàng cắn răng, nói nho nhỏ; “Làm lễ ra mắt tính là gì? Ta đã chờ mong đến một ngày thế này.”

Bất đồng với phủ đệ ở Nghiệp Thành, phủ Lan Lăng Vương ở Tấn Dương lại vô cùng yên tĩnh.

Mười tỳ nữ canh giữ ở cửa, lo âu nhìn phòng đóng chặt.

Kể từ khi chạng vạng đến giờ, Trương cơ liền vào căn phòng dát vàng này. Có cái gọi là hôn lễ. Hôn lễ này, bình thường vẫn tiến hành lúc hoàng hôn. Lúc đó ở Tấn Dương mặt trời lặn đằng tây, tia sáng le lói cuối chân

https://thuviensach.vn

trời, bên Nghiệp Thành kia, nhát định là ngày vui, chiêng trống gõ vang không ngừng.

Tất cả mọi người đều biết nàng khó chịu, dù sao, nàng được sủng ái như thế, nàng còn từng làm những chuyện ngây thơ tùy hứng như vây, muốn là thê thất của lan lăng vương. Lại phát hiện phu quân của mình cưới chính phi, nàng không thể nào tiếp nhận được, cũng là chuyện thường tình.

Trong cửa phòng, thỉnh thoảng lại có tiếng khóc lóc vang lên.

Tiếng khóc vẫn vang lên làm ho mọi người cảm thấy an tâm một chút. Trương cơ vẫn còn đang khóc, nói rõ nàng vẫn còn sống.

Thẳng đến khi, nhìn thấy Trương cơ không có gì khác thường, mọi người mới yên lòng.

Nhưng lại không ngờ đến, đang lúc canh ba, chúng hộ vệ nhất thời rời đi, chúng tỳ nữ cũng mơ hồ ngủ thì bất chợt có một tiếng kêu thảm thiết từ nam viện truyền đến; “Đi lấy nước, đi lấy nước…”

Mọi người kinh hãi, gấp rút soàn soạt soàn soạt lao ra thì lại thấy ngọn lửa ở nam viện đang vươn cao ngất trời, khói cuồn cuộn dầy đặc. Cả đám liền kinh hãi,, một tên hộ vệ vội vàng kêu lên; “Không được, đó là phòng của Trương cơ mau cứu hỏa.”

“Cái gì, phòng của Trương cơ?”

Trên một trăm hộ về đồng thời chạy đến, người lấy nước, người gọi người, trong khoảng thời gian ngắn, thực là kinh động cả khu úy tộc.

Nhưng cho dù phản ứng có nhanh nhẹn, nhưng trận hỏa hoạn này, thật sự tới quá nhanh quá mạnh, một cái chớp mắt ấy, liền đem cả căn phòng thiêu rụi rồi. Chờ bọn họ xách theo nước chạy tới thì ngọn lửa đã phóng lên cao, một thùng nước hắt vào, không có nửa điểm phản ứng.

https://thuviensach.vn

Vậy, vậy phải làm sao bây giờ?

Không có ai so với bọn hắn biết rõ hơn, Quận Vương của mình có nhiều sủng ái trương ơ này như thế nào. Nếu như hắn biết Trương cơ bị thiêu chết, sợ là không thể tha thứ cho bọn họ.

Thủ lĩnh hộ vệ kinh ngạc một hồi, đột nhiên quát to một tiếng; "Để cho ta tới". Dứt lời, hắn đem một thùng nước dội lên trên đầu mình tung người vọt vào.

Hắn khó khăn lắm mới xông vào gian phòng, chỉ nghe xèo xèo, một tiếng vang chói tai, ngẩng đầu nhìn lên, là một cây xà ngang không chịu nổi gánh nặng thiêu đốt bổ nhào đầu rớt xuống.

Hộ vệ kia trắng mặt, theo bản năng nhảy ra ngoài cửa phong. Đang lúc này, xà ngang bổ nhào một tiếng rơi trên đất, tiếp đến là tiếng chi chi ở bên trong, càng nhiều thanh xà ngang rơi xuống, trong nháy mắt, gian phòng dát vàng hoa lệ liền cháy hơn phân nửa.

"Xong rồi, xong rồi…" Từng thùng gỗ rơi xuống đất, từng hộ vệ ngây người như phỗng.

Lửa này, lại nhanh như vậy, mạnh như vậy? Quyết tuyệt như vậy, còn có người nào có thể sống?

Mọi người chìm trong vô tri vô giác, thủ lĩnh hộ vệ kia nghiêm mặt, khàn giọng nói; "Truyền tin đi – nói cho Quận Vương chuyện xảy ra ở nơi này."

Một hộ vệ phản ứng kịp, cẩn thận hỏi; "Quận vương có thể chịu được hay kh?"

Không đợi hăn nói xong, thủ lĩnh hộ vệ kia đã buồn bã nói; "Nếu như Quận Vương không thể biết được trước tiên, đừng nói là chúng ta, chính

https://thuviensach.vn

người nhà của chúng ta, cũng sẽ bị liên lụy đi, hỏa tốc phát ra chim bồ câu, đem tin tức truyền về Nghiệp Thành."

"Vâng"

"Tiếp tục cứu hỏa đi, dập tắt sớm một ngày cũng tốt."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Tin Tức Truyền Đến

Bên Nghiệp thành, tiệc rượu vui mừng mãi cho đến đêm khuya mới kết thúc.

Đưa đi người cuối cùng xong, bước chân của Lan Lăng Vương liền có chút chần chờ.

Thấy dáng vẻ hắn không đúng, Phương lão liền vội vàng tiến lên, vừa đỡ hắn, vừa nhỏ giọng nói ra: "Quận Vương, nên vào động phòng rồi."

Lan Lăng Vương từ từ ngẩng đầu.

Hắn nhìn về phòng động phòng giăng đèn kết hoa, trưng bày đỏ thẫm, tối nghĩa nuốt một ngụm nước bọt, khàn khàn nói: "Phương lão, ta... ta không muốn đi vào."

Phương lão vừa nghe, không khỏi trừng lớn mắt, ông nhìn mọi nơi một lát, nhỏ giọng nói: "Quận Vương ngươi nói cái gì? Nào có đêm động phòng không vào động phòng chứ?"

Lan Lăng Vương đã say, níu lấy ngực, hắn thở gấp nói: "Chỗ này thật nặng, Phương lão, không biết tại sao, ngực của ta buồn bực đến đau, ta hơi sợ."

Lời này Phương lão nghe không hiểu. Ông ngẩng đầu nhìn Lan Lăng Vương ngây thơ, vội vàng khuyên nhủ: "Quận Vương, hôn sự này tới không dễ dàng. Không phải ngài đã nói, vương phi chờ ngài nhiều năm, ngài muốn khiến ngài ấy hổ thẹn sao?"

https://thuviensach.vn

"Ta nói gạt người thôi." Lan Lăng Vương say rượu rất là tùy hứng, hắn nói giọng khàn khàn: "Phương lão, ta muốn gặp A Khởi, ta muốn A Khởi rồi."

"Không được"

Phương lão hơi hối hận, tối nay không nên để Quận Vương uống nhiều rượu như vậy. Ông liền quát lên: "Đi lên vịn Quận Vương"

"Vâng"

Hai người tiến lên, mạnh mẽ cùng Phương lão đỡ Lan Lăng Vương, đi về phòng.

Lan Lăng Vương càng say hơn, cũng càng tùy hứng, hắn nức nở nói: "Ta muốn gặp A Khởi, ta muốn gặp A Khởi. . . . . Ta nghe thấy A Khởi đang khóc, ta muốn gặp nàng ấy."

Lưng Phương lão đổ đầy mồ hôi, ông xấu hổ nhìn người của Trịnh thị đứng cách đó không xa, nhỏ giọng nói: "Quận Vương, tối nay động phòng xong, liền có thể gặp Trương cơ rồi."

"Thật?"

"Thật"

Được Phương lão xác minh, Lan Lăng Vương mới thư thái chút, hắn kéo kéo xiêm áo, dùng sức đẩy người đỡ hắn ra, kêu lên: "Tự ta đi động phòng."

Xiêu xiêu vẹo vẹo đi vào sương phòng, Lan Lăng Vương nhìn Trịnh thị ngồi ngay ngắn trên giường hỉ, bước chân lại cứng đờ.

Hắn nhìn Trịnh thị, không nhúc nhích

https://thuviensach.vn

Cũng không biết trải qua bao lâu, hỉ nương cảm thấy không ổn, tiến lên cười nói: "Quận Vương gia. . . . . ."

"Đi ra ngoài" một tiếng quát này, thật nóng nảy. Hỉ nương và mấy tỳ nữ sợ hết hồn, vội vàng lảo đảo xông ra ngoài.

Cửa phòng vừa mới mở, Lan Lăng Vương liền đi tới trước mặt Trịnh thị. Hắn vén khăn voan của nàng ta lên.

Trịnh Du thẹn thùng ngẩng đầu, ánh mắt yêu kiều nhìn hắn.

Chỉ là tất cả sắc mặt vui mừng này, đối diện với vẻ mặt khó coi của Lan Lăng Vương thì toàn bộ biến mất.

Nhìn Trịnh Du, Lan Lăng Vương rũ mắt xuống. Tay hắn rủ xuống, thả khăn voan xuống lần nữa.

Khi Trịnh Du đầy ngập nghi ngờ thì trước mắt nàng ta sáng lên, lại bị Lan Lăng Vương vén khăn voan lên.

Không đợi nàng ta ngẩng đầu, trước mắt nàng ta lại tối sầm lại, thì ra là, hắn lại đậy lại.

Vén lên thả xuống năm sáu lần xong, Trịnh Du nghe được giọng nói nghi ngờ của Lan Lăng Vương truyền đến, "A Khởi, sao nàng lại xấu vậy?"

Lời vừa nói ra, gương mặt vui vẻ của Trịnh Du trong nháy mắt vừa xanh vừa tím, lúc này trước mắt nàng ta lại sáng lên.

Lan Lăng Vương lại vén khăn voan của nàng ta lên lần nữa.

Nghiêng đầu, mở to mắt, chớp cũng không chớp nhìn chòng chọc Trịnh Du một hồi, Lan Lăng Vương ngây thơ nói: "Ngươi không phải A Khởi. . . . . Ngươi là ai?"

https://thuviensach.vn

Không để ý tới khuôn mặt từ tím bầm biến thành xanh trắng của Trịnh Du, hắn vọt xoay người, xiêu xiêu vẹo vẹo đi ra ngoài, trong miệng nói lầm bầm: "Ta muốn tìm A Khởi của ta. . . . ."

Hắn đi tới cửa, đưa tay dùng sức lôi kéo, nhưng làm sao kéo được? Cửa đã bị khóa từ ngoài rồi.

Lan Lăng Vương vừa dùng sức kéo, vừa kêu lên: "Mở cửa, mở cửa. . . . . ." Hắn vừa gọi, vừa đánh cửa phòng, khi người bên ngoài vội vàng chạy tới, kéo cửa phòng ra thì chỉ nghe phịch một tiếng, Lan Lăng Vương đã say khướt trên mặt đất, ngủ bất tỉnh rồi.

Trịnh Du phất khăn lên, cất bước đi về phía Lan Lăng Vương.

Nàng ta đi thẳng tới bên cạnh Lan Lăng Vương

Cúi đầu, Trịnh Du không nhúc nhích nhìn Lan Lăng Vương, nhìn Lan Lăng Vương dùđã say khướt nhưng miệng vẫn mơ hồ gọi tên Trương Khởi, trong lúc bất chợt, hận khổ vô biên từ trong lòng dũng mãnh lao ra. Nàng ta vọt xoay người, cầm mấy bình rượu hộp quà lên, ý vị ném về phía Lan Lăng Vương nhưng nàng ta chưa ném, thì mấy tỳ nữ vú già trong vương phủ đã vươn mình mà ra, đồng thời chắn trước người của Lan Lăng Vương.

Trong tiếng vỡ vụn "leng keng bang bang", Trịnh Du lại ngây dại. Nàng ta từ từ xuôi hai tay xuống, vừa không nhúc nhích nhìn Lan Lăng Vương, nước mắt y hệt trân châu vừa im lặng chảy xuống má. . . . . .

Một vú già tiến lên, cúi cúi người với Trịnh Du, kêu: "Vương phi, quận vương say khướt rồi, phải xử trí như thế nào." Trong giọng nói mơ hồ mang theo lo lắng, ý của bà ấy là, cần chuyển Lan Lăng Vương qua nơi khác ngủ yên.

Nắm chặt năm ngón tay đến lòng bàn tay đau nhói, Trịnh Du rốt cuộc bình tĩnh lại, nàng ta nhỏ giọng nói: "Đặt chàng ấy lên giường đi."

https://thuviensach.vn

Chúng vú già nhìn thoáng qua nhau, cuối cùng vẫn dạ một tiếng. Hợp lực nâng Lan Lăng Vương say khướt lên giường hỉ.

"Đi ra ngoài hết."

"Vâng"

Chúng vú già đi ra xong, chẳng hề từng cách xa, mà mỗi người đều canh ở cửa, nhìn ngọn đèn dầu trong hỉ phòng, lắng nghe chấn động bên trong.

Trong phòng hỉ, trừ tiếng khóc lóc, vẫn không có động tĩnh khác. Nhưng mới vừa rồi Vương phi tức giận họ đều thấy ở trong mắt, nào dám khinh thường. Vì vậy đều đứng đó cả đêm.

Khi Lan Lăng Vương tỉnh lại, đã vào buổi trưa. Hắn mở cặp mắt mơ hồ ra, kinh ngạc nhìn nhìn xem màn giường màu đỏ, một hồi lâu mới nhớ lại, đúng rồi, hắn thành thân rồi.

Lan Lăng Vương ngồi bật dậy.

Mới vừa ngồi thẳng, hắn liền nghe được bên cạnh truyền tới một âm thanh dịu dàng bình tĩnh, "Đã tỉnh rồi hả?"

Lan Lăng Vương kinh ngạc quay đầu.

Hắn đối mặt Trịnh Du đã trang điểm và ăn mặc đẹp đẽ.

Nhìn gương mặt xa lạ của Trịnh Du, một hồi lâu Lan Lăng Vương mới khàn khàn nói: "Là muội à."

Chàng cho rằng là ai chứ?

Nụ cười trên mặt Trịnh Du cứng đờ.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương đứng lên, thấy mình còn mặc y phục tân lang, phía trên còn dính vết rượu liền lập tức cất bước đi ra ngoài.

Nhìn thấy hắn cũng không nói lời nào liền muốn ra cửa, Trịnh Du đứng bật lên, hung hăng cắn lưỡi , cho tới một cơn đau truyền đến, mới dịu dàng hỏi: "Trường Cung, chàng đi đâu vậy?"

Lan Lăng Vương cũng không quay đầu lại: "Đi tắm rửa."

Trịnh Du nhẹ giọng nói: "Tắm rửa ở chỗ này cũng được mà." Nàng ta còn là một nữ nhân, nói ra những lời này, cuối cùng không khỏi đỏ mặ.

Lan Lăng Vương cũng không chút nghe ra sự ngượng ngùng trong lời nói của nàng ta, không có nghe được sự dịu dàng và triền miên của phu thê tân hôn, vẫn không quay đầu lại, bước chân không ngừng, "Không cần."

Mới vừa đi tới bậc thang, chỉ cảm thấy một tên hộ vệ vội vàng chạy tới, hộ vệ này trán chảy mồ hôi lâm ly, vẻ mặt khẩn trương. Đi tới trước mặt Lan Lăng Vương, hắn ta thi lễ: "Quận vương, Tấn Dương cấp báo."

"Cấp báo gì?" Sắc mặt Lan Lăng Vương trắng nhợt.

Thấy tên hộ vệ kia cứng lại ở đó không có mở miệng, hắn tiến lên một bước, giành lấy giấy trắng trong tay hắn ta.

Chỉ một cái liếc mắt, Lan Lăng Vương liền cứng lại, một trận gió thổi qua, tờ giấy trắng xoay tròn xoay tròn bay xuống trên mặt đất.

Trong lòng Trịnh Du lộp cộp, vội vàng đi xuống, khom lưng nhặt lên tấm giấy trắng xem.

Một hàng chữ rõ ràng xuất hiện tại trước mắt nàng ta, "Thuộc hạ vạn tội, vào lúc canh ba, nam viện hỏa hoạn, kim ốc và sáu căn phòng hai bên bị đốt trọi, Trương cơ và hầu gái A Lục đều không tìm thấy."

https://thuviensach.vn

Không tìm thấy.

Không tìm thấy.

Trịnh Du hít vào một hơi, chỉ cảm thấy từ đầu tới đuôi lạnh lẽo.

Phụ nhân ác độc ti tiện đó, ả cố ý, ả cố ý chết trong đêm mình thành thân, ả dùng cái chết của ả nguyền rủa mình, ả muốn khiến Lan Lăng Vương vĩnh vĩnh viễn viễn vừa nghĩ tới mình, nghĩ đến ngày thành thân, liền nhớ đến cái chết của ả, xong rồi, nàng vĩnh viễn cũng không tranh được, giành không thắng rồi....

Khi mặt Trịnh Du trắng như tuyết, cũng vô lực chống đỡ ngã xuống đất thì đột nhiên, Lan Lăng Vương ngửa mặt lên trời cười lớn.

Chỉ cười hai tiếng, hắn lại khóc lớn lên. Vừa khóc, hắn vừa bụm mặt thật chặt.

Phương lão biết được tình huống vội vàng chạy tới, nhìn thấy bộ dáng này của Lan Lăng Vương, ông vội vã tiến lên vịn, càng không ngừng kêu: "Quận Vương, Quận Vương?"

Ông kêu dồn dập, một lát sau, Lan Lăng Vương đột nhiên lại nở nụ cười.

Rõ ràng là đang cười điên cuồng, trên mặt sao lại có nước mắt rơi như mưa?

"Quận Vương, đừng như vậy, người dọa lão nô hỏng rồi." Phương lão đột nhiên quỳ trước mặt hắn, ôm hai chân của hắn kêu lên: "Trường Cung, chớ khó qua, chớ khó qua..."

Trừ lời này, ông cũng không biết nên khuyên hắn cái gì.

Lan Lăng Vương vẫn còn điên cuồng cười.

https://thuviensach.vn

Cười không ngừng đến âm thanh khàn khàn rồi, hắn mới dần dần ngừng âm thanh. Hắn cúi đầu nhìn Phương lão, thê lương nói: "Thúc, ngươi thấy được chưa? Phụ nhân kia chết rồi, nàng dùng cây đuốc đốt mình. Ha ha, nàng thật là hung ác, thật ác độc...."

Thấy hắn như bị điên, Phương lão giật mình, ông hắng giọng kêu lên: "Trương cơ không có chết."

Năm chữ này vừa ra, Lan Lăng Vương đột nhiên an tĩnh lại.

Nhìn Lan Lăng Vương, Phương lão nghiêm túc nói: "Quận Vương, có lẽ khi lửa cháy nàng ấy không còn trong phòng. Người cũng biết, nàng ấy rất thông tuệ, nàng ấy còn luôn muốn đi, nói không chừng nàng ấy mượn cơ hội chạy."

"Chạy?"

"Đúng, nhất định là chạy."

Đột nhiên, Lan Lăng Vương đẩy Phương lão, cất bước đi ra ngoài. Hắn càng đi càng nhanh, càng đi càng nhanh, đến phía sau, là đang chạy. Đồng thời, miệng hắn thét lớn: "Chuẩn bị ngựa, mau chuẩn bị ngựa."

Trong tiếng hô gấp, hắn vội vã nhảy lên ngựa. Cảm thấy y phục tân lang trên người cực kỳ bất tiện, hắn liền dùng lực xé ra, trong tiếng roẹt, y phục đắt tiền liền bị xé thành hai nửa.

Thuận tay ném y phục một cái, vung roi ngựa, cởi ngựa như gió, trong nháy mắt vọt ra khỏi cửa phủ. Nhìn thấy hắn rời đi, chúng hộ vệ cũng gấp gáp tìm ngựa đuổi theo.

Bên ngoài phủ Lan Lăng Vương, đám người xem náo nhiệt còn chưa tan hết. Thấy Lan Lăng Vương quần áo xốc xếch vội vã chạy ra, thấy bọn hộ

https://thuviensach.vn

vệ hoảng loạn theo sát sau lưng hắn, có người không nhịn được hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Đúng vậy, đã xảy ra chuyện gì?"

Không có người trả lời, cũng không có ai để ý tới. Trong gió rét vắng vẻ, cửa viện mở rộng, y phục tân lang rách nát bị gió thổi bay giống như lá vàng, gió lạnh gào thét mà đến thì cuộn lại, chỉ một lát y phục quang vinh chói lọi, cao quý ung dung liền dính đầy bùn đất.

Trịnh thị mới vừa tấn thăng là Lan Lăng Vương phi như con rối mất hồn cứng đờ đi ra, nàng từ từ đi tới trong đình viện, từ từ ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng vuốt ve y phục tân lang bị xé làm đôi. Qua hồi lâu, nàng ta vẫn quỳ xổm, vẫn rũ mắt, quỳ không nhúc nhích, nhìn y phục đắt tiền, đại biểu hạnh phúc, tôn quý cùng vinh hoa của nàng ta...

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Đau Lòng

Dù dọc theo đường đi mệt chết năm con ngựa, Lan Lăng Vương chạy về Tấn Dương cũng mất hai ngày.

Hỏa hoạn đã sớm dập tắt, nam viện toàn là hỗn độn.

Nhìn thấy hắn không nhúc nhích đứng ở nam niện, chúng hộ vệ phịch phịch quỳ đầy đất.

Qua hồi lâu, âm thanh khàn khàn chầm chậm của Lan Lăng Vương mới vang nhỏ: "Tìm được cái gì?"

Thống lĩnh hộ vệ đi lên trước, cúi đầu nói ra: "Từ trong kim ốc đã mang ra hai thi thể nữ"

Lan Lăng Vương cười một tiếng, âm thanh lại thê lương như khóc, "Ở nơi nào?"

"Quận Vương theo tiểu nhân."

Mới vừa đến gần, một mùi cháy khét kèm theo xác thối liền xông vào mũi. Thật may là đây là mùa đông, nếu là mùa hè, chỉ sợ đã rửa nát.

Thủ lĩnh hộ vệ đi ở phía trước, vừa muốn vào cửa, thân thể lại bị người ta đẩy mạnh, là Lan Lăng Vương vọt vào.

Mới vừa xông vào bên trong cửa, bước chân hắn đột nhiên ngừng lại. Thủ lĩnh hộ vệ nghe Lan Lăng Vương nhỏ giọng dịu dàng như nước nói: "A Khởi, ta biết rõ nàng không có chết. . . . Nàng thông minh quật cường

https://thuviensach.vn

như vậy, sao lại chịu chết?" Âm thanh của hắn rất dịu dàng rất dịu dàng, quả thực là nỉ non, hợp với hai thi thể thiêu cháy trong phòng, thật làm cho người ta rợn cả tóc gáy.

Lan Lăng Vương bước nhanh đến phía trước, mạnh mẽ vén tấm vải trắng đắp trên thi thể luôn.

Thi thể đã cháy sạch không còn hình dạng rồi, chỉ có thể loáng thoáng nhìn ra là hai thi thể nữ. Trong đó có một thi thể nhỏ nhắn, dung nhan tứ chi bị thiêu hủy y hệt than củi, sao có thể nhìn ra cái gì?

Lan Lăng Vương kinh ngạc nhìn nhìn thi thể nữ kia, khẽ mỉm cười, nhỏ giọng nỉ non nói: "Nàng rất thích đẹp, sao có thể bị chết xấu như vậy? A Khởi, nàng nói đúng không?"

Nói tới đây, hắn lảo đảo xoay người, lảo đảo chạy ra.

Đi tới trước mặt thủ lĩnh hộ vệ, hắn đột nhiên níu lấy vạt áo của hắn ta: "Đó không phải là A Khởi, ta biết rõ không phải nàng." Không đợi thủ lĩnh hộ vệ kia phản bác, hắn lại mất tất cả hơi sức, lui về phía sau một bước.

Ngẩng đầu lên, ánh mắt vô hồn nhìn thủ lĩnh hộ vệ kia, hắn tối nghĩa nói: "Nói việc đã qua một lần." Đó không phải là A Khởi, đó tuyệt đối không phải là A Khởi, hắn biết.

"Hôm đó sau hoàng hôn, cơ liền vào kim ốc, đầu tiên là ôm hầu gái A Lục không nhúc nhích, sau lại mơ hồ nghe được nàng ấy đang khóc sụt sùi. Lúc ấy, chúng ta đều canh ở ngoài cửa. Đến khuya, chúng ta phân tán ra, chúng tỳ nữ cũng vào phòng bên ngủ. . . . Cho đến vào lúc canh ba, một tỳ nữ thức tỉnh, mới phát hiện kim ốc đã bốc cháy, lúc ấy thế lửa quá gấp, bọn ta cứu không được."

Thấy ánh mắt Lan Lăng Vương trống rỗng nhìn phía sau mình, không mở miệng hỏi thăm, cũng không hỏi tới, thủ lĩnh hộ vệ kia nuốt nước

https://thuviensach.vn

miếng một cái xong, tiếp tục nói: "Lửa cháy lên, chúng ta dập nửa ngày, gần đến buổi trưa mới dập tắt lửa. Lúc ấy, chỉ phát hiện hai thi thể bị cháy torng kim ốc."

Âm thanh trống rỗng của Lan Lăng Vương truyền đến, "Các ngươi vẫn canh ở ngoài cửa?"

"Vâng"

". . . . . Không nhìn thấy họ đi ra?"

Trong âm thanh của hắn có phần cấp bách và khát vọng. Thủ lĩnh hộ vệ biết, quận vương mình rất muốn mình nói ra một chữ "có", môi của hắn ta nhấp nhấp, cuối cùng nhỏ giọng lên tiếng: "Không có."

"Đến canh ba thì có bao nhiêu người canh giữ ở bên ngoài?"

"Bao gồm canh giữ ở bốn phía nam viện, tổng cộng có 20 hộ vệ, 13 tỳ nữ." Mấy từ này vừa ra, thân hình cao lớn của Lan Lăng Vương đột nhiên lắc một cái.

Mở miệng nữa thì âm thanh của hắn nhỏ đến không nghe rõ: "Không có một ai thấy nàng ấy ra ngoài?"

"Vâng"

"Lửa từ kim ốc cháy lên hay sao?"

"Vâng"

Lan Lăng Vương đột nhiên xoay người, cũng không để ý tro bụi trong kim ốc vẫn còn nóng, hắn vọt vào.

Trong kim ốc, đã đen như mực, trên mặt đất cao thấp ngổn ngang, đạp lên một lớp bụi thật dầy. Xây nam viện thì hắn đã bắt chước theo lầu các,

https://thuviensach.vn

phía dưới để người ở, mặt trên còn có một tầng lầu các đỉnh nhọn cao gần hai mét, hình dáng hoa mỹ. . . . . Hôm nay, lầu các đỉnh nhọn xà nhà gỗ, toàn bộ đều bị đốt thành tro chất đống trên mặt đất.

Ngẩng đầu, Lan Lăng Vương ra lệnh: "Quét sạch sẽ toàn bộ kim ốc."

"Vâng"

Mấy trăm người đồng thời làm việc, không quá một canh giờ, kim ốc đã được quét dọn hết sạch.

Lan Lăng Vương đi vào lần nữa.

Xà nhà sụp đổ, vàng rớt khắp nơi, mặt đất loang lổ cũng không khác thường. . . . . .

Làm như hơi sức toàn thân đều bị rút hết, hai đầu gối Lan Lăng Vương đột nhiên mềm nhũn, té quỵ xuống đất.

Mấy hộ vệ đang muốn tiến lên vịn, hắn đã vươn đôi tay bụm mặt, cúi đầu xuống.

Một, hai, bảy canh giờ đã qua.

Một ngày lại một đêm, bầu trời đã chuyển thành bình minh.

Lan Lăng Vương vẫn duy trì tư thế này, hình như cả người đều hóa thành pho tượng.

Ở phía sau hắn, chúng hộ vệ cũng quỳ không nhúc nhích.

Rốt cuộc, một hộ vệ chạy theo Lan Lăng Vương từ Nghiệp thành tới tiến đến phía trước, hắn ta khàn giọng nói: "Quận Vương. . . . . ."

Hắn mới mở miệng, Lan Lăng Vương lại cười nhỏ một tiếng.

https://thuviensach.vn

Hắn rù rì nói: "Lương Thành, ta thật thích phụ nhân này, thật thích. . . . ."

Cặp mắt hắn trống rỗng, chớp cũng không chớp chỉ nhìn tường đổ vách xiêu trong kim ốc, âm thanh xa xôi mà bi thương: "Ta chưa từng nghĩ tới , nàng ấy có thể rời đi ta."

Hắn nhắm hai mắt lại, thì thào nói ra: "Tay nàng ấy trói gà không chặt, lại cách xa gia quốc, ngoại trừ ta ra, nàng ấy có thể phụ thuộc người phương nào? Ta chưa bao giờ tin tưởng, có một ngày nàng ấy sẽ rời đi ta. . . . . ."

Đột nhiên, hắn nở nụ cười nhẹ.

Cười cười, tiếng cười kia đã càng ngày càng vang, đã thành cười điên cuồng.

Trong tiếng cười điên dại, vẻ mặt của hắn lại trống rỗng, hắn nghẹn ngào nói: "Ta chưa bao giờ biết, A Khởi sẽ rời đi ta. . . . Có thể rời đi ta, nàng ấy thật là ác độc thật là ác độc"

Tuy là nức nở nghẹn ngào, trên mặt của hắn lại không có nước mắt, hình như hắn đã chảy không ra lệ rồi.

Trong tiếng nghẹn ngào, Lan Lăng Vương từ từ cúi đầu.

Hắn mở hai tay ra, ánh mắt vô hồn nhìn tay mình.

Hắn vẫn cho là, nàng vĩnh viễn sẽ ở trong lòng bàn tay của hắn. Chỉ cần hắn không đồng ý, thiên hạ tuy lớn, nàng có thể chạy trốn đi đâu?

Không ngờ, nàng vẫn chạy, nàng chạy. . . . Nàng liều mạng chết, cũng muốn thoát khỏi hắn là bởi vì hắn thành thân sao? Là bởi vì trước khi hắn thành thân, nàng một mực lừa hắn, nàng lừa hắn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một ngày kia, nàng ngồi ở trong phòng chỉ ngồi ôm đầu gối, kinh ngạc nhìn nhìn cây cối trụi lủi bên ngoài, còn hắn thì ở bên cạnh nàng.

. . . . . Thật ra thì hắn sớm nên nghĩ tới, trong một tháng này, nàng ấy

thật an tĩnh, quá an tĩnh. Dù rơi lệ, cũng chỉ có một mình yên tĩnh chảy nước mắt. Ánh mắt của nàng ấy trống rỗng, trong ánh mắt nàng nhìn hắn không có tiêu cự.

Việc mình muốn thành thân, khiến nàng ấy tuyệt vọng rồi?

Nghĩ đến hai chữ "tuyệt vọng", Lan Lăng Vương lại cúi đầu cười.

Là hắn sai lầm rồi, hắn không biết nàng sẽ cứng rắn như vậy, không tin nàng tình nguyện chết, cũng không nguyện ý cùng Trịnh Du chung phu. . . .Là hắn sai lầm rồi hắn nên phát hiện.

Lan Lăng Vương lại cúi đầu nở nụ cười.

Thủ lĩnh hộ vệ kia nghe tiếng cười của Quận Vương, trong lòng lại khó chịu, hắn ta tình nguyện Quận Vương đánh mắng bọn họ một trận, dù giết mấy người cũng tốt. Hắn ta thật sự không muốn nghe hắn cười như thế.

Tiếng cười kia thật là tuyệt vọng.

Cười cười, Lan Lăng Vương đưa tay che mặt của mình. Hắn nói nho nhỏ:" Lương Thành."

Lương Thành mau chóng tới trước, kêu:" Quận Vương".

Lan Lăng Vương lại tựa như không có kêu hắn ta, hắn chỉ cười, âm thanh từ sau bàn tay nhẹ nhàng truyền ra," Ta lại một mình".

Lời vừa nói ra, thủ lĩnh hộ vệ kia lập tức tiến lên, nghiêm túc khuyên nhủ:" Uy danh của Quận Vương lan xa, lại là dòng họ hoàng thất, còn có

https://thuviensach.vn

chúng ta ở bên, sao lại không có gì cả?”.

Lời của hắn ta, Lan Lăng Vương lại không nghe rõ gì cả.

Hắn chỉ liên tục cười nhẹ, lặp lại:” Nàng ấy đi rồi, cũng bỏ lại ta rồi. . . . Ta lại một mình.”

Hắn chỉ không ngừng kêu:” A Khởi, A Khởi, A Khởi. . . . .”

Trước kia nàng còn ở đây thì hắn thật phấn chấn, luôn cảm thấy mình sớm muộn sẽ có được tất cả khát vọng, quyền thế, chiến công lưu danh sử xanh, cùng với hiền thê mỹ thiếp, con cái thông minh tuấn tú, tất cả những thứ đại biểu hạnh phúc mỹ mãn. . . . . Đến lúc này, hắn mới đột nhiên phát hiện, thì ra là nàng đi rồi, hắn lại không có gì cả.

Những thứ hoa mỹ đó làm cho người ta khát vọng, nhưng không có nàng, có những thứ đó có ý nghĩa gì?

Lẩm bẩm hô, Lan Lăng Vương cứng đờ rút bội kiếm bên hông ra. Nhìn thấy hắ đung đưa kiếm, vừa cười nhẹ vừa đâm về phía ngực mình. Chúng hộ vệ kinh hãi. Lương Thành và thủ lĩnh hộ vệ kia đồng thời xông về phía trước, hai người ôm chặt lấy Lan Lăng Vương, một người kéo cánh tay của hắn, một người tách ngón tay của hắn ra để lấy kiếm, còn nức nở nói:” Quận Vương, chỉ là một phụ nhân, người có thể nào coi thường mạng sống của mình?”.

Một người khác thì nói:” Cao Trường Cung, ngươi có phải nam nhân hay không? Đại trượng phu da ngựa bọc thây, ngươi chết ở chỗ này tính là anh hung gì chứ?”

Đối mặt sự hoảng hốt luống cuống của họ, Lan Lăng Vương chỉ vô tình nói:” Các ngươi vội cái gì? Ta chỉ là thấy đau tim. . . . .Đâm một kiếm, có lẽ cơn đau liền chuyển tới trên vết thương rồi”.

https://thuviensach.vn

Động tác cầm kiếm đâm ngực của hắn vừa rồi, làm sao chỉ là đâm một cái?

Chúng hộ vệ thấy nụ cười trên mặt hắn, trong bụng vừa sợ vừa loạn. Đang muốn nói lại nghe được Lan Lăng Vương khẽ thở dài:" Các ngươi đừng lo lắng, ta không sao. . . . Ta chính là quá đau lòng, có chút không thở nổi". Nói xong, một dòng máu tươi theo khóe môi hắn chậm rãi chảy xuống.

Nhìn thấy nụ cười trên mặt hắn, dòng máu đỏ tươi chảy ra từ môi , còn có đôi mắt vô lệ. Thủ lĩnh hộ vệ kia cắn rang một cái, dùng mắt ra hiệu cho Lương Thành.

Lương Thành liền đột nhiên huơ tay phải ra, bổ mạnh một chưởng. Chỉ nghe một tiếng 'Bốp' , ngay giữa cổ Lan Lăng Vương, lập tức thân thể hắn mềm nhũn, bất tỉnh trê mặt đất.

Hoàng hôn ngày đó Trương Khởi mới vừa tiến vào kim ốc, liền rút lui bằng đường ngầm

Chuyện còn lại đều do Tiêu Mạc an bài, không cần nàng quan tâm.

Canh ba thì Tiêu Mạc đi tới bên cạnh nàng, cùng nàng ngẩng đầu, thưởng thức ngọn lửa nở rộ:" Sắp cháy hết rồi, về sau, Lan Lăng Vương vĩnh viễn sẽ không biết muội còn sống trên đời".

Nhìn gương mặt hờ hững của Trương Khởi, trong ánh lửa màu đỏ, Tiêu Mạc áo trắng nhẹ nhàng, nụ cười trên mặt hết sức sáng ngời.

Hắn dịu dàng nhìn nàng, nhẹ giọng nói ra:" A Khởi. . . . . "

Trương Khởi quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh trăng, ngũ quan tuyệt mỹ của nàng tỏa ra hào quang nhàn nhạt, gần như vậy cũng xa thế kia. Loại chói lọi này, không giống với bất cứ lúc nào trong quá khứ, lại giống như ngọn lửa thiêu đốt ngoài xa đã thiêu cháy Trương Khởi trong quá khứ thành tro bụi. . . . .

Nàng nhìn Tiêu Mạc, lẳng lặng nói:" Cái chết của ta truyền ra, không nói Cao Trường Cung, dù là bệ hạ, trước tiên cũng sẽ hoài nghi đến trên người của huynh. A Mạc, ngày mai đưa ta ra thành đi. Huynh an trí cho ta một căn nhà nhỏ ở ngoài thành hoặc là để cho ta vào tự miếu cũng được". Nàng rũ mắt nhẹ nhàng quyến rũ nói:" Hãy để ta ở nơi chỉ có huynh biết.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Thoát Khỏi Tấn Dương

Nàng còn chưa nói hết.

Tiêu Mạc liền phát hiện tim của mình nhảy lên bình bịch. Hắn khẩn trương nhìn Trương Khởi, bởi vì mong đợi cùng khát vọng, ngón tay có chút co rút.....

Một hồi lâu, hắn khàn giọng nói: "Được.". Một chữ này vừa nói ra, hắn mới phát hiện nó nghẹn đến lợi hại.

Nghe hắn nói ra chữ "được" này, Trương Khởi cúi đầu, khóe môi khẽ nhếch lên.

—— Thế là đã thuận lợi đi bước thứ hai

Tiêu Mạc si ngốc nhìn nàng một hồi, mới quay đầu đi.

Tiếp tục thưởng thức ngọn lửa đầy trời , hắn nhẹ giọng nói: "Nếu hộ vệ Cao Trường Cung ngựa không ngừng vó, buổi trưa ngày mai, hắn liền có thể biết được tin ngươi đã bị chết cháy."

Nói tới chỗ này, hắn quay đầu mắt không chớp nhìn Trương Khởi. Thấy gương mặt tuyệt mỹ toát ra nhất mạt buồn bã cùng tự giễu, môi hắn giật giật, cuối cùng liền nói: "Chờ hắn trở lại Tấn Dương, nhanh nhất cũng phải hai ba ngày. Chỉ là bệ hạ đối với ngươi luôn để ý, chỉ sợ tối hôm nay sẽ phái người đi qua rồi."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc nghiêm túc nói: "Chỉ là A Khởi yên tâm, tất cả dấu vết ta đều đã xóa đi, sẽ không có người nào phát hiện ra ngươi còn sống." Nói tới chỗ này, hắn nhận ra giọng nói của mình cũng có chút mất mát.

A Khởi ở trước mặt người nước Tề biệt tích, chẳng phải hắn vĩnh viễn cũng sẽ không có cách nào quang minh chính đại có được nàng?

A Khởi kiêu ngạo như vậy, nàng làm sao có thể cho phép mình làm người phòng ngoài? Nữ nhân như nàng, chỉ có danh phận cùng kính trọng, mới có thể lưu lại lòng của nàng, mới có thể khiến nàng cam tâm tình nguyện, trường trường cửu cửu đi theo. Nếu không, hắn sớm muộn cũng sẽ dẫm lên vết xe đổ của Lan Lăng Vương.

Lại nói, theo như lời A Khởi, thời gian này tất cả mọi con mắt ở Nghiệp Thành cùng Tấn Dương đều sẽ nhìn chăm chú về phía hắn. Vì kế an toàn, trong mấy tháng này, hắn chỉ có thể để Trương Khởi ở bên ngoài, không thể đến thăm nàng, cũng sẽ không thường xuyên liên lạc.....

Nghĩ tới đây, mày Tiêu Mạc liền cau lại.

Trương Khởi cũng là không biết hắn đang suy nghĩ đến cái này.

Nàng như cũ ngẩng đầu, lẳng lặng nhìn ngọn lửa ngất trời ở phủ Lan Lăng Vương , nghe nơi đó truyền tới âm thanh gào thét.

Một hồi lâu, Trương Khởi nhỏ giọng mà nói: "Ngủ đi, đêm dài lắm mộng, sáng mai còn đưa ta xuất thành nữa." Nếu như không phải là hắn giữ lại thì thật ra tối hôm qua vừa về tới Tiêu phủ đã có thể ra khỏi thành . Nhưng hắn lại không muốn nhanh như vậy đã phải chia lìa với nàng, luôn luôn không muốn.

"Được." Trong miệng nói được, nhưng Tiêu Mạc vẫn không chớp mắt, như si như say , vui vẻ nhìn Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Thẳng qua một hồi lâu sau, hắn rốt cuộc mới nói: "Ngươi mệt rồi, đi nghỉ ngơi thôi." Hắn xoay người trả lại cho nàng một mảnh thanh tịnh.

Trương Khởi làm sao mà ngủ được cơ chứ?

Trời mới vừa tờ mờ sáng, nàng liền được một vị phụ nhân hầu hạ hạ rửa mặt.

Phụ nhân kia mặc vào cho nàng một bộ y phục màu xanh dương nhạt, cực kỳ bình thường, đồ mà thứ dân vẫn thường dùng, sau đó lại lấy ra một chút thuốc bột, bôi lên trên mặt của nàng.

Không bao lâu, nàng ta mỉm cười nói với Trương Khởi: "Phu nhân, nhìn vào gương một chút, xem có hài lòng không?" Nàng ta lại nói: "Về sau tiểu phụ nhân sẽ đi theo bên người phu nhân, vì phụ nhân thay đổi hình dạng."

Trương Khởi quay đầu, chống lại một gương mặt vàng đen. Trong gương, mặt kia vẫn là ngũ quan của nàng, chỉ là con ngươi đã được phác thảo vài nét bút, khiến cho đuôi mắt xếch lên, biến thành một đôi mắt hạnh. Thậm chí, bên cạnh mũi còn thêm một nốt ruồi thật to .

Gương mặt này loáng thoáng còn có thể thấy một phần dáng vẻ của Trương Khởi.

Bất quá chỉ cần không phải đối mặt với Lan Lăng Vương, thì ứng phó với người bình thường như vậy cũng là đủ rồi.

Kỳ thật sử dụng kỹ thuật của chính nàng, chỉ cần nguyên liệu đầy đủ, cũng có thể hóa trang được hiệu quả như thế này. Xem ra phải thu thập nhiều một chút những nguyên liệu mà phụ nhân đã sử dụng.

Lập tức, Trương Khởi nức nở một tiếng. Nàng cầm lấy bạch đoạn, vây quanh hông của mình ba vòng, lại đi vào đôi giày Tiêu Mạc đặc chế ở đáy

https://thuviensach.vn

có lót thêm một tầng nệm trắng. Sau đó đem tóc uốn thành búi tóc phụ nhân, rồi vây khăn trùm đầu lên.

Khi nàng giả trang xong, lần nữa đứng lên thì đã có dáng vẻ cao gầy của một người thứ dân bình thường. Nhìn kỹ, diện mạo mặc dù có đen, mắt mặc dù hơi tròn, vẫn còn lộ ra hai phần kiều mị. Chỉ là phải thật cẩn thận mới có thể nhìn ra được.

Gật đầu một cái, Trương Khởi nhỏ giọng nói: "Không tệ. Ngươi đi ra ngoài đi."

Phụ nhân kia vừa đi, A Lục liền chạy tới đây. Nàng lại gần Trương Khởi, nhỏ giọng mà nói: "A Khởi, vàng ta thu hồi lại rồi." Hôm qua lúc hoàng hôn ra khỏi chỗ kia, Trương Khởi đang mải ngẩn người, Tiêu Mạc lại vội vàng khắc phục hậu quả, người hầu cửa vội vàng trông chừng Trương Khởi thì A Lục đã thừa dịp này vội chạy ra khỏi Phủ Thượng Thư , từ tửu lầu kia mang về một ngàn lượng hoàng kim.

A Lục so với Trương Khởi vẫn khỏe mạnh hơn, là đứa nhỏ đã quen cực khổ từ bé, mười tám mười chín cân vàng đặt ở dưới váy dài, nàng chỉ cần dùng một tay nâng lên, vẫn nhấc lên được. tuy vậy cũng không thể cầm quá lâu.

Trương Khởi gật đầu một cái, nàng nhẹ giọng nói: "Tốt lắm, chúng ta đi ra ngoài đi." A Lục cũng trang điểm giống như nàng, vô cùng tầm thường, cửa thành mở rộng ra , xe ngựa Trương Khởi là chiếc xe đầu tiên ra khỏi thành. Bởi vì Lan Lăng Vương không chạy về, tất cả mọi người vẫn còn đắm chìm trong tin tức Trương cơ đã chết, nên nàng ra khỏi thành vô cùng dễ dàng.

Tiêu Mạc đưa nàng ra ngoài, là cửa thành phía Tây, cùng hướng với Kiến Khang phía Bắc Nam Viên.

https://thuviensach.vn

Rời cửa năm, sáu trăm dặm có một tòa thành lớn khác chính là Bắc Sóc Châu. Mặc dù không bì kịp với Tấn Dương phồn hoa, nhưng cũng là một trấn quan trọng của nước Tề . Vì đề phòng Đột Quyết, Nhu Nhiên, hoàng đế nước Tề cử 180 vạn phu đến đây xây Trường Thành, trước sau tổng cộng hơn 2000 dặm. Tới hiện tại, thành Bắc Sóc Châu có thể nói là thành có tường rào vững chắc, trăm nghề phồn vinh.

Ở trong thành trì này, Tiêu Mạc đã sớm chuẩn bị tốt phủ đệ. Đem Trương Khởi an bài ở chỗ này, vượt qua khỏi ngoài dự liệu của mọi người. Coi như Lan Lăng Vương thực không chết tâm, coi như bệ hạ có phái người tìm kiếm khắp nơi, cũng chỉ có thể là phương hướng Đông Tây. Tiêu Mạc thầm nghĩ, chỉ chờ qua mấy tháng, người đất Tề quên mất Trương Khởi là ai, hắn liền có thể tới đây ở cùng với nàng.

Người của Tiêu Mạc an bài Trương Khởi vào trong phủ đệ xong, liền lặng yên không tiếng động lui xuống. Chỉ để lại ba mươi hộ vệ hung hãn, cùng mấy tỳ nữ, mười bà vú già.

Lan Lăng Vương lần nữa tỉnh táo thì đã là giữa trưa.

Hôm nay là mùng ba tháng mười năm công nguyên 561, năm nay là năm rắn. Trương Khởi hơn 14 tuổi, sinh năm thỏ(mèo).

Mùa đông năm nay, hình như đặc biệt tới trễ. Đã đến tháng mười rồi, mặt trời vẫn còn nhô cao, bầu trời sáng choang, chiếu lên người bỏng rát.

Vô hồn trống rỗng mà nhìn xà ngang hồi lâu, Lan Lăng Vương mới tỉnh táo lại: A Khởi đã chết, nàng dùng một cây đuốc, tự thiêu mình trong ngày đại hôn của hắn, trong lòng nàng thì ra giờ nào khắc nào cũng đang nghĩ tới việc hắn cưới thê. Nàng từng ngây thơ tùy hứng như vậy, ngay trước mặt đám quyền quý bọn họ mà nói, nàng muốn hắn cưới nàng.

Nhưng hắn lại không có cưới nàng.

https://thuviensach.vn

Sau đó, nàng lại hồđồ nói, hắn muốn kết hôn, hắn có chánh thê, nàng sẽ phải gả cho lang quân.

Hắn đương nhiên không cho phép.

Sau đó nữa, nàng ở trước mặt hắn giả vờ như nhận mệnh. Nàng ngàn y trăm thuận, mềm mại kiều mị, nàng sẽ ôm cổ hắn, hận hận cắn mũi của hắn, cắn xong, lại cười duyên lại hôn lại liếm làm cho hắn giận sôi lên. Thỉnh thoảng, lúc đêm khuya nàng cũng sẽ ngơ ngác nhìn ra ngoài cửa sổ.

Lúc nàng rét lạnh sẽ lật người nằm sấp ở trên ngực của hắn ngủ, trong lúc hắn ngủ mơ mơ màng màng thì lại nén lệ không chớp mắt mà nhìn hắn, đột nhiên lại đưa chân ra, kiên trì không ngừng muốn đem hắn đá xuống sàng tháp.

... ...

Tất cả hắn đều nghĩ qua, nhưng lại không nghĩ tới, nàng sẽ chọn cái chết.

Đúng vậy, nàng đã chết rồi.

Hắn cưới thê, cho nên nàng đã chết

Nghĩ tới đây, Lan Lăng Vương lảo đảo bò dậy, bất tri bất giác, đưa tay nắm lấy bội kiếm treo trên tường.

... ... Nơi ngực này thật là quá đau quá đau rồi, làm hắn thở dốc không ngừng. Hắn hiện tại chỉ muốn tạo một vết thương lên nơi nào đó, có lẽ đây là biện pháp duy nhất có thể dời đi đau đớn trong lòng.

Không biết tại sao, từ hôm qua khóc xong, hắn liền không rơi lệ được nữa.

Mặt ngốc ngốc nhìn tới hoa văn trên vỏ kiếm, hắn lại cúi đầu, kinh ngạc mà nhìn nhìn bàn tay rộng mở của mình, đột nhiên cảm thấy trong trời đất

https://thuviensach.vn

này nơi nơi phồn hoa, thật sự rất không thú vị.

Đang lúc này, trong lúc bất chợt, bầu trời bên ngoài, dần dần tối xuống.

Ngay sau đó, một tràng tiếng bước chân hốt hoảng truyền đến, trong tiếng bước chân, còn có vô số tiếng gào hoảng sợ: "Nhanh, mau gõ trống".

"Trời ạ, Thiên Cẩu Nhật Thực".

"Ông trời, ông đang trừng phạt người đời sao?".

"Mới mấy ngày thanh tịnh, mà hôm nay lại tới? Ông trời bất nhân, ông trời thật bất nhân ".

Trong từng trận khóc rống, tiếng reo hò khàn cả giọng, cửa phòng bị người ta nặng nề mở ra, Phương lão xông vào trong phòng. Lão vừa nhìn thấy Lan Lăng vương nắm vỏ kiếm, sợ đến sắc mặt tái nhợt. Lập tức bổ nhào về phía trước, tước bỏ bội kiếm, trong miệng lại sợ hãi kêu lên: "Trường Cung, không xong rồi, Thiên Cẩu Nhật Thực, ông trời muốn hạ hình phạt xuống rồi.".

Thấy Lan Lăng vương còn đang ngây ngẩn, Phương lão lại lập tức nói: "Văn Võ Bá Quan toàn bộ đã chạy tới hoàng cung, Quận Vương mau đi đi. Đến trễ, bệ hạ sẽ càng tức giận hơn".

Phương lão dắt Lan Lăng Vương đi tới trong sân, vừa đem hắn đẩy lên xe ngựa. Lan Lăng Vương đột nhiên quay đầu lại nói: "Phái người, mau tiến về hai phía Đông Nam tìm kiếm Trương cơ".

"Tìm kiếm Trương cơ?" Phương lão đầu tiên là ngẩn ngơ, đảo mắt lão liền nói: đúng rồi, phải tìm kiếm, chỉ cần tìm kiếm thì Quận Vương vẫn còn có hy vọng, lập tức lớn tiếng đáp: "Dạ, lão nô lập tức an bài".

https://thuviensach.vn

Theo bầu trời càng ngày càng đen, đám người chạy trên mặt đất lại càng ngày càng hốt hoảng. Mỗi một lần Thiên Cẩu Nhật Thực , cũng sẽ xuất hiện đại tai biến, loại hình phạt của trời xanh này, không thể tránh thoát được .

Lúc này, ngay cả Tiêu Mạc, cũng không có tâm tình để ý tới chuyện của Trương Khởi. Tất cả Văn Võ Bá Quan cũng liên tục không ngừng chạy về hoàng cung.

Bọn họ có thể tưởng tượng, bệ hạ đang ở trong cung sẽ hốt hoảng lo lắng cỡ nào: ông trời giáng tội, bất kỳ một quân vương nào cũng không dám khinh thường.

Không quá lâu, mặt trời liền xuất hiện một lần nữa trên không trung. Chỉ là Thiên Cẩu Nhật Thực đã mang tới khủng hoảng, lại khó tiêu thật lâu.

Hốt hoảng đàm phán hoà bình, một ngày lại đi qua rồi.

Tháng mười năm Công nguyên 561, ngày Bính Tý một ngày khiến cho người dân nước Tề vĩnh viễn không thể nào quên. Một ngày này, Cao Diễn gần hai mươi bảy tuổi xuất ngoại săn thú thì một con thỏ thoát ra, ngựa hắn đang cưỡi kinh hoảng, xốc hắn xuống mặt đất, té gãy xương sườn, từ đó bệnh không dậy nổi.....

Cao Diễn nếu như không thể bảo vệ hoàng triều nước Tề, sẽ đem chính sự giao vào trong tay ai?

Vì vậy, từ trong triều đến ngoài triều, bắt đầu trào tuôn sóng ngầm , Văn Võ Bá Quan, quyền thần quý nữ, cũng bị cuốn vào trong đó, Tề quốc, lọt vào trong một dòng xoáy vô hình.

Lúc tin tức Cao Diễn bệnh tình nguy kịch truyền vào Bắc Sóc Châu thì Trương Khởi cùng A Lục đang ở trong sân thêu hoa.

https://thuviensach.vn

Người mang tin tức đem nguyên do chuyện này nói một lần xong, vừa cung kính đưa lên thư tay của Tiêu Mạc, vừa nhỏ giọng mà nói: "Phu nhân, thời cơ gấp gáp như thế, người ở phủ Thượng Thư không đủ, phải mượn đi mấy hộ vệ." Chỉ sợ Trương Khởi lo lắng, người mang tin tức lại nói: "Thượng Thư nói rồi, chỉ là mượn tạm , lập tức sẽ gặp trả lại. Phu nhân ngàn vạn lần không được khẩn trương."

Nghe được câu này, Trương Khởi ngẩng đầu lên, dịu dàng đáp: "Ý của Tiêu Lang cận thân rất hiểu. Các hạ đem ba mươi hộ vệ này đi thôi. Thời khắc mấu chốt , ngàn vạn lần không thể bởi vì một vị phụ nhân như ta mà làm hỏng đại sự."

Nói lời này xong nhịp tim Trương Khởi đập có chút nhanh, bước thứ ba đã tới rất gần rồi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Cố Nhân

Thấy người mang tin tức cứ chần chừ mãi, Trương Khởi liền thành khẩn nói: "Nếu như Tiêu Lang trách cứ, ngươi cứ nói là ý của ta, một phụ nhân như ta, vừa trải qua thế sự, chuyện nặng nhẹ, hoàn toàn biết rõ, bình thường cũng sẽ không gây ra phiền toái gì, những hộ vệ kia ở lại bên cạnh ta cũng vô dụng. Lại nói, khắp thế gian này, trừ Tiêu Lang, ta còn có thể dựa dẫm vào ai nữa chứ? Xin hắn ngàn vạn đừng để ý."

Người mang tin tức trầm ngâm một hồi, mới gật đầu đáp: "Được rồi.". Thật sự là tình thế quá gấp, chẳng những Tiêu thượng thư, mà ngay chính những người như bọn họ, tính mạng của bản thân, vinh hoa phú quý, giờ phút này này đều không tự chủ trương, hoàn toàn bị động, mà những hộ vệ giỏi nửa số đó lại ở trong viện này. Có nhiều thêm mấy người, liền có thêm mấy phần trợ lực.

Sau khi người mang tin tức dẫn theo ba mươi hộ vệ vội vã rời đi, A Lục sôi nổi chạy tới, nàng lại gần Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "A Khởi, lần này tốt lắm, đám người trông coi đã bớt đi không ít, Tiêu Lang cũng không có thời gian chạy tới nơi này."

Trương Khởi cười cười, gật đầu một cái, nhỏ giọng đáp: "Ưhm, có mấy tháng thanh tịnh rồi." Nàng ngoái đầu nhìn lại, cười một tiếng nói tiếp: "Đi, chúng ta ra đường vui đùa một chút."di◕ễn♠đà‿n♠lê♠q◕uý♠đôn.

Trong lúc Trương Khởi cùng A Lục đang nghị luận, một thiếu niên tuấn tú cao lớn, khí độ bất phàm cũng đã xuất hiện tại đường phố Bắc Sóc Châu.

Hắn là Tô Uy.

https://thuviensach.vn

Mới vừa từ thảo nguyên Phương Bắc trở về, mắt thấy thời tiết đang lạnh dần, hình như sắp có tuyết rơi rồi. Lập tức, đi tới Bắc Sóc Châu ở gần đó, chuẩn bị dừng lại thành trì này tránh rét.

Ở lại chỗ này, cũng do một phần ý định kín đáo của hắn : nơi này cách Tấn Dương rất gần, không thể nhìn thấy, nhưng nhìn xa cũng là tốt ... ...

Không có nghĩ tới, mới vừa tiến vào Bắc Sóc Châu, lại xuất hiện Thiên Cẩu Nhật Thực.

Thiên Cẩu Nhật Thực,cũng đồng nghĩa với việc ông trời muốn hạ hình phạt xuống nhân gian, lại không biết thiên hạ tam quốc này sẽ chịu phạt như thế nào? Hay là nói, tất cả dân chúng thiên hạ, cũng lâm vào kiếp nạn sâu hơn?

Mới dừng lại ở Bắc Sóc Châu mấy ngày, liền truyền đến tin tức Cao Diễn mắc bệnh nguy kịch, xem ra là Tề quốc đang bị bị trừng phạt.

Vừa đi vừa suy nghĩ, đến buổi trưa, Tô Uy nhảy xuống lưng ngựa, giao ngựa cho người bán rượu xong liền cất bước vào trong tửu lâu.

Mới vừa bước vào, hắn liền nghe được mấy người thiếu niên thở dài nói: "Có cái gọi là nữ sắc họa nước, nếu không thì sao Thiên cẩu nhật thực lại xảy ra sau khi Trương cơ tự vẫn chứ? Trương cơ đã chết, bệ hạ cũng bị thương nặng, Tề quốc chúng ta , sẽ thế nào?"

Bước chân Tô Uy chợt dừng lại, thì lại nghe một người thiếu niên khác nức nở nói: "Một tuyệt đại giai nhân như Trương cơ sao lại chết như vậy chứ? Tiểu tử Cao Trường Cung kia cũng thật là, nàng cũng không đồng ý cho hắn cưới chánh thê, cứ không cưới là được..... Có thể nào lại bức tử giai nhân?"

"Ông trời từ cổ chí kim, thế nhân ngàn vạn, tuyệt đại giai nhân này, mấy trăm năm mới có, liền chết như vậy, thực là phí của trời a"

https://thuviensach.vn

Mọi vật tốt đẹp trên thế gian này luôn làm cho người ta vui sướng mê luyến. Mà khi biến mất, đều làm cho người ta đau triệt tâm can. Nếu Trương Khởi ở đây, tuy có có khối người không ưa những hành động của nàng, nhưng vừa chết đi, lại làm cho người ta quên ngay những liều lĩnh cùng tùy hứng kia.

Kể từ tin tức Trương Khởi chết đi nhanh chóng truyền ra, trên dưới nước Tề, không biết có bao nhiêu người vì nàng mà khóc lớn.

Đang lúc này, thiếu niên thân hình cao lớn một diện mạo tuấn tú liền vọt lên, run giọng hỏi mấy thiếu niên kia: "Các người nói ai chết hả ? Là Trương cơ nào?"

Nhìn thấy sắc mặt của hắn tái nhợt, đám thiếu niên liền nổi lên cảm giác tri kỷ. Một thiếu niên đứng lên, đưa tay vỗ vỗ lên bả vai của Tô Uy, khóc không ra tiếng: "Nén bi thương thôi. Thế gian này hoàng đế đều sống không lâu, mỹ nhân lại không giữ được, cũng là chuyện không thể tránh khỏi."

Tô Uy giữ tay của hắn lại. Khẽ bóp, thiếu niên trai tráng kia lúc này mới phát hiện Quý công tử mặt mày tuấn tú trước mắt, thế nhưng lại mạnh mẽ vô cùng. Hắn bị đau liền nói: "Ngươi làm cái gì thế? Buông tay, mau buông tay"

"Trương cơ nào?"di●ễn◡đàn◡l●ê◡quý◡đ●ôn.

"Không phải là sủng cơ Lan Lăng Vương sao? Tiểu tử ngươi mau buông tay ra".

Trong lúc thiếu niên cao gầy oa oa kêu to, Tô Uy đột nhiên lui về phía sau một bước. Hắn ngơ ngác nhìn mấy người kia, tự lẩm bẩm: "Chết rồi? Chết rồi? Làm sao lại chết?"

https://thuviensach.vn

Hắn thực không dám tin, đột nhiên lao ra khỏi tửu lâu quán rượu, mới vừa chạy về hướng Tấn Dương hai bước, nhìn người qua lại giữa ngã tư đường thế nhưng lại không biết chính mình đi đến đó sẽ có ích lợi gì?

Hiện tại, nói gì cũng đã muộn.

Trong khoảng thời gian ngắn, Tô Uy chìm trong đau buồn, không nhịn được lấy tay áo che mặt, oa oa khóc lớn lên.

Trương Khởi vừa định tìm một tửu lâu để ăn trưa, chỉ chớp mắt liền thấy được người thiếu niên đứng đó khóc nức nở . Ở bên cạnh thiếu niên, người đi đường thỉnh thoảng quay đầu lại xem, thuận tiện chỉ chỉ chỏ chỏ."Khóc vì Trương cơ đấy." "Mỹ nhân tuyệt sắc như vậy, thật là đáng tiếc." "Thế gian này người phương nào không đáng thương?" "Là một người có khí phách .....thế gian này, chỉ có khí phách mới không dễ thành tro bụi".

Một tiếng rồi lại một tiếng nghị luận tràn ra, mấy tỳ nữ cũng quay đầu nhìn về phía Trương Khởi. A Lục cũng quay đầu lại, nhỏ giọng nói: "A Khởi, hắn đang khóc vì ngươi đấy. Mấy ngày nay luôn gặp phải người vì ngươi rơi lệ ."

Trương Khởi ừ một tiếng, thầm nghĩ: thiếu niên này nhìn khá quen, nhưng đã gặp qua ở nơi nào?

Đang lúc nàng yên lặng nhìn về phía Tô Uy, thì Tô Uy vốn đang khóc rống đột nhiên lau đi nước mắt, ngẩng đầu lên.

Cứ thế, bốn mắt nhìn nhau.

Cảm thấy thiếu niên này khá quen, đang khóc đỏ cả mắt bỗng dưng ngẩng lên nhìn mình, Trương Khởi vội vàng cúi đầu, nhẹ giọng nói: "Chúng ta đi.". Rồi lập tức dẫn đầu xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Khi nàng đi được mấy bước, Tô Uy liền động. Hắn liền đẩy đám người đang xúm đông xúm đỏ xung quanh, chạy đuổi theo Trương Khởi.

... ... Bộ dáng của nàng, trong lòng hắn đã khắc sâu vô cùng, hắn cũng am hiểu mỹ thuật, bên ngoài phòng vẫn luôn treo bức họa của nàng .

Đã là khắc cốt tương tư, cho dù là diện mạo có đại biến, thì chỉ bằng mơ hồ rung động, hắn cũng sẽ không buông tha. Huống chi, Tô Uy vốn là người thông minh tuyệt đỉnh, sành nhất về thu tập chi tiết, xử lý đột phát biến cố. Hắn lập tức từ động tác vội vã xoay người kia của Trương Khởi liền nhận ra có cái gì không đúng .

Sau khi Trương Khởi về đến phủ liền vẫy lui hết chúng nữ tỳ xuống.

Đến buổi chiều Trương Khởi vẫn thấy bình an vô sự, buồn cười thầm nghĩ: người ta mới nhìn một cái, liền đã trông gà hoá cuốc rồi, chắc là quá để tâm thôi. Nghĩ thế nàng liền để đám nô tỳ ở lại phủ, một mình mang theo A Lục đi ra ngoài.

Đại sự—— ngôi vị hoàng đế thay đổi đến bậc này, không phải lúc nào cũng có thể có. Nàng phải nắm chặt thời cơ để làm việc mới đúng.

Chỗ ở của Trương Khởi là một biệt viện vô cùng bình thường, hơn nữa Bắc Sóc Châu là thành trì mới xây dựng, không có nhà quyền quý nào. Ngay cả ngã tư đường, xe ngựa cũng hiếm thấy. Vì vậy hai người Trương Khởi cũng không ngồi xe ngựa, mà đi bộ.

Hai chủ tớ vừa nói cười, vừa đi ở một bên đường phố. Vừa đến một ngõ hẻm thì trong lúc bất chợt có một cánh tay đồng thời đưa ra, một người một, đem Trương Khởi cùng A Lục kéo vào trong ngõ .

Trương Khởi đang muốn thét chói tai, cả người liền bị áp lên trên vách tường, đồng thời, tiếng nói ngây ngô của một người thiếu niên truyền đến: "Đừng kêu, đừng sợ..... Trương Thị A Khởi, ta sẽ không hại ngươi."

https://thuviensach.vn

Hắn gọi nàng là Trương thị A Khởi

Bất ngờ không đề phòng, Trương Khởi nghiêm mặt ngẩng đầu lên, kinh hoảng nhìn hắn .

Ánh mắt sáng rực của người thiếu niên tuấn tú chống lại động tác của nàng, thân thể đè ép nàng, một tay che miệng nàng, hắn run run nói: "Ngươi thật là Trương Khởi? Thì ra là ngươi không có chết?". Không đợi Trương Khởi trả lời, hắn đã nghẹn ngào nói tiếp: "Thì ra là ngươi không chết, thì ra là ngươi không có chết....."

Hắn cũng chỉ đang hoài nghi, liền giở chút chiêu trò lừa gạt. Không nghĩ tới, lại khiến cho Trương Khởi ngẩng đầu, kinh ngạc, nghi ngờ người thiếu niên nước mắt như mưa, mừng như điên, si ngốc đang nhìn mình.

Một lát sau, Trương Khởi mới nhỏ giọng nói: "Ngươi đang đè ép ta."

"Đúng, đúng, ta tránh ra, ta tránh ra." Tô Uy đỏ mặt lên, vội vàng thối lui một bước. Lúc này, người đang đè ép A Lục đang cười hì hì ở bên cạnh, hắn quay đầu lại tò mò quan sát Trương Khởi, lấy khẩu âm cổ quái đất Tề nói: "A Uy, nàng chính là mỹ nhân mà ngươi vẫn tâm tâm niệm niệm?"

Hốc mắt của thiếu niên kia hõm sâu, con ngươi màu hạt dẻ, môi hồng như máu, diện mạo khi trưởng thành chắc sẽ rất diễm lệ.

Tô Uy gật đầu một cái, vui vẻ cười nói: "Đúng vậy, nàng chính là người trong lòng của ta." Khi nói lời này, hắn không hề chớp mắt nhìn vào Trương Khởi, vẻ mặt tràn đầy vui mừng cùng thương tiếc không che giấu được.

Nghe được tiếng bước chân và tiếng nói chuyện cách đó không xa truyền tới , Tô Uy nhìn về phía Trương Khởi, dịu dàng nói: "A Khởi, có nhiều người ở đây, ngươi đi theo ta."

https://thuviensach.vn

Dứt lời, hắn cầm lấy tay Trương Khởi đi ra ngoài. Trương Khởi cất bước theo, tay kia nắm lại thật chặt, nhưng lòng bàn tay lại đổ đầy mồ hôi.

Trương Khởi cúi đầu, lẳng lặng đi theo hắn, tiến vào trong một tửu lâu.

Đem Trương Khởi vào một phòng khách, đỡ nàng ngồi ở trên sàng tháp xong, Tô Uy ngồi xổm ở trước mặt nàng, ngước mắt lên nhìn,cất giọng nhẹ nhàng, giống như sợ hù nàng sợ vậy: "A Khởi, ngươi bởi vì việc Lan Lăng Vương thành thân mà giả chết sao?" Hỏi đến đây, hắn lại nói: "Ngươi đẹp như vậy, quý phụ Bắc Tề lại luôn ghen tỵ, giả chết ngược lại là một chủ ý thật tốt ."

Ánh mắt vui vẻ nhìn Trương Khởi, hắn dịu dàng hỏi: "Làm sao ngươi lại đến nơi này? Nơi này là yếu địa quân sự, người Đột Quyết, Nhu Nhiên động một cái là xâm chiếm, thực không phải là chỗ ẩn thân tốt."

Nghe đến đó, Trương Khởi liền ngẩng đầu lên.

Nàng kinh ngạc mà nhìn hắn chằm chằm, một hồi lâu, nàng mới nhỏ giọng nói: "Ta muốn trở về Trần ... ... Mà ta lại không có cách nào."

Đêm tân hôn đó, tân lang hô to tên tuổi của sủng cơ không muốn động phòng cùng với nàng, ngày thứ hai lại vội vã chạy về Tấn Dương.

Chỉ một điểm này đã thành chuyện cười cho bọn họ đàm tiếu, mà khi tin tức Trương Khởi chết đi nhanh chóng lan truyền khắp Nghiệp thành thì trong ánh mắt của đám quý nữ nhìn về phía Trịnh Du, chính là thương hại vô tận.

... ... Nàng xong rồi, cõi đời này, không người nào có thể tranh được với người chết. Huống chi, cơ thiếp này lại tự thiêu chết trong ngày đại hôn của bọn họ, thương hại cũng được, chuyện cười cũng được, Trịnh Du đều không để ý. Nàng chỉ không nhúc nhích ngồi ở bên trong tân phòng, chờ tin tức phương xa truyền đến.

https://thuviensach.vn

Nàng nghĩ, chỉ chờ tới lúc nàng muốn, rốt cuộc sẽ không có người nào dám chê cười nàng, kèm theo tin tức bệnh tình nguy kịch của bệ hạ truyền đến thì cuối cùng nàng cũng chờ được người tới.

"Hắn không muốn trở về đây?"

Trịnh Du đứng lên, nàng thẳng tắp nhìn người tới đưa tin, lệ rơi đầy mặt nói: "Trương cơ cũng không phải do ta hại chết, là nàng ta tự mình muốn giết, tại sao hắn lại không trở lại? Chẳng lẽ hắn đã quên, ta mới chính là vương phi của hắn?"

Người tới cúi đầu, nói đâu ra đấy: "Quận Vương nói, sớm biết Trương cơ muốn tự vẫn, hắn cái gì cũng không làm. Quận Vương còn nói, lúc ấy trong hiệp nghị hắn đã nói với Tằng Minh, xưa nay không thích nữ sắc, bình sinh không muốn gần phụ nhân, chỉ có Trương cơ mà thôi. Sau khi tân hôn, hắn sẽ mang theo Trương cơ đến ở doanh trại lâu dài, sẽ lạnh nhạt vương phi. Là vương phi tự mình nói, chỉ muốn gả cho hắn, về phần luân lí phu thê, tất cả đều nghe theo tâm ý của Quận Vương, tuyệt sẽ không dùng gia tộc trưởng bối ép buộc, chuyện con cháu cũng nên thuận theo tự nhiên."

Một hơi nói tới chỗ này, vị tướng lĩnh không để ý tới sắc mặt vừa xanh vừa trắng của Trịnh Du , tiếp tục thuật lại: "Hôm nay, Trương cơ đã chết, với đạo nghĩa phu thê, lòng hắn đã thành tro bụi, chuyện con cháu, cuộc đời này sẽ càng không cầu xin nữa. Phủ Lan Lăng Vương ở Nghiệp thành này nếu vương phi nguyện ý ở, cũng có thể, nếu vương phi nếu muốn trở về trong nhà, cũng xin cứ tự nhiên."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Âm Gian Dương Thế

Trong lúc sắc mặt Trịnh Du tái nhợt, lệ rơi đầy mặt, giọng nói của người truyền tin chậm lại, nhưng vẫn tiếp tục: "Quận Vương còn nói, lúc ban đầu nghị cưới đã từng thỏa thuận, Trịnh thị các người vĩnh viễn sẽ không vì Trương cơ không đúng hoặc vì Trương sinh con đẻ cái mà hà khắc giết cùng với nhục nhã, mà Quận Vương cũng sẽ trợ giúp mười con em của Trịnh thị tiến vào trong quân, hoặc là làm thống lĩnh, hoặc là phó tướng. Hôm nay, Trương cơ mặc dù đã không còn, ước hẹn ngày xưa, Quận Vương sẽ không nuốt lời, hắn nhất định sẽ bồi dưỡng con em Trịnh thị nhiều hơn." Thế đạo này, trong ngực có thi thư vạn sách, cũng không bằng đại đao trong tay. Một điểm này, tất cả thế gia quyền quý đều sáng tỏ.

Chính là bởi vì sáng tỏ, cho nên các nhà quyền quý đều muốn con em của mình có thể tiến vào trong quân, có thể trở thành tướng lĩnh, phải có tư binh. Nhưng càng như thế , tiến vào trong quân, để được lên chức, lại càng khó khăn. Cao Trường Cung nếu như không phải là huyết mạch Hoàng thất, căn bản cũng sẽ không có cơ hội cầm binh tác chiến. Đặc biệt là tháng trước, vốn đã hứa hẹn sẽ cho phép phế vua, hiện Tế Nam Vương Cao Ân đang một đời phú quý, Cao Diễn liền bí mật bóp chết Cao Ân, đám quyền quý bọn họ sau khi biết được nội tình, càng thêm cảm thấy việc đời khó đoán. Vì vậy, Trịnh thị tuy còn làm bộ làm tịch đối với Lan Lăng Vương, cũng không để ý đến con mắt của người khác, tập trung tinh thần muốn cùng hắn kết thân, thậm chí còn không tiếc nhượng bộ chuyện liên quan đến Trương Khởi.ঌ্ডdi-ễn-⊹-đà-nঌ্ঢê-⊹-qu-ý-⊹-đô-n.

Nói tới chỗ này, người truyền tin rốt cuộc cũng vái chào, không quản Trịnh Du có phản ứng gì liền cúi đầu lui ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Lúc Trịnh Du không nhúc nhích ngồi ở trên giường thì văn võ đương triều đang vì ngôi vị hoàng đế mà như dòng nước ngầm đang trào dâng sóng dữ, còn ở Trấn Dương xa xôi, phủ Lan Lăng Vương phái một đội ngũ có quy mô lớn hùng dũng, tiến về phía Nghiệp thành.

Mà tại một chỗ trên núi cao ở phía tây Nghiệp thành sớm đã có một đội quân Hắc Giáp cùng với mấy trăm thợ thủ công đi tới nơi này. Chỉ mất bốn năm ngày ngắn ngủi, bọn họ liền mở ra một mộ địa thật cao lớn.

Cái mộ địa này chẳng những cao lớn hơn nữa còn rất khí phái, ngay cả địa hình, cũng đặc biệt được thầy địa lý xem qua.

Mộ địa này, dựa theo quy cách của Quận Vương mà định ra, bởi vì thời gian quá gấp, hiện tại mộ đã đào xong nhưng mộ táng dưới đất lại không tới một phần hai mươi. Nó nằm ở khu mộ địa cánh đông, về sau có thời gian, Lan Lăng Vương còn muốn đào cả mộ chủ, chuẩn bị trước phần mộ cho chính mình. Trăm năm sau, hắn sẽ cùng A Khởi định cư lâu dài ở đây. Về sau gặp nhau ở chốn âm gian, hắn nhất định cầu xin sự tha thứ của nàng, để cho nàng cam tâm tình nguyện cùng hắn trầm luân địa ngục.

Quanh co khúc khuỷu mà đến, hơn ngàn người trong đội ngũ tống táng, Lan Lăng Vương mặc quần áo tang đi ở đằng trước, một tay nâng đôi chim nhạn, hai bên tả hữu là đôi đồng nam đồng nữ, cầm cao dương, rượu gạo kê rải xuống.

Phù thủy gọi hồn một tiếng, chiêng trống liền gõ vang trời, còn có cả vàng mã tung bay, muôn dân bách tính vây ở hai bên, chỉ chỉ chõ chõ .

"Ý, đây là tống táng, còn cầm cả chim nhạn, mang cả cao dương, tựa như đang đi cầu hôn?"

"Hừ, nhỏ giọng một chút..... Có thấy mỹ nam tử đi ở đằng trước kia không? Hắn chính là Lan Lăng Vương. Sủng cơ của hắn bởi vì việc hắn cưới người khác làm vợ, nháo lên rồi tự thiêu. Hắn hối hận ban đầu chưa

https://thuviensach.vn

từng đáp ứng yêu cầu lấy nàng làm thê của sủng cơ, liền dùng cái này làm thành lễ cầu hôn."

"Vậy thê thất của hắn thì sao, dễ dàng tha thứ như thế ?"

"Đúng vậy, nghe nói mộ táng này, tất cả đều làm theo quy cách của Quận Vương phi. Thậm chí Lan Lăng Vương còn bắt tay vào xây dựng phần mộ của chính mình, dương thế không thể kết thành phu thê, liền nguyện âm gian trường trường cửu cửu."

"Hắn làm như vậy, đem Trịnh phi đặt chỗ nào? Gia tộc Trịnh thị đâu rồi, không nhảy lên sao?"di◕ễn♠đà‿n♠lê♠q◕uý♠đôn.

"Đúng thế, Trịnh thị nhất tộc đến nước này vẫn còn an tĩnh sao?"

Một lúc lâu sau, ở khắp núi vang vọng trong tiếng "Hồn này trở về", khi tám người mang quan tài chuẩn bị bỏ vào thì Lan Lăng Vương liền phịch một tiếng, phủ phục xuống đất.

Hắn đem trán dán trên mặt đất, không biết kêu: "A Khởi, A Khởi....." bao nhiêu lần.

Tuy kêu như vậy nhưng trong mắt của hắn vẫn không có tí nước mắt nào. Mà vây quanh hắn và quan tài là các phù thủy đang nhảy múa làm phép, tay cầm chuông lắc lắc, mùi hương An Hồn tỏa khắp mọi nơi trong thạch thất, vẽ bích họa, đám đầy tớ trong phòng bắt đầu đốt lên những ngọn đèn dầu.

Bên ngoài, hơn ngàn người vẫn còn hô "Hồn này trở về" còn bên trong, Lan Lăng Vương vẫn tuyệt không nhúc nhích .

Một hồi lâu sau, hắn mới tựa như cười tựa như khóc thấp kêu một tiếng, mà lúc này, vang đến tiếng nổ lớn, tiếng tụng kinh từ từ vang vọng khắp nơi.

https://thuviensach.vn

Nghe những lời kia của Trương Khởi, Tô Uy trong trẻo nói: "Ta sẽ giúp ngươi"

Khoảng cách gần như vậy nên dễ dàng ngửi thấy hương thơm trên người nàng đang lan tỏa, khuôn mặt tuấn tú của người thiếu niên chợt hồng tực lên, trong mắt không giấu được vui sướng: "A Khởi, ngươi không cần sợ, tất cả đều giao cho ta an bài."

Hắn dứt khoát nói: "Phủ đệ ngươi ở bây giờ là do Tiêu Mạc cung cấp, trong phủ cũng đều là người của Tiêu Mạc? Không cần gấp gáp, hiện tại bệnh tình Cao Diễn đang nguy kịch, hắn căn bản sẽ không có tâm tư chiếu cố đến nơi này."

Trương Khởi ngồi ở trên sàng tháp, mặc dù cố gắng dấu đi vẻ thùy mị vốn có, nhưng nàng nhìn hắn như vậy, mềm mại như không có xương, dáng vẻ mềm mại thuận theo, làn thu thủy khẽ lưu động, để cho hắn phải tổn hao khí lực thật lớn, mới có thể khống chế bản thân không ôm nàng vào trong ngực, vỗ về an ủi.

Nghe Tô Uy nói vậy, Trương Khởi cúi đầu xuống.

Môi của nàng đang dần dần cắn chặt.

Kế hoạch đã đi đến bước thứ tư, cũng chính là một bước cuối cùng, khó khăn nhất, cần đến vận may nhất..... Chẳng lẽ đây cũng là vận khí của nàng?

Thôi thôi, đã tới tình trạng này, nàng còn sợ hãi cái gì? Chỉ cần có thể rời khỏi đất Tề, có thể vĩnh viễn vĩnh viễn rời khỏi đất Tề, cũng không còn phải nhìn thấy người kia, không bao giờ nghe đến những tin tức có liên quan đến hắn nữa, là đủ rồi.

Vì vậy, Trương Khởi mềm nhẹ đáp: "Ngũ lang....."

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới, nàng vẫn còn nhớ rõ nhũ danh của mình, không nghĩ tới ngày đó họ chỉ gặp mặt thoáng qua tại phủ đệ của Vũ Văn Hộ, nàng lại nhớ kỹ mình, Tô Uy vui mừng đến độ muốn nổ tung rồi.

Hắn vội vã đáp một tiếng, ngay sau đó lại nói: "Ta ở nơi này."

Trong câu nói này, hàm chứa vui vẻ vô biên, giống như một tiếng gọi này của nàng , hắn đã mong đợi quá lâu, quá lâu rồi.

Trương Khởi kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía hắn, chống lại bộ mặt vô cùng thỏa mãn kia, nàng đột nhiên cảm thấy có chút ấm áp.

Rũ mắt xuống, Trương Khởi cười cười, thật thấp hỏi: "Ngũ lang, ngươi sẽ gạt ta sao?" Môi của nàng run rẩy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn toát lên vẻ yếu ớt, mười ngón tay xoắn thật chặt thành một đoàn.....

Tô Uy thấy dáng vẻ kia của nàng, liền thấy đau lòng, hắn vội vã nói: "Không biết." Hắn nghiêm túc, nghiêm túc nói tiếp: "A Khởi, ta có thể đối thề với ông trời, mặc kệ như thế nào, ta nhất định sẽ dùng sinh mạng của mình bảo hộ ngươi, giúp đỡ ngươi."

Dùng tính mạng để bảo hộ nàng, giúp đỡ nàng?

Nàng còn chưa nghe qua lời thề nào êm tai như vậy đấy.

Trương Khởi thật thấp lên tiếng: "Tốt."

Nàng đưa bàn tay nhỏ bé trắng nõn ra, đặt nó lên lòng bàn tay Tô Uy, run giọng nói: "Ngũ lang, ngươi không được phụ ta."

Tô Uy không trả lời câu này của nàng..., hắn đang ngơ ngác nhìn bàn tay của nàng đang đặt trên tay mình.

Cảm thấy ánh mắt của hắn khác thường, Trương Khởi vội vàng thu tay lại. Nào biết, nàng mới vừa động, Tô Uy lập tức nắm lại, giữ chặt bàn tay

https://thuviensach.vn

của nàng trong lòng bàn tay mình. Mới vừa nắm lại, hắn không biết nghĩ tới điều gì, lại liên tục không ngừng thả lỏng ra. Sau đó, trợn to mắt, lưu luyến không rời nhìn phụ nhân rút bàn tay nhỏ bé lại.

Trong mắt người thiếu niên không chút nào che giấu sự si mê Trương Khởi, làm cho lòng của nàng liền thoáng thả lỏng. Mấy tháng qua, nàng chưa từng có một khắc buông lỏng chân chính? Đồng nhất với buông lỏng, chính là mỏi mệt theo sau.

Thấy cặp mắt nàng trở nên mê ly, thiếu niên cưng chiều nói: "A Khởi, chúng ta trở về đi thôi."

"Tốt." Mới đáp lời nơi này, Trương Khởi kinh ngạc hỏi: "Trở về?"

"Ta còn có một ít thuộc hạ, chúng ta cùng bọn họ hội hợp, hiện tại liền lên đường, có được hay không?"

Trương Khởi hoàn toàn tỉnh táo, nàng có chút khẩn trương hỏi: "Vậy, chúng ta đi nơi nào?"

Thiếu niên đứng lên, hắn bước đi thong thả mấy bước trong phòng sau đó mới nói: "Trước tiên đến Bắc Hằng Châu đã." Chỉ sợ Trương Khởi thất vọng, hắn nghiêm túc giải thích: "Thời tiết ngày càng lạnh hơn, theo ta xem xét, chỉ sợ không lâu nữa sẽ có bão tuyết. Vào thời điểm này, không nên lặn lội đường xa." Bắc Hằng Châu nằm ở phía bắc cách Bắc Sóc Châu ba trăm dặm đường. Tấn Dương lại nằm ở phía nam Bắc Sóc Châu, từ Bắc Hằng Châu tới Tấn Dương, mất hơn tám trăm dặm. Mà thành Trường An, cách Bắc Sóc Châu hơn một ngàn bốn trăm dặm, mùa đông ở nơi này, lúc nào cũng có bão tuyết, nếu tiến về phía Trường An sẽ hết sức không sáng suốt.

Hắn dịu dàng nhìn Trương Khởi, lại nói: "Chờ đến mùa Xuân, chúng ta sẽ đi Trường An, ta bàn giao công sự xong, lập tức tiễn ngươi trở về Trần quốc, được không?"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi nhìn hắn, chống lại con ngươi trong suốt ở bên trong, nhìn cái bóng của mình, hồi lâu mới nhẹ nhàng lên tiếng: "Nghe theo ngươi."

Mặc dù chỉ có ba chữ, nhưng đối với nàng mà nói, cũng tương đương với việc đem sinh mạng cùng tiền đồ của mình ra phó thác.....

Không thể tiến về phía Chu, trong lòng của nàng âm thầm đau buồn. Nhưng nàng cũng biết, suy tính của Tô Uy hoàn toàn chính xác, lúc này mà mạnh mẽ tiến về phía Trường An, rất có thể sẽ chôn thân ở trong trời đông giá rét.

Tô Uy nhìn thấu sự lo lắng của nàng liền nghiêm túc nói: "A Khởi, yên tâm."

Tô Uy làm việc mạnh mẽ dứt khoát, đến gần tối liền có một đội buôn rời khỏi Bắc Sóc Châu, đi tới phương Bắc .d♡iễn‿đàn‿l♡ê‿quý‿đ♡ôn.

Ngồi ở trong xe ngựa, Trương Khởi lúc này mới phát hiện, mặt của A Lục thật đỏ, liền không hiểu hỏi: "A Lục, ngươi làm sao thế?"

A Lục đang mất hồn, thấy nàng hỏi hư vậy liền giật mình, vội vàng lắc đầu đáp: "Không có gì, không có gì." Trương Khởi nhớ lại, lúc mình bị Tô Uy dẫn vào một gian phòng trong tửu lâu thì người ở cùng với A Lục chính là người có ngũ quan của dân tộc Hồ, một thiếu niên diễm lệ, nàng lập tức cảnh giác mở to mắt, nghiêm túc hỏi: "Có người khi dễ ngươi rồi hả ?"

Đúng rồi, từ lúc gặp nhau lần đầu, thiếu niên kia đã có hành động cử chỉ quan tâm đến A Lục, chắc là đã có chuyển biến tốt rồi.

A Lục thấy Trương Khởi nói vậy , liền vội vàng lắc đầu, hốt hoảng nói: "Không có, không có." Gương mặt lại đỏ lên như nhỏ ra máu.

"Thật không có?"

https://thuviensach.vn

"Có, có một chút" A Lục nhỏ giọng trả lời, thấy Trương Khởi vọt ngồi xuống, nàng bị sợ vội vàng nói: "Là ta khi dễ hắn", A Lục lặng lẽ rũ mi nhìn xuống: "Mới vừa rồi ở tửu lâu hắn đã nói ngươi không tốt nên ta đã đánh hắn mấy quyền..... Hắn đau đến mức nhảy dựng lên. Vì vậy, vì vậy, hắn liền kéo ta lại, cắn lên miệng của ta một cái."

A Lục chỉ chỉ vào miệng, Trương Khởi lúc này mới phát hiện khóe miệng của nàng có chút hồng.

Thấy Trương Khởi thẳng tắp nhìn mình, A Lục đột nhiên nước mắt lưng tròng: "A Khởi, ta nghe người ta nói qua, nếu nam nhân cắn vào miệng của nữ nhân thì nữ nhân sẽ mang thai, không phải là ta sẽ sinh con chứ ?"

"Không thể nào."

"Thật?"

"Thật."

Thấy Trương Khởi đưa tay muốn kéo màn xe ra, A Lục liền sợ hết hồn, ngăn tay Trương Khởi lại, mặt hồng rực, nước mắt lưng tròng nói: "A Khởi không được". A Lục mím môi, vừa dùng tay áo lau lệ, vừa nói: "Hắn cắn vào miệng ta xong, ta sợ quá, liền, liền đá hắn một cước, hắn đau đến mức ngã vật ra đất, nói thẳng, nếu như hắn đoạn tử tuyệt tôn, có thành quỷ, cũng muốn bắt ta làm thê của hắn."

A Lục đưa ngón tay lên, nhỏ giọng bổ sung: "Hắn đau đến mức Tô Uy phải cho người nâng hắn lên xe ngựa....."

Nói như vậy là A Lục đã đánh thắng?

Trương Khởi nhìn A Lục, dừng động tác vém rèm lại. Thấy thế, A Lục lập tức cười tít mắt.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Tung Tích Bị Bại Lộ

Tô Uy hiển nhiên là một người có kinh nghiệm du lịch phong phú, thời tiết đông hàn này, con mồi đều đã ngủ đông, nhưng mỗi một lần, hắn đều có thể mang theo thuộc hạ săn được các loại thú hoang, hơn nữa hắn còn tinh thông nấu nướng, việc ăn uống của Trương Khởi đều do hắn tự mình quan sát, vô cùng đa dạng, mỹ vị khác thường. Trương Khởi có chuyện trong lòng, nên vẫn không phát hiện quý công tử này tự mình rửa tay nấu nướng cho mình ăn.

Hơn nữa, kiến thức của hắn rộng rãi, tài học tung hoành, ăn nói khôi hài, lại vô cùng giỏi về nhìn mặt mà nói chuyện, mỗi lần Trương Khởi muốn gì, còn chưa mở lời, hắn cũng đã làm trước cho nàng.

Vì vậy, hành trình lật nghiêng mệt nhọc, lại được hắn hầu hạ thoải mái, đoạn đường này, Trương Khởi bởi vì ưu tư tích tụ trong lòng, gầy đến không còn hình dáng, đã bị hắn nuôi cho béo mấy cân.

Về phần A Lục, nghĩ nghĩ liền lặng lẽ chạy ra hầu hạ Hạ Chi Trắc đã bị nàng ấy tổn thương. Nhưng không đến một canh giờ, A Lục liền nước mắt lả chả chạy trở lại.

Trương Khởi còn chưa hỏi ra kết quả, A Lục đã chạy lên này xe ngựa. Sau đó, trong xe ngựa kia, không phải tiếng cười thì chính là tiếng mắng, hoặc là A Lục khóc lóc chạy về, Hạ Chi Trắc lại mạnh mẽ ồn ào ở trong xe ngựa kêu tên của nàng ấy, cầu xin nàng ấy qua, hay là, tiếng cười lớn của hai người xuyên qua rừng núi mà đến.

https://thuviensach.vn

Quan sát mấy ngày xong, Trương Khởi nghĩ nghĩ ra, liền không để ý A Lục đi đâu nữa.

Hôm đó gần tối, Tô Uy giục ngựa đi tới trước mặt của Trương Khởi, chỉ về đằng trước nói: "A Khởi, trước khi mặt trời xuống núi, chúng ta có thể tiến vào Bắc Hằng Châu rồi." Hắn thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "May mà chưa có tuyết rơi." Híp mắt nhìn không trung một hồi, rồi quay đầu lại thảo luận một lát với một ông cụ mũi cao mắt sâu ở trong đội ngũ, Tô Uy nói với Trương Khởi: "A Khởi, chúng ta quả nhiên có vận mệnh tốt, chưa tới năm ba ngày nữa, tuyết sẽ rơi rồi."

Trương Khởi dịu dàng cười nói: "Đúng vậy, số phận không quá kém."

Nàng từ từ quay đầu lại, kinh ngạc nhìn về phía nước Tề.

Nàng nhìn phương hướng nước Tề mất hồn, Tô Uy cũng nhìn mặt bên của nàng mất hồn. Trong ánh mắt của hắn, chớp động thương tiếc, dịu dàng, đau lòng, còn có buồn bã.

Một hồi lâu, Trương Khởi phục hồi tinh thần lại, đối diện ánh mắt của hắn, Trương Khởi hỏi "Ngũ lang, huynh định như thế nào?"

Tô Uy cúi đầu, hắn nhẹ giọng nói: "Vũ Văn Hộ ngang ngược đến đây, sớm muộn sẽ chọc họa vào người, ta không tránh khỏi, nên lưu vong đến nay." D:đ:L:q:đ Hắn không có nói, khi hắn biết thứ nữ nhà Vũ Văn Hộ không phải Trương Khởi thì liền cự hôn, đáng tiếc Vũ Văn Hộ không chịu, bức bách từng bước.

Hắn cắn răng, tiếp tục nói: "Cha ta đã chết, thúc phụ bị buộc đã đồng ý hôn sự này, lần này ta trở về, là vì giải trừ hôn ước."

Tô Uy tuổi mụ 20, chính là thời điểm thiếu niên tuấn tú, cộng thêm hắn đi nam về bắc, văn võ song toàn, quả là một nhân tài.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi nhìn hắn, âm thầm suy nghĩ: chỉ sợ Vũ Văn Hộ không đồng ý.

Nhìn thấy nàng mất hồn, Tô Uy cũng mất hồn. Hắn kinh ngạc nhìn nhìn mặt bên âm u của Trương Khởi, âm thầm suy nghĩ: hôn ước này, ta vô luận như thế nào cũng phải giải trừ. . . . Tiểu nữ nhân trước mắt hắn, có thể bởi vì Lan Lăng Vương lấy thê mà quả quyết giả chết, có thể thấy được nàng coi trọng danh phận cỡ nào, mà nàng tốt đẹp thế này, cũng đáng giá tất cả tốt nhất trên thế gian, cho nên, lần này, hắn nhất định phải giải trừ hôn ước, trong sạch làm bạn nàng đến trời nam đất bắc.

Hắn vốn còn tước vị quan chức trong người, nhưng ở loạn thế, tước vị quan chức đó cũng không dùng được gì.

Tiến vào Bắc Hằng Châu rồi.

Bắc Hằng Châu từ xưa là trọng địa quân sự trọng trấn và chiến lược, là vùng giao tranh của binh gia: "Ba mặt đều không chỗ yếu. Đông kết nối với hang, nam là núi rừng, tây giáp sông lớn, bắc là sa mạc. Nếu có chiến tranh, thì là đất bảo đảm ở Trung Nguyên".

Thời Bắc Ngụy Đạo Vũ đế Thát Bạt Khuê đã dời dô đến đây, từ đó, lịch sử Trung Quốc tiến vào thời kỳ Nam Bắc triều giằng co. Lúc đó, nơi này thay thế kinh đô, thay mặt thống trị, nên cũng xưng Đại Kinh. "Trong kinh Ấp Đế, Phật hiệu phong phú, tháp đẹp miếu tốt, sừng sững đối diện", trong kinh đô có trăm chùa miếu, hai ngàn tăng ni.

Mấy năm trước, tiên đế còn dời hơn 3000 hào kiệt tới.

Là kinh đô cũ, có thể thấy được Bắc Hằng Châu khá phồn hoa náo nhiệt, loại phồn hoa náo nhiệt này, còn hơn cả Bắc Sóc châu.

Thấy Trương Khởi kinh ngạc nhìn nhìn người ta lui tới giữa ngã tư đường, Tô Uy ở bên cạnh giải thích: "A Khởi, nơi này hào kiệt đông đảo,

https://thuviensach.vn

người thô lỗ không hợp pháp chỗ nào cũng có, muội ngàn vạn phải cẩn thận."

Đây là cảnh cáo. Trương Khởi vội vàng "uh" một tiếng, dịu dàng nói: "Ta sẽ cẩn thận."

Nghe thấy nàng dùng giọng nói dịu dàng thuận theo, tựa như một tiểu thê tử nói chuyện với mình, Tô Uy càng cười sáng lạn hơn. diễ●n☆đ●ànlê☆q●uýđ●ôn Một hồi lâu hắn mới nói tiếp: "Lát nữa sẽ tìm một nhà trọ cho mọi người ở tạm. Thừa dịp chưa có tuyết rơi, ta phải đi bái phỏng mấy cố nhân, A Khởi, ta không có ở đây thì muội phải ăn uống đàng hoàng, đừng có kén."

Vừa nghe lời dặn "đừng có kén", mặt Trương Khởi liền hơi hồng. Cho đến hai ngày trước, nàng mới biết việc ăn uống cuộc sống thường ngày của mình, cả A Lục cũng không có nhúng tay, tất cả đều qua tay Tô Uy qua tay. . . . .

Nghĩ tới áo lót của mình cũng là hắn cầm đi giặt, Trương Khởi liền đỏ mặt, nửa ngày cũng không hết.

Nàng đỏ mặt cúi đầu, phía ngoài Tô Uy cũng không có nói, hắn lẳng lặng xuyên qua màn xe, dịu dàng nhìn nàng xấu hổ, trong lúc bất chợt, một loại thỏa mãn và vui vẻ không nói ra được, tràn đầy trong trái tim hắn, làm cho hốc mắt hắn phút chốc trở nên ướt át.

Cho đến xe ngựa dừng lạu trước một nhà trọ, Trương Khởi mới phục hồi tinh thần lại.

Sắp xếp cho nàng và A Lục thỏa đáng, để lại Hạ Chi Trắc đã sớm khỏi hắn, nhưng vẫn giả bộ bị thương không dậy nổi chăm sóc, Tô Uy liền vội vã rời đi.

https://thuviensach.vn

Đầu tiên là trăm phương ngàn kế chạy trốn, lại cả đường mệt nhóc, cho đến lúc này, Trương Khởi mới xem như có thể nghỉ ngơi một lát.

Ngã lên giường, Trương Khởi kinh ngạc nhìn xem phía trước, bất tri bất giác, ý định lại chuyển đến trên người Lan Lăng Vương.

Nàng lắc lắc đầu, đẩy hình ảnh hắn ở trong đầu ra. . . . . Có một số việc, một khi lựa chọn, là không thể xóa đi lựa chọn lần nữa. Hắn có Trịnh phi của hắn, còn mình cũng sẽ có con người mới.

Nàng còn nhỏ, nàng thua được, với lại, trời đất bao la, mình còn sống, nên quên cũng sẽ quên thôi.

Tháng mười một, Giáp Thần (mùng hai).

Ngày đó, Bắc Tề Hiếu Chiêu đế Cao Diễn hạ chiếu, nói là bởi vì hoàng thái tử còn nhỏ tuổi, phái Tả Thượng Thư Phó Xạ Triệu Quận vương Cao Duệ truyền chỉ, để Trường Nghiễm vương Cao Trạm thừa kế ngôi vị hoàng đế. Lại viết lá thư cho Cao Trạm, nói: "Cao Bách Niên không có tội, đệ nên đối đãi nó tốt, đừng học theo những người trước." Cùng một ngày, Bắc Tề Hiếu Chiêu đế chết ở trong cung Tấn Dương. Lúc hắn lâm chung, nói tiếc nuối lớn nhất của mình là không thể đưa tiễn thái hậu lúc lâm chung.

Quý Sửu (ngày mười một), Cao Trạm ở Nam Cung kế vị Hoàng đế, đại xá thiên hạ, đổi niên hiệu thành Thái Ninh.

Đã bận rộn hơn một tháng, hôm nay tất cả đều kết thúc, chỉ đợi bệ hạ luận công ban thưởng d(đ)l(q)đ

Tiêu Mạc thầm nghĩ: bây giờ có thể rảnh tay xử lý chuyện của Trương Khởi.

Một tháng trước, hắn phái quản sự, yêu cầu ông ta điều mấy hộ vệ đến cho Trương Khởi sau đó hắn lại bảo điều vài người về dùng, ai ngờ ông ta

https://thuviensach.vn

lại điều hết tất cả về.

Sau khi biết được tin tức, lòng hắn biết không ổn, vội vàng phái ra một ít người tiến về phía Bắc Sóc châu, quả không ngoài dự đoán, Trương Khởi đã chạy trốn đến bóng dáng cũng không thấy.

Tiêu Mạc hoảng sợ, hắn kêu hầu gái vú già ở Bắc Sóc châu lại hỏi, những xuẩn phụ này lại hỏi gì cũng không biết, chỉ biết bọn hộ vệ vừa đi, thì Trương Khởi cũng đi rồi.

Thiên hạ này mịt mờ, khắp nơi binh hoang mã loạn, nàng ấy có thể đi đâu?

Tiêu Mạc phát tác mấy người xong, liền kinh ngạc nhìn về phía bắc, chỉ cảm thấy vừa hận vừa khổ.

Tại sao nàng ấy có thể ngu xuẩn như vậy? Mình khiến nàng ấy tránh không kịp sao? Thiên hạ này mặc dù ở đây, nhưng làm gì có chỗ cho nữ nhân và trẻ con sống?

Tiêu Mạc không nghĩ ra Trương Khởi có thể rời đi với ai, có thể rời đi với ai chứ.

Hiện tại hắn liền chạy tới Bắc Sóc châu, hắn muốn tra rõ, hai ngày Trương Khởi rời phủ, có đội ngũ nào đi qua Bắc Sóc châu.

Còn nữa, sau khi Trương Khởi rời đi không lâu, đã có mấy trận bão tuyết hạ xuống, nàng không thể nào đi xa. Chuyện Tiêu Mạc bỏ lại công việc, không để ý thời tiết lạnh lẽo, mới được mấy ngày nắng ấm, tuyết đọng dày đặc trên đường vừa bắt đầu tan chảy, liền tự chạy tới Bắc Sóc châu, liền truyền vào phủ Lan Lăng vương ở Tấn Dương ngay đầu tiên.

Lấy được tin tức phủ thượng thư truyền đến, Phương lão vội vàng đi tới chủ viện.

https://thuviensach.vn

Trong chủ viện, Lan Lăng Vương đang quơ múa kiếm dài. Phía sau hắn, bông tuyết trên nóc phòng đã tan một nửa, nhưng vẫn còn những mũi tuyết nhọn khiến rãnh tuyết càng thêm sáng rỡ.

Lúc Phương lão chạy tới, bầu trời vừa vặn lại nổi lên mấy đóa bông tuyết, bông tuyết kia bay xuống trên tóc đen, trên áo đen, trên gương mặt tuấn mỹ băng hàn tang thương của Lan Lăng Vương, hơi chút vận động, liền tan ra biến thành từng dòng suối nhỏ, từ trán, trên mặt, chóp mũi của hắn chảy xuống con ngươi cô tịch của hắn thì giống như bi thương đã lâu.

Thấy Phương lão đến, hắn lau đi nước tuyết lan tràn trên mặt, quay đầu lạnh lẽo hỏi "Chuyện gì?" diendanlequydon.com

Kể từ sau khi Trương cơ chết, Quận Vương làm như sẽ không biết khóc không biết cười rồi. Hắn chỉ hờ hững như vậy, mặt không thay đổi nhìn bất luận kẻ nào. Nếu không phải bông tuyết tựa như lệ, ông cơ hồ quên lãng, sự tuyệt vọng và bi ai lúc nào cũng lộ ra của quận vương mình.

Phương lão vội bước lên trước, ông cúi đầu bẩm: "Quận Vương, Tiêu Mạc chạy tới Bắc Sóc châu, sáng hôm nay đi."

Bắc Sóc châu? Lan Lăng Vương cau mày nói: "Trong một tháng này, hắn ba lượt phái người tiến về phía Bắc Sóc châu. . . . ." Tại thời điểm quan trọng như vậy, Bắc Sóc châu có chuyện gì, có thể khiến cho hắn trong lúc cấp bách rút người ra, hiện tại cả tuyết rơi cũng không để ý nữa?

Chẳng lẽ là?

Trái tim đột nhiên giật thót, Lan Lăng Vương khàn giọng nói: "Người đâu"

Mấy hộ vệ đi ra.

https://thuviensach.vn

Nhìn bọn họ, Lan Lăng Vương ra lệnh: "Lập tức cho mười người điều tra, do Lý tướng dẫn đội, chạy tới Bắc Sóc châu, nhớ, thăm dò rõ ràng Tiêu Mạc đang làm chuyện gì"

"Vâng"

Lạnh mặt, Lan Lăng Vương trầm giọng nói: "Khác, bắt toàn bộ người thân cận của Tiêu Mạc, mặc kệ các ngươi sử dụng thủ đoạn gì, ta muốn lập tức biết Tiêu Mạc vì cái gì đi Bắc Sóc châu. Còn nữa, hôm đó hỏa hoạn cháy lớn, chỉ dựa vào gấm vóc xà gỗ trong kim ốc, là không thể nào. Ta muốn biết Tiêu Mạc có tạo ra tác dụng gì trong đó không."

Bọn người hầu đã nói, ngày thứ ba trước hỏa hoạn, Trương cơ hạ lệnh mang 20 cuộn gấm đưa vào trong kim ốc. Mọi người cho là nàng ấy ưa thích thấy trong kim ốc đầy đồ tốt, liền nghe theo, cũng không có báo cáo chuyện này với hắn.

Nhưng bây giờ hắn nghĩ lại, vẫn cảm thấy, trận hỏa hoạn kia có lẽ có gì ẩn mật.

Có lẽ nàng ấy không có chết, hắn hy vọng nàng ấy không có chết dường nào

"Vâng!"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Nàng Ấy Còn Sống

Lại đến đêm khuya.

Trong thư phòng đèn dầu sáng rỡ, dù là bên ngoài bông tuyết không ngừng rơi xuống, mười hộ vệ cũng đứng không nhúc nhích.

Phương lão đẩy cửa vào thì thấy Lan Lăng Vương đứng ở phía trước cửa sổ, tự rót rượu tự uống.

Hôm nay hắn muốn say một cuộc, Phương lão biết.

Ông không có khuyên hắn, cũng không có ngăn hắn.

Đứng ở nơi ngóc ngách, Phương lão từ ái nhìn quận vương nhà mình, nhìn hắn ngước đầu, vừa uống rượu, vừa lệ rơi đầy mặt.

Ngài ấy đã có bao lâu chưa khóc?

Kể từ sau khi Trương cơ chết, Quận Vương chưa từng khóc. Rõ ràng đau lòng muốn chết, rõ ràng vô số lần cầm bội kiếm, chỉa mũi kiếm rét lạnh vào mình, nhưng trong mắt ngài ấy, vẫn không có lệ.

Mà bây giờ, Quận Vương chảy nước mắt rồi. Thật tốt.

Giống như biết Phương lão đang đến gần, Lan Lăng Vương đang đứng nghiêm thẳng tắp, thân hình cao lớn giống như núi ngọc, khàn khàn trầm thấp mở miệng, "Phương lão, ông biết không? Nàng ấy còn sống."

https://thuviensach.vn

Khạc ra bốn chữ cuối cùng, hắn phát ra một hồi tiếng ngẹn ngào như khóc như cười, một giọt hai giọt nước mắt, theo động tác ngửa đầu uống rượu của hắn, tung tóe ở trên sàn nhà.

Hắn vừa uống rượu, vừa nghẹn ngào lặp lại: "Nàng ấy còn sống, còn sống. . . . . ."

Phương lão tiến lên, ông ân cần nhìn Lan Lăng Vương, nhỏ giọng nói: "Nếu Trương cơ còn sống, Quận Vương càng phải bảo vệ thân thể. Nếu sức khỏe ngài không tốt, làm sao bảo hộ nàng ấy?"

Lan Lăng Vương chợt ngẩng đầu, uống một hơi cạn sạch rượu trong ly. Sau đó, hắn ném ly qua một bên, khàn khàn, vui mừng nói: "Uh, chưa tìm được nàng ấy, ta còn chưa thể uống say"

Từ ngày Tiêu Mạc lộ ra tung tích, Lan Lăng Vương đã quyết định thật nhanh, phái người len lén bắt hết quản sự, cận thân thị vệ và mấy vú già hay được dùng ở Tiêu phủ.

Đáng thương đường đường thượng thư phủ, ở trong loạn thế, sao có thể chống đỡ được một cây đao trong tay binh lính? Đêm đó đại binh vung đao lên, mười mấy người chưa kịp giãy giụa đã phải ngoan ngoãn đi theo.

Mấy lần thẩm vấn đầu, Lan Lăng Vương chẳng hỏi ra gì cả

Cộng thêm hắn vốn cũng không tin tưởng Trương Khởi còn sống trên đời, liền có chút nhục chí, vừa vặn lúc này, Bắc Sóc châu truyền đến chim bồ câu, trên đó viết, Tiêu Mạc hỏi thăm vệ sĩ thủ thành thì trọng điểm nhắc tới một nữ nhân.

. . . . . Trên trời dưới đất, nữ nhân có thể làm cho Tiêu thượng thư hắn để ý, trừ Trương Khởi còn có ai?

https://thuviensach.vn

Lập tức Lan Lăng Vương vừa mừng như điên vừa tức giận, hắn nhìn chằm chằm mấy người Tiêu phủ bị chộp tới Tiêu phủ, có câu nô như chủ nhân, những nô tài này, thật đúng là giảo hoạt như Tiêu Mạc, khi bắt bọn họ đều không phản kháng, bị bắt lại đều nói xằng nói bậy qua loa tắc trách mình.

Có mục tiêu, tất cả cũng liền đơn giản, dưới trọng hình, rốt cuộc có một tỳ nữ khai ra, nói là khi hỏa hoạn thì trong chủ viện thượng thư phủ, thỉnh thoảng có thể nghe được giọng nói của nữ nhân xa lạ.

Tỳ nữ này khai xong, rốt cuộc, quản sự bị Lan Lăng Vương dùng con cái uy hiếp cũng chịu khai.

Từ trong miệng quản sự biết được Trương Khởi quả nhiên còn sống. Tiêu Mạc đã sớm khoét ra một đường ngầm trong kim ốc, khi hỏa hoạn thì Trương Khởi thông qua đường ngầm lặng lẽ chuyển tới phủ thượng thư.

Hôm sau, Trương Khởi liền được người của Tiêu Mạc chuyển giao đến Bắc Sóc châu.

Tiếp đó, hắn dẫn người đào sàn nhà ra, rốt cuộc tìm được con đường dài chừng mười thước đi thông khỏi vương phủ.

Tất cả đã hiểu rõ.

A Khởi thật không có chết.

Thật là một tiểu phụ nhân giảo hoạt, lại dám chơi chết giả với mình!

Trong vui sướng vô biên, Lan Lăng Vương vẫy lui mọi người, ôm một hũ rượu, uống đến hiện tại.

Sau khi ném ly đi, cặp mắt Lan Lăng Vương sáng lên như sao, ra lệnh: "Lấy bản đồ Tấn Dương và chung quanh Tấn Dương ra"

https://thuviensach.vn

Phương lão ngẩn ra, khuyên nhủ: "Quận Vương, hiện tại đã là đêm khuya." Mới khuyên một câu, ông nhìn vào cặp mắt của quận vương, không khỏi nghĩ ngợi: hiện tại muốn Quận Vương đi ngủ, ngài ấy cũng không ngủ được, thôi, tất cả theo ngài ấy đi.

Vì vậy ông gọi người làm, kêu họ mang bản đồ tới đây.

Lan Lăng Vương xem cả một đêm. Mỗi lần chỉ vào một thôn trang thật nhỏ, hắn đều có thể tưởng tượng phụ nhân của hắn đang ở trong cái sân nào, rồi nhìn bão tuyết tung bay bên ngoài đờ đẫn. Nghĩ đi nghĩ lại, hắn không còn ngơ ngác mất hồn, chỉ là mỉm cười không ngừng uống rượu. Nhưng uống uống, liền đã lệ rơi đầy mặt.

Bị Phương lão khuyên mãi, rốt cuộc đêm khuya cũng đi ngủ. Ngày hôm sau tỉnh lại đã là buổi trưa.

Thì ra tin tức Trương cơ vẫn còn sống, chẳng những khiến Quận Vương mừng như điên, ngay cả chính ông, cũng giống như được giải thoát, lần đầu tiên ngủ thật ngon trong một tháng qua.

Mới vừa rửa mặt ra ngoài, một vệ binh đã đến, gọi Phương lão: "Lão thúc, Quận Vương gọi ông đi qua."

"Uhm."

Phương lão bước nhẹ nhàng về phía trước.

Đi tới cửa viện thì ông thấy Lan Lăng Vương đang chắp tay vòng tới vòng lui ở trong sân. Khác với lúc trước là, bây giờ Lan Lăng Vương đã không còn vẻ băng hàn, càng không lộ vẻ đau đến không muốn sống, thay vào đó là gương mặt phiền não.

Nhưng phiền não cũng còn tốt hơn trước, vẻ mặt như thế, thật làm cho Phương lão xem mãi không chán.

https://thuviensach.vn

Phương lão cười méo miệng.

Ông bước vào sau cửa uyển, nhanh chóng giấu sạch vẻ vui mừng trên mặt, cúi đầu nói: "Quận Vương, ngài tìm ta?"

Lan Lăng Vương xoay đầu lại, chỉ vào mấy cuộn giấy trắng trên bàn, nói: "Phương lão, tới xem xem, mười hai toà thành trấn này, A Khởi có khả năng trốn ở nơi nào nhất?"

Hắn vuốt vuốt đôi mắt bởi vì không nghỉ ngơi tốt mà đỏ lên, thì thào nói ra: "Trời đông giá rét, cũng không biết nàng ấy có măc đủ áo ấm không? Ta không ở bên người, nàng ấy đói bụng thì phải làm sao?"

Suy nghĩ chốc lát, Lan Lăng Vương nâng cao âm thanh, ra lệnh: "Người tới"

"Có"

"Triệu tập tất cả Hắc Giáp Vệ và đội thân vệ của ta. Bảo họ đi đến Bắc Sóc châu, Bắc Hoàn châu. . . . . mười hai toà thành trấn này, nói cho bọn họ biết,

Trương cơ của ta ở trong đó, bảo bọn họ dù liều mạng cũng phải tìm nàng ấy ra cho ta.”

“Vâng.”

“Tất cả đỉnh núi, thôn trang chung quanh cũng không thể bỏ qua.”

“Vâng”

Sau khi ra mấy mệnh lệnh liên tục, rồi cho mọi người lui ra xong, Lan Lăng Vương tiếp tục xem bản đồ, cau mày suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Thời tiết lạnh lẽo, bão tuyết rối rít xuống, Trương Khởi trước giờ thông tuệ, nhất định sẽ không chạy xa. Nơi nàng ấy có thể xuất hiện, chỉ có thể là những chỗ này.

Ông trời thương ta, để ta tìm được phụ nhân của ta… chỉ cần có thể tìm nàng ấy về, Cao Trường Cung ta nhất định ba quỳ chin lạy bái tạ chư thần thiên hạ.

Phương lão tiến đến phía trước, ông nhìn bản đồ mấy lần, rồi lắc đầu nói: "Lão nô cũng không biết Trương cơ ẩn thân nơi nào." Dừng một lát, ông lại hỏi: "Tiêu thượng thư nói thế nào?"

Vừa nhắc tới mấy từ Tiêu thượng thư, Lan Lăng Vương vốn đang hơi hoảng hốt lập tức mài hàm răng ken két vang dội, hắn cười lạnh nói: "Hắn ta cũng nói như thế."

Nếu không phải tìm kiếm Trương Khởi cần người và lực lượng của Tiêu Mạc và Tân Đế mới vừa kế vị, lúc này làm việc phải thu lại, hắn đã đánh cho Tiêu Mạc một trận tơi bời rồi.

Bắc Hằng Châu.

Bông tuyết bay tán loạn, trong một cái sân bình thường ở thành tây, thỉnh thoảng truyền đến từng đợt tiếng cười.

Trong sân đóng chặt, Trương Khởi với một gương mặt mộc, mỉm cười nhìn A Lục và Hạ Chi Trắc đánh gậy trợt tuyết.

Tô Uy thì đứng bên cạnh nàng.

Tô Uy đang nhìn mặt bên của nàng.

Thấy nàng quay đầu lại, Tô Uy tằng hắng một cái, nói: "Bên ngoài lạnh lẽo, trở về phòng đi."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ừ một tiếng, khéo léo đi theo phía sau hắn. chưa đi được một bước, Tô Uy đã vươn tay đỡ nàng. Trương Khởi khẽ cười nói: “Không cần, ta lại không bệnh không đau.”

“Nhưng ta luôn không yên lòng.” Mỉm cười nói ra những lời này, chuyển qua dắt Trương KHởi, sau khi dẫn nàng tới trên giường ngồi xuống, hắn liền nhấc bình trà, vừa rót một chung cho Trương Khởi và mình, vừa nói: “Người của Tiêu Mạc xuất hiện ở Bắc Hàng Châu rồi.”

Trương Khởi đang cúi đầu uống trà, nghe vậy chung trà trong tay nhoáng một cái, vài giọt nước trà bắn tung tóe ra ngoài.

Nàng mất hồn nhìn về lửa than thiêu đốt phía trước, thì thào nói ra: “Sao mùa xuân tới trễ như vậy?”

Tô Uy nhìn nàng, nhẹ giọng nói: “Không cần quá lo lắng. mấy ngày nay có bão tuyết, hắn muốn sưu tầm mấy thành lân cận, cực kỳ không dễ.”

Rốt cuộc Trương Khởi hiểu.

Nàng chỉ sợ sự thần thông quảng đại của nam nhân kia.

Thấy nàng vừa kinh ngạc vừa mất hồn, Tô Uy chỉ an tĩnh rút than đốt lửa ra, không có quấy rầy nàng.

Hắn biết, nàng lại đang nghĩ về Lan Lăng Vương rồi.

Cho dù trong lòng hết sức không muốn, cho dù mơ hồ có hận, nàng cũng không cách nào ngăn cản chính mình nhớ nhung người nam nhân kia.

Thích một người, có lẽ chỉ có một cái chớp mắt, nhưng quên một người, làm sao chỉ cần một cái chớp mắt chứ…

Một hồi lâu, Trương Khởi mới phục hồi tinh thần lại, nàng ngẩng đầu lên, kiên định nhìn về phía Tô Uy nói: “A Uy, ta vô luận như thế nào cũng

https://thuviensach.vn

không thể rơi vào trong tay bọn họ.” rơi vào trong tay Tiêu Mạc, chỉ cần hắn không rời đi Bắc Tề, sớm muộn sẽ bị Lan Lăng Vương phát giác.

Nàng buồn bã cười một tiếng, nói nhỏ: “Ngày như vậy, ta không muốn sống thêm ngày nào nữa.”

Yêu thì thế nào? Nếu như trong yêu có hận, trong yêu có không cam lòng và khổ sở, như vậy quả quyết rút người ra, mới là tha thứ cho mình.

Tô Uy biết, nàng đang tỏ rõ lập trường của nàng, cũng đang cầu viện hắn.

Gật đầu một cái, Tô Uy nói: “Ta biết.” hắn dịu dàng vươn tay ấn lên tay của nàng, nói nhỏ: “A Khởi, đừng nghĩ nữa.”

Trương Khởi cười cười với Tô Uy, rút tay trở về. không chú ý tới việc hắn đang ngây ra, cúi đầu suy nghĩ một hồi, thì thào nói: “A Uy, nếu chúng ta là ở Trường An, vậy cso tốt không?”

Mới nói đến đây, nàng lập tức hối hận. Tô Uy đã hết lực, mình lại nói lời này, không phải khiến huynh ấy áy náy sao? Lập tức nàng đưa tay ra, nhẹ nhàng che trên bàn tay to của hắn, vội vàng nói: “A Uy, ta không trách huynh, ta chỉ hơi sợ.”

“Ta biết, ta biết.” Tô Uy thu hẹp mười ngón tay, nhẹ nhàng giữ tay nhỏ của nàng trong lòng bàn tay. Mà Trương Khởi lại lâm vào hoảng hốt trầm tư, lần này cũng không phát hiện hắn một mực nắm tay của mình.

Lúc này, một loạt tiếng bước chân truyền đến. ngay sau đó, vệ sĩ kêu lên ở dưới bậc thang trong sân: “Có chuyện bẩm lang quân.”

Tô Uy cất bước đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Âm thanh của vệ sĩ bên ngoài truyền đến rõ ràng: “Lang quân, Lan Lăng Vương dán bố cáo ở tất cả các thành, nói là vô luận tên ăn xin hay anh hào, hoặc người có tội, phàm cung cấp chỗ ở của Trương cơ, đều thưởng 200, tội nghiệt lúc trước, Lan Lăng Vương sẽ xin bệ hạ miễn xá. Khác, các cửa thành, đều có Hắc Giáp Vệ xuất hiện, tìm kiếm khắp bên trong thành.”

Thưởng cho 200, hắn thật là rộng rãi!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Chúng Ta Hòa Ly

Giọng Tô Uy ôn hòa từ bên ngoài truyền đến: "Biết, ngươi đi đi."

"Vâng."

Tô Uy vừa vào phòng, liền thấy Trương Khởi ngước khuôn mặt nhỏ nhắn, điềm đạm đáng yêu nhìn mình. Tô Uy liền bước nhanh đi tới trước mặt nàng, cầm tay của nàng nói: "Đừng nóng vội."

"Vâng."

Trương Khởi thở ra một hơi, cố gắng nhìn hắn cười một tiếng: "Ta không vội."

Chỉ là ngay cả tên ăn xin, ác bá trong thành đều là người của Lan Lăng Vương.

Hắn từ lúc nào thì biết mình chưa chết? Chẳng lẽ là lộ ở chỗ Tiêu Mạc?

Thấy Trương Khởi lúc nói không vội, nụ cười trên mặt cũng tắt ngấm, Tô Uy dịu dàng đưa mắt nhìn Trương Khởi một cái, xoay người, sải bước đi ra cửa phòng.

Giữa ngã tư đường, mặt đường có một tầng tuyết đọng thật dầy, con đường bên cạnh, thỉnh thoảng có thể thấy tên ăn xin cùng mấy đứa trẻ lang thang xiêm áo đơn bạc lạnh đến run lẩy bẩy .

Mờ mịt liếc mắt nhìn bầu trời, Tô Uy vừa suy nghĩ, vừa đi vào một trong đường tắt.

https://thuviensach.vn

Hắn vừa đi, chính là cả ngày, đi lúc tuyết bay tán loạn, lúc về, bão tuyết vẫn còn hoành hành khắp nơi.

Tô Uy thở dài một hơi, cất bước bước vào viện.

Hắn một bước vào nhà kề bên, mới vừa run run phất đi một thân đầy tuyết, lại thấy Trương Khởi bưng một chậu nước nóng đi tới. Nàng nhìn lại Tô Uy đang ngây ngô như gà gỗ, nhỏ giọng nói: "Mới vừa đi vào, gột rửa một cái đi."

Ở trong đoàn người của Tô Uy, không có tỳ nữ, hiện tại A Lục lại không có ở đây, Trương Khởi cũng không đành lòng, chỉ có thể tự mình động thủ thôi..

Vì vậy, nàng đi tới phía sau, giúp hắn cởi áo khoác trên người ra, sau đó bảo hắn ngồi xuống, phủi đi những bông tuyết dính đầy trên tóc, vừa phất lung tung mấy cái, vừa nói: "Lo lắng làm gì? Rửa mặt mũi chân tay cho ấm đã." Giọng nói vừa mềm lại vừa ngọt, làm cho người ta chưa uống đã thấy say.

Tô Uy cúi đầu.

Hắn nhìn chậu nước nóng hổi. Nhìn cái bóng của mình, nho nhỏ nói: "A Khởi, ngươi bây giờ, thật giống như một tiểu thê tử."

Trương Khởi đang phủi tóc cho hắn, tay chợt cứng đờ, rồi lạ rũ mắt xuống. Nhẹ giọng nói: "Mau rửa đi."

Thấy nàng thu vạt áo khẽ chào, chuẩn bị lui ra, Tô Uy vội vàng nói: "Tuyết rơi nhiều cũng có chỗ tốt. Ngay cả mạnh như Hắc Giáp Vệ, cũng gánh không được rồi, Chung quanh cửa thành cũng vắng vẻ lắm."

Mặc dù vắng vẻ. Vẫn luôn có người từng thời từng khắc nhìn chằm chằm, hơi có người khác thường ra vào, bọn họ liền lập tức xuất hiện .

https://thuviensach.vn

Điểm này, Tô Uy biết, Trương Khởi cũng biết.

Thấy Trương Khởi không lui về phía sau nữa, mà ngẩng đầu giương mắt nhìn mình, Tô Uy thẳng lưng, tư thái ưu nhã khí phái nhìn nàng mỉm cười nói: "Gia phụ ta là trọng thần của Tây Nguỵ. Khi ta còn bé lại thường mải chơi không nghe lời ông, những thành trấn chung quanh Tấn Dương đều có người quen. Nói thật thì Cao Trường Cung cũng không phải là cường hào ác bá."

Chống lại Trương Khởi, hắn trừng mắt nhìn. Nghịch ngợm nói: "Ta mới vừa rồi đã thỉnh cầu các bằng hữu của ta hỗ trợ. Những ngày kế tiếp, thành trì chung quanh đây , cứ cách chừng mười ngày, sẽ gặp mơ hồ xuất hiện hành tung của một đại mỹ nhân ... ... Nàng sẽ giúp chúng ta thu hút những đứa trẻ lang thang cùng những tên ăn xin kia." Như vậy trong trời đông lạnh giá, những người đó đi đến chỗ đó, có muốn rời khỏi, cũng không dễ dàng như bình thường.

Nghe đến đó, Trương Khởi liền mỉm cười, trong lúc Tô Uy si ngốc đưa mắt nhìn thì sóng mắt nàng liền lưu chuyển: "Này, hắn thưởng những 200 Kim, người trong viện này, sẽ không nói ra chứ?"

"Bọn họ đều là người ở bên cạnh ta nhiều năm, trải qua vô số chuyện, đồng sinh cộng tử, nên trung trinh lắm. A Khởi cứ yên tâm đi."

"Vâng, ta biết."

Tuyết rơi dày liên tục trong nhiều ngày, năm công nguyên 561 liền cứ thế trôi qua.

Theo tiết lập xuân tiết, bầu trời lập tức trong xanh hơn. Tới tháng giêng thì thời tiết đã tốt hơn trước nhiều, giữa ngã tư đường hơn phân nửa tuyết đọng đã tan chảy.

https://thuviensach.vn

Trong vòng hơn một tháng này, Trương Khởi trôi qua trong bình yên, biệt viện cực kỳ bình thường này mặc dù bị những tên ăn xin cùng kẻ lang thang rình rập nhiều lần, đã từng có hào kiệt xông vào. Nhưng những người này chứng kiến Tô Uy mũ quan cao quý, phong cách lỗi lạc cùng với người hộ vệ vạm vỡ phía sau thì liền vội vàng đánh trống lui đường.

Tiếp đó, Tô Uy cũng đã tìm được mấy người có uy trong thành. Cũng không biết hắn dùng biện pháp gì, từ ngày đó trở đi, viện của bọn họ liền trở nên thanh tịnh khác thường. Mặc dù luôn nghe được một một nhà dân bị đám hào kiệt xông vào, cướp một phụ nhân nào đó đưa đến cho Hắc Giáp Vệ, sau lại được thả ra, nhưng đối với Trương Khởi mà nói, thế giới của nàng vẫn rất thanh tịnh .

Một ngày kia, Tô Uy từ bên ngoài đi vào. Ngẩng đầu nhìn bọn họ bầu trời hồng hồng rực rỡ phía tây, hắn liên tục hạ truyền đạt mấy mệnh lệnh sau đó mới đi vào trong chánh viện.

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng liền được đẩy ra, Trương Khởi vội vàng nhìn hắn , trên gương mặt tuyệt mỹ, cặp mắt sáng lấp lánh đầy chờ đợi.

Loại sáng ngời cùng mong đợi này, làm cho Tô Uy có chút ngây ngẩn. Tiểu phụ nhân trước mắt, Lan Lăng vương nhớ nhung đến cỡ nào, hắn nhất thanh nhị sở, có lúc thật vẫn không nghĩ ra, rõ ràng tương tư khắc cốt, làm sao lại có thể nói đi là đi, dù là đứt ruột, nát tâm, dù là cả đời không còn tươi cười nữa, cũng tuyệt không quay đầu lại.

Loại tính tình quyết tuyệt thà làm ngọc vỡ, hoang đường rung chuyển thế gian, thật đúng là cũng không phải không có người bội phục.

Tô Uy đến gần Trương Khởi, nói: "Căn cứ vào thông tin, Tề chủ đã phản Nghiệp thành, ở nơi này mấy ngày, hắn sẽ đến Nam Giao cúng tế, ở lại thái miếu, lập hậu. Giới văn thần võ tướng, cũng không tiện rời đi. A Khởi,

https://thuviensach.vn

chúng ta có thể nắm chặt mấy ngày này bố trí thật tốt, một khi tìm được cơ hội sẽ lập tức rời đi!"

Hắn nhìn Trương Khởi, nhẹ lời nói: "Lan Lăng Vương dán bố cáo quá sớm, những tên ăn xin, những đứa trẻ lang thang kia tìm ngươi nhiều ngày cũng không có kết quả, hiện tại nhuệ khí đã tiêu. Lại nói, Bắc Hằng Châu là một thành lớn, lại đang là mùa đông rét mướt, không biết có bao nhiêu thương khách, con buôn ở lại ở đây, bọn họ phải đi, cũng liền ở nơi này mấy ngày. Chúng ta cũng ở đây mấy ngày nữa rồi lên đường thôi."

Trương Khởi gật đầu, đáp: "Được."

"Lúc ta mới vừa gặp ngươi lúc đó ngươi đang hóa trang? Ngươi thử hóa trang lần nữa cho ta nhìn xem ."

Nghe được lời này của Tô Uy, con ngươi Trương Khởi trong veo như nước liền liếc nhìn hắn một cái. Hắn biết là nàng đang hỏi, ngươi nhìn một cái liền nhận ra, hóa trang có ý nghĩa sao?

Đón nhận ánh mắt của Trương Khởi, Tô Uy xấu hổ cười cười, nàng nhìn hắn, nhẹ nhàng mà nói: "A Khởi, đến Trường An, ta liền thối lui hôn sự, sau đó liền tiễn ngươi đến phương nam..... Có ta ở đây, ngươi luôn có thể không lo đến áo cơm gạo tiền."

Có ý tứ gì?

Trương Khởi trừng mắt nhìn, hắn đang nói, hắn sẽ vẫn ở bên cạnh nàng sao?

Thấy Trương Khởi ngơ ngẩn, tay phải Tô Uy nhẹ nhàng, cẩn thận phất qua gương mặt của nàng. Không đợi Trương Khởi kịp phản ứng, tay kia lại hạ xuống thật nhanh.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn nàng, gương mặt tuấn tú hơi hồng, giọng cũng có chút khẩn trương. "A Khởi. Ta sẽ đối tốt với ngươi, sẽ luôn luôn đối tốt với ngươi."

Lời thổ lộ vừa nói ra khỏi miệng, Tô Uy vọt xoay người. Như một thiếu niên mới lớn vừa làm việc gì sai nhanh chóng chạy ra ngoài, cũng không chờ Trương Khởi trả lời.

Nhìn bóng lưng của hắn một hồi, lại thấy A Lục sôi nổi chạy vào. Thấy Trương Khởi, nàng liền cười cong mắt.

Cười cong mắt thì cũng thôi đi, nàng cái gì cũng không nói, chỉ là vây quanh Trương Khởi, vừa chuyển động vừa cười khúc khích.

Trương Khởi bị nàng xoay quanh đầu liền choáng váng, không nhịn được cười hỏi: "Rốt cuộc có chuyện gì vui mừng, nói mau lên."

Mắt hạnh của A Lục liền chuyển một cái, khuôn mặt cũng hơi đỏ lên: "A Trắc nói, hắn sẽ theo ta đến Trần."

Thấy con ngươi Trương Khởi yên lặng như nước nhìn mình, A Lục ngượng ngùng cúi đầu. Lắc lắc vạt áo nói: "Hắn nói, chúng ta vừa đến Trần liền kết hôn...."

Nói tới chỗ này, A Lục ngẩng đầu lên, đỏ mặt, nói tiếp: "A Khởi, đến lúc đó chúng ta xây một đại viện, canh tác chừng trăm mẫu ruộng. Còn nữa, ta cùng A Trắc sẽ ở trồng trước viện đủ loại hoa cúc, đến mùa thu, ngươi ở trên đó chơi xích đu, như vậy nhất định sẽ rất đẹp."

Mùa thu? Mùa thu năm nay sẽ có cảnh đẹp như vậy sao? Trương Khởi cũng quay đầu, nhìn lên trời mà mất hồn.

Qua tháng giêng, Lan Lăng Vương cùng văn võ bá quan liền theo Tân Đế đến Nghiệp thành.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nữa, bệ hạ lại muốn vội vàng chùa Nam Giao, ở thái miếu, tất cả mọi người không được rời đi.

Theo một câu bãi triều của bệ hạ, tất cả chúng thần nhất lượt giải tán.

Ra khỏi đại điện, chúng thần tụ chung lại một chỗ nghị luận, chứng kiến Lan Lăng Vương cùng với Tiêu Mạc, thì dám người kia bao gồm cả phụ thân của Trịnh Du, Trịnh Văn Thành cũng là Thượng Thư tam phẩm giống với Tiêu mạc, cùng nhau quăng tới những ánh mắt ý vị sâu xa.

Trịnh Văn Thành nhìn bóng dáng cao lớn của Lan Lăng Vương, mấy lần cất bước chuẩn bị tiến lên, nhưng nghĩ tới tính tình của người trước mắt này thì lại chần chừ.

Trong lúc lão đang chần chừ lưỡng thì Lan Lăng Vương đã đi ra khỏi hoàng cung.

Lúc này, ngoài tiếng xe ngựa truyền đến, đồng thời còn có tiếng giễu cợt lịch sự: "Quận Vương thật có nhã hứng, đến Nghiệp thành, mà không trở về nhà lại đến ở tửu lâu?"

Đây chính là giọng nói của Tiêu Mạc.

Lan Lăng Vương lạnh lùng ngoái đầu nhìn lại.

Thấy hắn rét lạnh mà nhìn chằm chằm vào mình, Tiêu Mạc tự nhiên cười một tiếng, đang chuẩn bị nói thêm câu nữa, lại nghiêng mắt nhìn thấy một người, không khỏi giễu cợt nói: "Thời gian sau bão tuyết, chính là thời tiết trốn chạy tốt nhất, Quận Vương nếu như còn muốn lấy được mỹ nhân, lúc này cũng không thể thư giãn."

Nói tới chỗ này, hắn lại cười to nói: "Chúng ta đi."

Dứt lời liền nghênh ngang rời đi.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương quay đầu lại. Đập vào mắt chính là Lan Lăng Vương phi -- Trịnh Du đang ngồi ngay ngắn ở trên xe ngựa, nước mắt ròng ròng nhìn hắn.

Thấy Lan Lăng Vương giục ngựa chuẩn bị rời khỏi, Trịnh Du vội vàng gọi: "Trường Cung." Xe ngựa đến gần Lan Lăng Vương, Trịnh Du nén lệ, si ngốc nhìn hắn thút thít nói: "Trường Cung, trở về phủ thôi.... Đã về đến Nghiệp thành rồi."

Nàng duy trì tư thế cực kỳ ưu nhã, nhưng nước mắt trên mặt, lại khó có thể che giấu vẻ yếu ớt.

Lan Lăng Vương quay đầu lại nhìn về phía nàng.

Thấy hắn rốt cuộc cũng nhìn mình, Trịnh Du tươi tỉnh trở lại, cười lên một tiếng, trên mặt vẫn nén lệ, nhưng nụ cười lại vô cùng rực rỡ, tâm tình kìm nén không nói ra được làm cho người khác thật đau lòng.

Mà ánh mắt của Lan Lăng Vương cũng có chút hoảng hốt.

Hắn nàng, đột nhiên, gọi khẽ: "A Du."

"Vâng, Trường Cung." Âm thanh dịu dàng mà mềm mại, lại lộ ra vẻ hiền thục.

"Lúc A Khởi lừa gạt ta nhưng lại lại luôn thể hiện ra vẻ mặt giống với ngươi bây giờ. Ta nhìn đã nhiều, nên nhìn một cái liền biết ngay là thật hay giả."

Hắn từ từ nói: "Tựa như ngươi giờ phút này, là đang oán hận ta? Nếu oán hận thì không cần cười đến đau thương như thế!"

Nghe thấy thế nụ cười trên mặt Trịnh Du lập tức cứng đờ.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương gật đầu một cái, lại nói: "Chính là như vậy, nét mặt ngươi bây giờ mới đúng." Hắn thở dài một tiếng, nhẹ nhàng mà nói: "A Du, ngươi đã nghe được, A Khởi không có chết, nàng chỉ chạy trốn mà thôi, nên ta lập tức có thể tìm nàng trở lại. Có một số việc, không thể nào bào chữa, ngươi có điều kiện gì cứ nói ra, chúng ta hòa ly thôi..."

Khó khăn lắm mới nói đến hai chữ "Hòa Ly", Trịnh Du đột nhiên phát hiện ra một tiếng rít chói tai, đâm rách bầu trời, khiến mọi người ở giữa ngã tư đường cả kinh đều đồng loạt nhìn về phía này.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Nghi Ngờ

Đón nhận ánh mắt của mọi người, Lan Lăng Vương nhíu mày lại, mà lúc này, Trịnh Du đã thở hổn hển mở miệng: "Cao Trường Cung, ngươi đừng bức ta".

Các cơ trên mặt nàng vặn vẹo, bởi vì thống hận, nước mắt càng muốn ngừng cũng không ngừng được, nàng trợn to đôi mắt đang rơi lệ, không hề chớp mắt nhìn thẳng vào Lan Lăng Vương, khàn khàn, hạ thấp giọng nói: "Cao Trường Cung, ngươi lấy nghi lễ của vương phi chôn cất nàng, chuyện như vậy nếu đặt ở trên người người khác, chỉ sợ là đã thành kẻ thù rồi? Mà ta thì sao, ta tân tân khổ khổ ngăn trở người trong tộc hướng ngươi hỏi tội, ta nói với bọn họ không cần gấp gáp, có lẽ trong lòng Trường Cung quá khó chịu, nếu làm như vậy có thể làm cho hắn thoải mái một chút, thì cứ mặc kệ hắn thôi."

Nhưng sự thực lại chính là khu mộ đó vẫn còn trong hoạch định, mộ địa còn chưa thi công xây dựng, chỗ đặt hài cốt của Trương cơ là đông là tây là nam hay là bắc, còn phải chờ mộ địa xây xong mới có thể nói được. Cho nên, chỉ cần Trịnh Du nàng trăm năm sau cử hành tang lễ càng thêm long trọng, hoặc vị trí xây dựng mộ địa sẽ chính thức lưu lại ở cánh đông, hành động hôm đó của Cao Trường Cung, cũng chỉ là niên thiếu hồ nháo mà thôi.

Mặc kệ như thế nào, chuyện này đối với nàng mà nói, cũng vô cùng nhục nhã, đối gia tộc của nàng, đều là nhục nhã thấu xương. Nếu không phải đang là lúc chính trị triều quyền thay đổi, thì nhất tộc Trịnh thị, sao có thể dễ dàng bỏ qua cho Cao Trường Cung như vậy.

https://thuviensach.vn

Trịnh Du nước mắt giàn giụa, bởi vì đau khổ, móng tay của nàng sắp đâm rách lòng bàn tay.

Mở to mắt nhìn thẳng Lan Lăng Vương, sau khi lau đi nước mắt nước mũi trên mặt, Trịnh Du rốt cuộc đã bình tĩnh lại.

Nàng rũ mắt xuống, tận lực dịu dàng nói: "Trường Cung, nếu Trương cơ không có chết, ngươi cũng đừng đau lòng, trở lại vương phủ thôi..... Đợi khi tìm được Trương cơ, ta nhất định sẽ xin Thái hậu phong nàng làm bình thê. Đến lúc đó hai tỷ muội chúng ta tương thân tương ái, cùng nhau hầu hạ ngươi, để cho ngươi không còn bất kỳ phiền não gì nữa, được không?"

Nói lời này ra, Trịnh Du lại chảy nước mắt, vẻ mặt nhìn hắn đâu chỉ là cầu khẩn không thôi?

Thấy Lan Lăng Vương không mở miệng, Trịnh Du lại ôn nhu nói: "Nếu như Trương cơ vẫn không muốn, Trường Cung, ta nguyện nhường lại vị trí Vương phi này." Nàng si tình vô hạn nhìn hắn, mềm mại nói tiếp: "Chỉ cần có thể nương theo bên người Trường Cung, dù có làm thiếp, A Du cũng vui mừng."

Đây là một hành động nhượng bộ đến cỡ nào.

Nói ra lời này, Trịnh Du liền nín thở.

Nàng chờ hắn mừng rỡ, chờ hắn đồng ý

Nàng nghĩ, hắn nhất định sẽ mừng rỡ, nhất định sẽ cảm kích. Nam nhân trong thiên hạ, bất kỳ người đàn ông nào nghe được lời này của nàng cũng sẽ mừng rỡ, cũng sẽ cảm kích.

Dịu dàng si mê nhìn Lan Lăng Vương, từ khóe mắt của Trịnh Du có thể thấy mọi người xung quanh thở dài, đồng loạt ra vẻ đồng tình.

https://thuviensach.vn

Lâu Thái hậu năm đó, cũng nhường ra thê vị giống như vậy. Nhưng bà nhường một bước, lại thắng cả đời.

Nàng cũng sẽ như thế.

Đó là nàng thật lòng nguyện ý nhường, quý nữ nước Tề, còn cả những lời rêu rao đầy đường rằng người hiền thục mỹ đức như nàng thực sẽ để một cơ thiếp ti tiện trèo lên trên đầu trở thành chủ mẫu của nàng sao?

Vì vậy lời này, Trịnh Du nói ra thực ra là không có gánh nặng .

Lan Lăng Vương cũng đã nhận ra người vây xem càng ngày càng nhiều.

Hắn liếc Trịnh Du một cái, mặt lạnh từ từ nói: "A Du có lời gì, nhất định ở trước mặt của dân chúng mà nói sao?" Chau mày lại, Lan Lăng Vương thật không kiên nhẫn, cảm thấy lời nói này của nàng quả thật quá vang dội rồi.

Nhìn thấy Trịnh Du cứng đờ ra lần nữa , hắn quay đầu quát khẽ một tiếng: "Tản ra!" vừa quát xong, hắn đã giục ngựa vọt ra khỏi đám người, mắt thấy Lan Lăng Vương sẽ phải rời khỏi, Trịnh Du lặng lẽ chọc vào tỳ nữ bên cạnh.

Tỳ nữ này phản ứng rất nhanh, lập tức hắng giọng, hướng theo bóng lưng của Lan Lăng Vương kêu: "Quận Vương, ngài vẫn chưa trả lời vương phi đâu."

Đám người bắt đầu phát ra tiếng xôn xao nho nhỏ.

Lan Lăng Vương dừng bước lại. Nhìn đám người chung quanh, chân mày chau lại, tức giận vô cùng.

Khi tỳ nữ đó hô lên lần thứ hai thì Lan Lăng Vương mới quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Hắn liếc tỳ nữ kia một cái, quay đầu, yên lặng nhìn thẳng vào Trịnh Du. Hắn vẫn nhìn chằm chằm vào nàng, nhìn chăm chú đến mức làm cho Trịnh Du thấy không chịu nổi, lo lắng cúi đầu, lúc này mới chậm rãi lắc lắc đầu, khàn khàn nói: "Ta đã không thể..... A Du, ta đã không thể."

Dứt lời, hắn thét lớn, xua ngựa vọt đi.

Trong tiếng vó ngựa lộc cộc, lộc cộc, Lan Lăng Vương vội vã rời đi.

Dưới ánh sáng rực rỡ, bóng dáng của hắn cao lớn như vậy, hiên ngang như thế, để cho nàng say mê đắm chìm.

Nàng vẫn biết, hắn là một nam nhi trọng tình. Nam nhi cao quý uy nghiêm, tuấn mỹ phóng khoáng, tìm khắp Tề quốc, thật là độc nhất vô nhị, nếu như không phải vì Trương cơ đó, tất cả ôn tình mà hắn đang có đều là của nàng, đều thuộc về một mình nàng, càng thật hận Trương cơ này.....

Lúc Trịnh Du mờ mịt lệ quang nhẹ nhàng đưa mắt nhìn theo bóng lưng của Lan Lăng Vương thì mọi nơi đã nổi lên nghị luận ầm ĩ.

"Thật là phụ nhân nghĩa tiết."

"Một quý nữ như thế, vì thành toàn cho phu quân của mình, thế nhưng lại nguyện ý nhường lại ngôi vị vương phi, phẩm hạnh này cao thượng đến bậc nào?"

"Đúng vậy a, thật là cô gái tốt khó có được .....Lan Lăng Vương này, đang ở trong phúc mà chẳng biết.".

"Thật là người si tình. Với gia thế tướng mạo của nàng, nếu nguyện ý tái giá, đừng nói là chánh thê, mà còn có thể gả cho Quận Vương khác làm chánh phi ấy chứ. Nhưng nàng lại tình nguyện làm thiếp để ở bên cạnh Lan Lăng Vương, thật là tình thâm nghĩa trọng.".

https://thuviensach.vn

Nghị luận ùn ùn kéo đến, đối với những chỉ trích của Lan Lăng Vương, Trịnh Du từ từ cúi đầu xuống.

Nàng dùng động tác này để che giấu nụ cười trên mặt mình.

Ở nơi này, quý nữ và trượng phu căn bản ngang hàng, quý nữ gả lần hai, lần ba là chuyện cực kỳ bình thường. Như Cao Dương Phi, Đoàn Chiêu Nghi, sau khi Cao Dương chết liền tái giá về làm vợ của một Thượng Thư. Như Dương Hiến Dung đời Tấn, làm hoàng hậu của hoàng đế tiền triều, đảo mắt một cái sau một buổi sáng lại có thể trở thành hoàng hậu của Hoàng đế đương triều.

Nếu như Trịnh Du nguyện ý, nàng hoàn toàn có thể Hòa ly với Lan Lăng Vương, sau đó giống như nữ lang chưa cưới, gả vào cửa hào môn thế gia, cuộc sống vẫn vinh quang như thường.

Nơi này không phải là Trần quốc ở phương Nam, quý nữ ở đất nước này, đến từ tộc Tiên Ti chiếm đa số. Dưới sự dẫn dắt của họ, danh tiết không phải là chuyện quan trọng nhất.

Mà Trịnh Du lại không nghĩ như vậy, tình nguyện làm thiếp cũng muốn ở bên cạnh Lan Lăng Vương, tình nghĩa này, sự cao thượng cùng trung trinh này, khiến cho mọi người chung quanh cực kỳ cảm thán.

Ngày mùng chín tháng giêng năm Công nguyên 562 , Tề chủ cúng tế tại Nam Giao.

Mà tại Bắc Hằng Châu.

Trương Khởi hóa thành mình thành phụ nhân da ngăm đen, trên mũi còn có một nốt ruồi cực lớn, Tô Uy chống lên vai của nàng, quan sát nàng từ trên xuống dưới một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Thân hình của Trương Khởi quá mềm mại, nên việc giả trang thành nam tử hoàn toàn là điều không thể. Giả trang thành phụ nhân, bộ dạng này đã là xấu nhất rồi.

Hắn chau mày lại, hiển nhiên là vẫn không hài lòng.

Bắc Hằng Châu là thành trì mà Lan Lăng Vương trọng điểm hoài nghi, Hắc Giáp Vệ và hộ vệ canh giữ ở xung quanh cửa thành đều đã nhìn qua diện mạo của Trương Khởi.

Tô Uy cũng hiểu, một mỹ nhân tuyệt sắc như Trương Khởi, chỉ cần là trượng phu, người nào nhìn sẽ không khắc trong tâm khảm, sẽ có thể quên? Chính mình là vừa nhìn liền có thể hoài nghi thì những Hắc Giáp Vệ cùng hộ vệ kia cũng có thể.

Suy nghĩ một lát, Tô Uy liền nói: "Rửa mặt đi."

Trương Khởi kinh ngạc mà nhìn hắn một cái, với thói quen thuận theo của nàng, vì vậy liền nghe lời đi rửa sạch hóa trang trên mặt .

Tẩy trang xong Trương Khởi trong veo như nước, mềm mại yếu ớt đi tới trước mặt hắn.

Tô Uy không khỏi dịu dàng cười một tiếng, nhỏ giọng mà nói ra: "Đừng lo lắng. Ta đã nhờ bằng hữu ở Bắc Sóc Châu thả ra tin tức, chắc hiện giờ có không ít Hắc Giáp Vệ đã chạy tới nơi đó." Hắn nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hàm răng trắng như tuyết: "Còn một chiêu giương đông kích tây kia nữa. Một ngày nào đó, trừ Bắc Sóc Châu, ba thành lớn khác, cũng sẽ đồng thời xuất hiện lời đồn đãi về Trương thị A Khởi. Đông, nam, tây, bắc, bốn phương tám hướng đều sẽ có một đại mỹ nhân tuyệt sắc xuất hiện. Cho nên, A Khởi, chúng ta sẽ thuận lợi ra khỏi thành ."

Đưa tay lau đi vết hóa trang còn sót lại trên cằm của Trương Khởi , Tô Uy liền vỗ vỗ tay, trong tràng pháo thanh thúy, hắn quát lên: "Đi vào."

https://thuviensach.vn

Liền đó hai phụ nhân cao lớn ở bên ngoài đi vào. Không để ý sự kinh ngạc của hai phụ nhân kia, Tô Uy chỉ vào Trương Khởi, dùng một loại tiếng mà nàng chưa từng nghe qua nói với bọn họ.

Sau khi hắn nói xong, hai phụ nhân liền đi vào, họ mở ra túi da dê tùy thân, cầm chút bột thoa lên mặt, cổ cùng trên tay của Trương Khởi.

Qua nửa canh giờ, Tô Uy dùng giọng Tề nói: "Được rồi, A Khởi, mở mắt ra ."

Trương Khởi từ từ mở mắt.

Tô Uy giơ gương đồng để ở trước mắt nàng.

Xuất hiện trong tầm nhìn của nàng là một phụ nhân sắc mặt xám xịt không có chút huyết sắc nào, ánh mắt lờ đờ, môi tái nhợt khô nứt, cơ hồ thoi thóp chỉ còn một hơi thở .

Trên đầu của nàng, soi rõ xiêm áo trên người đang mặc. Nhìn xiêm áo này, thế nào lại giống như là mặc cho người chết?

Thấy Trương Khởi nghi ngờ, Tô Uy ra lệnh: "Đem một cỗ quan tài đến." Ra lệnh xong, hắn chuyển sang Trương Khởi, giải thích: "A Khởi, lát nữa ngươi sẽ nằm ở trong quan tài này, nhớ, vô luận xuất hiện tình huống nào, cũng không được mở mắt."

Hắn lại dịu dàng nói: "Cặp mắt của A Khởi là đẹp nhất, chỉ cần nhắm nó lại, muốn nhận ra ngươi cũng không dễ dàng."

Thấy Trương Khởi gật đầu, Tô Uy ra hiệu ý bảo này hai phụ nhân kia tiến lên.

Hai phụ nhân cầm trong tay tấm lụa trắng thật dài, sau khi họ trái một tầng bên phải một tầng bao bọc xong, Trương Khởi đã được mặc vào một y

https://thuviensach.vn

phục khâm niệm, nghiễm nhiên đã là một người chết.

Hóa trang xong xuôi, Trương Khởi thấy Tô Uy kinh ngạc mà nhìn nhìn xem mình, trong ánh mắt đầy bi thương, không khỏi kêu lên: "A Uy?".

Nàng mềm nhẹ nhắc nhở Tô Uy, hắn liền tự tay chà xát trên mặt mình một chút, mới thì thào mà nói ra: "A Khởi, bộ dạng này của người làm cho ta thật sợ.....".

Âm thanh như mặt nước nhộn nhạo, làm cho Trương Khởi không khỏi ngây ngô sững sờ .

Lúc này, quan tài đã được mang đến. Tô Uy đi ra ngoài, lại nhỏ giọng an bài một hồi, Trương Khởi lập tức đưa vào nằm ở trong quan tài.

Đội ngũ lên đường.

A Lục cũng tiến hành cải trang hoàn toàn thay đổ, trông giống y như một vú già trung trung tuổi, đi ở bên đường.

Quý công tử Tô Uy, dĩ nhiên là ngồi ở trên xe ngựa, khi đội ngũ khoảng hơn một trăm người tiến đến cửa thành phía tây thì lập tức có vô số những thân hình đen bóng lạnh lẽo đứng dàn hàng chặn lại.

Đó chính là đội quân Hắc Giáp Vệ.

Đứng bên cạnh Hắc Giáp Vệ, còn có mấy người hộ vệ mà Tiêu Mạc đã từng phái đến Bắc Sóc Châu, bảo vệ cho Trương Khởi.

Bọn họ đồng thời tiến lên.

Ánh mắt xẹt qua thật nhanh cả đám hán tử cao lớn uy mãnh, sau đó liền tập trung rơi vào phụ nhân nhỏ nhắn xinh xắn đang ngồi bên cạnh nam tử kia.

https://thuviensach.vn

Kéo vú già A Lục qua, đem các nàng tỉ mỉ quan sát một hồi, còn kéo cả mũ khăn lông xuống, sau khi liếc mắt nhìn tóc, liền có hai Hắc Giáp Vệ gõ gõ vào quan tài, ra lệnh: "Mở ra".

Quý công tử Tô Uy lạnh lùng liếc bọn họ mấy lần sau đó mới gật đầu nói: "Mở ra đi.".

"Vâng.".

Hai hộ vệ tiến lên, đem đinh trên quan tài rút ra, cọt kẹt một tiếng nắp quan liền được mở ra.

Quan tài vừa mở, một khuôn mặt tái nhợt của người sắp chết xuất hiện ở trước mặt mọi người. Thấy đám Hắc Giáp Vệ nhìn chằm chằm quan sát thật kỹ, một tên hộ vệ tiến đến phía trước, nhỏ giọng mà nói ra: "Vú già này bệnh nặng, lang quân nhà ta là người trọng nghĩa, vì bà ta đã hầu hạ nhiều năm, liền thưởng cho một cỗ quan tài, chỉ chờ tắt thở liền chôn ngay tại chỗ."

Mấy Hắc Giáp Vệ nghe vậy, liền quay sang nhìn dáng vẻ cao quý, khí phái bất phàm của Tô Uy, lại nhìn vào người đang thoi thóp thở trong quan tài, cơ hồ chính là một cỗ thi thể.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Vinh Sủng

Cuối cùng lại nhìn chòng chọc vào quan tài chế tác qua loa, cực kỳ đơn sơ bình thường kia một cái, một Hắc Giáp Vệ vung tay lên, ý bảo cho đi.

Người của Tô Uy nhanh chóng đóng nắp quan tài lại, sau đó thong dong đi ra khỏi cửa thành Tây.

Hôm nay người ra khỏi thành rất nhiều, Tô Uy ra khỏi cửa thành, lẫn lộn ở trong đám người. Không nhanh không chậm đi theo đội ngũ một hồi, thấy vẫn không có truy binh tiến lên, A Lục lặng lẽ thở dài một cái.

Lúc này, phía trước liền xuất hiện một cái ngã ba.

Dưới sự chỉ huy của Tô Uy, đội ngũ liền chạy nhanh về phía ngã ba kia.

Càng tới ngã ba, người đồng hành càng ngày càng ít, tốc độ của đám người Tô Uy cũng càng ngày càng nhanh.

Sau hai canh giờ, thấy mọi nơi không có người nào nữa, Tô Uy vội vàng mang Trương Khởi ra. Đồng thời sai đám hộ vệ đem quan tài ném xuống vách núi, một đội người ngựa vội vã phóng đi theo hướng Trường An.

Tô Uy đối với cung đường này, hình như nắm vô cùng rõ ràng. Mỗi lần chưa gặp phải giặp cướp, hắn cũng đã tránh ra. Không tránh khỏi, hắn sẽ ra lệnh cho đám hộ vệ xếp hàng ngũ xông thẳng vào, mở con đường mới.

Cho đến nơi này, Trương Khởi mới phát hiện, người thiếu niên trước mắt này, hắn là một người văn võ toàn tài, trường kiếm trên tay tuyệt đẹp mà

https://thuviensach.vn

tàn khốc, giết người chẳng khác gì giết gà.

Cứ như thế, một đường vội vã, không tới một tháng, thành Trường An liền xuất hiện trước mắt của bọn họ.

Nhìn kiến trúc hùng vĩ đồ sộ dần dần xuất hiện trong tầm mắt, Trương Khởi kinh ngạc nhìn đến ngẩn người. Một hồi lâu, nàng mới nhỏ giọng nói: "Ta đã rời khỏi hắn....." Hai hàng nước mắt trong suốt từ gương mặt của nàng chảy xuống, Trương Khởi nở nụ cười, nhưng lại hàm chứa đau đớn, thì thào mà nói ra: "Ta đã rời khỏi hắn..... Ta không bao giờ nhìn thấy hắn nữa rồi !"

Tô Uy ở một bên, kinh ngạc mà nhìn nàng, nhìn một lát, hắn mới nhỏ giọng nói: "Lan Lăng Vương đã hoài nghi." Thấy Trương Khởi quay đầu, kinh ngạc nhìn mình, Tô Uy liền nói tiếp: "Vừa lấy được tin bồ câu đưa, những người thay chúng ta tung tin đồn đãi kia, đều bị hắn bắt đi, kể cả quan tài chúng ta bỏ xuống. Cũng bị bọn họ mò được rồi..... A Khởi, không lâu nữa hắn sẽ đuổi kịp Trường An .".

Cười cười, Tô Uy tự tin nói: "Nhưng nơi này là đất Chu, không phải Tề quốc mặc hắn định đoạt!" Hơn nữa hắn giải quyết xong xuôi mọi chuyện, lập tức sẽ mang Trương Khởi chạy tới Trần, coi như Lan Lăng Vương tiến đến, cũng chỉ sẽ thất bại.

Đoàn xe chạy vào thành Trường An.

Nhìn cảnh sắc bốn phía quen thuộc vừa xa lạ, Trương Khởi có chút hoảng hốt.

Mới hơn một năm, nàng lại đi đến Trường An rồi.

Năm ngoái thì nàng nương tựa bên người Lan Lăng Vương. Dưới sự che chở của hắn mà tùy ý nhục nhã nhi nữ của Vũ Văn Hộ .

https://thuviensach.vn

Lúc trở lại nàng nhếch nhác hoảng hốt, lại vẫn phụ thuộc vào nam nhân như cũ .

Đoàn xe lái vào thành Trường An.

Tuy trong lòng nặng trĩu, nhưng Trương Khởi cũng phát hiện, Tô Uy so với mấy ngày trước đây, có vẻ đặc biệt trầm mặc. Nàng nhìn thoáng qua hắn, thấy lông mày hắn nhíu chặt, mím môi giấu giếm vẻ buồn rầu. Trong bụng thầm nghĩ: hắn đang lo lắng cái gì?

Phát hiện Trương Khởi đang nhìn mình, Tô Uy quay đầu lại cười với nàng: "Đói bụng không? Chúng ta đi dùng cơm." Dứt lời liền chỉ huy đoàn xe dừng ở trước một tửu lâu.

Tửu lâu này rất lớn, bọn họ có hơn trăm người nhưng vẫn còn trống nhiều, hơn nữa buôn bán rất tốt, chỉ chốc lát liền ngồi gần kín chỗ.

Trương Khởi chẳng những trang điểm, còn đeo mũ sa, nàng vừa an tĩnh dùng bữa ăn, vừa nghe mọi người tán gẫu.

Nói qua nói lại, các bàn bên cạnh, liền bàn đến chuyện quan viên trong triều, sau đó lại kéo tới Vũ Văn Hộ đại trủng tể đương triều .

"Lần này. Đại trủng tể có hai nữ nhi được phong làm công chúa, công chúa mới được tấn phong, vốn là một thứ nữ, nhưng bởi vì thông tuệ mà được tấn phong cùng với đích tỷ của mình.".

"Tân công chúa ta đã từng thấy rồi, tuổi tuy nhỏ, nhưng cử chỉ lại thỏa đáng. Văn nhã rộng lượng, có phong phạm của nữ tử thế gia lưu truyền trăm năm."

"Lại còn là một mỹ nhân nữa."

"Đáng tiếc đã sớm hứa hôn cho võ quan Tô Uy."

https://thuviensach.vn

"Tiện nghi cho tên Tô Uy kia rồi.".

"Ngươi biết cái gì? Tô Uy này là con cháu thế gia, kế thừa gia huấn, là người chững chạc, tiên triều Vũ Văn Thái rất yêu thích hắn, nếu không, ngươi cho rằng một người thiếu niên, phụ thân vừa qua đời liền được thừa kế tước vị quan chức? Đại trủng tể coi trọng hắn, cũng là bởi vì chúng quan khen ngợi, sĩ lâm ưa thích." Nói tới chỗ này, tiểu quan có diện mạo lịch sự lại lắc đầu thở dài không dứt: "Có vài người sinh ra, liền thừa kế vinh dự của cha ông, chỉ bằng một cái nhấc tay liền thăng chức rất nhanh, mà ta khổ sở luồn cúi cả đời cũng không có kết quả gì."

Kể từ khi hai người kia nhắc tới tân công chúa, Tô Uy liền càng không ngừng lặng lẽ nhìn về phía Trương Khởi.

Trương Khởi vẫn một mực cúi đầu.

Nàng có chút mất hồn.

Từ trong miệng Tô Uy, nàng chỉ nghe được một chút cành lá, đây là lần đầu tiên biết được, Tô Uy vẫn chưa cưới thê, mà còn là một công chúa, cũng lần đầu tiên biết, Tô Uy còn nhỏ tuổi, thế nhưng thực sự ngay cả sĩ lâm cùng chúng quan đều khen ngợi. Xem ra, ở Chu , danh tiếng Tô Uy cũng tương đương với Tiêu Mạc ban đầu lúc còn ở Trần .

Hắn có khởi điểm cao như vậy, chỉ cần nho nhỏ cố gắng một chút, liền có thể vươn lên vị trí cao hơn?

Đang lúc ấy thì, Trương Khởi nghe được âm thanh lo lắng của Tô Uy truyền đến: "A Khởi, đừng để ý.".

Trương Khởi vẫn cúi đầu xuống.

Những người bên cạnh vẫn còn nghị luận, lúc này Tô Uy đã không ăn được nữa. Lung tung gắp mấy cái, hắn liền dẫn đầu đứng lên. Khi đám

https://thuviensach.vn

người Trương Khởi dùng bữa xong, hắn đã bố trí tốt phòng trong tửu lâu.

Đem Trương Khởi không rõ chi tiết an bài xong xuôi, hắn vẫy lui mọi người, đi tới trước mặt của Trương Khởi .

Chậm rãi quỳ xuống, Tô Uy đỡ hai đầu gối của nàng, nhỏ giọng mà nói ra: "A Khởi, cho dù nàng ấy là công chúa, ta cũng sẽ không lấy nàng....."

Nói tới đây, hắn liền dứt khoát đứng lên.

Thấy hắn cất bước rời đi, Trương Khởi rốt cuộc kêu lên: "A Uy."

Tô Uy vội vàng quay đầu lại nhìn.

Chống lại hắn, Trương Khởi mềm nhẹ nói: "Mặc kệ như thế nào, cần phải giữ được tính mạng của mình." Nàng đây là muốn hắn không cần phản kháng nữa.

Nghe nàng dặn dò, Tô Uy cười một tiếng, lộ ra hàm răng trắng như tuyết, rực rỡ đáp: "Ta hiểu rồi.". Hắn nhẹ nhàng nói: "Ta còn muốn đưa A Khởi tiến về Trần đấy."

Dứt lời, hắn liền khép cửa đi ra.

Tô Uy mới vừa đi, A Lục đã vội vàng chạy tới. Nàng nhìn xung quanh một hồi mới hỏi: "A Khởi, Tô Ngũ lang đâu?"

Trương Khởi nói: "Đi rồi?"

"Làm sao lại đi?", A Lục có chút gấp gáp: "Ta nghe A Trắc nói, Vũ Văn Hộ nhìn trúng Tô Uy, sợ là sẽ không buông tay, hắn sẽ buộc Tô Uy cưới nữ nhi của hắn ."

Nói tới chỗ này, A Lục nhìn chằm chằm vào Trương Khởi hỏi: "A Khởi cũng thật là, sao còn để cho hắn đi. Giữ hắn lại, để cho hắn đưa chúng ta

https://thuviensach.vn

trở về Trần trước có phải tốt hơn không? Hắn ta thích ngươi. Chúng ta có hắn che chở, những ngày ở Trần khẳng định sẽ rất dễ chịu."

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Nàng đã rửa sạch hóa trang, dịu dàng hoảng hốt nhìn A Lục, thật thấp nói: "A Lục."

"Gì?"

"Nếu như không muốn nam nhân hận ngươi, oán ngươi. Không muốn làm cho phần oán hận này tàn phá tất cả tình yêu say đắm tốt đẹp, vậy thì vĩnh viễn không được cản trở con đường tiến thân của họ!"

Tân công chúa? Dường như nàng vẫn còn nhớ một chút, nàng ta là nữ lang ưu tú ? Trong truyền thuyết, trượng phu của nàng ta bởi vì có nàng ta chống lưng, nên ngay cả sau khi Vũ Văn Hộ ngã đài, trượng phu của nàng ta vẫn đứng vững vàng như cũ.

Trương Khởi nhắm mắt lại.

Ở đời trước, nàng cũng là vì cản trở con đường công danh của nam nhân kia? Bởi vì người dõi theo nàng quá nhiều. Hắn không thể không nhất nhất chu toàn, còn liên tiếp đắc tội cấp trên. Nếu như không có nàng, nam nhân kia nào đến nông nỗi đó, còn là Ngũ Phẩm?

Nàng từng cho là với sự thông tuệ của mình, có thể trợ giúp hắn rất nhiều vấn đề khó khăn, giúp cho hắn từng bước thăng quan tiến chức. Bây giờ nghĩ lại, cũng bởi vì sự xinh đẹp kia mà không có con. Làm cho hắn trên dưới đều đau khổ.

Trong hoàn cảnh loạn thế như vậy, nam nhân kia hiến nàng, thứ nhất có thể bảo toàn tính mạng của nàng. Để cho nàng có được phú quý. Vì dù sao, nếu trực tiếp hòa ly mà nói, mặc kệ nàng có bao nhiêu tiền tài bên người thì

https://thuviensach.vn

hậu quả cuối cùng cũng chỉ có một chính là ngang ngược bị đoạt đi, giày xéo xong chuyện. Nhưng nếu hiến nàng, chẳng những có thể bảo vệ nàng, còn có thể để cho hắn được thăng quan. Đứng trên lập trường của nam nhân, hắn quả thật đã suy tính chu toàn, đối với nàng cũng đã tận nghĩa?

Lời của Trương Khởi. A Lục cũng không hiểu. Nàng nhìn chằm chằm Trương Khởi một lúc, đảo mắt lại cười khanh khách nói: "Mặc kệ nó, dù sao Tô Ngu lang ưu thích A Khởi như vậy, hắn nhất định sẽ không lấy tân công chúa đó."

Chuyến đi này của Tô Úy, liên tiếp ba ngày cũng không trở lại.

Đang lúc A Lục trở nên nóng nảy lo lắng, đem một ngàn lượng hoàng kim ở trên người một tấc cũng không rời. Thì bất chợt, ngoài tửu lâu lại vang lên tiếng ồn ào sôi nổi.

Trong tiếng ồn ào sôi nổi này mơ hồ còn có người quát lên: "Tiểu nhị kia, có mấy hán tử ở Bắc Trường Thành cùng mấy phụ nữ có chồng đến ở chỗ này không?"

Trong lòng Trương Khởi cả kinh, đang định nghe tiếp, lại thấy Hạ Chi Trắc vội vàng chạy tới. Hắn sải bước vọt tới bên cạnh Trương Khởi nhanh chóng nói: "Vũ Văn Hộ nổi giận, nếu không có người cầu cạnh, hắn sẽ giết chết A Uy. Hiện tại A Uy đã bị nhốt lại, người bên ngoài là tới bắt ngươi đấy." Giải thích đến chỗ này hắn liền dắt Trương Khởi chạy trốn: "Thật may là A Uy đã nghĩ đến điểm này. Mau đi theo ta."

Trương Khởi vội vàng nói: "A Lục đâu?"

Hạ Chi Trắc vừa dắt Trương Khởi chạy, vừa nói: "Nếu ngươi không thể dễ dàng rơi vào trong tay nam nhân khác thì A Lục sẽ không có việc gì."

Hắn dắt Trương Khởi đi ra phía sau tửu lâu. Không để cho Trương Khởi kịp phản ứng, đã vác nàng lên vai, lui về phía sau mấy bước nhảy vọt lên,

https://thuviensach.vn

đạp một tảng đá bay qua tường rào.

Hạ Chi Trắc hiển nhiên tương đối quen thuộc với địa hình nơi này, mang theo Trương Khởi đông ngoặt tây ngoặt đi mất hơn nửa canh giờ. Hai người đi tới một chỗ rừng cây dày đặc, bờ hồ dập dềnh sóng nước khung cảnh mỹ lệ. Chỉ vào một ngôi nhà gỗ đối diện hồ. Hạ Chi Trắc vừa để Trương Khởi xuống, vừa nhỏ giọng nói: "A Khởi, ngươi đi đến nhà gỗ kia đi. Nhớ, có người hỏi, ngươi liền nói ngươi họ Lý."

Dứt lời, hắn lui nhanh mấy bước, chỉ tung người mấy cái, liền biến mất ở trước mặt Trương Khởi.

Trương Khởi đưa mắt nhìn Hạ Chi Trắc, còn không có phản ứng, đã nghe liên tiếp tiếng quát chói tai truyền đến: "Người phương nào đến chỗ này?"

Kèm theo tiếng quát liền nghe vèo vèo mấy cái, trong nháy mắt, từ hai bên chạy ra mười tên hộ vệ, bọn họ cầm trong tay trường kích, đem mũi kích rét lạnh chỉ lên ngực Trương Khởi.

Qúa bất ngờ.

Biến cố này, thật sự quá bất ngờ, Trương Khởi còn chưa phản ứng kịp, đã bị đao kiếm chỉa vào người.

Nàng nghiêm mặt, không khỏi lui về phía sau ra một bước. Mới vừa lui xuống, lưng truyền đến cảm giác đau nhức kịch liệt, lại bị một mũi kích đâm đau nhói.

Đang lúc ấy thì, một âm thanh ưu nhã trong trẻo truyền đến: "Cũng chỉ là một phụ nhân, cần gì khẩn trương?"

Trong tiếng bước chân, một thiếu niên tuấn dật, uy phong cao quý, áo bào phóng khoáng, tóc dài phiêu tán, chậm rãi đi tới.

https://thuviensach.vn

Chúng hộ vệ đồng loạt thối lui, trong nháy mắt liền nhường ra một lối đi.

Thiếu niên cao quý chậm rãi đi tới trước mặt Trương Khởi, sau đó, hắn liền đưa bàn tay thon dài trắng nõn, chậm rãi tháo mũ sa xuống.

Theo mũ sa bồng bềnh rơi xuống, gương mặt tuyệt mỹ Trương Khởi liền hiện ra trước mặt mọi người.

Trong nháy mắt, mười mấy mũi kích đang chỉ vào Trương Khởi đồng loạt rũ xuống trên đất!

Thiếu niên ngưng mắt nhìn nàng một hồi lâu, lộ ra hàm răng trắng như tuyết, dịu dàng cười một tiếng, hỏi "Ngươi là ai, nhìn thật quen."

Trương Khởi ngơ ngác nhìn thiếu niên kia một hồi, cúi đầu xuống nhẹ nhàng khẽ chào, nhỏ giọng nói: "Thiếp họ Lý vô ý xông vào quý địa, đắc tội rồi." Bởi vì bị khí thế của thiếu niên dọa sợ, giọng nói của nàng có chút rung động, càng hiện ra vẻ mảnh mai đáng thương.

Sau khi tự nhận tội, Trương Khởi liền lui về phía sau. Mới lui một bước, thiếu niên đã lên tiếng: "Đã đến đây rồi, liền đi vào hàn huyên một chút thôi."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Từng Quen Biết

Trong quán rượu.

Phòng của Lan Lăng Vương vẫn đèn dầu sáng rỡ. Từ khi Cao Trường Cung đến ở, quán rượu này cơ hồ thành một phủ Lan Lăng vương khác, chẳng những hộ vệ dày đặc, xe ngựa còn ra vào tấp nập.

Nhìn Phương lão đứng đằng trước, Lan Lăng Vương vừa xoa đôi mắt đã đỏ lên, vừa nói: "Phương lão, ta rốt cuộc cảm thấy, hôm nay A Du có cái gì không đúng."

Phương lão ngẩn ra, nói: "Có cái gì không đúng?"

"Uh."

Sau khi kể lại chuyện gặp phải Trịnh Du vào ban ngày, hắn cau mày nói: "Muội ấy lớn tiếng thế, khiến mọi người vây xem, cũng không biết là vô tình hay cố ý? Mới vừa nghe ta nói muốn hòa ly thì hai mắt muội ấy trợn tròn. Ta biết muội ấy phẫn nộ, nhưng chỉ chớp mắt, muội ấy lại dịu dàng có lễ, biến hóa này thật quá nhanh. Cả tỳ nữ kia liên tiếp hỏi tới. . . . ." Hắn cười khổ nói: "Sao lại có phần như khi A Khởi xảo trá dùng kế?"

Nói tới chỗ này, hắn quyết ý không nghĩ nhiều nữa, phất tay ra lệnh: "Thông báo người vương phủ, lưu ý Vương phi."

"Vâng"

Đảo mắt ba ngày đã qua.

https://thuviensach.vn

Theo thời gian trôi qua, sắc mặt của Lan Lăng Vương càng ngày càng khó coi, chân mày cũng càng chau càng sâu.

Một ngày kia, hắn nhận được chim bồ câu truyền tin đến, sắc mặt liền thay đổi. Buổi tối hôm đó, hắn tự giam mình ở trong phòng, không ngừng uống rượu một mình.

"Cốc cốc cốc" Phương lão nhẹ nhàng gõ cửa, kêu: "Quận Vương."

Một hồi lâu, âm thanh mệt mỏi khàn khàn của Lan Lăng Vương mới truyền đến, "Đi vào."

Phương lão đi vào.

Ông vừa vào liền thấy Lan Lăng Vương ngồi chồm hỗm trên mặt đất, đôi tay bụm mặt thật chặt, cùng với mảnh vụn của bình rượu bị hắn ném đầy đất.

Chẳng lẽ lại uống say?

Phương lão liền vội vàng tiến lên.

Ông cúi người xuống, mới vừa thu thập một nửa, liền nghe Lan Lăng Vương nói: "Nàng ấy trốn."

Phương lão ngẩn ra.

Lúc này, Lan Lăng Vương tựa như khóc tựa như cười, lại nói: "Nàng ấy chạy trốn tới Chu. . . . Bên người nàng ấy có cao nhân che chở, người nọ giúp nàng ấy trốn đi."

Phương lão thầm than một tiếng, nhỏ giọng nói ra: "Quận Vương. Trương cơ chạy trốn, dù sao cũng tốt hơn nàng ấy bị chết."

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra này, thật đúng ý của Lan Lăng Vương, hắn dần dần an tĩnh lại.

Nhìn thấy hắn an tĩnh. Phương lão thở phào nhẹ nhõm. Thời gian này Quận Vương càng ngày càng phiền não, càng ngày càng phiền não, ông biết, Quận Vương hận không thể lập tức tìm được Trương cơ, lập tức ôm Trương cơ vào trong ngực, không bao giờ buông ra nữa. Nay biết nàng ấy còn sống, lại trơ mắt nhìn nàng ấy càng cách càng xa. Chẳng những đuổi không kịp, mà khi ngài ấy chịu đau khổ thì nàng ấy còn nằm trong ngực nam nhân khác, vui vẻ cười vui với người ấy. Loại đau này, không dễ chịu hơn khi chưa biết tung tích nàng ấy là bao nhiêu.

Lại nói, Trường An và Tấn Dương, cách xa nhau tuy chỉ có hơn một ngàn bốn trăm dặm. Nhưng dù sao cũng là hai quốc gia. Quận Vương dù không để ý gì, nhưng muốn đi Trường An, cũng phải nghĩ cho kỹ.

Mấu chốt nhất chính là. Mỗi khi trì hoãn một ngày, liền thêm một phần biến hóa. Có lẽ ngày tiếp theo, tung tích của Trương Khởi sẽ hoàn toàn thoát khỏi sự nắm giữ của Quận Vương. Tựa như mẹ đẻ của Quận Vương, ngài ấy biết bà ấy còn sống, nhưng dù tìm thế nào cũng vĩnh viễn không tìm ra.

Cự ly xa nhất trên đời, có lẽ không phải thiên nhân ngăn cách, mà là biết ngươi vẫn còn, lại rời đi càng ngày càng xa, cho đến không cách nào chạm được. . . . .

Được thiếu niên cao quý anh tuấn đó mời vào nhà gỗ, dọc theo đường đi Trương Khởi đều nghĩ thầm trong lòng.

Sống chung với Tô Uy lâu như vậy, nàng tin tưởng hắn tạm thời sẽ không hại nàng.

Nhưng Tô Uy dẫn mình tới chỗ nam nhân này là có ý gì?

https://thuviensach.vn

Trong nhà gỗ bố trí mộc mạc đơn giản, trong phòng chỉ bày một bộ quân cờ.

"Mời ngồi." Từng cử động của thiếu niên đều lộ vẻ cao quý khiêm tốn, tác phong nhanh nhẹn làm cho người ta thần phục. Trương Khởi cúi đầu, đáp nhẹ một tiếng, ngồi xuống đối diện hắn

Ngẩng đầu lên, thiếu niên cao quý lẳng lặng nhìn Trương Khởi, ưu nhã hỏi "Ngươi nói ngươi họ Lý?"

Trương Khởi cúi đầu, "Vâng"

Thiếu niên cười nhẹ một tiếng.

Tiếng cười của hắn trong mà sáng, cứ như các loại ngọc hạng chất chạm vào nhau, lộ ra vẻ công chính bình hòa quý khí.

Hắn cười nói: "Trương thị, ngươi quên chúng ta đã gặp mặt?"

Lời vừa nói ra này, mặt Trương Khởi không khỏi đỏ lên, nàng nắm tay thì thào nói ra: "Ta. . . . . ."

Không đợi nàng giải thích, thiếu niên đã lạnh nhạt mà uy nghiêm nói: "Không cần nói xin lỗi, ngươi đã muốn họ Lý, vậy thì họ Lý đi."

Trương Khởi mắc cỡ đỏ mặt, thì thào nói ra: "Vâng"

"Xem ra ngươi không có ấn tượng gì với ta, ta giới thiệu một chút, ta họ Vũ Văn, tên Ung, còn gọi là Nỉ La Đột Ba. Ngươi cứ gọi ta là Nỉ La Đột Ba đi."

"Vâng"

"Đến nơi này, không cần thận trọng như thế. Cứ xem ta là bằng hữu của ta đi."

https://thuviensach.vn

"Uhm."

Thật không phải Trương Khởi muốn gò bó, nhưng người ở trước mắt này nàng đúng là biết, lần trước tới Chu với Lan Lăng vương, nàng đã nhớ kỹ dung nhan của hắn ta.

Ở trong trí nhớ trước kia của Trương Khởi, hắn có thể xem là người vĩ đại nhất mà nàng đã biết.

Người khúm núm, nhát gan thuận theo trước mặt Vũ Văn Hộ, cho tới bây giờ chỉ là dáng vẻ tự vệ của hắn. Thiếu niên này, thiếu chút nữa thành lập sự nghiệp thiên thu. Thiếu chút. . . . .

Nhưng Trương Khởi là một mỹ nhân hiếm thấy, dù thận trọng lo lắng, cũng lộ ra một vẻ đẹp khiến người ta thương hại.

Nhìn thiếu nữ giơ tay nhấc chân không chỗ nào không lộ phong tình trước mắt, nghĩ đến lúc gặp nàng vào một năm trước, lúc đó dù nàng cũng đẹp, nhưng lại không yêu kiều thùy mị như giờ.

Vũ Văn Ung cười nói: "Biết đánh cờ không?"

"Biết." Đương nhiên biết. Trương Khởi chẳng những biết đánh cờ, đánh còn khá giỏi. Dù sao, đạo đánh cờ chính là phải thận trọng. Trương Khởi vốn là người thông tuệ có tính toán, còn học hai đời, tự nhiên không yếu.

Vũ Văn Ung đẩy bàn cờ vào giữa, nói: "Cầm cờ đen hay cầm cờ trắng."

Trương Khởi mềm nhẹ nói: "Thiếp nguyện cầm cờ đen."

"Người cầm cờ đen đi trước, mời ——"

"Vâng"

https://thuviensach.vn

Theo từng viên cờ đen rơi vào bàn cờ, Vũ Văn Ung từ từ thu hồi nụ cười hài hước.

Vũ Văn Ung chơi cờ rất giỏi, hiểu về âm thầm xâm chiếm địa bàn của người khác, hắn không nhường Trương Khởi mấy quân, cũng chỉ là hắn quen tôn kính đối phương, xem tất cả mọi người là đối thủ chân chính.

Nhưng hắn không ngờ, mỹ nhân yếu ớt, tuyệt sắc vô song trước mắt này thật đúng là một cao thủ chơi cờ.

Đoạn đường này, hắn minh giết ám sát, nàng lại luôn có thể từ đầu mối nhận thấy được ý đồ của hắn. Tiến tới chống đỡ chặt chẽ.

Chơi cờ được một nửa thì Vũ Văn Ung đã nổi lên hăng hái, hắn ngồi thẳng người, chớp cũng không chớp nhìn chằm chằm vào bàn cờ. Đã hoàn toàn thu hồi lòng khinh thường.

Chơi được một nửa thì một người áo đen đi vào. Thấy hai người đang đánh cờ kịch liệt liền đứng ở một bên chờ đợi .

Qua hai khắc đồng hồ, Vũ Văn Ung mới cười ha hả, phất quân cờ nói: "Ngươi thua!"

Trương Khởi thua rồi, thua cho hắn ba con.

Nhưng nàng vẫn có phần không phục, thiếu nữ xinh đẹp mím chặt môi. Mặt mày như tranh vẽ rịn mồ hôi, hai gò má

ửng đỏ, bởi vì ảo não mà sức sống bừng bừng.

Trương Khởi không chú ý tới nét mặt hai nam nhân trong phòng đều đã biến hóa. Người áo đen kia chỉ nhìn thoáng qua, liền nhanh chóng cúi đầu, mà Vũ Văn Ung thì ánh mắt trầm xuống, mới mỉm cười dõi mắt.

Trương Khởi cắn môi, đột nhiên giòn giã nói: “Lần nữa.”

https://thuviensach.vn

“Được, lần nữa.” Vũ Văn Ung đã hồi lâu chưa chơi sảng khoái thế. Lập tức cười ha hả đồng ý rồi.

Khi hai người chuẩn bị chơi lần nữa thì người áo đen kia tiến lên một bước, nói nhỏ mấy câu bên tai Vũ Văn Ung.

Trương Khởi cách gần tất nhiên nghe được rất rõ ràng, “Trước khi Tề chủ Cao Diễn chết bởi vì Lan Lăng Vương Cao Trường Cung vội vàng cưới thê sủng cơ Trương thị của hắn không muốn ở dưới cơ người khác liền giả chết. Nhưng Trương cơ được cao nhân tương trợ, thoát khỏi Lan Lăng Vương Cao Trường Cung và Tiêu thượng thư đất Tề.”

Người áo đen kia mặt không thay đổi tiếp tục nói: “Ba ngày trước, nữ tử này đi theo Công Tào Tô Ngũ lang bí mật tới Trường An, Tô Uy bởi vì đến chỗ Vũ Văn Hộ để giải trừ hôn ước với công chúa Tân Hưng, nên bị Vũ Văn Hộ giam cầm. Nữ tử này mới bị người ta đưa đến đây.”

Vũ Văn Ung khẽ cười nói: “Tô Ngũ lang này thú vị. Hắn ta muốn nhờ trẫm bảo vệ người trong lòng của hắn ta sao?”

Người áo đen kia tự nhiên sẽ không trả lời.

Mà Trương Khởi, cũng khép mi buông mắt, lặng lẽ ngồi ở chỗ đó, thật giống một đóa hoa thược dược.

Vũ Văn Ung phất phất tay, ý bảo người áo đen kia lui ra xong, liền hỏi Trương Khởi “Cần nhường không?”

Ngươi chỉ hơn ta chút xíu thôi.

Trương Khởi lập tức trợn to mắt. Nàng trừng mắt liếc hắn một cái xong, mới nghĩ đến thân phận của người trước mắt này, lập tức khó chịu ngột ngạt nói: “Không cần”.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Ung hứng thú nhìn vẻ biến hóa trên mặt nàng, cười nói nhỏ: “Tính tình hiếu thắng như thế, sao lại chịu cho chủ mẫu lấn áp? Cao Trường Cung này thật là không biết ngươi.”

Nghe Vũ Văn Ung nhắc tới Cao Trường Cung, Trương Khởi rũ con mắt, vẻ hoảng hốt đau lòng chợt lóe lên từ trên mặt của nàng. Một hồi lâu, nàng mới cắn môi trả lời: “Uh, sự sống còn của Trương Thị A Khởi không phải người như Trịnh phi có thể quyết định. Dù phải chết, ta cũng sẽ chết ở trong tay chính mình!”

Nàng nói ra những lời này xong, một hồi lâu cũng không có nghe được âm thanh của Vũ Văn Ung, không khỏi ngẩn đầu nhìn hắn.

Nét mặt Vũ Văn Ung có chút hoảng hốt. Hắn kinh ngạc nhìn xem phía sau nàng, đột nhiên phất qua bàn cờ một cái, đứng lên. Chắp tay đi tới bên cửa sổ, nhìn mây bay trên trời, Vũ Văn Ung đột nhiên nói: “Hay! Hay cho dù phải chết, ta cũng sẽ chết tong tay chính mình!”

Hắn quay đầu, ánh mắt lấp lánh nhìn Trương Khởi, nói: “Giai nhân thế này, thật là lần đầu mới thấy.” Xác thực đúng là lần đầu mới thấy, hắn cũng không biết, một mỹ nhân xuất thân hèn mọn, lại có chí khí thế này, hoặc là nói, hắn chưa từng biết một vị phụ nhân, cũng có tự ái và cao ngạo giống như trượng phu.

Được hắn khen, mặt của Trương Khởi đều đỏ, cả người kích động. Nàng không có cách nào không kích động, người trước mắt này, ở trong trí nhớ của nàng, chính là người được vạn dân kính ngưỡng.

Nàng đỏ mặt, thẹn thùng, tay chân luống cuống đứng ở nơi đó, chỉ chớp mắt từ một phụ nhân dõng dạc trở thành nữ tử yếu đuối.

Cặp mắt Vũ Văn Ung sáng lên, hắn mỉm cười nói: “Nếu Tô ngũ lang đưa ngươi tới đây, vậy ngươi cứ ở. Vũ Văn Hộ dù ngang ngạnh hơn, thì bên

https://thuviensach.vn

cạnh ta xuất hiện mỹ nhân tuyệt sắc như ngươi, lão ta cũng sẽ không nhăn trở."

Chẳng những không ngăn trở, còn có thể cẩu cũng không được chứ? Nữ sắc họa nước, Vũ Văn Hộ dã tâm bừng bừng, ước gì hoàng thượng là hôn quân chỉ thích hưởng lạc.

Đảo mắt, Vũ Văn Ung thở dài nói: "Thường nghe người ta khen Tô Lang, cho đến hôm nay mới biết là kỳ tài."

Mỹ nhân tuyệt sắc như Trương Khởi, mặc kệ đi tới chỗ nào, đều là một miếng thịt thơm có thể làm cho nam nhân nổi thú tính. Hơi không cẩn thận, chính là rơi vào hang hổ, không còn ngày tự do. Tô Uy này ở lúc nguy cấp, còn đưa nàng đến bên cạnh mình, thứ nhất, tỏ rõ tin tức của hắn tin thông, biết chỗ ở của mình, thứ hai, hắn ta đoán được tính tình của phụ nhân này, biết nàng ta hợp ý mình. Thứ ba, hắn ta cũng coi như sáng tỏ phẩm tính của mình, đoán được mình sẽ không dày xéo mỹ nhân tính tình cương liệt này giống những con sói đói kia! Thứ tư, hắn ta hiểu rõ ý của Vũ Văn Hộ, biết Vũ Văn Hộ ước gì mình trầm mê nữ sắc.

Một cuộc cờ nho nhỏ, chẳng những che chở ngườ yêu, còn lấy lòng mình, càng làm cho mình thất rõ tài của hắn ta.

Tô Uy Tô ngũ lang, quả nhiên bất phàm.

Vũ Văn Ung đưa mắt nhìn Trương Khởi đang lộ ra vẻ mặt đã hiểu, cất bước đi tới, "Không phải muốn đánh cờ sao? Hãy đại chiến mười hiệp với trẫm!"

"Dạ, bệ hạ."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Chấp

Nghiệp thành.

Phủ Lan Lăng vương, Trịnh Du đang mời Thu công chúa, và Lý Ánh.

Theo ngày xuân dần tới, cây liễu, cây đào cây lê đều kết ra nụ nhỏ, gió xuân thổi qua, không khí cũng dần dần trở nên tươi mới ẩm ướt.

Khi chúng tỳ nữ bưng một dĩa bánh ngọt lên, Trịnh Du tiều tụy khác xa trước kia mỉm cười nói: "Nếm thử chút, những thứ này đều là món ngon, ta đã tìm đầu bếp phía nam về làm."

Nhắc tới hai từ phía nam thì giọng của nàng ta hơi có gai.

Thu công chúa lo lắng nhìn nàng ta, nhẹ giọng nói: "A Du, ngươi cũng ngồi ăn chút đi."

Lý Ánh bên cạnh cũng nhìn quanh bốn phía, nàng ta quan sát từng góc trong viện, nói: "Trước kia mỗi lần gặp Trương thị ở đây, nàng ta luôn vênh váo hống hách, giống như nàng ta thật sẽ trở thành chánh thê của Trường Cung! Ai, đáng hận nàng ta đã thoát đi quá xa, cũng không thể bắt đến làm lễ ra mắt cho chúng ta."

Thu công chúa bên cạnh nàng ta vẫn còn đang nói: "A Du, ngồi xuống đi." Thấy nàng ấy không chịu, nàng ta tiến lên một bước kéo Trịnh Du xuống ngồi lên giường. Nhưng nhấn mấy cái, Trịnh Du vẫn không nhúc nhích. Thu công chúa không khỏi giận, nàng ta cả giận nói: "Là chính ngươi muốn gả đấy! Dáng vẻ Cao Trường Cung ở chung với tiện tỳ kia đâu

https://thuviensach.vn

phải ngươi không nhìn thấy? Nữ nhân nào thấy cũng lạnh lòng, chỉ mình ngươi không biết chết sống muốn nhảy vào !"

Mắng mắng, Thu công chúa liền thấy nước mắt của Trịnh Du, giọng nói liền nghẹn lại.

Nàng ta vô lực ngồi vào trên giường, thật lâu mới nói: "Được rồi, ta không nó, ngươi cố ý gọi chúng ta đến không phải để xem ngươi gượng cười chứ?"

Trịnh Du buông vật trong tay xuống, đi lên hai bước, nhẹ nhàng khẽ chào Thu công chúa.

Thu công chúa giật mình, liền vội vàng hỏi: "Ngươi làm cái gì? Mau dậy đi."

Trịnh Du lại vẫn cúi người, nàng ta nhìn Thu công chúa. Giọng nói thanh thúy: "A Thu, ta muốn xin Thái hậu, đồng ý cho ta với Quận Vương đi sứ Chu."

"Cái gì?"

Lần này kinh sợ không chỉ Thu công chúa, cả Lý Ánh cũng ngây người.

Trịnh Du tiếp tục nói: "Trường Cung suốt ngày muốn đến Chu, ta muốn giúp chàng ấy chuyện này."

Phất phất tay, ý bảo chúng tỳ lui ra toàn bộ, Thu công chúa hạ thấp giọng kêu lên: "Ngươi điên rồi?"

Lúc này, Lý Ánh bên cạnh đột nhiên vỗ tay nói: "Ý kiến hay!"

Đối diện Thu công chúa còn đang hồ đồ, Lý Ánh cười nói: "Là A Du thông minh. A Thu, ngươi nghĩ xem, nếu như không muốn để tiện nữ nhân đó tiêu dao vui vẻ ở bên ngoài, khiến Cao Trường Cung vẫn luôn nhớ nàng

https://thuviensach.vn

ta, không chịu trở lại trong phủ này. Còn không bằng đi đón nàng ta về. Chính thất bớt làm cao đi đón một cơ thiếp về, thì dù là người độc ác nhất cũng sẽ tán thưởng A Du chứ? Mà nàng ta trở lại, muốn nàng ta không bệnh mà mất, hay mỗi ngày mài đi mỹ mạo và ánh sáng của nàng ta, đây không phải A Du nói thế nào là thế đó sao?"

Lý Ánh tiếp tục cười tủm tỉm nói: "Nếu như đến lúc đó, tiện nữ nhân này không chịu trở lại, vậy A Du cũng đã làm hết tình hết nghĩa, Cao Trường Cung còn muốn hòa ly, thì chỉ nước bọt cũng có thể dìm hắn chết!"

Thu công chúa vừa nghe xong, lập tức cười hì hì nói: "Vẫn là A Du nhà ta thông minh nhất."

Trịnh Du cũng miễn cưỡng cười một tiếng, lại làm như có chút không yên.

Thấy thế, Thu công chúa kêu lên: "A Du, lát nữa ta cùng ngươi đi gặp mẫu hậu. . . ., sao ngươi còn chưa vui vẻ?"

Trịnh Du ngẩng đầu lên.

Đối diện hai vị bằng hữu đang tươi cười, nàng ta cắn môi, một hồi lâu mới nói nhỏ: "Không biết tại sao, gần đây dù ta làm gì đều có chút chột dạ."

Nói xong, nước mắt của nàng ta lại xuất hiện, Trịnh Du nghẹn ngào nói: "A Thu. Ta thật sợ hãi. . . . . Ta sợ mặc kệ ta giày vò thế nào, bỏ sức ra sao, làm cho người trong thiên hạ đều thích ta, cũng uổng phí thời gian. Tim của chàng ấy không có ở đây, không có chút nào cả, ta chỉ ôm một tảng đá không có độ ấm."

Lấy khăn tay ra lau lệ. Nàng ta tiếp tục nức nở nói: "Trường Cung từ nhỏ ta cũng biết. Chàng ấy thật ra cố chấp nhất. Nhớ ai thì vẫn sẽ nhớ

https://thuviensach.vn

người đó, thích một người, chính là một đời. Trước kia, chàng ấy nhớ đến tình nghĩa cùng lớn lên với ta, nhớ tới sự dịu dàng phúc hậu ta dành cho chàng ấy. Mặc kệ có bao nhiêu quý nữ muốn kết thân với chàng ấy, chàng ấy cũng không gặp đã lui, chỉ nhớ tới điều tốt của ta. Hiện tại cũng thế, chàng ấy yêu yêu phụ kia, vẫn cứ yêu không quên được cũng không bỏ được. Mặc kệ ta làm bao nhiêu, mặc kệ ta tốt hay xấu, chàng ấy đều không thấy được, không nghe được. Hơn nữa, tính tình chàng ấy lại bướng bỉnh, một khi nhận định thì chín trâu cũng kéo không lại. Ta sợ, ta sợ biến khéo thành vụng!"

Nàng ta lần đầu tiên cảm thấy, chuyện tình nam nữ, có lẽ không giống tranh thủ tình cảm, tranh thủ tình cảm là ai cũng không có tình, cũng chỉ đều dùng thủ đoạn tranh thủ sự thương tiếc hoặc ban thưởng vật chất của nam nhân.

Ẩn lịch sử tin nhắn

Từ hôm đó, Trương Khởi luôn ở lại trong ngôi nhà gỗ.

Lúc đó, mọi chuyện trong triều Vũ Văn Ung đều giao cho Vũ Văn Hộ, hắn cả ngày lẫn đêm đi săn đánh cờ câu cá, chơi cực kì vui mừng.

Trương Khởi tới đây rồi Vũ Văn Hộ cũng đã tới một lần. Ông ta nhìn liền nhận ra Trương cơ này chính là người Cao Trường Cung nước Tề từng cưng chiều. Đồng thời, ông ta cũng biết quyến rũ ái tế (con rể quý) của ông ta, cũng là người thiếu nữ trước mắt này.

Thấy Trương Khởi tuy nhỏ tuổi, lại vô cùng đẹp đẽ. Khi giơ tay nhấc chân rất có phong tình, vừa có sự tháng khiết của thiếu nữ, vừa có vẻ quyến rũ của phụ nhân, da non mịn như nhéo ra nước, vừa nhìn liền biết là người tinh thông chuyện giường chiếu. Vũ Văn Hộ lập tức cười ha ha, nói với tiểu hoàng đế: "Thật là một mỹ nhân tuyệt sắc. Bệ hạ có phúc."

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt cực kỳ hài lòng với việc Trương Khởi có thể ở chung với Vũ Văn Ung.

Vũ Văn Ung thấy đại trủng tể mình tôn kính cũng thích nàng ấy, lập tức vừa vui mừng, vừa xấu hổ ngượng ngùng không nói ra được mà thiếu niên nên có. Vũ Văn Hộ thấy thế, lại giễu cợt hắn mấy câu rồi mới rời đi. Trước khi đi, ông ta chỉ vào Trương Khởi nói: “Bảo vệ, Trương cơ thật tốt…”

Hai từ Trương cơ mới ra, Vũ Văn Ung liền kêu lên: “Đại trủng tể sai lầm rồi, nàng ấy họ Lý, chính là Lý cơ.”

“Được, được. Họ Lý được, họ Lý tốt.” Vũ Văn Hộ cũng không hỏi Trương cơ làm sao thành Lý cơ rồi, chỉ cười lớn rời đi.

Ngồi ở trong nhà gỗ, nhìn Vũ Văn Ung thiếu niên anh vĩ, cẩn thận xu nịnh trước mặt Vũ Văn Hộ, Trương Khởi âm thầm thở dài nói: Thói đời này, dù là Hoàng đế, cũng thật khó.

Nàng mơ hồ nhớ, Vũ Văn Ung sống như thế cho đến cực kì lâu.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi lắc đầu một cái: những thứ này có quan hệ gì với nàng đâu? Nàng chỉ biết, hôm nay dưới sự che chở của Vũ Văn Ung, cuộc sống của nàng thanh nhàn mà tự tại hiếm có.

Nàng đứng lên, cầm bình nước bên cạnh lên, nhẹ nhàng đi đến hậu hoa viên, bắt đầu tưới nước cho hoa.

Dưới ánh mặt trời chiếu sáng, ngũ quan tuyệt mỹ của nàng tản ra ánh sáng dịu dàng, tĩnh mật, xa xa.

Nhìn một lát, Vũ Văn Ung đột nhiên nói: “Cao Trường Cung đối với ngươi như thế nào? Chỉ bởi vì không muốn bị chủ mẫu áp chế, ngươi liền chạy trốn sao?”

https://thuviensach.vn

Chung đụng cũng có mấy ngày rồi, đây là lần đầu tiên hắn hỏi chuyện riêng của nàng.

Trương Khởi kinh ngạc, nàng dừng lại động tác, mềm nhẹ nói: “Hắn đối xử với ta rất tốt, rất cưng chiều ta, thương ta… Có một lần ta bệnh nhẹ, hắn canh giữ ở trước giường của ta cả đêm không ngủ, mớm thuốc châm trà cho ta, không hề chê nhiều.” Vũ Văn Ung chú ý tới nàng dùng một chữ “mớm”.

Trương Khởi ngoái đầu nhìn lại, như bách hợp trong u cốc nhìn T Vũ Văn Ung, nói: “Cho nên ta muốn chạy trốn, là bởi vì ta thích hắn… Thích một người mà không thể độc chiếm, thích một người mà lại phải xem đối thủ mình khinh thường trở thành chánh thê của hắn. Hắn nguyện ý làm bất cứ chuyện gì cho ngươi, chỉ không muốn cho ngươi sự tôn trọng và địa vị, cảm giác này khiến ta sống không bằng chết, cho nên ta chạy.”

Trương Khởi nói tới chỗ này, Vũ Văn Ung nhíu nhíu mày.

Thấy hắn mơ hồ không vui, Trương Khởi quay đầu lại, nàng mỉm cười, tiếp tục xốc bình nước lên tưới hoa.

Những lời này, nàng thật ra đã sớm muốn nói ra ngoài… Nàng không thể để Vũ Văn Ung động lòng với nàng. Mà việc duy nhất có thể ngăn nam nhân kiêu ngạo, kín kẽ vừa có nội tâm mạnh mẽ này, chính là quan niệm khiến người đời không thể chấp nhận của nàng.

Dạng nam nhân giống như hắn ta, tại sao có thể dễ dàng tha thứ phụ nhân mình nhìn trúng ý, không thích mình? Mà nếu tính tình của mình như thế, một khi thích liền muốn độc chiếm, một khi thích liền liều mạng yêu cầu địa vị và tôn vinh của chánh thê. Rõ ràng nam nhân thương tiếc cưng chiều đến thế, nàng còn ỷ sủng mà kiêu, phụ nhân như vậy, hắn sao tiêu thụ được?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Cho Ta Ỷ Sủng Mà Kiêu

Vũ Văn Ung là một người cực kỳ gò bó, cực kỳ nhẫn nhịn, hắn không háo sắc, cũng không xa hoa trụy lạc. Đối với hắn mà nói, nếu quan hệ cùng Vũ Văn Hộ xử lý không tốt, nói không chừng lúc nào cũng có thể bị Vũ Văn Hộ lấy tính mạng giống như giết hai vị huynh trưởng của hắn trước đây vậy. Cho nên, hiện tại với hắn mà nói, mỹ nhân gì gì đó, còn lâu mới quan trọng hơn tính mạng.

Sau khi nghe được lời kia của Trương Khởi, hắn chỉ cười cười rồi xoay người rời đi.

Những ngày kế tiếp, hai người bình an vô sự như cũ. Vũ Văn Ung cả ngày lẫn đêm sống ở trong nhà gỗ, mỗi lần muốn kín đáo lật xem tấu chương do tay chân thân tín lặng lẽ đưa tới thì hắn lại gọi Trương Khởi qua. Để cho nàng ngồi ở một bên, hoặc đánh đàn hoặc ca múa, mà chính hắn, dưới sự che chở đó của nàng chuyên tâm xem tấu chương, âm thầm bình luận thành bại nhân vật lịch sử. Thỉnh thoảng kích động hắn cũng sẽ nói với Trương Khởi vài lời, còn Trương Khởi vẫn luôn an tĩnh ngồi nghe.

Cuộc sống thản nhiên này cứ thế trôi qua, chớp mắt một cái, đã đến tháng Hai.

Gió xuân tháng hai, thiên địa phồn hoa tựa như gấm.

Nhìn Trương Khởi lẳng lặng thêu bên cạnh, Vũ Văn Ung đột nhiên cười nói: "Lý cơ rất được lòng ta, có muốn thưởng gì không?"

"Thưởng?"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi liền ngoái đầu nhìn lại.

Nàng chống lại ánh mắt cười nhẹ nhàng của Vũ Văn Ung, cũng hiểu được, nhất định là do bản thân mình có thành tựu, để cho hắn cảm thấy hết sức thư thái nên mới có câu nói vừa rồi.

Lập tức, Trương Khởi nghiêng đầu suy nghĩ .

Nghĩ tới nghĩ lui, nàng liền mềm mại nói: "Bệ hạ cái gì cũng thưởng cho ta sao?"

Vũ Văn Ung cười ha hả, nói: "Nói đi, ngươi muốn cái gì."

Trương Khởi trừng mắt nhìn, tự nhiên mà nói ra: "Ta à, ta muốn ỷ sủng mà kiêu!"

Vũ Văn Ung đầu tiên là ngẩn ra, đảo mắt hắn lại cất tiếng cười to lên. Vừa cười • hắn vừa vỗ tay nói: "Được, liền cho ngươi ỷ sủng mà kiêu!"

Vũ Văn Hộ có rất nhiều khuyết điểm, hắn không làm được việc lớn, để mặc cho người khác lộng quyền, không có thực quyền. Nhưng hắn cũng có một ưu điểm, đó chính là tính tình khoan dung.

Nói cách khác, thật ra thì hắn không phải một người tính toán chi li, càng không phải là một người nóng nảy, trời sinh tính đa nghi, hắn chỉ là người rất ưa thích nắm quyền mà thôi.

Một thời gian rất lâu, ở trước mặt Vũ Văn Hộ hắn luôn rất cẩn thận, vì đề phòng những người khác ở trước mặt hắn ta nói hắn không cam lòng muốn hư danh, sẽ làm nên chuyện gì đó.

Một người như vậy, dễ dàng tha thứ một phụ nhân vô tri ỷ sủng mà kiêu, vẫn có thể được.

https://thuviensach.vn

Huống chi, bên cạnh tiểu hoàng đế vô năng ngu ngốc, có một mỹ nhân ỷ sủng mà kiêu, chẳng phải vừa vặn phù hợp với thân phận Hoàng đế hơn? Nàng chỉ muốn khống chế tốt cục diện này, không nói đến bản thân nàng mà ngay cả chính Vũ Văn Hộ cũng cầu còn không được. Mà Vũ Văn Hộ lại là một người thực tế, việc này cũng ý nghĩa với việc bảo đảm cho chính tính mạng của hắn.

Dù sao, Vũ Văn Hộ cũng muốn lau đi nội dung trên sách sử đã viết rằng hắn ta : "Ba năm tàn sát ba vua" , cũng muốn cho người đời biết hắn là người khoan dung, muốn cho người đời cảm thấy, hắn đối với tiểu hoàng đế hiện tại này, vừa cung kính lại nhẫn nhịn .

Nghĩ tới đây, Vũ Văn Ung nghiêng đầu tán thưởng nhìn về phía Trương Khởi, không khỏi thầm nghĩ: nàng chẳng lẽ cũng muốn thông qua những thứ này để báo đáp ta?

Thật là một phụ nhân thông tuệ lại thân thiết!

Cảm thấy Vũ Văn Ung vui vẻ, Trương Khởi cũng thấy vui thích. Nàng nhìn ánh nắng nơi chân trời, lẳng lặng thầm nghĩ: có như vậy, ta làm rất nhiều việc cũng dễ dàng hơn. Nếu không được, ta cũng sẽ như một người bình thường, giống như rất nhiều quý nữ khác, đường đường chính chính sống một lần!

Đang trong lúc Trương Khởi suy nghĩ miên man thì nghe được Vũ Văn Ung nói: "Đi thôi.".

Trương Khởi kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lại.

Vũ Văn Ung cười nói: "Ngươi không phải muốn ỷ sủng mà kiêu sao? Nếu cứ cùng trẫm ở trong nhà gỗ nhỏ này, nào có cái gì cưng chiều? Đi, chúng ta đến hoàng cung thôi.".

"Vâng.".

https://thuviensach.vn

Hoàng cung nước Chu, được kế tục từ Tây Nguỵ. To lớn hoành tráng hơn Bắc Tề hoa lệ kia nhiều.

Thấy Hoàng đế cùng mỹ nhân trở về mà chúng thần đang tấp nập đi ở trên bậc thềm bạch ngọc đều ngẩn người ra. Bọn họ đồng loạt cúi đầu hành lễ, hô: "Gặp qua bệ hạ."

"Miễn miễn."

Vũ Văn Ung không chút để ý phất phất tay.

Nhìn Trương Khởi đi phía sau Vũ Văn Ung, ăn mặc cao quý, mỹ lệ không gì sánh được, chúng thần chỉ vội vàng thoáng nhìn, nào ai dám nhìn thẳng?

Đang lúc này, một đại thần ngước lên nhìn trộm, đi ngang qua một chỗ bậc thang thì hoàng đế trẻ vươn tay, dịu dàng nâng đỡ mỹ nhân kia! Mà mỹ nhân kia cũng ngẩng đầu lên, yêu kiều mà cười một tiếng với hoàng đế trẻ. Hai người thân mật khắng khít như vậy, trong nháy mắt, khiến mắt đại thần kia choáng váng.

Khi bóng dáng của bệ hạ rời đi, đại thần kia đi về phía một thái giám, nhỏ giọng hỏi "Vị nương nương này là ai?”.

Thái giám này chống lại ánh mắt của các vị đại thần bốn phía quăng tới, tim đập mạnh loạn nhịp mà trả lời: "Nô tài cũng không biết, nô tài chỉ biết là, trước đây không lâu nàng đột nhiên xuất hiện ở trong nhà gỗ của bệ hạ, thời gian này vẫn cùng bệ hạ như hình với bóng.".

Đối với đáp án này, chúng thần cũng khá hài lòng, bọn họ vừa rời đi, vừa nhỏ giọng thương nghị.

Nói xong, một đại thần đột nhiên lên tiếng: "Vị nương nương này, hình như có chút quen mặt."

https://thuviensach.vn

Trầm mặc một lát, một đại thần khác cũng gật đầu nói: "Quả thật quen mặt.".

Hai người này vừa mở miệng, những đại thần khác cũng thầm khẳng định như vậy.

Không tới xế chiều hôm đó, tất cả tài liệu về Trương Khởi, đã được đặt tới trước mặt văn võ chúng thần nước Chu. Hướng về phía đại trủng tể lấy được khẳng định bệ hạ mới có được mỹ nhân, chúng thần bắt đầu suy nghĩ, muốn bày tỏ thân cận với nàng thế nào.

Hiện nay, bệ hạ vẫn chưa cập quán, vẫn chưa sắc lập hoàng hậu, trong hậu cung, chúng nữ tương đương đều không có tác dụng. Cái sủng cơ vô cùng được cưng chiều này nguyên thuộc về Lan Lăng Vương đất Tề, đối với đám chúng thần cố ý gả con gái vào trong cung mà nói, không phải tin tức tốt. Chỉ là, muốn phá cũng không đi tới đâu.

Dù sao, bệ hạ vẫn chỉ là một hoàng đế bị đại trủng tể giật dây. Đem nữ nhi của mình gả vào ở bên trong, nói không chừng liền thành cái đinh trong mắt đại trủng tể.

Tiếp đến, chúng thần còn nhận được tin tức, ngày đầu tiên bệ hạ trở lại trong cung, liền xuống thánh chỉ, phong cho mỹ nhân Lý thị tước vị Hiền phi, sau đó liên tiếp thưởng ba bốn mươi vạn hoàng kim đồ đạc quý giá, tơ lụa cho Hiền phi.

Bọn họ còn nhận được tin tức, nói bệ hạ sau khi có được mỹ nhân này, liền sớm chiều không rời, ngay cả thói quen thích nhất đọc sách cũng để qua một bên rồi. Quan trọng hơn là, có một lần nội thị ngầm trộm nghe được Lý phi yêu cầu, nói muốn bệ hạ lập nàng làm hậu, mà bệ hạ cư nhiên cũng không có bác bỏ, ngược lại còn dịu dàng dụ dỗ.

Sau khi biết được tin tức này, chúng thần rối rít lệnh cho phu nhân mình vào cung, dâng lên quà tặng trân quý tỏ vẻ lấy lòng, mà Lý cơ này cho dù

https://thuviensach.vn

là ai đến cũng không hề cự tuyệt.

Ngay cả chúng thần thân cận Vũ Văn Hộ, cũng giống như được ngầm cho phép, thông qua phu nhân của mình đưa những đồ quý giá để lấy lòng vị Lý nương nương bệ hạ mới nạp này.

Vị Lý phi bệ hạ tân sủng này chẳng những thích tiền tài, còn rất thích dược thảo, liên tiếp triệu kiến thái y hỏi thăm tình huống tương quan. Mọi người sau khi hỏi thăm, liền biết được đều là những dược thảo làm đẹp dưỡng nhan thì chỉ cười một tiếng.

Trương Khởi đúng là đang cầu xin dược thảo, chỉ là không phải để dưỡng nhan mà là thuốc để dịch dung. Để cho nàng thất vọng chính là khi nàng nói bóng gió ra, thái y giỏi cũng đều trả lời cõi đời này, không hề có thuốc dịch dung, những thứ kia, cũng chỉ là thảo dược thay đổi một chút màu da mà thôi. Hơn nữa đại đa số thảo dược đều có tác dụng phụ nghiêm trọng.

Trong lúc Trương Khởi thất vọng, chỉ có thể thông qua Thái Y Viện chuẩn bị nhiều dược liệu hơn một chút những loại thuốc mà phụ nhân do Tiêu Mạc phái đến khi còn ở Bắc Sóc Châu. Cũng không biết có phải là Tiêu Mạc đề phòng nàng hay là thuốc kia cũng chỉ có nhiều như vậy. Khi nàng trộm những thứ kia, dùng hai lần liền hết sạch, đến thành Trường An lại không mua được, cho đến khi thông qua những thái y này mới lấy được một chút.

Trên thực tế, những thuốc bột kia, cũng hết sức không lý tưởng, bởi vì khi nó gặp không phải nước, cho dù là rơi xuống vài giọt thôi thì lớp bên trên sẽ bị hỏng, không thể dùng được nữa.

--- ------ ------ ------ ------ ------ ----

Nhìn tường thành cao lớn dần dần xuất hiện trong tầm mắt, đoàn người liền siết chặt dây cương ngừng ngựa lại.

https://thuviensach.vn

Một hộ vệ thấy thủ lĩnh nhìn về phía trước suy nghĩ mất hồn, giục ngựa tiến lên, hỏi: "Quận Vương, có muốn chờ đoàn người đến đông đủ rồi cùng nhau vào thành hay không?"

Lan Lăng Vương toàn thân màu đen, ngũ quan tuấn mỹ tuyệt luân bởi vì tiều tụy càng lộ vẻ cương nghị liền lắc lắc đầu. Hắn khàn giọng nói: "Toàn bộ đổi thường phục, triệt hồi dấu hiệu lập tức vào thành.".

"Vâng."

Dừng lại một lúc, đội ngũ lại lần nữa lên đường, hai ba mươi người, xen lẫn trong trong dòng người tấp nập, tiến vào Trường An.

Thấy Quận Vương vẫn tâm sự nặng nề, chúng hộ vệ liền không nói gì, chỉ an tĩnh đi theo phía sau hắn.

Đi một hồi, Lan Lăng Vương đè cái mũ ở trên đầu, nói: "Đi tìm một tửu lâu thu xếp ở lại.".

"Vâng.".

Chỉ chốc lát liền đi tìm được tửu lâu, dưới sự dẫn dắt của hộ vệ, Lan Lăng Vương liền bước lên lầu các.

Đoàn người lặn lội đường xa, bây giờ vừa mệt vừa đói, dưới sự thúc giục của đám hộ vệ, không bao lâu, ba mâm rượu cùng thức ăn liền được dọn lên.

Nhìn qua thức ăn phong phú ở trước mắt, Lan Lăng Vương dùng đũa gắp mấy miếng, ăn nhạt như nước ốc.

Ăn lưng lửng dạ, hắn phất tay gọi tiểu nhị, ném ra một ít đĩnh vàng, hỏi: "Dạo này thành Trường An có chuyện gì mới mẻ, nói nghe một chút?"

https://thuviensach.vn

Tiểu nhị lấy được một khối vàng như vậy mừng đến giọng nói cũng run run: "Được rồi! Thưa khách quan, thời gian này chuyện mới mẻ có rất nhiều. Thứ nhất là chuyện hai nữ nhi của đại trủng tể được sắc phong làm công chúa.".

Tiểu nhị kia dừng một chút, thấy Lan Lăng Vương nghiêng tai lắng nghe, lại nói tiếp: "Đúng rồi, còn có một đại hỷ sự, bệ hạ của chúng tôi mới lấy được một vị Lý nương nương. Bệ hạ vô cùng cưng chiều người này, quả thực là hứng như hứng hoa, đặt ở trong tay liền sợ bể. Khách quan người không phải không biết, bệ hạ của chúng tôi vẫn là người không ham nữ sắc. Lại nói, Lý nương nương này thật là đẹp, chậc chậc, thật quá đẹp."

Nghe đến đó, một tên hộ vệ bên cạnh bất thình lình hỏi một câu: "Ngươi gặp qua?".

Tiểu nhị kia ngẩn ra, hơi ngượng ngùng cười ha ha nói: "Tiểu nhân cũng chỉ nghe người khác nói .".

"Được rồi." Lan Lăng Vương liền cắt đứt lời của hắn, trực tiếp hỏi: "Ngươi đã nghe qua cái tên Tô Uy chưa?"

"Tô Uy?" Tiểu nhị kia suy nghĩ một hồi, lắc đầu đáp: "Chưa từng nghe qua.".

Hộ vệ bên cạnh lại bổ sung: "Nghe nói là người ước định với nữ nhi nhà đại trủng tể ."

Tiểu nhị kia suy nghĩ một hồi, cau mày lắc đầu đáp: "Thật không có nghe qua."

"Được rồi, đi xuống đi.".

Đuổi tiểu nhị kia đi, hộ vệ kia hướng Lan Lăng Vương nhỏ giọng nói: "Quận Vương, có thể là không đến Trường An hay không?"

https://thuviensach.vn

"Không thể nào." Một hộ vệ khác liền chen lời: "Căn cứ vào tin tức nghe được trên đoạn đường này, rõ ràng là đến Trường An." Đảo mắt, hộ vệ này lại nói: "Tô Uy là người thế gia, chuyện về hắn, hỏi tiểu nhị cũng vô dụng. Quận Vương, có muốn tiểu nhân tra hỏi hay không?"

Lan Lăng Vương gật đầu một cái, nhỏ giọng ra lệnh: "Tối nay, đến phủ Vũ Văn Hộ bắt một người hỏi một chút là được."

"Vâng."

Lúc này Lan Lăng Vương không tài nào ăn được nữa, hắn để đũa xuống, chắp tay đi ra, dựa vào lan can, nhìn dòng xe ngựa phía dưới, cực kỳ lâu, cũng không nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Trường An

Đêm đã khuya.

Mấy hộ vệ nhảy vào trong phòng, thi lễ với Lan Lăng Vương, thở hổn hển nói: "Quận Vương, Tô Uy bị Vũ Văn Hộ giam lại rồi. Bảo là muốn từ hôn, Vũ Văn Hộ rất tức giận, nếu không phải do tân công chúa cầu cạnh, chỉ sợ đã đem hắn giết chết.".

Sâu kín dưới ánh nến, gương mặt tuấn mỹ của Lan Lăng Vương lúc sáng lúc tối, hắn nhỏ giọng hỏi: "Tô Uy này mang người nào tới?"

Hộ vệ kia lắc lắc đầu, nói: "Chúng thần tra hỏi mấy lần, đều nói không biết. Nghe nói là không có rơi vào trong tay Vũ Văn Hộ ."

Lan Lăng Vương cầm lên một cây trâm vàng, từ từ đưa đến gần cây nến. Nếu Trương Khởi ở đây, nhất định sẽ nhận biết, trâm cài này chính là nàng dùng để cắm ở nơi miệng hùm, biểu hiện trước mặt mọi người rằng bản thân nàng sắc bén giống với cái trâm này.

Theo hành động của hắn, ánh sáng của cây nến liền sáng hơn rất nhiều.

Rũ con mắt, Lan Lăng Vương khàn giọng nói: "Biết rồi, đi đường mệt nhọc, cũng nghỉ ngơi thôi."

Mấy hộ vệ ngẩng đầu lên, vừa vặn lúc này, một trận gió ào ào ập đến, sau khi đập vỡ cửa phòng, thổi trúng ánh nến khiến nó tắt ngấm, đồng thời, cũng đem mái tóc dài của Lan Lăng Vương tlàm cho tán loạn lên, chặn tầm mắt của hắn lại.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng hắn không nhúc nhích, rõ ràng ánh nến sáng ngời, nhưng tự đáy lòng của mọi người ở đây đều cảm thấy tịch mịch. Giống như người ở trước mắt này, cho tới bây giờ vẫn luôn cô độc, không có bạn bè, không có người thân.....

Lại cứ yên lặng như thế!

Tình cảnh như thế, bảo bọn hắn rời đi thế nào?

Trong lúc chúng hộ vệ cúi đầu thì giọng nói khàn khàn của Lan Lăng Vương truyền đến: "Đi nghỉ ngơi đi, một mình ta yên tĩnh một chút."

Thời gian này, hắn vẫn thường một mình yên lặng. Còn yên tĩnh không đủ nhiều sao?

Chúng hộ vệ giật giật khóe môi, cuối cùng vẫn là trả lời một câu "Vâng.", rồi chậm rãi lui ra. Khi bọn họ đóng cửa phòng liền nghe thấy một tiếng thở dài sâu kín truyền đến, ở nơi này trong bóng tối, như vậy làm người ta thấy thật chua xót.

Trong khi Lan Lăng Vương vội vàng hỏi thăm vị trí của Trương Khởi thì đội ngũ sứ giả nước Tề, lồng lộng hùng dũng vào thành.

Trương Khởi biết được tin sứ giả đến lúc đang gảy đàn cho Vũ Văn Ung nghe.

Gió xuân thổi lất phất, Vũ Văn Ung nằm ở trên sập, cặp mắt tựa như mở tựa như nhắm. Lẳng lặng lắng nghe tiếng đàn tự nhiên mà đến .

Tiếng đàn của Trương Khởi , ít đi mấy phần cố ý, nhiều hơn mấy phần tang thương cùng phiêu diêu. Rõ ràng không kỳ ảo, nhưng lại phiêu diêu như vậy, như hoa đào tháng ba , rất đẹp, lại làm người ta cảm thấy cô đơn không cách nào tự chủ.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Ung thích nghe tiếng đàn như thế này, nó giống như ở thời thời khắc khắc nhắc nhở hắn, giống như đang cảnh cáo hắn, muốn hắn chú ý đến lời nói của mình. Muốn hắn cẩn thận cẩn thận hơn nữa.

Nghe một hồi, Vũ Văn Ung liền mở mắt ra.

Hắn nằm ở trên giường, ngửa đầu nhìn Trương Khởi đang cách mình năm bước.

Trương Khởi mặc xiêm áo màu đen, tà áo buông tới trên giường, tròng mắt chuyên chú tấu cầm, trên mặt phụ nhân này không hề thấy được yêu khí mà lại tinh khiết y hệt thiếu nữ.

Mới sống chung với nhau mấy ngày, hắn lại có ảo giác rằng mình cùng với phụ nhân trước mắt này, cùng là một loại người.

Đang lúc này, đôi tay nàng phất một cái. Tiếng đàn dần dần dừng lại. Mà theo đó, có tiếng bước chân truyền đến.

Đảo mắt, một đại thần đi tới bên người Vũ Văn Ung, hắng giọng nói: "Bẩm bệ hạ, sứ Tề đã vào thành."

"Biết, đi xuống đi."

"Bệ hạ, đại trủng tể nói, tối mai mở tiệc đón gió tẩy trần cho sứ Tề." Dừng một chút ′ đại thần kia tiếp tục nói: "Vũ Văn Thành, Vũ Văn lang quân cũng nói. Thời gian dài rốt cuộc cũng nhìn thấy Lan Lăng Vương vì thế nên chiêu đãi cho thật tốt."

Lời này, là giữa đường gặp phải Vũ Văn Thành bị hắn cường hành yếu thế cầu xin mà nói ra. Nét mặt cổ quái của Vũ Văn Thành lúc ấy, vẫn còn sờ sờ trước mắt người đại thần này.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, nói ra lời này xong, đại thần liền ngẩng đầu lên, nhìn Trương Khởi yên tĩnh ngồi bên cạnh, hai tay vẫn đặt trên dây đàn. Chỉ là mới nhìn một cái, hắn liền bị phụ nhân tươi đẹp như hoa xuân này làm cho loa mắt, sợ luống cuống, vội vã cúi đầu xuống.

Lan Lăng Vương?

Vũ Văn Ung mỉm cười nói: "Đều do đại trủng tể an bài." Hắn biết lời kia của Vũ Văn Thành là có ý gì, lập tức lại nói: "Tối mai, trẫm sẽ mang theo ái phi đến dự tiệc. Lui ra đi."

"Vâng."

Người đại thần kia vừa lui, khắp nơi cũng yên tĩnh lại.

Trương Khởi để đàn xuống bên cạnh, cất bước đi tới trước mặt Vũ Văn Ung, nàng nhẹ nhàng khẽ chào, mềm nhẹ nói: "Bệ hạ, hôm nay trời xuân trong xanh, xin cho phép cận thân ra đường du ngoạn một chuyến."

Vào lúc này, lại đề nghị yêu cầu này?

Vũ Văn Ung yên lặng nhìn nàng hỏi: "Đi làm cái gì?"

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Cảnh xuân, ánh mắt như sóng nước lăn tăn: "Thiếp muốn gặp qua Lan Lăng Vương.". Phụ nhân trước mắt này, cũng không biết nghĩ như thế nào, ở trước mặt hắn, vẫn vô cùng thẳng thắn, quả thật coi hắn như một người bằng hữu bình thường. Có lúc, Vũ Văn Ung cũng hoài nghi, không phải nàng hết sức hiểu rõ mình, cho nên mới phóng khoáng, tuyệt không giống như những phụ nhân khác nếu không phải làm bộ chính là khẩn trương, hoặc là chính là quỳ gối xu nịnh?

"Hả?"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Ung ngồi thẳng người, hỏi: "Tại sao?"

Tròng mắt Trương Khởi, theo động tác của nàng, lông mi thật dài, nổi bật dưới ánh sáng, chớp chớp tựa như hồ điệp yếu ớt: "Thiếp ở nước Tề được Cao Trường Cung cưng chiều sủng ái, hắn lần này đến đây, cũng là vì thiếp..... Hắn đường đường là trượng phu, thiếp không thể để cho hắn ở trước mặt mọi người luống cuống được.".

Thì ra là sợ Cao Trường Cung mất mặt.

Không biết tại sao, Vũ Văn Ung đột nhiên hâm mộ cái người Lan Lăng Vương đẹp đẽ trứ danh kia. Phụ nhân trước mắt này, bề ngoài nhìn giống như nhu nhược, tâm lại như cứng rắn vô cùng. Lan Lăng Vương có thể làm cho nàng để ý, thật là khó khăn.

Hắn cũng không trả lời.

Vũ Văn Ung này, uy nghi kín kẽ, có một loại quý khí bức người từ trong xương tủy. Hắn không nói lời nào, trong khoảng thời gian ngắn, ngay cả không khí cũng ngưng trệ .

Bất giác trong bầu không khí này, Trương Khởi cúi đầu, bởi vì lo lắng, môi của nàng liền run rẩy.

Nhìn thẳng vào nàng, Vũ Văn Ung đột nhiên cười ha hả, nói: "Cũng được, vậy ngươi xuất cung đi."

Trương Khởi thở phào nhẹ nhõm, cúi chào hắn: "Tạ ơn bệ hạ."

Trương Khởi mới vừa xoay người, Vũ Văn Ung đột nhiên gọi: "Ái phi."

Trương Khởi quay đầu lại.

Vũ Văn Ung cũng không quay đầu lại, nhàn nhạt mà nói ra: "Chớ mất uy nghi."

https://thuviensach.vn

Tròng mắt Trương Khởi cảm động mà nói: “Không dám!”

Dứt lời, nàng chậm rãi lui ra.

Ở sứ quán, Trịnh Du liền lôi kéo một tiểu sứ thần hỏi: “Quận Vương đâu?”

“Hồi Vương phi, Quận vương chưa từng ở sứ quán.”

Trịnh Du lạnh mặt nói: “Dẫn ta đi gặp hắn.”

“Vâng.”

Đây là lần đầu tiên Trịnh Du tới Trường An, quan sát thành trì cao lớn sừng sững một hồi, Trịnh Du chép miệng, nói: “Kém Nghiệp Đô nhiều lắm, ngay cả Tấn Dương cũng không bằng.”

Nếu bàn về hoa lệ, Trường An là so với hai thành kia có vẻ không bằng nhưng địa thế Trường An cực kỳ hiểm yếu. Thành trì sừng sững, trong thành tất cả công trình kiến trúc, cũng lộ ra một loại đại khí, đây cũng là thứ mà Nghiệp thành cùng Tấn Dương đều không bằng.

Sứ thần này ở tronh lòng thầm nghĩ: Thật là phụ nhân mới nói ra lời như vậy.

Hắn cũng không có nói cái gì, liền lên xe ngựa.

Trịnh Du cũng không có chú ý tới vẻ mặt biến hóa của hắn, cắm đầu cắm cổ lên xe ngựa, rồi bắt đầu đánh giá mọi nơi.

Nàng là một nữ nhân, sự quan sát tập trung liền rơi xuống trên người của đám quý nữ ở Trường An. Đem mọi thứ liên quan đến các nàng từ quần áo đến người hầu, tỉ mỉ quan sát lại quan sát.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, người dân Trường An cũng chống lại ánh mắt hết sức tò mò quan sát của quý phụ đến từ nước Tề, thỉnh thoảng, còn có người chỉ về phía nàng cười cười nói nói.

Đang ở Trịnh Du có chút tức giận thì nghe được một người thiếu niên chỉ về phía nàng nói: “A, quý phụ đất Tề này, cũng là một mỹ nhân.”

Không có nữ nhân nào không thích nghe ca ngợi, huống chi, Trịnh Du trên suốt đường đi nghiêng ngả mệt nhọc, nếu không phải thể chất của nàng tốt thì thiếu chút nữa bệnh không dậy nổi rồi.

Nàng bây giờ, chình là lúc không tự tin nhất thì lại nghe thiếu niên kia nói vậy. Không khỏi mở cờ trong bụng.

Bên cạnh thiếu niên kia, còn có mấy thiếu niên khác nữa, nghe được lời bình, nhừng thiếu niên kia đồng loạt đưa mắt quan sát Trịnh Du.

Mới nhìn một cái, bọn họ cũng chẳng nói đúng sai liền quay đầu đi.

Đang lúc này, phía trước lại rối loạn tưng bừng.

Trịnh Du thấy mấy người thiếu niên kia đồng thời hoan hô một tiếng, theo dòng người tuôn đi đến phía trước.

Xảy ra chuyện gì?

Trịnh Du hết sức hiếu kỳ. Nàng vội vã bảo ngự phu đánh nhanh xe ngựa, nhưng khi chạy tới thì chỉ nhìn thấy một chiếc xe ngựa cao quý. Còn có bóng dáng của mười mấy cung tỳ đi hầu phía sau.

Trịnh Du đang tò mò, thì lại nghe được thiếu niên mới vừa rồi khen nàng xinh đẹp thở dài nói: “Vẻ đẹp của Lý phi. Quả nhiên không ai sánh bằng! So với nàng, mỹ nhân khác, thật sự là cặn bã rồi.”

https://thuviensach.vn

Một người thiếu niên khác cũng nói: “Nghe nói bệ hạ hết sức yêu thương, cưng chiều nàng ngay cả đại trủng tể cũng tôn kính nàng vài phần đấy. Không biết sau khi bệ hạ cập quán, có phong nàng làm hoàng hậu hay không?”

“Có lẽ, hậu cung của bệ hạ vẫn trống không, nói không chừng thực sẽ phong Lý phi làm hậu.”

Nghe đến đó, Trịnh Du ngẩng đầu lên, nàng đưa mắt nhìn đội ngũ hùng hậu đã đi xa kia, âm thầm suy nghĩ: thì ra là sủng phi của hoàng đế nước Chu, tương lại sẽ lên làm hoàng hậu. Không biết là người ở nơi nào, xinh đẹp ra sao?

Một khách nhân như nàng mà nói, nghe được tiếng ca ngợi như sóng triều bốn phía, đáy lòng không khỏi vừa tò mò, lại có một chút hâm mộ đối với vị Lý nương nương này.

Đang trong lúc nào suy nghĩ lung tung thì chớp mắt một cái, liền thấy được một bóng dáng áo đen quen thuộc. Lúc đó, dòng người như biển, chỉ là bóng dáng đó quá mức mạnh mẽ rắn rỏi lỗi lạc, giống như Hạc giữa bầy gà, trở thành tiêu điểm giữa đám đông một cách hết sức tự nhiên.

Nhìn thấy hắn, Trịnh Du vội vàng báo với ngự phu: “Nhanh, tiến lên, tiến lên.”

“Vâng.”

Lần này, sứ thần cũng đã nhìn thấy Lan Lăng Vương rồi, lập tức giục xe ngựa, đi theo dòng người đông như trảy hội, xe ngựa đi cực kỳ bất tiện, đuổi theo một hồi, chẳng những không đến gần, ngược lại càng ngày càng xa.

Trinh Du quýnh lên, không khỏi liên tục thúc giục, ngự phu cũng gấp đến đầu đầy mồ hôi, rốt cuộc, sau mốt hồi lung tung xông đến, cũng thấy

https://thuviensach.vn

được Lan Lăng Vương đang bị một hán tử mặt trắng chặn lại.

“Phu quân!”

Trịnh Du cao giọng gọi câu này, nhưng Lan Lăng Vương đứng cách nàng chỉ mười bước ngay cả động cũng không có động một cái.

Thấy bốn phía có người tò mò nhìn mình, Trịnh Du khẽ cắn môi, lại kêu: “Quận Vương?”

Càng ngày càng gần người kia, vẫn không nghe thấy.

Trịnh Du mím môi, rốt cuộc kêu: “Cao Trường Cung.”

Xưng hô này vừa ra, Lan Lăng Vương rốt cuộc cũng quay đầu lại.

Vừa thấy Trịnh Du, hắn khẽ nhíu nhíu mày, vẻ mặt mơ hồ không kiên nhẫn.

Trịnh Du ưu nhã xuống xe ngựa, đi tới bên cạnh Lan Lăng Vương, nhỏ giọng ủy khuất nói: “Trường Cung, ta tìm ngươi thật lâu.” Âm thanh mềm mại mà yếu ớt.

Lan Lăng Vương vẫn không trả lời, thấy vậy hán tử mặt trắng đã cất giọng the thé nói: “Lan Lăng Quận Vương, xin mời, chủ tử nhà ta đang đợi ngài đấy.”

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Gặp Nhau

Trịnh Du ngẩn ra, đang chuẩn bị hỏi thăm thì Lan Lăng Vương đã vung tay áo một cái, bước theo sau lưng hán tử mặt trắng, đi đến phía trước.

Trịnh Du ngẩn người, vẫn cất bước đuổi theo. Nàng nhìn tư thế đi đứng của người hán tử kia, âm thầm ngạc nhiên nói: không đúng, người này là thái giám! Hắn là công công trong cung!

Có thể được một công công gọi là chủ tử, không phải Hoàng đế thì chính là hoàng phi. Trịnh Du trợn to mắt, đột nhiên đối với người sắp phải gặp, vô cùng tò mò.

Thái giám này mang theo hai người tới bên dưới một tửu lâu, xoay người hướng Lan Lăng Vương nói: "Lan Lăng Quận Vương, chủ nhân nhà ta ở phía trên, xin mời."

Lan Lăng Vương trừng hắn một cái, cất bước tiến lên, thấy Lan Lăng vương chuyển động, Trịnh Du cũng cất bước theo.

Thái giám này đang muốn ngăn trở, Trịnh Du đã ưu nhã nói: "Thiếp là Lan Lăng vương phi.".

Thái giám này ngẩn ra, hắn nghi ngờ nhìn chằm chằm Trịnh Du, trong khoảng thời gian ngắn, có chút không biết phải làm như thế nào cho phải. Trịnh Du cũng không để ý tới, cất bước lướt qua hắn, đi đến phía trước.

Không bao lâu, Trịnh Du đã đi đến chân cầu thang.

https://thuviensach.vn

Nàng liền thấy được Lan Lăng Vương, hắn đang cứng ngắc, không nhúc nhích đứng ở nơi đó.

Trịnh Du nhíu nhíu mày, bước nhanh, đi tới bên cạnh hắn.

Nàng ngẩng đầu lên.

Vừa ngẩng đầu, bước chân của Trịnh Du cũng cứng đờ, nàng trợn to cặp mắt, bởi vì khiếp sợ quá độ, nuốt nước bọt cũng phát ra âm thanh!

Trước mắt của nàng là một bóng dáng quen thuộc!

Bóng dáng quen thuộc như vậy, quen thuộc đến mức đã từng khắc cốt, vào tâm khảm, thấm vào trong suy nghĩ của nàng cả ngày lẫn đêm!

Dọc theo con đường này, nàng đều nghĩ đến nàng ta, đều nghĩ đến khi họ gặp mặt, phải mỉm cười như thế nào, mở miệng như thế nào, làm thế nào để cho nàng ta không thể lui được nữa, làm thế nào để cho nàng ta từng bước từng bước đi tiếp theo như kế hoạch của mình!

Nàng ta coi là tốt số thì thôi đi, thứ duy nhất không tốt chính là, nàng ta đã không giống như trước đây nữa!

Đúng, nàng ta đã không phải là nàng ta của trước đây nữa!

Mỹ nhân tuyệt sắc, ăn mặc trang phục cung phi trước mắt, tư thái cao quý đẹp đẽ , như vầng trăng sáng trên bầu trời kia. Nhẹ nhàng nhìn ra xung quanh, giống như chúng sinh cũng chỉ là con kiến hôi, sau lưng nàng có mấy chục hộ vệ cùng thái giám cung nữ đang đứng. Mỹ nhân khí phái phi phàm, khiến bất kỳ quý nữ nào nhìn thấy cũng không dám không hành lễ. Nàng chính là Trương thị A Khởi!

Nàng lại là Trương Khởi!

https://thuviensach.vn

Thì ra là, sủng phi mới của Chu đế, "Lý Thục phi" sau khi Chu đế kế vị rất có thể sẽ được phong làm hoàng hậu lại chính là Trương thị A Khởi!

Có lẽ là không dám tin, có lẽ là kinh hãi quá mức, Trịnh Du ngây người như phỗng liền thẳng tắp đi đến gần Trương Khởi.

Nhưng ngay cả khi vô ý thức, Trịnh Du cũng vẫn thẳng lừn, cố gắng như thường ngày, làm ra vẻ của một quý nữ cao cao tại thượng quý nữ.

Trên đường đi, nàng liền đưa tay ra. Muốn sờ vào người ở trước mắt này , muốn đứng cùng vị trí với nàng ta, giống như quá khứ mà cao cao tại thượng nhìn nàng ta cho rõ ràng.

Thấy nàng từng bước tiến tới gần, mười mấy thái giám cung nữ đồng thời quát lên: "Lớn mật ——".

Thân là nội thị trong cung, một tiếng quát này, có thể nói là chuyện mà bọn họ am hiểu nhất. Chỉnh tề, lạnh lùng, cao cao tại thượng, uy nghiêm, giống như sấm vang chớp giật! Làm chấn động màng nhĩ của Trịnh Du, không tự chủ được liền bị uy nghiêm hoàng gia ép lảo đảo thối lui, tiếp đó mấy tiếng quát lại đồng thời truyền đến: "Tiện phụ phương nào? Nhìn thấy Thục phi nương nương dám to gan không quỳ?".

Tiếng quát này càng thêm đề cao vài lần, trong lúc Trịnh Du mới vừa bị chấn động hoảng hốt chân nhũn ra thì thực là một kích mãnh liệt!

Trong khoảng thời gian ngắn, Trịnh Du như đang đến Tề cung, ra mắt hoàng hậu, Thái hậu. Nàng nghiêm mặt, không tự chủ được hai đầu gối mềm nhũn, té quỵ xuống đất run giọng nói: "Thiếp, thiếp không dám, nương nương xá tội....."

Sau khi bật thốt lên một câu xin tội kia, Trịnh Du kinh hãi, Trương Khởi cũngtrong hiếu kỳ, đưa mắt nhìn ra, lúc đó vô tri vô giác Cao Trường Cung cũng liếc sang nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, mặt Trịnh Du tím bầm lại, hai tay nàng khẽ chống lên đất, nghĩ muốn đứng lên. Vậy mà vừa mới động, hai thanh trường thương đồng thời đè ở trên lưng của nàng, hai tên hộ vệ cùng lên một lượt, trầm giọng quát lên: "Ngươi dám vô lễ?"

Hai cây trường thương bực nào nặng nề đè ở trên lưng của Trịnh Du, nặng tựa ngàn cân. Sắc mặt nàng đỏ hồng lên, giãy không dậy nổi. Nhưng cảm thấy lửa giận của chúng hộ vệ , cùng uy phong Hoàng thất, liền không dám động.

Trương Khởi rốt cuộc cúi đầu, lẳng lặng quan sát Trịnh Du.

... ... Nói thật ra, biểu hiện này của Trịnh Du, có chút kém cỏi ngoài dự đoán của nàng. Cái quý nữ này trong quá khứ ở trước mặt mình, luôn là bày ra vẻ ung dung tự đắc như thể là Lan Lăng vương phi, hôm nay tới thật, nhưng cũng không hơn gì cái này.

Nhìn Trịnh Du một cái, Trương Khởi lành lạnh nói: "Thả nàng ấy ra đi."

"Dạ——" trong tiếng thu hồi binh khí thanh thúy, chúng hộ vệ lui về phía sau một bước, mũi thương lành lạnh từ trên lưng của Trịnh Du dịch chuyển xuống đất, trước đó còn âm trầm ở trước mắt nàng lung lay mấy cái.

Trịnh Du từ từ, từ từ đứng lên.

Thân thể của nàng đang run rẩy.

Khuôn mặt nàng giận đến tím bầm, một giọt nước mắt trong suốt âm thầm rơi xuống.

Liếc mắt chán ghét nhìn gương mặt quen thuộc, ánh mắt quen thuộc, một Trương Khởi đã từng ti tiện giống như bùn đất, nàng cắn răng một cái, rồi xoay người rời đi!

https://thuviensach.vn

Vậy mà, khó khăn lắm mới xoay người đi được, lại nghe thấy hai thái giám quát lên: "Phụ nhân kia, nương nương nhà ta đã cho ngươi đi sao?"

Kèm theo tiếng quát của hai người thái giám này, còn có tiếng trường thương di động.

Thân thể Trịnh Du chợt cứng đờ, nàng khuất nhục xoay người, qua loa cúi chào Trương Khởi, mờ mịt nói: "Thiếp không dám!". Giọng của nàng có chút run run: "Thiếp, chỉ lui về phía sau một chút."

Cho đến khi mọi người ngầm cho phép, nàng mới cất bước, đàng hoàng lui về phía sau hai bước, nàng một mực thối lui ra sau lưng của Lan Lăng Vương.

Khi lướt qua Lan Lăng Vương, nàng nghiêng mắt nhìn trượng phu của mình, vẫn còn cứng ngắc, ngây ngô nhìn về phía trước, chống lại ánh mắt tuyệt vọng như tro tàn của nàng chỉ có đôi mắt lạnh như băng.

Hắn căn bản chưa từng để ý đến chuyện nàng bị người ta làm nhục.

Rõ ràng khi còn bé, nàng bị người ta khi dễ, hắn luôn luôn đứng ra bảo vệ.

Cả đến lúc trưởng thành, có người khi dễ nàng, hắn cũng sẽ quát lớn mấy câu!

Hiện tại, nàng đã là thê tử của hắn, đường đường là Lan Lăng vương phi! Có người ở ngay trước mặt Quận Vương hắn nhục nhã Vương phi, thế nhưng hắn lại không thèm nhúc nhích, hoàn toàn ngoảnh mặt làm ngơ!

Bất tri bất giác, nước mắt Trịnh Du rơi xuống như mưa. Khi nàng thối lui vào trong góc, cúi đầu đứng thẳng thì mới cẩn thận giấu đi những giọt lệ kia vào trong bóng tối.

https://thuviensach.vn

Trịnh Du lúc này đã hồn nhiên quên mất, Trương Khởi căn bản không hề cố ý nhằm vào nàng. Là nàng đã mạo phạm Trương Khởi trước. Là nàng ngây ngô dại dột đi tới, liều mạng muốn đến gần Trương Khởi, mới bị những thái giám thị vệ luôn duy trì uy nghiêm của Hoàng thất cảnh cáo. Từ đầu đến cuối, Trương Khởi cũng chỉ liếc nàng mấy lần, ngay cả miệng cũng không mở. Thực không thể nói là cố ý nhục nhã được.

Âm thầm khóc sụt sùi một trận. Trịnh Du cẩn thận lau đi nước mắt, ngẩng đầu nhìn về phía người nọ đang trầm mặc giống Trương Khởi.

Cho tới bây giờ, Lan Lăng Vương cũng không mở miệng, Trương Khởi cũng không mở miệng.

Lan Lăng Vương vẫn đang thẳng tắp nhìn Trương Khởi. Mà Trương Khởi thì ung dung đứng đó, chưa từng lộ ra nửa điểm khiếp đảm, thậm chí từ đầu tới cuối nụ cười trên mặt vẫn không giảm, phong thái lỗi lạc, cao quý vô cùng. Loại này cao quý nhẹ như gió đến ngay cả tân hoàng hậu Hồ Thị nước Tề nhiều lúc cũng không bằng!

Trong quá khứ, cơ thiếp này cũng rất cao quý, nhưng cái loại cao quý này Trịnh Du chưa bao giờ ngoảnh mặt lại nhìn: vì nàng nghĩ đó cũng chỉ là giả vờ cao quý mà thôi.

Nhưng bây giờ, nhìn nàng như một mẫu nghi thiên hạ nhất mực cao quý, cây trâm ngọc vô giá cắm ở trên búi tóc. Chỉ có phẩm cấp Quý Phi mới có thể được ban trâm phượng huyết ngọc, nhìn đội ngũ cung nữ chỉnh tề đứng ở sau lưng nàng, khom lưng cẩn thận hầu hạ nàng, thấy nàng đứng đã lâu, vội vàng mang sập vàng cao quý đến, cẩn thận từng li từng tí đỡ Trương Khởi ngồi lên trên sập đột nhiên Trịnh Du cảm thấy trong cổ hơi ngai ngái!

Đây là địa vị mà người trên thế gian vẫn luôn hướng tới, trước kia Trương Khởi vẫn ung dung tự tại, nhưng chẳng qua chỉ giống như những danh sĩ kia mà thôi, phong cách ưu nhã. Mà ở Bắc Tề, do người Tiên Ti làm

https://thuviensach.vn

chủ, với những người có cốt cách, ngươi nguyện ý thưởng thức liền thưởng thức, không muốn thưởng thức cũng có thể đạp một cước.

Có rất nhiều Quý tộc, bọn họ sẽ không để những người này ở trong mắt, có thể làm cho bọn họ khuất phục, vĩnh viễn chỉ có quyền thế thật sự, hoặc là có địa vị cao!

Như Trương Khởi bây giờ, một thân áo mũ bề thế danh vọng, chỉ riêng phái đoàn đi theo nàng, từ những thái giám tỳ nữ hay hộ vệ đang đứng hầu ở hai bên ai cũng không dám thở mạnh, đã khiến cho Trịnh Du chân chính cảm thấy, Trương Khởi, thật sự cao quý rồi!

Trong khoảng thời gian ngắn, những nghị luận vừa nghe được từ những thiếu niên kia, rối rít xông lên đầu của Trịnh Du.

"Nghe nói bệ hạ hết sức yêu thương cưng chiều nàng, ngay đến đại trủng tể cũng tôn kính nàng mấy phần. Không biết sau khi bệ hạ cập quán, có phong nàng làm hậu hay không?"

"Hậu cung của Bệ hạ trống không, nói không chừng thực sẽ phong Lý phi làm hậu."

Nữ nhân trước mắt này, không còn ti tiện để cho nàng vừa vươn tay là có thể bóp chết nữa, mà trở nên cao cao tại thượng, bởi vì, nàng là nữ nhân mà Hoàng đế nước Chu thích nhất, có lẽ còn có thể trở thành hoàng hậu của nước Chu! Từ đó, mình nhìn thấy nàng, đều phải hành lễ.

Phụ nhân trước mắt này, đã hại nàng một đời, hôm nay lại khiến nàng nhục nhã như vậy, chẳng lẽ, bản thân nàng vĩnh viễn vĩnh viễn, cũng không có cơ hội báo thù? Còn gặp nàng ta lần nào liền phải hành lễ lần đó?

Đây không phải là thứ Trịnh Du muốn nhìn thấy .

https://thuviensach.vn

Lúc này nàng, hồn nhiên quên mất, phụ nhân trước mắt này một khi thành hoàng phi, thì sẽ không bao giờ tranh đoạt phu quân cùng với nàng nữa.

Nàng chỉ đang nghĩ, tại sao có thể như vậy? Bùn đất chính là bùn đất, kẻ ti tiện, thì vĩnh viễn ti tiện, nàng ta tại sao có thể như thế chứ?

Thế này thật không công bằng!

Chỉ điểm này thôi cũng đã không công bằng!

Sau khi khó chịu trầm mặc một lát, Trương Khởi rốt cuộc cũng cử động, ánh mắt như thu thuỷ nhìn Lan Lăng Vương, phất phất tay, ung dung, lạnh nhạt nói: "Đem Lan Lăng vương phi xuống."

Hời hợt như thế, cao cao tại thượng như thế, giống như nàng ta chỉ là một con kiến hôi!

Trương Khởi vừa cất lời, mấy thái giám thân hình cao lớn liền đi vào, bọn họ sải bước đi đến chỗ Trịnh Du.

Đúng rồi, nơi này là Chu, nếu hoàng phi nước Chu có giết chết một Quận Vương phi nước Tề, thậm chí còn không thể tạo nên mâu thuẫn giữa hai nước. Chuyện như vậy có thể tùy tiện tìm lý do, cho chút bồi thường liền có thể xong chuyện.

Mặt của Trịnh Du lại càng trắng hơn.

Lửa giận bỗng dưng ngăn ở ngực của nàng, làm cho nàng không thể hô hấp.

Thế này quá không công bằng!

Người ti tiện nên vĩnh viễn là ti tiện, người thấp kém nên vĩnh viễn cúi đầu, tại sao nàng ta lại cao cao tại thượng nhìn mình như nhìn một con giun

https://thuviensach.vn

con dế bình thường như thế?

Vô vàn ức hận, lập tức xông lên trên ngực của Trịnh Du. Nàng không phát hiện, loại ức hận, thậm chí còn vượt qua tất cả những lần trong quá khứ.

Có lẽ là mới vừa rồi Trương Khởi bất ngờ không đề phòng bị chấn động, chẳng những vì mình quỳ mà tha cho, nhưng bây giờ Trịnh Du biết rất rõ ràng Trương Khởi muốn giết mình chỉ cần phất tay một cái mà thôi, nhưng nàng ta lại không muốn khuất phục nữa.

Thấy Trịnh Du nghiêm mặt, không nhúc nhích, bốn thái giám hừ lạnh một tiếng, hai người trong số đó bước nhanh đến phía trước, một người giữ chặt một cánh tay của Trịnh Du , mạnh mẽ kéo xuống dưới lầu.

Mới vừa lôi ra ba bước, Trịnh Du liền tỉnh táo lại, thấy mình bị nàng ta khuất nhục như vậy, không khỏi thét to: "Trường Cung!"

Nàng muốn gọi Lan Lăng Vương giúp một tay, nàng phải gọi để cho Lan Lăng Vương mở miệng. Mặc kệ như thế nào, dù sao mình cũng là thê tử của hắn, bọn họ đường đường làm nhục Lan Lăng vương phi, cái người kiêu ngạo kia phải đứng lên ra mặt chứ!

Nhưng Lan Lăng Vương nào có nghe được?

Trịnh Du không cam lòng, gọi thêm ba tiếng nữa. Nghe được tiếng kêu của nàng, thái giám bên trái bén nhọn nói: "Phụ nhân này còn dám gọi? Ngươi là người nào, nương nương nhà ta lại là người nào? Thức thời một chút, liền ngoan ngoãn mà đi xuống kia đi."

Một thái giám khác cũng nói: "Nương nương là người thiện tâm, nếu xét theo lẽ thường, với phụ nhân ngu xuẩn bất phân cao thấp bực này, nên giết từ lâu!"

https://thuviensach.vn

Cái gì gọi là phụ nhân ngu xuẩn bất phân cao thấp? Cái gì gọi là ngươi là người nào, nương nương nhà ta lại là người nào?

Cái tiện phụ đó, nàng ta cũng chỉ là bùn nhão trên đất, nàng ta căn bản không có tư cách đối với nàng như vậy, không có tư cách!

Không biết có phải do lửa giận cùng oán hận ở bên trong tích tụ lan tràn hay không mà mặt Trịnh Du bỗng nhiên tím tái, sau đó lăn ra hôn mê bất tỉnh.

Hai thái giám vừa kéo nàng đến bên dưới thì vừa đúng lúc sứ thần đi ở phía sau nhìn thấy được, thấy hắn vội vàng chạy tới, hai thái giám đem Trịnh Du té bất tỉnh ném xuống đất, nghênh ngang rời đi.

Lan Lăng Vương vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó.

Hắn ngẩng đầu, không hề chớp mắt đón nhận ánh mắt của Trương Khởi.

Lúc này, tất cả âm thanh đều biến mất.

Lúc này, giữa trời đất, đã không còn người thứ ba.

Trương Khởi nhìn về phía hắn, ánh mắt minh triệt như nước mùa thu, lành lạnh không có sóng nhìn thẳng vào hắn, thấy hắn vẫn chưa mở miệng, Trương Khởi mấp máy môi, rốt cuộc cũng cất giọng mềm mại nói: "Lan Lăng Quận Vương, đã lâu không gặp?"

Giọng nói bình tĩnh mà không có sóng, vô cùng điềm tĩnh mà không có sóng!

"Lan Lăng Quận Vương, đã lâu không gặp?"

Chào hỏi bình tĩnh như vậy, lành lạnh như thế, giống hệt như người dưng!

https://thuviensach.vn

Không đúng, đã là người dưng rồi, nàng đã là Lý phi mà Chu Hoàng vừa có được, là cả nước Chu, ai cũng đều đang nghị luận về vị Lý Thục phi này!

... ...

Lan Lăng Vương cũng vẫn không nhúc nhích, mãnh liệt thối lui về sau một bước!

Sau đó, chỉ thấy hắn ôm lấy lồng ngực của mình, chậm rãi, chậm rãi quỳ xuống. Theo một chân hắn quỳ trên đất, một vài giọt máu bắn ra, chặn khuôn mặt hắn lại.

Có hai giọt đỏ tươi, tung tóe rơi xuống chân cầu thang!

Trương Khởi nhìn thấy hai giọt đỏ tươi này, nàng bằng tốc độ nhanh nhất quay đầu đi chỗ khác.

Nàng không tiếp tục nhìn về phía nam nhân kia, hơn nữa còn vội vàng phất phất tay, mang theo chúng thái giám cung nữ, lảo đảo từ bên cạnh hắn lao xuống cầu thang.....

Cho đến khi nàng lảo đảo chạy đi thật xa, người nam nhân sau lưng nàng, vẫn còn không nhúc nhích quỳ gối ở đó, trong không gian an tĩnh, chỉ có tiếng máu tươi thánh thót nhỏ trên sàn nhà truyền đến.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Lại Nhắc Đến Hòa Ly

Trịnh Du không biết mình trở lại phủ sứ giả thế nào.

Nàng ta như mới gặp một cơn ác mộng, tỉnh lại sau một giấc chiêm bao, mới phát hiện mình nằm trên giường, mà bên ngoài thì ánh mặt trời đang sáng, nhìn mặt trời đã là buổi chiều.

Giùng giằng bò dậy từ trên sập, sau khi tỳ nữ rửa mặt cho mình xong thì nàng ta hỏi "Quận vương đâu?"

Tỳ nữ đó liền nhìn nàng ta một cách kỳ quái, nói: "Quận Vương chưa bao giờ từng ở phủ sứ giả."

Âm thanh của tỳ nữ này vừa dừng, Trịnh Du đột nhiên nhớ lại tất cả những chuyện bị nàng ta phong bế.

Nàng nhớ lại, nàng và Lan Lăng Vương đã đi gặp Trương Khởi, thì ra Trương Khởi đã thành sủng phi của tiểu hoàng đế nước Chu. Nàng còn bị tiện nhân đó ép quỳ xuống xin tội. . . . . .

Thấy gương mặt Trịnh Du lúc xanh lúc trắng, đứng ở đó cắn răng nghiến lợi, hai tỳ nữ hơi hoảng sợ, đồng thời cúi đầu, lặng lẽ thối lui mấy bước về phía sau.

Đang lúc này, họ nghe được Trịnh Du nhẹ mà dịu dàng nói một tiếng, "Ta thật sự điên rồi. . . . . Ta có thể nào bị ả ta kích luống cuống như thế?"

Giọng nói mặc dù cực kỳ dịu dàng, lại vô cùng tự trách.

https://thuviensach.vn

Trịnh Du đang tự trách.

Nàng cảm thấy mình quá sơ suất, khinh thường nên mới mất hết mặt mũi trước tiện nhân kia! Quan trọng nhất là, thời điểm mất thể diện, cư nhiên để Cao Trường Cung thấy.

Sao nàng có thể để cho chàng ấy nhìn thấy tình cảnh đó?

Trịnh Du đứng ở nơi đó suy nghĩ một hồi, rồi đi tới một bên, từ dưới gối lấy ra một món đồ được giấu kỹ, hít một hơi thật sâu, mới đẩy cửa phòng ra nói với người ở ngoài cửa: "Dẫn ta đi gặp Lan Lăng Vương."

Chỗ Lan Lăng Vương ở không hề giống người khác, là ở trong một quán rượu.

Bởi vì phải thời khắc liên lạc, nên các sứ giả đều biết nơi của hắn, chỉ chốc lát. Trịnh Du đã được dẫn tối quán rượu Lan Lăng Vương ở.

Sau khi có người thông báo, không bao lâu, một tên hộ vệ tiến lên nói: "Quận Vương cho phép, mời vương phi."

Lúc này Trịnh Du mới cất bước.

Nàng ta vừa đi, vừa không nhịn được chua xót: nàng đường đường là Lan Lăng vương phi, nhưng nàng muốn gặp trượng phu của mình. Còn phải mời người thông báo. Còn phải được cho phép mới có thể.

Nghĩ tới đây, nàng ta cắn răng, lặng lẽ duỗi tay vào trong túi tay áo, nơi đó. Có một bao thuốc bột. . . . .

Quán rượu Cao Trường Cung ở, cũng không phải đặc biệt tốt, không thể sánh bằng phủ đệ sứ giả đã được sửa chữa tỉ mỉ. Trịnh Du vừa nhìn phòng ốc đơn sơ mộc mạc này. Vừa không khỏi thầm nghĩ: Trường Cung giàu sang mấy năm rồi, sao lại không hề để ý gì đến chỗ ở như lúc xưa?

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, nàng ta đi tới bên ngoài một căn phòng, được một hộ vệ gật đầu, nàng ta khe khẽ đẩy cửa phòng, vừa đẩy, vừa kêu: "Trường Cung. . . . . ."

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng mở lớn ra. Nàng ta nhìn thấy Lan Lăng Vương cô độc đứng ở cửa sổ, không nhúc nhích.

Cũng không biết hắn đã đứng bao lâu? Bóng dáng kia cứ tựa như sương đóng băng.

Lan Lăng Vương không trả lời nàng ta.

Trịnh Du do dự một chút. Đóng cửa phòng lại rồi nàng ta đi tới một bên, cầm bầu rượu lên, vừa nấu rượu, vừa dịu dàng nói: "Trường Cung, chàng dùng bữa chưa?"

Khi nàng ta cho là hắn không trả lời thì âm thanh trầm thấp của Lan Lăng Vương truyền đến, "A Du."

Hồi lâu không nghe hắn kêu nàng ta như vậy, Trịnh Du bất tri bất giác, trong mắt thấy chua xót, nàng ta vội vã lên tiếng: "Vâng." Đáp lại xong, cảm thấy âm thanh của mình có chút rung động, hơi hốt hoảng, nàng ta lại kêu: "Trường Cung, rượu đã được làm ấm, uống trước ấm áp thân thể đi."

Dứt lời, nàng ta xách theo bình rượu, đi về phía hắn.

Nàng ta đi tới trước mặt Lan Lăng Vương, cúi đầu cẩn thận rót rượu cho hắn. Không biết tại sao, nàng ta phát hiện tay của mình lại hơi run.

Không bao lâu, một ly rượu đã được rót đầy, nàng ta để ly rượu ở trước mặt hắn, dịu dàng nói: "Trường Cung, uống một hớp đi." Nàng ta nâng lên hai mắt, trong đôi mắt đẹp đều là sự chờ đợi nhẹ nhàng và dịu dàng như nước.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương lại vẫn không thèm quan tâm đến lý lẽ, chỉ ngẩng đầu lẳng lặng nhìn về phía trước.

Trịnh Du thấy thế, đôi tay nâng rượu lên nữa, cẩn thận đưa tới trước mặt hắn, nhẹ giọng nói: "Trường Cung. . . . . ."

Lần này, lời của nàng ta vẫn chưa nói hết, Lan Lăng Vương đã khàn khàn mở miệng, "A Du, chúng ta hòa ly đi!"

Chúng ta hòa ly đi ——

Nghe lời như thế lần nữa, lại vẫn làm cho nàng ta thấy oán khổ!

Trịnh Du trắng mặt lui về phía sau một bước, bởi vì oán hận, ly rượu trong tay của nàng ta cũng lay động. Sợ rượu trong ly rớt ra, nàng ta liền cắn răng ổn định, một hồi lâu mới nghẹn ngào nói: "Trường Cung, sao chàng có thể. . . . . ."

Rõ ràng tiện phụ đó đã thành hoàng phi rồi, sao chàng ấy còn muốn hòa ly với nàng? Nàng đã nghĩ kỹ, quá khứ cứ để cho nó qua, từ giờ trở đi, nàng sẽ quên tiện phụ đó, mà sống vui vẻ với phu quân của mình!

Lại một lần nữa, không đợi nàng ta nói xong, âm thanh khàn khàn, yên tĩnh không sóng của Lan Lăng Vương lặp lại: "A Du, chúng ta hóa ly đi." Hắn lẳng lặng nhìn bên ngoài, không tiếng động, tự giễu nhếch nhếch khóe môi, từ từ nói: "Lần này ta sai rồi. Trước kia, là ta hồ đồ, đều là ta không nhìn rõ, không xem rõ. . . . Hiện tại ta không muốn hồ đồ nữa!"

Hắn chậm rãi quay đầu, ánh mắt bình tĩnh mà vô tình nhìn Trịnh Du, tiếp tục nói: "A Du, muội tướng mạo đẹp, gia thế cũng tốt, ta biết rõ Nghiệp thành và Tấn Dương, có không ít con cháu quý tộc đều nhìn trún muội. Hòa ly với ta xong, ta sẽ nói cho mọi người biết, muội vẫn trong sạch. Sau khi nghe ta nói, sẽ không có ai để ý muội đã từng gả cho ta!"

https://thuviensach.vn

"Nhưng ta ngại ——" thét lên một tiếng bị nghẹn ở cổ họng, Trịnh Du phát hiện mình phải phí khí lực thật là lớn, mới bình tĩnh lại.

Đúng, buổi sáng nàng ta đã quá luống cuống, đủ xấu xí rồi! Sai lầm thế này, nàng ta không thể phạm phải nữa.

Thất bại nhất thời tính là gì? Nàng cho tới giờ đều không sợ thất bại, bởi vì chỉ cần có lòng, nàng nhất định có thể lấy được tất cả mọi thứ nàng muốn! Nhất định có thể!

Lại nói, người nam nhân trước mắt này, nàng đã ái mộ từ nhỏ, nàng làm nhiều chuyện vì hắn như thế, hắn muốn hòa ly liền hòa ly sao? Không cam lòng!

Ở trong lòng thuyết phục mình không biết bao nhiêu lần, Trịnh Du rũ mắt xuống, chớp cũng không chớp nhìn nhìn ly trượu trước mặt, từ từ, vẻ oán khổ rốt cuộc bị nàng ta đè xuống!

Lan Lăng Vương một mực quan sát vẻ mặt của nàng ta, thấy nét mặt nàng ta thoáng qua vẻ dữ tợn xong, lại nhanh chóng bình phục, hiện tại, nàng ta cúi đầu, thậm chí còn lộ ra vẻ dịu dàng ở quá khứ, giống như lời hắn nói không hề khiến nàng ta đau buồn hay để ý.

Đây không phải là phản ứng mà người bình thường nên có, Lan Lăng Vương chau chặt lông mày.

Trong lúc bất chợt, một vài lời Trương Khởi từng nói trồi lên trong óc hắn.

Liếc nàng ta một cái, Lan Lăng Vương đột nhiên có chút chán ghét mình, cũng có chút mất hứng, suy nghĩ một lát, hắn vẫn nói: "Mặc kệ muội nguyện ý hay không, A Du. Lần này trở về Nghiệp thành. Ta sẽ thỉnh cầu Thái hậu, cho phép ta và muội hòa ly!"

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, hắn vung ống tay áo, không nhìn Trịnh Du một cái liền đi ra ngoài.

Nhìn thấy hắn bước nhanh rời đi, Trịnh Du không thể tiếp tục kiềm chế quát lên: "Cao Trường Cung ——"

Bước chân của Lan Lăng Vương hơi dừng lại, đảo mắt. Lại cất bước tiến lên.

Phía sau hắn, Trịnh Du đang thở hổn hển.

Thở dốc một hồi, nàng ta đột nhiên cười khanh khách lên. Vừa cười, nàng ta vừa đập ly rượu xuống đất ầm ầm, trong tiếng "rốp" của ly rượu vỡ vụn, nàng ta khàn khàn khóc ròng nói: "Cao Trường Cung, ngươi cho rằng Thái hậu chỉ hôn rồi thì dễ hòa ly thế sao?" Khóc tới đây, nàng ta lại cười khanh khách hai tiếng.

Nhưng cười cười, nàng ta lại đau buồn, không khỏi bụm mặt. Từ từ ngồi chồm hổm trên mặt đất, khóc rống lên.

Vừa khóc, nàng ta vừa khó có thể tự kiềm chế nức nở nói: "Trường Cung, ta thật sự thích chàng, thật sự thích. . . . . Nàng ta đã thành hoàng phi rồi, giữa hai người không còn gì rồi, sao chàng vẫn muốn hòa ly với ta?"

Trương Khởi lảo đảo lui ra lầu các,được chúng cung nữ thái giám đỡ lấy, vội vã leo lên xe ngựa.

Theo màn xe được kéo lên, tiếng khóc lóc rất nhỏ gần như không nghe được, mơ hồ truyền đến.

Tiếng khóc lóc mặc dù nhỏ, nhưng mọi người từ trong cung ra, đều là người tai mắt linh hoạt, ý nghĩ nhanh nhẹn. Lập tức, mấy thái giám dẫn đầu nhìn thoáng qua lẫn nhau xong liền gật đầu với thái giám đánh xe, ý bảo hắn cho xe ngựa chậm lại.

https://thuviensach.vn

Lúc tới, câu "chớ mất uy nghi" mà bệ hạ nói với Lý phi bọn họ đều nghe ở trong tai, thật may là nương nương cũng biểu hiện khá tốt, chưa từng mất mặt trước ai.

Xe ngựa chạy chầm chậm, đến khi không nghe được tiếng khóc trong xe nữa, mới bắt đầu tăng tốc. Sau khi chạy vào trong cung thì Trương Khởi được đỡ xuống, đã vẻ mặt như thường, trừ mắt hơi hơi đỏ, thì không có gì khác thường nữa.

Trương Khởi nhìn thấy Vũ Văn Ung thì đã gần tối.

Thấy Trương Khởi, Vũ Văn Ung nở nụ cười ôn hòa như thường ngày. Đánh giá nàng một lát xong, Vũ Văn Ung hỏi "Hôm nay ái phi đã làm gì?"

Trương Khởi mỉm cười nói: "Luôn thêu thùa."

"Chưa từng khảy đàn?"

"Không dám."

Nàng trả lời không phải chưa từng, mà là không dám, đó chính là sợ tiếng lòng của mình lẫn vào trong, làm cho người ta nghe được.

Vũ Văn Ung cười cười, nói: "Nghỉ ngơi sớm đi."

"Vâng"

Trong đêm nay, Trương Khởi trằn trọc trở mình, vẫn mở mắt đến trời sáng, nhìn bầu trời dần dần sáng lên bên ngoài, nàng giùng giằng bò dậy mới phát hiện áo gối đã ướt đẫm.

Toàn bộ buổi sáng, nàng đều mất hồn mất vía, thấy Vũ Văn Ung không có ở đây, Trương Khởi chỉ cảm thấy ngực buồn bực đến đau, hình như không có gì để cho mình dời đi một chút lực chú ý, thì nàng không có cách nào khống chế mình. Lập tức, liền dẫn bốn gã thái giám ra cung.

https://thuviensach.vn

Từ khi Vũ Văn Ung cho nàng ỷ sủng mà kiêu, quyền lợi và tự do của Trương Khởi lớn đến kinh người, không tuyên cáo một tiếng liền tự tiện xuất cung như vậy, căn bản không coi là gì, vì vậy không ai dám ra mặt ngăn trở.

Xe ngựa chạy chầm chậm ở trên đường phố, Trương Khởi vô hồn nhìn dòng người trên con đường trước mặt, dưới sự thống trị của Vũ Văn Hộ, nước Chu không coi là phồn hoa, còn có điều không bằng nước Tề.

Cho dù như thế, là đế đô, thì thành Trường An vẫn ngựa xe như nước.

Hai ngày nay, nàng không hề tìm người liên lạc Hạ Chi Trắc, càng không đi gặp A Lục, nàng biết, mặc kệ là Vũ Văn Hộ, hay Vũ Văn Ung, đều biết quan hệ của mình và hai người này. Mình không ra mặt, bọn họ mới sống được tự tại. Mà mình ra mặt, nhất định sẽ kích thích sự tức giận của Vũ Văn Hộ, làm ông ta nghĩ tới mình thiếu chút nữa bắt cóc rể quý ông ta đã chọn. Ông ta sẽ không làm gì mình, nhưng sẽ thuận tay giết A Lục, để cho mình biết chút nặng nhẹ, đó hoàn toàn là chuyện đương nhiên.

Không biết khi nào mới có thể trở lại Trần?

Nếu như có thể mãi cùng che chở lẫn nhau với Vũ Văn Ung cũng thật tốt. Đáng tiếc điều này không thể, hắn ta chỉ nhỏ hơn Trường Cung hai tuổi, lúc cập quán sẽ phải lập hậu ngay, nàng còn ở nơi này, thì không khỏi bị cuốn vào tranh đấu trong hậu cung.

. . . . . Nàng đã không muốn cuốn vào trong cuộc tranh đấu bất kỳ nào.

Trương Khởi vừa suy nghĩ miên man, vừa cố gắng không để mình nhớ đến Cao Trường Cung.

Quá khứ vĩnh viễn đã đi xa. Không cần quay đầu lại, cũng không thể quay đầu lại!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Mặc Lại Trang Phục Cũ

Đi một hồi, bên ngoài truyền tới giọng hỏi thăm cẩn thận của một thái giám, "Nương nương, muốn đi đâu?"

Gọi hai tiếng, Trương Khởi mới phục hồi tinh thần lại, nàng nhắm hai mắt lại, nhỏ giọng nói ra: "Tùy tiện đi một lát."

"Vâng"

Nhận được lệnh tùy tiện đi một lát, mọi người bên ngoài đều tỉnh táo lại. Xe ngựa cũng bắt đầu đi lòng vòng chẳng có mục đích ở trong thành Trường An.

Sau khi chuyển hai vòng trên đường lớn, thấy Trương Khởi trong xe ngựa còn chưa lên tiếng trả lời, lập tức thái giám này gật đầu một cái, xe ngựa liền chạy về phía con phố bên cạnh.

— lại còn tiếp tục chạy thêm một vòng trên phố lớn, thì chỉ sợ những người có lòng đều sẽ nghi ngờ, để bọn họ đoán tới đoán lui, cũng không phải chuyện tốt.

Xe ngựa bèn đi vào trong một con phố nhỏ.

Dù là phố nhỏ, thì đây vẫn là nơi phồn hoa, xe ngựa của Trương Khởi mặc dù không có bất kỳ phù hiệu nào, nhưng thái giám cởi ngựa hai bên rõ là hình ảnh đặc biệt, có thể khiến bất kỳ người sáng suốt nào nhìn liền đoán được thân phận của người trong xe, vì vậy, mặc kệ giữa ngã tư đường chật chội như thế nào, xe ngựa của Trương Khởi vẫn thông hành không trở ngại.

https://thuviensach.vn

Đi tới đi lui, khi trải qua một ngõ hẻm ngắn ngủn, chưa đến năm mươi mét thì trong lúc bất chợt, phía sau truyền đến hai tiếng quát gấp, "Mau tránh ra! Mau tránh ra!" "A a —— mau tránh ra!"

Tiếng quát mang theo kinh hoảng, vừa vội vừa loạn.

Bốn thái giám vội vàng quay đầu lại, vừa nhìn, bọn họ liền thấy hai con ngựa lao thẳng về phía mình giống như điên!

Một thái giám trước hết phản ứng kịp, hắn lớn tiếng kêu lên: "Không được, coi chừng đụng phải nương nương!"

Trong tiếng quát, một thái giám khác kêu lên bằng giọng the thé: "Mau, mau lui qua một bên."

Chuyện này thật sự là đột nhiên, dù người điều khiển xe là cao thủ, cũng vội vàng không kịp chuẩn bị. Hắn gấp đến độ đầu đầy mồ hôi muốn dời xe ngựa qua một bên thì tránh nè hai con ngựa đang lao tới, nhưng trong lúc binh hoang mã loạn hai con ngựa điên vẫn lao vào.

Chỉ đảo mắt, hai con ngựa điên đã đụng phải thái giám cỡi ngựa ở cuối, khi các thái giám thét lên thì chỉ thấy một kỵ sĩ cỡi trên ngựa tung người nhảy lên không, vừa đúng rơi vào trên xe ngựa.

Người nọ nhảy lên xe ngựa, nhanh chóng vào trong buồng xe, lúc trở ra, trong ngực đã ôm một mỹ nhân, chính là Trương Khởi. Vừa đúng lúc này, người cỡi ngựa đã xông ra, xẹt qua xe ngựa của Trương Khởi, chỉ chốc lát đã vọt ra khỏi đường tắt. Trong tiếng kêu ầm ỹ, người áo đen ôm Trương Khởi, phóng ra khỏi xe ngựa nhảy lên một con ngựa!

Người này động tác mau lẹ, trung gian không có chút dài dòng dây dưa, cực kỳ tuyệt đẹp lưu loát, con ngựa kia nghe tiếng chủ nhân huýt gió, thân hình liền chậm lại. Đợi đến chủ nhân nhảy tới trên người, mới tiếng kêu

https://thuviensach.vn

một tiếng, gia tốc lao ra, trong nháy mắt, một người một ngựa phối hợp xảo diệu này đã vọt ra khỏi tầm mắt mọi người!

Khi kỵ sĩ đó bắt Trương Khởi đi, bốn thái giám đang muốn thét chói tai thì một kỵ sĩ trong đó khẽ quát một tiếng "Câm miệng ——"

Tiếng quát trầm trầm, tràn đầy sát khí, khiến tiếng của các thái giám lập tức bị kềm lại. Người nọ búng ngón tay một cái, một miếng vải nho nhỏ liền rơi xuống trong tay thủ lĩnh thái giám.

Sau đó người nọ nhảy lên cởi ngựa vung roi đi mất không chậm trễ.

Thủ lĩnh thái giám vội vàng mở giấy ra, chỉ thấy trên đó viết một hàng chữ, "Mượn Lý phi một lúc sẽ trả lại ở hẻm Thanh Hà!"

Thái giám đó vội vả đọc tờ giấy xong liền thét kêu người khác ngừng lại, phất tay gọi bọn họ tiến lên cho bọn họ xem qua tờ giấy một lượt, vừa lau mồ hôi lạnh trên trán vừa the thé nói: "Chúng ta che chở nương nương ra đường du ngoạn, lại làm mất nương nương, nháo lên, nói không chừng chỉ có một con đường chết!"

Lời vừa nói ra, mặc kệ là bốn thái giám, hay người điều khiển ngữa, đều run cầm cập một lát.

Thủ lĩnh thái giám nghiêm mặt nói: "Hôm nay, chúng ta chỉ có thể tin tờ giấy này, đến hẽm Thanh Hà chờ nương nương." !d!đ!l!q!đ! Hắn liếc mắt nhìn trước sau, thấy không có bao nhiêu người đi đường chú ý nơi này, không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Nhưng để an toàn hơn, hắn vẫn phân phó một thái giám trong đó: "Ngươi đi một chuyến, tìm cách khiến những người thấy được tình huống câm miệng!"

"Vâng"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi bất ngờ không đề phòng, liền bị một người bắt vào trong ngực,mạnh mẽ nhảy khỏi xe ngựa, rơi xuống trên lưng ngựa.

Nàng trong kinh hoảng, vốn muốn thét chói tai, nhưng vừa ngửi được mùi hương quen thuộc của đối phương, tiếng thét chói tai liền bị nghẹn trong cổ họng.

Nàng lặng yên cứng ở trong ngực người nọ, vội vã quay đầu lại nhìn lên, vừa hay nhìn thấy tình cảnh mấy thái giám cầm tờ giấy thương lượng.

Không tự chủ được, nàng âm thầm thở dài một hơi.

Người tới ôm nàng, chạy không tới 300m, liền nhảy xuống lưng ngựa, ôm nàng nhảy vào trong một đường tắt.

Liên tiếp bay qua mấy con đường tắt xong, Trương Khởi phát hiện mình đi tới một quán rượu.

Một tiếng cọt kẹt, người tới đá văng một cửa phòng ra, ôm nàng vào.

Vừa để nàng xuống đất, người tới liền đóng cửa phòng.

Trương Khởi vội vã ổn định thân hình, quay đầu đi, nhìn về phía người đến.

Người nọ cũng đang thẳng tắp nhìn nàng.

Trên bộ áo đen đã bị nhiễm bụi, gương mặt tuấn mỹ không tỳ vết cực kì gầy gò, sống mũi có vẻ cao hơn, mắt càng sáng ngời.

Nhưng ánh mắt kia tang thương, trống rỗng, giống như cất dấu mất mác và bi thương vô tận.

Chính là Lan Lăng Vương.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương không hề chớp mắt nhìn Trương Khởi, chứng kiến trang phục cung phi, còn có búi tóc cung phi thật cao của nàng thì hắn rũ mắt xuống.

Chỉ liếc mắt nhìn, Trương Khởi liền nghiêng đầu đi. Nàng đang muốn mở miệng, Lan Lăng Vương đã ném một vật cho nàng, đồng thời âm thanh khàn khàn của hắn cũng truyền tới, "Đi qua đó ngồi."

Trương Khởi theo phản xạ nhận lấy vật kia, cúi đầu xem xét lại là một cây lược ngọc.

Nàng kinh ngạc quay đầu nhìn lại, thì ra hắn chỉ là cái bàn con để những đồ trang điểm như gương đồng, phấn hồng, phấn trắng.

Khi Trương Khởi sững sờ thì lại nghe âm thanh khàn khàn của hắn truyền đến lần nữa, "Đi qua đó ngồi."

Đây là mệnh lệnh.

Trương Khởi ngớ ngẩn, từ từ tiến lên, từ từ ngồi xuống trước cái bàn nhỏ.

Lúc này, nàng lại nghe được âm thanh khàn khàn của hắn truyền đến, "Tháo tóc ra."

Trương Khởi ngốc một hồi, mới theo lời tháo tóc ra.

"Tiếp tục!"

Tiếp tục? Tiếp tục gì?

Trương Khởi kinh ngạc quay đầu lại nhìn hắn .

Lần này hắn không có nhìn về phía nàng, chỉ nghiêng đầu nhìn vách tường bên trái nói giọng khàn khàn: "Tiếp tục."

https://thuviensach.vn

Trương Khởi quay đầu lại.

Nàng nhìn lược trong tay, dừng một lát, mới từ từ cầm lấy gương đồng, bày tấm gương ở trước mặt xong, nàng lại quay đầu lại.

Hắn không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào nàng. Thấy nàng quay đầu lại, hắn khàn khàn ra lệnh: "Tiếp tục."

Lúc này, Trương Khởi hiểu được.

Hắn muốn nàng trang điểm.

Lập tức, nàng cởi hết từng món trang sức trên đầu, cầm lược ngọc lên nhìn gương đồng chải mái tóc đen như mực của mình.

Từng sợi tóc theo động tác của nàng tản ra, đột nhiên, trong phòng trở nên sáng ngời mà trầm tĩnh.

Ngày đó, nàng tỉnh dậy từ trong lòng hắn, vốn cũng ngồi cạnh bàn, nở lúm đồng tiền như hoa mà trang điểm. Sau đó, nàng mỉm cười, hắn cũng mỉm cười.

Chải tốt từng phần từng phần tóc đen lại nhấc lên từng phần từng phần khác, từng luồng tóc đen như mực xuyên qua ngón giữa của nàng, sau đó dùng một cây thoa cố định.

Chải tóc xong, Trương Khởi bình tĩnh đứng lên, giống bất kỳ một buổi sáng sớm bình thường nào, nàng đi tới nơi giống như trước, dùng chậu nước rửa sạch mặt.

Sau đó, nàng lại trở về trước bàn con, đặt hộp phấn trắng qua một bên —— nàng còn trẻ xinh đẹp, những phấn trắng này sẽ che giấu vẻ thanh xuân và hồng hào của nàng.

Cầm miếng son lên, điểm từng chút từng chút vào môi.

https://thuviensach.vn

Động tác của nàng cẩn thận mà ưu nhã, bởi vì yên tĩnh và chuyên chú, nên mặt mày của nàng lóng lánh sự vui vẻ hạnh phúc mơ hồ. Nàng nhẹ nhàng đè miếng son lên từng chút, cho đến làn môi nhỏ đỏ hết.

Lúc trước làm động tác này xong, nàng thường hăng hái, lặng lẽ đến cạnh hắn, in đôi môi đỏ lên gáy hay xương quai xanh của hắn, thậm chí khi hắn không chú ý cũng lặng lẽ in vào sau tai khiến hắn không rửa sạch được, thường xuyên bị binh sĩ cười cho.

Nhưng giờ phút này, tất nhiên không cần thế, rũ mắt, Trương Khởi từ bàn con bên cạnh, lấy ra một miếng vải sạch, từ từ lau đi vết son trên môi.

Sau lưng Trương Khởi, đã truyền đến tiếng ngẹn ngào nho nhỏ.

Đặt phấn xuống, Trương Khởi cầm hình đính trán lên, hình này nàng đã cắt thành hoa mai, khi vui mừng thì nàng sẽ đính nó vào giữa trán. Chỉ là Trương Khởi luôn luôn lười, đại đa số thời điểm, nàng là không đính hình.

Trang điểm xong, nhìn thấy Lan Lăng Vương còn chưa mở lời, Trương Khởi đi tới một bên, cầm bộ trang phục màu hồng cam nàng đã từng mặc lên.

Nàng là một người rất tục rất tục, nàng không thích đỏ thẫm cao quý, vàng óng ánh cùng màu tím, cũng không ưa thích màu trắng đại biểu phong nhã thoát tục, càng không thích màu đen lạnh thấu xương, cũng không thích màu xanh mà chỉ có vài người mặc mới đẹp.

Nàng thích, thật ra chỉ là loại này màu hồng quýt, hơi vàng vàng, mềm mại này mà thôi. Nàng thật thích màu sắc náo nhiệt lại không có gì đặc biệt, như hoa đào đầu cành này.

Mặc trang phục xong, Trương Khởi cúi đầu, từ góc khác của giường, lấy ra một đôi giày đã được lau sạch sẽ mà nàng mới chỉ mang ba lượt. Rốt cuộc, Trương Khởi ăn mặc thỏa đáng.

https://thuviensach.vn

Nàng quay đầu lại nhìn hắn.

Khó khăn lắm mới quay đầu lại, phía sau rốt cuộc truyền đến âm thanh khàn khàn của hắn, "Làm lại!"

Làm lại?

Có ý gì?

Trương Khởi kinh ngạc nhìn đứng ở nơi đó.

Lúc này, âm thanh khàn khàn của hắn lại truyền tới, "Làm lại một lần."

Làm lại một lần sao?

Trương Khởi rũ mắt xuống, nàng từ từ cởi xiêm áo trên người xuống, từ từ mặc trang phục lúc tới của mình vào, từ từ đi trở về bàn con, từ từ, cầm lược ngọc lên lần nữa.

Lại thả tóc xuống, lại chải tóc mây, lại tẩy phấn, rồi lại thoa phấn.

Khi tất cả thỏa đáng thì nàng lại nghe hắn ra lệnh: "Làm lại, làm tiếp một lần."

Cứ như vậy, trong thời khắc yên tĩnh, sau giữa trưa ánh mặt trời chiếu rọi xuống,Trương Khởi đẹp như hoa xuân, cứ trang điểm từng lần. Mỗi lần nàng thoa son, lại nhẹ nhàng lau phấn, thì luôn là có một hai tiếng nghẹn ngào truyền đến.

Giờ khắc này, bên ngoài cảnh xuân rực rỡ, mặt trời ấm áp chiếu rọi trời đất, vô số thiếu niên nam nữ, đang cười đùa du ngoạn bên bờ sông xuân, hay trên đình nghỉ mát.

Giờ khắc này, cung phi xinh đẹp một lần lại một lần cởi xuống cung trang của nàng, thả tóc mây của nàng, một lần lại một lần, như vô số ngày

https://thuviensach.vn

đêm trong quá khứ, trang điểm vì chàng, tô son vì chàng...

Cũng không biết trải qua bao lâu, hắn rốt cuộc nói nho nhỏ: "Được rồi."

Hắn vội vàng ẵm nàng như lúc tới, đưa nàng đến hẽm Thanh Hà trong gió xuân nhẹ nhàng.

Trong hẽm Thanh Hà, khi xe ngựa của Trương Khởi khởi động thì nàng không nhịn được quay đầu lại.

Nàng không nháy mắt nhìn bóng dáng cao lớn, mặc áo đen cô đơn kia, từng bước từng bước đi ra tầm mắt của nàng.

Cho đến nàng rơi lệ đầy mặt, cho đến cái gì cũng không nhìn thấy!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Tình Huống

Bốn thái giám đợi quá lâu, thấy Trương Khởi trở về, ai cũng đều thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, bọn họ không nói hai lời, đưa nàng tiến về phía hoàng cung, dáng vẻ vội vàng thoát đi này, giống như hận không thể sau một khắc liền vào cung.

Không bao lâu, xe ngựa đã lái vào cửa cung.

Đang lúc ấy thì, Trương Khởi nghiêng mắt nhìn về phía đoàn người, cho dù tinh thần nàng hoảng hốt, lúc này cũng không khỏi khẽ hô một tiếng, rồi khẽ hỏi một thái giám: "Bọn họ là?"

Thái giám này đang lau mồ hôi, nghe vậy liền cung kính đáp: "Hồi nương nương, đó là An Thành Vương Trần Húc của nước Trần, hắn ở Chu đã lâu, Trần đế mấy ngày trước phái người đến đây, nói là muốn mời An Thành Vương này về."

Quả nhiên là người Trần!

Đoán chừng Vũ Văn Hộ đã đồng ý, An Thành Vương này, lập tức liền có thể trở về nước rồi !

Trong lòng Trương Khởi lúc này lật như đang gặp phải sóng to gió lớn.

Nếu như muốn rời Chu trở lại Trần quốc, bây giờ là cơ hội tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Nhưng, nếu đi theo An Thành vương này về Trần, vậy cũng quá làm cho người ta chú ý rồi, kể cả có che giấu dung nhan, cũng khó tránh khỏi có người suy đoán. Muốn đi mà lời nói phải nghĩ được kế sách lưỡng toàn.

Trong khoảng thời gian ngắn, Trương Khởi có chút bấn loạn, rất muốn tìm người thương lượng một chút.

Trong mơ hồ, Trương Khởi không muốn suy nghĩ sâu xa, nàng không phải bởi vì những ngày hiện tại an bình vững vàng này mà thấy thoải mái, cũng không phải gấp gáp trở về Trần như vậy.

Trong lúc nàng đang miên man suy nghĩ, xe ngựa đã dừng lại.

Trương Khởi vội vàng trở lại nơi ở, để cung tỳ hầu hạ hạ rửa mặt, vừa suy nghĩ chuyện trở về Trần, vừa chuẩn bị đối phó với bữa tiệc tối nay đón gió tẩy trần cho sứ Tề.

Cũng không biết trải qua bao lâu, liền nghe thấy giọng nói chầm chậm có lực của Vũ Văn Ung truyền đến: "Lý phi đâu?".

Ở bên ngoài vang lên tiếng trả lời của cung nữ, ở bên trong Trương Khởi chậm rãi đi ra, nàng hướng Vũ Văn Ung hành lễ: "Nô tì ở đây."

Vũ Văn Ung gật đầu một cái, khẽ nheo cặp mắt lại, quan sát Trương Khởi.

Một lát sau, hắn mỉm cười nói: "Lý phi như có điều suy nghĩ. Không biết là có chuyện gì?"

Cảm thấy trong giọng nói của hắn nghiêm túc khác thường, Trương Khởi liền thấy rùng mình.

Đúng rồi, nàng thế nào lại quên mất. Người nam nhân trước mắt này, là một Quân Vương có tham vọng nắm trong tay tất cả. Mấy ngày nay, hắn

https://thuviensach.vn

vẫn luôn ôn hòa đối với nàng. Sao nàng liền quên mất sự cường thế này của hắn chứ?

Ngay lập tức, Trương Khởi cúi chào hắn, nhẹ giọng đáp: "Thiếp không dám, thiếp chỉ muốn biết tin tức về mấy người cùng thiếp đi tới Trường An trước đây."

Cũng may trong lúc gấp gáp, nàng vẫn tìm được một cái cớ thỏa đáng như vậy.

Vũ Văn Ung nhìn nàng, cười như không cười hỏi: "Không phải bởi vì chuyện Cao Trường Cung sao?"

Lời này vừa nói ra, Trương Khởi lần lượt thay đổi ngón tay ở trước bụng, không khỏi xoắn xoắn, rồi rũ mắt xuống. Một lát sau mới lên tiếng: "Cũng có một chút."

"Hả?"

Hắn vẫn đang chờ nàng nói tiếp.

Trương Khởi hít vào một hơi, tiếp tục nói: "Tâm thiếp quá mức loạn. Nhưng, thiếp mặc dù đau nhưng cũng phải bỏ!"

Ngược lại nói như chém đinh chặt sắt!

Vũ Văn Ung cười ha hả, đột nhiên nói: "Hắn đi rồi."

Thấy Trương Khởi kinh ngạc ngẩng đầu. Vũ Văn Ung liền nói: "Cao Trường Cung mới vừa rồi hướng trẫm chào từ giã, chắc hiện tại đã ra khỏi thành Trường An rồi."

Hắn mỉm cười nói: "Quận Vương nước Tề này, không thẹn là một nam nhi cứng rắn cốt khí, biết chuyện không thể làm, lập tức vứt bỏ rời đi."

https://thuviensach.vn

Biết chuyện không thể làm, lập tức vứt bỏ rời đi?

Hắn buông tha nàng sao?

Nàng hiện tại cũng là hoàng phi của nước Chu rồi. Hắn không có khả năng, cũng không có biện pháp đem mình trở về bên cạnh hắn được. Nếu không, chỉ có thể chờ đến khi hai nước giao tranh, cùng hỗn chiến không ngừng mà chạy trốn.

Hắn phải buông tha, không thể nào không buông tha được!

Từ đó về sau, hắn chính là hắn, nàng chính là nàng, vĩnh viễn, vĩnh viễn, cũng không còn gặp nhau nữa.

Trương Khởi mấp máy môi, một hồi lâu, mới thật thấp nói: "Dạ, biết chuyện không thể làm, tự nhiên sẽ buông tha....."

Lúc này, Vũ Văn Ung đi tới bên người nàng, hắn tự tay phất phất vai áo của nàng, ngón tay vô tình hay cố ý sượt qua gò má của nàng, thật thấp nói: "A Khởi."

"Thiếp ở đây."

"Trẫm hiện tại hi vọng, ngươi vĩnh viễn đều là Lý phi của trẫm!"

Nghe được lời này thân thể của Trương Khởi cứng đờ, Vũ Văn Ung cười cười, xoay người nói: "Bữa tiệc lập tức sẽ bắt đầu, thay quần áo đi."

"Vâng."

"... ... Vâng."

Sau khi đổi xong xiêm áo, Trương Khởi nhắm mắt theo đuôi đi sau lưng Vũ Văn Ung.

https://thuviensach.vn

Nàng cúi đầu, lông mi thật dài không ngừng chớp .

Thời gian này yên phận thoải mái, khiến cho nàng thấy mình vẫn còn may mắn.

Thật ra thì, nàng thật không nên còn có may mắn mới phải.

Là người của hai thế giới, nàng đã sớm hiểu, cõi đời này, không có nam nhân nào thật sự ngồi không. Vũ Văn Ung thưởng thức nàng, nhưng nàng cũng biết, ngoài thân hình diện mạo ở bên trong, có một loại yêu mị, cùng với nàng Chung đụng, rất khó làm cho nam nhân chỉ là thuần túy nhớ, mà không động đoạt lấy lòng.

Lại nói, bất kỳ người đàn ông nào, đối với một người đã ở trong lòng bàn tay mình , không cần trả bất cứ giá nào liền có thể dễ dàng lấy được mỹ nhân tuyệt sắc, muốn độc chiếm, cũng là chuyện bình thường?

Hít một hơi thật sâu, Trương Khởi suy nghĩ miên man.

Mà lúc này, yến hội ở đại điện đã chuẩn bị bắt đầu.

Bữa tiệc tối nay, sứ tề là khách mời chính, Trương Khởi cũng là nhân vật chính. Vì là sủng phi của Vũ Văn Ung lần đầu tiên lộ diện, tất nhiên sẽ hứng chịu nhiều con mắt chăm chú săm soi.

Nhưng với thân phận hiện tại, kể cả có bị chú ý, cũng chỉ có thể an tĩnh ngồi ở đó, tiếp nhận ánh mắt của mọi người.

Phía dưới cho dù là sứ Tề, hay là An Thành Vương của nước Trần, Trương Khởi cũng không có ý định để ý tới.

Bữa tiệc cuối cùng cũng kết thúc

Nghe tiếng chim hót chiêm chiếp phía ngoài, Trương Khởi biết, lại bước sang một ngày mới rồi.

https://thuviensach.vn

Nàng rửa mặt chải đầu, rồi chậm rãi đi vào trong hoa viên, sai thái giám cung nữ mang mấy sàng tháp đến, Trương Khởi lười biếng ngồi ở đó, nhìn hoa đào nở rộ cách đó không xa, tâm thần hoảng hốt.

Cũng không biết trải qua bao lâu, một thái giám đi tới bên cạnh nàng, nhỏ giọng nói : "Bẩm nương nương, Tề Lan Lăng vương phi vẫn còn ở đây, có muốn triệu nàng vào trong cung hay không?"

Cho đòi Trịnh Du vào cung? Tại sao?

Trương Khởi ngồi thẳng người, trọn tròn mắt.

Thấy nàng kinh ngạc, thái giám này cười nói: "Nương nương, bệ hạ muốn nương nương xả cơn tức lần trước."

Trương Khởi mở to mắt, lông mi thật dài chớp chớp, ngón tay trong tay áo xoắn lại thật chặt.

Nàng không biết Vũ Văn Ung làm như vậy, có phải là đang thử dò xét nàng hay không ?

Mặc kệ nàng lòng dạ độc ác, hay là nhân từ nương tay, về sau hắn sẽ có phương thức tương ứng đối với nàng.

Môi giật giật, Trương Khởi khẽ đáp: "Không cần."

Thái giám này cung kính nói: "Nơi này là Chu . Tề Chu vốn không giao hảo, nương nương muốn động đến một Quận Vương phi nước Tề bất quá cũng chỉ là một cái nhấc tay. Xin nương nương yên tâm sẽ không có ảnh hưởng gì."

Đây là muốn nàng nói thẳng ra tâm tư và ý nghĩ của mình sao.

Trương Khởi rũ mắt, con ngươi đảo một vòng.

https://thuviensach.vn

Sau đó, nàng nói nho nhỏ: "Chuyện đã qua. Thực cùng với Lan Lăng vương phi quan hệ cũng không lớn .....Nếu Lan Lăng vương không muốn cưới nàng, nàng vốn không phải là cái gì cả, ta đối với Trịnh phi này, cũng không hề có oán hận."

Đây vốn là lời nói thật lòng của Trương Khởi.

Nói tới đây, Trương Khởi đứng dậy, phất tay áo nhẹ nhàng đi đến dưới một cây đào, tiện tay lấy xuống một bông hoa đào, tiếp tục nói: "Nam nhân thiên hạ đều là người phụ bạc! Bọn họ có mới nới cũ, tam thê tứ thiếp, chưa từng chân chính để ý qua tâm tư của phụ nhân?"

Thái giám nghe thấy vậy liền sững sờ. Mãi một lúc lâu, mới cúi đầu lên tiếng: "Nương nương nói đúng lắm."

Một lát sau, hắn chậm rãi lui ra.

Trương Khởi không quay đầu lại, chỉ hơi nhếch khóe môi lên .

Lại một lần nữa nàng muốn biểu đạt với Vũ Văn Ung sự chán ghét của mình về chuyện tam thê tứ thiếp, cuộc sống như vậy không phải là ý nguyện của nàng. Có lẽ Vũ Văn Ung nghĩ thời gian này hai người bọn họ giống như tri kỷ của nhau, dưới cuộc sống ấm áp tự tại như thế nàng sẽ hơi do dự, không muốn đánh vỡ cảm giác tốt đẹp trước mắt này.

Chỉ là, có một số việc, xem ra không thể nào do dự.

Xế chiều hôm đó, Trương Khởi màng đến sự ngăn trở của mấy thái giám, sai bọn họ đánh xe tới, để đi vào trong thành Trường An.

Chỉ là lần này, Trương Khởi không mặc trang phục lộng lẫy, chỉ trâm gỗ quần vải đơn giản, xe cũng là xe bò cũ nát nhất trong cung.

https://thuviensach.vn

Đi tới một tửu lâu, nàng đội thật chặt mũ sa trên đâu xong lúc này mới cất bước vào.

Tửu lâu này, là một trong những quán rượu hưng vượng nhất của thành Trường An.

Lúc Trương Khởi đi vào, nơi này đã cực kỳ náo nhiệt.

Trương Khởi chọn một chỗ gần cửa sổ sau khi ngồi xuống, liền an tĩnh chờ tiểu nhị đưa rượu cùng món ăn lên.

Nàng buồn chán lấy tay đùa nghịch chiếc đũa. Mà lúc này, cũng có mấy người thỉnh thoảng liếc về phía nàng.

Trương Khởi chỉ lộ một đôi tay trắng như bạch ngọc ra bên ngoài.

Trong quán rượu, khắp nơi là đều là tiếng người huyên náo, Trương Khởi lung tung nghe một lúc, rốt cuộc cũng nghiêng mắt nhìn đến một chiếc xe ngựa.

Xe ngựa kia cực kỳ mộc mạc, nhưng xem ra không tầm thường chút nào.

Trương Khởi biết, không quá mấy ngày, chiếc xe ngựa kia sẽ đi tới tửu lâu này, quả nhiên là nàng đã chờ được.

Trong lúc chờ mong, một tỳ nữ nhảy xuống, sau đó nàng ta liền đưa tay ra, dìu một thiếu nữ xuống.

Người thiếu nữ này, chỉ khoảng mười lăm mười sáu tuổi, mặt mũi thanh tú, dịu dàng, hai mắt lanh lợi, luôn tạo cho người ta có ấn tượng tốt.

Không bao lâu, cô gái kia liền vào trong quán rượu.

Trương Khởi nghe thấy tiểu nhị tiến lên, vui mừng nói: "Nữ lang, có phải trở lại để thưởng thức món thịt quay kia không?"

https://thuviensach.vn

Cô gái kia tinh tế lên tiếng: "Vâng."

Tiểu nhị liền cười ha ha, nói: "Được rồi, xin mời nữ lang."

Tiểu nhị vừa đi, Trương Khởi liền nói một câu với một tên hộ vệ, ngay lập tức, hộ vệ kia liền đi tới chỗ thiếu nữ kia.

Hộ vệ kia nói với nàng ta một câu rồi chỉ chỉ vào Trương Khởi, nàng ta hơi do dự, một lúc sau mới cất bước đi tới chỗ của Trương Khởi.

Đi tới bên cạnh Trương Khởi , thiếu nữ tò mò quan sát nàng, lúc này, Trương Khởi mới nhẹ giọng nói ra: "Tân công chúa, ngồi xuống trò chuyện một lát."

Thiếu nữ cả kinh, ngay cả tỳ nữ bên người nàn cũng sợ hết hồn. Tỳ nữ này đang muốn mở miệng hỏi Trương Khởi là ai thì tân công chúa lại nhìn thấy mấy thái giám, ngay lập tức liền hiểu được.

Nàng hơi khẽ chào: "Vâng.", rồi an tĩnh đi tới bên cạnh Trương Khởi, ngồi xuống.

Trương Khởi nhìn cái vạc đang từ bốc lên làn khói, nhẹ giọng hỏi: "Thịt quay này, công chúa mua cho Tô Uy sao?"

Tân công chúa đưa ánh mắt phức tạp nhìn Trương Khởi một cái, sau đó mới lên tiếng: "Vâng." nàng nhẹ giọng nói ra: "Hắn vẫn thích ăn món này."

Thấy Trương Khởi giật mình, tân công chúa nhỏ giọng nói: "Lý phi nương nương, ngươi muốn biết chuyện của A Uy sao? Hắn bây giờ vẫn còn bị phụ thân ta nhốt lại, nhưng ngươi yên tâm, phụ thân chỉ không cho hắn ra cửa mà thôi, hiện tại cả ngày hắn đều bận học, cũng rất an toàn."

Giọng nói của nàng nhẹ mảnh chậm rãi, thong dong.

Tân công chúa này, nhất định là đọc đủ các loại thi thơ ?

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng của nàng, hình như có tình cảm sâu nằng đối với Tô Uy .

Trương Khởi rũ mắt xuống, một hồi lâu, nàng mới nhỏ giọng mà nói ra: "Ta biết."

Nàng sớm biết, Tô Uy ở bên cạnh tân công chúa, mới có thể thịnh vượng phát đạt . Dù sao, tân công chúa cũng không phải là mình, nàng không những xinh đẹp mà còn có một có phụ thân quyền thế.

Thiên hạ ngày nay, một lòng hướng lên con cháu nhà quan, còn nàng chỉ trở thành gánh nặng cho bọn họ, như Tiêu Mạc, như Tô Uy.

Cũng chỉ có Cao Trường Cung cùng với người như Vũ Văn Ung, không cần leo lên phía trên con em Hoàng thất, như vậy nàng mới sẽ không liên lụy đến bọn họ.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Quyết Định

Cảm thấy tân công chúa hơi trầm mặc, Trương Khởi liền xoay đầu lại, nhỏ giọng nói: "Công chúa, ngươi sẽ là một thê tử rất tốt. Dừng một chút, nàng lại nghiêm túc nói: "Lần này ta cầu kiến công chúa, chỉ vì muốn biết, tỳ nữ A Lục của ta, hiện tại đang ở nơi nào, nàng ấy ra sao rồi?". Nói tới chỗ này, Trương Khởi liền hạ thấp giọng, thành khẩn nói: "Ngươi cũng biết đấy, ta ở trong cung, có rất nhiều bất tiện."

Nghe nàng nhắc tới A Lục, tân công chúa liền ngẩng đầu lên, nói khẽ: "A Uy cũng muốn ta che chở cho A Lục."

Nói tới chỗ này, nàng quay đầu lại nói với tỳ nữ sau lưng một câu gì đó, tỳ nữ kia nghe xong liền vội vàng rời đi.

Tân công chúa quay lại nhìn Trương Khởi, an ủi: "Nương nương đừng nóng vội, ta đã cho người đi kêu A Lục rồi."

Không nghĩ tới, A Lục lại được nàng t ache chở bảo vệ.

Hàng mi thật dài của Trương Khởi chớp chớp, nhỏ giọng đáp: "Đa tạ."

"Nương nương không cần cám ơn ta.". Tân công chúa nói: "Là A Uy muốn ta bảo vệ."

Ý muốn nói, nàng ta bảo vệ A Lục, không phải vì nàng, mà là vì Tô Uy?

Trương Khởi thật muốn cười khổ, lúc này, tân công chúa lại nói: "Nương nương, ta biết rõ A Uy rất ái mộ ngươi, mà ta thì lại thích hắn, vì vậy ta sẽ

https://thuviensach.vn

cố hết sức để cho hắn nguyện ý lựa chọn ta."

Giọng nói của thiếu nữ, tinh khiết mà dứt khoát, rõ ràng mà tự tin. Trương Khởi ngước mắt nhìn, vừa đúng lúc chống lại rạng rỡ sang ngời trong ánh mắt của tân công chúa, tuy có chút ưu thương nhưng chỉ thoáng qua rồi nhanh chóng biến mất.

Đúng vậy, thật ra thì nàng ta cũng thấy hơi lo lắng, nhưng đã cố tình cất giấu mà thôi.

Bất quá so với Trịnh Du, tân công chúa này khả ái hơn nhiều. Ít nhất thì nàng ta đã thẳng thắn nói ra suy nghĩ của mình, ở trước mặt Trương Khởi không hề cất giọng giễu cợt, không có suy đoán, chỉ muốn bày tỏ cho rõ ràng.

Trương Khởi ngây người một hồi lâu, mới nhẹ giọng nói: "Ta biết, ngươi chắc chắn sẽ là một thê tử tốt."

Dứt lời, Trương Khởi xoay đầu lại, ngẩn người nhìn những làn khói mỏng nhẹ lượn lờ đang từ từ bốc lên. Cho đến lúc này hai nàng cũng vẫn không hề động đũa.

Tân công chúa hiển nhiên vẫn còn có lời muốn nói, nàng ta hơi chần chừ một chút, vừa nhìn về phía Trương Khởi, vừa nói: "Nương nương. Bệ hạ tuy chưa trưởng thành, nhưng lại rất có chủ kiến. Hắn sẽ không thích ngươi và A Uy quá gần gũi, cha của ta cũng không thích.". Dừng một chút, nàng ta lại tiếp tục nói: "Ta biết rõ là phụ thân không đúng, thời gian này ông một mực tạo áp lực cho A Uy, làm hắn mệt chết đi. Nhưng chẳng qua ta đã hết cách rồi, ta thích hắn. Mà hắn lại không thể thích ngươi."

Trương Khởi hiểu ý của nàng ta, liền gật đầu một cái, rồi nhỏ giọng đáp: "Ta biết, ta biết....."

https://thuviensach.vn

Cảm thấy trong lời này của nàng hơi chua chát, tân công chúa liền ngẩn người, rốt cuộc cũng dừng lại.

Không bao lâu sau, bóng dáng của A Lục liền xuất hiện trên đường phố.

Xa xa nhìn thấy, Trương Khởi vội vàng đứng lên. Nàng nói với tân công chúa: "Xin công chúa thứ lỗi, ta muốn nói chuyện với A Lục một lát.".

"Nương nương mời.".

Trương Khởi vội vàng đi ra.

Lúc nàng trèo lên xe bò của mình thì A Lục cũng đã tới. Không bao lâu, nàng ta liền vén màn xe, leo lên.

Vừa nhìn thấy Trương Khởi, A Lục lập tức cười khanh khách, nàng tung người bổ nhào về phía trước, ôm lấy nàng vui vẻ cười nói: "A Khởi A Khởi, ta ngày ngày đều nghe thấy người ta nói tới ngươi, bọn họ đều nói, ngươi vừa đẹp lại vừa được bệ hạ yêu thích, vô cùng náo nhiệt đấy. Hì hì.".

Nghe được tiếng cười của nàng ta. Trương Khởi cũng cười theo. Nàng nhìn xung quanh một lát, thấy màn xe đã được che kỹ lưỡng, liền lại gần A Lục, nhỏ giọng mà nói: "A Lục, ngươi bây giờ có sống tốt hay không?"

"Tốt, tốt". A Lục cười nói: "Ta cùng với A Trắc ngày ngày đi dạo ở thành Trường An. Hắn còn dẫn ta ra ngoài thành, còn thay ngựa mấy lần đấy."

Nhìn nàng vui vẻ hăng hái, mặt tròn như quả trứng hồng hồng, con ngươi vừa đen vừa sáng, gương mặt hạnh phúc, muốn giấu cũng không giấu được.

Nhìn một lát, ánh mắt Trương Khởi liền hơi đờ đẫn.

A Lục rốt cuộc phát hiện vẻ mặt của Trương Khởi không đúng, liền thu hồi nụ cười, cẩn thận hỏi; "A Khởi, ngươi làm sao vậy? Tiểu hoàng đế kia

https://thuviensach.vn

khi dễ ngươi rồi hả ?"

Trương Khởi liền lắc đầu.

Nàng suy nghĩ một chút, vẫn nói: "Hôm nay ta thấy được một nhóm người Trần, chắc không lâu nữa bọn họ sẽ về Trần."

A Lục lập tức hiểu rõ ý tứ của Trương Khởi, sợ hết hồn hỏi: "A Khởi, bây giờ ngươi không tốt sao? Hiện tại tất cả mọi người ai cũng kính trọng ngươi, cũng khen ngợi ngươi, thế mà chúng ta còn phải trở về Trần sao?"

Trương Khởi ngẩng đầu.

Nàng kinh ngạc mà nhìn A Lục, một hồi lâu mới đan tay vào nhau, thì thào mà nói ra: "Ta, ", nàng cười khổ nói tiếp: "A Lục, ta muốn thời gian này chân chính yên lặng một chút, cho dù là một năm, hai năm..... Ta không muốn phải chạy ngược chạy xuôi, không muốn phải hoảng loạn, không có chỗ nào để nương tựa, lại càng không muốn cùng người khác tranh tới đoạt lui. A Lục, ta cũng không biết trở lại nước Trần sẽ như thế nào, nhưng dù sao nó đã thành chấp niệm, ta luôn nghĩ tới một ngày kia, có một chỗ để cho ta có thể bỏ xuống tất cả lo lắng, bình thản sống qua ngày, nếu quả thực bất đắc dĩ thì được một năm cũng tốt."

Trương Khởi cũng không nói ra, Vũ Văn Ung so với nàng thực giống nhau, đều là người ôm lo lắng trong lòng, hai bọn họ kết hợp lại, làm tri kỷ còn có thể, nhưng làm vợ chồng thì cảm giác kia thật không dễ chịu.

A Lục ngơ ngác nhìn Trương Khởi, nghe một hồi, nàng ta đột nhiên nói: "A Khởi, chúng ta có thể cầu xin công chúa, nàng ấy nhất định sẽ giúp một tay, nàng ấy quả thực rất tốt!"

Nghe A Lục nói như thế, Trương Khởi vội vàng lắc đầu, tay nàng đặt lên trên mu bàn tay của A Lục, trấn an: "Không vội, ta không vội..... Dù sao trước khi bệ hạ lập hậu, ta đều có thể không vội."

https://thuviensach.vn

Nhưng sau đó, sẽ dính dáng đến rất nhiều ích lợi, tranh cãi, còn có tính toán riêng của Vũ Văn Hộ và Vũ Văn Ung, còn có hậu cung tranh đấu tàn khốc, cho nên, vào trước lúc đó rời đi là được rồi.

Hôm nay tới tìm A Lục, chỉ là bởi vì của người kia đã vĩnh viễn rời đi, nên lòng thấy rất rối loạn, chỉ muốn giải tỏa bớt một ít mà thôi.

Năm Nhâm Ngọ, Bắc Tề năm thứ hai, Tháng tư.

Đoàn người Lan Lăng Vương trở lại Nghiệp thành.

Nhìn cửa thành dần dần xuất hiện trước mắt, Lan Lăng Vương toàn thân nhuốm phong trần, khàn khàn giọng nói: "Chúng ta trực tiếp vào cung ra mắt Thái hậu."

"Vâng."

Đội quân cưỡi ngựa nhanh như gió lốc cuốn vào cửa thành.

Vừa vào thành, Lan Lăng Vương liền cảm thấy trong thành có chút khác thường, vội vã chạy tới Hoàng Thành, còn chưa vào cung, một chiếc xe ngựa vội vàng ngăn hắn lại.

Chặn Lan Lăng Vương lại, chính là Phương lão, ông đã sớm biết hôm nay Lan Lăng Vương trở về, nên hầu ở chỗ này hơn một canh giờ rồi. Nhìn thấy Lan Lăng Vương, lão cung kính gọi một tiếng: "Quận Vương."

Thấy Lan Lăng Vương nhìn mình, lão trèo xuống xe ngựa, bước tới bên cạnh Lan Lăng Vương, nhỏ giọng nói: "Quận Vương. Thái hậu đã viên tịch!"

Thấy Lan Lăng Vương chau mày lại, vẻ mặt như không có biểu hiện gì, Phương lão nhìn xung quanh một mắt, nhẹ giọng nói: "Thái hậu chết không tới năm ngày. Bệ hạ liền cởi tang phục, mặc vào bào phục màu đỏ giống

https://thuviensach.vn

như thường ngày. Hôm qua, bệ hạ lại đi lên Tam Đài, mở tiệc rượu tấu nhạc, cung nữ đưa tang phục tới cho hắn, nhưng hắn lại ném nó xuống dưới đài. Hòa Sĩ Khai đứng ra thỉnh cầu dừng tấu nhạc lại, làm cho Vũ Thành đế giận tím mặt, liền đánh hắn."

Nói tới chỗ này, Phương lão lo lắng khuyên nhủ: "Quận Vương lúc này vào cung, phải cẩn thận mới được."

Lan Lăng Vương vào cung là muốn tìm Thái hậu, hiện tại Thái hậu đã chết, chuyện vào cung phải bàn bạc kỹ hơn.

Sau đó hắn và Phương lão quay về, Phương lão vẫn thấy lo lắng, thở dài nói: "Quận Vương, lúc bệ hạ còn là Quận Vương cũng chưa từng như vậy..... Hắn hiện tại ngay cả việc tận hiếu cũng không làm tròn. Lão nô thật lo lắng."

Càm ràm một hồi, Phương lão quay đầu, hướng Lan Lăng Vương hỏi: "Quận Vương, làm sao ngài trở lại một mình? Vương phi đâu?"

Nghe lão hỏi, Lan Lăng Vương khàn khan nói: "Ta muốn hòa ly cùng vương phi.".

Phương lão kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương, lúc này mới phát hiện ra, Quận Vương không chỉ bởi vì hành trình gian khổ mà tiều tụy, ánh mắt của hắn cực kỳ thê lương, dáng vẻ như tâm chết thành tro vậy.

Vành mắt của Phương lão đỏ lên, nghẹn ngào hỏi: "Trường Cung, đã xảy ra Chuyện gì?" Lão liền nhớ lại mục đích của chuyến đi này, lại hỏi: "Trương cơ đâu?"

Nghe thấy lão trước hỏi Trịnh Du, sau hỏi Trương Khởi, Lan Lăng Vương liền cúi đầu xuống.

https://thuviensach.vn

Hắn kinh ngạc nhìn Phương lão, đột nhiên cười một tiếng, khẽ nói: "Ta thật đúng là ngu không ai bằng!"

Vừa nói tới đây hắn liền nhắm hai mắt lại, từ từ, nói ra từng chữ từng câu: "Phương lão, ta muốn biết vương phi là hạng người gì!"

Hắn đột nhiên mở mắt, ánh mắt nhanh như tia chớp mà nhìn chằm chằm vào Phương lão, khàn khàn nói: "trước đây, vì tính tình của mình, ta đã làm sai rất nhiều việc. Hiện tại, ta muốn biết rõ tất cả."

Nói tới chỗ này, hắn nhàn nhạt nói tiếp: "Nếu như Phương lão ông không muốn nói, ta sẽ tìm người khác bắt tay điều tra!"

Viện của hắn, vẫn do Phương lão quản lý, lão cũng đã hầu hạ hắn nhiều năm, thật chẳng khác gì người thân. Nếu như không phải bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn vượt mặt Phương lão mà làm việc này.

Nhưng bây giờ, hắn phải làm như thế.

... ... Là hắn ngu xuẩn, hoàn toàn không phát hiện, quan tâm đến tôn ti đại vị há chỉ có một người hai người? Phương lão biết rõ người trong lòng hắn chính là Trương Khởi, biết rõ lần đi Trường An này cũng là vì Trương Khởi. Nhưng vừa nhìn thấy hắn, câu thứ nhất hỏi cũng là Trịnh Du, cho đến lúc hắn nhắc nhở, mới nhớ đến A Khởi.

Thì ra là, những điều A Khởi băn khoăn đều đúng cả. Nàng không có địa vị, không có thân phận, thì ngay cả người trung hậu như Phương lão cũng sẽ không đếm xỉa đến nàng.

Nếu là bình thường không nhìn thấy cũng còn chưa có gì lạ, nếu lúc bị khi dễ thì sao đây? Nếu ở trong lúc sống còn thì sao đây?

Phương lão thấy Lan Lăng Vương khổ sở cười tự giễu, trong lòng cả kinh, không tự chủ mà nói: "Dạ, lão nô không dám."

https://thuviensach.vn

Lão liền nghiêm túc nói: "Lão nô liền hạ lệnh ngay."

Lời này vừa nói ra, Phương lão tinh tường cảm thấy, Lan Lăng Vương đang liếc mắt nhìn mình.

Thì ra là, hắn vẫn còn chưa làm.

Cảm thấy được sự thất vọng trong mắt Lan Lăng Vương, Phương lão đột nhiên lo lắng. Lão cúi đầu, đang chuẩn bị hành lễ nhận tội, thì lúc này, lại nghe thấy giọng nói trầm thấp của Lan Lăng Vương truyền đến: "Ta là Quận Vương, nên sẽ ở doanh trại lâu dài, sẽ ít khi trở về hai phủ đệ kia".

Nghe đến đó, Phương lão có chút hồ đồ, lão ngẩng đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Lan Lăng Vương lại không nhìn lão, chỉ cất giọng ra lệnh: "Phương lão, ông cũng già rồi, từ nay về sau, hãy trông coi vương phủ ở Tấn Dương, an hưởng tuổi già thôi. Quản sự của hai phủ, ta sẽ phái người khác!"

Phương lão cầm tay thi lễ, nhỏ giọng nói: "Vâng."

Lan Lăng Vương nhìn về phía trước, suy nghĩ một hồi, lại khàn khàn nói: "Đem cả bà Dương đi theo nữa. Ông đi đến nhà kho cầm chút hoàng kim mời bà ta tới đây, hãy nói với bà ta mỗi ngày đến giảng cho ta một bài về nữ lang, tất cả mọi thứ."

"Học?". Phương lão liền cảm thấy bản thân hồ đồ rồi.

Lan Lăng Vương nhìn lão, khàn giọng nói: "Bà Dương xuất thân từ trong cung, thường dạy dỗ cho các nữ lang nhà quyền quý, với thế thái nhân tình, cũng vô cùng am hiểu. Trước khi gặp A Khởi, ta chưa từng chung đụng với bất kỳ phụ nhân nào, hiện tại, ngay lúc này ta liền hiểu rõ một chuyện.".

https://thuviensach.vn

Nói tới chỗ này, Lan Lăng Vương do dự một chút, lại nói: "Còn nữa, ông hãyi tìm thêm hai bà lão tinh thông loại chuyện này tới dạy cho ta."

"Vâng."

Lần này Phương lão sảng khoái đáp nhanh, lão đã hiểu rõ, thời gian này đang phát tang Thái hậu, có rất nhiều việc Quận Vương không thể làm, ở trong phủ nghe giảng một chút cũng là chuyện tốt.

Nghĩ tới đây, Phương lão không nhịn được lại hỏi: "Quận Vương, Trương cơ đâu? Tại sao không dẫn nàng trở lại."

Câu hỏi của lão vừa bật ra, Lan Lăng Vương liền cứng lại, rất lâu sau, hắn mới trầm mặc nói: "A Khởi nàng ấy sẽ không trở về nữa rồi....."

Chỉ mấy chữ đơn giản, lại chứa đầy tuyệt vọng, cô quạnh vô biên. Phương lão cả kinh, không khỏi thầm nghĩ: thật không trở lại sao? Nếu như Trương cơ không trở lại, thì Quận Vương làm thế nào? Hắn còn trẻ như vậy, cả đời này làm sao mà sống?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Ra Oai

Quay đầu, Lan Lăng vương khẽ quát một tiếng: "Trở về thôi."

Hộ vệ ngẩn ra, hỏi : "Quận Vương, trở về vương phủ sao?"

Sau lễ đại hôn cùng với Trịnh Du, Lan Lăng Vương chưa từng ở lại trong phủ Quận Vương ở Nghiệp thành, vì vậy hộ vệ kia mới phải hỏi câu này.

Lan Lăng Vương nhàn nhạt nói: "Không cần, ở Đông Giao không phải còn có một tiểu Trang sao? Cứ trở về nơi đó."

"Vâng."

Thấy Lan Lăng Vương xoay người rời đi, Phương lão không nhịn được lại nói: "Quận Vương, không trở về phủ Quận Vương ở Nghiệp thành sao?". Thấy Lan Lăng Vương nhìn mình, Phương lão kiên trì nói: "Trịnh phủ đã hai lần phái người đến, nói là, tất cả mọi người đều lan truyền rằng Quận Vương ghét bỏ Vương phi, ngay cả vương phủ cũng không thèm về rồi. Bọn họ còn nói, tin tức này quá khó nghe, xin Quận Vương vì vương phi mà suy tính thiệt hơn đừng phá hỏng giao tình lẫn nhau!"

Hai lần đó, thật ra đều là lúc Lan Lăng Vương vẫn còn ở Tề, Trịnh phủ đã phái người đến chất vấn. Bất quá khi đó Lan Lăng Vương vì có thể đi sứ tìm Trương Khởi, từ đầu đến cuối vẫn còn đang bôn ba. Phương lão không đành lòng thấy hắn bể đầu sứt trán, liền giấu diếm đi. Hiện tại thấy hắn biết rõ Trịnh Du không có ở đây, nhưng vẫn không nguyện ý trở lại phủ đệ này, nên liền đem chuyện kia nói ra.

https://thuviensach.vn

"Giao tình?"

Lan Lăng Vương khàn khàn cười một tiếng, hắn phất phất tay, mệt mỏi nói: "Phương lão, ta và vương phi sắp hòa ly rồi, còn phải giữ giao tình với Trịnh thị làm gì?"

Phương lão hoảng sợ ngẩng đầu, chung sống cùng Lan Lăng Vương nhiều năm, lão tinh tường cảm thấy, trong câu nói này của hắn ẩn chứa lạnh lùng quyết tiệt.

Tất cả mọi việc đều hắn đều không cần sao? Không cần giữ giao tình với Trịnh thị, cũng không để ý đến di mệnh chỉ hôn của Thái hậu, Quận Vương như vậy, chẳng phải sẽ biến thành người cô đơn chân chính?Hắn đã phải trải qua biết bao cực khổ để lấy được quyền thế địa vị như ngày hôm nay, nói không chừng một ngày nào đó liền bị Trịnh thị liên hiệp với đám quyền quý mà gây khó dễ.

Lão lại nghĩ đến một việc nếu như Lan Lăng Vương cứ nhớ mãi không buông, nói không chừng ngay cả con cháu cũng không có, trong lòng của Phương lão đại loạn, liền vội vàng nói: "Quận Vương, Trương cơ tuy tốt, nhưng Mỹ Nhân trong thiên hạ vẫn còn, nếu không ngài cứ tìm thêm một người nữa là được? Tìm thêm một người nữa đi?"

Phương lão vội vã nói xong, rất nghiêm túc chờ hắn trả lời.

Lan Lăng Vương từ từ quay đầu lại, hắn kinh ngạc mà nhìn Phương lão, phải qua một lúc lâu, hắn mới khàn khàn nói: "Phương lão, A Khởi nàng ấy, không có ai có thể thay thế ... ..."

"Nhưng mà,… ", Phương lão vội vàng nhắc nhở hắn: "Trương cơ nhiều lần yêu cầu Quận Vương vị trí thê thất, Quận Vương lại cưng chiều nàng ấy như thế nhưng vẫn có thể giữ được tôn nghiêm. Thế nào mà nàng ấy vừa đi, Quận Vương ngài lại hồ đồ đến thế?"

https://thuviensach.vn

Một câu của Phương lão vừa thốt ra, cả người của Lan Lăng Vương cũng cứng lại.

Hắn kinh ngạc nhìn quay đầu lại mà nhìn Phương lão.

Thẳng tắp nhìn lão, một hồi lâu, hắn mới nói: "Lúc đó ta không cho, chẳng qua là cảm thấy vị trí chánh thê này, đối với nàng ấy tác dụng không lớn....."

Hắn không nói được nữa.

Lúc ấy nàng đã cầu xin hắn, lúc ấy nàng đem trâm cài cắm lên trên đó. Ngay trước nhiều người mà tuyên bố muốn độc chiếm hắn, phải làm vợ của hắn.

Nhưng hắn lại không hề đáp ứng.

Hắn chỉ không ưa thích bị người khác bàn tán việc hắn cưới một thê tử hèn mọn, hắn chỉ cảm thấy, với địa vị trời sinh như thế, A Khởi có thể có được sự sủng ái của mình đã là đủ rồi. Hắn sẽ che chở nàng, cũng sẽ cưới một chính thê biết coi trọng nàng như hắn, ngay cả mọi kẻ người hạ cũng bởi vì hắn cưng chiều A Khởi, mà đều phải kính trọng nàng.

Hắn chỉ cảm thấy, vị trí chính thê này đối với A Khởi mà nói, thật không phải quan trọng như vậy.

Hắn vô cùng tin những ý tưởng này, không hề nghi ngờ , cũng chưa từng hoài nghi Trịnh Du. Nhưng hôm nay những đức tin này theo biểu hiện của Phương lão, từng chút, từng chút tiêu tán.

Cho tới bây giờ, chỉ còn có khổ sở.

Thì ra là, một nữ nhân không có được vị trí chính thê, cũng coi như không hề có địa vị, vô luận hắn có cưng chiều thế nào, nếu không có địa

https://thuviensach.vn

vị.....

Thì ra là ngay cả Phương lão luôn tận trung với hắn, cũng biết rõ ràng tình cảm của hắn nhưng vẫn cứ xem nhẹ A Khởi như vậy, có cũng được mà không có cũng không sao.

Không trách được nàng có chết, cũng muốn rời đi hắn..... Không trách được rồi !

Nghĩ tới đây, chống lại vẻ mặt lo lắng trùng trùng của Phương lão, Lan Lăng Vương khẽ nhếch môi, rất muốn cười nhưng cuối cùng vẫn cười không nổi. Lập tức, hắn vươn tay, vỗ lên vai của Phương, khàn khàn nói: "Nàng ấy không giống, Phương lão, cõi đời này, chỉ có một A Khởi ... ..."

Nói tới chỗ này, Lan Lăng Vương liền quay đầu, quát mọi người: "Chúng ta đi!"

"Vâng."

Đám người lại cưỡi ngựa tiếp tục lên đường.

Phương lão đứng đó kinh ngạc mà nhìn theo bóng dáng càng ngày càng xa kia.

Mà lúc này bên trong xe bò, Trương Khởi dặn dò A Lục mọi chuyện xong, nhất thời vẫn không muốn rời đi.

A Lục thấy Trương Khởi như vậy lập tức cười hì hì một tiếng, nàng ta tiến tới, vừa nhẹ nhàng đấm chân cho Trương Khởi, vừa thanh thúy nói: "A Khởi, chúng ta cùng nhau đi tản bộ đi có được hay không? Hoa đào đã nở, bên ngoài đang có thật nhiều người đi ngắm hoa đấy."

Trương Khởi nghix nghĩ một lát, liền lắc lắc đầu, nói: "Ta là hoàng phi, dù sao cũng hơi bất tiện.".

https://thuviensach.vn

Thấy A Lục bĩu môi, Trương Khởi cười cười, nàng đưa tay vỗ vỗ lên vai nàng ta: "Đi xuống đi."

A Lục vừa đi, xe của Trương Khởi cũng khởi động.

Mới vừa khởi động, nàng liền thấy trước mặt có hai chiếc xe ngựa hoa lệ đang tiến tới, chủ nhân trên xe ngựa đang nói chuyện, Trương Khởi vừa nhìn, liền nhận ra người ngồi ở phía trên, chính là hai huynh muội Vũ Văn Thành.

Nhìn sang Vũ Văn Thành, Trương Khởi lại tiếp tục chuyển tầm mắt.

Nàng cùng hai huynh muội này vẫn có hiềm khích, nhưng với thân phận đặc biệt như hiện tại, hai người họ cũng không dám lộn xộn.

Mới vừa nghĩ như vậy, nàng vội vã nghiêng mắt nhìn qua xe ngựa của Vũ Văn Nguyệt lập tức nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc khác.

Người đó chính là Trịnh Du!

Trịnh Du sao lại ngồi chung với Vũ Văn Nguyệt chứ ?

Từ từ cúi xuống, Trương Khởi nhức đầu xoa xoa mi tâm.

Đối với Trịnh Du, nàng vẫn không dám xao lãng. Tự nhiên, giờ phút này cũng không nguyện ý đem hai nữ nhân vốn không nên có giao tế tụ chung một chỗ, thật quá ngây thơ.

Dù sao, họ đều có thù oán với nàng, dù sao, Vũ Văn Nguyệt là nữ nhi của Vũ Văn Hộ, với sự thông minh cùng thủ đoạn của Trịnh Du, muốn thông qua Vũ Văn Nguyệt để báo thù với một người có thân phận hoàng phi như nàng, quả thật là cách làm rất tầm thường.

Suy nghĩ một hồi, Trương Khởi từ từ vén rèm xe lên, thuận tay lấy mũ sa xuống, Trương Khởi liền gọi: "Bảo chiếc xe ngựa kia dừng một lát, ta có

https://thuviensach.vn

lời muốn hỏi."

"Vâng."

Một thái giám được lệnh, liền vội vàng tiến lên, lúc hắn ngăn xe ngựa của Vũ Văn Nguyệt lại thì đám người đã đồng loạt quay đầu nhìn sang Trương Khởi.

Tuy là trâm gỗ quần vải, nhưng mỹ mạo vẫn vô song, một nữ nhân như thế, tất nhiên chỉ có thể là Lý thị sủng phi của hoàng đế.

Thấy người chặn xe là Trương Khởi, cho dù là Vũ Văn Thành, hay là Vũ Văn Nguyệt đều ngẩn người ra, về phần Trịnh Du, còn có cả chút hốt hoảng thoáng qua thật nhanh nữa.

Trương Khởi bảo xe ngựa của mình đến gần bọn họ.

Mở màn lớn bên trong ra. Nàng mỉm cười nhìn hai cô nữ nhân kia, sau đó, nàng chuyển sang Trịnh Du nói: "Hôm đó tại Túy Hương Lâu, nô tài của Bổn cung ngu ngốc, đã đả thương đến Quận Vương phi, kính xin vương phi chớ nên ghi hận.".

Trước đám đông, dưới ánh mắt tò mò của mọi người, Trương Khởi thoải mái nói ra thù oán của nàng và Trịnh Du, rồi ở trong xe ngựa, hướng Trịnh Du khẽ chào, tỏ vẻ áy náy.

Hành động này có chút khoa trương, vì vậy, bốn phía bắt đầu nghị luận rào rào, còn có người tò mò, đang tính toán một lát nữa sẽ đi đến Túy Hương Lâu, để hỏi thăm tiểu nhị xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Mọi người nghị luận chỉ trỏ, làm cho sắc mặt Trịnh Du hơi khó coi, nhưng Trương Khởi lại không hề có ý định bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Nàng vung cổ tay lên, ra lệnh cho một thái giám: "A Thạch. Hôm đó chọc giận Lan Lăng vương phi, cũng có phần của ngươi, tiến lên, tạ lỗi với vương phi đi!"

Tạ lỗi ở nơi này? Rõ ràng là chèn ép người mà. Thái giám này tất nhiên còn cầu không được, hắn cười tủm tỉm đi lên trước, hướng hai nữ nhân trong xe ngựa mà thi lễ, rồi cất giọng nói the thé: "Lan Lăng vương phi, nương nương muốn chúng nô tài nói xin lỗi, chúng nô tài đã tới rồi."

Dứt lời, thái giám này ngẩng đầu, cười tủm tỉm chờ Trịnh Du tỏ thái độ.

Sắc mặt của Trịnh Du vốn đã rất khó coi, làm sao còn nói ra được lời nào?

Thấy nàng không nói, mặt của viên thái giám trầm xuống. Đang muốn nổi giận, thì giọng nói mềm mại của Trương Khởi đã truyền đến: "A Thạch, lui ra đi."

Vẫy lui thái giám này về phía sau, Trương Khởi tỏ ý bảo ngự phu thúc ngựa tiến lên lần nữa.

Cho đến khi hai chiếc xe ngựa tiến sát gần nhau, chỉ cần đưa tay ra là có thể chạm vào. Trương Khởi mới đưa đầu ra ngoài.

Nàng mỉm cười nhìn Trịnh Du đang tái mặt ngồi trong xe ngựa, còn có cả Vũ Văn Nguyệt đang mơ mơ hồ hồ.

Trương Khởi nhìn về phía Trịnh Du, nhìn chằm chằm nàng ta, chậm rãi nói: "Trịnh thị, ngươi nói ngươi không dễ dàng gì đi tới Trường An, hiện tại đã tới địa bàn của ta, không biết ta phải làm thế nào để chiêu đãi ngươi đây?"

Trong khi sắc mặt Trịnh Du đại biến thì Trương Khởi lộ ra hàm răng trắng như tuyết, tiếp tục nói: "Tề Chu từ trước đến giờ vẫn luôn không tốt,

https://thuviensach.vn

thầm nghĩ, nếu hôm nay ta dùng thân phận này giết một Quận Vương phi không được sủng ái của địch quốc, chắc sẽ không có người nào ra mặt đâu nhỉ?"

Mặt của Trịnh Du hiện giờ đã hoàn toàn biến thành xám trắng!

Trương Khởi nhìn chằm chằm nàng ta, lần nữa cười một tiếng.

Rồi Nàng từ từ dựa vào phía sau, khinh miệt liếc Trịnh Du một cái, Trương Khởi liền đảo mắt chuyên chú nhìn vào những móng tay được tu sửa hoàn mỹ của mình, chậm rãi nói: "Nói thật, cơ hội này thật là hiếm có, làm ta cũng thấy hơi động lòng."

Thưởng thức sắc mặt vừa kinh vừa sợ, vừa bực vừa hận của Trịnh Du, Trương Khởi rốt cuộc cũng quyết định bỏ qua, vì vậy, nàng liền bảo xe ngựa rời đi.

Lúc xe ngựa của Trương Khởi vừa rời đi, Trịnh Du vừa thở phào nhẹ nhõm thì đột nhiên, nàng ta lại nghe được giọng nói ung dung, lạnh lùng mà cao cao tại của Trương Khởi truyền đến: "Hai vị, các ngươi tựa như còn chưa có hành lễ với Bổn cung đâu đấy!"

Lời này vừa nói ra, khiến Vũ Văn Nguyệt lập tức tỉnh táo lại. Nàng ta vội vã xuống xe ngựa, hướng theo xe của Trương Khởi mà kêu: "Gặp qua Lý phi nương nương."

Trương Khởi phất phất tay, ý bảo nàng ta lui về phía sau.

Vũ Văn Nguyệt ngoan ngoãn lui ra.

Đứng ở một góc, Vũ Văn Nguyệt không nhịn được nhìn về phía Trương Khởi bằng ánh mắt hết sức phức tạp, nhưng đảo mắt, nàng liền nhớ tới lời thận trọng cảnh cáo của phụ thân Vũ Văn Hộ hôm đó, phụ thân đã quá rõ tâm tính của nàng, vì thế liền cắn cắn môi, thật nhanh cúi đầu xuống.

https://thuviensach.vn

Lúc này, mấy đoạn đối thoại của người đi đường mơ hồ truyền vào trong tai của nàng ta: " Chuyện gì đang xảy ra?"

"Nghe nói Lý phi nương nương ngày xưa cùng Vũ Văn tiểu cô từng có thù hận đấy."

"A, mới vừa rồi không phải nương nương cũng đã nói rồi sao? Quận Vương phi nước Tề này, cũng có thù hận với nàng ấy. Hai người này xúm lại, chẳng lẽ là đang muốn liên minh trả thù?"

"Đường đường là nhà quyền quý nhất nước Chu lại đi liên hiệp với người nước Tề để trả thù nương nương sao? Quả nhiên thật can đảm!"

"Không tệ, lá gan này cũng quá lớn rồi!", "Có gì phách lối chứ? Vũ Văn Hộ từ trước đến giờ vẫn ương ngạnh, con gái của hắn bất kính với nương nương, cũng là chuyện bình thường!"

Mới nghe mấy câu, người luôn ruột để ngoài da như Vũ Văn Nguyệt, nghĩ tới lời cảnh cáo đầy nghiêm nghị kia của phụ thân, mặt không khỏi trắng bệch.

Trong lúc hoảng loạn, nàng ta liền xông lên phía trước, nói với Trương Khởi: "Nương nương, ta không quen biết với nữ nhân nước Tề này, nàng ta mới vừa rồi ngăn ta lại, bảo là muốn cùng nhau đối phó ngươi, ngoan cố trèo lên xe ngựa của ta. Ta vừa mới biết nàng ta mà thôi, thật đấy, nương nương, ta mới vừa biết nàng ta!"

Nói xong, Vũ Văn Nguyệt còn chán ghét trừng mắt nhìn Trịnh Du một cái.

Cảm thấy Vũ Văn Nguyệt đang lo lắng, Trương Khởi ôn hòa khẽ gật đầu với nàng ta, rồi mỉm cười nói: "Không sao, Bổn cung tin tưởng ngươi."

https://thuviensach.vn

Sau khi tỏ ý bảo Vũ Văn Nguyệt lui ra, Trương Khởi quay đầu, cười như không cười nhìn Trịnh Du, hiện tại mới từ trên xe ngựa bước xuống, đi tới bên cạnh, bất chợt, nàng trầm trầm quát lên: "Quỳ xuống!"

Sắc mặt Trịnh Du lại chuyển sang xanh mét, nàng ta đột nhiên ngẩng đầu, đang chuẩn bị phản kháng, lại nhìn thấy người Chu ở bốn phía đang chỉ chỉ chỏ chỏ, thấy đám thái giám sát ý nặng nề ở sau lưng Trương Khởi, không khỏi cắn răng, phịch một cái, quỳ trên mặt đất.

Trương Khởi cười một tiếng.

Nàng vung tay áo, trở về trong xe ngựa, ra lệnh: "Hồi cung."

Ngay cả đến lúc này, cũng không gọi Trịnh Du đứng lên, xe ngựa Trương Khởi nghênh ngang rời đi chỉ để lại sau lưng một đám bụi mù mịt bay đầy trời.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Biến Hóa

Xe ngựa của Trương Khởi đi chậm rãi.

Trước khi xe ngựa của nàng rời đi, Trịnh Du vẫn không dám đứng dậy. Người nước Chu vây xung quanh nàng ta xem náo nhiệt nhiều vậy, mà Tề Chu thù hận nhiều năm, giết qua giết lại, đối với người Chu, khó được thấy một Quận vương phi nước Tề quỳ gối trước mặt mình, nên tiếng cười vang, tiếng nghị luận, tiếng chửi rủa quả thật không dứt bên tai, nếu không phải bận tâm nàng ta là phụ nhân, chỉ sợ đã có người phun nước bọt vào nàng ta rồi.

Từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên Trịnh Du chịu khổ như thế!

Không cách nào kiềm chế, nên nàng ta bụm mặt khóc.

Vũ Văn Nguyệt đã sớm đi đến xe tò mò nhìn Trịnh Du đang khóc, đột nhiên nói: "Quận Vương phi này thật đáng thương, Cao Trường Cung không thèm quan tâm đến nàng ta gì cả. Hì hì."

Đã từng thích Cao Trường Cung, muốn gả cho Cao Trường Cung, nên Vũ Văn Nguyệt cũng thấy ngứa mắt với Trịnh Du, nhìn thấy nàng ta nhếch nhác khóc rống, không khỏi rất sảng khoái.

Tỳ nữ bên cạnh Vũ Văn Nguyệt cũng đưa đầu nhìn, tỳ nữ này hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, xuất thân từ gia đình đàng hoàng, học thức phong phú, từng là nữ quan, bởi vì lão luyện, nên mới được phái đến bên cạnh Vũ Văn Nguyệt hầu hạ. Trong thời gian Vũ Văn Nguyệt và Trịnh Du ở chung thì nàng ta cũng đã hiểu rõ gần hết mọi chuyện.

https://thuviensach.vn

Lập tức, nàng ta gật đầu một cái, nói một cách đầy ý vị sâu xa: "Nữ nhân không thể khư khư cố chấp, gả cho một phu quân không để ý và không che chở cho mình, nhục nhã và khổ sở chỉ có thể tự nuốt."

Dừng một lát, tỳ nữ này tiếp tục nói: "Nói thật, Lan Lăng vương phi này thật hẹp hòi, chắc là năm đó Lý phi làm cơ thiếp của Lan Lăng Vương thì nàng ta nhất định nhục nhã nàng ấy không ít, hiện tại Lý phi gả vào hoàng gia. Được thế, trả thù lại cũng là bình thường. Nàng ta làm sao lại không nghĩ ra đây? Một thân một mình đến nước địch, lại còn muốn trả thù, còn muốn giẫm Lý phi dưới chân như quá phứ mới vui vẻ à."

Lắc đầu một cái, tỳ nữ này nói: "Không thức thời vụ, không biết tiến lùi, ngu ngốc."

Thấy Vũ Văn Nguyệt bên cạnh như có điều suy nghĩ. Tỳ nữ này vui mừng trong bụng, tiếp tục nói: "Mặc kệ chỗ nào, đều coi trọng tôn ti nhất. Trên dưới sâm nghiêm không thể nghịch, nhưng vào hoàng gia, những gông xiềng kia liền có thể lấy hết xuống. Nữ nhân của hoàng đế chỉ chia thành hai loại được sủng và không được sủng, dù là hoàng hậu, gặp phải tần phi được cưng chiều, cũng không thể đối đầu ngay mặt, phải cẩn thận làm việc. Điểm này khác với trong phủ của các quý tộc ở Tề Chu chúng ta."

Vũ Văn Nguyệt gật đầu một cái.

Tỳ nữ đó lại nói: "Nô nghe người ta nói, bệ hạ thật sự cưng chiều Lý phi, có một lần ngài ấy nói với cận thị, trước kia thường hay lo lắng nhưng từ khi nàng ấy tới, mới biết được sự vui vẻ trong thế gian."

Vũ Văn Nguyệt nghe đến đó, không khỏi trừng lớn mắt, ngạc nhiên nói: "Vũ Văn Ung thật nói như vậy?" diien~đaàn~leê~quyý~đoôn

"Thật nói như vậy." Tỳ nữ nói: "Nếu không, ngài cho rằng vì sao đại trủng tể coi trọng Lý phi nương nương đó như thế?"

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Nguyệt trầm mặc.

Một bên kia. Xe trâu của Trương Khởi rốt cuộc không thấy được.

Thấy thế, Trịnh Du vội vàng đứng lên, một hồi lâu rốt cuộc mới vọt ra khỏi đám người không ngừng giẫu cợt và còn đưa tay sàm sỡ nàng ta.

Thiên tân vạn khổ trở lại phủ sứ giả, gương mặt nàng ta trang điểm tỉ mỉ đã nhoe nhoét. Tóc cũng tán loạn, xiêm áo càng thêm nhăn nhúm, phía trên đầy dấu tay.

Khi nàng ta xuất hiện bên ngoài phủ sứ giả thì người gác cổng nhất thời không nhận ra, bèn tiến lên cản Trịnh Du lại.

Một người trong đó đang chuẩn bị xua đuổi thì một người khác mắt tinh, rốt cuộc nhận ra trang phục và gương mặt quen thuộc của Trịnh Du, hắn lập tức vội vã ra hiệu cho đồng bạn bằng mắt, vừa cáo lỗi vừa vội vàng lui ra.

Việc này dường như thêm dầu vào lửa, Trịnh Du không chịu được nữa, vừa xông trở về phòng của mình, liền nằm ở trên giường khóc lớn.

Nàng ta khóc đến thở không ra hơi, khiến các tỳ nữ bên cạnh nhìn nhau, vừa sợ hãi vừa lo lắng.

Qua một hồi lâu, Trịnh Du mới thút thít dừng khóc. Nàng ta lau nước mắt, nức nở nói: "Chúng ta đi."

Chúng tỳ ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, một hồi lâu mới có một tỳ nữ cẩn thận hỏi "Vương phi, đi nơi nào?"

"Về nhà, trở về nước Tề."

Tỳ nữ đó càng nói chuyện cẩn thận hơn: "Nhưng, đoàn người không đi, chúng ta không thể quay về." Đây không phải Tấn Dương đến Nghiệp

https://thuviensach.vn

thành, từ Trường An đến Nghiệp thành, ngàn dặm xa xôi, không đi theo đại đội ngũ, hậu quả không dám tưởng tượng.

Trịnh Du tỉnh táo lại.

Nàng ta kinh ngạc ngẩng đầu lên, mở đôi mắt đỏ bừng, qua một hồi, nước mắt nàng ta lại chảy xuống.

Lúc này, nàng ta vô cùng hối hận, ban đầu không nên sợ Cao Trường Cung phát hiện, phải nên hạ nặng tay!

Rõ ràng, nàng ta vô cùng hiểu Cao Trường Cung, sự hiểu biết đó, thậm chí thắng bản thân Cao Trường Cung, thắng cả Trương thị A Khởi.

Người kia từ nhỏ lớn lên ở hoàng cung, bởi vì mẫu thân đã từng được sủng ái, sau lại vô sỉ bỏ trốn, nên thân phận của hắn trở nên hết sức khó xử. Hắn bị đặt ở một góc tầm thường trong hoàng cung, mặc cho Phương lão chăm sóc hắn, hoàn toàn tự sinh tự diệt.

Nhưng cả đám nô tỳ trong cung quen nâng cao đạp thấp, cũng không dám quá mức khi dễ hắn.

Bởi vì, nương của hắn dù sao từng rất được sủng ái, họ không biết bệ hạ vốn nắng mưa thất thường dễ vui dễ giận của họ, khi nào sẽ lại nhớ đến nhi tử do nữ nhân mình thích nhất sinh ra. Sau đó, đột nhiên muốn thanh toán những người từng vô lễ với nhi tử của ông ta.

Vì vậy, Cao Trường Cung từ nhỏ đến lớn, luôn sống trong những ngày tháng không bị ai khi dễ, nhưng cũng không ai để ý đến hắn.

Hắn mặc dù thông minh bất phàm, được Phương lão chỉ dẫn chút ít, và dựa vào một số sách liền tinh thông văn võ, nhưng về thế thái nhân tình thì hắn chỉ nhận biết được những chuyện như trong hoàng cung

https://thuviensach.vn

Hắn luôn nghĩ rằng, nữ nhân sinh tồn trong các thế gia lớn, giống với nữ nhân sinh tồn trong cung, khác nhau là được sủng ái hoặc không được sủng, được sủng ái có thể lên trời, phi tử được sủng ái có thể chống lại hoàng hậu, còn không được sủng thì chính là người mất mẫu thân giống hắn.

Bởi vì hiểu rõ, nàng ta tự tin nàng ta có thể nắm giữ Cao Trường Cung, sau khi sống chung với hắn, nàng ta sẽ có những ngày tháng nàng ta mong muốn.

Nhưng nàng ta tính tới tính lui lại không tính được, sẽ bởi vì một Trương Khởi mà xuất hiện biến hóa lớn như vậy.

Khi Trịnh Du cắn răng nghiến lợi, hối hận không thôi thì Trương Khởi đã trở về trong hoàng cung.

Xa xa. Vũ Văn Ung liền thấy được Trương Khởi mang trâm gỗ mặc quần vải nhẹ nhàng đi lại.

Nhìn nàng, hắn ta giương môi cười một tiếng, nói: "Chỉ bắt người ta quỳ thôi sao? A Khởi nhân từ nương tay như vậy là không thể được!"

d/đlqđ' Về sau trong cung này, còn có thể có nữ nhân khác vào, gặp phải chuyện như vậy cũng chỉ bắt người ta quỳ một cái, cả tát cũng không có, sẽ làm những nô tỳ kia lấn đến trên đầu.

Cảm thấy sự khuyên can trong lời nói của Vũ Văn Ung. Trương Khởi mím môi cười một tiếng, nàng mở to mắt, "Bệ hạ thật là tin tức linh thông."

Vũ Văn Ung cũng cười một tiếng. Hắn ta vươn tay ra với Trương Khởi.

Trương Khởi do dự một hồi, từ từ tiến lên một bước, đưa tay đặt trong lòng bàn tay của hắn.

https://thuviensach.vn

Nắm tay nhỏ mềm mại của Trương Khởi. Vũ Văn Ung vừa đi về phía bàn cờ bên cạnh, vừa nói: "Không chỉ là trẫm, có lẽ quần thần đều biết. Nói không chừng ngày mai sẽ có thần tử can gián, muốn tạm giữ Lan Lăng vương phi đó."

Hắn ta ngồi vào trên giường, mới chậm rãi buông tay Trương Khởi ra, ngẩng đầu nhìn nàng cười nói: "Như thế nào? Ở bên cạnh trẫm so với ngày xưa ở Tề có khác không?"

Hắn ta tuy cười, nhưng ánh mắt lại sắc bén!

Hắn ta đang chờ Trương Khởi trả lời.

Trong lòng Trương Khởi lộp cộp. Lo lắng thầm nghĩ: hắn ta càng ngày càng nghiêm túc, hiện tại còn ngây thơ muốn so sánh với Cao Trường Cung.

Rũ mắt, Trương Khởi cười thản nhiên, nhẹ nhàng trả lời: "Nếu hậu cung của bệ hạ chỉ có A Khởi, cuộc sống sẽ rất tự tại." Nàng đảo con ngươi một vòng. Hì hì nói: "Đáng tiếc bệ hạ là thiên tử, không thiếu nhất chính là nữ nhân."

Nàng nói thật nhẹ nhàng dí dỏm, nụ cười cũng xinh đẹp rực rỡ, nhưng Vũ Văn Ung vẫn bất động, hắn ta ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào nàng. Một lát sau, mới cười như không cười hỏi "Như thế này à?"

Trương Khởi bị hắn nhìn mà không dám nhìn thẳng, cúi đầu dịu dàng lên tiếng: "Đúng vậy."

Vũ Văn Ung hiển nhiên không muốn thả nàng, hắn ta vẫn còn nhìn chằm chằm nàng, nhìn chòng chọc một hồi, hắn ta đột nhiên nói nói: "Cao Trường Cung đã như thế, nàng cũng đã rời xa hắn. . . . Cần gì vẫn thủ tiết cho hắn?"

https://thuviensach.vn

Trương Khởi sợ hết hồn, nàng vội vã sẳng giọng: "Ta mới không thủ tiết cho hắn!"

"Hả? Sao A Khởi lại lo sợ sự thân cận của trẫm như thế?"

Thấy Trương Khởi rốt cuộc trắng mặt không biết trả lời như thế nào, Vũ Văn Ung nhẹ nhếc miệng, hai mắt sắc bén lại vẫn nhìn chằm chằm vào nàng không thả!

Đang lúc ấy một loạt tiếng bước chân truyền đến.

Không bao lâu, một thái giám đi tới, bẩm vớ Vũ Văn Ung: "Bệ hạ, biên quan cấp báo! Đột Quyết đến biên giới!"

Vũ Văn Ung nhanh chóng ngẩng đầu lên.

Hắn ta liền đúng lên, trầm giọng hỏi: "Kẻ xâm lấn có bao nhiêu?"

"Hai mươi bảy bộ lạc! Chừng mười vạn quân mã!"

Hai mươi bảy bộ lạc, mười vạn quân mã? Vậy là bộ lạc lớn.

Sắc mặt của Vũ Văn Ung trong nháy mắt trầm xuống. Những người Đột Quyết đến từ thảo nguyên, bọn họ hàng năm sinh trưởng trên lưng ngựa, lại hung dữ không sợ chết, một người bình thường có thể bằng mấy chục người ở Tề Chu.

Mười vạn người Đột Quyết phạm bên, đây là đại chiến gần đây ít có.

Cau mày, Vũ Văn Ung vừa bảo cung tỳ thay đồ, vừa khẩn cấp hỏi: "Đại trủng tể đâu?"

"Đã thông tri đại trủng tể."

https://thuviensach.vn

Mới nói đến đây, Vũ Văn Ung đã nhìn thấy đoàn người Vũ Văn Hộ sải bước đi tới nơi này.

Xa xa thấy Vũ Văn Ung, Vũ Văn Hộ đã lớn tiếng nói: "Bệ hạ, chuyện này không phải chuyện đùa, ta đã phái sứ giả cầu viện nước Tề!"

Tề Chu mặc dù hàng năm tranh đấu, nhưng lại nhất trí đối đầu Đột Quyết, cũng vì cả hai gần nhau phải bênh vực nhau. Gặp gỡ Đột Quyết xâm chiếm, bình thường đều giúp nhau một tay.

Nghe lời Vũ Văn Hộ nói, Vũ Văn Ung gật đầu một cái, hỏi ông ta: "Không biết tình huống tướng sĩ biên cảnh như thế nào?"

Nói lời này thì, trong giọng của Vũ Văn Ung có lo lắng, so với bất luận kẻ nào hắn đều biết, Vũ Văn Hộ kể từ lúc đầu đánh thắng mấy thắng trận, thì liền trở nên bảo thủ trong việc cầm quyền đánh giặc, không nghe người ta nói, bởi thế đánh trận nào cũng bại.

Hắn ta không tin, bị ông ta thống trị, mà các tướng sĩ không xảy ra sự cố.

Quả nhiên, nghe Vũ Văn Ung hỏi thăm, Vũ Văn Hộ sững sờ, tỏ vẻ không hiểu rõ lắm.

Thống soái tam quân lại không biết quân tình biên cảnh!

Khi Vũ Văn Ung đang rất không vui trong lòng thì Binh bộ thượng thư tiến đến phía trước, cúi đầu nói ra: "Trong bảy thành, tướng sĩ quân ta tổng cộng có ba trăm ngàn người trú đóng, binh khí. . . . . ."

Không đợi ông ta nói xong, Vũ Văn Ung đã trầm giọng nói: "Ba trăm ngàn người?"

Chỉ ba trăm ngàn người, dù cho người Đột Quyết nhét kẽ răng đều có chưa đủ!

https://thuviensach.vn

Thấy Binh bộ thượng thư nghẹn lại, trong lòng Vũ Văn Ung lộp cộp, chỉ sợ không chỉ không đủ người, binh khí lương thảo cũng rất là thiếu?

Nghĩ tới đây, hắn ta đè xuống lửa giận sôi trào, ngẩng đầu lên nói với Vũ Văn Hộ: "Đại trủng tể, chuyện khẩn cấp, vị hoàng đế này như trẫm cũng không thể ngồi không ở trong cung, ngươi phát lệnh xuống, nói trẫm muốn ngự giá thân chinh!"

Mệnh lệnh này vừa ra, chúng thần đi theo sau lưng Vũ Văn Hộ, liền ríu ra ríu rít nghị luận.

Vũ Văn Hộ hơi do dự một lát sau, cũng không thương nghị với chúng thần, mà gật đầu nói: "Liền nghe bệ hạ."

Trương Khởi đứng ở một bên, nhìn Vũ Văn Ung thương nghị với mọi người một lát sau, liền bị cả đám đưa đến đại điện thương nghị.

Nàng xoay người đi, mới vừa tắm rửa thay quần áo, liền nghe được một thái giám bẩm: "Lý phi nương nương. Bệ hạ nói, sẽ mang nương nương cùng xuất chinh, xin nương nương thu thập một chút."

Cái gì? Mang nàng cùng xuất chinh? Trương Khởi mở to mắt, đứng bật dậy.

Nàng còn nghĩ, thừa cơ hội này chạy ra nước Chu, trở lại Trần đấy.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Chặt Đứt

Ngự giá thân chinh không phải một chuyện nhỏ, điều binh khiển tướng càng không phải là một chuyện đơn giản, Vũ Văn Ung chuẩn bị cũng mất hơn hai tháng, mà lúc này, Trương Khởi đã sớm qua sinh nhật 16 tuổi mụ, đồng thời, Trịnh Du và các sứ giả nước Chu, cũng thành công quay trở về nước Tề.

Trong nước Tề, từ sau khi nhận được sự cầu viện của sứ giả nước Chu, cứ luôn thương nghị, rồi lại thương nghị.

Rất nhiều đại thần đề nghị, không bằng thừa dịp hai nước Chu và Đột Quyết đều tổn hại mà ra tay.

Nhưng quan hệ của nước Tề và Đột Quyết còn kém hơn, bộ lạc như Đột Quyết, một khi mặc cho bọn họ cướp bóc chém giết thành công, thì bộ lạc nhỏ trong nước họ cũng sẽ xông lên. Cứ như vậy, người Đột Quyết chỉ biết càng ngày càng nhiều, vốn không chỉ có hai bên bị tổn hại. Chỉ sợ đến lúc đó kết quả là, nước Chu suy tàn rồi, thì nước Tề cũng phải đối đầu với Đột Quyết.

Trong tiếng nghị luận ầm ĩ, Lan Lăng Vương vẫn trầm mặc.

Một ngày kia, Cao Trạm đang thương nghị lại việc này với thần tử, bèn liếc nhìn Cao Trường Cung đứng ở một bên, buồn bực lên tiếng, thân thể liền nghiêng qua, còn thuận tiện xoa xoa mỹ nhân đang ngồi trên đùi, rồi phất tay kêu Cao Trường Cung: "Trường Cung, tới đây."

Lan Lăng Vương cất bước tiến lên, cúi đầu hành lễ, "Bệ hạ!"

https://thuviensach.vn

Thấy hắn mở miệng, Cao Trạm bèn đẩy mỹ nhân đang ngồi trên gối xuống, thân thể nghiêng lên trước thăm dò chút, dùng một loại ánh mắt cười giỡn, tò mò quan sát Lan Lăng Vương từ trên xuống dưới sau một lúc, mới nói: "Tên tiểu tử này không phải vừa có quân lệnh liền nhận, còn rất là liều mạng sao? Sao hiện tại lại an tĩnh như vậy hả? Chậc chậc, khí lạnh trên người, trẫm thấy cũng tê dại. Chuyện lần này, ngươi nghĩ thế nào?"

Lan Lăng Vương không để ý đến lời nhạo báng của Cao Trạm, hắn cúi đầu mặt lạnh. Cẩn thận nói: "Bệ hạ quyết định là được." Dừng một lát, hắn lại nói: "Bệ hạ muốn thần làm thế nào, hạ lệnh là được!"

Lời này, Cao Trạm thích nghe nhất

Hắn ta cười ha hả, lập tức đưa tay chỉ Lan Lăng Vương, nói: "Vậy thì tốt, hôm nay trẫm cho ngươi năm vạn binh mã. Ngươi đi trợ giúp người Chu."

Mệnh lệnh này vừa ra, đầu tiên quần thần liền ngẩn ra, sau lại rối rít đứng ra.

"Bệ hạ. Nếu muốn xuất binh, năm vạn người có ích lợi gì?"

"Bệ hạ, hoặc là không giúp người Chu. Nếu chuẩn bị trợ giúp, lại chỉ phái năm vạn, đây không phải trò đùa sao?"

. . . . . .

Trong tiếng nghị luận, ngược lại không có đại thần ra mặt ngăn cản Lan Lăng Vương xuất chinh.

—— trận đánh này, thắng không có công, thua lại có. Hoàng đế tự mình chỉ Lan Lăng Vương, một số võ tướng khác còn thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

https://thuviensach.vn

Đối mặt sự chỉ trích của chúng thần, Cao Trạm vẫn ngoảnh mặt làm ngơ. Quần thần thấy hoàng đế không nghe, dần dần, tiếng khuyên giải cũng càng ngày càng nhỏ.

. . . . . Thái hậu chết hắn ta còn có thể mặc đồ đỏ, thưởng rượu ngon, ai khuyên liền đánh người đó, chuyện khư khư cố chấp này có nghĩa gì chứ?

Thấy chúng thần an tĩnh lại. Cao Trạm tiếp tục nhìn Lan Lăng Vương.

Quan sát đứa cháu đang lộ nét mặt lạnh lùng, bàng quang với tất cả, Cao Trạm không nhịn được đồng tình một lát, lập tức khom người lần nữa, cười ha hả: "Trường Cung sao không tiếp chỉ? Hay là, trẫm cho ngươi thêm một vạn?"

Lan Lăng Vương tiến lên một bước. Hắn cúi người hành lễ, lạnh lùng nói: "Thêm binh thì không cần. Nhưng năm vạn binh mã này, bệ hạ phải đồng ý cho ta tự đi chọn lựa."

"Được, ngươi muốn chọn cứ đi chọn đi." Cao Trạm ngáp một cái, đứng lên quát: "Tan triều tan triều, toàn chuyện nhảm nhí, lãng phí thời gian của trẫm!" Vừa nói, hắn ta vừa ôm mỹ nhân, nghênh ngang đi tới hậu cung.

Nhận lấy hổ phù, Lan Lăng Vương lập tức rời đi hoàng cung.

Lúc này, Trịnh Du đã sớm trở lại vương phủ, khi nàng ta trở về, hắn không có đi nghênh đón, trở lại trong phủ, hắn cũng không có gặp nàng ta.

Đối với nàng ta, hắn thấy hổ thẹn, nhưng Cao Trường Cung nghĩ, chuyện trên đời nếu muốn dứt là phải dứt, nếu mình muốn hòa ly thì mặc kệ là áy náy hay xấu hổ, cũng chỉ có thể đợi đến sau khi hòa ly rồi suy tính, hiện tại hai người vẫn phải dứt khoát không lui tới mới được.

Trong trang, xa xa thấy Lan Lăng Vương trở lại, Phương lão liền vội vàng nghênh đón.

https://thuviensach.vn

Thời gian này, Lan Lăng Vương đã phái quản sự đến hai phủ lớn của mình, cả trong trang này, từ quản sự lớn, đến tôi tớ, người chăn ngựa cũng đều được thay đổi. Bây giờ Phương lão chỉ để ý đến việc ăn uống cá nhân của Lan Lăng Vương.

Nhưng Phương lão cũng chỉ chăm sóc chút, đề phòng có người xuống tay ám hại Lan Lăng Vương từ việc ăn, mặc, ở, đi.

Lan Lăng Vương không để ý đến Phương lão nhắm mắt theo đuôi, hắn trở lại trong phòng, cởi triều phục trên người xuống, thấy hắn mặc nhung trang lần nữa, Phương lão lo lắng hỏi "Quận Vương, lại muốn luyện binh rồi hả?"

Lan Lăng Vương gật đầu một cái, vừa đeo bội kiếm, vừa nói: "Bệ hạ sai ta mang theo năm vạn quân mã, trợ giúp nước Chu chiến với Đột Quyết."

Thật sự sắp chiến tranh.

Sắc mặt Phương lão trắng nhợt, lo lắng trùng trùng.

Vừa đúng lúc này, một loạt tiếng bước chân truyền đến, "Quận Vương, có tin tức."

Lan Lăng Vương hét lên: "Đi vào."

Một người làm đi vào.

Nhìn người tới, Phương lão rét run, xem ra là vương phi ở Nghiệp thành truyền tới tin tức.

Ông vội vã tiến lên, đi tới ngoài cửa quát lên: "Đều tản ra." Vẫy lui người làm xong, ông cẩn thận đóng cửa phòng lại.

Khi ông quay đầu lại thì Lan Lăng Vương đã cúi đầu, nghiêm túc xem tờ giấy trắng mà người hầu đưa tới.

https://thuviensach.vn

Nhìn một lát, Phương lão nghe được Lan Lăng Vương nở nụ cười, "Thì ra là nàng ta làm." Trong âm thanh, có sự tức giận và thất vọng.

Lan Lăng Vương thu hồi tờ giấy trắng, vẫy lui người hầu kia xong, chuyển sang Phương lão, mệt mỏi nói: "Khi A Khởi còn ở đây thì từng có người truyền lời đồn khắp nơi, nói gì A Khởi ở trong thanh lâu, hoan hảo với vài người, còn bị đánh vỡ trước mặt mọi người, vô số người thấy được thân thể của nàng ấy. . . . Lời đồn xấu xa về A Khởi, là Trịnh Du tung ra đấy!"

Nói ra những lời này xong, không để ý đến Phương lão há mồm trợn mắt, Lan Lăng Vương lại quay đầu nhìn qua bên cạnh vài lần.

Nơi đó, để mấy bức tranh mĩ nữ. Mỗi một tấm đều vẽ thiếu nữ tuyệt sắc, mặt mày xinh đẹp, cười nói tự nhiên, có tấm mặc áo đỏ, tấm mặc áo đen, mười lăm mười sáu tuổi, dù vô cùng trẻ tuổi thì giữa hàng mày vẫn không giấu được vẻ tuyệt vọng.

Nghe được lời Lan Lăng Vương nói, Phương lão lắp bắp nói: "Thật, thật là vương phi làm?"

Lan Lăng Vương gật đầu một cái, nói: "Lần này nàng ta ở nước Chu bị A Khởi nhục nhã. Trong lòng nàng ta tức giận nên hôm nay Thu công chúa an ủi thì nàng ta vô ý thức nói ra chuyện này. Trịnh thị nói, chỉ hận lúc ấy ra tay quá nhẹ ——"

Lời vừa nói ra, sắc mặt của Phương lão cũng khó nhìn.

Lan Lăng Vương vẫn còn kinh ngạc mà nhìn nhìn tranh mĩ nữ trên tường. Kinh ngạc nhìn nhìn vẻ tuyệt vọng trên gương mặt xinh đẹp vô song kia.

Khi xưa hắn vừa nghe được lời đồn đó đã bực bội đau lòng cỡ nào? Trở về gặp A Khởi, A Khởi còn nói muốn đi.

https://thuviensach.vn

Khi đó hắn thật là hận. Khi hắn té trong quán rượu buồn buồn không vui thì Trịnh Du xuất hiện, nàng ta dịu dàng rộng rãi trấn an hắn. Bảo hắn đừng trách A Khởi, nói A Khởi nhất định là không còn cách nào, nói lúc ấy nếu nàng ấy không uất ức mình không chừng sẽ bị hại.

Nghĩ tới đây, Lan Lăng Vương cười lạnh thành tiếng.

Một bên, Phương lão mở miệng ra, muốn nói cái gì, rồi lại ngậm miệng lại.

Như vậy, vương phi này cũng không phải là người tầm thường, tâm cơ quả không cạn.

Nghĩ tới đây, Phương lão ngẩng đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Lúc này, Lan Lăng Vương lại chuyển ánh mắt sang một xấp tranh mĩ nữ.

Những bức họa này đều là lúc trước Trương Khởi tự vẽ cho mình đấy.

Nàng vốn muốn giữ lại cho mình làm kỷ niệm.

Lan Lăng Vương vươn tay, từ từ cầm lấy tấm tranh mĩ nữ. Rũ mặt mày, ngón tay thon dài của hắn từ từ mơn trớn mặt mày của mỹ nhân trong bức tranh mĩ nữ. Từ từ, hắn giơ tranh lên, đưa nó đến trước lò than.

Vừa đặt xuống, ngọn lửa liền bốc lên trong nháy mắt nuốt sống mỹ nhân, đảo mắt liền biến thành bụi bậm.

Nhìn đến đây, Phương lão trừng lớn mắt, ông thật sự biết, từ sau khi Trương cơ rời đi, gia chủ của ông quý giá mấy bức họa này cỡ nào, gần như mỗi khi rảnh rỗi, liền canh giữ ở trước bức họa, có lúc đứng cả nửa ngày!

Phương lão kinh hoảng há mồm trợn mắt nói: "Trường Cung, ngài sao thế?" Đảo mắt, ông lại vui mừng kêu lên: "Quận Vương, ngài buông được Trương cơ rồi hả?"

https://thuviensach.vn

"Buông?" Lan Lăng Vương cười nhẹ một tiếng, hắn thuận tay nâng tranh mĩ nữ lên, vừa nhìn nó bị ngọn lửa đốt cháy, vừa nhìn gương mặt bị lửa cắn nuốt từng chút, lẳng lặng nói: "Nửa đời trước của ta đã bị một phụ nhân phá hủy, những năm tháng còn lại, nếu muốn sống nữa, thì không thể lại bị một nữ nhân khác phá hủy. . . . . Bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ quên nàng ấy!"

Âm thanh của Lan Lăng Vương thật bình tĩnh, thật bình tĩnh.

Nhìn thấy quận vương của mình rốt cuộc quyết định, Phương lão muốn cười vui, nhưng không biết thế nào, nhìn ánh mắt của Lan Lăng Vương, ông lại cười không nổi.

Lúc này, Lan Lăng Vương vung vẩy giấy trắng trong tay, đặt nó ở trước mặt Phương lão, nhàn nhạt nói ra: "Cầm mấy thứ này đi, cho Trịnh thị xem thật kỹ."

Phương lão ngẩng đầu lên.

Vẻ mặt Lan Lăng Vương lạnh lẽo, hắn lạnh nhạt nói: "Cả đời ta, không thích nhất âm mưu, chung quy lại bị âm mưu liên lụy. . . . . Ông tự đi nói với Trịnh thị, ta rất hối hận, cũng rất thất vọng. Lần xuất chinh này, nếu chết trận thì thôi đi, nếu có thể sống trở lại, ta hi vọng hòa ly với nàng ta."

Duỗi ngón tay ra gõ vài lần, Lan Lăng Vương tiếp tục nói: "Đúng rồi, nội dung trên tờ giấy này, ông cũng đưa cho tộc Trịnh thị, để cho bọn họ thương nghị."

Nghe đến đó, Phương lão cẩn thận nhắc nhở, "Quận Vương, việc này bọn họ sẽ không để ý đâu?"

Đối diện gương mặt lạnh của Quận Vương, Phương lão muốn nói, trước khi Trịnh thị trở thành Vương phi, tuyên truyền chuyện như vậy ra, cũng không thể thay Quận Vương lấy được nhiều sự đồng tình và ủng hộ hơn. Đến tai tộc Trịnh thị, cũng chỉ bị người ta xì mũi coi thường!

https://thuviensach.vn

—— quý nữ cả Nghiệp thành và Tấn Dương, người người đều ương ngạnh phách lối, xử lý một cơ thiếp của phu quân mình như vậy tính là gì? Có rất nhiều người còn trực tiếp tới cửa giết đấy!

Dĩ nhiên, vương phi tung lời đồn này thì chưa từng cùng định ra hôn ước với Quận Vương, thật sự đố kỵ tàn nhẫn. Nhưng quý nữ nước Tề, những thứ khác không nói, đố kỵ và tàn nhẫn là đặc tính cực kỳ bình thường.

Có bao nhiêu quý nữ mới vừa nghị hôn với trượng phu, cũng không quản nghị được không, liền xông thẳng vào phủ đệ trượng phu, đánh sủng cơ của hắn bị thương nặng, hoặc phá hủy dung mạo sủng cơ này?

So với họ, Trịnh thị thật là dịu dàng rồi.

Nghe được nghi vấn của Phương lão, Lan Lăng Vương rũ mặt mày, hắn lạnh nhạt nói ra: ". . . . . Ban đầu điều kiện quan trọng nhất đề ra khi ta ký kết hôn ước với Trịnh thị, chính là không được tổn thương Trương cơ, dù là khi nào, bất kỳ địa phương nào, ta phát hiện bọn họ có người từng bất lợi với Trương cơ, như vậy, đừng trách ta trở mặt vô tình."

Hắn phất phất tay, nói: "Đi đi, dù người cả nước Tề đều nói Trịnh thị không sai, vậy cũng không thể thay đổi gì. Công đạo thị phi, chưa bao giờ ở trong lời người."

Dứt lời, Lan Lăng Vương đã thay trang phục xong cất bước xoay người, Phương lão cầm tờ giấy lên, kinh ngạc nhìn nhìn hắn cưỡi lên lưng ngựa, nhìn hắn mặc khôi giáp xông vào bầu trời tràn ngập mưa bụi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Võ Uy

Ba tháng đã qua.

Bảy thành ở vùng biên cương, đồng thời bị mười vạn quân Đột Quyết công kích, mặc dù trong triều có điều binh cứu viện, tuy nhiên những thành trì này cũng có mấy lần suýt nữa bị công phá.

Theo như điều tra cặn kẽ, nếu nói mười vạn quân Đột Quyết, thật ra thì chỉ có khoảng bảy vạn, còn ba vạn quân khác, một phần là tôi tớ của người Đột Quyết cùng với bộ lạc Phụ Chúc, so về chiến lực cùng với binh lực của người Đột Quyết mà nói, có sự chênh lệch khá xa, cùng với hai quân Tề, Chu cũng không khác nhau là mấy.

Nhưng đây cũng không được coi là một tin tức tốt.

Vũ Văn Hộ tin Phật, lại thích xa xỉ, các nơi ở nước Chu đều ra sức chấn hưng Phật Viện, mười vạn tăng đồ, chiếm đoạt một vùng đất đai rộng lớn lại không sản xuất trồng trọt, không nộp thuế, kiêm mà chính ông ta lại hết sức ủng hộ những điều này vì thế cũng làm hao tổn nghiêm trọng tài lực cùng vật lực của nước Chu .

Hơn nữa ông ta cũng không được coi là một người có tài thống trị, quân lính có thể dùng được, chọn mười chưa lấy được một, Vũ Văn Ung tra xét một vòng, phát hiện rất nhiều binh khí trong tay quân lính, chỉ là một cây gậy trúc, về phần áo giáp hộ thân thì càng không cần phải nói rồi, chẳng hề có cái gì cả.

https://thuviensach.vn

Thực lực của binh lính như thế, sao có thể cùng với người Đột Quyết lớn lên trên lưng ngựa phân tranh cao thấp được đây?

Nhưng hiện đã đến nước này, không liều mạng cũng phải liều mạng, không qua được cửa ải này, chỉ sợ sẽ mất nước đến nơi.

Trong điện, Vũ Văn Ung mặc áo giáp long đong mệt mỏi mà thẳng bước đi đi vào.

Thấy Trương Khởi tiến lên, một bên hắn nhận lấy khăn của nàng đưa lên nghiêm mặt lau đi bụi bặm cùng với mồ hôi, lại vừa hắng giọng nói: "Năm ngày sau, buổi trưa ngày Giáp Bính, sẽ tuyên thệ xuất chinh."

Trương Khởi ừ một tiếng, ngẩng đầu nhìn ánh mắt ửng hồng của hắn.

Vũ Văn Ung bỏ khăn lông xuống, ngẩng đầu đối mặt với sự quan tâm trong mắt của nàng, không tự chủ được, hắn tiến lên một bước, đột nhiên mở rộng hai cánh tay, ôm Trương Khởi vào trong ngực thật chặt.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn có hành động thân mật vượt quá khuôn phép với nàng.

Vả lại trên người hắn đang mặc áo giáp, sắt thép ma sát vào làn da mềm mại đau đớn không thôi.

Trương Khởi không dám động, nàng để mặc cho hắn ôm, khẽ khuyên nhủ: "Bệ hạ thừa Thiên oai, nhất định có thể bình yên vô sự."

Vũ Văn Ung chỉ yên lặng ôm nàng, một lát sau hắn mới khàn giọng nói: "Lần này, không dễ dàng đâu.". Hắn cúi đầu nhìn Trương Khởi, mệt mỏi nói: "A Khởi, ta. Rất muốn giết lão thất phu kia."

Lời này hắn vừa nói ra, Trương Khởi đã nhanh chóng đưa tay che cái miệng của hắn lại.

https://thuviensach.vn

Thấy mặt nàng lo lắng, Vũ Văn Ung cười một tiếng, rồi khàn giọng nói: "Không sao, người ngoài không thể nghe được."

Rồi từ từ buông Trương Khởi ra, hắn xoay người lại, nói tiếp: "Lần này nước Tề phái tướng lĩnh tới tương trợ. Người đó chính là Cao Trường Cung cùng với năm vạn binh mã."

Nói tới đây, Vũ Văn Ung chậm rãi quay đầu, hắn nhìn Trương Khởi, chậm rãi nói: "Người ngựa của hắn cũng đã lên đường."

Thấy vẻ mặt Trương Khởi im lìm bất động, Vũ Văn Ung cười cười, nhíu mày, xoay người nói: "Chuẩn bị xong chưa?"

"Vâng."

Vào ngày Giáp Bính.

Sau khi tiến hành lễ tuyên thệ xong. Hai mươi vạn quân mã, cùng với xe ngựa hoa lệ của Vũ Văn Ung nhanh chóng xuất phát.

Ngồi trong xe ngựa xa hoa. Trương Khởi ngẩng đầu nhìn lại, đập vào mắt nàng , trừ dân chúng đưa tiễn khắp phố, phía trước là trời đất, người ngựa nhìn không thấy bờ.

Nàng quay đầu lại.

Lần này, nàng lại nhìn sang bên cạnh Vũ Văn Hộ, liền thấy một bóng dáng quen thuộc.

Đó là Tô Uy! Đúng rồi, lần trước nhìn thấy Tô Uy thì hắn từng nói vừa từ Đột Quyết trở về, hiển nhiên là người quen thuộc đối với sự vụ của Đột Quyết. Xuất chinh lần này, Vũ Văn Hộ mang theo hắn, cũng là hợp tình hợp lý.

https://thuviensach.vn

Lúc Trương Khởi đưa mắt nhìn về phía Tô Uy thì hắn cũng đang nhìn về phía của nàng.

Bốn mắt nhìn nhau, Trương Khởi vội vã dời mắt sang chỗ khác.

Thu một màn này vào trong mắt, Vũ Văn Nguyệt đứng ở bên cạnh tân công chúa vừa cười khanh khách vừa nói: "A Hưng, A Uy của ngươi đang nhìn Lý phi nương nương đấy.". Nhìn vào gương mặt trắng bệch của tân công chúa, Vũ Văn Nguyệt liền hừ một tiếng, lại nói: "Ta nghe đại ca bọn họ nói, Lý phi nương nương này nếu không phải được Lan Lăng Vương nước Tề coi trọng, thì cũng chỉ là một tiểu cơ thiếp ai ai cũng có thể đùa bỡn được. Bọn họ còn nói, nữ nhân này không biết có bao nhiêu người tranh giành nhau để chiếm lấy, đặc biệt còn là Lan Lăng Vương Cao Trường Cung, vì thế nữ nhân kia mới có thể trở nên đáng giá như vậy. À không, còn có A Uy của ngươi, còn có cả bệ hạ, đều xem nàng ta như bảo vật nữa. Hừ, nếu rơi vào trước kia, người nào còn nhớ nàng ta chứ?"

Nghe đến đây, tân công chúa mới lịch sự nói: "Nguyệt tỷ, nhỏ giọng một chút.". Rồi nàng liếc mắt nhìn ra xung quanh, lại nói tiếp: "Có người nghe đấy."

Lời vừa nói ra, khiến Vũ Văn Nguyệt cuống quít im lặng. Nàng ta liếc mắt nhìn mọi nơi, mặc dù không có thấy có người nhìn về phía này, nhưng cuối cùng không dám tiếp tục nói nữa. Phải biết, lần trước bởi vì chuyện của Lan Lăng Vương phi Trịnh Du, ước chừng nàng ta đã bị Vũ Văn Hộ giam hãm một tháng, hiện tại trong nội tâm vẫn còn có ám ảnh đấy.

Hai mươi vạn đại quân, đi mất một tháng ròng rã, mới chạy tới biên cương.

Mà lúc này, người Đột Quyết đánh mãi không xong, cũng không biết do thủ lĩnh của bộ lạc nào dẫn đầu, vốn mấy chục bộ lạc đang áp sát bảy thành, thì đột nhiên đại đa số lại tập trung vào thành Võ Uy .

https://thuviensach.vn

"Lúc hoàng hôn là có thể đạt được Quận Vũ Uy rồi."

Vũ Văn Ung ngồi cùng xe với Trương Khởi cau mày, cất giọng trầm trầm nói: "50 vạn đại quân đấu với mười vạn người, đối phương thương vong chỉ mất một vạn, mà 50 vạn đại quân lại tổng táng hơn mười vạn người, đấy là còn có tường thành ngăn cản cơ đấy.". Vũ Văn Ung cầm quân tình trong tay nặng nề vung một cái, thực là hận không thể nặng nề đạp cho nó một cước.

Lúc này, hai bàn tay nhỏ bé liền vỗ lên lưng của hắn, giọng nói mềm mại của Trương Khởi truyền đến: "Nghe nói trong đại quân của Đột Quyết lần này, còn có bộ Nhu Nhiên. Bộ Nhu Nhiên này của Đột Quyết không biết có thể hòa giải hay không?"

Nàng mới nói tới đây, bỗng dưng, ngoài xe ngựa truyền đến tiếng cười sang sảng của Vũ Văn Hộ: "Một nữ nhân như Lý phi nương nương mà còn biết Đột Quyết có hai bộ Nhu Nhiên ? Thật hiếm có, hiếm có."

Tiếng cười vừa dứt, Vũ Văn Hộ liền kêu lên: “Bệ hạ, Cao Trường Cung tới."

Cao Trường Cung tới?

Vũ Văn Ung vội vàng kéo màn xe ra, cười cười ha ha mà nói: " Lan Lăng Vương nước Tề cố ý chạy tới tương trợ, trẫm phải ra tiếp đón mới đúng."

Vũ Văn Hộ hừ lạnh nói: "Năm vạn binh mã, coi ta là trẻ con sao mà chỉ mang chút binh còm tới ?" Trong giọng nói hàm chứa giận dữ.

Mặc dù không vui, nhưng dù sao cũng là đại biểu của Tề quốc, Vũ Văn Hộ vung tay lên, ý bảo đại quân phía sau dừng lại, dẫn Vũ Văn Ung đi đến phía trước: "Nói là một khắc nữa sẽ tới."

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Ung ừ một tiếng, một tay đội mang mũ sa lên cho Trương Khởi, vừa nói: "Chuẩn bị nghênh đón thôi."

Trong lúc Vũ Văn Ung mang theo Văn Võ Bá Quan nghênh đón người nước Tề thì hai mươi vạn đại quân phía sau hắn vội vã ngừng bước chân, tiếng ngựa hí, tiếng quát, tiếng mắng chửi vang lên không dứt. Tất cả mọi âm thanh ồn ào náo nhiệt này đồng thời cũng che giấu đi tiếng bàn luận của đám chúng thần.

Bất chợt một tiếng nổ lớn ầm ầm vang lên làm cho mặt đất chấn động theo.

Tiếng nổ này, cùng với tiếng vang của hai mươi vạn quân Chu hoàn toàn bất đồng. Nó có quy luật, đều nhịp, giống như một con cự thú, trời đất rung chuyển bức tới. Càng về sau, càng chấn động mạnh hơn, càng làm lòng người hãi hùng khiếp vía.

Bất tri bất giác, mọi người đều an tĩnh lại. Bất tri bất giác, tất cả nóng nảy náo loạn của hai mươi vạn đại quân, cũng đồng thời dừng lại, quay mặt đưa mắt nhìn về phía chân trời.

Phía chân trời, từng đám bụi màu vàng phóng lên cao, tầng tầng lớp lớp, như cuồng phong vần vũ, thực là muốn che đậy cả đất trời.

Dưới ánh mặt trời lấp loáng.Vào giờ khắc này cả bầu trời như tối hẳn xuống.

Trong sự yên tĩnh hiếm có, giọng nói có chút chần chừ của Vũ Văn Hộ truyền đến: "Người nước Tề thật nói là năm vạn?"

Một tướng quân liền lên tiếng: "Thưa đại trủng tể. Chính là năm vạn!"

"Chỉ năm vạn người thôi sao?". Khí thế như vậy, nhìn bão cát nơi đó, có chỗ nào giống với năm vạn quân chứ?

https://thuviensach.vn

Lúc này, Trương Khởi cũng nghe được Tô Uy nhỏ giọng nói bên cạnh: "Thần xem khí thế kia, thật chẳng khác người Đột Quyết là mấy. Nghe tiếng Cao Trường Cung am hiểu luyện binh đã lâu, từ khi lãnh binh xuất chinh cho tới hôm nay, không hề bại một lần."

Vũ Văn Hộ hừ một tiếng, nói: "Bất quá cũng chỉ là một thiếu niên trẻ người non dạ mà thôi". Bất đồng với Vũ Văn Hộ, Trương Khởi lại nghe được Vũ Văn Ung bên cạnh khẽ nói: "Hận không thể có được người này làm việc cho ta!"

Trong lúc bọn họ nói chuyện, tiếng chấn động rầm rập kia càng ngày càng vang. Càng ngày càng gần.

Rốt cuộc, trước mặt mọi người đều tối sầm lại, chỉ thấy tầm mắt cuối cùng cũng xuất hiện một cái đội ngũ đông nghịt. Đội ngũ kia giống như những áng mây đen trên trời bay đến, tầng tầng lớp lớp lại gần, trong nháy mắt liền che khuất toàn bộ tầm mắt của mọi người .

Tới lúc này, không có một ai lên tiếng nói chuyện nữa.

Tất cả mọi người bị chấn trụ rồi.

Năm vạn đại quân không coi là cái gì.

Nhưng bọn họ chưa từng nhìn thấy qua, năm vạn đại quân lại có cái khí thế như thế này, chỉ với tiếng vó ngựa vù vù lướt đến, cũng có thể làm cho trống ngực của mọi người đập thình thình liên hồi, bất lực không thể làm gì!

Phải mất một lúc lâu, Vũ Văn Ung mới đột nhiên quát lên: "Tốt!".

Trong bầu không khí yên lặng, hắn lớn tiếng nói: "Đại trủng tể, chúng ta có hùng binh tương trợ như vậy , lo gì quốc gia không yên?", rồi hắn vung tay lên, quát lớn: "Nghênh đón!"

https://thuviensach.vn

Mệnh lệnh này vừa mới dứt, đối diện với đám mây đen che cả trời đất, đột ngột ngưng lại.

Cơ hồ là chỉ một cái chớp mắt, năm vạn quân phi nước đại mà đến, khí thế như rồng, năm vạn hùng binh tạo thành bão cát đồng loạt dừng lại.

Kỷ luật nghiêm minh, cho tới bây giờ luôn đạt được hiệu quả. Nhưng chân chính làm được, lại có mấy người? Tay Vũ Văn Ung còn giơ giữa không trung, lại bị đám phù vân màu đen kia chế trụ, đồng loạt dừng lại, trong khoảng thời gian ngắn, người vốn dĩ nên lĩnh mệnh cũng đã quên mất trả lời, mà sắc mặt của Vũ Văn Ung, lúc này rốt cuộc lại thay đổi lần nữa.

Bức tường thành đen kịt sau khi dừng lại, liền xuất một bóng dáng màu đen vượt qua lên trên đám người đi ra, hắn cưỡi ngựa, dẫn mười mấy tỷ tướng, trong nháy mắt liền chạy băng băng đến trước mặt người Chu.

Trên người khoác một bộ giáp đen, trên mặt đeo mặt nạ, đi tới trước mặt Vũ Văn Ung, liền tung người xuống ngựa, ôm quyền nói: "Cao Trường Cung nước Tề ra mắt Vua Chu."

Nếu là lúc trước, ở trong ấn tượng người Chu, Lan Lăng Vương cũng chỉ là người có tướng mạo tuyệt mĩ, nghe nói có thiên phú thống soái hoàng tộc Cao thị, như vậy hiện tại, ba chữ Cao Trường Cung này, đại biểu cho một loại quyền uy, có thể phá vỡ vạn vật, đưa mắt nhìn xuống tất cả quân lực cường đại.

Sau khi Cao Trường Cung hành lễ, quần thần nước Chu hình như mới tỉnh táo lại, Vũ Văn Ung mỉm cười nói: "Quận Vương có thể đến đây, trẫm cảm kích khôn cùng." Mà lúc này, Vũ Văn Hộ cũng cười rộ lên, ông ta đi đến bên cạnh Cao Trường Cung, vỗ vai hắn hai cái rồi liên tiếp thở dài nói: "Hảo tiểu tử, hảo tiểu tử."

Đảo mắt, ông ta lại nhìn mặt nạ trên mặt Cao Trường Cung, ngạc nhiên nói: "Đeo thứ đồ bỏ này làm gì?"

https://thuviensach.vn

Trên chiếc mặt nạ dữ tợn kia, Cao Trường Cung cười nhạt, đáp: "Chấn uy thôi."

Lời vừa nói ra, Vũ Văn Hộ liền cười ha hả.

Cho đến lúc này, trong tiếng cười không sang sảng của Vũ Văn Hộ, đám chúng thần bị năm vạn kỵ binh làm cho siêu hồn lạc phách, rốt cuộc cũng tỉnh táo lại. Bọn họ vây xung quanh Cao Trường Cung, cười nói hỏi han.

Từ đầu đến cuối, Cao Trường Cung cũng không hề nhìn về phía của Trương Khởi, cho dù là chỉ là một cái liếc mắt!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Cơ Hội

Hai đội quân hội hợp, đến gần tối mới tiến vào Quận Vũ Uy .

Quận Vũ Uy cũng cực kỳ rộng lớn, từ Quận Vũ Uy đến thành Vũ Uy, ước chừng phải đi mất bốn ngày đường.

Càng đến gần quận huyện ở sa mạc này, dân chúng càng ngày càng thưa thớt, phải đi thật lâu, mới có thể thấy một thôn trang.

Những người ở trong thôn trang, toàn bộ đều quỳ ở hai bên đường, nghênh đón thiên tử đại giá.

Từ khi kết hợp cùng với đội ngũ của Cao Trường Cung, Vũ Văn Ung vẫn chìm trong trầm mặc. Lúc này cũng vậy, một bên hắn thưởng thức bình rượu được hâm nóng đang bốc khói nghi ngút, đôi mắt lúc đóng lúc mở.

Đột nhiên, Vũ Văn Ung lên tiếng: "A Khởi."

Trương Khởi ngẩng đầu.

Vũ Văn Ung cũng không nhìn nàng, chỉ nhàn nhạt mà nói: "Nói về con người của Cao Trường Cung cho trẫm nghe."

Trương Khởi ngẩn ra , như thấy được tinh quang trong mắt Vũ Văn Ung.

Chắc hẳn là hắn đã nổi lên lòng yêu mến hiền tài rồi. Đột nhiên, Trương Khởi lại thầm nghĩ: chẳng lẽ, hắn muốn chiêu dụ Cao Trường Cung tới đây? Nhưng Cao Trường Cung đường đường là con cháu Hoàng thất nước

https://thuviensach.vn

Tề, muốn hắn tới đây cũng không dễ dàng, vậy nên muốn xuất ra lợi thế khiến cho Cao Trường Cung động lòng.

Suy nghĩ tới đây, Trương Khởi không biết thế nào, trong lòng hơi hốt hoảng, nhưng lại không dám nghĩ tiếp.

Rũ mắt xuống, nàng khẽ nói: "Cao Trường Cung là một người tự tin, tự trọng cao và luôn giữ mình trong sạch."

Trong lúc nàng nói Vũ Văn Ung vẫn đưa mắt nhìn chằm chằm.

Trương Khởi lại nhẹ nhàng nói: "Hắn rất cố chấp, chuyện đã nhận định sẽ rất khó thay đổi."

Thấy Trương Khởi không nói nữa, Vũ Văn Ung liến cười bảo: "Chỉ thế thôi sao?"

Trương Khởi nhìn xuống đất đáp: "Thiếp ngu muội."

Khóe miệng của Vũ Văn Ung khẽ kéo ra, nhỏ giọng nói: "Hiện tại có nói tới những thứ này, cũng vô dụng.". Quả thật là không có tác dụng gì, hiện tại chính quyền của nước Chu vẫn còn ở trong tay của Vũ Văn Hộ , ngay cả bản thân của mình Vũ Văn Ung cũng còn khó bảo toàn nữa là.

Lại nói, với khả năng điều binh khiển tướng của Vũ Văn Hộ, thì kể cả có một trăm Cao Trường Cung, cũng không phát huy được bản lĩnh.

Nghĩ tới đây, Vũ Văn Ung thầm than một tiếng.

Lúc này, lại thấy phía trước trở nên ồn ào, Vũ Văn Ung quay đầu nhìn sang. Liền thấy Cao Trường Cung vẫn đeo mặt nạ, đang bị mấy thuộc hạ của Vũ Văn Hộ vây quanh, cũng không biết nói đến cái gì, mà hung hăng ầm ĩ như thế.

https://thuviensach.vn

Phất phất tay. Vũ Văn Ung nói: "Bọn họ náo loạn cái gì thế? Kêu đến đây, để trẫm phân xử thử."

Mệnh lệnh của hắn vừa đưa ra chỉ trong chốc lát, mấy võ tướng đã giục ngựa tới đây.

Vũ Văn Ung nhìn xung quanh, rồi lại quay đầu nhìn về phía Cao Trường Cung.

Cao Trường Cung ngồi ở trên con ngựa màu đen có lẽ là do đang đeo mặt nạ cho nên vẻ mặt cực kỳ lạnh nhạt, lạnh lùng. Hắn ngồi ngay ngắn ở trên lưng ngựa, sống lưng thẳng tắp. khiến người ta liên tưởng đến hình ảnh của một ngọn núi sừng sững.

Vốn chỉ là một Quận Vương tôn thất bình thường, nhưng đột nhiên Vũ Văn Ung cảm thấy, vị Lan Lăng Vương ở trước mắt này có khí thế thực kinh người. Khí thế này từ khi trời sinh đã có, luôn có sức hút có hấp dẫn mọi người chú ý.

Thu hồi ánh mắt, Vũ Văn Ung liền cười nói: "Các khanh, các ngươi đang bàn luận chuyện gì mà lại kích động như thế?"

Đám võ tướng liền thi lễ với Vũ Văn Ung một cái, rồi cất cao giọng trình tấu: "Thưa Bệ hạ. Họ Cao này đang nói về hai bộ Đột Quyết và Nhu Nhiên, do tranh đấu nhiều năm, cho nên vẫn luôn thù hận lẫn nhau, có khi còn căng thẳng hơn hai nước Tề Chu chúng ta. Hắn nói với đại trủng tể rằng, nếu như ngài ấy nguyện ý giao binh quyền cùng với hai mươi lăm vạn tinh binh cho hắn chỉ huy, thì hắn có thể lợi dụng mối thù của hai bộ tộc này, nhiều nhất là ba tháng, sẽ đuổi được quân Đột Quyết ra ngoài đất Chu."

Nói tới chỗ này. Mấy võ tướng liền thấy giận. Một võ tướng khác cũng cười lạnh nói: "Hắn tưởng mình là người phương nào? Một tên nhóc con của nước Tề, luyện binh được mấy ngày, mà đã xem bản thân thành nhân tài?"

https://thuviensach.vn

"Phi ——"

"Không biết trời cao đất rộng!"

Trong tiếng nghị luận rào rào, Vũ Văn Ung lại quay đầu sang nhìn Trương Khởi một cái.

Hắn nhớ, mới vừa rồi, hình như Trương Khởi cũng đã nói những lời giống vậy.

Một phụ nhân nhu nhược chốn khuê phòng. Mà thật sự có kiến thức như vậy? Hay là Cao Trường Cung đã tiết lộ cho nàng cái gì?

Nghĩ thầm như thế, nhưng Vũ Văn Ung vẫn cười cười nhìn Cao Trường Cung, nhíu mày nói: "Lan Lăng Vương có thể nắm chắc như vậy sao?"

Cũng không đợi Cao Trường Cung trả lời, Vũ Văn Ung trầm ngâm một lát, liền nói: "Như vậy đi, lần này Tề Chu tác chiến, cũng không cần người nào làm chủ của người nào. Ngươi dẫn năm vạn người này, tự đi chống lại Đột Quyết, không cần cùng ở lại thủ thành Võ Uy với bọn ta nữa."

"Được!"

Cao Trường Cung đưa tay thi lễ, đáp một tiếng, quay đầu giục ngựa rời đi.

Thấy hắn muốn rời đi, Vũ Văn Ung đột nhiên gọi: "Cao Trường Cung!"

Cao Trường Cung liền quay đầu lại.

Vũ Văn Ung dõi theo hắn, dịu dàng nói: "Trẫm thấy Trường Cung ngươi thực là một tướng tài hiếm có, nêm muốn thay nước Chu lưu Trường Cung lại. Nếu có mong muốn gì, xin mời cứ nói."

https://thuviensach.vn

"Nếu có mong muốn gì, xin mời cứ nói." tám chữ vừa ra, khiến cho mọi ánh mắt xung quanh, không hẹn mà cùng nhìn về phía Trương Khởi.

Thân hình Cao Trường Cung trên lưng ngựa cũng đột nhiên cứng đờ. Một hồi lâu, hắn mới khàn giọng đáp: "Nhà của Trường Cung, chỉ ở đất Tề, ưu ái của bệ hạ, thần không dám tiếp nhận."

Dứt lời, hắn đá một cái vào bụng ngựa, phi nước đại rời đi.

Nhìn theo bóng lưng ngày càng xa, Vũ Văn Ung thở dài một tiếng.

Hắn phất phất tay, ý bảo đám võ tướng tản ra, sau đó lại cầm bản đồ lên lần nữa, bắt đầu nghiền ngẫm nghiên cứu.

Trương Khởi cúi đầu, không nhúc nhích nhìn hai tay của mình đặt trên đầu gối.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Vũ Văn Ung đột nhiên hỏi: "A Khởi sao lại biết Đột Quyết và Nhu Nhiên bất hòa?"

Trương Khởi nhỏ giọng đáp: "Tới Chu thì nghe Tô Uy đề cập tới."

"Tô Uy?" Vũ Văn Ung hỏi lại, hắn nhìn ra phía trước, chậm rãi nói: "Nếu toàn bộ đều do trẫm làm chủ, thì trẫm cũng nguyện ý đem 25 vạn đại quân này, giao hết cho Cao Trường Cung!"

Thấy Trương Khởi khó tin nhìn mình, hắn khẽ mỉm cười nói tiếp: "A Khởi không phải đã nói người này rất coi trọng vinh dự, giữ mình trong sạch sao?"

Trương Khởi ừ một tiếng, lại nói: "Hắn chính là người như vậy."

Vũ Văn Ung hiển nhiên hết sức có hứng thú đối với Cao Trường Cung, hắn đưa mắt nhìn về phía bóng dáng màu đen ở đằng xa, đột nhiên nói: "A

https://thuviensach.vn

Khởi nói thử xem, giờ phút này hắn lãnh binh rời đi, có tốt hơn là đi theo bọn ta tiến về phía Võ Uy hay không ?"

Lời của hắn vừa thốt ra, liền nghe thấy Trương Khởi trả lời không hề chậm trễ chút nào: "Tất nhiên là tiến về phía Võ Uy sẽ hơn."

"Hả? Nói thử trẫm nghe một chút?"

Trương Khởi liền nói: "Nửa số quân Đột Quyết đều tập trung vào một mình thành Võ Uy, hắn phải tận mắt nhìn qua, mới quyết định được bước kế tiếp."

"A Khởi quả thật rất hiểu hắn."

Vũ Văn Ung ngẩng đầu nói, lại thấy Trương Khởi tiếp tục cúi đầu. Ánh mắt sắc bén của hắn nhìn chòng chọc vào nàng, cũng không nói thêm gì nữa.

Vào buổi sáng của ngày Thứ năm, 25 vạn đại quân tiến vào thành Vũ Uy.

Thành Vũ Uy bởi vì phải trực tiếp đối mặt với đám người Đột Quyết, Nhu Nhiên, nên tường thành chắc chắn vô cùng, vừa dài vừa rộng, cáo đến hơn 20 trượng. Dưới tường thành, còn có thể đồng thời chạy bốn chiếc xe ngựa.

Nhưng cho tới bây giờ, tường thành cao lớn giống như ngọn núi bền chắc không thể bẻ gãy này cũng trở nên tan hoang xơ xác, khắp nơi đều có thể nhìn thấy mấy cái lỗ sâu hoắm. Trên mặt tường, còn có vết lửa đốt cùng với máu tươi đã khô.

Đối diện thành Vũ Uy , là những chiếc lều màu trắng rậm rạp chằng chịt. Thấy Vũ Văn Ung nhìn chằm chằm những cái lều kia, một võ tướng liền giải thích: "Thưa bệ hạ, những thứ này là do người Đột Quyết liên tục cướp bóc trong ba tháng gần đây, trừ bên ngoài thành Vũ Uy, thì những thành

https://thuviensach.vn

nhỏ phía bắc đều bị công phá, tiền bạc tài sản của con dân trong thành cũng bị cướp đoạt hết sạch. Bên kia có ba tòa thành nhỏ, cũng bị bọn họ nổi lửa đốt thành tro bụi."

Cái này Vũ Văn Ung đã sớm biết. Nhưng khi tự mình đứng ở trên thành Vũ Uy, nhìn ba bốn thành trì bị phá hủy tiêu điều, tan hoang sắc mặt của hắn càng trở nên âm trầm gay gắt.

Quận Vũ Uy có thể nói là một quận lớn nhất nước Chu, nếu thành này bị phá, người Đột Quyết sẽ không còn gì ngăn trở. Có thể nói, có thể bảo vệ quận Vũ Uy hay không đồng nghĩa với việc có thể giữ được giang sơn nước Chu hay không.

Thấy Vũ Văn Ung lâm vào trầm tư, Trương Khởi từ từ đi ra.

Nàng biết, thật ra hắn là một người cực kỳ nghiêm khắc. Đối với việc lớn của nước nhà, hắn vô cùng không thích nữ nhân đứng ở một bên lắng nghe.

Ánh mắt theo từ lều người Đột Quyết dời đi, Trương Khởi lục soát trí nhớ của mình, trong trí nhớ, trận chiến này chẳng có tí hồi ức nào. Vì chẳng qua nàng cũng chỉ là một phụ nhân, lại còn là một phụ nhân lấy sắc.....

Nghĩ tới đây, Trương Khởi xoay người cất bước.

Nàng cúi đầu đi lại ở trên tường thành, khi tới chỗ này Trương Khởi đã thay xiêm y thành áo vải trâm gỗ. Đầu đội mũ sa, nhưng cho dù như thế, vẫn thu hút nhiều ánh mắt của những quân sĩ đã lâu chưa từng nhìn thấy nữ nhân, tuy cố gắng khắc chế, nhưng cả đám người vẫn trợn mắt há mồm.

Chống lại những ánh mắt như lang như hổ kia. Trương Khởi càng cúi đầu thấp hơn, dưới cái nhìn nóng bỏng như thiêu đốt của họ, bước chân của nàng có chút loạn, sau nữa lại càng lúc càng nhanh.

https://thuviensach.vn

Tuy bình thường nàng đã quen với cái những ánh mắt soi mói, nhưng những con mắt dường như muốn đem nàng ăn tươi nuốt sống, vừa nóng bỏng lại vừa chăm chú, lại còn những xung động dồn dập không che giấu được kia vẫn khiến cho Trương Khởi phiền não rối loạn.

Chắc phải mau mau trở lại trong thành Vũ Văn Ung đã chuẩn bị ở trong sân thôi, nơi đó cũng chỉ có thái giám cung nữ!

Lúc Trương Khởi vội vã lao xuống tường thành, không cẩn thận dẫm vào một tảng đá, mắt cá chân liền trật một cái, cả người nghiêng ngả, thân thể không kịp khống chế liền ngã xuống!

Phía dưới chính là thành lũy với những tảng đá cao gần 20 trượng, một khi người bị va đập vào những tảng đá to nặng như thế chỉ sợ gân cốt đều sẽ đứt đoạn!

Ở xa xa truyền đến mấy tiếng kêu sợ hãi, hai chân không khống chế tuột xuống mười mấy bậc thang đá, thân thể cũng nghiêng hẳn ra ngoài, chỉ trong chốc lát sẽ lật người ngã lăn, Trương Khởi lập tức hét lên một tiếng.

Trong lúc nàng thét lên, thân thể cũng không cách nào khống chế mà lăn về phía trước, cả người nặng nề đụng phải một vật gì đó.

Ngã xuống sẽ thảm đến mức nào? Nàng vừa nặng nề va chạm, liền nghe được một tiếng rên nhịn đau truyền vào trong tai, ngay sau đó, cả người chợt nhẹ bỗng, sau mấy giây liền chế trụ lại.

Có người cứu nàng!

Trương Khởi ngẩng đầu lên.

Đối mặt với nàng là một đôi mắt vô cùng quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Hắn đã cởi áo giáp ra, nàng vừa mới đứng vững, hắn liền vội vàng thu tay về. Giờ phút này, hai tay của nàng đang cứng đờ đặt ở trên người hắn. Bốn mắt nhìn nhau, hắn liền nghiêng đầu, hờ hững và an tĩnh nhìn sang con đường cạnh bờ thành.....

Sau đó lại nghe thấy tiếng bước chân truyền đến, ngay sau đó, một phụ tá còn trẻ tuổi ăn mặc theo kiểu văn sĩ kêu lên: "Trường Cung, sao ngươi lại đột nhiên xông vào nhanh như vậy, ah, đây là?"

Người kia liếc mắt nhìn Trương Khởi, trong ánh mắt đầu tiên là kinh ngạc, sau đó giống như đã hiểu ra cái gì, thầm than một tiếng, lui về phía sau mấy bước.

Cao Trường Cung rũ mắt xuống, từ từ lui về phía sau. Thân hình của Trương Khởi cũng theo đó mà lung lay mấy cái, mặt hắn không thay đổi nhìn nàng chật vật đứng cho vững, bỗng dưng xoay người, sải bước đi xuống. Không bao lâu, hắn liền nhảy lên ngựa, hất bụi rời đi.

Màn này khiến cho tên vừa đến ngẩn ra, sau đó liền hét lớn: "Trường Cung, sao ngươi lại ném ta lại hả ?" Vừa gọi, hắn ta vừa vọt tới bên cạnh con ngựa, leo lên yên, vội vã đuổi theo.

Cho đến khi không nghe thấy tiếng vó ngựa kia được nữa, Trương Khởi mới chậm rãi ngẩng đầu lên.

Nàng lẳng lặng nhìn bóng lưng vừa rời khỏi. Liếc mắt nhìn, nàng lại cúi đầu xuống, từ từ cúi người nhặt mũ sa lên, cẩn thận đội ở trên đầu.

Động tác đơn giản như vậy mà lại có chút cứng ngắc, bàn tay kia, không khống chế được mà run rẩy.

Sau khi đội mũ sa xong, Trương Khởi liền an tĩnh quay trở về.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Chờ Đợi Cao Trường Cung

Lúc Vũ Văn Ung trở về, đã gần tối, lòng hắn trầm trầm, chắp hai tay đằng sau không ngừng đi đi lại lại.

Vòng vo một hồi, rốt cuộc hắn mới ngồi xuống, ra lệnh cho Trương Khởi: "A Khởi, tấu một khúc cầm cho ta nghe.". Sau đó, hắn lại nói: "Thôi hát một bài đi."

Trương Khởi đáp một tiếng, nhẹ nhàng ngâm nga .

Nàng hát một khúc rất phổ biến ở Nam Trần, 《 Yến Quy Lai 》, giai điệu bình thản, chậm như gió xuân.

Chìm đắm trong tiếng ngâm xướng của nàng, Vũ Văn Ung cũng từ từ bình tĩnh lại.

Trương Khởi cầm bình rượu vừa hâm nóng đi tới bên cạnh hắn, nàng ngồi xổm trước người hắn, vừa châm rượu, vừa khẽ nói: "Bệ hạ có phiền não?"

Thật ra nàng cũng không muốn hỏi, chỉ là thuận miệng nói ra, muốn Vũ Văn Ung có thể với bớt đi áp lực phần nào.

Mà lúc này Vũ Văn Ung đang nhắm hai mắt lại.

Trương Khởi đi tới phía sau hắn, tự động khẽ xoa mi tâm đang nhíu lại kia.

https://thuviensach.vn

Sự quan tâm săn sóc này của Trương Khởi, vẫn luôn khiến cho Vũ Văn Ung thích nhất. Những phụ nhân Tiên Ti mà hắn từng gặp, cơ hồ không có một người nào có thể làm được điều này, vừa hiểu được tâm ý của trượng phu, lại biết tiến biết lùi.

Vì vậy, bình thường hắn vẫn để cho nàng tự do.

Dĩ nhiên, Trương Khởi cũng hiểu rất rõ, cho dù có tự do như thế nào, thì nhất cử nhất động của nàng, đều bị Vũ Văn Ung cùng với Vũ Văn Hộ, còn có cả đám quần thần săm soi chăm chú. Nàng không có hành động thì thôi, nhưng vừa gặp người nào, nói cái gì, thì cũng sẽ có người đặc biệt chú ý ghi chép báo cáo lại.

Mắt vẫn nhắm chặt, một lúc lâu sau Vũ Văn Ung mới trầm trầm nói: "Đột Quyết thế lớn..... Hôm nay bọn họ chỉ mới thử công thành, thế mà tướng sĩ phe ta lại có thương vong trên trăm người, còn bọn họ lại chết không tới mấy người. Đấy là phe ta còn chiếm lợi thế về địa hình. Trẫm không biết, nếu thật sự tác chiến....."

Nghe đến đây, Trương Khởi không khỏi nghĩ thầm: Các ngươi không phải đã nghe Cao Trường Cung nói hay sao? Trước phải ly gián hai bộ Nhu Nhiên cùng Đột Quyết đã, rồi nghĩ cách đối phó với từng bộ tộc một?

Có điều nàng lại không nói lời nào. Với sự tự phụ của Vũ Văn Hộ, hắn không thể nhìn ra được khuyết điểm của mình, thấy năm vạn kỵ binh của Cao Trường Cung rất thần dũng, cũng không quản đối phương đến từ Tề quốc, chỉ muốn nhét vào làm thủ hạ của mình để chỉ huy. Nếu không phải Vũ Văn Ung mở miệng, còn Cao Trường Cung lại muốn đơn độc tác chiến. Chỉ sợ sẽ tiếp tục vướng vào một cuộc tranh chấp lớn mà thôi.

Trong lúc Trương Khởi đang suy nghĩ như thế thì Vũ Văn Ung đột nhiên nói : "A Khởi, ngươi không tệ, quả thật là một người rất thông tuệ!"

Trương Khởi ngẩng đầu lên nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Ung liền chậm rãi nói: "Ly gián Đột Quyết và Nhu Nhiên. Điểm này Cao Trường Cung có thể nghĩ đến, ngươi chỉ với một câu kia liền nghĩ ra. Nhưng cũng chỉ vô dụng thôi, tất cả đều vô dụng, Vũ Văn Hộ sẽ không nghe, trẫm cũng không thể đối chọi lại lão ta, bây giờ trầm vẫn không thể....."

Nói tới chỗ này, Vũ Văn Ung không biết nghĩ tới điều gì liền đứng vọt lên, xoay người đi ra ngoài.

Nhìn theo bóng lưng của hắn rời đi, mất một lúc lâu, Trương Khởi mới than nhẹ một tiếng.

Ngày hôm sau, Trương Khởi vẫn không nhìn thấy Vũ Văn Ung, cho đến lúc gần tối thì mới vội vã gặp mặt một lần. Lúc thấy nàng, sắc mặt của Vũ Văn Ung thật âm trầm. Thiếu niên mới vừa kế vị, còn không có bất kỳ được kinh nghiệm thực tế nào, đối mặt với trường hợp này quả thật tâm lực sẽ thấy mệt mỏi. Trương Khởi cũng có thể cảm nhận được rõ ràng điều này.

Trong khi Vũ Văn Hộ một ngày trước không biết là thật hay giả liền quay ra tấn công người Đột Quyết, thì ngay lúc đó, tin chiến thắng từ phía Cao Trường Cung liên tiếp báo về.

"Bẩm! Người nước Tề xuất hiện tại bên ngoài thành Địch Diêm, vây giết 5000 người Đột Quyết, thương vong 200."

"Bẩm! Người nước Tề xuất hiện bất ngờ, vây giết 3000 người Đột Quyết, thương vong hơn một trăm người."

"Bẩm! Người nước Tề xuất hiện tại thành Tế Hà, vây giết 6000 người Đột Quyết. Thương vong 90!"

... ...

https://thuviensach.vn

Từng tin từng tin chiến thắng truyền đến, nhưng vẫn không khiến cho mặt người Chu cởi bỏ âm trầm.

Buổi trưa khi Vũ Văn Ung vừa về đến phủ, liền nặng nề vỗ mạnh lên trên bàn một cái, hắn cắn răng, nén giận nói: "Chưa tới hai mươi ngài. Năm vạn người nước Tề giết chết mười tám ngàn người Đột Quyết, mà phía ta, trước sau tổng cộng sáu mươi bảy mươi vạn đại quân, thế mà thương vong lên đến hai mươi vạn, còn người Đột Quyết thương vong chưa tới một vạn! Tốt! Rất tốt mà"

Vũ Văn Ung thực sự phẫn nộ, khiến cho mọi nơi cũng trầm mặc theo. Cao Trường Cung năm nay chỉ mới hai mốt, hai hai, mà đã có thể thần dũng như thế, vậy thì mấy năm nữa, cả nước Đại Chu này, còn có người nào đánh lại hắn?

Cả phủ chìm trong bầu không khí an tĩnh trầm ngâm khó tả, Trương Khởi cũng cảm thấy, ánh mắt của Vũ Văn Ung khi nhìn về phía mình ngày càng phức tạp.

Đảo mắt, lại nửa tháng nữa trôi qua rồi.

Hôm nay, Vũ Văn Ung mới từ chiến trường trở lại, vừa về tới phòng liền bắt Trương Khởi đàn cho hắn nghe, trong tiếng đàn trầm bổng du dương, đôi mắt của Vũ Văn Ung kìm chế đến đỏ bừng cuối cùng cũng nhắm lại.

Tiếng đàn như nước chảy bên tai, lúc Trương Khởi cho là Vũ Văn Ung đã ngủ thì đột nhiên ại nghe thấy hắn khẽ nói: "Thật hận không thể giết chết lão thất phu kia!"

Giọng nói của hắn rất thấp rất thấp, sát khí bừng bừng. Xem ra, đối với sự khư khư cố chấp của lão ta, ngay cả vị hoàng đế này cũng không thể mở miệng, có lẽ đã nhẫn nại tới cực điểm.

https://thuviensach.vn

Trong khi Trương Khởi vẫn đang cúi đầu, tiếng đàn càng lưu loát uyển chuyển thì một hồi trống từ phía trường thành trầm trầm dồn dập đột nhiên vang lên!

"Thùng thùng —— Thùng!" "Thùng thùng —— Thùng!" "Thùng thùng —— Thùng!"

Nghe thấy tiếng trống này, Vũ Văn Ung vọt ngồi dậy, khàn giọng nói: "Nhanh, mau đưa xiêm y cho trẫm!"

Trương Khởi liền vội vàng tiến lên, lúc nàng đang mặc cho Vũ Văn Ung thì những tiếng bước chân hốt hoảng truyền đến bên tai, ngay sau đó, liền nghe thấy một đại thần ở bên ngoài kêu lên: "Bệ hạ không xong rồi! Tối hôm qua Đột Quyết đột nhiên tăng thêm ba vạn binh, hiện đang toàn lực công thành!"

Nghe bên ngoài có tiếng nổ ùng ùng, đại thần kia gấp gáp nói: "Máy bắn đá của bọn họ có uy lực cực lớn, phe ta thương vong thảm trọng!"

Vũ Văn Ung hất Trương Khởi ra, sải bước đi ra ngoài.

Hắn đi lần này, chính là một ngày một đêm, mà người Đột Quyết, cũng công thành một ngày một đêm.

Đối với người Đột Quyết mà nói, bọn họ vốn không giỏi về công thành, cũng không thích công thành, nhưng lúc này, cũng không biết bọn họ lấy được mấy cái máy bắn đá uy lực cực lớn, mỗi một lần phát động, đều làm cho thành Vũ Uy chấn động. Nghe tường thành "Hưng phấn" lên tiếng, Trương Khởi luôn có cảm giác bức tường này lập tức sẽ bị công phá.

Người có cảm giác như thế, không chỉ có một mình nàng.

Dù sao thành Vũ Uy cũng đã bị vây hơn ba tháng, tường thành cũng đã bị hủy hoại bốn năm phần, bây giờ bị công kích toàn lực như vậy, cũng

https://thuviensach.vn

không ai biết nó sẽ kháng cự được tới khi nào.

Đáng sợ nhất không phải là điểm này, mà là, hậu họa phía sau, người Đột Quyết lập tức sẽ như nước lũ tràn vào trong thành Vũ Uy! Hình như bọn họ đã phát động toàn bộ bộ tộc tham dự vào trận chiến này.

Xem ra, những người Đột Quyết, Nhu Nhiên lần này đã hạ quyết tâm, nhất định phải hạ bằng được thành Vũ Uy, sau đó phóng ngựa rong ruổi tung hoành khắp nước Chu.

"Bẩm —— Quận Vương, quân chủ lực của Đột Quyết tụ họp với hai cửa thành Tây và Bắc của Võ Uy. Cửa thành Bắc đã sắp sửa bị công phá, Vua Chu gấp rút xin Quận Vương xuất binh trợ giúp!"

"Biết, đi ra ngoài đi."

"Vâng."

Binh sĩ này vừa lui ra. Đám phụ tá tỷ tướng liền đưa mắt nhìn Lan Lăng Vương không chớp, chờ hắn ra quyết sách.

Trong bầu không khí yên tĩnh đó, một văn sĩ trẻ tuổi từ từ nói: "Bẩm Quận Vương, Phương mỗ cho rằng chúng ta nên kéo dài thêm mấy ngày nữa mới thích hợp."

Chống lại mọi ánh mắt sắc bén bắn tới, hắn cười toe toét khoe hàm răng trắng như tuyết, trông giống hệt như chó sói cười nói: "Lúc nào người Chu cùng đường thì lúc đó hẵng tới cứu, từ đó mới thể hiện được công lao to lớn của chúng ta, mà Quận Vương từ sau trận chiến này cũng có thể uy chấn thiên hạ!"

Hắn gật gù hả hê, đang còn muốn nói thêm nữa nhưng lại bị Lan Lăng Vương giơ tay lên chặn lại.

https://thuviensach.vn

Tay của hắn vừa giơ lên, khắp mọi nơi đều ngưng thở, mọi ánh mắt hoàn toàn tập trung vào trên người vị chủ soái của mình.

Ánh mắt nhìn chằm chằm vào bản đồ, Lan Lăng Vương vẫn đang đeo mặt nạ nên không lộ ra chút biểu tình nào, sau đó hạ lệnh: "Lập tức chuẩn bị, hiện tại lập tức lên đường !"

"Nhưng thưa Quận Vương!" Tên văn sĩ kia không hiểu liền hỏi lại.

Lan Lăng Vương quay đầu nhìn hắn một cái, cười nhạt, đáp: "Lang quân Phương gia cần gì phải gấp gáp?". Rồi hắn khoát tay, trầm trầm nói tiếp: "Ta chưa nói gì cả, nhất định phải đến thành Vũ Uy, cùng với lão thất phu Vũ Văn Hộ kia thủ những thành nhỏ!"

Cặp mắt của các tướng lĩnh trong nháy mắt liền sáng lên. Mà lúc này vạt áo của Lan Lăng Vương đã vung lên, nhanh chân đi ra.

Thành Vũ Uy lúc này ngày sau càng khó khăn hơn so với ngày trước!

Mười mấy chiếc máy bắn đá của người Đột Quyết, đêm ngày bắn lên tường thành. Mà hai mươi vạn tinh binh được Vũ Văn Ung mang tới, mặc dù hùng dũng hơn người, nhưng bọn họ cũng không có đủ dũng khí để lao ra khỏi cửa thành, một chọi một với người Đột Quyết cùng chém giết dưới trời đất bao la này.

Mà bấy giờ Vũ Văn Hộ vẫn rất tự tin vào bức tường thành này, bị động tư thủ ở bên trong, vẫn nói năng rất hùng hồn: "Người Đột Quyết phá thành thì thế nào? Ta có hai mươi vạn tinh binh, đang ở quận Võ Uy. Kết cục của bọn chúng cũng chỉ có phơi xác mà thôi!". Lão ta hồn nhiên không quan tâm đến vấn đề quan trọng đó chính là một khi người Đột Quyết tràn vào Võ Uy, hiển nhiên sẽ cướp của giết người, tàn sát mọi thứ từ đó dẫn đến tổn thất khổng lồ cho nước Chu.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần ở trên đất bằng, ai có thể chống đỡ được sức mạnh của người Đột Quyết, tàn nhẫn đến mức ngay cả một ngọn cỏ cũng không chừa?

Vũ Văn Ung tuy cực kỳ thất vọng nhưng vẫn không quên giả vờ kém cỏi trước mặt Vũ Văn Hộ, vì thế liền âm thầm đem hi vọng ký thác lên trên người của Cao Trường Cung.

Ban đêm, hắn sẽ nhìn về phía Bắc Trường Thành rộng lớn, rồi nghiêm túc nói với Trương Khởi: "Theo trẫm thấy, chỉ có Cao Trường Cung mới dám chém giết một chọi một với người Đột Quyết ở ngoài thành mà thôi! Binh sĩ của hắn lại hùng dũng, nhất định sẽ chiến thắng! Trẫm cần một cuộc chiến thắng lợi để vãn hồi nhiệt huyết của tướng sĩ."

Có lúc, hắn cũng cảm thấy việc đem hi vọng ký thác lên một người ngoài có điểm không thỏa đáng. Quan trọng nhất là, người ngoài kia chưa chắc đã nguyện ý vì giang sơn nước Chu của bọn họ, có thể đem hết tâm huyết của mình cùng với các huynh đệ tả xung hữu đột dưới vó ngựa của người Đột Quyết. Vì vậy, hắn mới tinh tế thăm dò Trương Khởi, về con người và cá tính của Cao Trường Cung.

Chìm trong bầu không khí trầm muộn làm cho người ta hít thở không thông kèm theo tất cả chờ mong, thế mà Cao Trường Cung lại không có tin tức gì!

Tin tức về hắn liền lặn mất không thấy chút tăm hơi nào!

Rõ ràng lúc sứ giả trở về, còn nói, Cao Trường Cung đã đồng ý rồi, nhưng bao nhiêu lâu vẫn không thấy năm vạn quân Hắc Giáp tới đây!

Trong lúc người Chu chiến đấu thủ thành, thương vong ngày càng tăng cao, vì thế tinh thần của họ càng ngày càng xuống dốc, thậm chí vào ban đêm còn nghe thấy tiếng thở than của các binh sĩ, mặt của Vũ Văn Ung cũng càng ngày càng âm trầm.

https://thuviensach.vn

Hắn không lạc quan được như Vũ Văn Hộ. Theo hắn thấy, với tinh thần bây giờ của quân Chu, một khi thành rách, rất có khả năng đám binh sĩ này sẽ chạy trốn tan tác!

Ngay cả đội quân mạnh nhất, tài ba nhất, quen thuộc nhất với địa hình nơi này, chỉ cần nhìn thấy binh sĩ khác chạy trốn, thì cho dù là Tôn Vũ(*) có sống lại cũng đành bất lực!

[i](*)Tôn Vũ: (545 TCN - 470 TCN) tên chữ là Trưởng Khanh, người Lạc An, nước Tề (nay là Huệ Dân - Sơn Đông - TQ), ở cuối thời Xuân Thu, năm sinh năm mất đều không xác định được, nhờ cuốn binh thư của mình mà được tôn là Tôn Tử, lại bởi hoạt động chủ yếu ở nước Ngô, nên được gọi là Ngô Tôn Tử để phân biệt với Tôn Tẫn (Tề Tôn Tử là người nước Tề ở thời Chiến Quốc)

[/i]

Thật sự nếu không thể thắng lợi được một lần, cho dù chỉ là một chiến thắng nhỏ nhoi để vãn hồi lòng quân thôi cũng được, thì hắn có thể nhìn trước được nước Chu sẽ hoàn toàn đại bại, thua không còn manh giáp!

Trong lòng vừa lo âu, phiền não Vũ Văn Ung liền bảo Trương Khởi tấu một khúc: 《 Gió xuân 》, 《 Hành Thong thả 》, nhưng cũng đều vô dụng.

Vũ Văn Ung chưa bao giờ khát vọng một người nào giống như bây giờ, thậm chí người kia, còn là kẻ địch của tôn thất hoàng tộc!

Chìm lắng trong tâm trạng đè nén khó tả, thì đột nhiên, một loạt tiếng bước chân truyền đến!

"Bệ hạ ——"

Bởi vì tiếng người truyền báo lộ rõ vẻ vui mừng, Vũ Văn Ung không khỏi đứng bật dậy, một lát sau, hắn mới bình tĩnh lên tiếng: "Chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Cao Trường Cung đã có tin tức!"

"Nói!"

"Bọn họ đã thâm nhập phía sau lưng Đột Quyết, sau khi giết chết được khoảng 8000 binh sĩ tới tiếp viện, từ buổi trưa đã đạt được Võ Uy, cùng với chúng ta tạo thành thế gọng kìm vây kín người Đột Quyết!"

"Cái gì?"

Hai mắt của Vũ Văn Ung sáng lấp lánh, hắn rung giọng nói: "Lập tức đem tin tức này nói cho chư tướng, truyền khắp qoàn quân!". Tin tức này đến quá kịp thời, vô cùng kịp thời !

Cao Trường Cung đúng là một tướng tài, đến cứu hắn thật đúng lúc!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Không Hẹn Mà Gặp

Chiều nay, cả thành Vũ Uy ngập trong tiếng hoan hô như sấm dậy.

Tất cả binh sĩ đều trở nên điên cuồng, bọn họ dùng tiếng hoan hô của mình đến khàn cả giọng, để diễn tả nội tâm vui sướng cùng thả lỏng của mình.

Chiều nay, Vũ Văn Ung cũng ngủ được một giấc ngon lành.

Mà so với sự vui mừng náo động của người Chu Nhân, thì chiều nay người Đột Quyết lại an tĩnh lạ thường. Trong cái nắng như thiêu đốt, là từng cái bóng người mờ mịt bên trong những cái lều màu trắng.

Hiện tại, liền đến phiên người Đột Quyết suy nghĩ đối sách rồi.

Tâm tình của Vũ Văn Ung cũng thả lỏng không ít, không cần Trương Khởi phải gảy đàn trấn an nữa, hắn cũng đã dọn đến ở phía trước.

Có lẽ là do hắn đi ra, hay có lẽ vì không khí trong thành đột nhiên trở nên nhẹ nhõm, mà lòng của Trương Khởi cũng kiên định hơn rồi.

Đắm chìm trong sự kiên cường trấn định của buổi chiều muộn, nàng liền ngủ thiếp đi.

Cũng không biết ngủ bao lâu, Trương Khởi đột nhiên hét lên một tiếng, giùng giằng tỉnh táo lại.

Mồ hôi chảy như tắm, nàng vội vẫy lui đám tỳ nữ, thái giám đang chạy tới trấn an, ngồi ở chỗ đó không ngừng thở hổn hển.

https://thuviensach.vn

Nàng vừa gặp một cơn ác mộng, trong mộng có người nói với nàng rằng, bởi vì đại trủng tể phán đoán sai lầm, cho nên quân Chu mới sa vào cạm bẫy mà người Đột Quyết đã bố trí sẵn.....

Từ trong mộng cảnh trở về với thực tại, Trương Khởi nhanh chóng đứng lên, nàng vội vàng khoác áo, đội mũ sa lên đầu, sau đó vội vàng đi ra bên ngoài.

Mới vừa đi ra, một tràng hoan hô liền truyền vào trong tai, kèm theo những tiếng hoan hô đó còn có vô số tiếng kêu gào: "Thối lui rồi !"

"Người Đột Quyết đã lui rồi!"

... ...

Những tiếng kêu gào làm cho rung chuyển trời đất kia đang vang dội khắp nơi, đột nhiên lúc này lại vang lên trống dồn dã. Trong tiếng trống tùng tùng vang dội, Trương Khởi liền nghe thấy mấy trăm ngàn người đồng thời hắng giọng, làm cho gió mây biến sắc: "Giết!" "Giết! Giết!" "Giết! Giết! Giết!"

Kèm theo tiếng trống là những tiếng kêu gào hùng hồn, kèm theo đó là những tiếng gào thét, tiếng vó ngựa dồn dập.

Trong mơ hồ, còn có một người hô hào nói: "Đuổi theo. Giết hết những tên Đột Quyết kia!"

Cả người Trương Khởi cứng đờ!

Ôi trời! Đây chẳng phải là cái bẫy mà nàng vừa mơ thấy sao?

Nghĩ tới đây, Trương Khởi liền hét lên một tiếng, nàng vội vàng, điên cuồng chạy lên trên tường thành.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nàng vội vã lao tới thì mặt đất liền rung lên. Thành tường lắc lư. Trên cửa Bắc của tòa thành lớn, lá cờ của Vũ Văn Hộ đang bay phấp phới. Ông ta dẫn theo hai mươi vạn tinh binh, vọt ra khỏi cửa thành!

Địa chấn này quá lợi hại, Trương Khởi chỉ đứng không thôi mà đã lung la lung lay. Biết chạy đi đâu chứ?

Khi nàng thật vất vả mới ổn định được thân hình. Thật vất vả để có thể đi lại, thì cái đội ngũ trùng trùng điệp điệp kia đã đuổi ra xa tít tắp, bụi bay mù mịt. Rốt cuộc cũng giải tán.

Cùng lúc đó, Vũ Văn Ung tươi cười lảo đảo đi tới chỗ của Trương Khởi, hắn cười ha hả, đứng lên, sau đó vươn tay ôm nàng vào trong ngực.

Vừa ôm nàng, hắn vừa phấn khởi chỉ về đằng trước nói: "A Khởi thấy không? Người Đột Quyết lui rồi!"

Trong tiếng cười lớn của hắn, mặt Trương Khởi lại đầy sầu lo. Chờ tiếng cười kia vừa dứt, nàng không khỏi cắn môi, khẩn cấp hỏi: "Bệ hạ, Cao Trường Cung đâu?"

"Cao Trường Cung?", thấy Trương Khởi mạo hiểm hỏi thăm quân tình, Vũ Văn Ung lúc này tâm tình đang rất tốt, chẳng những không trách nàng mà còn vui vẻ giải thích: "Nếu người Đột Quyết đã biết khó mà lui, thì Cao Trường Cung không cần tới đây nữa. Đại trủng tể đã hạ lệnh, để cho hắn truy kích toàn bộ tàn dư của quân Đột Quyết ở các thành khác rồi!"

Người Đột Quyết mới vừa lui, Cao Trường Cung cũng lui về, mà không phải tiếp tục tạo thành xu thế vây kín. Cái lão đại trủng tể này, là muốn giàng thế chủ công đuổi giết hai bộ chủ lực của Đột Quyết, Nhu Nhiên để giành công lớn đây mà?

Lúc đối mặt một chọi một lại không hề có chút dũng khí, nhưng đến khi giành công lao lại quen thuộc cực kỳ!

https://thuviensach.vn

Nhưng Trương Khởi bây giờ không còn tâm trạng để nghĩ đến cái này, nàng cắn môi, nhẹ giọng nói: "Nếu như, nếu như bọn họ chỉ giả vờ rút lui, chỉ chờ chúng ta truy binh, hoặc dẫn chúng ta vào cạm bẫy khác, sau đó tối nay sẽ đột nhiên công thành thì sao?"

Trương Khởi nhìn Vũ Văn Ung, lắp bắp nói: "Ở trong thành, lại nhiều người như vậy....."

Không đợi nàng nói xong, Vũ Văn Ung đã ha ha cười nói: "A Khởi, một phụ nhân, cần gì phải sầu lo nhiều như vậy?", rồi hắn chỉ vào thành tường chắc chắn kia nói tiếp: "Chúng ta ở trong thành, còn có trên vạn người ngựa. Tuy sức yếu, cũng có thể chống cự tạm thời. Lại nói, tường thành, lúc chúng ta còn chưa tới đây, đã cản được người Đột Quyết trong suốt năm tháng ròng. Ngươi cho rằng, chỉ một đêm thôi mà bọn họ mà lại có thể tấn công được sao?"

Hắn lắc lắc đầu, chau mày lại, nhìn Trương Khởi cảnh cáo: "Ngươi là Lý phi nương nương của trẫm, chưa quen thuộc với quân vụ thì đừng suy đoán lung tung, tránh cho rối loạn lòng quân!"

Dứt lời, hắn phất phất tay, ý bảo Trương Khởi tránh ra. Hiển nhiên lời nói vừa rồi của Trương Khởi đã khiến cho hắn bị mất hứng rồi.

Trương Khởi hành lễ, rồi kinh ngạc lui ra, nàng lo lắng nhìn lên tường thành khổng lồ trước mặt, nhìn những binh sĩ tinh nhuệ vẫn đứng ở trên đầu thành, thầm nghĩ: nói cũng phải, Đột Quyết đã vây thành, công đến bốn, năm tháng mà không được, thì sao chỉ trong một đêm mà tường thành liền bị phá được? Chắc nàng đã bị cơn ác mộng kia làm cho rối loạn tinh thần rồi.

Toàn bộ bốn, năm tháng vừa qua, người trong thành Vũ Uy, cuối cùng cũng đã đợi được đến ngày người Đột Quyết rút lui. Vì vậy chiều nay, người dân trong thành đều vui như mở hội.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh lửa bập bùng, rượu ngon cùng với mỹ nhân, ca múa không ngừng. Trừ Vũ Văn Hộ đang truy binh đuổi theo ra, ở lại trong thành ngoài Hoàng đế trẻ tuổi mới tới, cũng chỉ có hơn một vạn quân đã liên tục giữ thành trong ba tháng thành, mệt mỏi tới cực điểm . Ở nơi này bọn họ tạm thời buông lỏng bản thân, có người thở to ngủ, có người đưa tới những kỹ nữ tươi đẹp cho bệ hạ cuồng hoan .

Buổi tiệc mừng này, kéo dài cho đến đêm khuya.... ..... . Ở nơi xa xa, trên đỉnh núi hắc ám, Lan Lăng Vương lẳng lặng nhìn thành Vũ Uy đang sáng rực, cách xa như vậy, hắn còn có thể ngửi được mùi rượu thoảng thoảng tràn ngập.

Thấy hắn cau mày liên tục, một tên văn sĩ đến gần, cười nói: "Trường Cung, ngươi đang nhớ đến phụ nhân kia phải không, cũng không cần đứng ở chỗ này nhìn từ xa chứ?". Đảo mắt hắn lại cười nói: "Vũ Văn Hộ này thật đúng là lũ chuột nhắt vô năng! Đánh giặc không được, giành công lao thì đứng đầu. Ta thật sự không tài nào hiểu được ngươi, chuyện như vậy lại nghe theo sự bố trí của người Chu? Trận đánh này có biến chuyển là do công của ngươi, ngươi xông lên giành công thì có ai dám nói gì chứ?"

Dứt lời, hắn lắc đầu liên tục.

Lan Lăng Vương cũng không trả lời. Hắn chỉ trầm trầm nói: "Ta cảm giác có gì đó không đúng!", sau đó quay đầu lại, trầm giọng hỏi: "Phía trước có tin tức truyền đến?"

Na Liêu lắc đầu đáp: "Không có, ngươi muốn nghe được tin gì?"

Lan Lăng Vương lại quay đầu lại, hắn nhìn chằm chằm vào trong thành đang trải rộng trong những ngọn đuốc kia một cái, đột nhiên cất bước, rồi vội vàng quát lên: "Mau tập trung. Chúng ta lập tức trở về thành Vũ Uy!"

Na Liêu ngẩn ra, rồi lên tiếng nói: "Cao Trường Cung, ngươi đừng cho là đứng ở chỗ này nhìn thành Vũ Uy rất gần, ước chừng cách đến bốn đỉnh

https://thuviensach.vn

núi ấy chứ, chạy tới nơi đó. Ít nhất cũng phải hai ngày.". Sau đó hắn lại nói: "Cái người này muốn đến đó làm gì chứ?"

Lan Lăng Vương lạnh mặt, hắn sải bước đi về phía trước. Trầm giọng nói: "Người Đột Quyết chỉ giả vờ lui quân mà thôi..... Kể cả phe ta cùng với người Chu tạo thành gọng kìm vây kín bọn họ, thì với tính tình của người Đột Quyết cũng sẽ quyết không lùi bước! Nhiều năm như vậy, bọn họ vẫn luôn cố chấp như thế. Một khi ở trên lưng ngựa liền trở nên liều mạng, phân cao thấp ."

"Không nhất định", tên văn sĩ kia lại nói: "Chúng ta gần đây liên tiếp chiến thắng, bọn họ nghe tin đã sợ mất mật cũng là bình thường."

"Nghe tin đã sợ mất mật?" Lan Lăng Vương liền lắc đầu. Hắn tỉnh táo nói: "Đến hiện tại, chỉ sợ trong mắt của bọn họ không có từ này!"

Hắn đột nhiên dừng bước. Bởi vì động tác thật mạnh, thiếu chút nữa làm cho tên văn sĩ đi sát đằng sau va vào.

Nhìn chằm chằm vào tên văn sĩ kia, Lan Lăng Vương chậm rãi nói: "Lang quân Phương gia, ngươi nói thử xem các Phú hộ trong thành, trong suốt thời gian năm tháng Đột Quyết liên tục tấn công, mà người Chu lại không lập được một tấc công nào, đã dần mất đi lòng tin rồi hay không? Bọn họ vụng trộm đầu hàng người Đột Quyết, lần này sẽ chuẩn bị trong ứng ngoài hợp, thừa dịp người Chu vui mừng buông lỏng sẽ chiếm lấy thành Vũ Uy?"

Nói tới chỗ này, ngay cả bản thân của Lan Lăng Vương cũng thật sự kinh hãi rồi.

Hành động lần này của người Đột Quyết, hắn hiềm nghi rất nhiều điểm, cũng phù hợp với những tin tức về người Đột Quyết mà hắn đã thu thập được những năm gần đây, hắn cơ hồ có thể kết luận, trong thành trống

https://thuviensach.vn

không, cửa thành lại không thủ, bởi vì vui mừng mà lâm vào hôn mê cho nên tối nay thành Vũ Uy sẽ gặp nguy hiểm!

Thấy hắn vội vã xuống núi, Na Liêu từ trong suy nghĩ tỉnh táo lại, hắn bước nhanh đến phía trước, kéo lấy Lan Lăng Vương, trầm giọng nói: "Vậy thì như thế nào?"

Lan Lăng Vương ngẩn ra, chậm rãi xoay người.

Nhìn chằm chằm vào trong màn đêm đen kịt, rồi nhìn vào gương mặt lạnh lùng tuấn mỹ của Cao Trường Cung, Na Liêu trầm thấp nói: "Trường Cung, nếu như tất cả đều như ngươi dự đoán, thì đây chính là một cơ hội!"

Hắn cắn răng, chậm rãi nói tiếp: "Chúng ta bây giờ đang ở ngoài thành, chỉ cần chờ đến lúc thành Vũ Uy bị phá, lập tức xông lên chắn cửa thành lại, bắn hỏa tiễn..... Cần gì phải quản đến người Đột Quyết, Nhu Nhiên hay còn là vua Chu, chỉ một chiến dịch này là có thể diệt hết! Chuyện lần này, toàn bộ đều do Vũ Văn Hộ muốn độc chiếm công lao mà gây nên, chính ra mà nói, thói đời là vậy, cũng không phải lỗi của ngươi .". Na Liêu vẫn là một trong những người thuộc phe chủ chiến trong triều , lúc bàn về quân vụ thì hắn vẫn luôn kiên trì ý nghĩ đợi người Chu cùng với người Đột Quyết cùng bị tổn thấy liền ra tay!

Theo ý của hắn, người Chu chính là mối nguy hại đối với người nước Tề, xa hơn chính là người Đột Quyết và Nhu Nhiên, những người thiếu văn minh chi không lo làm ăn, không lo sản xuất, chỉ am hiểu phóng tên và cướp bóc mà thôi. Cũng vì vậy, mà nước Tề chỉ cần lớn mạnh, xây được nhiều Trường Thành thì liền có thể ngăn bọn họ ở phía Bắc là được.

Vả lại, nhiều năm qua Tề Chu luôn phải hợp lực chống lại quân Đột Quyết, chuyện bội bạc cũng xuất hiện như cơm bữa. Vì vậy, phụ tá này thật sự muốn Lan Lăng Vương mượn cơ hội này để giết vua Chu, hiện tại cũng sẽ không có ai chỉ trích cả.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương, thật thấp nói: "Trường Cung, chỉ cần tất cả đều như ngươi đoán, thì lần này chính là cơ hội để nước Tề chấn hưng! Trải qua sự việc này, Cao Trường Cung ngươi , cũng sẽ là Đệ Nhất Tướng ở trên đời !"

Hắn ngẩng lên nhìn những ngôi sao trên trời, rồi quay sang nhìn Lan Lăng Vương, chậm rãi nói: "Thế nào, có phải ngươi không muốn? Ngươi không bỏ được phụ nhân đó?". Tên văn sĩ cười lạnh nói: "Cao Trường Cung, hai tháng trước, lúc ta đi theo ngươi thì ngươi cũng đã nói, để cho ta lưu danh bách thế!"

Hắn đuổi theo , nhìn vào sống lưng thẳng tắp kia, lớn tiếng kêu lên: "Cao Trường Cung, vô tình mới thật sự là trượng phu, ngày xưa Hán Cao Tổ gặp phải truy binh, còn đưa tay đẩy vợ con xuống xe ngựa để ngăn kẻ địch tới, lúc Lưu Bị bỏ chạy cũng đã mấy lần vứt bỏ vợ của mình! Truyền tới giờ này ngày này, có ai mà không khen bọn họ biết thời biết thế, là anh hùng rất cao minh? Ngươi vì một phụ nhân chưa từng thủ tiết vì mình mà khư khư cố chấp sao?"

Nói xong, tên văn sĩ kia lại ác độc hô: "Cao Trường Cung, ngươi vì một vị phụ nhân, liền buông tha cơ hội hiếm có trăm năm mới gặp này. Ngươi như vậy cũng không có tư cách sai khiến năm vạn quân Tề bởi vì phụ nhân kia mà phải đi mạo hiểm. Nếu ngươi muốn cứu nàng ta, thì ngươi đi một mình đi!"

Nghe đến đây, Lan Lăng Vương cười lạnh một tiếng, đột nhiên quát lên: "Chặn cái miệng của hắn lại!"

Vừa dứt tiếng, hai tỷ tướng từ trong bóng tối lao ra, những người này vốn luôn tôn thờ Lan Lăng Vương, mặc kệ tên văn sĩ kia nói lưu danh bách thế, lập công lớn gì gì đó. Bọn họ vừa xông lên, liền bắt chéo hai tay của tên văn sĩ kia ra sau lưng, đồng thời kéo vạt áo lên, chuẩn bị nhét vào miệng.

https://thuviensach.vn

Tên văn sĩ kia giận dữ, hắn biết, Cao Trường Cung làm như vậy, là muốn nói cho hắn biết, năm vạn người này đã sớm là người của hắn, tất cả đều nghe theo hắn , đừng nói là vì một vị phụ nhân mà phải mạo hiểm, ngay cả bảo bọn họ cùng hắn lao vào chỗ chết, bọn họ cũng sẽ không từ!

Tức giận thiêu đốt, hắn lập tức cất cao giọng, bén nhọn quát lên: " Cao Trường Cung, ta muốn vạch tội ngươi! Ta muốn vạch tội ngươi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 177

Trương Khởi cũng không biết thế nào, biết rõ là cơn ác mộng, nhưng chung quy lại trong lòng vẫn còn lo lắng. Thao thức đến hơn nửa đêm, đến mãi rạng sáng rốt cuộc mới ngủ được.

Vừa chợp mắt không lâu, đột nhiên, nàng bị những tiếng gào thét làm cho giật mình tỉnh lại. Kèm theo những tiếng gào thét đó, còn có tiếng vó ngựa chạy băng băng trong thành, làn mặt đất chấn động rất mạnh.

Trương Khởi vội vã ngồi dậy, lại thấy bên ngoài ngọn lửa ngất trời, Đông Nam Tây Bắc, đều có khói dầy đặc kèm theo những ngọn lửa cuồn cuộn dâng lên, nhìn thế này, nhất định là có phủ đệ nào đó bị thiêu cháy rồi. Kèm theo những ngọn lửa bốc lên ngùn ngụt còn có tiếng vó ngựa ù ù , cả những tiếng cười sang sảng. Tĩnh lặng được một lúc, thì bất chợt có vô số tiếng gào thét tuyệt vọng theo thứ tự truyền đến: "Thành bị phá ——"

"Chạy mau, thành bị phá rồi!"

Có điều khi những âm thanh gào thét vừa mới truyền đến không lâu, thì lại có một loạt tiếng hét thảm thương truyền đến!

Lắng tai nghe, mặt Trương Khởi liền trắng bệch nhanh chóng đứng lên.

Không xong, thành bị phá thật rồi!

Trong lúc bối rối, nàng vội vàng lui về phía sau, nhanh chóng đi giày vào, cuốn tóc lại gọn gàng, sau đó đưa tay sờ sờ lên trên mặt đất, móc ra một xấp bùn đất dầy bôi lên khắp mặt.

https://thuviensach.vn

Theo bản năng làm một loạt những hành động này xong, Trương Khởi đột nhiên mới sực nhớ, nàng bây giờ là phi tử của Vũ Văn Ung, nơi này vẫn có người bảo vệ.

Suy nghĩ như thế, nàng liền vội vàng xông ra ngoài.

Trương Khởi hốt hoảng lao ra, mới vừa vọt tới cửa phòng, liền thấy bên ngoài binh hoang mã loạn. Nàng vọt tới trước cửa phòng Vũ Văn Ung, hét to một tiếng "Bệ hạ" rồi vọt vào.

Cửa phòng không hề đóng, trong phòng trống rỗng, không chỉ Vũ Văn Ung, mà ngay cả hộ vệ bên cạnh hắn cũng không có ở đó.

Đúng rồi, Vũ Văn Ung vẫn không ngủ ở đây. Hắn không ngủ ở nơi này!

Trương Khởi luống cuống, vội vàng xoay người.

Nàng liền đụng phải một lão thái giám.

Nhìn thấy lão thái giám vẫn luôn hầu hạ bên cạnh Vũ Văn Ung, Trương Khởi vội vàng hỏi: "Bệ hạ đâu?", nàng thở hổn hển hỏi tiếp: "Có phải người Đột Quyết đã phá thành rồi hay không?"

Này lão thái giám ngước đôi mắt vẩn đục lên, nhìn Trương Khởi, nói: "Chuyện quá khẩn cấp, bệ hạ đã rút lui. Nương nương, người phải tự chăm sóc mình cho tốt.". Lão thái giám nói: "Vạn bất đắc dĩ rơi vào trong tay bọn họ, nương nương cũng không cần sợ, người Đột Quyết sẽ không giết phụ nhân. Người rơi vào trong tay bọn họ, bệ hạ chỉ cần đổi một số ngựa vẫn có thể chuộc về."

Trương Khởi cũng đã nghe rõ ý tứ của hắn.

Nàng lui về sau, thì thào mà nói: "Bệ hạ đã sớm rút lui?"

https://thuviensach.vn

"Phải .....Chuyện này đột nhiên xảy ra. Không ai lại nghĩ tới người Đột Quyết sẽ cấu kết với đám Phú Hộ bên trong thành, trong ứng ngoài hợp để công phá. Bệ hạ muốn đánh thức nương nương, nhưng chúng thần không cho, chỗ ở quá xa không tiện, lại nói nếu có quá nhiều người, mục tiêu sẽ càng lớn, nương nương là liễu yếu đào tơ, nếu không chạy được sẽ liên lụy đến bệ hạ. Nương nương, người cũng đừng đau lòng, bệ hạ vẫn quan tâm đến người đấy. Nếu không, đã không bảo lão nô lưu lại, báo cho nương nương chuyện này."

Lão thái giám ngược lại vẫn rất trấn định.

Lão nhìn Trương Khởi với ánh mắt vừa thấu hiểu vừa thương hại.

Trương Khởi nàng không cần lão phải thương hại.

Nàng cầm lấy một cây đao, nhanh chóng đẩy lão thái giám sang một bên xông ra ngoài. Vừa ra khỏi biệt viện nàng lại chạy sang một căn phòng khác, cầm lên một bồ đồ thái giám áo mặc vào, thuận tay đem mái tóc vắt sang một bên, sau đó Trương Khởi cầm lấy con dao cắt phăng mái tóc của mình.

Những ngọn tóc theo đó rơi tán loạn đầy đất, mái tóc kia hiện giờ chỉ dài đến ngang vai. Trương Khởi nhanh chóng trốn đến hoa viên. Trong hoa viên, khắp nơi đều là đám người hầu đang hoảng sợ tháo chạy, thấy Trương Khởi cũng đang trốn, liền thét lên hốt hoảng, trong mắt của bọn họ đã hiện lên sự tuyệt vọng khôn cùng.

Mà lúc này, bên ngoài biệt viện tiếng chém giết càng ngày càng gần, theo từng tiếng kêu thảm thiết, tiếng cười điên cuồng của người Đột Quyết thỉnh thoảng lại lọt vào tai, vả lại còn càng ngày càng gần.

Không được, cái nhà này không giữ được nữa rồi, chui vào trong hoa viên, Trương Khởi trong chốc lát liền tìm được một cái giếng. Đem sợi dây quấn mấy vòng quanh thùng gỗ, nàng liền treo thùng gỗ ở miệng giếng.

https://thuviensach.vn

Sau đó, đứng vào bên trong thùng gỗ. Theo hiểu biết của nàng, thì với thể trọng này của mình sau khi đứng vào thùng sẽ nhanh chóng bị chìm xuống phía dưới, chỉ trong chốc liền bõm một tiếng, nước bên trong văng ung tóe khắp nơi, Trương Khởi cùng với thùng gỗ rơi xuống mặt nước.

Ngồi ở trong thùng, Trương Khởi ngẩng đầu nhìn lên phía trên, hít sâu một hơi, lấy con dao kia ra cắt đứt dây thừng. Sợi dây treo ngược dao động ở trước mặt nàng, dùng hết sức ném lên trên, vèo một tiếng, đem dây thừng kia vung ra ngoài giếng.

Sau đó, nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi thật dài, vô lực ngồi co ro trong thùng.

Nàng ngẩng đầu nhìn lên trên bầu trời, quanh chỗ miệng giếng, tràn ngập ánh sáng, trong trời đất này, chỉ có một mình nàng, nấp ở trong cái giếng sâu âm u này.

Trương Khởi vừa ẩn thân thì bên ngoài vang lên tiếng hô mãnh liệt, mặt đất chấn động không dứt, chắc là người Đột Quyết đã tiến sát đến rồi!

Bên trong tiếng vó ngựa dồn dập, là tiếng ha hả của người Đột Quyết, mỗi lần tiếng cười đó vang lên, sẽ có một tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Chìm trong không khí binh hoang mã loạn, Trương Khởi lại nghe được một người Đột Quyết dùng khẩu âm của người Chu nói: "Hoàng đế nước Chu đâu? Hoàng đế của các người đâu?"

Trong tiếng người luân phiên chất vấn, có một người Đột Quyết khác kêu lên: "Đừng giết, hỏi hắn, Hoàng đế ở đâu, mỹ nhân bên cạnh Hoàng đế ở đâu?"

Người Đột Quyết kia cười càng to hơn: "Nói mau, mỹ nhân kia ở đâu? Đại Thiền Vu nói, nếu dâng được mỹ nhân kia lên, có thể được thưởng 1000 đầu dê."

https://thuviensach.vn

Câu nói sau cùng vừa thốt ra, đám người Đột Quyết liền điên cuồng la hét.

Tiếng la hét này ngày càng điên cuồng, thì tiếng gào thét của người Chu cũng càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ dần.

Lại qua một lúc, Trương Khởi nghe được, những tiếng bước chân chạy tới hướng này. Trong tiếng bước chân dồn dập, nàng nghe được giọng nói run run rẩy rẩy của lão thái giám: "Bệ hạ đi rồi, thật sự đã đi rồi, chỉ có nương nương vẫn còn ở đây, lão nô thấy nàng chạy trốn theo hướng kia."

Sau khi được lão thái giám chỉ trỏ lung tung một lúc, Trương Khởi nghe được một người Đột Quyết rống to: "Tản mát ra, ai tìm được mỹ nhân, sẽ nhận được tiền thưởng!"

"Oa ——" tiếng hô vừa nói ra, một tràng hoan hô truyền đến.

Không bao lâu, Trương Khởi liền cảm thấy, bên giếng xuất hiện tiếng bước chân. Kèm theo tiếng bước chân , còn có những tiếng nghị luận của những người Đột Quyết kia nữa.

Trương Khởi ẩn mình trong thùng gỗ, thân thể cứng đờ.

Nàng cúi đầu, nhắm mắt lại thật chặt , biết rõ mình trốn sâu như vậy, tiếng hít thở sẽ không bị người khác nghe được, nhưng vẫn không dám hô hấp.

Có thể là quá cứng ngắc, nàng cảm thấy, phía dưới thùng gỗ, bởi cơ thể không thả lỏng, mà mặt nước trong giếng nhẹ nhàng nhộn nhạo lên. Thùng gỗ va vào thành giếng. Trong âm thanh kia hỗn loạn kia rõ ràng vang lên rất nhỏ, nhưng truyền tới tai nàng, lại phóng đại vô số lần, vô số lần.....

Trương Khởi nhắm mắt lại, cắn môi, bất tri bất giác, môi của nàng đã bị cắn đến bật cả máu.

https://thuviensach.vn

Trong bóng tối, nàng nắm lấy con dao kia thật chặt.

Nàng vốn là người nhát gan, nàng biết, nếu như chịu phá hủy gương mặt này. Nàng đã sớm có thể lấy được bình tĩnh mà mình muốn. Nhưng nàng thích đẹp, rất thích rất thích, không tới cùng đường nàng không nỡ hủy nó.

Nàng cũng biết, nếu quả thật không sợ chết, thì cho dù có rơi vào trong tay của người Đột Quyết, cùng lắm là tìm chết, không cần thiết phải khẩn trương như thế. Nhưng nàng không làm được, nàng vẫn sợ chết, nàng thích yên ổn, tham luyến một khắc kia.....

Trong bóng tối vô biên, bởi vì nhắm hai mắt lại, nàng càng cảm thấy sợ hơn bao giờ hết. Mấy lần thiếu chút nữa là há to miệng ra hô hấp.

Cắn răng, Trương Khởi từ từ mở mắt ra.

Nàng mở to mắt, trống rỗng nhìn vách giếng phía trước.

Không biết tại sao, vào lúc này, liền thấy thật bất lực. Sau một khắc không có cách nào làm chủ được vận mệnh Trương Khởi đột nhiên lại nhớ tới một người.

Nàng đã lập lời thề, vĩnh viễn không thèm nghĩ đến người đó nữa.

Nàng nghĩ, hắn có muôn vàn cái không được, nhưng nếu lâm vào cảnh sống chết không rõ, hắn chắc chắn sẽ không bỏ rơi nàng lại mà một thân một mình chạy trốn ... ...

Nàng nghĩ, hắn luôn cố chấp lại tự cho là đúng, hắn lại quá mức tự tin, cũng không nguyện ý đối mặt với khuyết điểm của mình, nhưng nếu có người muốn cho hắn vinh hoa phú quý, mà bắt hắn hiến dâng phụ nhân của mình thì hắn nhất định có chết cũng không đồng ý.....

https://thuviensach.vn

Ở nơi bóng tối vô biên này, phía trên là âm thanh tìm kiếm ầm ầm, Trương Khởi âm thầm suy nghĩ: mặc dù, hắn không muốn cho nàng tôn nghiêm cùng với địa vị, không muốn cưới nàng làm thê tử, nhưng vào lúc này nàng lại chỉ nghĩ tới hắn.

Chỉ suy nghĩ một chút mà thôi, chỉ suy nghĩ một chút..... Một khi tỉnh táo, một khi đối mặt, nàng và hắn, sinh không cùng ngày chết không cùng mộ, chung quy lại vẫn là người lạ, vĩnh viễn, cũng chỉ có thể là người dưng.

Tiếng bước chân lại càng ngày càng nhiều.

Hòa lẫn trong tiếng bước chân là tiếng cười chói tai, cũng càng ngày càng hiều.

Trương Khởi càng thắt chặt hô hấp.

Nàng biết, chỉ cần bản thân tránh thoát được trận này, liền thở phào được rồi. Những thứ người Đột Quyết này vào thành, chính là muốn cướp bóc, nếu như lâu không tìm được người, làm trễ nãi quá nhiều thời gian, thì chính bọn hắn cũng không bình tĩnh nổi rồi.

Đang suy nghĩ như thế thì bất chợt chỗ miệng giếng truyền tới tiếng người nói: "Sợi dây này bị đứt."

Hắn vừa cầm sợi dây vừa nói!

Trái tim của Trương Khởi lập tức treo lên, hai cái tay, càng thêm nắm chuôi dao thật chặt.

Lúc này, tên còn lại nói: "Cho ta nhìn một chút.". Tiếp đó, cũng không biết người kia nói câu gì đó, chỉ thấy hắn giơ đuốc lên, đi tới chỗ miệng giếng.

https://thuviensach.vn

Nhìn ngọn đuốc bập bùng trên miệng giếng, bất tri bất giác, cánh môi cũng bị Trương Khởi cắn nát, mùi tanh lập tức tràn ngập trong mũi.

Ngay sau đó, chỗ miệng giếng liền xuất hiện một gương mặt râu ria xồm xoàm, sau khi liếc mắt nhìn một lúc.

Mồ hôi hột lớn như hạt đậu, bắt đầu chảy xuống gò má của Trương Khởi, một giọt lại một giọt, thấm vào phần môi của nàng, hai mắt trở nên cay xè.

Trong lúc đình trệ hô hấp, cứng ngắc co chân lại thì người nọ đứng lên, nói: "Quá sâu, không thấy rõ."

Rốt cuộc, một người khác cũng không nhịn được nói: "Đi thôi."

Tiếp đó, trước mặt Trương Khởi bỗng tối sầm, hai người kia liền giơ cây đuốc rời đi.

Đến đây, Trương Khởi liền thở phào nhẹ nhõm, nàng nhắm mắt lại, nặng nề tựa vào vách thùng, theo động tác của nàng, tiếng nước giếng bì bạch lại vang lên.

Trong đêm tối yên tĩnh, thì tiếng động này nghe thật chói tai, nhưng thật may bên ngoài đang ồn ào hỗn loạn nên không ai nghe thấy được.

Hai người kia sau khi đi, người Đột Quyết hiển nhiên cũng mất hứng thú, dần dần, những ánh đuốc trên đầu Trương Khởi càng ngày càng mờ.

Chỉ là, kèm theo ánh sáng ảm đạm đó, là tiếng bước chân nặng nề, trong tiếng bước chân, còn có người hét lớn "Nặng thì để xuống, cầm những thứ có thể cầm thôi."

Lại có một người hùng hùng hổ hổ nói: "Con mẹ nó, những người Trung nguyên này thật nhàm chán, có tiền liền mua những cây gỗ thật là nặng, toàn bộ đổi thành vàng bạc châu báu, không dễ dàng hơn sao?"

https://thuviensach.vn

Chìm trong tiếng những tiếng mắng chửi đó, thì đột nhiên, có một vật được quẳng cuống miệng giếng, lại vừa đúng đập trúng trán của Trương Khởi, nhất thời, làm cho nàng đổ máu đầm đìa.

Cho tay nhét vào trong miệng, chận lại tiếng rên thiếu chút bật ra, Trương Khởi lau đi dòng máu đang chảy xuống, đưa tay mò vật kia. Thì ra là một cái chặn giấy làm bằng gỗ được chạm khắc cầu kỳ. Trong bóng tối, cũng không biết đây là loại gỗ gì , sao lại như thế nặng như vậy, đập lên trán nàng liền chảy máu không ngừng.

Trong đau đớn, Trương Khởi ấn lên trán thật chặt, nín thở chờ thời gian trôi qua.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Gặp Lại

Trải qua cả đêm dài đằng đẵng trong đau khổ chỉ chờ mong đến lúc trời sáng.

Lúc trời sáng, hiển nhiên tất cả mọi thứ trong phủ đệ này sẽ được mang đi sạch sẽ. Nhưng bới vì mất quá nhiều máu nên đầu của Trương Khởi choáng váng trầm trầm, đang muốn ngủ thì đột nhiên cảm thấy sốt nóng truyền đến.

Nàng ngẩng đầu nhìn lên, trên đỉnh đầu là ngọn lửa ngập trời.

Chắc thấy chẳng còn gì để cướp bóc vơ vét nữa nên người Đột Quyết, mới thả một cây đuốc vào đây muốn cho cả phủ đệ này bốc cháy thành tro.

Cảm thấy toàn thân nóng rực đến bức người, Trương Khởi vụng trộm thầm nghĩ: không phải Vũ Văn Ung đã nói, trong thành còn lưu lại hơn một vạn người nữa sao, có lẽ toàn bộ đã uống say, ngủ như chết rồi, cho nên mới không thể chống cự như vậy, chỉ trong một khắc ngắn ngủi tất cả đều đi tong? Hay cũng có thể nói khi thấy người Đột Quyết phá thành, tinh thần của bọn họ hoang mang sợ chết, từng người một chỉ lo chạy trối chết, khiến cho cả thành Vũ Uy không hề có chút sức chống cự nào ?

Rồi nàng lại nghĩ: không biết Vũ Văn Ung có chạy thoát thành công hay không ? Lần này tuy nói là ngự giá thân chinh, nhưng thực tế người làm chủ lại là Vũ Văn Hộ, một hoàng đế nhỏ bé như hắn chẳng những không làm chủ được, mà lúc nào cũng phải giả vờ làm một kẻ ngu ngốc, đi xu nịnh cho quyết đinh sai lầm của lão ta. Lần thất bại này, chỉ sợ sẽ trở thành một điểm nhơ trong cuộc đời của hắn.

https://thuviensach.vn

Tiếp đến nàng lại nghĩ: Không biết Cao Trường Cung ở nơi đó, có phải đã giết rất nhiều người Đột Quyết hay không? Có lẽ hiện tại chứng kiến cảnh tượng như thế này, nhất định hắn sẽ rất sung sướng?

Còn cả A Lục nữa, thậm chí, trong hoảng hốt, nàng lại còn nhớ đến ngày xưa lúc còn ở Nam Trần, nhớ đến Trương Cẩm, Thái phu nhân, ... ,

Có lẽ là do mất máu quá nhiều, nàng cảm thấy thật khó thở, trước mắt cũng trở nên mờ mịt, trong mơ hồ, nàng buộc mình phải suy nghĩ miên man.

Nàng không muốn chìm vào giấc ngủ mê man.

Nàng sợ mình sẽ ngủ luôn không tỉnh dậy được nữa.

Trong mơ màng, môi của Trương Khởi trở nên khô khốc, cố đè nén kích động của bản thân gọi ra một cái tên khác, chỉ cúi đầu kêu: "Mẫu thân", trong quá khứ hình như nàng đã từng có một khoảng thời gian hạnh phúc, thỏa mãn, vui vẻ?

Còn nữa, còn có những năm tháng, đã từng vui vẻ qua, tuy có lo lắng, tuy có oán khổ, nhưng cũng thật sự tiêu dao khoái hoạt.

Nếu như có thể nàng nguyện ý bỏ ra tất cả, chỉ cần có thể giống như những cô gái bình thường khác, có phụ có mẫu, có phu quân, có con cái, có người thân, sống vui vẻ, hạnh phúc, mỹ mãn thì dù cho chỉ sống một năm thôi cũng được..... . . .

Chỉ cần một năm, dù cho một năm sau, có bắt nàng phải chết cũng được.

Nàng chỉ muốn chân chính được thỏa mãn, được hạnh phúc, không có bất kỳ phiền não, nhưng một năm qua thứ mà nàng có được không phải là hạnh phúc, cũng không phải là thỏa mãn, mà chỉ có bình tĩnh, không có phiền não cùng với thấp thỏm lo âu mà thôi.

https://thuviensach.vn

Thế gian này, có người theo đuổi vinh hoa phú quý, có người theo đuổi thành công, có người kích thích khát vọng, có người lại muốn cao cao tại thượng, còn nàng khát vọng duy nhất chính là hạnh phúc.

Trong mơ hồ Trương Khởi cho tay vào nước giếng, muốn mượn sự lạnh lẽo của nó kích thích bản thân trở nên tỉnh táo một chút.

Bên ngoài tiếng lửa cháy càng ngày càng hăng, khiến người ta thấy sốt ruột lo lắng, khói dầy đặc nổi lên cuồn cuộn , làm cho Trương Khởi vài lần hít thở không thông. Thật may là, lúc thật sự khó chịu thì nàng sẽ dùng nước vẩy lên trên mặt, thế là hóa giải được mấy phần.

Thời gian im hơi lặng tiếng dần dần trôi qua.

Cũng không biết trải qua bao lâu, có lẽ là một ngày, cũng có lẽ là nửa ngày, có khi lại là hai ngày, nàng mơ hồ nghe thấy tiếng người gọi: "A Khởi." "A Khởi....."

Đang chìm trong trạng thái mê muội, Trương Khởi đột nhiên cắn đầu lưỡi một cái, để cho mình tỉnh táo lại.

"A Khởi", đúng là có người đang gọi nàng, đúng là có người!

Trương Khởi vội vàng hô lên: "Ta ở đây".

Nàng cố gắng lấy tất cả hơi sức để hô lên, nàng cứ cho rằng tiếng nói của mình rất lớn, nhưng không biết tại sao, lúc nói ra lại như muỗi kêu. Không được! Đầu nàng đang chảy nhiều máu như vậy, hiện tại thời tiết lại lạnh lẽo, hơn phân nửa đã nhiễm bệnh, lại bị hun khói lâu, chỉ sợ giọng nói cũng bị hun hỏng rồi.

Trương Khởi lại tỉnh táo hơn một chút. Nàng mò mẫm đứng lên, cố thét to: "Tôi đang ở trong giếng.", nhưng có lẽ âm thanh còn chưa đủ lớn.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài, khắp nơi tường đổ vách xiêu, một tên hộ vệ lại gần, cất giọng trong trẻo: "Quận Vương, xem ra không có ở đây."

"Nàng ấy ở đây.", giọng của nam nhân kia cực kỳ khàn, chất chứa vẻ mệt mỏi, thậm chí là hốt hoảng, hắn trầm giọng nói: "Ta biết rõ nàng ấy ở đây."

Cắn chặt răng, hắn lại trầm giọng nói: "Báo tin xuống dưới, tiếp tục tìm.". Tiếp đó, hắn lại dặn dò: "Đừng vội kinh động đến người Đột Quyết!", "Vâng." Trương Khởi lo lắng nhìn lên phía trên, một tiếng lại một tiếng gọi: "Ta ở đây, ở trong giếng."

Nhưng cho dù nàng dùng sức lớn đến đâu, nhưng giọng nói cất ra lại yếu giống như muỗi kêu vậy.

Kêu một tiếng lại một một tiếng, cho đến cổ họng tắc nghẹn không nói được nữa, Trương Khởi mới vốc một ngụm nước giếng lên uống, nàng vốn đang rét run, cả người không ngừng run rẩy, hàm răng va vào nhau lập cập, lại ngâm trong nước lạnh thời gian dài nên càng thêm lạnh đến đau nhói.

Đột nhiên, nàng nhớ lại trong lồng ngực mình còn nhét bánh ngọt, vội vàng lấy hai cái nhét vào trong miệng.

Trên trán nàng vừa nóng lại sưng, toàn thân mềm nhũn đến lợi hại, chỉ mới làm động tác này thôi, đã mất tất cả hơi sức. Vô lực nuốt bánh xuống, Trương Khởi lại giương mắt nhìn chỗ miệng giếng.

Trong hoảng hốt, nàng cư nhiên lại nghe được giọng của Cao Trường Cung, nàng nghe thấy hắn đang gọi: “A Khởi rồi lại A Khởi”

Sao bỗng dưng lại nghe thấy tiếng của hắn chứ, xem ra nàng bệnh cũng không nhẹ.

Trương Khởi cười cười, hắng giọng lên tiếng: “Trường Cung, ta ở trong giếng”, nàng phát hiện bản thân còn nghe không rõ mình đang nói cái gì

https://thuviensach.vn

chứ huống chi..., vô lực tựa vào vách thùng, một tiếng lại một tiếng, vô lựa gọi: “Ta ở đây, ở trong giếng này”.

Cũng không biết trải qua bao lâu, đột nhiên, nàng nghe chỗ miệng giếng truyền đến giọng nói quen thuộc của Cao Trường Cung: “Nàng ấy đang đáp lại ta.”

Một âm thanh khác lại nói: “Quận Vương, nhiều người trong chúng ra cũng không nghe thấy gì, ngài... ngài thật sự nghe được sao?”

“Ta nghe thấy, nàng ấy đang ở chỗ này”. Tiếng bước chân của hắn lại càng ngày càng xa.

Trương Khởi khẩn trương, nàng khàn khàn rống lên: “Trường Cung, ta ở nơi này!”. Nàng chỉ gọi ra được chữ “Trường”, còn chữ phía sau, bởi vì cổ họng quá mức khàn khàn, mà không phát ra được.

Chỉ thốt ra được đúng một chữ, nhưng lại yếu ớt, vô lực.

Tại âm thanh của những nhà bên cạnh bị ngọn lửa thiêu đốt cháy vang lên không ngừng, ở trên đường phố chìm trong tiếng chấn động thất thanh dồn dập, vì thế tiếng của Trương Khởi, cơ hồ không có người nào nghe thấy, trừ chính nàng.

Nhưng Cao Trường Cung đang cất bước bỗng nhiên dừng lại.

Thấy hắn quét mắt nhìn mọi nơi, một tên hộ vệ kêu lên: “Quận Vương!”

Mới gọi ở nơi này, Cao Trường Cung đột nhiên cất bước, đi tới chỗ miệng giếng.

Hắn cúi người xuống, cầm sợi dây đã bị cắt thành hai khúc lên. Liếc mắt nhìn, Cao Trường Cung trầm giọng nói: “Đây là bị đao chặt đứt.”, rồi liếc mắt nhìn xung quanh, hắn lại nói: “Thùng nước không có ở đây.”

https://thuviensach.vn

Giọng của hắn lập tức trầm xuống: “Mau cầm cây đuốc tới.”

“Vâng.”

Rốt cuộc, trước mắt, lại xuất hiện một cây đuốc sáng choang.

Nhìn này câu đuốc đang cháy phừng phừng, Trương Khởi ngẩng mặt, cất giọng khàn khàn: “Trường Cung, Trường...”

Giọng của nàng vô cùng yếu ớt, cơ hồ không nghe rõ.

Mà trong lúc nàng mở miệng nói, thì gương mặt tuấn mỹ tuyệt luân của Cao Trường Cung bỗng nhiên khựng lại, chỉ thấy hắn nghiêng đầu, nghiêng tai lắng nghe một hồi. Sau đó, trên mặt của hắn thoáng qua vẻ vui mừng như điên, run giọng nói: “Nàng ấy ở trong giếng. Nhanh, mau ném một sợi dây xuống.”. Dứt lời hắn liền đoạt lấy sợi dây này, vung xuống đáy giếng.

Sợi dây vừa rơi xuống, hắn liền cảm thấy có người khẽ động vào sợi dây.

Quả nhiên có người!

“Đi chuẩn bị một sợi dây cùng một thùng gỗ, phải đi xuống giếng nước, đưa cái thùng cắt kia lên.”

“Vâng.”

Không bao lâu, một thùng lớn liền xuất hiện trước mắt Trương Khởi.

Trương Khởi vịn vào cái thùng này, gian nan, choáng váng cũng không biết mất bao nhiêu thời gian mới có thể kéo lên được.

Nàng vừa mới vào thùng, thùng gỗ đột nhiên kéo lên băng băng, tiếp đến là những vầng sáng chói lóa như ánh mặt trời rọi vào trong mắt.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi theo bản năng nhắm mắt lại, thân thể chợt nhẹ bẫng, rồi nặng nề rơi vào một lồng ngực ấm áp.

Cảm thấy vòm ngực này quá ấm áp, nàng khó khắn mở mắt ra.

Đập vào mắt là gương mặt tuấn mỹ long đong mệt mỏi, gò má gầy gò của Lan Lăng Vương đang bị bụi bặm cùng tàn tro bám đầy.

Nhìn hắn, Trương Khởi cong cong khóe môi, cười cười.

Nàng không cười còn đỡ, vừa mỉm cười, hốc mắt hắn liền đỏ lên, hai cánh tay càng thêm thắt chặt, dùng sức, ấn nàng ở trên ngực.

Mới vừa ấn lên, hắn lại nhanh chóng buông ra, cúi đầu nhìn nàng, động tác kế tiếp, liền trở nên thật cẩn thận.

Phụ nhân ở trong ngực hắn, trước đây luôn tươi cười, xinh đẹp mà giờ khắc này, lại thật xốc xếch, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đang dính đầy vết bẩn, không đúng, còn có vết máu, từng cục máu, cơ hồ trải đầy trên mặt của nàng.

Cảm thấy tay của Quận Vương đang run, một tên hộ vệ khẽ gọi: “Quận Vương?”

Cao Trường Cung dùng tay áo nhúng vào trong thùng nước, lau mặt cho Trương Khởi. Đợi đến lúc những vết máu trên mặt đã được lau sạch, thấy trên trán chỉ có một vết thương thì hắn mới thở phào nhẹ nhõm. Nhưng rồi sau đó hắn lại trầm mặc.

Vết thương trên trán nàng, vừa đỏ vừa sưng, cả người lại nóng ran, loại vết thương như thế rất nguy hiểm!

Nghĩ tới đây, hắn đột nhiên đứng lên, cẩn thận từng li từng tí đổi một tư thế cho Trương Khởi lần nữa, để cho nàng thoải mái dựa vào lồng ngực của

https://thuviensach.vn

mình, sau đó hắn cất giọng khàn khàn ra lệnh: “Chúng ta ra khỏi thành.”

“Vâng.”

Cảm thấy toàn thân Trương Khởi vì lạnh mà run lẩy bẩy, Lan Lăng Vương cởi áo khoác xuống, bao bọc nàng thật kỹ, rồi mang theo chín hộ vệ, vượt tường mà qua.

Bước chân của bọn hắn thật nhẹ nhàng, trong đó có một tên hộ vệ hiển nhiên hết sức quen thuộc với thành Vũ Uy, dẫn hắn chuyển tây chuyển đông, không bao lâu sau, liền tới chỗ cửa thành.

Đến nơi này thì đám người bọn họ đã có chừng trăm người bởi vì bận tâm đến người Đột Quyết, mà chia làm hai ba mươi tổ.

Đám người Đột Quyết vội vàng xông vào thành Võ Uy không kịp chuẩn bị liền cướp đốt giết hiếp, nhưng bởi vì biết viện quân lân cận không thể tới được trong nữa khắc, cho nên lúc đầu chúng mới đóng cửa thành đòi tìm Hoàng đế Bắc Chu, thấy không có kết quả hiện tại đã mở cửa thành ra.

Vì đề phòng người trong thành chó cùng rứt giậu, bọn họ để mặc cho dân chúng ra vào, chỉ cần không dẫn theo những cô gái có dụng mạo xinh đẹp thì bọn họ sẽ không quản.

Đám người Lan Lăng Vương xen lẫn trong dân chúng, đang vội vàng đi ra cửa thành thì một người Đột Quyết lại nghiêng mắt nhìn thấy Trương Khởi ở trong ngực hắn, lập tức vung đao kêu lên: “Hán tử kia, mau để nữ nhân ở trong lòng ngươi xuống!”

Lúc này, Lan Lăng Vương đã đi tới dưới cửa thành.

Mấy tên Đột Quyết thấy Lan Lăng Vương không thèm quan tâm đến mình, oa oa kêu một tiếng, vung đao lên, xông đến.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương cũng không quay đầu lại, chỉ gia tốc bước chân.

Mà mấy tên người Đột Quyết đang kêu to vọt tới, bỗng nhiên lại thấy từ hai bên tả hữu của Lan Lăng Vương vọt ra hai tên hán tử, hai người này sờ tay vào ngực, chỉ thấy ánh lạnh lóe lên, một thanh đoản đao liền rơi vào tay.

Chỉ thấy hai hán tử thân thủ nhanh như chớp đâm vào trong ngực người Đột Quyết, tiếp theo là tiếng dao đâm vào da thịt truyền tới, trong nháy mắt, bốn tên kia liền ngã ra đất giãy giãy.

"Đùng", cửa thành nhất thời đại loạn, tiếng gào của người Đột Quyết, tiếng ngựa hí, tiếng la khóc của dân chúng chạy trộn hòa lẫn vào nhau thành một đoàn.

Những thứ này thế nhưng lại không mảy may có chút quan hệ nào tới Lan Lăng Vương.

Hắn vừa ra thành, liền đưa ngón tay đặt ở bên môi huýt một cái, liền thấy tiếng ngựa lộc cộc lộc cộc bén nhọn phá không mà ra, một con tuấn mã màu đen xuất hiện trên quan đạo.

Tuấn mã kia cực kỳ thần tuấn, trên lưng của nó còn vác theo binh khí, Lan Lăng Vương vừa bế Trương Khởi, vừa bước một bước dài nhảy lên lưng ngựa.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Yêu Và Hận

Trong lúc hắn giục ngựa rời đi thì có hơn một trăm tiếng hí vang lên đồng thời, từ nơi cách đó không xa, một bầy ngựa đang phi đến. Chúng hộ vệ cùng nhau lên ngựa, sau đó tùy tiện chém giết mấy tên Đột Quyết đang truy kích đằng sau, rồi vội vã đuổi theo Lan Lăng Vương.

Đến khi thần trí của Trương Khởi thoáng tỉnh táo lại thì sắc trời đã tối.

Nàng mở hai mắt ra, nhìn vào những vì tinh tú trên khoảng không mênh mông, từ từ xoay đầu lại.

Nàng phát hiện mình đang nằm trên một tấm da hổ, bên cạnh là đống lửa bập bùng. Cách đó không xa, có thể nghe được tiếng cười đùa của mấy nam nhân.

Nhíu nhíu mày, Trương Khởi cố gắng ngồi dậy.

Vừa mới động đậy, một người có bóng dáng cao lớn, mạnh mẽ, rắn rỏi từ trong bóng tối đi tới. Hắn bước một bước dài xông đến, sau khi đặt chén thuốc trong tay xuống dưới đất, khuỵu gối khom người, cẩn thận đỡ Trương Khởi dậy, ôm nàng vào trong ngực mình, hắn cúi đầu trầm giọng hỏi: "Sao rồi?", vừa nói, hắn vừa vươn tay đặt lên trên trán nàng.

Cảm thấy trên trán không còn nóng như trước nữa, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, vừa buông tay ra, hắn liền đối mặt với ánh mắt trong trẻo long lánh như làn nước của Trương Khởi. Bởi vì vẫn còn bệnh cho nên ánh mắt này, ít đi một phần lạnh lùng, nhiều hơn một phần mê ly cùng với mờ mịt. Ánh mắt của nàng nhìn hắn đầy kinh ngạc, tựa như, không thể tin được người ở

https://thuviensach.vn

trước mặt mình chính là hắn, nàng rất muốn vươn tay ra sờ sờ lên mặt của hắn, rồi lại chần chừ, do dự, không dám .

Ánh mắt như thế khiến cho Lan Lăng Vương không khỏi sững sờ ngây ngô.

Rồi sau đó hắn vội vã cúi đầu, cầm chén thuốc từ trên đất lên, múc một thìa đưa tới bên môi Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "Uống thuốc đi."

Trương Khởi kinh ngạc hé môi, từ từ nuốt vào.

Cứ như vậy, hết thìa nọ nối tiếp thìa kia, Trương Khởi cứ thế uống hết bát thuốc.

Hai người cũng không ai nói chuyện với ai.

Trương Khởi vô cùng kinh ngạc mà nhìn hắn, đột nhiên, nàng lẩm bẩm hỏi: "Mấy ngày?"

Nàng hỏi một câu ngắn ngủn chẳng đâu vào đâu thế nhưng hắn vừa nghe đã hiểu được. Rũ mắt xuống, hắn nhỏ giọng nói: "Một ngày." , rồi giải thích tiếp: "Tối hôm qua người Đột Quyết phá nát thành, thành Vũ Uy bị công rồi, mới chỉ một ngày."

Mới một ngày?

Trương Khởi kinh ngạc quay đầu nhìn về phía thành Vũ Uy. Nơi đó vẫn chìm trong ngọn lửa cao ngất trời. Nói như vậy, mình chỉ bị vây nửa ngày, liền được hắn cứu.

Nàng còn tưởng rằng, đã qua thật lâu , thật lâu.....

Từ từ quay đầu. Trương Khởi nhìn về phía hắn.

https://thuviensach.vn

Trong mắt của hắn, giăng đầy tia máu, gương mặt gầy gò phải không có mấy lạng thịt. Nàng vừa nhìn sang hai bên, đây là một sườn núi, trên sườn núi, ước chừng có hơn một trăm hán tử đang ngồi. Một số người trong miệng vẫn còn đang nhai thịt. Một so khác đã nằm xuống đất thở to ngủ.

Nửa ngày, hắn chạy tới thành Vũ Uy, nhất định rất vất vả..

Trương Khởi mở to mắt, từ từ nghiêng đầu đi.

Cảm thấy ánh mắt của nàng không đúng, hắn để chén thuốc xuống , thật thấp nói: "Lại không thoải mái?", rồi đưa tay đặt lên trên trán nàng nhưng vẫn không xác định được. Vì vậy hắn cúi đầu, lấy môi dán lên trán của nàng.

Môi của hắn gần sát với mình. Trương Khởi run rẩy không thôi.

Trong giọng nói của hắn đã nghe ra chút hốt hoảng: "Chúng ta đi tìm đại phu!"

Hắn vừa muốn ôm lấy nàng, Trương Khởi liền kéo lấy ống tay áo của hắn. Nàng nhỏ giọng nói: "Ta không sao", thấy hắn không tin, nàng khẽ cười nói "Thật, ta không sao, đỡ hơn rồi."

Lan Lăng Vương hiển nhiên vẫn chưa tin, hắn nghiêm túc quay mặt của nàng hướng về phía ánh lửa, so sánh lại so sánh, còn đưa tay ấn lên miệng vết thương mấy cái, nói: "Kim Sang Dược này, chính là chuẩn bị cho ta mình, thuốc cũng chỉ tạm thời tìm được trong rừng thôi.". Hắn nhẹ giọng nói: "Bản thân ngươi yếu ớt không bằng trượng phu, ngàn vạn đừng cố chống đỡ, nếu có gì không thoải mái, lập tức nói cho ta biết."

Trương Khởi liền "vâng" một tiếng đáp lại.

Nàng nhẹ nhàng hỏi: "Trường Cung, làm sao ngươi biết thành Vũ Uy đã xảy ra chuyện?"

https://thuviensach.vn

Nghe thấy nàng khẽ gọi tên của mình. Hai tay đang ôm lấy nàng đột nhiên cứng đờ, một lát sau, hắn mới nhỏ giọng nói: "Sau khi ta rời đi, cảm giác không ổn, liền quay trở lại, hạ trại ở cách nơi này ba trăm dặm. Vừa hay nhìn thấy cảnh người Đột Quyết bại lui, Vũ Văn Hộ truy kích."

Trương Khởi lại "Dạ" một tiếng.

Toàn thân nàng vẫn mềm nhũn, vô lực tựa vào trong ngực của hắn, Trương Khởi lẩm bẩm hỏi: "Vũ Văn Ung chạy thoát rồi sao?"

Nghe nàng nhắc tới Vũ Văn Ung, hắn lại cứng đờ lần nữa, một hồi lâu sau hắn mới cất giọng khàn khàn:"Vũ Văn Ung là một người thông minh, hắn ta chạy đến phương Bắc, đoán chừng sẽ hội họp với Vũ Văn Hộ". Chỉ có hội hợp, hắn mới có cơ hội quay trở lại, mới có thể rửa sạch nỗi sỉ nhục trước kia, mới có thể làm một Vũ Văn Ung kiêu ngạo, trừđiểm nhơ chạy trốn không ở lại trong lúc trọng đại như vậy. Cho dù cuộc chiến tranh này, hắn căn bản không có cơ hội nhúng tay.

Nói tới chỗ này, giọng của Lan Lăng Vương truyền đến thật thấp:" Hắn vứt bỏ ngươi mà chạy, ngươi không hận hắn sao ?"

Lại còn quan tâm hắn như vậy, một chút trách cứ oán hận cũng không có sao ?

Trương Khởi nhắm mắt lại, một lúc sau, giọng nói vô lực của nàng mới nhẹ nhàng truyền đến:" Ta chỉ hận ngươi....." Những người khác, nàng sẽ không oán hận, không muốn oán hận, cũng không có tư cách oán hận. Đối với Trương Khởi mà nói, quan hệ giữa nàng và Vũ Văn Ung vốn chỉ là quan hệ hợp tác bình thường. Nàng nghĩ,nếu trong lòng bọn họ nảy sinh lo lắng cực độ, ở mọi thời khắc cũng đều là tính toán đến quyền hành, lợi ích được mất, làm vợ chồng còn kém xa làm bằng hữu lâu dài, quan hệ cũng bền chắc.

https://thuviensach.vn

Cũng vì vậy màở cửa ải sống chết, Vũ Văn Ung mới vứt bỏ nàng, không thèm đểý, đó cũng là chuyện bình thường nhất.

Chỉ có mấy chữ nhưng lại làm cho hô hấp của hắn đột nhiên cứng lại.

Một hồi lâu, nàng mới nghe được hắn khàn giọng nói:" Thật xin lỗi." Hắn thầm nói:" Quá khứ, là ta quá ngu ngốc."

Trương Khải không trả lời.

Hắn cúi đầu xuống.

Ánh lửa chiếu vào trên mặt của nàng, khiến cho khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng càng thêm hồng thấu. Hai mắt của nàng đã khép lại, hô hấp đều đều, hắn làđã ngủ thiếp đi. Hắn đưa tay sờ lên trán của nàng, vẫn còn có chút nóng.

..... Bị ngoại thương, mà lại sốt không lùi, sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

Nghĩ tới đây, hầu kết của hắn liền dao động. Cẩn thận vươn tay, thay đổi tư thế cho nàng thoải mái hơn, hắn dựa vào thân cây khô suy nghĩ.

Thành Vũ Uy vốn cóđại phu, nhưng những đại phu kia trong lúc hỗn loạn như thế này nếu không phải bị giết thì cũng đã chạy trốn. Hắn đã sai người tìm nửa ngày, cũng không tìm được một người nào.

Bởi vì người Đột Quyết đã phá thành Vũ Uy, chung quay đây đều là binh hoang mã loạn, muốn tìm đại phu, cũng không có chỗđểđi tìm.

Nếu không phải trong túi của hắn, theo thói quen luôn để một ít Kim Sang Dược tốt nhất, thì lần này, hắn thật sự không dám nghĩ tới.

Đắm chìm trong trầm tư, hắn càng ôm lấy nàng thật chặt.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng là mùa hè, nhưng những cơn gió thổi tới lại mang đến cái lạnh thấu xương. Mỗi lần thấy nàng đang ngủ mà hàm răng va vào nhau cạch cạch, hắn lại ôm sát thêm một chút. Có thể theo động tác của hắn, nàng sẽ giãy dụa mấy cái, không biết làm sao, hắn lại vội vàng buông lỏng.

Bên trái tư, bên phải tưởng, bầu trời đã dần ngã về Tây.

Một loạt tiếng bước chân truyền tới.

Một tên hậu vệ ngồi xuống bên người Lan Lăng Vương, nhỏ giọng mà nói:" Quận Vương, người của chúng ta sớm nhất cũng phải tối mai mới có thểđến, chỉ sợ Trương cơ cũng phải đợi đến lúc đó, mới có thể tìm đại phu khám bệnh."

Lan Lăng Vương liền gật đầu coi nhưđã biết.

Thấy hắn chỉ cúi đầu, chuyên chú nhìn phụ nhân trong ngực, hộ vệ kia thở dài nói:" Vũ Văn Ung này cũng thật là vô tình. Sủng phi của mình, nói ném liền ném. Ai, những hoàng đế này, so với ý tưởng của chúng ta thật đúng là không giống nhau."

Lan Lăng Vương lần nữa ừ một tiếng, hắn cúi đầu, lại dùng môi thử nhiệt độ trên trán của Trương Khởi, rồi mới từ từđáp lại:" Văn Võ Bá Quan đều muốn chạy, trong hỗn loạn, không người nào nhớđến một phụ nhân, cũng là bình thường."

Trong lúc này, Trương Khởi trong ngực hắn khẽ run run.

Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn.

Hai mắt của Trương Khởi vẫn nhắm chặt, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng thấu đột nhiên khẽ gọi :" Trường Cung...."

" Uhm."

https://thuviensach.vn

" Ta hận ngươi !"

Thấy cả người Quận Vương cứng lại, hậu vệ kia há mồm trợn mắt, khẽ than :" Oa, ngủ thiếp đi vẫn còn mắng chửi người, nữ nhân quả thật là khó hầu hạ."

Mới nói đến đây, ngẩn đầu thấy sắc mặt âm hàn của Lan Lăng Vương, hộ vệ kia sợđến le lưỡi, vội vàng lui ra.

Hộ vệ kia vừa đi, Lang Lăng Vương lại dán môi vào trán Trương Khởi. Vừa dán vào, hô hấp của hắn cũng ngưng trệ, một lát sau, mới khẽ nói:" Chỉ cần ngươi mạnh khỏe, A Khởi, chỉ cần ngươi mạnh khỏe....."

Lúc ấy, hộ vệ kia lại chạy trở lại.

Hắn lén lút chạy đến bên cạnh Lan Lăng Vương, nhỏ giọng nói :" Quận Vương, tối hôm nay có muốn tiếp tục giảng bài hay không ?"

Tên hộ vệ này vẫn đam mê bát quái, nhưng cũng rất thông minh. Thân là con thứ chính của dòng dõi thế gia, từ nhỏđã lớn lên trong gia tộc khổng lồ, trong đó mẹ cả, mẹ lớn, Thất tỷ, Bát muội, Tam huynh, Tứđệ, từ làm buôn bán đến làm quan, nhiều vô số kể, không hề thiếu. Sau khi xuất chinh, chỉ vôý nghe được hắn ta tán gẫu với mọi người rằng :" Xưa nay đại quan trải qua mấy triều, vinh hoa không giảm, không khỏi hiểu rõ nhân tình thế thái." Sau khi nghe được những lời này, Lan Lăng Vương liền gọi đến bên cạnh, mỗi ngày nói chuyện một canh giờ.

Lan Lăng Vương trừng mắt liếc hắn một cái :" Cút _____"

Hộ vệ kia cười haha, vội vàng nhanh tay nhanh chân chạy mất. Chạy tới một chỗ cách đó không xa, hắn lại nấp sau một thân cây, tiếp tục nhìn Lan Lăng Vương và Trương Khởi say sưa, ngon lành.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Trương Khởi lần nữa tỉnh táo lại.

https://thuviensach.vn

Trời vẫn còn mờ tối.

Nàng ngẩn đầu lên, kinh ngạc mà nhìn vào đêm tối, bầu trời đen kịt, vừa cao vừa xa, quay đầu nhìn về phía người nam nhân bên dưới.

Lúc này, Lan Lăng Vương đã ngủ thiếp đi.

Hắn ôm nàng trong ngực, đầu nghiên qua một bên. Mặt chạm vào thân cây thô ráp, xù xì, ngủ rất chìm. Trong cơn gióđêm hè nhè nhẹ, hơi thở khe khẽ, lông mi thật dài rợp bóng.

Nhìn hắn, viền mắt của Truong Khởi nhanh chóng đỏ lên.

Không muốn kinh động đến hắn, Trương Khởi vẫn không nhúc nhích.

Mềm mại tựa vào ngực của hắn, lắng nghe nhịp tim mạnh mà có lực, một ít hận ý lại dâng lên trong lòng Trương Khởi. Làm cho nàng hận không thể cắn hắn một cái, hoặc đấm đá hắn dừng lại hoặc là, cầm cây đao để giết mình và hắn !

Đây thật ra là một ý tưởng rất kì quái, kể cả lúc hắn vứt bỏ nàng, thì nàng cũng chưa từng hận hắn đến như vậy, tất cả mọi người vứt bỏ nàng nhưng nàng cũng không hề thấy hận qua. Hiện tại hắn cứu nàng, lại khiến cho nàng hận đến vậy.

Trong lúc Trương Khởi không cách nào kiềm chế hốc mắt ẩm ướt, thì một bên tai lại truyền giọng nói đề thấp:" Tên họ Phương này lại dám dâng sơ tấu Quận Vương."

" Theo ta thì dứt khoát vung một đao là xong, nhưng Quận Vương lại quá phúc hậu, chẳng những không trách tội hắn, mà còn ở lại đợi nữa."

Hai người đang nói hăng say, đột nhiên một giọng nói lớn tuổi khác trầm muộn truyền đến :" Mau im miệng ! Cho ta ngủ "

https://thuviensach.vn

Hai người kia lập tức an tĩnh lại, không quá một khắc, tiếng ngáy đã vang lên. Lúc này, Trương Khởi lại nghe được người lớn tuổi kia thở dài, thầm nói :" Quận Vương lần này về nước, khẳng định là không có công lao rồi, nói không chừng còn khiến cho Bệ Hạ tức giận !"

Nói tới chỗ này người lớn tuổi kia lại thở dài nói tiếp :" Thật may Quận Vương vẫn

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Cùng Nhau Trở Về Trần

Trương Khởi hiện tại đang thấy choáng váng trầm trầm, cảm thấy cả người đều nói không ra lời, mềm nhũn vô lực, lúc nóng lúc lạnh cực kỳ khó chịu . Nếu không phải vì Lan Lăng Vương thật vất vả mới ngủ được, nàng liền đứng dậy đi tìm chăn cuốn lên trên người.

Bây giờ nghe những lời của người kia nói, trong bụng vừa loạn, người càng thêm khó chịu. Bình thường phản ứng của nàng coi như cũng nhanh nhẹn, nhưng hiện tại người không được thoải mái, vừa định làm gì đó đảo mắt liền quên mất.

Đang lúc này, Lan Lăng Vương đang ngủ thiếp đi đột nhiên ngồi thẳng dậy, cúi đầu nhìn nàng chằm chằm, khẩn trương hỏi: "A Khởi, ngươi không sao chứ?"

"Ta không sao."

Nghe được giọng nói của nàng còn có chút hơi sức, hắn liền thở phào nhẹ nhõm, cả người khẽ dựa lên trên trên cây khô cằn.

Một tay ôm nàng, một cái tay khác, lại theo thói quen đưa lại gần trán của Trương Khởi.

Hình như trán lại nóng lên rồi.

Lan Lăng Vương vọi vàng ôm nàng đứng lên.

https://thuviensach.vn

Cử động của hắn làm kinh động chúng hộ vệ, mọi người đồng thời mở mắt ra, đang ngủ cũng bị đồng bạn đánh thức dậy.

"Quận Vương, người thế này là?"

Lan Lăng Vương xoay người lên ngựa, nói: "Đi đến phía Bắc Trường Thành", hắn mím môi, không hề chớp mắt nhìn Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "Ta biết rõ ở gần Võ Uy có một bộ lạc y thuật rất cao, A Khởi bị thương không thể đợi đến ngày mai được ."

Chúng hộ vệ đồng thời dạ một tiếng, rồi từng người một dắt ngựa ra, xoay người nhảy phắt lên ngựa.

Lan Lăng Vương quay đầu lại nhìn bọn họ, dưới ánh lửa bập bùng này, thuộc hạ của hắn bởi vì mệnh lệnh của chính mình mà cho dù là nguy hiểm đến tính mạng cũng không hề chậm trễ chút nào. Hắn hơi nhếch môi, gật đầu hài lòng, quay đầu điểm danh mấy người, Lan Lăng Vương nói: "Các ngươi đến hội hợp với đại quân, nói với đám người Dương Hàn, khi ta không có ở đây thì để cho bọn họ ở tại chỗ đợi lệnh, mặc kệ tình huống có gì biến hóa, không thể manh động!".

"Vâng."

Lúc này, hắn lại nghe thấy đến Trương Khởi trong ngực nhỏ giọng gọi: "Trường Cung."

Nàng thốt ra hai chữ, hơi thở ấm áp thơm như hoa lan phả lên trên mặt của hắn. Không biết vì sao mà Lan Lăng vương có chút mất hồn. Hắn quay đầu, để gió thổi bay chua chát trong mắt, nhỏ giọng đáp một tiếng.

Giọng nói của hắn trong lúc vô tình. Trở nên nhẹ nhàng chậm chạp.

Trương Khởi nhỏ giọng nói: "Ta không cần phải gấp gáp như thế, ngươi đừng chậm trễ thời cơ chiến đấu.".

https://thuviensach.vn

Thân là Thống soái ba quân , lại xem chiến trường như trò chơi, điều binh tới, lại tạm thời rời đi, là tốt hay không hay không tốt?

Trương Khởi mê man mà thầm khẳng định: Không thể như vậy.

Thấy nàng lo lắng điều này, Lan Lăng Vương cười cười. Hắn lạnh nhạt nói: "Đừng sợ..... Lúc trước ta từng cùng người Chu tạo thành thế cục vây kín trước sau thật tốt, luận về công, ta đã chiếm được. Kế tiếp là do bọn họ phán đoán sai lầm, chỉ huy lung tung, ta ở bên ngoài, không hề bị ảnh hưởng".

Trương Khởi yếu ớt nói: "Không phải chuyện đó, là binh lính của ngươi, ngươi đã kêu bọn họ tới. Bọn hắn tới ngươi lại không có ở đây, như vậy không được, phải gặp nhau đã.".

Rồi nàng nghiêm túc nói: "Ta thật sự không sao. Thân thể ta khỏe như vậy, chờ quân y khám qua sẽ tốt thôi."

Thân thể của nàng khỏe mạnh? Lan Lăng Vương nhìn người đang nằm ở trong vòng tay của mình, hình như vừa dùng lực là có thể bóp vỡ vụn, lúc này hắn đột nhiên cúi đầu xuống.

Trong lúc Trương Khởi kinh ngạc mở to hai mắt, môi hắn lại nhẹ nhàng ấn lên trên trán nàng một nụ hôn, sau khi làm xong động tác này, hắn nhanh chóng ngẩng đầu lên, nói mà không có biểu cảm gì: "Nóng đến thế này rồi, ta không trì hoãn nổi"

Dứt lời, hắn quay đầu lại trầm giọng hạ lệnh."Đi"

"Vâng".

Hơn một trăm thiết kỵ đồng thời cất bước, đêm đen như mực, chỉ có ánh sáng của những cây đuốc tỏa ra hào khí, bụi bay đầy trời.

https://thuviensach.vn

Cho dù ở cấp tốc chạy băng băng thì Trương Khởi được hắn ôm vào trong ngực, cũng không phải lật nghiêng lật ngả.

Hắn rất cẩn thận. So với bất kỳ thời điểm nào trong một năm chung sống trước đây đều cẩn thận, đều dịu dàng hơn.....

Trương Khởi ngước đầu, con mắt không yên phận mà ngắm nhìn khuôn mặt cương nghị anh tuấn kia.

Đột nhiên, nàng sinh ra một loại kích động. Muốn lấy cây đao trong cái túi cái trên yên ngựa kia, giết chết hắn rồi cũng đã giết cả chính nàng mặc kệ là yêu hay là hận. Chết chính là lưu lại rồi, chết cũng sẽ không có oán hận, sẽ không có lo lắng, sẽ không có khổ sở, chết rồi nàng vĩnh viễn sẽ không oán niệm tình hắn, cũng sẽ không vừa nghĩ tới sự dịu dàng của hắn đồng thời sẽ nghĩ đến vị vương phi không đội trời chung ở trong phủ của hắn kia.

Đây là một sự kích động mãnh liệt . Nó thiêu đốt linh hồn của Trương Khởi, thiêu đốt lý trí của nàng.

Chỉ có chết, mới chính là cái kết tốt đẹp nhất, hoàn chỉnh nhất, nhưng có lẽ trời quá tối, con ngựa phi băng băng trên đường gập ghênh bất chấp tất cả, rồi nặng nề rơi ngay vào một hố bùn. Dồn dập mà đến, làm cho cả người Trương Khởi nảy lên trên.

Thân hình của mình còn chưa ổn định, hắn đã ưỡn người lên, dùng eo lưng làm giá đỡ, cố gắng hóa giải độ xóc nảy, tránh cho nàng bị tổn thương.

Nhìn thấy hắn vội vàng cúi đầu, cẩn thận nhìn vết thương của mình. Trương Khởi liền nhắm hai mắt lại.

Ánh mắt chua xót lặng lẽ khép lại. Chỉ muốn suy nghĩ một chút mà thôi, chỉ suy nghĩ một chút...

https://thuviensach.vn

Mà trong đám hộ vệ, có một số lính trinh sát đối với địa hình nơi này hết sức quen thuộc, dưới sự dẫn dắt của họ, hơn một trăm người không có một ai gặp nguy hiểm, lướt qua phạm vi thành Vũ Uy, phi thẳng vào tuyến trong biên giới của thành phía Bắc.

Mà lúc này, trời mới vừa tảng sáng không lâu.

Trải qua mấy canh giờ lật nghiêng lật ngả, Trương Khởi đã choáng váng trầm trầm, lại bị Lan Lăng Vương lay tỉnh, nàng cũng chỉ theo phản xạ mà cười với hắn một tiếng, ánh mắt mê man, hô hấp dần dồn dập, hình như lúc nào cũng có thể sẽ lâm vào hôn mê.

Tình huống như thế, Lan Lăng Vương rất quen thuộc, thuộc hạ của hắn mỗi một năm hết tết đến cũng sẽ có rất nhiều người sau khi bị thương đều xuất hiện tình huống như thế, sau đó vì không chữa trị kịp mà chết.

Bất tri bất giác, hắn ôm Trương Khởi càng thêm chặt.

Có lẽ là hắn ôm quá chặt, nên không được bao lâu, Trương Khởi liền ưm một tiếng, kêu: “Đau.”

Lan Lăng Vương vội vàng thả lỏng dây dương, cánh tay cũng nới lỏng hơn nhiều.

Trương Khởi mở mắt ra thấy hắn không chớp mắt nhìn mình chằm chằm, hai con mắt đỏ ngầu, phản xạ đầu tiên chính là dịu dàng cười một tiếng.

Thấy nàng mỉm cười, vẻ mặt của hắn lại càng thêm bi ai.

Đột nhiên, hắn khàn giọng gọi: “A Khởi.....”

“Vâng.”

“Ngươi muốn gì?”

https://thuviensach.vn

Nàng muốn cái gì? Trương Khởi ngẩng đầu lên, nàng đưa mắt nhìn ra phía chân trời đang bắt đầu ló dạng, thì thào mà nói: “Ta muốn trở về Trần....”

“Được, chờ vết thương của ngươi lành, ta sẽ dẫn ngươi trở về Trần!”

Hắn dẫn nàng đi?

Trương Khởi nghiêng đầu, gương mặt hồng thấu, ánh mắt mơ màng mà ngây thơ: “Ngươi cũng đi sao?”

“Uhm.”

“Nhưng ta không muốn ngươi đi.”

Nhìn vào làn da đen nhẻm của hắn, giống như ánh mắt sâu xa lúc nửa đêm, Trương Khởi nghiêng đầu nói: “Thương thế của ta khỏi, ta muốn trở về Trần, ta muốn tìm một chỗ không ai biết, không ai thấy..... Ta không muốn ngươi đi.”

Hắn cúi đầu, dán sát mặt mình lên trên mặt của nàng, cảm giác cánh môi mang theo vị mặn khổ sở. Hắn nhẹ nhàng mà nói: “Ta về sau sẽ không bao giờ thương ngươi như vậy nữa.”

Nói xong câu đó, thật lâu không nghe thấy nàng trả lời, hắn mở mắt ra, lại thấy nàng đã ngủ mê man rồi.

Đám hộ vệ canh giữ ở chung quanh. Nhìn thấy hai cánh tay của Lan Lăng Vương đang run rẩy, một người vội vàng giục ngựa tiến lên, lớn tiếng nói: “Quận Vương, phía trước chính là bộ tộc Thiết Mạc Lạc.”

Hắn chỉ vào một góc nhỏ nhất ở phương Bắc, nghiêm túc nói: “Chỉ một canh giờ, tối đa là một canh giờ, chúng ta liền có thể gặp được thái y.”

https://thuviensach.vn

“Đi _____” giọng nói của Lan Lăng Vương có chút hung dữ. Nhìn hắn giục ngựa chạy như điên về phía trước, chúng hộ vệ vội vàng đuổi theo.

Một lúc lâu sau, đoàn người bắt đầu tiến vào Tiểu bộ lạc.

Một phần của bộ lạc Thiết Mạc Lạc đột nhiến thấy đám người Trung Nguyên hung hăng kéo đến, đồng thời thét lên, cảnh báo nhau chạy trốn. Thấy thế, Lan Lăng Vương tháo mặt nạ xuống, lộ ra khuôn mặt tuấn mỹ của mình, lớn tiếng nói: “Thái y ở đâu?”

Thấy những người này vẫn còn không muốn sống mà chạy trốn, mặt Lan Lăng Vương liền trầm xuống. Hắn rút bội kiếm ra, vung tay phải lên, thanh kiếm lạnh lẽo giương thẳng lên trời rồi cắm xuống trước mặt năm thiếu niên đang sợ hãi chạy như điên. Bị một thanh kiếm đầy sát khí đâm vào dưới chân, chân của bọn họ liền mềm nhũn, đồng thời tê liệt ngã xuống đất. Lúc này, Lan Lăng Vương trầm mặt, không kiên nhẫn lên tiếng quát lần nữa: “Thái y ở đâu?”

Bị giọng nói đầy sát khí của hắn chấn động, một thiếu niên cà lăm lên tiếng: “Ở đây,...ở đây.”

Một thiếu niên khác cũng đồng thời lên tiếng: “Đi.... đi hái thảo dược rồi.”

Lan Lăng Vương giục ngựa xông đến, vọt tới trước mặt thiếu niên vung tay áo một cái. Sau khi nhặt bội kiếm của mình lên, chỉ nghe thấy hắn âm trầm ra lệnh: “Phát động người đi tìm, một canh giờ mà không thấy, đừng trách ta đốt bộ lạc này của ngươi.”

“Vâng, vâng, vâng.”

“Các ngươi cũng đi đi”, lời này của hắn là ra lệnh cho chúng hộ vệ.

“Dạ.”

https://thuviensach.vn

Dưới sự áp bức của trăm hộ vệ, người của cả bộ lạc đều xuất động tìm kiếm.

Mà Lan Lăng Vương cùng với Trương Khởi, dưới sự dẫn dắt của năm thiếu niên kia, đi tới một cái lều.

Lúc này năm thiếu niên đã nhìn thấy được diện mạo thực của Trương Khởi. Từng bước từng bước mà mất hồn mất vía, thỉnh thoảng lại quay đầu sang nhìn.

Lan Lăng Vương không để ý đến bọn họ, cũng không bắt bọn họ đi tìm người, năm thiếu niên ở chỗ này, cũng chẳng khác gì là con tin của hắn, nghĩ đến người thân của bọn họ, sẽ dụng tâm hơn một chút.

Hắn cẩn thận đặt Trương Khởi ở trên một miếng vải bạt, rồi ngồi xổm xuống bên cạnh, dịu dàng gọi: “A Khởi, A Khởi.....”

Hắn gọi mất mấy tiếng, Trương Khởi mới chậm rãi mở mắt ra.

Mới mở mắt ra nhìn thấy Lan Lăng Vương, nàng khẽ mỉm cười, nụ cười này, làm cho bên trong lều vang lên năm tiếng hít khí vang dội.

Thấy nàng mới vừa mở mắt ra, lại tiếp tục muốn ngủ, Lan Lăng Vương nhỏ giọng nói: “A Khởi, đừng ngủ, chúng ta có thể về nước Trần rồi.”

Đợi chút nữa là có thể về Trần?

Trương Khởi hình như tỉnh táo hơn một chút, nàng kinh ngạc nhìn Lan Lăng Vương, đột nhiên có dòng lệ chảy xuống: “Ta không muốn ngươi đi.”

Lan Lăng Vương dịu dàng nhìn nàng chằm chằm, nhưng không đáp lời.

Trương Khởi nức nở nói: “Ta không muốn ngươi đi.”

Hắn vẫn không đap lời.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi tuy oán hận, nhưng hiện tại nàng không còn hơi sức, chỉ chảy nước mắt, một câu lại lặp lại một câu: “Ta không muốn ngươi đi....Đó là quê quán của ta, ta không muốn ngươi đến nhà ta.”

Lúc này, Lan Lăng Vương liền vươn tay ra.

Hắn nhẹ nhàng cầm cổ tay của nàng, thật thấp, thật kiên định nói: “Mau khỏe lên, ngươi mà khỏe lại, chúng ta cùng nhau về Trần.”

Lời vừa nói ra, khiến cho Trương Khởi càng tức. Nhìn nàng rơi lệ, nhìn nàng tức giận, không ngừng khóc thút thít, khóe môi Lan Lăng Vương, cũng đang từ từ thả lỏng.

Cũng không biết trải qua bao lâu, liền nghe thấy một loạt tiếng bước chân truyền đến, ngay sau đó, tiếng một ông lão tức giận truyền đến: “Các ngươi thật quá mức, thật quá mức.”

Vừa chửi mắng, lão vừa vén lều lên đi vào, liền thấy được Lan Lăng Vương đang đứng ở bên trong, mặc dù mặc áo đen, lại như mặt trời sáng rỡ, bên cạnh đó là một thiếu nữ xinh đẹp đang nằm.

Thấy lão ngơ ngác nhìn mình, Lan Lăng Vương chậm rãi rút bội kiếm từ bên hông ra. Vèo một tiếng, thanh bội kiếm cắm trên mặt đất, toát ra ánh sắc lạnh, Lan Lăng Vương nói từng chữ từng chữ: “ Cứu sống phụ nhân của ta, nếu không, ngươi cũng được, bộ lạc của ngươi cũng được, một người cũng đừng hòng sống sót!”

Lúc này, lấy sinh mạng ra uy hiếp, cộng thêm cả chém chém giết giết, mới có thể làm cho người ta nhanh chóng khuất phục. Hắn thực sự không muốn lãng phí thời gian với lão ta, Mặt của Lan Lăng Vương sát khí trầm trầm ngay lập tức khiến cho mặt của lão trắng bệch, cũng hiểu được, đây nhất định là một vị Tướng quân từng giết vô số người.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Từ Đây Uy Danh Hiển Hách

Ông lão kia nghe thấy thế lập tức chạy đến chỗ Trương Khởi, mở môi của nàng ra quan sát một chút, rồi nói: "Tổn thương chạy vào máu.". Sau đó ông ta xoay người đi về một góc, lấy ra mấy loại thảo dược, nhai vài miếng, liền bôi lên trên vết thương của Trương Khởi. Tiếp đến quay sang nói với một người thiếu niên đứng bên cạnh: "Đi, đến nhà lão Loan lấy cái sừng tê giác tới đây, cứ nói ta muốn nấu nước dùng."

Thầy lang chữa trị, càng về sau càng có trật tự.

Sau khi cho vào trong miệng Trương Khởi một chút bột không rõ là gì, lão lại quay sang nói: "Cứ để quan sát, qua một đêm này, nếu như có chuyển biến tốt, thì xem như có thể cứu chữa.".

Lan Lăng Vương cũng không quấy rầy ông lão, sau khi hạ lệnh cho chúng hộ vệ đang ở bên ngoài hạ trại, hắn lẳng lặng ngồi xuống bên cạnh Trương Khởi, măt snhinf chăm chăm vào nàng, cứ thế cho đến khi trời sáng.

Lúc này trời đã sáng rỡ.

Ông lão đi tới, đặt tay lên trán của Trương Khởi, rồi lại vạch môi của nàng ra nhìn, sau đó quay sang nói với Lan Lăng Vương: "Đánh thức phụ nhân của ngươi dậy thôi."

Lan Lăng Vương vọt đứng lên.

https://thuviensach.vn

Hắn đi đến trước mặt Trương Khởi, đưa tay ra lắc lắc, nhẹ nhàng, dịu dàng gọi: "A Khởi, dậy đi.". Lão thầy lang đứng ở bên cạnh mở to mắt, tức giận nói: "Tiểu tử, tăng thêm chút sức nữa đi, phụ nhân của ngươi sẽ không bởi vì ngươi kêu lớn tiếng, mà bị hù chết đâu!".

Qua tiếp xúc, ông lão dần dần cảm thấy, tính tình của vị hán tử tuấn mỹ Trung Nguyên động tới là kêu đánh kêu giết này thật ra thì cũng không tệ lắm. Vì vậy, lão mở miệng nói tới nói lui cũng không e dè cẩn thận như trước nữa.

Lan Lăng Vương nghe lão nói xong liền hừ một tiếng, động tác lay Trương Khởi cũng tăng thêm chút lực, giọng nói cũng lớn hơn một chút: "A Khởi thức dậy đi!"

Bị hắn lay lay liên tục, Trương Khởi cũng từ từ mở mắt ra.

Nhìn vào đôi mắt dần dần lộ vẻ trong trẻo của nàng, Lan Lăng Vương vui mừng như điên, hắn quét đất xoay người, làm một lễ thật sâu với thầy lang kia, rồi cất giọng ra lệnh cho hai bên phải trái: "Tặng cho thầy lang năm trăm lượng hoàng kim!", lời này vừa nói ra, đến phiên lão đầu kia cười không khép miệng, bao uất ức trong lòng đều được diệt hết.

Vết thương trên trán của Trương Khởi thật ra thì rất nhẹ, chẳng qua là bởi vì sau khi bị thương không được chữa trị kịp thời, miệng vết thương dính bẩn cùng với nước lạnh, mới dẫn đến bệnh tình nguy cấp.

Lão đầu trị loại bệnh này, quả thật rất cao tay, chỉ hai ngày, Trương Khởi đã khỏi, có điều bên trái trên trán, không khỏi để lại một vết sẹo dài khoảng hai tấc.

Trên khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ đột nhiên lại có một vết sẹo, vừa nhìn thấy liền hoảng hốt. Lan Lăng Vương lẳng lặng nhìn Trương Khởi đang ngồi soi gương, ngay cả chớp cũng không chớp, chú ý quan sát nét mặt biến hóa của nàng .

https://thuviensach.vn

Nét mặt của Trương Khởi rất kỳ quái, nàng kinh ngạc nhìn mình trong gương, vẻ mặt tựa như bi lại tựa như vui mừng, qua một hồi lâu, nàng mới khẽ nói: "Thế này thì có là gì?"

Quả thật vô dụng, chỉ là gương mặt không còn hoàn mỹ nữa thôi, về phần thùy mị cũng không tổn hại chút nào.

Lúc này, đột nhiên lại cảm thấy người mình thật ấm áp.

Trương Khởi ngẩn ngơ, cảm thấy Lan Lăng Vương đang chăm chú dõi theo mình, ánh mắt như thiêu như đốt lại ngập chừng.

Nàng từ từ ngẩng lên nhìn hắn .

Chỉ nhìn thoáng qua, nàng liền rũ mắt xuống.

Trong mắt, chỉ có bóng dáng của nàng..... Hắn đang sợ nàng đau lòng sao?!

Ngước hàng mi thật dài lên, Trương Khởi nhìn vào trong gương lần nữa, đột nhiên, nàng cầm lấy một hộp phấn xanh xanh vàng vàng đang đặt ở một bên, cẩn thận vẽ lên trán. Không bao lâu, trong gương, vết sẹo màu đỏ liền biến thành một cánh hoa tươi đẹp, đan xen với nụ hoa có màu sắc u tối càng trở nên mỹ lệ.

Cơ hồ là trong nháy mắt Trương Khởi ở trong gương chẳng khác trước là mấy, vẫn vô cùng hoàn mỹ, hơn nữa sự hoàn mỹ này còn kèm thêm một phần kiều diễm cùng với rực rỡ khó có thể diễn tả thành lời. Trên cái trán tuyết trắng lại có một bông hoa gạo nho nhỏ tạo thành một phong cảnh mát mắt.

Chỉ sợ từ nay về sau, thế gian cũng sẽ thịnh hành kiểu trang điểm hoa gạo như thế này!

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương kinh ngạc mà nhìn, nhìn rồi lại nhìn, rồi khóe môi của hắn khẽ cong lên, thật thấp nói: "Như thế rất tốt.", sau đó lại nghiêm túc nói tiếp: "Sẽ có một ngày, ta sẽ làm mờ được vết sẹo này ."

Hắn quay đầu, cất giọng ra lệnh với bên ngoài: "Gọi lão đầu kia vào đi!"

"Vâng."

Lan Lăng Vương nghỉ ngơi thêm một ngày, sau khi thấy Trương Khởi quả thật đã khỏe hắn, liền lấy chút thuốc lão đầu kia tự chế để phòng ngừa, sau đó mới rời khỏi bộ lạc này.

Trên đường trở về, hắn vẫn ôm Trương Khởi vào trong ngực thật chặt. Mặc kệ nàng có giãy giụa thế nào, cũng không buông ra.

Trương Khởi bệnh nặng mới vừa khỏi, cũng không có hơi sức đối kháng với hắn, không thể làm gì khác hơn là tùy hắn định đoạt, cứ như vậy, ngày cùng cưỡi ngựa, đêm lại ngủ chung một chỗ, qua một ngày một đêm, cuối cùng đoàn người đã trở lại Quận Vũ Uy.

Mà lúc này, bọn họ mới biết được, Vũ Văn Hộ sau khi hao tổn bảy vạn quân binh, đã hợp lại với Vũ Văn Ung, quay trở về Quận Vũ Uy.

Biết được tin này, Lan Lăng Vương lập tức đến hội hợp.

Lắng nghe thủ hạ hồi báo về quân tình gần đây nhất: "Bẩm Quận Vương, vua Chu từng mấy lần phái sứ giả muốn liên lạc với chúng ta, nhưng chúng thuộc hạ ghi nhớ lời căn dặn của Quận Vương, vẫn không hề đến gần bọn họ."

Lan Lăng Vương liền gật đầu xem như đã biết.

Mấy tỷ tướng đưa mắt nhìn nhau, một người trong số đó tiến lên phía trước thưa: "Bẩm Quận Vương, bọn thần cho rằng, từ sau khi thành Vũ Uy

https://thuviensach.vn

bị phá, hai bộ Đột Quyết và Nhu Nhiên tinh thần đại chấn, hôm nay các bộ lạc trên thảo nguyên đã rục rịch ngóc đầu dậy, hai bộ lạc nhỏ lệ thuộc, gần đây cũng tấp nập tìm đến. Trận này thắng thua đã định, chúng ta vẫn nên sớm trở về nước, phòng bị người Đột Quyết đột nhập!".

Một tỷ tướng khác liền lấy ra bản đồ, rồi chỉ vào đó, nghiêm túc nói: "Quận Vương ngài xem đi, hôm nay người Đột Quyết đã đoạt được chỗ này, này, này, này, bảy thành trì này, Quận Vương nhìn xem, kể từ đó, có phải bọn họ sẽ tạo thành xu thế vây kín với hơn mười vạn binh của vua Chu hay không ? Mặc dù mấy trong mấy thành trì này, có ba bốn mươi vạn quân Chu khác ở đây, nhưng bọn họ đã bị người Đột Quyết làm cho sợ vỡ mật, căn bản không thể chiến đấu.".

Phân tích xong, tỷ tướng này lạinói: "Chúng thần cho rằng, chuyện này đã mất cơ hội chiến thắng, không bằng về nước trước lại tiếp tục tính toán sau."

Dứt lời, mấy người đồng loạt nhìn thẳng vào Lan Lăng Vương, chờ hắn quyết định.

Lan Lăng Vương im lặng cầm bản đồ lên quan sát.

Hắn cúi đầu, cố ý ghi nhớ những thành trì kia trong đầu rồi từ từ buông xuống.

Ngẩng đầu nhìn các vị chư tướng, đôi mắt của Lan Lăng Vương dưới mặt nạ phát ra tia sáng rực: "Không, trận chiến này còn có tương lai!"

Nhìn vẻ mặt không hiểu của các chư tướng, Lan Lăng Vương chắp hai tay, chậm rãi nói: "Thế cục hôm nay, bất luận kẻ nào nhìn vào cũng sẽ cho là không còn triển vọng gì.". Hắn quay đầu, ánh mắt sáng quắc hướng nhìn chư tướng, trầm trầm nói: "Dưới tình huống này, nếu chúng ta tự mình, ngăn cơn sóng dữ, sự nghiệp chẳng há sẽ được vẻ vang, lưu danh thiên cổ!"

https://thuviensach.vn

Lời này vừa nói ra đám chư tướng đồng loạt ngẩng lên, trong mắt của bọn họ, ánh sáng trở nên cuồng nhiệt!

Lan Lăng Vương khẽ mỉm cười, kéo bản đồ qua nhìn kỹ một lần nữa, rồi nói: hơn nữa, ta còn muốn bằng chiến thắng này, khiến cho tiểu tử Vũ Văn Ung kia nợ ta một món nợ ân tình, cũng muốn dựa vào trận chiến này, khiến cho bệ hạ không thể coi thường mong muốn của ta!

Ngón tay thon dài của hắn chỉ lên trên bản đồ, chỉ vào từng chỗ người Đột Quyết đã đánh chiếm, lạnh lùng nói: "Vừa vặn bọn họ rất am hiểu người Đột Quyết, Cao Trường Cung ta lại càng hiểu rõ hơn! Ta tin tưởng dưới địa bàn Quận Vũ Uy này, người Đột Quyết, không thể quen thuộc địa hình hơn chúng ta. Như vậy, từ ngày mai, vây lấy mười điểm này! Từng bước xơi tái!"

Tiếp đó, cả Quận Vũ Uy liền bị một cơn sóng màu đen nhấn chìm. Bọn họ có mặt ở khắp nơi, nếu như ở trên đường gặp phải người Đột Quyết, hơn vạn quân hắc kỵ như nước lũ tràn qua trực tiếp bị nghiền nát thành nhiều mảnh. Nếu như gặp phải người Đột Quyết ở các thôn, cướp bóc trong thành, do các trinh sát đã quen thuộc với địa hình, ghi nhớ rất rõ các tình huống cho nên liền dẫn dụ người Đột Quyết vào trong cạm bẫy, hoặc là mai phục ở trên đường, hoặc là trực tiếp hỏa công, có khi lại dùng cung tên đạn đá để tiêu diệt.

Liền như vậy, chỉ trong vòng một tháng, tổng số người Đột Quyết bị tiêu diệt đã lên đến một vạn sáu.

Dĩ nhiên, thành Vũ Uy chỉ còn lại sáu tòa thành mà người Đột Quyết chủ yếu chiếm đóng.

Người Đột Quyết sau khi vào thành Vũ Uy, hiển nhiên liền si mê địa phương nhất mực phồn hoa này. Bọn họ tung tăng chạy nhảy khắp nơi trên đường, hăng hái vui chơi hưởng lạc, nếu không uống rượu nhảy múa thì

https://thuviensach.vn

cũng là ôm mỹ nhân Trung Nguyên trong tay. Hành động tự do tự chủ hưng phấn thỏa mãn, không cách nào tả nổi.

Một ngày kia đám người Đột Quyết phóng túng một đêm, lúc tấp nập đứng lên thì trời đã không còn sớm nữa. Mười mấy tên ngất nga ngất ngưởng, đến thay thế cho đám lính gác đêm, vừa đến cửa thành phía nam, liền bất chợt thét lên chói tai.

Tiếng thét chói tai vừa ra, đám người Đột Quyết tưởng rằng có gặp địch tấn công, liền nhanh chóng tỉnh táo lại. Trong lúc bọn hắn vội vàng vung binh khí lên, vừa ngẩng đầu trong nháy mắt, miệng mở to hết cỡ không khép lại được, sau đó, tiếng thét chói tai càng ngày càng nhiều, tiếng vó ngựa cũng tràn ngập ở khắp các ngã tư đường.

... ... Cũng tại cửa nam thành Vũ Uy, xuất hiện một làn sóng mãnh liệt, màu đỏ trên đỉnh đầu tạo thành chữ "Giết"! Hơn vạn tên râu ria xồm xoàm, đầu của đấm đồng đảng được xếp thật cao, giống như một tòa núi nhỏ, mà quanh co, tạo thành chữ "Giết" !

Trên đỉnh hiển nhiên đa số đều còn mới tinh, phía dưới, máu chảy thành sông, cũng thấm đến cửa thành rồi !

Chuyện gì đang xảy ra ở đây? Tại sao binh lính Đột Quyết gác đêm lại không hề phát hiện ra? Lúc nào thì quân của bọn họ lại chết nhiều như vậy?

Lan Lăng Vương công kích các bộ tộc lẻ tẻ xung quanh, dù để lọt lưới mấy vị thủ lĩnh trong thành. Nhưng người ở phía dưới, lại không hề hay biết. Mà những tên thủ lĩnh cho dù có biết nhưng chưa kịp bố trí thỏa đáng các biện pháp ứng chiến đã liền xuất hiện một màn này!

Hơn nữa không chỉ có thành Vũ Uy, mà ba chỗ khác gần Vũ Uy, đã bị người Đột Quyết chiếm đoạt cũng đều xuất hiện những đầu sọ người tạo thành chữ "Giết" như thế!

https://thuviensach.vn

Chưa đến một khắc, liền khiến cho đám người Đột Quyết đang hoành hành phía Bắc Trường Thàn luôn luôn tùy ý hành động cảm thấy cực kỳ khủng hoảng!

Những đầu sọ tạo thành hình kia, rữa nát không chịu nổi, mỗi một cái hình như là người bọn họ đã từng quen biết, cũng từng là kiêu tướng trên lưng ngựa, nam nhi khí khái trong thảo nguyên, sau lưng mỗi người đều có một gia đình, vô số phụ nữ, người già và trẻ con mong đợi trở về.

Mà bây giờ, những người đã từng hoành hành ngang dọc, không ai bì nổi, toàn bộ đều bị mất đầu, toàn bộ đều bị phơi bày ở ngoài cửa thành!

Có lẽ, đối với đám sói trên thảo nguyên mà nói, điều đáng sợ nhất, chính là thi thể của đồng bọn. Có lẽ, đối với chút của cải cướp bóc được này, đã đủ để cho bọn họ mạnh khỏe giàu sang hết nửa đời sau, đối với việc sát phạt thật ra thì đã còn không còn tích cực như trước. Muốn hưởng lạc, có nhiều tiền bạc như vậy, bọn họ trở lại thảo nguyên muốn hưởng lạc thế nào mà chẳng được!

Mặc kệ nguyên nhân gì, lý do tạo thành chữ "Giết" kia sau khi xuất hiện, người Đột Quyết luôn nổi tiếng với sự dũng mãnh không sợ chết lại trở nên luống cuống, rối loạn, sợ hãi!

Đầu tiên chỉ là sốt ruột nóng nảy, về sau, cũng không biết là người nào dẫn đầu, sự hoảng loạn này dần dần chuyển thành gào thét: "Chúng ta trở về!", "Đúng, về thảo nguyên đi!", "Chúng ta đã đoạt được nhiều thứ như vậy, tại sao còn ở lại chỗ này làm gì?", "Trung Nguyên có khá hơn nữa, tài nguyên có nhiều thế nào thì bây giờ chúng ta cũng không tài nào chuyển đi được. Trở về, trở về thôi!".

Dần dần, vô số âm thanh chỉ còn đọng lại hai chữ " Trở về"!

Theo tiếng gào thét càng ngày càng vang, càng ngày càng nhiều, rốt cuộc một tiếng cót két vang lên. Cửa Thành phía Bắc cùng với phía Tây của

https://thuviensach.vn

thành Vũ Uy đồng thời mở ra, từng đội, từng đội quân Đột Quyết, mang theo vô số kim ngân trân bảo, xua đuổi một nhóm nô dịch và mỹ nữ người Hán, vọt ra khỏi cửa thành.

Đứng ở một chỗ trong rừng cây, tên trợ thủ họ Phương nhìn theo đám bụi mịt mù phía trước, cặp mắt nhất thời sáng choang, sau khi cùng những tỷ tướng khác liếc mắt nhìn nhau, liền chuyển ánh nhìn sang Lan Lăng Vương, lớn tiếng hỏi: "Trường Cung, ngươi nói những người Chu kia, có nghe ngươi an bài hay không?", sau đó hắn lại khinh thường nói: "Có điều để cho bọn họ ở phía sau kéo nhánh cây quét bụi bặm, giả bộ một chút khí thế, sẽ không nghe an bài, những người Chu này thật sự không cứu vãn được.".

Mới nói đến chỗ này, hắn lại cười lên ha hả, ánh mắt nhìn về phía Lan Lăng Vương tràn đầy sùng bái cùng tán thưởng: "Mặc kệ bọn họ có nghe hay không, Trường Cung, có trận chiến này, từ nay về sau, tên tuổi của Cao Trường Cung người, liền được lưu trong sử sách!". Ngẫm nghĩ một lát, hắn lại ngượng ngùng nói: "Trường Cung, lúc trở về, ta sẽ dâng tấu lên bệ hạ, thừa nhận sai lầm."

Quận Vương trẻ tuổi trước mắt này, thật sự lại nghĩ được một kế sách không thật cao minh cho lắm, nhưng hắn lại dựa vào kế sách này, dựa vào sự hung ác cùng với máu dầm dề kia, dựa vào sự thầu hiểu của hắn đối với người Đột Quyết, cứng rắn đánh gãy hết sĩ khí của những chiến sĩ nơi thảo nguyên, làm cho bọn họ hoảng hốt mà chạy thục mạng! Bằng sức lực của một người, thế nhưng quả thực đã thay đổi cả thế cục!

Sau trận chiến này, cho dù là người Chu hay là người Đột Quyết, Nhu Nhiên, chỉ sợ nhắc tới Cao Trường Cung, trái tim liền sợ hãi rét run!

Ở đất Tề, những quý tộc kia cùng với đám quý nữ luôn cho rằng Lan Lăng Vương Cao Trường Cung là người có tài năng quân sự, hắn chính là lựa chọn tốt để trông coi thê tộc Trịnh thị, có thể được hưởng thụ thành quả

https://thuviensach.vn

chiến đấu của hắn mà vinh hoa một đời. Giống như hắn ta trước kia, tuy không nói, nhưng cũng cảm thấy Lan Lăng Vương lạnh nhạt với gia tộc Cao thị, bào hộ kiều thê, lại chấp nhất một phụ nhân yêu mị đã không thuộc về hắn, quả thực là ngu xuẩn cố chấp cực kỳ. Càng làm cho hắn thất vọng đó chính là, đường đường một trượng phu đầu đội trời chân đạp đất thế nhưng lại cam nguyện thù tiết vì một cơ thiếp. Chẳng những lạnh nhạt kiều thê, còn cố ý thả ra tin đồn, nói rằng Vương phi của mình vẫn là người băng thanh ngọc khiết, làm thế chẳng khác gì hoan nghênh Quý tộc khắp thiên hạ trèo tường nhà mình, hành vi thật đáng buồn cười.

Nhưng trải qua trận chiến này, hắn mới hiểu được rõ ràng, tất cả mọi người ở nước Tề cũng sẽ hiểu, Cao Trường Cung thực sự là một hãn tướng tuyệt thế, vinh quang của hắn, uy danh của hắn, tài ba của hắn, căn bản không cần bất luận kẻ nào tới góp một viên gạch. Bản thân hắn đã khiên cho người trên thế gian này vì thế mà choáng váng, vì thế mà cúi đầu!

Được khen ngợi như vậy, nét mặt của Lan Lăng Vương vẫn lạnh lùng như cũ, lẳng lặng nhìn về phía trước, nghe từ trong rừng thỉnh thoảng truyền tới tiếng trống giòn giã, hắn vung tay lên, trầm giọng ra lệnh: "Nói cho bọn họ biết, chờ người Đột Quyết ra khỏi năm mươi dặm sẽ tiến đánh!". Những người đó còn vội vàng mang theo ngàn nô dịch người Hán, sẽ hành động bất tiện, chỉ cần bọn họ đi khoảng năm mươi dặm, đám quân Đột Quyết tinh nhuệ đã vọt lên trước, ở lại phía sau, chỉ còn lại ít Hán nô cùng với nguồ Đột Quyết bình thường ở sau áp tải mà thôi, hơn nữa số người Đột Quyết đó cũng sẽ không nhiều.

Mà bọn họ hiện tại, liền mai phục ở phía trước, chỉ chờ những tên lính Đột Quyết tinh nhuệ này nhào vào lưới!

Đối với Lan Lăng vương mà nói, bị xua đuổi, là dân chúng nước Chu, còn mục đích của chuyến đi này, chỉ là tận lực giết chết càng nhiều lính Đột Quyết càng tốt, về phần những Hán nô kia tự động chạy trốn, hay là do

https://thuviensach.vn

người của Vũ Văn Hộ đi giải cứu, cũng không phải là chuyện hắn nên quan tâm!

Dĩ nhiên, bọn tướng tốt sau khi giết chết người Đột Quyết, thuận tay nhặt nhạnh một tài sản của đám người kia, thì Lan Lăng Vương chắc chắn sẽ không ngăn trở, thậm chí còn cho phép. Hắn dựa vào năm vạn quân này hoành hành đến nay, nếu mỗi một chút quân phí đều dựa vào Tề quốc, thì đã sớm tan rã từ lâu rồi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Nương Tựa Mà Đi

Thời gian từng giờ từng khắc trôi qua.

Dần dần, đội ngũ người Đột Quyết càng ngày càng kéo dài.

Đến lúc đội quân tinh nhuệ Đột Quyết cách xa Hán nô ước chừng ba mươi dặm thì Lan Lăng Vương mới vung tay lên, lạnh lùng quát:"Giết!".

"Giết ——".

"Giết ——".

Nặng nề như sấm nổ bên tai, tiếng gầm hét thi nhau truyền đến, cả vùng đất cũng bị năm vạn quân Hắc Giáp Vệ chấn động không dứt.

Người Đột Quyết sau khi rút lui, cũng không phải là không nghĩ đến chuyện sẽ bị truy đuổi. Vì vậy, khi tiếng gào “giết” đột nhiên vang lên thì bên kia cũng vang lên tiếng hô hào mãnh liệt:"Người Chu đuổi đến tận nơi rồi, chuẩn bị, chuẩn bị, chuẩn bị.....", , một tiếng chuẩn bị cuối cùng liền bị nghẹn lại trong cổ họng.

Bọn họ đã tính toán hết thảy, nhưng không nghĩ đến, đối phương sẽ có nhiều người như vậy!

Ước chừng mấy vạn, đội quân áo đen từng làm cho bọn họ khiếp sợ vỡ mật đang đuổi ở phía sau, bụi tung mịt mù, nhìn không thấy rõ ràng, hình như cả trời và đất, cũng đều bị bọn họ chiếm đoạt!

https://thuviensach.vn

Trời ạ, đến tột cùng là có bao nhiêu người? Chẳng lẽ, còn có thêm mười vạn, hai mươi vạn hay sao?

Toàn bộ quân Đột Quyết, tổng cộng tất cả là 14 vạn, nhưng đã bị Lan Lăng Vương và người Chu giết chết năm vạn, hiện tại chỉ còn khoảng chín vạn người, phân chia rải rác ở bảy thành trì. Trong thành trì lớn nhất, quan trọng nhất là thành Vũ Uy cũng chỉ có hai, ba vạn người Đột Quyết.

Hai, ba vạn người bình thường ra cũng là một con số lớn, nhưng giờ phút này, trong lòng của bọn họ đang mang theo biết bao nhiêu vàng bạc trân bảo, có người còn ôm cả mỹ nhân vừa bắt được. Đã thế mấy ngày nay, bọn họ ở thành Vũ Uy uống rượu, cuồng hoan thâu đêm suốt sáng vì thế mà thể lực cũng hao tổn một cách nghiêm trọng, cũng bào mòn đi ý chí chiến đấu của bọn họ.

Vì vậy, đối mặt với quân địch đông đảo phía xa, đối mặt với đội quân hắc kỵ vừa nhìn đã thấy vô cùng hoàn mỹ, luận về chiến lực tuyệt đối cũng mạnh hơn hẳn, đối mặt với ngọn cờ đỏ thẫm màu máu mà bọn họ đang giơ cao lên kia. Bên trên lá cờ xí, trừ một mặt hoàng kỳ được đề một chữ "Cao" bên ngoài, còn lại đều dùng màu trắng làm chủ đạo, trên đó chỉ đề một chữ "Giết" cực kỳ chói mắt. Chữ này cùng với chữ "Giết" do sọ người chất đống ở cửa thành bên ngoài tạo thành giống nhau như đúc chữ!

Trong nháy mắt, người Đột Quyết chợt luống cuống, đột nhiên, trong đầu của bọn hắn chỉ có một ý niệm trồi lên:đó chính là trên tay có nhiều trân bảo như vậy, chỉ cần trốn thoát khỏi đây, vậy thì những ngày sau này muốn gì mà chẳng được, cần gì phải đổ máu với cùng bọn họ chứ?

Lúc này nhìn lá cờ đề chữ "Giết", sau khi khủng hoảng, bọn họ vội vàng ôm lấy trân bảo, vừa tiếc mạng sống, ngay cả những người bình thường cao lớn vạm vỡ như lang như hổ, giết người như ngóe cũng mặc kệ thượng lệnh. Lập tức quay ngựa phóng về phía thảo nguyên bao la, chạy bán sống bán chết!

https://thuviensach.vn

Sự chạy trốn này một khi đã có người mở đầu, liền như thác lũ không ai có thể ngăn được. Một điểm này, ngay cả đội quân Đột Quyết tinh nhuệ nhất cũng không may mắn thoát khỏi. Trong tiếng gào thét bén nhọn của thủ lĩnh Đột Quyết, cất giọng ra lệnh rồi tức giận vung roi ngựa lên quất liên hồi, trong lúc thuộc hạ chạy trốn tán loạn, thì năm vạn Hắc Giáp Vệ đã xông tới!

Một bên đang ôm trân bảo mỹ nhân trong ngực, tinh thần rệu rã. Một bên lại sát khí ngút trời, kết quả như thế nào cũng không cần phải nói nữa.

Chỉ trong vòng nửa ngày ngắn ngủi, cả thảo nguyên đã nhuốm đầy máu tươi, vô số quân Đột Quyết liều chết xông lên, sau khi va phải đội quân Hắc Giáp Vệ tường đồng vách sắt, lại gặp được đội quân của Vũ Văn Hộ đang chờ đón.

Về sau này đã bị đơn phương vây giết.

Sau trận này. Người Đột Quyết cuối cùng chỉ có khoảng hơn ba ngàn người chạy trốn được, còn lại đều bị phơi thây trên thảo nguyên.

Nhưng cuộc chiến tranh vẫn còn chưa kết thúc.

Giải quyết toàn bộ quân Đột Quyết ở thành Vũ Uy xong, nghỉ ngơi và hồi phục một thời gian, Hắc Giáp Vệ lại dùng thủ đoạn giống như vậy, chia làm hai bộ, cản lại đội quân Đột Quyết tinh nhuệ vừa trốn ra khỏi thành. Đối phó với đội quân tinh nhuệ này, chỉ dùng hơn một vạn lính Hắc Giáp Vệ, nhưng vẫn chiếm được ưu thế tuyệt đối, huống chi phía sau còn có nghi binh?

Bố cục giống nhau, bất chiến chạy trốn giống nhau, chỉ vỏn vẹn trong mấy ngày, quân của Lan Lăng Vương đã diệt được hơn năm vạn người Đột Quyết.

https://thuviensach.vn

Nhưng dù cho dù cố gắng thế nào trong bảy thành trì bị quân Đột Quyết chiếm đóng, cuối cùng vẫn có ba tòa thành thuộc về thảo nguyên.

Cuối cùng, trận chiến lớn chưa từng có giữa người Đột Quyết và người Chu này, người Đột Quyết tổng cộng có một trăm bốn mươi bảy nghìn người gia nhập, cuối cùng số người chạy thoát được chưa đến bốn vạn người.

Cuộc chiến này, đã khiến cho danh tiếng của Lan Lăng Vương lưu danh sử sách, danh chấn thiên hạ.

Đây cũng là một cuộc chiến bị chìm trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử các cuộc chiến tranh. Vào năm 577 Công nguyên, sau khi Chu diệt Tề, Chu Đế Vũ Văn Ung lập tức sai sử quan đất Tề xóa bỏ tất cả tư liệu về cuộc chiến này, cũng che dấu một cuộc chiến xảy ra giữa Bắc Tề và Đột Quyết trở thành một cuộc chiến hết sức bình thường.

Vì thế trong sách sử sau này, người đời chỉ biết đến Lan Lăng Vương Cao Trường Cung kể từ năm 564 Công nguyên, cũng chính là hai năm sau khi có công cao chấn chủ . Nhưng những chiến tích huy hoàng của hắn từ khi chấp binh quyền đến năm 564, trong hầu hết các câu chuyện lớn nhỏ của lịch sử nước Tề, cơ hồ khó có thể nhìn thấy bóng dáng của hắn. Vậy lúc nào thành tựu kia đã đi nơi nào? Chuyện trong suốt hai năm này, rốt cuộc hắn có những chiến tích xuất sắc nào? Tuy vậy chuyện về hắn vẫn được truyền miệng khắp nhân gian. Người đời chỉ biết hắn chính là một hãn tướng tuyệt thế lưu lại những chiến công hiển hách trong lịch sử, là một vị tướng có công cao chấn chủ.

Trận chiến này, Hắc Giáp Vệ uy danh đại chấn đồng thời mọi người cũng có thu hoạch khổng lồ. Triệu tập chúng tỷ tướng tổ chức một hội nghị bí mật, đồng thời còn gửi một cây lụa cho Hoàng đế cùng với Trịnh Du ở nước Tề, sau khi tất cả xong xuôi Lan Lăng Vương mới xuất hiện trong một chiếc xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Chỉ có một chiếc xe ngựa này, đi kèm là năm trăm hộ vệ mặc thường phục.

Trương Khởi ngồi ở trong xe ngựa.

Thân mình thẳng tắp, hai mắt mở lớn, tức giận nhìn chằm chằm vào bóng dáng cao lớn đang tựa bên cửa xe.

Mấy ngày nay, nàng không tham dự buổi diễn chém giết kia, bị Lan Lăng Vương gửi lại ở một nhà nông, lại còn phái hai thủ hạ thời thời khắc khắc trông coi nàng chằm chằm. Nàng còn chưa lấy lại tinh thần thì lại bị ép lên chiếc xe ngựa này. Mà trong xe ngựa lúc này đang có một người quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn đang ngồi.

Trừng mắt giận dữ nhìn hắn một hồi, thấy ngời nọ vẫn cắm đầu cắm cổ đọc sách, Trương Khởi cắn răng, cười lạnh nói:"Ta sẽ không trở về Tề quốc với ngươi đâu!".

Trở về nước Tề làm gì? Đi xem hắn cùng với vua của hắn khanh khanh ta ta sao? Đi bái kiến chủ mẫu Trịnh Du kia sao? Đi để cho nàng ta cùng với đám người Thu công chúa đó, cười nhạo nàng từ một hoàng phi làm thế nào lại biến thành một cơ thiếp sao?

Chỉ cần nói đến cái này, giọng nói của nàng vốn đầy oán hận mà run run: "Cao Trường Cung, ngươi đừng ép ta!".

Nghe được tiếng nói run rẩy như sắp khóc của nàng, Lan Lăng Vương từ từ đặt quyển sách trong tay xuống, mặt không thay đổi nhìn về phía nàng.

Hắn liếc nàng một cái, rồi nhàn nhạt đáp:"Ai nói chúng ta đi Tề quốc?"

Trương Khởi nghe xong liền ngẩn ra.

https://thuviensach.vn

Sau đó, nàng lại lắp bắp nói:"Vậy, thì đi nơi nào?", không phải là đến Trần đấy chứ?

Tầm mắt của Lan Lăng Vương lại tiếp tục liếc nhìn quyển sách chỉ "Ừ" một tiếng, rồi nói:"Đúng là đến nước Trần đấy, không phải nàng vẫn muốn trở về thăm nơi đó hay sao?"

Trương Khởi kinh hãi, sau khi ngẩn ra một lúc, lại hỏi: "Thế Vũ Văn Ung đâu?", bây giờ nàng vẫn còn là phi tử Vũ Văn Ung, nếu làm như vậy sẽ không ảnh hưởng tới quốc sự chứ?

Sau khi trả lời một câu kia, Lan Lăng Vương lại cắm cúi xem sách của hắn, đối câu hỏi vừa rồi của nàng không thèm quan tâm để ý đến. Nếu như Trương Khởi không nhìn lầm, thì hắn cực kỳ không thích nàng nhắc tới Vũ Văn Ung, đối với cái đề tài này lại càng không cảm thấy hứng thú.

Cắn môi, Trương Khởi suy nghĩ một lát, rồi cẩn thận hỏi: "Đánh trận xong rồi?"

Hắn vẫn tiếp tục xem sách, không thèm để ý tới nàng.

Lại cắn cắn môi. Trương Khởi tiếp tục hỏi: "Năm vạn binh của ngươi đâu? Ngươi chưa báo cáo với vua Tề mà đã lặng lẽ chạy đi, không sợ bị trách phạt sao?"

Hắn vẫn không đáp.

Trương Khởi thầm hừ một tiếng, con ngươi đảo lòng vòng.

Chỉ cần có cơ hội thì nàng tuyệt không muốn có chút dính dáng nào tới tên nam nhân hung hãn lạnh lùng này. Dù là có thích đến đâu cũng có thể quyết tâm từ bỏ. Nhưng người này mềm cứng đều không ăn, nếu hắn trả lời nàng, thì từ trong lời nói của hắn còn có thể rút ra chút kết luận, sau đó ép hắn buông tha.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn lại không thèm để ý tới nàng, nàng cũng chẳng còn kế sách nào.

Lần này gặp lại hắn, nàng cảm giác được hắn đã trưởng thành, chín chắn hơn rất nhiều?

Trương Khởi hỏi liền mấy câu. Thấy hắn không để ý tới, liền quay đầu, nghiêm túc nhìn ra phong cảnh phía ngoài.

Hiện tại trời đã bước vào giữa thu, lá vàng đã rơi đầy đất, chỉ sợ đi chậm một chút, trên đường sẽ có tuyết rơi mất.

Nhìn lên bầu trời xanh thăm thẳm, không thấy bến bờ, biên giới ở đâu. Vừa vặn lúc này, một đám chim nhạn xếp thành chữ Nhân vụt bay qua. Bọn chúng cũng chạy tới phương Nam, có điều nhất định là đang vui mừng hớn hở.

Mím môi, Trương Khởi phát hiện trong lòng mình, lại xông lên một nỗi oán hận không nói ra được thành lời.

Nàng nghĩ, nếu như hắn chưa từng cứu nàng, chưa từng trăm phương ngàn kế vì nàng mà cầu y. Chưa từng cùng cưỡi một chiếc xe ngựa với nàng, cưỡng ép nàng trở về Trần với mình, thì có lẽ nàng sẽ không hận đến thế.

Yêu không được, không thể làm gì khác hơn ngoài hận!

Nghĩ đi nghĩ lại, trong mắt của nàng lại hơi chua xót, liền dùng sức trừng mắt nhìn hắn.

Đúng lúc này. Nàng nghe thấy Lan Lăng Vương trầm thấp nói: "Mệt mỏi sao? Ngủ một lát đi.".

https://thuviensach.vn

Trương Khởi lắc lắc đầu, từ trong mũi phát ra một tiếng hừ nhẹ, cắn môi muốn trả lời lại một câu mỉa mai, nhưng nghĩ đi nghĩ lại vẫn thấy mất hứng.

Thấy nàng không để ý tới, hắn nhàn nhạt nhìn sang, từ từ để sách xuống, khẽ nói :"Không muốn ngũ? Cũng vừa đúng lúc ta không muốn.". Dứt lời, hắn vươn tay, từ từ cởi áo ngoài của mình xuống!

Trương Khởi lặng lẽ nghiêng mắt nhìn, thấy thế hai mắt liền tròn xoe. Nàng vội vã cúi thấp đầu, ôm chầm một cái gối, sau đó đặt xuống bên cạnh, co ro người nằm ngủ.

Thấy nàng nghe lời, Lan Lăng Vương nhíu mày, sau đó lấy áo ngoài vừa cởi ra mặc vào lần nữa.

Thấy hắn tiếp tục xem sách, Trương Khởi lặng lẽ mở mắt ra, oán hận lật người sang bên cạnh.

Nàng vốn đã vô cùng mệt mỏi, sau khi trằn trọc một hồi, liền ngủ thật say.

Lúc bắt đầu, thân thể dao động theo sự xóc nảy của xe ngựa, đầu cũng thỉnh thoảng va vào thành xe, mặc dù đã lót da hổ thật dầy, nhưng cuối cùng vẫn được không thoải mái cho lắm.

Về sau, lúc mơ mơ màng màng Trương Khởi chợt nhận ra chỗ mình ngủ vừa mềm lại vừa ấm, vô cùng dễ chịu. Sau khi vặn vẹo một lát liền tiến vào mộng đẹp về quê hương.

Trong mộng, Vũ Văn Ung ngồi ở trên ngai vị hoàng đế, hắn ở trên cao nhìn xuống, rồi đột nhiên quát lên:"Quỳ xuống!"

Trương Khởi tái mặt, quỳ phịch xuống đất.

https://thuviensach.vn

Gương mặt tuấn tú của Vũ Văn Ung trở nên lạnh lùng, thất vọng nhìn nàng, nói:"Trẫm cho rằng ngươi là người một thông tuệ, vẫn mặc cho ngươi tự do ra vào. Nhưng ngươi lại hồi báo trẫm thế này hay sao? Đối với các võ sĩ chung quanh liền thi ân, gặp người bần hàn, có tài liền lung lạc. Trương thị, ngươi có biết bây giờ mình đã là hoàng phi, nhất cử nhất động của ngươi, không chỉ là trẫm, mà chính là Vũ Văn Hộ, chính là quần thần, cũng nhất nhất đặt vào trong mắt. Mới vừa rồi Vũ Văn Hộ phái người tới hỏi trẫm, nói rằng muốn trẫm hạn chế thu nhận những người này, có mưu đồ quá mức! Trương thị, ngươi khiến trẫm thật thất vọng.". Nói đến đây, hắn liền nhắm mắt lại, vung tay phải lên, trầm trầm quát lớn:"Người đâu, đưa Lý phi đến phủ của đại trủng tể, truyền ý chỉ của trẫm, Vũ Văn Thành anh tuấn, tài trí phi phàm, la tài cao của Đại Chu, là do ông trời sủng hạnh, đặc biệt phong chức Dương quốc công. Trẫm có mỹ nhân Trương thị, ban thưởng cho hắn, mong Dương quốc công sẽ dốc sức quốc gia xã tắc!".

Mới vừa bị bọn thái giám kéo đi, Trương Khởi liền hoảng sợ hét lên một tiếng: "Không ——"

Nàng đầu đầy mồ hôi ngồi bật dậy.

Lần này ngồi lên, nàng mới phát hiện ra bản thân đang bị Cao Trường Cung ôm vào trong ngực, mà giờ khắc này, một tay của hắn đang xoa nắn huyệt Thái Dương của nàng, lẳng lặng nhìn nàng đăm đăm.

Trước ánh mắt hoang mang của nàng, Cao Trường Cung thật thấp nói:"Đều đã qua rồi, A Khởi, đều đã qua hết rồi !"

Hắn vươn tay ra, ôm nàng vào trong ngực thật chặt, thì thào nói: "Đều đã qua rồi, sẽ không tái diễn nữa, sẽ không bao giờ nữa!".

Trương Khởi hoảng sợ toàn thân toát mồ hôi lạnh, nàng cứng đờ tựa vào ngực của Lan Lăng Vương, một hồi lâu mới chậm rãi thở hắt ra: đó chỉ là mộng, đấy chẳng qua chỉ là mộng!

https://thuviensach.vn

Sau đó nàng lại muốn nói: ta còn lâu mới đần như vậy, làm sao có thể để xảy ra chuyện ngu xuẩn giống như trong mộng kia được?

Mơ màng kéo tay áo lau đi mồ hôi trên trán, Trương Khởi thầm nghĩ: cái này chẳng phải là ngày suy nghĩ đến điều gì thì đêm lại nằm mơ không phải sao? Có lẽ là do nàng suy nghĩ quá nhiều, nên mới có giấc chiêm bao như thế.

Trong lúc nàng giơ tay áo lên nặng nề phủ lên mặt, rồi từ từ nhắm hai mắt lại hít thở thật sâu thì lại nghe thấy giọng nói trầm thấp của Lan Lăng Vương truyền đến: "A Khởi."

Trương Khởi không để ý tới hắn.

Lan Lăng Vương lành lạnh, lạnh nhạt, lại vô tình nói: "Ngươi muốn lấy ống tay áo của ta lau nước mũi đến khi nào đây?"

Ống tay áo của hắn?

Trương Khởi rùng mình, nhanh chóng đẩy tay áo đang phủ trên mặt mình ra. Sau đó ngẩng lên nhìn, quả thật phía trên ống tay áo của hắn thấm ướt khắp nơi.

Đỏ mặt, Trương Khởi lại có chút tức giận, nàng hừ một tiếng, nói:"Làm gì có nước mũi chứ? Nói bậy bạ!".

Nói tới chỗ này, cuối cùng nàng thấy hơi ngượng ngùng, nhưng lại quật cường nghiêng đầu sang chỗ khác, buồn buồn nói:"Ta giặt sạch cho ngươi là được chứ gì.".

Thấy nàng mím chặt môi, vẻ mặt vừa quật cường vừa tức giận lại vừa ngượng ngùng, Lan Lăng Vương nhếch môi thầm nghĩ: cuối cùng sắc mặt cũng khá hơn chút rồi. Hắn không để ý tới Trương Khởi nữa, lại cầm lấy quyển sách lên giở ra xem.

https://thuviensach.vn

Hơn năm trăm người trù trì bao quanh một chiếc xe ngựa, cứ như vậy không nhanh không chậm đi lại trên đường cái. Mỗi lần có người đi qua, cũng sẽ kinh ngạc quay đầu lại nhìn bọn họ.

Lúc này đã là cuối mùa thu, không lâu nữa sẽ lập đông, cũng không biết những người này muốn đi đâu, thế nào lại chậm rãi như thế?

Suy đi nghĩ lại, thấy đội ngũ tinh nhuệ như vậy, thấy những hán tử mặc xiêm áo bình thường với ánh mắt đằng đằng sát khí như thế, cũng không có người nào dám dừng lại hỏi. Ngay cả một đại đội nhân mã đi qua, cũng âm thầm buồn bực một lát rồi nhanh chóng dời đi.

Trong chốc lát, đêm đã buông xuống.

Năm trăm hộ vệ đã sớm dựng xong lều trại, rồi đốt một đống lửa.

Nhìn đám hộ vệ tụ tập một chỗ vui mừng uống rượu cách đó không xa, Trương Khởi nhìn vào đỉnh lều trướng, mím môi lại, nhỏ giọng nói:"Ta ngủ trên xe ngựa."

Nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, quyết không nhìn về phía Lan Lăng Vương, giọng nói ra cũng vang vang có lực, vững như bàn thạch: "Một mình ta ngủ trên xe ngựa là được."

Nàng lại tăng thêm hai chữ "Một mình".

Trong xe ngựa, Lan Lăng Vương từ từ thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn về phía nàng.

Trong lúc Trương Khởi cho rằng hắn sẽ ép buộc mình thì lại nghe thấy hắn nói:"Tùy nàng!".

Rồi hắn vươn tay, vén rèm xe lên, lập tức nhảy xuống xe.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 183: "Sói Hú Nửa Đêm"

Trong đêm đen tĩnh mịch, nhìn bóng dáng cao lớn của Lan Lăng Vương dần dần đi xa, Trương Khởi mãi lâu mới rút đầu về. Nhưng chưa qua được bao lâu, nàng lại bứt rứt thò đầu ra quan sát hắn.

Quả thật hắn đã ngồi lẫn vào với đám hộ vệ, từ đầu đến cuối, cũng không hề quay đầu lại liếc nàng một cái.

Trương Khởi cau mày thầm nghĩ: chẳng lẽ tính tình của người nào đó đã thay đổi ? Nhưng lại nghĩ đến việc mình, và hắn, đều đã trải qua sống chết đến mấy lần rồi nếu có chút thay đổi cũng là chuyện bình thường.

Sau đó, nàng từ từ nằm lên trên sàn xe, kéo đệm giường tới đắp lên người, Trương Khởi thầm nghĩ: Điên cuồng suốt một ngày, nên đi ngủ sớm một chút thôi.

Nghĩ đi nghĩ lại, nàng đưa tay che miệng, khẽ ngáp mọt cái, quay lưng lại dần dần chìm vào giấc ngủ.

Đêm, cũng từ từ sâu.

Theo ánh lửa đang từ từ tắt dần, là từng tiếng ngáy thi nhau truyền tới, một tên hộ vệ đến gần Lan Lăng Vương, trong bóng tối nhỏ giọng nói: "Quận Vương, đêm đã khuya rồi, đi ngủ thôi."

Hắn nói xong, một tiểu tử lắm mồm liền trực tiếp nói: "Quận Vương, không ngủ được sao?", rồi hắn ta liếc mắt nhìn ra xe ngựa, hì hì nói: "Quận Vương nếu không ngủ được, thì lên xe ngựa, í e í e."

https://thuviensach.vn

Trong khi hai hộ vệ đua nhau hỏi thăm, Lan Lăng Vương chắp hai tay, lẳng lặng nhìn ra khoảng không, chỉ khẽ mỉm cười, rồi nhẹ giọng hỏi: "Giờ gì rồi?".

"Vừa qua giờ Tý ạ."

"Chắc là đang ngủ say rồi.". Lan Lăng Vương gật đầu ý đã biết rồi mỉm cười nói: "Biết cách sói tru không? Kêu thử cho ta nghe một chút.".

Hai hộ vệ ngạc nhiên đưa mắt nhìn nhau, lúc đó đã thấy Lan Lăng Vương đặt ngón tay ở giữa cánh môi, giả giọng sói tru.

Tiếng sói tru này, vừa trầm muộn, vừa đằng đằng sát khí, giống y như thật!

Hai hộ vệ không nghĩ tới hắn còn có ngón nghề này, không khỏi hào hứng bừng bừng.

Lan Lăng Vương cũng hào hứng bừng bừng. Hắn nén hơi, một tiếng lại một tiếng gào thét vang vọng khắp nơi. Hai hộ vệ kia cũng vui mừng học theo hành động của hắn.

Cũng không biết qua bao lâu, chỗ xe ngựa truyền đến một tiếng thét chói tai dù đã cố nhẫn nại đè thấp xuống.

Theo tiếng kêu từ bên kia truyền đến. Lan Lăng Vương thản nhiên thả tay xuống, quay sang gật đầu với hai hộ vệ, rồi nói: "Nhịn đến lúc này mới kêu, nhất định là sợ đến co rút thành một cục rồi. Các ngươi cứ tiếp tục.".

Dứt lời, hắn sải bước đi đến xe ngựa.

Hai tên hộ vệ hiểu ý vừa giả tiếng sói tru, vừa nhìn theo Lan Lăng Vương. Cho đến khi thấy hắn đi đến bên cạnh xe ngựa, đưa tay gõ gõ lên thành xe, nói một câu gì đó. Tiếp đó lại thấy màn xe vén lên, đem mỹ nhân

https://thuviensach.vn

trên xe kéo vào, thì một người hộ vệ trong số đó liền sải bước trở về, còn một người khác vẫn ngây ngốc gào lên.

Lúc này, người kia liền gõ xuống tay của hắn ta, nhỏ giọng nói: "Đủ rồi!"

Hộ vệ đó rõ ràng có hơi nghịch ngợm. Sau khi nháy mắt với với người kia, liền hạ thấp giọng lặng lẽ nói: "Hiện tại không cần hú nữa, chờ vào trong trướng. Lúc này mới hú thêm mấy tiếng, tạo chút không khí.". Hắn cười toe toét khoe cả răng cửa, làm mấy tư thế bỉ ổi, rồi lại nói: "Quận Vương của chúng ta là người thế nào? Đây chính là một hãn tướng trên sa trường tính toán chính xác tỉ mỉ không bỏ sót, dựa vào bản thân tự học mà văn võ đều tinh thông, chút tài mọn trêu hoa ghẹo nguyệt này chỉ cần ngài ấy muốn thì có thể suy một ra ba, đạt hiệu quả thần kỳ!"

Vì thế đêm nay Trương Khởi ngủ trong tâm trạng rất lo lắng bất an.

Mặc dù được Lan Lăng Vương ôm lấy, cả người đàng hoàng, ngay ngắn chỉnh tề ngủ ở trên giường chẳng khác gì cao tăng đắc đạo. Nhưng thỉnh thoảng nàng vẫn bị tiếng sói tru làm cho tỉnh giấc, sau khi run run sau một lúc lâu, lại được người nào đó duỗi tay ôm vào trong ngực.

Tiếng tim đập mạnh mẽ mà có lực của hắn, thật đúng là một liều thuốc thôi miên thật tốt.

Ngày hôm sau khi tỉnh lại. ánh mắt của Trương Khởi vẫn còn có chút mê man.

Ở nơi rừng núi hẻo lánh, hoang dã này thật đúng là đáng sợ. Nàng thật sự không biết, những người kia cùng nhau lặn lội đường xa thế này, ngày đó làm thế nào mà tới được.

Cũng may thời tiết cuối thu thật trong lành mát mẻ, ngày hôm nay thời tiết thật đẹp trời trong mây trắng.

https://thuviensach.vn

Bởi vì tối hôm qua ngủ không ngon giấc, nên lúc ngồi trong xe ngựa Trương Khởi cứ ngủ gà ngủ gật. Mỗi một lần nàng dựa vào thành xe ngựa rút thành một cục ngủ, thì khi tỉnh lại, đã thấy mình đang nằm ở trong ngực của Lan Lăng Vương.

Chớp chớp mắt từ từ mở ra, Trương Khởi nghi ngờ nhìn hắn. Có lẽ là nàng nhìn chăm chú quá lâu, ánh mắt cũng lộ ra gì đó không đúng, Lan Lăng Vương đang xem binh thư dường như cũng cảm nhận được liền cúi đầu xuống.

Hắn nhìn nàng, lạnh lùng quan sát mọt lúc, sau đó lại mở binh thư ra, nhàn nhạt mà nói: "Không cần phải suy nghĩ nhiều, bản thân thoải mái là được."

Giọng nói lạnh lùng, quả quyết, khiến cho người đối diện cảm nhận rõ được quyền uy cùng nghiêm túc của hắn.

Như vậy sao?

Trương Khởi câu mày lại. Nhưng nàng muốn suy nghĩ lại không nhớ nổi chi tiết cụ thể.

Một lát sau, nàng đỏ mặt, thì thào nói: "Thật xin lỗi.", sau khi tạ lỗi xong, nàng từ trong ngực của hắn nhẹ nhàng trượt xuống, ngoan ngoãn ngồi xuống một góc của xe ngựa, rồi quay đầu, nhìn ra phong cảnh phía ngoài.

Có điều, cho dù ý chí của nàng kiên định đến thế nào, âm thầm thề trong lòng biết bao nhiêu lần, một khi đã ngủ say, sau khi tỉnh lại vẫn nằm ở trong lòng hắn.

Đối mặt với đôi mày thẳng tắp đang chau lại của Lan Lăng Vương, nhìn vẻ mặt vừa bất đắt dĩ lại không kiên nhẫn kia, Trương Khởi quả thật thẹn đến muốn chui xuống đất.

https://thuviensach.vn

Trong lúc Trương Khởi sầu muộn vì tiếng sói hú làm cho kinh sợ, ban ngày lại càng ngày càng mệt mỏi, thì đảo mắt một cái, một tháng lại trôi qua.

Một ngày nọ, bọn họ đã đi tới thành Tĩnh Viễn, quận An Định của nước Chu.

Thành Tĩnh Viễn nằm ở vị trí lưu vực sông Hoàng Hà, tuy nằm ở phương Bắc lạnh lẽo nhưng cũng được xem như giàu có phồn thịnh.

Hơn nữa thành trì này cực kì lớn, không hề thua kém quận Vũ Uy, so với kinh đô Trường An, cũng không kém bao nhiêu.

Tới lúc này, năm trăm hộ vệ của Lan Lăng Vương đã sớm biến thân thành thương đội ăn mặc bình thường. Nhưng dù sao tất cả bọn họ đều là các đấng trượng phu dũng mãnh, khi đội ngũ này cùng một chiếc xe ngựa tiến vào thành Tĩnh Viễn liền làm cho dòng người cùng dòng xe ngựa đang đi lại như mắc cửi đột nhiên an tĩnh lại.

Trương Khởi ngồi ở trong xe ngựa, đầu đội mũ sa, ánh mắt sáng trong nhìn người dân đi đi lại lại bên ngoài, xe ngựa như nước.

Nàng chưa từng đến thành tĩnh Viễn, mặc dù đã nghe qua vô số lần, nhưng vẫn là lần đầu tiên đến đây.

Nữ nhi ở nơi này, gò má đã không còn hồng hồng do bão cát ở Võ Uy tạo thành, vóc dáng cao gầy cùng với da thịt trắng nõn, so với các nữ lang ở thành Trường An cũng không kém bao nhiêu. Dũ nhiên, nếu nhìn kĩ, vẫn có thể nhận ra da các nàng hơi thô một chút.

Đi một lát, xe ngựa liền ngừng lại.

Lan Lăng Vương dẫn đầu đoàn người nhảy xuống xe ngựa, hắn đưa tay ra đỡ Trương Khởi xuống xe.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi không để ý đến hắn, nàng cúi đầu, cắm đầu cắm cổ nhảy xuống xe ngựa.

Lan Lăng Vương liếc nàng một cái, nhưng cũng không để ý. Rồi xoay người, đi vào trong tửu lâu.

Mặc dù hắn đội mũ che mặt, nhưng khi giơ tay nhấc chân, đều toát ra uy nghiêm và khí chất của một người đức cao vọng trọng. Tiểu nhị ở bên trong thấy thế liền vội vàng chạy đến nghênh đón, chào mời :" Khách quan đến dùng bữa hay là đến nghỉ chân?"

Lan Lăng Vương bỏ một đĩnh vàng lên bàn, trầm giọng nói:" Cả hai"

Lúc này tửu lâu vô cùng náo nhiệt, cả sảnh đường huyên náo ồn ào, nhưng vẫn có không ít người sau khi nghe được giọng nói của hắn liền không tự chủ được mà quay đầu lại nhìn.

Theo mọi ánh mắt tập trung về một phía thì khắp nơi lặp tức an tĩnh lại.

Không nói đến việc vị lang quân trước mặt tuy đã đội mũ che mất diện mạo nhưng lại có phong thái hào hoa, chậm rãi đi tới, vô cùng tự nhiên, khiến người ta cảm nhận được uy nghiêm, tôn quý và cao cao tại thượng của con người này. Ngay cả phụ nhân đi theo sát sau lưng hắn cũng vậy. Ngay cả bàn tay nhỏ bé cũng không hề lộ ra ngoài nhưng lại có phong thái vô cùng, làm cho người ta vừa nhìn lại cảm thấy cả phòng thơm ngát, rọi sáng khắp nơi nơi. Không cần phải nói, đây nhất định là một tuyệt đại giai nhân rồi.

Tĩnh Viễn tuy là một thành lớn, nhưng người như vậy cũng rất hiếm gặp. Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người đều nhìn đến ngây dại.

Thấy khắp mọi nơi đều an tĩnh, ngay cả ánh mắt khá hơn một chút cũng nhìn mình không thả, Lan Laeng Vương chau mày lại, trầm giọng nói:" Nhanh lên một chút!"

https://thuviensach.vn

Tiểu nhị phản ứng kịp, vội vàng lên tiếng:" Vâng.... xin khách đợi một lát, tiểu nhân lập tức đi an bài."

Mà lúc này, trong tửu lầu vẫn yên lặng như tờ.

Trương Khởi vẫn cúi đầu. Đối với những ánh mắt như thế này, nàng làn như không thấy. Lặng yên ngồi vào một góc mà Lan Lăng Vương vừa chọn, chờ tiêu nhị kia mang rượu thượng hạng và thức ăn lên xong, nàng cũng Lan Lăng Vương lẳng lẳng bắt đầu dùng cơm.

Rốt cuộc, hiện tại tửu lầu cũng náo nhiệt hơn chút ít. Cũng có một số người thỉnh thoảng liếc nhìn bọn họ, sau đó nhỏ giọng thảo luận "Không biết là Vương tôn nào?", "Mỹ nhân kia nhất định là khuynh nước khuynh thành, thật muốn nhìn xem một chút."

Trương Khởi cúi đầu gắp chút thức ăn, nàng rất buồn ngủ, cơm chưa ăn được vài miếng, đầu đã gật gà gật gù, có mấy lần nếu không phải Lan Lăng Vương nhanh tay, thì chỉ sợ đã đập trán lên bàn rồi.

Khẽ ngáp một cái, Trương Khởi không muốn ăn, vừa định đẩy chén cơm ra, Lan Lăng Vương đã gắp một miếng thịt dê để lên trên, rồi ra lệnh:" Ăn đi!"

Này thịt dê mặc dù đã được chế biến, nhưng vẫn còn vị tanh nồng nặc, Trương Khởi cho đến bây giờ vẫn không thích món này, chỉ gắp một miếnh nho nhỏ lên cắn một cái, còn lại không tài nào ăn được nữa.

Thấy nàng lại bắt đầu gật gù, Lan Lăng Vương lại gắp một miếng thịt dê khác đặt vào trong chén của nàng, cho đến khi thức ăn đầy lên thành ngọn, hắn mới lạnh nhạt nói: "Ăn hết chỗ này, nếu không tối nay thị tẩm!"

Thị tẩm?

Trương Khởi cả kinh, liền tỉnh táo không ít.

https://thuviensach.vn

Nàng ngẩn ngơ ngẩng đầu nhìn về phía người kia. Mới vừa nhìn một cái, nàng lại lập tức cúi đầu.

Nàng cũng thật là, không thể bởi vì một thánh hắn đắc đạo làm cao tăng, liền cho rằng hắn là cao tăng thực thụ. Nam nhân này từ trước đến giờ đều làm theo ý mình, trực tiếp đã quen.

Nàng thực không muốn mang thai đứa bé của hắn lần nữa, sau đó lại bị kéo vào viễn cảnh không có tương lai, vĩnh viễn không thoát ra được những ngày tranh đấu của một thê thiếp.

Mặc dù, nàng vẫn biết, nếu như hắn thật sự muốn...., thì nàng có làm cái gì cũng vô ích.

Nhưng nàng thực sự không cam lòng, dù cho có khó khăn, cũng không hề đắn đo suy nghĩ, một khi suy nghĩ, thì tâm liền đau như có gai đâm.....

Lập tức, nàng nghiêm túc cầm cái chén kia để xuống trước mặt, bắt đầu ăn từng miếng từng miếng, vô cùng kiên định.

Thịt dê mặc dù khó ăn như uống thuốc, nhưng đối với nàng mà nói thì cũng chẳng thấm vào đâu. Trương Khởi âm thầm quyết tâm.

Không lâu lắm, một chén đầy thịt dê rốt cuộc đã được nàng giải quyết sạch sẽ không hề dư lại miếng nào.

Sau khi ăn xong, Trương Khởi nhận lấy chén rượu mà Lan Lăng Vương đưa tới súc súc miệng, sau đó dùng khăn tay lau miệng, tiếp đến, nàng ngẩng đầu lên, con ngươi trong veo như nước xuyên qua mũ sa, nhìn hắn không chớp.

Hắn biết, nàng đang muốn nói rằng...., nhìn đi, nàng đã ăn xong rồi, một chút cũng không còn dư lại, cho nên hắn không thể nuốt lời.

https://thuviensach.vn

Liếc nhìn Trương Khởi một cái, Lan Lăng Vương vươn tay cầm lấy chén cơm của nàng, sau khi tinh tế quan sát một lượt, thấy cái chén bóng loáng có thể soi rõ bóng người, quả thật không hề để lại miếng thịt nào cả, lúc này hắn mới gật đầu như thầm xác nhận.

Hắn vừa gât đầu, Trương Khởi lập tức buông lỏng, rồi sau đó đầu của nàng lại bắt đầu gật gù như gà mổ thóc.

Lan Lăng Vương từ từ đứng lên, sau khi nói một câu tính tiền liền vươn tay ôm nàng vào lòng, sải bước đi tới hậu viện phía sau của tửu lâu.

Trong đêm đen tĩnh mịch, nhìn bóng dáng cao lớn của Lan Lăng Vương dần dần đi xa, Trương Khởi mãi lâu mới rút đầu về. Nhưng chưa qua được bao lâu, nàng lại bứt rứt thò đầu ra quan sát hắn.

Quả thật hắn đã ngồi lẫn vào với đám hộ vệ, từ đầu đến cuối, cũng không hề quay đầu lại liếc nàng một cái.

Trương Khởi cau mày thầm nghĩ: chẳng lẽ tính tình của người nào đó đã thay đổi ? Nhưng lại nghĩ đến việc mình, và hắn, đều đã trải qua sống chết đến mấy lần rồi nếu có chút thay đổi cũng là chuyện bình thường.

Sau đó, nàng từ từ nằm lên trên sàn xe, kéo đệm giường tới đắp lên người, Trương Khởi thầm nghĩ: Điên cuồng suốt một ngày, nên đi ngủ sớm một chút thôi.

Nghĩ đi nghĩ lại, nàng đưa tay che miệng, khẽ ngáp mọt cái, quay lưng lại dần dần chìm vào giấc ngủ.

Đêm, cũng từ từ sâu.

Theo ánh lửa đang từ từ tắt dần, là từng tiếng ngáy thi nhau truyền tới, một tên hộ vệ đến gần Lan Lăng Vương, trong bóng tối nhỏ giọng nói: "Quận Vương, đêm đã khuya rồi, đi ngủ thôi."

https://thuviensach.vn

Hắn nói xong, một tiểu tử lắm mồm liền trực tiếp nói: "Quận Vương, không ngủ được sao?", rồi hắn ta liếc mắt nhìn ra xe ngựa, hì hì nói: "Quận Vương nếu không ngủ được, thì lên xe ngựa, í e í e."

Trong khi hai hộ vệ đua nhau hỏi thăm, Lan Lăng Vương chắp hai tay, lẳng lặng nhìn ra khoảng không, chỉ khẽ mỉm cười, rồi nhẹ giọng hỏi: "Giờ gì rồi?".

"Vừa qua giờ Tý ạ."

"Chắc là đang ngủ say rồi.". Lan Lăng Vương gật đầu ý đã biết rồi mỉm cười nói: "Biết cách sói tru không? Kêu thử cho ta nghe một chút.".

Hai hộ vệ ngạc nhiên đưa mắt nhìn nhau, lúc đó đã thấy Lan Lăng Vương đặt ngón tay ở giữa cánh môi, giả giọng sói tru.

Tiếng sói tru này, vừa trầm muộn, vừa đằng đằng sát khí, giống y như thật!

Hai hộ vệ không nghĩ tới hắn còn có ngón nghề này, không khỏi hào hứng bừng bừng.

Lan Lăng Vương cũng hào hứng bừng bừng. Hắn nén hơi, một tiếng lại một tiếng gào thét vang vọng khắp nơi. Hai hộ vệ kia cũng vui mừng học theo hành động của hắn.

Cũng không biết qua bao lâu, chỗ xe ngựa truyền đến một tiếng thét chói tai dù đã cố nhẫn nại đè thấp xuống.

Theo tiếng kêu từ bên kia truyền đến. Lan Lăng Vương thản nhiên thả tay xuống, quay sang gật đầu với hai hộ vệ, rồi nói: "Nhịn đến lúc này mới kêu, nhất định là sợ đến co rút thành một cục rồi. Các ngươi cứ tiếp tục.".

Dứt lời, hắn sải bước đi đến xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Hai tên hộ vệ hiểu ý vừa giả tiếng sói tru, vừa nhìn theo Lan Lăng Vương. Cho đến khi thấy hắn đi đến bên cạnh xe ngựa, đưa tay gõ gõ lên thành xe, nói một câu gì đó. Tiếp đó lại thấy màn xe vén lên, đem mỹ nhân trên xe kéo vào, thì một người hộ vệ trong số đó liền sải bước trở về, còn một người khác vẫn ngây ngốc gào lên.

Lúc này, người kia liền gõ xuống tay của hắn ta, nhỏ giọng nói: "Đủ rồi!"

Hộ vệ đó rõ ràng có hơi nghịch ngợm. Sau khi nháy mắt với với người kia, liền hạ thấp giọng lặng lẽ nói: "Hiện tại không cần hú nữa, chờ vào trong trướng. Lúc này mới hú thêm mấy tiếng, tạo chút không khí.". Hắn cười toe toét khoe cả răng cửa, làm mấy tư thế bỉ ổi, rồi lại nói: "Quận Vương của chúng ta là người thế nào? Đây chính là một hãn tướng trên sa trường tính toán chính xác tỉ mỉ không bỏ sót, dựa vào bản thân tự học mà văn võ đều tinh thông, chút tài mọn trêu hoa ghẹo nguyệt này chỉ cần ngài ấy muốn thì có thể suy một ra ba, đạt hiệu quả thần kỳ!"

Vì thế đêm nay Trương Khởi ngủ trong tâm trạng rất lo lắng bất an.

Mặc dù được Lan Lăng Vương ôm lấy, cả người đàng hoàng, ngay ngắn chỉnh tề ngủ ở trên giường chẳng khác gì cao tăng đắc đạo. Nhưng thỉnh thoảng nàng vẫn bị tiếng sói tru làm cho tỉnh giấc, sau khi run run sau một lúc lâu, lại được người nào đó duỗi tay ôm vào trong ngực.

Tiếng tim đập mạnh mẽ mà có lực của hắn, thật đúng là một liều thuốc thôi miên thật tốt.

Ngày hôm sau khi tỉnh lại. ánh mắt của Trương Khởi vẫn còn có chút mê man.

Ở nơi rừng núi hẻo lánh, hoang dã này thật đúng là đáng sợ. Nàng thật sự không biết, những người kia cùng nhau lặn lội đường xa thế này, ngày đó làm thế nào mà tới được.

https://thuviensach.vn

Cũng may thời tiết cuối thu thật trong lành mát mẻ, ngày hôm nay thời tiết thật đẹp trời trong mây trắng.

Bởi vì tối hôm qua ngủ không ngon giấc, nên lúc ngồi trong xe ngựa Trương Khởi cứ ngủ gà ngủ gật. Mỗi một lần nàng dựa vào thành xe ngựa rút thành một cục ngủ, thì khi tỉnh lại, đã thấy mình đang nằm ở trong ngực của Lan Lăng Vương.

Chớp chớp mắt từ từ mở ra, Trương Khởi nghi ngờ nhìn hắn. Có lẽ là nàng nhìn chăm chú quá lâu, ánh mắt cũng lộ ra gì đó không đúng, Lan Lăng Vương đang xem binh thư dường như cũng cảm nhận được liền cúi đầu xuống.

Hắn nhìn nàng, lạnh lùng quan sát mọt lúc, sau đó lại mở binh thư ra, nhàn nhạt mà nói: "Không cần phải suy nghĩ nhiều, bản thân thoải mái là được."

Giọng nói lạnh lùng, quả quyết, khiến cho người đối diện cảm nhận rõ được quyền uy cùng nghiêm túc của hắn.

Như vậy sao?

Trương Khởi câu mày lại. Nhưng nàng muốn suy nghĩ lại không nhớ nổi chi tiết cụ thể.

Một lát sau, nàng đỏ mặt, thì thào nói: "Thật xin lỗi.", sau khi tạ lỗi xong, nàng từ trong ngực của hắn nhẹ nhàng trượt xuống, ngoan ngoãn ngồi xuống một góc của xe ngựa, rồi quay đầu, nhìn ra phong cảnh phía ngoài.

Có điều, cho dù ý chí của nàng kiên định đến thế nào, âm thầm thề trong lòng biết bao nhiêu lần, một khi đã ngủ say, sau khi tỉnh lại vẫn nằm ở trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Đối mặt với đôi mày thẳng tắp đang chau lại của Lan Lăng Vương, nhìn vẻ mặt vừa bất đắt dĩ lại không kiên nhẫn kia, Trương Khởi quả thật thẹn đến muốn chui xuống đất.

Trong lúc Trương Khởi sầu muộn vì tiếng sói hú làm cho kinh sợ, ban ngày lại càng ngày càng mệt mỏi, thì đảo mắt một cái, một tháng lại trôi qua.

Một ngày nọ, bọn họ đã đi tới thành Tĩnh Viễn, quận An Định của nước Chu.

Thành Tĩnh Viễn nằm ở vị trí lưu vực sông Hoàng Hà, tuy nằm ở phương Bắc lạnh lẽo nhưng cũng được xem như giàu có phồn thịnh.

Hơn nữa thành trì này cực kì lớn, không hề thua kém quận Vũ Uy, so với kinh đô Trường An, cũng không kém bao nhiêu.

Tới lúc này, năm trăm hộ vệ của Lan Lăng Vương đã sớm biến thân thành thương đội ăn mặc bình thường. Nhưng dù sao tất cả bọn họ đều là các đấng trượng phu dũng mãnh, khi đội ngũ này cùng một chiếc xe ngựa tiến vào thành Tĩnh Viễn liền làm cho dòng người cùng dòng xe ngựa đang đi lại như mắc cửi đột nhiên an tĩnh lại.

Trương Khởi ngồi ở trong xe ngựa, đầu đội mũ sa, ánh mắt sáng trong nhìn người dân đi đi lại lại bên ngoài, xe ngựa như nước.

Nàng chưa từng đến thành tĩnh Viễn, mặc dù đã nghe qua vô số lần, nhưng vẫn là lần đầu tiên đến đây.

Nữ nhi ở nơi này, gò má đã không còn hồng hồng do bão cát ở Võ Uy tạo thành, vóc dáng cao gầy cùng với da thịt trắng nõn, so với các nữ lang ở thành Trường An cũng không kém bao nhiêu. Dũ nhiên, nếu nhìn kĩ, vẫn có thể nhận ra da các nàng hơi thô một chút.

https://thuviensach.vn

Đi một lát, xe ngựa liền ngừng lại.

Lan Lăng Vương dẫn đầu đoàn người nhảy xuống xe ngựa, hắn đưa tay ra đỡ Trương Khởi xuống xe.

Trương Khởi không để ý đến hắn, nàng cúi đầu, cắm đầu cắm cổ nhảy xuống xe ngựa.

Lan Lăng Vương liếc nàng một cái, nhưng cũng không để ý. Rồi xoay người, đi vào trong tửu lâu.

Mặc dù hắn đội mũ che mặt, nhưng khi giơ tay nhấc chân, đều toát ra uy nghiêm và khí chất của một người đức cao vọng trọng. Tiểu nhị ở bên trong thấy thế liền vội vàng chạy đến nghênh đón, chào mời :" Khách quan đến dùng bữa hay là đến nghỉ chân?"

Lan Lăng Vương bỏ một đĩnh vàng lên bàn, trầm giọng nói:" Cả hai"

Lúc này tửu lâu vô cùng náo nhiệt, cả sảnh đường huyên náo ồn ào, nhưng vẫn có không ít người sau khi nghe được giọng nói của hắn liền không tự chủ được mà quay đầu lại nhìn.

Theo mọi ánh mắt tập trung về một phía thì khắp nơi lặp tức an tĩnh lại.

Không nói đến việc vị lang quân trước mặt tuy đã đội mũ che mất diện mạo nhưng lại có phong thái hào hoa, chậm rãi đi tới, vô cùng tự nhiên, khiến người ta cảm nhận được uy nghiêm, tôn quý và cao cao tại thượng của con người này. Ngay cả phụ nhân đi theo sát sau lưng hắn cũng vậy. Ngay cả bàn tay nhỏ bé cũng không hề lộ ra ngoài nhưng lại có phong thái vô cùng, làm cho người ta vừa nhìn lại cảm thấy cả phòng thơm ngát, rọi sáng khắp nơi nơi. Không cần phải nói, đây nhất định là một tuyệt đại giai nhân rồi.

https://thuviensach.vn

Tĩnh Viễn tuy là một thành lớn, nhưng người như vậy cũng rất hiếm gặp. Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người đều nhìn đến ngây dại.

Thấy khắp mọi nơi đều an tĩnh, ngay cả ánh mắt khá hơn một chút cũng nhìn mình không thả, Lan Laeng Vương chau mày lại, trầm giọng nói:" Nhanh lên một chút!"

Tiểu nhị phản ứng kịp, vội vàng lên tiếng:" Vâng.... xin khách đợi một lát, tiểu nhân lập tức đi an bài."

Mà lúc này, trong tửu lầu vẫn yên lặng như tờ.

Trương Khởi vẫn cúi đầu. Đối với những ánh mắt như thế này, nàng làn như không thấy. Lặng yên ngồi vào một góc mà Lan Lăng Vương vừa chọn, chờ tiêu nhị kia mang rượu thượng hạng và thức ăn lên xong, nàng cũng Lan Lăng Vương lẳng lẳng bắt đầu dùng cơm.

Rốt cuộc, hiện tại tửu lầu cũng náo nhiệt hơn chút ít. Cũng có một số người thỉnh thoảng liếc nhìn bọn họ, sau đó nhỏ giọng thảo luận "Không biết là Vương tôn nào?", "Mỹ nhân kia nhất định là khuynh nước khuynh thành, thật muốn nhìn xem một chút."

Trương Khởi cúi đầu gắp chút thức ăn, nàng rất buồn ngủ, cơm chưa ăn được vài miếng, đầu đã gật gà gật gù, có mấy lần nếu không phải Lan Lăng Vương nhanh tay, thì chỉ sợ đã đập trán lên bàn rồi.

Khẽ ngáp một cái, Trương Khởi không muốn ăn, vừa định đẩy chén cơm ra, Lan Lăng Vương đã gắp một miếng thịt dê để lên trên, rồi ra lệnh:" Ăn đi!"

Này thịt dê mặc dù đã được chế biến, nhưng vẫn còn vị tanh nồng nặc, Trương Khởi cho đến bây giờ vẫn không thích món này, chỉ gắp một miếnh nho nhỏ lên cắn một cái, còn lại không tài nào ăn được nữa.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng lại bắt đầu gật gù, Lan Lăng Vương lại gắp một miếng thịt dê khác đặt vào trong chén của nàng, cho đến khi thức ăn đầy lên thành ngọn, hắn mới lạnh nhạt nói: "Ăn hết chỗ này, nếu không tối nay thị tẩm!"

Thị tẩm?

Trương Khởi cả kinh, liền tỉnh táo không ít.

Nàng ngẩn ngơ ngẩng đầu nhìn về phía người kia. Mới vừa nhìn một cái, nàng lại lập tức cúi đầu.

Nàng cũng thật là, không thể bởi vì một thánh hắn đắc đạo làm cao tăng, liền cho rằng hắn là cao tăng thực thụ. Nam nhân này từ trước đến giờ đều làm theo ý mình, trực tiếp đã quen.

Nàng thực không muốn mang thai đứa bé của hắn lần nữa, sau đó lại bị kéo vào viễn cảnh không có tương lai, vĩnh viễn không thoát ra được những ngày tranh đấu của một thê thiếp.

Mặc dù, nàng vẫn biết, nếu như hắn thật sự muốn...., thì nàng có làm cái gì cũng vô ích.

Nhưng nàng thực sự không cam lòng, dù cho có khó khăn, cũng không hề đắn đo suy nghĩ, một khi suy nghĩ, thì tâm liền đau như có gai đâm.....

Lập tức, nàng nghiêm túc cầm cái chén kia để xuống trước mặt, bắt đầu ăn từng miếng từng miếng, vô cùng kiên định.

Thịt dê mặc dù khó ăn như uống thuốc, nhưng đối với nàng mà nói thì cũng chẳng thấm vào đâu. Trương Khởi âm thầm quyết tâm.

Không lâu lắm, một chén đầy thịt dê rốt cuộc đã được nàng giải quyết sạch sẽ không hề dư lại miếng nào.

https://thuviensach.vn

Sau khi ăn xong, Trương Khởi nhận lấy chén rượu mà Lan Lăng Vương đưa tới súc súc miệng, sau đó dùng khăn tay lau miệng, tiếp đến, nàng ngẩng đầu lên, con ngươi trong veo như nước xuyên qua mũ sa, nhìn hắn không chớp.

Hắn biết, nàng đang muốn nói rằng...., nhìn đi, nàng đã ăn xong rồi, một chút cũng không còn dư lại, cho nên hắn không thể nuốt lời.

Liếc nhìn Trương Khởi một cái, Lan Lăng Vương vươn tay cầm lấy chén cơm của nàng, sau khi tinh tế quan sát một lượt, thấy cái chén bóng loáng có thể soi rõ bóng người, quả thật không hề để lại miếng thịt nào cả, lúc này hắn mới gật đầu như thầm xác nhận.

Hắn vừa gât đầu, Trương Khởi lập tức buông lỏng, rồi sau đó đầu của nàng lại bắt đầu gật gù như gà mổ thóc.

Lan Lăng Vương từ từ đứng lên, sau khi nói một câu tính tiền liền vươn tay ôm nàng vào lòng, sải bước đi tới hậu viện phía sau của tửu lâu.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Hơi Mất Ngủ

Chiều nay, Trương Khởi ngủ rất là ngon.

Nàng vẫn ngủ thẳng đến hôm sau mặt trời lên cao, mới mơ mơ màng màng tỉnh táo. Sau khi rửa mặt lung tung, nàng nhớ nhớ ra mình ở chung với Lan Lăng vương, nên vọt ra khỏi phòng.

Vừa ra cửa phòng, nàng liền thấy được Lan Lăng Vương yên lặng đứng chắp tay trước cửa phòng, ngắm nhìn nơi xa, vẻ mặt như có điều suy nghĩ.

Trong tay của hắn, còn có một con bồ câu đưa tin, nghe được tiếng bước chân của nàng, hắn thong thả ung dung ném con bồ câu đưa tin cho một hộ vệ đứng trong sân, rồi thuận tay bỏ một tờ giấy vào trong ngực, quay đầu nhìn về phía Trương Khởi.

Mặt Lan Lăng Vương không thay đổi nhìn Trương Khởi, nhàn nhạt hỏi "Dậy rồi? Có muốn dùng cơm?"

Trương Khởi trừng mắt nhìn, nhỏ giọng hỏi "Hôm nay không ra ngoài sao?"

Nhìn quầng thâm dưới mắt nàng, giọng nói của Lan Lăng Vương lạnh đến không có độ ấm, "Nghỉ ngơi và hồi phục mấy ngày."

"Oh." Hắn vừa nói xong, Trương Khởi liền ngáp một cái, nàng đưa tay che môi anh đào, nháy mắt nói: "Vậy ta ngủ tiếp một lát" dứt lời lại trở về phòng.

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng lưng của nàng, Lan Lăng Vương nhếch nhếch khóe môi, xoay người đi tới trong sân.

Người hộ vệ nhận lấy chim bồ câu tiến lên, nhỏ giọng hỏi "Quận Vương, nhận được thư rồi, còn muốn nghỉ ngơi và hồi phục mấy ngày sao?"

"Uh."

Nhắm mắt theo đuôi sau lưng Lan Lăng Vương, hộ vệ kia lại nhỏ tiếng hỏi "Quận Vương, bệ hạ nói thế nào?"

Lan Lăng Vương ngừng bước chân lại một lát, cánh môi hắn nở nụ cười lạnh, nói: "Bệ hạ nói, Trịnh thị vừa hô to tên thật của Thái hậu, vừa khóc ngất đi vài lần. *d:đ:l:q:đ* Thấy nàng ta như thế, hắn ta cũng không tiện phán quyết chuyện hai ta hòa ly." Cũng chỉ không muốn mở miệng thôi.

Bệ hạ là ai? Hắn ta có thể mặc áo bào đỏ uống rượu ngon khi thái hậu vừa qua đời, người như vậy đề cập chữ hiếu với hắn, thậ là buồn cười!

"Vương phi thật nhất định không chịu?"

Lan Lăng Vương híp mắt, một hồi lâu, hắn mới nhàn nhạtà nói ra: "Không tệ."

Phất phất tay, hắn ra lệnh: "Vậy hãy truyền lệnh đi. Nói lần này chúng ta đi ra, dùng lại ít nhất một năm, lâu thì mấy năm, bảo đoàn người chuẩn bị. Chung quy có một ngày, Trịnh thị không thể nhịn được nữa, bệ hạ trong ngoài đều khốn đốn, sẽ nguyện ý thóai nhượng."

Đảo mắt hắn lại nói: "Gửi thư trở về vương phủ nói, ta đã đã tìm được A Khởi. Nàng ấy khó rời quê hương, kiên trì không muốn trở về nước Tề, cho nên ta sẽ định cư ở nước Trần với nàng ấy. Chờ sau này có con, sẽ đón Phương lão đến chung vui!"

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, hộ vệ kia liền trừng lớn mắt. Lan Lăng Vương cười nhạt, chậm rãi nói: "Như vậy, bọn họ sẽ nhanh chóng nóng nảy ."

"Vâng"

Suy nghĩ một lát, hộ vệ kia vừa liếc mắt nhìn phòng của Trương Khởi, vừa nhỏ tiếng hỏi "Quận Vương đã tính hòa ly, sao không báo tin tức tốt này với Trương cơ. Để nàng ấy không còn nghi ngờ nữa?"

Âm thanh của hắn vừa ngừng, Lan Lăng Vương liền lạnh lùng nói: "Vì sao ta phải khiến nàng ấy hết nghi ngờ?" Hắn giải thích thêm: "Nàng ấy giả chết vài lần, hại ta mấy lần đau lòng muốn chết. Vì sao ta phải khiến nàng ấy hết nghi ngờ?"

Nhìn Lan Lăng Vương nghênh ngang rời đi, hộ vệ kia trừng mắt cứng lưỡi đứng tại chỗ, qua một hồi lâu, hắn ta mới lắp bắp nói: "Không phải muốn cho hai người sớm hòa hảo sao? Mỗi đêm nghe sói tru, đoàn người đều ngủ không ngon!" Đảo mắt hắn ta lại khổ sở, tự lẩm bẩm: "Vậy mà cũng được, rõ là. Rõ là. . . ." Rõ là cái gì, hắn cũng không biết.

Lúc này, đã là tháng mười một rồi.

Đã bắt đầu mùa đông, gió lạnh thổi qua khiến người ta run rẩy. Cỏ cây bắt đầu khô vàng, bầu trời cũng âm u. Nhìn vậy chỉ sợ không lâu sẽ có mưa to. diễn♪đàn♪lê♪quý♪đôn

Trương Khởi thầm nghĩ: chỉ sợ năm nay không đến được Trần.

Cùng về Trần với Lan Lăng Vương, làm hại nàng cũng không còn mong đợi về quê hương nữa. . . . .

Lại ngủ thêm một giấc, tỉnh lại lần nữa đã là gần tối, Trương Khởi lần nữa ăn một chén thịt dê ở dưới sự bức bách của Lan Lăng Vương. Thịt này đúng là rất bổ, chỉ ăn hai bữa, trên mặt Trương Khởi đã có màu máu, thân

https://thuviensach.vn

thể cũng cảm thấy ấm áp hơn. Nhưng cơ thể gầy đi do bị bệnh vẫn chưa lên cân lại.

Vừa ăn cơm, Trương Khởi vừa nhìn quang cảnh phía ngoài. Qua mũ sa, hai mắt của nàng phát sáng rạng rỡ.

Liếc nàng một cái, Lan Lăng Vương đứng lên, dắt lấy tay của nàng, "Đi thôi."

Hắn dắt nàng, đi tới giữa ngã tư đường.

Ngày hôm nay trời tối sớm, người trong thành Tĩnh Viễn, cũng thừa dịp trời còn hơi sáng, bắt đầu tụ năm tụ ba tụ nói đùa, du ngoạn.

Tay Trương Khởi bị Lan Lăng Vương nắm chặt, đi trên đường trong đám người đông đúc, nghe mọi người cười cợt nói nhỏ, không biết sao, lại khiến Trương Khởi có cảm giác rất thật.

Thấy Trương Khởi nhìn dòng người bên cạnh cười yếu ớt, Lan Lăng Vương trầm thấp hỏi "Thích thành Tĩnh Viễn?"

Trương Khởi lắc đầu, "Không thích."

Nghe được nàng dùng giọng nói mềm mại, kéo thật dài âm cuối nói chuyện với mình, Lan Lăng Vương hơi hoảng hốt mê say, bất tri bất giác, âm thanh của hắn cũng dịu đi, "Tại sao?"

"Đây là vùng thiếu văn minh!" Trương Khởi có vẻ hơi giận, nàng buồn buồn nói: "Sói quá nhiều, không hề thái bình như nước Trần!"

Lời vừa nói ra, hai hộ vệ theo sát ở phía sau hai người đồng thời ho khan. Mới tằng hắng một cái, một ánh lạnh liền nhìnđến, bọn họ nhanh chóng quay đầu, cố gắng nhìn bốn phía, kiên quyết không quay đầu lại nhìn về phía hai người.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi cũng không có nhận thấy sự khác thường của bọn họ, nàng cắn môi, lầm bầm nói: "Phương nam tốt nhất, ngoài thành phương nam không có sói đâu."

"Hả?" Nắm tay nàng thật chặt, Lan Lăng Vương lại hỏi: "Nàng thích thành nào ở phương nam?"

Trương Khởi nghiêng đầu suy nghĩ một lát, thật lâu mới hự nói nói: "Phồn hoa, không có chiến loạn ta đều thích."

Cõi đời này, có địa phương này sao? Huống chi trước đây không lâu lại xảy ra nhật thực. . . . Lan Lăng Vương nhìn Trương Khởi, bàn tay to của hắn bao lấy tay nhỏ bé của nàng, nhẹ nhàng nói ra: "Được, đến thành trì đó, chúng ta liền dừng lại."

Không phải đến Kiến Khang sao? Tại sao đến nơi đó liền dừng lại? Trương Khởi buồn bực.

Nghỉ ngơi ở thành Tĩnh Viễn bốn ngày, Trương Khởi cũng ngủ bốn ngày, đội ngũ lại lên đường lần nữa.

Trên đường quan, người đi qua đi lại rõ ràng nhiều hơn bình thường. Xem ra, rất nhiều thương nhân muốn buôn bán lần cuối trước khi bão tuyết cuối năm đến.

Người lui tới như nước chảy đều thấy Lan Lăng Vương dẫn đầu, sau đó là 500 tráng sĩ cường tráng, ai cũng cảnh giác. Khi phát hiện bọn họ xử sự đàng hoàng liền có không ít người muốn kết bạn đi chung.

Lan Lăng Vương tất nhiên không chịu. Hắn ngồi ở trong xe ngựa, không chần chừ vẫy lui mọi người, quay đầu liếc mắt nhìn Trương Khởi ngủ gà ngủ gật, lại nhìn cành cây khô vàng ngoài cửa sổ, từ từ hắn nhếch khóe môi lên.

https://thuviensach.vn

Suốt cả một năm rồi đến lúc này, hắn mới cảm thấy bình an vui sướng.

Xoay chuyển ánh mắt, thấy đầu nhỏ của Trương Khởi lại đụng đụng, Lan Lăng Vương liền duỗi cánh tay, kéo mạnh nàng vào lòng.

Khi hắn vươn tay ôm sát nàng, Trương Khởi đang ngủ mơ hồi lại đột nhiên mở mắt ra, vui vẻ nói: "Ta biết ngay là ngươi kéo, ta mới không chạy vào trong lòng ngươi lúc ngủ đâu." Nàng còn chưa có tỉnh ngủ, cặp mắt cố gắng mở ra, nhưng lại cười rất vui vẻ.

Cơ hồ vừa nói xong, Lan Lăng Vương liền trầm trầm nhìn chòng chọc nàng một cái. Hắn uy nghiêm nghiêng mắt nhìn nàng, nhàn nhạt nói ra: "Vậy thì như thế nào?" Dứt lời. Hắn khóa chặt hai cánh tay, khiến nàng dán chặt lồng ngực của mình.

Trương Khởi chớp chớp cặp mắt mơ hồ, đại não hỗn độn đang nghĩ: Đúng vậy, vậy thì thế nào? Trương Khởi buồn bực một hồi, cả người lại quá mệt mỏi, không kháng được một hồi lại ngủ thiếp đi.

Đảo mắt, buổi tối lại đến.

Nhìn lều và đống lửa rải rác trên thảo nguyên, Trương Khởi thở ra một hơi, thầm nghĩ: tối hôm nay, không cần sợ sói.

Có thể là nhìn thấy 500 người Lan Lăng Vương dẫn theo đều mạnh mẽ, kỷ luật nghiêm minh, cử chỉ đàng hoàng, bất tri bất giác, có không ít đội buôn nhỏ liền có lòng phụ thuộc. Vì vậy năm trăm người dừng lại hạ trại, bọn họ cũng ngừng ở gần đó.

Trương Khởi lại bị buộc ăn một chén thịt dê, sau đó chân tay co cóng chui vào trong xe ngựa. Theo thời tiết càng ngày càng lạnh, trong xe ngựa đã trải đệm da thú thật dầy, hết sức thoải mái ấm áp.

https://thuviensach.vn

Chui vào trong đệm, Trương Khởi thoải mái thở phào nhẹ nhõm. Nàng quay qua nhìn cây đuốc cắm bốn phía, lại nhìn Lan Lăng Vương đang đứng thẳng nơi xa, ngây ngốc một hồi, mí mắt lại càng ngày càng nặng, dần dần cũng chìm vào mộng đẹp.

Nàng ngủ ngon, Lan Lăng Vương bên ngoài lại vẫn không ngủ. Dùng bữa xong, hắn vừa ngồi đọc sách dưới nến, vừa nghe hộ vệ báo lại những chuyện lớn nhỏ xảy ra trong phủ. Sau đó, hắn liền từ từ đi vào trong bóng tối, chắp hai tay, nhìn ánh sao trên bầu trời mất hồn.

Hắn không ngủ, có mấy hộ vệ cũng không ngủ. Một hộ vệ trong đó sờ sờ cái gáy, rồi nói thầm với đồng bạn bên cạnh: "Tối hôm nay, có cần giả sói tru nửa không?"

Một hộ vệ khác cũng không nghĩ ra. Không bao lâu, hắn khoát tay chặn lại, nói: "Ngủ trước đi, đây là chuyện Quận Vương nên phiền não!"

Mới nói như vậy xong, lại thấy Lan Lăng Vương cách đó không xa vẫy vẫy tay.

Hộ vệ mở miệng trước vội vàng hấp ta hấp tấp đến gần.

Trong bóng tối, Lan Lăng Vương đứng lặng yên, ánh lửa yếu ớt nơi xa chiếu rọi xuống, thần thái hắn cao quý, khí độ uy nghiêm, cả người nặng nề như núi, lộ ra vẻ chững chạc, lạnh lùng.

"Ngựa của ngươi đâu?"

"Ở bên kia đấy."

"Dắt qua, cột nó bên cạnh xe ngựa. Đúng rồi, thuận tiện diệt mấy cây đuốc đi."

https://thuviensach.vn

"Hở? Vâng" hộ vệ kia liền chạy đi dắt ngựa của mình đi về phía xe ngựa của Trương Khởi. Lúc này, xe ngựa cô đơn dừng trong bóng đêm, bốn con ngựa kéo xe đã theo lệ thường được dắt qua bên cạnh nghỉ ngơi.

Vừa đi, hộ vệ kia vừa âm thầm nói: "Quận Vương làm chuyện quỷ gì chứ?" Hắn quay đầu lại nhìn con ngựa của mình. Con ngựa này rất tốt, vừa biết chịu đựng vừa có tính người, chỉ là buổi tối hơi bị mất ngủ.

Trương Khởi ngủ rất say.

Nhưng ngủ ngủ, nàng lại có chút lo lắng.

Hình như, có vật gì đó, cứ thổi khí vào mặt nàng, còn thỉnh thoảng vây quanh nàng rục rịch. Mà theo tiếng nó đi lại, từng trận gió cũng xoắn tới. . . .

Có ma!

Trong nháy mắt Trương Khởi trợn to mắt.

Ngoài xe ngựa tối đen như mực.

Trương Khởi run rẩy, một hồi lâu mới lấy dũng khí, lặng lẽ ngẩng đầu, nhìn về hướng mà nàng thấy kỳ kỳ. Đang lúc này, chỉ thấy màn xe thoáng cong một cái, một cái đầu chui vào. Bóng tối vô biên đáy, Trương Khởi đột nhiên nhìn vào đôi mắt to của nó.

"A ——" một tiếng tiếng kêu chói tai chợt truyền đến trong đêm tối, người xung quanh đều nghe rõ.

Có một số người vén lều nhìn ra, vừa đúng nghiêng mắt nhìn đến thủ lĩnh trẻ tuổi đội mũ sa của đội lính 500 người kia, bế một vị phụ nhân ra từ trong xe ngựa, vừa vỗ lưng của nàng dịu dàng dụ dỗ, vừa sải bước đi đến lều chính nằm ở giữa của hắn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Gặp Lại Người Quen

Ngày hôm sau Trương Khởi tỉnh lại, dưới mắt nàng hơi xanh.

Tối qua núp ở trong ngực Lan Lăng Vươngrun run nửa ngày, cho đến lúc ngủ, nàng còn níu chặt lấy xiêm y của hắn.

Rửa mặt xong, ngồi lên xe ngựa lần nữa, Trương Khởi đã bắt đầu vô cùng sùng bái những văn sĩ kiếm khách chỉ mang theo mấy người làm, liền dám lưu lạc chân trời.

Thế giới bên ngoài thật nguy hiểm, đặc biệt là buổi tối, quá đáng sợ mà bọn họ không hề sợ hãi.

Bởi vì lòng vẫn còn sợ hãi, nên sau khi lên đường một hồi lâu, nàng mới trán thoát khỏi ngực Lan Lăng Vương, dũng cảm ngồi một mình ở một bên buồng xe.

Dọc theo đường đi, trong đội ngũ đồng hành, thỉnh thoảng có người nhìn về phía Trương Khởi. Xem dáng vẻ bọn họ, rõ ràng là rất muốn hiểu rõ tối hôm qua xảy ra chuyện gì. Nhưng thấy Lan Lăng Vương tao nhã như núi mặt không thay đổi ngồi ở đó, bọn họ dù có lòng, cũng không dám tiến lên.

Sáng sớm vẫn còn sương mù mịt mờ, gần tới trưa mặt trời lửa đỏ lại bay lên trời cao, phơi mọi người đến sốt nóng.

Lúc này, Lan Lăng Vương ra lệnh: "Tăng nhanh hành trình."

https://thuviensach.vn

Cần tăng tốc, nếu không chỉ sợ phải qua mùa đông ở đất tuyết lạnh lẽo này. Lan Lăng Vương nhìn sang cơ thể mảnh mai điển hình như cô nương Giang Nam của Trương Khởi.

"Vâng"

Đội ngũ cỡi ngựa rời đi cực nhanh. Trong ánh mắt tiếc nuối của những thương hộ, năm trăm người chạy ra ngoài như bão cát. Dù là xe ngựa Trương Khởi ngồi, cũng do bốn con ngựa tốt kéo, hơn nữa trong buồng xe chỉ có hai người, không hề nặng, nên tốc độ chạy của bốn con ngựa tốt rất là kinh người.

Chỉ nửa ngày, đội ngũ đã chạy được trăm dặm.

Nhưng bây giờ vẫn chưa ra khỏi quận An Định.

Nhìn bầu trời dần dần tối xuống, Trương Khởi không nhịn được nhỏ giọng nói: "Trường Cung, quái vật tối qua đó, người có thấy rõ là gì không?" ^d|đ/l/q!đ^ Nàng cắn môi thầm nói: "Sau đó ta nghĩ lại, cảm thấy giống như ngựa?" Sau khi hết kinh hoảng, nàng càng suy nghĩ, càng thấy quái vật kia chính là một con ngựa.

Lan Lăng Vương đang xem binh thư nghe vậy ngẩng đầu lên, hắn nhìn Trương Khởi một cái, nhàn nhạt nói ra: "Đó không phải ngựa!" Chỉ có bốn chữ, chỉ có bốn chữ, vừa nói xong hắn liền tiếp tục cúi đầu đọc sách.

Không phải ngựa. Vậy là cái gì? Đột nhiên, Trương Khởi cảm thấy bầu trời dần dần tối đen ở ngoài trở nên đáng sợ!

Ban đêm lại phủ xuống.

Trương Khởi bị dằn xóc cả buổi mệt mỏi tứ chi đều đau nhức. Dùng bữa tối xong, nàng xem xe ngựa đã trải đệm thật dầy có vẻ thoải mái vô cùng, lại nhìn Lan Lăng Vương đang nhỏ giọng nói chuyện với hộ vệ ở cách đó

https://thuviensach.vn

không xa. Cắn răng một cái, từ trong xe ngựa ôm tấm mền nàng thích nhất và một miếng da hổ, cúi đầu, hiên ngang lẫm liệt đi đến lều Lan Lăng Vương.

Lá gan của con người càng bị hù sẽ càng nhỏ, trước kia đêm nào cũng nghe sói tru, tối hôm qua lại bị cái bóng đen kia làm sợ hết hồn, Trương Khởi đã hết can đảm. Có lúc thấy nơi tối cũng sẽ không tự chủ được suy nghĩ lung tung.

Ngọn lửa chiếu rọi xuống, Lan Lăng Vương với diện mạo tuấn mỹ cao quý đến không có ai dám nhìn thẳng, liếc bóng dáng hiên ngang lẫm liệt kia một cái, hai mắt chói lọi như sao.

Hắn chuyển tròng mắt, uống một hơi cạn sạch rượu còn trong bình.

Để bình rượu xuống, hắn ngẩng đầu liền thấy vài đôi mắt cổ quái.

Nhìn chòng chọc bọn họ một cái, Lan Lăng Vương nhàn nhạt ra lệnh: "Dương Thụ Thành!"

"Có."

"Tối nay mấy người bọn họ trực đêm, nếu có ai ngủ gật, chỉ hỏi ngươi!"

Cái gì?

Không để ý tới mấy gương mặt khổ sở, Lan Lăng Vương đứng dậy, sải bước đi về lều.

Đi tới đi lui, hắn lại chần chờ.

Đứng ngoài lều, nhìn cơ thể mềm mại ở trong lều, hầu kết hắn giật giật, dứt khoát xoay người rời đi. Cho đến khi Trương Khởi hoàn toàn ngủ, hắn mới thả nhẹ bước chân, đi vào trong lều.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ngủ một giấc tỉnh lại, theo thường lệ phát hiện mình nằm ở trong lồng ngực Lan Lăng Vương, còn hắn ngủ ngay ngắn chỉnh tề, quy củ, hai tay rũ xuống bên chân cứ như chạm trổ.

Ngẩng đầu lên, nàng kinh ngạc nhìn nhìn khuôn mặt đẹp trai của Lan Lăng Vương trong ánh sáng mơ hồ, nhìn một lát, nàng rũ hai mắt xuống, thả lỏng ra ngủ lần nữa.

Đảo mắt, một đêm trôi qua.

Ngày hôm sau trời vẫn trong xanh sáng sủa, đội ngũ tiếp tục tăng tốc vội vã.

Buổi tối, Trương Khởi vẫn đàng hoàng rời xe ngựa, ngủ ở trong lều của Lan Lăng Vương. Mặc dù mỗi lần trước khi ngủ, nàng đều ngủ ở trong góc cách hắn thật xa, nhưng mỗi khi tỉnh lại, nàng đều thấy mình nằm trong ngực hắn.

Như thế hơn mười ngày, ở trong ngày đông hiếm khi có ánh nắng, năm trăm người không ngừng vội vã, rốt cuộc rời khỏi quận An Định, đến Trường An.

Mới vừa đến Trường An, còn chưa vào thành, bầu trời đã thay đổi, lúc này, một hộ vệ kêu lên: “Tuyết rơi!”

Quả nhiên, bầu trời bắt đầu hạ tuyết.

Thật may là sắp vào thành Trường An rồi, Trương Khởi liền thở phào nhẹ nhõm. Rốt cuộc đã đi đến nơi có nhiều người, đêm không còn sợ sói tru, lại không phải sợ nửa đêm ở nơi có quỷ.

Ở bên cạnh nàng, Lan Lăng Vương lại chau mày lại, nếu như có thể chậm mấy ngày, đủ rời khỏi Trường An đến thành khác thì tốt. Hắn thật không muốn trải qua mùa đông ở thành Trường An này.

https://thuviensach.vn

Quay đầu, hắn quát lên với sau lưng: “Vào thành Trường An trước, chờ trời trong đã!”

“Vâng”

Vừa vào thành Trường An, 500 thiết kị cũng tỉnh táo lại. Những hậu vệ giả trang thành thương hộ bán ngựa, bắt đầu hắng giọng thương lượng, vào thành nên đến hồng lâu nào sung sướng.

Chỉ chốc lát tuyết lại rơi nhiều hơn, trong nháy mắt đã bay về xe, nhiễm cả trời và đất, càng nhiễm lên mọi người.

Bước chân của đoàn người lại nhanh lên.

Buổi chiều năm trăm người rốt cuộc tiến vào thành Trường An. Dưới sự an bài của người hộ vệ quen thuộc công việc vặt, năm trăm người tiến và trong một quán trọ lớn nhất thành Trường An.

Sau khi bọn họ dùng nước nóng tắm ấm áp, thay bộ đồ sạch sẽ thì trời đất đã trở nên trắng xóa, người đi đường càng thêm lác đác lơ thơ.

Trong tiếng thét, chúng hộ vệ tốp năm tốp ba ra khỏi quán trọ. Trải qua trận chiến đối với người Đột Quyết, mỗi hộ vệ của Lan Lăng Vương đều mập chảy mỡ. Dù là Trương Khởi, hiện tại cũng thành người giàu. Sau khi Lan Lăng Vương giết thủ lĩnh người Đột Quyết, liền thuận tay cầm bọc đồ trên lưng ngựa hắn, hiện tại ném cho Trương Khởi bảo quản, thuộc về tài sản riêng của Lan Lăng Vương. Cái túi đó rất là nặng, bên trong chứa vô số đồ vàng ngọc, có đến khoảng 35 – 40 kg.

Những tài phú mà đám Đột Quyết cướp được từ phú hộ ở Võ Uy, dù quân Chu lấy được cũng sẽ sung vô quốc khố hoặc làm tiền cho quân. Nhưng từ khi đội lính của Lan Lăng Vương thành lập tới nay, liền có chế độ, tiền lấy được từ chỗ giặc, bốn phần thuộc về mình, còn sáu phần sẽ dùng làm tiền cho quân.

https://thuviensach.vn

Cơ hồ trong một đêm, Trương Khởi thành người cực giàu. Dĩ nhiên, những thứ này là của Lan Lăng Vương, hắn ném cho nàng, nàng liền thu, nhưng nàng không có sử dụng.

Cũng không biết A Lục như thế nào? Có nên liên lạc với nàng ấy ngay giờ không.

Thấy nàng đứng ở trên gác xếp, nhìn bóng người qua lại giữa ngã tư đường mất hồn. Lan Lăng Vương liền sải bước đến.

Hắn dựa vào nàng, thấy vành tai và ngón tay nàng đã cóng đến đỏ bừng, môi bĩu một cái ra lệnh: “Đi về nghỉ ngơi đi.”

Trương Khởi nhỏ giọng trả lời: “Ta còn muốn xem một hồi.”

Hắn không có trả lời, mà xoay người rời đi. Chỉ chốc lát. Trên lưng Trương Khởi liền ấm áp, có thêm một cái áo lông phủ trên người nàng.

Kéo nàng qua tỉ mỉ che kín từ đầu đến chân, buộc chặt dây áo lông cáo, bàn tay ấm áp của Lan Lăng Vương dắt lấy nàng, nói: “Đi thôi.”

“Đi đâu?” Bị cử động dịu dàng của hắn làm cho hoảng hốt, Trương Khởi kinh ngạc hỏi.

“Tùy tiện đi một chốc.”

Hai người tay nắm tay đi ở trên đường phố.

Vừa đi, Trương Khởi vừa thỉnh thoảng cúi đầu nhìn hai cái tay nắm chặt. Ngón tay của hắn thon dài có lực, hình dáng cực kỳ hoàng mỹ, nắm lấy tay nhỏ trắng mịn của nàng, hoàng mỹ cứ như đồ vật được điêu khắc ra, nhưng lại không có cảm giác chân thật.

Hai người cứ đi như vậy, bước chậm trong bão tuyết. Trong nháy mắt, trên mũ xa của hai người đã ủ đống một tầng tuyết thật dày, áo lông cáo

https://thuviensach.vn

càng thêm dính đầy tuyết.

Trương Khởi liếc mắt nhìn trang phục của Lan Lăng Vương, hắn chỉ mặc có hai lớp áo.

Rũ mắt xuống, nàng dừng bước lại, nhỏ giọng nói ra: “Chúng ta trở về đi thôi.”

Lan Lăng Vương đáp một tiếng, “Được.” Vừa muốn cất bước, hắn lại thấy Trương Khởi nhìn một bên trừng lớn mắt, không khỏi thuận mắt nhìn theo.

Đứng trong góc, là hai người ăn xin. Mẫu thân tóc tai bù xù, từ sống mũi đến môi có một vết thương rất sâu.

Áo nàng ta rách nát, chân mang giày cỏ lộ ra ngoài đã cóng đến sưng đỏ.

Nàng ta đang ôm chặt một bé gái cỡ hai ba tuổi, tiểu cô nương kia da bọc xương, cóng đến thoi thóp.

Nhìn phụ nhân kia bất lực quỳ xổm ở góc tường, không nháy mắt nhìn con mình, trên mặt không có nước mắt, chỉ có một vẻ chết lặng như lòng đã thành tro. Môi Lan Lăng Vương giật giật, từ trong lòng móc ra mấy viên thuốc do nước Chu chế, định bước lên lại nghe Trương Khởi run rẩy kêu: “Nhân tỷ tỷ!”

Cơ hồ là đột nhiên, Trương Khởi lệ rơi đầy mặt, nàng lẩm bẩm kêu: “Tỷ ấy là Nhân tỷ tỷ, tỷ ấy là Trương Nhân!” Nói xong, nàng vội vàng đi về phía hai người ăn xin một lớn một nhỏ.

Ngày đó bệ hạ mở tiệc ở hoàng cung nước Trần, đã thưởng các cô tử có xuất thân kém trong các thế gia cho sứ giả hai nước. Trong Trương phủ, nàng và Trương Nhân đều có mặt. Lúc ấy Trương Nhân bị một ông lão nước Chu chọn đi, không ngờ gặp lại tỷ ấy ở đây thì đã thành bộ dạng này.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi bước một bước dài vọt tới trước mặt hai người ăn xin, khi Trương Nhân nâng lên gương mặt khô héo tóc tai bù xù, thẩn thờ nhìn nàng thì Trương Khởi liếc nhìn bé gái đang thoi thóp một hơi, quay đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Nàng nhìn Lan Lăng Vương, lệ rơi đầy mặt, nghẹn ngào nói: “Cứu đứa bé này.”

Nàng giương môi, khàn khàn, buồn bã nói: “Đây là tỷ tỷ trong Trương phủ của ta bị sứ giả nước Chu chọn đi. . .” Nàng nói tới chỗ này, Trương Nhân bỗng nhiên ngẩng đầu, không dám tin nhìn chằm chằm Trương Khởi.

Trương Khởi vẫn còn nói chuyện với Lan Lăng Vương, bởi vì tâm trạng kích động, nàng không thể thu lại nước mắt, khiến tầm mắt mình mơ hồ. Thẳng tắp nhìn Lan Lăng Vương, nàng nghẹn ngào nói: “Lúc ấy ta và tỷ ấy được chọn, nhưng ta không bị nhìn trúng, tỷ ấy lại đến nước Chu. . . Trường Cung, A Khởi thật không biết , có phải có một ngày mình cũng sẽ bị hủy dung nhan đuổi ra ngoài, ôm đứa bé lưu lạc ở đầu đường.”

Dứt lời, nàng từ từ cúi đầu, nhẹ nhàng khẽ chào hắn, rung giọng nói: “Xin người giúp tỷ ấy.”

Đứa bé có vẻ bệnh rất nặng, chỉ có thông qua hắn, mới có thể bằng tốc độ nhanh nhất tìm được đại phu cao minh.

Thấy Trương Khởi cực kỳ bi ai xin mình như thế, môi Lan Lăng Vương run rẩy, hắn quay đầu nhìn qua bên cạnh để gió thổi khô hốc mắt ửng hồng. Chỉ đảo mắt, hắn lại quay đầu lại.

Đi đến trước mặt Trương Nhân, bế đứa bé từ trong ngực nàng ta lên, rồi hắn sải bước đi đến phía trước.

Thấy Trương Khởi lôi kéo Trương Nhân đuổi theo, Lan Lăng Vương đột nhiên ngừng bước chân, hắn quay đầu lại, hướng về phía Trương Khởi nói

https://thuviensach.vn

từng chữ từng câu: “Lần này, sẽ không!”

Nói ra bốn chữ này xong, hắn tiếp tục sải bước đi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Gặp Lại Người Quen(Hai)

Lan Lăng Vương chỉ bế một đứa bé hai ba tuổi, vốn có thể chạy, nhưng hắn lại không thể. Trương Khởi vẫn còn ở sau lưng, nếu hắn chạy nhanh, nàng theo không kịp.

Mà đứa bé trong tay này, chết cũng đã chết rồi, nhưng vì Trương Khởi lại không thể quăng đi.

Nàng kéo Trương Nhân một lúc lâu, nhưng lại không nhúc nhích chút nào, nguyên do là Trương Khởi quá yếu không đủ sức để kéo.

Lúc này cặp mắt lại đột nhiên sáng rỡ, Trương Nhân đang muốn mở miệng xin Lan Lăng Vương đi trước thì lúc này lại thấy hắn đi tới trước một xe ngựa, hắn cầm lấy dây cương khẽ bóp, trầm giọng nói: "Lão trượng, cho mượn xe ngựa của ông dùng một chút, qua hai khắc liền trả lại!".

Hắn vừa nói xong, một bàn tay mập mạp liền vén rèm xe lên, hét to với Lan Lăng Vương đang đội mũ sa: "Khốn kiếp, ngươi nói cái gì? Xe của ta muốn mượn liền mượn sao?". Sau đó lão ta liếc mắt nhìn Trương Khởi đang vội vàng chạy tới, tư thái tuyệt vời đến nỗi khiến miệng lão há hốc, cặp mắt sáng lên, đưa tay chỉ vào nàng nói: "Đưa phụ nhân này cho lão đây chơi một ngày, lão liền cho ngươi mượn ngựa....."

Chữ "Xe" kia còn chưa kịp nói ra, đột nhiên, đã thấy bông tuyết rơi đầy trời, một đạo ánh lạnh thoáng qua, lưỡi kiếm lạnh lẽo sắc bén đã đặt lên trên cổ họng của lão già mập mạp!

https://thuviensach.vn

Biến cố lần này, thật sự là nhanh như tia chớp. Sắc mặt của lão mập kia liền trắng bệch, Lan Lăng Vương đã tiến lên hai bước, vèo một tiếng tra kiếm vào vỏ, sau đó, tay phải đưa ra ném một cái, lão mập mạp kia đã bị ném ra giữa ngã tư đường.

Sau đó, hắn liền ra lệnh cho hai người Trương Khởi: "Lên xe."

"Vâng." Trương Khởi vội vàng dắt Trương Nhân lên xe ngựa.

Lan Lăng Vương quay đầu lại, thấy xa phu kia đang quỳ xuống đất, không ngừng dập đầu cầu xin hắn tha thứ. Lan Lăng Vương nhíu mày lại, hắn tiến lên hai bước, lật người nhảy lên đầu xe, hét một tiếng, xua ngựa chạy nhanh ra ngoài.

Các động tác liên tục nối tiếp nhau, vô cùng nhanh chóng, lão mập kia từ trên mặt đất bò dậy. Bị Lan Lăng Vương ném ra xa, xem ra vừa hung mãnh, nhưng lại không quá mức. Lão ta được ném vào trong tuyết dầy, cho nên ngay cả da lông cũng không hề bị thương tổn.

Ngơ ngác nhìn xe ngựa của mình nghênh ngang rời đi, lão mập kia không tự chủ được mà sờ sờ cổ họng, hôi tưởng lại lưỡi kiếm kia. Sát ý khiến cho lòng người lạnh lẽo run sợ, không khỏi lại ngồi bệt xuống.

Một lát sau lão ta hoảng hốt bò dậy, oa oa kêu lên: "Nhanh, đỡ ta trở về, mau lên!".

Lúc này xa phu mới chạy đến đỡ lão ta lên, run giọng hỏi: "Lang quân, xe ngựa kia?".

"Đừng nhắc tới xe ngựa nữa. Cái gì cũng đừng nói.". Lão ta xuất thân từ dòng dõi thế gia, nhãn lực ít nhiều vẫn phải có. Cái người nam tử đội đấu lạp che mặt này vừa cao quý lại uy nghiêm, bình sinh lần đầu tiên được tiếp cận gần đến thế. Người như vậy, bọn họ không chọc nổi. Nghĩ tới đây, lão mập run rẩy nói tiếp: "Chúng ta đi mau, đi mau!".

https://thuviensach.vn

Khi xe ngựa cấp tốc chạy đi, Trương Nhân mới từ từ quay đầu, nàng ta nhìn Trương Khởi, kinh ngạc kêu: "Ngươi là..... A Khởi?", nữ nhi có thân phận còn hèn mọn hơn so với nàng ta?

Trương Khởi nghiêng đầu, lấy mũ sa xuống, đỏ mắt gật đầu đáp: "A Nhân. Ta là A Khởi."

Giống như bị nàng làm cho kinh động, phải qua một lúc lâu Trương Nhân mới tỉnh táo lại, nàng ta thì thào nói: "Ngươi là A Khởi? Ta thế mà lại gặp được A Khởi?".

Nói tới đây, cũng không biết nàng ta nhớ tới cái gì, chắc hẳn là đang đau buồn. Không khỏi đưa tay lên bụm mặt, nức nức nở nở khóc òa lên.

Trong thời gian Trương Nhân khóc lóc nháy mắt xe ngựa đã chạy tới tửu lâu nơi bọn họ ở. Sau khi gọi mấy hộ vệ đến, bảo bọn họ đi mời đại phu đến, Lan Lăng Vương liền đưa cho nàng ta mấy tờ ngân phiếu, rồi nói với tiểu nhị: "An bài cho vị phu nhân này một chút!".

"Vâng."

Lan Lăng Vương lại quay sang nói với hai hộ vệ khác: "Bọn họ ngấm lạnh thành bệnh. Cái này là sở trường của các ngươi, mau đi hỗ trợ xử lý".

"Vâng."

Chỉ trong chốc lát đại phu đã được mời tới, còn vừa mời chỉ biết cá. Bệnh tình của nữ hài kia cũng không nặng, chỉ bị rét mà đông lạnh hơn nữa còn bị đói, thể chất lại yếu ớt không chống chọi được mới xuất hiện tình trạng này.

Lúc này, đám hộ vệ có kinh nghiệm chống lạnh phong phú đã sớm giúp cho tiểu cô nương kia thoát khỏi trạng thái đông cứng. Khi đại phu tới,

https://thuviensach.vn

cũng đã nói chỉ cần uống thuốc một thời gian, thì tính mạng cũng không có gì lo ngại.

Trương Khởi nghỉ ngơi một lát, tính toán thời gian, thấy hiện tại Trương Nhân cũng đã hồi hồn rồi nên liền ngồi dậy. Trương Khởi nói với Lan Lăng Vương một tiếng, rồi đi tới gian phòng của người kia.

Trong phòng, Trương Nhân đang ngơ ngác nhìn nữ nhi nằm trên sàng tháp. Nghe được tiếng bước chân, nàng ta vội vàng quay đầu lại.

Lúc này Trương Nhân, đã sớm rửa mặt thay đổi y phục mới hoàn toàn, cả người cũng đã được nghỉ ngơi qua, nên có tinh thần hơn nhiều. Nhưng vết sẹo dài kia nổi bật trên gương mặt thanh tú nhìn hơi ghê một chút.

Thấy Trương Khởi đến, Trương Nhân nhanh chóng từ trên sàng tháp đứng lên, sau khi cúi chào liền nghẹn ngào hỏi: "Ơn cứu sống của muội, cả đời này của tỷ, chỉ sợ là không báo đáp được rồi".

Trương Khởi lắc đầu, nàng đi tới trước sập, nhìn nữ hài đang nằm ngủ ở trong chăn, khuôn mặt nhỏ gầy tím bầm khắp nơi, bất tri bất giác, hốc mắt lại đỏ lên.

Lặng lẽ quay đầu, mở to mắt để cho gió thổi khô, Trương Khởi mới quay đầu lại.

Nàng đối mặt với ánh mắt kinh ngạc của Trương Nhân.

Trong ánh mắt của nàng ta, có hâm mộ, có cảm kích, cũng có cả trống rỗng. Giống như đang hãm sâu vào quá khứ.

Một hồi lâu, Trương Nhân mới nhỏ giọng hỏi: "A Khởi, đó là phu quân của muội sao?" Nói đến hai chữ "Phu quân", nàng ta khẽ nở nụ cười, vừa cười, vừa phủi tay áo suy nghĩ, sau đó lại thì thào nói: "Thì ra trên cõi đời này cũng có trượng phu để ý tới thê thiếp của mình như vậy !".

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, Trương Nhân không biết nghĩ tới điều gì, lại đưa tay lên sờ vết thương của mình.

Thấy vẻ mặt của nàng ta buồn bã trung mang theo tuyệt vọng, Trương Khởi giật giật khóe môi, nhất thời cũng không biết phải nói gì mới tốt.

Mãi sau, Trương Khởi mới nói: "Tỷ tỷ đừng đau lòng nữa, tất cả đều qua rồi".

"Đúng, đều qua cả rồi.", Trương Nhân cảm kích nhìn Trương Khởi, nàng ta thật không ngờ đời này của mình còn có thể gặp lại tộc muội này. Hơn nữa nhìn dáng vẻ kia thì cũng biết được muội ấy sống rất tốt.

Ở thời này, người trong gia tộc luôn đề phòng lẫn nhau, Trương Nhân gặp được một tộc muội nguyện ý giúp mình, thật hiếm có. Chuyện sau này, đã có Trương Khởi trợ giúp an bài, nàng ta cũng không cần phải lo âu nữa.

Nghĩ tới đây, Trương Nhân lại nhìn nữ nhi đang ngủ ngon lành trên sàng tháp, một dòng nước ấm khó nói lên lời chảy tràn vào tim, bản thân cũng tự giác mà buông lỏng.

Lúc này, nàng ta nghe được Trương Khởi nhẹ giọng hỏi: "Nhân tỷ tỷ, thê thiếp của lão nam nhân kia khi dễ ngươi sao?".

Trương Nhân liền gật đầu, vừa nhắc tới chuyện cũ, nước mắt của nàng ta ào ạt tuôn ra như suối, muốn ngăn cũng ngăn không được, dùng tay áo che mặt, nức nở nói: "Hắn ta rất háo sắc, trong phủ ước chừng có đến năm sáu chục thê thiếp, ta vừa tới Chu liền bị hắn ta ném sang một bên không để ý tới. Lúc sinh A Hương ngay cả nhìn một cái hắn ta cũng chưa từng, càng không cho A Hương vào trong tộc phổ. Tỷ tỷ mắt thấy không có cơm ăn áo mặc, muốn dùng việc thêu thùa đổi lấy chút bạc, ai ngờ việc này lại bị Ngũ phu nhân trong phủ nhìn trúng, bà ta bắt A Hương lại đánh cho thương tích đầy mình, muốn tỷ tỷ truyền lại kỹ thuật thêu thùa cho mình. Tỷ tỷ không làm sao được, liền dạy cho bà ta rồi. Ai ngờ vừa học được, liền tuyệt tình

https://thuviensach.vn

hủy luôn khuôn mặt của tỷ, đuổi tỷ và A Hương ra khỏi nhà. Bà ta nói, chỉ có bị hủy dung, cả đời làm ăn xin, thì tỷ mới vĩnh viễn không có cơ hội trả thù bà ta!"

Nghe đến đó, Trương Khởi liền cười lạnh nói: "Nam nhân kia họ gì? Ngũ phu nhân tên là gì ?".

Trương Nhân ngẩn ra, nàng ta nghe ra được, Trương Khởi muốn thay nàng ta báo thù.

Vì thế từ từ ngẩng đầu lên, ngơ ngác nhìnTrương Khởi hồi lâu, Trương Nhân đột nhiên che miệng, nhào tới trước mặt ôm hông của nàng, lớn tiếng khóc nói: "Muội muội, làm sao ngươi tới trễ như thế ... ... Làm sao lại tới trễ như thế!".

Đang lúc ấy thì, cửa phòng được mở ra, lại nghe được giọng nói trầm thấp của Lan Lăng Vương truyền đến: "Đã xảy ra chuyện gì?".

Giọng nói của hắn vừa chững chạc lại thong thả. Thế nhưng trong này mới vừa cất tiếng khóc, hắn đã tới rồi !

Trương Nhân vội vàng lau nước mắt, vội vã đứng lên chào Lan Lăng Vương, rồi thầm nghĩ: muội muội thật là có phúc lớn, nàng ta thấy được sự dè chừng trong mắt người kia. Nhưng đảo mắt nàng ta lại nghĩ: A Khởi đẹp như thế, với vẻ thùy mị của muội ấy, có làm hoàng phi cũng còn được, mỹ nhân như thế, chỉ sợ bất kỳ nam nhân nào có được, cũng đều sẽ dè chừng.

Sau khi cúi chào xong, Trương Nhân nhanh chóng ngẩng đầu lên, nàng không dám tin nhìn khuôn mặt tuấn mỹ tuyệt luân của hắn, khẽ nói: "Ngài...ngài là Lan Lăng Vương!".

Nàng ta quay đầu, kinh ngạc nhìn Trương Khởi, cả kinh nói: "A Khởi, phu quân của muội là Lan Lăng Vương?".

https://thuviensach.vn

Nhớ ngày đó, Lan Lăng Vương vừa tới Kiến Khang thì đã có bao nhiêu cô tử đứng chặn ở đó vây xem? Mỗi cô tử dù nằm mộng cũng đều mơ ước có một ngày có thể lọt được vào mắt của mỹ nam tử tuyệt thế này, trở thành người trong lòng của hắn.

Họ nhất định không ngờ, A Khởi với thân phận thấp nhất đã làm được. Nàng đã thành người trong tim của mỹ nam tuyệt thế này!

Đối với câu hỏi này của Trương Nhân, Trương Khởi thật không biết trả lời như thế nào cho phải, liền quyết không trả lời. Nàng đành hỏi ngược lại: "A nhân, Phu gia kia tên gọi là gì, còn cả Ngũ phu nhân kia nữa?".

Trương Nhân nghĩ, muội ấy đây là muốn mình nói cho Lan Lăng Vương nghe, lập tức cúi người hành lễ với hai người, sau khi lặng lẽ lau nước mắt, mới nhỏ giọng mà nói: "Hắn ta họ Vu, gọi là Vu Năng, là Lại bộ Thượng Thư, chức quan tam phẩm, Ngũ phu nhân là Tiền Thị".

Trương Khởi ừ một tiếng, vừa định cất tiếng hỏi, lại thấy nữ hài trên sàng tháp yếu ớt gọi "Mẫu thân", liền giao phó mấy câu rồi cùng Lan Lăng Vương đi ra khỏi gian phòng .

Bước đi trên tuyết, tạo thành những tiếng vang lạo xạo. Trầm mặc một hồi lâu, Trương Khởi xoay người lại, nàng cúi người nhỏ giọng nói với Lan Lăng Vương: "Trường Cung, ngươi cho ta mượn mấy người dùng một chút, có được không?".

"Nàng muốn giúp tộc tỷ của mìnhbáo thù?"

Trương Khởi tròn mắt đáp: "Vâng."

"Được, muốn bao nhiêu?"

"Hai mươi người."

https://thuviensach.vn

"Có thể."

"Người sẽ do ta chọn."

"Được."

Bản thân hắn vừa dứt tiếng, Trương Khởi liền vội vàng xoay người, thấy thế Lan Lăng Vương đột nhiên gọi: "A Khởi."

Trương Khởi dừng bước lại.

Nhìn bóng dáng của nàng, Lan Lăng Vương nghĩ tới việc mình ném túi vàng bạc cho nàng, nhưng lại bị vất y nguyên không đọng vào, hắn chắp hai tay, chậm rãi nói: "Ta đã đoạt mất trong sạch của nàng, còn làm nàng mất đi hài nhi, cho dù có cho nàng một vạn hoàng Kim cũng không quá đáng. Những thứ kia, nàng tùy ý sử dụng".

Lý do để nàng cầm túi đồ kia thật sự khác biệt, cũng có thể để cho tộc tỷ của nàng cả đời cơm áo vô ưu..... Hắn biết nàng không cách nào cự tuyệt.

Trương Khởi cứng đờ người, một hồi lâu, nàng mới cúi đầu, không tiếng động mà hành lễ với hắn.

Thấy nàng lại muốn đi, Lan Lăng Vương chậm rãi nói: "Loại người dơ bẩn đó, sẽ làm bẩn tay của nàng, giao cho ta thôi."

Đã nhận ân tình lần thứ nhất, thêm một lần nữa cũng không tính là gì. Trầm mặc một hồi, Trương Khởi lại cúi người hành lễ với hắn lần nữa.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 187: "Quỷ Nháo Nóc Nhà"

Thủ đoạn của Lan Lăng Vương, vẫn luôn trực tiếp mà tàn nhẫn.

Trong cơn bão tuyết ngày thứ ba ở Phong Thành, Vu Thượng Thư toàn thân lõa thể từ trong thanh lâu bị ném ra ngoài, dưới trời tuyết tán loạn, chẳng những thân thể trần truồng, mà hạ thân còn chảy máu dầm dề, có người nói rằng bên trong đó xảy ra tranh chấp, cuối cùng cũng không biết chuyện gì xảy ra mà lại biến thành hơn trăm người dùng binh khí đánh nhau. Sau đó Vu Thượng Thư này thật bất hạnh , đang khanh khanh ta ta với kỹ nữ hồng lâu, đột nhiên bị đánh bất tỉnh. Lúc tỉnh lại, liền rơi vào tình cảnh cả người trần trụi bị đông cứng, hạ thể cũng bị phế rồi.

Ngày thứ tư, vì chuyện Vu Thượng Thư bệnh không dậy nổi mà toàn phủ liền trở nên huyên náo ầm ĩ, mấy thê thiếp náo loạn hết cả lên. Trong lúc hỗn loạn, viện của Ngũ phu nhân lại bỗng dưng bốc cháy, vì vội vàng chạy về cứu vàng bạc của mình, khi đi ngang qua vườn hoa liền bị người ta đánh bất tỉnh. Lúc nàng ta tỉnh lại, trên mặt đã xuất hiện một vết thương dài thật, máu từ nơi đó chảy ra dầm dề, sâu đến tận xương, hai con mắt còn bị mù, tay phải cũng tàn phế.

Tiếp theo đó, chưa kịp hồi hồn vì vừa mất tiền, thân thể lại bị thương thì lại nghe thấy tin dữ, gia tộc nhà mình vừa chuyển đến Trường An cũng đột nhiên gặp hỏa hoạn. Toàn bộ gia quyến, bao gồm phụ mẫu và cả mấy chắt nữ vừa học kỹ năng thêu thùa đều bị mất mạng trong trận lửa lớn kia. Dĩ nhiên, kỹ thuật thêu thùa trân quý vừa cướp được của Trương thị cũng vì thế mà hoàn toàn mất sạch.

https://thuviensach.vn

Trong một đêm, Ngũ phu nhân Tiền thị cùng gia tộc của mình, hoàn toàn rơi xuống địa ngục. Ngũ phu nhân vừa bị hủy dung vừa mất của, triệt để bị bên ngoài bài xích. Trong thời gian ở trong phủ, nàng ta ngoài sáng trong tối không biết đã hại bao nhiêu người, những người đó oán hận trong lòng nay đã được dịp hả hê. Mặc dù nàng ta có một nữ nhi đã gả đi, nên cũng không đến mức bị đuổi ra khỏi phủ, nhưng những ngày tháng tốt đẹp cũng đã chấm dứt, không may vá được, cũng không có được kỹ năng thêu thùa, cho nên không cách nào làm giàu cho lão gia nữa, chủ yếu nhất chính là những người luôn ghi hận trong lòng kia, một ngày rồi lại một ngày luôn khiến cho nàng ta và hai nha hoàn ở bên cạnh nếm thử tư vị sống không bằng chết.

Vì thế sang đến ngày thứ ba. Hai nha hoàn trung thành kia của Ngũ phu nhân một trước một sau ngoài ý muốn rơi xuống giếng bỏ mình.

Còn nữ nhi của Ngũ phu nhân, bởi vì song thân phụ mẫu đều gặp phải thảm sự, cũng theo đó mà ăn đủ đau khổ. Đặc biệt là sau khi phụ thân bị thương, trong triều cũng sẽ không tiếp tục trưng dụng người tàn phế như thế, phụ thân thất thế, nên nữ nhi cũng dần dần không bảo vệ được vị trí đại phụ nhân của mình.

Bản thân còn khó bảo toàn, lại mới vừa gả đi chưa đến một năm, cũng không có tâm tình để ý tới đau đớn của mẫu thân nữa rồi. Trong cơn hoảng hốt chưa tới một tháng, nàng ta liền nghe được tin mẫu thân bệnh nặng rồi mất.

Mà theo cái chết của Ngũ phu nhân Tiền thị, hết thảy ân oán cũng đều chấm dứt. Ngay cả Tiền thị đã từng lấy được kỹ thuật thêu thùa từ trong tay Trương Nhân cũng hoàn toàn chìm xuống rồi biến mất hoàn toàn. Dĩ nhiên, đây là chuyện của sau này.

Những tin tức đó, Trương Khởi không cần phải nói, mấy ngày nay Trương Nhân ở trong tửu lâu cũng ngày ngày nghe được từ các thực khách

https://thuviensach.vn

tới tán gẫu.

Sau khi nàng ta khóc lớn một trận. Trương Khởi mỗi ngày đều xoay quanh những chuyện này, không biết lúc nào thì nàng sẽ rời đi. Liền lấy trong bọc quần áo của Lan Lăng vương một viên dạ minh châu, một miếng ngọc bội, bảo hộ vệ đổi chúng thành 410 lượng hoàng kim, Trương Khởi liền giúp Trương Nhân mua một biệt viện ở Trường An.

Sau khi mua biệt viện, lại cầm hơn ba trăm lượng hoàng kim còn dư lại, rồi cẩn thận gửi bán những bức tranh thượng đẳng của nàng ta, cuộc sống sau này của Trương Nhân, cơ bản có thể trôi qua an khang vững vàng. Kể cả có chuẩn bị một khoản hồi môn thật tốt cho nữ nhi cũng đủ.

... ... Trên thực tế, chắc hẳn là phải vậy. Trương Khởi lại nhớ đến nước Chu mười mấy năm sau, cũng bởi vì hôn quân vô năng mà lâm vào hỗn hoạn. Nhưng đến lúc đó, ngay cả bản thân Trương Khởi cũng khó bảo toàn, chỉ có thể giúp nàng ta đến đâu hay đến đấy.

Mấy ngày nay, Trương Khởi lặng lẽ đi đến những nơi mà A Lục đã từng xuất hiện để tìm nàng ta, nhưng vẫn không tìm được. Sau khi hỏi một người tỳ nữ, lúc đó Trương Khởi mới biết được, sau khi A Lục biết tin nàng mất tích ở thành Vũ Uy, đã buộc Hạ Chi Trắc mang mình theo đi tìm rồi.

Suy nghĩ một lát, Trương Khởi liền đến tìm Lan Lăng Vương, nhờ hắn gửi bồ câu đưa tin, báo cho A Lục mình vẫn còn sống, sau đó cũng buông xuống chuyện này.

Mắt thấy bầu trời trong xanh, lại nghe hộ vệ tinh thông về biến hóa thời tiết thông báo, trong năm sáu ngày tới thời tiết sẽ khá hơn, đoàn người Lan Lăng Vương liền vội vàng lên đường.

Hai con ngựa chạy luân phiên, cả ngày cả đêm. Năm ngày sau, cả đoàn người đã tiến tới Thượng Châu.

https://thuviensach.vn

Thượng Châu ở gần lưu vực sông Trường Giang, nhìn cảnh sắc bên đường dần dần trở nên quen thuộc, tim Trương Khởi đập mạnh và ngày càng loạn nhịp.

Lúc này, một tên hộ vệ đến gần, bẩm báo: “Quận Vương, tối nay lại có tuyết rơi.”

Lan Lăng Vương gật đầu rồi ra lệnh: “Cả Đoàn vào thành!”

“Vâng.”

“Nói cho Dương Thụ Thành, chuẩn bị một sân viện ở Thượng Châu, đi trước dàn xếp lại đi.”

Đột nhiên nghe thấy câu này, Trương Khởi ngạc nhiên quay đầu lại, nàng kinh ngạc nhìn nhìn Lan Lăng Vương, miệng khẽ hé ra. Nàng muốn hỏi, tại sao lại là sân viện? Muốn chuẩn bị ở lại nơi này sao?

Đoàn người tiến vào Thượng Châu. Thành này, thật ra thì không được coi là phồn hoa, đặc biệt nếu mang ra so sánh với Trường An hay Nghiệp Thành, Đô Thành thì lại càng lộ thêm bình thường.

Thấy Trương Khởi quan sát Thượng Châu, Lan Lăng Vương liền hỏi: “Không thích nơi này?”

Trương Khởi cúi đầu xuống, rồi nhìn ra phía nam một chút, mới nói: “Cũng tạm!” Chắc hẳn là không thích rồi.

Lan Lăng Vương thấy thế liền ngăn Dương Thụ Thành đi tìm biệt viện. Đoàn người lại đến trọ ở tửu lâu.

Tuyết chỉ rơi có một ngày, sang đến hôm sau đã trong xanh quang đãng. Sau khi đám hộ vệ ngước nhìn bầu trời, lại lần nữa tiếp tục lên đường, lần này, bọn họ ngày đêm vội vã.

https://thuviensach.vn

Cứ phi nước đại như thế, rốt cuộc bốn ngày sau, đoàn người đã đặt chân tới giải đất Kinh Châu. Đến đây khoảng cách với Kiến Khang đã không còn xa nữa.

Tương tự cảnh sắc Giang Nam, chỉ bất đồng giọng nói, làm cho Trương Khởi vừa nhìn thấy Kinh Châu liền cảm thấy mê hoặc, hơi hơi thất thần.

Lan Lăng Vương liếc nhìn nàng, sau đó quay sang Dương Thụ Thành gật đầu một cái.

Trong khi chờ Dương Thụ Thành vội vã đi tìm biệt viện trú ngụ, đoàn người tạm thời ở lại tửu lâu. Trương Khởi bị lật nghiêng lật ngả mấy ngày, đã sớm mệt mỏi rã rời, tâm thần buông lỏng ngay cả ngủ cũng ngon hơn nhiều.

Bốn ngày sau, Dương Thụ Thành đã mua được một biệt viện cực lớn ở phía Tây thành Kinh Châu. Viện này tuy lớn, nhưng bởi vì ở Kinh Châu, lại không phải ở trung tâm nội thành, cho nên giá cả rẻ hơn rất nhiều, diện tích ước chừng hơn trăm mẫu, trước sau mười mấy phòng, vườn hoa tinh xảo, núi giả khắp nơi, đầy đủ mọi thứ, chỉ mất có ba bốn trăm hoàng Kim.

Sau khi sắp xếp đâu vào đó, đám người Lan Lăng Vương liền chuyển vào đó ở.

Nhìn theo bóng dáng của Trương Khởi, Dương Thụ Thành đi tới hỏi: “Quận Vương, trong viện này vốn có người hầu, có muốn lưu lại một ít hay không?”

Lan Lăng Vương biết ý tứ của hắn, chắc là lo lắng việc Trương Khởi không có ai hầu hạ.

Liếc Trương Khởi một cái, Lan Lăng Vương nhàn nhạt nó: “Cho đi thôi.”

https://thuviensach.vn

Cho đi? Tại sao chứ?

Dương Thụ Thành đang buồn bực không dứt thì tên hộ vệ họ Thành lanh lợi vội vàng kéo hắn qua, lặng lẽ nói: “Thống lĩnh, chuyện này không thể gấp được.” Hắn ta lại đưa mắt nhìn ra hướng của Lan Lăng Vương, nháy mắt ra hiệu: “Quận Vương của chúng ta cùng Trương Cơ đó”, hắn lại tách 2 ngón tay ra, nhỏ giọng nói tiếp: “Còn chưa có ở chung một chỗ đâu, bây giờ ngài an bài thỏa đáng tất cả, vậy không phải quấy rầy tính toán của Quận Vương sao?”

Lời kia vừa nói ra, Dương Thụ Thành liền bừng tỉnh. Hắn ta một mắt liếc tiểu tử họ Thành, một mắt khác lại quay đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương, thấy sắc mặt càng lạnh lùng uy nghiêm, tuy chạm phải băng son ngàn năm nhưng vẫn không đổi sắc, hắn ta liền gật đầu nói: “Không trách Quận Vương lại thay đổi nhiều như vậy. Thì ra là đều bị tiểu tử ngươi giật dây!”

Thấy hắn ta nói vậy, hộ vệ họ Thành lập tức trợn trừng mắt biện minh: “Cũng không thể nói như vậy! Ta đây cũng đồng ý, Quận Vương là ai chứ? Đó là người vô cùng thông minh, thống lĩnh ta đã nói với ngươi rồi không phải sao, bàn về giảo hoạt, A Thành ta bây giờ cũng đuổi kịp Quận Vương rồi!”

Mà lúc này, Trương Khởi đã đi tới chánh viện.

Chánh viện này, phòng bên cạnh phòng ngủ chính của Lan Lăng Vương đã bị hắn định thành thư phòng. Mà phòng của nàng, được an bài ở gian thứ tư bên trong sương phòng. Bên cạnh cây cối rậm rạp như rừng, có thể tưởng tượng đến mùa hạ, hắn là lá cây tươi xanh, hoa cỏ nở rộ, cho nên Trương Khởi vừa nhìn đã rất ưa thích.

Trong phòng của nàng, Lan Lăng Vương đã sớm bố trí xong, đoạn đường này nàng ngủ trên tấm da hổ đã quen, cũng không chồng chất ở trê

https://thuviensach.vn

giường. Trong phòng, tản ra mùi trúc thơm ngát vừa đốt, kết hợp với hương lư từ từ dâng lên, chẳng khác gì mùa xuân.

Ngồi ở một bên gian phòng, mở bàn cờ đen trắng ra, Trương Khởi lại nhỏ khẽ ngáp một cái.

Một đường dài chạy thật vất vả, đúng là không dễ chịu gì.

Trong nháy mắt, đêm đã buông xuống.

Khi trời tối, hai hộ vệ liền mang theo lồng chim sải bước đi đến. Bọn họ trực tiếp đi tới trước mặt Lan Lăng Vương, cất cao giọng nói: "Quận Vương, chúng thần tìm được một con chim gõ kiến!" Nghe người ta nói, loại chim này, lúc rét lạnh không thích kêu to, chì thích mổ những vật bằng gỗ lặp đi lặp lại.

Lan Lăng Vương gật đầu biết, hắn nhìn một lát, rồi nói: "Không tệ, đúng là con chim này." Dưới ngọn đèn dầu trong thư phòng, hai mắt hắn sáng rõ: "Trương Cơ nên ra ngoài dùng cơm, chuẩn bị chút thức ăn mang lên đi."

"Vâng"

Sau khi Trương Khởi ở trong sân đi một vòng lớn, sắc trời đã tối đến mức đưa tay lên không nhìn rõ năm ngón. Trương Khởi vừa hà hơi vào tay, vừa đi tới phòng nghỉ.

Đi về phòng, nhìn bốn phía trống không, Trương Khởi có chút hoài niệm A Lục. Nhưng rất nhanh, nàng lại vứt ý niệm xa xỉ này qua một bên. Sau khi rửa mặt chải đầu, nàng liền trèo lên sàng tháp ngủ.

Chăn vừa ấm lại dày, cố hương chỉ cách mấy trăm dặm, Trương Khởi rất nhanh đã rơi vào mộng đẹp.

Ngủ được một lúc, trong bóng tối, Trương Khởi đột nhiên mở mắt ra.

https://thuviensach.vn

Nàng từ từ, từ từ ngẩng đầu nhìn về phía nóc nhà.

Trên nóc nhà, lúc này không ngừng truyền đến, tiếng: “Cốc! Cốc! Cốc!” hình như có đồ vật gì đó, đang gõ từng phát từng phát lên mái nhà!

Ở nơi này lúc nửa đêm, lại nghe như có tiếng gõ cửa: “Cốc, cốc, cốc!” cứ thế lặp đi lặp lại,càng không ngừng gõ lên nóc nhà, cực kỳ âm trầm!

Từ từ, từ từ, mắt của Trương Khởi càng ngày càng mở lớn.

Nàng đang ngưng thở lắng nghe những tiếng cốc cốc này, thì theo đó lại có cái gì đó, đang dùng móng vuốt, cào cào một cái lại một cái, từ từ gạt mở nóc nhà, sau đó, chui từ lỗ nhỏ mà vào…..

Mặt của Trương Khởi lúc này đã tái nhợt.

Cắn răng, nàng nhẹ tay leo ra khỏi sập, vội vã khoác áo lông cáo lên người, liền nhanh chóng vọt ra khỏi cửa phòng.

Bông tuyết vẫn đang bay tán loạn đầy trời.

Trương Khởi cúi đầu xông về phía chỉ có ba gian phòng ngăn cách. Nàng mới vừa vọt tới ngoài phòng chính, chỉ nghe “Ken két” một tiếng cửa phòng đã được mở rộng, Lan Lăng Vương chỉ khoác trên người một manh áo đơn đi ra. Dưới trời tuyết tung bay hai mắt của hắn nhìn nàng, sáng ngời mà tĩnh mịch.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Kinh Động!

Nhìn thấy khuôn mặt Trương Khởi trắng bệch không ngừng run run, hắn nhíu mày lại, tiến lên ôm nàng vào trong ngực, sau đó dẫn vào trong phòng.

Phòng của hắn ấm áp như mùa xuân. Bị Lan Lăng Vương ôm vào trong ngực thật chặt, Trương Khởi hơi xấu hổ, nhưng lại kinh hoảng nhiều hơn, nàng run giọng nói: "Trường Cung, phòng ta có quỷ náo.". Đôi mắt nàng mở to long lanh ánh nước, nghiêm túc nhìn hắn nói: "Thật đấy, có quỷ đang dùng móng vuốt gõ cộc cộc trên nóc nhà! Nó còn muốn đi vào, nó còn dùng sứcgõ!".

Nàng lập tức uất ức, hốc mắt đỏ lên rơi lệ nói tiếp: "Chỗ này tuyệt không được, còn có quỷ đến náo loạn.", sau đó nàng lại nức nở nói: "Trên đường cũng không tốt, tuyệt không tốt".

Lan Lăng Vương ôm nàng, hắn bế nàng lên sàng tháp của mình, đưa tay kéo chăn đắp lên người cho nàng, sau đó cho lại lấy một cái chăn khác, nằm xuống bên cạnh, nghiêng đầu sang nhìn nàng, nói nhỏ: "Có ta ở đây, không cần sợ". Rồi hắn khẽ khom người, thổi tắt nến, lại nói: "Ngủ đi!".

Giọng nói của hắn trầm thấp có lực, hô hấp và nhịp tim vững vàng, quả thật đã trấn an được con tim hoảng loạn của Trương Khởi rất nhiều. Lập tức, nàng ừ một tiếng, từ từ nhắm hai mắt lại.

Tuyết rơi suốt một đêm, sang ngày hôm sau, cả vùng đất chìm trong cảnh sắc trắng xóa.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ngủ một giấc yên ổn, sau khi rửa mặt xong, mới cẩn thận liếc nhìn Lan Lăng Nương, do dự nửa ngày, vẫn thấp giọng nói: "Trường Cung, ta muốn đổi phòng ".

"Được!".

Lan Lăng Vươngtrả lời, bình tĩnh mà dứt khoát.

Đêm đó, Trương Khởi tiến vào gian phòng mới .

Nhưng nàng không nghĩ tới, khi nàng lần ngủ thẳng đến nửa đêm thì tiếng "cốc, cốc , cốc" lại đều đặn vang lên, còn có cả tiếng cào tường từ phía sau vọng lại!

Con quỷ kia thực sự vẫn quấn lấy nàng không tha mà!

Trương Khởi cũng không chịu được nữa, thét lên một tiếng vọt ra khỏi phòng, chạy thẳng đến phòng của Lan Lăng Vương, vùi vào trong ngực của hắn.

Sau khi ôm nàng đặt lên trên sàng tháp, Trương Khởi vẫn không ngủ được. Lăn qua lộn lại một hồi, nàng lẩm bẩm hỏi: "Trường Cung, ngươi nói thế là thế nào?".

Nhắc tới âm thanh kỳ quái lúc nửa đêm đó, mặt của nàng trắng bệch như tờ giấy: "Trường Cung, tại sao ta đổi phòng rồi mà vẫn bị?".

Trong bóng tối, hai tay của Lan Lăng Vương đặt trên bụng, tư thế ngủ ngay ngắn mà quy củ. Nghe thấy nàng hỏi. Hắn nghĩ nghĩ rồi trả lời: "Có lẽ những người như chúng ta, giết người quá nhiều, nên đã tạo nên oán khí. Những thứ đó như hình với bóng mà đến, cũng không dám chọc vào những người có huyết khí nặng như chúng ta, vì thế sẽ quấn lấy những phụ nhân thuần âm....."

https://thuviensach.vn

Nói tới chỗ này, Trương Khởi hiển nhiên càng thấy sợ, cả người run rẩy.

Thấy nàng sợ như vậy. Lan Lăng Vương thầm than một tiếng, hắn kéo chăn của nàng ra, ôm nàng vào trong ngực của mình. Vừa vuốt lưng của nàng, vừa dịu dàng nói: "Đừng sợ, đừng sợ. Có ta ở đây rồi, đừng sợ!".

Nghe được giọng nói quen thuộc, nghe hắn an ủi, Trương Khởi dần dần bình tĩnh lại.

Từ sau khi nghe Lan Lăng Vương nói như thế, Trương Khởi đã không dám ở một mình nữa.

Nàng chuyển vào ở cùng phòng với Lan Lăng Vương, Dương Thụ Thành thấy vậy lập tức mua thêm mười mấy người hầu tới..... Thời gian này, quần áo bẩn của bọn họ cũng chất đống thành núi rồi. Hu ra, rốt cuộc cũng đã có người giặt quần áo nấu cơm cho bọn hắn!

Cuộc sống cứ như thế tiến vào quỹ đạo.

Dưới mệnh lệnh của Lan Lăng Vương, 500 kỵ binh không hề gọi hắn là Quận Vương nữa, mà gọi là lang quân, kêu Trương Khởi là phu nhân.

Sáng sớm tỉnh lại, mơ mơ màng màng, Trương Khởi mắt nhắm mắt mở, sau khi rửa mặt, liền ngồi ở trên giường để tỳ nữ chải tóc cho mình.

Chải được một nửa thì Trương Khởi rốt cuộc cũng tỉnh táo. Cảm thấy sau lưng có một luồng ánh mắt nóng bỏng, nàng liền quay đầu lại. Liền thấy Lan Lăng Vương, đang đứng đó yên lặng không chớp mắt nhìn nàng chải đầu .

Ánh mắt này của hắn, đột nhiên, khiến Trương Khởi nhớ lại ngày hôm đó ở Trường An, hắn cũng bắt buộc nàng một lần lại một lần chải đầu búi tóc trước mặt hắn.....

https://thuviensach.vn

Chuyện cũ dù muốn dù không, vừa nghĩ cảm xúc liền phập phồng, Trương Khởi nhanh chóng xoay đầu lại.

Trương Khởi nhỏ giọng nói với tỳ nữ đang ngây người nhìn vào trong gương đồng: "Nhẹ một chút."

"A? Vâng, vâng.", tỳ nữ mới tới không dám nhìn nữa, nàng ta vội vã cúi đầu xuống. Nhưng trong lòng lại thầm nghĩ: cũng không biết lang quân và phu nhân là người ở nơi nào? Sao người nào người nấy đều đẹp đến như vậy?

Lúc này, Trương Khởi đột nhiên hỏi: "Có người nào biết trang điểm không?", rồi lại sờ lên vết sẹo trên trán.

"Có có, nô tỳ có biết một người".

"Mời nàng ta đến".

"Vâng".

Lúc này, Lan Lăng Vương mới đứng dậy cất bước ra ngoài.

Nhìn thấy hắn ra khỏi phòng, hộ vệ họ Thành liền bước nhanh đuổi theo, hắn ta lại gần Lan Lăng Vương, cười hì hì nói: "Quận Vương, mấy đêm này....." Mới nói được mấy chữ, đột nhiên thấy ánh mắt Lan Lăng Vương quét ngang qua, liền vội vã im lặng.

Lúc này, Lan Lăng Vương đang nhìn về bầu trời trắng xóa phía trước đến mất hồn , đột nhiên, khẽ nói: "Ta thật sự sai lầm rồi!".

"À? Quận Vương, ngài nói gì thế?", Lan Lăng Vương không trả lời. Hắn chỉ chắp tay sau lưng, lẳng lặng nhìn về phía trước.

Mấy ngày nay, hắn một mực suy nghĩ về chuyện của Trương Nhân kia, cũng suy nghĩ đến việc Trương Khởi đột nhiên gặp lại Trương Nhân mà rơi

https://thuviensach.vn

nước mắt, lúc nói chuyện thần thái cũng nhuốm đầy bi thương..

Có lẽ, đã đến thời điểm vì nàng làm chuyện gì đó rồi.....

Tuyết rơi liên tục mấy ngày, bầu trời lại trong trở lại. Có điều tuyết rơi quá dày nên cả đường phố đều ngập trong một màu trắng xóa.

Hôm nay, Lan Lăng Vương nhận được một tờ giấy hộ vệ vội vàng đưa tới. Nhìn tờ giấy kia xong , sắc mặt hắn hơi khó coi.

Thấy hắn không nhúc nhích đứng ở trên gác xép, ngẩn người nhìn cả vùng đất trắng xóa phía trước, Trương Khởi từ từ đi tới phía sau.

Nghe được tiếng bước chân của nàng, Lan Lăng Vương từ từ nói: "A Khởi, nàng cảm thấy bệ hạ là người như thế nào?"

Trương Khởi ngẩn ra, suy nghĩ một lát mới hiểu được, người hắn đang hỏi đến chính là hoàng đế nước Tề.

Liếc mắt nhìn mảnh giấy kẹp ở giữa ngón tay của hắn, Trương Khởi suy nghĩ một lát rồi nói: "Bệ hạ, hình như có chút háo sắc....."

Nàng vừa thốt ra, Lan Lăng Vương liền thấy buồn cười, hắn thì thào nói: "Đúng vậy, hắn cũng hơi háo sắc.", nói tới đây, giọng của hắn liền trầm xuống.

Lan Lăng Vương thuận tay đưa tờ giấy kia cho Trương Khởi.

Trương Khởi cầm lấy đưa mắt nhìn, phía trên chỉ có một đoạn: "Chúa liên kết với Lý Hậu, viết: "Nếu không phục ta...ta giết ngươi.", sau e ngại, mà thuận theo. Sau khi có thai, Thái Nguyên Vương Thiệu Đức tới lầu các, không thấy được, hờn viết: "Nhi tử chẳng phải không biết! Bụng lớn như vậy, cố không thấy cũng chẳng được". Sau vì xấu hổ, sinh ra nữ nhi liền giết chết. Hoàng thượng liền sỉ nhục viết rằng: "Giết nữ nhi ta, chẳng lẽ ta

https://thuviensach.vn

không giết con ngươi được!". Sau đó liền lấy đao giết chết Thiệu Đức. Sau khi khóc lớn, Đế Dũ phẫn nộ, cởi hết quần áo Lý Hậu, đánh cho một trận. Sau đó, vứt vào trong túi, chảy máu xối xả, quăng vào trong nước. Lát sau tỉnh lại, liền được xe bò đưa thẳng đều am làm ni cô.

Vũ Thành Đế muốn buộc Lý thái hậu thông dâm với mình, đã đe dọa: "Nếu như không phục tùng ta...ta liền giết con trai của ngươi!" Lý Hậu sợ hãi liền nhượng bộ hắn. Không lâu sau Lý thái hậu đã hoài thai. Thái Nguyên Vương Cao Thiệu Đức vào đến cửa cung, không thấy được Lý thái hậu, liền tức giận nói: "Hài nhi ta chẳng lẽ không biết sao?Bụng bà lớn rồi, cho nên mới không ra gặp nhi tử". Lý thái hậu hết sức xấu hổ, vì vậy sau khi sinh ra nữ nhi liền giết chết.

Vũ Thành Đế nhấc đao mắng to: "Ngươi giết nữ nhi của ta, ta vì cái gì mà không giết nhi tử của ngươi!". Dùng dao Lý thái hậu mà giết chết Cao Thiệu Đức. Lý thái hậu khóc lớn thất thanh. Tề chủ càng thêm tức giận, lột sạch quần áo của Lý thái hậu, đánh mọt trận.

Lý thái hậu kêu trời gọi đất, gào khóc không ngừng, Vũ Thành Đế Bắc Tề liền lệnh cho người nhốt bà vào trong túi lụa, sau đó ném vào trong nước, qua thật lâu mới tỉnh lại, Tề chủ liền dùng xe bò đưa thẳng đến am làm ni cô.

Lý thái hậu chính là Lý Tổ Nga, lúc ấy Trương Khởi ở Nghiệp thành còn có người mang nàng ra đánh đồng với bà. Thật ra bàn về vẻ thùy mị, hiện tại Trương Khởi đã thắng Lý Tổ Nga cả một bậc.

Nhìn tờ giấy, đầu Trương Khởi hồi tưởng lại chút ký ức.

Lan Lăng Vương từ từ quay đầu lại, nói: "Vũ Văn Ung đã trở lại Trường An".

Trương Khởi đã thật lâu không nghĩ tới Vũ Văn Ung rồi. Lập tức, nàng thuận miệng "Ừm" một tiếng.

https://thuviensach.vn

Nhìn nàng cúi đầu đứng ở nơi đó, hắn vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, chậm rãi nói: "Đừng để ý, đó là chuyện ở đất Tề."

Trương Khởi lại ừm một tiếng.

Thấy nàng dịu dàng như nước đứng ở bên cạnh, mắt Lan Lăng Vương sáng ngời, nói tiếp: "Đi nào, ra đường thăm thú một chút."

"Được."

Thành Kinh Châu gần lưu vực sông Trường Giang, thuộc đất lành, là ranh giới của ba nước. Nơi này chính là đất chư hầu đánh trận, vị trí địa lý hết sức quan trọng. Vì vậy, nó thật sự rất phồn hoa mặc dù kém xa Nghiệp Thành hay kinh đô Trường An, nhưng vẫn là một trong những thành đứng đầu.

Từ Kinh châu đến Kiến Khang còn có hơn một ngàn bảy trăm dặm. Đứng ở chỗ này, cũng chỉ có thể là nhìn thấy cố hương xa xa. Nhưng nhìn những người đi qua đi lại giữa ngã tư đường. Nghe được chất giọng mềm mại, Trương Khởi thực yêu thích nơi này.

Tuyết rơi đầy trời, cách giữa ngã tư đường không xa truyền đến một giọng hát: "Ngày ta đi, dương liễu lả lướt, nay ta về, mưa tuyết bay bay....."

Đúng rồi, sau trận chiến giữa người Chu và Đột Quyết, không biết lại có bao nhiêu xương trắng chôn xác phía Bắc Trường Thành. Hiện tại chiến tranh cuối cùng cũng kết thúc, những người dân kia vẫn luôn nhớ nhung về trượng phụ xuất chinh không trở về của họ.

Bài hát này cứ lặp đi lặp lại một lần lại một lần, sau đó, ơ hồ có tiếng khóc truyền ra. Trương Khởi lắng nghe, cũng không khỏi ngân theo.

https://thuviensach.vn

Trong lúc Trương Khởi nhẹ nhàng ngâm nga thì đột ngột, bên ngoài truyền tới mộttiếng cười thật to: "Đây là tiểu nương tử nhà ai? Âm thanh lại mềm mại mượt mà như vậy? Quả là mỹ nhân hiếm có.". Xen lẫn trong tiếng cười, là tiếng xe ngựa dồn dập đến gần . Ngay sau đó, màn xe vén lên, một nam tử trung niên mập mạp thò đầu ra nhìn.

Cùng ngồi ở trong xe ngựa như thế, Trương Khởi hay Lan Lăng Vương đều không đội mũ sa.

Vì vậy, tên mập kia vừa mở mắt, liền nhìn thấy hai dung nhan tuyệt thế, hắn nhất thời ngẩn ngơ, bất tri bất giác há hốc miệng, nước miếng chảy dài cả tấc! Chảy nước miếng không chỉ có tên mập mạp này, sau lưng cách đó không xa, một trung niên người Trần mặt mày hồng hào, đang kéo theo một thiếu niên xinh đẹp, xộc xệch đi ra khỏi tửu lâu, hắn ta đột nhiên ngẩng đầu, kinh ngạc liếc thấy Lan Lăng Vương, lập tức không dám tin dụi dụi mắt. Cũng chỉ trong chốc lát, màn xe kia lại lập tức hạ xuống.

Tên mập kia nước miếng chảy dài, ngẩn ngơ đến ngu dại đi thì lại thấy một cơn gió lạnh thổi qua, tiếp sau đó, lưỡi kiếm lạnh léo, đã đặt kề cổ họng của hắn ta!

Bị khắc chế, trung niên kia cả kinh, hắn vội vã dời đi tầm mắt, lắp bắp nói: "Sai lầm rồi, sai lầm rồi....." Vừa nói, hắn vừa cẩn thận rút đầu về.

Nhìn thấy hắn vội vã rời đi, Lan Lăng Vương hừ một tiếng, thu kiếm tra vào vỏ.

Sau đó hai người liền ném một màn này ra sau đầu, cũng không chú ý tới bốn hộ vệ trong xe ngựa, còn dừng nguyên tại chỗ. Lúc này tên mập kia sắc mặt cực kỳ âm trầm. Hắn ta phất phất tay, vẫy một tên hộ vệ đến gần, nhỏ giọng phân phó: "Theo sau, xem bọn họ nghỉ chân ở nơi nào!"

"Vâng."

https://thuviensach.vn

"Thật là, ở mảnh đất Kinh châu này, lúc nào thì xuất hiện tuyệt sắc giai nhân bực này ?".

Buổi tối hôm đó, tên trung niên kia liền lấy được tin tức, tin tức này cũng hết sức cặn kẽ, đối phương từ lúc nào thì tiến vào Kinh châu, đặt chân ở đâu, tổng cộng có bao nhiêu người, khẩu âm như thế nào, cực kỳ rõ ràng.

Dĩ nhiên, những tin tức kia đều từ miệng của tỳ nữ vừa được thu mua mà ra, vì thế hiển nhiên rất chính xác.

Tên mập kia cau mày, vòng tới vòng lui, thầm nói: "500 kỵ binh? Khẩu âm đất Tề? Đôi phu thê này còn đẹp đẽ như vậy?", sau khi suy nghĩ một lát, hắn quyết định thận trọng đối đãi, lập tức vội vàng viết một phong thơ, giao cho quản sự, ra lệnh: "Mau đưa cái này đến tay Thứ Sử Lương Hiển Kinh Châu."

"Vâng."

Quản sự kia vừa đi, tên mập liền sờ lên cằm chậc chậc nói: "Là bọn hắn sao? Đôi phu thê này

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Có Phụ Trách Không?

Xe ngựa vòng vo giữa ngã tư đường một vòng, mắt thấy tuyết càng rơi xuống càng lớn, sắp phủ hết cả đường liền quẹo trở về.

Trong xe ngựa, âm thanh của Lan Lăng Vương có chút lười biếng, "A Khởi, lúc ở Trần nàng qua mùa đông thế nào?"

Trương Khởi đang nghiêng người, kéo tấm da hổ đắp lên trên thân thể, nghe vậy nàng suy nghĩ một lát, rồi trả lời: "Cứ trôi qua thế thôi, mùa đông rất là lạnh, thường thì ta ngủ cả đêm dậy vẫn lạnh."

Lời vừa nói ra này, Lan Lăng Vương đột nhiên nhớ lại, nàng lớn lên ở quê, đến Trương phủ tại Kiến Khang không bao lâu, liền theo đội ngũ đi sứ, sau đó ở cùng với hắn rồi. Một đứa con gái riêng ở nông thôn, làm sao sống tốt được? Lời này hắn không nên hỏi.

Lan Lăng Vương không đề cập tới còn may, hắn vừa nói, Trương Khởi mới đột nhiên nhớ lại, mùa đông này hình như là mùa đông ấm áp nhất của nàng.

Trong phủ Thứ Sử ở Kinh Châu.

Từ sau khi nhận được thư của tên trung niên mập mạp đó, Thứ Sử Kinh Châu Lương Hiển liền phái người đi điều tra đoàn người Lan Lăng Vương.

Kết quả điều tra, rất nhanh liền bày ở trước mặt của ông ta.

https://thuviensach.vn

Lẳng lặng nhìn mấy cuốn thư, Lương Hiển gần năm mươi tuổi phất phất tay, ra lệnh: "Gọi a Tuyết tới đây."

"Vâng"

Không bao lâu, một giọng nữ nũng nịu vang lên, "Phụ thân, ngài tìm ta?"

"Là a Tuyết à, vào đi."

"Vâng"

Một cô tử mười lăm mười sáu tuổi, da trắng hơn tuyết, diện mạo mỹ lệ thướt tha duyên dáng bước đi vào. D Đ L Q Đ Nàng vừa nhìn thấy Lương Hiển sau bàn, liền cúi cúi với ông ta, dịu dàng kêu: "A Tuyết gặp qua phụ thân."

Tuy hô phụ thân, nhưng giọng nói lại cung kính và thận trọng.

Lương Hiển tỉ mỉ quan sát nữ nhi đang đứng trước mặt một lần, âm thầm suy nghĩ: mặc dù vẫn không bằng nhưng cũng khó được rồi. Cao Trường Cung này dù đa tình hơn thì đối mặt giai nhân có được dễ như trở bàn tay, cũng sẽ mắc câu.

Đảo mắt hắn lại nghĩ ngợi nói: theo tin tức có được, Cao Trường Cung ở phương diện nữ nhân vốn là vụng về. Kế của ta mặc dù vụng về, đối phó nam nhân như thế vẫn có thể thành công. Lập tức, Lương Hiển ôn hòa cười nói: "Tuyết Nhi, ngươi có nghe đến tên Lan Lăng vương chưa?"

Lan Lăng Vương?

Lương Tuyết vèo ngẩng đầu lên, nàng giương cái miệng nhỏ nhắn, kinh hoảng nói: "Là Lan Lăng Quận Vương nước Tề? Hài nhi nghe người ta nói, hắn là đệ nhất mỹ nam hiện nay."

https://thuviensach.vn

Lương Hiển càng cười ôn hòa hơn, ông ta ra hiệu Lương Tuyết tiến lên. Đỡ tay của nàng ta, thấy bàn tay trong tay mình trắng mịn, bàn tay Lương Hiển liền vuốt ve tay nàng ta, nhẹ nhàng nói ra: "Phụ thân hứa ngươi cho hắn ta, được không?"

Cái gì?

Lương Tuyết kinh hoảng. Một hồi lâu, nàng thì thào nói ra: "Cũng không biết ngài ấy có nhìn trúng nữ nhi không." Giống như các thiếu nữ khác, đột nhiên nghe được mình sẽ có liên quan tới mỹ nam đệ nhất thiên hạ, vẻ mặt của Lương Tuyết ít nhiều có chút khát vọng. Đặc biệt là loại cô tử không có nhiều lựa chọn như Lương Tuyết, càng thêm không tự chủ được, tim bắt đầu đập thình thịch.

"Ngươi yên tâm." Lương Hiển cười nói: "Lan Lăng Vương này mặc dù tuấn tú, nhưng không phải người phong lưu, cũng không giỏi giao tiếp với nữ nhân. A Tuyết chỉ cần làm theo an bài của cha, hắn ta nhất định sẽ ngoan ngoãn cưới nữ nhi của ta về nhà!" Đến lúc đó. . . . Ông ta từ từ nheo mắt lại.

Sau nửa tháng, bầu trời ở thành Kinh Châu lại trong rồi.

Ngày kia, Lan Lăng Vương đang trong thư phòng, nói đến Kinh Châu cũng là chỗ tốt, nó là nơi giao nhau của nhiều con đường, lại đến gần nước Trần và nước Tề, gần như ba nước có tin tức gì thì chỗ này đều có thể biết được rất sớm. Dĩ nhiên, cũng cần người thu thập.

Giờ phút này, Lan Lăng Vương thu được một số tin tức liền chau mày suy nghĩ gì đó.

Đang lúc ấy, một loạt tiếng bước chân truyền đến, đảo mắt, âm thanh của Dương Thụ Thành truyền đến, “Quận Vương, Thứ Sử Kinh Châu đưa tiệp tới, nói là biết được Quận Vương đến, hết sức vinh hạnh, hôm nay phủ thứ sử vừa vặn có tiệc nên mời Quận Vương mang theo phu nhân đến dự tiệc.”

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương từ từ để bút lông xuống, nhàn nhạt nói ra: “Thứ Sử Kinh Châu ? Ngay cả thân phận của ta cũng điều tra rõ ràng? Thật là có thủ đoạn.” Nói tới chỗ này, hắn lên tiếng: “Ngươi nói cho bọn họ biết, tối hôm nay ta sẽ đến dự tiệc.”

“Phu nhân thì sao?”

“Phu nhân không cần đi.”

“Vâng”

Bầu trời mặc dù trong, nhưng giẫm ở trên mặt tuyết, vẫn có tiếng vang. Để đám người Dương Thụ Thành ở lại phủ, Lan Lăng Vương chỉ dẫn theo tám hộ vệ liền tới phủ thứ sử.

Thì ra hôm nay vừa vặn là sinh nhật của Kinh Châu phu nhân. Lan Lăng Vương từ một canh giờ trước đã tặng quà và thiệp tới. Hắn không có ý kết giao với mấy người này, cũng không muốn tham gia bữa tiệc nhàm chán này. Lần này đến, cũng chỉ là cho mấy con “địa đầu xa” này chút mặt mũi.

Vì vậy, Lan Lăng Vương dặn dò bọn hộ vệ mấy câu xong, dưới sự dẫn dắt của quản gia phủ thứ sử, đi tới thư phòng của thứ sử đại nhân.

Quản sự này vừa đi, vừa thỉnh thoảng đưa mắt nhìn Lan Lăng Vương, thấy người này đến dự tiệc, ra mắt thứ sử cũng không thèm lấy mũ lụa xuống, trong lòng ông ta âm thầm cảnh giác.

Đi tới chánh được, sau khi mời Lan Lăng Vương ngồi xuống, quản sự này liền rời đi, nói là đi mời Thứ Sử qua.

Hắn là khách quý, mặc dù quản sự rời khỏi, chúng bộc trong phủ cũng không dám khinh thường, lập tức chúng tỳ nữ đi tới, nấu rượu, dâng trà, trong khoảng thời gian ngắn, không khí ấm áp, cảnh xuân tươi đẹp.

https://thuviensach.vn

Đợi chừng hai khắc đồng hồ, thấy quản sự kia còn chưa trở về, Lan Lăng Vương nhíu mày lại, đứng lên. Mới vừa đứng lên, một tỳ nữ đang khom người chuẩn bị đưa rượu cho hắn kêu khẽ lên một tiếng, chỉ nghe một hồi tiếng nước chảy róc rách, nước rượu ấm áp dính vào cả người Lan Lăng Vương!

Thời tiết đông hàn này, rượu cho dù ấp áp, nhưng chỉ chốc lát sẽ băng hàn thấu xương. Tỳ nữ này kinh hoảng, khuôn mặt tái đi, phịch một tiếng quỳ xuống đất, cuống quít dập đầu cầu xin tha thứ, “Lang quân, hầu giá không cố ý, hầu gái không cố ý…”

“Được rồi.” Lan Lăng Vương ngắt lời nàng, nhàn nhạt nói ra: “Trong phủ có xiên áo thì cầm một bộ đến cho tat hay đi.”

“Có, có.” Trả lời là một vú già lớn tuổi hơn, bà ta vội vàng chạy tới cung kinh nói: “Lang quân chớ buồn, tiểu lang quân nhà ta cũng cao cỡ lang quân.” Nói đến đây bà ta liền quát lên với tỳ nữ kia: “Vẫn chưa chịu dậy dẫn lang quân đi thay?”

“Vâng, vâng.”

Tỳ nữ này vội vàng đứng lên, mặt trắng bệch dẫn Lan Lăng Vương lướt qua một hành lang, lại xuyên qua một sân vườn, đi tới trong một sương phòng.

“Chính là chỗ này?”

“Đúng, đúng.”

Lan Lăng Vương cất bước đi vào. Sương phòng này thật ấp áp. Vừa mới vào liền đổ mồ hôi, trong sương phòng còn có một phòng nhỏ, cửa phòng đóng chặt lại.

https://thuviensach.vn

Nhìn tỳ nữ này đưa áo lông cáo tới, ném áo trong và áo ngoài ra, Lan Lăng Vương gật đầu một cái. Hắn ra lệnh: “Đi ra ngoài đi!”

“Vâng”

Tỳ nữ này vừa lui. Lan Lăng Vương liền khép cửa phòng lại, cởi xiêm áo…

Nói tới, bình rượu đó quả không nhỏ, vừa vẩy một cái, ba tầng xiêm áo trong trong ngoài ngoài đều ướt đẫm. Lan Lăng Vương chau mày lại. Suy nghĩ một lát, hắn vẫn cởi hết xiêm áo ra.

Khi hắn đang trần truồng, từ phía sau truyền đến một tiếng thét chói tai của nữ nhân!

Bên trong có người!

Lan Lăng Vương vọt xoay người!

Hắn đối diện một khuôn mặt mỹ lệ. Đây là một thiếu nữ mười lăm mười sáu tuổi, ăn mặc kiểu cô tử. Nàng ta hiển nhiên cũng đang thay áo ở bên trong, nên xiêm y xộc xệch. Cái yếm lệch qua, da thịt trắng như tuyết như ẩn như hiện trong ánh lửa ấp áp!

Đây là một cảnh tượng cực đẹp, da thịt thiếu nữ trắng tuyết, ánh lên màu hồng, cái yếm nửa cởi lộ ra rãnh ngực sâu, cái cổ và vòng eo trắng như tuyết, còn có hương thơm thoang thoảng, tạo thành một hình ảnh vô cùng hấp dẫn.

Có thể nói, hấp dẫn như vậy, đã là đỉnh cấp rồi. Dù là đế vương nhìn quen sắc đẹp, đối mặt thiếu nữ lúc này, cũng sẽ than thở một tiếng “Mỹ nhân khó được”

https://thuviensach.vn

Đột nhiên đối diện một nam nhân nửa thân trần, còn là một nam tử tuấn mỹ như thiên thần, nữ tử kia liền mắc cỡ đỏ mặt, nàng ta làm như quên phản ứng, giương cái miệng nhỏ nhắn, tay vịn áo ngoài cũng nới lỏng ra, trong nháy mắt, áo ngoài của nàng ta cũng tuột xuống một nửa, cộng thêm môi đỏ mê người, và rãnh ngực sâu trắng như tuyết, hiện rõ trước mắt Lan Lăng Vương.

“Người?” Thiếu nữ kêu nhỏ một tiếng, nước mắt nhanh chóng nổi lên hốc mắt nàng ta. Mà nơi không xa, mơ hồ có tiếng bước chân truyền đến, còn đi về phương hướng này.

Một màn này thật quen thuộc, năm đó hắn mới vừa lấy được Trương Khởi, ở Trường An kinh đô nước Chu gặp phải Vũ Văn Nguyệt cũng là tình hình này, cảnh tượng này! Nhớ ngày đó, hắn gặp phải chuyện như thế thì tay chân luống cuống, còn phải phái người vội vàng mời Trương Khởi tới. Mà sự ứng đối của Trương Khởi lần đó, thật được lòng hắn.

Nghĩ đi nghĩ lại, Lan Lăng Vương giương môi lên.

Hắn nhàn nhạt liếc nữ tử kia một cái, sau đó xoay người, tự tại cầm lên quần áo sạch sẽ từ từ mặc vào, vừa lắng nghe tiếng bước chân càng ngày càng gần.

Không bao lâu, một hầu gái kêu: “Lang quân, ngài thay xong chưa?”

Cũng không đợi Lan Lăng Vương trả lời, hầu gái này đã đẩy cửa phòng ra đi vào, ở phía sau của nàng ta, còn có hai tỳ nữ và một vú giá trung niên đi theo.

Lan Lăng Vương nhàn nhạt liếc họ một cái, tiếp tục thay trang phục.

Chúng nữ tới quá nhanh, khi Lan Lăng Vương cài dây áo trong, cửa phòng thoáng một cái, theo đó một con gió lạnh xoắn tới, mấy tiếng kêu đồng thời vang lên.

https://thuviensach.vn

“Vị lang quân này?”

“Thất cô tử, sao người ở đây?”

“Thất cô tử, hắn ta có ức hiếp người không?”

Trong tiếng ồn ào lộn xộn, Lan Lăng Vương nghe được thiếu nữ sau lưng, bắt đầu ríu rít mà khóc lên

Trong tiếng khóc, trong tiếng hỏi, Lan Lăng Vương vẫn không thèm quan tâm đến, hắn cúi đầu, động tác ưu nhã bình tĩnh tiếp tục mặc y phục.

Một quý công tử cao quý uy nghiêm thế này, dù không nói một lời, nhưng giơ tay nhấc chân tự có khí khái chấn người, bất tri bất giác, tiếng kêu gào của chúng nữ nhỏ đi rất nhiều.

Sau khi hắn mặc áo long cáo vào, tay cuốn một cái, liền nhấc lên y phục ẩm ướt của mình, sau đó cất bước, không thèm quan tâm gì cả đi ra ngoài trong ánh nhìn trân trối của mọi người.

Mắt thấy hắn rời đi như không có việc gì, vú già trung niên kia không nhịn được nữa, bà ta tiến lên một bước, kêu: “Lang quân? Người ức hiếp thất cô tử nhà ta, không có giải thích gì sao?”

“Giải thích?” Lan Lăng Vương nhàn nhạt hỏi. Cơ hồ hắn vừa mở miệng, thiếu nữ đang khóc kia liền ngừng sụt sùi, nàng ta lặng lẽ ngước mắt, ẩn tình hướng nhìn Lan Lăng Vương, nhìn một lán, khuôn mặt nhỏ nhắn liền ửng đó, trong mắt còn có sự vui vẻ mơ hồ: nàng ta thật không ngờ hắn lại tuấn tú thế.

Vú già trung niên kia tiến lên một bước, lớn tiếng nói: “Dĩ nhiên. Thất cô tử là hòn ngọc quý trên tay thứ sử đại nhân, há có thể mặc cho người ức hiếp chứ? Lang quân là đường đường trượng phu, mặc kệ như thế nào, phải

https://thuviensach.vn

có câu trả lời chứ?” Lời này đã trực tiếp hỏi: ngươi rốt cuộc có phụ trách không?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Khen Ngợi Ta Đi

Âm thanh của phụ nhân trung niên vừa ngừng, thiếu nữ mỹ lệ xiêm y xộc xệch đó liền vội vàng chạy tới, theo bước chạy của nàng ta, làn sóng lớn nửa lộ càng phập phồng. Nàng ta chạy đến trước mặt Lan Lăng Vương, thở hồng hộc vọt tới trước người hắn ba bước nơi mới dừng lại, u oán nhìn hắn một cái xong, thiếu nữ cúi đầu xuống, khi nước mắt như trân châu chảy xuống hai gò má thì nàng ta càng nghẹn ngào làm cho người ta thương tiếc, "Ảo, đừng nói nữa... Đừng nói nữa... Lang quân này không có làm gì ta cả, để cho hắn đi đi."

Trong miệng nói để cho hắn rời đi, nhưng thiếu nữ này nửa thân trần thân thể mềm mại, gương mặt xấu hổ, chảy nước mắt, âm thanh thì nghẹn ngào, thật là đẹp đẽ động lòng người, dù là người đá cũng sẽ động lòng chứ?

Nhìn thiếu nữ này, Lan Lăng Vương chỉ cười nhẹ. Âm thanh của hắn vốn cực dễ nghe, dung nhan càng thêm làm chói mắt chúng nữ, cười một tiếng, chúng nữ chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, không thể dời mắt đi được.

Người thiếu nữ kia càng sâu, nàng ta si ngốc nhìn Lan Lăng Vương, giương cái miệng nhỏ nhắn, quên tiếp tục rơi lệ.

"Giải thích sao?" Theo giọng nói trầm thấp dễ nghe của Lan Lăng Vương ngâm ra ba chữ này, trong nháy mắt, một ánh lạnh xẹt qua trước mặt chúng nữ!

Lan Lăng Vương rút ra bội kiếm của mình. Bội kiếm ra khỏi vỏ, trong ánh lạnh lóe lên, Lan Lăng Vương giương cổ tay lên, nhẹ nhàng, cũng lạnh

https://thuviensach.vn

lùng băng hàn, đặt lên cái cổ xinh đẹp của thiếu nữ!

. . . . . .

Không ai nghĩ tới một màn này!

Không có bất kỳ người nào có thể nghĩ đến!

Chúng nữ quên mất thét chói tai, thậm chí quên mất phản ứng, từng người đều trợn to mắt, không dám tin nhìn Lan Lăng Vương. Lúc này họ chỉ có kỳ quái, không có nửa điểm hốt hoảng: nói trả lời, chỉ là cưới thất cô tử về, trong nhà của hắn cũng chỉ thêm một đôi đũa, hình như không cần phải rút kiếm đối mặt chứ?

Trong sự kinh ngạc, không hiểu, thậm chí ngu si, Lan Lăng Vương nhếch khóe môi, chuyển mắt liếc về phía thiếu nữ xinh đẹp xiêm y xộc xệch, ngọc thể như ẩn như hiện. Đột nhiên hỏi "Ngươi là nghĩa nữ của Lương Thứ sử?" Rất nhiều quan viên đều thích thu thập một số cô gái xinh đẹp, dạy các nàng tài nghệ từ nhỏ, ở thời điểm mấu chốt, không phải dùng để lung lạc thuộc hạ đắc lực, chính là dùng để hối lộ Thượng Quan. Mà mấy cô gái xinh đẹp đó, bình thường đều dùng thân phận nghĩa nữ xuất hiện. Như Điêu Thuyền thời tam quốc chính là nghĩa nữ của Vương Doãn.

Hắn làm sao biết nàng ta không phải nữ nhi ruột thịt? Chúng tỳ càng kinh ngạc, thiếu nữ bị đặt kiếm trên cổ cũng kinh hoàng, nàng ta không để ý khoe khoang vẻ thùy mị, run rẩy nói: "Đúng, đúng."

"Đi tới gian phòng này gần nửa canh giờ rồi?"

Việc này sao hắn cũng biết? Mặt của cô gái càng trắng hơn.

Khi nàng ta chần chờ thì cổ tay Lan Lăng Vương trầm xuống, kiếm phong lạnh lẽo cũng theo đó đè xuống, hắn bỗng dưng trầm giọng quát, "Nói. Đã bao lâu!"

https://thuviensach.vn

"Có, có hai nén hương."

"Rất tốt." Lan Lăng Vương nhàn nhạt khen ngợi nàng ta một câu, lại hỏi: "Là nghĩa phụ ngươi sai ngươi núp ở bên trong sao?"

Những lời này, thiếu nữ không dám đáp.

Mặc dù nàng ta nghiêm mặt không đáp, Lan Lăng Vương lại hoàn toàn hiểu. Kiếm phong của hắn từ từ hếch lên. Theo tay của hắn, thiếu nữ bị đặt kiếm ở cổ, không thể không nâng cao cằm, nâng cao cằm. . . . . .

Rõ ràng áo ngoài của nàng ta đã rớt xuống đất, rõ ràng cổ ngọc và vòng eo trắng như tuyết của nàng ta đã hoàn toàn hiện ra ở trước mặt hắn, rõ ràng đôi gò của nàng ta cũng tới lui muốn tránh thoát cái yếm. . . . Cái tay nắm chuôi kiếm kia lại không run một cái?

Bỗng dưng, âm thanh của Lan Lăng Vương cao hơn, đột nhiên quát lên: "Nói ——"

Chỉ một chữ mà sát khí trầm trầm, uy nghiêm đáng sợ! Cô gái kia nơi nào trải qua chiến trận này, nàng ta hét lên một tiếng, không tự chủ mà lên tiếng:

“Đúng, đúng.”

Hai chữ này vừa phun ra, thiếu nữ ngồi liệt trên mặt đất, nhìn kiếm phong vẫn lắc lư trước mắt, lúc này tất cả mộng đẹp và ảo tưởng của thiếu nữ đã tan hết, nước mắt rơi như mưa.

Lan Lăng Vương nhấc chân, tự nhiên đi về phía cửa.

Không ai dám ngăn trở.

Đưa mắt nhìn hắn nhanh chân đi ra viện, chúng tỳ ngơ ngác thì quản sự không biết từ trong xó xỉnh nào chui ra, thấy Lan Lăng Vương, ông ta vội

https://thuviensach.vn

vàng kêu lên: “Lang quân, lang quân.”

Trong tiếng kêu của ông ta, Lan Lăng Vương dừng bước. Hắn quay đầu lại, lạnh lung, nhàn nhạt, trên cao nhìn xuống quản sự này, khi quản sự này bị ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm đổ mồ hôi hột thì âm thanh tuyệt đẹp mà lạnh lẽo của Lan Lăng Vương chậm rãi truyền đến, “Kính xin các hạ chuyển cáo Thứ Sử Đại Nhân nhà ngươi, nghĩa nữ chuẩn bị đưa cho ta, diện mạo kém phu nhân nhà ta nhiều, Cao mỗ thật sự không nhìn trúng, vẫn nên do ông ta vui vẻ nhận đi.” Hắn hơi nhếch khóe môi, cười như không cười rồi lại băng hàn thấu xương, “Đúng rồi, phiền toái nhắc nhở đại nhân nhà người một câu. Cao mỗ đời này hận nhất âm mưu, nếu có tính toán gì đừng ngại nói rõ. Làm việc như vậy, chọc cho tâm trạng Cao mỗ không tốt, nói không chừng kiếm trong tay không nghe sai bảo!”

Dứt lời, hắn nghênh ngang rời đi.

Đưa mắt nhìn bóng dáng Lan Lăng Vương rời đi, quản sự này ngẩn ngơ, đảo mắt quay đầu lại quát lên: “Còn đứng ngây đó làm gì? Mai đi gặp Lương công. Hừ, chuyện nhỏ đơn giản như vậy cũng làm không được, xem bọn ngươi phải thế nào!”

Một lát sau, trước người Lương Hiển có một đám người quỳ đó.

Lương Hiển nghiêm mặt quát lên: “Phế vật! Phế vật! Ngay cả một thanh niên mạnh khỏe cũng không mê hoặt được, cần ngươi làm gì?” Lời vừa nói ra, mặt thiếu nữ lúc trước đã bị Lan Lăng Vương làm sợ đến mất hết vẻ quyết rũ trắng như tuyết, nàng ta tê liệt ngã xuống trên mặt đất, dùng ống tay áo bụm mặt, vừa xấu hổ không chịu nổi, vừa bi thương ríu rít khóc lên.

Vú giá trung niên đó hiển nhiên có chút địa vị, bà ta tiến lên nửa bước, nhẹ giọng nói ra: “Lang chủ, việc này không trách A Tuyết. Nô lớn như vậy, còn chưa gặp nam nhân nào thế, nữ sắc dụ hắn ta, sợ là không… mấy tác dụng.”

https://thuviensach.vn

Lương Hiển nghe đến đó, trầm ngâm một hồi, phất phất tay, “Đi ra ngoài đi ra ngoài, khóc lóc nghe mà phiền.”

Đuổi mọi người đi hết, ông ta đi tới trước bàn con viết một phong sách lụa, quát lên: “Cầm nó, giao cho Kỷ Giản công! Nhanh đi!”

“Vâng”

Sau khi từ phủ thứ sử ra ngoài, Lan Lăng Vương liền trực tiếp về chánh viện.

Trước lò than ấm áp, Trương Khởi đang thêu thùa. Ánh lửa chiếu vào trên mặt của nàng, khiến nguyên khuôn mặt nhỏ nhắn non mềm hồng hào, cả vết sẹo còn mờ mờ kia cũng tỏa sáng.

Thời gian này dưới uy hiếp của hắn, Trương Khởi ngày ngày ăn một chén thịt dê, chẳng những bù lại toàn bộ phận thịt bị mất, hình như còn mập chút. Sáng sớm hôm nay, hắn đã thấy nàng mặt ủ mày ê đứng ở trước gương đồng, vừa đưa tay nắm bụng nhỏ của mình, vừa nói lẩm bẩm.

Cảm thấy một cơn gió lạnh đánh tới, Trương Khởi ngẩng đầu lên. Thấy là Lan Lăng Vương, nàng từ từ đứng lên.

Không để ý tới ánh mắt hết sức phức tạp mà mỗi lần nàng nhìn hắn, Lan Lăng Vương đi tới trước mặt nàng, sau khi ngồi xuống trên cái giường bên cạnh, hắn rút bội kiếm bên hông ra, thong thả ung dung lau lau.

Động tác lau kiếm của hắn ưu nhã trầm ổn, bóng dáng hắn ngồi ở trên giường cũng đặc biệt trầm tĩnh.

Rốt cuộc, sau một hồi an tĩnh, Trương Khởi mới ngạc nhiên hỏi, “Sao người thay y phục rồi?” Nàng cắn môi lại nói: “Y phục này không vừa vặn, là của người khác phải không? Đã xảy ra chuyện gì?” Ánh mắt của nàng nhìn thẳng thắn.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương từ từ ngẩng đầu lên.

Hắn bình tĩnh liếc Trương Khởi một cái, nhàn nhạt nói ra: “Mới từ phủ Thứ Sử Kinh Châu về.” Thấy Trương Khởi nhìn mình, nghiêm túc lắng nghe, Lan Lăng Vương chậm rãi nói: “Thứ Sử Kinh Châu đưa thiệp, nói đã biết thân phận của ta, vì vậy ta đến muốn gặp ông ta.. Không ngờ, người thật không thấy, lại đột nhiên bị thị nữ vẩy rượu khắp người…”

Quả nhiên, Trương Khởi nghe đến “đột nhiên bị thị nữ vẩy rượu khắp người” thì cặp mắt mở thật lớn, lông mày cũng nhướng lên, không những càng nghe nghiêm túc, trong nét mặt kia thậm chí có vẻ khẩn trương.

Phụ nhân này của hắn, thật là nhạy cảm.

Thu hồi suy nghĩ, Lan Lăng Vương tiếp tục nói: “Nơi thay y phục hơi xa, ta cởi xiêm áo ra định thay y phục khác, thì đột nhiên sau lưng truyền đến tiếng nữ tử thét chói tai, thì ra thất cô tử phủ thứ sử cũng đang thay áo, còn xiêm áo không ngay ngắn gặp phải ta…”

Tới đây, Trương Khởi đứng lên.

Thấy nàng trợn to mắt, Lan Lăng Vương rũ mắt, hắn từ từ cầm lấy bình rượu một bên, ưu nhã nhấp một miếng, động tác giống như nước chảy mây trôi, thật sự đẹp đến mức tận cùng.

Thấy hắn không mở miệng, chỉ lặng lặng thưởng thức rượu ngon, giống như quên lãng lời của mình vẫn chưa nói hết. Trương Khởi mấy mấy môi, cuối cùng không nhịn được nhỏ giọng hỏi “Sau đó thì sao?” Trong lúc bất chợt, trong cổ họng nàng hơi nghẹn, “Sau đó như thế nào?”

Mấy chữ này vẫn chưa nói hết, nàng đã nước mắt lưng tròng, ánh mắt nhìn về phía hắn lại trồi lên giận dữ vô biên, còn có cả hận…

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương để bình rượu xuống, chậm rãi nói: “Không có sau đó. Ta đặt kiếm lên cổ nàng ta nên nàng ta khai hết, thì ra là Thứ Sử Kinh Châu, nghĩa phụ của nàng ta đã sớm bảo nàng ta trốn ở trong phòng chờ ta tiến đến, rõ ràng dùng mỹ nhân kế với ta.”

Rõ ràng lời rất bình thường, Trương Khởi lại nghe ra trong giọng nói của hắn có chút hả hê?

Nàng hoài nghi liếc về phía hắn, Ánh mắt của hắng sáng lên, hình như thật đang chờ nàng khen ngợi.

Nhìn kỹ lại, ngồi ở bên cạnh nàng, vẫn là đại tướng quân đang ngồi nghiêm chỉnh uy nghiêm thần vũ, mặt không lộ vẻ gì. Xem ra mới vừa rồi chỉ là ảo giác.

Tuy là ảo giác, Trương Khởi suy nghĩ một hồi, vẫn cảm thấy mình nên khen ngợi hắn. Dù sao so với trước kia, hắn tiến bộ quá nhiều.

Lập tức, Trương Khởi bước nhẹ lên, màng quỳ xổm trước người hắn, cầm bình rượu trước người hắn lên châm một chung rượu cho hắn. Tay ngọc cầm rượu, Trương Khởi nhìn hắn dịu dàng nói: “Trường Cung cực khổ, uống một hớp.”

Âm thanh dịu dàng, xen lẫn trong căn phòng ấm áo, sao lại say lòng người như thế? Khóe môi Lan Lăng Vương không không chế được nhếch lên, nhận lấy rượu của nàng, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Vừa để cốc xuống, âm thanh của Lan Lăng Vương bất tri bất giác nhỏ hơn chút, mềm hơn chút, “A Khởi, nhảy một điệu cho ta xem có được hay không? Chỉ một điệu xuân vũ.” Âm thanh dịu dàng, giống như đang làm nũng mong được thưởng.

Trương Khởi quay đầu đi chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng như vậy, Lan Lăng Vương ồm ồm nói: “Biểu hiện của ta hôm nay, không đáng một điệu nhảy?” Thiếu niên thất vọng nên trong âm thanh cũng mang theo chút giận dỗi.

Đáng giá, nhưng nàng lại hận hắn sâu như biển!

Thấy hốc mắt Trương Khởi lại bắt đầu hiện lệ, Lan Lăng Vương muốn đưa tay giúp nàng lau lệ. Bàn tay đến giữa không trung, lại dừng lại, chỉ thấy hắn đứng bật lên, đảo mắt lại cảm thấy động tác mình đứng dậy quá mạnh quá vang dội, liền mềm giọng nói: “Không nhảy thì không nhảy, đừng khóc.”

Mới vừa đứng lên chuẩn bị rời đi, hắn lại quay đầu lại, “A Khởi, thay quần áo cho ta.”

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Lật Ngược Thế Cờ

Trương Khởi tiến lên, giúp hắn thay bộ xiêm áo khác.

Mới vừa thay xong, đã nghe thấy tiếng Dương Thụ Thành từ bên ngoài truyền đến: "Lang quân, phủ Thứ Sử phái quản gia đến."

Lan Lăng Vương chau mày lại suy nghĩ một hồi, mới nhàn nhạt trả lời: "Để cho hắn đợi đi".

Lúc này, Trương Khởi không hiểu liền hỏi: "Thứ Sử Kinh Châu này, tại sao lại muốn dùng phương pháp tặng nghĩa nữ của mình cho ngươi chứ?", Lan Lăng Vương lắc lắc đầu đáp: "Ta đã sai người đi thu tập tin tức rồi!".

Đến gần tối Lan Lăng Vương mới trở về.

Xa xa nhìn thấy hắn đi vào, Trương Khởi vội vàng gác việc thêu thùa lại, bước đến, ngẩng đầu lên cắn môi hỏi: "Như thế nào rồi? Có tin tức gì không?".

Đưa mắt nhìn Trương Khởi, Lan Lăng Vương nói: "Có chút tin tức". Dừng một lát, hắn mới nói tiếp: "Quốc công Vũ Văn Liên cũng ở Kinh Châu, ta vừa đi không bao lâu, hắn liền vội vàng đến phủ Thứ Sử. Ta mới vừa rồi cố ý tới xem, tên Vũ Văn Liên này chúng ta đã từng gặp qua, chính là tên trung niên mập mạp trong đống tuyết kia. Khi chúng ta vừa tới Kinh Châu, lúc ấy hắn ta còn vén rèm xe nhìn diện mạo của ta và nàng. Vì thế thân phận của hai chúng ta hắn là từ trong miệng Vũ Văn Liên tiết lộ ra ngoài".

https://thuviensach.vn

Thuận tay đưa áo lông cho Trương Khởi, Lan Lăng Vương ngồi xuống ghế, vừa thưởng thức rượu ngon, vừa nhìn Trương Khởi vội vàng xông hương sưởi ấm, suy nghĩ một chút, lại nói: "Tên Vũ Văn Liên này đã nhận ra thân phận của ta và nàng, sau đó báo cho Thứ Sử Kinh Châu. Sau đó Thứ Sử Kinh Châu kia mời ta tới cửa, muốn dâng nghĩa nữ của mình cho ta". Hành động này của Thứ Sử Kinh Châu mặc dù khó coi, có điều lại không ngờ lại bị hắn cự tuyệt.

Lan Lăng Vương chau mày lại, ngón giữa gõ "Cộc cộc cộc" lên mặt bàn.

Cũng không biết qua bao lâu, hắn liền đứng bật dậy.

Nhìn thấy hắn đứng lên, Trương Khởi đang mặt ủ mày chau cũng nhanh chóng ngẩng đầu, hỏi: "Trường Cung, ngươi nghĩ ra rồi?"

Giọng nói của nàng vẫn như thường ngày, mềm nhũn, ngọt ngào, thanh âm kéo thật dài làm cho người nghe mê mẩn tâm hồn..... Nàng cũng là một người quật cường, rời khỏi nước Trần nhiều năm như vậy mặc dù đã sớm học được khẩu âm của nước Chu và nước Tề nhưng khi nói đều đem chất giọng của mảnh đất này tăng thêm vào, vì vậy lúc nào nghe cũng đều cực kỳ mềm mại.

Nghe nàng mở miệng, Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên, hắn thích nghe nàng nói chuyện, trải qua mấy lần sinh tử, cho dù chỉ nghe được giọng nói của nàng thôi, tự đáy lòng đã cảm thấy thực thỏa mãn. Thấy Trương Khởi đang mở to mắt phượng mơ hồ nhìn mình, Lan Lăng Vương mỉm cười nói: " Ừm. Nghĩ ra rồi!". Ngón tay thon dài của hắn vuốt ve tấm bản đồ trên bàn, nhàn nhạt nói: "Ngươi suy nghĩ mà xem, Vũ Văn Liên này vừa biết được thân phận của ta, với thân phận và địa vị của hắn, lại biết rõ trận chiến giữa người Chu và người Đột Quyết ở thành Vũ Uy". Nghe đến đây, Trương Khởi liền minh bạch, lập tức "A" một tiếng. Lan Lăng Vương tiếp tục nói: "Là một quan viên, vì bề trên mà tính toán cũng là thiết yếu. Nghĩ đến, Vũ Văn Hộ cũng được, Vũ Văn Ung cũng được. Đối với một Tướng

https://thuviensach.vn

quân của địch quốc như ta đây chỉ có hai cách, một là thu phục hai là giết chết!".

Hắn từ từ rút bội kiếm ra, dưới ánh sáng lành lạnh trầm trầm nói: "Hơn hai năm qua, ta đã cự tuyệt lung lạc của Vũ Văn Hộ, ở Võ Uy lại từ chối thành ý của Vũ Văn Ung. Chắc bọn họ cũng đều đã hiểu, con đường thu phục này đi không thông rồi. Nếu không thu phục được, chỉ còn dư lại một con đường nữa mà thôi!".

Hắn hừ nhẹ một tiếng, rút bội kiếm ra, lạnh lùng nói: "Đó chính là giết chết ta!".

Hắn nhìn sang Trương Khởi. Giết hắn rồi chẳng những có thể lập công , mà còn có thể có được mỹ nhân tuyệt sắc Trương Khởi ... ... Với địa vị quyền thế của Vũ Văn Liên. Sau khi đoạt được Trương Khởi trong tay mình, cũng hoàn toàn không cần phải hiến tặng cho hoàng đế bù nhìn Vũ Văn Ung. Hắn hoàn toàn có thể độc quyền hưởng dụng. Mà chuyện này nếu có lọt đến tai của đại trủng tể Vũ Văn Hộ, cũng chỉ sẽ cười một tiếng rồi thôi!

Có điều giết hắn cũng không dễ dàng gì, bởi vì bên người hắn không chỉ có 500 tinh binh, mà còn vì đất Kinh Châu này cách nước Tề không xa lắm, chỉ cần bọn họ động thủ lúc đó sẽ dẫn tới giao chiến của hai nước. Phải biết rằng, nước Chu hiện tại vừa đấu một trận sống mái với quân Đột Quyết nên thực lực giảm xuống rất nhiều, nước Tề và nước Trần, rất hi vọng tìm được một cái cớ để bỏ đá xuống giếng. Nhưng bọn họ đã không để ý tới một điều, Lan Lăng Vương dù sao cũng đường đường là Quận Vương, một vị Tướng soái của nước Tề, với thân phận này một khi bị quan viên của nước Chu ám sát, ngay lập tức sẽ dẫn đến phân tranh.

Biện pháp tốt nhất, chính là mềm hoá trước, sau đó lại dùng phương thức thủ đoạn kín đáo, để người khác không cách nào nhận ra mà ám sát hắn. Vì thế việc đưa một mỹ nhân cho hắn, có thể nói là kế sách mềm hoá dễ sử

https://thuviensach.vn

dụng nhất. Cũng bởi vì sự si tình của Lan Lăng Vương đối với Trương Khởi cả thiên hạ đều biết, nên việc trực tiếp tặng mỹ nhân này, hắn tất nhiên sẽ không thu nhận, biện pháp tốt nhất chính là ép buộc hắn tiếp nhận mỹ nhân này. Chỉ cần đón nhận, mặc kệ là ám sát trong hôn yến, hay còn là thông qua tay

Mỹ nhân lấy tính mệnh của hắn, hoặc lúc giao du bình thường giết hắn, đều thần không biết quỷ không hay, vô cùng dễ dàng.

Lan Lăng Vương nói tới đây, liền quay đầu nhìn lại, thấy Trương Khởi đang kinh ngạc nhìn mình.

Hàng mày kiên nghị hơi căng ra, lên tiếng hỏi:" Đang suy nghĩ gì thế?"

" Ngươi thật thông minh!". Trương Khởi khẽ nói, nàng thật không ngờ chỉ dựa vào chút ít tin tức vừa thu thập được như thế mà hắn có thể suy đoán ra được nhiều chuyện như vậy.

Cắn môi nhìn hắn, Trương Khởi nhẹ giọng hỏi :" Vậy chúng ta phải làm thế nào?". Suy nghĩ một lát, nàng lại nói:" Hay là, đường vừa thông suốt chúng ta liền rời khỏi thành Kinh Châu?"

Dưới ánh mắt chờ mong của nàng, Lan Lăng Vương lắc lắc đầu. Hắn tra kiếm vào vỏ, nhàn nhạt mà nói:" Không cần phải lo lắng, tất cả ta sẽ xử trí!". Dứt lời, liền xoay người lại đi ra ngoài.

Thành Kinh Châu tuyết phủ trắng xóa, mấy ngày này trời quang đến phát sợ. Mà từ ngày quản gia phủ Thứ Sử tới cửa bồi tội, Thứ Sử Kinh Châu lại cố ý hẹn thời gian để gặp mặt nhận lỗi với Lan Lăng Vương , sự kiện kia cũng liền lẳng lặng lẳng xuống.

……Như đã nói trong thiên hạ có nam nhân nào mà không thích mỹ nhân? Nếu không phải là Lan Lăng Vương si tình truyền khắp thiên hạ, Thứ Sử Kinh Châu muốn dâng một nghĩa nữ cho hắn, còn phải dùng đến

https://thuviensach.vn

loại thủ đoạn này. Về tình về lý, Lan Lăng Vương cũng không vì chuyện nhỏ này mà ghi hận với hắn ta.

Trước tiên phải xóa bỏ hết nghi ngờ, Lan Lăng Vương cùng với Thứ Sử Lương Hiển và Vũ Văn Liên cũng vẫn lui tới thường xuyên.

Trừ việc thường lui tới với hai người kia, mấy ngày nay, Trương Khởi còn nghe được một cái tên của người Trần, đó chính là Tĩnh An Hầu Trần Liệt. Tĩnh An Hầu cũng không biết gặp qua Lan Lăng Vương lúc nào, mà dạo này lại liên tiếp tới cửa cầu kiến, tuy bị cự tuyệt nhiều lần, nhưng lại không tức giận chút nào.

Vào một ngày đẹp trời, nhìn bên ngoài tuyết đã tan gần hết, Vũ Văn Liên mang theo bốn hộ về nhìn sang Lan Lăng Vương, vung roi chỉ vào hướng phía trước, cười nói :" Những ngày vừa rồi thật buồn chán, nhìn tuyết trên núi cũng đã tan không ít, hai vị, không bằng chúng ta vào núi đi săn, thế nào?"

Mùa đông săn thú, đúng là thú vui của Quý tộc Tề, Chu, vì vậy Văn Vũ Liên vừa nói ra, Lương Hiển vừa vuốt râu dài vừa nói :" Đây cũng là ý kiến hay, những ngày mùa đông qua nặng nề, khiến cho ta thực buồn bực đến tận xương".

Hắn ta quay đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương, mỉm cười nói:" Quận Vương thấy thế nào?"

Lan Lăng Vương thân là võ tướng, đối với chuyện này tất nhiên sẽ không từ chôi. Hắn khẽ mỉm cười, không chút để ý lên tiếng :" Được!".

Lời này vừa nói ra, khóe môi của Vũ Văn Liên cũng từ từ kéo ra một điểm xoáy.

Ba người họ đều là người quyền cao chức trọng, tùy tùng vô số, quyết định vừa ra, liền lập tức thu xếp. Không bao lâu, mười mấy con chó săn,

https://thuviensach.vn

cùng gần một tram hộ vệ tay lăm lăm mũi tên đứng ở phía sau ba người.

“ Lên đường!”, gia chủ Lương Hiển quát nhẹ một tiếng, mọi người vội vàng dắt chó săn xông vào trong núi.

Trong rừng, những tán cây trải rộng um tùm, khắp nơi tuyết đắp thành từng đống, vì thế không thích hợp để cỡi ngựa. Đi tới dưới chân núi, Lan Lăng Vương nhảy xuống lưng ngựa, rồi cho hai hộ vệ ở lại tại chỗ trông chừng, hắn mang theo hai hộ vệ khác xông vào bên trong, đi theo sau là Lương Hiển và Vũ Văn Liên.

Ngọn núi trước mắt này, xem ra không lớn, nhưng cũng là núi sâu rừng rậm, trong tiếng bước chân dồn dập, cùng với xua đuổi chó săn của đám hộ vệ, càng ngày càng nhanh càng lên càng nhanh. Trong ánh mắt, bóng dáng của bọn họ liền biến mất trong rừng rậm.

Không bao lâu, trong rừng truyền đến tiếng chó sủa. Lại nghe thấy Vũ Văn Liên kêu lên :” Hay rồi, đã xuất hiện con mồi!”. Dứt lời, hắn ta vội vàng chui vào lùm cây.

Lương Hiển thấy thế cười lên ha hả,cũng đuổi theo phía sau.

Khác với bọn họ,võ tướng như Lan Lăng Vương , vẫn lộ vẻ xem thường, nhìn thấy con mồi, hắn ở phía sau không nhanh không chậm đi tới.

Đuổi theo mấy trăm bước, Lương Hiển quay đầu lại nhìn sang Lan Lăng Vương đang lững thững đi ở phía sau, khóe môi hé ra nụ cười lạnh.

Lập tức, hai vị quan viên quyền cao chức trọng vẫn sống an nhàn sung sướng nhiều năm ở Đại Chu, bắt đầu thối lui vào góc bên kia. Vừa lui, Lương Hiển vừa nhỏ giọng nói:” Người đã dẫn tới đây, thời cơ thích hợp liền động thủ đi.”

https://thuviensach.vn

Vũ Văn Liên hạ thấp giọng cười ha hả, phóng túng nói “ Lương huynh mặc dù động thủ dưới trời đông tuyết lở nhưng mà ta vừa nghĩ tới phụ nhân Trương thị khuynh sắc khuynh thành kia, tâm ý liền nhộn nhạo!”

Lương Hiển cười ha hảm nói :” Nói hay lắm.”

Trong lúc bọn họ nói chuyện, bóng dáng của Lan Lăng Vương đã sớm không nhìn thấy, mà hai người, càng thêm sải bước vào một khe núi tránh gió đã sớm chuẩn bị từ trước.

Đúng lúc này, một tên hộ vệ vội vàng chạy tới, hắn vội vàng thi lễ, rồi lớn tiếng nói :” Bẩm Quốc Công, phía trước xuất hiện một tiểu đội sáu người”. Hắn mới nói đến đây, thì cách đó không xa, truyền tới khẩu âm la hét của nước Tề, một người đang kêu lên :” Các người đi nhầm phương hướng rồi, Quận Vương ở chỗ này!”.

Lương Hiển cũng nghe thấy tiếng người Tề, sắc mặt trầm xuống, Vũ Văn Liên liền hừ nói : “ Là tới tìm Lan Lăng Vương hay sao ?”. Ánh mắt hắn ta âm u, ra lệnh :” Đều giết hết!”. Hắn ta nhìn sang Vũ Văn Liên, tay phải chém xuống phía dưới, trầm giọng nói :” Lương huynh, muốn thăng quan phát tài cần phải mạo hiểm, cơ hội như vậy, sợ là sau này sẽ không có đâu!”.

Lời này vừa nói ra này, Lương Hiển không do dự nữa, hắn quay đầu, ra lệnh :” Mau chóng hành động, giết hết những người kia!”.

“ Vâng”.

Hộ vệ kia nhận lệnh xong, liền vội vàng đi vào trong rừng cây. Sau khi hắn ta đi vào không lâu, tiếng cung tên rời nỏ xé gió lập tức truyền đến. Kèm theo tiếng cung nỏ là nhiều tiếng kêu thảm thiết!

Người của Lương Hiển làm việc thật lưu loát. Vũ Văn Liên khen ngợi một tiếng, cùng với Lương Hiển xông vào trong rừng cây.

https://thuviensach.vn

Phía trước trên sườn núi, mấy thi thể máu chảy dầm dề nhiễm đỏ cả cùng tuyết trắng. Nhìn thấy bọn họ đến gần, mười hộ vệ cầm cung tên liền tiến tới.

Lương Hiển là người cẩn thận, hắn sải bước đi ra phía sau núi.

Mới vừa đi lên, ánh mắt ngưng tụ lại, chỉ thấy trên sơn đạo quanh co một dặm phía trước, mười bóng người màu đen đang chạy tứ tán.

Không được, chẳng lẽ nào đã đánh rắn động cỏ?

Lương Hiển cả kinh, vừa vặn lúc này, một thi thể dưới chân hắn ta cất tiếng rên rỉ.

Lương Hiển vội vàng cúi đầu.

Vừa cui cầu, hắn liền nhìn thấy một tên hán tử đã bị trúng tên nhưng chưa chết hẳn, mà hán tử kia hiển nhiên cũng nhận ra hắn, miệng phun ra một búng máu tươi, giọng căm hận nói :" Lương Thứ Sử! Hầu Gia nhà ta đã mạo phạm ngươi lúc nào chứ? Ngươi giết ngài ấy, không sợ dẫn tới giao tranh hai nước Trần, Chu sao ?"

Sắc mặt Lương hiển lúc này đã trắng nhợt, khẩn cấp hỏi : " Hầu Gia? Hầu Gia nào ? các ngươi là người nước Trần ?".

Hán tử kia khạc máu ra, cười ha ha nói: " Không tệ, chúng ta chính là người nước Trần. Chủ nhân nhà ta chính là Tinh An Hầu! Ngài ấy phụng mệnh bệ hạ đi sứ Chu, bị gió tuyết ngăn cản nên mới ngụ lại Kinh Châu. Vốn là hôm nay chỉ muốn tới đây đi săn, lại bị các người độc ác bắn chết! Hãy chờ xem, người của chúng ta đã chạy thoát, bọn họ sẽ đem đầu đuôi chuyện này truyền cho Ngô Hoàng."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Thì Ra Là Hắn Đang Tính Kế

Nghe đến đó, Lương Hiển lùi lại một bước, sau đó sải bước đi tới chỗ Vũ Văn Liên, lúc này mặt đã tái nhợt như người chết!

Tĩnh An Hầu này thân là đặc phái viên, vì ngày đông giá rét mà lưu lại Kinh Châu, lại còn rảnh rỗi mà đi săn thú, hiển nhiên là khuyển mã không làm việc đàng hoàng. Nhưng cho dù như vậy, cũng không phải là người mà bọn họ có thể tru diệt! Phải biết, nước Chu sau cuộc đại chiến với Đột Quyết, nguyên khí đã bị tổn thương nặng nề, hai nước Trần, Tề chỉ hận không thể tìm được cái cớ để tới tiến công!

Mà bây giờ, bọn họ lại tự tay dâng lên cái cớ này vào trong tay người Trần !

Hai quyền thần mê mang đưa mắt nhìn nhau, đột nhiên, Lương Hiển nhảy dựng lên nói: "Mau đuổi theo! Tất cả mọi người mau đuổi theo, cần phải tiêu diệt hết đám người Trần kia mới được!".

Hắn vừa dứt lời, Vũ Văn Liên cũng tỉnh táo lại, hiện tại chỉ có thể giết người diệt khẩu mới chính là thượng sách. Lập tức hắn vội vàng ra lệnh cho hai bên phải trái: "Người đâu tới đây, toàn bộ mau đuổi theo, nhất định phải giết hết đám người Trần kia không chừa một mống! Đi, đi nhanh!". Lời cuối cùng ra khỏi miệng liền biến thành gào thét!

Trong lúc hai người họ hung hăng hạ lệnh thì đột nhiên, trong núi truyền tới một giọng nói lạnh lùng mà chậm rãi: "Không cần!".

Đám người Lương Hiển vội vàng quay đầu.

https://thuviensach.vn

Khi bọn hắn mở to hai mắt mồm miệng há hốc, Lan Lăng Vương đã mang theo hai hộ vệ, đạp tuyết từ từ đi tới. Hắn chắp hai tay ra sau, dung nhan tuấn mỹ đến khiến nam nhân nhìn cũng hoa mắt không lộ ra chút biểu tình nào.

Làm như không chú ý tới sắc mặt đột biến của hai người kia, Lan Lăng Vương lững thững đi lên đồi, hắn đi tới trước mấy thi thể người Trần, nhìn tên hán tử vừa trút hơi thở cuối cùng. Lại đi tới một bên, nhìn tên cao lớn mập mạp, rồi lại nặng nề đá chân vào người một tên hộ vệ giả vờ mặc xiêm áo bình thường, nhàn nhạt mà nói: "Không cần đuổi theo nữa, bọn họ đã trốn rồi!".

"Ngươi...ngươi làm sao biết?"

Cố gắng nén lo lắng, Lương Hiển cẩn thận hỏi.

Lan Lăng Vương chắp hai tay ra sau, nhàn nhạt nói: "Tĩnh An Hầu là do ta dẫn lên núi". Lập tức hai người kia trừng lớn mắt. Rồi sau đó liền giật mình tỉnh ra: rất có thể, theo lời đồn, Tĩnh An Hầu nước Trần này có nam sắc cực tốt. Đúng rồi, hắn lần này dừng lại ở đất Kinh châu. Cũng là vì một luyến đồng. Chỉ hận lúc ấy nghe thuộc hạ báo cáo qua chuyện này hắn lại không lưu tâm, cũng không để trong lòng.....

Trong khi hai quyền thần nước Chu mặt lúc xanh lúc trắng thì Lan Lăng Vương lại tiếp tục nói: "Về phần mười mấy tùy tùng mới vừa chạy trốn kia, đã được người của ta trợ giúp một tay, giờ phút này có lẽ đã cỡi ngựa chạy xa rồi. Cho nên, các ngươi sẽ không đuổi kịp đâu!".

Hắn từ từ quay đầu lại. Ánh mắt lạnh như băng nhìn vào Lương Hiển và Vũ Văn Liên, qua một hồi lâu, liền thấp giọng nói: "Cao mỗ bình sinh hận nhất tâm kế! Nhưng. nếu có người dụng mưu với ta, thì Cao mỗ cũng rất thích để cho hắn cũng nếm thử chút tư vị này!"

https://thuviensach.vn

Nói tới chỗ này, hắn liền ưu nhã xoay người: "Chắc không bao lâu nữa, hoặc là nước Trần, hoặc là nước Tề, sẽ cật lực lên tiếng phê phán hành vi này của hai vị, Trung Nguyên thật vất vả mới bình yên, chỉ sợ lại dấy lên phong ba rồi. Lương công, Vũ Văn công, ta thấy các ngươi vẫn nên sớm trở về phủ, suy nghĩ xem nên đối phó với cơn thịnh nộ của Vũ Văn Hộ thế nào!".

Dứt lời, hắn liền dẫn hai hộ vệ, thản nhiên đi khỏi đó.

Giờ phút này, mặc kệ là Lương Hiển hay là Vũ Văn Liên, cho dù bên cạnh có đến hơn trăm hộ vệ, nhưng bọn hắn có nghĩ cũng không dám sẽ động thủ với Quận Vương nước Tề chỉ mang theo vẻn vẹn hai hộ vệ này.

... ... Bởi vì, hắn đã tính kế lên Tĩnh An Hầu nước Trần, cho nên hiển nhiên tất cả đều nằm trong dự liệu của hắn, kể cả có giết chết hắn, cũng không có biện pháp bịt được miệng của 500 kỵ binh kia. Mà chỉ cần có một người đem tin tức Lan Lăng Vương bị đâm ở Kinh châu truyền về Tề quốc, thì hậu quả kia chính là, nước Tề cùng với nước Trần đều tức giận lên tiếng phê phán Nước Chu.

Người Chu, mới vừa trải qua chiến loạn với Đột Quyết, thực lực hao tổn rất lớn cho nên không thể chống nổi một trận đại chiến nữa!

Có thể nói, bọn họ chẳng những không thể giết hắn, đã thế còn phải vắt óc mà lấy lòng Lan Lăng Vương, để cho hắn bớt giận, để cho hắn yên tâm vứt bỏ ý tưởng khuyến dụ vua Tề tiến đánh nước Chu!

Hai quyền thần nghĩ tới lợi hại của vấn đề, càng nghĩ càng lại càng tuyệt vọng, nhìn bóng dáng của Lan Lăng Vương rảo bước rời đi, trong khoảng thời gian ngắn, hắn là tâm lạnh như tro tàn.

Là ai nói, Lan Lăng Vương nước Tề hữu dũng vô mưu, rất dễ tính kế?

https://thuviensach.vn

Bọn họ cũng chỉ là tính toán một chút, cảm thấy Vũ Văn Hộ và Vũ Văn Ung sẽ vui mừng khi nhìn thấy thi thể Cao Trường Cung. Thực sự không ngờ tới chút chuyện nhỏ này lại kéo theo chiến tranh với nước Trần.

Là ai nói, Lan Lăng Vương nước Tề bản tính trung hậu?

Chìm trong tuyệt vọng, một lát sau, Lương Hiển đột nhiên nói: "Vũ Văn huynh, lần này ta đã bị huynh hại thảm rồi!"

Trên trán hắn mồ hôi lạnh tuôn ra không ngừng, lau mãi cũng không hết, sắc mặt đã trắng xanh một mảnh: "Cũng không biết lần này có thể giữ được tính mạng hay không?" Mũ cánh chuồn trên đầu hơn phân nửa là không giữ được nữa, kế sách hiện giờ, cũng chỉ có thể tìm cách khiến Đại Trủng Tể bớt giận, mưu đồ ngày khác lại Đông Sơn tái khởi.

Mà lúc này, Lan Lăng Vương đang trên đường trở lại phủ đệ.

Vừa vào cửa, hắn liền hỏi: "Trương cơ đang bận gì?"

Đây đã thành thói quen của hắn rồi, mỗi lần về đều phải hỏi. Dương Thụ Thành kiêm chức quản sự cúi người đáp: "Đag ngẩn người suy nghĩ."

Lại đang ngẩn người?

Lan Lăng Vương cất bước đi tới biệt viện.

Nhìn hắn rảo bước thật nhanh, Dương Thụ Thành suy nghĩ gì đó, rồi nghiêm túc nói: "Sao Quận Vương không đem chuyện chuẩn bị hoà ly báo cho Trương cơ?" Đây là người thứ hai đã khuyên hắn như vậy.

Lan Lăng Vương liền dừng bước.

Hắn quay đầu lại nhìn Dương Thụ Thành, trầm mặc một hồi, mới từ từ nói: "Ta muốn chờ Trịnh thị nguyện ý hoà ly mới nói đến chuyện này." Hắn

https://thuviensach.vn

mím môi, nhàn nhạt mà nói: “Nam tử hán đại trượng phu, cần gì đem chuyện chưa làm được ra tự cam kết?”

Bỏ rơi Dương Thụ Thành, Lan Lăng Vương đi tới trong sân.

Trương Khởi ăn mặc thật dày, trong ba tấc ngoài ba tầng, cả người bao thành một quả cầu tuyết, đang di di chung trà trên bàn trầm tư, ngay cả khi Lan Lăng Vương đến gần, nàng vẫn không phát hiện ra.

Trương Khởi đang suy nghĩ, cho dù là ở đất Tề hay là Trường An, hoặc là hiện tại, nếu có thời gian rảnh rỗi, nàng liền đứng ngồi không yên.

Nàng cảm thấy, nàng cần phải làm gì đó để gia tăng thực lực, mà không phải như bây giờ, soogs chết vinh nhục phụ thuộc vào một người đàn ông. Nhưng hiện tại quả thật vẫn không nghĩ ra mình có thể làm cái gì.

Như hiện tại, nàng đi đâu đều có hộ vệ của Lan Lăng Vương đi theo, đi ra bên ngoài thu mua những người dân khổ nạn ngoài kia thì những hộ vệ lại lo lắng người tiếp xúc với nàng là một thích khách hoặc là trong bụng mang đầy âm mưu. Cho dù có muốn thu mua thuộc hạ của Lan Lăng Vương thì nữ lưu có nhân cách mị lực như nàng, làm sao có thể so sánh với một Lan Lăng Vương đã từng vào sinh ra tử với bọn họ?

Còn việc kiếm tiền, nay đã không cần thiết nữa. Hiện tại tiền bạc của Lan Lăng Vương đều ở trong tay của nàng, nàng muốn láy đi bao nhiêu mà chẳng được. Nhưng với tình hình hiện nay, có tiền mà không có sức lực võ lực để bảo vệ thì kết quả duy nhất chính là cái chết, hoặc là bị giẫm đạp mà thôi!

Đây là một loại bi ai, là người của hai thế giới, nàng không tài nào nghĩ thông được, một phụ nhân có diện mạo cùng thực lực như nàng có thể làm những gì để gia tăng thực lực của bản thân?

https://thuviensach.vn

Cũng không biết suy tư bao lâu, Trương Khởi đột nhiên cảm thấy có gì không đúng, liền ngẩng đầu lên.

Liền đối mặt với ánh mắt lẳng lặng canh chừng của Lan Lăng Vương.

Quen biết với hắn quá lâu, dù là chỉ nhìn hắn một cái, nàng cũng có thể phân biệt ra được hắn đang vui, đang giận hay là có ưu tư.

Liếc hắn một cái, Trương Khởi hỏi: "Trường Cung, mới vừa rồi đi ra ngoài, đã xảy ra chuyện gì sao?". Đảo mắt nàng liền hiểu, lập tức đứng lên, nói: "Có phải chuyện có liên quan đến Thứ Sử Kinh Châu hay không? Ngươi ứng phó như thế nào?"

Lan Lăng Vương cười cười, hắn đưa tay vuốt mái tóc dài của nàng, nhỏ giọng nói: "Đã kết thúc rồi!" A Khởi của hắn, là đang quan tâm đến hắn sao? Hắ không để ý tới thì cũng thôi đi, nhưng một khi đã ra tay, nhất định phải là một kích trí mạng! Không những đánh đau, đánh ngoan độc, đánh cho bọn người Chu chỉ cần vừa nghĩ tới chuyện này, thì hàm răng đều ê ẩm thêm mấy ngày, nếu không thì sau này hắn sao có thể che chở cho A Khởi càng nhìn càng thấy xinh ddejpj của mình chứ?

Hắn không giải thích, Trương Khởi không thể làm gì khác hơn là nghi hoặc.

Tiếp đó, phủ đệ tạm thời này của họ lập tức trở nên náo nhiệt, cơ hồ ngày ngày đều có người của phủ Thứ Sử tới cửa bái phỏng, còn có cả Quốc Công gì gì kia nữa, gặp Lan Lăng Vương đều ngoan ngoãn khom lưng cúi đầu không dứt.

Thành Kinh Châu to như vậy, không có quan viên nào có thể có thế lực sánh ngang với họ. Thấy tình cảnh như thế, những quan lại dưới trướng tự nhiên cũng nối gót đi theo. Vì vậy, tuy Lan Lăng Vương vẫn mặt lạnh, sắc mặt đối với mọi người không chút thay đổi, nhưng số người ngày ngày tới

https://thuviensach.vn

cửa cầu kiến, tặng quà, muốn thông qua nàng để lấy lòng ai kia, nối liền không dứt.

Trong bầu không khí náo nhiệt đó, năm mới cũng đã sớm đến gần.

Dương Thụ Thành từ sớm đã cho người trang trí lại phủ đệ, giăng đèn kết hoa, tất cả người hầu đều được cấp quần áo mới.

Trương Khởi đứng ở trong sân, lẳng lặng nhìn đám người hầu say mê cuồng nhiệt ở cửa.

Đây là lần đầu tiên nàng được đón năm mới. Quá khứ về năm mới khi còn ở quê hương đã bị nàng phong bế lại…. Bằng hữu thân thích lui tới, khách quý chật nhà, nên họ không thể để cho loại người xúi quẩy như nàng bước vào cửa khiến cho mọi người mất hứng.

Lan Lăng Vương sải bước đi đến, xa xa, hắn liền thấy Trương Khởi mặc áo lông thật dày, đang nghiêng đầu, cặp mắt sáng trong suốt, cười khanh khách nhìn mọi người đang vội vàng bận rộn.

Đã bao lâu rồi? Hắn không nhìn thấy nàng cười tươi như vậy.

Vì thế càng rảo bước nhanh hơn.

Đi tới phía sau nàng, hắn nhẹ giọng gọi: “A Khởi.” Tức thì Trương Khởi liền quay đầu lại.

Lan Lăng Vương tiến lên nắm tay của nàng hỏi: “Sao lại lạnh như vậy? Muốn ra ngoài đi dạo một chút không?” Trương Khởi ngước mắt nhìn hắn, nhẹ nhàng “Ừm” một tiếng.

Lúc hai người họ đi đến giữa ngã tư đường Kinh Châu, thì trời lại bắt đầu có tuyết rơi.

https://thuviensach.vn

Cảm giác thật bình yên, hai người ai cũng không nói chuyện, chỉ tay trong tay đi như vậy.

Đi một hồi, Trương Khởi cúi đầu xuống nhìn hai bàn tay đang nắm chặt. Kể từ khi gặp lại tới nay, vô số đêm, được Lan Lăng Vương ôm trong ngực, nhưng lại không hề chạm qua nàng, cực kỳ quy củ giống như một thái giám.

Cũng không biết tại sao, thấy hắn cư xử như vậy lại làm cho lòng của Trương Khởi dần dần trở nên ấm áp. Có lẽ hắn sợ nàng tức giận, sợ nàng lại đẩy hắn ra xa ngàn dặm? Cho nên mỗi buổi tối, đều khổ cực ẩn nhẫn bản thân như vậy.

Hai người lẳng lặng đi ở trên mặt tuyết, theo đó là một tràng lộp cộp giòn vang thỉnh thoảng truyền đến, chính là tiếng bước chân đạp lên tuyết truyền ra.

Đúng lúc này, một bóng người đột nhiên nhào ra. Bóng người kia xông đến cực nhanh, hệt như gió lốc, thoắt cái đã vọt tới trước mặt hai người họ.

Sau đó, chỉ nghe ‘bùm’ một tiếng, người tới quỳ rạp xuống mặt tuyết, ở giữa ngã tư đường, trước mặt Trương Khởi, Lan Lăng Vương mà đầu rạp xuống đất, ở dưới chân bọn họ, nghẹn ngào.

Cho đến lúc này, Trương Khởi mới phát hiện, người quỳ gối trước mặt nàng, là một thiếu nữ xinh đẹp, da đặc biệt trắng nõn nà. Người thiếu nữ này mặc dù ăn mặc như một cô tử cao quý. Nhưng lại quỳ rạp xuống đất, tư thế này khiến cái mông cao cao nổi lên, tạo thành một độ cong vô cùng hấp dẫn.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Dương Danh Vì Khanh

Thiếu nữ kia sau khi dập đầu mấy cái xong, liền ngẩng đầu lên, ngước gương mặt xinh đẹp, điểm đạm đáng yêu nhìn Trương Khởi, rồi nhìn Lan Lăng Vương, không mở lời chỉ không ngừng rơi lệ, nước mắt tuôn rơi xuống gò má, dán chặt vào khuôn mặt nhỏ nhắn sau đó lại rầm rầm dập đầu.

Mặc dù tuyết rơi đầy đất, nhưng nàng ta cứ dập đầu như vậy, trán rất nhanh liền sưng lên.

Trương Khởi quay đầu nhìn về phía Lan Lăng vương.

Trên mặt của hắn không tỏ vẻ gì, rất dễ nhận thấy, những hành động của thiếu nữ trước mắt này không hề đả động đến hắn.

Thấy Trương Khởi nhìn mình, Lan Lăng Vương nhíu nhíu mày, nói: "Đi thôi.". Dứt lời, hắn dắt tay Trương Khởi đi sang bên kia

Thấy hắn không thèm quan tâm đến mình, người kia buồn bã kêu một tiếng, rồi giật giọng kêu: "Phu nhân, phu nhân, tiện thiếp sai lầm rồi, cầu xin phu nhân tha mạng, cầu xin phu nhân tha mạng!".

Một tiếng lại một một tiếng, vừa nhìn Trương Khởi, vừa không ngừng dập đầu. Xem ra, nàng ta biết tâm của Lan Lăng Vương cứng rắn, nên muốn dựa vào Trương Khởi để mở một con đường sống.

Từ khi thiếu nữ này lao ra giữa ngã tư đường thì người đang tấp nập đi trên đường luôn hướng mắt về phía này. Hiện tại, những người kia túm năm

https://thuviensach.vn

tụm ba vây lại, chỉ chỉ chỏ chỏ. Giờ phút này thấy thiếu nữ kia khốn khổ cầu khẩn Trương Khởi, có mấy người liền cất giọng the thé nói: "Thật đáng thương.", "Phu nhân kia có tâm hay không? Người ta đã cầu xin như vậy, sao vẫn không nhúc nhích?", "Nhìn tư thái kia xem ra cũng là một đại mỹ nhân , thế nào mà tâm lại ác như vậy?", "Thật quá mức, người ta cầu xin như vậy, cũng không thèm quan tâm đến".

Một tiếng lại một tiếng nghị luận càng ngày càng tăng lên, càng ngày càng vang vọng, về sau, cơ hồ làm cho những người khác đến vây xem cũng đứng ra chỉ trích Trương Khởi.

Lẫn trong những tiếng trách mắng đó, tựa hồ khiến cho Trương Khởi không thể không lên tiếng tha thứ cho thiếu nữ kia, nếu không thì nàng liền trở thành một người vô cùng độc ác, không hiểu lý lẽ.

Tiếng trách mắng không ngừng vang lên, thiếu nữ kia lại càng không ngừng rơi lệ, càng không ngừng dập đầu. Tuyết rơi ngày càng nhiều, bất tri bất giác, lại càng có nhiều người đi tới bên này tham gia náo nhiệt.

Trương Khởi mặc cho Lan Lăng Vương dắt tay của mình đi về phía trước. Vừa đi nàng vừa nhìn Lan Lăng Vương, chờ hắn mở miệng. Người thiếu nữ này mặc dù không có tự giới thiệu, cũng không nói nàng ta đã làm sai điều gì, lại muốn Trương Khởi tha mạng cho mình. Nhưng với sự thông tuệ của mình, lập tức liền đoán được, người thiếu nữ này, chính là người trong phủ Thứ Sử Kinh Châu. Chắc hẳn là nghĩa nữ mà Thứ Sử Lương Hiển đã từng muốn dâng cho Lan Lăng Vương.

... ... Chuyện này, hiện tại đây đã không phải là chuyện tranh giành nam nữ bình thường, mà còn liên quan đến ích lợi của các nước. Một phụ nhân như Trương Khởi, tất nhiên sẽ không vọng động mở lòng thương hại, can thiệp vào quyết sách của Lan Lăng Vương.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, trong tiếng khóc sầu khổ, cùng với tiếng dập đầu rầm rầm của của người thiếu nữ kia, công thêm tiếng chỉ trích thóa mạ đến từ bốn phía hai người họ cũng dần dần đi xa.

Mắt thấy bọn họ cứ thế rời đi, người thiếu nữ kia sau khi tuyệt vọng gào khóc một tiếng, đột nhiên cất giọng nói: "Trương phu nhân. Nếu như ngươi không muốn tha thứ cho A Tuyết, thì ta lập tức chết cho ngươi xem!"

Tiếng nói vừa dứt, nàng ta liền rút ra một thanh đoản kiếm kề lên gần cổ họng của mình!

Theo động tác này của thếu nữ, đám người chung quanh liền im lặng hít sâu một hơi, đồng thời, còn có mười mấy người không hẹn mà cùng hướng về phía Trương Khởi mà kêu lên: "Cái người độc phụ này.", "Đúng là phụ nhân độc ác!", "Phụ nhân này thế nào mà trơ mắt.....", Tiếng thóa mạ càng ngày càng khó nghe, càng ngày càng hỗn loạn. Lan Lăng Vương cũng dừng bước lại, chậm rãi quay đầu.

Ánh mắt của hắn như điện, lạnh như băng quét qua đám người kia.

Dưới ánh mắt của hắn những người qua đường kia không tự chủ được mà rùng mình một cái, từ từ im lặng lại.

Lan Lăng Vương quay đầu nhìn về phía người thiếu nữ A Tuyết kia .

Hắn buông tay Trương Khởi ra, chậm rãi đi về phía A Tuyết. Thấy hắn rốt cuộc cũng nhìn thẳng vào mình, rốt cuộc cũng đi về phía này, gương mặt xám trắng của A Tuyết lập tức trở nên hồng thấu, nàng ta mở to mắt nhìn hắn. Vừa hưng phấn vừa tràn đầy hi vọng cùng khát vọng nhìn Lan Lăng Vương, trong con mắt của thiếu nữ, mơ hồ còn có một sự mong đợi kín đáo.

Trong sự chờ mong của A Tuyết, Lan Lăng Vương đi tới trước mặt nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn rút bội kiếm bên hông ra. Kiếm vừa tới tay, liền tỏa ra ánh sáng chói lóa, biến ảo khôn cùng.

Lúc này, tay của Lan Lăng Vương đã giương lên, trong tiếng thét chói tai ddoognf loạt, hắn "xoẹt" một tiếng, lưỡi kiếm lạnh lẽo, gọn gàng linh hoạt, lại ác độc vô tình cắt đứt cổ họng A Tuyết !

Máu tươi vọt lên cao, rất nhanh liền nhuộm đỏ đám tuyết bên dưới. Cặp mắt của người kia vẫn còn đang trừng lớn, lại mang theo vui sướng kín đáo không kịp biến mất, thi thể ngã vật ra đất, mà lúc này Lan Lăng Vương đang lấy khăn tay ra, từ từ lau đi vết máu đọng trên kiếm của mình.

Giờ phút này, tiếng nôn mửa, tiếng la hét sợ hãi đã vang vọng bốn phía. Trong âm thanh hoảng sợ đầy hỗn loạn đó Lan Lăng Vương liền ngẩng đầu lên.

Ánh mắt của hắn sắc bén đến mức, mọi người không ngừng lui về phía sau, lui về phía sau..... Từ từ thu hồi ánh mắt, "Vèo" một tiếng kiếm được tra vào vỏ, Lan Lăng Vương trầm thấp nói: "Ngày đó Cao mỗ đã nói rồi, cuộc đời này hận nhất chính là tính kế! Chuyển cáo cho Lương Hiển cùng với Vũ Văn Liên, lỗi lớn nhất của bọn họ, chính là đem chủ ý đánh lên người của phu nhân ta, lại còn xuất ngôn ô nhục nàng....."

Hắn vẫn chưa nói hết, lẫn trong đám người, mấy người đi đường mới vừa rồi chỉ trích mắng Trương Khởi lợi hại nhất, đã không để ý thân phận của mình bị bại lộ, từng người một bùm bụp quỳ trên đất, vừa không ngừng dập đầu, vừa cầu xin: "Không dám, không dám nữa! Quận Vương bớt giận! Bớt giận!".

"Chuyện này lỗi tại chúng ta, cầu xin Quận Vương hạ tay lưu tình!".

"Quận Vương bớt giận! Bọn ta cũng không dám nữa."

https://thuviensach.vn

"Không dám là tốt rồi!", Lan Lăng Vương lạnh lùng bỏ lại một câu, xoay người đi tới trước mặt Trương Khởi, dắt tay của nàng, tiếp tục đi về phía trước.

Nhìn theo bóng lưng hai người kia càng xa càng xa, ở bên trong một chiếc xe ngựa, tên mập Vũ Văn Liên vẫn còn run rẩy không ngừng. Đây cũng là chủ ý của hắn, không cần suy nghĩ hắn cũng biết, sau khi trở về, cho dù Lương Hiển còn có chút kiêng kỵ với thân phận của mình, nhưng lần này cũng sẽ chỉ vào mặt hắn mà mắng to chửi rủa rồi.

Vũ Văn Liên nghiêm mặt, ánh mắt phức tạp nhìn bóng dáng Lan Lăng Vương đã đi xa, lúc này, bên ngoài truyền đến giọng nói run rẩy của một tên tâm phúc: "Người xem phải làm sao bây giờ?"

Vũ Văn Liên cắn chặt răng, một lát sau mới chán nản ngã ra, trong sự kinh hoảng của đám người hầu, hắn khổ sở nói: "Cái tên Cao Trường Cung này, quả thật chính là người điên, kẻ điên!". Từ đời xưa đã có câu: giết một người là tội, giết vạn người là Hùng, giết được vạn vạn người, mới là Hùng trong Hùng. Mà Lan Lăng Vương này đã giết được vạn vạn người, chính là dạng Hùng trong Hùng kia. Ở trong đầu của hắn, đã sớm không tồn tại bốn chữ “nhân từ nương tay”. Cho nên, mục đích của hành động lần này chính là đặt lên trên người của phụ nhân Trương Thị kia.

Nhưng hắn ta không ngờ rằng, hành động này của mình ngược lại càng thêm chọc giận Lan Lăng Vương.

Từ lời nói mới vừa rồi của Lan Lăng Vương cũng có thể nghe ra. Hắn vô cùng tức giận, vì thế mới không chút do dự giết chết A Tuyết ngay trước mặt nhiều người đi đường như vậy, cũng bởi vì bọn họ đặt chủ ý lên trên người Trương Khởi, chính vì bọn họ muốn thông qua nước mắt Lương Tuyết kèm thêm hành động dập đầu quỳ lạy, rồi tiếng mắng chửi của người khác bức cho Trương Thị kia phải mềm lòng. Tâm kế này của hắn tự nhận

https://thuviensach.vn

là rất là không tệ, cuối cùng, bởi vì Cao Trường Cung cực đoan bao che mà biến khéo thành vụng!

Đối với một cơ thiếp xuất thân hèn mọn lại xem nàng như trân bảo, không thể để cho nàng chịu nửa điểm uất ức, nam nhân như vậy không phải kẻ điên thì là cái gì?

Cắn răng, Vũ Văn Liên tuyệt vọng , xem ra phải dùng đến chiêu cuối cùng rồi, "Đi phủ Thứ Sử!"

Không quá nửa canh giờ, Trương Khởi cùng với Lan Lăng Vương đi về phủ liền được tiếp đãi hai vị khách cực kỳ đặc biệt.

Dưới thời tiết lạnh giá như thế này, Thử Sử Kinh Châu cùng với Quốc công Vũ Văn Liên lại ở trần, xung quanh người bị trói bằng dây mận gai. Dĩ nhiên, với thân phận như bọn họ, đoạn đường này vẫn luôn ngồi trong xe ngựa. Cho đến khi vào cửa phủ, mới xuống xe, cởi xiêm áo ra, lộ rõ thân hình béo mập bị trói bằng cành mận gai.

Thấy hai quyền thần đức cao vọng trọng cúi đầu nhận lỗi, mọi người ở trong phủ há mồm trợn mắt mà nhìn, dưới sự dẫn dắt của Dương Thụ Thành đi tới hậu viện, rồi đồng thời quỳ xuống.

—— Cái quỳ này, chỉ hy vọng Cao Trường Cung có thể tha thứ cho sai lầm lúc trước của bọn họ, không đi kích động vua Tề khởi binh chinh phạt nước Chu.

—— Cái quỳ này, chỉ hy vọng có thể để cho nước Chu mới vừa trải qua binh đao khói lửa, tránh khỏi cảnh sinh linh đồ thán! Dù sao, người Trần từ trước đến giờ đều mềm yếu, chỉ cần người nước Tề không tiên phong tiến công Nước Chu, nghĩ đến việc thông qua bồi tội này là có thể thoát khỏi một cuộc chiến loạn .

https://thuviensach.vn

Mà tất cả tất cả mấu chốt, đều ở trong tay của người thiếu niên tuấn mỹ kia, có thể tha thứ cho bọn họ hay không.

Cũng không biết đã quỳ bao lâu, Lan Lăng Vương mới đi ra.

Nhìn hai trọng thần nước Chu, rốt cuộc, hắn thở dài một hơi. Tiến lên đỡ hai người kia dậy, nói: "Hai vị tội gì phải làm thế? Ngày đông lạnh giá, cẩn thận bị lạnh mà sinh bệnh".

Không đợi hai người kia mở miệng, Cao Trường Cung lại ôn hòa nói: "Phu nhân ta thấy hai vị trưởng giả làm như vậy liền mềm lòng. Vì vậy Trường Cung nghĩ đi nghĩ lại chuyện trước kia, coi như xóa bỏ."

Hai người kia mừng rỡ, trong khi Lương Hiển cao giọng cười ha ha, cung với Vũ Văn Liên liên tục bồi tội, Lan Lăng Vương đón hai người họ vào thư phòng, để cho bọn họ mặc xiêm áo của mình xong xuôi đâu đấy mới mở một bữa tiệc nhỏ, một ly rượu ngon vừa xuống bụng, liền coi như đã hóa thù thành bạn rồi.

Nửa canh giờ sau, lại đổi hoa phục, yên tâm tiễn hai vị trọng thần nước Chu lên xe ngựa, rồi đưa bọn hắn ra khỏi cửa phủ.

Đến khi hắn trở lại, liền thấy Trương Khởi đang đứng ở cửa, ánh mắt sáng trong nhìn mình. Thấy hắn đi tới, nàng bước lạo xạo tiến lên, không nhịn hỏi: "Trường Cung, tại sao lại thay đổi chủ ý?"

Lan Lăng Vương đưa tay cầm lấy tay của nàng, sau khi đi vào thư phòng, mới chậm rãi nói: "Ta biết rõ bệ hạ là người thế nào, đừng nói hiện tại nước Chu đang suy yếu, kể cả nước Chu có nội loạn, còn quân Tề hoàn toàn có thể tiến quân thần tốc, hắn cũng sẽ không khởi binh đâu". Hắn cười lạnh nói tiếp: "Cao Trạm này, chỉ có âm mưu nhỏ mà không có chí lớn, lại chỉ thích rượu ngon cùng với mỹ nhân, càng ngày càng điên khùng."

Nói tới đây, hắn liền mím chặt môi.

https://thuviensach.vn

Thì ra hắn đã dự liệu được từ trước rằng nước Tề sẽ không khởi binh? Vậy hắn còn nói những lời như vậy, trực tiếp bức hai trọng thần nước Chu không để ý đến thể diện mà chịu đòn nhận tội?

Lan Lăng Vương đưa tay vỗ vỗ lên mu bàn tay Trương Khởi, nhẹ giọng nói: "A Khởi không cần thương hại hai lão hồ ly kia đâu. Ngươi cho rằng mới vừa rồi thiếu nữ quỳ trên tuyết kia sẽ có đường sống sao? Hừ, chỉ sợ bọn họ đã sớm tính toán kỹ càng, chỉ cần ta mở miệng, liền lập tức xuống tay tiêu diệt với tất cả những người biết chuyện nhếch nhác mất hết mặt mũi này của bọn họ! Thật ra cũng không đề phòng Vũ Văn Hộ biết được chuyện này, có muốn phòng cũng không phòng được, chỉ muốn duy trì tôn nghiêm của bậc bề trên mà thôi."

Trương Khởi hiểu, kể cả Lan Lăng Vương có tha thứ cho bọn họ, thì sứ giả nước Trần kia giết cũng đã giết, vì thế chuyện này không thể lừa gạt được. Hiện tại nước Tề sẽ không vì chuyện như vậy mà khởi binh, do đó sự trừng phạt của Vũ Văn Hộ đối với bọn họ sẽ giảm đi rất nhiều. Nếu như lại thông qua thủ đoạn ngoại giao làm cho nước Trần nổi giận, thì vị trí của Vũ Văn Liên và Lương Hiển, liền bị hạ thấp, đồng thời mũ cánh chuồn trên đầu sẽ không giữ được nữa.

Lan Lăng Vương đi vào trong phòng, mới đi vài bước, thấy Trương Khởi vẫn đứng nguyên ở đó. Hắn liền quay đầu lại nhìn nàng.

Lần này, đối mặt với ánh nhìn kinh ngạc của Trương Khởi, vừa có chút phức tạp, cũng có chút xa lạ. Nhìn nàng, Lan Lăng Vương mỉm cười nói: "A Khởi đang suy nghĩ gì vậy?".

Trương Khởi mở to mắt, nàng không tiếng động hành lễ với hắn, cũng không có trả lời câu hỏi vừa rồi, chỉ khẽ cười nói: "Chúc mừng Quận Vương, từ nay về sau, chỉ sợ quan viên nước Chu vừa nghe đến tên tuổi Quận Vương, sẽ hoàn toàn nhượng bộ lui binh rồi !".

https://thuviensach.vn

Lời này vừa nói ra, Lan Lăng Vương liền bật cười ha hả. Đồng thời, hắn cũng biết, Trương Khởi nhất định đã hiểu được, ở trên đường phố hắn vì giết cô nương A Tuyết kia để lập uy, mới vừa rồi lại cố ý nói rằng: "Phu nhân nhà ta mềm lòng, hắn không nhìn nổi hai vị trưởng giả như vậy", đủ loại phương chung quy lại chỉ muốn thông báo cho khắp thiên hạ rằng hắn quý trọng nàng ra sao.

Phụ nhân này, hắn đã từng làm nàng tổn thương, từng làm cho nàng từ bỏ tình cảm đối với mình. Từ khi cứu nàng ở thành Vũ Uy ngày ấy, hắn đột nhiên phát hiện cả đời này không thể không có nàng, nhưng hắn muốn phải từ từ , từng bước từng bước, làm cho nàng yêu hắn lần nữa, để cho nàng yêu hắn như hắn đã yêu nàng! Cho đến một ngày, nàng cũng trải qua những ngày như hắn, vừa nghĩ tới việc từ bỏ, lòng liền đau như đao cắt, vừa nghĩ tới muốn rời khỏi hắn, liền thà chết còn tốt hơn.....

Con người kiêu ngạo kia, có thể nào cho phép hắn yêu nàng, lại thủy chung có điều gì giấu diếm? Lại nghĩ đến dạo gần đây, có người nào đó muốn rút lui, sao có thể dễ dàng được chứ?

Hắn không cho phép!

Thời gian thấm thoát thoi đưa.

Đã đến tháng Giêng rồi.

Nhìn bên ngoài tuyết bắt đầu rơi xuống, Trịnh Du vẫn đứng im không nhúc nhích.

Thấy dáng vẻ này của nàng, đám người hầu đi qua đi lại, đều cẩn thận, tận lực không gây ra bất cứ tiếng động nào.

Rốt cuộc, bên ngoài dần dần trở nên náo nhiệt ồn ào, khi mặt trời lên cao thì một hối tiếng xe ngựa vang lên, sau đó đám người hầu nghe được tiếng cười vui vẻ của đám người Thu công chúa: “A Du đâu? Nói cho nàng biết

https://thuviensach.vn

chúng ta tới rồi. Hi hi, Cao Trường Cung lần này cũng thật uy phong, nghe nói hiện tại người Đột Quyết vừa nghe thấy hắn đã sợ mất mật. A, không đúng, là cùng hắn có huyết hải thâm cừu mới đúng".

"Đúng vậy, hiện tại khắp đường lớn hẻm nhỏ, đều đang nói về tên tuổi của Cao Trường Cung. Lần này A Du nhất định sẽ thật vui mừng".

"Không chỉ như vậy, các ngươi đã nghe qua chưa? Hôm nay phố lớn ngõ nhỏ, đều ở lưu truyền một câu nói: "Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng vô song", tiểu tử Cao Trường Cung kia, bây giờ chính là nhân vật lớn độc nhất vô nhị đấy".

"Hì hì, Đúng vậy. Đúng vậy, A Du là thê tử của nhân vật lớn này, tất nhiên sẽ rất vui mừng, nhanh, chúng ta đi mau mau". Nói những lời này, quý nữ kia hẳn còn chưa biết được quan hệ của Trường Cung và Trịnh Du đang ác liệt tới trình độ nào. Vì vậy, khi những lời kia vừa thốt ra, tiếng cười của đám chúng nữ, từng người một, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cũng từ từ ngậm miệng.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 194: A Du, Hòa Ly Đi

Dưới sự dẫn dắt của tỳ nữ, Thu công chúa cùng Lý Ánh và mấy quý nữ, dáng người lay động, sôi nổi đi tới viện của Trịnh Du. Hiện tại tuổi của các nàng cũng không nhỏ, qua hết năm, liền bắt đầu chuẩn bị đồ cưới, vì vậy thời gian này đặc biệt vui đùa tích cực.

Nhìn viện của Trịnh Du phía trước, thấy người hầu thỉnh thoảng xuất hiện, Lý Ánh nhíu mày, nhỏ giọng nói: "Phủ Lan Lăng vương này, càng ngày càng tiêu điều rồi, A Du cũng không chấn chỉnh một chút." Người trong phủ không nhiều lắm, lộ ra khí tức đè nén cùng âm u, không hợp với bầu không khí năm mới hiện tại.

"Cũng không phải vậy." Thu công chúa không giống như nàng ấy hạ thấp giọng nói chuyện, nàng mất hứng nói: "Nhìn những người này liền cảm thấy xui xẻo."

Trong lúc trò chuyện, đoàn người đi tới viện của Trịnh Du. Cửa không khóa, các nàng cười cười nói nói đi vào, vừa liếc mắt, liền nhìn thấy Trịnh Du gầy gò ngồi ở chính đường, cả người giống như tượng gỗ.

Nàng không nhúc nhích ngồi xổm trên tháp, trên khuôn mặt thanh tú xinh đẹp là một mảnh lạnh nhạt, thẫn thờ. Một bên tay rũ xuống, trên tay còn đang cầm tờ giấy trắng.

Thấy nàng như vậy, dù là Thu công chúa quen tuỳ tiện cũng ngẩn ra, nàng hạ thấp giọng, thử thăm dò gọi: "A Du?"

https://thuviensach.vn

Gọi liên tục hai tiếng, Trịnh Du vẫn ngồi không nhúc nhích như vậy, Thu công chúa không khỏi có chút sợ hãi. Nàng vội vàng tiến lên, đang muốn lay người nàng, liếc mắt nhìn thấy mảnh giấy trắng nhỏ nàng cầm trong lòng bàn tay, liền quỳ gối ngồi xổm một bên bàn nhỏ, đưa tay cầm lấy tờ giấy trắng kia.

Trên tờ giấy trắng chỉ có hai hàng chữ, trong nét chữ đẹp đẽ thẳng thắn lộ ra sự mạnh mẽ cứng rắn: "Gửi Phương lão, ta đã tìm được A Khởi, nàng khó rời cố hương, không muốn đến Tề. Ta nợ nàng rất nhiều, chỉ ước nguyện sống cùng nàng suốt quãng đời còn lại. Nếu có con trai nối dõi sẽ đón các ngươi đến Trần an dưỡng tuổi già."

Dùng tiếng địa phương, chữ là chữ Khải mạnh mẽ, đoan trang tao nhã.

Lúc Thu công chúa ngồi xuống, chúng quý nữ cũng ngồi xuống quanh bàn nhỏ. Thấy Thu công chúa đang nhìn một tờ giấy, các nàng đồng loạt cúi đầu chụm lại.

Thấy hàng chữ này, Thu công chúa ngẩn ngơ. Chúng quý nữ cũng là ngẩn ngơ, sau đó đưa mắt ra hiệu lẫn nhau.

Thu công chúa ho khan một tiếng sau đó cẩn thận hỏi: "A Du, Đây… đây là Cao Trường Cung viết?"

Nghe thấy Thu công chúa nhắc tới ba chữ "Cao Trường Cung" Trịnh Du giống như sống lại, từ từ ngẩng đầu lên. fDxĐxLxQxĐf Cặp mắt trống rỗng nhìn Thu công chúa một lúc, đột nhiên, Trịnh Du bổ nhào vào trong ngực nàng òa khóc nức nở.

Mặc dù thoạt nhìn Trịnh Du dịu dàng, tính tình thực ra rất bướng bỉnh. Bây giờ nàng vừa khóc, Thu công chúa luống cuống tay chân một hồi, chúng quý nữ cũng vây quanh liên tục an ủi vỗ về.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Trịnh Du hiển nhiên có quá nhiều uất ức, nàng càng khóc càng khó kiềm chế, càng khóc càng khổ, nước mắt liên tục chảy xuống, khóc không thành tiếng.

Thu công chúa vội vàng ôm nàng, vừa vỗ lưng của nàng vừa nói: "A Du đừng đau lòng nữa, đừng đau lòng nữa." Nàng vốn là người tính tình dễ xúc động. Bây giờ nhìn thấy Trịnh Du khóc đau lòng như vậy, không khỏi hận Cao Trường Cung đến nghiến răng. Nhưng vừa hé miệng, thấy chữ trên tờ giấy trắng lại không nói gì.

Nàng có thể nói cái gì? Từ sau khi Thái hậu chết, cuộc sống của nàng cũng không dễ chịu, huống chi, hiện tại Lan Lăng Vương đang ở Trần không gần, nàng có thể nói cái gì?

Trong lúc chúng nữ rối loạn trấn an, tâm tình Trịnh Du rõ ràng có chút chuyển biến tốt đẹp. Nàng bắt đầu nằm sấp trên bàn nhỏ, nhẹ nhàng khóc nức nở.

Thấy tâm tình nàng tốt lên chút ít, Lý Ánh là người đầu tiên mở miệng: "A Du, tờ giấy này từ đâu tới? Có phải chỉ dọa ngươi hay không?"

Lý Ánh vừa nói ra lời này, chúng nữ đều quay đầu nhìn nàng, cả Trịnh Du cũng ngừng khóc nức nở.

Lý Ánh cầm lấy tờ giấy kia, lầm bầm nói: "Cao Trường Cung hắn vừa mới đánh một thắng trận lớn, khiến người trong thiên hạ nhìn hắn với cặp mắt khác xưa. Hiện tại, kể cả Đoạn Thiều tướng quân và Hộc tướng quân, danh tiếng cũng kém hắn nửa bậc. Hơn nữa có người nói, Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng Vô song. Trong tình huống này, hắn sẽ vì một phụ nhân mà phóng ngựa Nam Sơn (*), không bàn chuyện quân? Không thể nào!"

(*) phóng ngựa Nam Sơn: ý chỉ thiên hạ thái bình, không cần dụng binh

https://thuviensach.vn

Lời nói này của Lý Ánh vô cùng có lí, chúng quý nữ đều rối rít phụ theo. Ngược lại, Thu công chúa từ trước đến nay thẳng thắn, ở bên cạnh nói: "Điều này ấy mà nói không chừng đấy.

Thời gian trước sau khi tiện phụ đó đi, hắn không phải tìm cái chết, không có một chút sức sống sao?"

Lời này vừa nói ra, Lý Ánh lườm nàng một cái. Mà Trịnh Du một bên vốn vểnh tai lắng nghe, đã từ từ mà khôi phục một chút, lại nghẹn ngào.

Thu công chúa tự biết phạm sai lầm, nàng lè lưỡi một cái, vội vàng sửa chữa nói: "Là ta nói sai, vẫn là A Ánh nói đúng, nam tử hán đại trượng phu, công danh tự nhiên quan trọng hơn. Cái tiện phụ kia nào có quan trọng như vậy?"

"Đúng vậy! Đúng vậy! Nào có quan trọng như vậy?"

"Theo ta thấy tin tức này nhất định là người nào bịa ra lừa gạt ngươi!"

"Người như thế nên trực tiếp giết chết!"

"Sợ cái gì? Ngươi là chánh phi đấy. Có bản lãnh, hắn ở lại bên ngoài mười năm tám năm, không cần quay về!"

…….

Trong tiếng khuyên lớn liên tiếp, Trịnh Du từ từ phấn chấn lại một chút. Nàng ngồi dậy cúi đầu, khàn giọng ra lệnh: "Mang nước ấm lên."

"Vâng."

Chỉ chốc lát, một chậu nước nóng bưng tới, hai tỳ nữ giúp nàng lau sạch mặt, rửa mặt chải đầu, trang điểm. Trịnh Du lại uống một chung rượu nhỏ, cả người rốt cuộc khôi phục một chút.

https://thuviensach.vn

Nàng ngẩng đầu lên đang muốn nói chuyện, bên ngoài từng trận tiếng trống, tiếng cười vang trời, mọi người bắt đầu ồn ào đón năm mới.

Ngày này, người khắp thiên hạ đều đang hoan hô náo nhiệt chứ? Cho dù là dân đen hai bàn tay trắng, cũng sẽ cắn răng mua cho đứa bé một bộ y phục! Mà người đó ở Trần quốc với tiện nhân kia, tất nhiên là tay nắm tay, vô cùng gắn bó bước đi….

Chuyện này không thể nghĩ, vừa nghĩ, Trịnh Du cảm thấy cả người cũng hít thở không thông.

Nàng cũng biết, bây giờ mình không thể khóc nữa. Một thê tử không được trượng phu thích, một người trượng phu luôn luôn muốn hòa ly với thê tử, nàng cho dù có là Vương phi, lực ảnh hưởng kia, cũng đã dần dần biến mất. Những quý nữ trong quá khứ thấy nàng liền cười vây quanh, bây giờ vẫn cười, nhưng nụ cười kia là giễu cợt hay đối phó, nàng đã mơ hồ không phân rõ được.

Hiện tại nàng không có quyền được thất thường. Còn khóc tiếp như vậy, chỉ sợ cuối cùng mấy bằng hữu này cũng không nguyện ý tới cửa, sẽ ngày càng xa cách với nàng.

Nghĩ tới đây, ngực đau đến sợ. Trịnh Du nghiêng một bên người nhận lấy khăn lông nóng, đặt lên trên mắt.

Cuối cùng sau khi thoải mái một chút, nàng ngẩng đầu lên, nở một nụ cười so với khóc còn khó nhìn hơn với mọi người, rồi cố gắng trấn tĩnh nói: “Cám ơn các ngươi.” Nàng đứng lên, rót cho mỗi người một chung rượu ấm, nhỏ giọng nói:” Ngày lễ này, hiếm khi các ngươi đến đây, ta… ta cám ơn các ngươi.”

Đây có chỗ nào giống Trịnh thị A Du hăng hái ngày trước? Chúng quý nữ nghe thấy nàng nói hai tiếng cám ơn một hồi như vậy, không khỏi vô cùng xúc động. Mọi người đều đứng lên an ủi.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Lý Ánh ra hiệu nhìn Thu công chúa.

Nhận được ánh mắt của nàng, Thu công chúa nói: “Đúng rồi A Du, ngày mai mùng một, tất cả mệnh phụ, quý nữ đều vào cung yết kiến. Bây giờ trong Nghiệp thành cảnh tượng rất náo nhiệt. Mọi người đều đi từ đất phong tới đây. Hay là, chúng ta cũng ra ngoài dạo một lúc?” Chung quy nàng buồn bã như vậy cũng không phải là một biện pháp, đi ra ngoài dạo một chút có lẽ sẽ nghĩ thông.

“Được.”

Trịnh Du cùng tất cả chúng quý nữ vui vẻ đứng lên. Trong tiếng líu ríu, chỉ chốc lát Trịnh Du một lần nữa trang điểm một phen, mặc hoa phục, đi theo chúng nữ lên xe ngựa.

Khó có dịp tụ họp một chỗ, họ tự nhiên sẽ không mỗi người một chiếc xe ngựa. Mà là cùng nhau ngồi trong xe ngựa lớn Thu công chúa, vừa ăn bánh ngọt, vừa nói chuyện thú vị.

Ra ngoài đường phố, vừa đi vừa nói chuyện thú vị như vậy, không chỉ có các nàng vui mừng sung sướng. Giữa bầu trời rơi nhiều tuyết trắng, vô số chiếc xe ngựa đi lại trên đường phố, trong sự chen chúc là một mảnh tiếng cười. Mà tiếng trống, tiếng pháo tràn ngập đường phố. Giữa những âm thanh tràn đầy vui mừng này, có thể nghe được không ít người đang nói to: “Người Chu lần này chịu phục chứ?” “50 vạn quân Chu, lại không bằng năm vạn quân lính của ta! Lan Lăng uy, nhất chí vu tư (*)!” “Chưa từng nghe sao? Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng Vô song! Lan Lăng Vương là người sao? Đó là Tôn Ngô tái thế, mãnh tướng vô song.” “Nghe nói qua chưa? Hắn thật ra là vì Trương cơ đó mới xuất binh.” “Đúng vậy! Đúng vậy! Trương cơ ở Chu quốc đã làm hoàng phi rồi, nhưng Quận Vương chúng ta vừa xuất mã, nàng ngay cả hoàng phi cũng không cần. Nghe nói này vua Chu biết nàng chạy theo Quận Vương, một câu cũng không dám nói.” “Anh hùng phối mỹ nhân, từ xưa đều như vậy.”

https://thuviensach.vn

(*) nhất chi vu tư: sao lại đến tình trạng thế này.

Thấy sắc mặt Trịnh Du thật vất vả mới dịu đi lại lần nữa khó nhìn, Thu công chúa vội vàng "Phi phi" hai tiếng, cười nói: "Nói hươu nói vượn. Tiểu tử Cao Trường Cung kia nhất định là vụng trộm mang người chạy trốn. Làm gì có chuyện vua Chu biết, ngay cả nói cũng không dám nói?"

Mới nói được tới đây, thấy Trịnh Du sắc mặt chẳng những không chuyển biến tốt, ngược lại càng khó nhìn hơn, Thu công chúa lập tức biết mình nói sai. Nàng nói Cao Trường Cung vụng trộm mang Trương Khởi chạy trốn, chẳng phải chứng minh đúng theo lời trên tờ giấy kia. Hắn tình nguyện không cần quyền lực, danh tiếng lớn như vậy cũng không cần, chỉ muốn ở cùng cái tiện phụ kia?

Thu công chúa vừa hối hận vừa vội, muốn nói cái gì bù lại, nhất thời lại không tìm được lời để nói. Không biết làm thế nào, chỉ đành nháy mắt với Lý Ánh.

Lý Anh rốt cục ngẩng đầu lên.

Nàng nhìn Trịnh Du nói: "A Du, hòa ly thôi."

Ta không phải muốn ngươi nói cái này! Thu công chúa trợn mắt nhìn Lý Ánh một cái.

Nhưng Lý Ánh không nhìn nàng, mà nghiêm túc nhìn Trịnh Du, nói từng câu từng chữ: "A Du, cứ như vậy thì buông tha đi, tiếp tục cũng không có ý nghĩa gì, hòa ly thôi."

Nàng biết, Cao Trường Cung xuất chinh liền thả ra tin đồn, nói là vương phi Trịnh thị của hắn đến nay thân thể vẫn còn trong sạch.

…. Đây đối với một quý nữ gả làm vợ người mà nói, thực ra là vô cùng nhục nhã! Lúc nhóm quý nữ gặp gỡ riêng tư, nghị luận việc này ầm ĩ, cười

https://thuviensach.vn

nhạo không ngừng thì cũng có một ít có hảo cảm với quý tộc như Trịnh Du, như trước kia Dương Tĩnh con thứ lão Thừa tướng chờ nàng. Bọn họ rối rít tới cửa, hoặc viện cớ du hồ tạo cơ hội cùng Trịnh Du trò chuyện. Không phải là muốn bắt được trái tim của nàng?

Nhưng Trịnh Du bởi vì có chuyện trong lòng, đều không để ý tới bọn họ, chỉ biết một mình nhốt ở trong nhà hờn dỗi. Du hồ cũng bởi tâm tình buồn bực mà mặt vẫn luôn đen thui, ngẫu nhiên có nụ cười cũng là miễn cưỡng.

Trịnh Du vốn miễn cưỡng được gọi là mỹ nhân, cứ như vậy, sắc đẹp đâu chỉ giảm năm phần? Huống chi, là người đều có tính nóng, nàng không yên lòng qua loa cho xong, cũng không phải thật sự là nữ nhi của nhà ai quyền thế to lớn, càng không phải đại mỹ nhân, dần dần những tuấn kiệt bằng lòng giao thiệp với nàng càng ngày càng ít.

Mà cùng với Lan Lăng Vương một trận chiến thành danh ở biên cảnh, gia tộc Trịnh thị của nàng dưới sự nổi lên mạnh mẽ của Lan Lăng Vương, hào quang càng ngày càng nhạt, Lan Lăng Vương lại không hề che giấu thái độ quyết liệt với Trịnh thị, chẳng biết sao, những người tuấn kiệt kia từng người từng người dần dần không có tin tức.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 195: A Du, Hòa Ly Đi (Hai)

Lý Ánh nhìn gương mặt Trịnh Du càng ngày càng tiều tụy ảm đạm, càng ngày càng lộ rõ vẻ âm u tàn bạo, cũng hiểu, nếu bạn tốt cứ tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ sẽ bị phá hủy. Vì vậy, nàng ta đã chuẩn bị trước tâm lý, lần này kể cả có phải liều mạng tuyệt giao với Trịnh Du, cũng muốn cảnh tỉnh nàng. Dĩ nhiên, nguyên nhân nàng ta dũng cảm thế này cũng bởi vì, ngày hôm nay thế lực của gia tộc Lý thị dần dần lớn mạnh, mà Trịnh thị thì ngược lại dần dần trên đà xuống dốc, Trịnh Du lại trở thành đối tượng bị người ta vụng trộm nhạo báng khắp thành, cho nên nàng ta không cần phải quá quan tâm đến mối giao tình này nữa.

Lý Ánh nhìn Trịnh Du, nhấn mạnh: "A Du, ngươi càng như vậy thứ được chẳng thể nào bù với những thứ đã mất, hòa ly thôi. Sau khi hòa ly, Dương Tĩnh hay Lý Viễn đều là đối tượng tốt. Cũng không thua Cao Trường Cung bao nhiêu!". Dĩ nhiên, câu cuối cùng là muốn trấn an nàng. Nếu là trước kia thì những người này chỉ kém Trường Cung một nửa, nhưng hiện tại, thì cho dù có vỗ mông ngựa cũng không đuổi kịp.

Mà lúc này sắc mặt của Trịnh Du vô cùng khó coi.

Nàng không thích người khác nhắc tới những điều này, cảm giác như mỗi người họ khi nói lời này đều không còn ý tốt, đều là ngoài mặt trấn an nhưng trên thực tế lại đang thầm giễu cợt.

Họ làm sao biết được nàng đã bỏ ra bao nhiêu? Lời của các nàng nói ra nhẹ bẫng, nhưng nếu chuyện này chuyển sang người họ thì xem xem mấy người này còn có thể coi như không có chuyền gì xảy ra như vậy không?

https://thuviensach.vn

Thấy mặt Trịnh Du đen lại không nói lời nào, một quý nữ khác chọc chọc vào Lý Ánh, ý bảo nàng ta thôi đi.

Nhưng Lý Ánh không những không ngậm miệng, mà còn nghiêm túc nhìn Trịnh Du, chậm rãi nói: "A Du, ngươi cũng đã nói, Cao Trường Cung chính là người một lòng trung trinh. Trước kia tin ngươi, liền toàn tâm toàn ý tin ngươi, sau lại yêu Trương thị, thì vẫn một mực yêu nàng ta. Ngươi đã hiểu rõ hắn như vậy, ngươi nói xem, hắn có thể quay đầu đổi tính sao?"

Không đợi Trịnh Du đáp lại, Lý Ánh lại chém đinh chặt sắt quả quyết nói: "Thật ra thì ngươi đã hiểu rất rõ, kể từ đêm tân hôn mà tiện phụ kia giả chết, thì coi như đã cắm một con dao ở giữa ngươi và Trường Cung rồi! Không chỉ vậy, ngươi bây giờ ở phủ Lan Lăng Vương tại Nghiệp Thành này, Cao Trường Cung hắn cứ nhìn một lần liền đau lòng một lần không phải sao?"

Lời nói này quá thẳng thắn, ngay cả Thu công chúa cũng không chịu nổi, nàng ta liên tiếp nháy mắt với Lý Ánh, ý bảo nàng câm miệng.

Nhưng Lý Ánh vẫn không hề dao động, nàng ta nghĩ, mặc kệ Trịnh Du ghi hận hay không ghi hận, họ quen biết nhau đã nhiều năm, phải có người đứng ra cảnh tỉnh nàng mới được. Hiện tại danh tiếng của Cao Trường Cung càng ngày càng vang, nhất tộc Trịnh thị thật vất vả mới leo lên cành cây cao, cho nên không thể dễ dàng buông tay. Vì thế, cũng sẽ không khuyên Trịnh Du buông tay.

Thu công chúa mặc dù biết thế, nhưng nàng ta lại không nói trắng ra, chỉ biết khuyên can mấy câu, nên nàng ta đành đứng ra dù cho từ đây về sau Trịnh Du có lật mặt với mình đi chăng nữa.

Không hề chớp mắt mà nhìn chằm chằm vào Trịnh Du. Không để ý đến sắc mặt càng ngày càng đen lại kia, Lý Ánh lại nói: "A Du, ngươi trông coi cả phủ đệ này, trông chừng một danh phận, kể cả như thế thì có ý nghĩa gì?

https://thuviensach.vn

Thu công chúa cũng ở đây, chỉ cần ngươi muốn Hòa Ly, chúng ta sẽ cùng đi đến chỗ bệ hạ cầu xin, bệ hạ tất nhiên cũng sẽ đồng ý. Sau khi hòa ly, ngươi lại trở thành một nữ nhân lang tự do, phóng ngựa chu du, có chỗ nào không tốt? Huống chi, cho đến lúc này, Dương Tĩnh vẫn chưa lấy chính thê". Mặc dù đã nạp hai thiếp thất, cùng với một đám ca kỹ, mặc dù có theo đuổi quý nữ khác, nhưng chỉ cần Trịnh Du muốn quay đầu lại, hắn nhất định sẽ vui mừng đón nhận.

... ... Cũng không có nhiều lựa chọn, cả thành Tuấn Ngạn này, Dương Tĩnh coi như đã tận lực giữ mình trong sạch, lại hết sức ưu tú. Dĩ nhiên, không thể nào so sánh với Cao Trường Cung được.

Trịnh Du vẫn đen mặt lại. Thấy mình trưng ra vẻ mặt như vậy mà Lý Ánh còn muốn nói tiếp, nàng hơi tức giận, nặng nề nói: "Ta không hòa ly!". Nàng cười lạnh một tiếng, lại nói: "Hòa ly để làm gì? Thành toàn cho tiện nhân kia sao? Khiến người trong thiên hạ ai ai cũng đều nhạo báng ta, chỉ vào tiện nhân kia mà nói, đó chính là Vương phi mà Lan Lăng Vương cho dù như thế nào cũng phải cưới cho bằng được sao?"

Nàng hất cằm lên, kiêu ngạo mà nói: "Như bây giờ rất tốt. Nàng ta trước kia đã từng là Hoàng phi nước Chu đấy thôi. Hiện tại thì thế nào? Cũng chỉ là một Cơ thị không danh không phận! Phi! Đồ hạ tiện, Hoàng phi cao quý lại không làm, lại muốn trầm mê! Ta hận nàng ta thấu xương, tại sao lại phải thành toàn? Muốn cho nàng ta từ đây về sau có danh có phận, có địa vị có phú quý, chẳng khác gì ta với các ngươi, cuộc sống giàu sang, danh giá, đi tới chỗ nào cũng có người xu nịnh gọi một tiếng "Quý nhân" ư?". Nàng vẫn còn một câu chưa nói ra, đám người Dương Tĩnh kia, sao có thể so sánh với Cao Trường Cung chứ? Nàng hòa ly với Cao Trường Cung xong, lại gả cho Dương Tĩnh không có Vương tước gì, lại không có quân quyền, không có danh vọng ngất trời, chẳng lẽ về sau mỗi khi nhìn thấy tiện nhân Trương thị này, bản thân còn phải cúi mình hành lễ ? Cho dù là ở trong cung hay tình cờ gặp ở trên đường, nàng còn phải thối lui sang một bên,

https://thuviensach.vn

nhường cho nàng ta đi trước? Mà lúc này mọi người đang nhìn chằm chằm vào Cao Trường Cung, hắn lại lập được bao nhiêu công trận kéo theo biết bao nhiêu vinh dự, chẳng há lại để cho tiện nhân kia hưởng thụ hết tất cả?

Nếu như bình thường hòa ly rồi cũng thôi đi, nhưng sau khi hòa ly, phong vị Vương phi này lại rơi vào tay tiện phụ đó, cho dù có chết nàng cũng không muốn!

Trịnh Du vừa nói lời này ra, chúng quý nữ thật sự ngây ngẩn cả người. Nghe qua, cũng thấy rất có lý đấy chứ.

Nhưng Thu công chúa thì lại nghĩ, nếu như có một ngày, thứ nuwx xuất thân hạ tiện kia trở thành Lan Lăng Vương phi, chẳng phải từ đó bản thân mình và nàng ta cùng chung một thứ bậc, chẳng phải sẽ có người hầu thành đoàn, chẳng phải khi Chính thất phu nhân vào cung, cũng có một phần của nàng ta hay sao?

Đây quả thực là sự nhục nhã khó có thể tưởng tượng được. Nếu tỳ thiếp khác có được vinh quang bực này, họ cũng xem như đang nhìn cuộ vui mà thôi. Nhưng vừa nghĩ đến người kia là Trương thị mình vẫn luôn chán ghét, khinh thường, vẫn giẫm ở dưới lòng bàn chân, thì đám người Thu công chúa chẳng khác nào như đang nuốt phải một con ruồi, khó chịu vô cùng.

Lý Ánh há hốc miệng.

Lúc tới đây nàng ta đã chuẩn bị hàng loạt ngôn từ thích hợp, nhưng toàn bộ đều bị đẩy ngược vào trong. Trong khoảng thời gian ngắn, nàng ta cũng cảm thấy lời này của Trịnh Du, dường như cũng rất có lý, nhưng hơn nửa khắc nàng ta lại không tìm ra được điểm vô lý ấy.

Bầu không khí trong xe ngựa lập tức rơi vào tĩnh lặng, một lát sau, một quý nữ nhỏ nhắn cười hì hì nói: “A, đến Thiên Hương Lâu rồi, chúng ta vào đó ăn chút gì đi.”

https://thuviensach.vn

“Vậy thì xuống đi.”

Lập tức, đoàn người liền đi tới Thiên Hương Lâu.

Thiên Hương Lâu là một trong những Đại tửu lâu nổi danh nhất ở Nghiệp Thành. Thế mạnh của họ chính là bánh ngọt cùng các loại thức uống, hơn nữa có nhã gian thiết kế đặc biệt dành cho quý nữ, cho nên rất được những quý nữ này hoan nghênh.

Hôm nay chính là năm mới, Thiên Hương Lâu đã đầy ắp người, Thu công chúa uy hiếp lợi dụng mới đổi lấy được một nhã gian. Nhưng vị trí của nhã gian này không được tốt lắm, trước sau trái phải cũng đều có nhã gian khác, hơn nữa còn đang náo nhiệt ồn ào.

Cũng không có biện pháp, đây là nhã gian còn lại duy nhất, chúng quý nữ cho dù không thích, nhưng cũng vẫn ngồi xuống.

Theo họ vào bên trong, tiểu nhị tuấn tú vọt vào, đốt hương trong phòng, nấu rượu đưa lên, cách bức rèm che màn tơ, đứng cúi đầu ở đó hầu hạ.

….. Tề nữ rất phóng khoàng, đều có quyền lợi như của trượng phu. Họ có thể ở nơi như thế này, dưới tình huống các nam nhân không biết, nếu như nhìn trúng tiểu nhị tuấn tú, thì có thể có một đêm.

Rượu vừa đưa lên, Trịnh Du liền nhẹ nhàng đứng lên, nàng cầm bình rượu rót cho Lý Ánh một chung rượu. Ôn nhu nhỏ giọng nói: “A Ánh, ta biết rõ ngươi muốn tốt cho ta, nhưng ta lại không có tiền đồ như vạy, đừng trách ta, chúng ta cùng uống một chén.” Đây quả thực chính là Trịnh Du, kể cả không vui mừng, cũng sẽ chủ động yếu thế. Mặc dù trong lòng không quá dễ dàng tha thứ người khác.

Nghe nàng nói vạy, Lý Ánh cũng thấy cảm động. Nàng vội vã cầm ly rượu lên, cười nói: “Đừng nói như vậy, A Du, là ta nói chuyện quá vội

https://thuviensach.vn

vàng, ngươi không trách ta là ta đã thật sự vui mừng.” Dứt lời, nàng đem rượu kia uống một hơi cạn sạch.

Lúc này, Trịnh Du lại chuẩn bị cho Thu công chúa một chung rượu khác, nói: “A Thu, ngươi vẫn luôn quan tâm đến ta…. ta cũng biết điều đó.” Cho nên vui mừng cạn chén với Thu công chúa, sau đó lại chuyển hướng sang những quý nữ khác.

Thời gian chỉ mới qua một nén hương. Chúng quý nữ lại cùng Trịnh Du hi hi ha ha, đoạn đường này đối với nàng quả thật rất không vui, cũng tiêu mất cá không còn một mống.

Liên tục uống nhiều chung, Trịnh Du cũng cảm thấy hơi say, cho nên nàng vội vã ngồi xuống, vừa ăn bánh ngọt, vừa miễn cưỡng mình cười theo, nghe các nàng kể lại những chuyện lý thú.

Ở nơi náo nhiệt như thế này, đột nhiên, sương phòng bên cạnh truyền tới một giọng nói rất cường đại: “Hiện tại đám người Chu ắt hẳn đều tràn đầy kính sợ với Lan Lăng Vương đấy.”

Lại bắt đầu nghị luận một lát, cũng không ngại quá phận, Thu công chúa trong lòng thầm nhủ một câu, không để ý đến.

Ngay sau đó liền có một người hắng giọng nói tiếp: “Kính sợ? Kính này chỉ là thứ yếu, chủ yếu vẫn là sợ hơn? Có một chuyện các vị có biết không?”, người nọ lại dừng lại một lúc. Giọng nói hơi xuống thấp, mang theo ý cười hả hê: “Lại nói Cao Trường Cung hắn chỉ cần năm vạn người đã đại phá được quân Đột Quyết, lại xử lý được ít kẻ vô dụng cho nước Chu, cho nên liền dẫn ái phi của vua Chu, nghênh ngang du ngoạn ở đó!”

Người này thấy ánh mắt bốn phía đều quăng tới, hăng hái nổi lên, lời nói thông suốt như đang kể chuyện cổ tích vậy, trầm bổng du dương.

https://thuviensach.vn

Thấy mọi nơi an tĩnh không ít, đoàn người đều lắng tai nghe mình kể chuyện, người kia liền nói tiếp: “Hắn đi tới dải đất Kinh Châu thì đố các ngươi đã xảy ra chuyện gì? Ha ha, Thứ Sử Kinh Châu cùng với một vị Quốc công sau khi biết Cao Trường Cung đến đó, lập tức nổi lên tâm tư bất chính.”

Bốn phía nghe đến đây lại càng thêm an tĩnh lại, kể cả Trịnh Du bên này, nghe thấy tin tức mới mẻ truyền đến, cũng ở đó nghiêng tai lắng nghe.

Trong ánh mắt chờ mong của mọi người, tiếng nói của người kia lại càng thêm trầm bổng: “Các vị đoán xem, bọn họ nổi lên tâm tư gì?”, trong tràng âm thanh liên tiếp “Không biết”, “Nói mau”, người nọ lại chậc chậc mấy tiếng, nói tiếp: “Thật ra thì chuyện kế tiếp, các vị chỉ cần ngẫm nghĩ cũng có thể nghĩ ra được, các ngươi mau suy nghĩ một chút. Trương thị kia xinh đẹp bậc nào chứ? Đó là giai nhân tuyệt sắc có một không hai trong thiên hạ, nếu không phải vậy sao có thể ép Vương phi Trịnh thị làm một quả phụ sống đến hiện nay?”

Nghe lời kia dính dấp đến bản thân, sắc mặt Trịnh Du xanh mét, theo phản xạ, nàng liền đưa mắt nhìn Thu công chúa. Lại thấy Thu công chúa vẫn còn trầm ngâm nghe, hắn là không chú ý tới việc mình bị nhục nhã, vì thế không khỏi cắn cắn môi, âm thầm đau lòng.

Ở gian phòng kia lại vang lên tiếng nghị luận sôi nổi náo nhiệt, ngay sau đó liền nghe được giọng nói hả hê của người kia: “Lần này, các ngươi không biết chứ, Thứ Sử Kinh Châu cùng với Quốc công nước Chu này, đã nhìn trúng Trương thị, lại nghĩ đến Lan Lăng Vương của chúng ta dũng cảm thiện chiến, cả nước Chu không có mấy đối thủ, liền muốn giết chết hắn…..”

Nói tới đây, tiếng nghị luận lập tức vang lên như ong vỡ tổ, như nước đun sôi, lập tức sẽ sôi trào.

https://thuviensach.vn

Trong không khí náo nhiệt đó, mọi người rối rít thúc giục hán tử kia nói tiếp. Hán tử kia mới vừa rồi còn dương dương tự đắc, nhưng lần này lại tựa như bị hỏng cổ họng rồi. Một hồi lâu, hắn mới nói: “Sau đó, Lan Lăng Vương không biết đã sử dụng diệu pháp gì, chẳng những éo hai trọng thần kia xem hắn như gia gia của mình, mà hiện tại nghe nói là quan viên ở khắp nước Chu vừa nghe đến ba chữ Cao Trường Cung, liền nhượng bộ lui binh. Trương thị kia cho dù có xinh đẹp ngút trời đi chăng nữa thì bọn họ cũng không dám liếc mắt nhìn nửa cái.”

Chậc chậc hai tiếng, hán tử kia không nhịn được lại nói: “Vị Lâm Lâm này, thật đúng là đa tình, chỉ vì một phụ nhân, mà lại hao tâm tổn tứ không biết bao nhiêu phen. Nghe nói những người Chu kia, đối với Trương thị hết sức cung kính, ngay cả quan viên quyền cao chức trọng ở trước mặt nàng, cũng cúi đầu không dám nhìn thẳng. Bọn họ làm vậy là vì sợ không cẩn thận vừa bị mất chức, lại còn bị Lan Lăng Vương trả thù!”

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Trịnh Du Bị Nhục Nhã

Đến đây hiển nhiên người nọ đã nói xong rồi. Lần này mọi người rất không thuận theo, nhiều âm thanh đồng thời thúc giục: "Nói chi tiết một chút, Cao Trường Cung đã sử diệu pháp gì thế?", "Nói mau, nói mau lên?".

Hán tử kia cười khổ đáp: "Cụ thể như thế nào, ta cũng giống các vị, không thể biết được!".

Lời này vừa nói ra, mọi người lại ồn ào lên: "Là giả sao?", "Lời đồn đãi kia thì sao?", "Là thật hay giả?".

Nghe đến đó, Thu công chúa liền hừ một tiếng, ngẩng đầu nói: "Nhất định là giả rồi, Cao Trường Cung nào có lợi hại như vậy?". Tiếng nói vừa dứt, một quý nữ khác lại hâm mộ thở dài nói: "Trương thị đó, quả thật có phúc khí!".

Bất đồng suy nghĩ với Thu công chúa và Trịnh Du, đại đa số các quý nữ giờ phút này, đều cảm thán rằng: "Trương thị đó, thật đúng là có phúc!", "Mỹ nữ trong thiên hạ nhiều như mây, chỉ một cơ thiếp nho nhỏ, tại sao lại có thể nở mày mở mặt như vậy?", "Đã sớm biết Cao Trường Cung là người si tình, lại là một trượng phu tốt, lại bị một cơ thiếp làm hỏng mất!". "Trịnh thị kia cũng thật vô năng, ngay cả một cơ thiếp nho nhỏ cũng không đối phó nổi, nếu là tôi ấy à, đã sớm nắm trọn được lòng của Cao Trường Cung rồi!", "Người anh hùng như thế, nên thích những quý nữ cao quý như chúng ta mới đúng!", "Đúng là, sao lại để tiện nghi cho tiện thiếp Trương thị kia cơ chứ?".

https://thuviensach.vn

"Trịnh thị cũng thật là buồn cười.", "Nàng ta cũng thật đáng thương, trượng phu của mình lại vì một nữ nhân khác, không tiếc bất chấp cả thiên hạ để làm chuyện xấu, không tiếc tranh giành nàng với hoang đế nước Chu Hoàng, lại không tiếc lập uy với đại quan của nước này!".

Trong những tiếng nghị luận dồn dập, ồn ào mãi không dứt, sắc mặt của Trịnh Du càng ngày càng khó coi, càng ngày càng kém.

Sự khó chịu này, Lý Ánh và đám quý nữ đều nhìn thấy rõ ràng, nhưng mà lúc này không có ai mở lời an ủi nàng.

Bây giờ Lan Lăng Vương, uy danh ngày một hiển hách, họ có gan cũng không dám tùy ý chỉ trích hắn. Lại nói, hắn vì Trương thị kia, mà cái gì cũng không cần, có thể giận dữ giết người, có thể làm quan lại nước Chu vừa nghe tin đã sợ mất mật rồi. Vì thế họ cũng không biết nên nói gì mới có thể làm cho tâm tình của Trịnh Du khá lên.

Trịnh Du cúi đầu, thật lâu cũng không nhúc nhích.

Cũng không biết qua bao lâu, Thu công chúa là người đầu tiên lên tiếng rời khỏi tửu lâu. Chia tay bọn họ, Trịnh Du trở lại vương phủ.

Vừa vào phòng, nàng liền khóa mình ở trong đó, chúng tỳ nữ tới gọi mấy lần, đều thấy nàng một mực chăm chú suy nghĩ gì đó.

Rất nhanh, ba ngày đã qua, không khí của năm mới, cũng tan dần tan dần.

Ngày mùng bốn, Trịnh Du đi vào trong cung cầu kiến hoàng đế Cao Trạm của nước Tề.

Cũng rất may ngày hôm đó tâm tình của Cao Trạm không tệ, liền tiếp đón nàng ở trong hoa viên.

https://thuviensach.vn

Nghe phía trước truyền tới tiếng cười đùa, Trịnh Du thả chậm bước chân một chút. Lúc này, thái giám đi ở phía trước cũng không nhịn được mà nói: "Lan Lăng Vương phi, xin đừng để bệ hạ chờ quá lâu!", giọng nói âm dương quái khí, rõ ràng là đang trách nàng đi quá chậm.

Trịnh Du thấy thế vội vàng bước nhanh hơn.

Thấy nàng đến, Cao Trạm vẫn không ngừng động tác. Hắn ôm một phi tử, dùng miệng mớm rượu cho nàng ta, còn một cái tay khác đã mò lên người một phi tử khác, làn váy của vị phi tử này đã bị hắn kéo lên, lộ ra mảng da thịt trắng như tuyết, cả nửa bầu ngực bị người kia vân vê chà xát trong tay cũng lộ ra ngoài!

Trịnh Du vừa mới ngẩng đầu, liền thấy ngay cảnh tượng như thế. Mặt nàng hồng thấu, lại nhanh chóng cúi đầu xuống.

Thấy nàng sau khi hành lễ với mình, liền lui lại một bước, thấp thỏm đứng ở nơi đó, Cao Trạm hả hê nhếch miệng cười một tiếng, đột nhiên hỏi: "Trịnh thị xuất giá đã được một năm. Nhưng chưa bao giờ hoan ái qua với trượng phu, trong lòng có thể có nuối tiếc chăng?".

Sắc mặt của Trịnh Du lúc xanh lúc trắng thầm nhủ trong lòng: đây là lời mà Hoàng đế nên nói sao? Huống chi, luận về bối phận , nàng còn là cháu dâu của hắn!

Thấy Trịnh Du bị sợ đến hai chân như nhũn ra, Cao Trạm càng thêm hào hứng bừng bừng, "Soạt" một tiếng, xé luôn vạt áo đằng trước của vị phi tử kia ra, để cho nửa thân trên của nàng ta hoàn toàn hiển hiện ra trước mặt Trịnh Du và mọi người. Hắn ngả người về phía trước, nhìn chằm chằm Trịnh Du cười hì hì nói: "Chuyện nam nữ, quả thực là đại lạc thú, A Du chưa từng nếm trải bao giờ, thực là đáng tiếc!". Hắn liếc mắt dò xét Trịnh Du từ trên xuống dưới dò một

https://thuviensach.vn

phen, rồi dâm đãng nói tiếp: “Hôm nay nếu A Du nguyện ý, trẫm liền tình nguyện thay thế Trường Cung dạy ngươi chuyện phu thê phải làm này!”.

Lời nói thẳng thừng như thế khiến Trịnh Du nghiêm mặt, vội vàng lui về phía sau hai bước, chỉ muốn nhấc chân bỏ chạy.

Nhưng khi nhìn vào nụ cười rét lạnh dâm ô của Cao Trạm thì lại không dám.

“Bùm” một tiếng, Trịnh Du khuỵu gối quỳ xuống đất. Lời kia của Cao Trạm, nàng không dám đáp trả, cũng không biết đáp thế nào, vừa thầm oán hận trong lòng, lại vừa trách cứ bản thân nhất định muốn tới đây. Trịnh Du vừa cúi đầu rạp xuống đất vừa nghĩ như thế.

Thấy nàng co ro cúm rúm quỳ sát đất, hăng hái của Cao Trạm đã giảm đi nhiều. Hắn phất phất tay, ý bảo hai phi tần kia lui ra, rồi tự rót cho mình một chung rượu, hỏi: “Nói đi, ngươi tới gặp trẫm, muốn nói cái gì?”.

“Thiếp…” Trịnh Du làm sao còn có thể hăng hái? Thậm chí những lời mà nàng suy nghĩ mất mấy ngày, lúc này thậm chí đã quên mất một nửa. Cắn môi, một hồi lâu, nàng mới há miệng run rẩy nói: “Thiếp, thiếp nhớ phu quân rồi, muốn xin với bệ hạ kêu hắn trở lại.”

Cao Trạm nghe vậy, đùa cợt: “Chỉ vậy thôi?”

“Đúng, đúng… Không phải. Thiếp còn muốn xin bệ hạ gọi cả Trương thị kia trở về!”.

Lần này, coi như đã khơi lên cho Cao Trạm một chút hứng thú, hắn nghiêng người về phía trước, cười hì hì hỏi: “A, vậy ngươi muốn trẫm tìm cớ gì để Cao Trường Cung nguyện ý mang người mà về đây?”

https://thuviensach.vn

Hắn lại trêu chọc nói: “Trịnh phi không thốt nên lời rồi hả? Ngươi cũng đừng quên, trượng phu kia của ngươi vẫn một mực chờ ngươi đồng ý hòa ly đấy. Nếu ngươi không đồng ý chuyện này, thì trẫm xem ra, hắn sẽ không trở về rồi!”.

Nói nhảm, hắn đường đường là Hoàng đế Bắc tề, nếu hắn muốn thì có thể tùy tiện tìm bất cứ cớ gì khiến cho Cao Trường Cung không thể không trở về!

Trịnh Du âm thầm mắng trong lòng, một lúc sau, mới cắn cắn môi, nhỏ giọng nói: “Nếu bệ hạ đã nói vậy, nếu như hắn trở lại, có lẽ sẽ cho phép Cao Trường Cung và ta hòa ly!”, nàng còn tăng thêm hai chữ “có lẽ” vào trong đó nữa.

“Như vậy sao?” Cao Trạm cười như không cười nhìn Trịnh Du, chậm rãi nói: “Làm như vậy, trẫm có ích lợi gì?”

Trịnh Du cắn răng, nàng đã tính toán thật lâu, phải nói như thế nào mới có thể khiến cho bề trên động lòng, phải làm như thế nào mới có thể đả động đến tên Hoàng đế hoang dâm vô độ này. Nhưng với tình trạng này, những thứ muốn giải thích đã hoàn toàn thay đổi.

Chần chừ một hồi, Trịnh Du cúi đầu, khe khẽ nói: “Trương thị đó, rất thông thạo chuyện giường chiếu, thiếp từng nghe người làm nói qua, Cao Trường Cung từ khi nạp nàng ta làm thiếp, ngày đêm miệt mài quá độ, có một lần đã kìm lòng không được mà khen: “Đông như chăn ấm, hạ như băng ngọc, người như không xương, kiều mị mất hồn, thực như bảo vật vô cùng trân quý”. Nói tới đây, nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt lấp lánh nhìn Cao Trạm: “Thiếp cho là, đồ chơi quý giá cực phẩm như thế thực khó gặp. Há có thể để cho Cao Trường Cung một mình độc hưởng. Bệ hạ thân là quân vương đứng đầu nước Tề, cũng nên thưởng thức một phen!”.

https://thuviensach.vn

Nói tới chỗ này, Trịnh Du chống lại ánh mắt của Cao Trạm, không biết vì sao lại ngập ngừng không nói được nữa.

Khi giọng nói của Trịnh Du càng ngày càng thấp, đầu cũng càng ngày càng rủ xuống, Cao Trạm cũng từ từ dựa phía sau.

Hắn nhắm hai mắt lại, tiếng nói từ cười cợt biến thành lạnh lùng: "Trịnh phi muốn trẫm ra mặt, để thu thập đối thủ Trương thị của ngươi?"

"Không, không phải, thiếp chỉ là…"

Cao Trạm tiếp tục đánh gãy lời của nàng…, lạnh lùng nói tiếp: "Như vậy, Trịnh phi cảm thấy trẫm rất háo sắc đúng không?"

"Không, không phải, bệ hạ, không phải…"

Cao Trạm vung tay lên.

Theo hành động này của hắn, Trịnh Du liền không dám nói một lời nào nữa. Nàng chỉ không dừng dập đầu, rồi lại không ngừng dập đầu.

Trong tiếng dập đầu "Rầm rầm rầm" đó, Cao Trạm từ từ đứng lên, hắn chậm rãi đi tới trước mặt Trịnh Du.

Hắn càng bước đến gần, Trịnh Du không cách nào khống chế được mà lui từng bước từng bước về phía sau. Sợ đến toàn thân phát run, vị hoàng đế này, mấy ngày trước vốn vì một phi tử cười quá xấu, mà đã ra tay bóp chết người đó. Ngày hôm trước còn vì thê tử của một đại thần, sau khi thấy đại thần đó chết không nhắm mắt liền khóc đến đau lòng, thuận tay một kiếm giết chết…

Nàng không muốn chết, nàng còn chưa muốn chết!

Trong lúc Trịnh Du nghiêm mặt, vô cùng tuyệt vọng thì Cao Trạm đã đi đến trước mặt từ từ cúi đầu xuống, hắn tự tay nâng cằm Trịnh Du lên, tinh

https://thuviensach.vn

tế nghiên cứu khuôn mặt đang run rẩy không thể kiềm chế kia, một lúc sau, mới lắc đầu nói: “Ngươi thật là vô năng”. Hắn luôn miệng chậc chậc, thong thả ung dung nói: “Nam nhân trong thiên hạ nam nhân, không có người nào không thích ngủ với nữ nhân. Ngươi gả cho Trường Cung lâu như vậy, trước mặt hắn, đã cởi hết y phục qua mấy lần chứ? Ha ha, mà cho dù có lột sạch cả quần áo thì tên kia cũng không chạm vào ngươi, Trịnh thị, ngươi đúng thật là vô năng”.

Hắn buông tay ra, từ từ đứng lên, móc ra một chiếc khăn tay lau lau, sau đó ghét bỏ vứt đi, lúc này Cao Trạm mới chậm rãi nói: “Phụ nhân mà Cao Trường Cung ghét bỏ, trẫm nhìn cũng có chút chán ngán. Cút đi, cút đi!”. Hắn đá đá một cước lên ngực Trịnh Du, cười lớn nghênh ngang rời đi: “Tiểu tử Trường Cung kia thay trẫm chèn ép người Chu, trẫm nể mặt của hắn, liền không lấy đầu phụ nhân xấu xí này!”.

Theo tiếng cười của Cao Trạm càng lúc càng xa, Trịnh Du khó khăn đứng lên, nhưng vẫn không kìm được mừng rỡ như điên. Lúc này, cho dù phải chịu nhục nhã vô biên, nhưng nàng vẫn muốn hét to để hả giận, quả thực muốn làm chuyện đó!

Chuyện này tạm gác lại ở đây.

Năm mới đã qua.

Năm công nguyên 563 đã qua những giây phút cuối cùng, sau cơn mưa tí tách của tháng hai, mùa xuân tháng ba cũng đến.

Mà lúc này, Lan Lăng Vương đã giao phủ đệ ở Kinh Châu cho một quản sự xử lý, tiếp tục mang theo năm trăm tinh binh cưỡi ngựa đi tới nước Trần.

Hắn nhìn Trương Khởi, thầm nghĩ, trở về nước Trần chính là khúc mắc không tan được của nàng, lần này, vô luận như thế nào cũng muốn cho nàng toại nguyện.

https://thuviensach.vn

Một ngày kia, đoàn người rốt cuộc cũng tiến vào biên giới nước Trần. Nhìn phía trước, Lan Lăng Vương chợt nói: “Chưa tới năm ngày, đã đến Nam Xương rồi!”. Nhìn hoa đào nở rộ hai bên đường, Lan Lăng Vương lại nói: “A Khởi, ngươi sắp tròn mười bảy tuổi rồi!”. Trương Khởi mười bảy tuổi, dáng dấp càng thêm kiều diễm động lòng người, đã hoàn toàn trở thành một giai nhân khuynh quốc khuynh thành. Lan Lăng Vương nhìn chằm chằm nàng một hồi, sau đó vươn tay, nắm lấy bàn tay nhỏ bé kia thật chặt: về sau càng phải che chở cho nàng, cũng càng phải dụng tâm thêm rồi.

Đúng vậy, nàng sắp tròn mười bảy tuổi rồi.

Có điều Trương Khởi thật không ngờ, hắn vẫn còn nhớ rõ. Kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn hắn một cái, Trương Khởi nhỏ giọng nói: “Nay ta tới nơi này, dương liễu đã lả lướt!”.

Nàng trở lại nước Trần rồi.

Rời khỏi nước Trần có lẽ đã sắp ba năm tròn? Nàng từ khi sinh ra đến lúc chết đi đã trải qua mấy lần. Nhìn những cành liễu kia, nàng vẫn không thể tin được, mình trở lại nước Trần rồi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Trở Về Kiến Khang

Đến buổi chiều thì đội ngũ đã chạy vào trong thành Nam Xương. Một đường bôn ba, thấy sắc mặt Trương Khởi tiều tụy, Lan Lăng Vương liền quyết định ở chỗ này nghỉ ngơi mấy ngày, đợi thân thể nàng khôi phục, rồi mới tiếp tục lên đường.

Đã đến Nam Xương, cách Kiến Khang không xa. Hai bên đường, khắp nơi có thể nhìn thấy được cây ngô đồng và cây đào, nhìn những nụ hoa đỏ tươi cùng phấn trắng trên nhành cây, Trương Khởi ngây ngẩn cả người.

Ngày hôm sau, khi mặt trời đã lên cao, Trương Khởi vẫn còn vùi ở trong phòng ngủ nướng. Thời gian này, nàng vẫn ngủ cùng với Lan Lăng Vương, mặc dù mỗi lần tỉnh dậy, hai người luôn ngủ thẳng thớm trên giường. Nhưng mà thấy hắn vẫn không đụng chạm gì thì quả thực nàng có chút không thích ứng. Trương Khởi nhắm mắt lại giả bộ ngu ngơ, chỉ muốn trôi qua một ngày lại một ngày.

Hiện tại, hắn đã sớm yên tĩnh, Trương Khởi lại cảm thấy đường dài mệt nhọc, xương cốt của mình dường như phải nghỉ ngơi mười ngày nửa tháng mới có thể bình thường trở lại.

Trong lúc nàng vùi mình ở trên giường ngay cả động cũng không muốn động thì một loạt tiếng bước chân truyền đến, ngay sau đó, tiếng của một tên hộ vệ từ bên ngoài vang vọng vào: "Phu nhân, hoàng đế nước Trần phái sứ thần đến, lang quân đang tiếp kiến bọn họ!".

Trương Khởi ngẩn ra, một hồi lâu mới phản ứng được. Nàng vội vàng đáp: "Đợi một chút!". Sau khi vội vàng rửa mặt chải đầu, Trương Khởi lập

https://thuviensach.vn

tức đi ra.

"Ngươi nói bệ hạ phái người tới rồi hả ?"

"Vâng."

"Nhưng chúng ta mới tiến vào Trần được mấy ngày, bọn họ làm sao biết?"

"Việc này, tiểu nhân cũng không biết."

"Bọn họ nói gì hay không?"

"Sứ Trần mời lang quân và phu nhân đến Kiến Khang!". Nói tới đây, hộ vệ kia ngẩng đầu lên, cười khanh khách: "Phu nhân, tiểu nhân hiểu rõ ý tứ của lang quân. Ngài ấy nói lần này phu nhân trở về, dù sao cũng coi như vinh quy bái tổ, có thể sẽ gặp gỡ những tỷ muội ngày xưa , nếu như muốn tặng cái gì, cũng đều không ngại!".

Vinh quy bái tổ? Đây coi như là vinh quy bái tổ sao? Nhất thời Trương Khởi có chút kinh ngạc.

Một lát sau, nàng mới đáp lại: "Cũng được. Ngươi gọi một chiếc xe ngựa đến, chúng ta đi ra bên ngoài mua chút lễ vật thôi."

"Vâng.", tên hộ vệ toét miệng cười phô ra hàm răng trắng sáng, vui sướng hài lòng rời đi.

Một thành lớn như Nam Xương, muốn mua lễ vật nào mà chẳng có. Trương Khởi cùng với Trương phủ ở Kiến Khang vốn không có quan hệ thân thiết mấy, nàng tặng lễ vật cho người ta, cũng không biết những người đó có muốn hay không? Vì vậy, nàng cũng chỉ xem qua một vài món mới lạ thú vị, mua một vài cái trâm cài cùng một ít son phấn bình thường.

https://thuviensach.vn

Trở lại tửu lâu, nàng từ túi chiến lợi phẩm mà Lan Lăng Vương đưa cho mình cất giữ, lấy ra một cái quạt bằng ngà voi. Đây là quà để tặng cho Cửu huynh. Lễ vật này khác hoàn toàn mấy thứ đơn giản không có trân quý thế đã chuẩn bị cho phụ thân Trương Thập Nhị Lang và đám người nhà của nàng trước đó.

Đem những lễ vật này ngắm vuốt qua một lượt, Trương Khởi đột nhiên ngây ngốc nở nụ cười: cũng không biết bây giờ Cửu huynh nhìn thấy mình, có giật mình hay không?

Nhớ ngày đó lúc nàng rời đi, vẫn chỉ là một tiểu mỹ nhân thông minh trắng trẻo mũm mĩm, thoáng một cái đã ba năm. Hôm nay diện mạo đã thay đổi nhiều so với trước kia, không biết huynh ấy có thích ứng hay không?

Ở nước Tề mỗi khi cùng đường Trương Khởi một lần rồi lại một lần nhớ tới cố quốc. Trong nỗi nhớ nhung này, ngay cả Trương phủ không chút tốt đẹp nào kia, cũng trở nên tốt đẹp. Đặc biệt là Trương Hiên, người huynh trưởng duy nhất đã mang lại cho nàng tình thân ấm áp, cơ hồ đã bị nàng hoàn mỹ hóa, cơ hồ đã trở thành vị huynh trưởng lý tưởng ở cả hai đời này của nàng, vừa khoan hậu lại dịu dàng, có thể che gió che mưa.

Dưới sự thúc giục của sứ Trần, sang ngày thứ ba đoàn người Lan Lăng Vương liền lên đường.

Hành trình sau đó hết sức thuận lợi, đến ngày thứ mười, bọn họ đã xuất hiện ở ngoài thành Kiến Khang.

Thật đã trở lại Kiến Khang rồi ! Nàng đã trở lại Kiến Khang rồi !

Nhìn ra xa xa, dãy tường thành xuất hiện trong tầm mắt , đột nhiên, một mối tâm tình rất phức tạp khó có thể hình dung xông lên não. Bất tri bất giác, Trương Khởi lệ rơi đầy mặt.

https://thuviensach.vn

Nàng trở lại, mảnh đất cũng không lấy gì làm tốt đẹp, chẳng hề mang lại cho nàng ấm áp cùng với hạnh phúc. Nhưng trong những năm tháng rời xa, giờ nào khắc nào nàng cũng thấy nhớ thương cố quốc, rốt cuộc cũng đã đặt chân trở về.

Dùng tay áo che mặt, hít thở thật sâu mấy cái, Trương Khởi rốt cuộc cũng bình tĩnh lại. Sau đó, nàng vội vã lau nước mắt, cầm gương đồng lên soi soi, rồi lại cầm hộp phấn lên cẩn thận tô tô vẽ vẽ trên mặt .

Vẻ đẹp của Trương Khởi , thật ra không cần phải tô son điểm phấn, nàng trang điểm, chỉ là muốn che đi vết sẹo kia mà thôi.

- Thật vất vả mới về được đến cố quốc, cả tinh thần đều toả sáng vì chuẩn bị được gặp lại cố nhân.

Sau nửa canh giờ, mọi người đã đi tới dưới tường thành. Nhìn cong sông uốn khúc xung quanh bảo vệ thành, còn cả dòng người lũ lượt ra vào, mọi người đều đông loạt hoan hô.

Trong tiếng hoan hô vang trời, Trương Khởi liền vén màn xe ra. Đúng lúc này, một người dân nước Trần vui mừng kêu lên : "Lan Lăng Quận Vương, dân chúng nước ta đã được nghênh tiếp Quận Vương rồi."

Quả nhiên, người trong thành đã phát hiện ra đội quân đồng nhất cực kỳ hùng dũng kia, đột nhiên, tiếng hoan hô rung động cả đất trời từ trong thành vang vọng tới. Trong nháy mắt, mấy trăm người cùng rất nhiều xe ngựa vọt ra khỏi cửa thành, lao đến chỗ của bọn họ.

Kèm theo hành động đó là những tiếng reo hò vang dội: "Lan Lăng Vương!" "Lan Lăng Vương!".

"Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng Vô song -"

"Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng Vô song!"

https://thuviensach.vn

"Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng Vô song -"

Đến cuối cùng, hơn mấy trăm ngàn người, chỉ có âm thanh đồng nhất truyền đến, tiếng hô hào vang dội như thế, còn kèm theo cả tiếng cười cợt của đám chúng nữ, càng tăng thêm vị xuân nồng đượm.

Nhìn con đường chật ních, càng ngày càng có nhiều thiếu nữ xinh đẹp đổ ra, nhìn những bóng dáng mềm mại kia, chúng hộ vệ quả thực nhìn đến ngây người. Đột nhiên, hộ vệ họ Thành xoay đầu lại kêu lên với Lan Lăng Vương: "Quận Vương, chúng ta đừng về nữa, ở lại thành Kiến Khang thôi. Thuộc hạ cũng đã đến tuổi muốn kiếm một nàng dâu rồi!".

Lời này vừa nói ra, chúng hộ vệ đồng thanh cười rộ lên.

Những tiếng cười này, làm cho không khí càng gần gũi hơn, ngay cả Trương Khởi cũng phải bật cười .

Hai bên cách nhau càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Trương Khởi ngẩng đầu, kìm lòng không đặng nhìn về phía đám người đông đúc, muốn từ trong đó tìm được một bóng dáng quen thuộc thì bất chợt có một chiếc xe ngựa trong đoàn xe dẫn đầu lao ra. Không đợi chúng hộ vệ ngăn cản, màn xe đã vén lên, một giọng nói quen thuộc trong sáng của nam tử truyền đến: "A Khởi có đó không? Ta là Cửu huynh của nàng ấy!".

Giọng nói kia chỉ sợ mọi người không nghe rõ, liền lặp lại: "Lan Lăng Quận Vương, xin hỏi Trương thị A Khởi có đó không? Ta là Cửu huynh của nàng!".

Lần này, chẳng những Lan Lăng Vương nghe được mà ngay cả Trương Khởi cũng đã nghe thấy rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Ngay lập tức, Trương Khởi vén mành xe lên, vừa kích động, lại vừa run giọng gọi: "Cửu huynh, Cửu huynh -".

Tiếng kêu vừa ra liền thấy người thanh niên trong xe ngựa quay đầu nhìn lại, Trương Khởi đột nhiên nhớ tới mình vẫn còn mang mũ sa. Vì thế vội vàng gỡ mũ, thò đầu ra vui vẻ kêu: "Cửu huynh, A Khởi ở đây -"

Tiếng kêu mềm mại dịu dàng, âm thanh kiều mị, lập tức xông vào màng nhĩ của mọi người. Dung nhan tuyệt mỹ càng thêm làm cho tầm mắt của dân chúng thêm chấn động.

Trương Khởi cũng không rảnh rỗi chú ý tới việc đám đông đột nhiên an tĩnh lại, nàng vẫy khăn, trong mắt cố nén lệ, hướng về phía xe ngựa kia gọi: "Cửu huynh, Cửu huynh, muội là A Khởi!".

Vừa gọi dứt, nàng liền quay đầu nói với ngự phu: "Dừng xe -"

"Vâng."

Xe ngựa dừng lại, Trương Khởi liền vén màn xe ra nhảy xuống. Trong lúc nàng nhảy xuống thì đám người đồng loạt "A -" một tiếng, hình như tất cả bọn họ đang lo lắng, động tác này của nàng sẽ ảnh hưởng đến bàn chân kia.

Trương Hiên còn đang ngẩn người, con trai trưởng Vương thị bên cạnh hắn vội vàng nói: "A Hiên, ngươi còn ngây ngô cái gì? Mau đi xuống. Mau đi xuống....." Bởi vì kích động, mà âm thanh hắn đã hơi hơi run lên.

"Ah", Trương Hiên đáp lại, cuống quít trèo xuống xe ngựa. Hắn mới vừa đặt chân xuống, Trương Khởi liền tung người nhào vào trong ngực của hắn.

Ngay lập tức tiếng "Hực -" vang lên, Trương Hiên sững sờ, vươn tay, ôm thiếu nữ trong ngực mình.

https://thuviensach.vn

Không đợi hắn mở miệng, trong tiếng vó ngựa "Lộc cộc, lộc cộc", một người trầm trầm nói: "Cho phép!", giọng nói này cao cao tại thượng, lộ rõ oai phong.

Trương Hiên chấn động vội vàng ngẩng đầu lên. Trước mắt hắn là một bóng dáng cao to tuấn tú, bộ xiêm y màu đen mặc trên người hắn, lấp lánh ánh kim, càng làm nổi bật khuôn mặt hoàn mỹ vô khuyết như được điêu khắc, vừa cao quý vừa tràn đầy cảm giác thống trị cao cao tại thượng. Người như vậy, sợ là bất kỳ trượng phu trên thế gian này cũng sẽ tự thấy mình thấp kém hơn nhiều? Giờ phút này, con người đó đang âm trầm theo dõi hắn. Bị nhìn chằm chằm như vậy, Trương Hiên theo bản năng đưa tay đẩy Trương Khởi ra, nhưng Trương Khởi đang ôm hông của hắn, hắn sao có thế đẩy được?

Thấy Trương Hiên đẩy mà như không, đám người phía sau hắn, lần nữa phát ra tiếng "Ồn ào".

Nghe tiếng ồn ào từ sau lưng truyền đến, Trương Hiên đột nhiên tỉnh táo lại, hắn hả hê nhìn Trương Khởi trong ngực, cười toe toét khoe hàm răng trắng như tuyết, sau đó chắp tay nói với mỹ nam tử đang ở trên lưng ngựa nhìn xuống, cũng chính là Lan Lăng Vương cao quý: "Muội phu đừng để ý, vi huynh cùng muội muội nhiều năm không gặp, nhất thời khó kìm lòng nổi cũng là lẽ thường."

Trong lúc nói chuyện, hắn gật gù hả hê, dương dương tự đắc.

Nghe nói như thế, Lan Lăng Vương hừ lạnh một tiếng, mà Trương Khởi đang ôm chặt Trương Hiên, kích động đến mức nước mắt lại chảy cuồn cuộn, cũng cảm thấy không đúng.

Nàng liền ngẩng đầu lên.

Đồng nhất ngẩng đầu, chính là Trương Hiên cũng không nhịn được tim lỡ mất một nhịp.

https://thuviensach.vn

Nhìn Trương Hiên đang ngây người, Trương Khởi đỏ bừng mặt, nàng lui về phía sau một bước, cúi đầu cúi chào hắn, rồi nhỏ giọng nói: "Cửu huynh, ngươi không nhận ra ta sao?"

"Nhận ra, nhận ra chứ!", Trương Hiên vội vàng lên tiếng, hắn phát hiện khi nhìn vào mắt Trương Khởi mặt của mình càng lúc càng nóng, nhịp tim cũng càng ngày càng nhanh, liền cười nói: "Có điều vi huynh không nghĩ tới, mới qua ba năm, A Khởi đã mỹ lệ đến thế!".

"A Khởi đã mỹ lệ đến thế!".

Những lời này vừa ra, chẳng khác nào cảnh tỉnh cho Trương Khởi, chống lại ánh mắt ngẩn ngơ của đám người xung quanh, lại thấy hiển nhiên Trương Hiên vẫn còn chưa gắn kết được nàng của hiện tại cùng với A Khởi cơ hàn ngày xưa, mặt không khỏi đỏ bừng lên. Cúi đầu, nàng khẽ chào Trương Hiên, nhỏ giọng nói: "Cửu huynh, là A Khởi đường đột, ta....."

Lời vẫn chưa nói hết, thân thể của nàng đột nhiên nhẹ bẫng, Lan Lăng Vương hắn là không nhịn được nữa vươn tay ra, nhấc nàng lên trên lưng ngựa.

Lan Lăng Vương ôm Trương Khởi vào lòng, ra ý bảo hộ vệ đem mũ sa của nàng tới. Sau khi đội mũ sa lên cho nàng, che khuất toàn bộ gương mặt, trong tiếng ca thán của mọi người chung quanh, Lan Lăng Vương bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, nói: "A Khởi, người Trần so với người Tề, người Chu bất đồng, thứ bọn họ yêu thích nhất chính là sắc đẹp, sao nàng có thể quên được chứ?".

So với hai nước Tề, Chu yêu thích hưởng lạc, say đắm phồn hoa, thì đám quý tộc Nam Trần lại thiên về sắc đẹp, cũng giỏi thưởng thức sắc đẹp nhất, hơn nữa rất có thể say mê không biết chán.

Cảm thấy Lan Lăng Vương không vui, Trương Khởi nhỏ giọng biện minh: "Đó là huynh trưởng của ta, khi ta ở nhà, hắn đối với ta rất tốt!".

https://thuviensach.vn

Đáp lại nàng, chỉ có tiếng hừ lạnh của Lan Lăng Vương .

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Trở Về Kiến Khang (Hai)

Ấn mặt của nàng vào ngực mình, sau đó Lan Lăng Vương chuyển sang nhìn Trương Hiên vẫn ngấy ngốc ngơ ngác, ung dung thong thả nói: "Cửu huynh, lên xe cùng nhau đi."

"A, được, được, được."

Trương Hiên đi đến chỗ xe ngựa của mình. Gần như là hắn vừa lên xe ngựa, mấy con cháu quý tộc đồng thời nhảy xuống xe ngựa của mình, vèo vèo vèo bò lên xe của hắn.

Một thiếu niên nhìn thoáng qua bên ngoài, hai mắt tỏa sáng chuyển sang nhìn Trương Hiên nói: "Tiểu tử, nói nhanh lên, được ôm mỹ nhân tuyệt sắc, mùi vị như thế nào?"

Ngược lại Trương Hiên thực sự suy nghĩ một lúc, nói: "Trống ngực đập thình thình, ngây người như phỗng, mất hết tri giác, thần chí không còn."

Làm cho hắn hoảng sợ ngẩn ngơ nửa ngày, cảm giác gì cũng không nếm được.

Chúng thiếu niên đồng thời trợn mắt khinh bỉ.

Đội ngũ lại bắt đầu di chuyển.

Đi không được một lúc, dưới sự cổ vũ của đồng bạn, xe ngựa Trương Hiên chạy song song Lan Lăng Vương. Vén rèm xe lên, Trương Hiên nhìn

https://thuviensach.vn

Trương Khởi được Lan Lăng Vương ôm vào trong ngực, dịu dàng gọi: "A Khởi, những năm này muội sống tốt không?"

Trương Khởi ở trong lòng Lan Lăng Vương nhéo vài cái, vươn đầu ra từ trên cánh tay hắn. Dưới mũ sa, giọng nói của nàng mềm mại như tiếng nhạc hay nhất trong trời đất: "Tốt lắm. Cửu huynh còn huynh, huynh thì sao?"

"Huynh cũng rất tốt, A Khởi, huynh lấy vợ, ngày khác mang tẩu tẩu cùng muội gặp mặt."

"Được, được."

". . . . . A Mạc hắn, ở Tề quốc tốt không?"

Vừa nhắc tới Tiêu Mạc, mọi người Trần chung quanh an tĩnh lại.

Trương Khởi cũng giật mình. Trở lại cố quốc, nàng không kìm được lòng cũng sẽ nghĩ đến bóng dáng luôn luôn mặc y phục phục, phong lưu nhàn nhã kia. Nghĩ đi nghĩ lại, Trương Khởi cảm thấy buồn bực trong ngực, cánh tay Lan Lăng Vương cũng siết chặt tay nàng. @DL{Q}Đ@ Nàng phục hồi tinh thần, cười nói: "Tốt lắm, hắn vừa đến Tề quốc liền làm quan tam phẩm, nghe nói hiện tại cũng là quan lớn rồi. Hắn rất tốt." Dừng một chút, Trương Khởi liếc mắt nhìn Trương Hiên giống thân thể quý tộc nam Trần yếu đuối, nói thêm: "Hơn nữa. Hắn còn cao lên một chút xíu, xem ra rất có tinh thần."

Cùng so sánh với bọn Trương Hiên, Tiêu Mạc thật tựa như một hồ nước, nhìn không thấu, thấy không rõ.

Trương Hiên ngây ngẩn một lúc, ngẩng đầu nói: "A Khởi, A Mạc hắn cũng là huynh trưởng của muội, nói tiếp, muội nên gọi hắn là thập huynh đấy. Muội biết chuyện này sao?"

Trương Khởi gật đầu: "Trường Cung nói với muội."

https://thuviensach.vn

Trương Hiên thở dài một tiếng, nói: "Bọn muội đi không lâu, ngũ huynh cũng chết, mẫu thân ưu sầu thành bệnh, thân thể không khỏe bằng lúc trước. Phụ thân cũng già đi rồi." Trương Hiên thấy Trương Khởi đung đưa khăn che mặt, nhìn nàng dù chỉ ngồi đó, cũng yêu kiều mềm mại như nhuyễn ngọc, thân thể lay động lòng người, hắn lẩm bẩm nói: "Chẳng mấy chốc thì Thương Hải thành Tang Điền."

Thấy mình cảm thán khiến không khí trầm lắng. Trương Hiên ho khan một tiếng, cười nói: "Thật may là A Khởi sống tốt. A Khởi muội biết không, từ lúc tên tiểu tử phía sau muội vì muội ép Kinh Châu Thứ Sử cùng Vũ Văn Liên nước Chu ngoan ngoãn tuân theo, thì sau đó Trương thị A Khởi muội là phụ nhân được phụ nhân khắp thiên hạ hâm mộ nhất đấy."

Cái gì?

Tổng cộng sự kiện kia mới xảy ra bao lâu? Làm sao lại truyền tới Kiến Khang? Không phải là có người cố ý gieo hạt?

Không biết sao, Trương Khởi liếc mắt nhìn Lan Lăng Vương, thấy nét mặt hắn không chút thay đổi, nàng thu hồi ánh mắt, nói với Trương Hiên: "Cửu huynh các ngươi cũng biết nữa?"

"Đã sớm loan truyền."

Nói xong, đội ngũ bắt đầu vào thành.

Đội ngũ vừa vào thành, lại một hồi tiếng thét chói tai kinh thiên động địa. Lần trước, Lan Lăng Vương đến Trần vẫn lấy mũ sa che mặt. Người đời mặc dù hiếu kỳ diện mạo thiên hạ đệ nhất mỹ nam, cũng có rất ít người có thể thấy. Nhưng lần này, hắn thoải mái để lộ khuôn mặt của mình, trong nháy mắt, sự cao quý uy nghiêm đó, giống như bức tượng điêu khắc hoàn mỹ. Khiến người Nam Trần thích sắc đẹp nhất sôi trào.

https://thuviensach.vn

Lần sôi trào này, không có quan hệ nam nữ, chỉ bởi vì, đây là một mỹ nam tử thế gian hiếm thấy, càng bởi vì, trong người mỹ nam tử, có tác phong người nam Trần khởi xướng, hơn nữa cao quý đẹp đẽ hiếm thấy! `D*Đ/LQ|Đ` Y phục màu đen mặc trên người hắn, khiến cả người hắn thực cao cao tại thượng, có thể nhìn không thể chạm, cao quý uy nghiêm khiến người đời không dám khinh nhờn!

Quả nhiên là: thiên hạ tam quốc, Lan Lăng Vô song!

Bởi vì Trần đế đã sớm sắp xếp xong xuôi chỗ ở, cũng sắp đặt hành trình. Nhóm sứ giả Trần lập tức vây quanh Lan Lăng Vương, đám người đi tới hoàng cung.

Nhìn theo bóng dáng Trương Khởi đi xa, Trương Hiên vẫn kinh ngạc ngẩn người. Tâm tình của hắn rất phức tạp. Trong khoảng thời gian ngắn, hắn hợp lại hình ảnh Trương Khởi hôm nay với người điềm đạm đáng yêu ba năm trước, muội muội luôn ôm cánh tay của hắn làm hắn vui lòng, nhưng tuyệt đại đa số, hắn vừa nghĩ tới Trương Khởi, thì nghĩ ngay đến nhan sắc khuynh thành, lộng lẫy của nàng hiện tại, còn có tin nàng là phụ nhân mà Lan Lăng Vương dũng mãnh thiên hạ yêu mến nhất, thậm chí có tin tức nói, nàng đã từng làm hoàng phi của Chu đế Vũ Văn Ung.

Rõ ràng chính là người quen, nhưng lập tức biến thành xa lạ, trở nên xa xôi, loại cảm giác này thực phức tạp. Thật may, A Khởi vẫn rất thân thiết với hắn, nếu không, hắn thực có chút phản ứng không kịp.

Sau khi chia tay mấy người bạn xấu, Trương Hiên lên xe ngựa chạy về phía Trương phủ.

Vừa mới đi được một lúc, một giọng nói mười phần nói trung khí gọi to: "A Hiên!"

Trương Hiên ý bảo xe ngựa dừng lại, quay đầu cười nói: "Là Trần Ấp à, xảy ra chuyện gì?" trên mặt Trần Ấp có hai vệt móng tay.

https://thuviensach.vn

Thấy hắn hỏi thăm, Trần Ấp nở nụ cười khổ: "Trong nhà mấy nữ nhân đánh nhau, từng người một ôm ta vừa khóc vừa cãi nhau, không cẩn thận vẫn bị đánh mấy cái. Vừa rồi bực mình phát hỏa mới xuất môn." Nói tới đây, Trương Hiên hỏi: "Nhìn thấy A Khởi rồi hả?" Nhắc tới Trương Khởi, nét mặt Trần Ấp có chút phức tạp, giọng nói cũng có chút ngập ngừng: "Nàng hiện tại thế nào?"

Kỳ thực những lời này chính xác là vô nghĩa, dưới bầu trời này, người nào không biết Lan Lăng Vương có sủng cơ gọi Trương thị A Khởi? Vì sủng cơ này, vị Quận Vương trẻ tuổi thanh danh hiển hách gần đây cũng làm không ít chuyện hoang đường.

Có trượng phu thương nàng như vậy, cuộc sống của Trương thị A Khởi có ngày nào không tốt?

Sau khi nói ra những lời này, Trần Ấp phát hiện nét mặt Trương Hiên trở nên rất phức tạp. Hắn ngẩn ngơ, không khỏi hỏi: "Thế nào, nàng sống không tốt?"

"Không phải, " Trương Hiên lắc đầu nói: "Nàng sống rất tốt. Người họ Cao kia coi nàng là trân bảo, ta thân cận với nàng một chút, ánh mắt hắn nhìn ta đều lạnh như băng tuyết." Dừng một chút, Trương Hiên thì thào nói: "Đúng là, đúng là thay đổi nhiều."

"Thay đổi nhiều?" Trần Ấp kinh ngạc.

"Ừ" Trương Hiên nói: "Dù sao đến lúc đó ngươi nhìn thấy nàng sẽ biết. Nàng đúng là thay đổi nhiều." Trương Hiên nhìn Trần Ấp, đột nhiên nghĩ thầm: may mắn là A Khởi lúc ấy không gả cho hắn, trước không nói trong nhà hắn lộn xộn, lợi dụng A Khởi xinh đẹp kinh người, chỉ sợ rơi vào trong tay A Ấp không bao lâu, sẽ bị người khác cướp đi. Thực không quá ba năm, không biết sẽ qua tay bao người .

https://thuviensach.vn

Khác hai nước Chu Tề, tinh lực trọn đời của quý tộc Trần quốc, đều dùng để hưởng lạc, mà hai chữ hưởng lạc, đơn giản chính là sắc, rượu, Ngũ Thạch Tán, còn có đánh bạc. Lấy tuyệt sắc như Trương Khởi, nếu ở Trần, chỉ sợ đã có vài phủ vì nàng mà cửa nát nhà tan.

Nghĩ tới đây,Trương Hiên đột nhiên cảm thấy, vận may của Trần Ấp trước mắt này rất tốt.

Thấy vẻ mặt Trương Hiên cổ quái, Trần Ấp hỏi thăm liên tiếp, nhưng Trương Hiên cũng chỉ lắc đầu. Hắn giục xe ngựa đang muốn đi theo Trương Hiên vào Trương phủ, một người vội vàng chạy tới, nhìn thấy hắn liền thở hổn hển nói: "Lang quân không xong, Tú nương tử động thai khí, đại phu nói sinh non.”

"Cái gì?" mặt Trần Ấp trầm xuống, hắng giọng cả giận nói: "Tại sao không cẩn thận như vậy? Có phải đánh nhau hay không? Đi, chúng ta trở về."

Nghe được giọng nói rít gào của Trần Ấp xa xa, Trương Hiên lắc đầu một cái, thầm nghĩ: Trần Ấp người này thực là không tốt, của cải không nhiều, nạp thiếp thất một người lại một người, một phòng nữ nhân vì một chút chuyện nhỏ liền đánh nhau thành đoàn, không được trưởng bối chú ý. Lại nói bản thân hắn cũng tệ, dễ dàng nghe lời nói một phía của người ta, làm việc lỗ mãng kích động. Thành hôn cũng hai ba năm, đứa bé sinh không ít, đều bị những nữ nhân kia nhà hắn ngươi hại ta, ta hại ngươi giày vò xong hết, chỉ có hai nữ nhi bệnh tật còn sống.

Trương Hiên trở về phủ, nói mấy câu với thê tử sau đó đi gặp phụ thân, nghe nói phụ thân đi giám định và thưởng thức một bức tranh, liền đi đến phòng mẫu thân.

Kể từ khi con trưởng chết, thân thế Tiêu Mạc bị vạch trần, Trương Tiêu thị liền bệnh không dậy nổi. Đến tận bây giờ còn chưa có tốt lên.

https://thuviensach.vn

Nhìn màn che thật dày, phòng lộ vẻ âm u, nhìn Trương Tiêu thị tóc hoa râm được tỳ nữ đỡ ngồi ở trên giường, Trương Hiên cung kính gọi: "Mẫu thân, con tới thăm người."

"Là Hiên nhi." Nàng ngẩng đầu lên nhìn Trương Hiên hỏi: "Nghe nói Tiểu đề tử (*) A Khởi đã trở lại, thật sao?"

(*) Tiểu đề tử: Cách gọi người con gái mang ý thân mật hoặc hàm ý mắng chửi. Trong trường hợp này thì mang hàm ý mắng chửi.

"Dạ, nàng đã trở lại."

"Phu quân của nàng quả thật là một Quận vương phải đánh trận, còn rất xem trọng nàng?"

"Vâng."

Một chữ "Vâng" vừa ra, Trương Tiêu thị giật mình. Nàng ngơ ngác nhìn phía trước, đột nhiên nói: "A Cẩm sống không tốt, sao nàng có thể sống tốt?" Trong giọng nói, có sự lạnh lẽo khắt khe.

Trương Hiên chau mày, nhỏ giọng khuyên nhủ: "Mẫu thân, chuyện của A Cẩm không trách được A Khởi. Là nàng tự mình nghĩ không thoáng, không bỏ được A Mạc, mới dẫn đến nhà chồng ghét bỏ!" Từ lúc Tiêu Mạc hộ tống Trương Khởi đi sứ, Trương Cẩm liền bệnh không dậy nổi, sau lại gả cho một trượng phu, cũng sống vô cùng không như ý, hiện tại mặc dù không bị bỏ, cũng là do đối phương để ý gia tộc Trương thị, trên căn bản, vị hôn phu đó của Trương Cẩm, thành hôn chỉ mới hai năm ba tháng, có đến hai năm không đặt chân qua cửa phòng của nàng.

Con trưởng bị Hoàng đế giết, con trai nhỏ nhất hóa ra bị người đánh cắp, trộm long tráo phượng, còn đi Bắc phương xa xôi. Nữ nhi lại như thế này, Trương Tiêu thị từ khi ngã bệnh thì nằm trên giường suy nghĩ cả ngày.

https://thuviensach.vn

Nàng suy nghĩ tới lui, hiểu rõ một chuyện. Tiêu Mạc sở dĩ gần gũi Trương Cẩm, tất cả đều vì muốn lấy được tiện nhân Trương Khởi kia.

Nói như vậy, nếu như không có Trương Khởi, cốt nhục Tiêu Mạc này sẽ không tiếp cận con gái mình, khiến con gái vẫn nhớ tới hắn, dẫn đến hôn nhân bất hạnh. Nếu như không có Trương Khởi, Tiêu Mạc cũng không cầu hôn liên tiếp, những người đó cũng không từ chuyện này mà nổi lên lòng nghi ngờ, kế tiếp phát hiện ra Tiêu Mạc là cốt nhục của Trương Tiêu thị nàng, dẫn đến tiểu nhi tử hăng hái phải đi xa tha hương, có nhà mà không thể về.

Trương Tiêu thị lúc này đã hồn nhiên quên, Trần đế lúc ấy giết con cháu thế gia thì đặc biệt chọn con cháu thế gia trong Tuấn Ngạn xuống tay, nếu như Tiêu Mạc vẫn còn ở Trần, cho dù không bại lộ thân phận, cũng sớm bị Trần đế cho người giết.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Thân Phận Cao Quý

"Câm miệng ——"nghe được Trương Hiên giải thích, Trương Tiêu thị giận dữ, nàng vỗ mạnh một chưởng vào bàn nhỏ. Nhưng động tác này quá kịch liệt, thân thể của nàng không chịu nổi. Vì vậy sau một chưởng, nàng lại khom người ho khan không ngừng.

Mấy tỳ nữ tiến lên, vội vàng bưng nước cho nàng uống, đấm đấm lưng. Một hồi lâu, Trương Tiêu thị mới thở nổi.

Vừa thuận khí, nàng liền trừng một đôi mắt vô thần chỉ vào Trương Hiên nói: "Nói, nói tiếp."

Trương Hiên nhỏ giọng hỏi: "Mẫu thân, nói gì?"

"Nói chuyện tiểu đề tử(*), ta không tin nàng sống tốt!"Trương Tiêu thị run rẩy đứng lên, cao giọng nói: "Một đứa con gái riêng hạ tiện, tại sao sống tốt hơn nữ nhi con vợ cả Trương thị ta? Ngươi nói, nói hết chuyện ngươi biết ra."

(*) tiểu đề tử: 1. Từ dùng gọi người con gái trẻ tuổi mang ý mắng chửi

Trương Hiên biết mẫu thân mình, nàng là nghĩ không ra vì sao Trương Khởi gặp được chuyện tốt, vì vậy muốn từ chỗ hắn lấy được một ít bằng chứng chứng minh những lời đồn đãi kia đều là sai lầm.

Suy nghĩ một hồi, Trương Hiên nói: "Con nghe người ta nói qua, A Khởi ở Tề không hợp với Lan Lăng Vương phi . . . . . ."

https://thuviensach.vn

Mới nói được tới đây, Trương Tiêu thị liền cười lạnh một tiếng, nói: "Đúng là như thế."

Trương Hiên liếc mắt nhìn mẫu thân, nhỏ giọng nói: "Nhưng bọn họ còn nói, Lan Lăng Vương không có chạm vào thê tử của hắn, hắn vì A Khởi, ngay cả mạng cũng không cần."

"Hoang đường ——"Trương Tiêu thị cười lạnh nói: "Nào có ai lấy nữ nhân về nhà mà không động? Cái này không thể tin."Đảo mắt nàng lại nói: "Nam tử hán đại trượng phu, cho tới bây giờ đều coi nữ nhân như quần áo, nào có vì nữ nhân ngay cả mạng cũng không cần. Trừ phi nàng là yêu quái. Hoang đường! Toàn bộ đều là chuyện hoang đường!"

"Dạ, mẫu thân nói đúng."

"Nói tiếp."

"Còn có người nói, A Khởi đã làm hoàng phi của hoàng đế Chu quốc."

"Điều này không có khả năng!"Trương Tiêu thị vô cùng quả quyết, "Nếu như làm hoàng phi của quốc chủ, sao có thể đi theo nam nhân khác chạy tới chạy lui? Còn nữa, đều là làm thiếp, làm thiếp hoàng đế tốt hơn nhiều làm thiếp Quận Vương. Tiểu đề tử Trương Khởi kia cũng không phải là người ngu xuẩn. Chuyện này đơn thuần chỉ là lời đồn."

Trương Hiên vừa nghe thấy cũng có lý, lập tức gật đầu nói: "Vẫn là mẫu thân cao minh."

"Còn nữa không?”

"Mọi người ở thành Kiến Khang loan truyền, nói năm trước bọn A Khởi lưu lại Kinh châu, Kinh Châu Thứ Sử kia coi trọng A Khởi. Lan Lăng Vương liền giận tím mặt. Không biết dùng thủ đoạn gì, chỉnh cho quân thần

https://thuviensach.vn

nói đến chuyện Cao Trường Cung cùng hai chữ Trương thị liền né tránh ba phần."

Trương Tiêu thị suy nghĩ một lát, lắc đầu nói: "Trượng phu không bảo hộ được nữ nhân của mình, sẽ bị người nhạo báng. Nhưng mà Cao Trường Cung chỉ là một Tề quận vương, nào có bản lĩnh lớn như vậy? Chắc chắn là khoe khoang khoác lác."

Liên tục phê bình lâu như vậy, Trương Tiêu thị hiển nhiên cũng mệt mỏi, nàng ngửa người trên ghế, vẻ mặt bắt đầu không hài lòng. Trương Hiên thấy thế vội vàng xin lui. Trương Tiêu thị phất phất tay, ý bảo hắn lui ra.

Trương Hiên mới vừa thối lui đến cửa. Trương Tiêu thị đột nhiên gọi hắn lại,"Đúng rồi, ngươi đi gặp A Khởi, mời nàng trở lại một chuyến. Tuy là nữ nhi đã gả ra ngoài, trở lại cố quốc, sao không đi bái kiến mẹ cả cùng phụ thân? Đi, mời nàng lập tức tới ngay. Đúng rồi, cũng bảo A Cẩm trở về một chuyến. Nhiều năm như vậy, nàng vẫn nhớ nhung tiểu đề tử(*). Cũng đến lúc để cho nàng tiêu khiển rồi. "Nghe được lời này của mẫu thân, Trương Hiên trợn mắt há mồm một hồi, không khỏi thầm nghĩ: mẫu thân già thật rồi, hồ đồ. Ta nói nhiều như vậy, nàng còn cho rằng A Khởi giống như tiểu cô nhi năm đó gọi đến thì đến, đuổi đi thì đi, muốn đánh thì đánh, muốn giết thì giết sao.

Trương Hiên vẫn còn ở đó trợn mắt hốc mồm. Còn chưa nghĩ kỹ làm thế nào nói rõ chuyện này với Trương Tiêu thị, bên kia cặp mắt Trương Tiêu thị đã mê man, gật gà gật gù buồn ngủ.

Lập tức hắn chắp tay, cáo từ rời đi. Trương Hiên vừa lui chân trước, phía sau, Trương Tiêu thị vốn buồn ngủ lại mở mắt ra. Nàng ra lệnh: "Đi, kêu quản sự gọi Trương thị A Khởi về cho ta nhìn xem." Dứt lời. Nàng lại nhắm hai mắt lại.

"Vâng"

https://thuviensach.vn

Cao Trường Cung vừa vào Kiến Khang, liền được Trần đế cẩn thận sắp xếp ở trong sứ quán. Đồng thời, ngay đêm đó Trần đế thiết yến ở hoàng cung giới thiệu Lan Lăng Vương là thượng khách.

Đây là lần thứ hai Lan Lăng Vương xuất hiện tại Kiến Khang, cùng lần đầu tiên so sánh, Trần đế đối xử với hắn đúng là một trời một vực. Lần đầu tiên thì một quý tộc Trần quốc bình thường cũng dám có chủ ý đối với hắn, lần này, chính Trần đế đối với hắn cũng lễ độ cung kính.

Thiên hạ hôm nay, không nói Trần quốc, chính là Tề Chu hai nước, đều là võ tướng thành lập. Một nước có được võ tướng kiệt xuất tài năng, hoàn toàn có thể dựa vào binh lực và uy vọng nhiều năm cải hoán triều đại. Vì vậy, Lan Lăng Vương hiện tại phô bày tiềm lực, khiến cho Trần đế là vua một nước, cũng không dám không coi trọng.

Trở lại cố quốc rồi. Mãi cho đến khi vào sứ quán, Trương Khởi vẫn bị vây giữa hoảng hốt lẫn vui mừng.

Mới vừa rồi gặp nhau ở giữa đường, nàng lựa chọn kỹ càng những lễ vật chưa từng có ở bên ngoài tặng cho Trương Hiên, hiện tại Trương Khởi ngồi xổm giữa một đống chiến lợi phẩm của Lan Lăng Vương, nghiêng đầu suy nghĩ, hình như món này thích hợp, hình như món kia cũng không tồi.

Lan Lăng Vương vừa vào phòng, liền thấy Trương Khởi ở trong đang suy nghĩ. Hắn chậm rãi đi tới phía sau nàng.

Trương Khởi chọn một hồi, lại luyến tiếc, trực giác được ở ngoài trừ Trương Hiên, không người nào nữa đáng giá để nàng lấy ra những bảo vật vô giá này. . . . . Phải biết, mỗi một kiện vật phẩm đều do thủ lĩnh Đột Quyết lựa chọn, đều là tinh phẩm các đại phú hộ thành Vũ Uy cất giữ. Nếu không phải gặp lúc loạn thế, những món bảo vật, đồ chơi quý giá này không phải chỉ có giá như vậy, nói cách khác, bất luận là đồ vật nào, đều có giá trị liên thành.

https://thuviensach.vn

Cắn môi suy nghĩ một hồi, nàng cẩn thận lấy lại những thứ giống nhau. Liền đặt cây quạt có nan làm từ ngà voi, do danh gia đề tranh chữ vào trong một cái hộp ngọc tinh xảo.

Thấy nàng cẩn thận cất kỹ những thứ chiến lợi phẩm kia, sau lưng Trương Khởi, giọng nói trầm thấp của Lan Lăng Vương truyền đến: "Tại sao chỉ chọn vài món vậy?" Hắn đến gần nàng, cúi đầu chăm chú nhìn dung mạo như tranh vẽ của nàng, cảm giác mùi thơm quanh quẩn ở chóp mũi.

Nghe được giọng nói của hắn, tâm tình Trương Khởi rất tốt, quay đầu lại cười một tiếng, hướng đôi mắt lên quan sát hắn nói: "Những thứ này quá quý giá, họ đối với ta trong quá khứ lại không tốt, không đáng tặng thứ quá tốt . . . . . ."

"Đừng luyến tiếc." Lan Lăng Vương móc ra mười cái hộp gỗ đưa cho nàng, nhàn nhạt nói: "Bọn họ không đáng, chỉ là người tặng lễ vật là nàng, thân phận nàng cao quý, tặng quà quá đơn giản không hợp lễ nghi. Đây là ta chọn lựa cho nàng, cầm đi."

Dứt lời, Lan Lăng Vương chăm chú nhìn Trương Khởi một cái thật sâu. Xoay người rời đi. Cho đến khi hắn đi xa, tim Trương Khởi vẫn còn đập mạnh và loạn nhịp .

Hắn nói, thân phận cao quý tặng quà. . . . . Là nói nàng sao? Nàng chưa bao giờ nghĩ đến, bốn chữ thân phận cao quý cũng có thể dùng trên người mình

Nén choáng váng hoảng hốt, Trương Khởi tiện tay cầm lấy một hộp gỗ.

Hộp gỗ là dùng gỗ lim tơ vàng trân quý, được thợ mộc danh tiếng điêu khắc tinh xảo mà thành. Kỹ thuật điêu khắc của Bắc Chu cực kỳ phóng khoáng trung hòa lẫn ý vị thần bí của Phật gia, hoa văn vô cùng xảo diệu, hộp gỗ này chính là giá trị bất phàm. Hiếm có hơn nữa, loại phong cách này, ở phương nam như Trần quốc vô cùng hiếm thấy.

https://thuviensach.vn

Mở ra hộp gỗ vừa nhìn, trong hộp đặt một khối ngọc bội. Thấy ngọc bội kia, Trương Khởi hít vào một hơi, vội vàng mở ra mười mấy hộp gỗ khác.

Những thứ hộp gỗ này, dùng đặt trâm cài ngọc bội, để lộ ra để lộ ra mỗi một loại đồ vật đều tương xứng với nó. Đều là trân phẩm trong cung trước kia, toàn bộ đều sử dụng những loại vật liệu tốt nhất. Được thợ thủ công danh tiếng khéo tay gia công mà thành. Như ngọc bội trong ba cái hộp gỗ kia, đều là đồ cổ thời Hán, hơn nữa còn là ngọc quý trong cung đình thời Hán lưu truyền ra.

Những món đồ này, mỗi một loại đều có giá trị không dưới chiếc quạt ngà voi Trương Khởi tự mình chọn. Khiến Trương Khởi nhìn thật có chút đau lòng, nàng từ nhỏ gia cảnh nghèo khó, thành thói quen tiết kiệm, muốn đem những thứ này đưa đi tặng, quả thật không đành lòng vô cùng.

Nhưng Trương Khởi cũng biết, Lan Lăng Vương nói đúng. Nàng tặng lễ vật, kỳ thật là đại biểu địa vị của nàng. Muốn trấn áp những con cháu thế gia kia, muốn những người đó từ nay về sau nhìn nàng với cặp mắt khác xưa, đối với nàng cư xử lễ độ, mà không phải mặt ngoài khách khí sau lưng giễu cợt, thật đúng là không thể không ra tay bất phàm. Nếu không, bọn họ trước mặt nhận lễ vật, nói không chừng xoay người liền vứt đồ nàng tặng vào trong đống rác.

Đây cũng là khác nhau giữa con cháu thế gia cùng con cháu hàn môn. Con cháu hàn môn cẩn thận khắp nơi. Bên trong lời nói cử chỉ, tổng không tránh được lộ ra mấy phần tiết kiệm cùng tính tình giản dị, lo trước lo sau. Con cháu thế gia vung tiền như rác, những lúc giơ tay nhấc chân, tự nhiên mà có một loại khí thế (cho dù là khí thế lúc lấy tiền chèn ép người cũng là khí thế). Hơn nữa loại khí thế này, đa số có thể ở giữa lúc đối mặt làm cho con cháu hàn môn bị đoạt mất chí khí, hoàn toàn không có sức lực, khúm núm, khó khăn đứng thẳng lưng.

https://thuviensach.vn

—— đây là chuyện không có cách nào. Loại này do gia thế, tiền bạc. Nguồn gốc tự tin từ trong xương, còn có bên cạnh mỗi người, mỗi một lần cung phụng cùng tạo nên khí thế giàu sang, kiêu ngạo, không phải con cháu nhà nghèo có thể tưởng tượng được. Rất nhiều con cháu nhà nghèo trước kia chưa từng nhìn thấy bọn họ, có thể sẽ nghĩ rằng, mình "Phúc có thi thư tức tự hoa"(*), bản thân mình "Phong độ vô song"(**), nhưng chân chính cùng những người này giao thiệp thì trừ phi ngươi thật sự thi thư thành Thánh, nếu không, sẽ rất dễ dàng bị khí thế của đối phương áp chế.

(*) Phúc có thi thư tức tự hoa: chỉ cần đọc nhiều loại thi thư tự nhiên sẽ tài hoa hơn người, bộc lộ ra khí chất thanh tao, hào quang rực rỡ.

(**) Phong độ vô song: tác phong độc nhất vô nhị.

Cắn răng, Trương Khởi đành phải lựa ra một miếng ngọc bội trân quý nhất từ bên trong, cùng với cây quạt dự định đồng thời đưa cho Trương Hiên.

Quả nhiên, sau khi nàng chuẩn bị xong những lễ vật này, một người làm ở bên ngoài cung kính nói: "Phu nhân, Trương phủ có người cầu kiến phu nhân."

Trương Khởi "Ừ" một tiếng, nàng còn chưa mở lời, chỉ nghe một tên hộ vệ tiếp lời nói: "Cầu kiến vì chuyện gì?" Nghe giọng nói, lại là cái người lắm mồm đó, chính là Thành hộ vệ thường xuyên bị Lan Lăng Vương giáo huấn.

"Nói là mẫu thân của phu nhân muốn gặp nàng."

"Người thỉnh cầu là ai?"

"Một quản sự tạp dịch trong phòng thập nhị của Trương phủ." Nói tới chỗ này Thành hộ vệ liền cười một tiếng, lạnh lùng nói: "Ngươi đi chuyển lời với người tới, liền nói, thân phận Trương phu nhân cao quý, ở Tề quốc

https://thuviensach.vn

ta đến hoàng hậu cũng khách khí ba phần với nàng. Chỉ là một quản sự tạp dịch trong phòng thập nhị liền muốn mời phu nhân đi, đây chính là thái độ của Trương phủ sao?"

"Vâng."

Người hầu kia vừa đi, Thành hộ vệ liền đi vào. Hắn chống lại ánh mắt kinh ngạc, phức tạp của Trương Khởi bắt tay thi lễ, cung kính nói: "Phu nhân, lang quân có chuyện đi ra ngoài. Hắn đã giao phó, phu nhân ở Kiến Khang mọi chuyện đều đối đãi theo như quy cách của vương phi. Lang quân còn nói, mặc kệ phu nhân đi tới chỗ nào, năm mươi hộ vệ bọn ta phải đi theo."

Hai mắt Trương Khởi trừng càng lớn. Mang theo năm mươi hộ vệ từ trong núi đao biển lửa đi ra ngoài? Đây là đi đánh giặc hay là đi gặp khách?

Thấy nàng không hiểu, Thành hộ vệ cười nói: "Phu nhân không cần lo lắng, chúng ta những người này, không phải xuất thân từ thế gia, thì cũng đến từ gia tộc của quan lại. Đi bên cạnh phu nhân, bảo đảm không làm phu nhân mất thể diện."

Trương Khởi ừ một tiếng, thấy hắn lui ra, đột nhiên hỏi: "Trường Cung hắn, hắn nói đối đãi theo như quy cách của vương phi?"

"Dạ!"

". . . . . Lui ra đi."

"Vâng."

Không đến nửa canh giờ, Thành hộ vệ bên ngoài bẩm: "Phu nhân, Đại quản sự Trương phủ tới, hắn muốn mời phu nhân trở về Trương phủ xem một chút."

https://thuviensach.vn

"Cho vào."

"Vâng."

Trương Khởi đã sớm ăn diện chỉnh chu, được thị tì hầu hạ, nàng đổi qua một bộ quần áo màu vàng kim xen lẫn màu vàng nhạt thường dùng sau khi lên đường.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Khí Phái Phi Phàm

Trương Tiêu thị một mực chờ đợi.

Chỉ trong chốc lát, tiểu quản sự nàng phái đi đã trở lại. Nghe được tiếng bước chân của hắn, Trương Tiêu thị không kiên nhẫn quát khẽ: "Tại sao trở về muộn như vậy?"

Tiểu quản sự cúi đầu bẩm: "Bẩm phu nhân, tiểu nhân gặp phải Đại Lang chủ lúc trở về phủ."

Đại Lang chủ? Đó là tộc trưởng bộ tộc Trương thị. Trương Tiêu thị bất giác ngồi thẳng người, cẩn thận hỏi: "Lang chủ nói cái gì?"

"Lang chủ khiển trách tiểu nhân, hắn nói, bây giờ Trương Khởi đã là khách quý, cả bệ hạ cũng không dám khinh thường. Hắn còn nói…", tiểu quản sự liếc mắt nhìn Trương Tiêu thị, thấp giọng nói: "Lang chủ còn nói, chuyện Trương Khởi hồi phủ, hắn sẽ phái người tiếp đãi, phu nhân bị bệnh, cũng già rồi, không cần đặc biệt tham dự!"

"Cái gì?"

Trương Tiêu thị giận dữ, nàng vọt đứng lên, cao giọng nói: "Ta là mẫu thân của nàng!"

Tiểu quản sự cúi đầu.

Thấy hắn không lên tiếng, Trương Tiêu thị thở hổn hển một hồi lại hỏi thêm: "Nàng ấy đến hay không đến?"

https://thuviensach.vn

"Bọn họ nói, Trương phu thân phận cao quý, ở Tề quốc ta đến hoàng hậu cũng khách khí ba phần với nàng. Chỉ là một quản sự tạp dịch trong phòng thập nhị liền muốn mời phu nhân đi, đây chính là thái độ của Trương phủ sao. Lang chủ nghe xong, liền phái đại quản sự đi mời. Có lẽ không cần đến nửa canh giờ liền vào phủ."

Sắc mặt Trương Tiêu thị càng xanh, thấy nàng thở hồng hộc khạc đờm trong cổ không dứt, tiểu quản sự lặng lẽ lui về phía sau. Mà chúng tỳ nữ, đã vội vã tiến lên vuốt ngực, đấm lưng cho Trương Tiêu thị.

Trương Tiêu thị phát bệnh, vừa uống thuốc vừa xoa bóp, dùng gần một canh giờ mới tốt lên. Mới vừa chuyển tốt, một tỳ nữ ở bên ngoài kêu: "Phu nhân, Cẩm cô tử đã trở lại."

"A Cẩm trở lại? Nhanh, nhanh để cho nàng đi vào."

"Vâng."

Vừa dứt tiếng, Trương Cẩm mặc một bộ hoa phục trên mặt thoa son phấn thật dày, ngẩng cằm, mang theo mấy tỳ nữ đi tới. Trương Tiêu thị đang muốn vẫy tay, một hồi âm thanh trò chuyện ríu rít bên ngoài truyền đến, ngay sau đó, một thiếu nữ cười nói: "Thập nhị bá mẫu. A Thanh đến xem ngài." "Hì hì. Không chỉ là A Thanh nha. Thập nhị bá mẫu, chúng ta cũng tới nha."

Trong tiếng ồn ào, năm sáu thiếu nữ mang theo tỳ nữ của các nàng thong thả bước vào trong.

Những thiếu nữ này, rõ ràng đều là quý nữ con vợ cả của Trương phủ. Vừa nhìn thấy họ. Trương Tiêu thị liền nhăn đầu lông mày, mà lúc này, Trương Cẩm ở bên cạnh kéo cánh tay nàng cười hì hì nói: "Mẫu thân là như vậy. Không phải A Khởi trở về sao? Mà nàng vừa vào phủ, liền được đích thân đại gia gia đi đón. Bọn tỷ muội chưa từng nhìn thấy Trương thị A

https://thuviensach.vn

Khởi nổi danh thiên hạ,vừa đúng lúc. Vậy nên hiện tại cũng đi theo tới đây?"

Trương Tiêu thị nghe vậy, mày nhíu lại, đúng lúc này, bên ngoài truyền tới một tiếng bước chân, "Phu nhân, phu nhân Lan Lăng Vương bái kiến."

Thì ra là nàng còn biết chút lễ nghi. Trương Tiêu thị liếc mắt nhìn chúng quý nữ một cái, chậm rãi ngồi ở trên giường. Sau khi nhấp vài ngụm trà, nàng mới lạnh lùng nói: "Cho mời."

“Vâng.”

Theo âm thanh bên ngoài truyền đến, chúng đích nữ lập tức đều tự mình chọn một vị trí ngồi xuống. Họ nở nụ cười, mang nhiều hứng thú, chờ Trương Khởi đi vào như chờ một hồi xiếc có thể chơi đùa thích thú.

Trương Tiêu thị liếc nhìn các nàng một cái, vừa muốn giao phó đôi câu, chỉ nghe một loạt tiếng bước chân vang lên bịch bịch bịch. Trong nháy mắt, bốn thanh niên dáng người cao gầy, khi giơ tay nhấc chân rất có khí thế đi vào.

Bốn vị thanh niên này, người nào người ấy đều ngọc thụ lâm phong, thân hình cao lớn, phong thái giống như cây tùng, khi giơ tay nhấc chân, có một loại khí chất cao quý thanh tao chỉ con cháu thế gia mới có. Bất đồng với con cháu thế gia phương nam, bên ngoài bọn họ cũng có khí chất cao quý thanh tao, ngoài ra còn có một sự uy nghiêm không nói ra được, dường như phát ra từ trong khí huyết.

Vừa nhìn thấy bọn họ đi vào, chúng nữ đầu tiên là ngẩn ra, trong giây lát cặp mắt không kìm được có chút sáng lên.

Thấy bọn họ đường hoàng tiến vào chỗ ở của phụ nhân, Trương Tiêu thị có điểm bất mãn, nàng đang muốn quát mắng, lại thấy bốn người kia giống như người vô sự, một người đi đến bên cạnh lò sưởi trong tường, lấy ra một

https://thuviensach.vn

ít Long Tiên Hương đốt, một người khác nhìn thoáng qua phòng tối bên trong, vỗ đôi tay.

Theo tư thế tay của hắn, mười mấy người hầu đi vào. Bọn họ đi tới bên cạnh màn cửa sổ bằng lụa mỏng, không đến hai ba cái liền tháo xuống tất cả màn che, thay bằng một loại màn che mỏng trong suốt mà phiêu dật. Lại cắm ngọn nến mới tinh vào toàn bộ lò sưởi bốn phía trong tường.

Người thanh niên thứ ba chắp hai tay dạo qua một vòng ở trong phòng, sau đó liền đi ra ngoài. Đi vào lần nữa thì đã có người hầu cầm hồng gấm thật dày bắt đầu trải xuống bề mặt lối đi.

Hộ vệ thứ tư lại mang theo mấy tỳ nữ, ở trong phòng bày biện một ít chung trà bình rượu quý báu mang hình dáng phong cách cổ xưa, sau đó mới mang mọi người chậm rãi lui ra.

Những người này vừa đến, liền xem nơi này là địa bàn của mình, bắt tay vào bố trí, động tác của bọn họ vừa lưu loát lại an tĩnh, hiển nhiên đã thành thói quen. Vì vậy, không tới nửa khắc đồng hồ, chỗ ở của Trương Tiêu thị, gian phòng luôn tràn ngập mùi thuốc nồng hậu cùng hơi thở âm u, trong nháy mắt trở nên sáng ngời lại ấm áp, khắp nơi còn lộ ra một loại khí thế cao quý kiêu sa . . . . .

Những tỳ nữ trong phòng Trương Tiêu thị, đám người A Hương A Nguyệt, mấy năm nay không có chỗ nào mà không đi theo nàng. Cũng vì vậy, những người này, tất cả đều biết Trương thị A Khởi.

Giờ phút này, những người đó mặc dù lui ra, nhưng Trương Tiêu thị cũng thế, những đám người hầu bên người nàng cũng thế, một đám mắt trừng lớn nói không ra lời. Mãi đến khi Trương Tiêu thị cùng Trương Cẩm liếc mắt nhìn một cái, các nàng mới đồng loạt cúi đầu, nín thở không dám lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Về phần nhóm quý nữ dòng chính cố ý qua đây xem náo nhiệt, một đám càng thêm kinh ngạc choáng váng, thần trí còn chưa quay về.

Tay Trương Tiêu thị đang run rẩy.

Thuộc hạ của Trương Khởi làm những chuyện này, họ không phải chưa từng nhìn thấy. Như Trương phủ trước kia, năm ngoái đại phu nhân mất cũng là như vậy. Bình thường, nàng đi tới đâu, chỉ cần đối phương không phải người trong dòng dõi thế gia như nàng, nàng kia tất nhiên còn chưa đi vào, thuộc hạ của nàng tựa như nước chảy dũng mãnh tràn vào, cho đến khi bày biện từng cái góc của đối phương biến thành kiểu nàng thích nhất, mới cung nghênh nàng vào bên trong.

Thế nhưng, Trương thị A Khởi là ai? Một đứa con gái riêng nho nhỏ, một người ba năm trước đây Trương Tiêu thị phất tay một cái cũng có thể giết chết, lại dám ở bên trong thế gia ngàn năm làm như vậy, giống như đích nữ cực kỳ tôn quý, người còn không hề lộ diện, liền đem đồ vật của nàng, vật nàng yêu thích nhất, mùi hương của nàng tràn ngập từng cái góc trong gian phòng của mẹ cả?

Đây là nhục nhã, đây là nhục nhã cực kỳ ** trắng trợn!

Đáng hận nhất là, lúc gặp phải nhục nhã, Trương Tiêu thị cũng thế, chúng đích nữ cũng thế, lại bị những khí thế bên ngoài không có chỗ nào không phải bề trên, hộ vệ cùng bọn người hầu khi giơ tay nhấc chân, có khí thế xâm chiếm, chấn động đến nói không ra lời.

Đại phu nhân Trương phủ kiêu ngạo nhất, tùy tùng của nàng cũng chỉ là mấy người hầu. Nhưng Trương thị A Khởi này, tùy tùng của nàng sao người người lại giống như quý công tử xuất thân bất phàm, khí phái vô cùng?

Tại lúc Trương Tiêu thị giận đến cả người run rẩy, hoàn toàn nói không ra lời thì một giọng nói trong trẻo cung kính từ bên ngoài truyền đến: "Phu

https://thuviensach.vn

nhân, đã bố trí xong, có thể tiến vào."

"Ừ." Giọng nói nói chữ ừ này mềm mại, vô cùng êm tai, cũng hết sức nhu nhược. Bất tri bất giác, Trương Tiêu thị cũng thế, Trương Cẩm cũng thế, chúng đích nữ cũng thế, đồng loạt quay đầu.

Cửa phòng mở rộng ra, lúc này màn che phất phới, một mùi hương bay tới, sau đó, một tuyệt sắc giai nhân thân mang hoa phục màu vàng, xinh đẹp thướt tha, duyên dáng đi vào.

Gian phòng vốn hết sức sáng ngời, nhưng nàng vừa tiến vào, liền sáng rực thêm vài lần, dường như có một vầng trăng sáng, đang ẩn khuất trong đêm tối từ từ dâng lên. . . . . .

Đây chính là Trương thị A Khởi? Nàng sao trở nên hoa lệ, lộng lẫy kinh người như vậy?

Đang lúc Trương Tiêu thị nghi ngờ, Trương Cẩm vọt đứng lên, chúng nữ trợn to ánh mắt, Trương Khởi xinh đẹp thướt tha, duyên dáng bước vào. Nàng đưa mắt nhìn bố trí trong phòng, khẽ cúi đầu, khóe môi nâng lên hàm chứa một chút bất đắc dĩ, giống như nụ cười giễu cợt. Cho dù là nụ cười kiểu gì, nó nở rộ ở bên môi mỹ nhân, dễ dàng làm ánh trăng kia nhộn nhạo, quyến rũ làm cho không ai có thể mở miệng.

Trương Khởi quả thật có chút bất đắc dĩ, những hành động này đều do những hộ vệ kia tự phát, nàng cũng không có suy nghĩ sâu xa như vậy, có thể nói, nàng chưa từng nghĩ sẽ dùng phương thức như thế này tới đánh vào mặt của Trương Tiêu thị, tới trấn áp người của Trương phủ! Cũng có thể nói, nàng không có nghĩ tới một ngày kia tự mình có thể mang theo khí thế bề trên, hoàn toàn chèn ép mẹ cả nàng.

Trương Khởi uyển chuyển đi tới, hộ vệ họ Thành dẫn nàng, mời nàng ngồi xuống tháp đặt ở chính giữa nhà, "bịch bịch bịch" một loạt tiếng bước chân vang lên, mười hộ vệ Tề quốc tuấn tú mặc quần cao giày bó, thân hình

https://thuviensach.vn

thẳng tắp mang theo sát khí đồng loạt đi tới. Những hộ vệ này nếu như nói là hộ vệ, còn không bằng nói bọn họ đều là lang quân thế gia.

Những hộ vệ mặc trang phục lang quân thế gia đi thẳng tới sau lưng Trương Khởi, sau đó tản ra phân thành hai nhóm bao quanh bảo vệ nàng, sau đó không nhúc nhích!

Tình cảnh này, khí thế kia, không phải một chữ "Quý" có thể nói hết? Nó hiển nhiên do năm phần quyền thế cùng phú quý áp chế, ngoài ra mang theo năm phần hoa mỹ cùng huyết sát! ?

Trong khoảng thời gian ngắn, Trương Khởi không lên tiếng, đám người Trương Tiêu thị cũng không mở miệng.

Hộ vệ họ Thành dùng thủ pháp lưu loát cực kỳ tuyệt đẹp rót cho nàng một chung trà nóng sau đó cung kính đưa đến trên tay Trương Khởi. Trương Khởi nhận lấy, nàng từ từ nhấp một ngụm, nàng vẫn còn chìm trong choáng váng, đang suy nghĩ mở miệng thế nào thì thấy ánh mắt thâm ý của hộ vệ họ Thành truyền đến, lập tức dịu dàng nói: "Quà tặng của ta đâu rồi, mang lên đi."

"Vâng."

Bốn quý giới công tử hoa phục tuấn mỹ gần nhất đi tới.

Trong tay bọn họ xách theo một rương gỗ đơn giản nhất, đơn giản đến nỗi có phần xấu xí không chịu được. Đặt rương gỗ ở trên bàn nhỏ, hai người mở nắp rương ra, từ trong lấy ra mấy cái hộp gỗ.

Bọn họ khiêng rương gỗ vào bên trong thì Trương Cẩm cười lạnh một tiếng, đang chuẩn bị mở miệng nhưng lời nói còn chưa có nói ra, vừa nhìn thấy hộp gỗ trong rương gỗ thì liền thu về.

https://thuviensach.vn

Lấy ra mấy cái hộp gỗ đặt ở trên bàn nhỏ sau đó bọn họ chuyển hướng sang Trương Khởi, đưa tay đè lên trái tim ở ngực, cẩn thận mà cung kính dị thường hướng về phía nàng hành lễ theo lễ tiết Bắc Tề rồi đồng loạt lui ra ngoài.

Trương Khởi vươn tay ngọc thon dài, từ trong lấy một cái hộp ngọc đẩy tới trước mặt Trương Tiêu thị, có chút áy náy nói: "Mẫu thân, A Khởi không biết sẽ đến Kiến Khang, trong lúc vội vàng giữa có phần thất lễ."

Vốn là Trần đế phái người mời nàng và Cao Trường Cung từ Võ Xương trở về, những lời này cũng đã được kể rồi. Lập tức Trương Tiêu thị hừ nhẹ một tiếng, nàng nghiêm mặt âm trầm, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Thất lễ? Ngươi Trương thị A Khởi còn biết hai chữ thất lễ viết như thế nào sao?"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Khí Phái Phi Phàm (Hai)

Lời này vừa nói ra, hộ vệ họ Thành tiến lên một bước, hắn ưu nhã thi lễ với Trương Tiêu thị, tao nhã mà uy nghiêm nói: "Kính xin phu nhân gọi phu nhân nhà ta là Cao trương thị."

Trương Tiêu thị nghe vậy, sắc mặt càng thêm khó coi. Nàng ném vài cái hộp gỗ trên bàn nhỏ cho tỳ nữ A Hương, cười lạnh nói: "Chỉ là một chút rác rưởi vụn vặt, cho ngươi!"

"Vâng."

A Hương vội vàng cẩn thận tiếp được. Dù là nàng tiếp được khá nhanh, nhưng hộp gỗ kia vẫn "phịch" một tiếng rớt xuống đất, sau đó một hồi giòn vang, nắp hộp mở ra, một chiếc trâm cài tóc từ trong hộp bay lên trên không trung lộn một vòng, rơi xuống mặt đất vỡ thành hai khúc.

Động tác này có phần thất lễ, chúng nữ đồng thời cúi đầu nhìn hộp gỗ này.

Chỉ một cái liếc mắt, vài âm thanh kinh ngạc, tiếc hận nho nhỏ kiềm chế đồng thời vang lên.

Phát ra tiếng thét này, không phải mấy tỳ nữ mà là mấy đích nữ Trương phủ. Họ xuất thân phú quý, liếc mắt một cái liền nhận ra, trâm phượng khảm ngọc này rõ ràng Trương hoàng hậu thời Hán đã từng mang. Giá trị của nó không thể đoán được!

https://thuviensach.vn

. . . . . Trương phủ mặc dù cao quý, nhưng Lan Lăng Vương cùng thuộc hạ của hắn đều đoạt được chiến lợi phẩm từ trong tay người Đột Quyết, không có món nào mà không phải vật quý giá do những phú hộ cùng thế gia thành Vũ Uy tích lũy mấy trăm mấy chục năm qua. Vì vậy, trâm phượng khảm ngọc này thích hợp làm đồ cưới của Trương Tiêu, có thể cùng so sánh với giá trị của nó cũng chỉ có bốn năm loại mà thôi.

Rõ ràng là vật trân quý hiếm có như vậy.

Trương Tiêu thị dưới sự kinh hãi, cũng không khỏi có chút hối hận. Mà sắc mặt Trương Cẩm đã đại biến.

Chúng nữ không tự chủ được ngẩng đầu lên nhìn về phía Trương Khởi.

Vẻ mặt Trương Khởi không thay đổi. Nàng còn đang chậm rãi thêm trà vào chén, ngay cả chân mày cũng không có nâng lên một chút: đều là đồ tặng đi. Dù cho không gãy một đoạn cũng không thuộc về nàng, nàng cần gì để ý?

Trương Khởi bình tĩnh, rõ ràng khiến chúng nữ lo lắng không yên. Bất tri bất giác, một đích nữ tiến lên, thuận tay mở ra một cái hộp gỗ khác.

Trong hộp gỗ này để một khối ngọc bội, hình thức ngọc bội cao quý điển hình. Lại vừa nhìn, rõ ràng cũng đến từ trong cung Tây Hán, chính là vật phẩm Hán Thành Đế năm đó mang theo. Dòng chữ phía trên ghi chép rành mạch lịch sử bất phàm của nó!

Chẳng lẽ, trong từng cái hộp gỗ tại đây đều là đồ vật vô giá? Vậy hai thanh niên khiêng rương gỗ đến, bên trong thế nhưng có mười cái hộp gỗ như vậy! Chúng nó bị tùy tiện ném vào trong rương kia, nhìn không ra chủ nhân của chúng có nhiều quan tâm.

Từng đôi mắt trợn to, trong phòng lại yên lặng một lúc.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi nhấp vài ngụm trà, sau đó đặt chung trà ở trên bàn nhỏ: "Tay mẫu thân ta bị trượt, đi mang hộp gỗ chạm khắc sơn thủy (*) đến đây."

(*) chạm khắc sơn thủy: chạm khắc cảnh nước từ trên núi chảy xuống

"Vâng."

Một loạt tiếng bước chân vang lên.

Không bao lâu hộ vệ họ Thành cầm cái hộp gỗ, kính cẩn lễ phép dâng lên trước mặt Trương Khởi.

Trương Khởi đặt nó ở trên bàn nhỏ. Chậm rãi giao cho Trương Tiêu thị, ôn nhu nói: "Mẫu thân, đây một chút tâm ý của A Khởi, kính xin chớ nên. . . . . ."

"Phịch ——" một tiếng, lại một lần nữa. Giọng nói của nàng vừa vang lên, hộp gỗ này bị Trương Tiêu thị vung tay áo một cái, nặng nề rơi xuống đất! Mắt thấy này hộp gỗ này sẽ lại vỡ vụn thì đột nhiên Trương Cẩm xông về phía trước, nàng khom người lại vội vàng đưa tay cứu lấy hộp gỗ.

Không nghĩ tới nữ nhi sẽ đưa tay ra, Trương Tiêu thị giận dữ, nàng oán hận trừng mắt nhìn Trương Cẩm một cái, sắc mặt nhất thời lúc xanh lúc trắng, ngược lại Trương Cẩm tuy là mặt trắng bệch nhưng vẫn nhỏ giọng kêu: "Mẫu thân. . . . . ." Trong giọng nói của nàng mang theo cầu xin. Lúc nàng xuất giá mang theo không ít đồ cưới, nhưng kết hôn hơn hai năm, Trương Cẩm vì vãn hồi tâm của trượng phu cùng mẹ chồng, trên dưới thu xếp thực mất không ít. Hơn nữa người có lòng tính toán, đồ cưới của nàng đến nay không còn một phần ba. Trương Khởi đặt cái hộp gỗ tùy ý ở trên bàn nhỏ, đều có thể làm bảo bối giấu đáy rương của nàng, khiến nàng có thể Đông Sơn tái khởi(*) lúc khốn đốn trong tương lai, nàng thật sự là không nỡ bỏ. Dù cho không còn mặt mũi, nàng cũng không nỡ. . . . . .

https://thuviensach.vn

(*) Đông sơn tái khởi: trở lại như ngày xưa

Trương Tiêu thị bị nữ nhi làm cho giận đến cặp mắt trợn trắng. Mà lúc này, Trương Khởi nhẹ nhàng đứng lên, nàng cúi chào Trương Tiêu thị, mỉm cười nói: "Mẫu thân xem ra đã mệt mỏi, vậy A Khởi cáo lui." Dứt lời, nàng uyển chuyển đứng lên, theo bước đi của nàng mười hộ vệ đồng thời cất bước, vây quanh lấy nàng đi ra ngoài. Rõ ràng chỉ có mười một người, nhưng khí thế kia lại một lần nữa khiến mọi người trong phòng không dám lên tiếng!

Thấy Trương Khởi đi ra cửa phòng, Trương Tiêu thị vụt đứng lên, nàng trừng mắt liếc phía sau Trương Cẩm, ý bảo tỳ nữ đỡ nàng bước nhanh đuổi theo Trương Khởi, nàng vừa di chuyển, chúng đích nữ cũng chuyển.

Trong nháy mắt, Trương Tiêu thị đã đứng ở trên bậc thang, nàng lập tức lớn tiếng nói với bóng lưng Trương Khởi đang muốn đi ra uyển môn: "A Khởi, ngươi vẫn chưa nói cho mẫu thân, ngươi là thiếp phòng thứ mấy của Cao Trường Cung? Xem ra trượng phu của ngươi đối với tiểu thiếp cũng rất để bụng ?" Cùng với giọng nói châm biếm của Trương Tiêu thị đồng thời bên ngoài còn có một giọng nam trầm thấp, thanh nhã êm tai, như băng ngọc chạm vào nhau truyền đến: "A Khởi!"

Gọi lớn Trương Khởi, chính là Lan Lăng Vương.

Hắn sải bước mà đến, tóc đen phất lên, ống quần buộc chặt, giày cao, dưới ánh mặt trời cả người có vẻ cực kỳ cao lớn, phối với khuôn mặt tuấn mỹ vô song phía trên, toàn thân giống như thiên thần không chê vào đâu được.

Trong nháy mắt, Lan Lăng Vương bước vào uyển môn, đi đến bên cạnh Trương Khởi.

Cho dù là Trương Tiêu thị hay là chúng nữ Trương Cẩm, đối với ba chữ Lan Lăng Vương thực là như sấm điếc tai. Người Nam Trần yêu thích tất

https://thuviensach.vn

cả người cùng vật xinh đẹp, đối với đệ nhất mỹ nam đương thời vang danh thiên hạ tất cả đều có cảm giác tò mò, hứng thú. Thậm chí, ở Bắc Tề sử quan còn chưa chú ý đến Lan Lăng Vương thì ở Nam Trần sử quan đã đem hắn ghi chép vào trong truyện ký.

Hơn nữa, từ sau khi đánh một trận tại Võ Uy tên tuổi Lan Lăng Vương càng được dân chúng yêu thích kể ra vô số chuyện xưa thần kỳ.

Nhưng tất cả chuyện xưa này, cũng không bằng tận mắt thấy bản thân hắn còn khiến cho người ta rung động hơn, hắn bước đi dưới ánh mặt trời,tuyệt thế mỹ nam giống như ánh nắng thêu đốt đôi mắt, từng cái giơ tay nhấc chân của hắn đều mang một loại sức quyến rũ khiến người ta hoa mắt —— toàn bộ Nam Bắc triều mấy trăm năm, bàn về nhân cách sức quyến rũ, phong thái tao nhã vô song, trừ hắn ra, còn có người phương nào?

Trơ mắt nhìn Lan Lăng Vương đi tới, nhìn thấy khuôn mặt hắn không chút biểu tình lúc đối diện với Trương Khởi thì không che giấu được dịu dàng và cưng chiều, nhìn thấy hắn cúi đầu không chớp mắt nhìn đứa con gái riêng hèn mọn đó, nhìn hắn cúi đầu cơ hồ là cẩn thận lấy lòng hỏi: “Sao đã đi ra?"

Đối mặt với tuyệt thế mỹ nam người đời chỉ có thể ngưỡng vọng, vẻ mặt Trương thị A Khởi chỉ thản nhiên, nàng chau mày đáp nhẹ một câu: "Thiếp không muốn ở lại."

"Sao thế?" Mỹ nam tử si ngốc nhìn nàng, nụ cười dịu dàng như nước, ân cần nghiêm túc khiến người chua xót: " Mệt mỏi sao?"

"Không phải, chỉ là muốn rời đi."

Trương Khởi vẫn thờ ơ trả lời khiến người khác căm tức.

Tuyệt thế mỹ nam giống như đã sớm đã thành thói quen, hắn nghiêm túc chăm chú nhìn nàng. Dịu dàng đưa tay của mình về phía nàng.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi chớp chớp lông mi thật dài, nhẹ nhàng chìa tay đặt vào lòng bàn tay của hắn, ánh mắt của nàng có chút phức tạp. Hôm nay tất cả quà tặng cũng tốt, phô trương cũng tốt, thậm chí bọn hộ vệ ứng đối cũng tốt đều là do hắn sắp xếp. Vu tâm mà nói, Trương Khởi cũng không muốn nhà mẹ đẻ của mình bị hắn làm cho khiếp sợ, nhưng nàng biết hắn làm như vậy mới đúng.

Dưới ánh mặt trời, nhìn tướng mạo hai người đứng chung một chỗ, chính là một đạo tuyệt thế phong cảnh. Phong cảnh như vậy, thậm chí bất kỳ một con cháu thế gia cao quý nhất, giàu có nhất, không ai bì nổi cũng tự mình cảm thấy xấu hổ.

Bây giờ cũng vậy, bên trên bọn họ, đám người Trương Tiêu thị chỉ cảm bị đoạt mất không khí, thần khí tiêu tan.

Trong giây lát, Trương Tiêu thị tỉnh táo lại, nàng nặng nề hừ một tiếng đột nhiên phát ra tiếng cười lạnh.

Lúc này, Lan Lăng Vương quay đầu lại.

Hắn quay đầu nhìn Trương Tiêu thị, đối diện với phụ nhân ốm yếu này, hắn vô tình liếc mắt qua một cái liền thu hồi ánh mắt, nói với Trương Khởi: "A Khởi. Chúng ta đi thôi."

Lan Lăng Vương khinh thường khiến Trương Tiêu thị là mẹ cả căm tức đứng lên, nàng ho khan một tiếng, nói to với Lan Lăng Vương: "Lan Lăng Quận Vương, A Khởi nhà ta mặc dù chỉ là một thiếp thất của ngươi, đối với Lan Lăng ngươi Trương phủ chính là đại thế gia quyền quý truyền thừa mấy trăm năm, nói thật ra, dòng dõi so với Cao thị Tề quốc các ngươi còn cao quý hơn. Nghe nói vương phi của người rất không thích A Khởi, ngươi ở Lan Lăng nhìn mặt mũi Trương phủ, khiến vương phi của ngươi khoan dung vài phần. Trương Tiêu thị ở chỗ này đội ơn ân tình của Quận Vương cùng vương phi!"

https://thuviensach.vn

Dứt lời, nàng cao ngạo ngẩng đầu lên, lấy thân phận mẹ cả khiêm tốn cúi chào Lan Lăng Vương.

Sau đó, nàng nhìn chằm chằm Lan Lăng Vương, nhìn chằm chằm Trương Khởi, vẻ mặt tựa như chế giễu.

Lan Lăng Vương chậm rãi quay đầu lại.

Hắn nhìn chằm chằm Trương Tiêu thị, chân mày nhíu lại, thản nhiên nói: "Phu nhân sai rồi, A Khởi ở Tề quốc không phải thiếp thất của ta. Nàng là nữ nhân duy nhất của ta." Lan Lăng Vương dùng giọng điệu không kiên nhẫn nói ra, gật đầu một cái với Trương Tiêu thị, nắm tay Trương Khởi liền đi ra bên ngoài.

Lời nói của Lan Lăng Vương, Trương Khởi cũng vậy, chúng hộ vệ cũng vậy, nghe cũng không có để ở trong lòng: hắn nói vốn là sự thật, Trương Khởi đúng là nữ nhân duy nhất của hắn.

Mãi cho đến khi bọn họ đi xa, Trương Tiêu thị cùng chúng nữ vẫn còn ngẩn người.

Đây là lần đầu tiên họ nghe được một trượng phu nói, một nữ nhân nào đó, là phụ nhân duy nhất của hắn. . . . . So sánh với Tề quốc, Nam Trần quý tộc cũng vậy, con cháu Hàn Môn cũng thế, thật sự là có phần phong lưu. Cho dù là thứ dân, chỉ cần hắn có một chút tiền dư, chuyện thứ nhất hắn làm, có thể không hề gia tăng đất đai, mà sẽ là cưới vợ bé, nuôi kỹ thiếp.

Thiếp thất thành đoàn, đối với quý tộc Nam Trần mà nói, là thiên kinh địa nghĩa, là chuyện đương nhiên. Dần dà, đối với quý nữ Nam Trần, cũng là thiên kinh địa nghĩa, là đương nhiên.

Vì vậy, họ không cách nào tưởng tượng sẽ có một người đàn ông như thế đúng lý hợp tình nói, phụ nhân nào đó là phụ nhân duy nhất của hắn. Đây

https://thuviensach.vn

đối với nhóm trượng phu mà nói là vô cùng mất mặt, là chuyện khiến người ta cười nhạo, là chuyện mất mặt hơn nhiều so với ái thiếp diệt thê, hoặc là thiếp thất của hắn mạnh mẽ yêu cầu hắn phù chính lên làm chánh thê.

Huống chi, lời nói này là của nam nhân xuất sắc như thế, xuất sắc hiếm có trên đời! Có cái gọi là "Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng vô song", người trong thiên hạ đều nói hắn là độc nhất vô nhị, một nam nhân độc nhất vô nhị như vậy tại sao có thể ôm lấy một đứa con gái riêng hèn mọn, liền cảm thấy vừa lòng thỏa ý?

Nhìn một đôi đi dưới ánh mặt trời, Trương Cẩm bất chợt che mặt thật chặt. Mà ở phía sau của nàng, một đích nữ bát phòng nhẹ nhàng nói: "Không trách được lấy xuất thân của nàng, cũng muốn làm chánh thê người ta. . . . . Nàng mê hoặc trượng phu chỉ muốn tuân theo nàng, còn nói chuyện say sưa tưởng rằng có thể phóng khoáng rời xa, A Khởi, quả thật có bản lãnh!"

Một người đích nữ khác cũng thở dài nói: "Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng vô song! Một người trượng phu như vậy, một người trượng phu có một không hai như vậy, nàng có tài đức gì? Nàng có tài đức gì!" Đúng vậy, nàng có tài đức gì? Mỗi đích nữ đều ở đây đều nghĩ, nàng có tài đức gì? Trời xanh mắt bị mù sao? Thân phận con gái riêng ti tiện như vậy, ngang hàng với hàng hóa, sinh ra dáng dấp xinh đẹp một chút, liền thành kỹ thiếp,con gái riêng dáng dấp bình thường liền gả cho con vợ kế gia đình giàu có, bệnh tật, tàn phế, vô năng. Nàng có tài đức gì có thể xứng với người trượng phu tốt như vậy? Thậm chí còn độc chiếm hắn?

Người đích nữ thứ ba cũng ở phía sau thở dài nói: "Nếu ta là nàng, cũng sẽ bỏ A Mạc mà lấy Cao Trường Cung. Trong thiên hạ, si ngốc đến thế này, duy chỉ có một người này mà thôi."

Trong giọng nói của các nàng, đều là cảm động sâu sắc cùng hâm mộ.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Người Quen

Nhắc tới Tiêu Mạc, nhiều người đảo mắt nhìn về phía Trương Cẩm. Trương Cẩm không chú ý tới ánh mắt của các nàng, nàng chỉ bụm mặt thật chặt, nước mắt của nàng im lặng chảy ra theo khe hở. . . . . Lúc nàng yêu Tiêu Mạc như si như say thì nàng cũng không dám tưởng tượng, có một ngày Tiêu Mạc chỉ cần một mình nàng. Hôm nay, nàng gả trượng phu, thiếp thất thì có bảy tám người, về phần tỳ thiếp cùng kỹ thiếp vô danh, có đến mấy chục người. Vì vậy, hắn bận rộn như thế, loay hoay hai năm cũng không có thời gian đến nhìn chánh thê là nàng một cái.

Nàng cũng từng nghe người ta nói, nam nhân Tề quốc bình thường chỉ cưới một vợ, hơn nữa đều không cưới vợ bé. Nàng vẫn không tin.

Nhưng hiện tại nàng tin.

Ti tiện như Trương Khởi cũng lấy được người đàn ông ưu tú như thế, toàn tâm toàn ý đối đãi. So với mình, nàng thân là đích tỷ lại giống như hoàng liên, ngay cả trái tim cũng đau khổ!

Sau khi Trương Khởi lên xe ngựa, Lan Lăng Vương nhẹ giọng hỏi: "Lễ vật đã tặng đi?"

Trương Khởi lắc đầu: "Còn có một người." Nàng nhìn Lan Lăng Vương, lại nói: "Quà tặng Cửu huynh, ta tự mình đưa cho huynh ấy." Ý của nàng là muốn một mình gặp Trương Hiên.

Lan Lăng Vương nhíu mày, cuối cùng vẫn lên tiếng: "Cũng được."

https://thuviensach.vn

Dừng một chút, hắn tự tay vuốt ve mái tóc đen của nàng: "Các nàng có nhục nhã nàng?"

Hắn làm ra phô trương cho nàng lớn như vậy, các nàng nào có cơ hội? Trương Khởi lắc đầu một cái, nàng liếc nhìn Lan Lăng Vương, ánh mắt phức tạp, mặc cho hắn ôm mình vào trong ngực.

Xe ngựa từ từ chạy tới sứ quán. Nhìn mặt trời bên ngoài bắt đầu dần dần ngả về tây, Trương Khởi thì thào nói: "Yến tiệc đã bắt đầu."

Lan Lăng Vương ừ một tiếng, nhàn nhạt nói: "Ta sợ nàng bị người ta bắt nạt, liền chạy tới." Hắn sợ nàng bị người ta bắt nạt, không thoát thân được? Có năm mươi người bảo vệ rồi, hắn còn sợ cái gì?

Thời gian này, mỗi hành động, việc làm của Lan Lăng Vương với nàng, Trương Khởi không phải là không để trong mắt.

Đến giờ phút này, nàng cảm thấy, thì ra bắt bản thân hận một người thật không dễ dàng. Nàng rất sợ, rất sợ mình sẽ nhịn không được nhào vào trong ngực của hắn, rất sợ nàng sẽ nhịn không được mà muốn cùng hắn sinh con dưỡng cái, rất sợ nàng biết rõ Lan Lăng Vương phi Trịnh thị là người âm độc khó dây dưa, nhưng vẫn không biết sống chết dán vào. Nhất thời vì để ý nam nhân, không quan tâm tất cả giống như thiêu thân liều mạng lao đầu vào lửa. Giống như nàng ở kiếp trước, giống như mẫu thân của nàng.

Thì ra bắt mình quên đi hắn, bắt mình trước sau phải tỉnh táo lý trí, bắt mình cương quyết buông tha, không dễ như thế!

Trương Hiên trở lại phủ.

Hắn vừa mới vào phủ liền nghe được tiếng bàn luận khắp nơi: "Khởi cô tử rất oai phong!" "Thật không nghĩ đến, một đứa con gái riêng cũng có ngày hôm nay." "Ngươi xem nàng mang theo tùy tùng, quả thật uy phong,

https://thuviensach.vn

ngay cả người hầu tầm thường nhất, xem ra cũng giống con cháu thế gia." "Còn những lễ vật kia, ngay cả mấy vị Thái phu nhân cũng kinh hãi. Chậc chậc, một cái rương kia có hơn mười mấy hộp. Bọn họ nói, cho dù là cái nào cũng có thể biến thành đồ gia truyền đấy."

"Cái này thì có cái gì? Phu quân Khởi cô tử không ngờ ngay trước mặt mẹ cả nàng nói, hắn chỉ có một vị phụ nhân này. Chậc chậc chậc, đây là lời trượng phu có thể nói sao?"

Trong tiếng bàn luận ngổn ngang, một con cháu thế gia khác cười, nói với Trương Hiên: "A Hiên, người muội muội này của ngươi, đã được sử quan ghi chép vài điều rồi. Xem ra sau này ngươi có phiền toái gì, có thể xin nàng giúp đỡ."

Trương Hiên lắc đầu, trong chớp mắt cũng cười: "Nói cũng phải. . . . . Đi tới đâu, những người đó không phải bàn tán về Lan Lăng Vương, thì là nói muội muội này của ta. Bọn họ đều nói, sớm biết Trương thị A Khởi sau này lớn lên xinh đẹp như vậy, ban đầu không nên tiện nghi cho Cao Trường Cung." Nghĩ tới đây, hắn hài lòng gõ trán: "Mấy năm nay ta vẫn lo lắng cho nàng, nhưng mà bây giờ tốt lắm, không cần để ý."

Hắn mới vừa nói tới đây. Một phụ nhân gầy đến da bọc xương, thực tế chỉ có mười mấy tuổi, xem ra lại giống hai mươi mấy tuổi, vội vàng đi về phía hắn. Nàng không chú ý tới trong xe ngựa Trương Hiên còn có người khác ngồi, lại gần nói: "Cửu huynh, muội quên hỏi A Khởi, A Mạc hiện tại ra sao, huynh nhìn thấy nàng, giúp muội hỏi một câu." Mở miệng chính là Trương Cẩm, Tiêu Mạc là người nàng khắc vào trong lòng, chưa bao giờ quên, nhưng mới vừa rồi bị sự phô trương của Trương Khởi làm kinh hãi, chấn động ngay cả chuyện quan trọng như vậy cũng quên nói.

Không chỉ vậy, Trương Cẩm thậm chí cảm thấy, Trương Khởi từ đầu đến cuối không chú ý tới nàng, là một đích tỷ, nàng rõ ràng nhìn thấy nhưng

https://thuviensach.vn

căn bản không để ý, càng không nhận ra. Loại trực tiếp không nhìn này, hiện tại sau khi nàng bình tĩnh, vừa nghĩ lòng tựa như sôi sục hoảng sợ.

Trương Hiên lên tiếng: "Được." Hắn nhìn Trương Cẩm, căm hận nói: "A Cẩm, sao muội gầy thành bộ dáng này? Họ Phùng có phải còn không vào phòng muội không? Cửu huynh hiện tại cho người đi đánh hắn một trận!"

Trương Cẩm lắc đầu, không đợi nàng mở miệng, Trương Hiên lại nói: "Chỉ là A Cẩm muội cũng vậy, A Mạc đã đi lâu như vậy, sao muội còn nhớ hắn?"

Trương Cẩm không thích nghe hắn nói mãi, nghiêm mặt nói to: "Chuyện muốn nói đã nói, huynh đừng lo nhiều chuyện như vậy!" Dứt lời đầu liền quay đi.

Nhìn bóng lưng Trương Cẩm, Trương Hiên có chút khó chịu, hắn nói thầm: "A Cẩm, muội chỉ lớn hơn A Khởi một tuổi." Lại nhìn mặt Trương Cẩm trắng bệch, tiều tụy cũng không nén được giận, thân thể, phong thái cùng tinh thần, càng thêm một trời một vực!

Chớp mắt buổi chiều đã đến.

Tối hôm nay, Hoàng đế Trần quốc vì Lan Lăng Vương đường xa đến mở tiệc tẩy trần. Nhớ ngày đó hắn tặng Trương Khởi, chẳng qua là rảnh rỗi hạ một quân cờ, cũng không nghĩ đến, giờ này ngày này, quân cờ rảnh rỗi này trở thành một quân cờ tuyệt không thể tả!

Nhìn đường phố bên ngoài xôn xao như cũ, trời chiều cùng dần dần trầm xuống, Trương Khởi cắn môi, nhỏ giọng nói: "Ta có chút căng thẳng."

Lan Lăng Vương đã mặc y phục xong, hắn đi đến phía sau nàng, nhận lấy lược ngọc trong tay tỳ nữ, vừa chải tóc cho nàng, vừa nhỏ giọng nói: "Không phải căng thẳng."

https://thuviensach.vn

Hắn dựa vào nàng gần như thế, khi nói chuyện hơi thở ấm áp phả vào trên gáy nàng. Cảm thấy hắn chải tóc cẩn thận cùng dịu dàng, Trương Khởi rũ mắt xuống. Một lúc lâu, nàng cúi đầu nói: "Trương Thập Nhị lang cũng sẽ đi, chàng nói hắn nhìn thấy thiếp, có hối hận hay không?"

Hối hận ban đầu vứt bỏ nàng, hối hận ban đầu đón nàng trở lại Trần phủ, coi nàng như một người có cũng được mà không có cũng không sao?

Lan Lăng Vương cúi đầu, hắn nhẹ nhàng in lên gáy nàng một nụ hôn, theo động tác của hắn, tay chân Trương Khởi cứng đờ. Lan Lăng Vương giống như không biết mình làm cái gì, nhỏ giọng nói: "Sẽ, hắn sẽ hối hận."

Kỳ thật hắn và nàng giống nhau, trong lòng đều hiểu rõ, Trương Thập Nhị lang tuyệt đối không hối hận. Nhưng hắn còn dịu dàng, tự nhiên lừa gạt nàng như vậy.

Lông mi thật dài của Trương Khởi như quạt lông chớp chớp. Một lúc lâu, nàng nhẹ nhàng nói: "Đáng tiếc mẫu thân không có ở đây."

Một khắc đồng hồ sau, xe ngựa hai người chạy ra khỏi phủ Sứ giả.

Đi trên đường Thanh Thạch quen thuộc, nhìn lầu các ngõ phố hai bên bên đường, gió đêm thổi. Nhìn lên bầu trời nhàn nhạt, ánh nắng chiều như có như không, Trương Khởi chợt có chút say.

Xe ngựa chạy vào hoàng cung, còn chưa dừng lại, một giọng nói phức tạp khẽ gọi từ phía sau truyền đến: "Trương thị A Khởi?"

Giọng nói này có chút quen tai.

Trương Khởi quay đầu lại. Xuyên qua mũ sa, nàng nhìn thấy một khuôn mặt quen thuộc, rõ ràng thành thục hơn rất nhiều. Trên gương mặt này có mấy phần tuấn tú, nhiều hơn là phần lõi đời, bị cuộc sống dằn vặt.

https://thuviensach.vn

Người này chính là Trần Ấp.

Trần Ấp yên lặng nhìn Trương Khởi, hắn đang muốn nói gì nữa, chỉ nghe một hồi tiếng cười truyền đến: "Lan Lăng Quận vương, Trương phu nhân, bệ hạ phái chúng ta ra nghênh đón. May mắn tới kịp lúc." Hoàng công công được bệ hạ tin dùng nhất dẫn theo mười mấy người vội vàng nghênh đón.

Thấy Hoàng công công, đầu Trần Ấp đang ngẩng cao liền rụt xuống.

Lan Lăng Vương đi xuống xe ngựa, hắn đi tới chỗ Trương Khởi bên cạnh xe ngựa. Đón lấy tay của nàng đi xuống, thuận tay tháo mũ sa của nàng.

Cùng với mũ sa lấy xuống, trong nháy mắt, một luồng ánh sáng không gì sánh kịp như kim châm vào mắt Trần Ấp, nhưng hắn không nháy mắt, cặp mắt hắn mở thật to, không dám tin, ngơ ngẩn chăm chú nhìn Trương Khởi, thẳng qua lúc lâu, mới hít vào một hơi.

Hắn đột nhiên hiểu được tại sao khi Trương Hiên nói đến dung mạo của Trương Khởi thì sẽ ấp úng, vẻ mặt kỳ quái, thì ra là, chỉ ba năm không gặp, tiểu mỹ nhân mềm mại ngày xưa hôm nay đã là tuyệt thế giai nhân, phong hoa tuyệt đại.

Giai nhân như vậy, cho tới bây giờ chỉ xuất hiện tại sử sách, ở trong truyện ký, chân thực đối mặt mà chăm chú nhìn vào như vậy, quả thực khiến người ta chấn động vô cùng, trong chớp mắt, Trần Ấp có cảm giác đã sống uổng phí cả đời này.

Bất tri bất giác, hắn che lồng ngực của mình, bất tri bất giác, hắn phát hiện hai chân của mình như nhũn ra. Bất tri bất giác, hắn hối hận ruột gan như đứt từng khúc!

Một mỹ nhân tuyệt sắc như vậy, hắn lại chỉ gặp thoáng qua. Nếu như, nếu như năm đó hắn cương quyết một chút, nếu như hắn nghiêm túc một

https://thuviensach.vn

chút nữa, nhiều hơn nữa một chút công sức, thì người ôm mỹ nhân hàng đêm ** này, chẳng phải là Trần Ấp hắn sao?

Trương Khởi không chú ý tới Trần Ấp lộ ra trò hề, nàng và Lan Lăng Vương đi theo sau lưng Hoàng công công, bước lớn đi đến điện Thái Âm .

Trong điện Thái Âm, đã sớm đèn đuốc sáng rỡ, trên quảng trường đốt một đống pháo hoa, vô số thế gia công tử trường bào váy dài nhanh nhẹn đi đến.

Pháo hoa màu đỏ, mùi thơm ngát lan tỏa, nam nữ quý giới hoa mỹ, giờ khắc này bên ngoài điện Thái Âm, tràn đầy hơi thở mùa xuân.

Yến tiệc hôm nay, chiêu đãi một đôi tuấn nam mỹ nữ thế gian hiếm thấy, đây là việc quan trọng với cả Trần quốc. Vì vậy, mặc kệ là con cháu Vương Tạ, hay là hoàng tử hoàng tôn ở Tô Hàng phía xa đều cố ý tới đây.

Cùng lúc đó, có một chiếc xe ngựa khác vội vàng chạy vào trong cung. Một người trung niên nhìn điện Thái Âm xa xa phía trước đốt pháo hoa, nhìn sang một bên vội vàng dặn dò: "Thập nhị lang, chuyện này liên quan đến tiền đồ của ta và ngươi, ngàn vạn lần phải nhớ." Đảo mắt hắn lại nói: "Cao Trường Cung đó mặc kệ nói thế nào, cũng là con rể của ngươi, nhạc phụ mở miệng xin con rể giúp đỡ, đó là cử chỉ thiên kinh địa nghĩa, ngươi ngàn vạn lần không thể nhụt chí!"

Nghe thấy cấp trên nhiều lần giao phó, trung niên Trương Thập Nhị lang tuấn tú có chút ngập ngừng, hắn nhìn phía trước, nhỏ giọng nói: "Hoàng công công, ta chỉ sợ mọi người thổi phồng mọi chuyện lên, nữ nhi kia của ta cũng chỉ là đứa con gái riêng, thấp hèn giống như bùn đất, Cao Trường Cung này đường đường là trượng phu, làm sao có thể vì nàng mạo hiểm lớn như vậy?"

Nghe thấy lời nói của Trương Thập Nhị lang, Hoàng công công giận đến dựng râu trợn mắt, thấy hắn muốn quát lớn, Trương Thập Nhị lang vội

https://thuviensach.vn

vàng nói: "Được được, ta nhất định sẽ nghe theo nói. Lại nói thực, A Khởi ở Trương phủ ngoan ngoãn nghe theo ta, nàng không dám làm trái ý người cha này!"

"Không dám là tốt rồi! Nếu không, ngươi biết sẽ có hậu quả gì!"

"Dạ dạ."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Người Quen (2)

Trong diện Thái Âm càng ngày càng ồn ào sôi nổi, cùng đám con cháu thế từng người đi vào, Trần đế đi vào trong điện dưới sự vây quanh của hái giám cùng cung phi.

"Bệ hạ, nô tì nghe người ta nói, Trương thị A Khởi sắc đẹp khuynh thành, nô tì thật sự không dám tin đâu." Một cung phi mắt to mũi cao, mặt mày xinh đẹp cười hì hì nói. Cung phi này họ Vương tên Diễm, hơn hai năm trước hoàng thượng để ý thế gia, rất nhiều quý nữ thế gia vào cung làm phi đều bị "Bạo bệnh mà chết" , Vương Diễm trước mắt là con gái Vương thị Toánh Xuyên, lại là người duy nhất tránh được đại nạn, không thể nói là không kỳ lạ.

Mà nguyên nhân thật sự là, nàng do bệ hạ tự mình chọn lựa ra. Đó là lần đầu tiên Cao Trường Cung tới Trần, Trương Khởi, Trương Nhân, còn có Vương Diễm xuất thân thấp hèn bị thế gia lựa chọn ra, đứng ở trong điện điện này mặc cho Sứ giả hai nước Tề Chu chọn lựa thì Vương Diễm dùng tâm kế, lấy được sự yêu thích của Trần đế, nàng liền có địa vị như bây giờ.

Có thể nói, Trương Khởi hay Cao Trường Cung đều là người quen đối với Vương Diễm mà. Một lần thiết yến kia, cũng chỉ là ba năm trước, khi đó Trương Khởi không tầm thường chút nào, nàng thật không tin, chỉ là thời gian ba năm, làm sao biến một nữ nhân bình thường thành mỹ nhân tuyệt sắc? Hừ, chẳng qua do thế gian thổi phồng lên thôi!

Nghe thấy ái phi nghi ngờ, Trần đế trẻ tuổi tuấn nhã cũng cười ha ha nói: "Trẫm cũng không tin." Hắn chậm rãi nói: "Trẫm cũng gặp Trương thị mấy

https://thuviensach.vn

lần, trẫm cũng không nguyện ý tin tưởng mình để một Vương Chiêu Quân chạy mất.

Trong khi cười nói, Trần đế đã bước vào trong cung, đang lúc mọi người ở trong đồng loạt hành lễ, hắn khẽ gật đầu, đi tới tháp chủ ngồi xuống.

Mới vừa ngồi vào chỗ của mình thì nghe được giọng nói bén nhọn của một thái giám truyền đến: "Tề —— Lan Lăng Vương đến!" "Lan Lăng Vương phu nhân Trương thị đến!"

Giọng nói bén nhọn vang dội xé rách bầu trời đêm. Làm Thái Âm điện ban đầu vốn ầm ĩ, trong nháy mắt yên tĩnh.

Vù vù vù, mọi người đồng loạt quay đầu, mắt đồng thời mở to nhìn lối đi vào đại điện.

Lúc bên trong vô cùng yên tĩnh ở, một người thanh niên cao chân dài, trong tuấn mỹ lộ ra sự lạnh lùng trong trẻo như ánh trăng, lại lộng lẫy cao quý, uy nghiêm đi vào.

Đột nhiên nhìn thấy người thanh niên này. Chúng người Trần nhất thời trừng lớn mắt. Bất giác bọn họ đồng thời nghĩ thầm: Đúng là thiên hạ tam quốc, Lan Lăng vô song, phong thái như thế cho dù là Phan An trước kia, cũng chẳng qua chỉ như thế này?

Lúc mọi người ở bên trong yên lặng, thanh niên dừng bước nhìn phía sau lưng.

Một người thiếu nữ xiêm y màu vàng , thướt tha duyên dáng đi vào.

Người thiếu nữ này vừa vào bên trong, mọi người chỉ cảm thấy ánh sáng trước mắt chói lọi, thì ra là liền ánh sáng trong Thái Âm điện chiếu lên người, sáng lên vài lần!

https://thuviensach.vn

Người thiếu nữ trước mắt này, mặt mày như vẽ, trong mắt lưu động một lớp sương mù ánh sáng như mừng như giận, môi anh đào, mũi đẹp đẽ tinh xảo, không gì không đẹp. Mà khiến mọi người rung động, không phải là nàng ngũ quan, mà là ánh sáng bao phủ toàn thân nàng.

Như khói giữa Tây hồ, như sương trong ánh trăng, như ráng mây bên bờ biển, vô cùng lộng lẫy vô cùng xinh đẹp, vô cùng thanh thoát vô cùng quyến rũ, phong độ tư thái của mỹ nhân này tự nhiên thông suốt!

Huống chi, với ánh sáng rực rỡ vô cùng này, thiếu nữ để lộ cổ tay trắng nõn bên ngoài, eo nhỏ nhắn, chân đẹp, khiến người ta cảm thấy mềm mại giống không xương?

Thiếu nữ đi vào trong điện, ánh mắt nhìn một vòng mọi người trong điện, sau đó nhìn về phía người trong lòng của nàng.

Chỉ là một cái liếc mắt như vậy, các nam nhân trong điện, đột nhiên sinh ra một loại tình cảm hâm mộ cùng đố kỵ nói không nên lời.

Đây chính là Trương thị A Khởi sao? Quả nhiên nghiêng nước nghiêng thành.

Giữa lúc mọi nơi vẫn im lặng, Lan Lăng Vương cảm thấy ánh mắt chúng người Trần vô cùng nóng bỏng, khẽ nhíu mày, nghĩ thầm: những người Trần, cũng quá háo sắc.

Hắn bước lên một bước, nắm chặt tay Tương Khởi, cất bước đi tới chỗ Trần đế.

Đi vào trong điện, hắn thi lễ với Trần đế, sau đó cung kính nói: "Tề Lan Lăng vương tham kiến Trần hoàng bệ hạ." " Cao Trương thị tham kiến hoàng đế bệ hạ."

https://thuviensach.vn

Hai người vừa dứt lời, Trần đế liền đứng lên, hắn cười ha ha nói: "Mau đứng lên mau đứng lên." Đợi hai người cúi chào xong, ánh mắt của hắn không tự chủ chuyển sang Trương Khởi vô cùng hoa mỹ, đột nhiên thở dài nói: "Lại nói, trẫm cũng là bà mai của hai người các ngươi đấy. Nhớ ngày đó, Lan Lăng Vương ngài, mắt nhìn lần đầu tiên liền chọn trúng cô tử Trương thị này. Sau khi khéo léo từ chối, trong lòng trẫm lo lắng, liền cho người đưa Trương thị về trong tay Quận Vương.

Nói tới đây, thấy ánh mắt Lan Lăng Vương nhìn mình cung kính một chút, hiển nhiên thừa ân tình của mình, Trần đế lại cười ha ha nói : “Chỉ là trẫm thật sự không ngờ, Trương thị ngày đó, giờ sắc đẹp tuyệt trần như thế, làm trẫm thực sự hổ thẹn!”

Trong giọng nói của hắn, chính hắn cũng không có nhận thấy sự nuối tiếc, mất mát, có lẽ còn có giải thoát.

Làm một minh quân dã tâm hừng hực, một lòng muốn quốc gia lớn mạnh, bỏ lỡ một mỹ nhân như vậy, có lẽ là may mắn?

Sau khi Trần đế cảm thán một phen, thấy khắp nơi vẫn yên lặng, liền cười ha hả, nói: “Mỹ nhân đã có chủ, chư khanh cũng không cần ngẩn ngơ nữa, đến đây, uống rượu uống rượu.”

Bệ hạ mở miệng, mọi người tất nhiên nghe theo, vì vậy trong điện tiếng cười dần dần nổi lên.

Lúc hai người Lan Lăng Vương ngồi xuống tháp thì Trần Ấp cùng Trương Thập Nhị lang cũng tới.

Thấy Trương Thập Nhị lang vào bên trong, mọi người nổi lên cười đùa. Thỉnh thoảng có người chỉ hướng Trương Khởi ngồi ở phía trước, nhìn Trương Thập Nhị lang cười nói.

https://thuviensach.vn

Trong những tiếng cười tại đây, Trương Thập Nhị lang liếc mắt nhìn Hoàng công công bên cạnh, thấy đối phương gật đầu, lập tức cất bước đi tới chỗ Trương Khởi cùn Lan Lăng Vương.

Trương Khởi mới ngồi xuống không lâu, liền nghe được một giọng nói vang lên: “A Khởi……”

Trương Khởi ngước mắt.

Nàng vừa ngước mắt, nàng chống lại vẻ mặt ngẩn ngơ của Trương Thập Nhị lang. Thời gian không quá ba năm, cái này lão lang quân Trương phủ sống an nhàn sung sướng, rõ ràng tiều tụy hơn nhiều, thấy ba tầng nếp nhăn trên trán, hiển nhiên cuộc sống của hắn cũng không tốt như vậy.

Trương Khởi từ từ đứng lên, nhìn hắn, nàng cúi đầu xuống vái chào nói: “Phụ thân.”

“Ôi chao!” Cặp mắt Trương Thập Nhị lang phát sáng, hắn tiến lên một bước đỡ Trương Khởi, “Hài tử, phụ thân mấy năm qua vẫn nghĩ….” Mới nói tới đây, hắn đã không nói nổi nữa. Vẫn là Trương Khởi lặng lẽ lui về phía sau nửa bước, tránh khỏi tay đỡ của hắn.

Trương Khởi nhìn Trương Thập Nhị lang, tròng mắt nói: “Phụ thân cần gì nói dối, người cũng chưa từng nhớ nhung ta.”

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Trương Thập Nhị lang lúc trắng lúc xanh, hắn lúng túng một lúc lâu, mới nhỏ giọng nói: “A Khởi, dung mạo con, thật giống mẫu thân con…Năm đó, nàng cũng rất đẹp”, hắn nhìn Trương Khởi ánh mắt có chút ngẩn ngơ, “Khi đó ta cùng với nàng mới quen biết, nàng rất hoạt bát, khiến người ta thích, nàng…”

“Không cần nói đến mẫu thân!” Trương Khởi bỗng nhiên ngẩn đầu, nàng lẳng lặng nhìn Trương Thập Nhị lang, lạnh lùng nói: “Dung mạo của nàng đẹp nhất nhưng trong mắt người cũng chỉ là một dân đen! Nàng khiến

https://thuviensach.vn

người thích, người cũng có thể không chút do dự vứt nàng, cho nên không nên nhắc tới mẫu thân ở trước mặt ta!”

Một lần nữa, Trương Thaaoj Nhị lang bị nghẹn sắc mặt một mảng xanh trắng.

Trương Khởi hít một hơi thật sâu, nàng liếc mắt nhìn mọi nơi. Thấy có không ít người nhìn chăm chú về phía này, lập tức nhẹ giọng nói: “Phụ thân, người trở về sập đi thôi.”

Nhưng hắn tới gặp Trương Khởi lần này là có nhiệm vụ, hắn sao có thể trở về như vậy? Sững sờ một lát, Trương Thập Nhị lang lúng ta lúng túng nói: “A Khởi, là cha muốn cùng Lan Lăng Quận Vương nói chuyện…..” Mới nói tới đây, ống tay áo của hắn bị người nhẹ nhàng kéo, đồng thời giọng nói của Hoàng công công từ phía sau truyền đến: “Thập Nhị lang, ta thấy Lan Lăng Vương hiện tại chưa chắc có thời gian, không bằng ngày khác nói sau.”

“Được được, hôm khác nói sau, hôm khác nói sau.”

Trương Thập Nhị lang vội vàng đáp. Hắn đi théo sau Hoàng công công đi ra mấy chục bước, đột nhiên Hoàng công công dừng bước chân, quay đầu lại nhỏ giọng mắng: “Sao ngươi lại như vậy? Sinh ra một nữ nhi như hoa như ngọc như thế, lại giống như kẻ thù với nàng?” Hoàng công công chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn hắn chằm chằm, lắc đầu cả giận nói: Vừa rồi ánh mắt kia của bệ hạ ngươi có thể có thấy? Lấy tâm địa sắt đá của bệ hạ, cũng động lòng với con gái của ngươi. Nữ nhi như vậy nếu lợi dụng tốt không thua gì mười vạn đại quân, ngược lại ngươi một không biết ngày thường nàng nhan sắc khuynh quốc như thế, hai chưa từng ân đức với nàng. Ngươi …ngươi thật là vô năng!”

Bên này Trương Thập Nhị lang đứng thẳng lần lượt bị mắng, bên kia Trương Khởi hơi nhếc môi, vẻ mặt có chút ấm ức.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng không vui, Lan Lăng Vương nắm tay của nàng, nhỏ giọng nói: “A Khởi……”

Mới gọi hai chữ, Trương Khởi bỗng nhiên quay đầu lại, nàng chăm chú nhìn hắn, khàn giọng cúi đầu mắng: “Chàng đừng gọi ta, chàng cũng không phải người tốt!” Nàng hít mũi, chịu đựng nước mắt tràn ra mi, nghẹn ngào nói: “Chàng cũng là người khốn kiếp, khốn kiếp!”

Cảm thấy tính cảm của nàng trào lên, Lan Lăng Vương vội vàng đưa tay ôm nàng trong ngực. Ôm nàng, đem mặt của nàng chôn ở trước ngực mình, Lan Lăng Vương không nhìn ánh mắt hâm mộ nén tới từ bốn phía, cúi đầu hôn lên tóc đen của Trương Khởi, khàn khàn nói: “Nhưng mà, ta sửa đổi……A Khởi, ta sửa đổi.” Giọng nói mơ hồ có uất ức.

Trương Khởi biết mình không thể thất lễ, ít nhất trong trường hợp này không thể thất lễ. Vì vậy, nàng cố gắng dời đi sự chú ý của mình, cố gắng không để cho mình suy nghĩ Trương Thập Nhị lang cùng tên khốn kiếp ôm mình này.

Thẳng qua một lúc lâu, nàng nhỏ giọng nói: “Buông thiếp ra.” Giọng nói cũng như đã bình tĩnh.

Lan Lăng Vương buông tay, Trương Khởi ngồi xuống liền sửa lại tóc, cúi đầu chuyên chú nhìn sàn nhà, nhìn mũi chân mình.

Bữa tiệc tối nay, là đón gió tẩy trần cho hai người Lan Lăng Vương. Sau khi Trần đế nói mấy câu, thỉnh thoảng liền có quý tộc tới mời rượu. Lan Lăng Vương đứng lên, trước mặt mọi người tính uống mấy ly rượu.

Thấy bên cạnh thanh tịnh chút, Trương Khởi lấy khăn tay ra, lặng lẽ ở khóe mắt đè.

Đúng lúc này, một giọng nói gọi: “A Khởi.”

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ngẩng đầu lên, nhìn người tới, nàng một lần nữa cúi đầu: “Là Trần Ấp.” Trong lòng nàng ấm ức, giọng nói chỉ qua loa cho có lệ.

Trần Ấp lại sáp đến, hắn si ngốc nhìn nàng, lúng ta lúng túng nói: “A Khởi, ta…ta thật vui khi gặp nàng.” Chớp mắt, hắn lại hỏi: “Cao Trường Cung đối xử với nàng có tốt không?” Hắn nghiêm túc nói: “Nếu như hắn đối xử không tốt với nàng, A Khởi nàng hãy nói với ta, ta…ta liều mạng cái gì cũng không cần, cũng muốn dẫn nàng rời khỏi hắn!”

Lời này nói xong, thật giống như giữa bọn họ có tình cảm sâu đậm. Trương Khởi ngước mắt lẳng lặng nói: “Hắn đối xử rất tốt với ta.”

“Nhưng nàng mới vừa chảy nước mắt, hắn khiến nàng chảy nước mắt, nhất định là đối xử không tốt với nàng. A Khởi, nàng không cần gạt ta!” Trần Ấp nói tới đây, giọng nói đã có điểm hưng phấn. Hắn mong đợi nhìn Trương Khởi, muốn từ trong miệng của nàng lấy được đáp án thực ra Lan Lăng Vương đối xử không tốt với nàng.

Khi hắn chờ mong nhìn nàng, Trương Khởi chậm rãi nói: “Hắn đối với ta như trân tựa bảo, chưa từng hai lòng. Liếc nhìn Trần Ấp một cái, Trương Khởi đột nhiên hỏi: Trần lang ngươi thì sao? Ngươi nạp mấy thiếp phòng, phủ, có bao nhiêu nữ nhân?”

Lời này vừa nói ra, Trần Ấp nhất thời cứng lại một chỗ. Nhìn vẻ mặt của hắn, Trương Khởi sao còn không rõ đạo lý? Nàng chua mày lại, nhàn nhạt nói: “Ta mệt mỏi.”

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Hoan Ái

Ý tứ câu kia ai cũng hiểu, hắn là đang muốn đuổi người.

Trần Ấp ngẩn ngơ, không muốn rời đi nhưng lại không tiện mở miệng, vừa đúng lúc này, Trương Hiên đi tới, nói: "A Ấp, huynh tới đây làm gì?". Hắn cười lộ ra hàm răng trắng như tuyết, nói tiếp: "Đúng rồi, mấy nữ nhân kia của huynh không phải ầm ĩ đến lật trời sao? Hiện tại đã tốt hơn chút nào chưa?"

Thấy Trương Hiên nhắc đến điều này trước mặt Trương Khởi, sắc mặt Trần Ấp liền đại biến, Trương Hiên cười ha ha hai tiếng rồi gạt hắn ta sang một bên. Sau đó đi tới trước mặt Trương Khởi, ngồi xuống bên cạnh nàng, nhẹ giọng hỏi: "A Khởi, mới vừa rồi không cãi vã với phụ thân đấy chứ?"

Trương Khởi gật đầu, nhỏ giọng đáp: "Muội nói với ông ấy mấy câu thôi!".

Trương Hiên thở dài một cái, nói: "Đúng rồi, ban ngày Tộc trưởng có nói với huynh, muốn mời muội đến phủ thăm thú một chút."

"Muội biết rồi."

Trương Hiên kề tới gần khẽ nói: "Vương Minh phi nãy giờ cứ một mực nhìn muội, muội biết nàng ta sao?". Trương Khởi liếc phía trước một cái, gật đầu đáp: "Biết, nàng ấy là Vương Diễm."

Nói xong, Trương Khởi liền nghĩ tới một chuyện, nhẹ giọng nói: "Cửu huynh, muôi còn có lễ vật chưa đưa cho huynh. Hôm nào huynh tới phủ Sứ

https://thuviensach.vn

Giả một chuyến nhé".

"Lễ vật? Tốt, tốt, những lễ vật mà A Khởi đưa đến, đều có giá trị trân quý cả. Vi huynh đã sớm muốn hỏi muội!". Vừa nói đến đây, Trương Hiên ngẩng đầu nhìn sang bên kia: "Có người gọi huynh đi sang, A Khởi, hôm nào huynh sẽ tới gặp muội".

"Vâng."

Trương Hiên vừa đi, Lan Lăng Vương liền tới. Hình như hắn uống hơi nhiều, hơi thở phả ra đều mang mùi rượu.

Khi bữa tiệc kết thúc, rõ ràng là Lan Lăng Vương đã bị chuốc say, bước đi có hơi chệch choạc. Trương Khởi mấy lần muốn đỡ, mới vừa vươn tay liền bị hắn kéo vào trong ngực.

Thật may là vừa ra khỏi điện Thái Âm, lập tức có hộ vệ chạy tới nghênh đón. Bọn họ mới vừa đỡ Lan Lăng Vương lên xe ngựa, liền nghe được Lan Lăng Vương la ầm lên: "A Khởi đâu? Sao lại không thấy A Khởi? Hay là ta đã đánh mất rồi?". Vừa nói đến hai chữ "đánh mất", hắn vọt ngồi xuống, cặp mắt say đến mê mang mở ra thật to, cho đến khi Trương Khởi bước lên xe ngựa ngồi vào chỗ của mình, hắn vẫn còn ngây ngốc nhìn chằm chằm.

Mở to mắt nhìn một hồi, Lan Lăng Vương đột nhiên vươn tay bẹo má nàng.

"A" một tiếng, Trương Khởi bị béo đau, ôm lấy má, tức giận trừng mắt nhìn Lan Lăng Vương.

Thấy nàng kêu đau. Lan Lăng Vương liền thở phào nhẹ nhõm, hắn thở ra một hơi, vui mừng nói: "Thì ra là A Khởi thật. Là ai đã nhặt về? Ta muốn cảm tạ người đó. Người đâu, mau tới đây."

Mấy hộ vệ vội vàng lại gần, thưa: "Quận Vương?"

https://thuviensach.vn

"Thưởng! Người nào đưa A Khởi trở lại, thưởng cho hắn 1000 Kim!"

Mấy hộ vệ kia chưa từng thấy qua Quận Vương nhà mình như vậy ? Từng người một đều cảm thấy thực choáng váng.

Trương Khởi thấy thế, liền vội vàng tiến lên, một tay che miệng Lan Lăng Vương, vừa nhỏ giọng nói với chúng hộ vệ: "Hắn uống say rồi. Các ngươi kéo màn xe xuống, hắn nói gì cũng đừng để ý."

"Vâng."

Mấy hộ vệ mới vừa đi xa, liền nghe được trong xe ngựa truyền đến một tiếng thét kinh hãi, không nhịn được liền quay đầu lại. Vừa vặn lúc này, một trận gió thổi qua màn xe, bên trong, hai tay Lan Lăng Vương đang nâng mặt Trương Khởi, cắn lên môi của nàng. Nhìn dáng vẻ kia có vẻ cắn không nhẹ, khiến Trương Khởi đau đến mức phải kêu lên.

Chúng hộ vệ ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, lưỡng lự không biết có nên tiến lên hay không. Trong xe ngựa, tiếng hét đau đớn của Trương Khởi biến thành âm thanh cực kỳ tức giận: "Tránh ra, tránh ra. Ngươi đang đè lên ta!".

Lại qua một lát, âm thanh của nàng trở nên gấp gáp: "Cao Trường Cung, ta còn chưa tha thứ cho ngươi...ngươi mau đi ra chỗ khác!".

Tiếp theo, là một tràng âm thanh líu ríu ậm ừ truyền tới, hình như là tiếng bị người ta bịt miệng phát ra.

Sau đó nữa, chính là tiếng rên rỉ không thể nghe thấy....

Buổi tối đó, khi xe ngựa vừa chạy vào trong phủ Sứ Giả, đám người Dương Thụ Thành mới vừa tiến lên, liền bị mấy hộ vệ hộ tống tiến lên ngăn cản. Nói nhỏ mấy câu xong, những nam nhân này đều cười xấu xa tránh đi.

https://thuviensach.vn

Tiện tay an bài mấy hộ vệ trông coi xe ngựa, Dương Thụ Thành nhàn nhạt mà nói: "Các ngươi cứ việc chăm chú quan sát, không thể quấy rầy cũng không thể hỏi thăm, biết chưa?".

"Đã biết!"

"Những người còn lại đều lui ra đi. Mấy người các ngươi tại sao còn chưa đi? Ta nói cho các ngươi biết, ngày mai sau khi Quận Vương tỉnh rượu, có thể sẽ thẹn quá hóa giận. Các ngươi còn không mau thối lui cho ta?".

Khi Trương Khởi tỉnh lại, chẳng những lưng đau, mà ngay cả cánh tay cũng không nhấc lên được.

Nàng dịch người, lại phát hiện trên thân đang bị đè ép, căn bản không nhúc nhích được. Chống người lên cúi đầu nhìn xuống, liền cảm thấy trên người chợt lạnh, rõ ràng là không mảnh vải che thân!

Nặng nề nằm xuống, lại thiếu chút nữa đụng vào thứ gì đó, Trương Khởi quay đầu nhìn lại, thì ra là bọn họ vẫn ở trong xe ngựa.

Nàng quay đầu lại lần nữa, mở to mắt tức giận nhìn người đang nằm ở trên người mình, nam nhân này ngủ thiếp đi mà vẫn tươi cười, Trương Khởi lập tức cúi đầu xuống, miệng hơi mở, hung hăng cắn lỗ tay hắn!

Vừa kêu đau, Lan Lăng Vương cửa từ từ mở mắt phượng có chút mê mang

Người còn chưa tỉnh táo hẳn, hắn đã nhận ra Trương Khởi, thấy nàng đang cắn mình, liền mở mắt nhìn nàng, ánh mắt kia liền mang theo uất ức: tại sao nàng cắn ta?

Hắn còn uất ức?

https://thuviensach.vn

Trương Khởi thấy thế càng cắn chặt răng, lực đạo nặng hơn

Lan Lăng Vương bị đau, hắn nhíu mày lại, hiện tại hoàn toàn tỉnh táo

Cùng với sự tỉnh táo này, hắn phát hiện ra có gì đó không đúng. Hắn khẽ khom người xuống lại phát hiện hạ thân của mình vẫn còn chôn trong nơi vô cùng ấm áp vô cùng chặt chẽ

Đây là?

Lan Lăng Vương bỗng dưng mở to mắt, thấy hắn rốtc uộc đã hiểu rõ, Trương Kởi liền buông ra, căm hận nhìn hắn chằm chằm

Lan Lăng Vương chống nửa người lên trên, theo động tác cuối đầu của hắn, mái tóc đen như mực tóan loạn rơi xuống, một số khác vẫn trải trên tấm da hổ bên cạnh. Cúi đầu hắn từ từ vươn tay, đặt trên nơi nào đó.

Hít vào một hơi, Lan Lăng Vương khan khan nói:”A KHởi, tối hôm qua chúng ta…Ta chạm vào ngươi?”

Trương Khởi nặng nề hừ khẽ

Tiếng hừ mới vừa rơi ra, Lan Lăng Vương đã nhỏ giọng mắng:”Đáng chết!”, giọng nói trầm trầm mà tức giận

Hắn tức giận cái gì chứ? Trương Khởi ướt át mở mắt to tự hỏi

Lan Lăng Vương chau chặt lông mày, có vẻ hết sức căm tức:”Đáng chết! Đói khát lâu như vậy, trong lúc uống rượu lại nhất thời xuống tay!”

Vì lý do này mà tức giận? Trương Khởi nhìn hắn chằm chằm không nói lời nào

Lúc này, Lan Lăng Vương nhìn lên nghiêm túc nhìn Trương Khởi, trầm thấp nói:”A Khởi, chúng ta tiếp một lần nữa?”Tuy mở miệng hỏi ý kiến

https://thuviensach.vn

nhưng ngọc trụ trong cơ thể nàng, đã động đậy khe khẽ

Trương Khởi cắn chặt răng, không kìm được thiếu chút nữa bật thốt lên tiếng rên rỉ, đưa tay dung sức đẩy hắn:”Mau dậy đi, chỗ này là xe ngự đấy!”

Lan Lăng Vương từ từ rút tấm chăn đắp trên người Trương Khởi ra, sau đó cúi đầu tinh tế, quét qua thân thể mền mại của nàng không chừa một tấc. Lúc này mới khan khan đáp lại:”Đằng nào cũng ở qua một đêm chớ thẹn thùng!”

Vừanói, hắn vừa cuối đầu, gầm lên đầu quả anh đào mền mại, một tay khác xoa nắn bên kia. Mút vào, liếm hôn,khan khan nói:”A Khởi”

”A Khởi”, ”A Khởi”…

Không biết bao nhiêu lần, mơ hồ mà diệu dàng gọi tên của nàng, thấy nàng không đáp lại,trong lúc bất chợt hắn liền nhấc chân trái của nàng nâng lên, gia tăng tốc độ

Theo động tác của hắn, đại não Trương Khởi trở nên mơ hồ, bất tri bất giác. Nàng giơ cao**, để cho mình càng thuận tiện đón lấy. Nàng ôm cổ hắn, cắn một cái lên bả vai, rên rỉ ra tiếng, cúi đầu khẽ gọi:”Trường Cung… Trường Cung…”

Màn miên man này dường như kéo dài vô tận

Nhìn xe ngựa lay động, Dương Thụ Thành vội vàng đuổi hết người đi ra bên ngoài, cẩn thần đóng chặt của biệt viện:Quận Vương khẳng định đã tỉnh rượu, sau khi tỉnh táo có khì còn hành sự tốt hơn

Buổi trưa, Trương Hiên đi tới phủ sứ giả.ới vừa bước vào, tên hầu cận trẻ đã chặn lại nói:”Lan quân Trương gia, phu nhân nhà ta thân thể khó chịu không thể tiếp khách!”

https://thuviensach.vn

“Thân thể khó chịu?”, Trương Hiên vội vàng hỏi:”Không phải tối qua vẫ còn rất tốt sao? Như thế nào mà lại ngã bệnh?Tìm đại phu khám chưa!”

Câu hỏi quá gấp gáp, tên sai vặt kỳ quái nhìn hắn,một lát sau mới quả quyết nói:” Lan quân Trương gia mới trở về thôi, hai ngày nay,phu nhân nhà ta đều không gặp khách” Đôi môi phu nhân đã bị Quận Vương cắn, ngay phía trên hàm răng vừa nhìn là biết ngay, hai ngày tới có khôi phục được hay không cũng không biết? Người gác cổng vừa đi vừa nghĩ ngợi: như đã nói, Quận Vương thật hung dũng, mới vừa cho phu nhân ăn cơm,hiện tại lại ôm vào…

Hai ngày sau, không chỉ Trương Khởi không tiếp khách, mà ngay cả Lan Lăng Vương cũng từ chối thái giám do Trần đế phái tới mấy lần

Hết cách rồi, hai bên lỗ tai hắn đều bị Trương Khởi cắn, bên trên hầu kết để lại một dấu răng lớn, thật đúng là không có cách nào gặp người

Hai người đồng thời nghỉ ngơi, nghỉ ngơi tận năm ngày. Năm ngày sau, “bệnh” của họ đã khá lên một chút Lan Lăng Vương bị Trần đế gọi vào cung, mà Trương Khởi lại nhận được ước hẹn của Trương Hiên

Mang theo lễ vật, Tương Khởi ngồi trên xe ngựa đi đến một tửu lâu

Đây là một trong những tửu lâu nổi tiếng nhất Kiến Khang,lại vừa đúng giữa trưa, khi Trương Khởi mang mũ sa, phong thái hoa mỹ vừa xuất hiện thì cả tửu lâu lập tức yên tĩnh một hồi

Trương Khởi ũng không để ý tới, nàng bước đi nhanh tới lầu các

Vừa đến cửa sương phòng, nàng liền gọi:”Cửu huynh”, âm thanh mềm ma mị mang theo vui mừng

Hả hê nhìn sang bằng hữu chung quanh, ngẩng đầu lên, Trương Hiên nhẹ nhàng đáp tiếng:”A Khởi! Ta ở trong phòng này!” Hắn sải bước nhanh kéo

https://thuviensach.vn

cửa sương phòng ra

Trương Khởi cũng nhanh bước tới. Mới vừa bị Trương Hiên kéo vào trong cửa, nàng liền ngẩng ngơ

Sương phòng không lớn nhưng người ngồi trong lại đông đúc vô cùng,1-2-3-4…Ước hừng bảy con cháu nhà quan bên ngoài, còn có một phu nhân mang theo tì nữ. Nhưng con chàu thề gia này nhìn có chút quen mặt, mà phu nhân bên kia lại càng quen mặt

Lúc này Trương Hiên cười nói:" Gặp huynh trưởng còn đội mũ làm gì".Đứt lời hắn liền kéo mũ sa của Trương Khởi xuống

Trong nháy mắt hào quang rực rỡ

Đối mặt với ánh sáng sóng sượng kia, Trương Khởi lầm than một tiếng, nàng nhìn sang Trương HIên bất đắc dĩ nói:"Cửu huynh", rõ ràng chỉ hẹn một mình hắn

"Là bọn họ cưỡng hành ta" Trương Khởi gãi đầu cười giải thích…

Trương Khởi liếc mắt hắn một cái, nhưng nghĩ đến khỏang thời gian xa cách hai ba năm mới trùng phùng, cũng không tức giận nữa. Nàng lấy ra hai hộp gỗ, mắt long lanh nói:"Cửu huynh, đây là lễ vật A Khởi tặng cho huynh!" Như hiến vật úy, nàng mở hộp gỗ ra, lấy cây quạt làm bằng ngà voi nhét vào trong tay hắn. Trương Khởi ngiêng đầu, mắt cong như vầng trăng khuyết:"Đây là lễ vật tự tay ta chọn đấy, chonj thật lâu mới được,có phải rất tinh mỹ hay không?"

Thấy Trương Hiên nghiêm túc quan sát cây quạt, nàng mở hộp gỗ khác:"Ngọc bội này đẹp mắt chứ, nólà do Trương Cung chọn, Cửu huynh nhìn có thích hay không?"

https://thuviensach.vn

Hai thứ này dù là bên nào chọn cũng là vật trân quý. Trương Hiên thật sự yêu thích không buông tay,hắn nhìn caid này một chút rồi lài xem cái kia một tí, thở dài:”Quả thật là cực phẩm, ở thời này đều có giá trị lien thành. A Khởi, họ Cao đó đối với ngươi thật tốt!”

Trương Khởi mở to mắt, lông mi dài chớp chớp, sâu kín nói:” Hắn đối với ta, tất nhiên là rất tốt!”.Nghe được ưu óan trong lòng nàng, đám con cháu thế gia cảm thấy tâm mình như vỡ nát thành tưng mảnh

Lúc này Trương Cẩm đột nhiên hỏi:”A Khởi, A Mạc như thế nào rồi?”

Trương Khởi ngoài đầu lại nhìn. Đập vào mắt là khuôn mặt gầy lại tiều tụy của Trương Cẩm, Trương Khởi ngẩng ra nhìn thẳng qua, sau đó cẩn thận gọi:”Cẩm tỷ tỷ?”

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Người Quen (3)

Thấy Trương Khởi phải cẩn thận xem xét một lúc mới có thể nhận ra mình, Trương Cẩm hơi bực bội, lạnh lùng nói: "Không tệ, chính là ta, ngươi nói về A Mạc một chút đi!".

Sao Trương Cẩm lại gầy thành thế này? Nàng ta sống không được tốt sao? Đúng rồi, đứng ở sau lưng nàng ta, chính là tỳ nữ A Lam, so với ba năm trước đây, A Lam cũng già hơn tuổi không ít, khóe môi thậm chí còn lộ rõ vẻ sầu khổ.

Trương Khởi ngẩn người, một lát sau mới lên tiếng: "Tiêu Mạc, huynh ấy rất tốt, bây giờ đang làm quan nhị phẩm ở nước Tề. Lần trước Thái hậu Tê quốc còn nhất quyết chỉ hôn cho huynh ấy đấy."

Trong sương phòng ồn ào mãnh liệt. Một con cháu thế gia quen mặt hỏi: "Hắn, có nhớ nhà, có gầy đi không?". Mới nói được đến đây, hắn ta vừa cười khổ vừa chỉ vào chính mình nói: "A Khởi nhất định là không biết ta, ta là Viên Chi Húc. Mấy người chúng ta là bằng hữu tương giao tương giao nhiều năm của Cửu huynh muội, đêm năm ấy còn nghe muội thổi tiêu đấy!". Đêm đó, Trương Hiên vốn muốn làm mối muội muội này của mình cho hắn ta, mà hắn ta cũng hơi động tâm với nàng. Bất quá khi đó diện mạo của nàng không như bây giờ, hắn ta mặc dù động lòng, nhưng cũng chỉ là động lòng mà thôi. Trong nhà vừa có việc liền lập tức quẳng nàng ra sau đầu.

Nếu như ban đầu..... Nếu như ban đầu.....

https://thuviensach.vn

Chìm đắm trong ngàn vạn suy nghĩ, trong đầu Viên Chi Húc chỉ vang lên một câu duy nhất này.

Không chỉ có hắn ta, mà mấy vị thanh niên bên cạnh cũng thế, lúc ấy Trương Hiên muốn thay người muội muội này tìm một chỗ tốt để gả, nhưng chỉ đánh tiếng với Viên Húc Chi mà không đề cập với bọn họ, chắc là cảm thấy Trương Khởi không xứng, cho nên dù có nói gì đi chăng nữa thì bọn họ cũng sẽ không xem trọng. Nhưng bây giờ nhìn kỹ giai nhân tuyệt sắc trước mắt này, dáng vẻ cao quý như thế, tất cả nam nhân trong thiên hạ này còn có ai dám nói nàng không xứng với mình sao?

Trương Khởi cũng không có chú ý tới ánh mắt phức tạp của đám người kia, nàng nghiêng đầu suy nghĩ một lát, nhẹ giọng nói: "Nhớ nhà thì luôn có, chỉ là chưa từng gầy đi chút nào, còn thành thục chín chắn hơn nhiều!".

Đang lúc ấy thì, có tiếng " cốc cốc cốc" khẽ vang lên, một giọng nói ưu nhã, mang theo vui mừng vọng vào: "Trương Hiên có đó không? Ta là Tạ Tử Ngạn!"

Tạ Tử Ngạn?

Vừa nghe đến cái tên này, đám con cháu thế gia đều đồng loạt đứng lên —— đúng theo xu hướng vật họp theo loài. Trương Hiên là văn nhân yếu ớt, nhiều bằng hữu của hắn cũng thuộc dạng này, mặc dù đều là đích thế gia, nhưng bàn về mặt tài hoa hay thứ hạng gì cũng chỉ ở mức bình thường. Mà Tạ Tử Ngạn, năm đó lại nổi danh ngang với Tiêu Mạc. Sau lại thành công dụng kế tránh thoát khỏi tru diệt của Trần đế, hôm nay ở Kiến Khang, càng trở thành nhân vật hô mưa gọi gió!‘.

Vì vậy, nghe thấy hắn ta tới đây, đám con cháu thế gia tất nhiên liền trở nên cung kính.

Trương Hiên đi tới, hắn kéo cửa phòng ra. Đập vào mắt là Tạ Tử Ngạn trường bào phất phơ, mặt mày tuấn lãng, lỗi lạc, dĩ nhiên, cũng nhìn thấy cả

https://thuviensach.vn

những hộ vệ đi theo Trương Khởi đang canh giữ ở bên ngoài, lạnh nhạt nhìn vào trong này. So sánh với những hộ vệ khác, thì cảm giác tồn tại mà bọn họ mang tới luôn đặc biệt mạnh.

Tạ Tử Ngạn sau khi thi lễ với Trương Hiên xong liền chuyển ánh mắt, nhìn về phía hào quang sáng rỡ, làm cho người ta không mở mắt được chính là Trương Khởi.

Kinh ngạc mà nhìn Trương Khởi một hồi. Hắn đột nhiên nhoẻn miệng cười, lộ ra hàm răng trắng như tuyết nói: "Không trách được A Mạc hết lòng đến thế, không trách được Lan Lăng Vương cũng say mê như vậy, Trương Cơ này thật xinh đẹp, trăm năm hiếm thấy!".

Trong miệng vừa nói lời ca ngợi, nhưng khi giơ tay nhấc chân, lại vẫn mang tác phong nhanh nhẹn, ung dung ưu nhã.

Trương Khởi liếc mắt, nhẹ nhàng khẽ chào, khẽ đáp: "Lang quân tán thưởng rồi". Sau đó, nàng liếc sang Trương Hiên, thu thủy bập bềnh, trong con ngươi xinh đẹp mênh mang, rõ ràng đang lóe lên ý trách cứ: bảo huynh chọn một nơi thanh tịnh, hiện tại thì tốt rồi, người tới ngày càng nhiều!

Mỗi con cháu thế gia đều đã đọc qua câu "Khéo cười tươi đẹp làm sao. Mắt đen ngời sáng làm say lòng người !", trong lòng họ cũng đã từng ảo tưởng đến một mỹ nhân tuyệt sắc như tiên tử hạ phàm như thế. Nhưng kể từ một khắc nhìn thấy nàng kia, lại đồng loạt, cảm thấy mất mác vô biên.

Giai nhân tuy tốt, nhưng dù sao đã sớm có chủ!

Tạ Tử Ngạn ngưng mắt thật sâu nhìn Trương Khởi, nhìn chằm chằm nàng một lát sau, hắn liền thở dài một tiếng, rồi hướng nàng vái chào, nói: "Nghe tiếng A Khởi mỹ mạo thiên tiên đã lâu, đặc biệt muốn tới gặp. Nhưng vừa thấy lại hối hận, không bằng không gặp thì hơn!".

https://thuviensach.vn

Dứt lời, trường bào vung lên, tiêu soái xoay người, theo bóng dáng dần xa, là một tiếng ngâm chất chứa cảm giác hối hận, hơn thế nữa là nỗi bi thương không nói ra lời truyền đến: "Tử chi canh này, uyển trên đồi này. Tuân hữu tình này, mà vô vọng này 1".

1 Câu thơ trên hàm nghĩa: Cho dù nàng mỹ lệ, cao quý đến bao nhiêu chăng nữa, cho dù ta thật tâm luyến mộ bao nhiêu đi chăng nữa thì cũng không dám có hy vọng xa vời.

Tạ Tử Ngạn vừa đi, xung quanh liền an tĩnh hẳn. Trương Hiên nhìn sang Trương Khởi, đột nhiên lên tiếng: "A Khởi, chúng ta ra kia nói chuyện thôi!". Lời này vừa nói ra, mấy người con cháu thế gia lại thổn thức một hồi, nhưng Trương Hiên cũng không để ý đến

bọn họ, việc này đối với người người luôn luôn mềm yếu như hắn ta mà nói, thật đúng là không dễ.

Thấy hai huynh muội họ sắp rời đi, Trương Cẩm đột nhiên kêu lên: “Chờ một chút”. Nàng ta vội vàng bước ra, đi thẳng tới trước mặt Trương Khởi, sau đó ngẩng đầu lên, quan sát nàng từ trên xuống , lại từ dưới lên trên, cẩn thận đánh giá. Một lát sau, đột nhiên mím môi hỏi: “A Khởi, lúc ấy có phải ngươi che giấu dung nhan hay không?”

Trương Khải ngước mắt lên đáp: “Phài!”

Giọng nói của Trương Cẩm hơi rung động: “Vậy A Mạc hắn, có phải đã sớm biết hay không?”

“Phải!”

“Ta hiểu rồi!” Trương Cẩm nở nụ cười thê lương, rồi thì thào nói: “Ban đầu, huynh ấy thật sự là vì ngươi mà tiếp cận ta... Ta thật sự ngu ngốc, thật khờ...” Vừa nói, nàng ta vừa lảo đảo đi ra ngoài, Trương Khởi ngẩng dầu lên, kinh ngạc mà nhìn theo bóng dáng càng chạy càng xa kia cho đến khi

https://thuviensach.vn

biến mất hẳn ở đầu cầu thang, nàng còn nghe được Trương Cẩm lẩm bẩm nói nhỏ: “Ta thật sự quá ngu, quá khờ...”

Trương Cẩm rời đi, A Lam vẫn còn đang đó ngơ ngác nhìn Trương Khởi. Tận đến giờ phút này, nàng ta vẫn không cách nào chấp nối được tiểu nữ cô nhi lúc nào cũng cẩn thận xu nịnh với vị phu nhân tôn quý hào quang rực rỡ trước mắt lại với nhau.

Hôm nay, Trương thị A Khởi ti tiện nhất đã tôn quý đến nỗi ngay cả Hoàng đế cũng tỏ ra khách khí với nàng, mà nàng ta thì sao? Đi theo một chủ mẫu không đắc sủng, lại bởi vì ban đầu lúc vào cửa đã làm không ít chuyện đắc tội với người ta, hiện tại trong phủ kia, không người nào không bài xích nàng ta, không người nào không ăn hiếp nàng ta hết lần này tới lần khác mà lại không thể nói rõ với ai.

Sau khi bị đả kích nặng nề, A Lam phục hồi lại tinh thần, vội vã gọi: “Phu nhân, phu nhân!” Vừa gọi, nàng ta vừa vội vàng chạy ra ngoài.

Mà lúc này hai huynh muội bọn họ đã đi tới một sương phòng khác, thấy Trương Khởi ngồi ở bên cạnh, trên gương mặt tuyệt mỹ, ánh mắt sáng ngời chói lọi, nhưng khi nhìn hắn vẫn có biểu hiện lệ thuộc vào. Bất tri bất giác, trái tim Trương Hiên mềm nhũn. Hắn vươn tay, nhẹ nhàng nắm lấy tay Trương Khởi.

Mà Trương Khởi vốn là từ nhỏ không có huynh trưởng để dựa vào, luôn khao khát tình thân, mong muốn có một huynh trưởng yêu mình. Mà hình tượng của Trương Hiên mỗi khi nàng phiêu bạc không chỗ nương tực trên hai mảnh đất Tề, Chu sẽ thỉnh thoảng nghĩ tới tình cảnh hai huynh muội họ ở chung với nhau, nhớ đến sự săn sóc của hắn đối với mình, trong nỗi nhớ nhung đó, hình tượng của hắn đã đột biến trở nên hết sức cao lớn, để cho nàng hoài niệm không thôi.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, lần này trở về, người Trương Khởi muốn gặp nhất chính là hắn. Hiện tại cảm nhận được sự ấm áp của huynh trưởng, Trương Khải không khỏi nghiêng đầu qua, nhẹ nhàng dựa vào bờ vai của hắn, thật thấp nói: "Cửu huynh, A Khởi vẫn luôn nhớ huynh"

Trương Hiên bị nàng dựa vào, thân thể trở nên cứng đờ, thật lâu sau mới nói: "Ta cũng thế!" Dừng một chút, hắn lại nhỏ giọng hỏi: "Hai, ba năm qua, muội sống có tốt không? Lúc đầu rời khỏi cố quốc cũng không thuận lợi nhỉ?"

Không thuận lợi, dĩ nhiên là không thuận lợi. Trương Khởi nghẹn ngào, thì thào mà nói ra: "Vâng, có mấy lần cũng muốn buông tha. Cửu huynh, muội thật sự rất nhớ huynh!" Nhớ lại những năm tháng đó, không có người nào có thể dựa dẫm, bản thân thật cô độc thê lương, vì thế cho dù là cố quốc không lấy gì làm tốt đẹp này, hay là Trương phủ không ấm áp kia, còn có cả Trương Hiên người huynh trưởng tuy không cùng lớn lên nhưng lại vô cùng thân thiết đều trở thành đối tượng để nàng hoài niệm. Cũng tận đến khi đó, Trương Khởi mới hiểu được, vì sao trong trí nhớ của đời trước, chỉ có trí nhớ thời thiếu nữ được khắc sâu nhất, thì ra lại chính là năm tháng tuy không lấy gì làm tốt đẹp, nhưng trong cuộc đời ngắn ngủi của nàng, đó hắn là hồi ức tốt đẹp mà đặc sắc nhất.

Lời này của Trương Khởi khiến cho Trương Hiên thật cảm động, hắn vươn tay ôm lấy nàng, lại xấu hổ mà thầm nghĩ: sau khi A Khởi đi, trong vòng nửa năm đầu bản thân còn nhớ muội ấy, sau đó liền quên. Không nghĩ tới muội ấy lại vẫn nhớ mình.

Trong nỗi xấu hổ không thôi, Trương Hiên đột nhiên nhớ lại giao phó của phụ thân, lập tức nhỏ giọng nói: "A Khởi, muội còn hận phụ thân sao?"

Đột nhiên nghe hắn nhắc tới Trương Thập Nhị lang, Trương Khởi lắc lắc đầu, nàng thì thào đáp: "Ông ấy coi thường muội.... muội cũng không để ý đến ông ấy!", vậy thì vẫn còn hận rồi.

https://thuviensach.vn

Thấy Trương Hiên trầm mặc, Trương Khởi nói: “Không phải ông ấy muốn huynh nói với muội chuyện gì đấy chứ?”

Nghe nàng chủ động nhắc tới, Trương Hiên gật đầu đáp: “Đúng vậy. Tĩnh An hầu Trần Liệt bị đâm ở Kinh Châu, lúc đi sứ bên cạnh còn có mang theo văn sĩ do Hoàng Công đặc phái, còn phụ tá còn lại là do phụ thân an bài. Hôm nay, Tĩnh An hầu bị đâm, là do bọn họ hộ vệ vô lực khuyên can, lại để cho hắn ta lưu luyến Kinh Châu chỉ vì một luyến đồng, đưa đến đại họa về sau. Cho nên hiện tại bệ hạ muốn thanh toán nợ cũ, có thể sẽ khai đao với phụ thân và Hoàng Công cấp trên của ông ấy. Vì vậy, phụ thân muốn hỏi Lan Lăng Vương một câu, xem thử xem hắn có thể ra mặt, giải thích một hai với bệ hạ hay không?”

Dừng một lúc, Trương Hiên lại nhỏ giọng nói: “Đây là lần thứ ba Bệ hạ khai đao đối với thế gia. Trước phụ thân, đã có ba nhà bởi vì chuyện nhỏ mà bị xử phạt. Phụ thân cũng hơi lo sợ!”. Đối với con em thế gia như Trương Thập nhị lang mà nói, sĩ đồ mất là một lẽ, nhưng nếu chuyện như vậy mà gây thương tổn đến lợi ích của gia tộc, sẽ dẫn đến địa vị trong gia tộc cũng chịu ảnh hưởng rất lớn.

Trương Khải suy nghĩ một lát, lắc đầu nói: “Trường Cung sẽ không giúp một tay đâu!” Lan Lăng Vương là người ngoài, chuyện này nếu hắn ra mặt, người Trần sẽ nghi ngờ việc ban đầu Tĩnh An hầu chết đi có phải liên quan đến hắn hay không? Nếu không thì hắn thế nào mà ngay cả chuyện này cũng muốn nhúng tay vào? Cho nên hắn chỉ có thể buông tay bàng quan.

Huống chi, Trương Thập nhị lang đã cho mẫu thân nàng, hay cho chính nàng được thứ tốt đẹp gì? Đáng giá để cho nàng đi thuyết phục thay? Hừ!

Nghe Trương Khởi cự tuyệt, Trương Hiên liền thở dài nói: “Huynh cũng cảm thấy Trường Cung là một người ngoài, sao có thể nhúng tay vào chuyện như thế?

https://thuviensach.vn

Hai huynh muội họ ở chỗ này thì thầm bàn chuyện thì đột nhiên nghe thấy một âm thanh uy nghiêm trầm thấp từ bên ngoài truyền đến: “A Khởi đâu?”. Một tên hộ vệ nói nhỏ một câu. Sau đó cửa cọt kẹt một tiếng, liền được mở ra.

Hai huynh muội thầm cả kinh, Trương Khởi đang ngả đầu lên vai Trương Hiên sửng sốt ngẩng đầu, thấy người đến là Lan Lăng Vương, nàng không khỏi nhoẻn miệng cười. Nhưng Lan Lăng Vương lại không cười đáp lại, mặt không thay đổi nhìn chòng chọc Trương Hiên, sau đó thẳng tắp nhìn chăm chú vào nơi đang kề sát vào nhau của hai người kia. Rồi lại liếc nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn dịu dàng xinh đẹp của ai đó đang như chim nhỏ nép vào người Trương Hiên. Mi tâm của hắn từ từ nhảy lên: Những đêm hắn giả vờ làm chó sói giở trò dọa dẫm, cho dù sợ thế nào thì nàng cũng chưa từng dựa vào hắn như vậy. Sáng nay ở trên sập lại còn hung hăng đá hắn một cước rồi mới đứng lên...

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Ghen!

Lan Lăng Vương đi đến trước mặt hai người kia, sau khi vươn tay ôm Trương Khởi vào trong ngực, liền uy nghiêm nói với Trương Hiên: "Cửu Cữu Công, bằng hữu của ngươi đang tìm ngươi khắp nơi đấy!".

"À?", Trương Hiên đứng lên, hắn ta hơi xấu hổ đáp: "Nhất định là những người kia, bọn họ cũng muốn gặp A Khởi.....". Mới nói tới đây, hắn quan sát nét mặt của Lan Lăng Vương, không biết thế nào mà lại nghẹn lời không thể tiếp tục. Trương Hiên dừng một lát, vội vàng nhìn về phía Lan Lăng Vương cười ha ha, sau đó vội vàng thi lễ rồi đi ra, nhìn dáng vẻ bỏ trốn mất dạng kia dường như đã bị biểu tình của người nào đó dọa cho không ít.

Lúc này Lan Lăng Vương cũng buông Trương Khởi ra, cầm lấy tay của nàng dẫn ra ngoài xe, sau khi an bài thỏa đáng mới xoay người đi tới chỗ ngựa của mình. Cũng đúng lúc đó, Trương Hiên lại chạy tới, lớn tiếng nói: "Trường Cung, ngươi nói bằng hữu của ta tới tìm ta, bọn họ đâu? Sao lại không thấy?". Lan Lăng Vương nhìn Trương Hiên vội vã như thế, chắp hai tay ra sau, khẽ mỉm cười, đáp: "Hình như ta còn nghe bọn họ nói, ở Túy Nguyệt lâu chờ ngươi". Túy Nguyệt lâu, chính là một trong những thanh lâu nổi tiếng ở Kiến Khang, đám con cháu thế gia tụ hội ở đó quả thực cũng là chuyện rất bình thường.

Trương Hiên nghe vậy, lập tức ồ một tiếng, quay đầu kêu xe ngựa nhà mình đến, rồi vội vã chạy đến Túy Nguyệt lâu. Nhìn theo bóng dáng vội vã rời đi kia, Lan Lăng Vương tiến đến kéo màn xe trên xe ngựa của Trương

https://thuviensach.vn

Khởi xuống, lui về phía sau mấy bước phất phất tay, lập tức, tên hộ vệ họ Thành vội vàng hấp ta hấp tấp chạy tới.

Vẫy hắn ta tới, Lan Lăng Vương hạ thấp giọng chậm rãi nói: "** bọn họ không phải ở Túy Nguyệt lâu sao? Bây giờ ngươi đi thông báo cho bọn họ, rằng, những hóa đơn cần thanh toán cứ để cho Cửu Cữu Công tính tình rộng rãi trả.....". Lời này vừa nói ra, hộ vệ họ Thành không khỏi trừng lớn mắt: "Quận Vương, tiền chơi gái này chẳng có tên trượng phu nào nguyện ý trả thay cho người khác!".

Lan Lăng Vương lẳng lặng nói: "Ta đây với Cửu Cữu Công kia không giống nhau, hắn ta mới vừa rồi còn ôm nữ nhân của ta, hồn nhiên thích thú..... Đi đi, ** sẽ làm cho hắn ta vui lòng trả tiền!". Lần này, hộ vệ họ Thành đã hiểu hoàn toàn, cất lời nghiêm nghĩa chính nói: "Không tệ, không tệ. Người khác thì cũng thôi đi, nhất là người khẳng khái hào phóng như Cửu Cữu Công, chỉ trả tiền mãi lộ cho bốn mươi, năm mươi người có gì không bình thường chứ? Thuộc hạ phải đi ngay, phải đi ngay!". Vừa nói xong, hắn ta liền chạy nhanh ra xa. May là đã chạy thật xa. Hộ vệ họ Thành cũng âm thầm kêu khổ trong lòng: tâm ý nhãn của Quận Vương đúng là càng ngày càng nhỏ, ca ca mới ôm muội muội một cái, ngài ấy đã kiên trì muốn trả thù như thế, không được, không được rồi !

Đêm đã khuya.

Hôm nay Trương Khởi cùng với đám người Trương Hiên và Trương Cẩm gặp mặt, có rất nhiều lời để nói, mặc dù không nói đến vài năm nay đã trải qua những chuyện không chịu nổi, sau đó lại bị Lan Lăng Vương xông tới cắt đứt, nhưng Trương Khởi vẫn có cảm giác ảo diệu. Giống như ngàn dặm xa xôi trở lại Kiến Khang, chính là để tham gia một buổi tụ họp như vậy.

Khi Lan Lăng Vương trở về. Nàng đang ngồi bên cạnh chiếc bàn con, dưới ánh nến bập bùng thêu cái gì đó.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương ngồi xuống bên cạnh, hỏi: "Thêu gì vậy?", trên mặt Trương Khởi đều mang theo ý cười, nàng nhẹ giọng đáp: "Cửu huynh nói, muốn ta thêu cho huynh ấy một chiếc khăn tay!".

"Hả?", Lan Lăng Vương nhàn nhạt nói: "Nàng còn chưa thêu khăn tay cho ta bao giờ!".

A? Trương Khởi ngẩn ra. Nàng quay đầu lại nhìn hắn, dưới ánh nến, trên gương mặt tuấn mỹ tuyệt luân vẫn uy nghiêm như cũ, tựa như câu nói mang theo chút bất mãn, còn nhuốm chút tính khí trẻ con này không phải nói ra từ trong miệng hắn.

Trương Khởi quay đầu lại. Nàng cúi đầu cắn dây chỉ, hai mắt cong cong như mảnh trăng non: "Ngươi có dùng khăn tay đâu!".

"Ta bắt đầu từ bây giờ sẽ dùng!", Trương Khởi lại một lần nữa không thể tin vào tai của mình, vừa ngây ngốc quay đầu lại thì người nào đó đã đứng lên, hắn vừa cởi đai lưng, vừa nhàn nhạt mà nói: "Nghỉ ngơi đi, ánh nến quá mờ dễ dàng tổn thương mắt!".

"Ừm!", Trương Khởi cũng thấy mệt mỏi, nàng cất chỗ đồ đang thêu dở đi, sau đó cởi áo khoác ngoài, ngoan ngoãn nằm lên giường, ngủ ở bên cạnh hắn.

Vừa nhắm mắt một lát, cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của người nào đó đang nhìn mình chằm chằm, Trương Khởi liền ngoái đầu sang nhìn: "Trường Cung, ngươi nhìn ta làm gì?". Nàng trừng mắt, nhỏ giọng cảnh cáo: "Eo của ta vẫn còn đau đấy!". Vừa dứt tiếng, Lan Lăng Vương chỉ nhàn nhạt liếc nàng một cái tựa như đang trách nàng tự mình đa tình, đáp: "Chỉ muốn nhìn một chút thôi, ngủ đi".

"A", Trương Khởi nghe lời nhắm hai mắt lại, một lúc sau, thấy hắn vẫn còn nhìn mình chằm chằm, nàng mở hai mắt ra hờn dỗi liếc hắn một cái.

https://thuviensach.vn

Lần này, rốt cuộc Lan Lăng Vương cũng quay đầu đi, tiện tay tắt hết nến.

Đêm nay, Trương Khởi ngủ không được ngon giấc lắm, đến nửa đêm nàng giùng giằng tỉnh lại, lúc này mới phát hiện ra bản thân đã bị người nào đó ôm thật chặt, đầu bị hắn kẹp trong cổ, bởi vì kẹp quá chặt ngay cả hô hấp cũng không thông. Sau khi tỉnh lại, hai tay dùng lực mới đẩy được hắn ra xa một chút, sau đó xoay người lại đưa lưng về phía hắn, chìm vào giấc ngủ lần nữa.

Ngày hôm sau, khi Trương Khởi tỉnh lại, Lan Lăng Vương đã bị Trần đế gọi vào trong cung.

Nhàm chán không biết làm gì, Trương Khởi nghĩ đến chuyện vẫn còn đang nói dở dang với Trương Hiên, liền phái người tới Trương phủ, muốn hẹn Trương Hiên ra ngoài.

Nhưng lại không ngờ, người hầu kia lại trở về một mình, tiến lên bẩm báo với Trương Khởi: "Bẩm phu nhân, Cửu Cữu Công đang bị cấm túc, không được ra cửa!".

"Bế quan? Vì sao?", Trương Khởi cả kinh, vội vàng đứng lên.

Người hầu liền đáp: "Tuy không gặp được Cửu Cữu Công nhưng tiểu nhân nghe được gã sai vặt của ngài ấy nói, hôm qua bởi vì ngài ấy thiếu tiền ở thanh lâu nên bị giữ lại, thê tử của ngài ấy phải mang đồ cưới đi cầm lấy một số tiền lớn mới mang được Cửu Cữu Công về. Lúc trở về, vị phu nhân kia liền giận dữ chạy đến trước mặt đại phu nhân khóc rống không dứt, sau đó Cửu Cữu Công bị giam lại rồi, bảo là muốn cấm túc ba ngày".

Nghe vậy, hình như là Trương Hiên xài tiền bậy bạ mới bị phạt cấm túc, Trương Khởi thấy thế cũng thở phào nhẹ nhõm. Nàng không lo lắng Trương Hiên không có tiền dùng, vì những lễ vật nàng tặng cho huynh ấy, nếu mang đi cầm cố, cũng có thể đổi lấy một khoản đủ để tiêu xài nửa năm

https://thuviensach.vn

một năm. Có điều nàng nghĩ không thông, người thành thật như Cửu huynh, cũng sẽ nợ tiền ở thanh lâu lại còn bị người ta bắt lại.

Suy nghĩ một hồi, Trương Khởi thở dài, buồn bực nói: "Ta biết rồi, ngươi lui xuống đi!".

"Vâng!".

Nhàn rỗi vô sự, Trương Khởi không thể làm gì khác hơn là mang khăn tay ra thêu, buổi chiều lúc Lan Lăng Vương trở về, khăn tay đã thêu hơn một nửa, ngày mai là có thể làm xong. Thấy nàng bận rộn, lần này hắn cũng không nói gì.

Ngày hôm sau, cuối cùng Trương Khởi cũng thêu xong khăn tay, đưa về phía mặt trời, hết nhìn trái lại nhìn phải, rồi cất đi, nghĩ tới việc được nhìn thấy Trương Hiên, lại giao cho hắn cái này. Nghĩ đến vẻ mặt của Cửu huynh, liền cảm thấy rất vui vẻ.

Vậy mà, ngày thứ ba sau khi thức dậy, Trương Khởi hết tìm đông lại tìm tây. Lật tung khắp ngóc ngách làm thế nào cũng không tìm được. Vì thế tâm trạng liền buồn bực không vui. Buổi trưa Lan Lăng Vương trở về, nàng liền buồn buồn nói: "Khăn tay không thấy đâu cả, cái khăn ta thêu cho Cửu huynh không thấy đâu!".

Lan Lăng Vương chỉ liếc nàng một cái, sau đó không thèm để ý đến nữa.

Đến lúc nàng thầm thì nhắc lại lần nữa thì một tên hộ vệ đứng ở bên cạnh nói: "Phu nhân, khăn không thấy liền không thấy thôi. Tiểu nhân hôm đó nghe được Cửu Cữu Công nói rằng: đồ mà muội muội A Khởi tự tay thêu, đừng nói đến kỹ thuật thêu thùa, mà ngay cả phía trên khăn thêu đều có mùi thơm. Vừa nói xong đám bằng hữu của ngài ấy liền hâm mộ đến đỏ mắt. Cửa Cữu Công muốn vật kia cuối cùng cũng chỉ là đi khắp nơi khoe khoang!". Hộ vệ nói tới chỗ này, dừng một lát, lại nói: "Đúng rồi, Quận Vương phân phó người đến nói cho phu nhân, ngài ấy đã sai người đi mua

https://thuviensach.vn

hai chiếc khăn tinh mỹ đưa đến Trương phủ rồi. Chuyện kia đã xử lý xong, phu nhân không cần lo lắng nữa!".

Trương Khởi trừng lớn mắt, nhìn thấy dáng vẻ bình chân như vại của hộ vệ kia, nàng liền muốn nói, hai việc sao có thể giống nhau được? Rồi nàng lại muốn nói, kể cả Cửu huynh có muốn mang khăn tay của nàng đi khoe khoang, cũng chẳng sao cả. Nhưng những này lời nói cùng với đám hộ vệ kia thì có ích gì? Ngay lập tức buồn buồn "À" một tiếng rồi thôi. Buổi chiều khi Lan Lăng Vương trở về, Trương Khởi vẫn còn bất mãn vô nói thầm vài câu, cũng không biết hắn có nghe được hay không mà vẫn không đáp lời.

Tiếp đó, Trương Khởi vẫn nhịn không được lại len lén thêu một cái khăn tay đưa cho Trương Hiên, nhưng liền bị Trương Hiên phái người đưa trở lại. Người cầm khăn tay trả lại, nói ra một câu không giải thích được: "Khởi cô tử. Cửu lang quân nói, khăn tay này, ngài ấy không muốn lại lột một tầng da, không nói đến Cửu tẩu của ngài, mà ngay cả đại phu nhân cũng phải uống thêm nhiều thang thuốc bổ nữa!"

Lời này khả nghi như vậy, Trương Khởi suy nghĩ mãi vẫn không ra chân tướng. Sau khi Lan Lăng Vương trở lại, không nhịn nhìn rồi lại nhìn hắn chằm chằm. Tuy nhiên nàng có nhìn thế nào thì nhìn, Lan Lăng Vương vẫn như cũ mặt không chút thay đổi, uy nghiêm lạnh lùng. Nếu nàng nhìn nhiều quá thì hắn sẽ quay đầu, ánh mắt sáng trong đón nhận thẳng thừng, rồi đưa tay ôm lấy hông của nàng, cúi đầu muốn hôn lên đôi môi đỏ mọng. Cử chỉ này, khiến Trương Khởi sợ hết hồn, lập tức đè chuyện này xuống, chỉ thỉnh thoảng nói thầm trong lòng một phen.

Trương Hiên kể từ ngày đó về chẳng thấy bóng dáng đâu, Trương Thập Nhị lang thì ngược lại, Trương Khởi đã gặp qua mấy lần. Mỗi một lần ông ta đều ấp úng, muốn mở miệng lại không biết nói thế nào, thấy thế Trương Khởi không thèm để ý tới xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Trải qua mấy lần như thế, Trương Thập Nhị lang cũng liền an tĩnh lại.

Bọn họ ở Kiến Khang ngây người hơn nửa tháng, không khí mùa xuân đã tràn ngập cả đất trời, một ngày kia, Lan Lăng Vương nhận được thư tín từ bồ câu.

Nhìn thấy hắn đứng ở trên bậc thang, chau mày lại nhìn về Bắc Phương đến mất hồn, Trương Khởi không nhịn được đi tới phía sau hỏi: "Xảy ra chuyện gì?". Nghe thấy giọng nói quen thuộc, Lan Lăng Vương quay đầu lại, nhìn nàng, hắn khẽ nói: "Bệ hạ nói, muốn ta và nàng trở về Nghiệp Thành!". Hắn lại không nói, ở trong thơ bệ hạ cũng nói, đối với chuyện hòa ly, Trịnh thị đã có ý giãn ra.

"Trở về Nghiệp thành?", Trương Khởi tái mặt, cúi đầu nhìn mũi chân.

Lan Lăng Vương nhìn nàng một lúc, mới gật đầu nói: "Bên ngoài gió lớn, mặc thêm áo khoác vào đi, chuyện này nàng đừng nên lo lắng!". Dứt lời, hắn sải bước đi ra ngoài.

Nhìn thấy hắn đi ra, mấy hộ vệ vội vàng đuổi theo. Lan Lăng Vương cưỡi ngựa ra ngoài thành, nhìn những áng mây trùng trùng trôi về phương Bắc, hắn đột nhiên cười lạnh, nặng nề khẽ hừ nói: "Cần gì để ý đến nó."

** giục ngựa đi tới phía sau hắn, cũng đưa mắt nhìn về phía phương Bắc, nhẹ giọng nói: "Nhưng chỗ bệ hạ ?".

"Như vậy còn chưa đủ". Lan Lăng Vương hiển nhiên đã hạ quyết tâm, hắn từ từ xé nát tờ giấy trắng, rồi nhẹ buông tay, mặc cho gió xuân thổi đi, lời nói ra, trầm thấp lạnh lùng: "Cao Trạm bây giờ, đã không phải là Quảng Bình Vương nữa rồi. Nếu không có chút cam kết nào mà trở về, chỉ sợ hắn sẽ xuống tay!". Cao Trạm quá háo sắc, hơn nữa vẫn thích xuống tay với thê tử của đám huynh đệ, chú cháu, ngay cả đại thần cũng không tha. Ở Tề quốc bây giờ , đám đại thần quyền quý, đã không còn người nào dám lấy vợ đẹp nữa rồi.

https://thuviensach.vn

** gật đầu một cái, thở dài nói: "Bệ hạ thay đổi quá nhiều!".

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Trịnh Du Khổ

Lan Lăng Vương nghe vậy cười lạnh nói: "Ai dám động đến ta A Khởi, ta sẽ cùng hắn thề không lưỡng toàn." Quay đầu, hắn hỏi **: "Ta để cho ngươi thả ra những tin tức kia, phản ứng như thế nào?"

** cung kính trả lời: "Lúc chúng ta tới Kiến Khang thì phố lớn ngõ nhỏ Kiến Khang đều nói Quận Vương vì Trương cơ, không ngại cùng cả Chu quốc đối địch sao? Nghiệp thành và Tấn Dương đều giống như nhau, thậm chí còn hiểu rõ hơn, người nghị luận nhiều hơn."

Lan Lăng Vương ừ một tiếng.

Thấy hắn trầm mặc, ** nhỏ giọng hỏi: "Vương phi nơi đó, thật sự bằng lòng hòa ly sao?"

Vừa nói ra lời này, mày Lan Lăng Vương chau lại thành ngọn núi. Một lát sau, hắn lắc đầu nói: "Có lẽ không dễ dàng như vậy."

"Vì sao?"

"Thành Hiệu úy không phải đã nói rồi sao? Tâm tư của phụ nhân rất khác với trượng phu. Họ càng không muốn buông bỏ khúc mắc, lại càng cố chấp hơn. Trịnh Du với A khởi oán hận đã sâu, ta sợ nàng vì không cho A Khởi được tiện nghi, sẽ kéo dài hôn sự. Nói đến hòa ly, là kế sách gạt ta trở về nước thôi."

Chuyện này, ** không có chỗ để chen miệng, hắn trầm mặc.

https://thuviensach.vn

Qua một lúc sau, Lan Lăng Vương cười lạnh nói: "Hiện tại không nhịn được là Trịnh Du, là bệ hạ. Vả lại kéo dài thêm thời gian, một ngày nào đó, bọn họ sẽ phải nhượng bộ."

Nói tới chỗ này, giọng nói của hắn chậm lại: "Ngươi viết thư đi, nói rằng, ta với A Khởi đã đến Kiến Khang, A Khởi vẫn có khúc mắc với ta. Ngươi thay ta tạ lỗi với bệ hạ, nói là, đến bây giờ, Cao Trường Cung ta đã hiểu rõ, có thể không có vị trí Quận Vương, cũng có thể không có binh quyền soái vị, chỉ có phụ nhân này, ta không quên, không bỏ được. Kính xin bệ hạ chớ trách tội, đợi ta giải trừ khúc mắc với nàng. Sau khi sinh con cùng nàng, sẽ xem xét chuyện về nước."

"Vâng."

Trịnh Du nhận được thư tín từ bồ câu của Lan Lăng Vương thì đã vào tháng tư.

Tháng tư hoa cỏ tươi tốt, chính là lúc phong cảnh nhân gian đẹp nhất.

Cũng không biết Cao Trạm nghĩ thế nào, lúc hắn nhận được thư tín từ bồ câu của Lan Lăng Vương. Sau khi xem xong tờ giấy kia thì ra lệnh cho người đưa tờ giấy đến phủ Lan Lăng vương, trong tay Trịnh Du.

Lúc này Trịnh Du đang đứng ở trong sân, đờ đẫn nhìn cây cối càng ngày càng tươi tốt . Ở bên ngoài tường viện, thỉnh thoảng có thể nghe được tiếng cười vui của nam nữ trẻ tuổi. Không cần nhìn, nàng cũng biết, những người đó đang tay nắm tay, dạo chơi bên bờ sông, trên núi mùa xuân.

Thế gian này, khắp nơi đều là một mảnh ấm áp ngọt ngào, chỉ có cái nhà này. Bị gốc cây đa trăm năm ngăn trở che đậy, lộ ra một luồng khí âm hàn .

Sau khi nhìn thoáng qua tờ giấy kia, nàng từng chút từng chút xé nó thành mảnh nhỏ. Nàng xé rất nhỏ, rất nhỏ, cho đến khi tờ giấy trắng giống

https://thuviensach.vn

như bông tuyết, gió vừa thổi nhẹ, liền bay khắp bốn phía, lúc này mới dừng tay.

Lòng của nàng đã thành kén, bên trong âm u lạnh lẽo, ánh mặt trời cũng không chiếu vào được. Bên ngoài rõ ràng là cảnh xuân tươi đẹp, rõ ràng bên ngoài là từng trận nói cười, nhưng những thứ kia cách nàng quá xa, quá xa, xa đến mức nàng không thể tưởng tượng được, xa đến mức nàng không có cách gì quay đầu, không cách nào hiểu, thật ra thì nàng chỉ cần buông tha một vài thứ, là có thể nhận được loại hạnh phúc ao ước này.

Chỉ là khắp nơi trong đầu nàng, một lần lại một lần xuất hiện một hàng chữ: "Đợi ta cùng nàng sinh con sẽ về nước."

Sinh con sao? Bất giác, trước mắt Trịnh Du xuất hiện một vài hình ảnh: Cao Trường Cung cùng Trương Khởi tay nắm tay, một lớn một nhỏ, hai người xinh đẹp khiến người đỏ mắt, đứa con trai xinh đẹp nước mắt lưng tròng khắp nơi đuổi theo phía sau bọn họ, trong miệng gọi: "Phụ vương, mẫu phi, đợi hài nhi với."

Làm sao có thể? Tại sao có thể? Trịnh Du cười lạnh một tiếng, vụt xoay người trở về phòng.

Đúng lúc ấy thì, một người làm vội vàng đi tới, thấy Trịnh Du, hắn cúi đầu bẩm: "Bẩm vương phi, Hòa thượng thư tới."

Vừa nhắc tới Hòa thượng thư, mặt Trịnh Du lập tức liền biến sắc, nàng trầm giọng nói: "Ta là một phụ nhân đơn độc ở nhà, liên quan gì đến Thượng Thư phía trên, tại sao lại liên tiếp viếng thăm? Nói cho hắn biết, ta không có ở đây."

Gần như là giọng nói của nàng vừa dứt, giọng nói trong trẻo mang theo một loại ngọt ngào cùng tiếng cười vui của Hòa Sĩ Khai vang lên: "Vương phi cần gì phải cự người ngoài ngàn dặm? Tiểu tử Cao Trường Cung kia không nhớ nàng, Nghiệp thành này còn có trượng phu khác nguyện ý gần

https://thuviensach.vn

gũi với vương phi." Vừa dứt tiếng, một người hán tử bốn mươi tuổi mặt tròn, dáng dấp trông trơn bóng rõ ràng vọt vào.

Hán tử kia chính là Hòa Sĩ Khai, cận thần được tin tưởng nhất bên cạnh Cao Trạm. Vừa nhìn thấy Hòa Sĩ Khai trưng ra đôi mắt hí cười cười, vẻ mặt có vẻ cực kỳ ân cần, sắc mặt Trịnh Du lúc xanh lúc trắng. Kể từ hôm đó, sau khi bị Cao Trạm đùa giỡn, cái tên Hòa Sĩ Khai liền xuất hiện. Mỗi lần hắn đều đem phủ Lan Lăng vương trở thành phủ đệ của mình, thoải mái đi vào, đối với nàng hết sức trêu ghẹo, khinh nhục.

Trịnh Du không phải là không có phản kháng, nàng đã từng lệnh cho người làm trong phủ đuổi hắn ra ngoài, cũng nói với phụ thân và Tộc trưởng, nhưng mà, người làm nào đuổi Hòa Sĩ Khai đi, ngày thứ hai liền bị tiện nhân cắt đứt chân để ngoài cửa lớn, mà phụ thân và Tộc trưởng lại còn là nói nàng nhẫn nại, nói cái gì chiếm tiện nghi của Hòa thượng thư hắn, Trịnh Du không cần phải tức giận như vậy.

Hiện tại, Hòa Sĩ Khai này lại tới. Hắn nhìn thấy Trịnh Du nghiêm mặt nhìn mình chằm chằm, không thuận theo đến gần mình, vừa quát lớn nhóm người hầu tiến lên, vừa tiện tay cầm cây chổi làm kiếm ngăn ở trước người của nàng.

Cái bộ dáng này của Trịnh Du, khiến Hòa Sĩ Khai liên tiếp thở dài, hắn liếc nhìn nhóm người hầu căn bản không dám tiến lên, lắc đầu thở dài nói: "Cần gì chứ, cần gì chứ? Ta nói vương phi nương nương, chuyện nam nữ nói một cách thẳng thừng, cũng chính là chuyện như vậy. Nói thật, phụ nhân các người cũng có thể từ trong đạt được niềm vui. Cần gì phải cự người ngoài ngàn dặm như vậy?" Hắn chậc chậc hai tiếng, lại nói: "Hơn nữa, tiểu tử Cao Trường Cung kia vứt bỏ ngươi không quan tâm, ngươi cần gì phải thủ tiết vì hắn?"

Hòa Sĩ Khai vừa nói, vừa từ từ đến gần Trịnh Du giống như mèo vờn chuột. Trịnh Du từng bước từng bước lùi về phía sau, lùi đến lúc không thể

https://thuviensach.vn

lùi về phía sau nữa, nàng không nhịn được âm thanh kêu lên: "Hòa Sĩ Khai, ngươi đừng ép ta! Nói cho ngươi biết, chờ Cao Trường Cung trở về, hắn sẽ không bỏ qua cho ngươi, hắn sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Vừa nói ra lời này, Hòa Sĩ Khai cất tiếng cười to, trong tiếng cười lớn của hắn, Trịnh Du ngừng thét chói tai, trong giây lát nước mắt nàng ngập vành mắt: Cao Trường Cung trở lại, cho dù chuyện này ở trước mặt hắn, hắn cũng sẽ không để ý tới, tim của hắn, tinh lực của hắn, tất cả đều ở trên người con tiện nhân kia, hắn sao có thể nhìn thấy khó khăn của mình, cô tịch của mình? Hắn luôn thương tiếc phụ nhân kia, luôn yêu thương nàng, hắn không hề nghĩ tới, ở nơi hắn không nhìn thấy, mình cũng sẽ bị người lăng nhục, bản thân mình cũng đáng thương như vậy?"

Chuyện này không thể nghĩ, vừa nghĩ lòng của nàng đau như bị kim châm, làm nàng không ngăn nổi nước mắt của mình. Rốt cuộc, Trịnh Du lùi đến khi chống lại bức tường, cuối cùng để cây chổi xuống, che mặt ở trong tay áo lớn tiếng khóc .

Hòa Sĩ Khai thấy nàng khóc thì vui mừng, gật gù đắc ý thở dài nói: "Rõ ràng là trò đùa tao nhã, sao như vậy đã khóc? Mất hứng, hôm nay quá mất hứng." Vừa nhớ tới mất hứng, Hòa Sĩ Khai vừa lung lay lúc lắc đi trở về. Hắn vừa ra khỏi viện, mười người làm hắn mang đến đây, như một tổ ong ùa lên vây quanh hắn.

Một người thiếu niên được tin tưởng tiến đến, nhỏ giọng nói: "Thượng Thư đại nhân, vậy chúng ta đi chỗ nào?"

"Đi chỗ nào?" Hòa Sĩ Khai hì hì cười một tiếng, nhỏ giọng nói: "Đương nhiên là đến hoàng cung gặp Hoàng hậu nương nương, nàng vẫn chờ ta nói chuyện xưa của Trịnh Du đấy."

Bất kể là ở Nghiệp thành hay là Tấn Dương, bên ngoài Trịnh Du tỏ rõ gia thế khắp mọi mặt, là trung tâm của quý nữ. Nàng khiến đám người Hồ

https://thuviensach.vn

hoàng hậu và Hòa Sĩ Khai, còn có Hoàng đế Cao Trạm cảm thấy hứng thú, chỉ là Cao Trường Cung vứt bỏ nàng, nàng lại không quan tâm, cái loại si tình đó ngoan cố đến cố chấp. Tất cả quý nữ, trước khi cưới mấy người còn trong sạch, vốn không có mấy người bị trượng phu ném sang một bên, lạnh nhạt một năm, còn tuân theo trượng phu không muốn rời bỏ, chỉ có một Trịnh Du.

Ở Bắc Tề này lễ nghi đã bị hủy hoại, trinh tiết cùng tín nghĩa đều là chuyện cười và là điểm tâm nơi trà dư tửu hậu, Trịnh Du nàng, trong lúc vô hình đã thành chuyện cười của một số người. Hơn nữa, quá khứ khi còn là nữ lang thì Trịnh Du bất hòa với Hồ hoàng hậu, hơn nữa bởi vì chuyện của Trương Khởi, từng tính kế Hồ hoàng hậu. Vì vậy, khi Hồ hoàng hậu nắm đại quyền, sau đó từng ngày Trịnh Du sống không dễ dàng.

—— Cao Trạm hoang đường, mà theo hắn hoang đường tùy hứng càng nhiều, văn võ bá quan, thế gia trăm năm, toàn bộ không sánh bằng cây đao trong tay đại quân kia. Nói cách khác, bên ngoài trừ một vài võ tướng hắn còn có điều kiêng kỵ, đối với những khác người, Cao Trạm cùng Hồ hoàng hậu không gì kiêng kỵ gì nữa.

Trịnh Du bi thương khóc thút thít một lúc, thấy Hòa Sĩ Khai cuối cùng đã đi, nàng lau nước mắt, nức nở nói: "Chuẩn bị một chút, ta muốn gặp Thu công chúa."

Một tỳ nữ đến gần, nhỏ giọng nói: "Vương phi đã quên? Lần trước sau chuyện Hòa Sĩ Khai, Thu công chúa đi tìm bệ hạ, sau đó bị bệ hạ giam lại, bảo là muốn gả nàng đến Đột Quyết. Vương phi hiện tại đi tìm nàng, chỉ sợ không gặp được."

Tỳ nữ nhắc nhở, Trịnh Du lúc này mới nhớ lại, hình như là có chuyện như thế. Nàng cắn cắn môi, nhất thời cũng nghĩ không ra, muốn phá giải cục diện trước mắt còn có thể tìm ai?

https://thuviensach.vn

Yên lặng chảy lệ một lúc, Trịnh Du đột nhiên nói: "Chuẩn bị giấy bút, ta muốn viết thư cho Trường Cung, ta muốn nói cho hắn biết những chuyện này. Ta biết, chỉ có lời của hắn bệ hạ mới nghe, mới có thể kiêng kỵ." Nói tới chỗ này, nàng như nhớ tới cái gì, cặp mắt sáng rực, vừa vội vàng đi về phía thư phòng, vừa nghẹn ngào nói: "Ta thật sự đần, thực ngốc. . . . . Ta mạnh mẽ chống đỡ cái gì? Chuyện này ta nên sớm nói cho hắn biết, đã sớm phải nói." Nàng tin tưởng, Cao Trường Cung bảo vệ nàng từ nhỏ đến lớn, lần này cũng sẽ ra tay. Nàng tin tưởng, biết nàng bị làm khó, sau khi biết nàng cho hắn gánh vác mọi thứ, hắn sẽ mềm lòng, sẽ càng yêu thương nàng hơn.

Con tiện nhân kia tại sao lại được Cao Trường Cung đối đãi một cách toàn tâm toàn ý? Không phải nàng càng giả bộ đáng thương, càng giả bộ bên ngoài kiên cường bất khuất, trên thực tế cũng không phải là bộ dáng yếu ớt sao?

Lan Lăng Vương nhận được thư tín từ bồ câu của Trịnh Du thì hắn và Trương Khởi đã dừng lại ở thành Kiến Khang gần một tháng. Mà vào lúc này, hắn đang cùng ** đám người đang ra roi giục ngựa, từ một thành nhỏ bên ngoài thành Kiến Khang vội vã chạy về Kiến Khang. Thời gian này, hắn thu thập không ít tin tức về thành Kiến Khang và các thành trì lớn, mục đích chính là muốn tìm một nơi trong tưởng tượng của Trương Khởi, nơi phồn hoa yên bình lại không bị chiến loạn ảnh hưởng. Đó là giấc mơ của nàng, hắn dự định sau khi tìm được, mua một chút đất đai cùng trang viện ở trong thành trước, nhân tiện sắp xếp một ít nhân thủ, làm chỗ lui về.

Lúc này, một tên hộ vệ từ trong thành vội vã đuổi theo, chạm mặt gặp gỡ, hắn thi lễ một cái, liền đưa tờ giấy trắng tới tay Lan Lăng Vương.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Quyết Tuyệt

Lan Lăng Vương nhận lấy tờ giấy kia, vừa nhìn liền giục ngựa dừng lại. Nhìn kỹ một chút vẻ mặt của hắn, không biết hiện tại đang nghĩ gì, Dương Thụ Thành do dự hỏi: "Quận Vương, là tin tức từ Nghiệp thành sao?" Bọn họ quy định, dù là Nghiệp thành hay Tấn Dương, nơi nào xảy ra việc nghiêm trọng thì dùng chim bồ câu tại nơi đó đưa tin tới. Đây chính là cái gọi "Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng".

"Không phải." Lan Lăng Vương lại nhìn tờ giấy kia một lát, thuận tay đưa cho Dương Thụ Thành: "Là Trịnh Du gửi thư tới."

"Vương phi?" Dương Thụ Thành thở ra một tiếng, nhận lấy tờ giấy nhìn. Vừa nhìn xong, mặt Dương Thụ Thành lạnh lẽo, giọng căm hận nói: "Tên Hòa Sĩ Khai thật đúng là to gan lớn mật, ngay cả vương phi cũng dám đùa giỡn!"

Nói tới đây, Dương Thụ Thành ngẩng đầu lên: "Ý của Quận Vương là?"

Lan Lăng Vương vừa giục ngựa đi, vừa suy nghĩ. Trầm ngâm một lát, hắn chậm rãi nói: "Hòa Sĩ Khai tính tình nịnh hót, sở trường đứng đầu là xu nịnh, trước kia ta đã thấy mấy lần, lúc nào hắn cũng dùng khuôn mặt tươi cười gặp người, có khi nói lời ác độc với hắn, hắn vẫn cười không giận, là một người biết nhẫn nhục chịu đựng." Nói đến đây, hắn vung roi ngựa: "Hắn mỗi lần đến vương phủ, tuy nói là không chút kiêng kỵ, nhưng cũng chỉ là lời nói bức người, chưa từng động tay động chân." Hắn quay sang nhìn Dương Thụ Thành: "Xem ra, phía sau hắn, quá nửa còn có người khác sai khiến."

https://thuviensach.vn

"Có người sai khiến?" Dương Thụ Thành không hiểu: "Người nọ sai khiến Hòa Sĩ Khai làm chuyện này, có mục đích gì?"

Lan Lăng Vương thản nhiên nói: "Nếu như có mục đích, vậy cũng không nghiêm trọng, sợ là không có mục đích."

Làm gì có người nào không có mục đích gì, lại đi đắc tội một Quận Vương phi được cưới hỏi đàng hoàng ? Ý của Quận Vương là có người thử dò xét hắn?

Trong lúc Dương Thụ Thành mê muội, Lan Lăng Vương lại trầm mặc.

Hắn chăm chú nhìn phương xa, đứng im giống như ngọn núi, bóng dáng cao to tuấn tú, mơ hồ có chút thê lương.

Đột nhiên, Dương Thụ Thành hiểu. Thiên hạ ngày nay, ai mà không có mục đích gì lại làm chuyện hoang đường như vậy? Tính đi tính lại, chỉ có Hoàng đế Cao Trạm. Những năm gần đây, Quận Vương đối với quốc gia của hắn có nhiều coi trọng, Dương Thụ Thành hoàn toàn có thể hiểu. Nhưng quân chủ Tề quốc này đổi một người lại một người, đều là một cuộc so tài hoang dâm. Trong lòng của hắn, sợ là không dễ chịu.

Âm thầm thở dài một tiếng, Dương Thụ Thành phá vỡ sự yên lặng: “Trả lời thư này thế nào đây?" Dương Thụ Thành nhỏ giọng nói: "Quận Vương, Hòa Sĩ Khai làm nhục vương phi như thế. Thực là làm nhục mặt mũi người. . . . . ."

Hắn không có nói tiếp, bởi vì vừa nói ra, Dương Thụ Thành đột nhiên phát hiện, cục diện bây giờ đối với Lan Lăng Vương, là kết quả khó vẹn cả đôi đường. Nếu như hắn nhúng tay vào, không nói đến người khác. Vương phi tất nhiên sẽ cảm động vui mừng, mà Quận Vương đã tính toán chuyện hòa ly với nàng, không biết đến bao giờ mới xong. Nhưng nếu như mặc kệ, vậy danh dự của Quận Vương ở đâu? Bất kể như thế nào, dù sao cũng là

https://thuviensach.vn

thê tử trên danh nghĩa của hắn, nàng ở phủ Lan Lăng vương, bên ngoài là danh phận Lan Lăng Vương phi!

Trong lúc Dương Thụ Thành cau mày nói không ra lời thì Lan Lăng Vương đột nhiên quay đầu lại, trầm giọng nói: "Ngươi chấp bút đi, vả lại đối với Trịnh thị, nhục nhã của nàng, toàn bộ nguyên nhân là do ta gây nên, tình cảnh trước mắt của nàng, ta cũng có thể hiểu rõ một phần."

Xem ra Quận Vương muốn xen vào chuyện này. Dương Thụ Thành thầm nghĩ: Cũng được, chuyện hòa ly có thể nói sau, dù thế nào, danh dự đại trượng phu không thể không chú ý.

Lúc này, giọng nói êm tai của Lan Lăng Vương truyền đến: "Có câu nước không thể một ngày không có vua, vợ không thể không chồng mà mạnh, ta thấy ba người Dương Tĩnh, Lý Nghĩa Thành, Lâu Nguyên Chiêu, đều tuổi trẻ đã chịu nghe dạy dỗ, người rất có tiết chế, bọn họ nếu đối với ngươi có ý, cần gì cự người ngoài ngàn dặm? Cho dù đã gả một lần, Hòa Sĩ Khai đồn đãi, nào dám tùy ý nhục nhã ngươi? Cuộc sống ở trên đời này, làm việc hành sự, cũng đều phải có sự quyết đoán."

Nói tới đây, Lan Lăng Vương dừng một chút, lại nói tiếp một câu: "Hôm nay, Trương Khởi ở bên người ta, lòng ta đã an, duy chỉ mong A Du ngươi cũng có thể tìm được người chồng tốt, từ đó ngươi không còn nhớ mong ta nữa."

Hắn nói đi nói lại, tóm lại thực ra là một câu nói: Cao Trường Cung ta đã không muốn cũng không thể bảo vệ ngươi...ngươi có thể chọn một người từ trong ba người kia bằng lòng bảo vệ ngươi, từ đó về sau ngươi vui vẻ, tất cả mọi người đều tốt.

Sau khi Lan Lăng Vương nói ra, Dương Thụ Thành sững sờ một lát, hắn không làm ngay, mà là cẩn thận hỏi: "Quận Vương, bây giờ nói những lời này thích hợp sao?" Thư của Trịnh Du, lời nói động lòng người, tình cảm

https://thuviensach.vn

nồng nàn, khiến hắn là người ngoài nhìn lòng cũng chua xót, Quận Vương lại không quan tâm tình cảm này, trong lúc nàng bất lực nhất, lúc lạnh lẽo lại nói ra những lời này, thật đúng là vô tình?

"Thích hợp!" giọng nói Lan Lăng Vương hết sức bình tĩnh, hắn từ từ nói: "Chuyện thế gian muốn dứt là dứt. Làm việc do dự, sẽ gây ra họa! Những thứ này trong binh thư có nói. A Du nàng là một người bướng bỉnh, ta không thể cho nàng, thì nên cắt đứt với nàng. Những thứ này, đợi sau này nàng chín chắn một chút sẽ hiểu."

"Quận Vương nói rất có lý."

"Đi thôi, đã không còn sớm, chúng ta cần phải trở về."

Lan Lăng Vương trở lại Kiến Khang thì mặt trời đã về tây, cửa thành đã bắt đầu đóng.

Cưỡi ngựa vào sứ quán, xa xa, Lan Lăng Vương liếc mắt liền thấy Trương Hiên cùng Trương Khởi cười nói. Hắn nhảy xuống lưng ngựa, sải bước đến gần.

Cũng không biết Trương Khởi nói câu gì, Trương Hiên đang ngẩng đầu cười ha ha. Cười cười, khóe mắt của hắn liếc thấy Lan Lăng Vương, nhất thời, tiếng cười kia liền cứng lại, mà người của hắn lại càng vội vàng đứng lên, cứng nhắc thi lễ với Lan Lăng Vương, khi Trương Hiên ngồi xuống thì đã cách xa Trương Khởi hai mét.

. . . . . Trong một tháng này, Trương Hiên mọi việc đều không thuận, những năm gần đây hắn giấu riêng văn phòng tứ bảo cùng cây quạt bản đơn lẻ (*), khi hắn trả nợ thì không còn nhiều lắm. Hắn rốt cuộc tìm được ngọn nguồn xui xẻo của mình. Thì ra là người khác không thích hắn quá gần gũi với Trương Khởi. Phải nói, người khác không thích Trương Khởi gần gũi với hắn, hơn cả bản thân mình.

https://thuviensach.vn

(*) bản đơn lẻ: bản còn lại duy nhất do bị thất lạc.

Vì vậy, sau khi trả giá bằng chi phí đắt đỏ, Trương Hiên hiện tại rất thức thời.

Lan Lăng Vương đi đến bên cạnh hai người, thấy Trương Khởi mở to hai mắt nhìn mình chăm chú, khóe miệng hắn nhếch lên, uy nghiêm nói: "Các ngươi trò chuyện đi." Dứt lời, sải bước đi vào chánh viện.

Phía sau hắn, Trương Khởi cười khẽ với Trương Hiên: "Cửu huynh, mặc kệ hắn, chúng ta nói tiếp."

Trương Hiên nhỏ giọng nói: " Hay là vi huynh trước mắt xin cáo lui thì tốt hơn. . . . . ." Trương Khởi nghe vậy, có chút không buông muốn, nàng nói thầm: "Nhưng Cửu huynh. . . . . ." Đang lúc ấy thì, Lan Lăng Vương quay đầu lại, hắn nhìn chòng chọc Trương Hiên một cái, nói: "A Khởi nếu không bỏ được Cửu Cữu công, Cửu Cữu công sao không ở thêm một lát?"

Lan Lăng Vương vừa dứt lời, Trương Hiên giống như nhận thánh chỉ, lập tức đứng lên gật đầu đáp: "Đúng, đúng."

Nhìn Lan Lăng Vương nghênh ngang rời đi, Trương Khởi trợn to mắt. Nàng lại gần Trương Hiên, nhỏ giọng hỏi "Huynh, có phải hắn làm gì huynh không?"

"Không có, không có gì."

"Nhất định là có." Trương Khởi mở to hai mắt, cảnh cáo nhìn chằm chằm Trương Hiên. Trương Hiên thấy nàng cố chấp, ấp úng một hồi lâu, mới nhỏ giọng nói: "A Khởi, vi huynh xem phu quân này của muội. Hình như không thích muội cùng vi huynh quá mức thân mật. Hắn hì hì hai tiếng: "Hắn đang ghen tỵ với vi huynh."

https://thuviensach.vn

Thấy Trương Khởi tròn mắt, Trương Hiên nhỏ giọng hỏi: "A Khởi. Muội có phải đang giận dỗi với hắn hay không? Đã tới Kiến Khang lâu như thế, cũng không trông thấy muội làm nũng với hắn?" Trong ký ức của hắn, cô muội muội này giỏi nhất là nũng nịu, mê hoặc người, ngay cả hắn là huynh trưởng cũng khó chống đỡ.

Trương Khởi “Vâng” một tiếng. Từng có mấy lần, nàng muốn đem những gì bản thân đã trải qua nói với Trương Hiên. Nhưng đối với huynh trưởng vô cùng thuần khiết, khuôn mặt ẩn chứa một chút yếu mềm này, nàng lại đem lời nói thu về: Nói ra thì thế nào? Hắn cũng không thể giúp mình quyết định, nói không chừng sẽ khiến hắn vốn vui vẻ lại thêm vào một chút phiền não.

Nghe thấy Trương Khởi thừa nhận, Trương Hiên nghiêm túc nói: "A Khởi, muội không thể tùy hứng như vậy. Phải biết, thế gian này trượng phu phần nhiều là lòng dạ bạc bẽo, muội có thể có gặp được một người thật lòng vì muội, thì không thể suy tính quá nhiều, cũng không thể tùy hứng yêu cầu, không sẽ phai nhạt duyên phận khó có được này."

Trầm tư một chút, Trương Khởi nhỏ giọng nói: "Cửu huynh, muội biết rồi."

"Biết là tốt rồi."

Hai huynh muội nói chuyện phiếm một lúc, Trương Hiên thấy sắc trời không còn sớm, liền vội vàng đứng lên cáo từ, Trương Khởi đưa hắn đến lớn cửa. Liếc nhìn vài chục người ở bên ngoài, chỉ chờ từ xa xa gặp mặt nàng và Lan Lăng Vương một lần, trở về không phải ngẫu hứng làm thơ, chính là văn sĩ mê thích vẽ tranh, vội vàng co rụt đầu lui lại.

Đi vào trong viện, Trương Khởi quay đầu lại trừng mắt nhìn bóng dáng cao lớn bận rộn trong thư phòng, lúc này mới nhảy cà tưng đi về phía chủ

https://thuviensach.vn

viện. Xa xa, giọng nói trong trẻo vui vẻ của nàng như gió xuân thổi qua: "Chuẩn bị nước nóng, ta muốn tắm rửa."

"Dạ, phu nhân."

Lan Lăng Vương ở trong thư phòng, một tên hộ vệ sải bước đi đến, bẩm: "Quận Vương, chỗ bệ hạ cũng có tin gửi đến."

"Ừ." Lan Lăng Vương đưa tay nhận lấy.

Trầm ngâm một lúc, Lan Lăng Vương ra lệnh: "Gọi Dương Thụ Thành cùng chúng tướng vào."

"Vâng."

Không bao lâu, năm sáu tiếng bước chân có lực vang lên.

Thấy bọn họ đã tới, Lan Lăng Vương đem này tin đặt trên bàn nhỏ, nói: "Đây là lần thứ hai bệ hạ thúc giục ta trở về." Hắn ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn phía chân trời không có ánh sáng, một lúc lâu mới nhỏ giọng hỏi: "Các ngươi thấy thế nào?"

Chúng tướng im lặng một hồi, Dương Thụ Thành nói: "Quận Vương, mạt tướng cho rằng, lấy danh tiếng của Quận Vương bây giờ, có trở về hay không, đều không cần quá lo lắng."

Giọng nói của Dương Thụ Thành vừa kết thúc, một người tướng khác nói: "Thuộc hạ cho rằng, trở về nước thì tốt hơn." Hắn nhẹ giọng nhắc nhở: "Bệ hạ không phải là một người có kiên nhẫn, chờ người giận, trở lại nước chỉ sợ không tốt."

Nghe đến đó, Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên. Suy nghĩ một lúc, hắn phất phất tay: "Biết rồi, các ngươi lui xuống trước đi."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

"Gọi Thành Sử vào đây."

"Vâng."

Không bao lâu, Thành Sử tiến vào.

Hắn liếc mắt thấy Lan Lăng Vương đứng chắp tay quay lưng về phía mình, hắn lập tức thi lễ, vui mừng nói: "Quận Vương, mạt tướng tới."

Lan Lăng Vương gật đầu một cái, hắn nhìn phương bắc: "Bệ hạ lại gửi thư thúc giục. Hắn nói, người trong thiên hạ đều nói hắn mê sắc đẹp, nhưng thật ra là người đời bôi nhọ hắn. Nếu như hắn có cháu dâu là Cao Trương thị, sinh ra dung nhan tuyệt mỹ thế gian hiếm thấy, hắn không hề nghĩ sẽ động tay."

Thành Sử trừng mắt nhìn, kinh sợ nói: "Bệ hạ cam kết sẽ không động tay chân với phu nhân?"

Lan Lăng Vương quay đầu lại, hắn mỉm cười nhìn Thành Sử, gật đầu nói: "Nhìn trong thư thì có ý này. Chỉ là ta hiểu rõ người như Cao Trạm, hắn vẫn nghĩ đến cái gì thì làm cái đó, nếu nói chuyện giữ lời, sẽ không làm cho trong triều tối tăm rối loạn như bây giờ. Có điều, dù sao hắn cũng là người đứng đầu một nước, nếu đã nói lời như thế, vậy ta cũng phải biểu hiện ra một chút dáng vẻ. Xem ra, thời gian ta ở lại Kiến Khang không còn nhiều nữa rồi."

Sau đó thì sao? Thành Sử nháy mắt.

Lan Lăng Vương cong cong khóe môi, lười biếng nói: "Sau đó, ta cũng cần một cuộc ám sát. . . . . Lúc A Khởi chạy trốn, ta từng đau đến không muốn sống, hôm nay, ta cũng vậy, muốn nàng đau đến không muốn sống một lần!"

Hết chương 208.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 209: "Bị Ám Sát"

Thành Sử hiểu hoàn toàn, lập tức hắn nhếch miệng cười, "Bang" một tiếng thi lễ với Lan Lăng Vương, lẫm liệt lên tiếng: "Nhất định hoàn thành nhiệm vụ!" Mới nói tới đây, hắn lại cẩn thận nói: "Nhưng phu nhân luôn thông minh hơn người, muốn lừa được nàng chỉ sợ không dễ."

Mới nói tới đây, hắn chống lại ánh mắt của Lan Lăng Vương, lập tức rùng mình một cái, vội vàng lên tiếng: "Quận Vương phân phó đã phân phó, đây chỉ là chuyện nhỏ, giao cho mạt tướng làm, sẽ tuyệt đối không có vấn đề, không thể nào xảy ra vấn đề." Vừa nói vừa lui về phía sau, vừa lui đến ngoài cửa, Thành Sử liền giống như một làn khói thoát ra xa.

Sau khi trải qua hai trận mưa xuân, bầu trời long lanh như gương, sáng sớm, Lan Lăng Vương mang theo Trương Khởi tiến về thành trì đã tìm hiểu kĩ cách Kiến Khang ước chừng năm, sáu trăm dặm. Hắn nghĩ, mọi mặt của thành trì này cũng không tệ, có lẽ Trương Khởi sẽ thích.

Một chiếc xe ngựa, hai mươi hộ vệ, số người không nhiều lắm, có điều phong cảnh giống như tranh vẽ. Ngồi trong xe ngựa, Lan Lăng Vương nhìn phong cảnh núi sông bốn phía xinh đẹp tuyệt trần, thở dài nói: "Đất Giang Nam quả thật không giống với phương Bắc." Hắn quay đầu liếc mắt nhìn Trương Khởi, nghĩ ngợi nói: Không trách được từ xưa tới nay, mỹ nhân tuyệt sắc đều đến từ nơi này, đúng là địa linh nhân kiệt.

Trương Khởi cũng vén rèm xe lên, tràn trề thích thú nhìn bốn phía, nhìn một lúc, Trương Khởi nhỏ giọng hỏi: "Trường Cung, có phải chàng hù dọa Cửu huynh không?"

https://thuviensach.vn

Vừa nói ra lời này, Lan Lăng Vương xoay đầu lại, hắn nghiêm túc nhìn chằm chằm Trương Khởi, nhàn nhạt nói: "Vì sao A Khởi nói vậy?"

Vì sao nói vậy? Nàng cũng không phải người ngu, tự nhiên cũng đoán được! Trương Khởi nhìn hắn chằm chằm một lúc lâu, ấp a ấp úng nói: "Nghiêm mặt sẽ dọa người!" Hắn uy nghiêm như vậy, luôn luôn khiến nàng còn chưa mở lời thì tự giác đuối lý, thật là ức hiếp người!

Thấy Trương Khởi tức giận nghiêm mặt lại, khóe môi Lan Lăng Vương cong cong, hắn vươn tay qua kéo bàn tay nhỏ bé mềm mại của Trương Khởi, vừa mới đặt vào lòng bàn tay, đột nhiên, một hồi âm thanh gào thét thảm thiết phá vỡ sự yên lặng, "Không hay, có thích khách ——"giọng nói vừa mới hét lên, chỉ nghe một tiếng xé gió"Vụt" xuyên qua màng nhĩ Trương Khởi.

Nàng vội vàng quay đầu, vừa vặn nhìn thấy một luồng hàn quang thoáng qua không trung, nàng chỉ kịp há mồm, chưa phát ra tiếng thét chói tai, mũi tên lạnh lẽo kia đã "Phập" một tiếng, xuyên qua ngực Lan Lăng Vương.

Biến hóa này xảy ra quá nhanh, quả thực chỉ xảy ra trong nháy mắt. Mắt Trương Khởi trừng lớn, trong khoảng thời gian ngắn, đầu nàng vang lên tiếng ong ong, mọi suy nghĩ đều hóa thành hư ảo, chỉ có một loại hoảng hốt trống rỗng dần dần sinh sôi.

Trong lúc Trương Khởi ngây ngốc nhìn thì thân thể Lan Lăng Vương cứng đờ ngả về phía sau, miệng hơi mở khạc ra một ngụm máu!

Cùng với những giọt máu đỏ tươi đập vào mắt của nàng, Trương Khởi hét lên một tiếng, vươn người bổ nhào về phía Lan Lăng Vương.

Nàng nhào tới trước mặt hắn, đưa tay chạm vào hắn. Nhưng bàn tay kia dừng lại trên không trung, không ngừng run rẩy. Nghe tiếng chém cùng tiếng hét lớn giết bên ngoài truyền tới, xen lẫn tiếng binh khí chạm nhau

https://thuviensach.vn

giòn tan, Trương Khởi chỉ cảm thấy trong taivang lên tiếng ong ong, trước mắt một mảnh tối tăm.

Trường Cung bị thương!

Hắn bị mũi tên này bắn trúng!

Nàng run rẩy cẩn thận đỡ hắn tựa vào người mình, mặt trắng bệch, nhỏ giọng gọi: "Trường Cung, Trường Cung. . . . . ."

Lan Lăng Vương lại phun ra một ngụm máu, hắn ngẩng đầu lên nhìn Trương Khởi. Đối diện với nét mặt cố tự trấn định của hắn, với mũi tên còn lung lay vẫn cắm ở ngực, Trương Khởi ngẩng đầu, khàn giọng hét lên: "Quận Vương trúng tên ——"

Tiếng thét khàn khàn của nàng truyền ra bên ngoài, chúng hộ vệ hoảng sợ vùng lên. Giữa những tiếng thét chói tai, ở bên trong Trương Khởi nghe được giọng nói trầm thấp của Lan Lăng Vương: "A Khởi đừng sợ, ta không sao cả."

Làm sao có thể không lo!

Trương Khởi cúi đầu xuống, tay nàng run run, từ từ sờ về chỗ trúng tên, tay chỉ xoa nhẹ, liền chảy ra một vốc lại một vốc máu đỏ. Nhìn chỗ bị thương máu không ngừng chảy, nhìn nửa bên đệm giường thấm ướt máu, Trương Khởi chỉ cảm thấy cổ họng một hồi ngai ngái, trong nháy mắt, một vấn đề chưa bao giờ nghĩ đến hiện ra trong đầu của nàng: Nếu như Trường Cung xảy ra chuyện không may. . . . . Nếu như hắn xảy ra chuyện không may, nàng sống còn có ý nghĩa gì nữa?

Đây là một loại đau khổ như trời sụp đổ, Trương Khởi đột nhiên khủng hoảng cực độ, mọi ý nghĩ nổ tung trong đầu nàng. Đây là loại khủng hoảng nàng chưa từng nếm qua.

https://thuviensach.vn

Ở kiếp trước, nàng bị người nọ dâng tặng cho Hoàng đế, nàng đã quyết ý chết, cũng không có sợ hãi như vậy, hai năm trước, hắn nói cho nàng biết hắn muốn cưới Trịnh Du, nàng đã sớm xác định đường lui, không có sợ hãi như vậy.

Đây là loại khủng hoảng to lớn không thể hình dung, dường như bầu trời đã sụp xuống, cũng giống như thế giới của nàng tiến vào bóng tối diệt vong!

Trương Khởi đỡ Lan Lăng Vương, nàng không ngừng run rẩy, phút chốc, nàng chưa bao giờ căm hận bản thân hắn vô lực như lúc này.

Vươn tay, nàng run rẩy sờ về phía miệng vết thương, muốn giúp hắn ngừng chảy máu, nhưng nàng không ngăn lại được, muốn giúp hắn rút tên ra, để mặt hắn không còn trắng bệch cố nén đau đớn nữa, nàng cũng không dám. . . . . .

Trong lúc khủng hoảng vô cùng, Trương Khởi chỉ biết ôm chặt Lan Lăng Vương, ôm thật chặt.

Cũng không biết trải qua bao lâu, nàng nghe được giọng nói yếu ớt của hắn truyền đến: "A Khởi." Nói chuyện hiển nhiên ảnh hưởng đến vết thương, hắn thở hổn hển. Trương Khởi vội vàng nói: "Đừng nói chuyện."

Bởi vì sợ mất đi, bất tri bất giác nàng rơi lệ đầy mặt, Trương Khởi biết, hiện tại cái gì nàng cũng không làm được, nàng chỉ có thể cúi đầu xuống, không ngừng hôn mặt của hắn, trán của hắn, lông mày của hắn, nói không biết bao nhiêu lần: "Đừng nói chuyện, Trường Cung, đừng nói chuyện."

Chưa từng giờ phút nào dài như hiên tại, mang theo quá ít hộ vệ, người áo đen đột kích quá nhiều, chém giết đến bây giờ, căn bản bọn hộ vệ cũng không có biện pháp rút đến đây.

https://thuviensach.vn

Cúi đầu, Trương Khởi dán mặt vào gương mặt lạnh lẽo của hắn, nước mắt rơi như mưa. Thấy nàng đau lòng, môi Lan Lăng Vương giật giật. Thấy thế, Trương Khởi vội vàng vươn tay đặt trên môi của hắn, khàn giọng nói: "Đừng nói chuyện, Trường Cung, đừng nói chuyện."

Vừa nói vừa nghiêng môi hôn hắn lung tung.

Lúc này, một cái tay khác của nàng bị hắn nhẹ nhàng cầm lấy, không ngờ tay của nàng nhỏ bé như thế, hắn khàn khàn nói: "Ta không có bị thương ở chỗ hiểm, A Khởi, ta không chết được."

Không thể nào, hắn chảy nhiều máu như vậy, nhiều máu như vậy a!

Trương Khởi thút thít, nàng dùng sức lắc đầu, chỉ cầu xin: "Trường Cung, chàng đừng nói chuyện, chàng...chàng đừng bỏ thiếp một mình. . . . ."

Giọng nói yếu ớt của hắn truyền đến: "A Khởi, nàng sợ?"

Trương Khởi ra sức gật đầu, nàng nức nở nói: "Không có chàng, thiếp sống có ý nghĩa gì. Trường Cung chàng đừng bỏ lại thiếp một mình, thiếp sợ, thiếp rất sợ, rất sợ."

Hắn ngẩng đầu lên, gương mặt tuấn mỹ tuyệt luân của hắn, bởi vì đau đớn mà trắng xanh, trên môi hắn còn sót lại máu tươi. Hắn dịu dàng nhìn Trương Khởi, thấp giọng nói: "Nàng không hề trách ta nữa?"

Trương Khởi dùng sức lắc đầu, ra sức nói: "Không trách, không bao giờ… trách nữa." Nàng nức nở nói: "Trước kia là thiếp không đúng, thật ra thiếp đã không còn trách chàng từ lâu rồi, chỉ là bướng bỉnh không chịu đối tốt với chàng." Trương Khởi cúi đầu xuống, môi anh đào của nàng đặt lên môi hắn, đầu lưỡi phác thảo khóe môi, nuốt máu tươi vào trong bụng, nước mắt Trương Khởi muốn ngừng mà ngừng không được: "Trường Cung, van chàng, đừng bỏ lại một mình thiếp."

https://thuviensach.vn

“Ta sẽ không."

"Chàng nói phải giữ lời." Trương Khởi thút thít chuyển sang tức giận, "Chàng không được gạt thiếp."

"Được." Khạc ra một chữ này, hắn hụt hơi ngửa đầu không chớp mắt nhìn gương mặt tuyệt diễm của nàng, hắn lẩm bẩm gọi: "A Khởi."

"Dạ."

"Nàng đừng sợ."

"Được, thiếp không sợ, thiếp không sợ. . . . . ." Nước mắt lăn không dứt, Trương Khởi nghẹn ngào nói: "Thiếp chỉ muốn chàng còn sống, chỉ cần chàng còn sống."

Nghe đến đó, trên khuôn mặt tuấn mỹ tái nhợt của Lan Lăng Vương gợi lên một nụ cười khổ, hắn thấp giọng nói: "Nhưng mà, ta chuyển biến tốt một chút, nàng sẽ lại hận ta."

"Không có cũng không bao giờ … nữa." Trương Khởi ra sức lắc đầu, nàng cắn môi ủ rũ, nói từng chữ từng câu: "Thiếp cả đời vĩnh viễn sẽ không tức giận với chàng."

"Thật, thật?"

"Thật."

"Nàng yêu ta sao?"

"Ừ, thiếp vẫn một mực yêu chàng." Trương Khởi vùi mặt vào mái tóc đen của hắn, thì thào nói: "Cái gì thiếp cũng không cần, cái gì cũng không cầu, thiếp chỉ muốn chàng khỏe mạnh, chỉ cần chàng còn sống thật khỏe mạnh." Bởi vì quá sợ, quá đau khổ, nước mắt của nàng lại chảy thành đê:

https://thuviensach.vn

"Trường Cung chàng nhất định không có việc gì, nếu như chàng xảy ra chuyện không hay thiếp cũng không sống được."

Nàng nói tới chỗ này, nam nhân trong ngực nàng giống như đã hài lòng, hắn nhắm hai mắt lại, thì thào nói: "Ta cũng vậy, A Khởi, ta vẫn luôn như vậy."

Hắn thấp giọng vô lực nói: "Khi đó, ta cho rằng nàng đã chết, ta cũng không muốn sống ." Trong giọng nói của hắn mang theo nghẹn ngào, "Tại sao nàng có thể ác độc như vậy?"

Làm sao vào lúc này lại lôi nợ nần tính toán rồi? Trương Khởi có chút buồn bực, nhưng mà chút kinh ngạc này, rất nhanh liền bị khủng hoảng che đi, nàng khóc không thành tiếng nói: "Thiếp sẽ không, thiếp sẽ không bao giờ.... nữa"

"Nàng thật không sẽ dọa ta nữa?"

"Không có." Trương Khởi dùng sức lắc đầu, nước mắtchảy tứ tung, nàng buồn bã nói: "Thật đấy, Trường Cung, thiếp chỉ muốn chàng còn sống. Về sau, chàng có đuổi thiếp, thiếp cũng không đi.

"Thật, thật?" Bởi vì vui mừng giọng nói của hắn cũng run rẩy.

Trương Khởi vội vàng gật đầu, nhưng không ngờ, Lan Lăng Vương vui mừng quá mức, lại khom người ho khan. Nghe được hắn tê tâm liệt phế ho khan, Trương Khởi bị dọa sợ đến hét ầm lên: "Trường Cung, Trường Cung, chàng đừng làm thiếp sợ ——"

Đang lúc này, một âm thanh thở hổn hển từ bên ngoài truyền đến, chính là Thành Sử hỏi: "Phu nhân phu nhân, Quận Vương như thế nào?"

Trương Khởi vội vàng vén rèm xe lên, trên mặt nàng dính đầy nước mắt, mở mắt liền không ngừng rơi lệ: "Hắn đang ho khan, thương thế của hắn

https://thuviensach.vn

rất nặng." Nhìn ra bên ngoài, trông thấy bảy tám cỗ thi thể ngã trân mặt đất, những người áo đen xâm phạm đã không thấy bóng, Trương Khởi vui mừng run giọng nói: "Nhanh, mau mang Quận Vương đi tìm đại phu."

"Vâng, vâng." Thành Sử cuống quít đáp một tiếng.

Thật may nơi này là Giang Nam phồn hoa, không đi quá hai mươi dặm liền có một làng nhỏ phồn hoa, đám người Thành Sử mang Lan Lăng Vương đi ra xe ngựa thì Trương Khởi cũng lảo đảo đi theo. Chỉ là nàng kinh hoảng quá mức, hai chân đều mềm, đi vài bước liền buông mình ngã xuống đất.

Thấy nàng cố sức đứng dậy đuổi theo, một tên hộ vệ không nhịn được nói ra một câu, bị Thành Sử thấy được, lập tức ánh mắt hắn nhìn chằm chằm, nhếch miệng cười một tiếng, giống như đang nói: Tiểu tử, thật can đảm a!

Nụ cười này cười ra, bước chân hộ vệ kia cũng không bước được nữa.

Cho đến khi Trương Khởi leo lên xe ngựa lần nữa, xe ngựa từ từ đi vào trong làng nhỏ, lại có hai phụ nhân dìu, Trương Khởi mới đi vào trong nhà - nơi ở của một lang trung vân du bốn phương.

Trương Khởi vừa vào cửa, liền vội vàng hỏi: "Hắn như thế nào?" Nàng lệ rơi đầy mặt, réo rắt thảm thiết vừa sợ vừa nhìn Thành Sử, run giọng hỏi: "Trường Cung hắn như thế nào?"

Thấy trên khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng chứa đựng khủng hoảng, Thành Sử chẳng biết làm sao, xoay người sang một bên hung hăng bấm mình một cái, lúc này mới quay đầu nói: "Quận Vương rất tốt. A, không phải, đại phu nói, chỗ Quận Vương trúng tên không phải là chỗ yếu hại, đã uống thuốc, không có gì đáng lo."

https://thuviensach.vn

Vừa nói ra lời này, gánh nặng Trương Khởi trong lòng liền được giải khai, hai chân chống đỡ không nổi nữa ngã xuống đất.

Thấy nàng ngồi dưới đất bụm mặt bi thương khóc, mấy hộ vệ đều nhìn Thành Sử, khóe miệng Thành Sử co quắp mấy cái, vươn tay muốn tát mình một bạt tai, rồi lại không dám làm ra tiếng động.

Hết chương 209.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 210: A Khởi, Ta Muốn Lấy Nàng!

Hiển nhiên vận khí của Lan Lăng Vương không tệ, mũi tên kia vừa vặn cắm ở giữa mạn sườn, nên cũng không lo ngại lắm. Sau khi uống thuốc xong, hắn liền ngủ thật say.

Mà Trương Khởi, vẫn nằm ở bên cạnh hắn, ai tới gọi cũng không đi, cho đến ngày hôm sau khi Lan Lăng Vương hoàn toàn tỉnh táo lại.

Nhìn hắn rốt cuộc cũng mở mắt ra, Trương Khởi không kìm được vui mừng gọi: "Trường Cung, Trường Cung", con ngươi vừa sáng ngời lên lại nhanh chóng rơi nước mắt như mưa.

Thấy nàng khóc, Lan Lăng Vương cau mày lại, hắn nhìn Trương Khởi vỗ về: "A Khởi, ta tốt lắm, hiện tại đã vô sự rồi!".

"Ta biết, ta biết."

"Vậy vì sao nàng còn khóc như thế?"

"Ta vui mừng, không kìm được."

Nghe vậy, khóe miệng Lan Lăng Vương khẽ nhếch lên. Lúc này, lại thấy tiếng Thành Sử truyền đến: "Phu nhân, thuốc nấu xong rồi". Trương Khởi liền vội vàng tiến lên, nhận lấy chén thuốc từ trong tay hắn ta, sau khi đặt chén thuốc lên trên bàn, nàng cẩn thận đỡ Lan Lăng Vương dậy, cẩn thận đút cho hắn từng thìa một.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương chau mày lại uống vài ngụm, ánh mắt liếc về phía Thành Sử đang đứng một bên: "Tại sao còn chưa đi?".

"A, Vâng".

Thành Sử khom người lùi ra, Trương Khởi liền ở phía sau hỏi: "A Sử, những thích khách kia là ai, có thể tra rõ không?".

Thành Sử quay đầu lại, hắn ta lắc đầu nói: "Dương Thụ Thành vẫn đang tra!".

Trương Khởi cắn môi, nhỏ giọng nói: "Nhất định phải tra ra bằng được, nếu không, ta sợ sẽ còn có lần sau!".

"Đúng, đúng vậy!", Thành Sử mặt ủ mày ê lui ra ngoài.

Lan Lăng Vương dưỡng thương ước chừng mười ngày, trong mười ngày này, Trương Khởi cực nhọc ngày đêm, hầu hạ chăm sóc cho đến khi nghe thấy đại phu tuyên bố hắn hoàn toàn khỏi hắn mới thôi.

Mà cũng trong mười ngày đó, Dương Thụ Thành vẫn không tra ra thích khách là ai.

Lan Lăng Vương có thân phận bậc nào? Lần này hắn bị đâm, không chỉ có hộ vệ của hắn, mà ngay cả Trần đế cũng bị kinh động. Sau khi tra xét một phen, Trần đế hoài nghi vài đám người, nhưng đến cuối cùng lại không có đủ chứng cớ.

Ngoài việc Trần đế vô cùng xấu hổ, thì từ sau sự kiện này xảy ra, Trương Khởi cũng không còn bướng bỉnh chống lại Lan Lăng Vương giống như trước nữa. Sau khi trải qua cảm giác khủng hoảng mất mát, hiện tại ở chung một chỗ, nàng lại tựa như lúc ban đầu, mềm mại yêu kiều dựa vào hắn. Đối với hắn vừa dịu dàng vừa chăm sóc ân cần, chỉ sợ không được chu toàn trong mọi việc.

https://thuviensach.vn

Một ngày kia, Lan Lăng Vương vội vã trở về Kiến Khang , sau khi cự tuyệt những đám người đến thăm hỏi mấy lượt, liền trở lại thư phòng thương lượng sự tình mới vừa bùng phát.

Chúng tướng vừa lui, Lan Lăng Vương đang cúi đầu bận rộn, liền nghe được một tràng tiếng bước chân nhẹ nhàng linh hoạt truyền đến. Xen lẫn trong đó là mùi hương u nhã cực kỳ quen thuộc. Sau đó, một đôi cánh tay trắng nõn đã đưa ra, ôm thật chặt lấy hông của hắn.

Nhuyễn ngọc ôn hương dán chặt lên người, Lan Lăng Vương cúi đầu, nhìn Trương Khởi, cảm nhận khuôn mặt nhỏ nhắn đang áp sát vào trên lưng mình, dịu dàng cười gọi: "A Khởi?"

"Vâng", Trương Khởi đáp lại một tiếng. Ngẩng đầu lên.

Nàng ngẩng đầu nhìn hắn, mặt mày nhàn nhạt yêu kiều như vẽ, trong làn thu thủy đang lưu động thấp thoáng nét quyến rũ mơ hồ. Nàng khẽ gọi: "Trường Cung."

"Ừm!"

"Lần này. Chàng làm thiếp sợ muốn chết". Nói xong, trong mắt đã thấp thoáng lệ quang, môi mím lại, lộ vẻ vô cùng uất ức.

Lan Lăng Vương xoay đầu lại, hắn cưng chiều nhìn nàng, cúi đầu hôn lên trên trán của nàng một cái, rồi nhẹ giọng đáp: "Sau này sẽ không như vậy nữa!"

Mặt Trương Khởi dán lên lưng hắn, vừa nói nước mắt lại đã rơi xuống: "Cái người tuyệt đối không tốt này, thực là tuyệt không tốt..... Lúc ở nước Tề đối xử như vậy, tới bây giờ còn bị thương khiến người ta phải sợ hãi thế này".

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương thấy thế liền vội vàng xoay người lại ôm lấy nàng, vừa hôn vừa nói: "Đúng, đúng, là ta không đúng".

"Chàng còn đối với người ta tuyệt không dịu dàng, động một chút là nghiêm mặt giả bộ nghiêm túc dọa nạt!"

"Được rồi, ta sẽ dịu dàng. Về sau, ta nhất định sẽ dịu dàng."

"Còn gạt thiếp, còn đánh cả Cửu huynh của thiếp nữa".

"Đúng, đúng, đều là ta không phải".

Trương Khởi mềm mại dựa vào trong ngực Lan Lăng Vương, vừa quở trách sai lầm của hắn, vừa âm thầm oán hận nghĩ: Nước Trần đang êm đẹp, tại sao tự dưng lại có thích khách tới ám sát một Quận Vương của nước khác chứ? Còn bắn một mũi tên đúng lúc như vậy? Hắn trọng thương ngã gục, thế mà đám Thành Sử lại tuyệt không đau lòng, còn lặng lẽ nhìn ta rơi nước mắt! Người này thật là càng ngày càng quá mức, ngay cả chuyện như vậy cũng có thể mang ra gạt nàng!

Nghĩ đến cam kết mình đã lập khi hắn bị thương nặng, hỏa khí của Trương Khởi càng lúc càng lớn, lập tức vươn tay bấu vào bên hông hắn, Lan Lăng Vương nghiến răng nhịn đau thì lại nghe thấy âm thanh uất ức mềm mại vang lên bên tai: "Nhất định là trong lòng chàng đang trách thiếp, cho nên mới luôn sưng mặt lên với thiếp như thế!".

"Không có."

"Thật không có?"

"Thật sự không có."

... ...

https://thuviensach.vn

Lầm bầm một hồi, Trương Khởi đột nhiên lại thuyết đạo: "Trường Cung, những thích khách kia nhất định, nhất định phải bắt bằng được, không lột da bọn họ, thiếp thề không bỏ qua!"

Nàng vừa nói ra lời này, đám người Thành Sử đang đứng ở bên ngoài bậc thang liền run rẩy không thôi.

Lan Lăng Vương cũng nghe ra được hận ý trong lời nói của nàng, dĩ nhiên là rất vui mừng lại hài lòng, hắn gật đầu đáp: "Được, nhất định phải bắt sống, rồi lột da bọn họ!".

Hắn không nói lời này thì thôi, vừa mới nói ra, Trương Khởi lại càng oán hận, tay đặt bên hông hắn càng mạnh mẽ dùng sức, thấy Lan Lăng Vương rên lên, mới bỏ tay ra, lúc này mới hài lòng dựa vào trong ngực hắn, mềm mại nói: "Trường Cung, chuyện sai lầm này, về sau không thể lặp lại".

Lời vừa nói ra, Lan Lăng Vương liền ngẩn ngơ, trong nháy mắt toàn thân choáng váng. Hầu kết của hắn giật giật, muốn nói một câu "Nàng đều biết cả?", nhưng làm thế nào cũng không thốt ra miệng được.

Mà lúc này dựa vào lồng ngực bền chắc của người nào đó, Trương Khởi chớp chớp mi, thấy thật buồn ngủ .

Lan Lăng Vương nghiêng mắt nhìn qua hàng lông mày, rồi đến mắt, lại xuống đôi môi anh đào của nàng, nhìn vào con ngươi an tường hạnh phúc kia, liền cúi đầu xuống, đưa trán của mình kề lên trán nàng.

Hắn biết, nàng đang phát tiết bất mãn trong lòng, điều này rất tốt, đáng lẽ nàng nên sớm phát tiết từ lâu.

Giờ phút này nàng đang nhắm chặt mắt, nhưng khóe môi lại khẽ nâng lên, thoạt nhìn ngọt ngào như thế, cảm thấy trên trời đất bao la này, tất cả đều yên ắng mà tốt đẹp. Gió đã ngừng thổi, thời gian cũng như ngừng trôi, tiếng cười, tiếng huyên náo càng ngày càng thêm xa xôi.

https://thuviensach.vn

Có lẽ, đây cũng chính là hạnh phúc.

Lan Lăng Vương cũng nhắm hai mắt lại. Hắn tận lực hít hà hương thơm trên người nàng, hưởng thụ thỏa mãn cùng bình thản dâng lên từ tận sâu đáy lòng. Khóe môi nở nụ cười, thật lâu thật lâu, cũng không nhúc nhích.

Cũng không biết qua bao lâu, có vẻ như Trương Khởi đã vùi ở trong ngực hắn ngủ một giấc thật sâu, Lan Lăng Vương mới nhỏ giọng kêu: "A Khởi."

"Ưm!"

"Thế gian này, không phải chốn bồng lai cực lạc, nhưng tương đối mà nói, Hàng Châu thật sự không tệ, nàng muốn đi xem một chút không?".

"Được".

"Bệ hạ mặc dù hoang đường, nhưng nước Tề cuối cùng vẫn là nhà của ta. Cuối cùng cũng có một ngày, ta sẽ phải trở về. Tới khi đó, nàng theo ta trở về được không?"

Trương Khởi thật thấp lên tiếng: "Được".

Lan Lăng Vương thực vui mừng. Hắn ôm chặt Trương Khởi, thì thào mà nói: "A Khởi, lần này trở về, ta sẽ hòa ly với Trịnh thị, sau đó ta muốn lấy nàng. Ta muốn toàn tâm toàn ý để cho lêc thành hôn này náo nhiệt gấp trăm lần so với lần trước, A Khởi, ta muốn lấy nàng, ta muốn lấy nàng...."

Vừa nói đến đây âm thanh của hắn liền tắc nghẹn, tê tê dại dại, đan xen trong đó là sự vui mừng lẫn nuối tiếc nói không ra lời. Hắn cúi đầu, dán sát mặt mình lên mặt của nàng, trầm thấp nói: "Đại hôn lần đó, ta liền hối hận, thật sự hối hận..... A Khởi, là ta quá ngu xuẩn, ngay cả tâm ý của mình cùng với tình cảnh của nàng cũng không hiểu rõ, vì thế mới khiến nàng và ta phải trải qua biết bao nhiêu giày vò. A Khởi, sau này sẽ không như vậy

https://thuviensach.vn

nữa, ta thề, về sau sẽ không như vậy nữa!", giọng nói vừa kích động lại vừa như chém đinh chặt sắt.

Nghe đến đây, Trương Khởi liền "ừm" một tiếng, hàng mi thật dài khẽ run lên, trong lúc lơ đãng đã có hai giọt nước mắt đọng trên ngọn mi, nhẹ nhàng rớt xuống.

Nhắm mắt lại, nàng ngẹn ngào nói: "Được, thiếp sẽ chờ chàng hòa ly với nàng ấy, chờ chàng lấy thiếp!".

Những lời này vừa nói ra, cảm giác thỏa mãn cùng với an tâm đồng thời xông đến trái tim của nàng.

Nàng kích động, Lan Lăng Vương lại càng kích động hơn, hắn ôm nàng thật chặt, ôm thật chặt. Ôm một hồi, lại cúi đầu xuống hôn nàng. Vừa in từng cái hôn lên khắp mặt của nàng, vừa thỏa mãn gọi: "A Khởi, A Khởi. A Khởi của ta....."

Ngày hôm sau, Lan Lăng Vương dẫn Trương Khởi, cùng thuộc hạ rời khỏi Kiến Khang. Ba ngày sau, đoàn người đi tới thành Hàng Châu.

Quả nhiên, vừa tiến vào thành trì này, khuôn mặt nhỏ nhắn của Trương Khởi liền lộ rõ vui mừng, lúc đi đến bên bờ Tây Hồ nàng lại càng thêm vui vẻ, đến dùng cơm lúc cũng không nỡ trở về.

Thấy nàng như vậy, Lan Lăng Vương liền gọi người bên cạnh: "Dương Thụ Thành!"

"Có!"

"Ngươi và Thành Sử cùng đi, mua ba mươi khoảnh, không, mua trên trăm khoảnh ruộng tốt, cùng một đại viện có thể chứa được một ngàn người, cộng thêm một vài biệt viện nhỏ nữa. Những việc này, cần mấy ngày để hoàn thành?".

https://thuviensach.vn

Lời của hắn vừa thốt ra, Thành Sử bên cạnh liền trưng vẻ mặt cợt nhã đáp: "Quận Vương, cái này cùng với thời gian không liên quan, nhưng lại liên quan rất nhiều đến hoàng kim. Chỉ cần có nhiều tiền thì nửa ngày cũng đủ rồi". Đáng tiếc, lời của hắn vẫn chưa nói hết, liền bị Dương Thụ Thành một cước đá ra xa.

Đuổi hai người này đi, Lan Lăng Vương mới cúi đầu nhìn về phía Trương Khởi.

Giờ phút này, Trương Khởi cũng đang lẳng lặng nhìn hắn, con ngươi xinh đẹp mở to không chớp. Từ trong ánh mắt của đối phương, họ nhìn thấy bóng dáng của bản thân, cùng với vui sướng tràn đầy.

Cầm lấy tay của hắn, Trương Khởi dựa vào trong ngực người nào đó, nhỏ giọng hỏi: "Lúc nào mới lên đường trở về đất Tề?"

"Thời gian chưa tới, chờ bệ hạ thúc giục thúc giục lần nữa đã".

Những lời này mới nói được ba ngày, Lan Lăng Vương đã lại nhận được thư bồ câu từ Nghiệp Thành gởi tới : "Đột Quyết đã phá thành Hoàn Châu, Trường Cung, nhà của ngươi là nước Tề ? Hay là nước Trần?".

Cao Trạm đang chất vấn hắn, rốt cuộc nhà của hắn là Tề quốc, hay còn là Trần quốc?

Mà lúc này đây, Lan Lăng Vương mới tiến vào Kiến Khang, vẫn chưa tới hai tháng! Chỉ mới hai tháng, đã nhận được tin trách phạt như vậy, sắc mặt Lan Lăng vương lập tức tái xanh.

Dương Thụ Thành vẫn không nhúc nhích đứng ở đằng trước hắn, sắc mặt của mỗi người, đều có chút khó coi.

Bệ hạ nói chuyện cũng quá khinh thường rồi, câu nói tru tâm đến bực này, thực dễ dàng nói ra như vậy được sao?

https://thuviensach.vn

Lúc này, Lan Lăng Vương bước đi thong thả ở trong sân đột nhiên ngừng lại, hắn lạnh lùng nói: "Cao Trạm đã tùy hứng đến nước này rồi !". Biết rõ Lan Lăng Vương là một dũng tướng có một không hai, biết rõ hắn là người trung thành hết mực, biết rõ hắn đi tới Trần chỉ chưa tới tháng hai mà thôi. Dưới tình huống như thế, lời nói khắc nghiệt kia, có lẽ còn muốn nói rằng, người có tâm tính này, sao có thể là nhất quốc chi quân?

Dừng một chút, hắn đột nhiên gọi: "Thành Sử."

"Có thuộc hạ!".

"Nếu để ngươi dẫn theo hơn ba trăm người ở lại canh giữ nơi này, che chở cho phu nhân. Ngươi có thể bảo vệ cho nàng chu toàn?"

Lời này vừa nói ra, chúng hộ vệ đều đồng loạt ngẩng đầu lên. Lan Lăng Vương đây là ý gì? Muốn để Trương Khởi ở lại Trần sao? Giữ nàng ở chỗ này, vốn cũng không phải là chuyện lạ, nhưng những hộ vệ này lại vô cùng rõ ràng, Quận Vương ngay cả một ngày cũng không nguyện ý chia lìa với Trương thị. Giữ nàng ở chỗ này, hắn chịu sao?

Đối mặt với ánh mắt nghi ngờ của mọi người, Cao Trường Cung cười khổ nói: "Tâm tính của Cao Trạm, ta không tin được!".

Thì ra là như vậy, hắn sợ Cao Trạm nổi lên tâm tư với Trương Khởi, muốn chỉ tay về nàng hay sao?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Gặp Lại Trịnh Du

Bầu không khí lâm vào trầm mặc, Thành Sử hắng giọng nói:"Quận Vương yên tâm, Thành huynh dẫu có chết, cũng sẽ bảo hộ phu nhân chu toàn". Tiếp đó, hắn ta lại cất nhỏ giọng hỏi: "Nhưng Quận Vương, phu nhân nguyện ý lưu lại sao?".

Lúc này Lan Lăng Vương đột nhiên ngẩn ra.

Hắn cúi đầu, ngón giữa như có như không gõ lên bàn vài lần. Trong tiếng "cộc cộc" thanh thúy, Lan Lăng Vương ra lệnh:"Gọi A Khởi đến đây!"

"Quận Vương, ngài muốn hỏi nàng?".

Lan Lăng Vương liếc mắt, lạnh nhạt nói:"Việc này trọng đại, ta có thể để cho nàng ấy thụ thai, không thể không lưu lại, cũng có thể dùng kế để cho nàng ấy lưu lại. Nhưng nàng ấy đã từng hận ta, nên không thể khiến cho nàng hận ta lần nữa!".

Chỉ trong chốc lát, một tràng tiếng bước chân uyển chuyển từ bên ngoài truyền đến, Lan Lăng Vương nghiêng đầu, vểnh tai lắng nghe, đột nhiên thầm nghĩ: Nước Tề cách nước Trần đâu chỉ ngàn dặm? Biệt ly như vậy, có khi cả đời này, cũng không được nhìn thấy dung nhan của nàng, không nghe được tiếng bước chân của nàng nữa rồi.

Chỉ mới tưởng tượng như vậy, ngực của hắn đã nghẹn đến đau nhức.

Trương Khởi đi tới, vừa liếc mắt liền thấy đám tỷ tướng tá úy đều tập trung ở chỗ này, tâm tình không khỏi thấp thỏm lo lắng.

https://thuviensach.vn

Nàng mới vừa thi lễ với Lan Lăng Vương, liền nghe được giọng nói trầm thấp, dễ nghe truyền đến: "A Khởi, nàng có bằng lòng theo ta quay về Tề hay không?".

Trương Khởi liếc hắn một cái, đáp:"Lời này không phải Trường Cung đã hỏi rồi sao?".

Lan Lăng Vương yên lặng nhìn nàng chằm chằm, nhẹ giọng nói:"Cao Trạm, hắn, hoang đường tùy hứng....."

Không đợi hắn nói xong, Trương Khởi liền ngắt lời: "Thiếp biết". Nàng bình tĩnh đứng giữa đám nam nhân, khẽ nói:"Cao Trạm, hắn không chỉ hoang đường tùy hứng, hắn còn không xoi trọng luân lý đạo đức. Năm ngoái, không phải hắn đã xuống tay với Lý thái hậu rồi sao? Vì thế Văn Võ Bá Quan Nghiệp Thành, đều lưu truyền một câu nói: "Thà cưới ác phụ, không cưới mỹ thê".

Trương Khởi vừa nói xong, Lan Lăng Vương cùng với đám tỷ tướng, tất cả đều đồng loạt ngẩng đầu lên, không dám tin nhìn nàng chằm chằm.

Lan Lăng Vương càng thêm tắc nghẹn, khó khăn hỏi: "A Khởi làm sao biết?". Những thư tín từ nước Tề truyền đến cho hắn không hề qua tay bất cứ người ngoài nào, cũng không để cho Trương Khởi xem. Nhưng sao nàng lại nắm rõ tình hình nước Tề đến thế?

Trương Khởi không đáp. Nàng mặc dù không trả lời, nhưng vào thời điểm này, ánh mắt chúng tướng nhìn về phía nàng cũng đã thay đổi, trong lòng đều muốn: Đây mới chình là lấy vợ cưới hiền, vị phu nhân này chẳng những cực kỳ xinh đẹp, hơn nữa lại còn thông tuệ nhạy cảm. Liệu sự như thần, không hổ là người trăm năm xuất thân thế gia. Vương phi Trịnh thị so với nàng, vẫn thua kém một chút. Về sau Quận Vương thú nàng làm chính phi, cũng có thể yên tâm.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ngẩng đầu lên, nàng dịu dàng ngưng mắt nhìn Lan Lăng Vương, khẽ nói:"Trường Cung, chàng muốn để ta lại Trần sao? Nhưng Trường Cung, chàng đã nghĩ qua chưa, có lẽ vừa đi thì cả đời này cũng không có cơ hội trở lại Trần, chàng để ta ở lại chỗ này, có thể yên tâm sao? Ngày nào đó nếu không may mắn da ngựa bọc thây, chàng muốn cho A Khởi chỉ có thể thông qua chim bồ câu, nhận được tin chàng đã qua đời sao?"

Nàng đem chuyện sống và chết nói ra giống như bình thường đang ăn cơm vậy, những lời không may mắn này, khiến cho chúng tướng ai nấy cũng đều mở to mắt.

Trương Khởi cũng không thèm để ý tới bọn họ, nàng ngẩng đầu nhìn Lan Lăng Vương, rồi sau đó nhẹ nhàng cúi chào, lẳng lặng nói:"Trường Cung, A Khởi là người đã chết qua một lần. Nửa đời sau, chỉ mong cùng lang quân đồng sinh cộng tử!".

Vừa dứt tiếng, đám chúng tướng thầm than trong lòng, bọn họ ngẩn ngơ thi lễ với hai người một cái, rồi đồng thời lui ra bên ngoài.

Thành Sử đi ở phía sau cùng, lúc rời đi, hắn ta còn cẩn thận đóng cửa thư phòng lại.

Quả nhiên, bọn họ vừa đi, Lan Lăng Vương liền bước nhanh tới trước mặt Trương Khởi. Đưa tay đặt lên vai của nàng, hắn muốn nói gì đó, nhưng đôi môi lại cứ run rẩy, cuối cùng chỉ cúi đầu xuống, dán sát mặt mình lên mặt của nàng, khàn khàn giọng nói: "Nàng yên tâm, nếu Cao Trạm dám can đảm khinh thị ngươi, thì kể cả có gánh vác tội hành thích vua trên vai, ta cũng sẽ bảo hộ nàng chu toàn".

Công nguyên năm 563, sau khi Trần đế trải qua mấy phen thử dò xét thương lượng, xác nhận tâm ý của Lan Lăng Vương vẫn luôn hướng về nước Tề cũng dần dần phai nhạt ý định. Mà trong lúc này, người do Vũ

https://thuviensach.vn

Văn Liên và Lương Hiển nước Chu phái tới, dùng lời lẽ khiêm tốn cùng với lễ vật thật dày của mình khiến cho trên dưới nước Trần, dần dần bỏ đi ý định chinh phạt đất Chu.

Tháng năm âm lịch , dưới sự thúc giục lần nữa của Cao Trạm, đoàn người Lan Lăng Vương rời khỏi Hàng Châu, trải qua ba bốn tháng lặn lội đường xa, rốt cuộc đến tháng chín, tiết Trung thu cũng về tới bên ngoài Nghiệp thành.

Nhìn tường thành cao lớn dần dần hiện ra trước mắt, nơi mà nàng đã từng khát vọng muốn trốn thoát khỏi đó, trong lúc vô tình, Trương Khởi thẳng lưng, hai tay của nàng đặt ở trên váy đã xoắn thành một đoàn.

Lại trở về chiến trường này rồi, hai năm trước, trong ngày tuyết rơi tán loạn, nàng thất bại, vì vậy mà hoảng hốt bỏ chạy. Lại một lần nữa trở về đây, nhưng cảnh và người đều đã khác.

Nàng nghĩ, đây hẳn cũng là trận chiến cuối cùng trong sinh mệnh nàng. Nếu như còn xuất hiện ngày đông giá rét như hai năm trước, nàng sẽ không chạy trốn nữa, mà trực tiếp lựa chọn cái chết. Nếu như nàng thắng, thì ở đất nước hoang đường, nam nhân kia sẽ mãi mãi ở bên cạnh nàng, vĩnh viễn cũng không trở về mảnh đất Hàng Châu xinh đẹp đó, nếu như vậy thì còn có gì để nuối tiếc nữa?

Xin ông trời cho phép nàng tùy hứng một nhất, cho phép nàng chém giết thêm một lần nữa.

"Tới rồi!". Đột nhiên, lại nghe thấy âm thanh ồn ào từ bên ngoài truyền đến: "Ah, là người của vương phủ chúng ta? Quận Vương, là Phương lão cùng với Vương phi", vừa nói đến đây, tiếng nói kia đột nhiên dừng lại, hắn ta quay đầu liếc nhìn Trương Khởi trong xe ngựa.

Trương Khởi cũng không nhìn về phía hắn, cũng không giống như lúc vừa tới Kiến Khang, vẫn làm bộ như cái gì cũng không để ý. Nàng vén rèm

https://thuviensach.vn

xe lên, sống lưng thẳng tắp, nở nụ cười tuyệt mỹ, lẳng lặng chờ Lan Lăng Vương phi trên danh nghĩa đến gần.

Năm trăm tinh binh cưỡi ngựa tiếp tục đến gần, thì ở bên ngoài Nghiệp thành, đội ngũ mấy trăm người kia cũng phi như bay đến.

Trong nháy mắt, đội ngũ kia đã vọt tới trước mặt bọn họ. Trong lúc Lan Lăng Vương tay giơ lên, ra hiệu cho 500 tinh binh đồng thời dừng bước thì Phương lão từ trên xe ngựa trèo xuống, lảo đảo chạy tới: "Trường Cung, người đã trở lại rồi?". Rõ ràng chỉ một câu đơn giản, nhưng lúc thốt ra khỏi miệng lại mang theo chút nghẹn ngào.

Lan Lăng Vương tung người xuống ngựa, hắn chậm rãi bước tới, rồi đỡ Phương lão lên. Cúi đầu nhìn mái tóc đã trắng hoàn toàn của lão, hốc mắt của Lan Lăng Vương cũng ươn ướt: "Ta chỉ mới rời khỏi một năm, Phương lão, sao ông lại không bảo vệ tốt thân thể chính mình?".

"Đứa nhỏ ngốc, Phương lão đã già rồi, người già thường sẽ như vậy". Nén lệ quan sát Lăng Lăng Vương từ trên xuống dưới một lần, Phương lão không nhịn được nâng ống tay áo lên lau khóe mắt.

Trong lúc chủ tớ hai người tâm sự với nhau thì Trương Khởi cùng với 500 tinh binh và đám người trong vương phủ cũng đến nơi.

Phương lão đang nhìn chằm chằm về phía trước, liền nghe được một giọng nữ mềm mại truyền đến: "Phương lão, Trường Cung một đường chạy băng băng, rất mệt mỏi!".

Nghe thấy thế, Phương lão cười ha ha, rời khỏi Lan Lăng Vương, lui về phía sau mấy bước. Lúc này, giọng nữ êm ái kia lại vang lên lần nữa, nhưng lần này, trong giọng nói lại mang chút bi thương: "Trường Cung....."

Chỉ một tiếng ngắn ngủi thôi lại làm cho người ta cảm thấy trong lòng chua xót.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương quay đầu lại.

Rèm trong cỗ xe ngựa kia liền được vén lên, nữ chủ nhân trong xe ngựa, từ từ gỡ mũ sa xuống, lộ ra gương mặt đã chỉnh trang tỉ mỉ, nhưng không còn lịch sự ưu nhã giống như trước kia mà âm trầm hơn rất nhiều. Người đó chính là Trịnh Du.

Trịnh Du bước xuống xe ngựa, rồi quay về phía Lan Lăng Vương thi lễ, rồi khẽ nói:"Trường Cung, hoan nghênh chàng về nhà!". Sau đó nàng ta ngẩng đầu lên, lần nữa yên lặng nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Tựa như trước kia, trong ánh mắt chất chưa dịu dàng và thâm tình, nhưng nhiều hơn cả sự lạnh lẽo không thể nói rõ.

Nàng ta hằn rất hận hắn? Rõ ràng lùi một bước đều sẽ giải thoát, lại cứ muốn ôm hận vào người, tự trói mình trong kén, một tầng lại một tầng, không biết quấn bao nhiêu vòng, cuối cũng cũng chẳng còn đường ra, không có chút ánh sáng.

Lan Lăng Vương thầm than một tiếng, gật đầu nhìn Trịnh Du, nhàn nhạt nói:"A Du cũng tới?". Rồi hắn quay về hướng xe ngựa của Trương Khởi vẫy vẫy, gọi:"A Khởi, Phương lão cùng với A Du đều đã tới, nàng mau xuống gặp qua bọn họ đi".

Vừa dứt tiếng, màn xe phía sau liền được vén lên, một thiếu nữ thướt tha duyên dáng đi ra.

Cơ hồ là khi người thiếu nữ này vừa xuất hiện, Trịnh Du lại cảm thấy hào quang tỏa sáng trước mắt, chói mắt như thế, đâm thẳng vào mắt khiến nàng ta theo bản năng đóng chặt mắt lại. Nhưng rất nhanh, Trịnh Du liền mở mắt ra, nàng mở mắt thật to, không hề chớp nhìn mỹ nhân tuyệt sắc đang nhẹ nhàng đi tới.

... ... Đẹp hơn rồi, so với hai năm trước, càng thêm đẹp không gì sánh nổi

https://thuviensach.vn

Ông trời sao mà khéo bất công

Khóe môi Trịnh Du khẽ nhếch lên, nàng ta nhìn chằm chằm Trương Khởi, chờ nàng tiến lên, chờ nàng hành lễ.

Trương Khởi vừa tiến lên hai bước, liền bị Lan Lăng Vương cầm tay, dắt nàng đi tới trước mặt Phương lão, nhẹ giọng nói:"Phương lão, ta đã mang A Khởi trở về".

Hắn là khi nàng lướt qua, bắp thịt trên mặt Trịnh Du đột nhiên giật lên mấy cái, sau đó, nàng ta lại muốn cười lạnh.

Nhưng nàng ta lại không làm thế, Trịnh Du cô độc đứng ở nơi đó, bận rộn suy nghĩ : Nếu như Thu công chúa không gả cho người Đột Quyết xa xôi, nếu không xa lánh đám người Lý Ánh thì tốt biết mấy.... Đáng tiếc bọn họ đều đã rời đi, khiến cho giờ phút này nàng ta thật cô đơn, căn bản không có cơ để áp chế tiện nhân kia

Phương lão nhìn Trương Khởi uyển Chuyển đi tới , trong mắt cười đến rưng rưng, lão luôn miệng nói:"Đứa bé ngoan, trở lại là tốt rồi, trở lại là tốt rồi".

Sau khi chào hỏi qua Phương lão, Lan Lăng Vương liền nhìn về phía Trịnh Du.

Theo ánh mắt này của hắn, bất tri bất giác, mọi nơi đều an tĩnh lại. Tất cả mọi nơi cũng ngưng huyên náo ồn ào.

Bọn họ ở đều đang đợi ,... ...

Lan Lăng Vương nhìn Trịnh Du, rồi quay sang nói với Trương Khởi:"A Khởi, nàng ấy là A Du, khi còn bé rất thân thiết, ở trong lòng ta, nàng ấy luôn là muội muội ruột thịt. Chờ ta cùng với nàng hòa ly xong, hai người đều có thể vứt bỏ hiềm khích lúc trước, qua lại như bằng hữu với nhau".

https://thuviensach.vn

Lời này của Lan Lăng Vương vừa bình tĩnh lại tự nhiên, bóng dáng giống như ngọn núi sừng sững, toát lên khí khái thong dong, cùng với an tĩnh không cách nào diễn tả. Giống như, những lời này, vốn là thiên kinh địa nghĩa, giống như, hắn chỉ đang tường thuật một sự thật.

Sắc mặt Trịnh Du quả nhiên xanh mét.

Nàng thật là không ngờ, vừa mới gặp mặt, Cao Trường Cung liền nhắc đến chuyện này. Hơn nữa, còn dùng giọng điệu khẳng định như vậy.

Hắn tại sao lại cho là nàng ta sẽ cùng hắn hòa ly chứ? Cuộc hôn nhân này hắn muốn kết liền kết, muốn ly liền ly sao? Hắn coi nàng ta là người nào chứ?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Không Chịu Hòa Ly Vậy Thì Hưu Thê

Cố gắng kìm xuống hận ý, Trịnh Du mỉm cười, dịu dàng liếc nhìn Lan Lăng Vương, rồi quay sang gắt giọng với Trương Khởi: "A Khởi, ngươi xem phu quân chúng ta lại đang nói chuyện cười rồi".

Sau khi nói ra những lời này, Trịnh Du lấy tay che miệng, "A" một tiếng, sau đó lại nói tiếp: "A Khởi muội muội, sao tỷ tỷ lại nghe nói Chu chủ Vũ Văn Ung và muội quan hệ không cạn? Thời gian trước khắp phố lớn hẻm nhỏ đều là lời đồn đãi, nói rằng ái phi của Vũ Văn Ung bị mất tích, đang muốn phái sứ thần đến hỏi tội Bệ hạ đấy!".

Trịnh Du lời nói xong, khắp nơi liền yên tĩnh lại. Dương Thụ Thành, cùng với đám người Thành Sử đồng loạt nhìn về phía Lan Lăng Vương, vẻ mặt không giấu được lo lắng.

Lan Lăng vương còn chưa mở lời, giọng nói kiều mị mềm mại của Trương Khởi đã dịu dàng vang lên: "A Du nhất định đã nghe lầm rồi. Vũ Văn Ung là ai cơ chứ? Hắn thế nhưng là nhất quốc chi quân, ái phi của hắn, nào có đạo lý mất tích? Theo ta thấy , hơn phân nửa là ban cho thần tử nào rồi?".

Trả lời Trương Khởi không phải là Trịnh Du, mà là Lan Lăng Vương, hắn liếc Trịnh Du một cái, lạnh nhạt nói: "A Du quả thật nghĩ sai rồi. Vũ Văn Ung vứt bỏ Lý phi, đã tìm về rồi, hiện đang ở trong cung Trường An". Dừng một lát, trong khi Trịnh Du và Trương Khởi cùng đồng loạt ngẩng đầu nhìn về phía hắn thì Lan Lăng Vương liền cười cười nói tiếp: "Lý phi nương nương kia ta cũng đã từng nhìn thấy, quả thật là mỹ nhân tuyệt sắc

https://thuviensach.vn

thế gian khó gặp. Vũ Văn Ung sau khi tìm lại được nàng cực kỳ vui mừng, Lý phi nương nương cũng rất vui mừng, ngày đó gặp nhau, người còn ban cho ta một miếng ngọc bội đấy."

Dứt lời, Lan Lăng Vương móc từ trong lòng ra một mảnh ngọc bội, thuận tay đưa cho Dương Thụ Thành bên cạnh, rồi lại chậm rãi nói: "Nếu lời đồn đãi đã xôn xao khắp nơi, vậy thì chuyện này không thể khinh thường được. Dương Thụ Thành, ngươi cầm mảnh ngọc bội mà Lý phi nương nương ban cho ta dâng lên bệ hạ, sau đó tường thuật lại sự tình ở Trường An thực hư thế nào cho bệ hạ biết."

"Vâng.", Dương Thụ Thành cung kính nhận lấy mảnh ngọc bội kia. Xoay người lên ngựa, đảo mắt liền hất bụi mà đi.

Nhìn sắc mặt Trịnh Du biến đổi, lúc xanh lúc trắng, cùng với sóng mắt lưu ly, tựa như phát sáng của Trương Khởi, khóe môi Lan Lăng Vương khẽ vểnh lên dắt tay Trương Khởi đi về phía xe ngựa: Phái chừng 500 thân vệ, với thời gian nửa năm, tìm kiếm từ dân gian một đại mỹ nhân có hai phần tương tự với Trương Khởi hiến tặng cho Vũ Văn Ung. Nếu theo đúng như lời Trương Khởi miêu tả về tính tình của Vũ Văn Ung. Thì mỹ nhân trời sanh có phong thái khoan hậu, nhu tình như nước tất nhiên sẽ thích hợp với Chu chủ này. Mặc dù Lan Lăng Vương cũng hiểu kể cả mỹ nhân này không thích hợp thì Vũ Văn Ung cũng sẽ nhận lấy, cho dù Cao Trường Cung hắn không cho mỹ nhân này sửa họ thì Vũ Văn Ung cũng sẽ biến nàng ấy trở thành Lý phi.

Cũng từ chuyện này, Lan Lăng Vương đột nhiên đối với võ tướng Tô Uy vốn không quen biết liền có chút cảm kích. Hắn nghĩ, khi Tô Uy mang Trương Khởi đưa đến chỗ Vũ Văn Ung nhất định đã nghĩ tới hậu quả sau này, cho nên, mới để cho Trương Khởi nói dối là mình họ Lý .

Thấy hai người họ song song ngồi lên xe ngựa, sắc mặt của Trịnh Du không cách nào khống chế được mà trầm xuống.

https://thuviensach.vn

Lúc nàng ấy khó khăn muốn nhờ hắn giúp đỡ. Hắn đã trả lời như thế nào? Hắn nói, nàng nên tìm một trượng phu để gả, chứ sẽ không tới làm khó Hòa Sĩ Khai!

Đây không phải là Cao Trường Cung mà nàng ta biết! Cao Trường Cung mà nàng ta biết, coi trọng tôn nghiêm, coi trọng vinh dự, vì vinh dự, liền lựa chọn cùng người khác ngọc nát đá tan!

Thấy Trịnh Du ngây người như phỗng đứng ở đó, Phương lão có chút không đành lòng, lão tiến lên một bước, nhỏ giọng nói: "Vương phi, nên lên xe ngựa rồi".

"Ai cần ông lo!", vừa thét chói tai, Trịnh Du lập tức nuốt vào, vì vậy hai chữ đằng sau phát âm cực yếu. Cũng không nhìn Phương lão, Trịnh Du liền xoay người, vội vã vọt tới xe ngựa của mình. Có lẽ trong lòng giận đến cùng cực, đang bước lên xe ngựa thì mép váy lại giắt vào dưới bánh xe. Nàng ta kéo kéo, nhưng không ngờ dùng sức quá độ, chỉ nghe "Soạt ——" một tiếng, chiếc váy dài hoa mỹ liền bị xé toạc một mảnh.

Từ mành xe dao động, nghe thấy tiếng khóc của Trịnh Du không cách nào đè nén, Trương Khởi không khỏi quay đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương.

Hắn đang nhắm hai mắt suy nghĩ chuyện gì, cũng không biết có nghe thấy tiếng khóc của Trịnh Du hay không?

Thấy Trương Khởi nhìn mình, Lan Lăng Vương mở mắt ra hỏi: "Nhìn cái gì?".

Trương Khởi liền đáp: "Trịnh Du, nàng ấy không muốn hòa ly sao?"

Nghe nàng nhắc tới Trịnh Du, Lan Lăng vương đưa mắt nhìn về phía trước, lúc này, hắn cũng đã nghe thấy tiếng Trịnh Du khóc rồi.

https://thuviensach.vn

Trầm mặc một lúc, hắn mới từ từ nói: "Ta vẫn không hiểu nàng ấy". Đối mặt với ánh mắt dò hỏi của Trương Khởi, hắn đưa tay xoa xoa mi tâm, nói: "Rõ ràng là ta đã nói rõ với nàng ấy, rõ ràng là bên cạnh nàng ấy cũng có một hai người theo đuổi, như Dương Tĩnh kia, cho tới bây giờ vẫn chưa thành hôn. Tuy không thể nói là đang đợi nàng ấy, nhưng chỉ cần A Du nguyện ý, thì hôn ước của hai người bọn họ tuyệt không có vấn đề....."

Hắn mới nói đến đây, ngoài xe ngựa vang lên vài tiếng cốc cốc cốc, sau đó liền nghe thấy tiếng nói của Thành Sử từ bên ngoài khe khẽ truyền đến: "Quận Vương nói lời này là sai lầm rồi, thời gian trước, có lẽ Dương Tĩnh này sẽ hoàn toàn nguyện ý thú Trịnh Du. Có điều tiểu nhân mới vừa thu tập được tin tức rằng, Hồ hoàng hậu hết sức không thích Trịnh Du, liên đới theo đó có rất nhiều quý nữ cũng cực kỳ bài xích nàng ấy, hiện tại Dương Tĩnh đã đánh tiếng với Lâu thất nữ rồi, có lẽ không lâu nữa sẽ gặp định ra hôn ước".

Dừng một chút, Thành Sử lại nói: "Không chỉ là Dương Tĩnh, mà còn có cả Lý Nghĩa Nhành, Lâu Nguyên Chiêu cũng đều như thế. Đây được gọi là phong thủy luân chuyển, Hồ hoàng hậu là đương gia chủ hậu, mọi quý nữ ở Nghiệp Thành, được sủng ái và thất sủng cũng được đổi bên".

Nói tới chỗ này, hắn ta le lưỡi một cái, ở bên ngoài cười hì hì: "Quận Vương, ngài cũng đừng trách thuộc hạ nghe lén hai người nói chuyện, quả thực lỗ tai của tiểu nhân quá thính, không cẩn thận liền bay vào tai rồi".

Vẻ mặt cợt nhả nói những lời này xong, liền lập tức cất giọng ngâm xướng: "Cho nên nói, phồn hoa mỹ cảnh tựa như cảnh xuân, sẽ không vĩnh viễn ở đó mà chờ bất kì ai. Cho nên nói, hoa nở cũng có lúc phai tàn, lá xanh cũng không thể nào xanh mãi....."

Không thể nhịn được nữa, Lan Lăng Vương liền khẽ quát một tiếng: "Cút ——"

https://thuviensach.vn

Âm thanh vừa ra, bên ngoài lập tức thanh tịnh.

Không nghĩ tới hiện tại ngay cả Dương Tĩnh cũng không nguyện ý cưới Trịnh Du rồi, Lan Lăng Vương liền cau mày lại suy tính.

Đoàn xe cứ thế chạy vào cửa thành.

Khi nhìn thấy cờ hiệu của Lan Lăng Vương giơ cao phần phật bay trong gió, khắp mọi nơi đều an tĩnh lại, nhưng chỉ là chốc lát, tiếng hoan hô, tiếng reo hò lại như sóng tràn cuồn cuộn ập đến: "Lan Lăng Vương! Lan Lăng Vương!!", "Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng Vô song!", "Lan Lăng Vô song!".

Trong tiếng reo hò đinh tai nhức óc, 500 hộ vệ ai nấy đều ngẩng cao đầu, mặt mày hớn hở. Hơn một năm trước, Lan Lăng Vương xuất chinh thì mới chỉ là một thiếu niên Tướng quân "Có thiên phú", lần này trở lại, hắn đã là "Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng Vô song" danh tướng tuyệt thế rồi. Cái gì gọi là áo gấm về quê? Đây hẳn là minh chứng tốt nhất!

Trong tiếng hoan hô như sấm dậy của dân chúng Nghiệp Thành. Đoàn người Lan Lăng Vương, lồng lộng hùng dũng chạy vào phủ Lan Lăng Vương.

Vừa vào cửa phủ, Lan Lăng Vương liền phất phất tay, ý bảo mọi người hầu đứng lên, cũng không để ý Trịnh Du phía sau uyển chuyển đi tới, trên mặt đã lấy lại vẻ thanh tao lịch sự như cũ, uy nghiêm nói: "Quản sự là ai?".

"Có tiểu nhân!".

"Dọn dẹp Tây Uyển, chuyển mọi đồ đạc của Vương phi đến đó. Kể từ hôm nay, Vương phi sẽ chuyển đến Tây Uyển!".

Lời này vừa ra, quản sự kia cùng đám hạ nhân liền đồng loạt quay đầu nhìn về phía Trịnh Du.

https://thuviensach.vn

Cho tới nay, khu Tây Uyển ở phủ Lan Lăng vương, vẫn luôn dành cho khách nhân ở. Quận Vương vừa trở lại đã đẩy Vương phi tới nơi dành cho khách. Quả thật là quá tàn nhẫn?

Đứng sau lưng Lan Lăng Vương, Trịnh Du tức giận mặt cũng tái mét, thân thể run rẩy.

"Trường Cung. Chàng...chàng quả thật quá tuyệt tình!"

Lan Lăng Vương chính là đang đợi những lời này của nàng ta. Hắn lập tức xoay đầu lại, lẳng lặng nhìn Trịnh Du một hồi, không biểu cảm gì cất lời: "A Du, hòa ly thôi. Ngươi còn trẻ, lại mang tấm thân xử nữ. Bây giờ hòa ly, còn có thể tìm được một phu quân tốt". Dừng một lát, hắn nghĩ tới tính cách của nàng ta, lại không khỏi tận tình khuyên nhủ: "Thật ra thì, trượng phu tốt không cần phải là người quyền quý mới được. Sau khi hòa ly, chúng ta sẽ kết làm huynh muội, tới khi đó, ngươi có gia tộc cùng với nghĩa huynh là ta che chở, cho dù là nam nhân nào, hắn ta cũng sẽ nhất định toàn tâm toàn ý".

Nói tới đây, hắn nhìn vào gương mặt giận đến vặn vẹo của Trịnh Du, giọng đột nhiên trầm xuống, lạnh lẽo nói: "Nếu như ngươi nhất định không chịu hòa ly, vậy thì ta cũng chỉ có thể hưu thê mà thôi! Bị hưu có hậu quả như thế nào, có lẽ ngươi hiểu rõ ràng nhất?".

Nói dứt lời, hắn xoay đầu lại, quát lên với quản sự kia: "Còn đứng ngây ra đó làm gì? Lập tức đi chuẩn bị!".

"Vâng, vâng".

"Tất cả hạ nhân toàn bộ rút lui ra khỏi chính viện, tất cả đồ đạc, giường tủ bàn trang điểm, toàn bộ thay mới. Từ nay về sau, nếu không được cho phép, bất kỳ ai cũng không được bước vào!"

"Vâng."

https://thuviensach.vn

"Đi đi."

Vẫy lui quản sự kia, Lan Lăng Vương mới quay sang nói với Thành Sử: "A sử, về sau ngươi chính là quản sự trong phủ này. Đi lựa chọn mấy người mang đến chính viện, đúng rồi, ở đây xây thêm một phòng bếp nhỏ, rồi mời mấy đầu bếp của nước Trần đến".

"Vâng."

Lại quay sang Phương lão đứng bên cạnh Dương Thụ Thành giao phó mấy câu, Lan Lăng Vương lúc này mới đưa mắt nhìn Trương Khởi, dịu dàng cười nói: "A Khởi, chúng ta đi thôi".

"Vâng".

Nhìn bọn họ tay nắm tay, sóng vai rời đi, Trịnh Du vẫn cứng đờ đứng ở nơi đó, bao lâu vẫn không nhúc nhích.

Nàng ta bất động đứng đó, đàm người hầu, ai cũng không dám tới khuyên can, ai nấy đều đứng ở đằng xa mà nhìn, chỉ thỉnh thoảng châu đầu ghé tai bàn luận mấy câu.

Không cần nghe, Trịnh Du cũng biết, những người này nhất định là đang cười nhạo mình. Tất cả mọi người đều đang cười nhạo nàng ta, chưa đến một ngày, chỉ sợ cả Nghiệp Thành cùng với Tấn Dương cũng đều biết chuyện cười này!

Thật tốt cho một Cao Trường Cung, thật tốt cho một Cao Trường Cung! Hắn lại dám nói, hưu nàng ta! Chỉ vì tiện nhân xuất thân thứ nữ kia mà muốn hưu thê!

Từ đêm tân hôn hắn liền cách xa nàng ta, từ biệt hai năm, nàng ta cũng không hề oán trách hắn nửa lời. Hắn phiêu dạt đến chân trời góc biển, nàng ta cũng không để ý, mặc cho người đời xem thường cùng khi dễ, nàng ta

https://thuviensach.vn

cũng không hề trách hắn nửa câu. Mà hắn vừa về đã đẩy nàng ta đến nơi dành cho khách, còn nói muốn hưu thê!

Người này, sao có thể vô tình vô nghĩa như vậy, sao có thể bất tín vô sỉ như thế?

Chìm đắm trong khổ hận vô biên, Trịnh Du đột nhiên "ộc" một tiếng, miệng nhổ ra một ngụm máu tươi.

Nhìn thấy sắc mặt trắng bệch cùng với thân thể lung lay sắp đổ kia, Phương lão đi tới một bên không nhịn được liền dừng bước. Hài tử này chính là không nghĩ thấu, ban đầu nàng ta xuất giá cũng dẫn theo nha hoàn thiếp thân, nhưng sau hai năm bị đánh đánh đuổi đuổi, thì hiện tại nha hoàn kia cũng đã không còn thực tâm nữa rồi. Từng người một nhìn chủ tử nhà mình tức giận đến hộc máu, cũng vẫn không dám tới gần!

Còn có cả Thu công chúa cùng với Lý Ánh, ai cũng toàn tâm toàn ý đối tốt với nàng ta, nhưng nàng ta lại không nhìn thấy được, ngoài mặt là đúng là còn hữu hảo vừa cười vừa nói, nhưng lòng người cũng là tim là thịt nếu không dụng tâm thì qua thời gian dài, ai cũng không phải là người ngu, sao có thể không nhìn ra được chứ?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Tiếng Lòng Trịnh Du

Suy nghĩ một lát, Phương lão liền đi tới bên cạnh Trịnh Du, ông nhìn Trịnh Du mặt mày tái nhợt, lung la lung lay đứng cũng không vững, hiền lành khuyên nhủ: "Đứa bé, buông tay đi. Đến mức này rồi, tranh cãi cũng không có tác dụng gì nữa, ngươi bây giờ còn trẻ, nói không chừng qua ba mươi năm quay đầu lại nhìn, sẽ phát hiện sự cố chấp bây giờ của ngươi không có một chút ý nghĩa. Mặc kệ như thế nào, khi hòa ly còn trong sạch, sau đó tìm một trượng phu, nhất định có thể tìm được một người tốt. Nếu như để bị hưu rồi mới tìm, vậy thì khó mà nói."

Lần này, giọng nói của Phương lão vừa vang lên, Trịnh Du vụt xoay người lại. Đối diện với khuôn mặt hiền lành của Phương lão, trong lúc bất chợt, nàng “phịch” một tiếng quỳ gối trước mặt lão.

Cũng không để ý mặt mũi nữa, cũng không chú ý tới đây là nơi người đến người đi, Trịnh Du quỳ gối trước mặt của Phương lão, đưa tay ôm chân của lão khóc lớn tiếng.

Nàng vừa rơi nước mắt như mưa, vừa nghẹn ngào nói: "Phương lão, Phương lão. . . . . Khi còn bé, ta tới tìm Trường Cung chơi, ngươi luôn ở một bên cười ha hả nhìn. Phương lão, ngươi cũng nhìn ta lớn lên."

Nghe đến đó, vành mắt Phương lão cũng không khỏi hồng, lão vội vã đỡ Trịnh Du dậy, hòa nhã nói: "Đứa bé, đừng khóc."

Trịnh Du giãy dụa không để cho lão đỡ dậy, từng giọt từng giọt nước mắt của nàng chảy xuống, do chảy quá nhiều, liền móc khăn tay ra lau lung tung một cái. Ngăn nước mắt nước mũi, Trịnh Du tuyệt vọng nói: "Phương

https://thuviensach.vn

lão, ngươi nói một câu với Trường Cung, ta cùng chàng lớn lên bên nhau, từ nhỏ đến lớn, chàng đều đối với ta tốt như vậy, ta còn do chàng tự mình cầu hôn. Nhưng vì sao, bây giờ chàng đối với ta ác độc, vô tình như vậy?"

Phương lão thở dài nói: "Đứa bé, Trường Cung vô tình, cũng là vì tốt cho ngươi. Tình hình của các ngươi kéo dài như vậy, còn có ý nghĩa gì nữa đây?"

Trịnh Du không muốn nghe điều này, vì vậy nàng cũng không bỏ vào tai. Nàng chỉ chảy nước mắt, liên tục lắc đầu: "Phương lão, ngươi giúp ta nói với Trường Cung, tại sao hắn có thể đối với ta như vậy? Tại sao hắn có thể đối với ta như vậy? Ô. Phương lão, ta không muốn hòa ly, những nam nhân kia, tất cả nam nhân ở Nghiệp thành, không có ai so được với Trường Cung. Rõ ràng ta có thể lấy được người tốt nhất, tại sao phải chiều theo một nam nhân kém cỏi? Như vậy ta sống còn có ý nghĩa gì?"

Nàng không ngừng lắc đầu, nước mắt bay tứ tung: "Từ nhỏ đến lớn, ta muốn cái gì là có thể lấy được cái đó. Tại sao ta muốn có được Trường Cung lại khó như vậy? Rõ ràng lúc ta gả cho hắn, thì tỷ muội của ta, quý nữ cả Nghiệp thành lẫn Tấn Dương, đều đố kỵ chúc mừng ta. Nhưng vì sao hắn nhất định phải cùng ta hòa ly? Sau khi hòa ly, ta lại tìm nam nhân khác, khẳng định ngay cả trượng phu của bọn muội muội trong tộc Trịnh thị cũng không bằng. Họ sẽ châm biếm ta, họ nhất định sẽ cười nhạo ta ."

Quan trọng nhất là, nàng vĩnh viễn không phải hành lễ với tiện nhân cướp đi tất cả của nàng. Vinh quang bây giờ của tiện nhân kia, vinh quang sau này, sau này toàn bộ đều thuộc về nàng. Tại sao nàng phải chắp tay nhường, phải cho Trương Khởi ngồi ở vị trí Lan Lăng Vương phi, mà mình gả cho một người nam nhân bình thường không có binh quyền, không có cái gì. Về sau chỉ có thể đứng từ xa, nghe người đời hâm mộ và khen ngợi Trương Khởi?

https://thuviensach.vn

Trịnh Du một phen nước mắt nước mũi khóc, nói xong, cũng không biết qua bao lâu, cảm thấy người phía trước an tĩnh khác thường, nàng mới lau khô nước mắt ngẩng đầu lên.

Vừa ngẩng đầu, Trịnh Du đối diện với Phương lão đang bừng tỉnh hiểu ra thở dài và thương hại, xen lẫn bất đắc dĩ. Lúc này Phương lão hiển nhiên không biết phải nói cái gì, hắn chỉ chăm chú nhìn Trịnh Du, từ từ xoay người. Cảm thấy trên người hắn tỏa ra lãnh ý, bất tri bất giác Trịnh Du buông lỏng tay, nhìn Phương lão, từng bước từng bước đi ra ngoài. Không bao lâu, bóng dáng của lão biến mất ở trước mặt Trịnh Du.

Sau khi thu xếp ổn thỏa, Lan Lăng Vương tắm rửa thay quần áo chuẩn bị đi đến hoàng cung. Mới vừa tới viện, quản sự dẫn một thái giám đi tới, thấy Lan Lăng Vương, thái giám kia giọng the thé nói: "Vừa đúng lúc gặp Lan Lăng Quận Vương."

Cái tên thái giám thật là lạ mặt, Lan Lăng Vương gật đầu cười nói: "Công công, đây là có chỉ ý sao?" Thái giám này nhìn Lan Lăng Vương, tương đối khách khí, hắn tươi cười rạng rỡ nói: "Đúng vậy, chúng ta phụng ý chỉ bệ hạ, cho mời Quận Vương cùng Vương phi vào cung."

Gọi cả Trịnh Du?

Lan Lăng Vương quay đầu ra lệnh: "Gọi Trịnh thị tới."

"Vâng."

Không bao lâu, Trịnh Du vội vàng đi tới, nàng hiển nhiên vội vàng rửa mặt, son phấn trên mặt lau có chút không sạch, mí mắt sưng.

Vừa nhìn thấy Lan Lăng Vương, nàng liền ngẩng đầu lên, đi tới bên cạnh hắn, nàng nhẹ nhàng gọi: "Trường Cung. . . . . ." Gọi một tiếng, thấy Lan Lăng Vương không để ý tới mình, nàng khẽ cắn môi, nhỏ giọng nói: "Trường Cung, chàng đã không muốn nói chuyện cùng ta rồi sao?"

https://thuviensach.vn

Lần này, Lan Lăng Vương không trả lời, ngược lại tên thái giám kia bên cạnh cười nói: "Lan Lăng Vương phi, bệ hạ muốn gặp người, người cùng Quận Vương có lời gì, về sau hãy nói."

Trịnh Du vội vàng quay đầu lại: "Vâng."

Đoàn người ngồi lên xe ngựa, không bao lâu, liền vào tới trong hoàng cung.

Nhìn cảnh sắc hoàng cung quen thuộc, Lan Lăng Vương liếc về một góc, nơi đó đang xây một lầu các, mặc dù mới chỉ xây được hai phần ba, nhìn hình dáng kia đã biết hết sức xa hoa.

Chỉ liếc mắt nhìn, Lan Lăng Vương liền thu hồi ánh mắt.

Không bao lâu, mọi người đi tới điện Xuân Hoa nơi bệ hạ thích ở nhất. Mới vừa dừng lại, thái giám này còn chưa thông báo, Lan Lăng Vương liền nghe được tiếng cười của Cao Trạm từ bên trong truyền đến: "Trường Cung trở về? Để cho vợ chồng bọn họ vào đi."

"Vâng."

Ở bên trong điện Xuân Hoa, phiêu đãng mùi Long Tiên Hương, từng tầng màn tơ trong gió xuân thổi lên lại rơi xuống, vô duyên vô cớ khiến khung cảnh cung điện tăng thêm mấy phần mập mờ cùng ấm áp.

Cao Trạm kiêu ngạo ngồi ở phía sau liếc nhìn, thấy Lan Lăng Vương cùng Trịnh Du đến, ngẩng đầu lên cười nói: "Trường Cung tới đây, hảo tiểu tử, một năm rưỡi không nhìn thấy ngươi, khoan hãy nói, thúc thúc rất nhớ ngươi!"

Đối mặt với sự gần gũi của Cao Trạm, Lan Lăng Vương chỉ cúi đầu, cung kính nói: "Trường Cung không dám, khiến bệ hạ nhớ."

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, đừng nói lời khách khí, ngồi đi ngồi đi, Trịnh thị, ngươi cũng ngồi đi."

"Vâng."

Chờ Lan Lăng Vương ngồi xuống, Cao Trạm nhiều hứng thú quan sát hắn một lần từ trên xuống dưới, cười hì hì nói: "Không tệ không tệ, so với trẫm mạnh mẽ và có sức sống hơn nhiều." Nói tới đây, thân thể hắn nhích lên trước, ranh mãnh nói: "Trường Cung, cảm giác bị trẫm lừa trở về như thế nào?"

Một bức thư ép Lan Lăng Vương trở về, Cao Trạm nói, người Đột Quyết đánh vào Bắc Hoàn châu, nhưng trên thực tế, Lan Lăng Vương vừa về đến Tề quốc thì biết rõ rồi, chuyện này căn bản là giả dối không có thật, chuyện quốc gia đại sự mà Cao Trạm lại coi là trò đùa, đùa giỡnvới hắn!

Chuyện Đột Quyết tấn công, hắn là một quốc quân, lại thuận miệng lừa gạt. Lan Lăng Vương rũ mắt xuống, một lúc lâu hắn mới ngập ngừng nói: "Tính tình thúc thúc trẻ con không mất, Trường Cung là cháu của người, cũng chỉ có thể như thế." Lời này rất không cam lòng.

Nhưng Cao Trạm nghe xong thì vui mừng, hắn nở nụ cười ha ha. Vừa cười, một bên hắn vỗ bả vai Cao Trường Cung nói: "Ha ha, ngươi còn giận ta hay sao? Ai bảo tiểu tử ngươi vừa ra ngoài thì đi hơn một năm, trẫm đây không phải là nhớ ngươi sao?"

Cười hì hì giải thích tới đây, hắn nháy mắt với Lan Lăng Vương: "Thế nào, bắt được Trương thị trở về rồi hả ?"

"Vâng."

Cao Trạm lúc này đã dời sập, dứt khoát kề vai sát cánh cùng Lan Lăng Vương đứng dậy: "Ta nói cái tên tiểu tử này, trở về thì trở về, sao vừa vào phủ đã khai đao Trịnh thị? Cái người phụ nhân này không nói những thứ

https://thuviensach.vn

khác, đối với ngươi còn rất trung trinh. Ngươi thân là trượng phu, không khen ngợi nàng, sao có thể làm mất mặt của nàng ngay trước mặt hạ nhân? Như vậy không được, thật không tốt."

Trịnh Du vẫn cúi đầu im lặng ngồi ở một bên, kể từ sau lần gặp mặt Cao Trạm kia, nàng đối với Hoàng đế không tuân theo lý lẽ này, đã có lòng sợ hãi. Nhưng bây giờ, nghe thấy trong lời nói của hắn có ý bảo vệ mình như vậy, dù là Trịnh Du tự nhận kiên cường, cũng đã nước mắt lưng tròng.

Đã bao lâu rồi? Hình như từ khi Thu công chúa gả đi, nàng không có cảm giác được một người toàn tâm toàn ý bảo vệ.

Đối mặt với sự chỉ trích Cao Trạm, Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên. Hắn nghiêm túc nhìn Cao Trạm, từ từ nói: "Lời ấy của bệ hạ sai rồi." Hắn nói đâu ra đấy: "Có câu nói làm việc do dự, trái lại sẽ gặp phải tai họa, thần là người dẫn binh, há có thể không hiểu đạo lý này?"

Nói tới đây, hắn từ trên tháp đứng lên, lui về phía sau mấy bước, Lan Lăng Vương cung kính hành lễ với Cao Trạm, cao giọng nói: "Bệ hạ nếu nhắc tới chuyện này, thần cũng có điều cầu xin, thần muốn mời bệ hạ làm chủ, giải trừ hôn ước của thần và Trịnh thị."

Giọng nói âm vang, nghiêm túc nói tới chỗ này, Lan Lăng Vương nhìn về phía Trịnh Du lệ quang lấp lánh, sắc mặt tái nhợt mà tuyệt vọng đang nhìn mình, từ từ, nói rõ ràng từng chữ: "A Du, trước kia ta đã sai lầm, há lại đâm lao phải theo lao? Nàng năm nay không tới hai mươi, lại vẫn còn thân xử nữ, sau khi hòa ly với ta, còn có con đường tốt đẹp phía trước đang chờ nàng. Còn phí công như vậy nữa, chỉ sợ một chút tình huynh muội cuối cùng giữa ta và nàng, cũng sẽ dần tiêu tan."

Lời này của hắn, lạnh lẽo mà nghiêm túc, vừa là nói cho Trịnh Du nghe, cũng là nói cho Cao Trạm nghe. Hắn dùng thái độ cứng rắn, lời nói nghiêm

https://thuviensach.vn

túc, nói cho Cao Trạm và Trịnh Du, hắn không phải đang nói đùa, hắn cũng không muốn nói giỡn chuyện như vậy!

Vì vậy, sau khi nói xong lời này, Lan Lăng Vương cúi đầu hành lễ, bất động, chờ quyết định của Cao Trạm!

Lúc Lan Lăng Vương mở miệng nhắc tới việc giải trừ hôn ước thì Trịnh Du đã khóc đến không thở ra hơi. Lúc này lại càng, cơ hồ là giọng nói của Lan Lăng Vương vừa ngừng, nàng đã nằm ở trên tháp, ô ô nước mắt ròng ròng. Tiếng khóc mặc dù không vang, nhưng bi thương và tuyệt vọng kia, vẫn khiến người khác lộ vẻ xúc động.

Trên tháp chủ, Cao Trạm nghiêng người dựa vào phía sau, mới vừa rồi hắn còn cười hì hì, lúc này sắc mặt âm trầm, lạnh lẽo, đùa cợt nói: "Trường Cung, ngươi là đang ép trẫm sao?"

Ép hắn? Để cho hắn chủ trì hòa ly, sao có thể nói là ép hắn? Trong phút chốc, sắc mặt Lan Lăng Vương biến đổi nhiều lần, một hồi lâu, hắn cúi đầu quỳ xuống trước mặt Cao Trạm: "Thần không dám."

"Không dám là tốt rồi." Cao Trạm không nhịn được nhìn hắn chằm chằm, lạnh lùng nói: "Chính ngươi làm ra chuyện hư hỏng, tại sao kéo trẫm tới bên người của ngươi?"

Nói tới đây, hắn cầm bình rượu trong tay giơ lên: "Các ngươi có thể lui xuống."

"Vâng, bệ hạ."

Liếc mắt nhìn bóng dáng của Lan Lăng Vương và Trịnh Du lui ra, ý lạnh trên mặt Cao Trạm từ từ tản đi, dần dần, hắn nở nụ cười. Hòa Sĩ Khai từ phía sau màn đi tới, hạ người ở phía sau hắn nhỏ giọng gọi: "Bệ hạ?"

"Sĩ Khai, ngươi thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

Hòa Sĩ Khai hiểu rõ nhất con người Cao Trạm, ngay từ lúc hắn đi ra, đã thu hết nét mặt của Cao Trạm vào đáy mắt, lập tức nói: "Vi thần nghĩ, Cao Trường Cung này dường như cũng giống với trước kia. . . . .

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Không Hiểu

"Không tệ, hắn vẫn còn chung tình như trước kia." Cao Trạm thưởng thức rượu, động não nói: "Tiểu tử này, đánh thắng một trận lớn, ở trước mặt người trong thiên hạ dương uy phong, không ngờ vẫn còn tính thắng thắn ấy, vì chút chuyện xấu trong gia đình hắn, lần đầu tiên gặp mặt trẫm liền trực tiếp mở miệng.Ừ, như vậy cũng tốt, đã mơ tưởng bỏ vợ rồi, nhưng vẫn nghĩ tới thông qua trẫm xử lý chuyện này. Tính tình mặc dù không tốt, nhưng hết lòng trung thành với vua.

Trẫm thật đúng là sợ tiểu tử này trưởng thành, cánh cũng cứng rắn!"

Hòa Sĩ Khai vội vàng ca ngợi nói: "Bệ hạ là ai, bệ hạ là minh quân thiên cổ, Cao Trường Cung trung thành với người, cũng là do thiên uy của bệ hạ."

"Được rồi được rồi, đừng nịnh hót nữa."

Lan Lăng Vương vừa ra tới cửa điện, trên mặt lại khôi phục vẻ mặt không chút biểu cảm. Nhìn thấy hắn bước lên xe ngựa, Trịnh Du gọi: "Trường Cung." Nàng cắn môi, nức nở nói: "Trường Cung, chàng muốn hòa ly với ta như vậy?"

Nàng đi tới phía sau hắn, thận trọng, uất ức cầu toàn nói: "Trường Cung, chúng ta cùng nhau lớn lên , đừng tuyệt tình với thiếp như vậy, A Du rất sợ!"

Nàng nước mắt tràn mi, vẻ mặt cầu xin: "Trường Cung, chàng đừng bỏ mặc thiếp có được hay không? Thiếp không tranh giành với Trương thị ,

https://thuviensach.vn

thật, thiếp cái gì cũng không tranh. Chàng muốn cho nàng làm chánh phi của chàng, thiếp cũng chấp nhận, chỉ xin chàng đừng tuyệt tình đuổi thiếp đi như vậy. . . . . ."

Nàng che đôi tay, ô ô khóc thút thít.

Lan Lăng Vương quay đầu lại.

Đứng ở trước mặt hắn khóc đến thở không ra hơi, ăn nói khép nép cầu xin hắn, là bằng hữu tốt nhất thời thơ ấu của hắn, là người hắn đã từng xác định trở thành thê tử lý tưởng nhất.

Tình hình hiện tại của nàng hắn cũng biết một chút. Hiện tại nàng không có bằng hữu, cũng không có người theo đuổi. Kể cả trở lại Trịnh thị, cũng bởi Hồ hoàng hậu không thích nàng, mà bị gia tộc bài xích. Về phần mẹ kế của nàng, lại càng nói lời ác độc.

Đã từng, nàng có việc gì khó xử, rất thích nói với hắn, mà chỉ cần hắn có khả năng, cũng sẽ giúp đỡ nàng. Cuộc sống như vậy bắt đầu từ khi hắn lên bảy tuổi. Khi hắn mười ba tuổi, hai người mới dần dần không thân cận như thế nữa.

Hôm nay, nàng ở trước mặt hắn khóc như vậy, cầu xin như vậy, thậm chí tự động buông tha vị trí chánh thê chi, bất tri bất giác, Lan Lăng Vương than nhẹ một tiếng, nhắm hai mắt lại.

Nghe thấy hắn thở dài, cảm thấy hắn thở dài tức là mềm lòng, nội tâm Trịnh Dung vui vẻ, tiếng khóc càng lớn hơn.

Một hồi lâu, nàng nghe thấy giọng nói của hắn trầm thấp mà ôn hòa truyền đến: "A Du."

Trịnh Du nghẹn ngào lên tiếng: "Trường Cung chàng nói."

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương nhìn nàng, nhẹ nhàng nói: "A Du, thật ra thì ta vẫn không hiểu." Hắn nhìn nàng chăm chú, chầm chập nói: "Lúc ta xuất ra chinh, từng tuyên bố nàng vẫn còn tấm thân xử nữ. Khi đó, nếu như nàng nguyện ý hòa ly với ta, mặc kệ là Dương Tĩnh hay Lâu Nguyên Chiêu, đều có thể cho nàng địa vị không kém hơn vị trí Quận Vương phi phú quý ngày nay. Hơn nữa, hai người này cũng là người trẻ tuổi tài tuấn, bàn về bề ngoài, đủ xứng với nàng."

Hắn cau mày mang theo một chút khó hiểu, đồng thời mang theo một chút ôn hòa nói: "Cho dù ta đã tuyên bố, hay là bọn họ trèo tường gặp gỡ nàng, thậm chí, đám người Lý Ánh làm mối, nàng đều một mực dùng lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, cố ý không muốn hòa ly với ta - người trượng phu đã hai lòng, ở cùng những người nam nhân đối với nàng một lòng một dạ."

Nghe đến đó, Trịnh Du đầu tiên là kinh ngạc: Hắn rõ ràng xuất chinh, sao biết rõ chuyện ở nhà như thế? Trong nháy mắt nàng vội vàng ngẩng đầu lên, nén lệ thâm tình nhìn hắn. Đang chuẩn bị nói, đó là bởi vì nàng yêu hắn.

Trịnh Du mới vừa ngẩng đầu. Lời kia còn không có nói ra, liền nghe thấy giọng nói nghi hoặc mà trầm ngâm của Lan Lăng Vương truyền đến: "Cũng có người nói, nàng đối với ta một mảnh tình si, cho nên một lòng chỉ nguyện ở bên ta . . . . . Lời này thật hoang đường. A Du, chúng ta quen biết nhiều năm như vậy, trong ánh mắt nàng nhìn ta có ngưỡng mộ, có động lòng, cũng có chờ đợi, nhưng hoàn toàn không có si tình không hối hận cho đến chết. Một chữ tình, ta trước kia không biết, sau khi ở chung với A Khởi, ta đã hiểu rõ, chuyện này không thể nghi ngờ."

Hắn nhỏ giọng hỏi: "A Du, nàng rõ ràng không đối với ta tình cảm sâu sắc, vì sao lại cố chấp với ta? Nàng rốt cuộc muốn cái gì? Ta suy nghĩ đến bây giờ, cũng không có hiểu!"

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, Lan Lăng Vương nhìn chằm chằm Trịnh Du, chờ câu trả lời của nàng.

Trịnh Du lúc này đã quên mất khóc thút thít.

Lời nói của Lan Lăng Vương trực tiếp mà lạnh lùng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào nàng kiên quyết lại không có tình cảm, nàng thực là khóc không nổi nữa.

Nàng mở to miệng, trong khoảng thời gian ngắn không biết phải trả lời như thế nào thì tốt hơn. Nói thật ra, hiện tại nàng cũng hối hận, vô cùng hối hận. . . . . Sớm biết có một ngày sẽ bị quý nữ quý phụ thượng lưu xa lánh, không chỗ dung thân, sẽ bị Cao Trường Cung hắn như đinh đóng cột nói sẽ bỏ nàng, nàng nhất định sẽ lựa chọn gả cho Lâu Nguyên Chiêu. Dương Tĩnh người kia, mặc dù bề ngoài và tài năng vượt xa Lâu Nguyên Chiêu, nhưng mà thân phận của hắn, không giống với Lâu Nguyên Chiêu thế lực gia tộc ăn sâu bén rễ, có thể cho nàng vinh hoa phú quý lâu dài.

Nhưng này trên đời không có thuốc hối hận.

Hiện tại, phía sau của nàng đã không có gì để lựa chọn, gả cho những quý tộc nhỏ và con của quan lại nhỏ, đối với nàng cũng đã trở nên không dễ dàng. Bởi vì Hồ hoàng hậu không thích nàng, vậy nên kể cả trưởng tử thế gia bình thường, cũng sẽ không lựa chọn nàng. Nàng có thể gả, chỉ có thể là con thứ không có bao nhiêu tài cán ở dưới cùng, thậm chí chỉ có chọn lựa trong một số ít thương nhân thế gia.

Nhưng mà Dương Tĩnh và Lâu Nguyên Chiêu, so sánh với Cao Trường Cung hắn, cũng chênh lệch tám nghìn dặm, huống chi ấy là một ít con cháu hàn môn? Phải biết, trong nhận thức của đa số người đời, gả làm thê cho người như vậy, còn không bằng gả cho Cao Trường Cung làm thiếp!

Lan Lăng Vương thấy gương mặt Trịnh Du lúc xanh lúc trắng, lại trừng mắt cứng họng nhìn mình không nói lời nào, không khỏi nhăn chân mày.

https://thuviensach.vn

Nhìn chằm chằm nàng một lúc, hắn lắc đầu một cái, xoay người liền đi.

Nhìn thấy hắn phải đi, Trịnh Du tỉnh táo lại đôi chút, nàng vội gọi: "Trường Cung!" Nàng chảy nước mắt cầu xin: "Trường Cung, đừng tuyệt tình với ta như vậy. Thật, ta không tranh giành nữa, Trương thị muốn cái gì, ta đều tặng cho nàng, toàn bộ đều nhường cho nàng. . . . . ."

Lần này, không đợi nàng nói xong, Lan Lăng Vương đã trả lời như đinh đóng cột: "A Du, vô dụng!" Quay đầu lại, hắn đối diện với Trịnh Du đang sững sờ, gằn từng tiếng: "Ngươi phải hiểu, trừ A Khởi, ta không muốn có phụ nhân thứ hai." Hắn thản nhiên nói: "Ta đối với sắc đẹp, vốn không có nhiều hứng thú. Vả lại, có A Khởi ở đây, tâm này đã mãn nguyện, nếu lại thu phụ nhân, khó tránh khỏi chọc giận nàng, gây ra nhiều chuyện."

Sau khi dùng một loại giọng đây là chuyện đương nhiên nói ra lời này, Lan Lăng Vương ngồi lên xe ngựa, ra lệnh: "Đi thôi."

"Dạ!"

Cho đến khi xe ngựa của Lan Lăng Vương rời đi một lúc, Trịnh Du mới ngơ ngác leo lên xe ngựa, thất hồn lạc phách theo ở phía sau ra hoàng cung.

Hai người này vừa đi, liền có thái giám vội vàng đi về phía điện Xuân Hoa. Mới vừa rồi Lan Lăng Vương và Trịnh Du nói chuyện ở ngoài điện, vốn không có tránh người khác.

Lúc ấy Trịnh Du muốn, chỉ cần Lan Lăng Vương có một chút buông lỏng, chỉ cần hắn đồng ý với nàng, như vậy lời của hắn, liền tương đương với việc đã thông qua bệ hạ, cho dù hắn muốn đổi ý, có bệ hạ ở đó cũng không thể.

Vì vậy, sau khi đứng ở chỗ đó, thái giám này vội vàng đi tới điện Xuân Hoa, kể lại cuộc nói chuyện của Lan Lăng Vương và Trịnh Du.

https://thuviensach.vn

Cao Trạm nghe có chút mất hứng.

Hắn chau mày lại, khuôn mặt âm nhu xinh đẹp tuyệt trần u ám. Chờ thái giám này nói xong, hắn nặng nề khẽ hừ: "Tiểu tử Cao Trường Cung kia thật sự ở chỗ này nói, trừ Trương thị, hắn không cần phụ nhân thứ hai?"

"Vâng."

Cao Trạm cười lạnh nói: "Hỗn tiểu tử này rất để tâm, chấp niệm của hắn,đã rất là sâu rồi!"

Nói tới đây, hắn hiển nhiên có chút mất hứng, phất tay, cho cái thái giám kia lui ra, sau đó, hắn liền đứng lên, đi tới bên một ngăn tủ .

Vươn tay, từ trong tủ lấy ra một bức họa. Nhìn mỹ nhân tuyệt sắc mặt mày xinh đẹp ở trong tranh, nhìn phía trên viết mấy chữ "Trương thị A Khởi mười lăm tuổi ", hắn mở miệng chậc chậc mấy tiếng, đột nhiên ngửa đầu thở dài: "Mỹ nhân như thế, lại không thể thuộc về sở hữu của trẫm? Tại sao?"

Than tới đây, cơ thể Cao Trạm hung hăng nhảy lên mấy cái, một chút không không cam lòng lộ ra.

Quận chúa địa vị cao quý cả Nghiệp thành, mỹ nhân mỹ phụ Tấn Dương, cơ hồ hắn đều đã nhất nhất thưởng thức qua. Kể cả Lý Thái danh vang thiên hạ kia, hắn cũng muốn chơi là chơi, còn khiến nàng mang thai sinh con, cho đến khi mình chơi đùa chán mới vứt nàng vào trong am.

Trước mắt, cũng chỉ có Trương thị đó là không qua tay. Nghĩ đến Trương thị này xinh đẹp tuyệt thế, nghĩ đến bộ dáng nàng ấy mềm mại đáng yêu, tưởng tượng nàng ở trên giường lúc làm chuyện kia... Loại phong tình đó, Cao Trạm hung hăng nuốt một ngụm nước miếng, trong lòng tựa như có bàn tay cào cấu tim gan, cái loại khát vọng đó, đủ để cho hắn không để ý tới tất cả kéo tay Trương thị nhưng hắn không thể, đúng, hắn không thể!

https://thuviensach.vn

Than thở, vẻ mặt Cao Trạm lẫm liệt hào hùng, hai tay "Roẹt" một tiếng xé bức họa kia thành hai nửa, Cao Trạm cắn răng khí thế có thể cắn nuốt núi sông nói: "Trẫm là danh quân đương thời, vì giang sơn phồn thịnh, thôi thôi, cũng chỉ có thể không nghĩ đến phụ nhân của Trường Cung này nữa!"

Lan Lăng Vương trở lại trong phủ.

Sau khi tự giam mình trong thư phòng hai canh giờ, hắn triệu Dương Thụ Thành và đám thân tín.

Lúc mười người Dương Thụ Thành đi vào, vừa hay nhìn thấy Lan Lăng Vương mở ra một cuộn bản đồ trung nguyên,đánh dấu chỗ này chỗ kia.

Mọi người đang cười cười nói nói, lập tức yên lặng lại. Bọn họ không nói tiếng nào mà đứng ở đó, chỉ chờ Lan Lăng Vương mở miệng.

Lan Lăng Vương lên tiếng: "Dương Thụ Thành, đi ra xem bên ngoài có người hay không." Đây là muốn hắn đảm bảo an toàn.

"Vâng." Không bao lâu, Dương Thụ Thành đi vào: "Quận Vương, đã không có ai rồi."

"Ngươi canh giữ ở bên ngoài."

"Vâng."

Dương Thụ Thành vừa đi, Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên, nhìn mọi người chằm chằm một lát, sau đó từ từ nói: "Ta mới vừa rồi đã gặp bệ hạ."

Chuyện này tất cả mọi người đều biết.

Lan Lăng Vương chau mày lại, âm thanh trì trệ, hắn chắp tay bước đi hai bước thong thả trong thư phòng, chậm rãi nói: "Bệ hạ nói với ta, chuyện Đột Quyết tấn công Bắc Hoàn châu, là hắn soạn ra để gạt ta trở về, hắn nói,

https://thuviensach.vn

bởi vì ta vừa đi ra ngoài là đi hơn một năm, hắn nhớ ta, cho nên soạn ra tin tức này lừa ta trở lại."

Vừa nói ra lời này, trong thư phòng ong ong một mảnh. Chúng tướng châu đầu ghé tai, vẻ mặt đều mang một tầng bất mãn cùng sầu lo. Đây là chuyện quốc gia đại sự, bệ hạ cũng nói ra ngoài để gạt người. Quan trọng nhất là, lời nói dối bị vạch trần, chẳng những không lấy làm hổ thẹn, ngược lại vui mừng hả hê, căn bản không xem ra gì, đây tuyệt đối không phải là một dấu hiệu tốt.

Chẳng lẽ, ông trời quả thực muốn diệt Tề quốc rồi, cho nên hôn quân bạo quân mới tầng tầng lớp lớp?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Đồng Ý Hòa Ly

Giống như các tướng, Lan Lăng Vương cũng mím chặt môi, mặt sầu lo.

Chờ giọng nói của mọi người ngừng lại, hắn lạnh lùng nói: "Hơn nữa, hắn còn tính vươn tay về phía A Khởi của ta. Chẳng qua ta duy trì thái độ quá cương quyết, lại có năng lực từng này, cho nên mới kiêng kỵ."

Sắc mặt chúng tướng của càng khó coi hơn. Trương Khởi là nữ nhân của Lan Lăng Vương, cũng là chủ mẫu của bọn họ. Nếu như Cao Trạm thật muốn vươn tay về phía của nàng..., kết quả sau cùng, chỉ có thể liều chết đánh một trận!

Lan Lăng Vương tiếp tục nói: "Với chuyện Kinh châu, bệ hạ không hề hứng thú, hắn triệu kiến ta chuyến này, căn bản chưa từng nhắc tới. Theo như lời ở bên trong, những chuyện này đều là một chút chuyện thị phi của phụ nhân và gia quyến." Nói tới chỗ này, Lan Lăng Vương ngẩng đầu lên, hắn mím môi, nói từng chữ: "Chư khanh, quốc chủ hoang đường, chúng ta không thể không phòng."

Chúng tướng đều hiểu ý tứ của hắn, đồng loạt cúi đầu ôm quyền: "Quận Vương nói phải!"

Dương Thụ Thành đứng ở bên ngoài, thấy mọi người trong thư phòng bắt đầu thương nghị chuyện này, từ từ, hắn ôm lấy cổ bị gió lạnh thổi đến cứng đờ.

Quay đầu nhìn về phía bầu trời, nhìn một lúc, vẻ mặt hắn dễ chịu, biểu tình có chút tịch mịch bi thương.

https://thuviensach.vn

Ở bên trong Tây Uyển, Trịnh Du ngồi ngay ngắn trong phòng ngủ.

Từ khi bị buộc phải dời đến nơi này, cả người nàng càng lộ vẻ ủ dột. Nghe thấy giọng nói nhỏ của đám người hầu từ bốn phía truyền tới, tâm tình Trịnh Du cực kỳ phiền não. Trong bụng căm hận nói: bọn nô tài kia đều ở đây bàn tán cười nhạo ta!

Nghĩ tới đây, nàng vụt đứng lên. Mới vừa vọt tới cửa phòng, nàng cắn răng đứng lại, gọi: "Người đâu. Thay quần áo cho ta, chuẩn bị xe ngựa, ta muốn trở về Trịnh phủ."

"Vâng."

Chúng tỳ nữ vừa đem đồ chuẩn bị tới, lại thấy Trịnh Du không nhúc nhích đứng ở đó.

Thời gian này nàng thường như vậy, chúng tỳ nữ nhìn thoáng qua lẫn nhau, cúi đầu xuống.

Trịnh Du đờ đẫn đứng ở đó, tuyệt vọng thầm nghĩ: Trở về Trịnh phủ có ích lợi gì? Trở về Trịnh phủ thì có ích lợi gì? Cao Trường Cung bây giờ, không phải là người ban đầu đề nghị cưới với nàng. Lúc ấy, mẫu thân của nàng còn có thể hô to gọi nhỏ với hắn. Hiện tại, cho dù tộc trưởng Trịnh thị đối diện với hắn, cũng sẽ cúi đầu khom lưng? Nàng trở về cầu xin trợ giúp. Bọn họ chẳng những không giúp được, lại chỉ biết quát mắng nàng.

Nghĩ đến ngày mai, nàng bị Cao Trường Cung buộc dời đến Tây Uyển, sau khi tin tức truyền tới Trịnh phủ, tộc trưởng hay mẫu thân trước tiên đều sẽ phái người quát lớn, mắng nàng vô dụng!

Suy nghĩ một hồi, nàng bỗng dưng quay đầu, mới vừa đi hai bước, lại dừng lại nói với tỳ nữ thân cận: "Ôn nhi, hôm nay không phải ngươi hầm cháo tổ yến cho ta sao? Đi hâm lại rồi bưng đến đây."

https://thuviensach.vn

"Vâng."

Không lâu sau, cháo tổ yến liền được bưng lại. Trịnh Du nhìn bát cháo nóng hổi, ánh mắt lóe lên, mỉm cười nói: bắt đầu từ hôm nay, mỗi đêm ta bưng một bát cháo cho hắn. Sẽ có một ngày, hắn thịnh tình khó chối, sẽ nhịn không được mà uống hết.

Dương Thụ Thành đứng ở ngoài thư phòng, một canh giờ trôi qua, bên trong vẫn còn nghị luận. Nghe được âm thanh mơ hồ truyền ra, hắn nghĩ thầm: Cũng không biết thương lượng lượng tới khi nào đây. Không có chuyện nào quan trọng hơn chuyện này. Chỉ sợ thương lượng mấy ngày cũng không bao giờ hết. Đang suy nghĩ như vậy thì khóe mắt của hắn liếc thấy hai bóng người quen thuộc. Hắn híp mắt, bình tĩnh nhìn phía bên kia.

Bóng người quay lưng về phía của hắn, chính là Trương Khởi, nàng đang ngăn một người nói gì đó. Đúng rồi, người nói chuyện với nàng, chính là vương phi Trịnh thị.

Nghĩ đến ý của Quận Vương nói phòng bị với vương phi, Dương Thụ Thành nheo lại mắt, chuyên chú theo dõi.

Lan Lăng Vương vừa vào phủ đã vào thư phòng, Trương Khởi nhàn rỗi sinh nhàm chán, bèn đi dạo bên ngoài. Mới vừa tới đến cửa vườn hoa, nàng liền chạm mặt Trịnh Du hiền huệ dịu dàng đang bưng canh nóng.

Trương Khởi vừa thấy Lan Lăng Vương kiểu cách, thì biết rõ bọn họ có chuyện quan trọng cần thương lượng, bây giờ thấy Trịnh Du tiến đến, liền không có lui qua một bên như thường ngày, mà là đứng ở đó, mỉm cười với nàng nói: "A Du, đây là cháo đưa cho Trường Cung sao?"

Trong bóng tối, thân hình nàng đứng thẳng thon dài như ngọc, cho dù không có bao nhiêu ánh sáng, mặt mày kia lúc ẩn lúc hiện lộ ra ánh sáng rực rỡ mê người. Chỉ hận đoán không được tâm ý của bệ hạ, cho dù nàng thông qua tay Hòa Sĩ Khai dâng bức họa vẽ Trương Khởi đến trước mặt bệ

https://thuviensach.vn

hạ. Nhưng mà hôm nay thấy Cao Trạm, bên ngoài lời nói của hắn, hắn là không có lộ ra nửa điểm ý tứ về phương diện này, thật là khiến người thất vọng. Nàng vốn nghĩ, mặc dù Cao Trạm từng nhìn thấy Trương Khởi, hơn nữa thấy không chỉ một lần, có thể đặt bức họa giống như đúc ở bên cạnh, cả ngày lẫn đêm nhắc nhở hắn còn để lọt lưới một mỹ nhân như vậy, Cao Trạm rất háo sắc, hơn nữa lại thích động thủ với họ hàng, nói không chừng sẽ không quan tâm gì mà xuống tay.

Thấy Trương Khởi hỏi mình, Trịnh Du sắc mặt khẽ biến xanh, nàng cắn môi muốn nói đôi câu hòa hoãn, nhưng oán hận kia chất đống ở trong lòng khắc cốt ghi tâm, nàng cười lạnh nói: "Thế nào, không thể đến sao?"

Nghe được giọng nói của nàng không có ý tốt, Trương Khởi khẽ mỉm cười, nói: "Có thể đến." Dưới bóng đêm, Trương Khởi khẽ nghiêng đầu, lúc này, Trịnh Du đột nhiên phát hiện, lại nhìn thấy phụ nhân này lần nữa, nàng chẳng những đẹp hơn, toàn thân cao thấp, còn lộ ra một loại ánh sáng nhu hòa. Loại nhu hòa này, do tự tin và bình thản, không còn xinh đẹp chói lòa quá mức như lúc gặp mặt hơn một năm trước. Trương Khởi lúc đó xinh đẹp quá mức, trên thực tế ẩn giấu sự hoảng sợ không biết phải làm sao.

Là cái gì cho nàng sự tự tin như vậy, là ai khiến cho nàng - đứa con gái riêng, loại tiện nhân đã định trước chỉ có thể làm đồ chơi cho người khác, lại có sự nhu hòa bình thản này? Cao Trường Cung người này, quả là sự sỉ nhục trong giới quý tộc! Đối với loại nữ nhân xuất thân thấp hèn cũng yêu thương đến thế, hắn quả thật, quả thật phản bội vinh dự xuất thân quý tộc của hắn!

Ghen ghét lẫn lộn ở bên trong, Trịnh Du the thé nói: "Trương thị, ngươi chớ đắc ý! Ở chỗ này, còn chưa tới lượt ngươi đắc ý!"

Cái này là muốn cãi nhau với nàng sao? Trương Khởi tựa như giật mình, thời gian này nàng đã đủ an tĩnh rồi, an tĩnh so với nàng ngày trước hoàn

https://thuviensach.vn

toàn bất đồng, chẳng lẽ, nàng thật sự biểu hiện ra là rất hả hê sao? Rõ ràng không có mà.

Nghiêng đầu, Trương Khởi không nhịn được cắn môi cười một tiếng, nàng ôn tồn với Trịnh Du: "A Du, ngươi luống cuống." Một câu nói làm cho Trịnh Du hít sâu một hơi, sau khi bình tĩnh lại, Trương Khởi liếc nhìn chén cháo trong tay nàng, nói: "Trường Cung đang nghị sự, không muốn người khác quấy rầy, A Du, chén cháo này của ngươi không cần mang đến." Dừng một chút, nàng lại nói: "Nếu như ngươi thật sự muốn đưa, không bằng đưa cho ta đi." Chẳng qua là vừa vào tay, sẽ vứt sạch hoặc ném sang một bên, cũng không chừng.

Trịnh Du cười chói tai nói: "Trương thị, ngươi đừng quên, ta chính là Lan Lăng Vương phi." Nàng cay nghiệt nhìn chằm chằm Trương Khởi, sau khi nhìn lên nhìn xuống một lần đánh giá nàng, lạnh giọng nói: "So với người ai cũng có thể làm chồng, tiện nhân ngủ với nhiều nam nhân, cao quý nhiều!"

Lời này chói tai như vậy!

Trương Khởi cau mày, nàng lắc đầu một cái lui sang một bên. Thấy nàng nhường đường, lưng Trịnh Du thẳng tắp, vênh váo tự đắc bước đi. Đi tới phía trước, nàng nghe thấyTrương Khởi ở phía sau nàng lẳng lặng nói: "A Du, hiện tại không có trượng phu muốn kết hôn với ngươi sao?" Âm thanh của nàng bình thản mà an tĩnh, giống như đang nói một sự thật: "Cho dùTrường Cung không có chạm vào ngươi, cho dù ngươi vẫn còn tấm thân xử nữ, những người kia đã từng thích ngươi, cũng không muốn làm trượng phu của ngươi sao? Ngươi nhất định không biết, hai năm qua ngươi đắm chìm trong oán hận ghen khổ, trở nênxấu xí hơn nhiều."

Giọng của Trương Khởi quá bình thường, lại chính bởi vì nàng bình thường, đương nhiên là nói đúng sự thật, chính bởi vì loại không phải khắc

https://thuviensach.vn

nghiệt, chính bởi vì nàng nói ra điều mà cho dù là Lý Ánh trước kia, cũng không dám nói, trong nháy mắt, Trịnh Du nổi giận!

"Phanh" một tiếng, nàng cầm chén canh giơ lên trong tay, nặng nề ném thẳng vào người Trương Khởi. Cảm thấy không bình thường, Trương Khởi vôi vàng khéo léo tránh ra đúng lúc thì nàng đã hét lên một tiếng, nhào tới trước mặt Trương Khởi xé mặt của nàng!

Hành động này của Trịnh Du mặc dù đột nhiên, nhưng Dương Thụ Thành ở một bên quan sát đã lâu, đã sớm nhích tới gần hai người. Thấy thế, hắn một vội bước lên trước, vươn cánh tay đẩy Trịnh Du, sau đó bảo vệ Trương Khởi phía sau lưng.

"Bùm" một tiếng, Trịnh Du bị hắn đẩy nặng nề đâm vào một thân cây, ở một hồi làm nàng đau đến nhe răng trợn mắt, cửa thư phòng mở ra, Lan Lăng Vương bước mấy bước lớn vọt tới.

Hắn vọt tới trước mặt của Trương Khởi, đưa tay kéo nàng, sau khi quan sát một lần nàng từ trên xuống dưới, cau mày nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Hỏi là hỏi Dương Thụ Thành.

Thật ra thì hắn không cần hỏi, vừa nhìn hiện trường cũng rõ ràng đã xảy ra chuyện gì.

Dương Thụ Thành đang muốn nói chuyện, Trịnh Du từ trong đau đớn đã chậm rãi ngẩng đầu lên. Nàng tái mặt nhìn Lan Lăng Vương thân thiết đỡ Trương Khởi, từng giọt từng giọt nước mắt từ trên mặt chảy xuống.

Mặc dù, nàng đã sớm biết sẽ có trường hợp này, mặc dù, nàng đã sớm biết, vô luận mình làm cái gì, hắn đều không thấy được, hắn vĩnh viễn chỉ biết thương tiếc tiện nhân dối trá làm ra vẻ đó, mà không phải mở mắt thấy rõ sự thật. Cho dù nàng hiểu rõ tất cả, nhưng một lần nữa lại gặp phải, lại

https://thuviensach.vn

một lần nữa thấy Lan Lăng Vương toàn tâm toàn ý bảo vệ Trương Khởi, Trịnh Du vẫn cảm thấy ngực đau nhức.

Trong đau đớn, nàng từ từ ngồi xổm người xuống, đôi tay bụm mặt, ô ô khóc lớn lên.

Nàng phải làm sao bây giờ? Nàng làm sao bây giờ? Hiện tại nàng tuyệt vọng, cũng muốn hòa ly rồi, nhưng Dương Tĩnh, Lâu Nguyên Chiêu, bọn họ cũng đã không cần nàng nữa, nàng phải làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ cứ như vậy đi ra ngoài, gả cho một người con thứ nổi trội không có thế lực hoặc thương hộ? Sau đó cả đời này, đều thấp hơn tiện nhân Trương thị này, thấp hơn bọn tỷ muội thứ xuất kia một cái đầu? Không đúng, không chỉ một, là mấy, là mấy đầu!

Nàng phải làm sao bây giờ? Nàng không có đường đi, ai tới nói cho nàng biết nên làm cái gì?

Bàn tay Trịnh Du bụm mặt, khóc đến tuyệt vọng mà không tiếng động, loại khóc thút thít này, cho dù ai cũng có thể nhìn ra nàng đang cực độ bi thương. Lan Lăng Vương nhíu mày, ý bảo chúng tướng cùng Trương Khởi tản đi, sau đó cất bước đi tới trước mặt của Trịnh Du.

Đợi đến tiếng khóc của nàng dừng lại, giọng nói trầm thấp của Lan Lăng Vương trong bầu trời đêm bình tĩnh truyền đến: "A Du, đừng chà đạp mình nữa. Hòa ly với ta, đã vui vẻ gặp nhau thì hãy vui vẻ chia tay thôi."

Hắn nhìn nàng chằm chằm, chậm rãi nói: "Nàng cũng biết, lúc ta còn nhỏ đã giết người, một khi đã độc ác hạ quyết tâm, thì là chuyện gì cũng có thể làm ra. Bây giờ nàng hòa ly, chẳng những có thể bảo toàn danh tiếng, còn có thể bảo toàn tất cả. Nếu chờ ta bỏ nàng, nàng cái gì cũng không có."

Trịnh Du không trả lời hắn, chỉ khóc nức nở.

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn nàng chằm chằm, lại hỏi: "A Du, buông tha như vậy, không tốt sao?"

Từ từ, Trịnh Du ngẩng đầu lên. Cặp mắt nàng sưng đỏ nhìn khoảng không phía trước, thì thào nói: "Được."

Cái gì? Nàng đồng ý? Lan Lăng Vương không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào nàng.

Trịnh Du nâng lên hai mắt sưng đỏ, nhưng không nhìn về phía hắn, mà là dùng khăn tay lau, khản giọng nói: "Cho thiếp thời gian ba tháng, chờ thiếp sắp xếp xong xuôi đường lui, sẽ cùng chàng hòa ly."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Ngươi Thắng!

"Được!", Lan Lăng Vương gật đầu đáp, trái tim như buông xuống được gánh nặng, nở nụ cười rực rỡ: "Trước hết, ngươi cứ ở lại nơi này, ba tháng sau, ta sẽ cấp cho ngươi thư hòa ly, nếu như nguyện ý, ta vẫn hy vọng hai chúng ta có thể kết làm huynh muội". Lại nói, đối với Trịnh Du, hắn chính là người đã phụ nàng, chỉ hy vọng có thể thông qua biện pháp này bồi thường chút ít. Nghĩ đến sau này, nàng ta cũng có thể tìm được một nam nhân không tệ, đợi đến khi nàng ta hưởng thụ mấy năm vợ chồng hòa thuận vui vẻ, lại sinh được đứa bé kháu khỉnh, có lẽ sẽ buông tha chấp niệm trong đầu, cuộc đời này có thể bình an vui vẻ mà sống cũng không tệ.

Sau khi ước định xong, Lan Lăng Vương lệnh cho chúng tỳ nữ đỡ nàng ta đi về sân viện của mình, rồi lập tức xoay người, sải bước đi về phía Trương Khởi.

Đi tới trước mặt nàng, hắn cúi đầu cười nói: "A Khởi, nàng ấy đã đồng ý rồi, nàng có nghe thấy không, nàng ấy đã đáp ứng hòa ly rồi!". Trong lời nói vừa thốt ra tràn ngập vui mừng không thể che giấu.

Trương Khởi gật đầu liên tục, nàng ngẩng đầu nhìn hắn, thấy không ai chú ý đến nơi này, liền nhón chân lên hôn một cái lên môi hắn, rồi thì thào nói: "Trường Cung, cám ơn chàng". Nói xong năm chữ này, nước mắt lại bắt đầu chảy ra.

So với hắn, nàng không tốt, nàng thật vô cùng không tốt, lòng dạ quá sâu, vẫn đắn đo được mất, không thể như người nam tử khí khái này, yêu một cách toàn tâm toàn ý. Có điều sau này sẽ không như vậy nữa, về sau,

https://thuviensach.vn

cho dù phải chết, nàng cũng đều ở cùng với hắn, vĩnh viễn ở chung một chỗ.....

Cảm giác được cánh môi mềm mại lướt qua, trái tim Lan Lăng Vương liền loạn nhịp, hắn bỗng dưng túm lấy thắt lưng của nàng, rồi sau đó bế ngang lên, thật thấp cười nói: "A Khởi, hiện tại chúng ta có thể sinh hài nhi rồi". Trong lúc Trương Khởi tai hồng mặt đỏ thì hắn đã ôm nàng sải bước xông vào tẩm phòng.....

Lan Lăng Vương trở lại!

Sau khi đánh bại Đột Quyết, lập được chiến công lẫy lừng, trở thành một dũng tướng uy danh, phải hơn một năm sau, hắn mới trở lại Tề Quốc.

Tin tức này, chỉ trong một ngày liền truyền khắp cả Nghiệp Thành. Vì vậy, sang ngày hôm sau, các đại thế gia cùng quan lại quyền quý, rối rít tới cửa phủ Lan Lăng Vương cầu kiến thăm hỏi.

Bận rộn tiếp đãi bọn họ cả một ngày, đến gần tối Quản sự liền đi vào dâng bái thiếp lên, có Tiêu Mạc cầu kiến.

Tiêu Mạc à? Hắn còn có rất nhiều sổ nợ chưa tính toán cùng với Tiêu Mạc đâu! Lan Lăng Vương nghiến răng, lạnh lùng nói: "Mời!".

Lời vừa rơi ra, một bóng dáng tác phong nhanh nhẹn đã chậm rãi đi đến. Vẫn giống như trong quá khứ, mỗi lần bóng dáng này vừa xuất hiện, liền dùng một loại ánh sáng chói mắt, đem người bên cạnh hạ thấp xuống. Thiếu niên này vẫn giống như trước đây, trên tóc đính kim quan, trường bào xanh nhạt, gương mặt tuấn tú mỉm cười, tuyệt không giống với một viên quan đại thần, mà chỉ là một Quý công tử ôn nhuận như ngọc.

Nhìn thấy hắn, Lan Lăng Vương liền lạnh lùng nói: "Tiêu gia lang quân, đây là thế nào? Sao lại không dùng xiêm y trắng nữa hả?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc đi tới trước mặt hắn, tươi cười, nhưng tầm mắt lại ghim chặt vào trên người Trương Khởi đang đứng ở sau lưng Lan Lăng Vương. Nhìn nàng, hắn cười yếu ớt nói: "Xa gia quốc, mất người yêu, tâm này đã nhuốm phong sương, nơi nào còn xứng được với xiêm y trắng chứ?".

Trương Khởi nhìn hắn một cái, đang muốn nói chuyện thì Tiêu Mạc lại đột nhiên quay sang nói với Lan Lăng Vương: "Cao Quận Vương, có thể để cho ta nói hai ba câu với A Khởi hay không?"

Lan Lăng Vương nhìn hắn chằm chằm, một lát sau mới vung tay áo lên xoay người rời đi.

Chờ đến khi Lan Lăng Vương khuất bóng, Trương Khởi liền hạ lệnh cho đám người hầu trong phòng lui hết ra ngoài, sau khi đám người tản đi hết, Tiêu Mạc mới nhìn về phía Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "A Khởi, ngươi đã trở về Trần ?".

"Vâng."

Nghe được câu trả lời đơn giản này của nàng, trên mặt Tiêu Mạc thoáng qua nhất mạt thê lương, hắn từ từ bước thong thả đến gần, sau khi ngồi xuống bên bàn, liền cắm đầu cắm cổ rót cho mình một ly rượu.

Ngửa đầu uống vào một chung, Tiêu Mạc cười yếu ớt nói: "A Khởi thật tốt, sinh thời còn có thể trở lại cố quốc!". Tuy là cười yếu ớt, tuy lời thốt ra cực kỳ bình thản, nhưng trong giọng nói kia lộ ra không ít tang thương?

Trương Khởi rũ mắt xuống, nàng cất bước đi tới phía đối diện với hắn ngồi xuống, nhìn hắn, môi nàng khẽ giật giật, nhỏ giọng nói: "Bọn họ cũng rất tốt, Trương Cẩm đã lập thành hôn, những người khác trong gia tộc của huynh vẫn giống như trước kia, người thân của ta cũng giống như vậy."

Tiêu Mạc yên lặng một hồi, đang muốn hỏi thăm, lại nghe thấy Trương Khởi nói tiếp: "Bọn họ cũng hỏi thăm huynh đấy, bọn họ thực ra cũng rất

https://thuviensach.vn

nhớ huynh".

Lời này không nói thì thôi, vừa nói ra, suy nghĩ tựa như thủy triều cuồn cuộn đánh tới Tiêu Mạc, vì thế liền giấu mặt vào tay áo, thật lâu không nhúc nhích.

Trương Khởi biết, ở đất Tề, hắn mặc dù quyền cao chức trọng, có nhiều người theo đuổi, nhưng nơi này dù sao cũng không phải cố quốc, tình người nơi này so với nước Trần không giống nhau. Ở cố quốc người tiêu sái anh tuấn như hắn vẫn là chân thật nhất, đẹp nhất.

Huống chi, lúc hắn rời đi, cũng không cảm nhận được tình người ấm lạnh, lòng người dễ thay đổi, trí nhớ của hắn vẫn ngưng đọng tại thời điểm tốt đẹp nhất, cứ đến đêm khuya trăng lạnh vẫn luôn xa xăm nhìn về cố thổ, thật sâu nhớ nhung.

Một hồi lâu sau, Tiêu Mạc mới cất giọng khàn khàn nói: "Ta cũng muốn trở về cố quốc một chuyến".

Nói tới đây, hắn lại khẽ cười gọi: "A Khởi."

"Vâng".

"Một năm qua, mỗi ngày ta đều nhớ tới nàng".

... ...

Trương Khởi rũ mắt xuống, cũng không biết trải qua bao lâu, nàng mới chuyển chủ đề, trực tiếp mà êm ái nói: "A Mạc, thoái ẩn thôi". Những lời này, nàng đã suy nghĩ thật lâu, nên lúc nhìn thấy hắn liền muốn thảo luận một chút .

Trương Khởi nhìn vào chung rượu sóng sánh ánh nước, nói: "Cao Trạm không phải là minh quân, đất Tề cũng không phải cố quốc. A Mạc sao

https://thuviensach.vn

không thoái ẩn? Đến biên giới Trần, Chu , hoặc là chọn một thành nào đó ở Trần, định cư lánh đời, thật chẳng tốt hơn sao?".

Nói tới chỗ này, nàng liền nhìn về phương Nam, thì thào mà nói: "Lần này ta đến Hàng Châu, đó là một địa phương cực tốt, đẹp chẳng khác nào tiên cảnh cả. A Mạc, huynh cũng đến Hàng Châu đi, tùy tiện chọn một ngọn núi, một chỗ chùa chiền, hoặc mua một biệt viện, làm một phú ông. Nếu nhàn rỗi, huynh có thể giả trang thành người ai cũng không biết, ngồi trong tửu lâu ở Kiến Khang, nhìn cố nhân chơi đùa. Mệt mỏi, huynh cũng có thể lấy năm ba vị mỹ nhân, sinh một vài hài tử, hưởng thụ nam nữ vây quanh, kiều thê đầy cả sảnh đường, gia đình vui vẻ hòa thuận....."

Giọng nói của Trương Khởi vốn đã cự kỳ dễ nghe, lời này lại xuất phát từ sự đồng cảm tận đáy lòng, âm thanh kia tựa như tiếng nhạc, êm tai động lòng người, làm người ta chợt sinh ra mộng ảo.

Tiêu Mạc im lặng lắng nghe, cũng có chút hoảng hốt, chờ Trương Khởi ngừng nói, hắn mới từ trong hoảng hốt tỉnh táo lại, cười cười đáp: "A Khởi lại muốn khuyên ta quy ẩn? Kỳ lạ, tại sao nàng lại không đi khuyên giải Cao Trường Cung chứ?".

"Chàng thoái lui không được", Trương Khởi đảo mắt, nhẹ nhàng nói tiếp: "Nếu chàng hăng hái thì Cao Trạm còn không gây chuyện thị phi, nếu chàng có thể thoái lui, ta cần gì phải nói đến nữa?".

Nàng ngước mắt nhìn về phía Tiêu Mạc. Con ngươi xinh đẹp tràn đầy linh lợi, cơ trí: "A Mạc, huynh không giống như thế, huynh vốn không phải là người nước Tề, không cần thiết phải mạo hiểm trên chuyến đò không thấy được hy vọng này. Cao Trạm kia hoang đường ngu xuẩn. Chẳng lẽ huynh lại còn tin rằng hắn là một minh quân có thể phụ trợ được?".

Tháng năm năm nay, Hà Nam Vương Cao Hiếu Du bởi vì nhiều lần khuyên can Cao Trạm mà bị độc chết, bá quan văn võ trong triều, ai cũng

https://thuviensach.vn

đều không dám lên tiếng nói gì. Mà bây giờ, tiểu nhân Hòa Sĩ Khai kia càng ngày càng được Cao Trạm coi trọng, quyền binh của quốc gia, dần dần bị một đám tiểu nhân nắm trong tay, mà Tiêu Mạc ở nước Tề nền tảng không sâu, chủ yếu nhất chính là hắn không có binh quyền, nếu lưu lại lâu nói không chừng ngay cả tính mạng của bản thân cũng không giữ được.

Tiêu Mạc cầm lấy bình rượu, lại rót cho mình một chung. Hắn quơ quơ ly rượu, nhấp một ngụm, rồi liền ngẩng đầu nhìn về phía Trương Khởi. Dưới ánh trời chiều chạng vạng, nàng đẹp như một thiên nhân. Tiêu Mạc mới vừa liếc mắt, ngực liền như bị nặng nề đâm một kích.

Nhìn ngắm một lát, hai mắt hắn đột nhiên đỏ lên: "A Khởi, cả đời này, ta vĩnh viễn cũng sẽ không hạnh phúc như vậy sao?". Lời này vốn là dư thừa, thực sự không cần thiết phải nói ra, nhưng bất tri bất giác lại vẫn thốt lên.

Nói tới đây, hắn lại khẽ nhếch môi cười.

Tiếng cười của hắn hòa vào trong làn gió đêm, thê lương đến thế. Hắn cũng đã từng nghĩ đến việc thoái ẩn, đã sớm nghĩ tới..... Nhưng cả đời này, cái gì hắn cũng có thể bỏ qua, nhưng chung quy lại không có cách nào từ bỏ bóng dáng yêu kiều của nàng. Nếu hiện tại thoái lui chẳng phải ý nghĩa với việc này sẽ trở thành vĩnh viễn?

Trương Khởi nhìn hắn, nhẹ nhàng mà nói: "Ngày xưa Dương Công đã từng nói: việc đời tám chín phần mười là không như ý người". Nàng lại ngước mắt, ôn ôn nhu nhu nói: "Ta cũng vậy, cũng đã từng mất hết hy vọng, thật may là đã tìm thấy lối ra. A Mạc, với tài năng của huynh, thế gian quả thật hiếm có. Chỉ cần huynh nguyện ý xoay người, đằng sau chính là một mảnh trời cao biển rộng".

Nói tới đây, nàng lại ngẫm nghĩ một lát, rồi lại tiếp tục: "Ta cùng với Trường Cung..... Ta đã từng cùng huynh..... Thật sự có lỗi với chàng ấy, chàng ấy cũng đã lấy Trịnh thị, phụ tình ta. Lúc ấy đủ loại cảm giác cuốn

https://thuviensach.vn

tới khiến ta không muốn sống cũng không muốn yêu, nhưng đến giờ phút này, ta lại cảm thấy cuộc sống thật hạnh phúc tốt đẹp". Lời này, nàng phải nói ra, chỉ khi thẳng thắn nói ra tất cả mới có thể khiến cho Tiêu Mạc hoàn toàn chết tâm.

Thấy được ánh sáng lóe lên trong mắt nàng, Tiêu Mạc lập tức ngẩn ngơ, hắn từ tốn hỏi: "A Khởi, rốt cuộc nàng đối với hắn ta quả thật rất chung tình?". Hắn lại nhìn Trương Khởi, khẽ nói: "A Khởi, rốt cuộc ta đã làm sai điều gì? Làm sao cho tới bây giờ nàng vẫn không muốn lựa chọn ta?". Lời này tuy là cười nói, nhưng lại khàn khàn không thành tiếng.

Trương Khởi trầm mặc hồi lâu, mới lắc lắc đầu, đáp: "Ta cũng không biết, có lúc nhìn thấy Tiêu Lang, trong lòng lại buồn cực kỳ, liền muốn cách ra thật xa".

Lời này, thế nhưng Tiêu Mạc lại chưa từng nghe qua. Hắn liền tái mặt hỏi: "A Khởi chán ghét ta?"

Trương Khởi nhăn mày, nàng hình như đã diễn đạt không rõ. Suy nghĩ một hồi, Trương Khởi mới ôm mặt thì thào nói: "Không phải chán ghét, mà là sợ. Tiêu Lang, ta sợ đến gần ngươi, vẫn luôn sợ". Có lẽ là còn có oán hận, nhưng có lẽ cảm giác này được giấu quá sâu, ngay cả chính bản thân nàng cũng mơ hồ không phân định rõ.

"Bởi vì ta là huynh trưởng của nàng sao?"

Trương Khởi lắc đầu đáp: "Từ khi ở nước trần thì đã có cảm giác này".

Lời này vừa nói ra, mặt Tiêu Mạc liền trắng như tuyết, hắn từ từ đứng lên, xoay người đi mấy bước, sau đó, đột nhiên dừng lại một chút, quay đầu nhìn về phía Trương Khởi. Yên lặng nhìn nàng một hồi, hắn liền cười ha hả nói: "Thì ra là cho tới bây giờ , ta cũng chưa thắng được lần nào! A Khởi, ta bại là bởi ý trời sao?". Nói đến đây, hắn lại cười ha hả, quả quyết quay đầu, vung tay áo một cái, sải bước rời đi.

https://thuviensach.vn

Mới vừa đi ra khỏi cửa, Tiêu Mạc liền thấy Lan Lăng Vương đang đứng chắp tay, mặt không biểu tình nhìn mình chăm chú. Xung quanh đây cũng không còn người nào khác, chẳng lẽ hắn vẫn một mực đứng ở nơi này chờ mình?

Tiêu Mạc chậm rãi đến gần.

Nhìn hắn, Lan Lăng Vương đột nhiên nói: "Thật ra, ta nên giết chết ngươi từ lâu rồi mới phải". Hắn cười cười, giọng nói lành lạnh: "Nếu như đổi thành người khác, ngươi đã phải chết mấy lần. Dám theo đuổi phụ nhân của ta, lại còn dám động tay động chân làm hỏng chuyện của ta nữa, Tiêu Mạc, ngươi có lẽ đã phải chết từ lâu rồi".

Hắn cũng không quay đầu lại nhìn Tiêu Mạc, chỉ lẳng lặng nói tiếp: "Chẳng qua ta không thể ra tay với ngươi, A Khởi coi trọng ngươi, mặc dù nàng không nói, nhưng mà ta vẫn biết rõ, nàng vẫn luôn coi trọng ngươi, vẫn hi vọng ngươi có thể sống tốt. Hiện tại nàng đã trở lại bên cạnh ta, vì không muốn lại gây ra phiền phức, ta sẽ lại bỏ qua ngươi lần này".

Giọng của Lan Lăng Vương rất trầm, nụ cười cũng lạnh như băng: "Chỉ một lần này thôi, lần sau sẽ không có nữa!". Đấy là cho tới bây giờ, hắn còn không biết Tiêu Mạc đã từng cưỡng bức qua phụ nhân của mình, người biết chuyện này, trừ Thái hậu, cũng chỉ có Tiêu Mạc và Trương Khởi. Thái hậu đã chết, Tiêu Mạc cùng với Trương Khởi cũng sẽ không nói ra, có lẽ, Lan Lăng Vương vĩnh viễn cũng sẽ không hề hay biết.

Tiêu Mạc chậm rãi đi tới bên cạnh hắn, vừa lướt qua Lan Lăng Vương, hắn liền khẽ cười nói: "Ngươi thắng rồi", không những thế lại còn thắng một cách triệt để!

Dứt lời, Tiêu Mạc tăng nhanh cước bộ, vạt áo tung bay phiêu dật theo từng bước chân cô độc.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Tại Sao Có Thể Như Vậy?

Đưa mắt nhìn Tiêu Mạc rời đi, một lát sau, Lan Lăng Vương mới cất bước, đi vào trong viện.

Trương Khởi vẫn còn đang ngẩn người, lúc phát hiện ra hắn đến, nàng liền nhanh chóng đứng lên, trong mắt quang hoa lấp lánh nhìn thẳng vào người đang đi tới. Bước qua tháp kỷ, nàng rảo bước đi tới trước mặt hắn. Đưa tay sửa lại vạt áo bào cho hắn, rồi vòng tay ra sau, vùi mặt ở trong ngực hắn, nhỏ giọng mà nói: "Mới vừa rồi thiếp đã khuyên Tiêu Mạc rời khỏi Tề quốc".

"Tại sao?"

"Bởi vì Tề chủ không phải là minh quân, chàng xem ngay cả Hà Nam Vương Cao Hiếu Du chỉ vì lên tiếng khuyên can liền bị hắn độc sát, Hà Gian Vương Cao Hiếu Uyển cho dù bất bình, cũng chỉ có thể khóc rống, không dám phản kháng".

Nàng đang nhắc đến chuyện vừa xảy ra cách đây ba tháng, trong mấy tháng này, cả nước Tề đã xảy ra biến cố lớn nhất.

Lan Lăng Vương trầm mặc, hắn biết, A Khởi hắn là đang muốn nhắc nhở mình, Cao Trạm không thể dựa vào.

Một hồi lâu sau, Lan Lăng Vương đưa tay, khẽ vuốt ve mái tóc đen như mực phát, mái tóc này trong lúc chạy trối chết ở thành Vũ Uy đã cắt ngắn đi không ít, đến tận bây giờ vẫn chưa trở về nguyên dạng. Hắn dịu dàng

https://thuviensach.vn

vuốt vuốt, thật thấp nói: "Không cần lo lắng, lần này bất luận như thế nào ta cũng sẽ che chở nàng, bằng bất cứ giá nào!"

"Ừm!", Trương Khởi mềm mại đáp một tiếng, nàng ôm hông của hắn, hạnh phúc cọ cọ vào lồng ngực vững chãi. Hít vào hơi thở quen thuộc, Trương Khởi chỉ cảm thấy trái tim thật ấm áp, lâng lâng, híp híp đôi mắt xinh đẹp như mộng ảo. Nàng nhấc chân lên, khẽ phả hơi thở ướt át vào tai của hắn, cái lưỡi thơm tho nhẹ nhàng di động, mị hoặc dụ dỗ: "Trường Cung, thiếp muốn sinh một hài tử cho chàng, sinh một hài nhi của chúng ta....."

Tiếng nói thỏ thẻ này của nàng, chính là liều thuốc xuân dược tốt nhất, vì vậy khi vừa dứt tiếng, hơi thở Lan Lăng Vương liền trở nên nóng rực, hắn đưa tay ôm lấy eo nàng, sải bước đi tẩm phòng.

Kể từ sau bữa Cao Trạm mở tiệc đón gió tẩy trần cho Lan Lăng Vương, hắn liền trở nên bận rộn hẳn. Mà theo đó tin tức Trịnh Du bị dời đến Tây Uyển còn Trương Khởi ở lại chánh viện truyền ra, lập tức có không ít quý phụ nhân đưa bái thiếp xin cầu kiến.

Một ngày kia, Trương Khởi nhận được một bái thiếp, vừa nhìn vào, Trương Khởi liền cau mày lại.

Dương Thụ Thành đi tới phía sau nàng, khẽ hỏi: "Phu nhân, người thấy thế nào?"

Trương Khởi nhướng mắt hỏi lại: "Trường Cung dặn dò ra sao?".

"Quận Vương nói, muốn thuộc hạ lúc nào cũng phải theo sát phu nhân, kể cả hoàng hậu có hạ lệnh, Bệ hạ ra mặt, cũng tuyệt không rời khỏi".

"Được!", Trương Khởi thanh thúy đáp một tiếng, nàng quay đầu nói: "Vậy chúng ta đi gặp hoàng hậu nương nương thôi". Nếu đến chỗ hỗn loạn đồng thau lẫn lộn, không thể sự đoán trước chuyện gì sẽ xảy ra, nhưng cho

https://thuviensach.vn

dù phải gặp nhiều khó khăn hơn nữa nàng cũng muốn dốc hết toàn lực, tạo nên một bức trường thành vững chắc cho Trường Cung cũng cho chính bản thân mình, một bức tường thành ai ai cũng không dám xâm phạm, ai cũng không dám rình mò theo dõi!

Sau khi đáp ứng lời mời của hoàng hậu, Trương Khởi trở lại tẩm phòng, trang điểm sơ qua một chút. Sáng sớm hôm nay, Lan Lăng Vương cố ý mang tới cho nàng rất nhiều bộ xiêm áo hoa lệ, Trương Khởi chăm chú nhìn từng cái, từng cái, trong lòng cũng dần dần trở nên bối rối.

Những bộ xiêm áo này, tất cả đều là đồ vừa chế tác, vô luận là kiểu dáng hay là vải vóc, đều chiếu theo quy cách của Quận Vương phi. Nhìn đi nhìn lại, Trương Khởi liền phát hiện, những thứ này đã được may từ rất lâu, có bộ còn lưu lại một, hai vệt tơ nhện thật nhỏ.

Không tài nào giải thích nổi nên Trương Khởi liền lên tiếng bảo người hầu: "Mời Phương lão đến đây một chuyến".

Không bao lâu, Phương lão liền đi tới, lão cười ha hả hỏi: "A Khởi kêu lão sao?".

Trương Khởi ngoái đầu nhìn lại, nàng dịu dàng hỏi: "Phương lão, những bộ lễ phục này được may từ lúc nào?".

Phương lão đến gần đến quan sát, sau đó cười ha ha nói: "Có lẽ đã được hai năm rồi. Năm đó, biết A Khởi còn chưa chết, Trường Cung liền sai người may những thứ này, còn nói những bộ lễ phục này nhất định phu nhân sẽ thích. Thế nào, A Khởi không thích sao? Không cần gấp gáp, cứ nói với lão già này, ta lập tức sai người may đồ khác".

Trước đây, đúng là Phương có hơi khách khí với Trương Khởi, nhưng hiện tại ngoài sự khách khí này, còn lộ ra chút tình cảm thân cận, có lẽ đã xem nàng như con cháu của mình. Trương Khởi ngẩn ra, không khỏi minh

https://thuviensach.vn

bạch: là bởi vì thân phận của nàng thay đổi? Cho nên Phương lão mới hết lòng đón nhận, cũng trở nên thân cận với nàng hơn.

Nàng cảm kích cười cười với Phương lão, lại nói thêm đôi ba câu, Phương lão liền đi ra, mà nàng nhìn những bộ xiêm áo hoa lệ kia càng thêm giật mình .

Từ từ, nàng vùi mặt vào một bộ lễ phục, khe khẽ mắng: Trường Cung, cái người này!

Hắn rõ ràng đã sớm muốn thú nàng, rõ ràng từ ngày nàng rời đi đã nghĩ đến chuyện muốn lấy nàng rồi. Nhưng lại một mực không nói, lúc ở Võ Uy sau khi cứu nàng ra, vẫn mặc cho một mình nàng suy nghĩ miên man!

Đi tới, chọn một bộ váy màu đen mặc vào, rồi quay sang nói với chúng tỳ nữ đang trang điểm cho mình: "Đi nói với Phương lão, về sau xiêm y bốn mùa của ta toàn bộ đều chế thành màu đen."

"Dạ?", chúng tỳ nữ nhìn Trương Khởi từ đầu đến chân đều là màu đen, một người trong số đó không nhịn được liền thắc mắc: "Nhưng thưa phu nhân, nếu mặc màu đen thì sẽ không thể bộc lộ được sự tươi đẹp của người được".

Chúng không thể hiện được vẻ tươi đẹp như hoa như ngọc của nàng, hay nói cách khác nó sẽ làm lu mờ vẻ ngoài xinh đẹp. Nhưng nàng lại thích màu sắc lẫm liệt, lãnh tuyệt này, nàng nghĩ, có lẽ nó có thể làm cho Cao Trạm vừa thấy sẽ liền khó chịu trong lòng, khiến cho Hồ hoàng hậu sẽ không dám tùy ý trêu chọc. Cho nên liền quyết định, về sau, sẽ mặc chuyên một loại y phục này thôi.

"Đi, cứ chuẩn bị là được."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Vẫy lui chúng tỳ nữ, lại tiện tay cầm một đoản kiếm giấu vào trong tay áo, dưới sự hộ tống của Thành Sử và mười Hắc Giáp Vệ, Trương Khởi liền lên xe ngựa, đi đến Túy Hương Lâu ở giữa ngã tư đường.

Đây chính là nơi mà Hồ hoàng hậu đã mời nàng gặp mặt.

Túy Hương Lâu, vẫn luôn là tửu lâu mà chúng quý nữ ở Nghiệp thành thích lui tới. Hai tầng lầu các được làm bằng gỗ, được thiết kế giống như kiến trúc của Cung A Phòng thời nhà Tần, vừa mang phong cách cổ xưa lại thấp thoáng toát lên vẻ hoa lệ, toàn bộ gỗ ở đây được dùng từ gỗ Đàn Hương, ngồi ở trong đó, mơ hồ có thể ngửi thấy hương thơm thoang thoảng, tỳ nữ người hầu đi tới đi lui đều là người trẻ tuổi mỹ mạo, hơn hết là đồ ăn thức uống ở đây đều là những món tinh mỹ, thật sự khiến cho người ta lưu luyến quên về.

Trương Khởi vừa tới dưới lầu Túy Hương Lâu, hiện tại có không ít người đang dùng bữa, tiếng cười nói bên tai vang lên không dứt. Nghe tiếng người ồn ào náo nhiệt, Trương Khởi càng thêm quyết tâm, nàng chỉnh lại mũ sa trên đầu, cất bước đi thẳng lên lầu các.

Mới vừa đi lên, lập tức có một cái hán tử mặt tròn khoảng trên dưới bốn mươi tuổi, mặt mày vẫn toát lên vẻ tuấn lãng, mỉm cười thân thiện tiến tới, hắn ta yên lặng nhìn Trương Khởi uyển chuyển bước đến, hồn nhiên không nhìn đến đám người Thành Sử đi sát đằng sau nàng, thẳng lướt qua mọi người, khoan thai nói: "Có phải phu nhân Trương thị của Lan Lăng Vương? Ta là Hòa Sĩ Khai, phụng lệnh hoàng hậu, ở chỗ này đợi phu nhân".

Hắn ta cười thân thiện, nhưng hai mắt không lớn lắm kia vẫn khóa thật chặt lên mặt, lên trên người Trương Khởi.

Vừa nghe hắn truyền lời xong, đám người Trương Khởi lập tức liền tiến lên hành lễ. Khắp nước Tề này có ai mà không biết Hòa Sĩ Khai, người

https://thuviensach.vn

luôn được bệ hạ cực kỳ tin tưởng chứ? Kể cả phụ nhân tuyệt mỹ trước mắt, nhất định cũng sẽ không dám bất kính với hắn.

Trương Khởi quả thực không hề bất kính chút nào, khẽ chỉnh lại mũ sa. Nàng nhàn nhạt cười một tiếng, phúc thân trước Hòa Sĩ Khai, sau đó lành lạnh nói: "Làm phiền Hòa Sĩ Khai đại nhân rồi, không biết hoàng hậu nương nương?".

Đột nhiên nghe được giọng nói của nàng, xương cốt của Hòa Sĩ Khai cũng tê dại đi một nửa, một lát sau hắn mới đáp: "Nương nương ở bên trong, Lan Lăng Vương phu nhân, không bằng để Sĩ Khai mang người tới?".

"Không dám."

"Dám, dám, xin mời đi hướng này". Thái độ của Hòa Sĩ Khai khi đối mặt với Trương Khởi hoàn toàn bất đồng khi đối mặt với Trịnh Du. Bây giờ Hòa Sĩ Khai tao nhã lễ độ, cười đến ôn nhu mà thân thiện. Tuy cặp mắt mỏng như hạt châu kia vẫn thật chặt dán lên người đối diện, nhưng cũng rất khó sinh ra ác cảm.

Hòa Sĩ Khai dẫn Trương Khởi, đi tới sương phòng thứ hai. Hôm nay, trên lầu các này, cửa của các sương phòng khác đều được mở rộng ra, nhưng bên trong lại tuyệt không một bóng người.

Mà trong sương phòng thứ hai, Hồ hoàng hậu đang ngồi ở chính giữa, bên cạnh nàng ta, còn có năm sáu mệnh phụ, quý nữ cùng với mười mấy gã sai vặt trẻ tuổi anh tuấn. Thấy Trương Khởi đi tới, Hồ hoàng hậu liền quay đầu nhìn nàng chằm chằm.

Trương Khởi chậm rãi lấy mũ sa xuống, dưới cặp mắt trợn to của Hòa Sĩ Khai cùng đám sai vặt, kể cả chúng quý nữ và các quý phụ cũng nhìn đến ngây người, nàng liền thi lễ với Hồ hoàng hậu, rồi thanh thanh cất tiếng:

https://thuviensach.vn

"Trương thị A Khởi gặp qua hoàng hậu nương nương". Hiện tại, nàng vẫn chưa có danh phận chính thức cho nên vẫn trực tiếp nói tên của mình ra.

Hồ hoàng hậu không ngờ, chỉ hai năm không gặp, nàng lại đẹp đến như vậy. Ngẩn ngơ hồi lâu, nàng ta nghiêng mắt nhìn qua Hòa Sĩ Khai vẫn như say như si mà nhìn chằm chằm vào Trương Khởi không chớp, từ từ cau mày lại, trong bụng hơi phiền não.

Chau mày lại, Hồ hoàng hậu lạnh lùng nói: "Thì ra là Trương thị. Nghe nói Trương thị ngươi hiện tại thực đắc ý, vừa về tới Tấn Dương, Cao Trường Cung vì muốn lấy lòng ngươi đã đuổi thê tử kết tóc của mình đi?".

Lời này của Hồ hoàng hậu không chút khách khí, vừa nói ra, chúng quý phụ cũng cười lạnh theo. Đặc biệt là bốn chữ "Thê tử kết tóc" kia, thật sự đã khơi dậy địch ý chung của bọn họ.

Trương Khởi lại tựa như không hề biết Hồ hoàng hậu đang tức giận, nàng lắc đầu, ánh mắt tinh khiết mà cười nói: "Lời này của Hoàng hậu nương nương quả thực đã sai rồi, Trịnh Du bây giờ vẫn còn là tấm thân xử nữ, người nói như vậy, thì làm sao nàng ấy có thể gả cho một đấng trượng phu tốt được".

Trương Khởi cũng không chút khách khí đáp trả, giọng điệu quen thuộc làm cho mọi người cả kinh, chúng quý phụ liền liếc mắt nhìn nàng chằm chằm, trong bụng đồng thời thầm nghĩ: Ai cũng đều nói Trương thị này xuất thân thấp hèn, thì ra thật sự là một phụ nhân ngu xuẩn, lúc nói chuyện với hoàng hậu nương nương, lại dám tùy ý như vậy.

Nhưng thật ngoài dự liệu của bọn họ, dường như Hồ hoàng hậu không có cảm giác bị mạo phạm, nàng ta chỉ hừ một tiếng, cố xảo biện: "Dù sao cũng là ngươi đuổi nàng ấy đi, đây hẳn là sự thật chứ?"

Trương Khởi lắc đầu, nàng rảo bước đi tới bên cạnh hoàng hậu, ngồi xuống chỗ đối diện, sau đó liền châm cho mình cùng hoàng hậu nương

https://thuviensach.vn

nương một chung rượu. Không đợi nàng ta nổi giận, Trương Khởi đã dành nói trước: "Nương nương, lần này ta từ Trần mang về một loại rượu vô cùng đặc biệt, uống vào sẽ làm cho người ta dục tiên dục tử, chẳng khác nào thiên đường nhân gian. Sau khi trở về sẽ phái người dâng lên cho người, được không ạ?". Thiên hạ tam quốc, nếu bàn về hai chữ hưởng lạc, không có ai có thể am hiểu hơn so với nam nhân. Bọn họ chế tạo rượu ngon, quả thật là thứ đồ tốt mà Quý tộc tam quốc vẫn luôn truy lùng.

Dưới ánh mắt mở lớn của chúng quý phụ, Hồ hoàng hậu liền ngẩn ra, ngay sau đó nàng ta liền kéo kéo khóe miệng, hừ nói: "Vậy cũng phải thử một chút xem sao đã". Giọng nói mặc dù cứng rắn, kì thực là đã đón nhận vật hối lộ này rồi.

Tình hình này, sao có thể như vậy? Chúng quý phụ, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, không tài nào hiểu nổi. Bình thường bọn họ tìm mọi cách lấy lòng, hoàng hậu còn động tí là đánh chửi, mà Trương thị này vô lễ, tùy ý như thế, ngược lại lại tuyệt không tức giận?

Họ thế nhưng không biết, Hồ hoàng hậu này vốn xuất thân từ trong kỹ viện. Người như vậy, sao có thể coi trọng quy củ, chú trọng tôn nghiêm cùng lễ nghi, phân rõ trên dưới đây?

Trương Khởi vừa nghe Hồ hoàng hậu nói như thế, nhất thời cười nói: "Vậy thì được, thần lập tức sai người dâng lên chút rượu ngon". Nói tới đây, nàng liền quay đầu hướng ra ngoài, tùy tiện kêu: "Thành Sử, ngươi phái hai người đi về phủ, mang vài bình rượu ngon tới đây, nhớ mỗi loại đều lấy một ít".

Trong sương phòng lặng ngắt như tờ, chỉ có tiếng Thành Sử vang lên rành rọt, "Vâng" một tiếng, sau đó liền phất tay, để hai hộ vệ lập tức quay về phủ.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy Hồ hoàng hậu bắt đầu có hảo cảm đối với Trương Khởi, Hòa Sĩ Khai cũng ở một bên chen lời: "Nói thật, không hiểu sao người ta lại nói là A Khởi muốn đuổi Trịnh thị đi. Chẳng phải Cao Trường Cung tuyên bố muốn hoà ly từ cách đây hai năm rồi sao? Chậc chậc, bắt đầu tân hôn đã nói Hòa Ly, khắp thiên hạ e cũng chỉ có một đôi như vậy".

Chắc hẳn là đang muốn nói giúp cho Trương Khởi rồi. Cảm nhận được thái độ này của hắn, Hồ hoàng hậu lại trầm mặt, nàng ta nặng nề khẽ hừ, rồi lạnh giọng nói: "Ngươi còn chưa trả lời Bổn cung đâu đấy!".

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Ngọc Bội

Trương Khởi than nhẹ một tiếng, nói: "Nói thật, Trịnh thị thật sự do ta đuổi đi. Nếu không có ta, nàng ấy và Trường Cung sẽ không đi đến tình trạng này".

Không nghĩ tới nàng lại sảng khoái thừa nhận như vậy, mọi người liền ngẩn ngơ lần nữa. Mà Hồ hoàng hậu trong nội tâm cũng âm thầm thích thú, khoan khoái: Không ngờ được Trương thị lại là người sảng khoái như thế, nói chuyện với nàng ta tuyệt không thấy mệt mỏi. Chẳng bù cho các quý phụ khác, ngay cả một chút chuyện cỏn con cũng thích quanh co lòng vòng, luôn tỏ vẻ muốn nói lại thôi, ý tứ mịt mờ đã thế còn luôn trưng vẻ mặt "biết tất tần tật" ra nữa chứ. Có mà biết cái quỷ? Mỗi lần nghe bọn họ nói như vậy, nàng liền thấy mệt mỏi, chỉ sợ sẽ nổi giận mà trực tiếp đuổi người.

Lúc này, Trương Khởi lại nghiêng đầu, nói tiếp: "Nhưng nói đi nói lại, trước đây ta cùng với Trường Cung quen biết đã lâu. Khi hắn quyết định cưới Trịnh thị thì chúng ta đã lưỡng tình tương duyệt, hơn nữa ta đã từng ở trước mọi người tỏ rõ, muốn gả Trường Cung làm thê. Trịnh thị không có được lòng của Trường Cung, nhưng lại cứ kiên quyết kết hôn cho bằng được, chỉ bằng hai chữ danh phận kia mà muốn trói buộc hắn cả đời quả thật không thông minh chút nào".

Hồ hoàng hậu nghe đến đây, không khỏi vui mừng, cũng gật đầu phụ họa: "Hai chữ danh phận quả thật không hề thú vị". Lại nghĩ tới bản thân mình vốn cũng bị trói buộc bởi hai chữ danh phận, bị cái thân phận hoàng hậu này quấn chặt không tha. Nhưng, nàng ta lại không thể không tuân thủ

https://thuviensach.vn

danh phận này của mình, vì nếu không được làm hoàng hậu, cũng không biết Cao Trạm có thể để cho nàng ta sống nữa hay không?

Những người bên cạnh, nghe hai người họ một đối một đáp thảo luận say sưa, hai mắt không khỏi mở lớn, con ngươi xem chừng đều muốn rớt xuống.

Trương Khởi lại tiếp tục nói: "Có rất nhiều việc, sau khi nghĩ thông sẽ tốt thôi, Trịnh thị cũng thế, sẽ có một ngày nàng ấy sẽ nghĩ thông thôi, cũng sẽ cảm thấy chuyện mình đã làm trước kia thật vô vị".

Nhìn thấy Hồ hoàng hậu lắng nghe vô cùng nghiêm túc, Trương Khởi thầm nghĩ: xem ra thái độ của nàng ta đối với mình đã có thay đổi. Như vậy, liền có thể tiến vào bước kế tiếp rồi.

Nghĩ tới đây, nàng lập tức đứng lên, hướng Hồ hoàng hậu thi lễ, sau đó cung kính nói: "Thưa hoàng hậu nương nương, Trương thị có một chuyện muốn bẩm báo, xin nương nương bảo mọi người ra ngoài có được hay không?"

"Ra ngoài sao?", Hồ hoàng hậu ngẩn ra, rất nhanh liền nghĩ: Trương thị này hoàn toàn bất đống với những toàn bộ quý phụ kia. Xem ra có chút thú vị, cứ thử nghe xem sao. Nàng ta liền phất tay nói: "Các ngươi lui ra ngoài trước đi!".

"Vâng."

Chúng quý nữ, mệnh phụ vừa ra, Trương Khởi liền khép cửa phòng lại. Nàng đi thẳng đến bên cạnh Hồ hoàng hậu, nhanh nhẹn ngồi xuống kỷ tháp. Sau đó Trương Khởi ngẩng đầu lên nhìn về phía Hồ hoàng hậu, đảo đôi mắt đẹp nhìn quanh, cười nói tự nhiên: "A Khởi biết nương nương tính tình thẳng thắn, cũng không lòng vòng làm gì". Nàng nâng bình rượu, rót cho Hồ hoàng hậu cùng mình một chén, rồi đưa lên môi uống một ngụm.

https://thuviensach.vn

Hơi thở thơm như hoa lan cất lên: "Theo nương nương, tư sắc của A Khởi như thế nào?".

Hồ hoàng hậu người này, thật ra vốn là một người không hề tôn nghiêm, thậm chí còn thích thái độ đối với mình không có trên, không có dưới như vậy. Đặc điểm lớn nhất của nàng ta, chính là háo sắc, thích nam sắc cực độ. Là Thái hậu duy nhất trong lịch sử duy nhất có thân phận là một kỹ nữ, cũng làm cho khắp thiên hạ khiếp sợ vì câu danh ngôn "Làm hậu không bằng làm kỹ" cực kỳ nổi tiếng của mình. Về sau tại thanh lâu, dù bị nam nhân mắng chửi, nhục nhã vẫn có thể vui vẻ chịu đựng.

Lúc này cũng vậy. Nghe Trương Khởi không hề quanh co lòng vòng, thẳng thắn hỏi mình như vậy, nàng ta lập tức dấy lên hăng hái, đưa mắt nhìn lên nhìn xuống đánh giá Trương Khởi mấy lần, sau đó kết luận: "Rất đẹp, nghiêng nước nghiêng thành, nhưng cùng lắm cũng chỉ như thế này mà thôi". Lắc lắc đầu, nàng ta lại nói: "Có điều Bổn cung nhìn rất chướng mắt".

Khóe miệng Trương Khởi khẽ giương lên, không hề vì câu "Nhìn chướng mắt" mà sợ hãi, ngược lại còn vui vẻ nghiêng đầu, hỏi tiếp: "Vậy hoàng hậu nương nương có từng nghĩ đến, địa vị của mình ở trong lòng bệ hạ như thế nào? Có phải dù cho có bất cứ cô nương xinh đẹp nào xuất hiện, cũng không cách nào thay thế được?"

Lời nói này quả thực vô cùng bất kính, nhưng Hồ Thị tuyệt không phiền lòng, chẳng những không buồn, ngược lại nàng ta còn nở nụ cười: "Trương thị ngươi quả thực rất thú vị, lá gan này lớn đến mức làm cho người ta không dám tin. Không trách được Cao Trường Cung lại vứt bỏ người dối trá như Trịnh Du mà chọn ngươi!"

Sau khi cười nói xong, nàng ta còn nghiêm túc nói với Trương Khởi: "Đã vậy, ngươi muốn nói gì, thì cứ trực tiếp nói thẳng ra đi".

https://thuviensach.vn

Trương Khởi liền đáp: "Vâng, hoàng hậu nương nương cũng biết rõ, A Khởi và Cao Trường Cung, tình sâu nghĩa nặng, trừ hắn ra, A Khởi cũng sẽ không thích bất kỳ nam nhân nào khác. Vì vậy, A Khởi muốn cầu xin nương nương che chở, muốn nương nương giúp một tay, để cho ta và Trường Cung cùng trấn thủ biên quan. Kể cả có lệnh triệu, cũng sẽ không vào cung".

Hồ hoàng hậu hiểu ý tứ của nàng!

Có lẽ Trương thị là đang sợ với tư sắc này của mình, sẽ bị trượng phu của nàng ta coi trọng, cho nên mới nhờ nàng ta giúp đỡ, tình nguyện đi ra biên quan cùng cốc, cũng không nguyện ý sống ở Nghiệp thành.

Nàng hiểu rõ toan tính của Trương thị thông qua những lời nói mịt mờ khó hiểu vừa rồi, với vẻ đẹp này của Trương thị, quả thực nếu vào cung, thì trượng phu của mình nhất định sẽ coi nàng ta như trân bảo, tới khi đó, chỉ cần bỏ ra chút thủ đoạn, thì ngôi vị hoàng hậu này quả thật khó mà giữ được! Không nói tới Cao Trạm, mà ngay cả Hòa Sĩ Khai kia, ánh mắt mới vừa rồi khi nhìn vào gương mặt của Trương thị có bao nhiêu si mê, Hồ hoàng hậu cũng rõ ràng thu vào đáy mắt!

Nghĩ tới đây, Hồ hoàng hậu liền cười ha ha, đáp: "Được, ta sẽ giúp ngươi chuyện này!".

"Tạ hoàng hậu nương nương". Trương Khởi mừng rỡ, vội vàng đứng lên thi lễ với Hồ hoàng hậu.

"Không cần cám ơn, Bổn cung vẫn biết Trương thị ngươi gan lớn, nhưng cũng không nghĩ đến, lá gan này lại lớn đến như vậy, ngay trước mặt Bổn cung, tuyệt đối không sợ hãi, muốn nói cái gì liền trực tiếp nói ra. Rất tốt, rất tốt, Trương thị, về sau nếu có việc, ngươi có thể trực tiếp tìm đến Bổn cung. Không có việc gì cũng có thể vào cung cùng Bổn cung trò chuyện". Nàng ta lại thở ra một hơi, oán giận nói: "Ngươi không phải rõ những quý

https://thuviensach.vn

phụ kia đáng ghét thế nào, mỗi lần nghe các nàng ấy nói chuyện, Bổn cung liền muốn nổi giận. Aiz, nhưng không cho các nàng đến, Bổn cung lại quá tịch mịch".

Rồi từ trong ống tay áo, nàng ta móc ra một miếng ngọc bội ném cho Trương Khởi: "Này, cầm lấy, có nó ngươi tùy thời đều có thể gặp ta".

"Vâng." Trương Khởi cười cười đáp một tiếng.

Thấy nàng nhận lấy, đột nhiên, Hồ hoàng hậu liền sán lại, nhỏ giọng hỏi: "Này, Trương thị, Cao Trường Cung hắn, rất dũng mãnh đúng không?". Dưới con mắt trợn to đầy kinh ngạc của Trương Khởi, Hồ hoàng hậu liền nuốt nước bọt ừng ực, nhỏ giọng hỏi tiếp: "Cái đó, công phu trên giường của hắn như thế nào?"

Có lẽ, nàng thấy Trương Khởi ở trước mặt mình ngang nhiên càn rỡ, vì vậy đường đường một Nhất Quốc Chi Hậu, cũng lại càn rỡ theo.

Trương Khởi từ từ nheo mắt lại, nàng cúi đầu nhẹ giọng nói ra: "Trường Cung hắn, trừ ta ra, không tiếp xúc với phụ nhân khác, hắn cũng không ham nữ sắc, không thích nữ nhân khác đến gần....."

Hồ hoàng hậu nghe đến đó liền "A" một tiếng, thất vọng nói: "Thì ra thật sự vẫn còn rất non nớt, vậy thì cũng không có ý nghĩa gì". Nàng ta lại liếc về phía Trương Khởi, không hiểu hỏi: "Vậy mà ngươi còn chung tình với hắn?".

Trương Khởi khẽ hắng giọng đápi: "A Khởi thích sự dịu dàng của hắn".

Dịu dàng? Hồ hoàng hậu bình sinh không thích nhất chính là hai chữ dịu dàng, bất luận là ở trên giường hay là trong cuộc sống, loại mềm nhũn đó còn có ý nghĩa gì? Vừa nhìn liền thấy phiền lòng. Vì thế nàng ta liền ồ một tiếng, phất phất tay, nói: "Biết rồi, ngươi trở về đi". Nếu tiếp tục còn giữ Trương thị này lại, chỉ sợ ngay cả hồn của Hòa Sĩ Khai cũng sẽ bị lạc mất.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi đứng lên thi lễ một cái, lần nữa đội mũ sa lên, cất bước đi ra ngoài.

Không nghĩ tới Trương Khởi ngây ngô một hồi liền đi, chúng quý nữ mệnh phụ, còn có cả Hòa Sĩ Khai đều hơi sững sờ. Dưới ánh nhìn chằm chằm đó đột nhiên lại phát hiện, trong tay Trương Khởi đang cầm một miếng ngọc bội!

Ngọc bội kia? Không phải hoàng hậu nương nương vẫn thường mang theo bên mình, chỉ có Hòa Sĩ Khai mới có thể giữ một tấm, đó chính là ngọc bội để tự do ra vào cung cấm! Thế nào mà Trương thị này mới vừa gặp mặt hoàng hậu nương nương một lần, liền có được vật này?

Trong khoảng thời gian ngắn, mọi người ai nấy cũng đều trợn mắt há mồm, ngạc nhiên không dám tin.

Mà lúc này, hai hộ vệ đã từ phủ Lan Lăng Vương mang tới năm bình rượu ngon, giao cho người của hoàng hậu, xong xuôi đâu đấy, đám người Thành Sử liền hộ tống Trương Khởi rời đi. Có điều ngay cả bọn họ, toàn bộ đều vẫn kinh ngạc không thôi, sau khi trở lại phủ Lan Lăng Vương, vẫn còn không dám tin tưởng sự thật này.

Buổi chiều khi Lan Lăng Vương sải bước đi vào chánh viện. Đạp vào mắt là hình ảnh Trương Khởi đang lười biếng nằm phơi nắng.

Cất bước đi tới trước mặt nàng, hắn cúi đầu cười nói: "A Khởi, mới vừa rồi ở bên ngoài, ta cư nhiên nghe người ta bàn tán, rằng nàng và hoàng hậu vừa gặp đã thân, chỉ mới gần nửa canh giờ, đã thưởng cho nàng một miếng ngọc bội có thể tự do ra vào cung cấm, tùy thời đều có thể sử dụng, là thật sao?".

Lan Lăng Vương vừa nói lời này thì đám người Dương Thụ Thành, Phương lão đang đứng ở sau hắn, cũng lập tức ngưng nói chuyện, xoay đầu lại nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Những người này, đều đã sống nhiều năm ở Nghiệp thành cùng Tấn Dương, đối với Hồ hoàng hậu hiện tại, hay trước kia chính là Quảng Bình vương phi, đã biết quá tường tận. Cơ hồ là tất cả giới Quý tộc đều nói, tốt nhất vẫn không nên giao thiệp với Hồ hoàng hậu này, có lúc, nàng ta có thể ban cho ngươi vạn lượng hoàng kim, nhưng nói không chừng chỉ một khắc sau, đã vô duyên vô cớ trở mặt. Cũng có lúc, ngươi vẫn nhất mực cung kính, cố gắng duy trì mối quan hệ tốt đẹp, nhưng nói không chừng chỉ đảo mắt một cái nàng ta liền quất ngươi một roi, hơn thế lại còn hạ lệnh phong tỏa việc sinh ý của nhà ngươi nữa.

Vì vậy, khi nghe thấy những lời đồn đãi này Lan Lăng Vương vẫn không tin, đám người Dương Thụ Thành và Phương lão cũng cùng chung suy nghĩ.

Trương Khởi ngẩng đầu, chống lại những ánh mắt đang khóa chặt vào người mình của đám người Lan Lăng Vương, khẽ mỉm cười, từ trong lòng móc ra miếng ngọc bội kia, "cộp" một tiếng đặt lên trên bàn!

Quả nhiên là sự thật!

Mọi người, ai nấy đều hít sâu không thể tin, riêng Lan Lăng Vương lập tức cầm ngọc bội kia lên quan sát mấy lần, rồi híp mắt hỏi: "A Khởi đã dùng cách gì?". Hắn cúi đầu, mắt không hề chớp nhìn nàng chằm chằm, phụ nhân này, luôn khiến hắn vĩnh viễn nhìn không thấu. Cứ một lần rồi lại một lần, lúc hắn cho rằng mình đã nhìn thấu tất cả thì lại bị nàng ném ra một viên mê đan.

Đối mặt với nghi vấn của Lan Lăng Vương, Trương Khởi chỉ trừng mắt cười khẽ đáp: "Không nói cho mấy người!".

Lan Lăng Vương thấy thế liền cười khổ lắc lắc đầu, hắn phất tay ý bảo mọi người lui ra. Chờ trong sân an tĩnh lại, hắn mới tiến lên một bước ôm lấy Trương Khởi, trầm giọng nói: "Hồ hoàng hậu này, có chút tương đông

https://thuviensach.vn

với bệ hạ, làm việc cũng hay tùy hứng. Lúc biết nàng đáp ứng lời mời của nàng ta, ta còn thấy thật lo lắng". Hắn thật thấp cười một tiếng, rồi nói tiếp: "Không nghĩ tới, một phen uổng phí tâm tư rồi!".

Trương Khởi bị hắn ôm lấy từ phía sau, cũng không xoay người, chỉ quay đầu lại. Nàng vươn cái lưỡi thơm tho, nhẹ nhàng phác họa bờ môi của hắn, nỉ non gọi: "Trường Cung....."

Lan Lăng Vương bị tập kích bất ngờ, liền nhanh chóng đảo khách thành chủ, chặn cái miệng nhỏ nhắn của nàng lại, hôn đến khi nàng hít thở không thông, mới khẽ đáp lại: "Ừm!".

"Cho thiếp mượn vài người, thiếp muốn làm một chuyện". Nàng nghịch ngợm nháy mắt với hắn, cười cười nói: "Chuyện này rất quan trọng, nhưng mà bây giờ thiếp lại không thể nói cho chàng biết ngay được!".

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Mật Báo

Lan Lăng Vương nghe xong lắc đầu cười một tiếng, hắn thích nhìn bộ dáng nghịch ngợm, vui vẻ hiện tại của nàng, dường như không còn phiền não, điều này khiến trái tim của hắn thật thỏa mãn, trực giác rằng thế gian này, không có chuyện gì quan trọng hơn nàng còn sống khỏe mạnh và cười một tiếng.

"Thế nào, có nên nhận lời hay không?"

"Nhận lời, nhận lời! Dĩ nhiên nhận lời!"

"Hì hì, chỉ biết Trường Cung là tốt nhất."

Không lâu sau, Lan Lăng Vương liền chọn vài người trong đám Thành Sử làm thủ hạ của Trương Khởi, ngoài bọn họ ra, Trương Khởi còn thân hơn tự chọn một người, đó chính là **.

Chung sống với bọn họ hơn một năm, Trương Khởi đã hiểu tính tình đám người ** không ít. Như ** người này, làm việc chẳng những có dũng có mưu, hơn nữa quả quyết dứt khoát, là một thủ lĩnh ưu tú.

Nhìn ** đứng trước mặt mình, Trương Khởi mỉm cười nói: "Dương tướng quân, ta có một việc muốn làm phiền ngài."

"Phu nhân cứ nói, ha ha."

"Vậy thì tốt, ta muốn ngươi tạo ra một lời đồn, nói ta là Đát Kỷ chuyển thế, Quốc chủ có được, giang sơn sẽ nguy hại,vận mệnh tất bại. Chỉ có võ

https://thuviensach.vn

tướng giết người vô số, sát khí ngất trời, mới có thể trấn được hồ ly tinh mê hoặc ngút trời!"

"Cái gì?"

** cứng đờ, hắn bỗng dưng ngẩng đầu, không dám tin nhìn chằm chằm Trương Khởi.

Hắn đúng là không dám tin, thời đại này mặc dù hỗn loạn, mặc dù người Hồ đã bị tiêu diệt, cũng rất nhiều người làm việc hoang đường, nhưng mà, dù là loại nữ nhân nào, cũng sợ nhất, kiêng kỵ nhất cái danh yêu nghiệt họa thủy. Mà bây giờ, người chủ mẫu này của mình, thế nhưng lại đưa ra yêu cầu này?

Nàng không sợ lời đồn này sẽ kéo nàng vào chỗ vạn kiếp bất phục sao?

Trương Khởi ngẩng đầu, nàng yên lặng nhìn **, nói nhỏ: "Dương tướng quân trước tiên chớ tức giận. Ngươi suy nghĩ kỹ một chút, nếu như lời đồn đãi này truyền ra, bình thường sẽ có hậu quả gì?" Hậu quả gì? Hậu quả là, thanh danh của nàng bị phá hỏng hoàn toàn.

Mới vừa suy nghĩ tới đây cặp mắt ** đột nhiên sáng lên, hiểu rõ. Không đúng, thanh danh phu nhân trở nên tồi tệ, Quốc chủ các nước, sẽ không dám đặt chủ ý lên người nàng, nói không chừng còn kính nhi viễn chi (*) với nàng. Mà triều đình và nhân dân cùng nhóm nho sinh, sẽ coi nàng như cái đinh trong mắt, hận không thể đuổi nàng đi xa. . . . . .

(*) Kính nhi viễn chi: kính trọng mà không dám gần gũi.

Mà chỉ cần có Quận Vương ở đây, những người đó cũng chỉ dám đuổi nàng đi, mà không dám giết nàng hại nàng. Đuổi nàng đi. Quận Vương che chở nàng bị đuổi đi, sau đó sẽ đến đâu đây? Dĩ nhiên là chạy tới biên quan!

https://thuviensach.vn

Bỗng dưng, ** hoàn toàn hiểu. Hắn thẳng tắp nhìn chằm chằm Trương Khởi, không dám tin trợn mắt một lúc. Đột nhiên hắn thở dài nói: "Phu nhân thông minh tuyệt đỉnh, chủ ý này quả thực là không tồi."

Chẳng những không tệ, hơn nữa có độ tin cậy vô cùng cao. Dù sao, vị Chu chủ Hoàng đế Vũ Văn Ung có được nàng bao lâu? Mới không quá mấy tháng, liền đại chiến với người Đột Quyết thất bại. . . . . .

Mà lời đồn này một khi truyền tới tai Cao Trạm, cho dù hắn có nhiều tâm tư với Trương Khởi, cũng sẽ cẩn thận, băn khoăn liên tục. Mà văn võ bá quan Tề quốc, vì không để cho yêu phụ Trương Khởi mê hoặc triều chánh. Tất nhiên sẽ phái Quận Vương đến biên quan. Cứ như vậy, chẳng phải là cách xa Nghiệp Đô, không cần ở gần chịu đựng những mưa gió do đám người Cao Trạm và Hòa Sĩ Khai khuấy động?

Hít sâu một hơi, ** lui về phía sau một bước, hành lễ với Trương Khởi, thở dài nói: "Phu nhân trí thông minh hơn người! Mạt tướng tâm phục khẩu phục!"

Trương Khởi lấy được sự khẳng định của hắn, trong lòng vui mừng, nàng mỉm cười nói: "Vậy bây giờ ngươi phải đi bắt tay vào bố trí đi thôi. Nhớ, tin tức này tốt nhất là từ chỗ người Chu truyền ra. Còn nữa, càng nhanh chóng truyền đến Nghiệp thành càng tốt!"

"Tuân lệnh!" ** chào theo kiểu nhà binh, nhanh chân bước ra.

Bảy tám ngày nay, Trịnh Du vẫn sống an tĩnh ở bên trong Tây Uyển, đồng thời, nàng cũng yên tĩnh lại, không hề nữa giống như trước, động một chút là phát hỏa với người làm, thậm chí có lần khá hơn chút, người làm còn chứng kiến nàng cười dịu dàng.

Xem ra, nàng hình như quả thực buông tay. Điều này làm cho Phương lão vẫn lo lắng, bí mật giám thị nàng cũng dần dần yên lòng.

https://thuviensach.vn

Mà một ngày, chuyện Trương Khởi có được ngọc bội của Hồ hoàng hậu, có thể tự do ra vào cung cấm, cũng truyền đến tai Trịnh Du. Lúc nghe thấy, nàng chỉ cười tỏ vẻ không sao, sau đó chậm rãi uống một ly trà, còn ngủ một giấc.

Cho đến buổi chiều ngày thứ hai, nàng mới ngồi xe ngựa, đi đến Trịnh phủ.

Sau khi gặp Trịnh phu nhân, Trịnh Du lên một chiếc xe ngựa khác, lặng lẽ đi tới một am ni cô.

Cảnh Từ am này, vốn là thắng cảnh nổi tiếng của Nghiệp thành, nhưng mà bây giờ người đã vãn người. Trịnh Du một đường tới đây, gặp được mấy đợt người, những người đó sau khi thấy nàng đưa ra tín vật, liền tránh ra nhường đường.

Không bao lâu, Trịnh Du lên tới đỉnh núi bên ngoài am. Mới vừa bước lên bậc thang, nàng liền nghe thấy bên trong truyền đến từng đợt rên rỉ đè nén như có như không. Âm thanh này, là từ chánh điện truyền đến, hiển nhiên là có người ở trước mặt Bồ Tát làm chuyện ** vô sỉ.

Nghe được âm thanh kia, mặt Trịnh Du vừa đỏ vừa tái, nàng lui về phía sau. Mới vừa thối lui đến một bên, một người đàn ông trung niên mặc áo qua loa bước ra. Người này chính là Hòa Sĩ Khai, hắn liếc mắt liền nhìn thấy Trịnh Du. Chống lại trinh tiết liệt phụ nổi danh Nghiệp thành, Hòa Sĩ Khai mới vừa được thỏa mãn liếm môi, cười dâm đãng thầm nói: "Đáng tiếc phụ nhân này đến chậm một bước."

Nói tới chỗ này, hắn đi tới chỗ Trịnh Du.

Đang lúc ấy thì trong điện truyền đến giọng nói của Cao Trạm: "Sĩ Khai, ngươi đang nói gì thế?"

Hòa Sĩ Khai ngoảnh đầu cười nói: "Bệ hạ, Lan Lăng Vương phi lại tới."

https://thuviensach.vn

"Ha ha!" Cao Trạm cười nói: "Đáng tiếc hôm nay trẫm không có tinh thần, nếu không cùng với nữ nhân mà Trường Cung không cần cũng là một việc lý thú."

Dừng một chút, hắn ra lệnh nói: "Để cho nàng đi vào."

"Vâng." Đáp một tiếng, Hòa Sĩ Khai cất cao giọng: "Trịnh thị, bệ hạ cho ngươi đi vào."

"Vâng." Trịnh Du bước lên bậc thang, đi ngang qua Hòa Sĩ Khai thì bị hắn cố ý chen đến chà xát, mặc dù chỉ bị sờ soạng một cái, nhưng loại cảm giác nhục nhã này làm cho Trịnh Du xanh mặt.

Lại nói, Trịnh Du này có thói quen động một chút liền xanh mặt lạnh lùng, thật sự không khiến Hòa Sĩ Khai vui mừng, vì vậy sau khi hắn nhếch miệng cười một tiếng, liền lắc đầu một cái cho nàng vào điện.

Trong điện đường, tỏa ra một loại mùi khiến người ta nôn mửa **. Cao Trạm đang kiêu ngạo ngồi trên bồ đoàn, trái phải lần lượt là mấy ni cô xinh đẹp, quần áo không chỉnh tề.

Trương Khởi cúi đầu cung kính quỳ rạp người xuống đất, hành đại lễ với Cao Trạm, nói: "Lan Lăng Vương phi Trịnh thị tham kiến bệ hạ."

"Được rồi, được rồi." Cao Trạm phất tay, không nhịn được nói: "Ở chỗ này ngươi cũng tìm tới được. Tất nhiên là có chuyện muốn nói. Vậy thì nói thẳng đi."

"Vâng."

Trịnh Du quỳ trên đất, nàng nhẹ một tiếng, nói: "Bệ hạ, mấy ngày nay A Du nghe thấy trong phủ có người bất mãn với bệ hạ."

https://thuviensach.vn

"Hả?" Cao Trạm từ từ ngồi thẳng, hắn híp mắt nhìn chằm chằm Trịnh Du: " Bọn chúng nói cái gì?"

"A Du nghe được người trong phủ đang lặng lẽ bàn tán. Họ nói, bệ hạ yêu thích nhất là sắc đẹp, chỉ sợ sẽ xuống tay Trương Khởi. Còn có người lén nói, bệ hạ xuống tay với Trương Khởi cũng không có cái gì phải sợ, bởi vì Quận Vương đã bắt đầu an bài đường lui. Chỉ là phần lớn người cho rằng, bệ hạ mặc dù yêu thích sắc đẹp, nhưng bệ hạ lại tôn trọng tướng soái tài hơn. Hiện tại mọi người đều biết "Thiên hạ tam quốc. Lan Lăng Vô song", bệ hạ muốn lấy lòng Cao Trường Cung, tất nhiên sẽ không động đến Trương thị . . . . . ."

Nàng vẫn chưa nói hết, giọng nói lạnh lẽo của Cao Trạm đã truyền đến: "Ngươi nói. Có người nói trẫm muốn lấy lòng Cao Trường Cung, vì vậy mới không dám động đến Trương thị?"

Âm thanh tuy thấp, lại lạnh lùng như thế, thân thể Trịnh Du co rụt lại, không khỏi nói lắp: "Vâng, đúng vậy."

Cao Trạm nở nụ cười.

Hắn nhìn chằm chằm Trịnh Du, đột nhiên lạnh giọng nói: "Trịnh thị, lời này không phải là ngươi nói bừa ra đùa trẫm ?"

"Không, không phải." Trịnh Du vội vàng ngẩng đầu, hốt hoảng nói: "A Du không dám, A Du không nghĩ ra được, A Du thực sự nói thật." Chính nàng nghĩ ra thì thế nào? Đây là dương mưu! Nàng cũng thế, Cao Trạm cũng thế, Cao Trường Cung cũng thế, bách quan quyền quý cũng thế, trong lòng đều nghĩ như vậy, chỉ là nàng nói ra ý nghĩ trong lòng bọn họ ở trước mặt Cao Trạm mà thôi!

Nhìn thấy Trịnh Du hốt hoảng, cặp mắt Cao Trạm híp lại thành một đường. Đầu tiên hắn vụt đứng lên, vừa muốn phát tác, trong nháy mắt suy nghĩ một chút, lại từ từ ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Mặc dù ngồi xuống, nhưng trong lòng Cao Trạm vô cùng phẫn nộ. Hắn bỏ qua cho Trương thị, là hành động anh minh cỡ nào? Đó là chuyện anh minh cỡ nào, chỉ có vị vua có tài trí mưu lược kiệt xuất mới có thể làm được. Hiện tại ngược lại, người trong thiên hạ đều đang không hiểu được mình hy sinh bao nhiêu, lại châm chọc, coi thường mình, cho là mình sợ một võ tướng.

Mình đường đường là vua một nước, há có thể sợ một võ tướng? Hừ, người đời thật là ngu không ai bằng, ngu không ai bằng!

Hôn quân tự cho là rất giỏi, đem sinh mạng mọi người biến thành con kiến, cho rằng thưởng cũng do hắn phạt cũng do hắn, sanh ra do hắn, chết cũng do hắn, lúc này trong lồng ngực có một ngọn lửa giận không tên đang thiêu đốt hừng hực. Đối với Cao Trạm mà nói, cuối cùng hắn thích xem nhất chính là ánh mắt sợ hãi, kính sợ của người đời.

Bây giờ nhìn lại, mình nhân từ với tiểu tử Cao Trường Cung kia là hoàn toàn không cần thiết!

Sau khi ngồi xuống, hắn phất tay nói: "Ngươi không phải sợ." Một câu vừa nói ra, Trịnh Du quả nhiên không sợ.

Cao Trạm không chớp mắt nhìn chằm chằm Trịnh Du, đột nhiên nói: "Nghe nói ngươi cam kết với Cao Trường Cung, ba tháng sau hòa ly với hắn?"

"Vâng,vâng."

"Lời này không cần để ở trong lòng." Đây là nói, bệ hạ sẽ khiến bọn họ không thể hòa ly? Trịnh Du mừng rỡ trong lòng, nàng âm thầm cắn môi: Kế sách của mình một mũi tên hạ hai con chim, cuối cùng hoàn thành mũi tên thứ nhất!

https://thuviensach.vn

Lúc Trịnh Du lui ra thì Cao Trạm chậm rãi nói: "Về sau tiểu tử Trường Cung kia nói gì, nhớ truyền cho trẫm biết. Đúng rồi, nói cho Hòa Sĩ Khai cũng giống như vậy."

"Vâng."

Lúc Trịnh Du thối lui khỏi cửa chính của am ni cô thì nàng nghe thấy Cao Trạm cười lạnh với Hòa Sĩ Khai nói: "Ơ, Sĩ Khai ngươi có nghe thấy không? Có người nói, trẫm muốn lấy lòng Trường Cung. Trẫm đường đường là thiên tử, còn phải làm vui lòng một thần tử như hắn? Sĩ Khai, ngươi lập tức đi truyền lệnh, nói, ba ngày sau, hoàng hậu mở tiệc trong cung, Trương thị kia không phải được hoàng hậu ban cho một khối ngọc bội sao? Để cho nàng vào cung tạ ơn hoàng hậu nương nương."

Trong lúc Trịnh Du âm thầm cười lạnh, hả hê khi mũi tên thứ hai của mình cũng thành công thì Hòa Sĩ Khai cùng mục đích với hoàng hậu ngẩng đầu lên. Hắn nhìn Cao Trạm một cái, muốn nói lại thôi.

Hắn biết, lần này bệ hạ để Trương thị vào cung có mục đích ra sao. Trong hai năm qua, có biết bao thê tử của thần tử quyền quý, chính là một lần vào cung như vậy, đã thành vật trong lòng bàn tay của bệ hạ? Nói không chừng, Trương thị từ nay về sau, cũng sẽ trở thành một thành viên trong hậu cung của bệ hạ.

Âm thầm thở dài một cái, Hòa Sĩ Khai bắt đầu suy nghĩ phải giải thích chuyện này với Hồ hoàng hậu như thế nào đây.

Trịnh Du trở về phủ Lan Lăng vương, liền nghe thấy chỗ chính viện truyền đến tiếng cười vui vẻ của Trương Khởi và Lan Lăng Vương. Nàng dừng bước lại, lắng nghe tiếng cười một lúc, nàng không tiếng động cười lạnh mấy tiếng.

Trong chớp mắt, ngày thứ ba đã đến.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Nhất Lao Vĩnh Dật! (Một Lần Vất Vả, Cả Đời Nhàn Nhã!)

Cao Trạm vốn đang chờ Hồ hoàng hậu ngoan ngoãn hạ chỉ để cho Trương Khởi vào cung thì lại nghe Hòa Sĩ Khai đến truyền tin: Hồ hoàng hậu bị bệnh. Tối ngày hôm qua, nàng bị nhiễm thương hàn, hiện tại vẫn còn hôn mê không dậy nổi, xin bệ hạ hoãn lại mấy ngày.

Hoãn mấy ngày thì hoãn mấy ngày! Cao Trạm cũng không để ý lắm, chỉ hừ lạnh một tiếng, phất tay ra hiệu cho Hòa Sĩ Khai lui ra. Hòa Sĩ Khai mới vừa lui, Cao Trạm đột nhiên kêu hắn lại, nhìn chằm chằm vào người trước mặt, Cao Trạm nheo mắt lại, chậm rãi nói: "Chứng bệnh có tên là thương hàn này, chỉ cần bảy ngày là có thể hồi phục, ngươi đi nói cho hoàng hậu nương nương, bảo nàng điều dưỡng thân thể cho tốt, trẫm hi vọng bảy ngày sau, có thể nhìn thấy hoàng hậu khang phục. Đúng rồi, nếu hoàng hậu bị bệnh, cũng không cần tùy tiện ra cửa, đặc biệt là phủ Lan Lăng Vương kia!"

Bệ hạ đã biết cái gì sao? Sống lưng Hòa Sĩ Khai chợt lạnh ngắt, lập tức cung kính dạ thưa, nhìn thấy sắc mặt Cao Trạm chuyển biến tốt, lúc này mới từ từ lui ra.

Có điều, khi vừa lui ra khỏi đại điện thì trong lòng hắn đã thầm hạ quyết tâm: Chẳng phải có câu Thần Tiên đánh nhau, tiểu quỷ gặp nạn hay sao? Chuyện này có muốn để ý tới cũng không được. Dù sao ý tứ hoàng hậu, ta cũng đã chuyển tới chỗ Bệ hạ. Mấy ngày này, vẫn không đi đến chỗ Hoàng hậu thì hơn, cứ giả bộ bệnh không ra khỏi cửa là được, kéo qua bảy ngày này rồi lại tính tiếp!

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, sáu ngày vùn vụt trôi qua.

Ngày hôm đó khi lâm triều.

Cao Trạm và các đại thần sau khi nghị sự xong, liền phất phất tay, chuẩn bị phân phó bãi triều.

Lúc này, đột nhiên lại có một vị đại thần bước nhanh lên phía trước, cúi người cung kính bẩm báo: "Bệ hạ, gần đây thần có nghe được một chuyện từ chỗ người Chu, nói là Đại quốc sư của nước Chu vừa lấy được một tấm bia đá, mà từ trên bia đá kia, đã dự đoán được một Thiên Cơ."

Thiên Cơ?

Trong chính điện náo nhiệt hẳn lên. Trong vài năm nay, đã vài lần xuất hiện nhật thực rồi. Ông trời hiền từ nhất, trong lúc sinh linh đồ thán sẽ luôn vươn cánh tay cứu rỗi, thống nhất thiên hạ mang lại thái bình thinh trị, có lẽ đây cũng cơ hội tốt đối với mỗi quốc gia.

Cao Trạm cũng bị khơi lên hứng thú, hắn lần nữa ngồi xuống, cười nói: "A, Thiên Cơ gì vậy, nói ta xem thử!".

"Vị Quốc sư kia nói, Đát Kỷ bị tiêu diệt ở đời trước đã trùng sinh trở thành phụ nhân khuynh quốc khuynh thành, mê hoặc chúng sinh. Quốc sư còn nói, trước đây không lâu nước Chu bại trận, cũng là bại vào tay hồ ly này!"

Cái gì?

Lời này vừa nói ra, khắp nơi đều lập tức an tĩnh lại. Tiêu Mạc ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn vị đại thần vừa mới mở miệng kia.

Cao Trạm híp híp mắt, người hơi nghiêng về phía trước, thử dò xét: "Ái khanh nói, trước đây không lâu nước Chu bại trận là do nữ nhân kia?"

https://thuviensach.vn

"Quốc sư kia đã nói như thế!"

Cao Trạm nói không ra lời, bất đồng với sự trầm mặc của hắn, chúng đại thần trong điện, đang châu đầu ghé tai thảo luận với nhau.

Lúc này, một vị đại thần khác cũng đi lên phía trước, hắng giọng nói: "Thần cũng đã nghe thấy những lời đồn đãi này. Nó từ nước Chu mà ra, hôm nay đã xôn xao khắp thiên hạ. Có người còn nói, là thôn dân từ trong núi đào được một phiến đá, trên mặt của nó có rất nhiêu hình thù kì quái, vị Quốc sư kia phải mất đến hơn nửa năm mới có thế luận ra những lời này ."

Nghe vị đại thần kia nói thế, tiếng ồn ào vang lên càng sôi nổi hơn .

Lúc này, thần tử trẻ tuổi cũng bước lên thưa: "Thần cũng đã nghe đến những lời đồn đãi này".

Trong cảnh huyên náo ồn ào, Cao Trạm liền hồi hồn lại, tằng hắng một cái, hỏi: "Quốc sư kia còn nói gì nữa?".

"Ông ấy không nói thêm điều gì nữa. Ngược lại dân gian lại có lời đồn đãi khác, nói rằng chỉ có vị võ tướng giết người vô số, sát khí ngất trời mới có thể trấn áp hồ ly tinh mê hoặc chúng sinh này!"

Nghe đến đó, Cao Trạm cũng không tin hắn, hắn liền đứng lên, cười lạnh nói: "Toàn nói bậy nói bạ! Hết thẩy đều là lời nói nói bậy bạ!"

Bốn chữ "Nói bậy nói bạ" kia vừa ra, Cao Trạm có thể tinh tường cảm thấy, các đại thần trong nháy mắt liền lóe lên sầu lo. Đúng rồi, đúng rồi, những hạng người vô năng này, bọn họ chỉ toàn biết lo lắng lung tung? Hừ, sao hắn lại không biết, những người này vốn sợ hắn bị sắc đẹp mê hoặc đây mà!

Nghĩ tới đây, Cao Trạm thấy thực phiền não, hắn nặng nề khẽ hừ một tiếng, rồi vung tay áo, cười lạnh nghênh ngang rời đi.

https://thuviensach.vn

Nhưng dù Cao Trạm đã rời đi, nhưng chúng thần vẫn còn ở đó, châu đầu ghé tai bàn luận sôi nổi. Lời của vị Quốc sư kia mặc dù không có minh chứng, nhưng bất luận kẻ nào cũng biết, hồ ly tinh chuyển thế làm cho vua Chu thua cuộc kia, trong thiên hạ chỉ có một người mới có thể tương xứng, đó chính là Trương thị A Khởi!

Cao Trạm mặc dù lớn tiếng gạt đi, nhưng lời đồn đãi lại cứ như hồng thủy tràn vào trong Nghiệp Thành.

Cho tới bây giờ lời đồn đãi đã thành cơn sóng dữ, Cao Trạm âm thầm nghĩ, dưới tình huống này, nếu như chính mình động đến Trương thị, thì không nói những nho sinh kia sẽ không bỏ qua hắn, mà ngay cả cái ghế Hoàng đế này, cũng sẽ không được an ổn, cho nên tốt nhất vẫn nên yên lặng theo dõi kỳ biến thôi. Lập tức, hắn liền hạ lệnh, bảo Hồ hoàng hậu không cần phải mời Trương Khởi vào cung nữa.

Mà theo những lời đồn đãi tràn vào Nghiệp thành thì càng ngày càng có nhiều bằng chứng, cùng những lời thề son sắt chứng minh Trương Khởi chính là chuyến thế của Đát Kỷ, chuyện này gần như đã được tất cả người dân.

Vì vậy, bắt đầu đã có văn võ bá quan dâng tấu, bọn họ cũng không cầu xin Lan Lăng Vương bỏ hồ ly tinh Trương thị kia đi mà chỉ là yêu cầu bệ hạ hạ lệnh, để Lan Lăng Vương rời xa kinh thành, tốt nhất cách xa triều đình, đến biên quan trấn thủ.

Ngoài tạo áp lực, bên trong lại có Hồ hoàng hậu và Hòa Sĩ Khai thỉnh thoảng cổ vũ, Cao Trạm cuối cùng cũng đè xuống tà niệm đối với Trương Khởi, hạ chỉ lệnh cho Lan Lăng Vương lên đường đến Bắc Hoàn Châu trấn thủ. Nhưng nể tình hắn mới vừa trở lại Tề, cho nên được phép nghỉ ngơi ba tháng, sau đó mới phải lên đường.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi nhận được đạo thánh chỉ này, đừng nói là Trương Khởi, ngay cả Lan Lăng Vương cũng vui mừng không thôi. Cao Trạm mặc dù mới chỉ thượng vị được hai năm, nhưng hai năm này, hắn thật sự đã biến bầu không khí của Nghiệp thành trở nên thật ngột ngạt. Đối với Lan Lăng Vương mà nói, hắn chỉ muốn bảo vệ con dân nước Tề, còn việc triều chính, hắn không quản được cũng không muốn trông nom. Riêng đối với Trương Khởi mà nói, đạo thánh chỉ này, thực thực là miếng bùa hộ mệnh.

Không chỉ có như thế, thái độ của đám người Dương Thụ Thành giờ phút này đối với Trương Khởi càng thêm cung kính có thừa. Theo bọn hắn nghĩ, đây chính là tài hoa của Trương Khởi, có thể hô mưa gọi gió, có thể xảo diệu lợi dụng lời đồn đãi để bảo vệ bản thân, đồng thời cũng làm cho Quận Vương cách xa phân tranh. Huống chi, nàng vẻn vẹn chỉ gặp mặt Hồ hoàng hậu một khắc đồng hồ, mà đã có thể lấy được ngọc bội ra vào cung. Bởi vì chuyện Cao Trạm ra lệnh cho Hoàng hậu mời Trương Khởi vào cung ngoài chính bản thân Cao Trạm ra thì chỉ còn có Hòa Sĩ Khai, Hoàng hậu cùng với Trịnh Du biết. Cho nên bọn họ còn không biết, diệu kế lần này của Trương Khởi, lại kịp thời thay chính bản thân nàng miễn đi mối nguy cơ lớn nhất.

Loạn trong giặc ngoài chỉ trong một buổi sáng đã giải quyết hết, tâm tình Trương Khởi cũng hoàn toàn thư thái, thả lỏng.

Tháng chín lại tới, đúng vào dịp Trung thu, bầu trời Nghiệp thành sáng rỡ lung linh, không khí ngập tràn vui vẻ náo nhiệt.

Trương Khởi ngồi ở trong xe ngựa, vừa vén màn xe nhìn lên bầu trời trong suốt, thỉnh thoảng nhìn người ta đi tới đi lui, bất tri bất giác, khóe miệng ẩn chứa một đóa dung.

Lúc này, tay của nàng thực ấm áp, Lan Lăng Vương thấy thế liền ấn ấn lên tay nàng một cái. Trương Khởi ngoái đầu lại nhìn rồi mỉm cười thản nhiên, sau đó lại vươn người ra ngoài nhìn ngắm say sưa.

https://thuviensach.vn

"A Khởi đang nhìn gì vậy?", nghe được giọng nói trầm thấp của người nào đó, Trương Khởi ngọt ngào đáp: "Nhìn trời, nhìn đất, nhìn người". Nàng áp bàn tay của hắn lên mặt mình khẽ vuốt ve, thì thào nói: "Trường Cung, thiếp cảm thấy cái gì cũng đáng xem cả".

Quả nhiên, những lời này vừa thốt ra, nàng liền nhìn thấy trong mắt hắn ánh lên sự cưng chiều cùng vui vẻ.

Tiếp theo đó, Lan Lăng Vương liền nhìn ra bên ngoài, nói: "Tửu lâu này không tệ, chúng ta đi xuống đi".

"Vâng!"

Xe ngựa dừng lại, Lan Lăng Vương dắt tay Trương Khởi xuống xe ngựa, đi vào trong tửu lâu.

Vẫn như thường ngày, Trương Khởi mặc trang phục đen tuyền, đầu đội mũ sa, có điều Lan Lăng Vương ở trong nội hạt nước Tề, từ trước đến giờ đều không thích che giấu mặt mũi, vì vậy khi hai người vừa bước vào tửu lâu, khắp mọi nơi liền đồng loạt nhìn sang.

Lan Lăng Vương không để ý đến những ánh mắt săm soi kia, dắt tay Trương Khởi đi sang một bên, đúng lúc vừa ngồi xuống, một quý phụ ăn mặc hoa lệ ngồi ở bàn gần kề đột nhiên lên tiếng: "Cao Trường Cung, Trương Khởi!".

Chủ nhân giọng nói này rất quen thuộc, hai người đều quay đầu nhìn lại, nhìn vào người vừa nói, Trương Khởi kinh ngạc kêu: "Lý Ánh?"

"Là ta!"

Lý Ánh đứng lên, khoan thai bước đến trước mặt hai người họ, sau khi hành lễ với Lan Lăng Vương, liền chọn một chiếc ghế bên cạnh ngồi

https://thuviensach.vn

xuống. Chọn được một tư thế ngồi đẹp đẽ xong, nàng ta liền chuyển mắt nhìn về phía Trương Khởi.

Nhìn về phía Trương Khởi, rồi lại quay sang nhìn Lan Lăng Vương, môi Lý Ánh giật giật, cuối cùng cúi đầu, cầm bình rượu lên châm cho Trương Khởi cùng mình một chung, sau đó nâng chung rượu lên, nhẹ giọng nói: "A Khởi, quá khứ có chỗ không đúng, kính xin đừng nên trách tội!". Nàng ta lại nhìn Trương Khởi, nhỏ giọng hỏi: "Có thể uống với ta một chung không?", có thể tha thứ cho nàng ta không?

Trương Khởi cầm chung rượu lên, ngẩng đầu nhấp một ngụm. Thấy nàng uống, Lý Ánh như trút được gánh nặng, cầm chung rượu trong tay uống một hơi cạn sạch.

Thấy nàng ta thật tâm như thế, Trương Khởi cũng hơi tò mò, nàng liền chớp mắt hỏi: "Vì sao lại như thế? A Ánh, ta nhớ các ngươi vẫn luôn xem thường ta, không thích ta , đúng chứ?"

Lý Ánh đặt chung rượu xuống, thở dài đáp: "Đúng, trước kia chúng ta luôn xem thường ngươi, cũng không thích ngươi. Nhưng mà bây giờ lại không giống như thế!". Nàng ta lại nhìn sang Lan Lăng Vương, nói tiếp: "Trường Cung lúc này đã không giống ngày trước, với uy danh to lớn của hắn ở khắp thiên hạ này, lại nguyện ý trân quý bảo bọc ngươi như vậy, chúng ta, cũng không cách nào có thể tiếp tục đối đãi với ngươi như một cơ thiếp bình thường được nữa!".

Nàng ta lại cười khổ nói: "Phụ nhân chúng ta, cho tới bây giờ đều là phu vinh thê quý không phải sao?".

Trương Khởi cũng hiểu, nàng nhìn ra xung quanh, hỏi: "Thu công chúa đâu? Ta trở về Nghiệp thành cũng đã được một thời gian rồi, cũng không nghe người ta đề cập tới nàng ấy!".

https://thuviensach.vn

"Thu công chúa?", nghe Trương Khởi nhắc tới Thu công chúa, nụ cười trên môi Lý Ánh lại càng thêm khổ sở: "Nàng ấy đã đến Nhu Nhiên rồi!". Mắt khép hờ, Lý Ánh chậm rãi nói: "Thu công chúa tính tình trực sảng, thật ra thì con người của nàng ấy cũng không xấu!"

"Ta biết!", Trương Khởi nói lời này hết sức dứt khoát.

Không nghĩ tới nàng sẽ thẳng thắn công nhận ưu điểm của Thu công chúa như vậy, Lý Ánh đầu tiên là ngẩn ra, sau đó lại rũ mắt cười khổ nói: "Ngày Thu công chúa xuất giá , A Du nói nàng ta bị bệnh, không đi tiễn được. Thu công chúa đã khóc lớn một trận, cũng từ khi đó, ta cũng không gặp mặt A Du nữa!".

Lời này vừa nói ra, Trương Khởi không có bất cứ phản ứng gì, ngược lại chỉ có Lan Lăng Vương cau mày lại, trầm thấp hỏi: "Vì sao nàng ấy không đi?".

Với sự thông minh của hắn, tất nhiên nghe ra được, việc A Du nói ngã bệnh chỉ là lấy cớ. Hắn không hiểu Trịnh Du cùng Thu công chúa quan hệ tốt như vậy, tại sao trong thời khắc quan trọng nhất của nàng ấy lại không muốn xuất hiện.

Lý Ánh nhỏ giọng đáp: "Trong hai năm này, A Du vẫn đắm chìm trong thế giới của riêng mình, tính tình càng ngày càng tối tăm tùy hứng".

Đây cũng chính là đáp án. Là vì Trịnh Du tâm tình không tốt, cho nên nàng ta không muốn xuất hiện, vì thế cũng chưa từng xuất hiện.

Lan Lăng Vương chau mày lại, nói: "Nàng ấy không nên làm như thế". Nói tới đây, hắn hơi nhếch môi, âm thầm suy nghĩ: tính tình càng ngày càng tối tăm tùy hứng sao? Từ đó trong lòng của hắn không khỏi dấy lên cảnh giác.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Ý Trời!

Không giống với Lan Lăng Vương, Trương Khởi hiểu khá rõ con người của Trịnh Du hơn, còn sớm nhìn thấu từ lâu, so với Thu công chúa trọng tình, Trịnh Du dường như cũng không quá đặt khuê mật này ở trong lòng.

Lý Ánh lại tự rót cho mình một chung rượu, nàng ta vừa từ từ mím môi, vừa nhẹ giọng nói: "A Khởi, trước kia còn trẻ không hiểu chuyện, đã đắc tội với ngươi, hi vọng ngươi không ghi nhớ trong lòng!". Dừng một chút, nàng ta lại nói tiếp: "Có lẽ là do thành thân đã lâu, cho nên ta mới đột nhiên phát hiện, A Khởi, ngươi thật sự mạnh hơn Trịnh Du nhiều."

Có lẽ là xuất thân từ tầng lớp dưới, nên bản thân Trương Khởi có những điểm mà Trịnh Du không có, đó chính là, bất cứ lúc nào, vô luận là gặp phải khốn cảnh gì, nàng vĩnh viễn sẽ không để cho lòng của mình trở nên âm u, vĩnh viễn sẽ không tự vây mình trong thống khổ và oán hận. Kể cả ở thời điểm bất lực, ánh mắt nàng vẫn luôn thanh thản, dường như nàng đều cảm thấy may mắn vì những thứ mình đã có được. Nàng sẽ không oán trời trách đất, sẽ không làm tổn hại người gây bất lợi cho mình, mà sẽ tích cực , cố gắng giành lấy một cuộc sống rực rỡ khác.

Dường như, người thiếu nữ này, cơ trí đến mức nhìn thấu cả thiên hạ rộng lớn, lại tựa như đã từng trải qua một kiếp nhân sinh. Nàng minh bạch rõ ràng, cuộc đời của một con người quan trọng nhất chính là sống cho thật tốt, cố gắng vượt qua mỗi một cuộc hành trình khó khăn, vĩnh viễn sẽ không để bản thân phải chịu uất ức. Kể cả tiền đồ trước mặt là một mảnh tăm tối, không có đường để đi, nàng cũng muốn sống thật tôn nghiêm. Nàng cũng sẽ vĩnh viễn không vì bản thân mắc phải sai lầm mà trừng phạt

https://thuviensach.vn

chính mình, hai năm trước, ở Trương Dương nàng đã từng tuyên bố trước bàn dân thiên hạ muốn gả cho Lan Lăng Vương làm thê thì có bao nhiêu người đã cười chê nàng chứ? Không, phải là cả Nghiệp Thành, cả Tấn Dương ấy chứ? Ngay cả chính nàng ta, lúc nhìn thấy Trương Khởi cũng luôn cười nhạo khinh thường không phải sao? Nhưng mỗi lần như thế, vẻ mặt của nàng đều vô cùng thản nhiên mà trong sáng. Đó là bởi vì, nàng biết, bản thân mình cần gì, nàng cũng biết, cùng lắm thì thất bại, cùng lắm thì trở lại xuất phát điểm ban đầu, cũng không đến nỗi phải hai bàn tay trắng..... Trong nhân thế này, chỉ cần còn sống, liền có cơ hội, sẽ gặp được ánh mặt trời. Có lẽ trong mắt nàng, tôn nghiêm, cho tới bây giờ là bản thân mình tự cho phép, chứ không phải là người khác.

Tính tình trong sáng minh bạch như ánh mặt trời kia của nàng, thật ra thì so với Trịnh Du càng làm cho người ta thoải mái hơn. Trịnh Du, có tầm mắt quá hẹp, hơn nữa hai năm nay sống trong oán hận, khiến cho bản thân nàng ta trở nên cô độc đến đáng sợ.

Cuối cùng, một khi thái độ đã thay đổi thì tâm tình cũng liền biến đổi theo.

Không nghĩ tới có một ngày Lý Ánh sẽ nói ra những lợi khen ngợi mình như vậy, Trương Khởi không khỏi cười một tiếng, nàng liếc mắt nhìn về phía Lan Lăng Vương, trong đôi mắt đẹp ánh lên mong đợi, chờ hắn cũng tới ca ngợi một câu.

Vẻ mặt như vậy, khiến Lý Ánh không khỏi buồn cười, Lan Lăng Vương cũng bất đắc dĩ mà lắc lắc đầu, hắn vươn tay, vuốt vuốt mái tóc đen như mực của Trương Khởi, nói: "Đi thôi."

Sau khi cầm tay Trương Khởi đứng lên, hắn khẽ hướng Lý Ánh gật đầu một cái, rồi hai người họ liền xoay người rời đi. Nhìn đôi phu thê đồng nhất chi tâm kia, Lý Ánh âm thầm thở dài, nghĩ: A Du, bây giờ buông tay vẫn còn kịp.....

https://thuviensach.vn

Đêm dần buông xuống.

Ở trong Tây Uyển, một tỳ nữ tiến lên phía trước, nhẹ giọng thưa: "Vương phi, đêm dài lạnh lẽo....." Mới nói tới đây, liền thấy Trịnh Du bỗng nhiên quay đầu, nghiêm mặt quát: "Vương phi cái gì? Ta còn Vương Phi gì chứ!". Nói tới đây, phẫn hận liền xông lên , nàng ta vọt tới bên ngoài, phất tay áo gạt toàn bộ trà cùng với điểm tâm xuống đất!

Đã hai tháng trôi qua, ngày nàng ta cam kết với Lan Lăng Vương hòa ly cũng sắp tới. Trong hai tháng này, từ đầu đến cuối, nàng ta không tìm được bất cứ cơ hội nào, mỗi buổi tối khi vừa mang cháo đến, nếu không phải bị Trương Khởi, thì bị chính Phương lão còn có cả tên Dương Thụ Thành kia ngăn chặn. Toàn bộ hơn hai tháng, một Vương phi như nàng ta, lại không có cách nào đơn độc ở bên cạnh trượng phu của mình dù là ngây ngốc trong giây lát!

Thời gian không còn nhiều, không lâu nữa, Cao Trường Cung sẽ buộc nàng ta hòa ly thôi. Nàng ta cũng biết với tính cách của hắn, tới khi đó khi đó nếu bản thân vẫn còn muốn lấy cớ mà nói thì nhất định hắn sẽ không tiếp tục kiên nhẫn. Đúng, hắn nhất định sẽ không thể nào kiên nhẫn được nữa!

Cố đè xuống hốt hoảng trong lòng, Trịnh Du thầm nghĩ: không cần gấp gáp, không cần gấp gáp, Cao Trạm sẽ ra tay, hắn ta đã cam kết sau này sẽ ra tay mà! Mà ý nghĩ này, thật ra thì nàng ta đã không còn tin chắc như lúc đầu nữa, dù sao, hiện tại người trong thiên hạ đều đang đồn rằng, Trương thị là Đát Kỷ tái thế, là họa thủy hồng nhan, cho nên kể cả Cao Trạm có ý kiến gì, cũng không thể không đè xuống.

Mà nếu hắn không còn chấp niệm với Trương Khởi thì tất nhiên cũng sẽ lười ra tay trợ giúp mình!

https://thuviensach.vn

Trong lúc Trịnh Du vì kỳ hạn ước hẹn ngày càng đến gần mà đứng ngồi không yên, nước tề đã bước vào tháng chín năm công nguyên 563, trong chiến dịch lần trước, lực lượng vốn bị suy yếu của Bắc Chu rốt cuộc cũng khôi phục lại chút ít. Đại trủng tể Vũ Văn Hộ nghĩ tới thực lực của nước Tề càng ngày càng cường thịnh, hắn là đã hạ quyết tâm thống nhất thiên hạ, vì thế liền phái sứ thần đến Đột Quyết, muốn bắt tay với họ để liên thủ chinh phạt Bắc Tề. Kể cả không thể đại thắng, thì mượn cơ hội này làm thực lực nước Tề suy yếu, khiến hai nước Tề Chu một lần nữa trở lại thế cân bằng, cũng là ý tưởng không tồi.

Bắc Chu phái ra Ngự bá đại phu Dương Tiến cùng với Tả Vũ bá Thái Nguyên Vương Khánh, đến gặp Mộc Khả Hãn cam kết, mặc kệ tấn công Tề thắng hay không thắng, thì hoàng đế của bọn họ là Vũ Văn Ung, cũng nguyện ý cưới nữ nhi của Khả Hãn làm hoàng hậu.

Cho tới bây giờ, liên minh này đã thành, Đột Quyết cùng Bắc Chu liên quân, bắt đầu chờ xuất phát, tùy thời có thể xâm lấn Tề quốc!

Dưới tình huống này, trong lòng Cao Trạm rất hốt hoảng, vội vàng phái Lan Lăng Vương lập tức đến biên quan.

Trịnh Du cũng không ngờ, nàng ta vẫn còn đang rầu rĩ vì kỳ hạn ba tháng sắp đến thì chỉ trong nháy mắt Cao Trường Cung liền nhận được ý chỉ của Cao Trạm, không thể không dẫn binh nhanh chóng trấn thủ biên quan.

Lần này, người Chu và Đột Quyết đều có chuẩn bị mà đến, khí thế thực hung hăng, Cao Trường Cung dẫn theo toàn bộ kỵ binh, nên không thể mang Trương Khởi cùng lên đường, thật may là, lời đồn kia đã phát tán rộng rãi, cho nên Cao Trạm cũng sẽ không động thủ với nàng. Tuy nói như thế, nhưng Cao Trường Cung vẫn lưu lại cho Trương Khởi ba trăm thân vệ, kể từ khi nhận được thánh chỉ, thì ngày hôm sau liền lập tức lên đường.

https://thuviensach.vn

Trong phòng, sau khi tiễn Cao Trường Cung đi, Trương Khởi ngồi ở trong sân ngơ ngẩn thẫn thờ. Nàng và hắn cũng không phải chưa chia lìa qua, cũng không phải là lần đầu tiên xa cách, nhưng sao nàng vẫn cứ thấy nóng ruột nóng gan, cơ hồ là chưa tách ra, đã bắt đầu tương tư rồi.

Thấy bóng dáng màu đen mảnh khảnh không thể chịu được gió lạnh, Phương lão bước nhanh đến gần, nhỏ giọng nói: "A Khởi, trở về phòng thôi".

"Vâng!", Trương Khởi ngoài miệng đáp lời, nhưng dưới chân lại không hề động.

Phương lão nhìn nàng, thầm than một tiếng rồi lại nói: "Đúng rồi phu nhân, lúc Trường Cung đi có một món đồ, giao phó lão nô đưa cho người!".

"Thứ gì vậy?"

"Mời phu nhân đi cùng lão nô ."

Dẫn Trương Khởi vào trong thư phòng Lan Lăng Vương, Phương lão lấy từ đống văn thư ra bốn tờ giấy trắng.

Trương Khởi liền đưa tay tiếp nhận, vừa mở tờ thứ nhất ra, nàng cả kinh nói: "Đây là thư hòa ly?"

"Vâng."

Trương Khởi vội vàng mở ra tờ tiếp theo, vẫn là thư hòa ly, đây chính là hai bản giống nhau, phía trên còn đóng đại ấn của Lan Lăng Vương, đã ký tên tuổi cùng thủ ấn.

Thư hòa ly có hai bản là đủ rồi, thế nào lại làm bốn tờ? Trương Khởi lẩm bẩm lật tới mặt dưới.

https://thuviensach.vn

Trên tờ giấy trắng phía dưới, hai chữ "Hưu thư" lớn chừng hạt đậu, rõ ràng xuất hiện trước mắt của nàng!

Hai thư hòa ly thư, lại thêm hai tờ hưu thư! Trên văn bản còn ấn triện ký tên đầy đủ!

Thấy Trương Khởi giật mình, Phương lão ở bên cạnh giải thích: "A Khởi, Trường Cung đã dặn, hai tờ thư hòa ly cùng với hai tờ hưu thư này đều giao do người bảo quản. Nếu như không xảy ra chuyện gì, vậy thì lúc đến kỳ hạn ba tháng, sẽ giao thư hòa ly này cho Trịnh thị, rồi để cho nàng ta ký tên vào. Nếu như nàng ta có dị động gì, vậy thì trực tiếp đưa hưu thư kia ra!".

Phương lão thở dài một tiếng, tiếp tục nói: "Trường Cung còn nói, tính tình Trịnh thị hiện giờ hơi cổ quái, suy nghĩ không phải người bình thường có thể hiểu được. Hắn còn nói, người trong hoàn cảnh thất bại mà có thể thong dong tiến lùi, không sợ hãi không hận thù chỉ có số ít, A Khởi sẽ như thế, nhưng Trịnh thị thì không. Vì vậy hắn nghĩ tới nghĩ lui, chỉ sợ đến lúc đó không thể không cần đến tờ hưu thư này rồi."

Trương Khởi không nghĩ tới, Lan Lăng Vương ngay cả Hưu thư cũng đã chuẩn bị cho Trịnh Du.

Quen biết hắn đã lâu như vậy, nàng thật ra thì vẫn biết, Lan Lăng Vương là người rất quý trọng giao tình lúc nhỏ, hắn cũng hết sức không muốn nghĩ xấu về Trịnh Du. Có thể nói, so sánh với thủ đoạn người khác, thì hắn đối với Trịnh Du vẫn nương tay rất nhiều.

Cũng vì thế, Trương Khởi vẫn cho là, việc hôn sự này sẽ luôn luôn kéo dài như vậy, kể cả kỳ hạn có đến đi chăng nữa, Trịnh Du cũng sẽ có cớ mang ra, mà Lan Lăng Vương hắn, chỉ sợ cũng sẽ thỏa hiệp.

Nhìn thấy Trương Khởi kinh ngạc nhìn nhìn chằm chằm hai chữ "Hưu thư" đến ngẩn người, Phương lão lại thở dài nói: "Lại nói, lão nô cũng đã

https://thuviensach.vn

nhìn A Du từ nhỏ lớn lên, cảnh tượng nàng ấy đùa giỡn với Trường Cung dường như mới xảy ra hôm qua vậy. Viết hưu thư này, Trường Cung cũng không đành lòng, nhưng mà hắn vì chuyện này đã cố ý giao phó cho lão nô, hắn nói, bất luận như thế nào, không thể bởi vì hắn nhất thời không đành lòng, mà khiến cho A Khởi tổn thương!".

Trương Khởi nghe đến đấy, liền khẽ nói: "Trường Cung, hắn, thật có lòng!". Nàng biết để viết ra phần hưu thư này hắn đã phải khó khăn đến thế nào, nhưng vì muốn bảo hộ nàng, hắn vẫn viết!

Nhìn thấy Trương Khởi cất bốn tờ giấy kia xong, Phương lão liền nhếch miệng cười một tiếng, bất tri bất giác, ánh mắt của lão chuyển đến bụng Trương Khởi, thầm nghĩ: cũng không biết lúc nào thì có thể để cho ta ôm Tiểu Chủ Tử? Cũng không biết vì sao, chỉ cần nghĩ đến điều này, Phương lão lại cảm thấy cả người lâng lâng, bước đi còn nhanh hơn cả người trẻ tuổi.

Nhìn Phương lão cười ha hả đi ra, Trương Khởi kinh ngạc trừng mắt nhìn, thầm nghĩ ngợi: mới vừa rồi nhắc tới Trịnh Du, mặt lão còn tiếc hận than thở, thế nào mà vừa chớp mắt lại trở nên vui mừng như vậy?

Cũng giống như Trương Khởi, sau khi tiễn Lan Lăng Vương đi, Trịnh Du liền ngồi lên xe ngựa, trở lại Trịnh phủ.

Trịnh mẫu đang ở trong phòng nàng ta, đợi đến khi nữ nhi này cung kính thi lễ với mình xong, bà ta liền vẫy lui chúng tỳ, nhẹ nhàng nói: "A Du, Cao Trường Cung đã đi, đây chính là một cơ hội tốt!"

Trịnh Du cũng hiểu ý tứ của mẫu thân, trên mặt nàng ta tràn ra ý cười, thấp giọng nói: "Nữ nhi cũng cho là vậy, đây chính là cơ hội khó có được". Nói tới đây, giọng của nàng ta lại thấp xuống một chút, cười lạnh nói: "Đây cũng chính là ý trời".

https://thuviensach.vn

Giọng nói của nàng ta tuy nhỏ, nhưng Trịnh mẫu lại nghe hết sức rõ ràng, bà ta gật đầu nói: "Không tệ, đây chính là ý trời!". Bà ta nhìn Trịnh Du, chậm rãi nói: "Trịnh thị chúng ta không thể không có tiểu tế Cao Trường Cung này, cho nên, đây cũng là ý trời!"

Trịnh Du thấy mẫu thân đồng ý, vẻ mặt nhất thời tươi cười, nàng ta ngẩng đầu nói: "Mẫu thân có ý kiến gì hay không?"

"Ta muốn nghe A Du nói trước!"

Trịnh Du cúi đầu, nàng ta nheo mắt lại đáp: "Nữ nhi cho là, phải giải quyết Trương thị đó, nhưng lại không để cho Trường Cung ghi hận. Chuyện này cần phải làm một cách xảo diệu". Nàng ta nhìn ra xung quanh, thấy quả thật không có người nào, lúc này mới lại gần Trịnh mẫu, khẽ thầm thì: "Mẫu thân, nếu có thể khiến Bệ hạ cùng với Trương thị này ngủ với nhau....."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Trịnh Du Thất Thân (Thượng)

Câu kia vừa thốt ra, cặp mắt Trịnh mẫu liền sáng rực lên, bà ta vỗ lên mặtbàn nói: "Hay!", chủ ý này đúng là không tệ, lại còn nham hiểm hơn mongmuốn của bà ta nhiều.

Ngẫm nghĩ một chút, nếu để cho chuyệnTrương Thị ngủ với Bệ hạ tiết lộ ra ngoài thì nhất định văn võ bá quancả triều sẽ cả kinh thất sắc, một phụ nhân họa quốc được cả thiên hạcông nhận thế nhưng lại dính vào quốc chủ của bọn họ, vậy làm sao cóthể? Không được, nhất định phải trừ tận gốc hậu hoạn! Với tình huống như thế, kể cả Bệ hạ có tùy hứng thế nào cũng không thể chống cự nổi áplực thật lớn dân chúng. Mà dưới áp lực này của cả thiên hạ nước Tề, chờđợi Trương thị chính là cái gì? Chính là một chữ "chết" mà thôi!

Chờ Trương thị chết đi, lúc Cao Trường Cung, hắn còn có thể làm thế nào?Hắn có thể giết bệ hạ, hay là giết chết hết cả văn võ bá quan đây? Không thể, cho nên chỉ có thể nhịn nuốt, đợi qua thêm vài năm, hắn hoàn toànbuông bỏ yêu phụ kia, không phải sẽ lại cùng A Du hòa thuận sống quangày?

Thấy mẫu thân tán thành ý của mình, Trịnh Du cũng cự kỳ vui mừng. Nhưng sau đó nàng ta lại cau mày, thì thào nói: "Bên cạnh yêu phụ này còn có những ba trăm hộ vệ đi theo....."

Trịnh mẫu lắcđầu, bà ta nhàn nhạt nói: "Cái này không khó. Không phải Hoàng hậu nương nương ban cho nàng ta mọt chiếc ngọc bội, có thể tùy thời vào cung sao? Vậy thì cứ mượn danh nghĩa Hoàng hậu nương nương

https://thuviensach.vn

cho đòi nàng ta vàocung thôi. Chẳng lẽ nàng ta còn có thể mang theo những người đó vào cung hay sao?"

"Nhưng nếu nàng ta không tin thì làm thế nào?"

Trịnh mẫu ngẩn ra, nghi ngờ hỏi lại: "Nàng ta không tin?"

Trịnh Du gật đầu, nghiêm túc đáp: "Trương thị này giảo hoạt vô cùng, ngay cảchúng ta mượn một thái giám đến lừa nàng ta, chỉ sợ cũng khó vượt quakiểm tra".

"Vậy Hòa Sĩ Khai thì sao?", Trịnh mẫu lại nói: "Hòa Sĩ Khai này tay mắt thông thiên, nếu như hắn ta nguyện ý ra mặt, sẽ an bài mọi chuyện không chê vào đâu được, vĩnh viễn không có hậu hoạn!". Vềđiểm này, Trịnh thị cũng không am hiểu cho lắm, chỉ có thể thông qua thủ đoạn thu mua một thái giám để giả đi truyền lệnh. Cao Trường Cung coitrọng Trương thị như thế, những hộ vệ kia tất nhiên cũng sẽ luôn túctrực bên cạnh để bảo vệ cho nàng ta, nếu không ở trong hoàng cung, thìbọn họ muốn động đến Trương thị quả thật là điều không tưởng.

Trịnh Du ngẩn ra, nàng ta mở to mắt hỏi: "Hòa Sĩ Khai? Hắn ta sao sẽ nghe chúng ta sai bảo chứ?".

Nghe Trịnh Du chất vấn, Trịnh mẫu lại thần bí cười cười, bà ta rũ mắt uốngmột ngụm trà, mới chậm rãi nói: "Cái này, thì chính A Du con tự suy nghĩ đi!".

Bảo nàng ta nghĩ cách? Nàng ta có biện pháp gì để có thể sai khiến được Hòa Sĩ Khai?

Trịnh Du nghi ngờ nhìn Trịnh mẫu một hồi, rồi cúi đầu ngẫm nghĩ .

Muốn sai bảo một người, phải tìm được nhược điểm của họ, Hòa Sĩ Khai cónhược điểm gì đây? Người này vừa háo sắc, lại háo tài.....

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, Trịnh Du khẽ giật mình, rốt cuộc, nàng ta đã hiểu được ý tứ của Trịnh mẫu rồi.

Hoảng sợ ngẩng đầu lên, không dám tin nhìn mẫu thân của mình, miệng Trịnh Du khẽ mở ra, nhưng lời gì cũng nói không ra.

Đối mặt với ánh mắt truy vấn của nữ nhi, Trịnh mẫu làm như không thấy, bà ta khẽ đảo mắt, rồi ung dung ngồi đó uống trà.

Trịnh Du lại cúi đầu xuống lần nữa.

Muốn dụ dỗ Hòa Sĩ Khai, tài cũng được, sắc cũng được, tốt nhất cả hai phương diện trên đều phải thỏa mãn hắn. Bất quá người này bởi vì dángdấpkhông được tốt cho lắm cho nên chưa bao giờ thấy hắn dòm ngó đến cơthiếp cùng với kỹ tử xinh đẹp, hoặc là nữ nhi của những Thương hộ bìnhthường. Hắn thích nhất, chính là chinh phục các quý phụ.

Xem ra,chữ sắc phía trên muốn hắn thỏa mãn quả thật vô cùng khó khăn, như vậykhông thể làm gì khác hơn là lấy tiền tài ra dụ dỗ.

Mím môi,Trịnh Du thầm nghĩ: ta lập tức phải đi tìm hắn ta thương lượng. Nhưng cứ nghĩ đến việc gặp mặt Hòa Sĩ Khai kia, cảm giác thật không tốt, ánh mắt cùng tay chân uốn éo như rắn của hắn khiến cho nàng ta cảm thấy ghêtởm.

Nhưng, cho dù có ghê tởm thế nào đi chăng nữa nàng ta cũngmuốn đi, nếu không loại trừ được Trương Khởi, thì nàng ta vĩnh viễn,vĩnh viễn cũng không có tương lai, không có vinh hoa phú quý khiến người người tôn kính ngưỡng mộ !

Nỗi hận của Trịnh Du đối với TrươngKhởi đã đạt tới cực điểm, lập tức, đi thăm dò xem phủ của Hòa Sĩ Khai ởđâu xong, liền lên xe ngựa đi thẳng đến đó.

https://thuviensach.vn

Hòa Sĩ Khai ngườinày, không thích đọc sách, am hiểu nhất chính là sống phóng túng cùngvới chơi đàn tỳ bà, lúc Trịnh Du thì hắn đang ngồi trong tiểu hoa viênđể các cơ thiếp hầu hạ.

Nghe được Trịnh Du cầu kiến, hai mắt củaHòa Sĩ Khai liền sáng lên, hắn từ từ ngồi thẳng dậy, trên khuôn mặt tròn lộ ra một nụ cười hứng thú: "Trịnh thị muốn gặp ta? Không phải tiểu tửCao Trường Cung kia vừa trở lại, nàng ta liền được dịp hả hê sao? Chậcchậc, một cái liệt phụ trinh tiết như vậy muốn gặp ta, có ý tứ, rất có ý tứ rồi. Để cho nàng ấy đi vào".

"Vâng."

Chỉ trong chốclát, một loạt tiếng bước chân truyền đến, nghe tiếng bước chân kia, nhìn Trịnh Du mím môi xa xa đi tới, trên khuôn mặt thanh tú ánh lên vẻ khẩntrương cùng quật cường, hắn ta nhếch miệng cười một tiếng, chợt nghĩ:Xem ra là có chuyện muốn cầu xin ta.

Phất phất tay, hắn ta liền ra lệnh: "Tất cả lui ra!"

"Vâng."

"Đóng cửa, nhớ kỹ lệnh của ta, ai cũng không cho phép đi vào!"

"Vâng."

Sau khi đám người hầu cùng cơ thiếp lui ra, thì Trịnh Du cũng đi tới trướcmặt Hòa Sĩ Khai. Nhìn vào gương mặt làm cho người ta ghê tởm kia, còn có cả nụ cười làm cho người ta toàn thân nổi da gà của hắn, Trịnh Du cốnén kích động muốn bỏ chạy, cúi chào, nói: "Cao Trịnh thị ra mắt HòaCông."

"Không cần khách khí như vậy", Hòa Sĩ Khai đứng lên, hắnđi tới trước mặt Trịnh Du, vươn tay nâng nàng ta dậy, nhưng sau khi nâng xong, bàn tay đặt ở trên bả vai Trịnh Du vẫn không thèm nhúc nhích.Không để ý đến

https://thuviensach.vn

Trịnh Du hơi giãy giụa, hắn ta xòe tay, vừa vuốt nhè nhẹbả vai Trịnh Du, vừa cười tủm tỉm nói: "Lan Lăng Vương phi, không biếtvì sao lại tới đây?". Khi nhắc tới bốn chữ "Lan Lăng Vương phi" thìtrong giọng nói của hắn toát ra vui mừng run rẩy không hề che giấu. Tựa như chỉ có danh hiệu tôn quý này, mới có thể khiến cho hắn cảm thấyhưng phấn.

Trịnh Du cúi đầu tránh né ánh mắt ghê tởm kia, miễncưỡng cười một tiếng, rồi nhỏ giọng nói: "Kính xin Hòa Công chỉ giáo vài điều!".

"Ngươi cũng lui ra đi!", Hòa Sĩ Khai nghe thấy thế liềnvẫy lui quản sự ở bên cạnh, mang Trịnh Du tiến về phía trước, rồi tiếptục cúi đầu nhìn nàng ta, cười hỏi: "Lan Lăng Vương phi có chuyện gì,xin cứ việc phân phó. Hòa Mỗ mặc dù bất tài, nhưng chỉ cần Vương phi ralệnh, thì dù cho phải xông vào núi đao biển lửa cũng không chối từ!".Vừa nói, bàn tay của hắn, vừa từ từ vuốt ve lưng Trịnh Du, dường như cóvẻ rất tham luyến xúc cảm mềm mại này, bàn tay của hắn lưu luyến mãikhông buông.

Cả người Trịnh Du run rẩy, cảm giác ghê tởm cùngchán ghét đánh thẳng vào tâm trí của nàng ta, đối với sự lỗ mãng của Hòa Sĩ Khai càng thêm sợ hãi.

Nhưng, trong thời điểm như thế này,trong lòng của nàng ta lại mơ hồ thấy vui vẻ: hắn sẽ đồng ý, hắn sẽ đồng ý thôi! Tiện nhân Trương thị kia xong đời rồi! Nàng ta xong đời rồi!

Cảm giác mừng rỡ như điên đã vượt lên cả chán ghét cùng sợ hãi, Trịnh Dumím môi, ngước mắt thản nhiên cười với Hòa Sĩ Khai, nhỏ giọng nói: "A Du muốn Hòa Công giúp một việc!"

"Giúp việc gì?"

"Lấy danh nghĩa của mình, tuyên Trương Thị vào cung, đưa đến giường Bệ hạ....."

https://thuviensach.vn

Lời này mới vừa thốt ra, Hòa Sĩ Khai liền cười lên ha hả, hắn buông TrịnhDu ra, đùa cợt nói: "Lan Lăng Vương phi thật quá to gan, vừa mở miệng,liền muốn Hòa Mỗ đồng thời đắc tội với cả Hoàng hậu cùng Bệ hạ, đắc tội với cả Lan Lăng Quận Vương!".

Hắn quan sát nàng ta từ trên xuống dưới, mặt tỏ rõ khinh miệt: "Trịnh thị, ngươi là gì của ta?"

Nghe được giọng không hề muốn thương lượng của Hòa Sĩ Khai, Trịnh Du liềnnóng nảy, nàng ta vội vàng ngẩng đầu, nghiêm túc nói: "Chỉ cần chuyệnnày thành, hoàng kim trân bảo trong kho của Trường Cung, Hòa Công đều có thể lấy đi!"

Nàng ta liền nghĩ, chỉ có điều này mới hấp dẫn hắn hơn cả.

Sau khi nói xong, nhìn thấy Hòa Sĩ Khai vẫn còn cười lạnh nhìn mình, nàngta vội vàng nói tiếp: "Còn có cả Trương thị, trước khi rơi vào trong tay bệ hạ, Hòa Công cũng có thể chơi đùa một chút....."

Lời này vừa nói ra, Hòa Sĩ Khai rốt cuộc cũng trầm ngâm xuống.

Trịnh Du giương mắt nhìn hắn, nàng ta biết, với thủ đoạn của Hòa Sĩ Khai,muốn an bài những chuyện này không chê vào đâu được, cũng không đắc tộivới hoàng hậu, cũng không khiến Lan Lăng Vương nhận ra, còn lấy đượclòng bệ hạ, một mũi tên trúng ba con chim, cũng không phải là chuyệnkhông thể. Chỉ cần hắn ta nguyện ý, chỉ cần hắn ta nguyện ý mà thôi!

Hòa Sĩ Khai ngẩng đầu lên.

Lúc này, trên mặt của hắn lộ ra một nụ cười. Thấy hắn mỉm cười, lòng TrịnhDu liền bối rối, sau đó, nàng ta cũng cười theo: Hắn ta động lòng rồi,khẳng định là đã động lòng rồi! Không nghĩ tới lại dễ dàng như vậy, thật không nghĩ tới chuyện lại dễ giải quyết đến thế!

https://thuviensach.vn

Đang lúc TrịnhDu vui mừng như điên thì bên tai liền truyền đến giọng nói mượt mà dễnghe của Hòa Sĩ Khai: "Lan Lăng Vương phi, ngươi vẫn là xử nữ chứ?"

"Hả?", Trịnh Du kinh ngạc nhìn hắn.

Hòa Sĩ Khai chớp chớp mắt, quan sát nàng ta từ sợi tóc đến vành tai, từmiệng tới chân tay một lượt, đặc biệt hai bộ phận ngực và mông còn nhìnchòng chọc đến mấy lần. hắn nuốt nuốt nước bọt, từ từ, vươn tay đặt lêntrên ngực Trịnh Du.

Động tác của hắn chậm chạp mà kiên định, saukhi phủ lên, còn cách một lớp xiêm áo mà nhẹ nhàng xoa nắn. Vừa làmnhững động tác này, Hòa Sĩ Khai khẽ cum môi, hài lòng và thèm thuồng mànhìn chằm chằm vào nàng ta, không che giấu khát vọng giờ phút này củamình chút nào.

Mà sắc mặt Trịnh Du cũng liền trở nên tái mét.

Mặt trắng bệch, muốn lui về phía sau, muốn tránh né động tác sỗ sang kia,muốn hất tay của hắn ta ra, nhưng nhìn vào nụ cười cổ quái của Hòa SĩKhai lúc này, cùng với ánh mắt chẳng khác nào lang sói, rồi nghĩ đếnTrương Khởi, lại không dám động đậy.

Lui về phía sau là việc thực dễ dàng, nhưng có điều vừa lui, thì cả đời này, nàng ta vĩnh viễn cũngkhông đối phó được với tiện nhân kia.

Thấy toàn thân Trịnh Du run rẩy, trên mặt hiện rõ giãy giụa cùng do dự, Hòa Sĩ Khai cũng không thèm nói một câu, đưa bàn tay mập mạp ra, từ từ luồn vào vạt áo của nàng ta.

Bàn tay của hắn vừa chạm đến da thịt, thân thể vốn chưa từng có nam nhânnào chạm qua của Trịnh Du, không thể kiềm chế mà rung động càng lợi hại.

https://thuviensach.vn

Bàn tay kia của Hòa Sĩ Khai, chẳng khác nào rắn nước đưa vào bên trong, nắm lấy một bên trắng nõn đẫy đà, không nhanh không chậm mà xoa nắn. Vừaxoa nắn, bàn tay lạnh lẽo, còn thỉnh thoảng vân vê đầu nụ hoa mấy cái!

Mặt của Trịnh Du từ trắng chuyển sang hồng, tay nắm chặt lấy thân váy. Thái độ của Hòa Sĩ Khai cũng rất rõ ràng, chỉ cần nàng cự tuyệt, hắn ta sẽrút tay ra. Tuy nhiên theo sự cự tuyệt đó, thì chuyện nàng ta đang cầuxin hắn kia cũng không cần thiết phải lên tiếng nữa.

Cắn răng,Trịnh Du âm thầm nghĩ: cũng chỉ là cho hắn ta chiếm một chút lợi lộc, sờ mấy cái cũng sẽ không sao..... nhất thời nhịn khổ, có thể đổi lấy đầu tiện nhân kia, đáng giá.

Nàng ta không ngừng an ủi mình như vậy, cho nên tiếp theo cũng không giãy giụa nữa.

Thấy nàng ta không giãy giụa, Hòa Sĩ Khai lập tức ôm Trịnh Du vào trongngực, sau đó đưa tay hung hăng vén váy của nàng ta lên, nhìn chằm chằmvào hai đầu nhũ hoa một lúc, rồi vừa xoa nắn một bên, vừa cúi đầu ngậmlấy bên còn lại.

Theo đầu lưỡi hắn liếm láp, cảm giác tê dại cùng với khoái cảm chưa từng có ập đến làm cho hai chân Trịnh Du mềm nhũn,càng nhích tới gần Hòa Sĩ Khai.

Hòa Sĩ Khai cười một tiếng. Haitay vươn ra, "Xoạt ——" một cái, tiếng vải bị xé vang lên giòn tan, váyáo của Trịnh Du đã bị xé thành hai nửa, mà nửa người trên trắng trẻo non mềm đã hoàn toàn lộ ra ngoài.

Toàn thân run lên, không thể tiếptục lừa mình dối người được nữa, Trịnh Du liền thét lên chói tai, rồivội vàng đẩy Hòa Sĩ Khai ra, lập tức lui về phía sau mấy bước, hàm răngđánh vào nhau lạch cạch.

https://thuviensach.vn

Mặt nàng ta lúc này đã trắng bệch như tuyết.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 223: Trịnh Du Thất Thân (Hạ)

Lần này, Hòa Sĩ Khai không để ý đến hành động cự tuyệt của nàng ta nữa, hắn thở hổn hển mấy hơi rồi đưa tay đặt lên thắt lưng của mình, từ từ rút đai lưng ra.

Ở thời đại này nam nhân đều không mặc quần lót, nên theo đai lưng hắn vừa kéo, nửa thân dưới trần trụi trắng trợn hiện ra, còn có cả gốc rễ xấu xí, đang dựng đứng giương cung vọt ra, trực tiếp đập vào mắt Trịnh Du.

Trời ạ! Trịnh Du cả kinh, nàng ta vẫn còn là xử nử, nên trong nháy mắt mặt sung huyết đỏ bừng, vội vàng đưa tay lên che mặt, nhưng lúc này lại nghe thấy Hòa Sĩ Khai dâm đãng nói: "Lan Lăng Vương phi, chắc ngươi đã hiểu ý tứ của ta..... những thứ kia vẫn còn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều. Có điều, nếu như cộng thêm bản thân ngươi vào đó nữa, thì ta ngược lại, sẽ nguyện ý thử một lần".

Hắn ta còn bỉ ổi nói: "Quỳ gối xuống trước mặt của ta, liếm đi!".

"Không!", Trịnh Du nhếch nhác lui về sau, nàng ta run giọng nói: "Trường Cung sẽ không tha thứ cho ta!". Trong lời nói vừa kèm theo cả hốt hoảng lẫn cầu xin: "Hắn sẽ phát hiện ra ta không còn tấm thân xử nữ nữa!". Lúc này, rốt cuộc nàng ta cũng kinh hoảng phát hiện, Hòa Sĩ Khai không phải chỉ muốn chiếm chút tiện nghi, thỏa mãn bằng tay chân của hắn, mà đã động dục niệm với, muốn đoạt lấy cả thân thể của nàng ta!

"Vương phi lo quá rồi!", Hòa Sĩ Khai đã hoàn toàn khơi lên hăng hái, hắn thở hổn hển, cánh mũi phập phồng, hưng phấn nhìn Trịnh Du vẫn còn đang giãng co, nhắc nhở: "Trương thị bị Bệ hạ nhúng chàm, hậu quả sẽ như

https://thuviensach.vn

thế nào chứ? Đó chính là chỉ có một con đường chết? Nếu nàng ấy chết rồi, Cao Trường Cung chắc chắn sẽ không vui, chắc chắn sẽ ngày đêm chìm đắm trong men say. Có cái gọi là say rượu mất lý trí không phải sao? Chỉ cần đến lúc đó Vương phi ngủ ở bên cạnh hắn cả đêm, cắt tay nhỏ chút máu lên chiếc khăn trắng, chẳng phải là chuyện thực dễ dàng?".

Nhìn sắc mặt Trịnh Du lúc xanh, lúc trắng, nhìn quý phụ ở trước mặt mình liều mạng giãy giụa, nhìn chằm chằm vào cần cổ tuyết trắng lộ ra ngoài của nàng ta, hắn hưng phấn đến độ hô hấp dồn dập, cánh mũi vẫn không ngừng phập phồng, ngay cả lông mũi đen kịt cũng lộ ra: "Đương nhiên, ngươi làm như vậy, quả thực có lỗi với Cao Trường Cung. Có điều ngươi nghĩ đi, làm vậy cũng là đang giúp hắn ta mà thôi, có người như ta ở trước mặt bệ hạ thay hắn nói tốt, khiến vị trí của hắn càng lên cao, còn có ai dám ngăn cản?". Hắn dụ dỗ nói tiếp: "Lan Lăng Vương phi, những thứ này rất dễ dàng, vô cùng dễ dàng!"

Những lời này vừa thốt ra, Trịnh Du như bị tia chớp đánh trúng. Nàng ta từ từ buông tay ra, trầm ngâm suy nghĩ: Hắn ta nói rất có lý, ngay cả khi nàng ta làm chuyện có lỗi với Trường Cung, thì cũng coi như là đang giúp hắn. Bệ hạ tin tưởng Hòa Sĩ Khai như vậy, bản thân Trường Cung lại có bản lãnh như thế, hắn nhất định có thể nhờ vào đó mà từng bước lên cao. Khi hắn đứng ở dưới một người trên vạn người thì làm gì còn thời gian để nhớ tới Trương thị kia nữa chứ?

Ý niệm này tựa như ma quỷ, trong nháy mắt áp đảo toàn bộ lý trí của Trịnh Du. Dĩ nhiên, quan trọng hơn chính là, đáy lòng nàng ta hiểu rõ, đây là cơ hội duy nhất không có lần thứ hai. Cũng chỉ là bỏ ra tấm thân xử nữ mà thôi, nếu như có thể diệt trừ Trương thị, thì ngay cả mạng nàng ta cũng chịu, chứ đừng nói đến thân thể này?

Thấy nàng ta nhìn mình, Hòa Sĩ Khai hưng phấn nói: "Tới đây, trước tiên cởi xiêm áo ra, mới có thể phục vụ tốt bảo bối của ta được."

https://thuviensach.vn

"Nhưng, nhưng vẫn còn ở trong viện....."

"Viện thì thế nào? Lão tử mới vừa rồi sờ ngươi ** thì cũng không thấy ngươi nói gì?". Hòa Sĩ Khai không nhịn được lên tiếng. Thấy nàng ta vẫn còn do dự, hắn nhỏ giọng hứa hẹn nói: "Ngươi xem, người làm ta đều đuổi đi hết cả rồi. Vương phi yên tâm, vĩnh viễn sẽ không có người thứ ba biết quan hệ của ta và ngươi đâu".

Nghe đến đó, mặt Trịnh Du liền đỏ lên, hận ý cùng với cố ý, khiến cho nàng ta rốt cuộc cũng điên cuồng theo. Lập tức, từ từ vươn tay đến thắt lưng của mình..... Sau đó, run rẩy đi lên trước, quỳ gối trước mặt Hòa Sĩ Khai, nhắm hai mắt ngẩng đầu, run rẩy nâng thứ xấu xí của hắn ta lên, ngưng hô hấp ngậm vào trong miệng. Theo động tác đó c đồng nhất với cuộc đời cùng tương lai của nàng ta, toàn bộ đặt hết vào trong cuộc chơi này.

... ...

Ước chừng một lúc lâu sau, Trịnh Du đã bị chơi đùa đến mặt trắng như tờ giấy, trên thân thể, dấu vết bầm tím vương khắp nơi.

Hòa Sĩ Khai từ trên người nàng ta lật xuống, thong thả ung dung mặc quần áo vào. Sau đó tiến lên, tự đắc hả hê thưởng thức quý phụ trần truồng mà mình thèm thuồng đã lâu, rồi lại đưa tay bấm lên những dấu bầm tím trên ngực Trịnh Du, nghe thấy nàng ta khắc chế không được kêu đau một tiếng, hắn lắc lắc đầu, lên giọng thuyết đạo: "Chậc chậc, so với A Nguyệt ở hồng lâu vẫn còn kém xa". Tay của hắn vừa dao động trên người Trịnh Du, vừa hưởng thụ sự run rẩy cùng đau đớn của nàng ta vừa nói: "Nghe nói Trương Thị trời sinh quyến rũ tận xương? Ha ha, Trịnh thị ơi là Trịnh thị, da thịt này thật sự không bằng người, thật may là cho tới bây giờ ngươi vẫn chưa leo lên sập của Cao Trường Cung sập, nếu không, chỉ sợ hắn ta sẽ không giống hiện tại đâu, lập tức đã thỏa thuận hòa ly với ngươi từ lâu rồi".

https://thuviensach.vn

Vừa nói xong, liền thấy sắc mặt Trịnh Du đại biến, đột nhiên Hòa Sĩ Khai duỗi tay, nặng nề quăng một bạt tai, quát lạnh: "Đồ đĩ thõa, đến giờ này mà còn dám trưng ra sắc mặt đó với lão tử?". Mắng tới đây, hắn tự tay đẩy Trịnh Du không mảnh vải che thân ngã ra đất, gáy nàng ta đập vào sàn nhà, phát ra một tiếng "cộp" vang dội.

Không để ý tới cũng không kiên trì nổi nữa, Trịnh Du bắt đầu bật khóc, Hòa Sĩ Khai đi giày vào, sau đó đi tới trước mặt nàng ta đá đá mấy cái, nói: "Cút đi, cút đi, mấy ngày nữa ta sắp xếp xong xuôi sẽ thông báo cho ngươi."

Đợi Trịnh Du nhếch nhác mặc váy áo xong xuôi, dọn dẹp những dấu vết còn sót lại đâu vào đấy, hắn lại nhếch miệng cười nói: "Sau khi trở về nhớ bồi dưỡng thân thể cho tốt, xem《 Tố Nữ Kinh 》cho kỹ càng, đại gia ta thật không thích người cái gì cũng không hiểu như ngươi chút nào, chờ ngươi thông thạo chuyện giữa nam và nữ, gia sẽ gọi ngươi tới!".

Nghe đến đó, sắc mặt Trịnh Du liền trắng bệch, nàng ta vội vàng ngẩng đầu, run giọng nói: "Cái gì, sao lại còn có lần sau?"

"Dĩ nhiên!", Hòa Sĩ Khai đáp, âm trầm nhìn nàng ta chằm chằm, hả hê nói tiếp: "Chẳng lẽ ngươi còn tưởng rằng đây là một cuộc mua bán? Cút đi, đồ lăng loàn, khi nào gia cần sẽ cho người tới gọi ngươi!". Nói thật ra thì hắn rất ưa thích nhìn biểu tình của quý phụ ngày xưa luôn cao cao tại thượng, thần thánh không thể động tới trong nháy mắt dâng lên tuyệt vọng. Vì vậy tiếng nói vừa dứt, Hòa Sĩ Khai liền cười lên ha hả.

Trong tiếng cười sang sảng đó, hắn vừa vung tay, bước hình chữ bát nghênh ngang rời đi.

Cho đến khi hắn ta rời đi một đoạn xa, Trịnh Du mới chậm rãi khịu xuống, hai tay ôm mặt nghẹn ngào: Tại sao lại như vậy? Tại sao có thể như vậy? Trường Cung, tại sao ngươi không tới cứu ta?

https://thuviensach.vn

Không đúng, không đúng, ta phải mau chóng rời khỏi nơi này, ta muốn rời khỏi địa phương ghê tởm này! Trịnh Du lau nước mắt, giùng giằng bò dậy, sau khi vội vàng soi vào gương đồng sửa sang lại một phen, mới hấp tấp chạy ra ngoài.

Đảo mắt lại mấy ngày nữa đã trôi qua.

Ngày hôm đó, ánh mặt trời vào cuối thu, thật chói chang, chiếu lên trên người lại vô cùng ấm áp, cũng thoải mái cực kỳ.

Từ lúc Trương Khởi đi vào thư phòng đã hơn một canh giờ rồi, sau khi Lan Lăng Vương đi, nàng luôn nghĩ cần phải giúp đỡ hắn một tay, vì vậy liền cố gắng nhớ lại tất cả những kí ức, mặc kệ là quân sự, hay là nội vụ, thậm chí cả bản đồ, nàng đều tỉ mỉ ghi nhớ ở trong đầu.

Không chỉ như vậy, ngay cả binh thư 36 Kế mà Lan Lăng Vương để ở trong thư phòng, cũng bị nàng đọc không sót một chữ. Trương Khởi vốn thông tuệ, khi đã quyết ý làm chuyện gì đó, thì nghị lực này càng thêm kinh người.

Cũng không biết bận rộn bao lâu, chợt nghe thấy một loạt tiếng bước chân truyền đến: "Phu nhân, có công công tới truyền chỉ!"

Trong cung có người tới? Trương Khởi nhíu nhíu mày, nàng cầm ngọc bội Hồ hoàng hậu ban cho bỏ vào trong tay áo, rồi cất bước đi ra ngoài.

Truyền chỉ, là một thái giám trung niên, lão thái giám này trước kia cũng đã từng đến truyền này chỉ cho Lan Lăng Vương, Trương Khởi vừa nhìn liền nhận ra. Nghe lão nói xong, Trương Khởi liền hiểu, thì ra Hồ hoàng hậu ở trong cung nhàm chán, nghe nói Trương Khởi am hiểu kỳ nghệ, liền hẹn nàng đến đánh vài ván cờ.

"Xin công công chờ một lát!"

https://thuviensach.vn

"Phu nhân hữu lễ."

Trương Khởi quay trở lại, đổi một bộ xiêm áo màu đen, nàng nghĩ một chút, thuận tay lại cài lên trên tóc một cây trâm sắc bén. Trong lòng vẫn không yên, thậm chí nàng còn muốn mang theo đoản đao vào cung, nhưng nếu thế lại quá nguy hiểm, không cẩn thận, liền có thể bị người ta tóm lấy nhược điểm, đổ cho mình là thích khách.

Chuẩn bị thỏa đáng xong xuôi, Trương Khởi mang theo hai mươi hộ vệ, đi theo thái giám kia, tới thẳng hoàng cung.

Xe ngựa tiến vào hoàng cung không lâu, hai mươi hộ vệ Trương Khởi mang tới liền bị ngăn lại. Chỉ còn lại mình nàng đi theo sau lão thái giám, lần lượt vòng qua mấy vườn hoa đi về phía trước.

Đi một hồi, thái giám này liền nói: "Phu nhân, đến rồi!".

Trương Khởi ngẩng đầu nhìn lầu các vô cùng bình thường trước mắt, nhíu nhíu mày nói: "Hoàng hậu nương nương ở nơi này."

Thái giám kia lập tức đáp: "Tất nhiên!"

Nhưng nàng cảm thấy, người như Hồ hoàng hậu luôn thích hưởng thụ cùng với kích thích, cho nên sẽ không thích đến những nơi mộc mạc thanh tịnh, thích hợp tu thân dưỡng tính như thế này.

Thấy nàng dừng bước, thái giám kia liền cất giọng the thé: "Lan Lăng Vương phu nhân, thế nào không đi nữa?".

Trương Khởi quay đầu lại nhìn hắn một cái, thấy sắc mặt lão ta vẫn như thường, liền cúi đầu lên tiếng: "Vâng", rồi tiếp tục tiến lên.

Gian nhà trống rỗng, trên chiếc bàn đá chỉ bày một bàn cờ tinh mỹ, ngoại trừ mấy cung tỳ cũng không có ai khác. Thái giám kia lại nói: "Phu nhân

https://thuviensach.vn

xin đợi một lát". Dứt lời, liền xoay người đi tìm Hoàng hậu.

Trương Khởi vừa ngồi xuống, một cung tỳ lập tức bưng một đĩa điểm tâm lên, một cung tỳ khác bê một chiếc mâm gỗ tinh mỹ đến, rồi quỳ gối trước mặt nàng thưa: "Đây là cháo tổ yến do Hoàng hậu nương nương ban thưởng, Hoàng hậu nói, tránh cho lúc đánh cờ, thể lực phu nhân không đủ, muốn ăn vạ thối lui".

"Tạ nương nương". Trương Khởi liền đưa tay tiếp nhận.

Cầm bát cháo trên tay, ánh mắt quét qua bàn cờ, trong lúc bất chợt, Trương Khởi nghiêm túc nghĩ: không đúng! Hồ hoàng hậu không thể nào biết là ta là người thích đánh cờ!

Kỳ đạo là cái gì? Là tĩnh trong tĩnh, đi một bước đã phải nghĩ đến mười bước tiếp theo! Đây là mục đích để người thông minh tu thân dưỡng tính, tôi luyện tâm trí. Mà Hồ hoàng hậu là ai? Một kỹ nữ được vinh sủng một bước bay lên cành cao, bình sinh chỉ trầm mê trong thế giới nam nữ, không thể nào có ham thích đánh cờ!

Không tốt, là Cao Trạm!

Thấy Trương Khởi bưng chén cháo lên nhưng lại không uống, cung tỳ kia liền tức giận nói: "Lan Lăng Vương phu nhân, sao thế, người sợ cháo này có độc chăng?". Lời này, quả nhiên nói trúng tim đen của nàng!

Trương Khởi liền cười một tiếng, nàng ngẩng đầu lên đáp: "Không dám, ta chỉ sợ trong cháo này có độc!".

Tuyệt đối không ngờ rằng nàng lại trả lời như vậy, sắc mặt của cung tỳ kia lập tức biến đổi, ánh mắt cũng có chút tránh né .

Không được, không thể cho nàng ta đoán ra được!

https://thuviensach.vn

Trương Khởi từ trước đến giờ hành động lúc nào cũng quả quyết, lập tức nàng chỉ tay ra cửa, bén nhọn, thê lương kêu lên: "Có thích khách —— có thích khách ——"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Áp Giải Trịnh Thị Đến!

Trương Khởi vừa cất tiếng thét chói tai, đám cung tỳ liền hoảng hốt, bọn họgấp gáp quay đầu nhìn về phía sau, nhưng cửa chính đã bị che một nửa, ởđâu có thích khách chứ?

Lúc này, Trương Khởi lại chỉ vào cửa sổbên trái, rồi tiếp tục kêu lên: "Thích khách ở đây, thích khách ở trongnày ——", nàng chỉ về phía cửa sổ, bản thân dường như đã bị kích thíchcực lớn, hắng giọng thét lên, âm thanh bén nhọn mà thê lương, giống nhưmưa kiếm xé rách không gian, truyền ra phía xa.

Chúng cung tỳ lại theo hướng tay của nàng nhìn sang, nhưng ngoài cửa sổ lại không mộtbóng người. Đầu tiên tất cả liền ngẩn ngơ, sau đó quay đầu lại, kinhngạc nhìn Trương Khởi, nhìn nàng vẫn không ngừng gào thét ba chữ "Cóthích khách", đầu óc cũng trở nên mơ hồ, thật sự không hiểu nàng làm như vậy có ý đồ gì! Riêng cung tỳ vừa daagn cháo cho Trương Khởi phản ứngkịp, nhưng nàng ta lại nghe thấy tiếng trống giòn giã cùng tiếng bướcchân dồn dập từ xa vọng lại, lời quát mắng vừa muốn bật ra liền nghẹntắc trong cổ họng, hơn nữa, trong tiếng kêu la kiên trì của Trương Khởicòn lùi về phía sau mấy bước.

Ở hoàng cung, chuyện gì có thểkhiến cho đám thị vệ hốt hoảng? Đó chính là ba chữ "Có thích khách" này. Vì vậy, tiếng kêu Trương Khởi vừa bật ra, tựa như tổ ong bị đâm chọc,ngay lập tức vô số tiếng bước chân vang lên, hơn nữa tiếng bước chân kia càng ngày càng gần.

"Thích khách ở chỗ nào?"

https://thuviensach.vn

"Nơi nào cóthích khách?", một tiếng rồi lại một tiếng hỏi thăm gấp gáp vang lên,càng ngày càng nhiều tiếng bước chân chạy về phía này.

Trong nháy mắt, Trương Khởi nghe được đám thị vệ đồng thời kêu: "Hòa Công."

"Xảy ra chuyện gì?", giọng nói của Hòa Sĩ Khai tuy cố tự trấn định, nhưng lại không che giấu được hốt hoảng.

"Bẩm Hòa Công, nơi này có người đang la hét rằng có thích khách."

"Nơi này có thích khách?", Hòa Sĩ Khai hốt hoảng hỏi, sau đó là tiếng bướcchân gấp gáp đi về phía này, chỉ nghe rầm một tiếng, hắn ta đã xông vàobên trong, chạy phía sau còn có cả mười thị vệ đầu đầy mồ hôi.

Hòa Sĩ Khai vừa vọt vào, liền thấy được Trương Khởi đang hốt hoảng thétlên. Liếc mắt nhìn sang cung tỳ đưa cháo, hắn ta nghiêm giọng, lạnh lùng quát: "Im miệng ——"

Tiếng quát vừa ra, Trương Khởi lập tức ngậmmiệng. Có điều tư thái thướt tha yêu kiều như phù dung, bộ xiêm y màuđen càng tôn lên cái eo nhỏ nhắn như nhuyễn ngọc. Chống lại ánh mắt củamọi người là đôi mắt trong trẻo mở to, nước mắt càng không ngừng rơixuống như hoa lê đái vũ. Lệ từ trong hốc mắt, nhộn nhạo nhẹ nhàng nhưnước hồ thu, rưng rưng tỏa làn sương mờ ảo, chỉ chớp một cái liền tỏa ra biết bao phong tình, đập vào trong mắt Hòa Sĩ Khai liền mềm nửa bênxương.

Đang lúc ấy thì, một tràng tiếng bước chân dồn dập phíasau vang vọng đến, hắn chợt bừng tỉnh, vội vã dời mắt, rồi lạnh lùngquát mấy cung tỳ: "Ai nói có thích khách ở đây?"

"Hòa Công, làta!". Trương Khởi cố tự trấn định, nàng nghiêm mặt chỉ ra ngoài cửa sổ,run giọng nói: "Mới vừa rồi ta thấy được một bóng lưng,

https://thuviensach.vn

người nọ chạytrốn thật nhanh, trong tay còn cầm một cây đao, thật, ta thấy rõ ràng,Hòa công, ngươi phải tin tưởng ta!"

"Ở đâu?". Không đợi Hòa SĩKhai đáp trả, một người vội vàng xông lên trước hỏi thăm, chính là Thống lĩnh thị vệ có nhiệm vụ bảo vệ an toàn trong cung.

"Chính là hướng kia, hắn vừa mới chạy hướng đó?".

"Nhanh, các ngươi nhanh đi lục soát!". Thống lĩnh thị vệ kia ra lệnh xong, liền quay đầu cau mày nói với Trương Khởi: "Lan Lăng Vương phu nhân, làm sao người lại ở chỗ này?". Đối mặt với vẻ kinh sợ của tuyệt đại giai nhân,giọng nói của hắn tràn đầy thương tiếc.

Mà những lời này của hắn, quả thực đã hỏi tới mấu chốt rồi.

Đúng vậy, sao Trương Khởi lại xuất hiện ở nơi này chứ? Là ai dẫn nàng tớiđây? Chỉ cần một câu nói thôi, một câu thôi liền có thể khiến Hòa SĩKhai hiện nguyên hình!

Trong nháy mắt, mồ hôi lạnh trên trán HòaSĩ Khai tuôn ra như mưa, trong ánh mắt ti hí, cũng đã hiện lên tia ácđộc kèm theo sợ hãi.

Đang lúc ấy thì, Trương Khởi xoay đầu lại,mắt nàng trong trở như nước hồ thu, yên lặng liếc hắn một cái, rồichuyển sang Thống lĩnh thị vệ, tiếp tục liếc nhìn hai đại thần đang gấpgáp chạy tới, nhỏ nhẹ nói: "Hoàng hậu nương nương ban cho ta một miếngngọc bội, để ta tự do ra vào cung cấm....."

Nàng đây là đangthay mình giải vây! Hòa Sĩ Khai nhanh chóng phản ứng, lập tức tiếp lời:"Hoá ra là như vậy, có điều Tiểu Anh, ngươi dẫn đường thế nào mà lại dẫn phu nhân tới nơi này?". Sau khi hung hăng mắng cung tỳ kia một trận,Hòa Sĩ Khai liền nhìn sang Trương Khởi, khom người cười nịnh nọt: "Nhưng quả thật phu nhân tới không khéo rồi, mới vừa rồi ta

https://thuviensach.vn

đến gặp nươngnương, bọn họ nói nương nương đã ngủ rồi. Nếu không, ta đưa phu nhânxuất cung nhé?". Hắn cung kính mà thành khẩn nói, thấy Trương Khởi nhìnmình, liền vung tay lên, ra lệnh: "Người tới, đi kêu bọn hộ vệ của LanLăng vương phu nhân đến đây!".

Xem ra cũng có chút thành ý.Trương Khởi liếc hắn một cái, nói: "Cũng được!". Nàng rũ mắt, ôn ôn nhunhu hỏi: "Nhưng, chuyện thích khách kia, không cần hỏi ta gì nữa sao?"

Hòa Sĩ Khai vung tay lên, nghiêm túc đáp: "Phu nhân chính là thịt trên đầuquả tim Lan Lăng Quận Vương, chuyện như thế, phu nhân nói phải là phải,phía sau tự có người giải quyết". Tiếp đến liền vươn tay, nói: "Phunhân, mời!"

"Hòa Công vất vả rồi."

Trương Khởi chậm rãi bước đi ra.

Đi tới đi lui, Hòa Sĩ Khai và Trương Khởi đi song song với nhau. TrươngKhỏi nhìn sang tên tiểu nhân vẫn một mực cung kính bên cạnh, cánh môikhẽ mở, nhàn nhạt nói: "Hòa Đại nhân có thể nói cho ta biết, đây là chủ ý của ai không? Là người nào khiến cho Hòa Đại Nhân phải xuất ra kế sáchbắt rùa trong chậu này?".

Nàng mỉm cười, lại nói tiếp: "Hòa ĐạiNhân tiền đồ vô lượng, lại cùng A Khởi và Lan Lăng Vương không thù không oán, không thể tự nhiên làm ra chuyện ngu xuẩn bực này. Theo A Khởi,nhất định là có người đứng sau, coi Hòa Đại Nhân thành công cụ để sai sử rồi, có đúng hay không?". Nàng biết rõ, tên tiểu nhân này có ảnh hưởngnhư thế nào đối với Cao Trạm, có cái gọi là thà đắc tội quân tử chứkhông thể đắc tội tiểu nhân, vì Cao Trường Cung, cũng vì chính bản thânmình, nàng quyết định nhường một bước, mà không phải đối địch với hắn.

https://thuviensach.vn

Nghe Trương Khởi nói, Hòa Sĩ Khai không khỏi thầm than một tiếng: nghe tiếng Trương thị thông tuệ đã lâu, quả nhiên bất phàm.

Hắn lại căm hận đáp: "Là Trịnh Du."

Trịnh Du? Nàng lại có thể sai khiến Hòa Sĩ Khai? Chẳng lẽ là người của gia tộc Trịnh thị ở phía sau trợ lực?

Trầm ngâm suy nghĩ, Trương Khởi khẽ cúi chào Hòa Sĩ Khai: "Đa tạ Hòa Công đã thông báo cho biết. Ai, đây là chuyện trong nhà Trường Cung, lại khiếnHòa Công mệt mỏi!". Ngẩng đầu lên, nàng mỉm cười nói: "Thật may là hoàng hậu nương nương cũng không biết chuyện, Hòa Công thấy sao?"

Loại chuyện dối trên gạt dưới, mượn nơi hoàng cung Thần Thánh chi địa mà làm ra hành vi tư lợi, đừng nói đến Hoàng hậu, mà ngay cả Hoàng đế, cũngkhông thể chấp nhận được? Lại nói, Hòa Sĩ Khai ngược lại còn bị Trươngthị nắm đằng chuôi.

Trong lòng không khỏi căm giận Trịnh Du, HòaSĩ Khai thận trọng hướng Trương Khởi thi lễ, rồi nói: "Phu nhân nói quálời, lão phu có thể bảo đảm, chuyện như thế này, về sau sẽ không có."

"Thật chứ?"

"Quân tử không nói đùa!"

"Được, ta sẽ tin Hòa Công". Ném ra những lời này, Trương Khởi uyển chuyển đira, nàng vội vàng bước tới chỗ hai mươi hộ vệ, dưới sự bảo vệ của họnhanh chóng bước lên xe ngựa.

Nhìn chiếc xe có khắc dấu hiệu củaphủ Lan Lăng Vương chậm rãi rời đi, Hòa Sĩ Khai sờ sờ lên cằm, thầmnghĩ: Trương thị này chẳng những mỹ mạo xinh đẹp khác thường, mà tâm trí thật cũng không đơn giản.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó hắn lại muốn nói: Còn córất nhiều cạm bẫy vẫn chưa sử dụng, thôi, thôi, cũng nên rút luithôi..... Thật kỳ quái, phụ nhân kia sao có thể phát hiện sơ hở chứ?Nếu thế thì quá thông tuệ hơn người rồi?

Hòa Sĩ Khai cúi đầu đixa, lúc này một chút cũng không nghĩ việc mình khai ra Trịnh Du sẽ đẩynàng ta vào con đường nào. Quý phụ này hắn thèm thuồng đã lâu, hiện tạingủ cũng đã ngủ, kể cả có chết không toàn thây, thì cũng có quan hệ gìtới hắn đâu? Thế gian này có rất nhiều nam nhân, trước kia hắn muôn vànân cần, cũng là vì muốn chiếm được thân thể của phụ nhân kia. Một khi đã chiếm được, lập tức sẽ vứt bỏ đi như giày rách.

Trương Khởi ngồi ở trong xe ngựa, nàng nhắm mắt lại, lẳng lặng lắng nghe tiếng bánh xe"lộc cộc" lăn trên đường, im lặng không nói gì.

Thành Sử thấy thế liền đến gần xe ngựa, nhỏ giọng hỏi: "Phu nhân, có phải đã xảy rachuyện gì hay không?". Hỏi xong, trong giọng nói của hắn mơ hồ tức giận. Bọn họ ai cũng đều biết, Quận Vương đối với phu nhân trước mắt này coitrọng bậc nào, lần này Quận Vương cùng các đồng liêu ra sa trường chiếnđấu đẫm máu, bọn họ lưu lại mảnh đất bình yên này, nếu ngay cả phu nhâncũng không bảo vệ được, thì có chết một vạn lần cũng không đủ!

Trương Khởi "ừm" một tiếng, nhỏ giọng nói ra: "Mới vừa rồi, thái giám kia giảtruyền ý chỉ Hoàng hậu, bọn họ dẫn ta đến một chỗ xong, liền có một cung nữ dâng lên một chén cháo tổ yến, thật may là ta cảm thấy những vẻ mặtcủa người này không đúng, liền hô to"có thích khách", mới có thể dẫn thị vệ trong hoàng cung tới. Cũng làm cho Hòa Sĩ Khai không thể không hiệnthân."

Trương Khởi rũ mắt, lẳng lặng nói: "Mới vừa rồi Hòa SĩKhai nói cho ta biết, là Trịnh thị sai khiến hắn làm như vậy". Nàng vừanói xong, liền nghe được tiếng nghiến răng ken két của Thành Sử, một hồi lâu, hắn mới cung kính hỏi: "Phu nhân muốn xử lý thế nào?".

https://thuviensach.vn

"Sau khi về phủ, các ngươi áp giả Trịnh thị tới đây!". Nàng nói là áp, màkhông phải là mời, trong lời nói kia còn mang theo vài phần sát ý cùngtàn nhẫn, Thành Sử liền nghiêm nghị lên tiếng: "Vâng."

Một tỳ nữ nấp ở đằng sau gốc cây, khi nhìn thấy xe ngựa Trương Khởi rẽ vào trong phủ liền vội vã xoay người chạy về Tây Uyển.

Không bao lâu, tỳ nữ kia liền chạy đến nơi. Trong viện, Trịnh Du đang ngâmnga hí khúc, hiển nhiên tâm tình của nàng ta đang cực tốt, vừa ngâm nga, vừa sai chúng tỳ nữ giơ gương đồng, để ngắm nghía y phục mới trên người mình.

... ... Hòa Sĩ Khai đã nói, hôm nay sẽ động thủ. Nghĩ đếnviệc chậm nhất là từ ngày mai trở đi, sẽ nghe được tin về cái chết củaTrương thị, liền mở cờ trong bụng! Chỉ chờ nàng ta vừa chết, chỉ cầnnàng ta vừa chết, cả phủ Lan Lăng Vương to như vậy, cùng với TrườngCung, tất cả đều là của nàng ta!

Tất cả đều là của một mình nàng ta!

Tuy nhiên đang vui mừng không dứt, Trịnh Du lại lo lắng cúi thấp đầu nhìnvào bụng mình. Trước khi Trường Cung trở lại, nàng ta ngàn vạn lầnkhông thể hoài thai.

Ở thời đại này, các biện pháp ngừa thai thật không hiệu quả, như chỗ Trương Khởi nhờ thuật ngừa thai được truyền từtrăm năm của dòng chính nữ Trương thị, mà vẫn mắc phải sai lầm, huốngchi là gia tộc người Hồ mới hình thành ở nước Tề?

Dĩ nhiên, sâutrong nội tâm Trịnh Du, không chỉ lo lắng một điểm này, thái độ kia củaHòa Sĩ Khai, rõ ràng cho thấy muốn cùng nàng ta làm chồng hờ vợ tạm lâudài, lần kia làm hai lần thì cũng thôi đi, nhưng làm nhiều rồi, nàngthật sợ Cao Trường Cung sẽ phát hiện ra.

https://thuviensach.vn

Không, hắn không thể nào phát hiện được! Vì ngay cả Hòa Sĩ Khai cũng không cách nào chịu đượclửa giận của Cao Trường Cung, cho nên hắn ta sẽ không để cho chuyện nàybị phanh phui . Có lẽ, nàng ta không cần phải lo lắng, đúng, không cầnphải lo lắng!

Đè xuống lo lắng trong lòng, Trịnh Du lần nữa lại ngâm nga hí khúc .

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Bại Sự

Trong khi nàng ta sung sướng hát hí khúc, thì tỳ nữ vội vàng tiến lên, đi tới sau lưng Trịnh Du năm bước, cúi đầu bẩm: "Bẩm Vương phi, Trương thị trở lại ——"

Trương thị trở lại!

Từ nữ kia nói Trương thị đã trở lại!

"Ầm" một tiếng, dưới sự kinh hãi của Trịnh Du, nàng ta lui về sau, hẫng chân đụng phải cây cột, làm nó đổ ập xuống đất.

Trong âm thanh ầm ĩ đó, đám người hầu đang vui vẻ vì tâm tình Trịnh Du đang thật cao hứng cũng đồng loạt cả kinh. Bầu không khí trở nên lặng ngắt như tờ, Trịnh Du từ từ quay đầu, nàng ta nhìn chằm chằm vào tỳ nữ vừa bẩm báo, cơ mặt không khống chế được mà giật giật, có lẽ là quá căng thẳng cho nên gương mặt vốn được coi là xinh đẹp, trong nháy mắt trở nên âm trầm đáng sợ .

"Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa?". Rõ ràng là giọng nói rất dịu dàng, nhưng lại khiến cho tỳ nữ kia sợ đến mức không ngừng run rẩy. Tỳ nữ lắp bắp nói: "Bẩm …Vương phi, nô tỳ vừa ra ngoài xem xét, mới vừa… mới vừa rồi nhìn thấy được Trương thị, nàng ấy đã trở lại".

"Trương thị trở lại?"

"Đúng, đúng vậy!"

https://thuviensach.vn

"Vậy nhìn bọn họ, có tốt không?"

Tỳ nữ kia nghe không hiểu, nàng ta ngẩng đầu lên nhìn Trịnh Du, lúng ta lúng túng nói: "Ý của Vương phi là?". Thấy sắc mặt Trịnh Du âm trầm xuống, nàng ta sợ hết hồn, vội vàng nói tiếp: "Tốt, rất tốt, vẫn giống y như bình thường ạ!"

Vẫn giống như bình thường sao? Chẳng lẽ, Hòa Sĩ Khai đã lùi kế hoạch lại? Đúng, nhất định là như vậy!

Hòa Sĩ Khai kia cũng thật là vô năng, một kế hoạch đơn giản như vậy mà lại còn trì hoãn, Hừ!

Trịnh Du vừa nghĩ đến đây, liền nghe thấy bên ngoài truyền đến một loạt tiếng bước chân, ngay sau đó, "Rầm" một tiếng, cửa viện nặng nề bị đẩy ra, Thành Sử mang theo hai mươi hộ vệ trong tay cầm trường thương vọt vào.

Thành Sử vốn là con cháu nhà quan, người dong dỏng cao, dáng vẻ tuấn tú nho nhã, thấy hắn mặt lạnh vọt vào, Trịnh Du không tự chủ lui về sau, sau lưng mồ hôi lạnh chảy xuốngròng ròng. Lòng bàn tay, càng thêm ẩm ướt.

Trong tiếng bước chân dồn dập của đám hộ vệ, Thành Sử nhìn chằm chằm vào Trịnh Du, không đợi nàng ta mở miệng, cũng không đợi người hầu cửa lên tiếng trách móc, liền tay phất tay, trầm giọng ra lệnh: "Người tới, bắt giữ Trịnh thị lại!"

"Vâng."

Bốn hộ vệ bước nhanh đến phía trước, bọn họ gạt đám người hầu bên cạnh Trịnh Du sang một bên, sải bước đi tới trước mặt nàng ta.

Lúc này Trịnh Du mới bừng tỉnh. Mặt nàng ta tái đi, cơ thể vì cố gắng khống chế sợ hãi mà không ngừng run rẩy, nhỏ giọng quát lên: "Đám nô tài

https://thuviensach.vn

các ngươi muốn làm gì?"

Nô tài? Sắc mặt của Thành Sử đại biến, hắn cũng không thèm để ý tới Trịnh Du, tiếp tục ra lệnh: "Niêm phong cửa viện, tất cả mọi người không cho phép ra vào".

"Vâng."

"Còn đứng ngây đó làm gì? Giải Trịnh thị đi gặp phu nhân!"

Khi nghe thấy câu này một lần nữa, Trịnh Du đã hắng giọng hét rầm lên: "Nô tài to gan! Ta là Vương phi của các ngươi! Là thê tử mà Quận Vương các người cưới hỏi đàng hoàng! Là của đương gia chủ mẫu! Các ngươi lại dám nghe theo lệnh của ả thiếp thất không có danh phận kia áp chế chủ mẫu sao?"

Nàng ta lớn tiếng quát mắng, khiến bốn hộ về đang tiến lại gần ngẩn ra, không khỏi quay đầu nhìn về phía Thành Sử.

Thành Sử mặc cho nàng ta mắng chửi, đợi đến lúc nàng ta dừng lại thở thì hắn mới trầm mặt quát lên: "Chặn miệng nàng ta lại, lập tức dẫn đi!"

"Vâng."

Lần này, chúng hộ vệ không để ý đến việc Trịnh Du giãy giụa cùng chửi rủa nữa, nhét khăn tay vào miệng, rồi bắt chéo hai tay của nàng ta ra sau lưng rồi lập tức dẫn ra ngoài, bỏ lại đám người hầu đang nơm nớp lo sợ, không biết phải làm gì cho phải.

Đám người Thành Sử đang áp giải Trịnh Du đi tới chính viện thì Phương lão vội vàng chạy tới. Lão xông vào trong sân, sải bước đi về phía Thành Sử nhỏ giọng nói: "A Sử, đã xảy ra chuyện gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Thấy Phương lão đến, Thành Sử cung kính thi lễ, rồi tức giận nói: "Phương lão, có lẽ không biết, Trịnh thị này lại dám cấu kết với Hòa Sĩ Khai, muốn mưu hại Trương phu nhân".

Nói tới chỗ này, Thành Sử chỉ sợ Phương lão không tin, lại nói: "Mới vừa rồi ở trong cung, suýt nữa đã gây ra đại họa không thể vãn hồi, thật may là phu nhân thông tuệ mới có thể hóa giải được thế cục". Nói xong, hắn nhìn Phương lão, hỏi: "Phương lão, ngài tin không?"

Phương lão thở dài một tiếng, gật đầu nói: "Ta tin!". Rồi lão quay sang nhìn Trịnh Du, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Phụ nhân này, tâm tính đã đại biến, cho dù nàng ấy làm ra chuyện gì, ta cũng sẽ không thấy lạ". Nói xong, lão thở dài một tiếng, lắc lắc đầu, lại nói: "Các ngươi nói với phu nhân nói, xin nàng mặc ý xử trí, chỗ Trường Cung, lão bộc sẽ cùng phu nhân chịu trách nhiệm!"

"Vâng."

Trong chính viện, Trương Khởi đang ngồi trên sập, phía sau nàng là mười hộ vệ hùng dũng. Đám người Thành Sử sau khi áp giải Trịnh Du đến trước mặt nàng, liền tiến lên giật chiếc khăn trong miệng Trịnh Du ra.

Cơ hồ là khăn tay vừa rơi xuống, Trịnh Du liền bén nhọn kêu lên: "Trương thị A Khởi, một tiện thiếp như ngươi, lại dám đối xử với chủ mẫu như thế? Quả thật to gan!". Nói đến đây, nàng ta lại mắng: "Ngươi đừng cho rằng Trường Cung không có ở đây, thì ngươi muốn làm gì thì làm, tiểu tiện nhân, ta cho ngươi biết, ta cùng với Trường Cung từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, so với huynh muội, tình cảm còn sâu đậm hơn nhiều. Ngươi dám khi dễ ta, cho dù hiện tại hắn không biết, nhưng mười năm, tám năm sau hắn cũng sẽ truy cứu thôi!"

Trương Khởi ngồi ở trên sập, nàng lẳng lặng nhìn Trịnh Du, lẳng lặng lắng nghe nàng ta thóa mạ. Cho đến khi giọng của nàng ta bắt đầu khàn

https://thuviensach.vn

khàn, mới lạnh lùng nói: "Mệt rồi?".

Sắc mặt Trịnh Du liền xanh mét.

Nhìn sắc mặt nàng ta như vậy, Trương Khởi tốt bụng đề nghị: "Ngươi còn có gia tộc, ngươi có thể mang gia tộc ra để uy hiếp ta."

Trịnh Du ngẩn ngơ, nàng ta đang muốn mang gia tộc ra để uy hiếp Trương Khởi. Nhưng, gia tộc của nàng ta cũng chỉ là một thế gia mới phất, trước kia nhờ có mối quan hệ thân cận với Lâu Thái hậu mới thế, hiện tại Lâu Thái hậu đã thất thế, người trong tộc lại không có ai nắm binh quyền trong tay, ở trước mặt Cao Trường Cung, bọn họ luôn thấp hơn một cái đầu, hiện tại mà lấy ra, dường như tác dụng cũng không lớn.

Không đúng, Trịnh thị không đáng tin, nhưng không phải vẫn còn có Cao thị sao? Đang nghĩ tới đây, nàng ta lại nghe thấy Trương Khởi nói: "Đúng rồi, ngươi còn có thể mang nhất tộc Cao thị tới dọa ta, dù sao, ngươi cũng là Vương phi được ghi tên trên tộc phổ của Trường Cung có đúng hay không?"

Cao Trường Cung, ái thiếp diệt thê, nổi tiếng khắp thiên hạ, nhất tộc Cao thị sao có thể quản được hắn, nếu không đã sớm rat ay từ lâu rồi, nàng ta cũng sẽ không phải đặt chủ ý lên trên người của Hòa Sĩ Khai làm gì. Bọn họ không được, thật sự không được.

Thấy sắc mặt Trịnh Du càng tái xanh, Trương Khởi khẽ mỉm cười: "Nếu như A Du cảm thấy gia tộc Cao thị không ép được ta, còn có thể mang Hoàng đế bệ hạ ra mà. Ngươi ở Nghiệp thành nhiều năm như thế, chắc hẳn luôn có giao tình với Bệ hạ hứ?"

Bệ hạ, đúng vậy, có thể tìm Bệ hạ! Không đúng, không đúng, tiện nhân này đã trực tiếp trói mình lại, chắc hẳn đã nghe được sự thật từ miệng của Hòa Sĩ Khai, hiện tại đã xác nhận nàng ta là người xuống tay. Ngay cả Hòa

https://thuviensach.vn

Sĩ Khai cũng bán đứng mình, chỗ Bệ hạ nàng ta lại không có giao tình, làm sao có thể hữu dụng?

Rốt cuộc thấy sắc mặt Trịnh Du tái nhợt, Trương Khởi mới từ từ đứng lên, nàng uyển chuyển thướt tha đi vài bước vòng quanh Trịnh Du, rồi dừng lại, chậm rãi nói: "Nếu những người đó đều không giúp được ngươi, vậy cũng không trách được ta".

Nàng từ trong lòng móc ra một tờ giấy, đặt lên trên bàn, rồi lẳng lặng nói: "Đây là của ngươi, cầm lấy, trước khi trời tối cút ra khỏi phủ Lan Lăng Vương!".

Cái gì? Trịnh Du muốn mỉa mai trả lời lại, nhưng trong lòng lại không ngừng khủng hoảng, cúi đầu nhìn về phía tờ giấy kia.

Trên mặt giấy Tuyên thành trắng muốt, hai chữ to rõ ràng hiện ra ở trước mặt.

"Hưu —— thư ——"

Là Hưu thư! Lại là một tờ Hưu thư! Phía dưới, Cao Trường Cung đã ký tên, ấn triện rõ ràng!

Thật sự là Hưu thư! Trường Cung cư nhiên đã sớm chuẩn bị Hưu thư cho nàng ta!

Mặt Trịnh Du trắng như tờ giấy, nàng ta vội vàng xông lên trước, muốn cầm tờ giấy lên xé nát, vừa vọt tới một bước, hai hộ vệ đã tiến đến chắn trước mặt!

Đi tới không được, sự thật đã rõ rành rành, trong khoảng thời gian ngắn, tuyệt vọng ngút ngàn cùng sợ hãi, còn có cả nỗi khổ sở bi thương không nói ra được, nàng ta thật không dám tin, chân mềm nhũn, tê liệt ngã xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

Trịnh Du tê liệt ngã xuống trên mặt đất không lâu, đột nhiên phản ứng kịp, nàng ta khàn giọng kêu lên: "Đó là giả, chắc chắn là giả! Trường Cung sao có thể viết Hưu thư cho ta?".

Trước khi đi, rõ ràng hắn đã hẹn ước Hòa ly với nàng ta, còn nói xem nàng ta là muội muội của mình. Một người như hắn, cho tới bây giờ, lời hứa luôn đáng giá nghìn vàng, làm sao còn có thể viết một phần Hưu thư khác nữa? Nhất định là Trương thị đã giở trò quỷ!

Nghĩ tới đây, Trịnh Du oán hận nhìn chằm chằm Trương Khởi, hận đến cắn răng nghiến lợi, mặt mũi dữ tợn kêu lên: "Cái đó là giả , là giả! Ngươi không lừa được Trường Cung đâu, ngươi sẽ khiến hắn chán ghét! Nhất định sẽ như thế!"

Nghe Trịnh Du khàn giọng chửi mắng, Trương Khởi cong cong môi, chậm rãi nói: "Cái này là thật hay giả, thật ra thì không quan trọng", nhìn Trịnh Du, nàng lại nói tiếp: "Thật sự chẳng hề quan trọng, ngươi không cảm thấy như vậy sao?"

Trương Khởi đi từng bước một đến trước mặt Trịnh Du, cúi đầu, từ trên cao nhìn xuống, nhìn vẻ mặt oán hận cùng sợ hãi đến mức vặn vẹo của nàng ta, Trương Khởi nhàn nhạt nói: "L:úc ngươi và Hòa Sĩ Khai cấu kết với nhau, lừa ta đến hoàng cung thì Hưu thư đã không còn quan trọng rồi, ngươi không cảm thấy thế sao?"

Trịnh Du nghiêm mặt kêu lên: "Ta không có, ta mới không có!". Nàng ta vội vàng chuyển sang Phương lão, chảy nước mắt nói: "Phương lão, ta thật sự không có, nàng ấy gạt người, nàng ấy muốn đuổi ta đi, muốn độc chiếm Trường Cung".

Lưng của Phương lão dường như còng hơn một chút, lão đi lên trước hai bước, cúi đầu nói: "A Du, Hưu thư là thật, Trường Cung trước khi đi đã giao cho lão nô, nói là nếu như người làm chuyện gì thật có lỗi với A Khởi

https://thuviensach.vn

thì hãy để cho nàng ấy đưa ra". Dừng một lát, Phương lão lại nói: "Lúc đi Trường Cung còn nói, gần đây tính tình của người có điểm hơi cổ quái, thâm trầm không phải người bình thường có thể so sánh được. Hắn không thể bởi vì nhất thời không đành lòng, mà khiến A Khởi bị tổn thương. Cho nên, hắn đã sớm chuẩn bị trước hưu thư này".

Giọng nói của Phương lão trầm thấp chậm chạp, mang theo chút đau lòng cùng chút giải thoát.

Đối mặt với Trịnh Du, tình cảm của lão vẫn luôn phức tạp.

Phương lão, người mà Trịnh Du quen biết đã lâu, tất nhiên nàng ta cũng biết, chuyện đại sự bậc này lão không thể nào nói láo được.

Lắng nghe chăm chú, Trịnh Du ngây người không phản ứng, nàng ta vô thức nhìn vào miệng Phương lão lúc mở lúc đóng, những lời lão nói phía sau, một chữ cũng nghe không lọt. Trong đầu chỉ ong ong quay cuồng, vang vọng một câu: "Lúc đi Trường Cung còn nói, gần đây tính tình của người có điểm hơi cổ quái, thâm trầm không phải người bình thường có thể so sánh được. Hắn không thể bởi vì nhất thời không đành lòng, mà khiến A Khởi bị tổn thương....."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 226: Rốt Cuộc Hòa Ly

Hắn bởi vì tính tình nàng ta trở nên cổ quái? Nhiều lúc âm trầm không phải người bình thường có thể đo lường được? Hắn không thể bởi vì bản thân nhất thời không đành lòng, mà khiến tiện nhân này bị tổn thương, dù chỉ là một chút?

Thì ra là trong mắt hắn, mình đã biến thành một phụ nhân ác độc, đã sớm là phụ nhân ác độc rồi ! Hắn đã sớm nghĩ chu toàn, cũng đã sớm viết sẵn Hưu thư. Chuẩn bị tốt chờ nàng ta bước chân vào, nhớ đến những năm tháng khi còn bé, nàng ta chân ngắn lẫm chẫm đi theo phía sau hắn, gọi "Hiếu Quán", rồi khóe mắt lấp lánh ánh lệ, nấp ở phía sau hắn, nhìn hắn vì mình liều mạng với người khác. Sau này lấy được lòng kế mẫu, cuộc sống của nàng ta cũng dần dần tốt hơn, hắn cũng không còn là một hoàng tử cơ hàn nghèo túng nữa. Lớn hơn một chút, nàng đứng ở bên này tường rào, nhìn thiếu niên ngày nào càng ngày càng có tư thái thế gia trâm anh, cũng càng ngày càng trở nên tuấn mỹ. Đại đa số thời điểm, hắn đều có thể cảm nhận được ánh mắt của nàng dõi theo, sẽ tự nhiên quay đầu lại khẽ mỉm cười.

Chính nụ cười ấm áp như mùa xuân ấy đã làm cho nàng ta không thể nào quên được, khắc sâu vào tận trong tâm khảm.

Về sau, khi đã trưởng thành, có thể nghị hôn, một ngày kia, khi lấy được sự đồng ý của kế mẫu, nàng ta thật vui mừng chạy đến bên tường rào, ngượng ngùng nhìn về phía chàng thiếu niên tuấn tú nói: "Hiếu Quán, ngươi nhanh chóng trưởng thành, mẫu thân nói rồi, chờ ngươi được phong

https://thuviensach.vn

Vương, ta liền có thể gả cho ngươi!". Con cháu Cao thị nếu không chịu sự quản lý của bề trên nào, theo thường lệ đều có thể được phong Vương .

Phải mất bao nhiêu dũng khí, nàng ta mới nói ra được những lời như vậy, sau khi nói xong, liền nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của thiếu niên kia, khi hắn còn đang trầm tư suy nghĩ thì nàng ta đã xấu hổ chạy mất.

Sau đó nữa liền giống như ước định, nàng ta vẫn một mực chờ đợi hắn.

Vốn sau khi hắn được phong làm Quảng Lăng Vương thì nàng ta đã không còn nhỏ nữa, có thể thành hôn được rồi, nhưng không biết thế nào, kế mẫu cùng với gia tộc lại vẫn có chút do dự. Có lẽ là sau khi lớn lên, nàng ta trở thành một quý nữ mỹ lệ hiếm có của nước Tề ? Có lẽ là nàng ta dịu dàng hiền thục, làm cho nhiều đấng nam nhi tuấn kiệt động lòng với mình. Có lẽ là do sự theo đuổi của đám người Dương Tĩnh, Lâu Nguyên Chiêu khiến cho bọn họ bắt đầu tả chọn hữu tuyển, phân vân không ngớt.

Nhưng nàng ta vẫn một mực chờ đợi hắn, một mực chờ đợi.

Rồi một năm kia, một năm kia rốt cuộc cũng đã chờ được, Cao Diễn vừa lên ngôi, hô mưa gọi gió khắp quần phương, mà người thiếu niên vẫn luôn thân thiết với Cao Diễn cũng bắt đầu phất lên như diều gặp gió, đầu tiên là Quảng Lăng Vương, sau đó nữa lại phong làm Lan Lăng Vương.

Khi biết gia tộc rốt cuộc cũng đồng ý để nàng ta gả cho hắn, thì nàng ta không quản ngại rời cố thổ lên đường đến đất Chu ngàn dặm xa xôi để được gặp người ngày đêm mong nhớ. Nàng muốn chính miệng nói cho hắn biết, nàng có thể gả hắn, hắn cũng có thể có thêm một thế lực mạnh mẽ chống lưng rồi. Hắn không phải vẫn muốn đứng thật cao sao, vĩnh viễn không chịu bất luận người nào khinh bỉ, không bị bất luận kẻ nào xem thường sao? Bây giờ có thể rồi, hắn cưới nàng, có thể cao quý giống như một Vương tôn khác. Lúc ấy nàng ta đã quên mất, kể từ khi hắn được

https://thuviensach.vn

phong làm Lan Lăng Vương thì ngay lập tức đã trở nên cao quý chẳng khác gì những Vương tôn kia.

Rốt cuộc, nàng ta đi tới Chu , sau đó, nàng đi tới Sứ quán. Sau đó, liền nhìn thấy một màn khiến cho ruột gan đứt thành từng khúc!

Lan Lăng Vương của nàng ta, người trong mộng chờ đợi bấy nhiêu năm mới có được, thân thể trần trụi, ôm một cơ thiếp xinh đẹp, đang ở trên sập chàng chàng thiếp thiếp!

Nhiều năm như thế, hắn đều không gần nữ sắc, nhiều năm qua, hắn đều giữ mình trong sạch, nhiều năm rồi, hắn đều đang đợi nàng ta, như nàng ta vẫn chờ đợi hắn vậy. Nhưng vì sao trong lúc nàng ta chuẩn bị xong hết thảy, chỉ chờ một ngày tốt để gả cho hắn mà hắn lại thu nhận một tiện phụ đáng sợ, chẳng khác nào yêu nghiệt, một khi gần người liền không thể nào bỏ rơi, cũng không ném đi được? Hắn thế nhưng lại không giữ cam kết của bọn họ, không vì nàng mà bảo vệ bản thân thuần khiết?

Tiếp đó, nàng ta lại từng bước từng bước nhìn yêu phụ kia đi vào tim hắn, từng bước từng bước nhìn hỉ nộ ái ố của hắn bị người khác nắm trong lòng bàn tay, từng bước từng bước nhìn hắn lạnh nhạt với mình, nhìn hắn càng ngày càng xa cách không thể nào với tới.

Cho đến tận lúc này, hắn thế nhưng vì muốn che chở cho yêu phụ kia, sớm chuẩn bị cho nàng ta một bức Hưu thư!

Chẳng lẽ hắn không hề nghĩ tới? Bản thân nàng ta sau khi bị hưu sẽ chịu nhục nhã như thế nào, bị bao nhiêu ánh mắt xem thường, khinh thị? Không, hắn chắc chắn đã nghĩ kỹ, cho nên có thể chỉ vì vạn nhất, liền cứng rắn chặt đứt con đường của mình!

Thật là nam nhân ác độc!

https://thuviensach.vn

Nghĩ đi nghĩ lại, Trịnh Du liền cúi đầu nở nụ cười. Từ cười cười lại chuyển thành nghẹn ngào.

Trịnh Du ôm mặt của mình nghẹn ngào nức nở.

Cảm giác kinh hoảng khó nói lên lời xông lên tim của nàng!

Trường Cung hưu nàng ta có lẽ vì hắn còn tưởng là bản thân chưa gần gũi với mình , mặc dù nàng ta là Vương phi của hắn, nhưng vẫn mang tấm thân xử nữ. Về đến gia tộc, mọi người trong tộc, phụ mẫu của nàng ta nhất định sẽ coi nàng ta như một xử nữ mà tiếp tục đàm luận nghị hôn.....

Nhưng nàng ta không phải, nàng ta đã không còn là quý nữ trong trắng nữa rồi? Làm thế nào, làm thế nào bây giờ?

Từ trạng thái hốt hoảng, nàng ta bắt đầu trở nên tức giận cùng đau lòng, rồi lại chuyển sang sợ hãi, dần dần, trong đầu Trịnh Du chỉ còn một ý niệm: ta không thể trở về như vậy ! Bất luận như thế nào, ta không thể bị hưu trở về!

Nghĩ tới đây, nàng ta liền nhanh chóng tỉnh táo lại. Lập tức, buông hai tay ra, đột ngột lao về phía Trương Khởi.

Chúng hộ vệ đã sớm có phòng bị, thấy nàng ta nhào tới, đồng loạt đứng ra phía trước bảo vệ phu nhân an toàn.

Nhưng Trịnh Du cũng không phải muốn công kích nàng. Nàng ta chỉ nhào về phía trước hai bước, thân thể liền vòng vo đổi hướng, quay sang phía Phương lão, Trịnh Du cúi rạp đầu xuống đất.

Rồi bắt đầu nghẹn ngào cầu tình: "Phương thúc, người nhìn A Du lớn lên, ta không muốn bị hưu về nhà đâu. Thúc à, ngươi cho ta thư hòa ly đi, ta muốn Hòa Ly, ta nguyện ý Hòa ly. Ta lập tức liền ký tên Hòa ly!"

https://thuviensach.vn

Người con gái ngày xưa vẫn kiêu ngạo tự đắc vì mình là dòng chính nữ Trịnh thị, hiện tại lại quỳ gối trước một người hầu cầu xin không bị hưu, chỉ cần hai chữ Hòa ly mà thôi.

Phương lão thầm than một tiếng, đảo mắt nhìn về phía Trương Khởi, trong ánh mắt hơi lộ ra tia nhờ giúp đỡ.

Trương Khởi nhìn một màn này liền nhăn mày lại.

Chưa tới năm ngày nữa là đến kỳ hạn ba tháng ước định giữa Trịnh Du và Trường Cung, hiện tại cho nàng ta thư Hòa ly, đối với Trịnh Du mà nói, tổn thất không lớn, cũng có thể nói, là căn bản không hề có tổn thất gì.

Suy nghĩ một hồi, Trương Khởi thầm than một tiếng, nghĩ ngợi nói: Hòa ly liền Hòa ly đi, dù sao Trường Cung đối với nàng ta vẫn còn có cảm tình, dù sao bản thân nàng cũng chân chính không bị tổn thương, vậy thì nên cho nàng ta một con đường sống thôi.

Nàng biết, chỉ có cứng rắn với Trịnh Du, mới có thể triệt để dẹp yên nữ nhân đã trở nên ác độc đáng sợ này. Nhưng, Cao Trường Cung vẫn còn áy náy với nàng ta, trong lòng hắn luôn muốn nàng ta sống tốt. Nếu mà hắn ở đây, hắn có thể lựa chọn Hưu hay là Hòa ly. Nhưng hiện tại hắn không ở đây, nàng chỉ có thể xử lý ôn hòa với nữ nhân này.

Nghĩ tới đây, Trương Khởi liền xoay người vào trong phòng.

Không bao lâu, nàng từ trong phòng lấy ra một hộp gỗ, mở ra lấy hai bức thư Hòa ly đặt ở trên bàn, rồi cầm lấy Hưu thư thu vào tay áo. Trương Khởi quay đầu, nhìn Trịnh Du đang trơ mắt nhìn chằm chằm vào tay áo mình, gật đầu nói: "Thư Hòa ly ở đây, ngươi ký tên lên đi, trước khi trời tối lập tức rời khỏi Vương phủ. Đồ cưới của ngươi, Trường Cung vẫn luôn giữ nguyên, tất cả người hầu mang tới đây, sau khi Phương lão sửa sang xong, trong vòng năm ngày sẽ trả toàn bộ về Trịnh phủ".

https://thuviensach.vn

Thấy Trịnh Du vẫn nhìn chằm chằm vào tay áo mình, Trương Khởi khẽ mỉm cười, nói tiếp: "Ngươi ký thư Hòa ly thì cái Hưu thư này sẽ lập tức bị xé không cần phải lo lắng!".

Trịnh Du ừm một tiếng, từ từ đi lên phía trước. Cúi đầu nhìn thư Hòa ly trên bàn, xem xét chữ ký cùng ấn triện của Cao Trường Cung phía dưới, lại nhìn bút nghiên đặt ở một bên, trong lúc bất chợt, cảm thấy tay mình nặng tựa ngàn cân.

Nhưng nàng ta không có cách nào quay đầu lại, không có cách nào.....

Cắn răng, Trịnh Du cầm bút lông lên, run rẩy đưa về phía thư Hòa ly.

Rồi từ từ viết tên của mình lên trên đó.

Hai chữ Trịnh Du vừa viết xuống, cả người như lung lay sắp đổ, thiếu chút nữa ngã ngay ra đó.

Không có ai cất tiếng an ủi, tất cả mọi người đều lạnh lùng nhìn nàng ta chằm chằm, Trương Khởi cũng thế, nàng chỉ lẳng lặng nói: "Còn một tờ nữa!".

Trịnh Du hít một hơi, nàng ta đột nhiên ngẩng lên nói với Trương Khởi: "Ngươi đừng đắc ý vội!". Sau đó lại hoảng hốt cười nói: "Trương thị, ngươi đừng có mà đắc ý quá sớm, trời cao sẽ không để cho một yêu phụ như ngươi đắc ý quá lâu đâu".

Nghe được lời nguyền tựa như tiếng cười của Trịnh thị, Trương Khởi lắc lắc đầu, nàng nhàn nhạt mà nói ra: "Ta không hề đắc ý. Trịnh Du, ta vẫn luôn thương tiếc thay ngươi". Cười cười, Trương Khởi thầm nghĩ: đến trình độ này rồi, ta thử một chút xem xem có thể thức tỉnh được nàng ta hay không. Vì vậy nàng liền thong thả nói tiếp: "Cả đời này của chúng ta, cho tới bây giờ đều chưa hề được thuận lợi, khi còn bé học người đi bộ, tổng không khỏi va va chạm chạm, ngã hơn vài chục lần là chuyện hết sức bình

https://thuviensach.vn

thường; Sau khi lớn lên, cũng sẽ mọi chuyện cũng sẽ không như ý, ở trong nhà, có lẽ ngươi được người người cưng chiều, nhưng ra đến bên ngoài, lại phải học uất ức cầu toàn, học được cách nhìn ánh mắt người khác, học được cách thức thời. Khi đó chúng ta phải làm sao? Nuốt uất ức xuống, đường đi không thông liền bỏ qua đi đường khác; sau khi tuổi xuân ngắn ngủi trôi qua rồi, ai có thể bảo đảm cả đời mình không gặp phải một số người cặn bã? Hoặc là, gặp phải những người không thuộc về mình? Khi đó phải sao chứ? Cứ bỏ qua là được. Trèo lên đỉnh núi chính là phong cảnh vô hạn. Trịnh Du, ta vẫn cứ không hiểu, tại sao ngươi lại cứ muốn đu lấy một cái cây, ngay cả đường đi hiện rõ rành rành trước mặt vẫn không chịu buông tha, nhất định cứ phải đâm đầu vào tường mới được?"

Nàng lại lắc lắc đầu, cười nói: "Cho nên, ta đối với ngươi chưa bao giờ sinh ra cảm giác hả hê. Trịnh Du, ta chỉ cảm thấy thương hại, đáng tiếc cho ngươi mà thôi. Ngươi vốn là một nữ nhân tú nhã cỡ nào, thật quá đáng tiếc rồi".

Trịnh Du không muốn nghe nàng thao thao bất tuyệt giảng đạo lý cho mình! Nàng ta cho mình là ai ? Nàng ta tưởng mình hiểu sâu biết rộng lắm sao? Chẳng qua cũng chỉ là một yêu tinh chuyên mị hoặc nam nhân mà thôi, còn muốn lên giọng giáo huấn mình sao?!

Lập tức, Trịnh Du thét to: "Câm miệng cho ta!"

Trương Khởi cũng rất biết nghe lời, nàng ta vừa hô lên liền lập tức ngậm miệng.

Thấy mọi nơi an tĩnh lại, Trịnh Du lần nữa cúi đầu, nhìn vào tên tuổi cùng ấn triện của Lan Lăng Vương trên tờ Hòa ly còn lại, hung hăng cắn chặt răng, vung bút lên dùng sức viết xuống tên của mình, rồi đóng dấu lên.

Theo tiếng bút lông rầm rầm rơi xuống đất, sắc mặt Trịnh Du trắng bệch như tờ giấy.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi liếc nàng ta một cái, không để ý đến tiếng cười điên dại kia, từ trong tay áo ra bức Hưu thư, giao nó cho Trịnh Du, sau khi để cho nàng ta xé toang xong, Trương Khởi cầm thư Hòa ly lên, thổi khô mực rồi cất đi.

Khi nàng quay đầu thì Trịnh Du đã bước thấp bước cao đi ra hướng cổng chính.

Nhìn nàng ta đi ra, nhìn từng bước từng bước chân yếu ớt rời đi, Trương Khởi vốn rất vẫn bình tĩnh, cũng đột nhiên dấy lên chút hoảng hốt.

Ở trong trí nhớ của nàng, Trịnh thị vẫn cùng với Cao Trường Cung bên nhau đến cuối đời. Khi hắn sắp ba mươi tuổi, sau khi bị bắt uống thuốc độc diệt thân thì nàng ta cũng vào am làm ni cô.

Đã từng, nàng cho là mình vĩnh viễn cũng không chiến thắng được số mạng, không chiến thắng được nữ nhân này.

Nhưng hôm nay, trong cái nhìn chăm chú của chính mình, nàng ta đang từng bước từng bước đi ra khỏi chính viện, từng bước từng bước đi ra khỏi sinh mệnh của nàng cùng với Cao Trường Cung....

Nhìn theo bóng lưng Trịnh Du chậm chạp rời đi, Trương Khởi cúi đầu thở hắt ra.

Kết thúc, cuối cùng cũng đã kết thúc.

Dây dưa lâu như vậy, đối thủ đã từng khiến cho nàng ruột gan đứt ra từng khúc này, rốt cuộc cũng hoàn toàn ra khỏi tầm mắt nàng, biến mất trong trí nhớ của Trường Cung.

Mệt mỏi cầm lấy thư Hòa ly, Trương Khởi quay sang nói với Phương lão: "Phương lão, đưa cái này đến người trong tộc, nhờ Tộc trưởng xóa bỏ danh hiệu của Trịnh thị thôi."

https://thuviensach.vn

"Vâng!".

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Trở Về Cùng Cự Tuyệt!

Phương lão cung kính đi lên phía trước, lão ngước lên nhìn phu nhân trước mắt bởi vì tự tin và vui vẻ nên phong thái càng ngày càng hơn người, nhỏ giọng nói: "Phu nhân, có phải nên bắt tay vào làm giá y rồi hay không?". Thấy Trương Khởi ngẩn ra, một lát sau mặt đỏ tới tận mang tai, Phương lão cười cười ha ha nói: "Lúc gần đi, Trường Cung đã phân phó. Hiện tại đồ cưới cùng sính lễ đều đã được chuẩn bị hơn phân nửa, chỉ chờ xác định hôn kỳ, liền phát hôn thư đến Nam Trần, A Khởi, giá y nếu không may từ bây giờ e là không kịp".

Lần này, Phương lão vừa dứt lời, chúng hộ vệ ai nấy đều cười híp mắt đi tới chúc mừng Trương Khởi, nghe bọn họ khen tặng, Trương Khởi mắc cỡ không ngóc đầu lên được.

Trịnh Du mới ra khỏi chính viện, liền nghe được tiếng cười nói rôm rả từ bên trong truyền ra, thỉnh thoảng còn có người nhắc tới "Hôn lễ", "Giá y", nhất thời, nỗi uất hận xông ngược lên đỉnh đầu, miệng phun ra một ngụm máu tươi!

"Nữ lang, nữ lang!", chúng tỳ vội vàng vây tới, kịp thời đỡ lấy Trịnh Du đã giận đến bất tỉnh.

Khi Trịnh Du tỉnh lại lần nữa thì đã được đưa đến Trịnh phủ, mà bên ngoài vô cùng lặng lẽ, quạnh quẽ. Thấy nàng ta đã tỉnh lại, một tỳ nữ tiến lên nói: "Nữ lang, Tộc trưởng bảo nếu người tỉnh thì trực tiếp đến gặp ông ấy".

Trịnh Du nghe vậy sắc mặt trắng nhợt, một hồi lâu mới lên tiếng: "Ừm!".

https://thuviensach.vn

Nàng ta bước xuống sập ngồi ở trước bàn nhỏ, quay về phía gương đồng nhìn dáng vẻ bản thân không còn xinh đẹp tuyệt trần như xưa nữa, nhỏ giọng hỏi: "Phu nhân và Tộc trưởng, bọn họ có nói gì không?".

"Tộc trưởng rất tức giận, phu nhân cũng thế".

Nghe thấy thế sắc mặt Trịnh Du càng trắng nhợt.

Thắt vạt áo, nàng ta đột nhiên đứng lên, nói: "Ngươi đi chuyển cáo với Tộc trưởng, rằng ta muốn vào trong cung một chuyến, ngày mai sẽ tự đến bồi tội với lão nhân gia người".

"Nhưng nghe nói Bệ hạ đã xuất cung rồi", nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Trịnh Du, tỳ nữ kia lại nói: "Chiến trường đang rất căng thẳng, một canh giờ trước Bệ hạ đã rời khỏi Nghiệp thành rồi ạ!".

Trịnh Du chán nản ngồi phịch xuống trên ghế.

Đúng lúc này, một tỳ nữ khác đi vào, sau khi thi lễ với Trịnh Du, liền nói: "Nữ lang, Phủ Hòa thượng thư phái người tới nói, nữ lang có phải rất bận hay không? Theo như chuyện đã nói lần trước, sao vẫn chưa từng quay lại".

Mới nói được đến đó, tỳ nữ này liền thấy sắc mặt Trịnh Du thoắt xanh thoắt trắng, liền sợ hãi lùi lại một bước.

Trong không gian cực kỳ yên tĩnh, Trịnh Du vừa hối hận, vừa oán hận lại vừa khổ sở, Hòa Sĩ Khai có ý gì? Hắn làm việc bất lợi, làm cho mình nhanh chóng bị Hòa Ly, dưới tình huống như thế, lại còn muốn quấy rầy nàng? Chẳng lẽ muốn bức tử mình hay sao?

Nhưng, nghĩ đi nghĩ lại Trịnh Du mới phát hiện, nếu Hòa Sĩ Khai bức tử mình thì hắn ta cũng không có tổn thất gì cả. Dù sao, hắn hiện tại quyền

https://thuviensach.vn

cao chức trọng, dù sao, Trịnh thị nhất tộc cũng còn phải dựa vào hắn, dù sao, nàng cũng đã Hòa Ly, đối với gia tộc mà nói cũng là thứ đồ bỏ đi!

Trịnh Du dần dần đắm chìm ... ... Nàng chưa bao giờ thấy hận bản thân mình đến thế, chỉ một bước đi sai lầm, từ từ dấn thân vào lầm lỗi, không có cách nào trở lại vạch xuất phát nữa.....

Không nói đến việc Trịnh Du trước gặp qua Tộc trưởng, sau lại bị mẫu thân mắng một hồi, rồi lại đến chỗ Hòa Sĩ Khai, Trương Khởi bên này, vẫn luôn luôn tràn ngập vui vẻ.

Nàng đang tự tay chuẩn bị giá y cho mình.

Có lẽ đây chính là thời điểm hạnh phúc nhất của một nữ nhân, vì mình chuẩn bị giá y, sau đó gả cho nam nhân mà mình yêu thích, rồi đến cuộc sống giúp chồng dạy con.

Trong lúc Trương Khởi bận rộn chuẩn bị đồ cưới thì năm công nguyên 563 đã trôi qua, mùa xuân năm 564 lại tới.

Kèm theo tin tức tốt Lan Lăng Vương trở về thì đại chiến lần này liên tiếp báo về tin dữ.

Lần này, Bắc Chu bắt tay với Đột Quyết, bước đầu, ba bộ Khả Hãn, người Đột Quyết, dẫn theo mười vạn kỵ binh kéo đến tiếp ứng. Mà Bắc Chu, Vũ Văn Hộ biết thiếu sót của mình, liền đề bạt tướng lĩnh Dương Trung hết sức ưu tú làm chủ soái trong trận chiến.

Dương Trung này chỉ dùng hai tháng, liền đột phá biên giới, liên tục đánh hạ hơn hai mươi thành trì của Bắc Tề. Nếu không phải là 563 năm qua đã tạo nên địa thế băng tuyết vững chãi làm cho hơn ngàn dặm đường từ nam đến bắc đều là một mảnh sông băng, thì nước Tề chỉ sợ đã mất đi hơn nửa giang sơn.

https://thuviensach.vn

Trận chiến này, tuy Cao Trạm không thích câu "Thiên hạ tam quốc, Lan Lăng Vô song" kia, nhưng vẫn dùng tin tức giả mà lừa Lan Lăng Vương đến Bắc Hoàn Châu, sau khi để hắn cố thủ thành trì trống không, mới phát hiện thế của kẻ địch mạnh quá mức tưởng tượng. Mặc dù dưới sự dẫn dắt của Hộc Luật Quang, Đoạn Thiều, nước Tề đã ngăn chặn được kẻ địch, nhưng cũng tổn thất vô cùng lớn. Trước không nói này đến hơn hai mươi tòa thành trì cùng một lượng châu báu đồ sộ bị người Chu cướp đi, thì ngay cả năm vạn kỵ binh Lan Lăng Vương tân tân khổ khổ huấn luyện được trong vòng vây của quân địch đã bị Cao Trạm hao tổn hết sạch.

Có thể nói, trải qua sự việc này, binh lực của Bắc Tề, bắt đầu giảm xuống rõ rệt, mà Đột Quyết cùng Bắc Chu, lại tạm thời tạo thành một đồng minh bền chắc không thể phá vỡ được. Thế cục tốt đẹp Lan Lăng Vương tạo nên trước đây không lâu cũng không còn tồn tại.

Đại quân khải hoàn,nhưng khắp thành chẳng hề vui vẻ.

Trương Khởi ngồi trong xe ngựa, ngẩng đầu ngắm nhìn bóng dáng càng ngày càng gần, khi thấy bóng dáng đó lao ra khỏi đội hình thì nàng lập tức vui mừng chạy tới, mở rộng vòng tay vùi vào trong ngực của hắn.

Ôm Trương Khởi một cái, Lan Lăng Vương liền ngồi lên xe ngựa, ra lệnh: "Về phủ trước!".

"Vâng."

Xe ngựa đi một hồi liền chạy vào phủ Lan Lăng Vương.

Ôm Trương Khởi, Lan Lăng Vương nhảy xuống xe ngựa, khàn khàn giọng nói: "A Khởi, theo ta tắm rửa."

Trương Khởi đỏ mặt khẽ dạ một tiếng.

https://thuviensach.vn

Qua một canh giờ sau, Lan Lăng Vương sảng khoái tinh thần mới dắt tay Trương Khởi đi vào trong viện. Nhìn thấy hắn ra ngoài, Phương lão bước nhanh đến, đỏ mắt vui mừng nói: "Trường Cung, người đã trở lại".

"Ừm, ta đã trở về", Lan Lăng Vương cười một tiếng với Phương lão, rồi đáp. Phương lão lau nước mắt, thở dài nói tiếp: "Hàng năm chinh chiến, cũng không biết lúc nào mới có thể có cuộc sống an bình?"

Lan Lăng Vương trầm mặc, nhỏ giọng đáp: "Mấy ngày nữa, ta sẽ dâng tấu xin nghỉ nửa năm". Hắn liếc sang Trương Khởi, mỉm cười nói: "Ta mệt mỏi, cũng muốn thành hôn rồi!".

Ánh mắt Trương Khởi khẽ chuyển, vừa xấu hổ lại vừa vui vẻ nhìn hắn một hồi, sau đó mới hỏi: "Trận chiến thế nào?".

Lan Lăng Vương cười khổ đáp: "Trận chiến này, bệ hạ đã lừa ta!", nhìn nét mặt bất an của Phương lão, hắn lại giải thích: "Nhưng như vậy lại hay, ta liền mượn cơ hội này nghỉ ngơi một chút. Dù sao, nếu hắn dám động đến tư quân của ta, ta sẽ rút lui từ chức". Với uy vọng của hắn hiện thời, Cao Trạm dù có hồ đồ thế nào đi chăng nữa cũng không dám lấy chuyện này ra đùa.

Lại nói, Cao Trạm cũng chỉ là cảm thấy hắn nổi lên quá nhanh, uy vọng ở nước Tề quá lớn, mới sinh lòng kiêng kỵ mà thôi. Nhưng lúc này đây vừa được dạy dỗ một bài học, có lẽ hắn ta sẽ từ từ hiểu.

Vừa nghe hắn nói như vậy, Phương lão cũng an định lại một chút. Lan Lăng Vương quay đầu nhìn về phía lão, hỏi: "Phương lão, phủ đệ của Lan Lăng Quận sửa chữa như thế nào rồi?"

"Bẩm Quận Vương, tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng."

"Thỏa đáng là tốt rồi". Lan Lăng Vương lại cười nói: "Ta chuẩn bị thành hôn ở đất phong, cũng không thể để cho A Khởi mất thể diện được!"

https://thuviensach.vn

"Lão nô hiểu rõ!".

Đang cười cười nói nói thì một giọng nói quen thuộc, cố ý mềm xuống từ cửa viện truyền đến: "Trường Cung.....", âm thanh có chút rung động, mang theo nhẫn nại cùng kích động mạnh mẽ.

Mọi người đồng thời quay đầu lại. Nơi cửa viện Trịnh Du đang đứng đó, chỉ mấy tháng không gặp, Lan Lăng Vương đột nhiên phát hiện, nàng ta lại gầy hơn, xiêm áo mặc trên người trông càng rộng thênh thang, gương mặt cho dù dịu dàng đến mấy, mặc dù thoa phấn thật dầy, nhưng cũng không giấu được vẻ mệt mỏi cùng tiều tụy.

Trịnh Du uyển chuyển đi tới, thấy Lan Lăng Vương đưa mắt nhìn búi tóc kiểu nữ lang của mình, liền rũ mắt xuống, khẽ khàng phúc thân một cái, rồi nhẹ giọng nói: "Trường Cung, ta vẫn muốn chờ chàng trở lại, đáng tiếc không đợi được!".

Đáng tiếc không đợi được, câu này muốn ám chỉ Trương Khởi không thể chờ đợi nữa mà nhanh chóng đuổi nàng ta đi sao?

Lan Lăng Vương liếc nhìn nàng ta, nhỏ giọng nói: "Muội đã ký vào thư Hòa ly rồi?". Trong tình cảnh diến ra đại chiến, mọi người không dám dùng chim bồ câu truyền tin, vì thế sau khi trở lại thấy Trương Khởi cực kỳ vui mừng, lúc bấy giờ hắn mới biết.

"Vâng.", chỉ một chữ đơn giản, lại được Trịnh Du trả lời bằng âm thanh khàn khàn, cố nén lệ.

Lan Lăng Vương thở dài một tiếng, nói: "Muội bây giờ tốt không?"

"Không tốt.", Trịnh Du thẳng thắng đáp trả, nàng ta cười cười nói: "Tuổi ta cũng đã lớn, lại không còn đẹp mắt như trước kia, Dương Tĩnh, Lâu Nguyên Chiêu bọn họ lại đã sớm thành hôn, vì vậy cho tới bây giờ, cũng không có người nào nguyện ý lấy ta cả". Trịnh thị nhất tộc bây giờ còn

https://thuviensach.vn

chưa có lụi bại, người nguyện ý cưới nàng ta có cả đống, nhưng không nói ra được nguyên nhân vì sao nàng ta vẫn không chịu đáp ứng những lời cầu hôn đó.

Nghe đến đây, Lan Lăng Vương liền hỏi: "Cần ta giúp gì không?".

Trịnh Du đang chờ chính là những lời này, nàng khẽ thi lễ, rồi ngẩng mặt lên ngọt ngào kêu: "Ca ca!". Mắt cong lên, mặc dù trong đó không hàn chứa bao nhiêu ý cười, nhưng vẫn mềm mại nói: "Trường Cung, huynh đã nói, sau khi Hòa Ly sẽ nguyện nhận ta là muội muội, hiện tại ta tới chính là xin ca ca giữ đúng cam kết này". Tộc trưởng nói rồi, Trịnh thị nhất tộc không thể không có Lan Lăng Vương che chở, phải biết, bọn họ cố ý thỉnh cầu Lan Lăng Vương bồi dưỡng mười con em trong gia tộc, tám trong số đó cho tới bây giờ vẫn chỉ là tiểu tốt, hai người mạnh nhất chẳng qua cũng mới vừa lên tới chức Hiệu úy. Lần này đại chiến, liền có bốn người chết đi, trong đó còn có cả hai người làm Hiệu úy kia.

Hơn nữa lần này Cao Trạm lấy đi năm vạn kỵ binh nên bọn họ cũng đều bị mang đi. Không thể luôn luôn ở dưới trướng của Lan Lăng Vương nổi tiếng lấy công chính trung hậu được. Chuyện này với gia tộc bọn họ mà nói, là một tổn thất thật lớn. Rất có thể cả đời này, bọn họ cũng chỉ dừng lại tại đây, Trịnh thị nhất tộc, chắc là sẽ không tái xuất hiện một Đại anh hùng nào nữa.

Đồng thời, Kế mẫu của Trịnh Du cũng nói, không thể thành phu thê, thì làm huynh muội cũng tốt. Về phần bản nhân Trịnh Du thì lại càng cảm thấy, thế cờ này không thể không hạ, vì vậy mới vội vàng chạy đến đây.

Nghe Trịnh Du nói thế, Lan Lăng Vương liền cười cười, hắn vừa muốn đồng ý, Thành Sử đột nhiên kêu: "Quận Vương". Hắn đi tới bên cạnh Lan Lăng Vương, ghé vào tai hắn nói nhỏi mấy câu, người đứng gần mơ hồ cũng có thể nghe được: "Cấu kết với Hòa Sĩ Khai..... Lừa gạt vào hoàng cung..... thành đại họa.....".

https://thuviensach.vn

Lắng nghe một lát, sắc mặt Lan Lăng Vương liền đại biến, hắn vụt quay đầu nhìn chăm chú về phía Trịnh Du, nhìn chằm chằm một hồi, liền nhắm hai mắt lại, phất phất tay nói: "Đi ra ngoài đi."

"Nhưng Trường Cung.....", Trịnh Du vội vàng hô lên.

Không đợi nàng nói xong, Lan Lăng Vương đã thật thấp cười một tiếng, cười cười, hắn mệt mỏi nhìn Trịnh Du, chậm rãi nói: "A Du, lưu lại chút sĩ diện cuối cùng đi, đừng giằng co nữa". Đảo mắt hắn lại nói: "Nếu đổi thành người khác, lúc này đã chết ở dưới kiếm của ta rồi!". Hắn nhìn gương mặt Trịnh Du có vẻ già nua đi nhiều, trong bụng cũng không đành lòng, nhưng nhiều hơn nữa vẫn là thất vọng.

Nhìn vào sắc mặt tái nhợt của Trịnh Du , Lan Lăng Vương vọt xoay người, hắn vừa đi một bước lại dừng lại, quay đầu nhìn nàng ta, chậm rãi nói: "Chuyện quá khứ, qua cũng đã qua. A Du ngươi bây giờ đã là thân tự do, hãy tìm một vị vị hôn phu thật tốt sống qua ngày thôi. Cứ tính kế tới lui như vậy, ngươi không thấy mệt mỏi sao?". Dứt lời, hắn nghênh ngang rời đi!

Đưa mắt nhìn theo bóng lưng của Lan Lăng Vương, sắc mặt Trịnh Du tái xanh, nàng ta oán độc oan liếc Thành Sử một cái, rồi cắn răng rời đi.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Đại Hôn!

Đảo mắt lại mấy ngày nữa trôi qua.

Sau khi Lan Lăng Vương dâng sớ không bao lâu, Cao Trạm liền vời hắn vào trong cung nói chuyện một lần. Từ sau khi hắn trở về, liền được ân chuẩn cho nghỉ ngơi bốn tháng, đồng thời còn lấy được cả thánh chỉ ban hôn cho mình và Trương thị A Khởi từ của Bệ hạ.

Lan Lăng Vương và Trương thị A Khởi sắp thành hôn rồi !

Đây chính là đại sự kinh động đến toàn bộ thiên hạ. Mặc dù Lan Lăng Vương trong trận chiến kia không đạt được chiến công gì, nhưng thực lực của hắn vẫn còn đó, hơn nữa uy vọng vẫn luôn tồn tại trong lòng dân chúng.

Huống chi, người hắn muốn lấy lại chính là Trương thị A Khởi? Đó chỉ là một thứ nữ tư sinh ti tiện, chẳng qua cũng chỉ là một tiện thiếp mà thôi. Hơn thế nữa vì lấy nàng làm thê, trong hai năm qua Cao Trường Cung đã gây ra không ít chuyện.

Trong khoảng thời gian ngắn, Nghiệp Thành cùng với Tấn Dương đều sôi trào.

Không chỉ có hai chỗ này, tin tức này cũng dần dần khuếch tán đến hai mảnh đất Trường An và Kiến Khang.

Trong thành Trường An.

https://thuviensach.vn

"A Trắc, A Trắc, chàng đã nghe thấy chưa?". A Lục hồ hởi xông vào trong viện, vui vẻ kêu lên.

Một thiếu niên diễm lệ thân trên để trần từ trong đi ra, hắn hiển nhiên mới vừa luyện võ xong, mồ hôi trên người đầm đìa, ướt sũng. Thấy nàng chạy đến gần, hắn nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hàm răng trắng như tuyết. Mà A Lục tuy đỏ mặt, nhưng vẫn cầm khăn bông lên, dịu dàng lau mồ hôi cho hắn.

Vừa lau, A Lục vừa hưng phấn nói: "A Khởi sắp thành hôn rồi, nàng ấy sẽ trở thành Vương phi của Cao Trường Cung!". Ngước đầu, nàng lại vui vẻ nhìn Hạ Chi Trắc, nhỏ giọng nói: "Vậy thì ta cũng yên tâm rồi. A Trắc, ta có thể đi theo chàng rồi!".

"Thật chứ?", Hạ Chi Trắc nắm tay của nàng thật chặt, A Lục gật đầu một cái, cười híp mắt đáp: "Dĩ nhiên, A Khởi hiểu ta nhất, nàng ấy vẫn luôn mong ta được hạnh phúc. Hì hì, bây giờ nàng ấy đã là Quận Vương phi rồi, kể cả bây giờ ta có dùng hết một ngàn lượng nàng ấy cũng vẫn không nói gì!". Nắm tay lại, A Lục vui mừng nói: "Nhưng ta sẽ không làm như vậy, ngày mai ta sẽ mua vài điền sản ở trong thành Trường An, cũng nhờ Tô Uy xem giúp chúng ta, chờ A Khởi già rồi, chúng ta cũng già rồi, cũng không sợ không có cơm ăn!".

Hạ Chi Trắc liền gật gù phụ họa: "Có lý, có lý!".

"Hì hì, vậy ta lập tức đi gửi thư chúc mừng A Khởi!", nói là làm liền, A Lục bình bịch chạy đi.

Ở bên này A Lục đang vội vàng đặt mua điền sản, thì Tô Uy cũng đứng ở trên bậc thang, lẳng lặng nhìn về hướng Đông Bắc .

Thấy hắn không nhúc nhích, Tân công chúa lặng lẽ tiến lên, nàng cầm một chiếc áo choàng, nhỏ giọng nói: "Bên ngoài gió lớn, khoác thêm cái này vào!".

https://thuviensach.vn

"Ta không lạnh!", Tô Uy quay đầu sang, hắn nhìn Tân công chúa, nhỏ giọng cười khổ: "A Hứng, nàng không cần đối tốt với ta như vậy!". Hầu kết của hắn giật giật, chua chát nói: "Ta không đáng giá!".

"Ta cảm thấy đáng giá là được!", Tân công chúa mở to hai mắt sáng ngời mà thông tuệ nhìn hắn, trầm thấp lại kiên định nói: "A Uy, ta biết rõ trong lòng chàng có nàng ấy, vĩnh viễn cũng sẽ không buông bỏ. Nhưng, cuộc sống vẫn một ngày lại một ngày trôi qua , có lẽ qua mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm, chàng sẽ quên được nàng ấy, sẽ nhớ đến ta!".

Nàng ngước đầu nhìn nam nhân mình vẫn thầm yêu, mím môi mỉm cười. Nụ cười của nàng không hề giả bộ ngượng ngạo, thậm chí trong lòng của nàng còn đang nghĩ : Hiện tại Trương Thị cũng đã trở thành Lan Lăng Vương phi rồi, nàng ấy gả cho người tốt như vậy, A Uy tuy có khổ sở, nhưng cũng sẽ cảm thấy an lòng. Mà lòng hắn an, cũng sẽ có lúc tiếp nhận được mình thôi. Thiên hạ này, trượng phu đều thê thiếp thành đàn, A Uy lại không như vậy. Bởi vì trong lòng hắn có một người, cho nên sẽ không giống với những trượng phu háo sắc khác, sẽ không nạp nhiều thiếp thất như bọn họ. Còn nàng… trong lòng hắn coi như nhiều hơn một tỷ tỷ đã là tốt rồi.

Tô Uy thấy được sự vui vẻ xuất phát từ nội tâm của người bên cạnh, kèm nụ cười thỏa mãn, trong lòng không khỏi cảm động, hắn từ từ đưa tay, nắm lấy tay Tân công chúa.

Khi tay của hắn nắm lấy tay bàn nhỏ bé của nàng thì đột nhiên mắt Tân công chúa liền đỏ lên, lệ nóng quanh tròng.

Thấy nàng rơi lệ, Tô Uy hoảng hốt, vội vàng nói: "A Hứng, nàng làm sao vậy?".

Tân công chúa chảy nước mắt cười nói: "Ta rất vui mừng!", rồi nàng lại nức nở: "Ta thật sự vui mừng, nhất thời không kìm được!".

https://thuviensach.vn

Nàng ngượng ngùng lau khô nước mắt, nhỏ giọng hỏi: "Chỗ Bệ hạ, có biết chuyện này không?".

"Hắn là đã biết!". Cười cười, Tô Uy lại nói: "Có điều hiện tại Bệ hạ đã có Lý nương nương, lại còn chuẩn bị lấy công chúa Đột Quyết làm hậu, có lẽ hắn không còn tâm tình đâu mà suy nghĩ đến vấn đề này".

Có lẽ là có nghĩ đến nhưng Tô Uy biết, vị Quân chủ này là một hùng tài vĩ lược chân chính, vừa anh minh cơ trí lại quả quyết. Người như vậy, chắc chắn sẽ xem tình cảm như gió thoảng mây bay. Hắn sẽ không vô năng giống như mình.

Tuy nhiên, nếu không phải như thế, thì Tô Uy hắn cũng sẽ không ở sau lưng Vũ Văn Hộ lặng lẽ hiệu trung với vị Quân Vương này.....

Một ngày này, ở Nghiệp Thành cũng có một người, trên thân mặc bộ y phục trắng, ngồi ở trong viện của mình, tự rót cho mình một chung rượu, sau đó nâng hai tay lên, lặng lẽ ưu nhã cười một tiếng với chỗ trống đối diện: "A Khởi, uống cùng ta một chung!".

Ngửa đầu lên, hắn uống một hơi cạn sạch. Theo tay của hắn dần buông lỏng, chung rượu kia cũng vỡ vụn trên mặt đất, thành từng mảnh vụn.

Đồng thời, hắn đã lệ rơi đầy mặt.

Từ nhỏ, hắn đã là kì vọng của gia tộc, mười mấy tuổi đã có một trưởng giả luận rằng: "Tiêu Mạc này, thiện nhẫn (lương thiện nhẫn nhịn), cho dù cơ hội rất nhỏ vẫn có thể tìm ra , hơn nữa còn một đòn trúng đích. Nếu như gặp Minh chủ, có thể lên được chức Tể tướng!".

Đó là phong quang mà hắn đã từng có. Nhưng sau này đi tới đất Tề, dựa vào khả năng của mình, hắn cũng có thể dễ dàng leo lên được vị trí cao trong triều.

https://thuviensach.vn

Nhưng, không có A Khởi, thì cái tâm ý này, vĩnh viễn cũng không cảm thấy hạnh phúc.

Nhưng người kia không phải đã phán rằng hắn giỏi thiện nhẫn sao? Chỉ cần Cao Trường Cung không lấy nàng, cuối cùng hắn sẽ có cơ hội.

Nhưng bây giờ, Cao Trường Cung đã lấy nàng rồi !

A Khởi, A Khởi, vị trí chính thê mà ngày đêm nàng vẫn tâm tâm niệm niệm, hiện tại, rốt cuộc đã đạt được, cũng coi như được như ý rồi? Ha ha, đáng tiếc thiên hạ tuy lớn, nhưng không có nơi nào để cho hắn an lòng. Có lẽ, đây là thời điểm hắn nên rời khỏi đất Tề, ẩn cư sống qua ngày.

Trong khi tin tức truyền đi ngày một cao trào thì vào tháng tám năm công nguyên 564, Lan Lăng Vương và Trương Khởi tiến hành lễ đại hôn long trọng.

Đại hôn này, Lan Lăng Vương đã xuất hết một nửa của để dành, quy mô của nó, không thể nào diễn tả bằng lời.

Trong số một nghìn Tư Quân, đều là con cháu xuất thân nhà quan hoặc hào môn thế gia, toàn bộ quần áo đều được đổi mới hoàn toàn, chẳng khác nào các đấng lang quân trong gia tộc đời xưa. Đồng thời, bọn họ còn tiền hô hậu ủng, nô tỳ phía sau như mây, ngựa xe như nước.

Những người này, ước chừng hai vạn, một đường từ Lan Lăng Quận hộ tống Trương Khởi đến phủ Lan Lăng Vương ở Nghiệp Thành, sau đó thành hôn cùng Lan Lăng Vương.

Đồng thời, vì xóa sạch vết sẹo do lễ thành hôn lần trước mang lại, Lan Lăng Vương đã bỏ ra không biết bao nhiêu tiền của để tiến hành tu sửa Vương phủ sang kiến trúc Nam Trần, cầu kiều nước chảy, đình đài lầu các, có thể nói so với diện mạo lúc trước quả thực đã thay đổi hoàn toàn. Cho dù Trịnh Du có vào bên trong lần nữa, cơ hồ cũng không nhận ra được.

https://thuviensach.vn

Trịnh Du theo tân khách rước dâu lặng lẽ lẻn vào phủ Lan Lăng Vương, ngây ngô nhìn một hồi, liền ngẩn ngơ cả người.

Phía ngoài giữa ngã tư đường, chiêng trống gõ liên hồi, hình như người của cả Nghiệp Thành, đều ở đây làm chứng cho bữa tiệc vui mừng này, những ca kỹ hồng lâu còn tự động đứng lên tổ chức, từng người một ở trên đường trình diễn ca múa miễn phí bảy ngày, cho đến khi hôn lễ của Lan Lăng Vương kết thúc.

Cho nên, cả Nghiệp Thành, tất cả đều nghị luận về hôn lễ này, cho dù là hữu ý hay vô ý cũng đều mang Trương Khởi và Trịnh Du ra so sánh với nhau.

Trịnh Du không thích nghe những lời gièm pha trào phúng đó, liền lặng lẽ tiến vào, nàng ta chỉ muốn tìm một hoa viên quen thuộc nán lại một lát. Nhưng lại không ngờ, lần này đi vào, khắp nơi đã hoàn toàn thay đổi?

Thấy nàng ta đứng ở đó ngẩn người, một bà lão vội bước lên trước, đi tới sau lưng Trịnh Du, nhỏ giọng nói: "Nữ lang, làm sao người một mình đến nơi này?". Đưa mắt nhìn ra xung quanh, lại oán giận nói tiếp: "Nếu để cho người của phủ Lan Lăng Vương phát hiện, lại cho là nữ lang tới gây rối, như thế không tốt chút nào?"

Nghe những lời này, Trịnh Du giận đến tím mặt, thấy nàng ta tức giận, bà lão lập tức phát hiện lời nói của mình không đúng, lập tức chữa lại: "Cái này, không phải là do lão nô đang đau lòng cho nữ lang hay sao?"

"Thương xót ta?", Trịnh Du nặng nề hừ một tiếng.

Ngây ngẩn một hồi, thấy Trịnh Du còn không đi, bà lão lại thở dài nói: "Nữ lang, đừng nhìn nữa, đây đã là mệnh trời, người không thể liều mạng mà tranh hơn thua được, nhận lấy thôi".

https://thuviensach.vn

"Mệnh trời?", bà ta không nói đến thì không sao nhưng vừa nhắc đến, Trịnh Du lại càng thêm phẫn hận. Từ lúc nào thì lại có người nói rằng mệnh của nàng ta không bằng tiện nhân Trương Khởi kia? Ả là ai chứ, chỉ là một thứ nữ tư sinh, bị mình giẫm ở dưới chân, không, ả phải là người để cho mình đời đời kiếp kiếp chà đạp. Lúc nào thì, một tiện nhân cũng được nói là tốt số rồi hả ?

Gương mặt vặn vẹo, Trịnh Du cắn răng nghiến lợi đáp: "Chắc chắn sẽ có báo ứng!".

Bà lão bị lời lẽ oán độc của nàng ta dọa sợ hết hồn, đang chuẩn bị khuyên lơn, liền nghe thấy một tràng tiếng cười truyền đến, trong tiếng cười đó, có cả giọng của Lý Ánh: "Hôm nay thật là ngày cả thành đều vui mừng, A Khởi hẳn sẽ rất vui vẻ!".

Một quý nữ khác cũng lên tiếng: "Đúng vậy, đúng vậy, Cao Trường Cung tặng cho nàng ấy một lễ đại hôn như thế này, nàng ấy khẳng định sẽ cực kỳ vui mừng!"

"Hồ Hoàng hậu còn nói muốn vì làm chủ hôn cho bọn họ đấy."

"Thật sao? Đây quả thật là chuyện trước đay chưa bao giờ có!"

Nói xong, một quý nữ đột nhiên hỏi: "A Ánh, không phải ngươi vẫn chơi với Trịnh Du hay sao? Hôm nay nàng ta trở thành khí phụ, ngươi lại tham gia hôn lễ của kẻ thù của nàng ta, như vậy nàng ta sẽ không tức giận chứ?"

Lời này vừa nói ra, tiếng cười lập tức im bặt.

Một hồi lâu, Trịnh Du liền nghe thấy giọng nói thanh thúy của Lý Ánh truyền đến: "Cái này, không phải trước khác, nay khác sao? Trước kia ta không biết A Khởi. Cho đến khi Thu công chúa xuất giá, ta đã không còn qua lại với Trịnh Du nữa, trong lúc vô ý mới quen biết cùng với A Khởi".

https://thuviensach.vn

Nàng ta suy nghĩ một lát lại nói: "A Khởi này, thật rất dễ thân cận, nàng ấy cũng rất thông tuệ, cũng biết suy nghĩ vì người khác, tấm lòng rộng mở, rất có có phong thái của danh sĩ".

Lý Ánh vừa nói dứt những lời nhận xét công bằng, không có nửa điểm nịnh hót lấy lòng. Chúng quý nữ lại ong ong bắt đầu nghị luận.

Nghe đến đó, sắc mặt của Trịnh Du trở nên xanh mét, cơ mặt cũng vặn vẹo theo. Những người khác nói Trương Khởi như thế nào, nàng ta cũng không thèm để ý, nhưng Lý Ánh vừa nói như thế, nhất thời khiến cho nàng ta cảm thấy mình bị phản bội, cảm thấy mình nhục nhã một cách triệt để. Cho dù người bạn này nàng ta đã sớm bỏ qua!

Loại phản bội cùng với nhục nhã như thế này làm cho người ta vô cùng khó chịu. Lý Ánh này có mấy phần thật tình chứ? Càng chẳng biết xấu hổ như thế khiến Trịnh Du trong khoảng thời gian ngắn vừa ghét vừa giận, liên tục sinh ra tâm ý vặn vẹo.

Bà lão kia nhìn về phía Trịnh Du, ôn tồn nói: "Nữ lang, người xem, bằng hữu tốt nhất trước kia của người cũng hướng tới Trương Thị rồi. Aiz, ngay cả bằng hữu tốt đều bỏ rơi cả, không trách được Cao Trường Cung.....". Mới nói tới đây, chống lại khuôn mặt vặn vẹo của Trịnh Du, liền bị vẻ oán độc của nàng ta làm cho cả kinh, bà lão cũng không dám châm chọc nữa.

Đại hôn lần này, ước chừng cử hành mất ba ngày, trước lúc bái đường, Lan Lăng Vương còn bày 100 bàn giữa ngã tư đường, mở tiệc ba ngày ba đêm.

Có lẽ qua thất bại của cuộc chiến trước đó, người nước Tề quả thật cần một đại hỉ để chuyển đổi tâm tình, nghe nói, ngay cả Bệ hạ cũng liên tiếp sai sứ giả tới phong thưởng không ít đồ quý cho hai người họ, Hồ Hoàng hậu thì khỏi phải nói từ đầu tới cuối vẫn luôn có mặt ở hiện trường.

https://thuviensach.vn

Về phần nước Trần cùng Trường An phương xa, ngay cả Vua Trần cùng với người trong Trương phủ, còn có cả Tô Uy và Tân công chúa, cũng phái người mang lễ vật đến tặng.

Lễ thành hôn cực hạn xa hoa này cuối cùng rồi cũng kết thúc trong niềm vui hân hoan cùng chúc phúc của tất cả mọi người.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Trịnh Du Mang Thai!

Thấy phủ Lan Lăng Vương dần dần thở bình thường như trước, trong xe ngựa Trịnh Du khẽ thở dài một hơi. Nàng ta không biết, nếu cứ tiếp tục như vậy nữa, bản thân có bị không khí náo nhiệt vui mừng này bức điên hay không?

"Nữ lang, trở về phủ sao?".

Trở về phủ làm gì? Kể từ ly nàng ta hòa ly quay về, địa vị so với trước kia hoàn toàn không thể so sánh được, hiện tại ngay cả một người hầu có chút thân phận ở Trịnh phủ cũng dám lên mặt xem thường, chê cười không ngớt, chỗ kia, đã không còn là nhà của nàng ta nữa rồi. Vội vã trở về như vậy làm gì?

"Lại đi thôi!"

Mệnh lệnh của nàng ta vừa hạ xuống, xe ngựa liền bắt đầu chạy đi. Trên đường phố ngu phu, xuẩn phụ đi qua đi lại, một số người vẫn còn đắm chìm trong không khí náo nhiệt ở đại tiệc trong phủ Lan Lăng Vương, đi tới chỗ nào cũng đều vang lên tiếng nghị luận không dứt. Trịnh Du càng nghe càng phiền não, liền ra lệnh: "Đi đến chùa một chuyến!"

"Vâng!", phu xe nhanh chóng chạy về phía Hòa Vân Tự ở gần đó.

Trịnh Du cúi đầu, từng bước từng bước đi tới. Thời gian này nàng ta luôn cảm thấy đau lưng, vì vậy cước bộ cũng chậm rãi hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Đang từ từ đi vào bên trong, bỗng nhiên, một giọng nam quen thuộc kêu lên: "A Du?", âm thanh này dường như có hơi chần chừ.

Trịnh Du ngẩng đầu lên, đối mặt với nàng ta là một gương mặt trẻ tuổi tuấn nhã, sáng ngời.

Người này không phải là Dương Tĩnh, người đã từng tâm tâm niệm niệm muốn lấy nàng ta hay sao?!

Không chỉ có Trịnh Du cả kinh, mà ngay cả chính Dương Tĩnh, khi nhìn thấy gương mặt của Trịnh Du cũng ngây ngẩn cả người. Hắn kinh ngạc nhìn nàng, bật thốt lên: "A Du, làm sao ngươi lại già đi nhiều như vậy?". Hắn cũng chỉ thành hôn với Lâu Thất Nữ, sau đó đến Tấn Dương chơi mấy tháng mà thôi, thế nào mà khi trở lại, mỹ nhân Trịnh Du của ngày xưa, liền già đến mức độ này?

Dương Tĩnh vừa bật thốt lên lời này, chẳng khác nào xé toạc vết sẹo trên người Trịnh Du. Huống chi, người xé vết sẹo đó, còn là người trước đây đã từng theo đuổi nàng ta? Thấy được sự vui mừng trong mắt Dương Tĩnh, đột nhiên, dạ dày Trịnh Du liền quặn thắt.

Cơn đau này tới quá mãnh liệt, Trịnh Du chưa kịp nói gì liền xoay người xông đến một lùm cây, che miệng nôn thốc nôn tháo.

Thấy nàng ta đau lòng đến mức độ này, Dương Tĩnh cũng chợt thấy hối hận, lẽ ra không nên nói như vậy với nàng. Hắn lập tức cất bước tới gần, nhẹ nhàng hỏi: "A Du, ngươi…?"

Lời vừa dứt, Trịnh Du liền thét to: "Cút —— cút cho ta ——"

Tuyệt không chừa cho Dương Tĩnh chút mặt mũi nào, khiến cho người bên cạnh lập tức giận dữ, hắn cười lạnh nói: "Trịnh thị cho tới bây giờ, vẫn thật lớn lối nhỉ? Ngươi cho mình là ai chứ?".

https://thuviensach.vn

Liếc nàng ta một cái, hắn liền phẩy tay áo bỏ đi, trước lúc đi còn căm hận nói: "Xem ngươi nôn thành như vậy, không phải là mang thai dã chủng của tên nam nhân nào đấy rồi chứ?".

Hắn chỉ buột miệng nói ra, sau khi nói xong lời này cũng không hề quay đầu lại, cùng với đám nô bộc tức giận đùng đùng phẩy tay áo bỏ đi.

Có điều, Trịnh Du vừa chống vào thân cây khô nôn không ngừng, hiện tại cũng đã xụi lơ trên mặt đất. Nàng ta vừa nôn một trận nên mặt lại càng thêm tái nhợt, mồ hôi lạnh ròng ròng chảy xuống. Vào giờ phút này, trong đầu nàng ta chỉ lặp đi lặp lại câu nói kia của Dương Tĩnh: "Xem ngươi nôn thành như vậy, không phải là mang thai dã chủng của tên nam nhân nào đấy rồi chứ?".

Mang thai dã chủng ?

Mang thai dã chủng !

Mang thai dã chủng ... ...

Gió trong núi thổi tới, đột nhiên trở nên lạnh lẽo đến thấu xương. Trịnh Du cũng ngừng nôn mửa, liều mạng ôm lấy người mình, ra sức lắc đầu.

Không thể nào, nàng ta làm sao có thể sẽ mang thai?

Nàng ta làm sao có thể sẽ có con với một người cầm thú như vậy?

Nhưng, càng lắc đầu, lòng của nàng ta lại càng đông cứng thành băng.

Cứ mấy ngày Hòa Sĩ Khai liền gọi nàng ta đến ***. Người như hắn, làm sao biết tiết chế? Mà chính bản thân nàng ta, cũng chưa từng được ai nhắc nhở, cũng không có nghĩ tới, làm như vậy sẽ mang thai.

... ... Không đúng, nàng ta sợ sẽ mang thai, nhưng nàng ta có thể làm gì? Nàng ta có thể như thế nào? Một khí phụ nổi danh là "Xử nữ" của nước Tề,

https://thuviensach.vn

ngay cả hầu gái trung thành bên cạnh đã sớm bị nàng ta đuổi đi, kể cả không đuổi đi thì nàng ta cũng không thể tin vào bọn họ. Nàng ta cho dù sợ bị mang thai nhưng có thể nghĩ ra cách gì chứ? Có thể tìm ra được biện pháp gì để ứng phó chứ?

Nàng ta phải làm thế nào? Làm thế nào đây?

Trong lúc bối rối, lại nghe thấy một loạt tiếng bước chân truyền đến, mặt Trịnh Du trắng bệch chậm rãi đứng lên, sau khi chỉnh trang qua đầu tóc, liền xoay đầu lại.

Thật may, người vừa tới lại chính là xa phu của nàng ta, Trịnh Du vừa thở phào nhẹ nhõm liền thấy người kia lên tiếng hỏi: "Nữ lang, người không vội sao?".

"Ta đương nhiên không vội!", Trịnh Du ngẩng đầu lên, cất giọng trong trẻo trả lời.

"Vậy, có đi vào chùa nữa không?".

"Không, trở về phủ thôi!"

"Vâng."

Mới vừa xuống xe ngựa, một tỳ nữ liền vội vàng chạy tới, nói với Trịnh Du: "Nữ lang, phu nhân tìm người đấy!".

"Mẫu thân tìm ta có chuyện gì?"

"Nô tỳ cũng không biết."

"Dẫn ta đi đến đó!"

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Trịnh phu nhân đang đứng ở trong hoa viên, thấy Trịnh Du đến, bà ta cau mày hỏi: "Tại sao lâu như thế mới đến?", giọng nói cực kỳ khó chịu.

Trịnh Du cười khẽ, sau khi thi lễ xong, liền nhỏ giọng đáp: "Mẫu thân, hôm nay nữ nhi ra phố, mới vừa trở về phủ!".

Trịnh phu nhân thật ra thì cũng đã biết rõ điều đó từ lâu nhưng vẫn lên giọng thuyết giáo: "A Du à, ta biết rõ con đối với Cao Trường Cung và Trương Thị vẫn canh cánh trong lòng. Nhưng việc đã đến nước này, chúng ta chỉ có thể chấp nhận. Con hãy nhớ, với thân phận và đại vị của Cao Trường Cung bây giờ, chúng ta không thể đắc tội nổi, tội gì phải gây thù chuốc oán làm gì!".

Trịnh Du mấp máy môi, kìm nén lên tiếng: "Mẫu thân dạy rất phải!".

"Nơi này có vài bức chân dung, đều là lang quân tới đây cầu hôn, con xem qua một chút, có vừa ý người nào không?"

... ... Trầm mặc một hồi, Trịnh Du mới cúi đầu nói: "Mẫu thân, bây giờ A Du vẫn chưa không muốn!".

Trịnh phu nhân cau mày nhìn nàng ta chằm chằm, một lúc lâu sau liền thở dài, nói: "A Du, mẫu thân biết tâm tư của con. Nhưng việc đã đến nước này, con phải biết chấp nhận thôi!".

Nói đến vấn đề này, Trịnh Du giống như trước đây, quật cường mím môi, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, không đáp ứng, cũng không nói không.

Trịnh phu nhân cũng đã quen, bà ta chỉ hừ một tiếng, rồi lập tức chuyển chủ đề: "Thời gian này Hòa Sĩ Khai phủ Thượng thư, rất hay phái người tới tìm con, không biết là vì chuyện gì?"

Câu hỏi này của Trịnh phu nhân hết sức bình thường, nhưng Trịnh Du nghe xong vẫn thấy lạnh cả người. Sống lưng lạnh toát khẽ cứng đờ, nàng

https://thuviensach.vn

ta nhỏ giọng đáp: "Nữ nhi, bởi vì đã đắc tội với hoàng hậu, biết lời của Hòa Thượng Thư ở trước mặt Bệ hạ và Hoàng hậu rất có trọng lượng nên muốn đi đường vòng một chút, mong có thể thông qua ngài ấy mà thuyết phục Hoàng hậu nương nương....."

Trịnh phu nhân nghe xong không hề chớp mắt mà nhìn nàng ta chằm chằm.

Trịnh Du lý do này, nghe sơ qua thấy thực hợp lý, nhưng ngẫm lại thì hoàn toàn không tốt chút nào. Hòa Sĩ Mở trong lúc Trịnh Du còn chưa hòa ly thế nhưng đã nhiều lần đùa giỡn nàng ta, còn từng làm cho Trịnh Du phải quay ra cầu cứu cả gia tộc. Như thế nào mà chỉ trong chớp mắt, lại cùng với Hòa Sĩ Khai thân mật đến nước này rồi?

Trịnh phu nhân nhìn chòng chọc Trịnh Du một lúc, cũng không biết có tin hay không, phất phất tay ra lệnh: "Đi xuống đi!"

"Dạ, nữ nhi cáo lui!"

Trịnh Du lui về phía sau không lâu, Trịnh phu nhân liền bưng chung trà lên, từ từ thưởng thức.

Trà, là thứ đồ uống ưa thích của nam nhân, thật ra thì cũng không phải hoàn toàn, nhưng có điều cũng không thiếu những quý phụ trong xã hội thượng lưu, muốn học đòi văn vẻ, đôi khi cũng thưởng thức một chung như vậy.

Đang lúc Trịnh phu nhân phẩm trà thì một loạt tiếng bước chân truyền đến, trong nháy mắt, một lão ấu nịnh hót lên tiếng: "Lão nô gặp qua phu nhân." (Ấu: ở đây có nghĩa là bà già)

Bà lão này, chính là người đã cùng Trịnh Du đi thăm phủ Lan Lăng Vương, cũng là người đã lên tiếng châm chọc nàng ta.

https://thuviensach.vn

Thấy người đến là bà ta, Trịnh phu nhân liền đặt ly trà lên trên bàn, hòa nhã nói: "Là Ngô Ấu à, có chuyện gì cứ nói đi."

"Vâng."

Ngô Ấu đáp một tiếng, nhưng không lập tức mở miệng, mà ngẩng đầu nhìn về phía đám tỳ nữ đứng sau lưng Trịnh phu nhân.

Trịnh phu nhân thấy thế, biết bà ta có lời bí mật muốn nói với mình, liền phất phất tay, ra hiệu cho toàn bộ chúng tỳ lui ra.

Họ vừa đi, Ngô ấu liền lại gần Trịnh phu nhân, nhỏ giọng nói: "Phu nhân, mấy ngày nay, sáng sớm nào A Du cũng đều nôn mửa!"

"Cái gì?" Trịnh phu nhân cả kinh, bà ta nhìn chằm chằm Ngô ấu, một hồi lâu mới thốt ra: "Nói tiếp đi!".

"Xa phu đưa A Du đến phủ Hòa thượng thư cũng có nói, mỗi lần A Du ra ngoài, sắc mặt đều có gì đó không đúng, có lúc còn đổi cả xiêm áo. Đúng rồi, có một lần hắn còn chứng kiến Hòa thượng thư cầm tay A Du nhưng nàng ta lại không hề nổi giận."

Lời này chưa cần nói hết đã quá rõ rồi.

Trịnh phu nhân đứng lên, sau khi bước thong thả mấy bước ở trong hoa viên, mới từ từ quay đầu, nhìn chằm chằm Ngô ấu nói: "Còn gì nữa không?"

"A Du rất cẩn thận, lão nô chỉ chú ý được những thứ này!".

Trịnh phu nhân gật đầu một cái, nói: "Cao Trường Cung xuất chinh, A Du nóng lòng trả thù Trương thị, đã từng tới chỗ ta hỏi đối sách. Ta bảo con bé đến nhờ vả Hòa Sĩ Khai..... Bây giờ nhìn lại, quả nhiên đúng theo ta dự đoán, có lẽ con bé đã nhờ hắn ta giúp đỡ. Tuy nhiên đồ ngu ngốc này,

https://thuviensach.vn

chẳng những không đối phó được Trương thị, ngược lại còn đánh mất cả bản thân mình!"

Nói tới chỗ này, Trịnh phu nhân cũng trầm lặng hẳn.

Bà ta không mở miệng, Ngô ấu cũng cúi đầu không dám mở miệng.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Trịnh phu nhân mới khẽ nói: "Hủy những bức họa kia thôi!".

"À? Vâng", Ngô ấu hiểu được, thứ phu nhân nhắc đến, chính là bức họa muốn đưa cho Trịnh Du nhìn.

Trong lúc Ngô ấu xé những bức họa đi thì Trịnh phu nhân tự lẩm bẩm: "Hòa Sĩ Khai này luôn kề cận bên Hoàng hậu, có lẽ nương nương đã coi hắn thành của riêng mình. Chuyện của A Du cùng với Hòa Sĩ Khai, không thể để cho Hoàng hậu biết. Có điều trừ điểm này không tốt, thì với sức ảnh hưởng của hắn ta ở trước mặt Bệ hạ nếu A Du đi theo hắn, ít nhiều gì cũng còn có chỗ tốt. Không phải Bệ hạ muốn khai đao với Trịnh thị chúng ta sao, nếu có Hòa Sĩ Khai vào thời điểm mấu chốt nói đỡ cho một câu, cũng có thể bảo vệ nhất thời bình an."

Nói tới đây, bà ta đã quyết định: "Trong phòng ta không phải có một ít sách sao? Đem bản 《 phụ nhân Y Kinh 》 xen lẫn những sách kia đưa cho A Du xem. Đúng rồi, nếu như con bé muốn thông qua ngươi lấy ít dược vật, cũng đừng hỏi nhiều, cứ nghe mà làm."

Chắc hẳn là muốn trợ giúp Trịnh Du đánh rụng đứa bé trong bụng kia rồi, Ngô ấu gật đầu đáp: "Lão nô tuân mệnh!"

"Đi đi, tiếp tục quan sát nhất cử nhất động của con bé, có thay đổi gì, kịp thời đến báo cho ta biết."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Nhìn theo bóng dáng Ngô ấu vội vàng rời đi, Trịnh phu nhân cười cười, đảo mắt bà ta lại quát lên: "Gọi Dương thúc tới đây."

"Vâng."

Không bao lâu, một hán tử bề ngoài bình thường đi tới. Nhìn hán tử kia một lúc, Trịnh phu nhân mới nhỏ giọng nói: "Lão Nam, từ hôm nay trở đi, ngươi liền đến chuồng ngựa trông coi. Nhớ, phải nhanh một chút khiến cho A Du tin tưởng ngươi, về sau mặc kệ tới chỗ nào, cũng do ngươi lái xe."

"Vâng."

"Nếu như phát hiện Hoàng hậu có điểm nào chú ý tới A Du và Hòa Sĩ Khai, ngươi không phải cần hồi bẩm, cứ để A Du chịu trách nhiệm. Dù sao bất luận như thế nào, không thể bởi vì một mình A Du, mà khiến cho hoàng hậu bất mãn Trịnh thị được, ngươi hiểu chưa?"

"Lão nô hiểu."

"Đi đi."

"Vâng."

Có lẽ, cuộc sống rực rỡ vẫn còn chờ ở khúc quanh nào đó.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Trương Khởi Có Thai!

Trịnh Du phát hiện, mọi chuyện dạo gần đây dường như quá thuận lợi. Trong lúc nàng ta lo lắng thấp thỏm vì chuyện mang thai thì đột nhiên lại tình cờ tìm thấy một quyển sách thuốc mà trong đó còn viết cả phương thuốc khiến người ta sinh non.

Lấy được phương thuốc này, Trịnh Du mừng rỡ, thừa dịp không có người chú ý, nàng ta đứng hứng gió nửa ngày, quả nhiên khi trở về liền ngã bệnh.

Sau khi bị bệnh, nàng ta lại náo loạn không chịu cho mời đại phu, chỉ sai tỳ nữ mang đến cho mình vài vị thuốc. Những vị thuốc khiến cho người ta sinh non kia đều được chúng tỳ nữ ngoan ngoãn mang đến mà không hề dị nghị chút nào.

Uống xong thứ thuốc kia xong, quả nhiên Trịnh Du liền cảm thấy đau quặn bụng. Tuy nhiên nàng ta không ngờ rằng, loại thuốc này chẳng những khiến cho hạ thân chảy máu không ngừng, hơn nữa còn sốt cao mê man suốt mấy ngày. Nửa tháng sau, mới có thể gắng gượng từ Quỷ Môn quan trở về.

Trải qua những ngày bệnh tật triền miên, nàng ta càng ngày càng lộ vẻ tiều tụy, càng trở nên già trước tuổi.

Bản thân vừa tìm được đường sống trong chỗ chết, trong khi đó Trương thị lại càng ngày càng phong quang vô hạn, xuân phong hả hê, điều này khiến cho Trịnh Du cực kỳ oán hận, nỗi hận này ngày ngày đêm đêm , thời thời khắc khắc vẫn luôn cháy hừng hực trong lòng.

https://thuviensach.vn

Trong cơn oán hận ngút tời đó, nàng ta âm thầm tính toán: không thể bị động mãi như vậy được.

Nàng ta ngẫm nghĩ thật lâu, chỉ khi nào bản thân thay đổi được tình cảnh này, chỉ khi nào lấy được lòng của Hồ hoàng hậu thì khi đó nàng ta mới có thể gia nhập trở lại vào đám quý nữ, chỉ có lấy lòng người này, mình mới có thể trả thù được Trương Khởi.

Vì vậy, vừa khỏi bệnh, nàng ta liền gắng gượng kìm nén khó chịu, cắn tăng hoan ái cùng với Hòa Sĩ Khai, sau đó liền nhờ hắn ta trợ giúp mình.

Nhìn thân hình gầy gò của nàng ta, Hòa Sĩ Khai nặng nề bấm lên ngực Trịnh Du một cái, sau khi lưu lại mấy dấu tay tím bầm, hắn ta nhìn người trước mặt nước mắt lưng tròng, vui vẻ cười ha ha nói: "Cái này không phải rất dễ dàng sao? Ngươi rơi vào hoàn cảnh như vậy, hiện tại lại người không giống người quỷ không giống quỷ, tốt nhất thì ngươi nên khóc lóc một chút, nhất định có thể chiếm được đồng tình của Hồ Thị!". Hắn ta chậc chậc hai tiếng, lại nói: "Hơn nữa, Hồ Thị thật ra thì vẫn là một người dễ mềm lòng. Với dáng vẻ này của người mà đứng trước mặt bà ấy, muốn bao nhiêu đáng thương liền có bấy nhiêu đáng thương, muốn ngoan ngoan liền có bấy nhiêu ngoan ngoãn, bảo đảm sẽ có tác dụng". Hắn tiếp tục nói: "Tất nhiên, còn có một biện pháp. Ha ha, nhưng ngươi phải tình nguyện bỏ hết mặt mũi, nguyện ý hầu hạ Hoàng hậu nương nương giống như vừa hầu hạ lão tử, bảo đảm từ ấy về sau bà ta sẽ xem ngươi trở thành tâm can bảo bối của mình!".

Quả nhiên, khi Hòa Sĩ Khai vừa nói ra những lời này, sắc mặt của Trịnh Du đầu tiên là sung huyết đỏ bừng, nhưng rất nhanh sau đó lại trở nên tái nhợt.

Thấy nàng ta quật cường kìm nén nước mắt, rõ ràng cảm thấy xấu hổ nhưng lại không dám bác bỏ, không dám đáp trả, Hòa Sĩ Khai lại bật cười lên ha hả. Lại nói, chính điểm này của Trịnh thị đã hấp dẫn hắn nhất. Mỗi

https://thuviensach.vn

lần ở cùng với hắn, nàng ta đều có cảm giác xấu hổ, hắn đều có thể cảm nhận được rõ ràng, nàng ta đang hối hận, nàng ta đang khó chịu, nhưng mỗi một lần lại không thể không cố nén.

Nàng ta mang đến cho người đối diện cảm giác trinh tiết liệt nữ, mà đối với Hòa Sĩ Khai loại cảm giác tàn phá tín niệm của một quý phụ này thật là sự quá tuyệt vời!

Nghĩ tới đây, Hòa Sĩ Khai liền thấy thật sảng khoái, lại bật cười ha hả. Hắn đưa tay nặng nề vỗ lên mông Trịnh Du một cái, trong tiếng kinh hô của nàng ta, hai tay không ngừng xoa xoa lại với nhau, nện từng bước chữ bát nghênh ngang đi ra ngoài.

Nhìn bóng dáng hắn rời đi, ánh mắt Trịnh Du thoáng qua tia hận ý, nhưng nỗi oán hận này rất nhanh liền bị mê mang thay thế.

Hiện tại, người nàng ta hận nhất, một chính là Trương Khởi, hai là Cao Trường Cung, còn người thứ ba chính là tên Hòa Sĩ khai này. Nhưng, đối với Hòa Sĩ Khai tuy oán hận vô cùng, nhưng nàng ta cũng không hề nghĩ đến việc trả thù. Bởi vì nàng ta biết, phía sau mình còn có gia tộc, không những thế bản thân chỉ là một cô nương yếu đuối, không thể nào động đến hắn được. Hơn nữa, nàng ta còn phải mượn lực lượng của hắn lật đổ Trương Khởi.

Cắn răng nghiến lợi một hồi, Trịnh Du lại nghĩ: Không phải chỉ cần lấy lòng Hoàng hậu nương nương, thì tình cảnh của mình sẽ thay đổi rất lớn sao.

Về phần tình cảnh về sau này thay đổi thế nào? Không phải sẽ là báo thù, phá hủy Trương thị hay sao? Về phần sau khi phá hủy Trương thị, Trịnh Du cũng chưa nghĩ đến.....

Vì vậy, sau khi nghe Hòa Sĩ Khai mở đường chỉ lối, Trịnh Du liền bắt đầu tìm kiếm tất cả cơ hội có thể đến gần Hồ hoàng hậu.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng cơ hội này thực sự không dễ dàng, trước kia nàng ta vẫn bất hòa với Hồ hoàng hậu, cho nên đám thị vệ của Hồ hoàng hậu hay những thứ quý phụ thường vây lấy bà ta kia, mỗi lần nàng ta vừa mới đến gần, ngay lập tức liền phòng bị nhìn nàng ta đầy soi mói, vì thế Trịnh Du vẫn không tìm được cơ hội nào cả.

Một ngày kia, Trịnh Du vừa ngồi lên xe ngựa thì đột nhiên ồ lên một tiếng, nhìn chằm chằm một ông lão hỏi: "Ngươi là ai? A Nghiêm đâu?"

Lão đầu kia liền cúi đầu, cung kính thưa: "A nghiêm bị bệnh, nên lão nô làm thay hắn ta!".

"A Nghiêm bị bệnh? Hắn ta sao lại bị bệnh?". Lão đầu kia thực sự không ngờ Trịnh Du lại tín nhiệm xa ngự A Nghiêm kia đến vậy, nàng ta bước xuống xe, nói: "Dẫn ta đi gặp A Nghiêm".

"Nữ lang, không phải người muốn ra ngoài sao?"

"Ta chỉ quen ngồi xe của A Nghiêm !"

Lão đầu kia liền ngẩn ra, vừa cúi đầu dẫn Trịnh Du đến khu viện cũ mà A Nghiêm ở, vừa âm thầm suy nghĩ .

Đến chiều Trịnh phu nhân liền được tin tức, bà ta nhìn chằm chằm lão đầu kia, ngạc nhiên hỏi: "Ngươi nói, A Du nhận ân huệ của A Nghiêm, cho nên tin tưởng hắn ta nhất?".

"Vâng."

Lão đầu kia liền đáp một tiếng, sau khi ngẫm nghĩ một lát liền nói: "Phu nhân, lão nô cho là, muốn theo dõi A Du, chỉ cần bình thường lưu ý nhiều hơn là được. Không cần nhất định phải đổi A Nghiêm, tránh cho đả thảo kinh xà."

https://thuviensach.vn

Trong khi Trịnh phu nhân suy nghĩ về đề nghị này, lão đầu lại nói: "A Nghiêm bình thường cũng không phải là người kín miệng, lại thích nữ sắc, chuyện của A Du, tùy tiện hỏi han một chút, hắn cũng sẽ nói ra thôi!".

Nghe đến đó, Trịnh phu nhân ngược lại liền tin, bà ta gật đầu nói: "Cũng được, vậy thì cứ để vậy đi".

"Vâng."

Mà Trịnh Du sau nửa tháng tìm kiếm cơ hội, một ngày kia, liền chớp được thời cơ.

Hồ hoàng hậu một mình ngồi uống rượu ở Túy Nguyệt lâu. Dường như tâm tình của nàng ta không tốt, uống một lát liền đập phá đồ đạc. Nghe Hòa Sĩ Khai nói, nguyên nhân là do Bệ hạ vừa mới sủng một phi tần, lúc uống say cư nhiên còn nói với Hồ hoàng hậu rằng, dù gì ngươi cũng già rồi, cho nên hãy thoái vị đi? Mặc dù chỉ là nói đùa, lại làm cho lòng người chật vật.

Trịnh Du nghe xong câu chuyện, đột nhiên thầm nghĩ: cơ hội của mình đã tới rồi.

Vì vậy, nàng không để ý đến việc tâm tình của Hồ hoàng hậu không tốt, liền mạnh mẽ xông vào. Chỗ thị vệ trong cung cũng đã thu mua tốt, cho nên cũng mắt nhắm mắt mở cho qua.

Bọn họ đứng ở bên ngoài, nghe Trịnh Du nghẹn ngạo khóc lóc, lại loáng thoáng nghe nàng ta cáo trạng ai đó. Cũng không biết trải qua bao lâu, tiếng khóc bên trong cũng dứt, ngược lại, lại nghe thấy tiếng Hồ hoàng hậu truyền đến: "Thôi thôi, xem bộ dáng của ngươi như vậy, Bổn cung liền nhận thấy bản thân mình cũng chưa đến mức thê thảm. Đứng lên đi!"

Chờ một lát, cửa phòng liền được mở rộng ra, đập vào mắt đám thị vệ là hình ảnh nhi nữ Trịnh thị là Trịnh Du đang quỳ gối sau lưng Hồ hoàng hậu, ân cần đấm lưng cho bà ta.

https://thuviensach.vn

Mà bên này, sau khi thành hôn, Lan Lăng Vương nhàn rỗi vô sự, đã dẫn Trương Khởi chạy đến Lan Lăng Quận một chuyến, tiếp đến lại đến mấy chỗ gần đó dạo chơi một vòng, lúc trở về đã là tháng mười rồi.

Cuối tháng mười, hai người về tới Lạc Dương.

Nhìn Thành Lạc Dương sừng sững uy nghi cách đó không xa, Trương Khởi nhíu nhíu mày, trí nhớ chợt lóe lên, nhưng thời gian này nàng lại có chút lười biếng, chỉ thích ngủ, cho nên đại não hình như cũng không lớn bằng lúc trước. Rõ ràng đang tập trung tinh thần nghĩ đến một chuyện, nhưng trong đầu lại là một mảnh mơ hồ. Thậm chí người khác rõ ràng đang châm chích mà nàng lại cũng nhận ra được.

Dường như nàng đã trì trệ đi rất nhiều.

Vì vậy nàng khổ tâm suy nghĩ một hồi, cứ nghĩ mãi, nghĩ mãi, lại đã ngủ mất. Khi tỉnh lại lần nữa, lại thấy chuyện này thực không thích hợp, vì thế liền ném ra sau đầu.

Mà trong khoảng thời gian đoàn người Trương Khởi tiến vào thành Lạc Dương thì cũng có một đội ngũ hết sức xa hoa xuất hiện trên quan đạo. Xa xa nhìn thấy đội ngũ của Lan Lăng Vương, một nữ nhân lên tiếng hỏi: "Đội ngũ kia là người phương nào?"

Một nam tử trung niên mày râu nhẵn nhụi nghe thấy hỏi liền đi lên trước, êm ái đáp: "Bẩm nương nương, đó là Lan Lăng Vương cùng với Lan Lăng Vương phi vừa mới vào cửa!".

"A", trong xe ngựa giọng nữ kia cảm thấy hơi hứng thú, cười nói: "Bổn cung từ lần đó gặp mặt Trương thị, vẫn không có cơ hội hàn huyên lần nào nữa. Hãy thông tri một chút đi, chúng ta dứt khoát vào thành Lạc Dương chơi một thời gian!".

https://thuviensach.vn

"Vâng!", nam tử trung niên kia nhận mệnh liền giục ngựa chạy đến chỗ mấy thị vệ thông báo một tiếng. Nhất thời, một làn hương thơm truyền đến, kèm đó là tiếng phụ nhân cười nói: "Bẩm tuân ý chỉ của Hoàng hậu nương nương!".

Đoàn người Trương Khởi tiến vào Thành Lạc Dương, chọn một tửu lâu trú chân, sau khi Trương Khởi tắm rửa thay quần áo, liền miễn cưỡng ra khỏi phòng, híp mắt hưởng thụ ánh trời chiều chạng vạng. Lúc này, một vị lão ấu đi tới, cung kính nói: "Vương phi, đầu bếp tới hỏi, tối nay người muốn ăn cái gì?" Bởi vì đi thăm thú trong thời gian dài cho nên đoàn người bọn họ mang theo có cả dụng cụ làm bếp, cùng với một đầu bếp đến từ phương Nam. Về phần tỳ nữ và ma ma phụng sự lại càng không thể thiếu.

Đối với Lan Lăng Vương không bao giờ phô trương mà nói, điều này có thể coi là phá vỡ đất hoang rồi.

Vừa nghe đến đồ ăn, không biết thế nào mà dạ dày Trương Khởi đột nhiên đảo lộn một phen, nàng nhíu mày, đưa tay đẩy tỳ nữ ra, chạy đến bên khe rãnh nôn mửa liên tục.

Sau khi nôn khan mấy cái, trong dạ dày thoải mái cũng thoải mái hơn hẳn, Trương Khởi dùng khăn tay lau lau môi, lại uống nước súc miệng, cả người cuối cùng cũng dễ chịu chút ít. Bà lão kia nhìn nàng, ánh mắt lóe lóe, rốt cuộc cũng tiến lên cẩn thận hỏi: "Vương phi, có cần mời đại phu không?"

"Mời đại phu làm gì?"

Bà lão kia lại nhỏ giọng nói: "Vương phi thành hôn đã mấy tháng rồi, mới vừa rồi lại nôn như vậy....."

"Đùng ——" một tiếng, đầu óc Trương Khởi liền vỡ lẽ. Thời gian này, nàng vẫn có chút không thoải mái, mà cảm giác không thoải mái lại rất quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nàng khẩn trương nắm chặt tay lại thì lại nghe thấy một loạt tiếng bước chân truyền đến, Dương Thụ Thành chạy tới, bẩm báo: "Vương phi, Quận Vương nhận được lệnh khẩn của Bệ hạ, trong vòng ba ngày phải về đến Tấn Dương, hiện tại phải lập tức lên đường. Ngài ấy báo người nên chuẩn bị một chút". Nói tới đây, hắn lại nói: "Quận Vương còn nói, đoạn đường này sẽ đi cả ngày cả đêm, Vương phi cần chuẩn bị ít đồ ăn trên xe ngựa, tránh cho bị đói!".

Vội vàng giao phó xong, Dương Thụ Thành liền xoay người rời đi.

Đang lúc này, Trương Khởi kêu: "Dương tướng quân."

Dương Thụ Thành quay đầu lại.

Nét mặt Trương Khởi có chút kỳ quái, cứ muốn nói lại thôi, cắn môi lên tiếng: "Ta ở lại Lạc Dương thôi!".

Nàng còn tưởng rằng Dương Thụ Thành sẽ hỏi han này nọ, vậy mà lời vừa ra khỏi miệng, lại thấy hắn ta thở phào nhẹ nhõm, nói: "Thần cũng cho là Vương phi nên lưu lại Lạc Dương thì tốt hơn, bốn ngày rong ruổi chạy về Tấn Dương, thật sự quá gấp gáp, sau khi trở về, chí ít người cũng phải nghỉ ngơi mất mấy tháng. Còn không bằng nghĩ chậm rãi trở về thì hơn!".

Nói tới đây, hắn cũng không đợi Trương Khởi trả lời, liền chắp tay sải bước rời đi.

Nhìn theo bóng lưng của hắn, Trương Khởi thầm nghĩ: hiện tại mới chỉ có chút cảm giác, đại phu cũng chẩn không ra được, nói cho người nào đó nghe chỉ sợ chàng lại phân tâm. Không bằng chờ xác định sẽ thông báo sau.

Lúc này, trong lòng Trương Khởi đang tràn đầy vui sướng nhưng kèm theo đó còn có cả lo sợ lẫn nghi hoặc. Cảm giác chồng chéo đan xen này cho đến tận khi Lan Lăng Vương rời đi cũng không biến mất. Lần trước ngoài ý muốn mất đi, nàng vẫn sợ mình sẽ không bao giờ có nữa, hiện tại

https://thuviensach.vn

rốt cuộc lại có cảm giác, chỉ sợ ngộ nhỡ không phải, nàng cũng không muốn mạo hiểm thêm nữa.

Huống chi, lần này có lẽ là thật rồi. Trương Khởi cúi đầu dịu dàng vuốt ve vùng bụng bằng phẳng.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Quý Phụ!

Lúc Lan Lăng Vương rời đi còn cố ý để lại hai trăm kỵ binh bảo vệ Trương Khởi. Bốn ngày sau, Trương Khởi liền nhận được lời mời của Hồ hoàng hậu.

Hồ hoàng hậu này, thật ra không thích nhất chính là quy củ gò bó, nếu tìm được cơ hội nàng ta sẽ mang người nào đó ra mà trêu đùa.Lần này, nàng ta cư nhiên cũng đến thành Lạc Dương. Hiện tại phái thái giám đi truyền chỉ, nói là muốn mở một bữa tiệc tại biệt viện mời tất cả các quý phụ, quý nữ đến thm dự, ngay cả Trương Khởi, Lan Lăng Vương phi cũng được mời đến.

Đây cũng là lần giao thiệp đầu tiên kể từ sau khi Trương Khởi thành hôn, nàng không dám khinh thường, lập tức thay một bộ y phục màu đen, sau khi vẽ lên rên trán một bông hoa gạo, liền ngồi vào xe ngựa chạy đến biệt viện của Hồ hoàng hậu ở Lạc Dương.

Khi xe ngựa của Trương Khởi rẽ vào biệt viện đã loáng thoáng nghe thấy những tiếng cười đùa từ nơi xa truyền đến. Vừa vén rèm xe lên nhìn, đập vào mắt là một đám quý phụ, quý nữ đang chậm rãi bước từ cửa xe xuống. Nhìn thấy vẻ mặt nhẹ nhõm của các nàng ấy, Trương Khởi liền tỉnh táo lại.

Không bao lâu, giọng nói của Thành Sử từ bên ngoài truyền đến: "Vương phi, tới rồi!"

"Ừm!"

Trương Khởi đáp một tiếng, rồi bước xuống xe ngựa.

https://thuviensach.vn

Mặc dù đã bước vào tháng mười hai, nhưng hôm nay mặt trời phá lệ ấm áp, các quý nữ, quý phụ đang vây quanh Hồ hoàng hậu, tốp năm tốp ba hoặc ngồi hoặc đứng tán gẫu với nhau, quả thật là muôn hồng nghìn tía, váy áo phất phơ.

Trương Khởi liếc mắt nhìn, thuận tay gỡ mạng che mặt xuống, rồi chậm rãi bước về phía Hồ hoàng hậu.

Theo bước chân ngày càng gần của nàng, bốn phía cũng càng ngày càng tĩnh, trong mơ hồ có tiếng xôn xao bàn luận truyền đến: "Nàng ta chính là Trương thị A Khởi", "Thật là đẹp!", "Không đẹp thì sao có thể độc chiếm Cao Trường Cung, ép Trịnh Du không chỗ dung thân chứ?", "Cũng đúng!".

Tiếng nghị luận rào rào bay đến, đám quý phụ ngẩng đầu, quan sát Trương Khởi từ trên xuống dưới, vẻ mặt, mơ hồ có chút khinh thường.

Không bao lâu, Trương Khởi đi tới trước mặt Hồ hoàng hậu, bà ta đang thì thầm to nhỏ cùng với hai quý phụ khác, thấy Trương Khởi đến gần, chỉ hơi gật đầu một cái, ý bảo nàng không cần đa lễ, sau đó liền không để ý tới nữa.

Hồ hoàng hậu vốn không phải là người thích lễ nghĩa, bà ta không cần Trương Khởi đa lễ, tất nhiên Trương Khởi cũng sẽ không tiến lại gần. Nàng lập tức lui về phía sau mấy bước.

Lúc này, một tiếng nói trào phúng chợt truyền đến: "Ơ? Đây không phải là Lan Lăng Vương phi mới thượng vị sao? Chậc chậc, thân là một cơ thiếp hèn mọn, lại ra tay hạ bệ chủ mẫu, độc chiếm lang quân, Trương thị quả nhiên thật có bản lãnh".

Một phụ nhân khác cũng cười nói phụ họa: "Ngươi cũng không nhìn một chút người ta là dạng người gì. Gương mặt đó, trời sinh đã là mỹ thực của nam nhân. Hì hì, nàng ta trừ yêu mị ở trên sàng tháp thì còn biết làm gì nữa

https://thuviensach.vn

chứ. Cũng không biết một chủ mẫu như vậy, có thể chống đỡ được phủ Lan Lăng Vương hay không?".

"Tiểu tử Cao Trường Cung kia còn lâu mới để ý đến những thứ này. Hắn ta hắn đã bị hồ ly tinh này mê hoặc đến mụ mị đầu óc rồi"

Mấy chữ "mụ mị đầu óc" kia vừa thốt ra, sắc mặt Trương Khởi liền biến hóa!

Đúng lúc này, lại nghe thấy tiếng cười của một đám quý nữ truyền đến, xiêm áo rực rỡ, phấn hồng hòa cùng xanh lá, đang uyển chuyển đi về phía này. Mà trong đám quý nữ kia, có một người gầy gò như mai, sắc mặt tái nhợt, đôi môi khẽ mím, không phải ai khác mà chính là Trịnh Du! Trịnh Du thế nhưng lại cũng đi tới Lạc Dương!

Đúng rồi, hình như người ta từng đồn đại rằng, thời gian này nàng ta thông qua Hòa Sĩ Khai để tiếp cận, thiết lập lại quan hệ với Hồ hoàng hậu.

Trịnh Du vừa đi gần, liền thấy một người đứng ở sau một khóm Phù Dung, nụ cười nhàn nhạt, diễm sắc vô song, nhất thời bước chân cứng đờ, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Từ lúc Trịnh Du tới đây, đã có không ít người không ngừng ngó đông ngó tây, ánh mắt sáng bừng ra chiều muốn xem chuyện hay, ngay cả đám phụ nhân đang mải nói xấu sau lưng cũng hứng thú dõi mắt theo dõi nhất cử nhất động của hai người họ.

Hồ hoàng hậu cũng thế, bà ta say sưa quan sát hai người họ một lát, sau đó đưa tay vẫy Trịnh Du: "A Du, đến bên này". Đảo mắt lại cười nói với Trương Khởi: "A Khởi, ngươi cũng tới đây".

Hồ hoàng hậu vừa nói xong, tiếng cười mơ hồ không kìm được mà bật ra. Chúng quý phụ, quý nữ mở to mắt, vô cùng hứng thú mong đợi trò hay sắp diễn ra.

https://thuviensach.vn

Thấy Hồ hoàng hậu hạ lệnh, Trương Khởi cười cười, nàng cất bước đến gần. Tuy trên người là xiêm áo màu đen nhưng tư thái vẫn tuyệt thế vô cùng, chỉ đứng ở nơi đó, cũng đã khiến người ta cảm thấy sáng rực cả một góc trời. Khí thế trời sinh đã có này ngay lập tức liền đè bẹp trang phục lộng lẫy của Hồ hoàng hậu.

Hồ hoàng hậu cũng nhận ra điểm này, bà ta nhíu nhíu mày, đột nhiên hơi không thoải mái.

Trịnh Du cũng thấu hiểu, đảo mắt cất bước đến gần. Nàng ta đi tới một bên Hồ hoàng hậu rồi dừng lại.

Hồ hoàng hậu nhìn người này một chút, lại xem người kia một lát, đột nhiên che miệng cười khanh khách, hỏi Trịnh Du: "A Du, ngươi hận A Khởi sao?". Bà ta lại nửa thật nửa đùa nói tiếp: "Nếu như ngươi hận nàng ấy mà nói, Bổn cung sẽ ở nơi này làm chủ, để cho ngươi đánh nàng ấy mấy bạt tai, như thế nào?"

Lời này vừa ra, mọi nơi đều yên tĩnh lại!

Trịnh Du vội vàng ngẩng đầu .

Nàng ta nhìn chằm chằm Trương Khởi, cắn răng mà nói ra: "Ta hận!"

Hồ hoàng hậu mừng rỡ, bà ta vỗ tay nói: "Thật tốt quá, vậy ngươi tiến lên cho nàng ấy mấy bạt tai đi!"

"Tuân mệnh Hoàng hậu nương nương!", Trịnh Du thi lễ một cái, sau đó cười lạnh cất bước đi về phía Trương Khởi.

Nàng ta đi rất chậm, vẻ mặt mang theo niềm vui thú như mèo vờn chuột, dường như muốn hưởng thụ một chút nỗi oán giận của Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi ngược lại không hề oán giận, nàng bình thản đứng ở nơi đó, nhìn Trịnh Du đi từng bước lại gần.

Hôm nay, cái tát này, nàng không thể nhận, cũng không nhận nổi. Nàng đường đường là Lan Lăng Vương phi, mặt mũi của nàng, mặt mũi của Trường Cung sẽ để vào đâu chứ.

Nhưng nàng biết, có cầu xin Hồ hoàng hậu cũng vô dụng. Bà ta vốn rất khác người, không hề nghiêm chỉnh, không tuân theo đạo lý luân thường. Nếu nàng cầu xin, chỉ càng trở thành trò cười mà thôi.

Suy nghĩ của Trương Khởi thay đổi thật nhanh.

Trong lúc Trịnh Du còn cách nàng chừng một bước thì Trương Khởi đột nhiên lên tiếng: "Hòa Sĩ Khai…", cái tên này vừa ra, Trịnh Du đột nhiên khựng lại, hết hồn hết vía mà thầm nghĩ: nàng ta muốn nói gì? Nàng ta đã biết cái gì?

Trương Khởi đột nhiên dừng bước liếc Trịnh Du một cái, sau đó mới chuyển mắt nhìn về phía Hồ hoàng hậu, nhàn nhạt cười nói: "Hoàng hậu nương nương, trò bạt tai này người mang ra đùa giỡn không có gì mới mẻ cả. A Khởi có một đề nghị, hoàng hậu nghe xong nhất định sẽ thấy rất vui!".

Hồ hoàng hậu nghe vậy lập tức hăng hái, hứng thứ ngẩng đầu lên vui mừng hỏi: "Ý kiến gì?".

Trương Khởi khẽ cúi người đáp: "Hôm nay thời tiết thật tốt, trời đông phá lệ ấm áp, thật hiếm có. Thiếp cho là, không bằng chúng ta đến Túy Nguyệt lâu đối ẩm? Túy Nguyệt lâu vừa có thức ăn ngon vừa có rượu hảo hạng mặc dù không bằng hoàng cung, nhưng nó lại rất mới lạ, hơn nữa, nơi đó không phải còn có mấy tiểu nhị tới từ phía Nam, rất am hiểu hát hí khúc sao?".

https://thuviensach.vn

Im lặng lắng nghe, nội tâm của Hồ hoàng hậu khẽ động, tiểu nhị Túy Nguyệt lâu, đều có thể là những lang quân tuấn tú..... Lại nói thành Lạc Dương này, cũng không có Bệ hạ, tất cả đều do bà ta định đoạt.

Đột nhiên, Hồ hoàng hậu cảm thấy đứng ở chỗ này cùng với những phụ nhân chuyên nói xấu người khác này quá mức không có ý nghĩa rồi. Vì thế liền vội vàng đứng lên, nhìn Trương Khởi cười nói: "Ý kiến hay! Thật là ý kiến hay". Sau đó liền cất giọng lệnh: "Chư vị, chúng ta đến Túy Nguyệt lâu vui đùa một chút đi!".

Mệnh lệnh này vừa ra, chúng quý nữ vội vàng đồng ý, thấy Hồ hoàng hậu cười như hoa nở với Trương Khởi, chuyện đánh nàng ấy một bạt tai trước đó, tất nhiên ai cũng không dám đề cập đến nữa.....

Đang trong lúc chúng quý nữ cười khanh khách chuẩn bị di dời trận địa thì bất chợt, một hồi tiếng bước chân dồn dập truyền đến. Trong nháy mắt, một thái giám vọt tới, hắn quỳ phịch xuống đất, đầu đầy mồ hôi khóc thét nói: "Nương nương, nương nương, việc lớn không tốt rồi ! Người Chu vây quanh thành Lạc Dương rồi !"

Cái gì?

Hồ hoàng hậu bị dọa sợ đến sắc mặt trắng bệch, ngã ngồi trên mặt đất, mà chúng quý nữ, từng người một ai nấy cũng đều thi nhau thét chói tai. Trịnh Du nghiêm mặt, không dám tin trừng lớn mắt, nhất thời trong đầu ong ong: làm sao có thể? Làm sao có thể? Hồ hoàng hậu hàng năm đều thích chạy đến Lạc Dương, chưa từng có xảy ra chuyện, thế nào mà lần này lại ….?

Trong khi đám người kia hỗn loạn không ngừng thì một giọng nói trong trẻo mang theo vẻ mềm mại truyền đến: "Tới bao nhiêu người? Bốn cửa thành phòng thủ như thế nào?"

https://thuviensach.vn

Giọng nữ trong trẻo này vừa thốt ra, thái giám kia liền ngẩng đầu lên, mà Hồ hoàng hậu cùng với mọi người, cũng an tĩnh hơn một chút: các đấng nam nhi đều quay về Tấn Dương theo lệnh của Bệ hạ, thành Lạc Dương giờ chỉ còn lại phụ nữ và trẻ con. Giờ phút này, có thể có một người tỉnh táo nói mấy câu đó, cũng giống như đang chết đuối vớ được cọc vậy. Vì vậy, họ đồng loạt quay đầu nhìn về phía phát ra âm thanh kia.

Người mở miệng, chính là Trương Khởi.

Nghe thấy có người hỏi thăm, thái giám kia vội vàng đáp: "Đúng, đúng là mới vừa nhận được tin tức, Thứ Sử Dự Châu Thái Nguyên Vương, Thứ Sử Vĩnh Châu Tiêu Thế Di đã dâng thành cho Bắc Chu. Hôm nay, người Chu đã dẫn binh đến dưới thành. Ước chừng đoán chừng có mười vạn đại quân".

Mươif vạn đại quân?

Bắc Chu, mười vạn đại quân?

Chúng quý phụ lâm vào hôn mê, bọn họ mặc dù không phải là những cô nương không biết tí gì đến khói lửa chiến tranh như các sĩ tộc ở Nam Trần, nhưng vẫn luôn sống an nhàn sung sường, cùng lắm là vung roi trách mắng người hầu. Bây giờ nghe thấy mười vạn người Chu khởi binh vây thành Lạc Dương, nhất thời liền tim đập chân run, cơ hồ muốn ngất xỉu.

Phải biết, từ trận đánh năm ngoái, tinh nhuệ nước Tề đã sụt giảm đi nhiều, người Chu và Đột Quyết kết thành đồng minh, hai bên nhìn chằm chằm như hổ vồ mồi, người nước Tề vừa nghe tin đã sợ mất mật!

Trịnh Du lúc này cũng trắng bệch mặt, tay chân nhũn ra, nhịp tim tăng vọt, vô lực ngã ngồi trên mặt đất, nàng ta đột nhiên vô cùng hối hận: đang ở Tấn Dương thật tốt, làm sao lại chạy đến Lạc Dương cùng hoàng hậu nương nương làm gì? Đều là do tên khốn Hòa Sĩ Khai kia, hắn muốn mình lấy lòng Hồ hoàng hậu, mới đưa đến mối họa ngày hôm nay! Không sai,

https://thuviensach.vn

cho dù là vì tương lái của nàng ta hay là vì gia tộc Trịnh thị muốn khắc phục khó khăn, nhưng nếu như mệnh cũng không còn thì lật người có ích lợi gì?

Trong lúc các quý phụ chung quanh liên tiếp ngã ra đất hô to gọi nhỏ oán trời trách đất, thì giọng nói trong trẻo của Trương Khởi lại một lần nữa truyền đến: "Hoàng hậu nương nương, trong lúc này hốt hoảng cũng vô dụng, sao không đến hỏi thăm Lạc Dương Vương?"

Những lời này như cảnh tỉnh Hồ hoàng hậu, bà ta nỗ lực đứng lên, nghiêm mặt nói: "Đúng vậy, cũng có đạo lý".

Thấy bà ta hốt hoảng đứng cũng không vững, Trương Khởi tiến lên, nàng vươn tay đỡ Hồ hoàng hậu, lanh lảnh nói: "Nương nương không cần hốt hoảng, nương nương là người mệnh quý, nhất định có thể gặp dữ hóa lành!". Nói tới chỗ này, nàng liền nhìn đám cung nữ cùng thái giám bốn phía đang kinh ngạc ngơ ngác quát lên: "Còn không đi chuẩn bị xe ngựa?".

"Vâng, vâng".

Trương Khởi lại quay đầu, nói với chúng quý phụ: "Chư vị phu nhân, hôm nay kẻ địch đã kéo binh đến dưới thành, nếu như không muốn hốt hoảng ở chỗ này, không bằng kêu gọi các hộ vệ của mọi gia tộc xung quân, ủng hộ lực lượng cho Lạc Dương Vương!". Trong trí nhớ, Lạc Dương chỉ bị vây hãm trong thời gian ngắn cho nên chỉ cần vượt qua được thời gian này chờ viện binh đến là được.

Mặc dù nàng cũng là một phụ nhân mảnh mai, chỉ là một Trương Khởi có trí nhớ của kiếp trước, hơn nữa lần trước trong trận chiến Võ Uy, nàng cũng coi như thoát chết từ núi đao biển lửa. Vì vậy so với người bình thường, liền trấn định hơn rất nhiều.

Chúng quý phụ mất hồn mất vía, ngơ ngác lên tiếng: "Đúng, đúng thế".

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 232: Danh Tiếng!

Thấy mọi người bắt đầu nghe theo an bài của mình đi làm việc, Trương Khởi liền đỡ Hồ hoàng hậu đi về phía xe ngựa.

Trong lúc bọn họ ngồi lên xe thì đám người Trịnh Du lại trưng ra vẻ mặt phức tạp nhìn Trương Khởi. Nàng không hề khách khí, trong lúc mọi người hoang mang hoảng sợ, liền lớn tiếng ra lệnh, nhưng lại làm cho lòng họ an định rất nhiều. Bất tri bất giác, bọn họ thầm nghĩ: Lan Lăng Vương phi này mặc dù xuất thân thấp hèn, nhưng cử chỉ lại ung dung, đối mặt với biến cố không biến sắc chút nào, không hề giống như lời đồn đại trừ vẻ ngoài xinh đẹp ra thì chẳng có sở trường gì? Lại nói, nếu so với Trịnh thị thì càng xứng với Cao Trường Cung hơn nhiều.

Trương Khởi đỡ Hồ hoàng hậu lên xe ngựa, sau khi giao phó mấy câu với đám thái giám, hộ vệ đang đứng một bên, mới khẽ phúc thân hành lễ, rồi chậm rãi thối lui.

Nhìn động tác ưu nhã lại trầm ổn kia của nàng, Hồ hoàng hậu liền bình tĩnh lại.

Khi bà ta tới Lạc Dương Vương phủ thì Lạc Dương Vương cũng đang lâm vào tình trạng cực kỳ hoảng loạn, thấy Hồ hoàng hậu đến, Lạc Dương Vương Cao Kì có chút không kiên nhẫn, cau mày nói: "Nương nương không cần hốt hoảng, chuyện binh nguy chiến loạn, cứ để đấng trượng phu chúng ta ứng đối là được."

Có lẽ cảm thấy mình dùng từ quá nặng nề, lại thở dài nói tiếp: "Người Chu mới vừa vây thành, Hoàng hậu nương nương không để ý đến thân

https://thuviensach.vn

mình tôn quý, cố ý đến đây tương trợ vi thần, khiến vi thần cảm động đến rơi nước mắt". Đối với tình thế bất ngờ trở tay không kịp này, ngay cả chính bệ hạ cũng không thể trấn định được như vậy.

Lời này vừa thốt ra, nghe thật lọt tai, trái tim Hồ hoàng hậu cũng trở nên vui sướng, đột nhiên hiểu được, Trương Khởi muốn mình trước tiên tới Lạc Dương Vương phủ, chính là vì nguyên nhân này.

Nếu không phải nàng ta ra quyết định thật nhanh, chỉ sợ bản thân mình trong lúc hoảng sợ, không phải khóc lóc nức nở, thì chính là hốt hoảng luống cuống như chó nhà có tang, nếu như vậy, sau trận chiến này, sao có thể đối mặt với người lòng dạ hẹp hòi, luôn luôn soi mói như Cao Trạm? Sao có thể đối mặt với quần thần? Nói không chừng, Cao Trạm tức giận lên lại còn tống giam mình nữa ấy chứ.

Hơn nữa, bà ta chạy đến trước còn có một tầng nghĩa khác, nếu như thành Lạc Dương còn chưa bị vây chết, thì chắc chắn Lạc Dương Vương Cao Kì sẽ nghĩ cách đưa vị hoàng hậu này ra khỏi thành. Nhưng hiện tại Cao Kì lại không hề nhắc đến chuyện này, xem ra thành Lạc Dương có lẽ đã bị bao vây chặt chẽ rồi.

Nghĩ tới đây, Hồ hoàng hậu lại thấy cảm kích Trương Khởi chút ít.

Mà Trương Khởi lúc bấy giờ đã quay trở lại tửu lâu.

Kể từ khi biết Lạc Dương bị vây khốn, đám hộ vệ liền vội đến mức xoay vòng vòng, thấy Trương Khởi trở lại, tỷ tướng Lý Tùng sải bước đến nghênh đón, hắn nghiêm mặt nhỏ giọng nói: "Vương phi đừng nên hốt hoảng, Quận Vương sẽ đến cứu người".

Trương Khởi ngước mắt cười với hắn, đáp: "Ta biết". Rồi nàng ngước mắt nhìn về phía Bắc, khẽ nói: "Ta không hoảng loạn, ta chỉ sợ hắn hốt hoảng!", giọng của nàng rất nhẹ, hộ vệ kia căn bản không nghe thấy được.

https://thuviensach.vn

Cúi đầu, Trương Khởi lại thầm nghĩ: trận chiến này tương đối nguy hiểm. Có lẽ nên tĩnh tâm một chút, xem xem có thể nhớ lại điều gì nữa hay không.

Nghĩ tới đây, nàng liền cất bước, bước vào trong phòng, sau đó cất tiếng ra lệnh cho đám tỳ nữ vẫn còn đang hoảng loạn: "Chuẩn bị chút nước ấm, ta muốn tắm rửa".

"Vâng".

Ngâm mình trong nước ấm, Trương Khởi nhắm mắt lại, đắm chìm vào trong hồi ức xa xăm. Theo trí nhớ của nàng, chỉ có một ấn tượng, chính là Lan Lăng Vương Cao Trường Cung, trong trận chiến ở Lạc Dương này liền đại xuất danh tiếng, người đời còn đặc biệt viết một khúc 《 Lan Lăng Vương ra trận 》, hoàn toàn nhận định địa vị một đại danh tướng của hắn!

Nhưng trí nhớ này cũng đã mai một đi nhiều rồi, nàng nghĩ đến nát óc, cũng chỉ nhớ được những thứ này, mấy chi tiết kia, kiếp trước nàng lại chưa trải qua, dù có nhớ, cũng chỉ nghe được từ trong miệng người khác chút râu ria, sao có thể chắc chắn được?

Một ngày này, mặc kệ bên ngoài binh hoang mã loạn thế nào, thì Trương Khởi vẫn không bước chân ra cửa. Sau khi tắm nước ấm xong, liền đốt huân hương, lẳng lặng ngồi đánh đàn.

Tiếng đàn phiêu đãng như mây, lưu chuyển trong không gian, mang theo cảm giác yên tĩnh làm cho lòng người vui vẻ thoải mái, bất tri bất giác, hai trăm hộ vệ trong sân, tâm tình vốn nóng nảy lo lắng cũng dần dần bình phục lại, mà âm thanh hốt hoảng hối hả dường như cũng giảm đi một chút.

Tỷ tướng Lý Tùng quay đầu, nhìn Vương phi nhà mình đốt huân hương, gảy đàn trong viện, thở dài nói với Thành Sử: "Phu nhân thật trấn định!".

https://thuviensach.vn

Thành Sử gật đầu đáp: "Ta vẫn cho rằng Vương phi nhu nhược, bây giờ nhìn lại, mới thấy nàng ấy mạnh hơn rất nhiều đấng trượng phu khác trong thiên hạ". Chiến tranh vốn là chuyện của nam nhân, một phụ nhân ở thời điểm mấu chốt chỉ cần không quá mức hốt hoảng, làm rối loạn lòng quân đã là giỏi lắm rồi. Điểm này, đối với một tướng lãnh mà nói cực kỳ quan trọng.

Trong lúc Trương Khởi ổn định tinh thần, tĩnh tâm lục lại trí nhớ thì trong một tửu lâu khác, có bóng dáng cứ vòng tới vòng lui.

Nàng ta vòng vo một hồi, đột nhiên dừng bước, quay đầu, nhìn về phương hướng tửu lâu Trương Khởi trú ngụ không chớp, sau đó, mắt từ từ tối lại.

Người này chính là Trịnh Du. Từ khi hòa ly đến giờ, thời gian chưa tới một năm, nhưng nàng ta đã bỏ thai hai lần, liên tục sinh non, hơn nữa nỗi oán hận càng ngày càng chồng chất trong ngực, không thoát ra được. Ngày trước, mỗi khi đứng trước mặt Trương Khởi nàng ta vẫn luôn ngẩng cao đầu, nhưng hôm nay trong biệt viện của Hồ hoàng hậu lúc nhìn thấy Trương Khởi, nàng ta lại có cảm giác không ngóc đầu lên được. Trương Khởi xinh đẹp, thanh xuân phơi phới như thế khiến nàng ta thấy mình chẳng khác nào bà lão già nua!

Nàng ta hận Trương Khởi, nỗi hận này, cái sau chồng lên cái trước càng ngày càng dày đặc. Nếu không phải là do nữ nhân kia, nàng ta sẽ không nghĩ tới việc kết giao cùng với Hòa Sĩ Khai, mà nếu không kết giao với hắn, nàng ta cũng không đến nỗi luân lạc tới tình trạng này. Hòa Sĩ Khai kia chơi càng quen tay, chẳng những năm ngày ba bữa liền tìm nàng ta, cũng không muốn để nàng ta lập gia đình. Hắn muốn một phụ nhân trinh liệt vang danh nước Tề như nàng ta vĩnh viễn trở thành món đồ chơi của mình.

Cả đời này, nàng ta đã không thấy được hy vọng, nhưng còn tiện phụ kia, sao có thể để cho ả sống tốt hơn mình được? Tại sao hôm nay còn có thể

https://thuviensach.vn

lấy được sự tôn kính của đám quý phụ cùng cảm tình của Hồ Hoàng hậu chứ?

Lần này người Chu vây thành, thực sự là một cơ hội rất tốt.....

Nghĩ tới đây, Trịnh Du hít sâu một hơi, ra lệnh: "Trương thị nếu có dị động, mau chuyển cáo cho ta".

"Vâng."

Nghe tiếng bước chân xa dần, Trịnh Du liền cười gằn .

Trương Khởi chiều nay không hề nhớ lại chút gì, không nằm mơ, cũng không có linh cơ nhất động.

Sáng ngày hôm sau, sau khi tấu một khúc cầm, nàng liền thay một bộ nam trang, mang theo chúng hộ vệ đi về cửa thành phía Bắc.

Trong bốn cửa đông, tây, nam, bắc tứ thì cửa thành phía bắc có đông quân Chu nhất.

Trên đường phố, khắp nơi đều vội vã, loạn thành một đoàn.

Khi Trương Khởi đi tới cửa Bắc thì nơi này đã đứng đầy quân lính, từng người một toàn thân đều mặc áo giáp, vội vàng nghe tỷ tướng chỉ huy. Mà cách cửa thành khoảng một trăm mét, mười mấy phú hộ và quý phụ đang kêu la khàn cả giọng.

Trương Khởi nghiêm túc nghe bọn họ ầm ĩ: "Để cho chúng ta đến đầu tường quan sát một chút, người Chu không thể nào tới nhanh như vậy". "Cao Kì, mau mở cửa thành, ngươi không có tư cách để cho chúng ta phải chôn theo ngươi!" "Người Chu khẳng định còn chưa vây quanh thành, các ngươi đây là đang muốn bức tử chúng ta!".

Hóa ra là một đám người náo loạn không từ bỏ ý định ra khỏi thành.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi liếc mắt nhìn cánh cổng thành khép chặt, nhìn binh lính nghiêm trang đứng ở trên tường thành, không khỏi cau mày suy nghĩ . Nàng rất muốn leo lên trên tường thành xem một chút, có lẽ thế cục đó có thể kích thích nàng nhớ lại gì đó. Suy nghĩ một hồi, Trương Khởi liền ra lệnh: "Chúng ta đi qua đó". Dứt lời, nàng lập tức nhảy xuống xe ngựa, mang theo chúng hộ vệ tiến lên phía trước.

Không bao lâu, Trương Khởi đi tới bị bên cạnh một phú hộ bị chặn lại, nhìn những binh sĩ đang nóng nảy kia cất giọng nói: "Chư vị, ta là....."

Mới nói được đến đây, đột nhiên, lại nghe thấy tiếng Trịnh Du từ phía sau truyền đến: "Các vị, bọn ta phụng ý chỉ của Hoàng hậu nương nương, muốn lên thành tường xem một chút". Trịnh Du cùng mấy quý nữ chạy tới, giọng nói lại vang dội, trung khí mười phần. Nàng ta liếc Trương Khởi đang đứng một bên, càng thêm tự đắc hả hê.

Khi nàng ta kêu lên ba tiếng, một tỷ tướng mới đi ra. Hắn liếc Trịnh Du một cái, quát lên: "Ngươi là người phương nào?". Bị tỷ tướng kia quát lui về sau, Trịnh Du không để ý sự khó chịu trong mắt vị hán tử trung niên này, quay ra lớn tiếng đáp: "Ta là dòng chính nữ của Trịnh thị, nay phụng lệnh Hoàng hậu nương nương, muốn xem tường thành một chút". Nói là phụng mệnh, nhưng trên thực tế, là do Trịnh Du tự mình tới cầu xin Hoàng hậu để đến đây.

Sau khi nói xong câu đó, Trịnh Du liền ngẩng cao đầu, nơi này nhiều phú hộ và quý phu nhân nhiều như vậy, Trương thị cũng bị ngăn ở nơi này, nhưng nàng ta lại có thể. Hôm nay nàng ta đã bị ép đến không còn đường lui, nếu có thể mượn cuộc chiến tranh lần này để lưu lại chút danh tiếng, có lẽ có thể phá vỡ được gông xiềng mà Hòa Sĩ Khai đang đeo trên người mình, thậm chí có thể trở lại vinh quang ngày xưa.

Nếu không được, nàng ta cũng có thể quan sát người Chu một phen, trở về còn có thể giải thích một hai với Hoàng hậu cùng chúng quý phụ. Trong

https://thuviensach.vn

khi đám quý phụ kia không dám tới trước thành tường, thì khi nàng ta trở về bẩm báo với Hoàng hậu, ít nhất cũng đạt được một chữ "Dũng".

Nghĩ tới đây, Trịnh Du không nhịn được nhìn sang Trương Khởi, chỉ một cái liếc mắt, một nỗi oán hận khó có thể diễn tả lại xông lên đầu.

Trịnh Du không phát hiện, thống hận này của mình đối với Trương Khởi đã hơn trước kia rất nhiều. Nàng ta căm hận Hòa Sĩ Khai, nhưng hắn ta lại là cánh tay đắc lực của thánh quyến chính long, có hận thế nào đi chăng nữa cũng không làm được gì hắn cả. Vừa không làm gì được, lại còn sợ bị hắn phát hiện, nên trong vô thức, Trịnh Du ngay cả hận cũng không dám, thậm chí còn âm thầm ép buộc mình thích hắn ta nữa.

Không có cách nào đối phó với Hòa Sĩ Khai, nàng ta chỉ có thể đối phó Trương Khởi. Vì vậy Trịnh Du một lần rồi lại một lần nói với mình, nếu như không có sự xuất hiện của Trương Khởi, mình tất nhiên sẽ không rơi vào trình độ như vậy, cho nên, nàng ta liền trút toàn bộ thống khổ và oán hận lên người Trương Khởi.

Trong khi Trịnh Du đang dương dương tự đắc nói ra chi lệnh của Hoàng hậu thì thật không ngờ vị tỷ tướng kia lại trừng mắt, quát lên: "Đây là đất chiến loạn, phụ nhân vô tri nhà ngươi chạy tới làm gì chứ?".

Tiếng quát như tiếng sấm bên tai, làm cho Trịnh Du lảo đảo về phía sau, rồi hắn lại nhìn sang Trương Khởi, phụ nhân duy nhất không lùi lại, chú ý tới những hộ vệ dũng mãnh đứng phía sau nàng, trầm giọng hỏi: "Phụ nhân này vì sao mà đến?"

Dù mặc nam trang nhưng cho dù là bất kì kẻ nào chỉ cần nhìn một cái là nhận ra được ngay nàng là phụ nhân, Trương Khởi chắp tay, thanh thúy nói: "Thiếp nghe nói người Chu vây thành, muốn cùng chúng hộ vệ lên tường thành xem một chút".

https://thuviensach.vn

Tỷ tướng kia lại không hề nổi giận, chỉ nhìn chằm chằm mười mấy hộ vệ sau lưng nàng, nghiêm túc hỏi: "Ngươi là người phương nào?"

Trương Khởi còn chưa mở lời, Thành Sử đã tiến lên một bước đáp: "Đây là Lan Lăng Vương phi Cao thị nhà ta".

Mấy chữ Lan Lăng Vương phi Cao thị này vừa ra, khắp mọi nơi đều trở nên tĩnh lặng hẳn. Phải biết, bây giờ Trương Khởi và Lan Lăng Vương, chính là hai nhân vật nổi tiếng khắp cả nước.

Tỷ tướng kia chấn động, hỏi: "Ngươi chính là Lan Lăng Vương phi?", rồi hắn chắp tay, nghiêm túc nói tiếp: "Tại hạ Vương Hợp, nghe nói Vương Phi là người đề nghị muốn liên hợp các hộ vệ của các gia tộc lại với nhau để có thể gia tăng thêm lực lượng cho quân ta, có thể thấy được là người một có kiến thức. Vương phi, xin mời!"

Nói xong liền làm thành tư thế cung kính chào mời.

Theo dấu tay của hắn vừa ra, đám binh sĩ vừa ngăn Trương Khởi lại đồng loạt lui về sau, trong nháy mắt phía trước liền tạo thành một đường để nàng đi vào.

Trong bầu không khí lặng ngắt như tờ đó, Trương Khởi mang theo chúng hộ vệ tiến về phía trước, lúc đi ngang qua Trịnh Du đột nhiên lại nghe thấy Trịnh Du nhỏ giọng cười lạnh nói: "Trương thị, ngươi đừng vội đắc ý!".

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 233: Bình Tĩnh!

Lúc này, với chút chuyện nhỏ như thế, nàng có gì để hả hê chứ? Trương Khởi buồn bực quay đầu lại liếc mắt nhìn Trịnh Du, nhìn vào gương mặt gầy gò cùng sự lo lắng không tài nào che giấu giữa hai hàng lông mày, nàng đột nhiên phát hiện, mấy tháng không gặp, Trịnh Du đã trở nên lợi hại hơn. Phong cách dịu dàng, nhã nhặn lịch sự vốn có, còn cả tính tình lạnh nhạt đã bay biến không thấy đâu.

Cũng đã Hòa ly rồi, mà nàng ta vẫn còn không chịu buông ra sao? Trương Khởi âm thầm run sợ, nàng thu hồi ánh mắt, cất bước tiến lên không tiếp tục nhìn Trịnh Du nữa.

Trịnh Du thấy Trương Khởi không để ý tới mình, tức giận đến xanh mặt, thấy vị tỷ tướng kia không thèm để ý đến chút mặt mũi nào của mình cùng hoàng hậu lại càng thêm căm tức vô cùng. Quay đầu, Trịnh Du vừa vặn bắt gặp ánh mắt châm biếm của đám phú hộ đang đổ dồn lên người mình. Vì thế nàng ta liền bén nhọn quát một tiếng: "Tốt, ta ngược lại muốn nhìn xem các ngươi sẽ ăn nói với Hoàng hậu nương nương thế nào!" Vừa quát, nàng ta vừa phất ống tay áo, giận đùng đùng xoay người rời đi.

Lời này của Trịnh Du mặc dù mang theo uy hiếp, nhưng vị tỷ tướng kia cùng với đám binh sĩ xung quanh, đều không để trong lòng. Hôm nay là lúc chiến tranh nguy cấp, đối với binh sĩ mà nói ngoài quân lệnh ra bọn họ còn lâu mới để ý Hoàng hậu nương nương hay Thái hậu nương nương gì gì đấy.

Đi theo phía sau Trương Khởi, đám người Thành Sử quay đầu lại nhìn Trịnh Du nổi giận đùng đùng rời đi, đồng thời lắc lắc đầu, trong lòng âm

https://thuviensach.vn

thầm suy nghĩ: Trịnh thị thực kém xa Vương phi nhà mình.

Trương Khởi đi đến tường thành.

Thành cổ Lạc Dương có từ ngàn năm, trải qua mấy lần trùng tu, sự hùng vĩ bền chắc của nó ngay cả thành Tấn Dương lẫn Trường An cũng không bằng.

Trương Khởi cùng chúng hộ vệ bước lên tường thành cao hơn mười trượng, từ trên cao nhìn xuống, rồi lại nhìn ra phương xa. Có con sông uốn khúc chảy qua, cách tường thành ba mươi dặm, là lều trại rậm rạp chằng chịt của người Chu. Hình như chỉ trong một đêm, những thứ binh sĩ nước Chu này đã mạo hiểm tới gần thành Lạc Dương thêm một chút!

Kỷ luật của người Chu cực kỳ nghiêm minh, các lều trại đều được xây dựng ngay ngắn trật tự, đám sĩ tốt đi qua đi lại cũng vô cùng hoàn mỹ.

Đứng ở chỗ này, chỉ mới nhìn thôi, đã khiến cho người ta cảm thấy chột dạ sợ hãi.

Trương Khởi cũng thế, nàng xét đến cùng, cũng chỉ là một phụ nhân, mặc dù có chút can đảm, nhưng cũng vẫn thấy thực sợ hãi.

Thấy sắc mặt nàng dần dần trắng bệch, tỷ tướng Vương Hợp thầm than: Người Chu bày ra trận thức này, ngay cả những tướng lãnh như bọn họ nhìn còn sợ, huống chi là một phụ nhân? Nếu không phải là biết việc phá thành sẽ phải chịu hậu quả khó mà lường được, chỉ sợ có rất nhiều người đều muốn bỏ thành mà chạy rồi.

Vương Hợp chỉ về đằng trước cười khổ nói: "Quân Chu vẫn còn đang chỉnh đốn, cũng không biết khi nào sẽ phát động tổng tấn công".

Phát động tổng tấn công? Trong lúc mơ hồ, một ý niệm đột ngột thoáng qua trong đầu Trương Khởi, tuy nhiên nếu đào sâu hơn thì nàng lại không

https://thuviensach.vn

tìm được đáp án.

Vương Hợp nhìn về phía đám người Thành Sử, nói tiếp: "Nếu Lan Lăng Vương ở đây, bọn ta cũng có thể vô tư rồi". Thành Sử cúi đầu lên tiếng: "Đúng llà người định không bằng trời định."

"Đúng vậy, quả nhiên là người định không bằng trời định."

Vị tỷ tướng kia cùng với mấy người họ đi một đoạn đường, sau đó liền chắp tay nói: "Vương phi thất lễ", dứt lời bước nhanh tránh ra.

Đưa mắt nhìn bóng dáng Vương Hợp rời đi, Thành Sử càng thêm sầu lo, trong thành, binh sĩ có thể dùng cũng chỉ có mấy ngàn, nhưng mấy ngàn này đối địch với mười vạn, thật sự phần thắng không lớn, nếu không phải thành Lạc Dương kiên cố, chỉ sợ đám người Vương Hợp càng không có lòng tin.

Sĩ khí thấp như vậy, làm sao có thể tốt được?

Lúc này, Trương Khởi mới nói: "Chúng ta đi thôi".

"Vâng."

Đoàn người liền xuống thành tường.

Mà bên ngoài, những phú hộ kia cùng với các quý phụ vẫn còn đứng đó, kể cả mấy quý nữ đi cùng với Trịnh Du trước đó, cũng vẫn còn đứng ở chỗ đó. Thấy Trương Khởi đi tới, bọn họ xông tới hỏi: "Lan Lăng Vương phi, tình huống như thế nào rồi?". Vào giờ phút này, mỹ nhân Trương Khởi tuyệt sắc cũng không sánh nổi với tính mạng. Vì vậy bọn họ một mực vây quanh nàng, vội vàng hỏi thăm.

Trương Khởi tất nhiên biết bọn họ muốn hỏi điều gì, liền lắc đầu đáp: "Khắp nơi đều là lều của người Chu, rậm rạp chằng chịt". Nhìn vào sắc mặt

https://thuviensach.vn

nhất loạt trắng xanh của bọn họ, bởi vì ảo mộng tan biến mà sợ hãi không dứt, Trương Khởi lại nói: "Chư vị, chúng ta chỉ có thể tử chiến đến cùng thôi!".

Không để ý tới đám người đang thất hồn lạc phách kia nữa, Trương Khởi liền lên xe ngựa.

Xế chiều hôm đó, Trương Khởi vẫn đắm chìm trong tiếng đàn của mình.

Gần tối thì có một chiếc xe ngựa chạy vào trong tửu lâu, sau đó một thái giám đi tới, hành lễ nói với Trương Khởi: "Hoàng hậu nương nương cho mời."

"Vâng!"

Trương Khởi mang theo đám người Thành Sử, đi về phía biệt viện của Hồ hoàng hậu.

Hồ hoàng hậu vốn là người thích náo nhiệt, vì thế trong biệt viện đã có không ít quý phụ, quý nữ lui tới. Trương Khởi đến gần thì vừa hay nhìn thấy Trịnh Du đang ở một bên châm trà rót rượu cho nàng ta.

Chúng nữ thấy Trương Khởi tới, đầu tiên là tĩnh lặng, không bao lâu, mấy quý phụ liền vây quanh, khách khí nói: "Lan Lăng Vương phi tới rồi sao? Để ta dẫn người đến chỗ hoàng hậu nương nương". Một quý phụ khác lại cười nói phụ họa: "Lan Lăng Vương phi can đảm hơn người, ngay cả đấng trượng phu cũng còn phải bội phục".

Thấy Trương Khởi đến gần, Hồ hoàng hậu liền đẩy ly rượu mà Trịnh Du vừa dâng lên ra, đứng lên cười ha hả nói: "A Khởi tới rồi? Tới đây, đến nơi này, mau kể lại cho Bổn cung nghe một chút". Chẳng những khách khí, mà còn thân cận một cách hiếm thấy!

https://thuviensach.vn

Trong khoảng thời gian ngắn, kể cả những quý phụ đang bình chân ngồi đó, cũng trợn mắt há mồm. Lúc này, Hồ hoàng hậu đi tới bên cạnh, tự mình châm cho Trương Khởi một chung rượu, sau đó thân mật đưa đến tay nàng, thở dài nói: "Nghe nói, buổi trưa ngươi vừa lên tường thành? Uống chung rượu cho ấm áp".

Không phải thế chứ! Mặt Trịnh Du hết xanh lại trắng, rõ ràng khi nàng ta trở về, đã bẩm lại với Hồ hoàng hậu chuyện tên tỷ tướng Vương Hợp cực kỳ vô lễ, còn có cả việc Trương Khởi hả hê tự đắc, không coi Hoàng hậu vào đâu cả. Làm sao mà Hoàng hậu nương nương lại tuyệt không tức giận như thế?

Hồ hoàng hậu cũng không phải có một người có tâm cơ, thái độ thân cận này tuyệt đối không phải là đang diễn trò.

Trương Khởi cung kính nhận lấy chung rượu, nhấp một hớp nhỏ, sau đó liền kể lại tình cảnh mình đã nhìn thấy trên tường thành.

Nàng không thể không nói, những quý phụ này tụ chung một chỗ, họ tới đây thăm viếng Hồ hoàng hậu, nhưng thực chất bọn họ còn muốn xem xem có thể chạy ra khỏi thành hay không? Cũng chỉ có chân chính không có đường nào để lui thì họ mới chấp nhận đưa hộ vệ nhà mình ra. Mà Hồ hoàng hậu, cũng mới sẽ đứng ra, cổ động người khắp thành tử chiến đến cùng.

Quả nhiên, Trương Khởi vừa nói xong, chúng quý phụ đầu tiên là cả kinh, đảo mắt liền ngơ ngẩn cả người, rồi đưa tay gạt lệ. Ngay cả Hồ hoàng hậu cũng thế, nàng ta cũng ngây người ra như phỗng một hồi, mới run giọng hỏi: "Vậy, có phải bọn họ muốn phát động tổng tấn công thành rồi hay không?".

"Phát động công thành hay không thì không biết", cơ hồ vừa trả lời bản năng, Trương Khởi liền giật mình nhớ ra. Đúng rồi, đúng rồi, người Chu sẽ

https://thuviensach.vn

không phát động công thành, bọn họ thông qua việc đào hầm xuyên núi để tấn công Lạc Dương. Bọn họ căn bản cũng không tính toán công thành, tiêu hao quân lực phe mình, mà áp dụng thủ đoạn ám kích như thế!

Vừa nhớ lại, Trương Khởi liền phấn chấn hẳn lên. Lúc này, Hồ hoàng hậu đang lo lắng hỏi: "Vậy phải làm sao bây giờ? Vậy phải làm sao bây giờ?".

Nghe được câu hỏi kinh hoảng của Hồ hoàng hậu, Trương Khởi khẽ đáp: "Nương nương, bây giờ có hốt hoảng cũng chỉ vô dụng thôi!". Cắn môi, nàng lại nghiêm túc nói: "Nương nương thân phận bất đồng, thành Lạc Dương không bị công phá thì tốt, một khi công phá, người Chu tất nhiên sẽ không bỏ qua cho nương nương. Đến đến mức này, nương nương chỉ có thể tỉnh táo lại, cổ động phụ lão khắp thành đối kháng lại quân Chu !".

Hồ hoàng hậu đã hoàn toàn không có chủ ý, nàng ta chỉ liên tiếp gật đầu nói: "Đúng, đúng, A Khởi ngươi nói phải". Nghe nàng ta “ Vâng, vâng, dạ dạ”, ánh mắt Hồ hoàng hậu nhìn về phía Trương Khởi đầy vẻ thân cận thậm chí còn mang theo cả lệ thuộc, sắc mặt Trịnh Du liền trở nên xanh mét.

Mà lúc này, Trương Khởi đã không có tâm tình nào ở lại, nàng nói mấy câu với Hồ hoàng hậu, liền vội vã cáo lui. Vừa về tới tửu lâu, nàng liền lập tức triệu tập chúng hộ vệ tới.

Khi mọi người tề tựu đông đủ, Trương Khởi trực tiếp nói: "Chúng ta đến gặp Lạc Dương Vương".

Nàng vốn cho rằng bọn họ sẽ hỏi lý do vì sao nhưng thật không nghĩ tới vừa dứt tiếng, đám người Thành Sử liền nghiêm nghị lên tiếng: "Vâng!", lại không mang chút hoài nghi nào.

Nàng làm sao biết được, thời gian này, chỉ bằng biểu hiện trấn định tự nhiên đó, còn cả những quyết sách đúng đắn, đã làm cho chúng hộ vệ đối với mình tôn kính có thừa. Ở thời này, một phụ nhân chỉ cần làm được một

https://thuviensach.vn

hai chuyện đại sự, liền có thể được ghi vào sách sử . Huống chi những việc Trương Khởi làm đâu chỉ có một hai ?

Dưới sự hộ tống của chúng hộ vệ, Trương Khởi liền đi gặp Lạc Dương Vương Cao Kì.

Cao Kì đã sớm đã nghe qua việc Lan Lăng Vương phi Trương thị tuyệt sắc khuynh thành, nhưng đến tận lúc này mới có thể thấy mặt. Tuy nhiên cho dù mỹ nhân đẹp nhất thì thế nào, nếu mất mạng thì hưởng thụ cũng chỉ là nói suông. Nhìn thấy Trương Khởi, hắn chỉ ngẩn ra một chút rồi trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Vì sao Lan Lăng Vương phi lại tới tìm ta?".

Trương Khởi phúc thân đáp: "Thiếp mới vừa rồi nghĩ đến một chuyện". Nàng trực tiếp nói: "Người Chu vẫn luôn có dã tâm thống nhất thiên hạ!", nghe một phụ nhân xinh đẹp mảnh mai đến đây nói nhảm, Cao Kì cau mày lại, nếu không phải việc nghe mỹ nhân nói chuyện thực là một loại hưởng thụ thì hắn liền muốn lên tiếng mắng người rồi.

Mà lúc này, Trương Khởi vẫn còn đang tiếp tục nói: "Hôm nay, người Chu phát động mười vạn quân tinh nhuệ vây thành Lạc Dương. Theo ngài, nếu phá được thành Lạc Dương kiên cố, thì mười vạn quân tinh nhuệ này, còn có thể còn dư lại bao nhiêu?"

Theo mười quy tắc vây thành mà nói, cho dù người Chu có mười vạn hùng binh, trong khi đó trong thành Lạc Dương binh lực chỉ có mấy ngàn. Nhưng nếu muốn chân chính công phá thành Lạc Dương, thì mười vạn quân này, ít nhất cũng phải tổn thất một nửa.

Cao Kì nghe thấy thế, liền nghiêng người về phía trước, nhìn chằm chằm Trương Khởi hỏi: "Vậy Lan Lăng Vương phi cho là?"

Trương Khởi nghiêm túc trả lời: "Thiếp cho là, chúng ta nên đề phòng bọn họ đào núi xuyên hầm thành địa đạo vào bên trong thành!".

https://thuviensach.vn

Lạc Dương Vương liền cười lên một tiếng, hắn lắc đầu nói: "Lan Lăng Vương phi, ngươi thật sự quá lo lắng rồi. Cho dù là có đào đất xuyên thành thì cũng chỉ phí công mà thôi. Viện binh của chúng ta lập tức có thể chạy tới, bọn họ nào dám lãng phí thời gian như thế chứ?".

Lời của hắn vừa dứt, lại nghe thấy một hồi tiếng bước chân dồn dập truyền đến, ngay sau đó, một quân lính ở bên ngoài hắng giọng bẩm báo: "Bẩm Quận Vương, quân Chu ở ngoài thành đào lên từng bao đất một, cứ như muốn xuyên qua lòng đất công phá thành Lạc Dương vậy!".

Cái gì?

Lạc Dương Vương đứng lên hỏi.

Hắn trợn to mắt nhìn Trương Khởi một cái, rồi quát lên: "Mau đi điều tra!"

"Vâng."

Tên lính kia vừa chạy đi, Lạc Dương Vương liền nhìn sang Trương Khởi, sau khi thi lễ một cái, liền thận trọng nói: "Lan Lăng Vương phi, chúng ta lại lên trên tường thành xem một chút, như thế nào?". Giọng nói cũng khách khí hơn rất nhiều.

Trương Khởi nghe thế khẽ phúc thân, đi theo phía sau hắn đến tường thành.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Bạn Xưa Trông Về

Đi tới trên tường thành, chỉ thấy vô số người Chu đã đào lên đống đống đất, đang đưa tới cửa thành. Nhìn bóng dáng bận rộn của bọn họ, sắc mặt Lạc Dương vương trắng nhợt, thì thào nói ra: "Chẳng lẽ bọn họ muốn cản trở trước đường của viện binh chúng ta? Không đúng, không thể nào, chuyện này thật không thể nào."

Âm thanh của hắn vừa ngưng, liền nghe thấy Trương Khởi nói: "Chặn đường Hà Dương, ngăn chặn cứu binh của chúng ta đến, cũng không phải việc khó." Nàng nghiêm túc nói: "Mấy vạn sĩ tốt đồng thời đào đường, sau đó dùng đá tỏ ngăn cản, chỉ cần mấy ngày thôi."

Lần này, nàng vừa dứt lời, mọi nơi đều ngừng tiếng thở.

Đám người Thành Sử đồng loạt nhìn về phía Trương Khởi, không thể tin được thầm nghĩ: chẳng lẽ tài quân sự của vương phi cũng không thua gì quận vương?

Mà Lạc Dương Vương thì hít vào một hơi, sắc mặt khó coi vô cùng. Nếu bị người Chu phong tỏa bốn về, không có viện binh chạy tới, thì dù ngủ, chúng cũng có thể bao vây thành Lạc Dương.

Tái mặt suy nghĩ một hồi, Lạc Dương vương vung tay lên, khàn giọng quát: "Truyền lệnh xuống, cẩn thận chú ý động tĩnh dưới đất. Phòng ngừa người Chu đào đường vào thành!"

"Dạ!"

https://thuviensach.vn

"Triệu tập tiễn thủ, không thể để người Chu đắp đất lên, cho dù chúng muốn đắp cũng phải dùng chính thi thể của chúng!"

"Vâng."

Liên tiếp hạ mấy mệnh lệnh xong, hắn chuyển sang Trương Khởi, vái thấp người về phía nàng, trầm giọng nói: "Trí khôn của vương phi hơn người, nếu có gì xin chứ chỉ bảo. Ta sẽ không ngăn trở."

"Lạc Dương vương quá khen." Trương Khởi nhún nhún, rồi dẫn chúng hộ vệ cất bước xuống thành tường.

Đưa mắt nhìn bóng dáng Trương Khởi rời đi, Lạc Dương vương thở dài với hai bên phải trái, nói: "Không trách được Cao Trường Cung là quận vương, lại thà trở mặt với cả tộc Trịnh thị, cũng muốn cưới phụ nhân này làm vợ. Xinh đẹp, thông tuệ như thế, thế gian có thể có mấy người?"

Bởi vì mệnh lệnh này của Lạc Dương vương, và Hồ hoàng hậu toàn lực sùng bái, địa vị của Trương Khởi ở Lạc Dương nước lên thì thuyền lên, mặc kệ đi tới nơi nào đều không gặp trở ngại, nếu có ra lệnh, cũng không ai dám không tuân thủ.

Trịnh Du tuyệt đối không ngờ rằng chỉ đảo mắt, Trương Khởi đã có địa vị cao vậy ở trong thành Lạc Dương. Chỉ sợ bây giờ nàng ta vừa ra lệnh, liền có thể khiến người ta bắn ra mấy cái lỗ thủng trên người mình.

Nàng vạn vạn không ngờ.

Trịnh Du khổ sở ngồi trong phòng, cắn môi, xanh cả mặt nhìn bầu trời đen tối. Kể từ sau khi phụ nhân kia xuất hiện, thế giới của nàng liền tựa như đêm tối này, từ đó không có ánh mặt trời.

Hạ mí mắt, Trịnh Du chỉ cảm thấy sự oán hận này khiến trái tim nàng thắt đau. Đặc biệt là khi nghe mọi người nói đến lời bình của Lạc Dương

https://thuviensach.vn

vương, Trịnh Du cảm thấy thứ đang lặp lòe trong bóng tối, là vô số ánh mắt cười nhạo mình, khinh thường mình.

Vốn, người đời nhắc tới nàng thì có nhiều sự đồng tình và than thở, thậm chí đầy lòng căm phẫn, và cũng thống hận Lan Lăng Vương. Thời gian qua, nếu không nhờ lợi dụng sự đồng tình của những người này dành cho nàng, nàng cũng không trở về được trong vòng quý nữ, cũng không chiếm được sự coi trọng của Hồ hoàng hậu.

Nhưng nào ngờ, sau khi Lạc Dương bị vây, chỉ hai ba ngày thì những ánh mắt kia liền thay đổi. Chỉ sợ lời bình của Lạc Dương vương được truyền đi rồi thì thiên hạ này tuy lớn nhưng cũng không có đất đặt chân cho Trịnh thị nàng!

Càng suy nghĩ, sự oán hận thống hận này càng chất đống như núi, thực khiến cho Trịnh Du không thở nổi.

Cắn răng nghiến lợi một hồi, cặp mắt Trịnh Du đột nhiên sáng lên, sau đó đứng lên.

Quay đầu, nàng ta nhỏ giọng kêu: "Trần âu*, đi vào chút."

*âu = cách xưng những bà già giúp việc thời xưa.

"Vâng"

Một phụ nhân trung niên đi vào.

"Âu, bà đi tìm Dương công công, mượn một con bồ câu đưa tin về dùng chút."

Mượn bồ câu đưa tin? Nữ lang muốn cầu viện với Nghiệp thành và Tấn Dương sao? Mặc dù Trần âu nghĩ việc đưa tin này hơn phân nửa vô tác

https://thuviensach.vn

dụng, nhưng vẫn đi một chuyến, không bao lâu, bà ta liền cầm một con bồ câu đưa thư về.

Kêu Trần âu đi ra, viết hai hàng chữ trên trang giấy trắng, "Bẩm Lan Lăng Vương, hiện Hồ hoàng hậu và vương phi đang bị vây trong thành Lạc Dương. Hiện thành bị người Chu vây lấy, bỏ chạy không được, mong ngài mau tới."

Viết xong, nàng ta cột tờ giấy vào chân con bồ câu rồi thả nó bay.

Nhìn điểm trắng càng lúc càng xa, Trần âu đột nhiên kêu lên: "Nữ lang, nô nghĩ, bây giờ bên ngoài đều là người Chu, chim bồ câu đưa thư không thể bay ra được. Bây giờ thả ra ngoài, nhất định sẽ bị người Chu bắn rơi."

Chính vì muốn nó không bay ra được, tờ giấy này là để cho người Chu xem.

Trịnh Du cười lạnh một tiếng trong lòng, vẻ mặt lại ngẩn ngơ, đảo mắt nàng ta lại có chút hi vọng, nói: "Nói không chừng, nói không chừng người Chu cho rằng chúng ta cầu cứu vô dùng, không thèm để ý nó thì sao?"

Lời này có lý. Trần âu cũng chỉ là một phụ nhân bình thường, suy nghĩ một chút liền bỏ qua chuyện này.

Con bồ câu đưa tin kia, rất nhanh liền bay ra tường thành, đúng như Trịnh Du đoán, trong nháy mắt, nó liền bị một binh lính dùng tên bắn xuống.

Bắn rơi bồ câu đưa tin, lính Chu liếc mắt nhìn tờ giấy xong liền xoay người chạy về phía lều.

Không bao lâu, tờ giấy kia liền chuyển đến trong tay Dung Trung công Vương Hùng của nước Chu. Lật xem tờ giấy trong tay, Vương Hùng hừ lạnh một tiếng, nói: "Chỉ là hai phụ nhân, bắt được có ích lợi gì?"

https://thuviensach.vn

Ngược lại một thân vệ đứng bên cạnh hắn nhìn sang, cau mày nói: "Như vậy, lần này chúng ta sẽ đối mặt với Cao Trường Cung à?"

Lần này bọn họ chia binh hai lối, một đường công kích Lạc Dương, một đường tiếp ứng Đột Quyết, tạo thành xu thế công kích với họ ở phương Bắc. Lan Lăng Vương ở trong trận chiến Võ Uy đã đánh cho Đột Quyết phải hoa rơi nước chảy, lập được công danh hiển hách. Vốn cho rằng hắn ta sẽ đi hướng bắc, bây giờ nhìn lại, hắn ta tất nhiên sẽ tiến về phía Lạc Dương cứu viện.

Vương Hùng bị hắn ta nhắc nhở, gật đầu nói: "Có lý có lý, nhanh chóng nói chuyện này cho đại trủng tể."

Hai người mới vừa thương lượng tới đây, liền nghe một hồi tiếng bước chân chậm rãi có lực truyền đến, đồng thời còn có một giọng nói thanh nhã của nam tử, "Hai vị phát hiện ra cái gì mà muốn chuyển cho đại trủng tể?"

Vừa dứt tiếng, một thanh niên tuấn tú đi vào.

Nhìn thấy là hắn, Vương Hùng cười ha hả, nói: "Tiểu tử Tô Uy ngươi cũng tới? Mới vừa rồi chặn được một con bồ câu đưa thư đấy."

"Hả?" Trên gương mặt tuấn tú của Tô Uy nở ra một nụ cười, hắn cất bước tiến lên, tiện tay cầm tờ giấy lên. Chỉ một cái liếc mắt, hắn liền ngẩn ra, đảo mắt cười lên, "Thì ra là hoàng hậu của tiểu tử Cao Trạm kia cũng ở nơi đây. Không tệ không tệ."

Từ từ, hắn nhét tờ giấy kia vào trong ngực, nói: "Ta giao cái này cho đại trủng tể đi."

Hàn huyên mấy câu xong, Tô Uy nhanh chân đi ra lều soái của Vương Hùng. Đi tới lều Vũ Văn Hộ, chuyển tờ giấy kia cho ông ta xem xong, Tô Uy mang theo mười mấy quân lính, giục ngựa vọt ra khỏi trại lính.

https://thuviensach.vn

Hắn đi tới thành Lạc Dương.

Ngước đầu, nhìn tường thành cao lớn hùng vĩ trước mặt, bóng dáng của Tô Uy ngưng kết thành núi, không nhúc nhích.

Nhìn thấy hắn ngẩn người, một binh lính mới quen cười nói: "Lang quân Tô gia ang nhìn cái gì?" Hắn huýt sáo một hơi, hì hì nói: "Xem bộ dáng si ngốc ngơ ngác của ngươi, chẳng lẽ bên trong còn có người trong lòng?"

"Người trong lòng" Tô Uy dịu dàng cười nói: "Đúng vậy, ở trong đó có thể có nương tử chưa qua cửa của ta."

Nương tử chưa qua cửa, đã từng có một đoạn thời gian rất lâu, hắn luôn cho rằng, A Khởi mới là nương tử chưa qua cửa của hắn. Hắn ngồi ở trong thư phòng, thường vừa đọc sách, vừa cười từ đáy lòng, chỉ cảm thấy trong lòng nhộn nhạo vui mừng và mong đợi vô cùng vô tận.

Đáng tiếc, cho tới bây giờ mộng đẹp dễ tỉnh. . . .

Bất tri bất giác, vành mắt Tô Uy đỏ lên. Lúc này, một hiệu úy khác nở nụ cười, "Lang quân Tô gia rất thích khoe khoang khoác lác, nương tử chưa qua cửa của ngươi rõ ràng chính là Tân Hưng công chúa, làm sao có ở trong thành Lạc Dương?"

"Hoá ra là như vậy, ngươi được đấy Tô Uy, lại dám dọa bọn ta." "Ha ha ha. Chờ phá thành Lạc Dương, Tô lang muốn mấy người trong lòng, liền có thể có mấy người trong lòng." "Không tệ không tệ, thành Lạc Dương này là thành lớn của nước Tề, bên trong nhất định không thiếu mỹ nhân. Chờ phá thành, Tô quân cứ chọn mấy người là được."

Trong tiếng cười lớn, Tô Uy từ từ nhếch môi.

Như tất cả người Chu, Tô Uy rất có lòng tin với trận chiến phạt Tề này. Dù sao, lực lượng quân nước Tề vốn ra kém nước Chu. Hiện tại Dương

https://thuviensach.vn

Trung và Đột Quyết đang kiềm chế người Tề ở phương Bắc, bọn họ lại có mười vạn tinh nhuệ ở đây, có thể nói, phá được Lạc Dương, chỉ là vấn đề ngày giờ mà thôi.

Còn có Cao Trường Cung, mặc dù hắn là anh hùng cao minh, nhưng Cao Trạm ngu ngốc, lần trước đã hao hết năm vạn kỵ binh mà Cao Trường Cung khổ sở huấn luyện ra. Cho nên, Cao Trường Cung chỉ có thể dùng mấy trăm binh lính, dùng vài trăm đấu với mấy vạn hùng binh, dù Cao Trường Cung có khả năng lên trời cũng khó may mắn thoát khỏi.

Nếu như Cao Trường Cung chết trong vòng vây sắt thép của Tề công Vũ Văn Thuật và Đạt công Đạt Hề Vũ, như vậy A Khởi nàng. . . . . .

Tim của Tô Uy đột nhiên đập thình thịch thật nhanh.

Từ từ rũ mắt xuống, hắn dịu dàng nói: "Không sai, đợi đến lúc phá thành, ta sẽ có thể nghênh về người trong lòng của ta rồi." Không ngờ Tô Uy cũng sẽ phụ họa trò đùa của họ, mọi người đầu tiên là ngẩn ra, sau đó liền cười ha ha.

Trong thành Lạc Dương.

Lính Chu hiển nhiên đã bố trí xong, tiến hành một đợt tiếp một đợt công thành. Nhưng bọn họ công thành cũng chỉ để khiến người Tề trên thành chú ý, một nửa binh lực khác đều dùng vào việc đắp đất.

Nhờ Trương Khởi cảnh báo, người Tề liền để ý ngăn cản việc đắp đất của người Chu. Những mũi tên như mưa khiến người Chu không thể không vừa giơ tấm chắn nặng nề lên, vừa đi đẩy đất, cứ như vậy, tốc độ giảm nhiều.

Nhưng, hôm nay đã qua mười ngày, từ Tấn Dương chạy tới Lạc Dương, toàn lực chạy chỉ mất sáu bảy ngày, nhưng viện binh vẫn chậm chạp chưa

https://thuviensach.vn

thấy, người Chu ở ngoài thành vẫn làm việc không nhanh không chậm, rất dễ nhận thấy, người Chu rất tin có thể đánh được thành Lạc Dương!

Dần dần, lòng người trong thành bắt đầu bàng hoàng.

Trương Khởi ngồi trong quán trọ, chỉ chốc lát Thành Sử đi vào, cười khổ nói: "Vương phi, Hồ hoàng hậu lại phái người mời." Mấy ngày nay, Hồ hoàng hậu ngày nào cũng tìm Trương Khởi hai, ba lần, có lúc Trương Khởi mới vừa ra cửa, lại bị nàng ta phái người đuổi theo trở về. Đoạt về rồi, lại không có chuyện quan trọng thương lượng, chỉ liên tục hỏi thăm Trương Khởi tình hình nghiêm trọng không, thành có bị phá không. Cuồng loạn thế này, cả mấy người Thành Sử cũng không chịu nổi.

"Uh." Trương Khởi đáp một tiếng, không nhanh không chậm đứng lên, nhận lấy áo choàng tỳ nữ đưa lên xong, lẳng lặng nói: "Vậy thì đi thôi."

Thành Sử bị áp lực ép mười ngày cũng chưa ngủ ngon, nghe vậy không khỏi ngẩng đầu nhìn Trương Khởi một cái. Nhìn nhìn, hắn đột nhiên nói: "Vương phi trấn định đến thế, không trách được hoàng hậu tin phục!" Trước mắt, Trương Khởi quả thật còn trấn định hơn những người bách chiến bò ra từ trong núi đao biển lửa, thật sự làm cho người ta không thể không bội phục.

Trấn định? Trương Khởi cong cong mắt, nàng đúng là trấn định hơn những người Lạc Dương thấp thỏm lo âu này.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 235: Trở Mặt!

Đám người Trương Khởi vừa đi ra khỏi tửu lâu liền thấy một đoàn nhân mã hùng dũng chạy tới. Xa xa nhìn thấy Trương Khởi, một thái giám liền kêu lên: "Lan Lăng Vương phi, mời người qua đây!"

Lại là đoàn người Hồ hoàng hậu cố ý chạy tới. Trương Khởi vội vàng đáp một tiếng, nàng mới vừa đi tới ngoài xe ngựa, liền bị Hồ hoàng hậu vươn tay vén rèm lên nói: "A Khởi, đi lên nói chuyện".

Trong xe ngựa, trừ Hồ hoàng hậu, còn có bốn phụ nhân khác, trong đó lại có một người là Trịnh Du.

Thấy Trương Khởi liếc về phía Trịnh Du, Hồ hoàng hậu cười khổ nói: "Bọn họ đều là những người thông tuệ hơn người. Bổn cung gọi các nàng ấy đến cũng là vì có chuyện muốn thương lượng". Câu này có lẽ muốn giải thích với Trương Khởi chăng.

Trương Khởi hiểu, nàng ừm một tiếng, rồi uyển chuyển ngồi xuống bên cạnh.

Hồ hoàng hậu rất thích nhìn phong thái trấn định tự nhiên này của Trương Khởi, chuyển ánh mắt sang nàng, vội vàng nói: "Người Chu phái thuyết khách tới, bọn họ yêu cầu Cao Kỳ dâng thành Lạc Dương".

Nói tới đây, Hồ hoàng hậu dừng một lúc mới lại nói: "Mới vừa rồi có người đề nghị với Bổn cung, nói chúng ta cũng có thể phái sứ giả tới yêu cầu người Chu để cho phụ nữ và trẻ con chúng ta được phép ra khỏi thành.

https://thuviensach.vn

Dù sao những người như chúng ta ở lại chỗ này cũng vô ích, nếu quân Chu thả người còn có thể chiếm được danh tiếng tốt!".

Nói tới chỗ này, âm thanh của Hồ hoàng hậu cũng mềm mại hơn hẳn: "Cái đó, bọn họ nói, A Khởi ngươi thông tuệ hơn người, có tài ăn nói, lại giỏi tranh cãi, hơn nữa còn có giao tình với Hoàng đế cùng Đại trủng tể nước Chu, nên để ngươi đi có lẽ là thích hợp nhất!".

Cái gì?

Trương Khởi hoảng sợ ngẩng đầu.

Nàng không dám tin nhìn Hồ hoàng hậu, dưới ánh mắt thẳng thắn của nàng, Hồ hoàng hậu có chút sợ hãi, nhưng rất nhanh nàng ta liền mày cau lại, làm như không hài lòng khi Trương Khởi nhìn mình chằm chằm như thế. Hồ hoàng hậu lườm nàng một cái, trầm mặt nói: "A Khởi không muốn vì bản cung phân lao sao?".

Giọng nói lạnh lẽo, lại còn mang theo hơi hướng trở mặt.

Trương Khởi thực sự không dám tin.

Thế gian này, một mỹ nhân như nàng có thể làm thuyết khách được sao? Đây chẳng phải là đem thịt dâng lên tận miệng người Chu hay sao chứ?

Hơn nữa, biết rõ Cao Trường Cung xem nàng như trân bảo, mà còn muốn làm như vậy, Hồ hoàng hậu ắt hẳn sẽ không sợ làm rét lạnh lòng của các tướng sĩ?

Lại nhìn vào gương mặt diễm lệ của Hồ hoàng hậu, Trương Khởi đột nhiên thấy hơi chán ghét . Mấy ngày trước Hồ hoàng hậu còn đối với mình cảm động đến rơi nước mắt, còn trương ra vẻ hận không thể thưởng cho nàng mọi vinh hoa phú quý, chỉ một cái chớp mắt một cái lại trở mặt vô tình được ngay!

https://thuviensach.vn

Nếu không phải Trương Khởi đang ở thế yếu, chỉ sợ lúc này liền trực tiếp trở mặt với nàng ta. Nàng hít sâu một hơi, nuốt vào dịch vị đang cuồn cuộn trong dạ dày, đảo mắt nhìn về phía chúng nữ bên cạnh. Khi chạm đến ánh mắt của nàng đám người kia lập tức đều quay đầu tránh đi.

Thấy Trương Khởi không lập tức đồng ý ngay, Hồ hoàng hậu không nhịn được nói tiếp: "Trương thị, ngươi vẫn chưa trả lời Bổn cung đấy."

Trương Khởi nhàn nhạt hỏi: "Hoàng hậu nương nương muốn làm người Chu tha các người trở về Tấn Dương?"

"Đúng vậy!", Hồ hoàng hậu thấy giọng nói của nàng đã dãn ra, vừa cười vừa đáp: "Tuy nhiên A Khởi ngươi cũng nằm trong số đó, đến lúc đấy chúng ta sẽ cùng nhau trở về". Nàng ta nói bằng giọng điệu như đang ban cho nàng ơn huệ lớn như trời không bằng.

Trương Khởi mỉm cười đáp: "Không biết chủ ý này là do ai nghĩ ra?"

Một tiếng ho khan vừa vang lên, Hồ hoàng hậu đã thuận miệng trả lời: "Là A Du, Bổn cung cảm thấy A Du nói cũng rất có lý!".

Lại là Trịnh Du!

Trương Khởi quay đầu, nàng ngưng mắt nhìn Trịnh Du thật sâu, cười nói: "Đúng vậy, lời này của A Du cũng có đạo lý". Phản chiếu trong mắt nàng là hình ảnh Trịnh Du đang cười lạnh, không kiêng kị mà nhìn thẳng vào mình, tỏ vẻ như tiếng ho khan mới vừa rồi không phải xuất phát từ chỗ nàng ta vậy.

Hồ hoàng hậu mừng rỡ, nói: "A Khởi, ngươi đồng ý?"

Trương Khởi không trả lời, chỉ hỏi lại: "Nương nương cảm thấy người Chu sẽ đáp ứng yêu cầu này sao?".

https://thuviensach.vn

Hồ hoàng hậu nghe thấy giọng điệu này của nàng liền mất hứng đáp: "A Khởi không muốn đi? Bổn cung cảm thấy, nếu đổi lại thành người khác, có lẽ sẽ vô dụng, A Khởi, nếu ngươi đi, nói không chừng người Chu sẽ đồng ý!".

Trương Khởi lần nữa hít sâu một hơi, kìm nén lửa giận mới từ từ nói: "Trận chiến này nếu như người Chu đắc thắng, thu hoạch lớn nhất chính là cái gì? Một, là lấy được hùng thành Lạc Dương, đô hộ nước Tề. Hai, chiếm được Nương nương và một nhóm lớn quý phụ!". Nàng nhìn thẳng vào Hồ hoàng hậu, cắt đứt lời bà ta muốn nói: "Nương nương là nhất quốc chi mẫu, đồng hành cùng nương nương là những quý phụ quý nữ, không phải thế gia mệnh phụ, thì chính là chính thê quyền quý. Nếu đoạt được những người này, chẳng phải có thể quét hết uy phong của người nước Tề chúng ta hay sao? Nương nương cho là, dưới tình huống này, bọn người Chu lại vì một phụ nhân vô tri như ta mà buông tha chỗ tốt như thế?"

Trịnh Du ở một bên liền cười lạnh một tiếng, đang muốn cắt đứt nàng lại bị Trương Khởi thao thao bất tuyệt nói: "Lúc trước phe ta đưa mẫu thân Vũ Văn Hộ chẳng phải hắn đã từng cảm động đến rơi nước mắt, thề sẽ hòa hảo với nước Tề. Nhưng nương nương người xem, lời này mới vừa nói không bao lâu, hắn lại tới tiến công nước ta rồi. Lời người Chu nói, căn bản không thể tin."

"Thứ ba, nương nương đã từng nghĩ tới, nếu như mà ta đi khuyên người Chu không thành, ngược lại còn bị bọn họ ăn tươi nuốt sống, Trường Cung sẽ làm gì? Từ cổ tới kim, A Khởi còn chưa từng bao giờ nghe qua, một mỹ nhân còn có thể đi làm thuyết khách đấy! Chỉ sợ người đưa ra chủ ý này, chỉ muốn trắng trợn đưa A Khởi cho người Chu mà thôi?".

Trương Khởi thao thao bất tuyệt tới đây, Hồ hoàng hậu không nhịn được nữa, nàng ta trầm mặt quát lên: "Những thứ này Bổn cung mặc kệ hết thảy, Trương thị, Bổn cung hiện tại ra lệnh cho ngươi....."

https://thuviensach.vn

Không đợi nàng ta nói xong, Trương Khởi đột nhiên kêu lên: "Nương nương!". Cắt đứt lời của Hồ hoàng hậu, nàng lạnh mặt nói: "Nương nương có ý định gì, có lẽ nên thương nghị với Lạc Dương Vương trước rồi hãy quyết định. Đừng để trúng phải độc kế của ngu phụ".

Không khách khí nói trắng ra, Trương Khởi trầm giọng ra lệnh: "Dừng xe, dừng xe ——"

Xe ngựa hoảng hốt dừng lại, Trương Khởi vén rèm xe lên, rồi trèo xuống xe ngựa. Thấy nàng cùng đám người Thành Sử chuẩn bị rời đi, Hồ hoàng hậu bỗng dưng vén rèm xe lên, bén nhọn quát: "Trương thị, ngươi thực vô lễ!"

Trương Khởi không quay đầu lại cũng không có trả lời, nàng thật nhanh trèo lên xe ngựa của mình.

Không bao lâu, đám người Thành Sử vây đến, nhỏ giọng hỏi: "Vương phi, đã xảy ra chuyện gì sao?".

Trương Khởi thở ra một hơi, nói lại việc vừa rồi lần nữa.

Lời của nàng vừa rơi xuống, mặt của đám người Thành Sử liền đỏ lên. Một tên hộ vệ liền cả giận nói: "Quả nhiên, thật quá ngu xuẩn!". Biết rõ người Chu sẽ không đồng ý, lại còn muốn dâng Vương phi lên, mà Hồ hoàng hậu cư nhiên cũng đồng ý? Quả thật là quá ngu xuẩn mà!

Mặt Thành Sử trầm xuống, hắn xuất thân từ con cháu thế gia, nên cũng hiểu rõ đám chủ mẫu ngu xuẩn lại vô cùng ích kỷ này. Mỗi khi một gia tộc xuất hiện loại người như vậy thì gia tộc kia cũng cách bại vong không còn xa nữa. Nghĩ đến đây Thành Sử đột nhiên có chút mất hứng.

Không chỉ riêng Thành Sử, mà trong đêm nay, cả hai trăm hộ vệ, ai cũng đều mang gương mặt lạnh lùng, đối với quốc gia mình đã từng nghĩ tới muốn phụng sự liều mạng cả đời có chút tuyệt vọng.

https://thuviensach.vn

Ngày đó, sau khi Hồ hoàng hậu nổi giận đùng đùng rời đi, liền đến tìm Lạc Dương Vương Cao Kì, muốn hắn cùng với chính mình áp bức Trương Khởi đi sứ sang đại bản doanh của quân Chu.

Lạc Dương Vương cả kinh. Hắn không hiểu làm sao Hồ hoàng hậu lại động lòng với kế sách này được chứ? Rõ ràng là không thể nào thành công, hơn nữa còn là mang Lan Lăng Vương phi đẩy vào trong miệng hùm mà. Hắn lập tức gạt bỏ, cuối cùng phẩy tay áo bỏ đi, mới ngăn được nháo kịch hoang đường này.

Lại mấy ngày nữa trôi qua.

Tình thế Lạc Dương càng ngày càng nguy cấp, ngay cả bóng dáng viện binh phía ngoài cũng chẳng nhìn thấy đâu, mà quân lính trong thành lại bị trúng tên chết gần ngàn người. Nếu còn tiếp tục kéo dài, vũ khí cung nỏ mũi tên thiếu hụt trầm trọng, mà lương thực mặc dù còn có thể chống đỡ một thời gian, lại tụt xuống thảm hại theo từng ngày từng giờ, các cửa hàng lớn bắt đầu đóng cửa tiếc không nỡ bán, mà người Lạc Dương không chiếm được lương thực, bắt đầu náo động.

Tuy nhiên Lạc Dương Vương Cao Kì cũng là một người nắm quyền có tính kiên quyết, sau khi ra lệnh chém giết mấy Phú Hộ, cuối cùng cũng đè được cơn náo loạn kia xuống.

Có điều theo thế cục càng ngày càng khẩn trương, lương thảo binh khí càng ngày càng thiếu thốn, binh lính thủ thành ngày càng mệt mỏi, dần dần, tạo nên bầu không khí đè nén làm cho người ta hít thở không thông, lan ra khắp thành Lạc Dương.

"Vương phi!". Tiếng bước chân từ bên ngoài truyền đến, Thành Sử trầm giọng nói: "Hồ hoàng hậu phái người tới mời!".

Trương Khởi ở bên trong quả quyết nói: "Hồi bẩm người tới, nói rằng ta không đi."

https://thuviensach.vn

"Vâng."

Không bao lâu, lại có tiếng bước chân truyền đến, Thành Sử lại nói: "Vương phi, xe ngựa của Trịnh thị A Du đang ở bên ngoài, nàng ta nói phụng lệnh hoàng hậu, cho dù có phải áp giải cũng phải mang Vương phi đi!". Lần này hắn nhắc tới Trịnh Du đã không còn chút tình cảm thương hại nào, cũng không có sự tôn kính lúc trước, không có thở dài, mà nếu có cũng chỉ là chán ghét.

Giọng Trương Khởi trầm xuống, lạnh lùng nói: "Nếu nàng ta không đi, các ngươi liền đuổi ra khỏi đây!"

"Vâng."

Thành Sử vừa mới quay người, Trương Khởi liền kêu lên: "Chậm đã. Ngươi chuyển cáo tới Trịnh Du, nếu như nàng ta vẫn không biết điều tiến lùi như thế, vậy thì đừng trách ta sai người rạch mặt của nàng ta, khiến cho nàng ta cả đời này không thể trở mình được nữa!"

"Vâng."

Thành Sử đi không bao lâu, Trương Khởi lại gọi một hộ vệ khác tới, căn dặn: "Ngươi nghĩ biện pháp thu mua hoặc an bài một số người ở bên cạnh Trịnh Du, ta muốn biết nàng ta đã làm những chuyện gì!". Không có đạo lý nào không đề phòng cướp bóc giữa ban ngày cả. Trịnh Du nếu chưa từ bỏ ý định, vậy thì lần này, nàng nhất định sẽ để cho nàng ta không còn cơ hội chuyển mình được nữa!

"Vâng."

Bên ngoài tửu lâu, Trịnh Du đang đắc ý đứng ở bên cạnh xe ngựa, thấy đám người Thành Sử đi ra, nàng ta vừa ưu nhã lại ngạo mạn nói: "Thế nào, Trương thị còn không nguyện ý ra ngoài?".

https://thuviensach.vn

Thành Sử không để ý đến lời này, hắn đi tới trước mặt Trịnh Du, rồi bất chợt duỗi tay ra gìm chặt cánh tay của nàng ta.

Trịnh Du cả kinh, thét to: "Họ Thành kia, ngươi muốn làm gì?"

"Làm gì?", Thành Sử lạnh giọng nói: "Phụng lệnh Vương phi, trước tiên liền đuổi chi phụ ác độc mau cút khỏi đây!". Vừa dứt tiếng, hắn đã túm lấy tay Trịnh Du lôi đi, chỉ hai ba bước liền ném nàng ta vào trong xe ngựa.

"Rầm" tiếng va chạm vào sàn xe vang lên, Thành Sử vỗ vỗ bụi trên tay áo, rút trường kiếm ra khỏi vỏ, lạnh lùng chỉ vào tên ngự phu, trầm trầm quát lên: "Chở tiện phụ này, cút ——" âm thanh như sấm, đám người Trịnh Du mang tới không tự chủ lui về sau.

Tên ngự phu bị hắn dọa sợ lên run cầm cập, vội vàng lên tiếng: "Vâng, vâng!".

Hắn mới vừa đánh xe đi, liền nghe được Trịnh Du ở bên trong khàn giọng kêu lên: "Họ Thành khá lắm, ngươi cũng thật to gan!", nói đến đây, nàng ta liền quát tên ngự phu: "Không cho đi ——".

Tên kia ngẩn ngơ, đang không biết nên làm như thế nào cho phải thì lại nghe được giọng nói lạnh lẽo của Thành Sử truyền đến: "Trịnh thị, Vương phi nhà ta nói rồi, nếu như ngươi lại tiếp tục làm ra chuyện ngu xuẩn, không biết điều tiến lùi như vậy nữa, thì chúng ta liền không khách mà rạch mặt của ngươi ra!". Bởi vì chán ghét cùng tức giận, nên ánh mắt của Thành Sử khi nhìn về phía Trịnh Du bên trong màn xe không khác nào như nhìn người chết.

Đối mặt với ánh mắt đó của hắn, Trịnh Du cố nén cảm giác run sợ. Mà lúc này, xe ngựa đã chạy đi như bay, tên ngự phu vội vàng giục ngựa chở nàng ta hoảng hốt chạy trối chết.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 236: Vạch Trần Gian Tình

Nhìn bóng dáng của Trịnh Du, Thành Sử hừ mạnh, chán ghét xoay qua khạc một bãi đàm.

Sau khi người Chu vây thành hai mươi ngày thì mấy ngàn quân lính Lạc Dương đều đã mệt mỏi không chịu nổi, mũi tên cũng sắp dùng hết sạch. Hôm đó, Lạc Dương vương Cao Kì hạ lệnh, hộ vệ mỗi nhà đều phải tham gia quân đội, chịu trách nhiệm bảo vệ thành. Đồng thời, thành dân chúng Lạc Dương, dù là già yếu cũng phải tham gia đun nước sôi xối địch. Về những cọc gỗ vải vóc không sử dụng trong thành, cũng đều phải đốt lửa để ném xuống chỗ địch.

Trong khoảng thời gian ngắn, khắp thành đều tham gia, trong ngoài thành, tiếng la giết rung trời.

Không có hộ vệ ở bên, Trương Khởi, Hồ hoàng hậu và Trịnh Du, đều chuyển vào vào ở trong vương phủ Lạc Dương phòng vệ sâm nghiêm, tường rào kiên cố. Để tránh bị xâm hại, cửa chính tất cả phụ đệ đều bị khóa, cho phép ra mà không cho vào.

Trương Khởi là Lan Lăng Vương phi, nên chiếm nửa cái viện. Ở chung với nàng là những quý phụ tới chung với Hồ hoàng hậu.

Lúc này, bên ngoài thời thời khắc khắc đều là tiếng la giết rung trời, tiếng chiêng trống, tiếng quát, tiếng vó ngựa càng thêm không dứt bên tai. Tất cả âm thanh, chấn cho lỗ tai mọi người ông ông tác hưởng, cả khi nói chuyện bình thường, cũng phải lớn tiếng la lên mới được.

https://thuviensach.vn

Trong sân, Trương Khởi đang thêu thùa. Theo thời gian trôi qua, người của thành Lạc Dương đã càng ngày càng tuyệt vọng với sự trợ giúp của triều đình, đến ban đêm, tiếng hát sung sướng và ngọn lửa thiêu đốt của lính Chu càng thêm tràn ngập cả bầu trời.

Những thứ này lại không có liên quan gì với Trương Khởi, nàng vẫn rất bình thản, rất bình tĩnh. Như bây giờ, nàng lại đang thêu.

Khi đám người Hồ hoàng hậu Trịnh Du đi tới liền thấy cảnh này. Xa xa thấy Trương Khởi trấn định như thế, trong lòng Hồ hoàng hậu không khỏi cũng hơi hơi trấn định. -D,Đ,L,Q,Đ- Nhưng ý niệm này vừa mới trồi lên, nàng ta lại hừ một tiếng.

Lúc này, tiếng cười lạnh của Trịnh Du truyền đến, "Trương thị thật trấn định. Nương nương, người cũng không biết nàng ta ngang ngược kiêu ngạo cỡ nào, nghe nói là ta cho nương nương ý kiến, nàng ta còn kêu gào bảo bọn hộ vệ rạch mặt của ta. Còn muốn đuổi ta ra khỏi quán trọ đấy." Âm thanh hết sức oán độc.

Chuyện đó đặc biệt không cho Hồ hoàng hậu mặt mũi, lập tức, Hồ hoàng hậu trầm mặt hừ nhẹ, nhìn chăm chú về phía Trương Khởi, ra lệnh: "Trương thị, thấy Bổn cung tiến đến, ngươi không hành lễ sao?" Âm thanh của nàng ta khá lớn, nhưng xen lẫn trong tiếng hô loạn ong ong bốn phía, vẫn nghe không rõ.

Mặc dù Trương Khởi nghe không rõ, nhưng cũng biết không phải chuyện tốt. Nàng âm thầm thở dài một cái, ngay từ lúc phong tỏa phủ của Lạc Dương vương thì nàng liền nghĩ có nên tự mình lên tường thành, hiệp trợ quân dân bảo vệ thành không, dùng thân phận Lan Lăng Vương phi của nàng, có thể khích lệ tinh thần ở trình độ lớn nhất. Nhưng, đảo mắt nàng nghĩ đến Hồ hoàng hậu ở chỗ này, nàng làm chuyện mà Hồ hoàng hậu phải làm nhưng không có làm, ngày sau nói ra không những vô công, còn có thể liên lụy Cao Trường Cung, nên chỉ có thể thôi.

https://thuviensach.vn

Không thể đi ra ngoài, cũng chỉ phải thời khắc đối diện với mấy nữ nhân này.

Suy nghĩ một lát, Trương Khởi đứng lên.

Thấy nàng đến gần, không chỉ Trịnh Du, Hồ hoàng hậu cũng quan sát nàng từ trên xuống dưới. Hai mươi mấy ngày qua, tất cả mọi người cảm thấy một ngày như một năm, tất cả mọi người đều vượt qua trong đau khổ. Nhưng chỉ có Trương thị này, bất cứ lúc nào đều ung dung xinh đẹp, chẳng lẽ nội tình của Trương thị ở Nam Trần thật có thể khiến một người con gái riêng có phong thái tao nhã, vượt qua cả nam tử hùng vĩ nhất trên thế gian?

Trong ánh mắt của những nữ nhân, Trương Khởi đến gần. Nàng nhún nhún người với Hồ hoàng hậu xong, quay đầu nhìn về phía Trịnh Du, nâng cao giọng, lạnh lùng nói: "Trịnh thị cần gì như thế? Rõ ràng là ngươi bỏ qua Cao Trường Cung, sớm đã tặng tấm thân xử nữ cho Hòa Sĩ Khai, trước khi đến Lạc Dương cứ năm ba ngày còn hẹn hò với hắn một lần, cả thai cũng không biết bỏ mấy lần, ngươi cần gì giả bộ như trinh tiết liệt phụ, luôn nhằm vào ta?"

Oanh ——

Lúc Trương Khởi nói chuyện, chính là khi tiếng trống phía ngoài thoáng dừng. Cho nên, mỗi một chữ nàng nói, cũng đều truyền vào trong tai của mọi người, cả tỳ nữ người làm đứng bên cạnh, và Lạc Dương vương phi từnơi xa chạy tới, cũng nghe rất rõ ràng!

Nội dung Trương Khởi thổ lộ, thật sự làm cho người ta khiếp sợ, trong khoảng thời gian ngắn, chúng quý phụ ngây người như phỗng, mà Hồ hoàng hậu, lại dời toàn bộ lực chú ý khỏi người Trương Khởi, nàng ta quay đầu, âm u nhìn chăm chú về phía Trịnh Du.

Hồ hoàng hậu và Hòa Sĩ Khai thầm thân mật nhiều năm, sớm đã xem hắn là của riêng mình. {D!Đ!L!Q!Đ} Hắn đã cưới thê tử thì nàng không

https://thuviensach.vn

cản được, nhưng Trịnh Du? Trịnh thị vẫn lấy trinh liệt nổi danh, không phải Lan Lăng Vương không cần, lại lén mình thân mặt với Hòa Sĩ Khai? Còn qua lại lâu như vậy? Bọn họ xem mình là gì chứ?

Sự tức giận của Hồ hoàng hậu, sự tò mò và khinh thường của chúng quý nữ, Trịnh Du đều không chú ý tới. Nàng ta chỉ bị lời nói của Trương Khởi làm kinh hãi lùi lại một bước, trong khoảng thời gian ngắn, trong tai ông ông tác hưởng, trong đầu có vô số âm thanh đồng thời đang thét gào: "Giết ả, giết ả diệt khẩu."

Nhưng chỉ chớp mắt, cặp mắt trống rỗng của nàng ta đối diện ánh mắt bốn phía quăng tới, liền hiểu rõ giết Trương Khởi diệt khẩu là không thể nào.

Trong nháy mắt, một ý niệm khác trồi lên trong đầu của nàng ta: ả làm sao biết? Ai cho ả biết? Lần này làm thế nào, lần này làm thế nào? Nghĩ đi nghĩ lại, gương mặt Trịnh Du tái nhợt như chết bụi: xong rồi, tất cả đều xong rồi, đều xong rồi. . . . . .

Thấy mọi người ngây người như phỗng, Lạc Dương vương phi dẫn đầu tỉnh táo lại, nàng ta cất bước tiến lên, khàn giọng nói: "Hiện tại tranh chuyện này làm gì? Mọi người có thể sống về Tấn Dương hay không còn là một vấn đề đấy."

Lời vừa nói ra, chúng nữ tỉnh táo lại, đồng thời tuyệt vọng thầm nghĩ: Đúng vậy, có thể sống nữa hay không còn là một vấn đề. Loại chuyện như vậy để ý làm chi?

Trịnh Du cũng tỉnh táo lại: đúng rồi, lần này tất cả mọi người sẽ chết ở đây, ta có gì phải sợ?

Nghĩ tới đây, nàng ta cười lên ha hả. Trong tiếng cười bén nhọn, nàng ta oán độc nhìn chằm chằm Trương Khởi, hô lớn: "Trương thị, ngươi là thứ

https://thuviensach.vn

gì? Hả? Là gì chứ? Mấy ngày nữa, thành vỡ ai cũng không trốn thoát. Dù ta đi theo Hòa Sĩ Khai thì thế nào?"

Trịnh Du thừa nhận chuyện này, không để ý đến ánh mắt lạnh lẽo của Hồ hoàng hậu giờ khắc này. Nàng ta khạc một bãi đàm lên đất, nói: "Đúgn, ta đã sớm ở bên Hòa Sĩ Khai, Cao Trường Cung còn ở Trần thì thê tử của hắn đã quyến rũ Hòa thượng thư, khiến đầu hắn đội mấy cái mũ xanh biếc. Hì hì. Trương thị, ngươi nghe thấy có phải rất tức không? Nếu Cao Trường Cung biết chuyện này, có phải rất không mặt mũi hay không?" Trịnh Du cất tiếng cười to lên.

Trương Khởi lẳng lặng nhìn nàng ta, đợi đến Trịnh Du dừng cười, nàng mới lạnh lùng nói: "Trường Cung sẽ không để ý." Dùng một loại giọng nói bình tĩnh, lạnh lùng, như chuyện đương nhiên nói xong câu đó, Trương Khởi dừng một lát. Mặt Trịnh Du liền biến sắc. Trong mơ hồ, nàng ta cũng tuyệt vọng nghĩ tới: Cao Trường Cung tất nhiên không để ý, hắn có lúc nào để ý ta? Không có, chưa từng có!

Trương Khởi nghiêng mắt nhìn Trịnh Du, nhàn nhạt nói ra: "Trường Cung sẽ không để ý, chỉ biết chán ghét, ghê tởm." Nói tới chỗ này, nàng chuyển sang Hồ hoàng hậu. Lúc nãy nét mặt Hồ hoàng hậu biến hóa, Trương Khởi cũng thu vào đáy mắt. Vị hoàng hậu này, mặc dù nàng không thích, lại chỉ có thể giao hảo.

Vì vậy, Trương Khởi nhìn Hồ hoàng hậu nghiêm túc nói: "Nương nương, Trịnh thị này, ngu xuẩn và dâm tiện, người như vậy có thể có ý tốt gì? Như chuyện lần trước, nếu A Khởi thật đến Chu doanh, chỉ sợ Trịnh thị sẽ nói, hoàng hậu nương nương ngu dốt, nàng ta nói cái gì tin cái đó. Lần này thì hay rồi, tự đưa thê tử của đại tướng bên mình đến tay lính Chu. .d_đlq_đ. Cao Trường Cung không đến trợ giúp thì cũng thôi đi, một khi tiến đến, chỉ sợ sẽ bị người Chu bắt bí. Nương nương nghĩ, lời đồn đãi như vậy vừa truyền ra, dù nương nương thật có thể trở lại thành Tấn Dương, thì còn mặt mũi gì gặp bệ hạ và quần thần, gặp các vị tướng quân?"

https://thuviensach.vn

Nghe đến đó, sắc mặt Hồ hoàng hậu thay đổi. Đạo lý Trương Khởi nói nàng ta đã tỉ mỉ nghĩ tới, nàng ta cũng biết rất có thể sẽ xảy ra chuyện như thế.

Trong nháy mắt, sự phẫn nộ vì bị Trương Khởi bác mặt mũi, đã kém rất rất xa sự xấu hổ vì bị Trịnh Du khi dễ rồi. Hồ hoàng hậu vọt xoay đầu lại, âm hàn nhìn chằm chằm Trịnh Du.

Bị ánh mắt Hồ hoàng hậu nhìn chằm chằm, sắc mặt Trịnh Du biến đổi. Sắc mặt nàng ta tái đi, không tự chủ được lui về phía sau, lui. . . . . .

Lui lui, trong lúc bất chợt, Hồ hoàng hậu ra lệnh: "Người đâu!"

"Nương nương."

"Kéo tiện nhân kia ra ngoài. Không phải ả ta thích chơi với nam nhân sao? Thời gian qua tướng sĩ của chúng ta chiến đấu cực kỳ khổ. Các ngươi mau đưa ả qua, nói, là bổn cung thưởng cho bọn họ."

Lời vừa nói ra, chúng quý phụ đều sợ ngây người. Lạc Dương vương phi càng thêm vội vàng kêu: "Nương nương, chuyện này vạn lần không được, vạn lần không được. Trịnh thị nàng, dù sao cũng là đích nữ của tộc Trịnh thị."

Nhưng Hồ hoàng hậu là một người tùy hứng, thời gian qua bị áp lực đè ép, nàng ta đã gần hỏng mất, giờ phút này càng thêm bạo phát ra . Nàng ta nhảy lên mắng: "Không thể? Có cái gì không thể? Bị nhiều hán tử cưỡi thế, chắc chắn rất thú, ả nhất định sẽ thích. Đi, lập tức đưa ra ngoài." Nàng ta hung tợn nhìn chằm chằm Lạc Dương vương phi, dữ tợn quát lên: "Ngươi dám kháng lệnh? Không nghe, cả ngươi cũng đưa đi!"

Lời này vừa nói xong, Lạc Dương vương phi giận dữ lên thì một lão âu tiến tới bên tai nàng ta vội vàng nói: "Vương phi, mau đồng ý với nương nương, theo lão nô xem ra, nương nương bị chọc giận nữa sợ sẽ điên đấy."

https://thuviensach.vn

Đảo mắt bà ta lại nói: "Chuyện này không khó khắc phục hậu quả, chỉ cần thoát khỏi, cứ nói nàng ta bị người Chu bắn chết ."

Nghe đến đó, Lạc Dương vương phi tỉnh táo lại. Nàng ta nhìn cặp mắt đỏ tươi của Hồ hoàng hậu, nghiêm nghị nghĩ: không thể cứng đối cứng với nàng ta. Lập tức nàng ta dùng mắt ra hiệu cho chúng bộc, sau đó cao giọng hét: "Người tới, đưa Trịnh thị ra ngoài, lập tức đưa đến quân doanh." Nàng ta không nói đưa đến quân doanh làm cái gì.

Chúng bộc hiểu ý của nàng ta, nghiêm nghị đáp một tiếng, tiến lên kéo Trịnh Du đi.

Giờ phút này, Trịnh Du ngã trên mặt đất, mặt trắng như tờ giấy. Khi hai tráng bộc kéo cánh tay của nàng ta thì Trịnh Du đột nhiên cười ha ha. Nàng ta ngửa mặt lên trời cười to, cười cười, nước mắt lại theo gương mặt không ngừng chảy.

Trương Khởi nhìn về phía Trịnh Du, đột nhiên cảm thấy bây giờ trong lòng nàng ta đang chất đống bi thương không nói ra lời. Khi tim đập loạn, Trương Khởi không khỏi thầm nghĩ: đời trước, Trịnh Du thân là Lan Lăng Vương phi, cùng Trường Cung mặc dù không như keo như sơn, ân ái vô cùng, nhưng cũng nâng khay ngang mày, bình bình đạm đạm qua vài chục năm như đại đa số phu thê trên thế gian. Trước khi Trường Cung chết, nàng ta vẫn hăng hái. Nói thật thì ta đã đoạt hạnh phúc của nàng ta.

Môi giật giật, Trương Khởi liền muốn thay Trịnh Du cầu tình: dù nàng ta phải chết, cũng không nên bị chết khó chịu như thế.

Khi Trương Khởi muốn mở miệng, đột nhiên, Trịnh Du xoay đầu lại nhìn về phía nàng. Diện mạo nàng ta dữ tợn nhìn chằm chằm Trương Khởi, nhìn chằm chằm nhìn chằm chằm, rồi lại cất tiếng cười to lần nữa.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 237: Xử Lý Trịnh Du, Cứu Viện Tới

Trong tiếng cười điên dại, Trịnh Du không chớp mắt nhìn chằm chằm Trương Khởi khàn giọng nói: "Trương thị, ngươi đừng vui mừng, ngươi đừng vui mừng. Ha ha ha, lần này, ngươi trốn không thoát đâu, ngươi trốn không thoát nữa đâu!" Trong tiếng cười gằn của nàng ta, mang theo một loại ác độc khắc cốt, cũng mang theo một loại tuyệt quyết sắc bén.

Trương Khởi rét , bên này Lạc Dương vương phi đưa ánh mắt từ Trương Khởi cùng Trịnh Du trên mặt dời đi, nàng quay đầu nhìn về phía Hồ hoàng hậu, thấy Hồ hoàng hậu lúc này hỏa khí ít tiêu, liền tiến lên trước thi lễ một cái, nói: "Nương nương, thiếp cho là không bằng cứ để cho Trịnh thị lấy công chuộc tội." Thấy Hồ hoàng hậu lại muốn nổi giận, Lạc Dương vương phi vội vàng nói: "Thiếp cho là, có thể để cho nàng ta đến doanh trại lính Chu làm thuyết khách. Nếu có thể thuyết phục người Chu cho chúng ta trở về Tấn Dương, chẳng phải là chuyện rất hay?"

Lời vừa nói ra, Hồ hoàng hậu liền động lòng. Nàng ta nhìn sang Trịnh Du, vị hoàng hậu tin tưởng "làm hậu không bằng làm kỹ nữ" không khỏi nghĩ: tiện nhân kia phản bội ta, chuyện tốt như đến trại lính làm kỹ há có thể tiện nghi ả? Uh, đưa đến Chu doanh cũng tốt, nói không chừng còn có thể có chút trông cậy vào.

Lập tức, nàng ta gật đầu nói: "Cũng được. Vậy chuyện này liền giao cho Lạc Dương vương."

"Nương nương yên tâm." Lạc Dương vương phi bảo người hầu kéo Trịnh Du đi. Nhìn bóng dáng cười gằn rời đi của Trịnh Du, Trương Khởi đuổi

https://thuviensach.vn

theo hai bước, nhưng vẫn ngừng lại.

Nàng nhìn ra ngoài, cho tới bây giờ Trịnh Du thế này đã là sống không thể yêu. Dù nàng muốn hỏi, cũng hỏi không ra manh mối gì.

Trịnh Du bị bắt đến tường thành.

Vào lúc này, các cửa thành bởi vì sợ người Chu thừa cơ mà vào, căn bản không dám mở ra. Sau khi thương nghị nửa ngày, Lạc Dương vương phi nghĩ ra một kế, đó chính là bỏ Trịnh Du vào một giỏ treo, dùng cách đó đưa nàng ta đến với quân Chu.

Vì vậy, sau một hồi tiếng trống, giữa sự yên tĩnh, quân Chu phát hiện rõ ràng trên tường thành của người Tề thả một phụ nhân xuống. Khi bọn họ kinh ngạc đem phụ nhân kia về trong doanh thì Lạc Dương Vương và chúng binh lính âm thầm lắc đầu một cái.

Trải qua chuyện này, Trương Khởi biết, Trịnh Du dù may mắn không chết, cũng thân bại danh liệt, không mặt mũi nào trở lại giữa các quý nữ nước Tề. Nàng ta cũng rời đi, còn có thể có âm mưu gì sao? `d*đ*l*q*đ` Lại nói, mình cũng không phải ngồi không, chú ý chút là được. Lập tức liền vứt chuyện này qua một bên.

Trịnh Du bị để xuống thành xong, sự tiến công của người Chu chưa từng chậm lại. Mà trong thành Lạc Dương, lương thảo dần dần khô kiệt, quân dân bắt đầu giảm ăn giảm mặc.

Không có ai biết cửa thành lúc nào sẽ bị phá, cũng không ai biết có thể chờ được viện binh đến hay không. Nếu không phải tài sản gia quyến của mình đều ở trong thành Lạc Dương, chỉ sợ đã có người gánh không được áp lực mở cửa hiến thành.

Thời gian này, bách tính đã tra được cả chục con đường được đào vào thành. Sau mấy trăm lần bánh xe đất công kích, hỏa hun nước xối, người

https://thuviensach.vn

Chu trong địa đạo không thể không lui ra ngoài. Mà qua chuyện này, danh vọng của Trương Khởi lại cao hơn chút.

Một ngày kia, Trương Khởi ngồi trong viện dùng cơm, theo thế cục càng ngày càng khẩn trương, cả thức ăn cũng bị giảm mạnh, đặt ở trước mặt Trương Khởi, chỉ có một đĩa cơm nhỏ. Về phần thịt để ăn, dù chỉ để lại cho các tướng quân tác chiến dùng, cũng đã vô cùng ít rồi. Rau cải cỏ dại các loại, bởi vì bọn hộ vệ không chịu tìm cho nàng, không thì sớm đã ăn luôn.

Cẩn thận ăn hết một miếng cơm tẻ cuối cùng, Trương Khởi còn chưa kịp nuốt xuống, trong dạ dày liền cuồn cuộn, không khỏi vọt tới một bên nôn mửa liên tục.

Ói một hồi, Trương Khởi xoa bụng, nhận lấy nước ấm tỳ nữ đưa tới từ từ nuốt xuống.

Một vị lão âu bên cạnh ân cần nhìn Trương Khởi, nhỏ giọng nói: "Vương phi, có muốn tìm đại phu xem không?"

Trương Khởi lắc đầu một cái.

Không cần xem, nàng cũng biết, mình tất nhiên là mang thai. Xem thì sao chứ? Chỉ truyền tới trong tai đám người Thành Sử, khiến họ rối loạn tâm tư thôi.

Được các tì nữ nâng đỡ, Trương Khởi chầm chậm ngồi xuống. Lúc nãy nôn mửa động tác hơi kịch liệt, làm cho trong bụng nàng hơi hơi đau đớn.

Nhìn Trương Khởi tái mặt ngồi ở chỗ đó, bà lão kia không nhịn được nói: "Vương phi, có muốn gọi hai vị hộ vệ trở lại không?"

Trương Khởi lắc đầu lần nữa, lúc khẩn trương như vậy gọi hộ vệ về làm gì? Nàng muốn bị người hận hay sao?

https://thuviensach.vn

Nhắm hai mắt, Trương Khởi nghĩ đến tiếng cười gằn và lời nói của Trịnh Du lúc gần đi, không khỏi nhỏ giọng phân phó: "Tuy là binh hung chiến nguy, nhưng cũng phải phòng ngừa có người gây bất lợi cho ta. Vô luận áo cơm chỗ ở, các ngươi đều phải cẩn thận chút."

Những tỳ nữ lão âu này, đều là Lan Lăng Vương chọn lựa tìm ra hầu hạ Trương Khởi, độ trung trinh không có vấn đề. Họ lập tức lớn tiếng hỏi: "Vâng"

Cả người Trương Khởi vô lực, liền phất phất tay, ra lệnh: "Lui ra đi."

Nàng mới nói ra ba chữ này, đột nhiên nghe được cách đó không xa truyền đến tiếng khóc kêu, không khỏi kinh ngạc hỏi "Người nào đang khóc?"

Một tỳ nữ đi lại gần nói: "Dạ nương nương, là hoàng hậu nương nương đang ngồi ở trên đất khóc lớn đấy."

Ngồi dưới đất khóc lớn? Khóe miệng Trương Khởi giật giật, nàng ra lệnh: "Đóng cửa uyển, nếu có người đến tìm, liền nói ta không thoải mái đã ngủ."

"Vâng"

Hồ hoàng hậu khóc rống, giống như là một sự báo trước không tốt, ngày hôm sau, trong thành Lạc Dương bắt đầu bị từng đợt từng đợt tấn công dữ dội. Những bách tính tuvyệt ọng, bắt đầu phát động công kích với phú hộ trong thành, đồng thời, đối với đưa ra độc thủ với những phụ nhân họ đã gặp.

Chuyện xảy ra lúc này khiến Lạc Dương vương giận dữ, hắn lập tức hạ liên tiếp mấy mệnh lệnh, sau khi chặt xuống chừng một ngàn cái đầu, cuối cùng cuộc bạo động dữ dội này cũng được ngăn lại.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, trong phủ Lạc Dương vương, Hồ hoàng hậu và các quý phụ tuyệt vọng, đều ức chế không được tâm tình của mình, chỉ hai ngày, thi thể người hầu mang ra từ trong phủ đã có ba bốn mươi.

Nếu bình thường thì chưa lạ, nhưng lúc này những nam nhân đều bị gọi đi, các quý phụ làm chuyện như vậy, nhất thời khiến một loại lo lắng và phẫn hận, bắt đầu tràn ngập trong phủ Lạc Dương vương.

Trương Khởi vẫn cáo ốm, đóng cửa uyển không ra. Dù lúc nào, nàng vẫn luôn dịu dàng thong dong, nàng như vậy thật đối lập với các quý phụ có thủ đoạn tàn bạo các quý phụ ở trong phủ. Nang khiến chúng người hầu tâm phục khẩu phục, cảm ân tạ đức.

Ngày thứ hai mươi tám khi người Chu vây thành, trong phủ Lạc Dương vương, đột nhiên xảy ra một cuộc bạo động nhỏ, mười người hầu thấy một quý phụ ngủ thì dùng dây siết chết nàngt a! Sau đó, chưa kịp chạy đi đã bởi vì hốt hoảng, có người tự la lên, kinh động tới mọi người.

Cuộc bạo động này khiến Lạc Dương vương ở bên ngoài cũng giật mình. Lập tức hắn trầm mặt, trừ mỗi quý phụ lưu lại hai trung bộc bên cạnh, những người hầu còn lại đều bị hắn điều ra phủ hết.

Nhưng những chuyện này đều không có dính líu đến Trương Khởi và người bên cạnh nàng. Cả quý phụ vẫn luôn an tĩnh vì ở chung viện với Trương Khởi cũng không dính líu đến.

Gần tối thì một vị lão âu với sắc mặt tối tăm đến gần Trương Khởi. Thấy bà ta dâng trà cho mình mà tay không ngừng run rẩy, Trương Khởi không khỏi hỏi "Xảy ra chuyện gì, sao lại hốt hoảng thế?"

Lời nàng vừa dứt, bà lão kia đột nhiên té quỵ xuống đất, dập đầu bốp bốp với nàng. Vừa dập đầu, bà lão kia vừa cất giọng run run nói: "Đa tạ vương phi cho lão nô đường sống. Đa tạ vương phi cho lão nô đường sống."

https://thuviensach.vn

Lúc này đây, chừng hai mươi người hầu đã xông tới. Thấy tình huống này, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Trương Khởi đỡ bà lão dậy, nhíu mày hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?" Thời gian qua nàng nôn nghén gay gắt, một hồi muốn ăn cái này một hồi muốn ăn cái đó, nhưng trừ một chén cơm nhỏ đều không còn gì khác nên cũng gầy vô cùng.

Bà lão nhìn Trương Khởi, rung giọng nói: "Bên ngoài, bên ngoài đã ăn thịt người. . D.Đ L.Q Đ. Người trong phủ bị đuổi ra, hiện tại đều bị làm thành quân lương, cung các tướng sĩ ăn vào."

Những lời này vừa ra, một hồi tiếng nôn mửa và tiếng tê liệt ngã xuống trên đất đồng thời vang lên. Trương Khở ói một lúc, tái mặt nói: "Đã, ăn thịt người rồi hả?"

"Vâng! Lạc Dương Vương Cương mới hạ lệnh, nói là giết quân mã." Bà lão không ngừng run rẩy, "Lão nô nghe những sĩ tốt kia nói, ăn hết quân mã rồi, nếu viện binh còn chưa tới, sẽ trực tiếp giết người già, phụ nữ và trẻ nhỏ."

Lời vừa nói ra, mọi nơi không tiếng thở nữa. Bất tri bất giác, trước mặt Trương Khởi đã có nhiều người ngã quỵ. Những người hầu kia đều quỳ lạy Trương Khởi, nếu không phải nàng đóng cửa uyển, cấm ra vào, nếu không phải nàng ôn hòa rộng lượng, nói không chừng hiện tại họ đều thành quân lương.

Hôm nay, mặc dù họ bị câu "Nếu viện binh còn chưa tới, sẽ trực tiếp giết người già, phụ nữ và trẻ nhỏ." dọa sợ, nhưng bây giờ, chỉ cần có thể sống một ngày, chính là được một ngày!

Ngày thứ ba mươi hai người Chu vây thành.

https://thuviensach.vn

Tới lúc này, quân mã đã chém giết hết sạch, mà bia mộ của những đứa bé phụ nhân, bình dân nghèo khó lưu lạc trên phố, bắt đầu biến mất từng chút. Về phần cơm của Trương Khởi, mỗi bữa chỉ còn lại nửa bát. Người hầu chỉ có thể ăn cháo.

Thành Lạc Dương tuy lớn, lương thảo trữ không ít, nhưng cũng không chịu nổi mấy vạn người tiêu hao lâu dài. Đến lúc này, Lạc Dương vương đã lấy ra tất cả lương thảo, toàn lực cung cấp các tướng sĩ rồi.

Ngày thứ ba mươi ba người Chu vây thành.

Mấy tỳ nữ trong phủ Trương Khởi lúc ra cửa uyển nhận vật phẩm cung cấp đã biến mất. Đồng thời, chiến tranh chỗ đầu tường đã đến giai đoạn gay cấn, tiếng quát, tiếng reo hò, tiếng trống, chấn hai lỗ tai đau nhức.

Gần tối thì Trương Khởi gầy gò rất nhiều ngồi ở trong sân, nàng rửa sạch đôi tay, bắt đầu nâng đàn. Ngày thứ hai mươi lăm, Lạc Dương vương đã tìm nàng, xin nàng có thời gian rảnh rỗi thì hãy khãy đàn, thổi sáo một lát. Bởi vì, tiếng đàn của Trương Khởi tự nhiên bình thản, có thể làm dịu sự lo âu của mọi người, khiến người ta bớt mệt nhọc. Vì vậy, mỗi lần nàng đàn thì mọi nơi thường càng ngày sẽ càng an tĩnh.

Khi tiếng đàn tự nhiên của Trương Khởi truyền ra thì một hồi tiếng bước chân dồn dập truyền đến, trong nháy mắt, một âm thanh khàn khàn từ bên ngoài kêu lên: "Lan Lăng Vương phi, mời đi ra."

Một tỳ nữ lên tiếng: "Có chuyện gì?"

"Phe ta hình như có viện binh, Lạc Dương vương muốn mời ngài đến trên đầu thành chờ! Ngộ nhỡ trong những người đến giúp có Lan Lăng Vương, vương phi cũng có thể phân biệt một hai."

Cái gì? Cứu binh tới?

https://thuviensach.vn

Sau khoảnh khắc bình tĩnh, đột nhiên, trong vương phủ vang lên một hồi tiếng khóc và tiếng cười vui.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 238: Hắn Đến Đây!

Trương Khởi thay một bộ xiêm áo màu vàng nhạt, ngồi trước gương đồng trang điểm qua để che dấu bớt vẻ tiều tụy, tái nhợt của mình, sau đó vội vã đi theo binh sĩ ra ngoài.

Vừa ngồi lên xe ngựa, nàng đã vội hỏi: "Đám người Thành Sử đâu? Cũng nên gọi cả bọn họ đến đó!".

"Vương phi nói rất phải, thần đã đi gọi bọn họ rồi ạ!". Người nọ cũng không dám nói, trừ mấy người Thành Sử, thì trong số hai trăm hộ vệ Lan Lăng Vương để lại đã có hơn một trăm người chết trong trận chiến lần này.

Lúc này, ngoài thành hơn mười dặm, tiếng la giết vang vọng thấu trời, ngay cả mặt đất cũng ùng ùng chấn động. Mà thành Lạc Dương thì ngược lại, an tĩnh đến quỷ dị .

Trương Khởi đi tới cửa thành phía Bắc.

Tại cửa thành, có khoảng ba đến bốn nghìn quân lính đứng im không nhúc nhích, trên mặt của bọn họ đầy vẻ mệt mỏi, không người nào không có vết thương chồng chất, tia máu hằn lên trong mắt, nhưng một khắc này, hai mắt của bọn họ lại sáng ngời, dường như chỉ cần cửa thành vừa mở ra, bọn họ liền có thể xông ra giết chết quân Chu.

Lạc Dương Vương vừa đen vừa gầy đứng ở giữa cửa thành, thấy Trương Khởi đi tới, liền vội vàng tiến lên nghênh đón. Mới vừa đi được mấy bước, thì lại nghe một loạt tiếng bước chân truyền đến, hóa ra mấy người Thành Sử cũng vừa đến nơi.

https://thuviensach.vn

Đi lên trên tường thành liền có thể thấy được hình ảnh chém giết khốc liệt phía trước.

Lạc Dương Vương đi tới phía sau Trương Khởi, bởi vì kích động mà giọng nói có chút rung động: "Có thể là viện binh của phe ta tới, cũng có thể là người Chu không công được thành liền sử dụng khổ nhục kế".

Nói tới chỗ này, hắn liền nhìn sang Trương Khởi, cho tới bây giờ, hắn vẫn luôn có một niềm tin, không, phải nói rằng, tất cả các tướng sĩ ở thành Lạc Dương đều có niềm tin mới đúng. Đó chính là kể cả Cao Trạm có quyết ý bỏ quên thành Lạc Dương, thì Cao Trường Cung cũng sẽ tiến đến, bởi vì, ái thê Trương thị của hắn ở nơi này. Hắn nhất định sẽ tới cứu nàng.

Trương Khởi đứng ở trên đầu thành, nhìn bụi mù cuồn cuộn, đại quân kia trông hệt như một cơn đại hồng thủy, nhịp tim càng lúc càng nhanh, tay cũng nắm chặt thành quyền.

Không chỉ riêng nàng, mà đám người đứng ở trên đầu thành lúc này, cũng ngưng cả hô hấp, mắt không hề chớp nhìn về phía trước.

Rốt cuộc, trong bụi mù cuồn cuộn đó, một đội hắc giáp kỵ liền phá trận mà ra. Những kỵ sĩ này cầm hắc thương trong tay, vó ngựa tung bay, bụi mù cuồn cuộn nổi lên ngất trời, thẳng tắp chạy về cửa thành phía Bắc. Những người này vừa xông ra ngoài, thì tiếng gào thét của quân Chu lập tức vang lên, có không ít sĩ tốt muốn xông lại, nhưng lại bị người cầm đầu ngăn lại.

Bọn họ tiến đến ngày một gần, càng ngày càng gần!

Rầm rầm rầm, nhịp tim Trương Khởi tăng nhanh, mắt nàng cay cay, kèm theo đó dạ dày lại co rút từng trận!

Đội quân hắc giáp kỵ cũng không đông lắm, chỉ khoảng năm trăm người. Nhưng lúc năm trăm người kia phi nước đại chạy tới, vó ngựa làm bụi mù

https://thuviensach.vn

tung bay, khí thế thật hùng dũng, chẳng khác nào thiên quân vạn mã, vó ngựa đạp tiễn phát ra những tiếng "Ù ù", càng khiến cho lòng người sục sôi, đứng cũng đứng không yên.

Lạc Dương Vương cũng nuốt nước bọt khô khốc, quay sang Trương Khởi khàn giọng nói: "Lan Lăng Vương phi, nhìn trang phục này, nếu không ngoài dự đoán, thì đích thị là đội thân vệ của Lan Lăng Vương. Ngươi có thể thấy rõ không?".

Rồi hắn lại chỉ đến đằng sau lưng năm trăm kỵ binh, kêu lên: "Vương phi, ngươi xem, quân Chu đuổi sát theo, chỉ cách nhau hơn ba trăm mét, nếu như người tới là quân Chu giả trang, thì có khác nào dẫn sói vào nhà, ta và ngươi đều chết không có chỗ chôn!"

Trương Khởi cũng biết rõ tính nghiêm trọng của chuyện này, nàng nuốt một ngụm nước bọt, gật đầu mạnh một cái, thanh thanh lên tiếng: "Ta biết!"

"Tốt!", Lạc Dương Vương sau khi nói một chữ này xong cũng không hề nhiều lời, chỉ trầm trầm mà nhìn chằm chằm vào đội quân đang hùng dũng xông đến. Chỉ đợi xác nhận người tới là thật, bọn họ lập tức mở cửa thành, xông ra ngoài, kết hợp cùng viện binh đối phó với quân Chu!

Ba mươi ngày sống trong đau khổ, sống chết hay không, chỉ chờ vào lúc này!

Cho nên, tay của hắn liền nâng lên giữa không trung, mà ở một nơi cách đó không xa, một tay trống càng giơ lên thật cao, chỉ chờ có lệnh liền hạ xuống!

Năm trăm kị binh kia lại càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Thanh thế của họ cũng thật lớn, tung bụi mù mà đến, mang theo một loại khí thế cuốn lấy tất cả, giết chết tất cả không ai có thể ngăn trở!

https://thuviensach.vn

Khoảng cách ngày càng ngắn lại!

Đang lúc nhịp tim của mọi người đập gia tốc không cách nào kiềm chế thì đội kỵ binh kia rốt cuộc cũng dừng lại trước cổng thành. Theo đó là một tiếng thét dài, 500 người nhất loạt kìm dây cương, dưới bụi mù vẫn còn tràn ngập trong không khí, người đã bất động như núi sừng sững đứng ở đó.

Sau khi dừng lại, năm trăm kị binh liền đồng loạt chia ra làm hai, sau đó, một bóng dáng cao lớn mặc áo giáp tay cầm hắc thương từ trong đi ra. Mặt người nọ đeo một chiếc mặt nạ dữ tợn, ngẩng đầu nhìn lên phía trên.

Nhìn người vừa tới, Lạc Dương Vương chợt quát lên: "Người tới là ai?". Bởi vì mấy đêm hoàn toàn không ngủ, âm thanh của hắn khàn khàn, nhưng tiếng quát này vẫn hết sức hùng hậu có lực.

Người áo đen đeo mặt nạ ngẩng đầu nhìn lên trên đầu thành, liếc mắt nhìn về phương hướng Trương Khởi đứng, tay phải giơ lên, làm động tác chém xuống! Theo dấu tay của hắn vừa ra, mười mấy hán tử đồng thời trong trẻo quát lên: "Chủ tử nhà ta chính là Lan Lăng Vương Cao Trường Cung!"

Mỗi người trong số họ cũng đoán được, người tới sẽ là Cao Trường Cung, nhưng khi những người này chính miệng nói ra thì bọn họ vẫn mừng rỡ như điên, tuy nhiên vẫn cố đè nén không bộc phát ra.

Lạc Dương Vương chịu đựng kích động, ra lệnh: "Gỡ mặt nạ của ngươi xuống!".

Người áo đen đeo mặt nạ nghe đến đây, chậm rãi tháo tấm mặt nạ dữ tợn xuống!

Theo hành động này của hắn, trong nháy mắt, gương mặt cực kỳ tuấn mỹ liền hiện ra trước mắt mọi người. Gương mặt kia tỏa ánh hào quang sáng

https://thuviensach.vn

chói, trên đời này dù là ai cũng không cách nào bắt chước, mà cho tới bây giờ cũng không có người nào dám giả mạo!

Phía sau hắn, là năm trăm kị binh hùng dũng, cách đó vài trăm mét, quân Chu đang cuồn cuộn kéo đến, bụi mù ngất trời, thi thể ngựa chết rơi đầy đất. Mà trong chớp mắt khi vị Quận Vương tôn quý tuấn mỹ trẻ tuổi kia tháo mặt nạ xuống lộ ra gương mặt thật của mình thì người trong thành Lạc Dương người đang đứng trên bờ vực sống chết, từ sâu tận đáy lòng bùng lên niềm tôn kính vô hạn, kèm theo cảm giác mừng vui như điên, còn có cả nhiệt tâm nóng bỏng!

Vì vậy, theo khuôn mặt của hắn vừa lộra, khắp mọi nơi đều truyền đến hoan hô vang dội. Trong tiếng hoan hô như sấm đó, hơn mấy trăm ngàn người đồng loạt hô vang: "Lan Lăng Vương ——"

"Lan Lăng Vương ——"

"Lan Lăng Vương! !"

Trong tiếng hoan hô vang dội đó, cả thành Lạc Dương đều sôi trào, vô số dân chúng từ trong nhà lao ra, mà cửa Lạc Dương Vương phủ cũng từ từ mở rộng, Hồ hoàng hậu tóc tai bù xù chạy vọt ra ngoài. Nàng ta vừa chạy vừa chảy nước mắt kêu lên: "Là Cao Trường Cung tới? Là Cao Trường Cung tới sao?".

Trong nỗi vui mừng vô biên đó, Trương Khởi cũng run giọng kêu lên: "Trường Cung, thật là Trường Cung...". Ngay từ lúc bọn họ ở phía trước tầm mắt thì nàng đã liền nhận ra, nhưng nàng cũng hiểu rõ, chuyện này quá quan trọng, bản thân không thể tùy tiện mở miệng ảnh hưởng đến phán đoán của Lạc Dương Vương được. Quả nhiên, sau khi hắn tháo mặt nạ xuống, tất cả mọi người thực vui mừng.

Tiếng kêu này của nàng vừa ra khỏi miệng liền bị nhấn chìm. Lạc Dương Vương hân hoan ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, tay phải liền nặng nề

https://thuviensach.vn

một chém xuống!

Theo dấu tay này của hắn, cửa thành “cót két” mở ra. "Thùng thùng ——— thùng!", trong tiếng trống dồn dập, mấy ngàn tướng sĩ thủ thành mệt mỏi rã rời, giờ khắc này, bao mệt nhọc liền tan biến hết, bọn họ cưỡi ngựa vọt ra khỏi thành Lạc Dương!

Trong lúc này, bên ngoài tạo thành xu thế vây kín, đè bẹp đại thế của quân Chu. Lạc Dương Vương khàn khàn giọng liên tiếp hạ lệnh, truy kích đến tận đại bản doanh của quân Chu. Trong tiếng vó ngựa rầm rập, ngay cả mặt đất cũng chấn động theo, làm cho hai chân Trương Khởi mềm nhũn. Thành Sử bước nhanh về phía trước, đỡ lấy Trương Khởi, nhỏ giọng hỏi: "Phu nhân, có phải người không thoải mái hay không?".

Trương Khởi gật đầu, nàng nén lệ vui vẻ đáp: "Ta không sao!"

"Phu nhân, ta đỡ người trở về vương phủ thôi."

Thành tường lại khe khẽ rung lên, Trương Khởi đứng cũng đứng không vững, Thành Sử dứt khoát quay đầu, bàn giao công việc cho một Hiệu úy, rồi đỡ Trương Khởi đi xuống dưới.

Trương Khởi vui mừng đến ngay cả chân cũng mềm nhũn, nàng tựa vào người Thành Sử, bước từng bước một xuống đầu tường.

Mà lúc này, cả thành Lạc Dương, mọi người vẫn còn tràn ngập trong không khí mừng vui như điên.

Trận đại chiến này, cho đến gần tối mới kết thúc. Quân Chu bị đánh tơi tả không thể không nhổ trại thối lui, vì thế khắp cả thành Lạc Dương chìm trong tiếng cuồng hô vang vọng trời đất!

Ánh trời chiều vừa ngã về tây, thì một đội hắc kỵ binh cả người đẫm máu xuất hiện lần nữa ở cửa thành. Nhìn thấy bọn họ, bách tính đã sớm tụ tập ở

https://thuviensach.vn

cửa thành, cũng không biết là người nào dẫn đầu, đều đồng loạt quỳ xuống!

Mấy vạn người đồng thời quỳ xuống đất, cảnh tượng này thực kinh tâm động phách. Bất tri bất giác, Lạc Dương Vương, cùng với năm trăm hắc kỵ kinh mới vừa bước vào cửa thành đều kinh ngạc, ngay cả Hồ hoàng hậu cũng chấn kinh!

Trong niềm kinh ngạc vô biên đó, đột nhiên, một giọng nữ thanh thúy mềm mị hắng giọng, dùng hết hơi sức toàn thân lớn tiếng kêu: "Cảm tạ long ân của Bệ hạ!"

Âm thanh của nàng đã thức tỉnh Thành Sử, hắn lập tức cũng hô lớn: "Cảm tạ long ân của Bệ hạ!". Rồi sau đó, chúng hắc kỵ đồng loạt nhảy xuống lưng ngựa, Lan Lăng Vương quỳ xuống hướng về phương hướng Tấn Dương, đồng thời kêu lên: "Cảm tạ long ân Bệ hạ!".

Có một mào đầu như vậy, gần mười vạn người đều quỳ xuống đất, dân chúng Lạc Dương cũng đồng loạt kêu lên: "Cảm tạ long ân Bệ hạ!"

"Cảm tạ long ân Bệ hạ!"

Trong tiếng reo hò kinh thiên động địa đó, tiếng cười vui mới vừa ngưng lại, lại bắt đầu vang vọng, Hồ hoàng hậu cùng Lạc Dương vương cũng lớn tiếng cười lên.

Mọi người ở đây chào đón Lan Lăng Vương thì hắn lại quay đầu, yên lặng nhìn về phía giọng nữ mềm mị vừa truyền đến .

Trương Khởi duyên dáng yêu kiều đứng ở nơi đó, thấy hắn nhìn sang, nàng từ từ gỡ mũ sa xuống, nén lệ vui mừng tiến đến.

Thấy nàng không việc gì, Lan Lăng Vương cười ha hả, hắn sải bước như bay, mấy bước liền vọt tới trước mặt Trương Khởi.

https://thuviensach.vn

Trương Khởi không phải không muốn chạy, có điều thời gian này dạ dày rất không thoải mái, không có thể lực để chạy. Thấy Lan Lăng Vương đi tới, nàng cười khanh khách, nhưng nước mắt lại tuôn ra không ngừng!

Đúng lúc này!

Đột nhiên, một mũi tên lạnh lùng xé toang bầu không khí, từ sau sườn trái, vèo một tiếng bắn về phía chân trái Lan Lăng Vương!

Mũi tên từ khoảng không gian đen kịt, dưới ánh mặt trời lóe ra ánh xanh âm trầm, bất luận kẻ nào vừa thấy, lập tức sẽ nghĩ ngay: mũi tên này có độc! Có kịch độc!

Tên tới như điện, cực nhanh, lại vô cùng chính xác, khắp thành lại chìm ngập trong vui mừng, lúc tất cả mọi người đều buông lỏng thì nó chẳng khác nào như vào chỗ không người!

Sẽ không ai nghĩ tới một màn này, tiếng cuồng hô vẫn còn vang lên, Lan Lăng Vương vẫn sải bước đi về phía Trương Khởi!

Trương Khởi vừa đối mặt, liền thấy được độc tiễn xé gió mà đến, trong nháy mắt, con ngươi co rụt lại, trong nỗi hoảng sợ cùng cực, lại sinh ra niềm trấn định vô biên.

Chỉ thấy nàng hét lên một tiếng, thân thể yếu đuối chạy như bay, trong nháy mắt, nàng liền nhào tới bên người Lan Lăng Vương. Còn Lan Lăng Vương lúc này đang chuẩn bị vươn tay ôm lấy nàng, liền bị nàng đẩy ra, sau đó, cả người bổ nhào về phía trước!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 239: Trịnh Du Chết!

Trương Khởi xông đến quá gấp, liều mạng mà chạy tới. Nhưng, nàng dù sao cũng chỉ là phụ nhân chân yếu tay mềm, phản xạ thần kinh căn bản không thể nào sánh được với những đấng nam nhi hàng năm chinh chiến.

Vì vậy, tuy nàng xông vọt lên trước, nhưng lại té nhào xuống đất, mà lúc này, mũi tên "vèo" một tiếng bắn xé gió lao đến!

Lan Lăng Vương vội vàng quay đầu, nhìn người đang bị mũi tên bắn xuyên qua hô to: "Dương Thụ Thành!". Người vừa lao ra đỡ tên cho Lan Lăng Vương chính là Dương Thụ Thành, hắn vừa phát hiện có người bắn tên, trong vô thức liền xông thay Lan Lăng Vương cản mũi tên này.

Dương Thụ Thành trúng tên, bổ nhào về phía trước rồi khuỵu xuống đất. Hắn vươn tay muốn rút tên ra, nhưng tay vừa mới đưa được một nửa, liền tê dại không còn nửa phần hơi sức. Ngẩng đầu vội vàng nhìn đám người Lan Lăng Vương và Thành Sử vây tới, cười nói: "Quận Vương, thật may là ty chức đã chặn lại. Mau xem xem, Vương phi có thể bị thương tổn gì không!".

Mới nói ra mấy chữ này, hắn liền ngẹo đầu, gian nan thở hắt ra một hơi cuối cùng. Lan Lăng Vương vươn tay rút tên ra, nhắm mắt lại khàn giọng nói: "Mũi tên có độc!"

Cùng lúc đó, Lạc Dương Vương đã vội vàng hạ lệnh: "Nhanh, nhanh, bắt lấy người đã bắn mũi tên này!"

https://thuviensach.vn

Không cần hắn hạ lệnh, dân chúng thành Lạc Dương đã tự phát xuất động. Người nọ lại dám bắn tên giết ân nhân của họ, có xé xác ra cũng còn nhẹ.

Trong bầu không khí hỗn loạn đó, Trương Khởi được người nào đó đỡ dậy, cũng không biết trải qua bao lâu, nàng liền được ôm vào một lồng ngực ấm áp quen thuộc.

Ôm chặt lấy nàng, Lan Lăng Vương cúi đầu xuống, hắn vùi mặt vào dưới mái tóc dày đen như mực của nàng, không nhúc nhích.

Đúng lúc này, một loạt tiếng bước chân truyền đến, chúng tỷ tướng đi vào, một người trong số đó khàn giọng nói: "Quận Vương, đã bắt được người kia!".

"Người nào? Là ai ?"

Lý tướng cắn răng nói: "Là Trịnh thị! Người động thủ là một gia bộc của Trịnh gia, Trịnh thị đã từng có ân với hắn".

Cái gì?

Nghe thấy thế Lan Lăng Vương và Trương Khởi đều kinh ngạc ngẩng đầu. Trong lúc kinh ngạc, Trương Khởi vội kêu lên: "Ngươi nói là Trịnh Du?"

"Vâng."

Thành Sử ở bên cạnh liền lên tiếng: "Người nọ đã khai rõ, Trịnh thị nói với hắn ta, cả đời này của nàng ta toàn bộ đã bị hủy ở trong tay Trương thị, nàng ta đã nghĩ kỹ rồi, mặc kệ nàng ta có nhằm vào Trương thị như thế nào thì Trương thị vẫn có thể sống rất tốt. Cho nên chỉ cần giết chết Lan Lăng Vương, giết chết ông trời của nàng, mới xem như hủy diệt tất cả!".

https://thuviensach.vn

Dừng một lát, Thành Sử lại nói: "Người nọ còn nói, Trịnh thị sau này cũng đã hận Quận Vương thấu xương!"

Lan Lăng Vương còn không dám tin, hắn chưa bao giờ nghĩ đến nỗi oán hận của một phụ nhân, cũng sẽ đáng sợ đến như vậy!

Ngây ngẩn một hồi, hắn mới khàn giọng nói: "Là ta đã hại Dương tướng quân". Sau đó lại cắn răng, hỏi hắn: "Trịnh thị ở chỗ nào?".

Trương Khởi liền đáp: "Nàng ta ở bên phía quân Chu". Sau khi kể qua một lượt những chuyện Trịnh Thị đã làm ở Lạc Dương, Trương Khởi lại thì thào nói: "Khó trách hôm bị bắt đi, vẻ mặt của nàng ta lại quỷ dị như vậy. Thì ra là đã sớm chuẩn bị kế hoạch này."

Không chỉ có Trương Khởi, mà ngay cả các chư tướng, cũng thật lâu chưa tỉnh hồn lại. Những nam nhân này không cách nào tưởng tượng, Quận Vương nhà mình đã làm gì có lỗi với Trịnh thị, mà nàng ta lại cứ buông mãi không tha, chết cũng không từ như thế?

Sau khi long trọng an táng Dương Thụ Thành xong xuôi đâu đấy thì trời cũng đã tối đen. Lan Lăng Vương nhanh chân đi vào viện, thấy bị chúng tỳ nữ đỡ Trương Khởi, hắn tiến lên một bước dìu nàng, hỏi: "Sao rồi?".

"Không có gì?", Trương Khởi lắc đầu đáp, lúc chiều, nàng đã bị ngã một cú, mặc dù hơi nặng, nhưng đứa bé trong bụng, chỉ trừ việc nhất quyết không tha hành hạ dạ dày của nàng thì ngược lại cũng không hề ảnh hưởng gì.

Lan Lăng Vương vẫy lui chúng tỳ, đỡ lấy Trương Khởi, quan sát nàng từ trên xuống dưới một lần, rồi nhỏ giọng nói: "Nàng gầy đi nhiều!". Trán hắn khẽ chạm vào trán của nàng, thì thào mà nói: "A Khởi, làm sao nàng lại gầy như vậy hả?".

https://thuviensach.vn

Trương Khởi thần bí mỉm cười, nàng đang chuẩn bị nói với hắn thì lại thấy một loạt tiếng bước chân tiến tới, sau đó là giọng nói của Thành Sử từ bên ngoài truyền đến: "Quận Vương, Đoàn tướng quân sở bộ bắt được mấy tên quan lại nước Chu, muốn đưa đến cho ngài. Trịnh thị cũng ở trong số đó".

Lan Lăng Vương vụt đứng lên, nhìn thấy hắn động thân, Trương Khởi liền kéo ống tay áo của hắn, cầu xin: "Thiếp cũng muốn đi".

"Được!"

Lan Lăng Vương vừa đáp ứng, Trương Khởi liền quay đầu ra lệnh: "Các ngươi đi tìm Hồ hoàng hậu, nói Lan Lăng Vương muốn bắt Trịnh thị hỏi tội, hỏi Nương nương xem có thể phái hai cung nữ đến đó không?". Lời này của nàng biểu đạt rất rõ ràng, Hồ hoàng hậu chính là người trong cuộc, mà ở nơi này Lạc Dương Vương mới vừa được giải vây, nên hiện tại hắn vô cùng cảm kích Lan Lăng Vương, sẽ nguyện ý giúp nàng một tay.

Trương Khởi biết, cho dù nàng có nói gì, thì Lan Lăng Vương cũng sẽ lựa chọn tin tưởng. Nhưng nàng muốn ở bên cạnh hắn cả đời cho nên kể cả trường hợp nào cũng không muốn để cho hắn hiểu lầm mình. Vì thế chuyện của Trịnh thị nên do người của Hoàng hậu ra mặt nói chuyện, sẽ hợp tình hợp lý hơn.

Hai người lên xe ngựa, hai khắc sau, bọn họ đi tới một biệt viện. Trong viện hoa cỏ được bố trí khắp nơi, cực kỳ tinh mỹ, đây hắn là trang viên của một Phú Hộ ở Lạc Dương.

Nhìn thấy bọn họ đi tới, mấy tỷ tướng sải bước tiến lên. Mà lúc này, hai lão âu do hoàng hậu phái tới cũng đã có mặt. Trương Khởi vừa nhìn liền biết quả nhiên Hoàng hậu hiểu ý của mình, hai người này, đều là người nhanh nhẹn hiểu chuyện.

https://thuviensach.vn

Trong sân lửa đốt sáng rực một góc trời, chiếu sáng khắp nơi, sập cũng đã được bố trí sẵn sàng. Lan Lăng Vương dắt tay Trương Khởi ngồi ở trên sập, quát lên: "Mang Trịnh thị đến!".

"Vâng."

Không bao lâu, một loạt tiếng bước chân truyền đến.

Nghe được tiếng bước chân kia, Lan Lăng Vương lạnh mặt ngẩng đầu lên.

Vừa ngẩng đầu, hắn liền ngẩn ngơ. Không chỉ có hắn, ngay cả Thành Sử cùng với đám người Lý Tướng, cũng ngẩn ngơ.

Tất cả mọi người mở to mắt, kinh ngạc nhìn phụ nhân chậm rãi bước tới trước mặt mình.

Phụ nhân này tóc rối bù, xiêm áo rách nát, da thịt trắng như tuyết như ẩn như hiện. Nàng di chuyển từng bước từng bước, trên gương mặt vốn xinh đẹp tuyệt trần, chẳng những có hai dấu tay rõ ràng, mà nơi cần cổ còn có cả dấu răng, chỗ khóe môi, lại bị rách bơm thâm tím.

Nhìn kỹ hơn nữa liền nhìn thấy rõ được những dấu móng tay tím bầm trên da thịt lộ ra ngoài,.

Dáng vẻ của phụ nhân này, hoàn toàn là dáng vẻ bị người ta hung hăng giày xéo!

Nàng ta chính là Trịnh Du.

Thành thật mà nói, thực không nghĩ tới lại nhìn thấy bộ dạng này của Trịnh Du, Lan Lăng Vương lúc này cũng đã nói không ra lời.

Trịnh Du cúi đầu đi tới, đi một hồi, nàng ta mới từ từ, từ từ nâng cặp mắt chết lặng nhìn lên.

https://thuviensach.vn

Vừa ngẩng đầu, đập vào mắt nàng ta chính là Lan Lăng Vương và Trương Khởi.

Trong nháy mắt, hai mắt liền mở lớn, không dám tin nhìn hai người trước mặt, nàng ta sửng sốt kêu lên: "Các ngươi thế nào lại không có chết?"

Tiếng thét chói tai này vừa ra, Lan Lăng Vương liền nhắm mắt lại. Lúc mở mắt ra lần nữa, hắn từ tốn hỏi: "A Du, làm sao ngươi lại có bộ dạng như thế này?"

Lời này vừa dứt, Trịnh Du bắt đầu cười lên the thé, nàng ta chỉ vào Trương Khởi, rít lên: "Ngươi hỏi phụ nhân kia xem, hỏi độc phụ đó xem, xem xem nàng ta đã làm gì với ta?". Rồi nàng ta lại cười lên khanh khách: "Phụ nhân của ngươi đã phá hủy ta, nàng ta mang ta cho những tên người Chu kia, để cho bọn họ chà đạp ta trước mặt mọi người, thế mà hiện tại ngươi còn muốn hỏi ta sao lại rơi vào hoàn cảnh này ư?".

Lời này của Trịnh Du vừa rơi xuống, một vị lão âu do hoàng hậu phái tới tiến lên một bước, cười lạnh nói: "Trịnh thị, đến nước này rồi mà ngươi vẫn còn thêu dệt mọi chuyện? Ai là người đã đề nghị với Nương nương, nói rằng Trương thị và Vũ Văn Hộ là chỗ quen biết, muốn Nương nương buộc Trương thị đi làm thuyết khách, ngươi đã quên rồi sao? Hôm nay ngươi rơi vào hoàn cảnh này, chẳng phải làm theo đúng như những gì ngươi nói với Nương nương, đến Chu làm thuyết khách một lần sao? Ngươi đi lần này cũng chỉ là vì muốn làm thuyết khách, những người Chu kia vũ nhục ngươi như thế, sao lại không tự vận mà bảo vệ lấy thanh danh của mình?". Đảo mắt bà âu kia lại nói: "Còn nữa, ngày đó chẳng phải ngươi cũng nói, vì Lan Lăng Vương lạnh nhạt, cho nên ngươi đã sớm quan hệ với Hòa Sĩ Khai, ngay cả đứa bé cũng bỏ mất mấy đứa. Ngươi sớm là ai cũng có thể làm chồng, hiện tại cần gì phải lấy chuyện này ra mà oán hận?".

Lão âu này quả nhiên ghê gớm, đem tiền căn hậu quả nói ra thực rõ ràng. Nghe được chuyện Trịnh thị đã từng thông qua Hoàng hậu buộc Trương

https://thuviensach.vn

Khởi đến doanh Chu làm thuyết khách, Lan Lăng Vương vọt đứng lên, khi lão âu kia nói đến việc nàng ta đã sớm ăn nằm cùng Hòa Sĩ Khai thì hắn lại càng không dám tin nhìn chằm chằm vào Trịnh Du, vẻ mặt không khỏi có chút thương xót cùng thất vọng.

Hắn và nàng ta cùng nhau lớn lên, mặc dù sau này hắn làm ra chuyện có lỗi với nàng ta, nhưng từ sâu trong nội tâm, hắn vẫn luôn hi vọng Trịnh Du sẽ hạnh phúc, hắn cũng vẫn cho rằng chỉ cần nàng ta buông chấp niệm là có thể lấy được hạnh phúc.

Cũng không ngờ được, Trịnh Du hiện tại lại âm độc đến thế **.

Mà lúc này Thành Sử cũng đi lên phía trước, trầm giọng nói với Lan Lăng Vương: "Quận Vương, chuyện này là thật. Vương phi vốn có giao hảo với Hoàng hậu nương nương!".

Lan Lăng Vương nghe thế cũng đã tỏ tường.

Hắn nhắm mắt, khẽ nói: "Còn có cái gì có thể nói?". Rồi bỗng dưng hắn trầm mặt quát lên: "Trịnh thị, ngươi còn có cái gì để nói?".

Hắn liền đứng lên, vèo một cái rút bội kiếm ra, sau đó, từng bước từng bước đi về phía Trịnh Du.

Rất nhanh, mũi kiếm lướt đi như bay, lạnh lẽo chỉ vào cổ họng Trịnh Du. Sau khi ép nàng ta phải ngẩng đầu lên, Lan Lăng Vương khàn giọng gọi: "A Du", tiếng gọi này của hắn tràn đầy thất vọng: "Làm sao ngươi lại biến thành bộ dạng này?".

Trịnh Du ngước cặp mắt vẩn đục lên, nàng ta vô hồn nhìn vào Lan Lăng Vương, nhìn vào gương mặt mà từ khi bản thân bắt đầu hiểu chuyện liền đã si mê kia, bỗng nhiên, nàng ta cười lên khanh khách.

https://thuviensach.vn

Trịnh Du cười điên cuồng, trong nháy mắt đó, nước mắt cũng tuôn ra như suối. Cười cười mãi, nàng ta mới khàn khàn, lẩm bẩm hỏi: "Trường Cung, nếu như không có Trương thị, có phải ngươi sẽ rất tốt với ta hay không?". Nàng ta chảy nước mắt nhưng vẫn nở nụ cười, kinh ngạc mà nhìn hắn chằm chằm, nặn ra từng chữ từng câu: "Nếu như không có nàng, có phải ngươi sẽ cùng ta ân ái đến lúc đầu bạc hay không?".

Nàng hỏi một cách chuyên chú mà chấp nhất, giống như câu trả lời của Lan Lăng vương lúc này đối với nàng ta mà nói quan trọng vô cùng.

Lan Lăng Vương cúi đầu nhìn nàng ta, cau mày suy nghĩ một hồi, hắn từ từ thu hồi trường kiếm, chậm rãi đáp: “Không có A Khởi?". Hắn từ từ quay đầu lại, kinh ngạc mà nhìn Trương Khởi đang duyên dáng yêu kiều đứng đó, lại lẩm bẩm hỏi: "Không có A Khởi?".

Hắn quay đầu lại, nhìn Trịnh Du, nghiêm túc trả lời: "Nếu như không có A Khởi, có lẽ ta sẽ cùng ngươi, cùng nhau sống qua ngày, tựa như đại đa số đôi phu thê trên thế gian này, nghiêm túc mà nói cũng sẽ không so đo, không biết vì sao mà cứ sống như thế!". Hắn rũ mắt xuống, khóe môi khẽ nở một nụ cười, thở dài nói tiếp: "Nhưng từ khi có A Khởi, những ngày như vậy, ta muốn cũng không muốn nghĩ đến. Con người lúc còn sống, chỉ có mấy chục năm ngắn ngủi. Nếu trong những năm tháng ngắn ngủi này lại cứ ngây ngô dại dột, sinh chẳng biết tại sao mà sinh, đến chết cũng chưa từng cười vui qua, như vậy thì cả đời này còn có ý nghĩa gì?".

Nói tới đây, Lan Lăng Vương nhàn nhạt lên tiếng: "Những ngày như vậy, làm sao có thể nói là ân ái? Cũng chỉ là hai người đồng sàng dị mộng mà thôi. A Du, thành tựu lớn nhất trong cuộc đời của ta, chính là gặp được A Khởi."

Câu nói sau cùng vừa dứt, Trịnh Du bỗng dưng ngửa đầu cười như điên. Cười cười, nàng ta đột nhiên bổ nhào về phía trước, mà ngực của nàng ta lại lao thẳng vào mũi kiếm của Lan Lăn Vương!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 240: Rời Đi

Trịnh Du bổ nhào về phía trước, thấy nàng ta nhào vào đầu kiếm, tay cầm kiếm của Lan Lăng Vương cũng không hề nhúc nhích, theo một tiếng "phập", kiếm liền vào thịt, Trịnh Du khạc một ngụm máu tươi ra xong rồi ngẩng đầu nhìn về phía Lan Lăng Vương. Thấy nàng ta ngẩng đầu muốn nói, Lan Lăng Vương lạnh lùng thu hồi tầm mắt, sau đó, dứt khoát rút bội kiếm cắm trên ngực nàng ta ra.

Kiếm vào thân thể con người, lúc rút ra chính là lúc người tắt thở. Trịnh Du không ngờ hắn lại ác thế, há to mồm liên tiếp khạc ra bọt máu xong liền im lặng té xuống đất. Cho đến chết, cặp mắt nàng ta vẫn mở thật to.

Lan Lăng Vương khuỵu gối ngay tại chỗ, hắn vươn tay, từ từ phủ mắt Trịnh Du, vuốt nhẹ xuống nhưng mí mắt Trịnh Du vẫn chưa từng khép lại. Hắn nhỏ giọng nói ra: "A Du, đến lúc này ngươi vẫn chưa tỉnh ngộ sao? Vì cái gì mà ngươi cố chấp si khổ như thế? Điều gì khiến ngươi từng bước từng bước đi tới tình trạng hôm nay? Ta dù có lỗi, nhưng sống trên đời, ai chưa từng đi qua đường quanh co, ai chưa từng phạm sai lầm? Lớn lên vốn phải trả giá thật lớn. Chỉ cần còn trẻ, sai lầm rồi, quay đầu lại là được. Danh lợi địa vị, có lúc cũng phải bỏ qua một chút. Cam lòng bỏ, có bỏ mới có được, ngươi không muốn bỏ, làm sao có thể lấy được?"

Âm thanh êm tai của hắn truyền đến, khàn khàn mà thê lương, sau khi nói xong lời này, Lan Lăng Vương đưa tay phủ mí mắt nàng ta lần nữa, lần này, nàng ta đã khép lại cặp mắt.

https://thuviensach.vn

Xử lý Trịnh Du xong, Lan Lăng Vương có vẻ hết sức mệt mỏi, hắn khàn khàn nói: "Hôm nay không gặp những người Chu kia."

"Vâng"

Nhìn thi thể Trịnh Du một cái, Lan Lăng Vương khàn giọng nói: "Hậu táng nàng ấy đi."

"Vâng"

Chiều nay, hai người cực kỳ mệt mỏi, ngã ở trên giường liền ôm nhau ngủ thật say.

Sáng ngày hôm sau, Trương Khởi mở mắt ra thì Lan Lăng Vương đã đi mất. Biết hắn bận rộn nên Trương Khởi cũng không để ở trong lòng.

Lúc này Lan Lăng Vương lại tới trong trang tối hôm qua.

Vác tay đứng dưới buội phù dung, Lan Lăng Vương nhỏ giọng nói ra: "Đem Tô Uy tới."

. . d.đ l.q đ. Lần này trong mấy quan lớn người Chu bị bắt có cái người mà hắn nghe danh đã lâu nhưng chưa từng gặp.

Chỉ chốc lát, một loạt tiếng bước chân truyền đến.

Xa xa thấy Lan Lăng Vương, sắc mặt Tô Uy liền phức tạp dừng bước. Mà lúc này, các người hầu đều đã lui ra.

Dừng một lát, Tô Uy đi về phía Lan Lăng Vương. Đi tới phía sau hắn, y nhỏ giọng kêu: "Lan Lăng Vương Cao Trường Cung?"

Lan Lăng Vương chậm rãi quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Nhìn thanh niên tuấn tú ngọc thụ lâm phong này, Lan Lăng Vương chậm rãi nói: "Ngươi đã giúp nữ nhân của ta, ta cũng giúp ngươi một lần. Ngươi đi đi!"

Dứt lời, hắn phất phất tay.

Tô Uy không có đi, y nhìn chăm chăm vào Lan Lăng Vương, một hồi lâu, mới khàn giọng nói: "Xem ra ngươi thật tốt với nàng." Y cúi tròng mắt nói: "Chỉ bằng 500 thân vệ liền tiến vào thành Lạc Dương, Cao Trường Cung, ngươi rất giỏi!"

Lan Lăng Vương trừng hắn một cái, nhàn nhạt nói: "Ta đối xử với A Khởi như thế nào, không cần người ngoài đánh giá, ta có thể làm gì, cũng không cần ngươi đánh giá!" Mặc dù hắn chuẩn bị tha cho Tô Uy, nhưng cũng không có chút nào với người Chu đã mang đi Trương Khởi, khiến hắn cực kỳ bi thương này.

Nghe đến đó, Tô Uy cười ha hả. Cười cười, hắn lớn tiếng nói: "Ngươi hơn ta là xuất hiện sớm một bước." Nói đến đây, nét mặt Tô Uy xuất hiện vẻ thê lương, y tiu nghỉu như mất nhìn Lan Lăng Vương, thì thào nói ra: "Ngươi hơn ta là xuất hiện sớm một bước."

Dựa vào sự thông minh, Tô Uy vẫn luôn rất tin, nếu như mình có thể gặp Trương Khởi trước, Trương Khởi nhất định sẽ thích y.

Khóe môi Lan Lăng Vương nhếch nhếch, nhàn nhạt nói ra: "Vận số vốn là một bộ phận thực lực. Có thể ở thời cơ thích hợp gặp được người thích hợp, thật đúng là ông trời tác hợp cho."

Nói tới chỗ này, Lan Lăng Vương lại nói: "Nghe nói A Lục - tỳ nữ trước kia của Trương Khởi ở chỗ của ngươi, mong ngươi ưu đãi nàng ấy."

"Việc này không nhọc ngươi giao phó!" Tô Uy cười lạnh lần nữa, y quay đầu, chậm rãi nói: "Thắng bại giờ phút này không quyết định được cái gì.

https://thuviensach.vn

Cao Trường Cung, hiện tại các ngươi chỉ chừng hai mươi mấy, chỉ mong ngươi có thể sống được lâu dài, có thể vĩnh viễn che chở A Khởi. Nếu không, nàng ấy cuối cùng có một ngày, vẫn sẽ trở lại bên cạnh ta."

Nói tới chỗ này, Tô Uy nhanh chân đi ra.

Nhìn bóng dáng Tô Uy rời đi, Lan Lăng Vương đột nhiên nghĩ tới cảnh dân chúng Lạc Dương đã cùng nhau quỳ lạy, và nét mặt của Lạc Dương Vương và Hồ hoàng hậu lúc mới vào thành, đột nhiên còn nghĩ đến chuyện Hồ hoàng hậu buộc Trương Khởi đến nước Chu làm thuyết khách.

Từ từ, Lan Lăng Vương mím chặt môi mỏng.

Lạc Dương được cứu xong, mặc kệ là Hồ hoàng hậu hay Trương Khởi, cũng nóng lòng rời khỏi nơi từng khiến mình mệt mỏi rã rời này. Vì vậy sau khi nghỉ ngơi và hồi phục hai ngày liền lên đường tiến về phía Tấn Dương.

Trương Khởi ngồi ở trong xe ngựa, Lan Lăng Vương ở bên cạnh, hai ngày nay vẫn có chút trầm mặc. Hắn mới vừa cứu Lạc Dương, vô cùng tỏa sáng trong trận chiến ấy ở Mang Sơn, danh tiếng lên cao lần nữa, nhưng trong nét mặt hắn, lại tuyệt không có vui mừng.

Hắn không nói chuyện, Trương Khởi cũng nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Đi tới đi lui, mặt Trương Khởi liền biến sắc, hướng ra phía ngoài kêu: "Dừng một lát."

"A Khởi, sao thế?"

Đối mặt sự hỏi thăm của Lan Lăng Vương, Trương Khởi không trả lời, mà là vội vàng lao ra xe ngựa, chạy đến bên đường nôn mửa liên tục.

Sau một hồi nôn mửa đến mức ói hết cả bữa sáng ta, Trương Khởi tái mặt đứng lên. Thấy nàng như vậy, Lan Lăng Vương chau chặt lông mày,

https://thuviensach.vn

hắn gọi chúng tỳ nữ đến hỏi "Vương phi không thoải mái như vậy đã bao lâu?" Dừng một lát, hắn lại hỏi: "Chưa từng xem đại phu?"

Một vị lão âu trả lời: "Vương phi không muốn xem đại phu." Nhìn thấy Lan Lăng Vương muốn nổi giận, bà lão kia lúng ta lúng túng nói: "Lão nô cho là, vương phi có thai rồi."

Có thai rồi hả?

Lan Lăng Vương cứng ở đó.

Chẳng lẽ A Khởi xanh mặt, tiều tụy như vậy không phải bởi vì bị vây ở Lạc Dương ngày đêm đau khổ, mà là do có thai?

Hắn im lặng một trận, rồi quay đầu khẩn cấp hỏi: "Có thai? Ngươi chắc không?"

Bà lão kia cúi đầu lên tiếng: "Hơn nửa tháng qua sáng sớm vương phi lúc nào cũng nôn mửa, kinh nguyệt của ngài ấy vẫn chưa từng tới, theo lão nô đoán, vương phi sợ là có thai hai, ba tháng rồi."

A Khởi có thai hai, ba tháng rồi?

Lan Lăng Vương muốn cười to, rồi lại theo thói quen giữ vững uy nghiêm, trong khoảng thời gian ngắn vẻ mặt không ngừng biến ảo.

Lúc này, Trương Khởi đã lau khô miệng, nàng đi tới chỗ Lan Lăng Vương. Mới vừa đến gần, Lan Lăng Vương đã cẩn thận ôm hông của nàng, nói thật nhỏ: "A Khởi, nàng có khó chịu không?"

Đối thoại của hắn và bà lão kia Trương Khởi đã nghe thấy, nên nàng thản nhiên cười, lắc đầu nói: "Không có."

"Thật không có?"

https://thuviensach.vn

"Thật không có!"

Lan Lăng Vương hiển nhiên không tin, hắn nhìn bụng Trương Khởi, đột nhiên đưa tay, ôm lấy eo nàng, cẩn thận từng li từng tí lên xe ngựa.

Trở lại trên xe ngựa, hắn thế nào cũng không chịu đặt nàng xuống mà vẫn bế nàng.

Chỉ là, hắn hiển nhiên vẫn chưa phục hồi tinh thần lại, càng không ngừng cúi đầu nhìn bụng Trương Khởi, nhìn một lát lại sờ một cái.

Trương Khởi có chút dở khóc dở cười, nàng núp ở trong ngực của hắn, nghe tiếng thở của hắn đột nhiên cảm thấy rất yên vui.

Lúc này, Trương Khởi nghe được Lan Lăng Vương hỏi "A Khởi."

"Uh."

"Ta rất vui vẻ."

Trương Khởi nói nhỏ: "Ta cũng thế. Ta cũng rất vui vẻ."

Hai cánh tay Lan Lăng Vương buộc chặt, hắn ôm nàng, mặt chôn trong kẽ tóc nàng, giọng nói của hắn cực kỳ khàn khàn, "A Khởi, trước kia ta làm sai rất nhiều việc, về sau, ta sẽ không sai lầm nữa."

Đảo mắt hắn lại nói: "Nàng có thai, khi đó còn lao ra như vậy. Ta... ta cư nhiên cũng không đỡ nàng dậy, A Khởi, nàng có trách ta không?"

Trương Khởi biết, hắn đang nói việc Trịnh thị sai người làm bắn tên độc vào hắn. 0D~Đ/LQ~Đ1 Chuyện như vậy, nàng làm sao lại trách hắn? Nàng chỉ là một phụ nhân mềm yếu, nhưng hắn là phu quân của nàng, khi đó, dù nàng từ bỏ tánh mạng, cũng không thể để hắn bị người khác tổn thương.

https://thuviensach.vn

Dừng một lát, Trương Khởi quả quyết nói: "Tất nhiên không trách chàng."

Tiếp đó, khi Trương Khởi cho rằng hắn còn muốn nói gì nữa thì Lan Lăng Vương lại trầm mặc.

Khi hắn trầm mặc thì bên ngoài vang lên một hồi tiếng ầm ĩ, "Tuyết rơi."

Trương Khởi vén rèm xe lên. Quả nhiên, bên ngoài không ngừng có tuyết rơi, nhìn cảnh dày đặc bên ngoài, sợ rằng lần này tuyết sẽ rơi rất nhiều.

Khi Trương Khởi nhìn bông tuyết suy nghĩ lung tung thì nàng cảm thấy bên hông buộc chặt, là Lan Lăng Vương khàn khàn cất giọng đáp, "A Khởi."

"Uh."

"Ta sẽ không để nàng rời khỏi ta, cũng sẽ không bỏ nàng lại một mình."

"Ta biết rõ."

"Ta sẽ sống thật tốt. Mãi đến khi nuôi con lớn thành người."

Không biết tại sao, hắn vừa nói xong, trong mũi Trương Khởi đột nhiên đau xót, nước mắt liền tràn mi ra.

Trong trí nhớ, hắn không sống qua ba mươi tuổi, hiện tại hắn đã 24 - 25 tuổi, nếu như hắn không rời khỏi nước Tề, sợ là bọn họ không còn mấy năm sống dễ chịu rồi.

Những chuyên này, nàng không cách nào nói ra khỏi miệng, nàng vẫn khát vọng hắn cam tâm tình nguyện rời khỏi nước Tề, nản lòng thoái chí tự làm lựa chọn. Bởi vì nàng biết, nếu như nàng ép buộc hắn rời đi, không nói

https://thuviensach.vn

rất khó thành công, dù rời đi, hắn cũng sẽ canh cánh trong lòng lúc nước Tề gặp nạn, thậm chí cả đời cũng khó có nụ cười.

Lan Lăng Vương không nhận thấy sự khác thường của Trương Khởi, hắn còn vùi mặt ở đỉnh đầu của nàng, nói: "Tiêu Mạc đi rồi."

"Cái gì?" Trong giọng nói của Trương Khởi có chút kinh ngạc. Chỉ chút mà thôi.

Lan Lăng Vương thở dài một cái, nói: "Hắn viết một phong tấu chương, chừng hơn ba vạn chữ, sau đó để quan ấn lên thư xong liền rời đi. Khi bệ hạ phát hiện thì hắn đã rời đi hai ngày. Người này cũng thông minh, mặc dù bệ hạ phái người truy tìm, cũng không công mà về."

Dừng một lát, Lan Lăng Vương nói: "Tiêu Mạc đã viết ra 30 đề nghị trong tấu chương đó, phân tích quân thần được mất của nước Chu và nước Trần. Cuối cùng lại nói, nước Tề có quốc quân như vậy, dù Quản Trọng tái thế, Tôn Thế trong triều, sợ cũng không thể cứu vãn. Vì vậy, 30 đề nghị của hắn chỉ là người si nói mộng thôi. Bệ hạ xem rất là tức giận, thiếu chút nữa đã đưa tất cả người Tiêu phủ lên pháp trường làm thịt."

Nói tới chỗ này, Lan Lăng Vương trầm mặc, Trương Khởi cũng trầm mặc.

Nàng đã từng nói, nàng muốn Tiêu Mạc rời đi nước Tề, hôm nay hắn thật rời đi.

Rời đi tốt, rời đi đất thị phi này, dựa vào tài trí của hắn, không khó giữ được tính mạng trong loạn thế.

Đối với Tiêu Mạc, tình cảm của Trương Khởi rất phức tạp rất phức tạp, trong tình cảm, làm như có hận, làm như có oán, lại có cảm kích, có than tiếc, không muốn bỏ. Vô số cảm xúc rối rắm nên cuối cùng nàng lại chỉ mong hắn có thể hạnh phúc, chỉ mong đời hắn tìm được một người có thể

https://thuviensach.vn

đầu bạc răng long. Dù không tìm được, chỉ cần hắn có thể bỏ được mình, nguyện ý lấy thê nạp thiếp, sanh con dưỡng cái, thì cũng cực tốt.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Yên Ổn

Tết Dương Lịch năm 565 công nguyên đã qua ở trên đường.

Nhìn thành tường cao lớn dần dần xuất hiện trong tầm mắt, các quý phụ phát ra một hồi tiếng cười vì sống sót sau tai nạn, họ liên tiếp thúc giục người lái xe, nhìn đám người Hồ hoàng hậu chạy vào trong thành như gió cuốn, Trương Khởi vẫn luôn được Lan Lăng Vương cẩn thận ôm vào trong ngực giật giật, nhỏ giọng nói: "Trường Cung, chúng ta đã đến."

Nàng quay đầu lại thản nhiên cười, "Không cần ngồi cẩn thận thế, ta không bị lắc lư đâu."

Lan Lăng Vương chờ nàng nói xong thì hừ một tiếng, rồi hắn quay đầu nhìn về phía phong cảnh bên đường.

Nhìn lỗ tai dần dần ửng hồng của hắn, Trương Khởi liền thấy mê say, nàng đưa hai cánh tay ra ôm sát hắn.

Lúc này đây, các quý phụ đã đi trước vào thành Tấn Dương. Theo bóng dáng đoàn người Lan Lăng Vương xuất hiện tại cửa thành, chỉ thấy nơi cửa thành đầu tiên là yên tĩnh, sau đó, một hồi tiếng trống "Thùng thùng ——thùng" liền vang dội đầu đường.

Mới vừa vào cửa thành, liền nghe thấy tiếng trống như vậy, không chỉ chúng thân vệ, dù là Lan Lăng Vương cũng rất kinh ngạc. Hắn vén rèm xe lên ngẩng đầu nhìn lại.

https://thuviensach.vn

Tiếng trống vẫn còn tiếp tục, trong quy luật tiếng trống, chỉ thấy một thiếu niên đeo mặt nạ nhẹ nhàng múa ra. Hắn múa xoay tròn đến ngay giữa đường phố thì tiếng khèn du dương truyền đến, hỗn hợp trong tiếng trống, còn có tiếng tỳ bà, làm cho người ta phấn chấn như huyết mạch căng phồng.

Thiếu niên đeo mặt nạ vẫn đang nhảy, nhìn kỹ thuật nhảy của y cường tráng mạnh mẽ, nhìn cái mặt nạ và bộ áo đen, những cô gái xinh đẹp lặng lẽ múa ra từ hai bên đường phố, nhìn vô số người trong hồng lâu xách theo giỏ hoa, và đám người khâu ngừng tung lụa vụn màu đỏ lên trời. Trương Khởi khẽ thốt lên: "Bọn họ đang nhảy 《Khúc Lan Lăng Vương phá trận》."

Không tệ, những người này đang nhảy lại cảnh Mang Sơn đại thắng, Lạc Dương bị vây. Mặt nạ mà thiếu niên kia đeo giống mặt nạ của Lan Lăng Vương như đúc, có vẻ cực dữ tợn nhưng lại được làm rất tỉ mỉ, dùng sự sắc xảo để sinh ra hiệu quả hoa lệ!

Nghe được lời nhắc nhở của Trương Khởi, Lan Lăng Vương liền hiểu ra, hắn đi ra khỏi xe ngựa, đi đến trước đội ngũ.

Thấy hắn đi tới, bọn kỵ sĩ rối rít nhường ra một lối đi. Mà thiếu niên và các thiếu nữ đang nhảy thì bắt đầu vây quanh Lan Lăng Vương mà múa.

Vũ điệu lần này có cảm giác như những phù thủy, động tác cổ xưa mà chậm chạp.

Trong con phố, Lan Lăng Vương mặc áo đen đứng sừng sững trên đường phố mịt mờ tuyết trắng. Lụa vụn màu đỏ bay khắp nơi tựa như ông trời đang giáng hoa tươi.

Cũng không biết trải qua bao lâu, tiếng trống dần dần dừng, thiếu niên đeo mặt nạ cúi người hành lễ với Lan Lăng Vương xong, từ từ tháo mặt nạ

https://thuviensach.vn

xuống. Lộ ra mặt mũi thanh tú, trắng nõn cao nhã, rõ ràng cho thấy chỉ con cháu nhà quan mới có.

Thiếu niên này để tay phải ở trước ngực, lại thi lễ một cái với Lan Lăng Vương nữa mới nhẹ nhàng hỏi "Xin hỏi Lan Lăng Vương, một khúc ca múa này, như thế nào?"

"Rất tốt."

Hai chữ này vừa ra, bốn phía liền truyền đến một hồi tiếng hoan hô đè nén.

Thiếu niên nhếch miệng cười một tiếng, lại ưu nhã nói: "Khúc múa này được biên vì Quận Vương giải vây cho thành Lạc Dương, khi Quận Vương về tới Tấn Dương liền có thể xem mà chúng ta đã biên luyện ngày đêm. Hiện tại, kính xin Quận Vương ban tên cho."

Lan Lăng Vương quay đầu lại liếc mắt nhìn Trương Khởi, mỉm cười nói: "Vậy kêu 《Khúc phá trận》 đi."

Âm thanh của hắn vừa dứt, thiếu niên kia quay đầu lại hét lên: "Chư vị, Lan Lăng Vương nói rồi, khúc này tên là khúc phá trận. Tên đầy đủ chính là 《Khúc Lan Lăng Vương phá trận》"

Thiếu niên nói tới chỗ này. Lại thi lễ với Lan Lăng Vương cái nữa, mỉm cười nói: "Đa tạ Quận Vương ban tên cho, Lạc Dương bị vây, bọn ta không thể đích thân tới, đợi hỏi thăm những người ở Lạc Dương đã từng thấy phong thái vô song của quận vương, thì nguyện múa một khúc nữa vì Quận Vương." Dứt lời, tay hắn vung lên, mang theo mọi người chậm rãi lui ra.

Bọn họ vừa lui, đường liền thông. Chuyện này trở thành chuyện náo nhiệt của Tết năm nay, bách tính Tấn Dương bắt đầu hi hi ha ha nghị luận.

https://thuviensach.vn

Trong sự náo nhiệt này, đoàn người Lan Lăng Vương về tới bên ngoài phủ Lan Lăng vương.

Mới vừa nhảy xuống xe ngựa, Phương lão liền vội vàng tiến lên, ông cười ha hả nhìn Lan Lăng Vương và Trương Khởi. Hai người còn chưa vào cửa, Lan Lăng Vương đã phái người dùng bồ câu đưa tin báo cho Phương lão, nói việc Trương Khởi có thai. Tính toán ra, năm nay tuổi mụ của Lan Lăng Vương đã 26 rồi, mà còn chưa có con, Phương lão đã lòng như lửa đốt rồi.

Phương lão cung kính nghênh Trương Khởi vào, trong vương phủ, đại phu Phương lão mời tới đã chờ từ lâu. Cùng lúc đó, Lan Lăng Vương giục ngựa đi tới hoàng cung.

Hoàng cung Tấn Dương vẫn an tĩnh như năm ngoái. Liên tục đại chiến hai năm, đã nghiêm trọng hao tổn nguyên khí nước Tề. Năm ngoái đại bại, năm nay thì cũng chỉ có đoàn người Lan Lăng Vương Đoạn Thiều cứu được Lạc Dương, thuận đường bắt mấy người Chu. Tính ra vẫn đại bại.

Khác với nước Tề, nước Chu liên minh với Đột Quyết lại phát triển không ngừng. iDjĐjLjQjĐz Nghĩ đến, mấy tháng nữa, Vũ Văn Ung hai mươi ba tuổi đón công chúa Đột Quyết A Sử Na 15 tuổi làm hậu xong, sự kết minh của người Chu và Đột Quyết càng không gì phá nổi.

Tình huống như thế, khiến Cao Trạm đang sa vào hưởng lạc vô cùng không thoải mái, cũng khiến Hồ hoàng hậu mới vừa trở về có kích động muốn thoát đi.

Vì vậy, lúc Lan Lăng Vương đi vào thì Cao Trạm đang thở dài thở ngắn. Thấy Lan Lăng Vương đi vào, Cao Trạm phất phất tay bảo hắn ngồi xuống xong rồi nói: "Trường Cung, trẫm muốn thoái vị, để thái tử lên thống trị những quốc sự này."

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương ngẩn ra, hắn há miệng, muốn khuyên can mấy câu, nhưng trong lòng có một ý niệm đang kêu gào: bệ hạ hoang đường hồ đồ, vốn không phải vua tốt, hắn ta lui ra cũng tốt, hắn ta lui xuống, nói không chừng có thể đổi lấy một minh quân cho nước Tề.

Mặc dù, thái tử Cao Vĩ mà Lan Lăng Vương từng tiếp xúc là một người hèn yếu nhát gan, nhưng cả nước Tề, văn võ đều giữ đúng trách nhiệm, làm hoàng đế chỉ cần không thích giết chóc, các đại thần hoàn toàn có thể thống trị giang sơn này tốt. Mềm yếu thì mềm yếu đi.

Lúc này, Cao Trạm lại nói: "Lần này Trường Cung lập công quá lớn, sau khi Hồ thị trở lại, càng không ngừng nói với trẫm ngươi có thê tử tốt."

Hắn ta nở nụ cười, "Thật không ngờ, Trương thị mềm mại yếu ớt vậy mà rất có tài."

Lan Lăng Vương thi lễ một cái, nói: "Bệ hạ, nương nương khen trật rồi."

"Tốt lắm tốt lắm, không cần khiêm tốn như vậy, " Cao Trạm phất phất tay, "Đúng rồi, còn có một chuyện."

"Mời bệ hạ nói."

"Mặc dù Hòa Sĩ Khai lén lút với Trịnh thị, nhưng Trịnh thị đó là ngươi không cần. Làm người, cái gì có thể thiếu, nhưng nam nữ hoan ái thì thành thật không thể thiếu. Ít đi cái này, dù là cẩm y ngọc thực lại có ý nghĩa gì chứ? Ngươi bỏ Trịnh thị nhiều năm, ta còn cảm thấy ngươi có lỗi với người ta đấy. Bây giờ biết Hòa Sĩ Khai vẫn luôn an ủi nàng ta, trong lòng trẫm cũng thoải mái hơn nhiều. Hôm qua còn nói với Hòa Sĩ Khai đây là chuyện tốt, nói thật nha Trường Cung ngươi nên cảm tạ Hòa Sĩ Khai."

Nói một đoạn lời làm cho người ta há mồm trợn mắt xong, Cao Trạm nghiêm túc nhìn Lan Lăng Vương. Căn dặn: "Cho nên, ngươi hông thể vì chút việc nhỏ này mà gây phiền cho Hòa Sĩ Khai."

https://thuviensach.vn

Lan Lăng Vương ngây ngẩn một hồi, mới cúi đầu lên tiếng: "Vâng"

Trịnh thị đã chết, dù Trịnh thị không chết, ngày đó Lan Lăng Vương nói ra nàng ta vẫn còn là xử nữ thì hắn đã cho phép người khác trèo tường vào hái. Theo ý hắn, chỉ cần là Trịnh Du tâm cam tình nguyện. Hắn liền không có quyền lợi trách cứ, cũng sẽ không trách cứ.

Cao Trạm không ngờ Lan Lăng Vương thức thời như vậy, không khỏi ha ha vui lên. Cười một lát sau, hắn ta nghiêng người đụng Lan Lăng Vương, hỏi "Trước đây không lâu trẫm được một số mỹ nhân. Có một người mặt mày rất đẹp, có phần giống Trương thịt. Lần này ngươi cứu Lạc Dương có công, trẫm muốn thưởng ngươi, như thế nào?"

Nếu là quá khứ, Cao Trạm mới sẽ không dùng loại giọng thương lượng này, trực tiếp thưởng hắn hai mươi mỹ nhân là được. Nhưng bây giờ, danh si tình của Cao Trường Cung truyền khắp thiên hạ, nếu như không muốn bị hắn bác bỏ xuống đài không được, không bằng hiện tại hỏi tiểu tử này một câu.

Lan Lăng Vương cúi đầu xuống. Hắn cúi mắt nói: "Bệ hạ thưởng khiến thần cảm kích vạn phần. @d'đ"l"q'đ^ Nhưng, phụ nhân ở nhà có thai, thực không muốn khiến nàng ấy ngột ngạt."

"Phụ nhân của ngươi có thai rồi hả ?"

"Vâng"

Cao Trạm đầu tiên là cười ha hả, đảo mắt hắn ta nháy mắt nói: "Lấy vẻ đẹp cua Trường Cung, kết hợp với sự tuyệt sắc của Trương thị. Trường Cung, hài nhi sắp sinh này chắc chắn khó lường." Nói tới chỗ này, Cao Trạm lộ vẻ mê mẩn.

Con của mình mới vừa có bóng, tên háo sắc này đã nhớ thương, sắc mặt Lan Lăng Vương không khỏi đanh lại.

https://thuviensach.vn

Cao Trạm cũng không buồn, hắn ta chậc hai tiếng, rồi nói: "Trẫm nóng lòng không kịp đợi muốn thấy được con ngươi." Nói đến đây thì hắn ta hạ lệnh: "Người tới."

"Ở đây."

"Truyền ý chỉ của trẫm. Ngày sau nếu Trương thị sinh ra một nữ nhi, thưởng hoàng kim ngàn lượng, nếu sinh ra một nam hài, thì cho nó một cây cọc gỗ."

Sự đối xử khác biệt này, làm cho thái giám ngẩn ra, Lan Lăng Vương cũng cười khổ không ngừng. Nơi này, Cao Trạm vẫn còn nhép nhép cái miệng, lẩm bẩm nói: "Phu thê như thế nên sinh nữ nhi, nhiều nữ nhi chút, nếu là nhi tử, thì không bằng sinh một cây gỗ."

Nghe đến đó, Lan Lăng Vương đã hoàn toàn tối mặt, hắn đứng bật lên, chắp tay với Cao Trạm, lớn tiếng nói: "Thần cáo lui." Dứt lời vung tay áo một cái, sải bước đi ra ngoài.

Lần này Lan Lăng Vương vô lễ vậy, chẳng những không khiến Cao Trạm tức giận, ngược lại làm cho hắn ta mừng rỡ ha ha. Trong tiếng cười của Cao Trạm, Lan Lăng Vương bước nhanh ra khỏi hoàng cung.

Trở lại vương phủ thì đại phu đã bắt mạch xong, đúng như bà lão kia nói, Trương Khởi mang thai rồi, đã có ba tháng. Đại phu còn nói, mặc dù ở thành Lạc Dương bị kinh sợ khủng hoảng mấy tháng, nhưng Trương Khởi rất khỏ, đứa bé không có gì đáng ngại.

Mùa xuân năm 565 công nguyên lại tới.

Theo hoa xuân nở rộ đầy trời, danh vọng của Lan Lăng Vương thật như mặt trời ban trưa. Lần này hắn đã cứu các quý phụ, mà mấy quý phụ này được cứu trợ trong lúc tuyệt vọng, liền có lòng cảm kích phức tạp dành cho Lan Lăng Vương.

https://thuviensach.vn

Đồng thời, Hồ hoàng hậu và các quý phụ đều cảm kích Lan Lăng Vương và Trương Khởi. Lúc này nàng ta đã sớm quên mất từng có mâu thuẫn với Trương Khởi ở thành Lạc Dương, rất nhiều trường hợp mà các quý phụ tụ hội, đều mời Trương Khởi tham gia.

Theo Trương Khởi chính thức đi vào trong vòng quý phụ nước Tề, hình bông gạo che giấu vết sẹo trên trán nàng, cũng gắn liền với thời gian, khiến các cô nàng Tấn Dương rối rít bắt chước, tới sau cả đám người ở Nghiệp thành Lạc Dương, cũng bắt đầu thịnh hành vẻ cây bông gạo.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Kết Cục (Thượng)

Công nguyên năm 565 ngày hai mươi bốn tháng tư, Cao Trạm truyền đế vị cho thái tử Cao Vĩ, hoàng hậu là Hộc Luật thị.

Mà lúc này, Trương Khởi chỉ cách lúc lâm bồn có một tháng thôi. Thời gian qua Lan Lăng Vương đã bỏ hết các chuyện lớn nhỏ, chỉ tập trung tinh thần canh giữ ở bên cạnh vương phi, chờ đứa con đầu tiên của hắn.

Công nguyên năm 565 mùng ba tháng sáu, Lan Lăng Vương phi Trương thị sinh ra một đứa con. Khi tin vui truyền ra thì Thái Thượng Hoàng Cao Trạm liên tiếp thở dài vài lần, mà cây cọc gỗ hắn thưởng, cũng cùng chúng thần tiến đến phủ Lan Lăng vương.

Trong phòng ngủ.

Trương Khởi nghiêng đầu nhìn con trai trên giường, tiểu tử sanh ra liền có một đầu tóc đen thui, da thịt trắng noãn, sống mũi cao, đôi môi không lớn, theo như lời của sứ giả mà Cao Trạm phái tới chính là: dung mạo còn hơn cả phụ thân.

Giờ phút này, tiểu tử cũng trợn to một đôi mắt đen lúng liếng, chuyên chú nhìn mẫu thân của bé, nhìn một lát, bé há cái miệng nhỏ nhắn, chảy xuống một chuỗi nước miếng.

Trong lòng Trương Khởi yêu vô cùng, duỗi ngón tay ra lau nước miếng chảy xuống khóe miệng bé.

Lúc này, một loạt tiếng bước chân truyền đến.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy hơi thở ấm áp dần dần đến gần, Trương Khởi ngoái đầu nhìn lại kêu: "Trường Cung."

Lan Lăng Vương cúi đầu xuống, hắn dịu dàng cười một tiếng với Trương Khởi, sau đó quay đầu nhìn về phía tiểu tử. Nhìn mấy lần xong, Lan Lăng Vương nhỏ giọng nói: "Mệt không?"

Ngày nào cũng nằm còn có cái gì mệt? Trương Khởi lắc đầu một cái.

Lan Lăng Vương nhìn hàng mi nét mày như tranh vẽ của nàng, trong lòng liền nhộn nhạo. Trương Khởi là một mỹ nhân tuyệt thế chân chính, dù hoàn cảnh nào, mặc kệ là mập hay gầy, mang thai hay sinh con, đều không tổn hại mỹ mạo của nàng. Theo tuổi phát triển, vẻ trẻ trung của thiếu nữ được tẩy đi, thay thành vẻ yêu mị phong tình, càng mê người hơn.

Có lúc Lan Lăng Vương nghĩ cho dù qua hai mươi năm nữa, A Khởi vẫn phong tình mê người.

Hắn không biết, ở kiếp trước, Trương Khởi dù ba mươi hơn rồi, còn bị phu quân hiến tặng cho tân đế nước Chu.

Lan Lăng Vương cẩn thận bế nhi tử qua. Hắn nhìn thê tử, lại nhìn tiểu tử béo núc ních trong tay, trong lúc bất chợt, một loại thỏa mãn và hạnh phúc khó có thể dùng lời diễn tả được tràn ngập trong đầu của hắn. Trong phút chốc, hốc mắt hắn có chút ướt át.

Đang lúc này, một loạt tiếng bước chân truyền đến, Phương lão bẩm: "Quận Vương, bệ hạ tới."

"Ta tới ngay." Lan Lăng Vương giao nhi tử vào trong tay Trương Khởi, rồi sải bước đi ra ngoài.

Tân Đế Cao Vĩ còn là một thiếu niên, hắn di truyền tướng mạo đẹp của hoàng tộc Cao thị. Ngũ quan xinh đẹp tuyệt trần, vóc người cao to. Chính

https://thuviensach.vn

nhờ nghi dung tốt đẹp, hắn mới được Cao Trạm yêu thích.

Cao Vĩ hết sức yêu thích văn học, chỉ là tính tình hướng nội, không thích nói chuyện. Hơn nữa nhát gan, ánh mắt nhìn người ta đều hơi tránh né.

Nhìn thấy Lan Lăng Vương nghênh đón, Cao Vĩ xấu hổ cười nói: "Trường Cung cần gì tới vội vã như vậy?"

Lan Lăng Vương cúi rạp người thi lễ. "Bệ hạ thân tới hàn xá, thần cực kỳ vui mừng."

Giương tay, Lan Lăng Vương bảo người hầu dâng rượu lên.

Quân thần hai người chia ra ngồi lên giường. Cao Vĩ rũ mắt xuống nói: "Trường Cung xem ra rất vui mừng."

"Đúng vậy, thần 26 rồi, rốt cuộc mới có một con trai, trong lòng rất là an ủi." Đáp lời này, Lan Lăng Vương châm một chung rượu cho mình và Cao Vĩ, quân thần hai người bắt đầu câu được câu không tán gẫu .

Rượu qua ba chung thì mặc kệ là Lan Lăng Vương hay Cao Vĩ, trên mặt đều hơi ửng hồng, trong lúc nói chuyện, cũng rõ ràng hưng phấn. Nói xong, hai người chuyển đến việc Lạc Dương bị vây. Cao Vĩ nhấp một ngụm rượu, thở dài nói: "Trường Cung, ngươi chỉ mang theo 500 lính, đã xâm nhập thủ phủ quân Chu, vào trận sâu như thế, nếu có cái tốt xấu, vậy thật khiến người ta hối hận không kịp."

Cao Vĩ nói lời này thì ngẩng đầu lên nhìn về phía Lan Lăng Vương. Gương mặt xinh đẹp tuyệt trần của hắn mang theo cảm khái và sợ sệt. Dường như Lan Lăng Vương bị gì sẽ là tổn thất thật lớn.

Lúc này Lan Lăng Vương đã uống bảy chung rượu, cả người đều hơi say, giờ phút này nghe được Cao Vĩ lộ ra một phen chân tình, thấy vị hoàng đế đệ đệ này đau lòng mình như thế, thái độ vô cùng khác Cao Trạm, không

https://thuviensach.vn

khỏi cảm động. Hắn mím môi mỏng, một hồi lâu mới nghiêm túc nói: "Chuyện nhà thân thiết, không thể bỏ mặc."

Một câu nói xong, sắc mặt Cao Vĩ xám xanh, mà Lan Lăng Vương say chuếnh choáng, bắt đầu vẫn không cảm giác được, dần dần, trên lưng hắn cũng chảy ròng mồ hôi lạnh.

Nữa sau đó, Cao Vĩ đi lúc nào, Lan Lăng Vương đã không nhớ rõ. Hắn vắt tay đứng ở trong sân, nhìn về phía buội hoa đào hoa lê rực rỡ phía trước, đầu óc của hắn hồi tưởng lúc mình nói "Chuyện nhà thân thiết, không thể bỏ mặc." xong, thì Cao Vĩ đột nhiên thay đổi sắc mặt.

Trương Khởi được tì nữ nâng đỡ từ từ đi tới. Thấy nàng đến gần, Lan Lăng Vương vội vàng khàn giọng nói: "Bên ngoài gió lớn, mau trở lại trong phòng."

Trương Khởi ừ một tiếng, nàng đưa tay dắt tay của hắn.

Không làm sao được, Lan Lăng Vương không thể làm gì khác hơn là đi theo nàng trở lại trong phòng ngủ.

Vẫy lui mọi người, Trương Khởi dịu dàng nhìn hắn, nhẹ giọng hỏi: "Trường Cung, xảy ra chuyện gì? Sắc mặt khó nhìn vậy?"

Lan Lăng Vương trầm mặc một hồi, hắn đang muốn nói không có việc gì, nhưng liếc nhìn nét mặt ân cần mang theo bất an của Trương Khởi, không khỏi nhỏ giọng nói ra: "Lúc nãy bệ hạ nói đến chuyện Lạc Dương bị vây thì đã nói với ta vài lời. Lúc ấy ta uống chút rượu, liền trả lời hắn một câu "Chuyện nhà thân thiết, không thể bỏ mặt", thì sắc mặt bệ hạ đại biến."

Hắn hối hận nói: "Ta cũng say hồ đồ, lại xem quốc sự thành chuyện nhà, chỉ sợ về sau không thể thoát khỏi sự nghi kỵ của bệ hạ."

https://thuviensach.vn

Hắn vẫn còn nói gì đó, nhưng Trương Khởi đã hoàn toàn nghe không được. Trong đầu nàng ong ong một mảnh, trí nhớ của kiếp trước lăn lộn đến. Trong trí nhớ, chính là những lời này của Cao Trường Cung chọc nghi kỵ, khai ra họa sát thân phía sau!

Lan Lăng Vương nói xong, thấy sắc mặt Trương Khởi đại biến, hắn vội vã vịn nàng, vội vàng nói: "A Khởi, A Khởi?" Kêu hai tiếng, hắn lại an ủi: "A Khởi, không có chuyện gì, bệ hạ nhút nhát yếu ớt, hắn ta không phải người dễ dàng ghi hận."

Hắn mới trấn an đến đây thì Trương Khởi đột nhiên đưa tay, nàng níu thật chặt lấy ống tay áo của hắn, ngẩng đầu lên lệ rơi đầy mặt nói: "Trường Cung, lui thôi."

Trương Khởi run một tiếng, bởi vì sợ mà toàn thân phát run, môi anh đào của nàng trắng bệch, trong sắc mặt mang theo vẻ lo sợ nghi hoặc khó có thể diễn tả, "Trường Cung, ở thành Lạc Dương thì rất nhiều người đã quỳ lạy chàng, hiện tại, chàng lại nói quốc sự thành chuyện nhà. Tay chàng cầm trọng binh, đừng nói nước Tề, dù trong thiên hạ cũng là danh tiếng lừng lẫy. Chàng không phải không biết, thiên hạ tam quốc, đều đo võ tướng cường đại thiết lập. Bệ hạ không thể nào không nghi kỵ chàng."

Lời nàng nói xuyên thẳng vào tim, Lan Lăng Vương lui về phía sau một bước. Hắn nhìn Trương Khởi, môi giật giật, lại giật giật, mới khàn khàn nói: "Hôm nay nước Tề thế yếu, nếu ta rời đi." Hắn nhắm lại mắt, khó chịu nói: "Nếu ta rời đi, chỉ sợ càng dễ bị nước Chu diệt."

Trương Khởi luôn biết rõ, hắn yêu gia quốc của hắn. Tình yêu này đã đến trong xương.

Nàng từ từ ngã ngồi ở trên giường, thấy sắc mặt nàng xám trắng, Lan Lăng Vương nhất thời không cách nào đối mặt, nên hắn sải bước vọt ra khỏi phòng ngủ.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 243: Kết Cục (Hạ)

Thấy Lan Lăng Vương hoảng hốt rời đi, ánh mắt Trương Khởi chợt lóe lên.

Không lâu sau, nàng nhẹ giọng ra lệnh: "Người đâu!".

"Vâng"

"Gọi đám người Thành Sử, Lý Tướng vào trong Thiên Điện".

"Vâng!".

Đảo mắt lại mấy tháng nữa trôi qua.

Thấy Cao Vĩ dần dần nắm chặt triều chính, các đại thần Tề quốc, bắt đầu tuyệt vọng với Hoàng đế vốn tưởng rằng mềm yếu dễ nghe lời này.

Một ngày kia, Cao Vĩ theo sở cầu của Nhũ mẫu, thế nhưng lại hạ lệnh, bắt đầu phong quan cho những nữ nhân trong hậu cung. Bắt đầu từ Nhũ mẫu của hắn, rồi đến các cung nữ.

Càng về sau, toàn bộ 500 cung nữ trong hoàng cung đều được Cao Vĩ làm quận quan, mỗi cung nữ ai cũng được ban cho một chiếc váy giá trị vạn Kim cùng chiếc bàn trang điểm có giá trị tương tự.

Vẫn chưa dừng lại ở đó, ngay cả trâu ngựa gà chó gì gì đó cũng được hắn phong quan, mà địa vị này lại còn sánh ngang với các vị đại thần. Ví dụ như con ngựa của hắn được phong làm Xích Bưu Nghi ngang hàng với

https://thuviensach.vn

Tiêu Dao quận quân, Lăng Tiêu quận quân. Đã vậy ngay cả gà chọi cũng được mở phủ, sắc phong thành Gà chọi quận quân.

Tiếp theo đó, Cao Vĩ bắt đầu thực hiện những công trình xây dựng rầm rộ, mười hai toà cung điện ở Tấn Dương, mà điêu khắc Đan Thanh lại khéo léo tuyệt vời, so Nghiệp Thành hoa lệ hơn nhiều. Những trân bảo trong nội cung thường thường là buổi sáng yêu thích không buông tay nhưng buổi tối liền coi như giày cũ, tùy ý ném vứt bỏ.

Hắn cũng cho đẽo hai tòa Đại Phật trên núi Tấn Dương, đám thợ thủ công hết ngày dài lại đêm thâu, làm việc miệt mài, buổi tối dùng dầu làm nhiên liệu đốt sáng, chỉ trong một đêm tiêu tốn hơn mấy vạn hộp dầu, khiến cho mười mấy dặm xung quanh đều được chiếu sáng như ban ngày.

Tề quốc liên tục bị đánh bại, thực lực vốn đã vốn đã tiêu hao lớn mà hiện tại Cao Vĩ còn làm ra những hành vi này, chẳng khác nào thêm dầu vào lửa. Trong khoảng thời gian ngắn, triều cương rối loạn, sức dân điêu tận, lao dịch phồn trọng, thực lực suy yếu cùng cực.

Mà Cao Vĩ căn bản không coi trọng những điều đó, hắn tự xưng là "Thiên tử vô sầu", suốt ngày gảy đàn tiêu dao, tự đàn tự xướng. Gần một ngàn thái giám, cung nữ trong nội cung đồng loạt hát đệm, cả hoàng cung ngập tràn tiếng hát, đắm mình trong cảnh Thái Bình Thịnh Thế.

Một ngày nọ, Lan Lăng Vương mím chặt cánh môi mỏng, chắp hai tay sau lưng nhìn về phương hướng hoàng cung.

Đằng sau hắn, truyền đến tiếng cười khanh khách của trẻ con. Nghe thấy tiếng cười này, hắn không khỏi nhoẻn miệng cười, nhưng rất nhanh lại đã nhíu mày.

Hắn cảm thấy thật buồn bã. Đây là cảm giác của một người có lòng giữ nước nhưng không vô lực vãn hồi vì thế cứ mãi sống trong trăn trở.

https://thuviensach.vn

Một loạt tiếng bước chân vang lên, sau đó, Thành Sử cung kính bẩm báo: "Quận Vương, người tặng quà đều đã đi hết rồi!". Hắn lại nhỏ giọng thưa: "Quận Vương, mở rộng cửa phủ thu hối lộ chung quanh, có rất nhiều đại thần nhìn không quen mắt, nên đã rối rít dâng tấu lên cho Bệ hạ".

Lan Lăng Vương ngưng mắt, một hồi lâu hắn mới khàn khàn đáp: "Ta biết rồi!".

Sau một lát yên tĩnh, Thành Sử nhìn Lan Lăng Vương đang sầu lo trăm mối, cảm thấy thời cơ mà Trương Khởi nói lúc trước đã đến. Lập tức khàn giọng, chậm rãi nói: "Quận Vương muốn mượn việc tham ô này, để tránh sự nghi kỵ của Bệ hạ sao? Cần gì phải thế chứ? Hàng Châu cũng được, Kinh châu cũng được, kể cả hang sơn cùng cốc cũng đều có đất thanh tịnh. Vì sao ngài lại không muốn rời đi?"

Môi Lan Lăng Vương giật giật, lại không thốt nên lời.

Thành Sử lại nói: "Nửa năm này, Quận Vương luôn thắng trận. Nhưng mỗi lần thắng, tiền tài ngài nhận vào lại tăng thêm mấy lần. Thật ra thì Quận Vương so với ai cũng đều rõ ràng hơn, Tề quốc, đã không phải là nơi có thể an cư lâu dài!".

Hầu kết Lan Lăng Vương lại giật giật, cất giọng khàn khàn: "Ta biết."

"Còn nữa, Quận Vương ngài xem, bệ hạ, hắn lại cứ làm ra những chuyện điên đảo như thế, Tề quốc còn có thể thịnh vượng mãi sao? Quận Vương còn ở lại chỗ này, chỉ sợ quay đầu lại liền phải nộp mạng."

Dừng một chút, Thành Sử lại chậm rãi nói từng chữ từng câu: "Quận Vương, ngài xem Vương phi đi. Hết trận chiến này đến trận chiến khác vẫn luôn lấy nước mắt rửa mặt."

Lan Lăng Vương cũng nghe không nổi nữa, hắn quay lại, vọt ra khỏi cửa phủ.

https://thuviensach.vn

Nhìn theo bóng dáng hắn rời đi, Thành Sử vừa lui, liền nhẹ bước đi đến chỗ Lý tướng nói: "Phía sau liền đến phiên ngươi."

"Đã biết!"

Mấy ngày nay, khi Lan Lăng Vương trở lại, những thân vệ kia của hắn, còn có những hữu hảo trong triều, hoặc âm hoặc dương luôn lên tiếng khuyên can hắn.

Mấy ngày liên tiếp như thế hắn cũng thực phiền não. Có một ngày, hắn tức giận đằng đằng đẩy mọi người ra, trở lại tẩm phòng.

Hắn vừa bước vào, liền thấy Trương Khởi quỳ trên mặt đất, đưa hai tay lên bụm mặt, im lặng chảy nước mắt.

Bất tri bất giác, hai chân Lan Lăng Vương mềm nhũn, hắn từ từ khuỵu xuống đất, sau khi mặt đối mặt với Trương Khởi, hắn liền nghẹn ngào nói: "A Khởi, A Khởi. . . . . ." Nằm ở trên đất, nước mắt hắn rơi như mưa: "Đây là nhà của ta!".

Trương Khởi nghẹn ngào nói: "Trường Cung lúc còn nhỏ đã mất mẫu thân, A Khởi rất sợ, Ngai nhi cũng giống vậy, còn nhỏ liền mất đi phụ thân!". Nàng ngẩng đầu lên, nước mắt như trân châu từng giọt từng giọt rơi xuống: "Không chỉ có như thế, Trường Cung, không chỉ có Ngai nhi mất cha, A Khởi mất đi trượng phu, mà chỉ sợ rằng cả đời này, không biết thiếp sẽ còn rơi vào tay của mấy người nữa!"

Nàng vừa nói ra lời này, Lan Lăng Vương như bị trúng một kích nặng nề, rùng mình một cái, không biết tại sao tiếng cười lớn của Tô Uy lúc gần đi lại truyền vào trong đầu của hắn.

Hắn nặng nề nhắm hai mắt lại.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Trương Khởi nằm ở trên đất, nàng khóc không thành tiếng, nói: "Trường Cung mất đi như thế, A Khởi nào muốn sống nữa, nhưng còn có Ngai nhi ở đây, nếu như ngay cả người làm mẹ này cũng đi, thì thằng bé biết sống thế nào? Sống cũng không được mà chết cũng không xong, Trường Cung, A Khởi thật rất sợ!"

Lan Lăng Vương từ từ che mặt.

Trương Khởi vẫn còn nói tiếp: "Trường Cung, chàng lần lượt đánh thắng trận, nhưng muôn dân bách tính lại càng ngày càng khổ, mà người Chu lại càng ngày càng mạnh. Bệ hạ hao tài tốn của, một cung nữ trong cung của hắn ta, ăn mặc so với thiếp còn cao quý hơn. Mỗi lần gặp mặt, A Khởi còn phải hành lễ. . . . . ."

"Đừng nói nữa!"

Lan Lăng Vương trầm đục kêu lên: "A Khởi, van nàng, đừng nói nữa"

Hắn quay đầu, mắt không hề chớp nhìn vào nhi tử đang ngồi trên sàng tháp y y nha nha liều mạng kéo một sợi dây, nước mắt làm cho tầm mắt ctrở nên mơ hồ: "Van nàng, đừng nói nữa!".

Trương Khởi vẫn còn nằm ở trên đất, nàng liều mạng tiếp tục nức nở: "Nhi tử của chúng ta, giờ đã như hoa như ngọc như vậy, ngay cả Thái Thượng Hoàng nhìn cũng cảm thán cực kỳ. Cũng không biết thằng bé sau khi lớn lên, không có cha mẹ che chở, sẽ rơi vào bước đường nào?".

Lời này vừa dứt, Lan Lăng Vương chợt quát ra tiếng: "Đừng nói nữa!"

Hắn đứng bật dậy, quay đầu nghiến răng trừng mắt mà nhìn Trương Khởi, nhìn chằm chằm một lát, liền rũ mắt xuống nói: "Ta...ta sẽ bắt tay an bài chuyện rời đi!".

https://thuviensach.vn

Một câu nói vừa rơi ra, Trương Khởi lập tức mừng như điên ngẩng đầu lên, mà ở một nơi cách đó không xa, đám người Thành Sử càng thêm vui vẻ ra mặt.

Lan Lăng Vương làm việc, từ trước đến giờ luôn mạnh mẽ vang dội, hắn đã quyết định rời đi, liền bắt tay bố trí ngay. Sau một lần rồi một lần ra trận, hơn một ngàn thân vệ đã bị "Tử vong", một ngày kia, hắn đang đến nhậm chức ở Ti Châu thì đột nhiên biến mất. Mà sau khi hắn biến mất, những thân vệ còn ở lại Nghiệp thành, Tấn Dương cũng lục tục trở về gia quyến.

Lúc Tề Chủ Cao Vĩ nhận được tin Lan Lăng Vương biến mất cũng là lúc hắn vừa lấy được một mỹ nhân tuyệt sắc, Phùng Tiểu Thương. Ôm mỹ nhân trong ngực, uống rượu ngâm thơ, nhìn các cung nữ ca múa, người được mệnh danh là "Thiên tử vô sầu" lúc nghe thấy tin đó của Lan Lăng Vương cũng chỉ nhàn nhạt "À" một tiếng, chứ không thèm nói đến tiếng thứ hai.

Tháng tư năm công nguyên 566, trong thành Hàng Châu phong cảnh đẹp như tranh vẽ, xuất hiện một đội thương lữ đường xa dừng chân trú lại. Đội thương lữ này sau khi tiến vào thành Hàng Châu liền hóa thân biến đổi trở thành một phú hào ở địa phương.

Có điều, cho dù nhiều người Hàng Châu có tò mò với đôi vợ chồng hào thương kia thế nào, cũng không thể nào nhìn được diện mạo thực của bọn họ .

Trong cảnh loạn thế đó, phong vũ biến ảo vô thường, mười mấy năm sau, Vũ Văn Ung nước Chu đã khuất núi, con hắn sau khi thượng vị lại trở thành một hôn quân hoang đường có thể sánh ngang với Tề quốc. Vị Chu chủ này đã lập ra sáu hoàng hậu, mà yêu thích nhất chính là cưỡng đoạt thê tử của đại thần.

https://thuviensach.vn

Lại qua mấy năm, Tùy Văn Đế Dương Kiên thống nhất nam bắc, khoác hoàng bào, theo lệ tân hoàng cầu xin thịnh trị, từ đó thiên hạ cũng được sống trong thái bình thịnh vượng. Mà lúc này, tại thành Hàng Châu, một đôi phu thê ẩn cư với đời dưới thời đại loạn, sau khi thiên hạ đại hưng rốt cuộc cũng lộ ra diện mạo thật của mình. Đến đây, người đời mới biết, Lan Lăng Quận Vương bách chiến bách thắng của nước Tề ngày xưa cùng với tuyệt đại mỹ nhân Trương Khởi, những năm tháng qua đã đến ẩn cư ở Hàng Châu.

(Hoàn chính văn)

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành

www.dtv-ebook.com

Chương 244: Ngoại Truyện 1: Gặp Lại Trong Thành Hàng Châu

Xuân tới xuân đi lại một năm.

Trong nháy mắt, công nguyên năm 582 đã đến.

Hôm nay, thiên hạ đã là họ Tùy rồi, Tề cũng được, Chu cũng được, đều đã thành lịch sử. Đại thần phụ chính đã chiếm thiên hạ nước Chu, chiếm cứ bốn phần năm quốc thổ của Trung Nguyên mênh mông. Mà toàn bộ thiên hạ, chỉ có nước Trần an phận ở một góc.

Giữa buổi trưa, trong quán rượu người đến người đi, hết sức náo nhiệt ồn ào náo động. Đang lúc ấy, một chiếc xe ngựa chậm rãi chạy tới, không bao lâu, xe ngựa kia dừng lại, mấy hán tử ăn mặc kiểu hộ vệ, vây quanh một người tuổi trẻ đi vào.

Người tuổi trẻ này ngoài hai bên tóc mai có mấy sợi hoa râm, thì diện mạo hắn thật tuấn nhã lịch sự, màu da trắng noãn, nghiễm nhiên là một quý công tử như ngọc. Quý công tử có hoa râm bên tóc mai vừa như ba bốn mươi tuổi, lại như chỉ có 20-30 tuổi, khiến người khác không nhìn ra tuổi thật của hắn.

Người nọ mặc một bộ áo xanh đơn giản, nhưng theo từng bước đi vào quán rượu của hắn mọi người đều dần ngừng ồn ào.

Người nọ lại như đã quen bị mọi người nhìn chăm chú, khuôn mặt tuấn tú mặc dù nở nụ cười, nhưng ánh mắt kia, lại mơ hồ lộ ra ưu thương và tang thương.

https://thuviensach.vn

Thấy quý công tử này đi tới, tiểu nhị vội vàng nghênh đón, khom người rồi lại ân cần hỏi hắn: "Lang quân muốn gọi cái gì?"

Ánh mắt quý công tử nhàn nhạt thoáng nhìn, lấy thân phận của hắn, tự nhiên sẽ không để ý tới câu hỏi của tiểu nhị, mà đi thẳng tới một cái bàn gần cửa sổ, phía sau hắn, một hộ vệ trung niên hơi mập lên tiếng: "Bưng tất cả rượu và thức ăn ngon nhất của các ngươi lên."

"Được rồi —— dâng rượu và món ăn ngon nhất!"

Theo tiếng hét của tiểu nhị, quán rượu liền trở nên náo nhiệt lần nữa. Lúc đang đợi rượu và thức ăn, quý công tử vẫn luôn nhìn người tới người đi bên ngoài, vẻ mặt lạnh nhạt.

Thấy lang quân mình nhìn dòng người qua lại bên ngoài, một hộ vệ tiến lên trước, nhỏ giọng nói ra: "Lang quân, có muốn đến Trường An xem chút không?"

Hộ vệ vừa dứt tiếng, quý công tử liền nhàn nhạt liếc hắn một cái, lại cười nói: "Hả? Đến Trường An làm gì?"

Hộ vệ kia không biết trả lời như thế nào. Quý công tử cũng không buộc hắn. Hắn quay đầu tiếp tục nhìn bên ngoài, nhàn nhạt nói ra: "Ta là người Trần, Dương Kiên có tài hơn nữa, ta cũng không thể góp sức cho ông ta diệt quốc gia của ta."

Hộ vệ kia ngẩn ra, thiếu chút nữa bật thốt lên: lúc trước không phải ngài cũng góp sức cho nước Tề à?

Lúc này, quý công tử lại cười khổ nói: "Lúc trước là lúc trước, hôm nay là hôm nay." Hắn ngẩng đầu lên, quyến luyến nhìn người ta lui tới trên đường phố, hạ thấp thanh âm chút, zD*Đ+L=Q*Đz "Ngươi xem. Thiên hạ ngày nay, có phải chỉ có nước Trần mới yên vui tốt đẹp? So sánh với những thứ này, khát vọng và dã tâm của cá nhân ta, đã sớm không đáng nhắc tới."

https://thuviensach.vn

Đang nói đến đây, tiếng thét trong trẻo của tiểu nhị vang lên: "Khách quan, rượu của người đến rồi!"

Quý công tử ngừng suy nghĩ, chờ tiểu nhị bày xong cốc và thức ăn hắn mới cầm một bình rượu lên, từ từ rót vào chung. Sau đó, hắn giơ chung rượu lên chậm rãi uống một hớp.

Rũ mắt xuống, quý công tử nhìn rượu dao động trong chung, thì thào nói ra: "Chớp mắt một cái đã 17 năm rồi, A Khởi, hài nhi của nàng, chắc đã lớn rồi?"

Quý công tử này chính là Tiêu Mạc đã rút lui năm xưa. Từ sau khi rời đi Nghiệp thành, hắn dùng gần mười năm thời gian, lúc đi quanh lúc ẩn cư, cuối cùng vẫn trở lại cố hương của hắn —— Kiến Khang.

Mười mấy năm, đặt ở thái bình thịnh thế, cũng chỉ là một người thanh niên đi về phía trung niên. Nhưng ở loạn thế này, cũng đã là thương hải thay đổi tang điền.

Sau khi Tiêu Mạc trở lại Kiến Khang, hoàng đế nước Trần đã đổi mấy người rồi, bạn cũ mà hắn quen đều chết chết ẩn ẩn, dù là con cháu Vương Tạ cũng hầu hết không thấy bóng dáng.

Trên đời này, việc hết cách nhất không phải là người chưa già giang sơn đã đổi sao?

Lần này, là Tiêu Mạc nghe được lời đồn Lan Lăng Vương và Trương thị A Khởi xuất hiện tại Kiến Khang Hàng Châu xong mới cố ý chạy tới. Thật ra thì hắn cũng không biết, hắn chạy tới như vậy có ích lợi gì? Có lẽ, chỉ muốn xa xa gặp một lần. Dù cho không thể gặp lại, không thể nhìn nhau cười, dù cách xa xa liếc nhìn, cũng tốt , tốt. . . . . .

Mấy hộ vệ đứng ở sau lưng hắn, nhìn trên mặt lang quân mình toát ra vẻ tiu nghỉu như mất, không khỏi nhìn thoáng qua nhau.

https://thuviensach.vn

Lang quân của họ vào đêm Lan Lăng Vương và Trương thị A Khởi thành thân đã uống say một trận, sau khi tỉnh lại làm như nằm mơ thấy chuyện đáng sợ gì khiến hắn không tiếp thu nổi nên cả người đều thay đổi.

Tiêu Mạc cứ uống rượu một chung lại một chung như muốn chuốc say mình. Từ ngày Trương Khởi thành thân hắn đã luôn thích uống rượu, nhiều năm qua chúng hộ vệ đều quen. Thật may là tửu lượng của hắn rất tốt, không hề dễ say.

Khi Tiêu Mạc liên túc rót rượu cho mình thì trong lúc bất chợt, giữa ngã tư đường xuất hiện một hồi tiếng ồn ào.

Tiếng ồn ào quá mức vang, khiến Tiêu Mạc để xuống chung rượu, mỉm cười hỏi: "Đi xem đã xảy ra chuyện gì?"

"Vâng" một hộ vệ đáp một tiếng, cất bước đi xuống. Hắn vừa động thân, liền thấy người đi đường chật chội phía trước đang phân ra để một đoàn người đi tới.

Đoàn người đi tới này, dẫn đầu là một thiếu niên diện mạo thông thường. Ở sau lưng thiếu niên có hai hán tử cường tráng cỡ bốn mươi năm mươi tuổi.

Thấy hai hán tử này, cặp mắt của Tiêu Mạc đang lười biếng thưởng thức rượu liền sáng lên. Tay nắm chung rượu không khỏi run rẩy.

Đồng thời, một hộ vệ phía sau hắn đã khẽ thốt lên: "Lang quân, hai người kia là thân vệ của Cao Trường Cung!" Đảo mắt người hầu kia không khỏi thở dài nói: "Bọn họ cũng già rồi."

Ở trong tiếng cảm thán của hộ vệ, tay Tiêu Mạc nắm chung rượu siết lại, một hồi lâu, hắn mới khàn giọng nói: "Đứa nhỏ này, là con trai của họ." Âm thanh hắn có chút rung động, làm như vui mừng, làm như buồn bã nhìn thiếu niên kia, lại lẩm bẩm nói: "Nó là con của bọn họ."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc chăm chú nhìn thiếu niên kia, ánh mắt mất mác lại vui mừng, vui mừng lại phức tạp.

Nghe được lời nói của lang quân mình, người hầu kia ngẩn ra, không khỏi bác bỏ: "Không thể nào! Trương thị A Khởi và Cao Trường Cung đều là rồng phượng trong loài người, thiếu niên này lại có diện mạo rất phổ thông."

Không tệ, mặc dù thiếu niên này phong thái bình thường, đi lại nhìn quanh lại có ánh sáng khiến người ta hoa mắt, nhưng diện mạo của y thật đúng là bình thường.

Tiêu Mạc ngẩng đầu lên, yên lặng quan sát thiếu niên kia một hồi, hắn chậm rãi nói: "Đây không phải là diện mạo thật của nó! Nó đã dịch dung! Người đời đồn đãi Lan Lăng Vương có nhi tử, phong thái hơn hẳn cả cha? Loại thuật dịch dung này rất thần kỳ!"

Lúc này, Tiêu Mạc đã khôi phục vẻ ưu nhã thong dong lúc trước, giơ giơ chung rượu rồi nói: "A Vũ, ngươi đến đó, nói là bạn cũ của Lan Lăng, muốn gặp mặt y."

Khi Tiêu Mạc nhìn chằm chằm thiếu niên thì thiếu niên đang chậm rãi đi tới, cũng là mặt sầu khổ.

Chỉ nghe y vừa đi vừa nói: "Thành thúc không hiểu, ta đi ra ngoài hai năm cũng không dám trở về nhà, vì sao chứ? Là vì sợ hãi quá đáng. Mẫu thân đại nhân nghe nói chuyện này, quả quyết sẽ đau lòng rơi lệ." Nói đến bốn chữ "đau lòng rơi lệ", trong mắt thiếu niên lộ ra một vẻ do dự không nhịn được, nhưng chỉ chớp mắt, y liền đè xuống tất cả cảm xúc, tiếp tục nói: "Mẫu thân đại nhân đau lòng xong sẽ cảnh cáo phụ thân, khiến ngài không được trách ta, đợi đến khi bọn họ không nhịn được tự mình đến nghênh đón ta trở về nhà thì ta có thể miễn bị đánh."

https://thuviensach.vn

Nói đến bị đánh, thiếu niên buồn buồn không vui, hắn thì thào nói ra: "Thật ra bị họ đánh một trận không sao cả, mà ta đã là đại nhân mười bảy mười tám tuổi, thật có nhiều việc rất sợ mất mặt."

Nói tới chỗ này, y kìm lòng không được sờ sờ cái mông, đỏ mặt nói: "Khác thì cũng thôi đi, mà mẫu thân đánh ta lại thích nhất cởi quần của ta xuống, như vậy thật không tốt, Thành thúc người nói đúng không?"

Nghe nói như thế, Thành Sử không khỏi cười ha hả, ông ấy xoa đầu y, "Thói quen này của vương phi rất không tốt."

Thiếu niên hiển nhiên hơi khẩn trương, y lại tự nhủ: "Nếu ta không cho mẫu thân đánh, không chừng người lại muốn khóc thật lâu. . . . . Với lại, lần này ta rời khỏi mẫu thân, cũng hơi lâu chút, để người bớt giận cũng phải."

Thành Sử càng không ngừng gật đầu, "Nói rất đúng, lần này đi ra ngoài quá lâu, cũng hai năm rồi. Nên đánh!"

Thiếu niên hừ ông một cái, cho ông một cái liếc mắt, tay lại bất tri bất giác che mông. Về phần bước chân, càng thêm kiên định đi về phía trước, kiên định quyết định qua cửa nhà mà không vào. . . . . .

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 245: Ngoại Truyện 2: Người Phải Có Đôi

Khi A Vũ sải bước tiến lên thì thiếu niên kia bước nhanh như gió vượt qua đám người, đảo mắt liền tới cạnh A Vũ.

A Vũ tiến lên, đang muốn hành lễ thì thiếu niên đột nhiên quay đầu, yên lặng nhìn chằm chằm hắn.

Nhìn sang xong, thiếu niên nghịch ngợm trừng mắt, đột nhiên nói: "Lang quân nhà ngươi tên Tiêu Mạc? Ngươi là người bên cạnh y, tên gọi A Vũ. A Vũ, ta đoán đúng hay không?"

Không thể không nói, thiếu niên này, quá đột ngột quá trực tiếp, A Vũ cũng không thể nào tin được. Đối diện A Vũ há to miệng, thiếu niên mím mím môi, nhàn nhạt nói ra: "Chủ nhân nhà ngươi tới Hàng Châu cũng hơn nửa tháng, ta biết rõ y cũng không kỳ quái."

Cũng không kỳ quái? Làm sao không kỳ quái? A Vũ nhìn thiếu niên giống như biết rõ mọi chuyện trong lòng bàn tay trước mắt, đôi mắt trừng to như trâu.

Thiếu niên lại tựa như không có hứng thú nói chuyện nhiều với hắn ta, y chắp tay xong, chậm rãi nói: "Cao phủ ở đường bên trái, đi về phía trước 200 bước rồi quẹo trái 50 bước là tới. Nam tử hán đại trượng phu sống ở thế gian, nào có nhiều chuyện muốn làm mà không dám làm như vậy? A Vũ, theo ta thấy, Tiêu Lang nhà ngươi hoàn toàn có thể thoải mái tới cửa bái phỏng, có thể gặp được người quen, phụ mẫu ta chắc chắn chỉ thấy vui mừng thôi."

https://thuviensach.vn

Nói tới đây, thiếu niên trực tiếp lướt qua A Vũ, đi ra mấy bước xong, y dừng bước quay đầu lại nói: "Đúng rồi, Tô đại nhân cai quản luật pháp nước Tùy, cũng mang theo hai người bạn tốt tới Kiến Khang, ước chừng ngày mai sẽ tới Hàng Châu, không biết Tiêu đại nhân có hứng thú gặp hay không?"

Thoải mái mời Tiêu Mạc xong, thiếu niên huýt sáo, tiếp tục đi đến phía trước.

Đi như thế một khắc đồng hồ, thiếu niên dừng bước lại, nhìn sang một cái góc nhỏ sau lưng, làm bộ lau lau khóe mắt, vô cùng bi thương nói: "Có câu nói một người không thể sinh con nên người là phải thành đôi, nhạn cũng vậy, thôi thôi. Ông trời sinh ra ta. Đó là biết lòng ta lo thiên hạ, muốn cho ta phổ độ cứu thế."

Nghe đến đó, Thành Sử mở trừng hai mắt, không nhịn được thầm nói: "Rõ ràng là Quận Vương cùng vương phi sanh người, liên quan gì tới ông trời?"

Bị ông ta quấy rối hứng thú, thiếu niên quay đầu lại trừng mắt. Nhưng chỉ chớp mắt, y lại nhìn phía con hẻm, ngẩng đầu lên, dùng âm thanh than thở ưu thương nói: "Thành thúc. Ngươi kêu tiểu cô tử đó tới đây."

Thiếu niên chỉ một thiếu nữ ngây ngô đứng ở trong góc cách đó không xa, si ngốc nhìn Tiêu Mạc đang mua say trong quán rượu.

Cô gái kia chỉ mười bảy mười tám tuổi, trong diện mạo xinh đẹp tuyệt trần, lộ ra mấy phần anh khí, ở đất phương nam này lại mang giày của phương bắc. Hai chân thon thẳng, bên hông còn giấu đoản kiếm, có thể nhìn ra, thiếu nữ này không phải hạng người yếu đuối. Nhưng mặt mày nàng nhăn nhíu, trong ánh mắt nhìn về phía Tiêu Mạc vừa si khổ, vừa thâm tình, giống như xa xa nhìn vậy cũng đủ rồi.

https://thuviensach.vn

Đối vớ thiếu nữxuất hiện trong thành Hàng Châu nửa tháng nay giống như Tiêu Mạc, Thành Sử cũng biết được. Ông gật đầu một cái, sải bước đi về phía thiếu nữ kia.

Không bao lâu, cô gái kia liền đi tới.

Tiêu Mạc ngồi trong quán rượu, đang ngơ ngác nhìn A Vũ trần thuật, lắng lắng nghe nghe, thấy gương mặt quen thuộc của thiếu nữ kia, cùng với thiếu niên đang nói nhỏ với nàng, hắn nhíu mày lại, nhỏ giọng nói: "Cậu ta đang làm gì?"

Đảo mắt. Tiêu Mạc cười khổ nói: "Cậu ta biết rõ về ta như vậy nhưng ta không biết gì về cậu ta thì thật không hay chút nào. A Thức, ngươi đi thu thập tin tức về vị lang quân Cao gia đó đi."

"Vâng"

A Thức vừa đi, Tiêu Mạc khó khăn quay đầu, liền thấy thiếu nữ lúc nãy nhìn mình vừa nghe thiếu niên nói xong, liền cắn cắn môi, sau đó cất bước đi về phía hắn.

Tên tiểu tử đó muốn làm gì chứ.

Tiêu Mạc rất là cảnh giác, hắn chau mày, nuốt mạnh một ngụm rượu.

Không bao lâu, thiếu nữ bước vào quán rượu. Khách trong quán rượu cũng có trên trăm, lui tới không dứt, nhưng trong mắt nàng cũng chỉ có một người.

Si ngốc nhìn Tiêu Mạc, thiếu nữ cắn môi, lấy dũng khí đi tới trước bàn của Tiêu Mạc.

Cúi đầu nhìn Tiêu Mạc, không đợi hắn mở miệng, thiếu nữ đã đỏ mặt lớn tiếng nói: "Tiêu Lang, ta tới tìm chàng." Bây giờ là buổi trưa, đông thực

https://thuviensach.vn

khách lui tới, là lúc quán rượu náo hiệt nhất. Dù xung quanh huyên náo, nhưng âm thanh không nhỏ của thiếu nữ đã đè ép hết tiếng động khác.

Lúc Tiêu Mạc thầm kêu không tốt thì thiếu nữ mắc cỡ đỏ mặt, không để ý ánh mắt bốn phía đưa tới, lớn tiếng nói với Tiêu Mạc: "Tiêu Lang, A Âm thích chàng. Ba năm, A Âm yêu chàng ba năm, đi theo chàng ba năm! Trong ba năm này, A Âm từ Kinh châu theo đến Kiến Khang, lại từ Kiến Khang tới Hàng Châu."

Dùng một loại giọng nói thanh thanh thúy thúy, sáng sủa nói tới đây, vành mắt của thiếu nữ A Âm đột nhiên đỏ lên, giọng nói đột nhiên yếu đi. Nàng cúi đầu, nghẹn ngào nói: "Tiêu Lang, đừng không để ý tới ta. A Âm không biết cái gì là vì sắc mà yêu, cũng không biết cái gì là vì yêu mà bi. A Âm chỉ biết không thấy được Tiêu Lang, cả đời này chỉ còn có đau khổ! Trong ngàn ngàn vạn vạn người, Tiêu Lang cũng chỉ có một mà thôi! Dù ngày mai A Âm sẽ chết, dù cả đời A Âm nhất định cô đơn, A Âm cũng cảm thấy, chỉ có niềm vui ở bên Tiêu Lang mới tính là niềm vui thật sự."

Nói tới chỗ này, một giọt lại một giọt nước mắt tròn xoe, dưới ánh mặt trời tỏa ra ánh sáng bảy màu, chậm rãi tung tóe trên bàn trà . . .

Đây là nước Trần, đây là Hàng Châu.

Trăm ngàn năm tới nay, nam nhân luôn có nhiều tài tử giai nhân, văn sĩ mặc khách, bọn họ đa sầu đa cảm, bọn họ băn khoăn ngàn vạn.

Trăm ngàn năm qua, nơi này không thiếu nam nữ si tình, lại chưa có ai dám ở trước mặt mọi người đưa ra cả một trái tim cuồng dại của mình ra trước nam nhân mình yêu giống thiếu nữ này.

Giọng mang u oán, tình cảm động trời.

Bất tri bất giác, thực khách bốn phía đã có người đỏ vành mắt.

https://thuviensach.vn

Bất tri bất giác, đã có không ít người cầu xin nhìn Tiêu Mạc, xin hắn cho thiếu nữ si tình đáng thương này một chút đáp lại.

Nếu nói là Giang Nam nhiều nhà thơ, thì con cháu thế gia như Tiêu Mạc cũng ở trong số đó.

Hắn chưa bao giờ nghĩ đến, có một ngày, sẽ có một người trước mặt hắn, trước mặt mọi người, thẳng thắn, khờ dại biểu đạt lòng của mình.

. . . . . Thật sự khờ dại!

Bỗng dưng, Tiêu Mạc cảm thấy quặn đau!

Hắn chậm rãi ngẩng đầu lên.

Không chớp mắt nhìn chòng chọc A Âm một hồi, môi Tiêu Mạc giật giật, lại giật giật, nhưng không phát ra âm thanh.

Qua một hồi lâu, hắn mới khàn giọng nói: "Đừng đứng ở đó, tới đây rót rượu cho ta."

Hắn muốn nàng đến gần! Hắn rốt cuộc không cự nàng ở ngoài ngàn dặm nữa!

A Âm không dám tin ngẩng đầu lên, hai mắt nàng ửng đỏ ngây ngốc nhìn Tiêu Mạc, tin chắc mình không phải là nhầm xong, nàng vui mừng, run rẩy lên tiếng: "Được."

Nàng cúi chào hắn, đôi mắt đo đỏ, hạnh phúc nhìn hắn, ngây ngốc lên tiếng: "Được."

Nàng muốn cười, nhưng cười lên lại rơi từng giọt nước mắt, chỉ sợ Tiêu Mạc ghét bỏ, A Âm vội vàng lấy khăn tay ra lung tung lau một, rồi mới cẩn thận đi tới bên cạnh Tiêu Mạc.

https://thuviensach.vn

Chỉ đứng bên cạnh hắn, A Âm liền nở nụ cười, nụ cười này, tựa như mây tan trăng sáng, sáng mờ mới nở, mỹ lệ động lòng người, thực là khó tả.

Nhìn cặp đôi người ngồi người đứng kia, Thành Sử không nhịn được thở dài nói: "Nhờ Tiểu Lang quân có tài ăn nói, mới thành toàn một cặp đôi đẹp."

Thiếu niên nghe vậy cười hả hê, y đang muốn nói gì, lại nghe được một hồi tiếng bước chân dồn dập truyền đến, quay đầu nhìn lại, là hai hộ vệ Cao phủ vội vàng chạy đến.

Hai hộ vệ sải bước vọt tới trước mặt thiếu niên, chắp tay chào y xong, thở hổn hển nói: "Tiểu Lang quân, phu nhân đã tới, ngài ấy rất tức giận, còn bảo chúng tỳ nữ nâng đá dạy con tới."

Đá dạy con này do Trương Khởi chế, thật ra chỉ là mài một khối đá thành lồi lõm như tổ ong, để cho người quỳ trên đó đau đớn khó nhịn, dù là tiểu tử kia có võ nghệ cao cường cũng giống như vậy.

Hộ vệ vừa dứt tiếng, nụ cười dương dương tự đắc của thiếu niên cứng đờ.

Nhìn thấy y vội vàng lui về phía sau, một hộ vệ khác lại nói: "Lang chủ cũng ra lệnh. Ngài nói, nếu như tiểu lang quân biết mình sai lầm, đàng hoàng trở về phủ thì thôi, nếu không, liền phong tỏa cửa thành, bảo tiểu lang quân có chạy đằng trời."

Nghe thế thì thiếu niên đã cà lăm hỏi "Êm đẹp, hai người bọn họ tức giận vậy làm gì?" Y bi phẫn không hiểu, "Ta chính là con trai ruột của họ, còn là duy nhất! Lần này trở lại nước Tề, ta còn lập bia trước mộ phụ thân. Chỉ bài văn bi thương đó, ta đã mời bốn vị danh gia, tốn mấy trăm lượng hoàng kim, tốn thời gian nửa năm mới hoàn thành. Các ngươi có biết hay không, ngày gắn tấm bia đá trước mộ, dân chúng nước Tề khóc rất thê thảm, tình cảnh mấy vạn người cùng kêu lên khóc thảm thiết, chính là ông trời thấy

https://thuviensach.vn

cũng muốn rơi lệ. Các ngươi từng gặp nhi tử hiếu thuận như ta sao? Từng gặp sao? Chưa phải không?"

Lời vừa nói ra, tận mấy đôi mắt cũng hết cách lại buồn bực nhìn về phía thiếu niên, Thành Sử tiến lên một bước, cẩn thận nhắc nhở: "Tiểu lang quân, chẳng lẽ hành động của ngươi ở nước Chu, đã truyền tới Hàng Châu rồi. . ."

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Ngoại Truyện 3: Nhi Tử Của Họ

Thiếu niên bi phẫn một trận, thở dài thở ngắn một trận, lại nhìn đám người Thành Sử một lát, suy nghĩ vô luận như thế nào, cũng không thể để mẫu thân đánh vào mông y trước mặt nhiều người thế, thật mất thể diện lắm. Vì vậy, chuyện bỏ nhà ra đi này, không thể làm gì khác hơn là ngừng ở đây.

Không nói đến thiếu niên hết cách chỉ đành phải đi về nhà, bên phía Tiêu Mạc, nhìn A Âm mắc cỡ đỏ mặt, mặt mày lộ ra vui mừng vô biên bên cạnh, nhếch nhếch khóe môi, hắn đứng lên, nhỏ giọng nói ra: "Chúng ta trở về thôi."

"Hở? Được, được."

Đoàn người Tiêu Mạc trở lại nhà trọ đã ở hơn mười ngày chưa tới một canh giờ, thì A Thức phụng mệnh đi hỏi thăm tin tức đã về.

Hắn đi đến trước mặt Tiêu Mạc, nhỏ giọng nói: "Lang chủ, đã nghe được chuyện về tiểu lang quân Cao gia."

"Hả?" Tiêu Mạc khẽ mỉm cười, "Dứt lời." Trong những hộ vệ của hắn, A Thức nổi danh vì trí nhớ xuất chúng, khôn khéo và giỏi thu thập phân tích tài liệu, ban đầu ở Thượng Thư Phủ tại Nghiệp thành thì chính hắn phụ trách lấy tình báo.

Được Tiêu Mạc cho phép, A Thức hắng giọng một cái, đứng thẳng lưng, vẻ mặt đoan chánh, nói: "Tiểu lang quân Cao gia, họ Cao, nhủ danh A Ngai, sinh vào mùng ba tháng sáu năm 565. A ngai rất đẹp, cử chỉ tao nhã,

https://thuviensach.vn

khí độ còn thắng con cháu Vương Tạ ngày xưa." Nghe đến đó, Tiêu Mạc nhíu mày lại, âm thầm suy nghĩ: cử chỉ tao nhã? Khí độ hơn người? Lúc nãy thấy A Ngai trên đường phố lại giống một thiếu niên hư hỏng, chỗ nào có phong cách con cháu nhà quan?

Khi hắn hết sức nghi hoặc, A Thức còn có tiếp tục nói, "Thuở nhỏ đã thông tuệ hơn người, bốn tuổi học cờ, không ngoài một năm, liền thắng mẫu thân, tám tuổi bái ẩn sĩ Viên Tử Văn sống ở phía nam làm thầy, chín tuổi thì nghiên cứu ra thuốc dịch dung, sau khi sử dụng, có thể lẫn lộn nam nữ, điên đảo đẹp xấu. Viên Tử Văn từng nói, người này sinh ra đã thông tuệ, vô cùng hiểu thiên văn học, có thể thành tổ tiên đời sau."

Đọc tới đây, A Thức nhìn thấy lang quân mình vẫn nghe nghiêm túc, liền tiếp tục nói: "Hai năm trước, A Ngai đêm xem thiên tượng, dự liệu Bắc Chu Vũ Văn Ung bình định nước Tề xong, sẽ muốn đánh Đột Quyết phía bắc, đáng tiếc trời không cho hắn ta, chắc chắn sẽ không thành mà bệnh chết!"

Nghe đến đó, Tiêu Mạc đứng bật lên, hắn giật mình nhìn A Thức, quả thật không dám tin, thế gian này còn có người như vậy? Nhìn hiện tượng thiên văn, liền rõ chuyện trong thế gian như lòng bàn tay? Vũ Văn Ung còn chưa xuất chinh, một thiếu niên mười lăm tuổi, ngay cả sự tử vong của hắn ta cũng đoán được?

Thật đáng sợ!

Lúc này A Thức đã nói tiếp, "Vì vậy, A Ngai mang theo mấy trăm thân vệ thuộc hạ của Cao Trường Cung, đi xa biên quan, mấy trăm người thừa dịp Đột Quyết gặp phải cường địch, trong lòng hoảng sợ, tấn công cướp bóc các bộ lạc, cũng cường đoạt mấy ngàn con tuấn mã. Trước khi tin Vũ Văn Ung bệnh chết truyền ra, lại công thành lui thân. Hôm nay, A Ngai đã mở một nông trường to tại nơi bí ẩn ở nước Tề, nuôi nhốt ngựa hoang, nuôi trồng con giống, quy mô của nó rất to lớn, tươi tốt có thể thành một nước."

https://thuviensach.vn

Tiêu Mạc hít vào một hơi.

A Thức vẫn nói, "Ở Tấn Dương thì A Ngai ngày xem địa lý, đêm nhìn thiên tượng, kêu là phụ thân Cao Trường Cung vốn đã sớm chết đi, lại bị người khác nghịch cải thiên cơ, đáng tiếc thủ đoạn cũng không phải cao minh, dễ sinh hậu hoạn. Vì vậy, y rải lời đồn ở Tấn Dương Nghiệp thành, nói là ngày đó không phải Cao Trường Cung đột nhiên bỏ chạy, mà là bị Tề hậu chủ Cao Vĩ dùng rượu độc tru diệt, cũng tốn món tiền khổng lồ, xây lại mộ bia cho phụ thân. Nghe nói ngày lập bia, mấy vạn người Tề đồng thời khóc thảm thiết, trời đất mất màu."

Kể lại tới đây, A Thức nhìn về phía Tiêu Mạc, cười nói: "Lang chủ không biết, tiểu lang quân Cao gia này thực là người to gan lớn mật, y nói khí số của mình đã hết, dùng tên họ Cao thị trốn vào thế gian dễ dàng chuốc họa, nên ở phía bắc đã đổi tên thành Viên Thiên Cương."

"Viên Thiên Cương? Viên Thiên Cương?" Tiêu Mạc đọc liền mấy lần, cũng không biết tên này có ý gì, hắn ngẩng đầu hỏi "Tên này?"

A Thức lắc đầu, "Tiểu lang quân Cao gia làm chuyện khó lường, không người hiểu."

"Oh." Tiêu Mạc gật đầu một cái. Lúc này, đầu vai hắn ấm áp, do A Âm nghe không thú vị, bất tri bất giác đã tựa vào hắn ngủ thiếp đi.

Tiêu Mạc quay đầu lại, hắn kinh ngạc nhìn gương mặt xinh đẹp sau khi ngủ của A Âm, nghĩ tới những lời nàng nói lúc ở quán rượu.

Kể từ một lần kia nằm mơ thấy kiếp trước, biết được nghiệt duyên giữa hắn và Trương Khởi xong, hắn liền tự trục xuất, những năm này trong mưa trong gió, cảm thấy trái tim đã như sắt.

Thở dài một tiếng, Tiêu Mạc nhẹ nhàng nghiêng người sang, sau đó khom người bế A Âm, đặt nàng ở trên giường.

https://thuviensach.vn

Đặt A Âm xong, Tiêu Mạc nhìn mặt mũi ngủ say của nàng, từ từ lắc đầu một cái.

Hiện tại A Khởi của hắn sống rất khá, Cao Trường Cung coi nàng như trân bảo, concủa bọn họ lại thông tuệ tuyệt đỉnh, nghĩ đến nàng lúc này đã vui vẻ không sầu.

Có lẽ, hắn nên buông tay, hắn sẽ buộc mình buông tay. Có lẽ, khi hắn mang theo A Âm xuất hiện tại trước mặt bọn họ, bọn họ cũng sẽ vui mừng chứ?

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Ngoại Tryện 4: Bạn Cũ Và Nhi Tử

Nhìn dần dần xuất hiện tại trong tầm mắt Hàng Châu, một chi đội ngũ ăn mặc như thương lữ, dần dần từ ồn ào náo động chuyển thành an tĩnh, đặc biệt là người trung niên giục ngựa chạy băng băng ở phía trước.

Người trung niên này mặc dù ba mươi hơn rồi, lại có diện mạo tuấn nhã, lộ ra sự uy nghiêm của người có quyền, nhưng mà lúc này, đôi lông mày ngọn núi bởi vì thường suy nghĩ sâu xa, mà hơi nhíu lại, đang mơ hồ lộ ra vẻ khẩn trương, thẩn thờ không nói ra được.

Lúc này, một chiếc xe ngựa đến gần, tiếp, âm thanh hết sức phấn của một thiếu phụ truyền đến, "Tô đại ca, đó chính là Hàng Châu sao? Hì hì, vài chục năm không gặp A Khởi rồi, nếu muội ấy thấy ta, chắc chắn rất vui mừng." Phụ nhân này niên kỷ cũng không nhỏ, nhưng giọng nói và vẻ mặt đều lộ ra vẻ ngây thơ xán lạn, giống như các quốc gia lật nghiêng, sự tranh đấu gay gắt trong gia đình, đều không liên quan với nàng ấy. Nàng ấy chỉ thuận thuận lợi lợi, vui vui vẻ vẻ sống qua mấy chục năm thôi.

Nghe được câu hỏi của thiếu phụ, Tô đại ca ho khan một tiếng, y khàn khàn nói: "Đúng vậy, đó chính là Hàng Châu." Âm thanh của y vừa ngừng, một kỵ sĩ đã giục ngựa tiến lên, ra lệnh cho thiếu phụ: "A Lục, nhỏ giọng tí." Hắn hạ thấp giọng, cảnh cáo: "Không phải nàng không biết, Tùy và Trần là nước đối địch, nếu để Tùy thần biết Tô đại ca đến Hàng Châu, nói không chừng sẽ dùng thủ đoạn gì."

Người trung niên đang nói chuyện, có mày rậm mắt sâu của người phía bắc Trường Thành, mặt mày sắc sảo lộ ra vẻ diễm lệ hiếm thấy, là một mỹ

https://thuviensach.vn

nam tử. Dù nhan sắc của người trung niên này hơn thiếu phụ A Lục không biết bao nhiêu, nhưng vẻ cưng chiều và yêu thích trên mặt hắn lúc đối diện A Lục, đó là bất kỳ người sáng suốt nào cũng có thể nhìn ra ngay.

Nhìn một đôi ân ái bên cạnh mình xong, Tô Uy dời mắt đi. Y nhìn tường thành Hàng Châu cao lớn, khổ sở nói: "Đến Hàng Châu rồi, các ngươi đi bái phỏng bọn họ đi, ta, ta không đi." Y khàn khàn nói: "Biết nàng ấy sống tốt, là đủ rồi."

Tuy nói như thế, nhưng trong giọng nói của y ít nhiều lộ ra sự không cam lòng.

Khi Cao Trạm nước Tề tuyên bố muốn thoái vị thì người hiểu rõ tính tình của Tề hậu chủ Cao Vĩ như y đã có một mong muốn. Mà mong muốn đó đối với Trương Khởi rất tàn nhẫn rất ích kỷ, đó chính là, y đã từng cho rằng, theo tính tình cố chấp ngu trung của Cao Trường Cung. Nhất định sẽ chết trong tay quân chủ nước Tề. Y từng ảo tưởng, nếu như hắn ta đã chết, chỉ cần hắn ta chết. . . .

Nhưng y không ngờ, Cao Trường Cung yêu gia quốc của mình gần như khăng khăng một mực lại không chọn lựa ở bên nước Tề mà lại bỏ đi nơi khác.

Hắn rời đi, mang theo A Khởi rời đi hơn mười năm. Hơn mười năm qua, không người nào biết tin tức của bọn họ, thậm chí không người nào biết bọn họ là chết hay sống. Nếu không phải lần này con của bọn họ lộ thông tin ở Tùy, nếu không nhờ theo dõi con của họ tiến tới phát hiện họ ở Hàng Châu thì y vẫn đang tìm kiếm.

Nhưng tìm được thì phải làm thế nào đây? Chuyện cũ trước kia, chỉ là một giấc mộng không thành. Ngàn dặm xa xôi chạy tới, chỉ là muốn liếc mắt nhìn, liếc mắt nhìn thôi.

https://thuviensach.vn

Có lẽ đây cũng là ý trời, ý trời thường không toàn vẹn, bất cứ ai trên thế gian cũng khó được hạnh phúc chân chính, chỉ có khư khư giữ cái cũ, mới là lẽ thường.

A Lục không hề cảm nhận được sự thẫn thờ của Tô Uy, nàng ấy đang thật vui mừng nhìn mọi nơi, cười ngây ngô một lúc rồi nàng ấy nhìn về phía mấy chiếc xe ngựa không ngừng truyền tới tiếng cười đùa của thiếu niên thiếu nữ ở đằng sau một cái. Đột nhiên cười nói với trượng phu: "A Trắc, nghe nói A Khởi chỉ sinh một nhi tử? Hì hì, điểm này muội ấy kém ta nhiều."

Lần này, A Lục vừa dứt lời, trượng phu của nàng ấy - Hạ Chi Trắc liền cười khổ nói: "Nàng không biết, nhi tử của họ thật không đơn giản."

A Lục nghe đến đó liền không vui mừng, nàng ấy xẹp miệng phản bác: "Con của chúng ta cũng không đơn giản. . . ." Lời còn chưa nói hết, đột nhiên nghe được con đường phía trước, truyền đến tiếng vó ngựa ùng ùng.

Ở trong cảnh xuân tươi đẹp này, trên con đường đi thông đến Hàng Châu, vốn là lúc người đến người đi náo nhiệt, nhưng bây giờ mọi người lại bị tiếng vó ngựa ùng ùng hấp dẫn, bất tri bất giác, mỗi một người đều ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Phía trước đang có mười bảy mười tám người kỵ sĩ chạy tới, theo sự đi đến của họ, trên con đường đầy bụi mù bay cao, bốn phương vắng lặng!

A Lục trợn tròn mắt nhìn phía trước, một hồi lâu mới hít vào một hơi, nhỏ giọng nói: "Mới, mới mười mấy người!"

Đúng vậy, mới mười mấy người. Nhưng mười mấy người này này, lại có một loại khí thế kỳ quái, khiến cho các thương đội và chính khách đã quen đi lại trong gió bụi phải dừng bước hết.

Trong bụi mịt mù, mười kỵ sĩ càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

https://thuviensach.vn

Lại qua một hồi, Hạ Chi Trắc kinh hoảng nói: "Tô đại ca, huynh xem ngựa của bọn họ! Ôi trời, họ từ đâu có được nhiều con ngựa xuất sắc thế chứ?"

Tô Uy nhíu lông mày lại, y nhìn phía trước không chớp mắt, nhỏ giọng nói ra: "Không biết là con cháu nhà ai?"

Không tệ, mười kỵ sĩ xuất hiện trong tầm nhìn của bọn họ, cưỡi ngựa như rồng, chạy như gió mạnh. Mấy con ngựa đen, hình thể cao lớn vạm vỡ, bộ lông phát ra ánh sáng ngăm đen sạch sẽ dưới ánh mặt trời. Những con ngựa này thật là thần tuấn, như sinh ra ở phía bắc Trường thành, khiến Hạ Chi Trắc sinh ra ở đó cũng phải sợ hãi than thở.

Nhưng đây chỉ là tiếp theo, chân chính hấp dẫn mắt là mười thiếu niên ngồi trên lưng ngựa, những thiếu niên này đều mặc áo bào rộng tay màu xanh dương nhạt khảm hạt. Các thiếu niên thẳng lưng, ai cũng cao to, mặt mũi trắng nõn. Trong thế giới hỗn loạn này, nếu không phải con em thế gia, công tử cao quý, ai sẽ tuấn tú như ngọc, khí vũ hiên ngang, tay áo tung bay giống họ? Đây nào phải mười kỵ sĩ. Rõ ràng là mười lang quân thế gia, con cháu danh môn, nhưng khác với những con cháu khác là bọn họ mặc đồ như nhau thôi.

Mười thiếu niên tuấn tú mà hiên ngang, vô cùng khí phái giục ngựa đến như vậy, sự tài trí khí thế hơn người đó ép cho người xung quanh đều khó hít thở.

Trong tiếng vó ngựa "đặng đặng đặng", những kỵ sĩ này rốt cuộc đã tới trước đội của Tô Uy.

Mọi người ở đây cho là bọn họ sẽ vọt qua thì trong chúng thiếu niên đột nhiên truyền đến một tiếng quát khẽ, sau đó hét to một tiếng, những con ngựa dừng bước, tách qua hai bên, nhường ra một lối.

https://thuviensach.vn

Một thiếu niên lang đội nón giục ngựa qua, thản nhiên đi về phía đám người Tô Uy.

Thiếu niên này lang mặc trang phục na ná người khác, bên áo bào cũng khảm đá xanh trắng. Thiếu niên hơi có vẻ gầy, dưới mũ rộng vành. Mọi người chỉ có thể nhìn thấy một cái cằm có hình dáng hoàn mỹ như ngọc.

Trong tiếng "cộc cộc lộc cộc", thiếu niên chậm rãi đi tới trước người Tô Uy.

Ngẩng đầu liếc nhìn Tô Uy lộ vẻ uy nghiêm, thiếu niên nhún hai vai, nhếch miệng cười một tiếng. Âm thanh như ngọc chạm nhau, "Biết Tô đại nhân đến, ta đã chờ lâu."

Tô Uy vẫn dùng ánh mắt phức tạp theo dõi cậu. Cho đến khi cậu mở miệng, mới khàn giọng trả lời: "Cậu là a Ngai?" Y ngẩng đầu nhìn về phía sau thiếu niên, thì thào nói ra: "Các ngươi biết ta sẽ tới?"

"Cha mẹ ta không biết, chỉ có mình ta biết thôi." A Ngai khẽ mỉm cười, hắn từ từ nghiêng người về phía trước, lại gần Tô Uy thì nhỏ giọng nói ra: "Tô công. Mẫu thân ta yếu ớt, không thể bị tức. . . . . Uhm, có một số việc, như mấy chuyện nhỏ xảy ra ở nước Chu, đừng nên cho người biết. Ngài xem được không?"

Thì ra thiếu niên này bày trận địa lớn, từ xa đến đón mình, chính là vì chận miệng mình?

Tô Uy có chút buồn cười, y nhìn thiếu niên, vừa vặn thấy trên gương mặt tuấn mỹ tươi đẹp của thiếu niên xẹt qua vẻ lo lắng và xấu hổ.

Thì ra tiểu tử vô pháp vô thiên đó, cũng biết sợ nữa.

Tô Uy cười cười, vẻ mặt dịu đi, lo âu hỏi "Mẹ cậu, sức khỏe của nàng ấy không tốt?" Sức khỏe không tốt? Sức khỏe của người tốt lắm! Nhưng ta

https://thuviensach.vn

không nói như vậy, ngài sẽ đồng ý với yêu cầu của ta sao? Ta không xấu hổ ngượng ngùng như vậy, ngài sẽ lộ vẻ mặt ôn hòa với ta sao?

Thiếu niên vẫn không trả lời, thiếu phụ A Lục bên cạnh đã kinh hoảng kêu lên: "Cháu là A Ngai? Là A Ngai con trai của A Khởi?"

Nàng ấy trợn to cặp mắt, càng gọi càng hưng phấn. Mà sau khi nàng nói xong, trong mấy chiếc xe ngựa phía sau, đồng thời truyền đến một hồi tiếng kêu ríu ra ríu rít: "Mẫu thân, là ca ca A Ngai à?"

"Nghe nói ca ca A Ngai xinh đẹp kinh người, hì hì, mau cởi nón ra cho ta xem chút!"

"Ngươi 18 phải không? Hừ, nam nhân giỏi nhất là tâng bốc, còn nói cái gì tài học của ngươi như người trời!"

"Tiểu tử, chớ giấu đầu lòi đuôi, mau cởi nón ra rồi so tài với ta xem."

Mấy tiếng kêu lộn xộn lung tung này phát ra từ ba trai hai gái của A Lục, mấy người ngươi một câu ta một câu, nhất thời biến con đường bị khí thế của chúng thiêu niên làm cho an tĩnh lại biến thành phố phường chợ rau.

A Lục nghe được tiếng kêu loạn của con mình, chẳng những không trách, ngược lại hả hê nhếch miệng cười nói: "A Ngai, bọn họ là đệ đệ muội muội của cháu, mau tới đây gặp." Miệng nói, tay đã kéo nón của A Ngai, hồn nhiên không để ý đến, lúc này mặt A Ngai thật khổ sở, mà phía sau cậu, 16 thiếu niên lang quân đứng sững như núi đều vô lực lắc đầu.

Cao Ngai tất nhiên biết thiếu phụ trước mắt này có quan hệ với mẫu thân thế nào. Phải nói cậu không sợ trời không sợ đất, nhưng chỉ sợ mẫu thân của cậu. Mẫu thân cậu không có chiêu gì hay, nhưng một chiêu tấn công bằng nước mắt của người lại thắng được ngàn chiêu, quả thực là lúc nào cũng thắng, mà còn thắng lớn.

https://thuviensach.vn

Nếu để mẫu thân biết mình bất kính với A Lục, chắc chắn sẽ nước mắt lưng tròng nữa.

Vì vậy, khi đôi tay của A Lục tấn công tới thì A Ngai chỉ có thể nhếch nhác dùng tay giữ nón, sau mấy phen giãy giụa, cậu khom người lại, không để ý hình tượng mà muốn tránh thoát.

Qua một hồi, mấy người con của A Lục cũng chạy tới. Những đứa bé này lớn lớn nhỏ nhỏ, đều là người vô pháp vô thiên. Thấy Cao Ngai giãy giụa thật vui, nên ai cũng hăng hái ùa nhau mà lên vạch cái nón rộng vành của cậu ra.

Mắt thấy mấy cái tay đu lên nón của mình, Cao Ngai sợ hết hồn, tay cậu buông lỏng, cái nón liền bị một cái tay nhỏ cướng đoạt đi!

Cái nón vừa rơi ra, mọi người đang tranh đoạt đồng thời ngẩn ngơ. Trong một đôi mắt si ngốc ngơ ngác, A Ngai vô cùng thương tâm che mắt, bi phẫn nói: "Là mấy người muốn tháo nón ra. . . ."

Một hồi lâu sau, A Lục mới thì thào nói ra: "Cháu à, sao chỗ nào của cháu không giống, lại cứ đôi mắt y mẹ cháu?" Môi nàng ấy giật giật, vấp váp nói: "Vậy, vậy không phải hại cháu không cưới được thê sao?"

A Ngai trước mắt này, mặt mày vô cùng tuấn mỹ, ngoại trừ bảy phần giống cha, còn có ba phần thắng cha. Dung mạo như vậy, vốn đã kinh thế hãi tục, nhưng cậu cố tình còn có một đôi mắt phượng nghiêng dài vô cùng quyến rũ, uyển chuyển rực rỡ, ánh mắt muốn nói mà thôi, câu hồn lay động, thiên hạ này ai chịu được?

Là một nam nhân, dáng dấp yêu nghiệt như vậy, thê tử của cậu ta làm sao sống được đây?

Nghe được lời nói đồng tình của A Lục, Cao Ngai thật bi thương, cậu thương tâm nói: "Tiểu chất biết điểm này, nên khi còn nhỏ, lúc những đứa

https://thuviensach.vn

trẻ khác đều bận rộn vui đùa. Cháu đã nếm hết thuốc trong thiên hạ, thử hết mọi kịch độc. Nếu không phải chín tuổi vô tình biết được thuật dịch dung, chất nhi thật không biết còn gì thú vị nữa!"

Giọng của cậu thật bi phẫn, vẻ mặt khổ sở nhưng lời nói này vừa truyền ra, mấy thiếu niên lang quân phía sau cậu đều trợn trắng mắt xem thường.

A Lục bị thiếu niên làm bi thương lây. Hốc mắt nàng ấy đỏ lên, đảo mắt lại thở dài nói: "Cháu đừng để ý, mặc kệ như thế nào, đẹp vẫn tốt hơn là xấu."

Nàng ấy mới nói đến đây, trong lúc bất chợt, tiếng cười lạnh của một thiếu niên truyền đến từ sau lưng, "Dì đừng bị cậu ấy lừa. Tiểu tử này từ nhỏ chỉ sợ thiên hạ không loạn. Trước đây không lâu, ở nước Chu, cậu ta vì trêu đùa kẻ thù lâu năm mà dám cải trang thành nữ tử đấy. Hừ, cái tên kia là người có tương lai rực rỡ, đáng tiếc hiện tại không để ý cả tương lai, mà đang đi khắp thiên hạ tìm người trong lòng."

Nói tới đây, thiếu niên kia giễu cợt nói: "Bộ mặt này nếu sinh trưởng trên mặt người khác thì còn không dám gặp người. Sinh trưởng trên mặt của hắn, chỉ cần không chọc cho thiên hạ đại loạn thì phải vui mừng rồi."

Nghe đến đó, A Lục thật ngạc nhiên, Tô Uy cũng ở kinh ngạc, rồi đột nhiên cảm nhận được sự nhức đầu sau khi thành thân của Cao Trường Cung. Đứa nhỏ trước mắt này, bình thường thông tuệ, lại biết dịch dung và tử vi thuật. Hơn nữa tính tình còn không tốt, thật đúng là, rõ là, thật là như thế nào, y cũng không biết.

Mọi người đều ngây ngô, còn Cao Ngai đã từ trên tay nữ nhi của A Lục - thiếu nữ đang ngơ ngác si ngốc đỏ mặt cầm lại nón.

Nón tới tay, Cao Ngai còn nhìn thiếu nữ như hạt đậu mới nảy mầm kia, làm cho thiếu nữ càng thêm mất hồn mất vía xong, cậu thuận tay đội nón lên.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi cái nón che lại khuôn mặt của cậu, mọi người mới phục hồi tinh thần lại. Tô Uy giục ngựa tiến lên một bước, đưa tay vỗ vỗ bờ vai của cậu, nhỏ giọng cảnh cáo: "Chàng trai, cháu phải biết, trên thế gian này, thứ không tổn thương được là lòng người." Y đứng bên cạnh đã thấy tình cảnh đại nữ nhi nhà A Lục bị Cao Ngai mê hoặc trong lúc vô tình.

Cao Ngai nghe vậy ngẩn ra, cậu nhìn sang thiếu nữ còn đang ngượng ngùng, cúi đầu nói: "Tô công dạy rất đúng." Cậu còn tâm tính thiếu niên, mỗi lần lộ mặt ra thì nam nam nữ nữ bốn phía đều si ngốc ngơ ngác, thiếu nữ gặp cậu mà ngượng ngùng thì cũng là việc quá bình thường, cậu vốn không nghĩ tới, như vậy sẽ chọc phải nợ tình.

Nghe Cao Ngai sảng khoáithừa nhận lỗi của mình như thế, sắc mặt Tô Uy hơi dãn ra, y lại nói: "Việc giả nữ trêu người khác, cũng không thể làm." Mím môi, Tô Uy nhìn về phía Hàng Châu, thiếu niên trước mắt này không hiểu rõ, lòng người, không tổn thương được nhất, nếu như không gặp nhau, thì sẽ không tương tư, nếu như không gặp nhau, thì sẽ không phụ nhau!

Vừa nghe xong, Cao Ngai liền nghiêng đầu suy nghĩ, một hồi lâu, cậu chau mày lại nói: "A Ngai cho là, mọi chuyện trên thế gian, nếu muốn thành công, không thể thiếu dùng thủ đoạn. Như ta đối phó kẻ địch, dùng đao giết chết, dùng kế cũng không sao, vậy sao không thể dùng sắc dụ?"

Đôi mắt cậu sáng lấp lánh nhìn Tô Uy, vừa nghi ngờ vừa ngây thơ, "Nếu đều là đả thương người, vì sao không thể đả thương lòng người? Với lại, nếu lòng hắn cứng như đá, sao có thể bị sắc mê hoặc?"

Cậu hỏi nghiêm túc, vẻ mặt kia thật đúng là xem Tô Uy thành trưởng bối.

Nhìn cặp mắt sáng trông suốt của thiếu niên trước mắt, trái tim Tô Uy liền mềm xuống, thiếu chút nữa xoa đầu của cậu. Nhưng bàn tay đến giữa

https://thuviensach.vn

không trung, lại mạnh mẽ rũ xuống, Tô Uy nói giọng khàn khàn: "Cháu à, cháu là nam tử hán đại trượng phu, đường đường trượng phu, giả trang phụ nhân đã là không hay, huống chi còn dùng tướng nữ mê hoặc người khác? Đây không phải đạo của thánh nhân."

Tô Uy nói xong thở dài.

Cao Ngai thiên tính thông tuệ tới cực điểm, hơn nữa từ nhỏ đã quả quyết và hơi ác, có phần không chừa thủ đoạn nào, mà chỉ cầu thành công.

Bởi vì cậu hồ đồ quen, lại còn giống đứa trẻ nên không thích trao đổi với người lớn, cho nên đến giờ phu thê Trương Khởi còn không biết việc làm của cậu ở nước Chu, càng không thể la mắng giáo dục. Mà sư phụ của cậu lại là danh sĩ đất nam, danh sĩ làm việc, thường dạy hành động tùy ý, đừng nói là dùng sắc dụ người, dù lột sạch quần áo khiến nữ nhân thẹn thùng chạy mất, cũng là việc danh sĩ dám làm.

Có thể nói, lời này của Tô Uy là lần đầu cậu nghe được.

Cao Ngai cúi đầu suy nghĩ, cậu vốn thông minh tuyệt đỉnh nên một lát liền thông. Vì vậy một lát sau khi cậu ngẩng đầu lên, đã là vẻ mặt hoảng hốt hiểu ra, "Tô công, ta hiểu rõ ý của người. Ta sẽ đọc nhiều sách Nho gia, học tập đạo thánh nhân, về sau nếu là ra tay đối phó người khác, ta sẽ không rời khỏi cách dạy của đại Nho, tận lực dùng dương mưu đường đường chánh chánh mà thắng, nếu dương mưu không được thì dùng âm mưu, mấy cách mất phong phạm này ít làm là được."

Tô Uy nghe lời này, ngẩn ngơ, y còn chưa biết có nên giáo dục nữa không thì mấy đứa con của A Lục đã đồng loạt xông lên, vây quanh Cao Ngai kêu lên ca ca dài ca ca ngắn. Chỉ chốc lát, bọn họ đã vây quanh Cao Ngai đi tới bên cạnh chúng thiếu niên kỵ sĩ, cười đùa cùng nhau.

Trong lúc cười đùa, nhờ Cao Ngai cố ý, mà trưởng nữ của A Lục rất nhanh liền phát hiện, ca ca Cao Ngai mới quen chẳng hề có ý với mình,

https://thuviensach.vn

thậm chí mơ hồ còn có chút xem nhẹ mình. Sau khi hơi thương tâm một lát, thiếu nữ dần dần buông lỏng tình kết ra.

Đoàn người tiếp tục đi tới Hàng Châu.

Chơi đùa một lúc, Cao Ngai đi về giữa đám người A Lục và Tô Uy lần nữa. A Lục cực kỳ thích nhi tử duy nhất của cô tử nhà mình, lôi kéo cậu liền thao thao bất tuyệt nói về chuyện trước kia.

Nói đến lúc khổ cực trước kia, A Lục mấy lần rơi lệ. Lắng lắng nghe nghe, Cao Ngai nghiêm túc nói: "Dì, thật ra thì người không cần bi thương, thù của mẫu thân, ta đều báo." Cậu cười hì hì nói: "Nhà ngoại tổ phụ ngoại tổ mẫu, trước đây không lâu ta đã hơi trừng trị một phen, mẹ cả của người từ lâu cũng bị báo ưng, cho nên, ngài không cần đau lòng. Thiên hạ này, đã không có người có thể thương tổn mẫu thân của ta." Vui vẻ nói tới đây, cậu không nhịn được khó chịu ngột ngạt cộng thêm một câu, "Chỉ có mẫu thân tổn thương ta thôi!"

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 248: Ngoại Truyện 5: Chạm Mặt

Nghe ra sự oán giận trong giọng nói của Cao Ngai, A Lục vui mừng cười không ngừng, nàng ấy chỉ sợ Trương Khởi sống không tốt, hiện tại biết nàng sống hạnh phúc thế, nàng ấy cũng thấy hạnh phúc.

Đoàn người cười hì hì, đặc biệt bắt mắt giữa những đoàn thương nhân đi qua đi lại.

Lúc này nước Tùy có thực lực rất mạnh, đang triển khai xu thế vây bọc mấy thành nước Trần, khiến trên dưới nước Trần đều đắm chìm trong một sự khủng hoảng sống hôm nay không biết ngày mai. Trong đám người mặt ủ mày ê, đột nhiên thấy một đội ngũ vui mừng vậy, thật khiến cho người ta suy đoán mọi cách.

Cảm nhận được ánh mắt đưa tới từ mọi nơi, Tô Uy trầm lặng. Một lát sau, hắn nhẹ giọng nói với Cao Ngai: "Cháu à, đừng cho cha mẹ cháu biết ta tới đây."

Cao Ngai mở to mắt nhìn y, sảng khoái lên tiếng: "Được."

Mới vừa đồng ý xong, cặp mắt Cao Ngai nhìn về phía sau đội ngũ bỗng dưng trừng tròn xoe.

Thấy vẻ mặt cậu không đúng, Tô Uy không khỏi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy phía sau, một chiếc xe ngựa được mấy hộ vệ bao bọc đang chạy đến. Màn chiếc xe ngựa kia mở lớn, lộ ra một gương mặt thanh niên tuấn mỹ nhưng hơi lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

"Sao cậu ta lại tới đây?" Nói thầm tới đây, Tô Uy thấy Cao Ngai hơi lén lút cúi đầu, không khỏi nhíu mày hỏi: "Cháu nhận ra cậu ta?"

"Không biết, không biết!" Cao Ngai trả lời cực kỳ dứt khoát, nhưng quá cứng ngắc nên có vẻ thật hoảng hốt.

Lung tung đáp xong, Cao Ngai cũng không kịp nhiều lời với Tô Uy, mà liền thúc ngựa chạy về phái các bằng hữu của mình. Sau khi hắn nhỏ giọng dặn dò mấy câu, chiếc xe ngựa phía sau cũng tới rồi.

Đội ngũ của Tô Uy hết sức bắt mắt, nên thanh niên kia quay đầu, vừa nhìn liền nhận ra Tô Uy. Lập tức cũng nhíu mày lại, trong nháy mắt, hắn ta lại nhìn về phía mười thiếu niên kỵ sĩ. Quan sát từng người và con ngựa họ cưỡi xong, thanh niên kia chuyển sang Cao Ngai.

Lúc này Cao Ngai đang giục ngựa đi ở giữa chúng thiếu niên, nón của cậu bị đè xuống cực thấp, tư thế tao nhã. Mặt không chút thay đổi, tỏ ra khí khái của một quý công tử, thanh niên kia nghiêm túc nhìn cậu một cái xong, liền thu hồi ánh mắt, nhưng chỉ một lát sau, hắn ta lại ngẩng đầu lên quan sát Cao Ngai.

Khi thanh niên này nhìn người khác thì ánh mắt bình bình thản thản, vừa tự phụ lại sáng ngời, giống như cả đời này đều chưa từng cẩn thận thế. Nếu là lúc trước, Cao Ngai bị người ta nhìn chòng chọc, thì không thể thiếu không trừng lại, nhưng lúc này cậu lại là vẫn bình tĩnh, giống như không thấy.

Không bao lâu, thanh niên kia rốt cuộc lướt qua bọn họ, chạy vào trong thành Hàng Châu.

Cơ hồ là bóng dáng thanh niên kia vừa biến mất, Cao Ngai liền thở phào nhẹ nhõm, mà những bằng hữu bên cạnh cậu thì lại hi hi ha ha. Một thiếu niên nói: "A Ngai a Ngai, cậu tự phụ có tài như người trời, vậy mà cũng có hôm nay?"

https://thuviensach.vn

"Đây gọi là gì? Chính là hại người lại phản hại mình."

"Ha ha ha ha."

Trong tiếng cười lộn xộn lung tung, một thanh niên kỵ sĩ lớn tuổi hơn chút, ước chừng hai mươi mốt hai mươi hai đến gần Cao Ngai, cười nói: "A Ngai, trước khi cậu dùng mỹ nhân kế với cái tên kia, cậu nghĩ ra đủ kiểu giày vò, đủ kiểu tính toán. Nhưng giờ sao lại thế? Đây có phải tự ăn trái đắng không?"

Nghe đến đó, bọn người Tô Uy mới hiểu, thì ra thanh niên vừa nãy, chính là kẻ thù truyền kiếp bị Cao Ngai giả gái mê hoặc thần hồn điên đảo.

Nghĩ đến cũng đúng, ban đầu là kẻ địch thì Cao Ngai đối mặt thanh niên kia khẳng định là kêu đánh kêu giết, nhưng sau khi dùng mặt thật thực hiện mỹ nhân kế, cậu lại vì không cho đối phương nhận ra, không thể không trốn trốn giấu giấu.

Đối mặt ánh mắt nhạo báng của mọi người, Cao Ngai giận dữ, cậu hừ mạnh, kêu lên: "Ta có gì mà thẹn thùng? Sau khi vào thành, ta lập tức giả trang thành Viên Thiên Cương, ganh đua cao thấp với tiểu tử kia."

Cậu che quai hàm, hừ hừ nói: "Tên kia thật là tám trăm năm chưa từng gặp nữ nhân, cư nhiên tìm tới Hàng Châu, cậu nói hắn ta cần thế không?" Trong giọng nói, rất có vẻ thẹn quá thành giận.

Lời của cậu vừa dứt, tiếng cười bốn phía càng lớn hơn.

Cười cười, một hồi tiếng vó ngựa dồn dập truyền đến, không bao lâu, bóng dáng của Thành Sử xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Thành Sử rõ ràng đang đi về phía chúng thiếu niên, đột nhiên nhìn thấy đám người Tô Uy, hắn không khỏi ngẩn ngơ, sau khi làm lễ ra mắt với họ, Thành Sử chuyển sang Cao Ngai, "Tiểu Lang quân, không phải cậu bị nhốt

https://thuviensach.vn

sao? Sao lại chạy ra được? Ai, ai! Lần này thảm, phu nhân cực kỳ tức giận, hiện tại đang đang khóa cửa phòng khóc không ăn cơm đấy."

Cao Ngai không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ nước ủa mẫu thân cậu. Đang dương dương tự đắc, nhưng nghe mẫu thân đang khóa cửa phòng không ăn chỉ biết khóc thì nhất thời khổ rồi.

Cậu không chú ý tới vẻ mặt phức tạp của đám người Tô Uy A Lục, chớp mắt vài cái, liền đau khổ kêu lên: "Sao mẫu thân có thể như vậy? Bà, bà ấy khóc chuyện gì? Không phải ta đang chạy về để tiếp tục bế quan sao? Sao bà ấy lại không kiên nhẫn, cứ dùng chiêu khóc khóc khóc này làm ta sợ?" Tiếng kêu khá lớn, giống như oan khổ không chịu nổi, nhưng sự khẩn trương trong giọng nói cũng rất rõ ràng.

Thành Sử thật muốn cười, hắn thầm nghĩ: không phải cậu chỉ ăn một chiêu này, phu nhân cần khóc khổ cực như vậy sao?

Kêu một hồi, Cao Ngai đột nhiên nhìn về phía đám người A Lục, liền cười lên, nói với Thành Sử: "Thành thúc Thành thúc, không phải mẫu thân vẫn nhớ A Lục di sao? Hì hì, thúc mau mau trở về, truyền tin A Lục di tới cho mẫu thân, cho bà ấy ngạc nhiên vui mừng."

Thành Sử đang có ý đó, nghe vậy liền lên tiếng: "Được."

Hắn vừa muốn đi, Cao Ngai lại hô: "Đúng rồi, đừng nói Tô bá bá cũng tới."

Đưa Thành Sử đi xong, Cao Ngai ba bước thành hai bước chạy đến trước một chiếc xe ngựa của nhi tử A Lục, vén màn xe, kêu lên: "Tạm ngừng đi tới, chuyện khác, ai cũng đừng quấy rầy ta."

Mọi người khẽ giật mình, lại có một thiếu niên kỵ sĩ giải thích: "Cao Ngai muốn dịch dung rồi." Hắn lạnh lùng nói: "Cậu ta muốn đi thu thập cục diện rối rắm mình gây ra."

https://thuviensach.vn

Mọi người còn nghi hoặc, thiếu niên kia lại không nói tiếp nữa.

Chỉ chưa tới hai khắc đồng hồ, màn chiếc xe ngựa kia được vén lên, một thiếu niên mặc trang phục tốt đẹp, diện mạo bình thường, lại có phong cách hơi khác nhảy ra ngoài.

Đây, đây rõ ràng là một người khác!

Đám người A Lục chưa từng gặp trường hợp này, không khỏi xem choáng váng.

Thiếu niên chẳng những đã dịch dung, còn đổi trang phục xuống xe ngựa, đi đến trước mặt đám người A Lục, vái chào bọn họ. Cậu hiên ngang lẫm liệt nói: "Chư vị, a Ngai còn có chuyện quan trọng, đi trước một bước." Rồi cậu chuyển hướng tới Tô Uy, cười hì hì hỏi: "Tô bá bá. Ngài vào thành với ta luôn chứ?"

Tô Uy đang có ý rời khỏi mọi người, tránh chạm mặt đám người Trương Khởi. Nghe vậy gật đầu nói: "Cũng có thể."

"Vậy chúng ta đi."

Tiếng nói vừa dứt, Cao Ngai liền đá một nhi tử của A Lục xuống, lật người nhảy lên ngựa của cậu ta, trong tiếng kêu to của thiếu niên đó, cậu cất cao giọng nói: "Kêu gì? Ta cưỡi ngựa của ngươi, ngươi cưỡi ngựa của ta là được." Dứt lời kéo dây cương, vọt ra khỏi thật xa.

Tô Uy vừa chạy theo cậu, vừa tiu nghỉu như mất nhìn tới trước, giống như ở cửa thành người qua lại tấp nập, sẽ xuất hiện một bóng dáng quen thuộc, đã khắc vào trong lòng y mười mấy năm.

Một lát sau, Tô Uy nhỏ giọng hỏi: "Cháu nè, không phải cháu đau lòng cho mậu thân sao? Tránh bà ấy vậy có tốt không?"

https://thuviensach.vn

Cao Ngai nghe vậy liền lộ vẻ khổ sở, "Chính vì mẫu thân ta sắp tới đón A Lục di mẫu, ta mới vội vã tránh ra." Hắn nhìn bốn phía một cái, nhỏ giọng nói: "Nữ nhân mà ta giả trang ra ở nước Chu có ba phần tương tự mẫu thân của ta. . . ."

Vừa nghe xong Tô Uy lập tức hiểu được. Thì ra Cao Ngai sợ thù cũ của cậu nhìn thấy diện mạo thật của Trương Khởi, cho là người trong lòng của hắn ta có quan hệ với Trương Khởi mà tìm tới cửa. Tới khi đó, chẳng những chỗ ở và thân phận của phụ mẫu Cao Ngai lão gia đều bị đối thủ biết được. Ngay cả chuyện cậu giả gái gạt người, cũng sẽ bị Trương Khởi và Cao Trường Cung biết.

Hiện tại cậu đi trước, thì ra là muốn mất dê mới sửa chuồng.

Tô Uy quay đầu quan sát tiểu tử không ở yên, đảo qua đảo lại bên cạnh, không khỏi lắc đầu một cái.

Lúc ở Trường An, vừa biết thân phận của tiểu tử này thì y liền thấy cậu ấy vô cùng thông minh. Một ý nghĩ có thể thành ma, một ý nghĩ cũng có thể thành Phật, trong lòng không khỏi âm thầm lo lắng. Hiện tại thấy cậu còn có thể nghe lọt đại nghĩa nhà Nho, Tô Uy thở phào nhẹ nhõm trong lòng, nhưng cũng không khỏi nghĩ thầm: không biết đứa nhỏ này về sau sẽ trở thành người như thế nào?

Tô Uy và Cao Ngai vừa vào cửa thành Hàng Châu, lẫn vào trong dòng người thì vừa hay nhìn thấy một chiếc xe ngựa màu đen, cực kỳ rộng rãi chạy qua đám người tấp nập về phía ngoài thành.

Khi chiếc xe ngựa đó gặp thoáng qua họ thì một cơn gió xuân thổi qua, Tô Uy quay đầu, đúng dịp thấy Trương Khởi với diện mạo vẫn tuyệt mỹ, ít đi mấy phần tinh khiết tự nhiên của thiếu nữ, lại nhiều hơn mấy phần yêu mị thành thục xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Từ biệt mười mấy năm, thời gian chưa từng để lại dấu vết trên gương mặt hay đôi mắt nàng, mà nàng lại càng xinh đẹp động lòng người hơn!

Tô Uy kinh ngạc nhìn lại, thì tấm màn của chiếc xe kia đã khép lại, nhưng y lại cảm thấy ngực khó thở đến khiến y cơ hồ hít thở không thông.

Cũng không biết trải qua bao lâu, một âm thanh thiếu niên trong trẻo ở bên nhỏ giọng kêu: "Tô bá bá?"

Kêu bốn năm tiếng, Tô Uy mới quay đầu lại. Nhìn thấy thái độ của y, thiếu niên Cao Ngai hiển nhiên sợ hết hồn, cậu kinh ngạc nhìn nhìn y, thì thào nói ra: "Tô bá bá. . . ." d[ie]nd'an'l.eq"uy"d.on Tình yêu trên thế gian này, đáng sợ vậy sao? Trong trời đất này, có vô số phong cảnh, vô số nơi chơi vui, nhưng nhìn nét mặt của Tô bá bá lại như núi tuyết ngàn năm, vạn dặm che mây, cô tịch một đời.

Một lát sau, Tô Uy phục hồi tinh thần lại, y đối diện vẻ mặt kinh sợ của Cao Ngai, không khỏi ngại ngùng. Miễn cưỡng cười xong, y quay đầu lại nhìn về phương hướng xe ngựa kia rời khỏi, nói giọng khàn khàn: "Đừng lo lắng, biết mẫu thân cháu sống tốt, ta cũng có thể buông tay."

Cao Ngai nhỏ giọng hỏi "Nhưng nếu Tô bá bá muốn buông tay đã sớm buông rồi." Đảo mắt cậu lại hỏi: "Phu nhân của ngài là công chúa Tân Hưng tiền triều?"

Nhắc tới công chúa Tân Hưng, Tô Uy hoàn toàn tỉnh táo lại, y chậm rãi nói: "Nàng ấy rất tốt, chúng ta đều rất tốt. Lần này ta tới, chỉ là muốn nhìn lên một cái thôi. Hôm nay tâm nguyện cũng coi như đạt thành, chuyến đi này hết, dù cuộc đời này khó gặp nhau nữa, cũng không hối hận."

Cao Ngai tất nhiên biết, Tô Uy và công chúa Tân Hưng sống tốt. Nhớ ngày đó Vũ Văn Hộ thất thế thì trai gái thân tín của Vũ Văn Hộ đều thành đối tượng người người Trường An kêu đánh, công chúa Tân Hưng cũng

https://thuviensach.vn

không ngoại lệ. Vũ Văn Ung đã từng yêu cầu Tô Uy hưu thê mấy lần, nhưng áp lực nặng cỡ nào cũng bị Tô Uy chống qua.

Cho đến lúc này, địa vị của công chúa Tân Hưng ở Trường An vẫn không cao, người trong tộc của Tô Uy cũng xem thường nàng ấy. Nếu không phải nàng ấy dù sao cũng sinh nhi tử nữ nhi cho Tô Uy, chỉ sợ tình cảnh của nàng ấy càng bối rối.

Cũng mặc kệ người đời như thế nào, triều đình như thế nào, Tô Uy vẫn tốt với phu nhân của y. Qua nhiều năm y vẫn chưa từng nạp qua thiếp, chưa từng lưu luyến hoa lâu, y đối với phu nhân, vừa sùng kính lại tin tưởng, dù thời điểm nào, có người dám làm nhục công chúa Tân Hưng, y đều nghiêm khắc nói lại!

Có người nói, bọn họ là điển phạm của phu thê ân ái trên thế gian, danh tiếng đó, dù là Cao Ngai bất cần đời cũng sớm nghe thấy.

Có lẽ, trong cuộc sống, chưa từng có nhân duyên nào mà dựa vào lừa gạt và rắp tâm lại thành tựu mỹ mãn, phàm là phu thê sinh hoạt hạnh phúc, cũng đều chỉ đối đãi nhau hết lòng thôi.

Khi Tô Uy hoảng hốt tinh thần thì Cao Ngai cũng cúi người, một đôi mắt cảnh giác híp lại thành một đường, cả người như là chó sói, nhìn chằm chặp một bóng dáng phía trước! Bóng dáng kia, chính là kẻ thù từng bị cậu giả gái trêu chọc!

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Ngoại Truyện 6: Bạn Cũ Kiến Khang

Cao Ngai nhìn chòng chọc người nọ một hồi, mới nhớ Tô Uy vẫn còn ở bên cạnh, liền quay đầu nhỏ giọng nói ra: "Bá phụ, tiểu chất có chút chuyện, phải đi trước rồi."

Tô Uy đang hoảng hốt, cũng không có tâm tình nhiều lời với cậu, liền gật đầu, mang theo bọn người hầu phóng ngựa đi trước.

Đám người Tô Uy vừa đi, Cao Ngai liền ngừng bước chân lại một lát, xoa cái cằm không râu ngẫm nghĩ.

Cậu không muốn người kia gặp mẫu thân, cách tốt nhất để cho hắn ta rời đi là gì nhỉ?

Giả nữ lần nữa để lừa hắn đi sao?

Ý nghĩ này mới vừa trồi lên, Cao Ngai liền rùng mình một cái: không được, người này quá mức khôn khéo, làm việc lại quả quyết, hắn có chuẩn bị mà đến, mình trêu hắn không được mà bị bắt quả tang là toi.

Trong khi Cao Ngai đang suy nghĩ, đoàn người của thanh niên kia hiển nhiên đói bụng, từng người một tung người xuống ngựa, đi về phía quán rượu.

Nhìn đoàn người đi về phía quán rượu, ánh mắt Cao Ngai lóe lóe, âm thầm suy nghĩ: mẫu thân sắp gặp dì A Lục rồi, nương nhìn thấy ta không có ở đây chắc chắn sẽ giận. Ta không nên chậm trễ thời gian ở đây nữa.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, cậu lắc mình tiến vào trong một con đường tắt, sau đó, móc một thỏi vàng nhỏ từ trong tay áo ra, vẫy vẫy một hiệp khách.

Không bao lâu, hiệp khách này liền đi ra khỏi ngõ hẻm, Cao Ngai đứng ở trong góc, thấy hiệp khách đi tới bên ngoài quán rượu mà thanh niên kia ghé ăn cơm, nói chuyện văng nước miếng với một đồng bạn chuyện hắn nhìn thấy một tiên nữ ở thành Nhạc Châu. Khi hiệp khách này kể đến diện mạo của tiên nữ thì trong quán rượu, thanh niên kia đứng bật dậy, sải bước vọt tới trước mặt hiệp khách.

Lại qua một hồi, Cao Ngai rốt cuộc thấy đoàn người này vội vàng chạy về cửa thành phía tây.

Nhìn bóng dáng bọn họ rời đi, Cao Ngai thở ra một hơi thật dài, hắn mới vừa xoay người, lại thấy đám người Tô Uy vốn đang tìm nhà trọ để tá túc lại chạy nhanh ra ngoài, chạy ngược về phía cửa thành.

Sao vậy chứ? Sao mới vừa tới, còn chưa nghỉ ngơi chút nào, bá ấy lại muốn rời đi?

Cao Ngai ngẩn ra. Bước gấp mấy bước tới, cất tiếng trong trẻo hỏi: "Tô bá bá?"

Tô Uy quay đầu lại.

Thấy là Cao Ngai, y ôn hòa cười một tiếng, nhỏ giọng nói: "Cháu à, Tô bá bá phải đi, nếu sau này cháu đến Trường An, nhớ tìm bá bá."

Cao Ngai ngạc nhiên nói: "Bá bá mới đến Hàng Châu, còn chưa ngồi xuống, sao quyết định rời đi nhanh thế?"

Tô Uy hốt hoảng cười, hắn khàn giọng nói: "Bá bá đến đây, cũng chỉ muốn gặp bạn cũ một lần thôi. Gặp một lần rồi, bá bá hãy đi."

https://thuviensach.vn

Hắn thở dài nói: "Biết bạn cũ mạnh khỏe, thì đã đủ rồi."

Tâm trạng này, Cao Ngai thật ra không hiểu, cậu nhìn Tô Uy không nỡ rời, nhỏ giọng nói ra: "Bá bá, từ Trường An đến Hàng Châu, đâu chỉ xa ngàn dặm? Bá đến đây một lần đã mất hết mấy tháng đi đường. Có đáng giá không? Bá bá, hay là ngài theo cháu về phủ đi. Phụ thân cháu mấy năm qua không đánh trận, rảnh đến xương cũng rỉ sét, phụ thân nhất định rất hoan nghênh ngài."

Cao Trường Cung sẽ hoan nghênh y? Tô Uy lắc đầu bật cười, y từ từ quay đầu, nhìn chân trời xa xôi, từ từ nói: "Lần này bá bá đến đây, là bởi vì khó được rảnh rỗi. . . . Hiện tại đang chiến tranh khắp nơi, nếu bá bá không đến một chuyến như vậy, không thấy được bạn cũ một lần, nói không chừng khi nào đó lại ngủm mất. Hiện tại thấy đã thấy, bá bá cũng có thể trở về thực hiện chức trách của mình rồi." Có lẽ đây là một lần cuối cùng. Nửa đời tương tư, vừa gặp thoáng qua, cũng đủ rồi.

Y tự tay xoa đầu Cao Ngau, khàn khàn cười nói: "Chàu à, thế gian này khó có thể kiềm chế nhất là lòng người, sau này, cháu đừng trêu người khác nữa."

Thấy y nói nghiêm túc, Cao Ngai suy nghĩ một lát sau, cẩn thận gật đầu nói: "Uh, ta biết rồi."

"Vậy bá bá đi nha."

Cao Ngai đứng tại chỗ, nhìn bóng dáng Tô Uy dần dần rời đi, đột nhiên cảm nhận được sự bi ai mơ hồ. Thì ra, cuộc sống ở thế gian này có rất nhiều chuyện không vừa ý. Truy tìm ngàn dặm, lặn lội mấy tháng, chỉ vì nhìn lướt qua một lần! Ông trời sao lại trêu người đời như thế?

Cũng không biết trải qua bao lâu, âm thanh của Thành Sử truyền đến từ phía sau, "Tiểu lang quân?"

https://thuviensach.vn

Hắn kêu hai tiếng, Cao Ngai mới chậm rãi quay đầu lại. Cậu nhìn về cửa thành phía tây, nhỏ giọng nói ra: "Thành thúc, thúc phái một số người chạy đến Nhạc Châu đi, nói với người kia, Lệ Cơ đó không tồn tại trên thế gian, bảo hắn không cần tìm nữa."

Thành Sử hiếm khi thấy tiểu lang quân nghiêm túc, tao nhã như vậy, không khỏi ngẩn ngơ, hắn khẽ thốt lên: "Lang quân có ý gì?" Hắn nghi ngờ nhìn chằm chằm Cao Ngai, thầm nghĩ: chẳng lẽ tiểu lang quân lại nghĩ tới chiêu hại người gì?

Cao Ngai khó được có lương tâm, lại thấy ánh mắt Thành Sử như vậy, không khỏi hung ác trợn mắt nhìn hắn một cái, ra lệnh: "Bảo thúc đi thì đi đi, sao lại hỏi nhiều thế!"

"Được được được, ta không hỏi."

"Mẫu thân ta đâu?"

"Phu nhân và A Lục lâu ngày mới gặp, đang lúc vui lắm, ngài ấy không có nhắc tới tiểu lang quân."

Mẫu thân cư nhiên quên cậu? Lần này, Cao Ngai mặt mày hớn hở, cậu vui mừng vuốt cái cằm trơn bóng của mình, tự nhủ: "Tiểu tử kia tự đưa tới cửa cho ta khi dễ, ta tha hắn như thế, chẳng phải rất xin lỗi mình?" Đảo mắt cậu lại nói thầm: "Lúc nãy ta thật sự là váng đầu rồi, lại còn cho hắn biết rõ chuyện! Hừ, để hắn tìm cả đời đi!"

Thành Sử đứng ở một bên, trợn mắt há mồm nhìn tiểu lang quân đã khôi phục lại vẻ bướng bỉnh tinh nghịch, thật lâu sau mới phản ứng kịp: vậy mới đúng, tiểu tử chỉ sợ thiên hạ không loạn này mới là lang quân của mình. Người tốt bụng trách trời thương dân lúc nãy, sao có thể dính líu tới lang quân Cao gia chứ? Rõ ràng là mình hoa mắt, ù tai!

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, Cao Ngai liền nghĩ ra một chuyện vô cùng vui sướng, dì A Lục tới, mẫu thân của cậukhông còn tâm trạng để ý cậu. Cho nên, không chỉ việc làm của cậu ở nước Chu không bị phát hiện, mà ngay cả hành tung của câu cũng không bị ai chú ý.

Cậu tự do rồi!

Cậu thật tự do rồi!

Cao Ngai mừng rỡ, gào kêu chúng đồng bạn đang muốn vào thành Hàng Châu chơi, bộc phát ý tưởng, "Nghe nói sủng phi Trương Lệ Hoa của hoàng đế Trần Thúc Bảo nước Trần quốc sắc thiên hương, còn có rất nhiều người so sánh nàng ta với mẫu thân của ta. Hì hì, hay là chúng ta đến hoàng cung nước Trần để gặp vị quý phi này một lần?"

Cậu vừa có ý này, đám người Thành Sử liền kinh hoàng, tiểu tổ tông này, náo loạn nước Chu chưa xong, còn muốn lật cả nước Trần sao?

Cao Ngai không hề chú ý tới sự kinh hãi của mọi người, cậu càng nói càng hưng phấn, ánh sáng từ mắt bắn ra bốn phía."Nghe nói Trương Lệ Hoa rất rành thuật mê hoặc, thích dùng chuyện quỷ thần dụ dỗ mọi người. Chuyện quỷ thần mê hoặc này là sở trường của ta đó, hê hê he he. Thành thúc, chúng ta lập tức lên đường đi gặp Trương quý phi đi."

Lần này, cậu vừa dứt lời, Thành Sử dẫn đầu phản ứng kịp, hắn nghiêm túc nói nói: "Tiểu lang quân muốn gặp Trương quý phi, vốn không phải việc khó." Dừng một lát, Thành Sử thả chậm âm thanh, "Vừa đúng, Kiến Khang khá gần Hàng Châu, đến lúc đó có biến cố gì, phu nhân và lang chủ cũng kịp phản ứng!"

Lời này vừa ngừng, Cao Ngai liền nhíu chân mày lại.

Sau khi thấy, Thành Sử và đám người trao đổi một ánh mắt với nhau. Ho khan một cái xong, Thành Sử tiếp tục nói: "Cữu cữu Trương Hiên của tiểu

https://thuviensach.vn

lang quân, hiện đang phụ trách an nguy của cả thành Kiến Khang. Tiểu lang quân đến nơi đó, mặc kệ gặp được người nào đều có thể giúp đỡ nhau, cho nên có thể đến Kiến Khang đấy!"

Đúng rồi, cậu còn quên cữu cữu chưa từng gặp mặt kia, không chỉ cữu cữu, còn có cả tộc Trương thị lớn, ai, làm chuyện gì, động một chút là kéo tới một nhóm thân thích là phiền nhất. Nếu không cẩn thận làm chuyện gì mà liên hệ đến tương lai thăng chức của thân thích, vậy thì càng không thú vị.

Nghĩ tới đây, Cao Ngai mất hứng phất phất tay, nói: "Thôi thôi, Trương quý phi khẳng định không dễ chơi, không đi gặp nàng ta tốt hơn."

Thấy cậu rốt cuộc nhả ra, Thành Sử nhắm hai mắt lại, thở ra một hơi. Lúc này, Cao Ngai lại có vẻ hết sức phấn khởi nói, "Nhưng thành Kiến Khang vẫn thú vị, ta quyết định, chúng ta liền đến thành Kiến Khang chơi một lát."

Cao Ngai làm việc từ trước đến giờ dứt khoát. Sáng hôm đó đoàn người liền lên đường, cả đường vừa đi vừa nghỉ, ba ngày sau cũng đến thành Kiến Khang.

Mặc dù quân Tùy có thể tiếp cận bất cứ lúc nào, nhưng dưới sự thống trị của Trần Thúc Bảo, thành Kiến Khang vẫn vui vẻ như còn thái bình thịnh thế.

Cao Ngai đi xe ngựa một hồi, đột nhiên nghe được Thành Sử la hoảng một tiếng. Lập tức, Cao Ngai ghé đầu hỏi "Thúc, đã xảy ra chuyện gì?"

Ánh mắt Thành Sử nhìn chăm chú về một vị phụ nhân phía trước, nói: "Phụ nhân kia hình như đích tỷ của mẫu thân cậu." Được Thành Sử ra hiệu, đoàn xe chậm rãi đi về phía phụ nhân kia.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, đoàn xe liền đến gần phụ nhân kia, Cao Ngai nghiêng đầu nhìn, phụ nhân trước mắt này, ước chừng chừng bốn mươi tuổi, mặt mũi thật khác gương mặt không già của mẫu thân cậu, mặt mũi phụ nhân này lộ ra vẻ già nua, xem ra thật là bình thường.

Cậu mới vừa nghĩ như vậy, lại nghe Thành Sử ngạc nhiên nói: "Trương thị a Cẩm này đã có tinh thần hơn khi gặp lần trước."

Bình thản? Cao Ngau nhìn về phía phụ nhân mộc mạc lại có mấy phần an tĩnh trước mắt, không khỏi thầm nghĩ: trước kia nàng ta không phải vậy sao?

Khi cậu suy nghĩ, xe ngựa của cậu đã đi ngang qua Trương Cẩm, nghĩ nghĩ lại, cậu nghe Trương Cẩm nói với một tỳ nữ bên cạnh: "Nhóm vải lần này hơi kém chút."

"Phu nhân có điều không biết, vải này đã bị nhị thúc đụng đến, nô tỳ không tiện mở miệng."

"Vậy ngươi tìm hắn đến đây, ta tự mình nói với hắn."

"Vâng, nhưng phu nhân, nhị thúc thích nhây nhưa, nếu hắn ta khóc kể với lang quân thì sao?"

"Để hắn ta khóc lóc kể lể đi, phu quân hiểu con người ta, sẽ không để ý đến hắn ta."

"Vâng"

Đưa mắt nhìn hai phụ nhân biến mất ở trong con ngõ, Thành Sử nhỏ giọng nói: "Xe ngựa đi theo sau các nàng có khắc hai chữ Từ phủ, nghe nói Từ phủ này là thương hộ, tiểu lang quân, xem ra đích tỷ của chủ mẫu đã tái giá với người khác."

https://thuviensach.vn

Ngừng một lát, Thành Sử lẩm bẩm: "Không trách được sắc mặt nàng ta tốt hơn mười mấy năm trước nhiều."

Thành Kiến Khang bây giờ, gần như là thiên hạ của Trương Lệ Hoa Trương quý phi, đoàn người đến không tới nửa canh giờ, nghe người ta nói tới chuyện triều đình, mở miệng ngậm miệng đều là"Trương quý phi", nghe mọi người nói, dù là chuyện gì, chỉ cần được Trương quý phi giúp, dù giết hoàng thân cũng được tha tội, nếu không, dù là hoàng thân giết thứ dân, cũng sẽ vào đại lao.

Rãnh rỗi ở trong quán rượu nghe một hồi, một nho sĩ trung niên đột nhiên nói: "Vẫn là tộc Trương thị hay, quý phi nương nương chỉ là một kẻ bình dân, nếu không phải theo tộc lớn Trương thị, cũng sẽ không duy trì tộc Trương thị hết mực."

Cao Ngai đang chán đến chết, đột nhiên nghe câu này, cặp mắt không khỏi sáng lên. Đang lúc ấy thì một hồi tiếng bước chân chỉnh tề truyền đến.

Cao Ngai theo tiếng đi tới, vừa hay nhìn thấy Trương Hiên đoan chính tao nhã mặc áo quan, mang theo cả đám thủ hạ đi tới bên này.

Đây chắc là cữu cữu của cậu. Cao Ngai ngẩng đầu nhìn lại, thầm nghĩ: mẫu thân luôn nói, trong tộc Trương thị, chỉ có cữu cữu này là người thân của nàng.

Đang khi Cao Ngai nhìn về phía Trương Hiên thì đột nhiên Trương Hiên cũng quay đầu, đón nhận ánh mắt của cậu.

https://thuviensach.vn

CẢNH XUÂN NAM TRIỀU

Lâm Gia Thành
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Ngoại Truyện 7

Trương Hiên yên lặng liếc mắt nhìn Cao Ngai, hơi nhíu mày.

Không muốn hắn nhận ra mình nên Cao Ngai cúi đầu, tránh ra. Cho đến khi Trương Hiên cất bước rời đi, cậu mới ngẩng đầu lần nữa.

Đến thành Kiến Khang rồi, Cao Ngai chỉ dừng lại năm sáu ngày liền rời đi. Bây giờ thành Kiến Khang, hàng đêm sênh ca, từ trong ra ngoài đều lộ ra bệnh trạng xa hoa, hoàn toàn khác Tùy, điều này làm cho mọi người thường thấy chuyện đời thật buồn bực, luôn có cảm giác bi thương, vì vậy dưới sự yêu cầu mạnh mẽ của họ, Cao Ngai chỉ đành phải rời đi sớm.

Cậu đi tới ngoài thành Hàng Châu thì xa xa liền thấy một chiếc xe ngựa trên đường lớn.

Thấy dấu hiệu quen thuộc trên xe ngựa kia, đám người Thành Sử phát ra một tiếng hoan hô, phóng ngựa liền vội xông đi.

Không bao lâu, đoàn người Cao Ngai liền vọt tới chỗ gần đó.

Lúc này, cách đó không xa, một chiếc xe ngựa cũng chạy nhanh về hướng này. Nhưng được chừng trăm bước thì xe ngựa kia liền ngừng lại, tiếp đó một thiếu nữ xinh đẹp mặc trang phục đỏ đi ra từ trong xe ngựa.

Thiếu nữ đưa đầu nhìn ra phía trước xe ngựa, yên lặng nhìn về phía đám nam tử áo đen của Cao Ngai quan sát mấy lần xong, rồi cặp mắt sáng lên quay đầu lại kêu: “Mai tỷ tỷ, thật sự là hắn!”

https://thuviensach.vn

Âm thanh của thiếu nữ vừa ngừng, màn xe ngựa liền được vén lên, một thiếu nữ mười lăm mười sáu tuổi ăn mặc xinh đẹp, cử chỉ đoan trang tao nhã lập tức đưa đầu ra.

Mai tỷ tỷ - thiếu nữ xinh đẹp yên lặng nhìn nam tử áo đen một cái, mắt lộ ra vẻ vui mừng, nàng nhỏ giọng nói: “Lần này, không thể bỏ lỡ nữa.”

Đang lúc ấy thì, đám người Cao Ngai đã hội hợp với nam tử áo đen kia, Mai tỷ tỷ thấy họ hi hi ha ha với nhau, một thiếu niên diện mạo tầm thường trong đám người còn kêu nam tử áo đen kia là “Phụ thân”, trong ánh mắt nàng ta liền lộ ra vẻ khinh bỉ. Nhỏ giọng nói ra: “Ta biết ngay, thê tử của chàng ấy không gì hơn thế này.”

Nam tử mặc áo đen này tuấn mỹ hiếm thấy như thế, con chàng lại tướng mạo bình thường, vậy không phải do chàng có thê thất dáng dấp bình thường thì còn thế nào?

Thấy ánh mắt Mai tỷ tỷ lóe sáng nhìn chằm chằm vào nam tử áo đen, thiếu nữ áo đỏ không nhịn được nhắc nhở: “Nhưng Mai tỷ tỷ à, hắn ta đã có con trai đấy. Dù hắn nguyện ý hưu thê cưới tỷ thì tỷ cũng chỉ là kế thất.”

Nghe được lời của thiếu nữ áo đỏ, trong mắt Mai tỷ tỷ thoáng qua vẻ xem thường, nhưng chỉ chớp mắt nàng ta liền che giấu cảm xúc này. Nàng ta chuyên chú nhìn này nam tử áo đen, nhỏ giọng giải thích: “Ngươi không hiểu, thà làm thiếp nhà quyền quý chứ đừng làm thê tử thứ dân. Ngươi xem mỗi lần xuất hiện, thì người bên cạnh chàng ấy đều rất dũng mãnh, còn luôn cung kính với hắn. Chưa kể lần trước, chàng ấy thuận tay liền ném ra một trăm lạng vàng cho mấy thôn lão. Nếu không phải cực kỳ phú quý, sao có thể như thế?”

Nàng thở dài một tiếng, lại nói: “Bây giờ đất nước ngày càng lụn bại, không chừng lúc nào đó người Tùy sẽ đánh tới. Binh hoang mã loạn thì chỉ

https://thuviensach.vn

có loại người có tiền lại có người quyền này mới có thể an hưởng thái bình."

Nói tới đây, Mai tỷ tỷ nhỏ giọng nói ra: "Lát nữa ngươi không nên nói gì cả, cứ để ta an bài." Đồng bạn của nàng ta, trượng nghĩa thì trượng nghĩa, nhưng nói chuyện không để ý, còn ngu ngốc, nàng ta không muốn bị nàng ấy làm hỏng chuyện lớn.

Thiếu nữ áo đỏ không để ý đến lời cảnh cáo của Mai tỷ tỷ, nàng ta vẫn ríu ra ríu rít nói: "Mai tỷ tỷ, tỷ vừa thông minh vừa biết dùng thuốc, nhưng ta vẫn cảm thấy không ổn. Tỷ xem ánh mắt hắn ta nhìn người ta, thật là kinh người. Hắn mới vừa nhìn ta một cái, mà đến giờ chân ta còn mềm đấy."

Nghe thấy đồng bạn nói chuyện tùy tiện, huỵch toẹt ra cả chuyện mình dùng thuốc, trong mắt Mai tỷ tỷ không khỏi thoáng qua vẻ tức giận.

Mặc dù nàng xuất thân bình thường, nhưng Trương quý phi kia không phải chỉ là nữ nhi của lính quèn sao? Với lại, nàng cũng không cầu hoàng đế một nước, mà chỉ cần quyền quý có năng lực thôi. Mình vừa mỹ lệ vừa có tài trí, sao không thể sống tốt chứ?

Về phần làm thiếp, hừ, nàng chưa từng nghĩ tới. Có câu đầu cơ kiếm lợi, nàng muốn từ tốn đến gần nam tử này, sau đó trở thành người mà chàng ấy không thể thiếu, rồi tìm một cơ hội diệt trừ thê tử của chàng ấy, để chàng ấy cưới hỏi mình vào cửa đàng hoàng!

Nữ nhân mà, đáng giá nhất không phải là thân da thịt này sao? Không thừa dịp lúc còn trẻ bán một giá tốt, tìm chỗ tốt dựa vào, chẳng lẽ còn phải gả cho thất phu bình thường, cả đời lo lắng vì tiền tài?

Tính toán chàng ấy thì thế nào? Người không vì mình trời tru đất diệt, ta chỉ muốn sống qua ngày thật tốt thôi, chẳng lẽ vậy cũng sai?

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Mai tỷ tỷ quay đầu lại dịu dàng cười nói với thiếu nữ sau lưng: “Ngọc nhi, ngươi trở về trước đi.”

“Tại sao?”

Mai tỷ tỷ cắn môi, hơi xấu hổ nói: “Ta... về sau sẽ giải thích với ngươi, Ngọc nhi, ngươi trở về trước có được không?” Ánh mắt Mai tỷ tỷ mang theo vẻ thỉnh cầu, giọng nói cũng cực kỳ mềm mại, mặc dù thiếu nữ áo đỏ rất không muốn, nhưng nghe vậy vẫn nói: “Vậy, được rồi.”

Đưa mắt nhìn Ngọc nhi ngồi lên xe ngựa rời đi, cho đến nàng ta biến mất trong tầm mắt mình, Mai tỷ tỷ mới vội vã quay đầu lại.

Lúc này, đám người Cao Ngai đã ngồi lên xe ngựa, đội ngũ bắt đầu khởi động.

Đang lúc bọn họ lên đường, đột nhiên, một tiếng khóc bén nhọn của thiếu nữ truyền đến, “Ca! Là huynh sao? Ca!”

Trong tiếng khóc lộ ra sự thê lương và vui mừng, mọi người đồng loạt quay đầu nhìn lại liền thấy hai mươi mấy thước phía trước, Mai tỷ tỷ xõa tóc dài, chảy nước mắt nước mũi xông thẳng tới.

Nàng ta xông quá gấp, hoàn toàn lộ vẻ ngu ngốc như kiểu trong mắt nàng ta ngoại trừ người kia thì không còn ai khác. Lúc này xe ngựa của Cao Trường Cung đã cất bước, nhưng Mai tỷ tỷ lại ngu ngơ bổ nhào thẳng vào mấy con ngựa cao to.

Nàng ta chạy quá gấp hoàn toàn liều mạng, dù người điều khiển xe ngựa là cao thủ nhưng cũng hoảng sợ. Trong lúc kinh sợ, Mai tỷ tỷ đã vọt tới trước xe ngựa của Cao Trường Cung, dáng người nhỏ nhắn hoàn toàn rơi vào dưới vó ngựa thẳng đứng bị kinh sợ.

https://thuviensach.vn

“Không được!” Mấy hộ vệ kinh hoảng, đồng thời xông ra ngoài. Trong nháy mắt, Mai tỷ tỷ liền được một hộ vệ kéo ra thành công.

Được cứu trợ trong nguy hiểm, gương mặt Mai tỷ tỷ lại ảm đạm, nhưng chỉ chớp mắt, nàng ta liền giãy giụa xuống khỏi người hộ vệ kia, vọt về phía Cao Trường Cung trong xe ngựa, miệng khàn giọng thét to: “Ca, ca, ta là Mai nhi, huynh không nhận ra ta à? Ca -”

Trong âm thanh thê lương lộ ra sự mong đợi và vui mừng vô tận.

Mai tỷ tỷ nhào tới xe ngựa của Cao Trường Cung, chỉ thấy nàng ta xõa tóc, ngẩng đầu lên cầu xin thương xót, không chớp mắt nhìn về phía Cao Trường Cung.

Một màn này tới quá mức đột nhiên. Đến lúc này, mọi người mới phản ứng kịp.

Sau một hồi an tĩnh ngắn ngủi, cực kỳ đột nhiên, tiếng cười của Cao Ngai truyền đến từ sau lưng Mai tỷ tỷ. “Vị cô tử này, biện pháp nhận thân của ngươi thật thái quá.”

Trong âm thanh của cậu tràn đầy sự hài hước, “Không từ mà biệt. Phụ thân ta có dáng vẻ khí thế, thế gian khó tìm. Ngươi xác định hình dáng của người giống ca ca ngươi?”

Vuốt cái cằm trống trơn của mình, Cao Ngai nháy mắt, tò mò đưa mặt đến trước mắt Mai tỷ tỷ, nghiêm túc hỏi “Không phải ngươi muốn ỷ lại vào phụ thân ta nên mới cố ý gọi vậy chứ?”

Hả, nói gì vậy?

Sắc mặt của Mai tỷ tỷ thay đổi.

https://thuviensach.vn

Nhưng chỉ chớp mắt, nàng ta liền nhớ lại mặt mũi của mình thanh tú trang nhã, có thể tạo cho người ta cảm giác có văn hóa có tu dưỡng. Mình chỉ cần cắn chặt răng không thừa nhận, thiếu niên trước mắt này có thể làm gì mình chứ?

Nàng ta mới vừa nghĩ như vậy, liền đối diện với cặp mắt trong sáng rõ ràng như có thể nhìn thấu mọi việc của Cao Ngai. Không tự chủ được co rụt lại xong, Mai tỷ tỷ lại thấy Cao Ngai nhoẻn miệng cười. Sau đó, cậu càng xích lại gần nàng ta, trừng mắt nhìn Mai tỷ tỷ xong, Cao Ngai cười hì hì nói: “Tiểu cô tử, để ta giới thiệu một chút, nam nhân mà ngươi muốn ỷ lại, người một là không ngu, hai không phải chưa từng gặp nữ nhân. Cho nên, kỹ xảo nhỏ của ngươi hoàn toàn vô dụng. Đúng rồi, nài còn có lòng dạ độc ác, dù ngươi cởi hết xiêm áo muốn ngài phụ trách, ngài cũng chỉ cho ngươi một kiếm xuyên tim. Đúng rồi đúng rồi, ta quên nói điểm chính rồi. Ngài còn có thê thất đâu nữa, thê tử của ngài là mẫu thân ruột của ta, là một trong những đại mỹ nhân nhất đẳng thiên hạ, vô cùng xứng đôi với ngài, xưng hơn ngươi nhiều lắm.”

Một hơi nói tới đây, Cao Ngai vuốt cằm của mình, rất là nghiêm túc nói: “Ta thấy ánh mắt ngươi kiên định, là một người không cam lòng dưới người khác, không bằng, ngươi gả cho ta đi.”

Nói tới đây, Cao Ngai gật gù hả hê, “Thành thân chính là chuyện lớn, phải thận trọng, không bằng chúng ta làm lại từ đầu? Ngươi đụng xe ngựa một lần nữa, nhận ca ca lần nữa, nhưng ca ca mà ngươi nhận không thể là phụ thân của ta. Điều này rất quan trọng ngàn vạn lần không thể lầm!”

Cao Ngai nói những lời vừa nhạo báng vừa cay nghiệt. Bị sự công kích thế này, có ai chịu được chứ?

Rốt cuộc, Mai tỷ tỷ cũng trắng mặt.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng ta tái mặt rúc về phía sau, Cao Ngai lại không buộc nàng ta nữa, cậu cười hì hì xoay người lên ngựa.

Cao Ngai vừa lui, xe ngựa liền khởi động, Mai tỷ tỷ chỉ có thể đứng đó mặc cho đội ngũ quyền quý này rời khỏi tầm mắt của mình.

Lúc này, cũng không thiếu người đi đường chú ý tới một màn này, đang chỉ chỉ chõ chõ nàng ta.

Chỉ là, Mai tỷ tỷ chưa bao giờ để ý ánh mắt của người đời, nàng ta chỉ cúi đầu, suy nghĩ chỗ sai của mình lúc nãy: vừa rồi thiếu niên kia có một lời nói đúng, chàng ấy một không ngu, hai không phải chưa từng gặp nữ nhân, cho nên kỹ xảo của mình vô dụng với chàng ấy. Đúng rồi, lần này nàng còn phạm vào một lỗi lớn, đó chính là nàng không nên lựa chọn lúc có nhiều người để thực hiện. . . . Nhưng việc này thật không trách được nàng, lần trước gặp chàng ấy, đã là chuyện của nửa năm trước, nàngsợ bỏ qua cơ hội gặp mặt lần này, sau đó phải chờ nửa năm một năm nữa!

Từ từ ngẩng đầu, Mai tỷ tỷ cắn răng nhìn chằm chằm đội ngũ đi xa, thầm nghĩ: xem ra kế hoạch của ta tiêu rồi, bực quyền quý này đã trải qua buội hoa, đã biết rõ kỹ xảo của các nữ nhân. Lần sau, ta không thể tìm mục tiêu quyền quý cỡ này nữa.

Khi Mai tỷ tỷ suy nghĩ thì bên kia đám người Cao Trường Cung đã đi ngang qua thiếu nữ áo đỏ đang chạy ngược lại đón nàng ta.

Nhìn xe ngựa quen thuộc dần dần xuất hiện trong tầm mắt, Mai tỷ tỷ mỉm cười nói: tên ngu xuẩn kia ít nhất cũng còn có ánh mắt. Đảo mắt, nàng ta lại cúi đầu xuống, suy nghĩ, cần đi đâu tìm được mục tiêu diện mạo gia thế tiền tài đầy đủ mà chưa tiếp xúc với nữ nhân nhiều? Cũng thế, nữ nhân vừa thông minh vừa mỹ lệ lại có thủ đoạn như nàng, làm kế thất rất đáng tiếc. Tìm nam nhân chưa thành thân, trực tiếp làm chánh thất, chẳng phải tốt hơn?

https://thuviensach.vn

Đoàn người Cao Trường Cung từ từ chạy vào thành Hàng Châu.

Đi tới đi lui, Cao Ngai đột nhiên nói: “Thành thúc, thúc phái người tìm người kia, nói rõ với hắn cõi đời này không có Lệ Cơ đi. Ách, thúc trực tiếp nói với hắn ta, Lệ Cơ là ta phái nam nhân giả trang, vì để làm hắn ta ghê tởm.”

Ah, sao tiểu lang quân của mình lại đổi ý rồi hả?

Đối diện ánh mắt của Thành Sử, Cao Ngai duỗi cái lưng mệt mỏi, thở dài một tiếng, nói: “Ta không phải phát hiện thủ đoạn cũng chia cao thấp sao! Thúc xem vừa phụ nhân kia thủ đoạn thật là quá không vào mắt. Ai, người kia dầu gì cũng là nhân vật số một, há có thể bị một nữ nhân mai một hùng tâm tráng chí? Phải khiến hắn tỉnh táo lại. Sau đó chúng ta dùng kế sách đàng hoàng đánh nhau một cuộc, mới ra dáng nam nhi!”

Lời nói này khiến Thành Sử không khỏi lớn tiếng trầm trồ khen ngợi. Khi hai người cười cười nói nói thì phía trước truyền đến một hồi tiếng hoan hô. Cao Ngai ngẩng đầu nhìn lên, chính là nhi tử và nữ nhi nhà A Lục, đang hô to gọi nhỏ chạy về phía họ. Ánh sáng mặt trời chiếu trên nụ cười rực rỡ của họ thật giống như hoa mùa xuân.

Hết.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Dâng Tặng
Chương 2
Chương 3: Trên Đường Đi
Chương 4: Chuyện Ăn Ở
Chương 5: Quý Nhân
Chương 6: Vào Phủ
Chương 7: Trấn Áp
Chương 8: Tiêu Lang
Chương 9: Nhận Cha
Chương 10: Trương Cẩm
Chương 11: Chủ Mẫu
Chương 12: Mượn Danh Tiếng Dùng Một Chút
Chương 13: Con Gầy Quá
Chương 14: Địa Vị
Chương 15: Phong Độ
Chương 16: An Nhàn
Chương 17: Kỹ Thuật Thêu
Chương 18: Lan Lăng Vương
Chương 19: Cửa
Chương 20: Có Nhà Rồi
Chương 21: Đền Tội
Chương 22: Ai Cũng Không Dễ
Chương 23: Thất Vọng
Chương 24: Ấn Tượng
Chương 25: Tiêu Phủ Có Tiệc
Chương 26: Tiêu Phủ
Chương 27: Bức Bách

https://thuviensach.vn

Chương 28: Có Một Tuyệt Sắc
Chương 29: Quay Về
Chương 30: Bệ Hạ
Chương 31: Tiếng Nhạc
Chương 32
Chương 33: Tản Đi
Chương 34: Vu Khống Ngược
Chương 35: Huynh Trưởng
Chương 36: Trách Cứ
Chương 37: Ngươi Đúng
Chương 38: Thân Thiết
Chương 39: Dã Ngoại
Chương 40: Chí Hướng
Chương 41: Quảng Lăng Vương
Chương 42: Thu Thập Một Chút
Chương 43: Bán Đất
Chương 44: Va Chạm
Chương 45: Ma Xui Quỷ Khiến
Chương 46: Được Vàng
Chương 47: Bị Trật
Chương 48: Tiêu Mạc Tới
Chương 49: Khăn Tay
Chương 50: Mẫu Thân
Chương 51: Thánh Chỉ
Chương 52: Trang Điểm
Chương 53: Quảng Lăng Vương Cũng Có Đến
Chương 54: Tình Ý
Chương 55: Chọn Người
Chương 56: Lựa Chọn
Chương 57: Ngươi Đừng Hối Hận
Chương 58: Đãi Ngộ
Chương 59: Tài Nữ

https://thuviensach.vn

Chương 60: Nói Ra
Chương 61: Vui Mừng
Chương 62: Thủ Đoạn
Chương 63: Mục Đích
Chương 64: Giấc Mộng
Chương 65: Biện Luận
Chương 66: Bệ Hạ
Chương 67: Mất Mặt
Chương 68: Hỏi
Chương 69: Lý Do
Chương 70: Buông Hay Không Buông
Chương 71: Cầu Hôn
Chương 72: Tâm Ý Khúc Chiết
Chương 73: Đại Phu Nhân
Chương 74: Bị Giam
Chương 75: Quyết Định Hung Ác
Chương 76: Tiếng Sáo
Chương 77: Con Cháu Nhà Quan
Chương 78: Tin Tức
Chương 79: Suy Tính Của Bệ Hạ
Chương 80: Thánh Chỉ
Chương 81: Tiêu Mạc Đau Lòng
Chương 82: Lên Đường
Chương 83: Cao Trường Cung Phách Lối
Chương 84: Ở Chung
Chương 85: Gặp Mặt
Chương 86: Tâm Ý
Chương 87: Có Nàng Là Đủ Rồi
Chương 88: Lá Chắn Của Lan Lăng Vương
Chương 89: Hứa Hẹn
Chương 90: Đến Ngồi Lên Đùi Ta
Chương 91: Tối Nay Sẽ Muốn Nàng!

https://thuviensach.vn

Chương 92: Tiệc Vui
Chương 93: Tiệc Vui (2)
Chương 94: Không Nhìn Thấu Nàng
Chương 95: Gặp Lại Tiêu Mạc
Chương 96: Lời Tỏ Tình Của Trương Khởi
Chương 97: Tham Muốn Giữ Lấy
Chương 98: Hắn Và Nàng
Chương 99: Trương Khởi Tuyệt Mỹ
Chương 100
Chương 101: Trương Khởi Phản Kích
Chương 102: Gặp Mặt
Chương 103: Thân Thế Của Tiêu Mạc
Chương 104: Chưa Từng Có Hôn Ước
Chương 105: Ta Sẽ Lấy Nàng Làm Vợ
Chương 106: Tránh Thai
Chương 107: Trương Khởi Vô Tình
Chương 108: Lan Lăng Vương Mộng Du
Chương 109: Quyết Định
Chương 110: Rời Đi
Chương 111
Chương 112: Múa Vì Chàng
Chương 113: Chỉ Bảo Vệ Nàng
Chương 114: Trương Khởi Phản Kích
Chương 115: Tỏ Tình
Chương 116: Thú Vui Ở Khuê Phòng
Chương 117: Bốn Tháng Sau
Chương 118: Tuyên Bố Của Trương Khởi
Chương 119: Ngả Bài
Chương 120
Chương 121: Kết Quả
Chương 122: Nỗi Đau Của Trịnh Thị
Chương 123: Mỹ Nhân Sắc Bén

https://thuviensach.vn

Chương 124: Mỹ Nhân Sắc Bén [2]
Chương 125: Hắn Nói, Không Thể Phụ
Chương 126: Không Thể Sao?
Chương 127: Gan Lớn
Chương 128: Làm Sao Có Thể
Chương 129: Uy Phong
Chương 130: Thanh Danh
Chương 131: Hôn Sự
Chương 132: Ai?
Chương 133
Chương 134: Trở Lại
Chương 135: Xin Rời Đi
Chương 136: Mang Thai
Chương 137: Giữ Người
Chương 138
Chương 139: Chất Vấn
Chương 140: Nghĩ Thông Suốt
Chương 141: Sanh Non
Chương 142: Không Cần Hắn Nữa
Chương 143: Ngả Bài
Chương 144: Vui Sướng
Chương 145: Thái Độ
Chương 146: Tàn Nhẫn
Chương 147: Tàn Nhẫn 2
Chương 148: Tôn Nghiêm
Chương 149: Kim Ốc
Chương 150: Đại Hỏa Hoạn
Chương 151: Tin Tức Truyền Đến
Chương 152: Đau Lòng
Chương 153: Thoát Khỏi Tấn Dương
Chương 154: Cố Nhân
Chương 155: Âm Gian Dương Thế

https://thuviensach.vn

Chương 156: Tung Tích Bị Bại Lộ
Chương 157: Nàng Ấy Còn Sống
Chương 158: Chúng Ta Hòa Ly
Chương 159: Nghi Ngờ
Chương 160: Vinh Sủng
Chương 161: Từng Quen Biết
Chương 162: Chấp
Chương 163: Cho Ta Ỷ Sủng Mà Kiêu
Chương 164: Trường An
Chương 165: Gặp Nhau
Chương 166: Lại Nhắc Đến Hòa Ly
Chương 167: Mặc Lại Trang Phục Cũ
Chương 168: Tình Huống
Chương 169: Quyết Định
Chương 170: Ra Oai
Chương 171: Biến Hóa
Chương 172: Chặt Đứt
Chương 173: Võ Uy
Chương 174: Cơ Hội
Chương 175: Chờ Đợi Cao Trường Cung
Chương 176: Không Hẹn Mà Gặp
Chương 177
Chương 178: Gặp Lại
Chương 179: Yêu Và Hận
Chương 180: Cùng Nhau Trở Về Trần
Chương 181: Từ Đây Uy Danh Hiển Hách
Chương 182: Nương Tựa Mà Đi
Chương 183: "Sói Hú Nửa Đêm"
Chương 184: Hơi Mất Ngủ
Chương 185: Gặp Lại Người Quen
Chương 186: Gặp Lại Người Quen(Hai)
Chương 187: "Quỷ Nháo Nóc Nhà"

https://thuviensach.vn

Chương 188: Kinh Động!
Chương 189: Có Phụ Trách Không?
Chương 190: Khen Ngợi Ta Đi
Chương 191: Lật Ngược Thế Cờ
Chương 192: Thì Ra Là Hắn Đang Tính Kế
Chương 193: Dương Danh Vì Khanh
Chương 194: A Du, Hòa Ly Đi
Chương 195: A Du, Hòa Ly Đi (Hai)
Chương 196: Trịnh Du Bị Nhục Nhã
Chương 197: Trở Về Kiến Khang
Chương 198: Trở Về Kiến Khang (Hai)
Chương 199: Thân Phận Cao Quý
Chương 200: Khí Phái Phi Phàm
Chương 201: Khí Phái Phi Phàm (Hai)
Chương 202: Người Quen
Chương 203: Người Quen (2)
Chương 204: Hoan Ái
Chương 205: Người Quen (3)
Chương 206: Ghen!
Chương 207: Trịnh Du Khổ
Chương 208: Quyết Tuyệt
Chương 209: "Bị Ám Sát"
Chương 210: A Khởi, Ta Muốn Lấy Nàng!
Chương 211: Gặp Lại Trịnh Du
Chương 212: Không Chịu Hòa Ly Vậy Thì Hưu Thê
Chương 213: Tiếng Lòng Trịnh Du
Chương 214: Không Hiểu
Chương 215: Đồng Ý Hòa Ly
Chương 216: Ngươi Thắng!
Chương 217: Tại Sao Có Thể Như Vậy?
Chương 218: Ngọc Bội
Chương 219: Mật Báo

https://thuviensach.vn

Chương 220: Nhất Lao Vĩnh Dật! (Một Lần Vất Vả, Cả Đời Nhàn Nhã!)
Chương 221: Ý Trời!
Chương 222: Trịnh Du Thất Thân (Thượng)
Chương 223: Trịnh Du Thất Thân (Hạ)
Chương 224: Áp Giải Trịnh Thị Đến!
Chương 225: Bại Sự
Chương 226: Rốt Cuộc Hòa Ly
Chương 227: Trở Về Cùng Cự Tuyệt!
Chương 228: Đại Hôn!
Chương 229: Trịnh Du Mang Thai!
Chương 230: Trương Khởi Có Thai!
Chương 231: Quý Phụ!
Chương 232: Danh Tiếng!
Chương 233: Bình Tĩnh!
Chương 234: Bạn Xưa Trông Về
Chương 235: Trở Mặt!
Chương 236: Vạch Trần Gian Tình
Chương 237: Xử Lý Trịnh Du, Cứu Viện Tới
Chương 238: Hắn Đến Đây!
Chương 239: Trịnh Du Chết!
Chương 240: Rời Đi
Chương 241: Yên Ổn
Chương 242: Kết Cục (Thượng)
Chương 243: Kết Cục (Hạ)
Chương 244: Ngoại Truyện 1: Gặp Lại Trong Thành Hàng Châu
Chương 245: Ngoại Truyện 2: Người Phải Có Đôi
Chương 246: Ngoại Truyện 3: Nhi Tử Của Họ
Chương 247: Ngoain Tryện 4: Bạn Cũ Và Nhi Tử
Chương 248: Ngoại Truyện 5: Chạm Mặt
Chương 249: Ngoại Truyện 6: Bạn Cũ Kiến Khang
Chương 250: Ngoại Truyện 7

https://thuviensach.vn